

אללו כעבודת במים אדויים

ודוד מנן בידו

וירד משה אל העם

יושט המלך לאסתר

והשעולו
פתחו
שערים
ויבאנו עדים
שומר אמנים

וידם השמש וירח עמד

העצמות היבשות שמנו

ודמו לונא דיאדוהא

IN MANTOVA
CON LICENZA
DE
SUPERIORI

גזרו את הילד הזה

הקדמת מע' המגיה

מי יטלל נבזרות ה' מינים פטינים שונים * ככנותו שמים חזקים כראי מוצק וכאלונים * כס טהגלגליכס
גלגל המה ולכנה כסיל וכיסה כעב תעופינה וכיונים * וכוכבים טמטילותם המונים המונים * והארץ
הרום רגליו ימים ונהרות נבעות והריב נכנונים * ויצר את האדם בצלמו כמעשה האופנים * ולהשכיע נפש
אוקקה נתן לו כל עץ פרי גחמד להשכיל לכוח ומאכל מעדנים * ויוליר באגלי טל גמטי געמנים * החרח
ושעורה וגפנים * אשר לא יעלו כס קמשונים * ובכפור שמים דשאים דשנים ורעננים * והיו נכונים :

מי וכל לספר פלאי גדול העצה ורב העליל * אשר כחר בעם קדושו שרי הנפץ פוריה * רעכרו או העבריה *
והפליאו בפלאים מכל גפש חיה * אשר על ארץ גשיה * והגחילו מחמד עינו הורה והזשיה * רשפיה רשפי
אש טלהבחה * זאת ועוד ידו גשיה * כי לא לברו גהגה לשון לכודים יפיה * להראות העינים והשרים את
יפיה * אין ערוך אליה וזה פריה * כי בראש ההכמות הקרא כרחיכות קריה לשון הקרש להאיה גהיה * ועוד בה
שלישיה * כי כל איש בלול בחכמות הנורה והכניה * בלתי ידיעה יהשב לערום ועריה * כי היא חכמה וכניה
לעיני כל בריה * ולאיש אשר אלה לו שכת והוריה * ואטת ה' לעולם הללויה :

מי הוא זה ואיזה הוא אשר כפה מלא ובשפתים רחבים * לא ישא ולא יטלל עצת וחכונת חברים מקסיבים *
המה אנשי כנסת הגדול * אשר קטניהם טמטנינו עכו * ברוחכ לב גבוז אין חקר להבונם והמה גקוכים *
דורשי רשומיה בכחב אמת אמרים נכוחים וטובים * לא עצרו כח להוליד ולהביא להעלות ולהוריה על הכתוכים
אשר באצבע אלהים ויצר אור וטעריב ערכים * על לחוה אכנים הנם חקוקים וכתובים * ומסרו לגו טסורת ונטפו
מליהם כרביבו * לדעת כל מלה ומלה ככתבה ויהיו דבריהם קרובי * למען דעת כל עמי הארץ אי חסיר אי יתיר
אי חלוק אי זעיר אי אריך אי יחיר אי רבים * והציונו ציונים כדקדוקיה ופרטיה שפתותיהם דוכנים * כי כולם יורו
וירמזו סודות והעלומות יושב הכרובים * ולהוציא דעת הטעחקים והמלעיבים * עשהונוחיהם יקראום ושעיפיהם
חושבים * כי טעמיהם רק על הררשהם סוככים * וכבר השיב להם כעל תפארת ישראל עם נדיבים (כפ' ל'ד)
באטרו כי דעתם קצרה ותפיה כוכים * ועל דברי ר'זל הקיטו שוטרים ואורכים * והרוו וטלאו טים נגיבים : אך
לא כן כי כל דבריהם לעלם באהבים * ויזהירו לב משכילים כככים * כי רק נקבלה ידברו הטה רואי פני הטלך
היושבים * יען לעשות ציקה וטשפט לכוחם מטיבים * ונותנים לפתאים ערמה דעת ומיטה לצטאים ורעבים *
ואף כי תחלת דבריהם כככורי ענבים * גפלאו טאר סנולותיהם ועצטו חירותיהם ומשליהם נשנכים * ובלעדם
טותר האדם אין מן הכרמות וזאבים * ועליהם להורות אנו חייבים * ברוך שחלק טחכמתו ליראים ואהובים :

מי גבר יחיה ולא יתאינו על תלאו * אשר שהרנו עלו על צוארנו גבוהו גבוהו * טלטול אחר טלטול כפהר
זבלות * ולמות הוצאות * עם טפוזר ומפורר בכל פנות ופאות * יען רבו למעלה ראש פשעים וחטאות *
ומקרה הזמן והטורות הטניעות ועלינו באות * כטאטר החכם הטליץ העולם ים זועף וכגלים להשאות * תבל
סקור הכליה וההפטר ומכות נוראות * ועיר הוטייה מליאה תשואות * וזהי הטשרה על שכמנו ומסוכ
ומשאות * לאלפים ולרבואות * וכטעט עינינו כהות * כי אין עוד כביא ואין אהנו חוזה גכואות * שרי חטשים
ושרי מאות * שרי ה' צכאית * אשר יסתכלו באספקלריא המאירה בתורה אל גפלאות * על זאת ישתוטם כל הסיר
ויתנה ויפליא פלאות * בהתכוננו כי אזלת יד ורבו שניאות * ואין איש שם על לב לטהר ולהחיש רפואות *
להחזיר עטרה ליושנה ויחלקו טחטאות * רק בגאות שחקים עינינו תלואות * מי יתננו כידחי קדם ויעשר
עמנו לטיבה אות :

מי יעלה לנו חשמיטה מי יקום כטרוטים * מי יחזיר העטרה שכבר היתה לעולמים * מי יחפוץ ויחפוץ לחפיש
טסילות געלמים * ויורני דרך זו נלך לכלתי נהיה נכלטים * מי יציב לנו ציונים באיתוירת ונקורות
וטעמים * מי יתן ויהיה לבנו לעלות ההר חכנת הרקרוק עוכר לנס עטים * מי יבין ויבחין לעזק ולסקל צנינים
ושכים וקטשונינים הגבוהים והרמים * מי ישים פה ראנשים משתאים וטשהוטיכופ * מי יפתח הלוגי הקריאה
שקופים אטומים * מי יתן אפיא ויכתכונ כלים ויהיו רשומים * כהווייהו וכתיקונן כספרים המים * וישתחוו לו
לאומים : והנה אל קול הדברים האלה קם טאור הגולה נור הוטן כותרה הרככים * הרט'ול'הר' אשר
נפשו טסתפח'בגחלת ה' בתים הפניטים * ואחריו לוקם כטוהו ארו שכלככונ טהר'ם לונזאנו ו'להה ייעש גם הוא
מטעמים * אשר ביופי חלפיות חכמתם כולם מסכיטים * על חמשה חומשי הורה נדרו ברקים וסדקים כדבריהם
הנעיטים * וגם כיו האנשים האלה שלמים * אלופנו כתירה וכחכמה טאלטים אלומים * כי הורתם דתטיטח
טשיכת נפש נדרטים * אין הקימוץ טשביע רעבי וצמאי נחומי * וטה לעשות לי'ט הספרים הנותרים ביום שירובר
כס והדברים טתומים וחטומים * ויקם טלך חרש רכ החוכל כלב ימים טופת הרור נור החסידים והחטיטו' * ארב
הטופלא הגאון הגרול כטוה'רר ידיריה שלמה נורצי זע'ל (נס כי קם באוהו פרק ובאותו זמן טהר' לומברוזי
ז'לה יעשה גם הוא חכור על כל המקרא לא ראי זה כראי זה) וילך סובב בדרך לבו כרעיונות מצפוניו הלוק
נחפוש כגנוי כשמים * ותופץ עליו נהרה ועשה הנהות על כל כ'ר ספרים לכלתי רדות כס פסולים וטומים *
והארץ האירה מתכונתו כי לא גפלאו טמנו ספרי חכמים טחוכטים * ראשונים ואחרונים וידו ככל להפיק רצון
רעבים

הקדמת מע' המניה

רעבים וצמים • לא יערבנו זהב וזכוכית סגולות מלכים ופרתמים • לא ישינו לגועפו נשף ושחלת ולבוגה סמים
ההי בננההו כבוד ונשטתו לאורך ימים :

מ יורה רעה מי יבין שטועה נכונה • להיות לנו טשען ומשענה • כמע' המחבר הלז בתורה ה' המיטת
קריאה נאטנה • אז ראה ויספרה הקרה וגם הכינה • ובכל זאת לא ידענו איזה דרך ישכון אור ואוור
טקום כינה • כי קרוב לכאה ועשר שנים היתה צפונה • ונהי ללשון עלנים למשל ולשנינה • ואין דורטואין
טבקש להאיר פרהה ירכה וקנה • ויהי לתקופת השנה • העיר ה' את רוח אכיר הרופאים ושר החכונה • טוכחה
לרבים ואסייג דרבים על ידו גהונה • ובכל אשר ופנה ירו על העליונה • ה' ה' ככה' הר רפ' ה'יים טאיטליא
גר' ועבר עליו רוח קנאר ולא להיו פנה • ויאטר לא אכנע טוכ ערב ומועיל להשביע נפש נענה • לא אשיב
אהור ימיני וידי לא תרפינה • להפיק רצון כל מבקש הרת נתנה • ולא אחשך טלהדפים הדרה והטונה • לשבור
מזוונת פחתי הקריאה על טכונה • ויפצו טעיינותיה הוצה והפרה כשושנה • והאלהים לידו אנה • להגיהה ככל
סיג ושניאה גדולה או קטנה • איש מטכיל ונכון כפלפל ומחרד נושא הצינה • כפלל הרופא וההכטה לו לכנה •
ה' הר מצליח מארני זה יצא ראשונה • לעיין הרק הישב הרק ולהשיבה על כנה • ויהיו ידיו אכונה •
ויהי היום ויאטר מע' הרופא הכדפים הנ' הנה עת להננה • מה לעשות עור כחיל ובכח ולא אשיבנה (כי רוחב
לב לו לטקנה) לא טוב היות לברו מע' המניה אשר נכנה • גם כי הכמהו עטרה לו והשכון עליו רעננה • אעשה
לו עור ותהיה לי ולו לערנה • ונתן את לבו לדרוש ולהור הוא יכשר נא • וידבר אל לבי בא כרוך הולא העטר
בחויץ כמדטנה • שמלה לכה להכין צרה ולערון שלחנה • ואני ידי על התחנה?

מ אבנו הרל כאלפי טילרי העברים • צעיר אני לימים ולא בינה ארם לי כאהר הכותרים • ואציפי רעתי
כהשיג קצרים • אפילו שנים או שלשה נרנרים • היחפאר חלש אשר כסוני להניה אמרי רוכר ישרים ?
הישהרר צעיר וכוכי' המיר סינים ומצרים ? למען ירוץ הקורא ויעוף ככנפי נשרים ? היוכל צל ידיעתי הקטנה
לסתיר שניאית ומכוכות הנמשכות ברפזים אהרים • אשר רוב טניהם הכו כסגורים ? היתכבר כמופלא
היחלהל במכוסה מוטנו ויסהר סררים ? האשען על טשענה קנה רצון וסוף יאורי ? האכמת על דעתי החלושה
ככני הנעורים ? וכעור אפרש טיעוט ערכי באלה הרברים : והנה אלי קול מע' הרופא המדפים הנ' ירכו ימינו
לדור דורים • הול כשל אטרהו וכשעירים • שפתותיו שושנים ודעת מושרים • ויאכר אלי עורה בני אזור חלצין
כגברים • ויהי אלהים עטך ככני ציון היקרים • ראה חיבור זה חדש ונפלא ככוכבים המאירים • תן לבך להראות
העמים והשרים • מה יקרו מיכיו ומה ינעם לחם אבירים • כי טם צוה ה' את הברכה טים שהורים • ואל ישאך
הרפיון והעצלה כי כן יעשו הנערים • תן טנטהך והשהרל לילות ובקרים • ותהיינה רעתך ועניך פקוחות כרוכ
הספרים • לנקות נתיבי הקריאה הישרים • רנושים ורפויים יתרות והסרים • ותכין ותשכיל מסרות ומדרשים
אגרות והוספתות אשר שמה ערוכים וסדרורים • ושכרך הרכה טאר טארוי אורים • וזכות הרבים הלוי כמע'
המניה ובך טאה שערים : אל קול כלהו תטוף כמי המירי • לא יכולתי להתאפק ולסאן אמרו הנאהבים וברורים
ואשא עיני אל ראש צורים • וכפי פרשות לפוקת עוריים • יאיר את עיני ויהיו חוקרים • לכל הצא סתחת יד
הקלה לכנים ככורים • בהשגחת הטאיד לאחץ ולררים :

אלה הרברים אשר יצאו טפי צעיר הצעירים
רפאל חיים כנסה'רר אביעד עור שלום באזילה נר'

דברי מע' המדפים

ידידיה הים וכן הו' לילכה מקרה מלא כתוב מלידה זאת לכיו קראו שלכמה רחוב למך טהכלום טלו • ידידיה
כטכור ס' טדום נאמנה נאהבתו חיות ככוד חומר טלו • טביהם כחחד טובים למי טידובר בו לכרכו ולהללו •
ערך כככה לו בטולמו • בטולם טכלי טרוך מיולט ככולו טוב לזכות את הרבים כחמטלו • טפתותיו דוככות טקבר כי חמטו
עלמה גם גלה • ומה טקברו המדברים כניח חסך ונלמות כמיתתו כלכלמה לכית עולמו חלף הלך לו • כנלו לחיר תעלמה
ממרום נמטע קילו • כנה כי כן פירי למעלהתא עלו גט טלה • ויעל המלך ט'רביה •

דברי המדפנים

ידיד ירה ובהשקמו נבה לבו עמל וטרח בחורה • בטעם וריוח ודעת בניקוד להוציא מאפילה לאורה • פלוגתא בתר כלונתא
סבשתא חמילה נפקא והיתה לורה • להשיס העקוב למיטור להדריך בדךך ישרה • שטיס המה מלאכות חרות מלאכות
וסדרה יעירה • עמל וטרח במקרא • מקראות מינים מתינים כונים בבית מדרשו מכל עבר מופע מאס נהרה • ככמות ואיכות
רוב מניין רוב בינה דעה והסכל מהדורא קמא מהדורא כפרא • הן הם מן הכתובים כתיבת יד סופר חזיר ובקי ידיו
אמונה בקלה בכחמורה • הן בעטפה ידי אומן אומני המדפוסים עושים מלאכת שמים כשלים שבפנים בחומר ונור' זה הכלל הגה
מסתיו שלשמה שטיס נבזרים סביב לה מניין מקראות שעינו ראמה ובקרה • ולא חש לחשרו כים לקנות תמים בדמים חזק
יקרה • אף כי רחוק מפנינים חכרה • זה לשון שמחה לחשרונה הדר באחיר בזויה הורה והדרה • מתוכס למד לחקר לבדוק ולחפש
בחורים ובסדקים מקום יתיר וחליף וחאורי מחארא • היכי קתני בתומה וטאה • להוציא סולת נקיה מנופית כנפה להשיס
קסודה • למחומה חין כסף כחשב בימי שלמה :

ידיד ירה לכבוד המקום ותורמו • זרק גזל'נ מצותיו מונח'ת בעיבתו • זרע בכל רבועה פזור תל' מלא קמנו מה שקמץ
משכלו ודצמו • כל'טון כנד'ול הפוכו טמירמח בחכמתו • מחזי דפס'טאט ליה כל ספק וספיקות לזולתו • זוףף כפופים
אולכי לרך עקלתיו ק'ט'ון ונד'ול כס הוא ידריך כבינתו • ליטול בדר'גא לחזק בתקום שימנא כס בדק תבזר נספר מרוב זקנותו •
מחזיק לכתה חפין ממתני בחילוף טעמים בירשתו • להדריך עוללי טיפוחים ואז מקום מונחתי מוויל לבזיה גר'ס כחמל
גרס יחזים להשביע נפט סוקרה וכפס רעבה ימלא בזכותו • יתזב וזרים מספח ו'טולה מט'פח וזירד בשמועות • עד עמקה של
הלכה ס'וף פ'א'ין סוף סוף למח' אחא טעם ודעת בניגיתו • ותרב חמת 'שלמה :

ידיד ירה לו יד וטס שתי ידות לכרס אחר מלא כריסו מצדנייה ברעת וחכמה • בנקודים מתקוצ יותר ויותר מתקיעה בניגון
הטעמים ב'קדחת האילות הן הנוף והא' הטמה • תלל'ה הללויה יד ויד ידיו גלילי זהב שס ומתי ורקחה • עשה ידות
הכלים של זכב חין א'מץ בלא כלים תורת'ת תמימה • לדעת ולהבין ולהורות מקרא היכי קריא כפפטה ובדרך תצלומה • דרך
הנקודות הוא יגיד הוא יורה כמה וכמה • כלחן מלכים ערוך לפניו בתנועות גדולות לליא וימחא • ותנופה בתי תנועה עבדים
האטתים לתת משקה לתלך לריות הנחא • ועבד עבדים וירז לפניו ולא ימתמה • ועד הוציאו חור תורה לזכח הסלמים בשבח
הצומד תורה שלימה • לא נתן סינה לפניו ולעספצפיו תנומה • ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך 'שלמה :

ידיד ירה רנה ה' מאהבתו איתו להקיימו מעפר לנן ערן לטענו • נקרא אל השמים מעל ועל הארץ הניח לפניו הונו • כל יגיעו
מנח חון לו בצמחו ואורו • הכל ככתב כתב ידו ממה ש' חננו • להשכיל ולהטיב פגום סכל להבין במקרא מקרא כחוב
כתקונו • ונשכח בתת מלך לרוך ודור אמונתו • שמו דורות טכמה עינו • אף לא נס ליחו וריוחו בזה פתרונו • פדות ה' נאמנה
מחזימת שתי מיטני • ואשרי נקצר גאולה תיה לו יגל יעל ידו לקחית תמים בתבנו • שמחה לאיש במענה פיו ולטונו • כרוך
שפכה לו כעולתו לחגור עיינו • זוכה ומלכה והשמחה במעונו • ויקץ 'שלמה :

ידיד ירה אהבה עזה טלהבתיה • תבער כאס להבה לקנות דבר הטוב לכל בריה • זבת חלב ודבש היא זאת המורה וזה פריה •
ספר מנחת שי כסים לדבר איטור חנו שמה • הן פרט והן יוסד לפרט כל סתום כסוד תוכיה • אחרי איש טככה לו
כספריו מרגלית יסיפיה • חין סרן וחין יונתת מפיו תקלה מלה זרה ונכריה • כל לו כל אליו מיו זה בזה הוא בן ליה • דעה קטנה
לא חשרת דמי ההוגלה העטויה • התקם ימלא חשרון כים הדרא ארעא הדרא פירי בעוד וילי נטויה • החכמה תחיה בעלילה וזמה
בני עליה • קנה חכמה קנה בינה בכל קניינך מתכר ירה • ולא יהיה בארס מלחה וניה • התבקסם את פני 'שלמה :
ידיד ירה עמד לימין הדפוס להגיל מכל טיאה ומטונה • אומר למחשו של איטור מע' המניה אורו ננה • סקל כפלים כל קוץ
וקוץ ומדד במחונה • בעיוון אחר עיוון שלא יכשל כננו' • פגום סכל להבין ולהשכיל כל סוד ומדרנה • עשה מלאכת ה'
באהבה רבה גדר לפניס מנדר כטופנים סונה • בחור הכחיר הנכמר אשר הונה • והחכמה תחיו לחכס עמו ופתנו • בכל דכינו
חולו ידיו לא נחמנו • בניין חב אב לו ואב לכלנו • נודע כשפרים כמו ער ועד בכלל היה והוא לנו • שר חפוסים וכפוס פנים
ללחום במלחמתה של תורה חינו טננו • הגי ש'רוב כי מלחמה ידבר ידענו ומנחנו • שניהם לכנס למדת להודיע ולהודיע הלח גס
כנו • כ'זיהו בן יהודהע ו'שלמה :

ידיד ירה ועוד כה טליפיה לרבויו קא אחא לאפוזי נברא נבר בניבין למעלייתא • יד ויד תרי הוו וחוקה הויה בתלמת • חוקת
הספר ברוך בכל מיני בדיקה מעלייתא • ירה הוא יורה גודל הדבר וחוקתו המלאכה תמה עד תכליתה • הוא איש מלגלג
כאח בידו וכשכלו מווקק כעפמים לפסות איות • והותר בשלמותה • החכס וכבון מבני מתיבתא • הח'ר מצ'ליח ביאורי'נ
כרו' לא יאה שכתא • ולהלל ולסכת את שמע 'שלמה •

ידיד ירה לכבו ביין וטוא ודבר כוב הרחוק ממנו • יבחין באיטור לקרות מספר טאינו מונה ולא ידיו תביאו וילמד מיואב
ותפסה רב ובור יוכרנו • מאותו מעשה נמרה הלכה מיתבינו דדייק ולא גרים וזאת מקרי דרדקי יבחיו • וסאל
דלמים ולא דייק לא יתכנו • כבשתא כיון דעל על טכמו תמיד תלפיד יכאנו • תאס אל תאס קורא בתאמתא רבא תכיהנה עיינו •
העל' דייק יגורו בירסא דיינקותא ככחיים חיותו עודנו • לא כן יהיה חקרה ופניג למי כזה הספר יבא ויקחנו • יסן כעסמה מלאכש
ה' על זר היותר טוב ככל כחיו • ואף כי לא כשפאר לחמר הנה זה עומד תמים בלי מים לפנינו יען אחת הדבר כי אי מוטור לבח על
תכליתה כל דפוס ושינויות מדפוסים לא יתנו • יהיה מה שיחיה שחלחנו או לא תזקתנו • לא רבים אשר הנחש כי כעסמה עבודת
הקדש בכל כחנו • ומה שימנא בו הוא מונה מתיכו ומסתרות ינקנו • הרב המזכר כי יתקן את אשר נות האדפים ולא יראה רב
עוד חלינו • יח' המלך 'שלמה :

הסכמת מע' הרבנים נרו ראשי מתא ומחיבתא

דקקי מנטובה יעא

בצקת עפר למוצק ורננים ידובקו ספרו לגו רבותינו כי נטל הק' כה עפר מתחת כסא הכבוד (הן הטת נשמיית ישראל) וזרקו על המים (היא תורתנו הקדושה) וצרות שהיו בהם נעשו הרים וגבעות (הם החכמים והצדיקים) אשר בכל דור ודור אשר היו לנו לעינים והעולם עליהם עומד כרכתיב כי לה' מציקי ארץ וישת עליהם תבל.

הנה מאז הופיע משמי מרום אור התורה בעירנו זאת בזרז שמש הרב המופלג כמה' רר ירדידה שלמה נורצ'י זצ"ל בקי מאד נגמ' בכלית וירושלמית ובכל המדרשים ובמפרשיהם וברקוק תורה וספרים חרשים וספרים גם ישנים הן חסר הן יתר במעשים ונקודות ויעש חבור יפה מאד על כל הטקרא לא נראה כטוהו עד היום הזה :

אך את זה ראינו ונתון אל לבנו כי עד עתה זרח שמש חכמתו על העיר הזאת בלכר מבלי שיוכלו ליהנות מטנו החכמים אשר בכל הפוצות ישראל : אשר על כן נדבה רוחו של המטכיל כבוד מע' התבה והרופא כמה' רפאל חיים מאיטליה נרו להביאו לבית הרפים בהוצאה רבה ועצימה :

הנה קדמונים אחזו שער לפני המשיגים נכול רעיהם : לכך גם אנחנו יצאנו בעקבות הראשונים ובהורמנא דמלכא גולך מלכיה גורים אנו בגזירת נחש חוייא ררבגן רלית ליה אמתא ששום אחד אשר בשש ישראל יכונה בלי רשות מע' הרופא הנ ל לא יקרב להרפים החכור הזה הן על ירי עצמו הן על ירי אחרים : הן עם הטקרא הן לכרו בלי הפסוק חוך משך ט' שנים טיום השלמת הרפוס אשר יכתב בשולי הרפסת כל העשרים וארבע : והשומע לגו ישכון כסח ועליו חכא ברכת טובי . זאת יצאה מאתנו פה מנטובה היום יום ו' חי לחרש המוז שנת התקב ליצירה :

אביעד עיר שלום נכפה' רר מנהם שמשון באוילה ול'יה
2 כ 200 חסר משוער אלויה .
יורא כ"כ כפה' רר יעקב מינדולה ול'יה

בראשית

ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו והשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את האור כי טוב ויברך אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה: ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: () פ

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מכיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויברך בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהיכן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: () פ

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהיכן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תרשא הארץ רשא עשב מוריע ורע עץ פרי עשה פרי למינו אשר ורעונו על הארץ ויהיכן: ותוצא הארץ רשא עשב מוריע ורע למינה ורע עשה פרי אשר ורעונו למינה וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: () פ

ויאמר

א בראשית
 דגש הני"ט עם טפחא מחת הא"ן: ב רנמי' ונחמא מיסה ונחמא הדף וזו הוא ני"ט של כ"ה אה"ו. סיין וננינו בחי"ב
 נסלח וריקחמי ריש פ' בראשית ובני' סגרי אורה למה רר ממיה דלאקרט ז"ל נמדה ראשונה על מלה ואח' :
 ורוח אלהים כמב בעל הטורים טכיס דסמיכי הכל ואידך ורוח לבשה אמ פמשאי ד"ה ב י"ד קרי ביה הכא נמי ורוח אלהים לבשה
 ובני' וגימח גדולה על דבריו. כי אין דרך הסורה למשור סימן נמה סלל נכח וכמוב ולומר קרי ביה: ועלי ספח שפחא משוכב נודחנה לפניה
 והנספחא האחימיה היא ורוח אלהים לבשה אמ זכריה ד"ה ב כד. וכן כמב מיה רר מחיר אב"ל בעסורה סבריה הגדול. ומה שנחמר כ"ו ויקהל רוח
 אלהים ח' נלישא. היינו כל הכתובים רוח אלהים בין נו"א בין בלא ו"ו כמו שמונה והולך שם: ויהי אור. כנבול ובלל סוף כן הוא כדפוס קדמון
 ובספרי ספרד. וכן הוא לכן אשר. ולכן נפמלי כלא בללל ובנמק. וזו חילוף ראשון שניטתם: והאגסיה אלה היא שבי ראש יצינו במסורה שם
 האחד יתקב בין כפמלי. וס' הסני אהרן בן אשר. ובס"ה אברהם דנלניס קרח אומא ססה בן אשר. ובסלמל הקבלה כבוב שאחרי דור רבינו סעדיה
 האון היו שני חכמים גדולים שחלקו על מלוה הרבה שגמורה וטתתיסה. ובקראו ר' אהרן בר חסה מחנא אשר. ור' משה בן דוד משנא בפמלי פ"ה.
 ואחזינו סוככים על קריאת בן אשר. וכן ספך עליו הרמ"ב ז"ל וכמהב משרתי. ומדינחאי סוככים על קריאת בן כפמלי. וזה כלל גדול במקרא.
 על כן דע אומא ולא אמידך לכונו ככל מקום: רקיע. כמוב במכלול דף ק"ו וכמו שזכירא אומיות א"זי בנשימה לבד על כי סלינס בנמחז. כך
 כתיבס שמיים בהרנא המוחאוב אף על פי סלינס בכמנוה כמו כ"ה ר"ח יחית שובע ויצע שהוא כמו וישמע דכן כמב בס' עם סוסר ז"ל. אה
 סויניס לקרוא אלף חמת במינה טיס כסופה אחת מלוייזות מ"ג כמו ס"בס אנו קורין ס"בססא סקיצע סקיצוע וזאת האלף מקרא אומ ננונס סב"ה.
 ובס' עם' אתר דף קל"ח ובספר מלוייז לטון הקדש דף רי"ח ובסל מקנה אכרסס כמב כספר ב' כסס רבו הר"ר. סר שלוש שקריאס האוב גרונבי כוסס
 למוחא הכ סמורה עליו הנקודה סקודפת ליה. כי אס היא צרי אר חירק. ממשנא ססמח כשנא הי"ד ואס הנקודה חולס או סורק: מנכת ססמח
 כוסס למעבא הוי'. אף הי"ד רסה מלד נקריאס עד שגראה כמס' נח. ולטון הר"סש על מלוה חלו ומה סייף ויצע חסר הי"ד לקרי קדים למין
 ולאכתיבא כששע עשו חסר ו"ו' דקרו ולא כמיב. יהוסב חסר ו"ו' דקרו קדים לפני ולא כמיב. ובכז סלויזאנו סנראה מדבריו שררין לקרוא
 ויצע בששע והיפוע סיד כמב סה"כס לשוח סה"כס ו"ו' כמיב וקרי. וסמו שוע מלח חד ו"ו' כמיב וקרי: ובמכפלו סלויזאנו כתיב
 לדבריו ו"ו' זו כללו נקודה סבורת ובפמח: וכן ו"ו' סרוע אה יושב לנדך. כן ויאמר אס שבוע שסמכ נקודס כחילס ובפמח: חרשא כ"ס
 נכס סגרי לוח' סלל מלח וקרא נכסר כן הוא במררין וכן הוא כספרים מדיית' וסיין מה סלכמוב נמח' סמררין כסוף סס' כס' דקריין חיריה כ'
 וסמא נכמק ספרים כקוף קסן וכן כתיב כי כן דרך לכא וקף קסן אחר הססס. אף כספרי ספרד ונדסוס קדמון הוא כרביע. וכן כסן כס' ננו
 העצום וכן סגרי רדק כסר טס ספר: עשה פרי לסינו. וכן עץ עשה פרי סניס בדנב ס"ה הראשון מרין חסתיק ונדון אמי מחותן וסני'
 מרין דחיק סזיב נמק. סיין נמכול וספר ספח דברי ככלל אמי מחותן וסני' סללי ע"ד כ"ס דמאי ע"ד ליש' כמין ססה סס' :
 ורעו בו כספרים כ"י. וכדוסוס קדמון סניסס נמקף וכלל סמררין וכן כמב ס"ה

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וּכְלַצְנָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְשַׁבֵּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַרְשֵׁהוּ אֵתוֹ כִּי בּוֹ
שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : *

פס' קראוי
העולי לס' שני
ה ועירא

אֱלֹהֵ תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בִּבְרָאָם בַּיּוֹם עָשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אָרֶץ וּשְׁמַיִם : וְכַל וְשִׁיחַ
הַשְּׂדֵה טָרֵם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכַל־עֵשֶׂב הַשְּׂדֵה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
וְאָדָם אִין לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה : וְאֵד עֵלָה מִדֶּהָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה : וַיִּצַּר יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עִפְר מִדֶּהָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּנַפְשׁוֹ חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה : וַיִּטַּע
יְהוָה אֱלֹהִים גִּדְעָעָן מִקְדֵם וַיִּשֶׁם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר : וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־
הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֹחֵד לְמֵרֹאֶר : וְטוֹב לְמַאֲכַל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הֵגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב רַעֵ :
וַיִּהְיֶה יָצָא מֵעֵץ לְהִשְׁקוֹת אֶת־הֵגֶן וַיִּמְשַׁם יִפְרֹד וַיְהִי לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים : שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
וְשֵׁם הַיְסָב אֶת כָּל־אָרֶץ הַחַיִּילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזֵּהב : וְהֵב הָאָרֶץ הוּא טוֹב שֵׁם הַיְסָב לְהִשְׁקוֹת
הַשֵּׁשׁ : וְשֵׁם־הַגֶּהֱר הַשְּׁנַי גִּיחֹן הוּא הַסּוּבֵב אֶת כָּל־אָרֶץ כּוֹשׁ : וְשֵׁם־הַגֶּהֱר הַשְּׁלִישִׁי חֶזְקֵל
הוּא הַהֶלֶךְ קָדֶמֶת אֲשֶׁר וְהַגֶּהֱר הַרְבִּיעִי הוּא פָרֶת : וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיִּנְחָהוּ
בְּגַדְעָן לְעַבְדָה וּלְשִׁמְרָה : וַיִּצַּו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מְכַל עֵדְדֶהֶן אֲכַל תֹּאכַל :
וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב רַעֵ לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
שְׁלִישִׁי לְאַטוֹב הַיּוֹת הָאָדָם לְבְרוֹ אַעֲשֶׂה־לוֹ עוֹר כַּנְּדוּז : * וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים מִדֶּהָאֲדָמָה כָּל־
חַיַּת הַשְּׂדֵה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֱלֹהִים לְרְאוּת מִהַיְקָרְאֵלוֹ וְכַל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ
הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הִיא שְׁמוֹ : וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וְלָעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכָּל חַיַּת
הַשְּׂדֵה וּלְאָדָם לְאַמְצָא עוֹר כַּנְּדוּז : וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים וַתְּרַדְמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶת־
פַּלְעַ מִצַּלְעֵתּוֹ וַיִּסְגֵר בְּשֵׁר תַּחְתָּנָה : וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצַּלַּע אֲשֶׁר־לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה
וַיִּבְיָאָה

פס' קראוי
העולי לס' שני
ה ועירא

ב' פס' קראוי
העולי לס' שני
ה ועירא

א

ספר בראשית כ ג

ויבאה אל האדם: ויאמר האדם ואת הפעם עצם מעצמי ובשר מפשרי לואת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: עליכן יעובר איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: והיה שניהם ערופים האדם ואשתו ולא יתבששו: והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו מפני ולא תגעו בו פדתמתו: ויאמר הנחש אל האשה לאמות תמתין: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם מפני ונפקחי עיניכם והייתם כאלהים וידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ותפקתה עיני שניהם וידעי כי עירום הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתכבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ויאמר אתקלף שמעתי בגן וארא כיערים אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המך העץ אשר צייתוך לבלתי אכל ממני אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמרי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארוך

והש
סוד

ובללל טל כדברי המדעים ע"ס גם נעל הלשון כמז שבו נקח ונספר דב טעמים כמז בלשון כוז והכס ר' אקנב נחיל המיד כי וינן אלהים אמת הצלע המסורה שליו ל קח וזרוב הספרים המדויקים מחמיו פמות וכן כלל א שלע יחוקקל מ"ל ואין יבולת נחסורת להכרוס כחזיוו כד"י וחלל ארוס פורת הל"מקד ואיזכר קח אכל סגולי הצ"י צמים ופמוח הל"מל לעולם עכ"ל: זיבאה ח"ס יוד וחזרו ויבאה ויבאן האלה ובזוהר פ' בראשית ויבאה בנימטריא כ"ד כנגד כ"ד קשועין פי' הכוזבים כס' ישאים: ועיין שמות רבא פ' מ"א ומדרש הוי"ט כ"ט פ' טבטבט: לקחה זאת ה"ל מד נחיריך והק"ף נחטף קחן ויכ"ה טרטים וחמורי: ובימה ראייה להדגש כי הוא מנכין פועל ונס' פסח דברי כמזב ולנקבה וק"ל ח"ק עקבה שלקהר אמנס לקחה זאת וכו' וכל טעם רק להקל ע"כ: ור' יונה כתיבו בספר הרקסע עם דומים מחזיקים שזה נחטף קחן: זאת הו"ן דנוסס: ויהיו שניהם ערומים נכמד בראו ודגס הכ"ס שלא כמכמד בזמנא ד' מלא ודגסיו וחזרו ונגדו: ע"ר ט"ס מחזיקים מיוזב כב ועיין בן ערומים סהול ערמה ובין ערומים סהול לטון ערסילוי הבתיך דפין ערסילוי לחקין פי' דגס' וסתיף אחר דגרי חכמים נכתת כשמיים עיין מסורת מיוזב ס' ט' וסרטים טרס טרס: ונהנה סס: ח"ס מחמיו להר"מ ז"ל בהקדמת ספרו שכתב זה לטובו כל אהל דקרוי דגס גמורייא לא סמך לה מקמא אהל דכתיבא ולא קרא בר: הן מחסה מלמ מכוון מלמיו וכו' ויריין מכוון מלמיו יוד וכו' ויהיו שניהם: ור"מ דגס מ"ס קדמא וחלל וכו' מקמיו שמימי אה הלויח ומכל חלונתם דגסי: כונני' דליהון ומלמיו וכו' קדים לנו' ומרין מלמיו יוד וכו' ויבאו לו אה ומכנה אשר בידם חק"א לחס מנוכס דגסי: אלסין דודייון ומלמיו יוד קדי' דלחלף וסאר אוריי' חסרין: יחבששו כשחק מספר הללי כמזב יחבששו מלא והיושמי יחבששו חסר עכ"ל וכל הספרים חסר גם הר"מ ז"ל כמזב ולא יחבששו חסר וכו' כייב נחמט מיוזמא עכ"ל וכן מוכיח מדרש רבא שכתבי נפ' כי משא על כי בשש מה: אמר אלהים לא תאכלו ברציע וכן כמז א"ל: כי יודע כסכרים כ"י ונדכוס קדמין חסר וכו' וכו' א"ל ח"ל הוא בעתק מ"ס הללי גם הר"מ ז"ל כמז כי יודע אלהים חסר דחסר כמזב חסר וכו' וחסר יוד דקרי ולא כמזי וכל יודע דלורייא דכומא ודכומא ויודע דגס מליין וחסר עליהם מלמא וחסר דכומא ודעו טוב ורע חסר וכו' דקרי ולא כמז ע"כ ועיין מ"ס הללי נחמט דקיע: אכלכם הכ"ף נקמך לכד וכן הוא בכל ס"ס כי לא יבאו שני שואין בראש מינה אף כי שלשה וכמד המכלול דף קחן וסמיים משמיים עם הקחן שול לכוריע כי הוא חטף כמו א"י א"י ח"ל אהל אה מדרג האות שחרייה או שהיא כשוא כח ויקדו נקמך לבדו כי אין לטעויה נסס כמו ר"ל שמיס ישיבה מכ קרבן קר"ש כי בודלוי סס קחן סמוך עכ"ל וכן דעמיח לפשות הנקודות כדברי ר"ל ונס' ס' כסמך על כללי קחן חטוף כסריו בההקדקים וסתיף מ"ס מולדות יחק על מלמ ונחלה ובמיילס סימן ק"ח: כי יודע אלהים וכו' והייתה כאלהים וכו' הרשקן קדס ויהני חול מ"ס ספרים פ' ד' ובמדרש רבא פ' ד': יודעי חסר וכו' כמ"ס לעיל על כי יודע: כי יודעם הם נשחק מספר הללי יש כלונתא אה מלא חסר וכן כמז הר"מ וידעו י: יודעם הם מ"ל יוד קדי' ל"ה וחסר וכו' וחסר יוד נחמט מיוזב: ויתפרדו עלה כמד בעל מנחה כהן יש ספרים מדויקים עלי כמז ב"ד עכ"ל אף בכל הספרים מחמיו כ"ה וכו' כדברי הסרטים טרס עלה והנהה ר' אליה עם וכו' ע"כ עלה ז"ב כמיני ה"ל וכו' כמיני יוד ויהיברו עלה מלמ: והנה עלה זית טרף: והביאו עלי זית וגו' כמיה ח וסס חמשה כומא סמוך כמיני יוד ויש עם חסרין הכינה שלא כמד ועלי חסרין ומייה אהי שלא הכי קול עלה זית טרף: ויהיברו עלי זית וגו' כמיה ח וסס חמשה כומא סמוך כמיני יוד ויש עם חסרין הכינה שלא כמד ועלי חסרין עלה מלמ ה"ל כמזב כסוף מיוזמא ודכומא עלה זית טרף כמז ומחר עליהם מרין ע"כ דשעת מינה לכתיבה דקול עלה נקד כמיני יוד: וכלו הבין הוא יושאוי לחסר לוכוזאני וסביב דהר"מ ומסורת לא אייריא אה מחמא עלה סה"ף נחטף פסח וה"ל מד נחירי סהול סמוך מכל חיל לק"ה כ"ף ובכ"ל לק"ה מנן ס"ף וכן קחן וכל"מ דכמז ססס מיוזמא וקיסטא קחממר דכד חסרין כ"ה הכי בלישא דהר"מ חמיו סוכס לנליי וישא דחמף ומענין אחר לק"ה א"ל וכל לטון דעלה דכומא וכל לוכזי דעל דקרי למ"ד דודיה כגריי ויהי כמיני שרתיא עור כמד פסל כמז דוכייה חסרתיא כמז עלי דרך יוד כמזב כסוף מיוזמא וכל דכומא כדמז עניינא יוד כריב כסוף מיוזמא וכל לוכזי שרתיא עור כמד פסל כמז דוכייה חסרתיא דכומא ה"ל כמזי: ונכחי כולבו מסרתיא חמו ספיר לויח כהון חוסיא כלל: עוד כמד בהקדמא ספרו ארבע דכסכס ה"ל כריייוו ונסיין כייב כמזי וכו' ויחפשו עלה מלמ כמזומו רעה לאן כמזיון כי מעלה גרה ההל אה כל מדוה מרין דקללתי וחיילי מכל טרס ספיר לא חסרין נחמט כמזייה ולי יחיה הוא כמינימיו: איכה דגס יוד: עירם אנכי עירם אחא סכיהם חסרים: אבל ססנו הכ"ף נקמך לכד הוא חטוף כ"ה ס"ף ס"ף: קשית ה"ל כ"ל סהול: ויאמר ה' אלהים א הנחש כמזמא ל' לכד כרי"ס: אהים נללל כ"ה: כי עשית זאת כי נלללל לא נקמך וכו' א"ל: ואת דגס נז"ן: עשוקב

ספר בראשית ב ג

ויבאה אלהאדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מפשרי לואת יקרא אשה
כי מאיש לקחהזאת: על־כן יעובראיש אתאביו ואתאמו וירבק באשתו והיו לבשר אחד: והיו
שניהם ערופים האדם ואשתו ולא יתבששו: והנחש היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אלהאשה אף כיאמר אלהים לא תאכלו מכל עץ
הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר
אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פדתמותיו: ויאמר הנחש אלהאשה לאמות
תמותיו: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים וידעי טוב
ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוההיא לעינים ותחמד העץ להשכיל ותקח
מפריה ותאכל ותתן גםלאישה עמה ויאכל: ותפקחה עיני שניהם וידעי כי עירום הם
ויתפרו עלה האנה ויעשו להם חגרות: וישמעו אתקול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אלהאדם
ויאמר לו איכה: ויאמר אתקלה שמעתי בגן ואירא כי עירום אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד
לך כי עירם אתה המך העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה
אשר נתתה עמרי הוא נתהדלי מדהעץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מהזאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים ואלהנחש כי עשית זאת ארוור
אתה

ושש
סיד
ג

ובעללי טלה כדברי המדעים ע"ס גם בעל הלשון כתב שהו קנחן ונספר רב פעלים ככב בלשון הזכ והכס ר' יעקב גומיל הסיד כי וינק אלהים
אם הצלע הסמוכה עליו ל קחן וכרוב הספרים המדויקים מחלמו פחות וכן כלט ג עלט יחזקאל מ"א ואין יובלט נחסרות להכרים בזריו הכר"י
ומלרע ארום פחות הלמד וארום קחן מכל סגולי הכר"י גאים מלטיב ופחותי הלימד לטולט עכ"ל: ויבאה ב' חסר י'וד וחזרו ויבאה יחזק
האכלה ובזוהר פ' כראיטא ויבאה בנימטרוה ב"ד כנגד כ"ד קשוטו פי' הכוכבים נס' יספיה כ' ועיין שמות רבא פ' מ"א ומדרש חוה פ' ב' נפת בטבטה:
לקחה זאת הלמד במאריך ובק"ו, בחשק קחן ורבה שרטים ואמדו יביאה רלויה להדגש כי הוא מנתון פוטל וכנס פ'מח כדרי כמו ולתקנה אלה
אין לא עוקה שלהיה חמסן לקחה זאת רטוי בלא טעם רק להקל ע"כ. ור' יונה כתבו בספר הכרמה עם דומים חסרים טחה בחשק קחן:
זאת הז'ין נטובה: והיו שניהם ערופים ככתב בול"ו ודגש כח' טלה כמתנה ובמהרה ב' מל"ו ודגשים וחקרו ונגדו. ע"כ קיים מפיטט חו"ב ככ
ואמן בין ערופים טהוב לטון ערמה ובין ערופים טהוב לטון ערטיילאי הכומין רפון פרטיילאין דמויקין פי' דגשי' וסו"ן אחר כדרי חסמים כחית
מפיטטטט עיין מסורה חו"ב ס' ט' וט' ורטיטט טרם ע"כ. ונהנה ט"ו ז'ל במקדמה ספרו שבח ז'ט לטובה כל חמ"ל דקרי' דגש
באורוימא לא סוף לא מקמא חמ"ל דמטינא, ולא קריא בר' הן חמשה מלמ מכהון מלמ"א ו' ו' ומרין מכהון מלמ"א י'וד וסי' ויבויו ספיה: ודגשים דגש
מ"ס קדמאה ומל"ו ו' מ' מקמי סממ"י ח"ל ה'לנות ומכל תלונוחם דגשי' בוני"ן דליהיון ומלמ"א ו' ו' קדים לבנין ומרין מלמ"א י'וד 'לבואו לו את
המתנה אשר ביום ת"א"י לחס מנפסה דגשי' אלפין דיריהיון ומלמ"א י'וד קני' לאלף ושאר אוריו' חסרין. יחבשוטו כהמתק מספר הללי כמו
יחבשוטו מל"ו ויחושמתי יחבשוטו חסר עכ"ל וכן הספרים חסר גם ז"ל ככב ולא יחבשוטו חסר ו' ו' ו' ו' ו' ו' חמשת מיונמ"א עכ"ל וכן מוכיח
מדרש רבה שבמתי נכ' כי משא עכ"ל כי בשש מה: אמר כל אלהים לא חאכלו כדגשי' וכן ככב ח"מ: כי ידע ככסרי כ"י ובעלום סוף
אשר ו' ו' וכ"כ ח"מ וכן הוא בעתק חס' הללי גם הר"מ ז"ל ככב כי ידע אלהים חסר דחסי כמיב חסר ו' ו' ו' ו' חסר י'וד דקרי' ולא כמיב וכל ידע
דאורוימ"א דבומ"א ודבומ"א וידע דעמ' עליון ומסר עליהם מלמ"א וחסר דבומ"א ודבומ"א ודענו טוב ורוב חסר ו' ו' דקרי' ולא כמיב ע"כ וסו"ן חס' לטול בלמ"א
רקיע: אבלכם הכ"ף קנחן לכד וכן הוא בכל ס"ס ח' לא יבאו שני שואין כראש מינה אף כי שטטט וכמש המכיל' דף קחן ופסמיטט משמחמים
כס הקחן טהו להודיע כי הוא חטוף כמו אג'י' אג'י' אבל אם מרנש הלומ' סחחריה או שיאי בשוא נח אלקי' וכמש המכיל' דף קחן ופסמיטט משמחמים
יספיה מכ קר'ן קר'ן כי בודאי הם קחן חטוף עכ"ל וכן דעמינו לעשות הנקודות כדברי רד"ק ונכ' סכחוך על כללי קחן חטוף שכתבו במקדקים
וסו"ן ח"ס כס' מולדות יחזק על מלמ ואכלה ובמילים סימן ק"ח: כי ידע אלהים וגו' והיויתם כאלהים כראשון קדש ויהיה חול חס' סוכרים
פ' ד' ובמדרש רבה פ' ד' ידעי חסר ו' ו' כמ"ל לטול על כי ידע: כי ידעם הם כהמתק מספר הללי יש בלומ"א חס מל"ו או חסר וכן ככב
הר"מ ז' וידע י' י'וד קר' לר"ש וחסר ו' ו' ו' חסר י'וד כמראה כמיב: ויתפרדו עלה ככב בעל מנתח כהן יש ספרים מדויקים על.
כמיב י'וד עכ"ל אך בכל הספרים מחלמ"ו כה"ל וכ' מדברי שרטיטט שרש עלה ונהנה ר' אליה טט ופנ"ב עלה ז"ל כמיב י' ו' ו' כמיב י' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
עלה מחנה: והנה עלה ימ טרף: והביאו טלי זוט וגו' כחמיט ח ורבה חמשה בלומ"א כסוק כמיב י'וד ויש סס חסרין הכיב טלה כ"ב ועלי המרס.
וממיה חני טלה הכיב קול עלה כדף וכככל עלה מנפן שפיה לר' והיה ראו' לומר ט' ד' כה"ל ויה' עוד כמקסיטו בלשון הרמ"ם ז"ל שכתב ויחמר
עלה מחנה ח"ל כמיב כסוף מיונמ"א ודבומ"א עלה זית טרף כמיב וחסר עליהם מרין ע"כ דשפתי מיה' בלאויה דקול עלה כדף כמיב י'וד. וילאו הכין
הוא י'וכמיב לטכס לבוחבו ורטיב דהר"מ מסורה לא איירוי' אל מסורה עלה שטפ"ן בחשף ספרו ח"ל מ' כמיב בלאויה דקול עלה כדף וכככל
ע"ל מנפן חס' ו' ו' קנחן ובהלמד כגולט סהס מוכרטיס וקיסט"א קאמר מר דגד מפייטן כמ' הכי' בלישנא דהר"מ חמיטט סיכא לנגו"י רישא דחמ"ר
ומפטינן אחר. ע"ל א' ו' ו' לטון דעלה דבומ"א וכל לטיב דעל דקרי' למ"ד דידיה כדרי יו"ל כמיב כהרה עור ככב לטול כינה כדכ"א חמחריה
כחט עליו כדרי יו"ד כמיב כסוף מיונמ"א וכל דבומ"א כדדין עניינא יו"ד כמיב כסוף מיונמ"א וכל לטיב דטרבא כבאורוימ"א ח"ל כמיב וכל לישנא דעלה
דבומ"א ח"ל כמיב י' ו' ו' ו' ו' ו' ככ"י כולכו משרח' אמו ססר' ולית כסון חוסה כלל: עוד ככב דבב"ה ספרו ארנב' דכסיב ח"ל כבויטו דבשין ריבס דאורי'
וס' ויבב"ה עלה מחנה כבדנומו רביה טאן עבדוך כי עמלה גרם חמ"ל כל מדוע חסרים דקללו' ואילו מכל טרה הפיר לט סוכינא כדכתיב דל' ויב'
היה כמרומיה: אויבה דגש כ"יוד: עירם אנבו עירם אחה סכיסם חסרים: אבל פסגו הכ"ף קנחן לכד ובוט חטוף כיהיב סוף: עשית חסר' י'
בלט טוח: ויאפר' ה' ארום א הנחש כמרכח ח' לכד כרי' י'. ארום גלגל כה"ל: כי עשית ואת כי בגלגל לח בקק' וכ"כ ח"מ' ואת דגש כרי' י':

עצובך

אתה מכל-הבהמה ומכל חית השדה על-גחנה תלך ועפר תאכל כל-ימי חיך: ואיבה ו
 אשית בנך ובין האשה ובין ורעה ובין ורעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: ס
 אל-האשה אמר הרבה ארבה עצבונך ורדך בעצב תלך בניס ואל-אישך תשוקתך
 והוא ימשל-בך: וילאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן-
 העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי
 פליע חיך: וקוץ ורדרד תצמיח לך ואכלת את-עשב השדה: בזעת אפך תאכל לחם עד שובך
 אל-האדמה כי ממנה לקחת כי-עפר אתה ואל-עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חיה
 רביעי כי הוא היתה אם כל-חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו בתנות עור וילבשם: * פ
 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה ו פד-שלח ידו ולקח
 גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: וישלחה יהוה אלהים מן-גן עדן לעבד את-האדמה אשר
 לקח משם: ויגדש את-הארם וישכן מקום לגדעון את-הדבנים ואת להט החרב המתהפכת.
 ד לשמר את-דרך עץ החיים: * והאדם ידע את-חיה אשתו ותבר ותלך
 את-קין ותאמר קניתי איש את-יהוה: ותסג ללדת את-אחיו את-הבל ויהי-הבל רעה צאן
 סלע וקין היה עבד אדמה: ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הביא
 גם-הוא מנכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל-הבל ואל-מנחתו: ואל-קין ואל-מנחתו לא
 שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: ויאמר יהוה אל-קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך:
 הלא אם-תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל-בו:
 ויאמר קין אל-הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל-הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר
 יהוה אל-קין אי הכל אחך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: ויאמר מה עשית קול דמי
 אחך צעקים אלי מן-האדמה: ועתה ארוך אתה מן-האדמה אשר פצתה את-פיה לקחת
 את-דמי אחך מידך: כי תעבד את-האדמה לא-תסג תת-כחה לך נע וגד תהיה בארץ:
 ויאמר קין אל-יהוה גדול עוני מנשוא: הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך

אסתר

עצבונך הדלי נדוסה: כי שמעת חיך להיות בורקא ה' לכד בניו ואין כזה לעשות תלמד זה מלמד: בעצבון האבלה ה' שואו נדנדו לקחתי
 ז"ל ולקחתי ב"ח שאלו סוכים עליה כחסף מח וז"ל בעל לויא חן פ' ח' בניאור החטמים ושיין מ"ס נרים כ' לך לך מל מנכרד זניחחל ס"ר
 ורדרד בכל ספרים סוכים שני בלתי ל' כחמ וח"מ כחמ נחמט ספרים ז"ל טביה נקחן וכ"כ נבל רב טבלים וסיון נס כן מ"ס ניהוס י:
 בזקת נדמס קדמון וגם נספרים מדויקים כמתי יד מלמד סוכר הסוך כתי' וכן כחמ אור מורה נכסיות: אסך ב מלמס חובט אפי' ורדח
 אסין נדרמו מים וס' קסים מונטמיו של ארס כקריפת יס סוף: כי עפר אחה בזקת קטן נחל' כי הוא מלטיז רדח האלסין נכחמ נכסיה
 גדול' אה נדנסמס מלטיז: ויעש כמסמל אחד לנד: ויבא קין ויבא מלמד הקדמח נכ"מ נספרים מדויקים וכספר אחר כ"י ויבא קין יס
 שופר נכ"י וזקק נקוף: סבכרות כמכ נכממק מספר הללי מנכרות מלח וז"ל מנינחל וסמ"ר לישנל נככרמ נאורייתמ חסר דחסר: וסחלבהז הכי"מ רס: הלוא אם חישכ
 וכ"כ הר"מ של זה חסר וז"ל קדמח ומלח וז"ל מנינחל וסמ"ר לישנל נככרמ נאורייתמ חסר דחסר: וסחלבהז הכי"מ רס: הלוא אם חישכ
 כמכ נכממק הללי הל' ירוש' הלוא מלח ט"כ: ובכל הספרים מלח ודח החלשין מלמלים נמורה ט"כ המסורמ - וסימך נכסר נכ"מ כסר טלח לך
 וכן כמכ הר"מ של זה: הלוא י"ב מלמלים וז"ל וז"ל ודח הוא מסורמ לכולל מורייתמ וזכ"ל כל הי"ב כמכ חסר סלמו - וחד חסר דחסר וז"ל וז"ל
 ומלח ט"ח - הלה הוא נככר בני עמון כרמט דכרים ובסוף כמכ זמית דחסר' כהן מליטר - הלך דלמח - ומידך הלוא הוא אכס ממדי - וזמית
 דכסו כלכלו נוסחי דיקי חסר וז"ל כתיב - זמית נוסחי דכ"ב כבו הלוא נס כבו דכר מלח - זמיתממח דחסר' הוא - דרונכ דכסחי דיקי פלתי
 פלתינו עב"ל: ואם חישכ נספרי ספרד נכתי וידין וכן כמכ הר"מ של הלוא אם מטיכ מלח מדין אד"ן חר קדים לסי"ת וחד כמריה ודכמיה
 ואם לא מטיכ: שאח חד מן הכסוקים פלתי לזון הכרס מי מתיי' ניח' או מתיי' ניח' וסמון נכסרה נדויה מ' וילך וסיון מ"ס כסוף פ' המספס:
 האלך תשוקתו מ"ו ראשונה נדוסה: בין אחיו ליהוי בדויותם כשדה נספרים כ"י כמדויקים מין כחן פסקא - וגם כפ"מ - נכסממל כ"ל
 בעל סברי לחומ טכ"י מלח כרינחל קח זה לדונמס וכפנו גם כן בסוף ממחי' י' כמסודת מסור' וכן כמכ אור מירס סמסס המרמסס לישט סלן
 סמקא וגם הר"מ של ז"ל ורנר המתיירי ז"ל לא מלחו כחן ראש פרה: נושוא רבי דרעוט נואח המלה כקריט ספר נלמון המתיירי ונכ"מ כסוף סלן
 כמכ סכ"ח חסר - הס חמסס סכ"ונו לדעת אחד - וכן כמכ נקמט ספרים יס"ס וגם כס"ס מורה ונכ"ס ירושלמי - ומכסס סכופר ר' מתיירי סלתי
 לסימס ס' וסכנגל ס' וסוד סכרטי' - מל נכ"לוי סות מלח - ודפי' טלוי לית ומלח וכן הוא כס' ספרד וכן כמכ הר"מ של מלח וז"ל וז"ל
 כמ'.

פסקא

הבין ל"ל כ"אן סמכא זמקא לקין אשר לביאור הקפה בהבית
 הקדוש: אמר אטמא דזבין ואתה תפילא ב' וזמקא על קבל אחיו!

ספר בראשיתו ד ה

אסתר והייתי נע ונר בארץ והיה כל מצאי יהרגני : ויאמר לו יהודה לכן כל-הרג קון
שבעתים יקם וישם יהוה לקון אות לבלתי הכות אתו כל-מצאו : ויצא קון סלפני יהוה וישב
בארץ-נור קרמת-ערן : וירע קון את-אשתו ותהר ותלד את-חנוך ויהי עיר ויקרא שם
העיר כשם בנו חנוך : * ויילד לחנוך את-עירר ועירר ילד את-מחייאל ומחייאל ילד את-ח
מתישאל ומתישאל ילד את-למדך : ויקח-לו למך שתי נשים שם האחת ערה ושם השנית
עלה : ותלד ערה את-יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה : ושם אחיו יובל הוא היה אבי
כל-תפש כנור ועינב : ועלה גס-הוא ילדה את-תיבל קון למש כל-הרש נחשת וברזל ואחות
תיבל-קון נעמה : ויאמר למך לנשיו ערה ועלה שמען קולי נשי למך האונה אמרתי כי
איש הרגתי לפעמי וילד לחברתי : כי שבעתים יקסקון ולמך שבעים ושבעה : וירע אדם
עיר את-אשתו ותלד בן ותקרא את-שמו שת כי שת-לי אלהים ורע אחר תחת הבל כי הרגו
קון : ולשת גס-הוא ילד-בן ויקרא את-שמו אנש או היחל לקרא בשם יהוה : * ס

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו : וזכר ונקבה
בראם ויברך אתם ויקרא את-שמום אדם ביום הבראם : ויהי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
בדמותו כצלמו ויקרא את-שמו שת : ויהיו ימי-אדם אחרי הולידו את-שת שמנה מאת שנה
ויולד בנים ובנות : ויהיו בל-ימי אדם אשר-חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת : ס
ויחישת חמש שנים ומאת שנה ויולד את-אנוש : ויחישת אחרי הולידו את-אנוש
שבע שנים ושמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל-ימי-שת שתיים עשרה שנה-
ותשע מאות שנה וימת : ס ויהי אנוש תשעים שנה ויולד את-קין : ויהי אנוש
אחרי הולידו את-קין חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל-
ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת : ס ויהי קין שבעים שנה ויולד
את-מהללאל : ויהי קין אחרי הולידו את-מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד
בנים ובנות : ויהיו כל-ימי קין עשר שנים ותשע מאות שנה וימת : ס ויהי

מהללאל

כתיב : ומכ אור מורה שזה עיקר : כל טצאי רפה ככ"ף : כל מצאו דנש ככ"ף : ועירר ילד את מחויאל רפה ילד ומלח וא"ו קרלי ילד
ומחויאל ילד את מחושאל דנש ילד קדמאה ויתיר ילד מניו כמריה ומסרל קדמאה וא"ו מרמל ילד הר"מ ו' : גם כמסורת ריש סרש
כשעלמך כמיס מחויאל ומחייאל עם ז' זונים מתחלטים מן ב' ב' כחד כמין קדמאך וא"ו מני נה ילד : וימין כוד מ"ס כסרש וימח סמון ל'
שתי נשים כמס המכיל דף ק"ל כי כל שוא כש' וסמוך לאחד מלוחיות כג"ד כמ"ס המות הפוא אשר מנז"ל כמ"ס מרפה כמין כביתך זילמי מלח
שתיים שתי לפי קורא כ"א כרש המל"ה א"ף גנובה : אשתים אשתיו וכן קורמים מכשימזרח ועיין מ"ס נסיפסיס י"ו : ועלה גם הוא רפה
גמ"ל הוא כמזכר ב"מ וקריו הוא ב"לוד : כן הוא כמסרים כמזכר יד וכדמס קדמון וכן כמזכר מורה : חובל קין כמזכר כמסורת
פרשט וינש על סמוך ויולד ליוסף מובלמך למדינחמי מלחא חלח כמיס וקרין למערבמי מרין מלין כמיס וקרין : ואכן קיימח לן כמסרמלי וכל
הר"מ ז"ל חובל קין מרין מלין כמיס וקרין : עוד כמזכר מובל קין מלח וא"ו כמיס ודכוחח ומחית מובל קין : ומסיר פליה מרפס מלחיס וכל
מסיימי ולפוס כמחי דיקוי לא אשבחן כמרוימח מלחיס לכד מכלין מרי וכד חסר וא"ו וחבל דנכי ימח דמלח וסמחי דמחי לידן חסר וא"ו כמיס :
ה"א"ה אסרתו כמחא כמסמחית הדפוס וכ"י הפ"ה כמחא ופ"ה ל"ף כשוא לכדו וה"וין כמניו והסוקיני כמס שה"וין כמירי : וכן רמחי כמסמחית כ"י
ודמס יסן : וכ"י כמכלול דף כ"ד ששססו קאונגה שקל ד"ה קר"ה גם כמ"ס פמח דנרי כ"י דף כ"י שאל"ף כמח ומיין מ"ס כישמח ל"כ : כי
שח לי כל קתן סיכממך קרימחו כקתן מסוף וחס יסתמך עם הקתן מלחי ל"ח ימסמכו כמקף כמו כי ק"ח-לי אלהים אשר גר"מס אכרסח קישבכ כמ
לשון למודיס ועיין מ"ס כמסח מניי פס ים הסלח : ולשת גם הוא דנש גמ"ל : ברסות אלוים קרש : כצלמו ככ"ף : וכן כמיו
ביל המסורת כמין אלפח כמחא חד כמיס כמ"ס וחד כמיס ככ"ף : וכן כמזכר מ"ס כמסמחית ולשון הר"מ חל זה קדמאה כצלמו כמ"ס כמסו
ככ"ף וימין כצלמו כמסמחית : ויולד בנים ובנות כמס הר"מ מלח וא"ו וכל בנות דכוחח וכמחא חז כמ"ס חלמס וכל דכוחח מלח וכמחא
ובנות אשתי הסיר וכל כמסח דכוחיס : עוד כמזכר ח"ס ונכמיו כמנימיו כ"י מלחיס דמלחיס וא"ו ילוד ומיין וימסן לכן כמך וימך כמניו וכמנימיו
כל כמס כמיו וכמנימיו וכל אחר' לשון כמחית חסר וא"ו ומלח ילד כמיס סמוח מ"ס כמסרש וימח מלח כמחית : ויהיו כל ימי אדם כמ
כמסרים כמ"ס גרסיין : אשר היו כמקף לא כמסר : ויהי שת חמס סמוח מ"ס וכן רמחי כמחית : הולידו מהללאל כל-לתי :

מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם:
תח מצא חן בעיני יהוה:

פ פ פ

הפטר בראשית בישעיה סימן טב כה אמר האל • עד יגדל תורה ויאדיר והאיטליאני מתחילין הן עכרי
ארבעה פסוקים קודם • והאשכנזים מתחילין כה אמר עד ואחריו לא יהיה:

אלה

תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בלדתו אתהאלהים התהלך נח: ויולד נח
 שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא
 הארץ חמס: וירא אלהים אתהארץ והנה נשחתה בידהשחית כלבשר אתדרכו על
 הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ בלבשר בא לפני כירמלאה הארץ חמס
 מפניהם והנני משחיתם אתהארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה אתהתבה וכפרת
 אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים
 אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה
 ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: ואני הנני מביא אתהמבול מים
 עלהארץ לשחת כלבשר אשרבו רוח חיים מתחת השמים כל אשרבארץ יגע: והקמתי
 אתבריתי אתך וקבאת אלהתבה אתה ובנך ואשתך ונשיבניך אתך: ומכלהחי מכל
 בשר שנים מכל תביא אלהתבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומןהבהמה
 למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאי אליך להחיות: ואתה קחלך מכל
 מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר ציוה אתו
 אלהים כן עשה: * ויאמר יהוה לנח באאתה וכל ביתך אלהתבה כי אתך ראיתי צדיק
 לפני בדור הזה: מכל הבהמה הטוהרה תקחלך שבעה שבעה איש ואשתו ומןהבהמה
 אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
 ודע עלפני כלהארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר עלהארץ ארבעים יום וארבעים
 לילה ומחיתי אתכלהיקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה:
 ונח פרשש מאות שנה והמבול היה מים עלהארץ: ויבא נח ובניו ואשתו ונשיבניו אתו
 אל

פאום עד בהמה כל ס' בראשית • וידבר • ומילים מאלם עד בהמה • ואלה שמות • ונחמיה • מאלם ועד בהמה מס': כי נחמתי כי עשיתם
מלא יוד קדמה וחסר יוד בנראה ועיין מערכת האלפים ס':

פרשת נח

התהלך נח

בכל הספרים הלמד בסגול וכן במכלול דף י"ג: ההלך נח בסגול חסדי סמיכותו במקף אל אלה שהיא מלשון וכו' ר' אשה
 קמחי המפעל מהלמים • ולוי חן סוף שער ג' ומחסי מביט לשון למודים שכתב שהוא כתיבי רחבה הריש נקמן לנח:
 הכלנה ה'יון דניס • והקמתי בהמשך חסדי הלוי חסר דחסר ובתח' שן הוא בכל ספרי ספרד וירושלמים וכו'
 ה'מ' על עיין מ'ס בסוף פ' לך לך: להחיות אתך בהמשך מס' הלוי יש חילוק במלה זו בין מלא לחסר ובתח' ה'מ' על ב' הסרס יא' ובספרד ומי
 אל המנה להחיות: להחיות עם רב ומרין מלמיס וכו' ומי יבאו אליך להחיות: להחיות מה נכסי: חד ולהחיות לם ללניס: לאכנה המלך
 נקמן לנד: אשר לא טהרה מה שמשפר במסרם שלנו כאן וברים מלמיס וכו' יט דברי שנה בין ולין לסמוך מליסן סררי מנו כל מסר טהרה ל'ס'
 מה עם המלמיס וכו' חסר בלי ספק • וכן חסר ה'מ' על השחורה ב' מלא וכו' ומרויטין ריסי פסוקים וכו' מכל הנכנס השחורה: מן הנכנסה
 השחורה: וחסר כל ליסח דטהרה נאורויס חסר וכו' כמי עב' ל' והספרה הנכנסה ויסיסר כד חריס לומר שחורה ה' ג' חסר וכו' מלא וסיון אשר
 לם שחורה אשר לינס טהרה כל מסר טהרה: למי מנחה שחורה המלמיס יוסת ה' שחורה ב' במימי מלמיס חד ושחורה ה'ס' ונקמה וכו' וכו' וכן
 ס'מ'י נכסרות כמ' מלוייקים וכן ס'ספרים מלוייקים: את כל היקום כל היקום שנקרא סה' בלא גמיל וכן ס'ס' במכלול: וכן כן ס'ס
 ס'מ'י שנה ס'ס במחריך יבול מקף: ויבא נח נקמת ספרים כמיני יד מלשון כי הנגלל כיו'ד • וכן ס'ס' מ'ס'

אלהתבה לפני מי המבול: מדהתבה השחרה ומדהתבה אשר איננה טורה ומדהתבה
 וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים באו אלנח אלהתבה וזכר ונקבה כאשר צוה
 אלהים אתנח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה
 לחיינח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה
 וארבת השמים נפתחו: ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום
 הזה בא נח ושכוחם ופת בנינח ואשת נח ושלושת נשיבניו אתם אלהתבה: הפה וכל
 החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש על הארץ למינה וכל העוף למינה כל
 צפור כלבנה: ויבאו אלנח אלהתבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים:
 שלישי והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: * ויהי
 המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו אלהתבה ותרים מעל הארץ: ויגברו
 המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ
 ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
 ויכסו ההרים: ויגע כל בשר ורמש על הארץ בעוף ובהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ
 על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: וימת
 את כל היקים אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן
 הארץ וישאר אדנח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום: *
 ויזכר אלהים אתנח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ועבר אלהים רוח
 על הארץ וישכו המים: ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים:
 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: ותנח התבה
 בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: והמים היו הלוך וחסור עד החדש
 העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את
 חלון התבה אשר עשה: וישלח את הערב ויצא וישב עד יבשת המים מעל הארץ:

וכן תראה אשר איננה טורה מ"ק דמסמיה אשר ר"ל לעולם אל יבוא אדם דבר מנוכח מפני שהרי עסק המנוכח טענה אומות ולא הוליה
 דבר מנוכח מפני שחומר מן הכהנה והן הכהנה אשר איננה טורה. והכי אומה נוקרה רבה ריש פרשם אמור ופי' רפי' אשר איננה
 טורה ולא כפינו הכהנה הסמא כי מורחיה הרי מ' אומיות טקס שכתוב: הסמא ה' אומיות הן. אשר איננה טורה הן י"ג אומיות מ"ב. וקשה
 דמלך שחרה דאשר איננה חסר וז' כמו שחמרי למעלה מכל אשר לח שחרה. ואם כן הונו לכו' אומיות. וליכא למימר דלל דיוקיה הכח
 בע' כין מלל לחסר דקא חזינו דדיוקיה שפיר כמר הכי נמל שחרה דכי יתא נך איש אשר לא יהיה שחרה מקרה ללה דרב פסא פמר טקס הכהנא
 ט' אומיות דהיה ליה למיכתב איש טמא ורבינא אמר טמא אומיות טמא וז' דיוקיה כמי כמר הכי נמל דרבת דוהיה היה
 דרבת מל החומר טמא מ"ב. דמר דאסיקתא ככל היכא דכי הדדי ניכחו. כגו' סמין כירין להאריך כיה יוסר מזה משפטי כלסין כגו'. סמין
 הר"ן ונילקום מ' נח פרכינן והרובבת ויושבת דכי הדדי ניכחו וקמיין דרבת וסמין דרבת כמינו כלומר חסר וז' וז' דמי' דמי' לביכבב כמי
 ישבת חסר מיהו כל חסרו' טמורה לדורו הן נחין לדדדדין וזים ישב כסר טמא ישב כמינו חסרו' היום מינוהו טמא. וכאן למדך כחיסרון זה
 שפוטשן לטון קרם אפילו הוא מנוכח שהרי כאן אשם לטון טמא וקצרו. וזלום כדראשית רבה מ' ל' לא הוכחו אומות כלל רק המינוח ושבו
 איגא המס כמס רי"ל נופיה מתינו טמא טמא ושלם מינוח כמורה כדי. וזלום כדראשית רבה מ' ל' לא הוכחו אומות כלל רק המינוח ושבו
 קמך לך טענה טענה איש ואשמו וזן הכהנה הסמא אין כפינו כאן מלל אשר לח סברה היה כ' כונקס טמא טמא קרא דאשר איננה טורה
 ושלם טמא קרא דומן הכהנה אשר לח סברה היה. והכא כמי טקס המנוכח ו' אומיות ו' הכי איגא יתדליא מירושל דשמי' ושלם דנאדער רבה ריש
 מ' חקף. וכדומה כפנחמא מ' ושלם. על הארץ כקמף. בישנת שש מאות שנה בלא מאריך וכמקף. בחדש השני וקף סמין כנון. כל מעינות ים מחלוקת
 גדול על מלה זו אם חסר מו' מלל כפי' חסר הללי כמוב טעניות. ירוסלמי טענית חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח
 וטענה שכתב כמל מ' אם חסר מו' מלל כפי' חסר הללי כמוב טעניות. ירוסלמי טענית חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח
 עלה וז' כפינו דויסברו חסר וז' ויסתן מלל דמלל וחסר יחסר טכ' מ' י' דראשון שהו כתיבומ טמא הוא מלל והטני כסבר חסר
 טעניות כנה שחרה טעניות היה חסר. על הארץ כקמף. וזלום כדראשית רבה מ' ל' לא הוכחו אומות כלל רק המינוח ושבו
 כי הקרא וישח כמ' דנוש מלל אומר טעניות מ' הק' נחמס כפי' חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח
 הוא טמא והוא מוטל יזא וכיין לזהו נזח חסר מ' ושלם יסן. וזו היא כונת רפי' זל כמו טמא חסר טמא חסר מ' חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש
 כסמיה טלנו מ' של וימת דנוש הם סמיה טעניות וזין למסור טעניות. וישחו הסמא כמי' מ' וישחור מללל חרבה טעניות כסמיה
 כסמיה וז' וכ' אור חסר וכמקרא גדולה כדמי' כזכ' מ' ל' וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש

הימה הא' ל' כפי' חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח

הימה הא' ל' כפי' חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח

הימה הא' ל' כפי' חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח

הימה הא' ל' כפי' חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח

הימה הא' ל' כפי' חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח

הימה הא' ל' כפי' חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח

הימה הא' ל' כפי' חסר וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח וז' וב' נמל הנחת כהן טעניות קראש הוא מנוכח

ספר בראשית ח ט

וישלח את־היאנה מאתו לראות הקלו הפים מעל פני האדמה: ולא־מצאה היונה מנוח כ
לכת־הגלה ותשב אליו אל־התכרה כי מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה
אליו אל־התכה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את־היונה מן־התכה: ותבא
אליו היונה לעת ערב והנה על־הזית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ: ויחל
עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא־ספה שוב־אליו עוד: ויהי באחת וישש־
מאות שנה בראשון באחר לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התכה
וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה
הארץ: * וידבר אלהים אל־נח לאמר: צא מן־התכה אתה ואשתך ובניך ר
ונשי־בניך אתך: כל־החיה אשר־אתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־
הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על־הארץ: ויצאתם ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו: ה
כל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רמש על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־התכה: ויבן נח
מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטורף ומכל העוף הטורף ויעל עלת במזבח: וירח
יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו לא אסף לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם
כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא־אסף עוד להכות את־כל־חי כאשר עשיתי: עד בלימי
הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו: * ויברך אלהים את־נח
ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הארץ
ועל כל־עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל־דגי הים בידכם נתנו: כל־רמש אשר
הוא־חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את־כל: אך־בשר בנפשׁו דמו לא תאכלו:
ואך את־דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל־חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש
את־נפש האדם: שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את־האדם:
ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו־בה: * ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו חכ
אתו לאמר: ואני הנני מקים את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחר־כם: ואת כל־נפש החיה
אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל יצאי התכה לכל חית הארץ:
והקמתי

אבות

אדם

טו

הקלו המים בקלו מלעיל הנגלה בקו"ף בספרים כמיבת יד וכן כמב מור מורס * טרף בפיה כולו קמץ לפי שהוא סס מואר לפעל כלו' מלה
זיה היה סרוף כפי היונה כן כמב דרך נחמל וסרסיה של כדעמ רש"י ז"ל כמירוש הכסוף: בו קלו המים כמב כהל החסורת ד' וסמון המים
מכשרים קלו סמול ב' ד' ותי קלו מני ארז איוב ז' וימי קלו מני רץ איוב ט' . וחד וקלו מכשרים סוכו מחסוף א' ויהו מלרע כמ' סמלול ד' ק
קע"ה ופל ס' מכשרים קלו כמסר דל"ה נעטס הק"ף שמעט סל"ה ית אלו בולם מלשיל . וכן כס' פמח דברי דף ס"ו הכיח ויעי קלו מני רץ סס הדומים
ססס מלשיל: ויהו באחת במקצת ספרים המלשיל במל ויעי סהוא ססס מכסוף וכי"ה נחמח דנושה ונמקצת ספרים מורסס וכו"ה רכס *
ויברך נח בנפשת ספרים נח כשני כשטין ונכסרי ספרד נכסט אמר לנדו בו חייבס סכי סססין ק כשייבי כנייהס איהס אמר או וימר: כשר
הני"ה דנושה: הוצא אהרן היוצא ק ועיין בעשס כפי רש"י בחימס ונכ"ר ס' ל"ד ס' עשה להס כשיהיו סריס ורניס ס"ה"י אף סמלה מלשיל
נט משוסס סכל זמן סכסו כנייהס נלסרו כשמיס המסס ועיין מה ספריס היב מורחז ובפל גור איוה: ויוצא נח בליי ס"ה"י אף סמלה מלשיל
מלול דף קל"ג ונכסחא כמיבת יד רלימיו נסניל ונמקצת ספרים כלל תקף ואור מורה כמב נמקף: ויבן נח מזבח ליהוה: דע וסמנת רכס ב' ז'
ויבן נח מזבח [22] כמיב כניבון ואמר מפני מה טיבנה' נה ורנה נטוריהס וימר מן סטמאיהס אלל לרקריי מן ח"בן: ייד ויקח סכל כנייהס סכוריה
וצ" ס' דלמ"ג דקריבן הי"ד כמירק דריס ליה כאלו היא נמקח כמ' [22] דוד דים אס תסורח וסיהל דליכא למדרש דרשינן וכן דרשו ויין ס' ל"ה"ס אף
כלל ככ"ר רים ס' י"ח מלסון במכונות וכן וירא אהרן ויבן מזבח דנש"ר ס' ט' ויביין סוד ככ"ר ס' י"ח ס' ד' . וסכל העוף השחור כהל"ה ס' מלסון
פל מלח סטסור אס סמר או מלח וס"ה"ס זל סייב וסכל הטוף השחור מלח וכל אורייחל כליטח דבואיה מלחיס כרמו ס' דססיר סליהו ס' סכריס
כליטח וכו' עיין סיימן נמ"ג טוף סמינו: עלה סמר דחסי וכן הוא כהעמל הל"ה נס הר"ה זל כמב וייל עלה דמזנח סמר דחסי כמיב וכל
אוריחל כסנין הקרננות דבואיה סמר דחסי כר מו"ה מלח וכו' קדמחא וחסר וכו' מל"ה וס' אכניס סמלות כנייהס וכו' וסליית סליו עולת ועיין כמב
סושר ד"ט ס' י"ח וכו' : וירח ככל סספרים הי"ד נקמץ ונכסח כ"י כמיב כנליין כשס הל"ה כלו פמח וכו' א"פ סנהל"ה כלו כמח: דע כעקרו ס' ר'
ויין אמר מנכריו כמיב משעה סהוא נטור ללחא מציני אחי כ"ר ס' ל"ר ויריסי מציני עיין ויפה מואר סס ס"י"ב ויפה מואר כ"י ג' ויירחי גור איוה
נסחר טוב מחמור ח' : כל חית הי"ד דנושה: וככל הי"א כמירק ככל וכן הוא כספרים מלוייקוס: דני הים הי"ד דנושה: רבוו כרלסון רכס
כ"ל"ה: בו כצלס אלהים קדס: שרצו בארץ מן ח"ב' כ' לל ככ"י יח' כריס היבויח וסטטין כ"י וסימן כמסר ככריס דכח איה וכו':
הנני בארץ ואל נדרגס: כבהמה שני שנימין דעפוט:

והקמתי את בריתי אתכם ולא זכרת כל בשר עוד מפי המבול ולא זכרה עוד מבול לשחרת הארץ: ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל בשר חיה אשר אתכם לדורת עולם: את הקשת אשר נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל בשר חיה בכל בשר ולא זכרה עוד הפנים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן וזכרתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על-

פ

ששי הארץ: *

ויהיו בני נח היצאים מן התבר: שם חם ויפת ויחם הוא אבי כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נמצה כל הארץ: ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: וישת מדהין וישכר ויתגל בתוך אלהים: וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחיך: וינקח שם ויפת את השמלה וישמו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: ויניקץ נח מינו וידע את אשר עשה לו בני הקטן: ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי שם יהי כנען עבד למו: ויפת אלהים ליפת וישכן באהלישם ויהי כנען עבד למו: ויחנן את המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: * פ

וילדה תולדת בני נח שם חם ויפת ויילדו להם בנים אחר המבול: בני יפת גמר ומנונ ומרי

והקמתי את בריתי אתכם ולא זכרת כל בשר עוד מפי המבול ולא זכרה עוד מבול לשחרת הארץ: ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל בשר חיה אשר אתכם לדורת עולם: את הקשת אשר נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל בשר חיה בכל בשר ולא זכרה עוד הפנים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן וזכרתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על-

והקמתי את בריתי אתכם ולא זכרת כל בשר עוד מפי המבול ולא זכרה עוד מבול לשחרת הארץ: ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל בשר חיה אשר אתכם לדורת עולם: את הקשת אשר נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל בשר חיה בכל בשר ולא זכרה עוד הפנים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן וזכרתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על-

והקמתי את בריתי אתכם ולא זכרת כל בשר עוד מפי המבול ולא זכרה עוד מבול לשחרת הארץ: ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל בשר חיה אשר אתכם לדורת עולם: את הקשת אשר נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל בשר חיה בכל בשר ולא זכרה עוד הפנים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן וזכרתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על-

הארם: ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזכו לעשות: הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: חפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחליו לבנת העיר: על לכן קרא שמה בבבל כי שם בבל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: פ

אדה תולדת שם עם בדמאת שנה ויולד את ארפכשד שנתיים אחר המבול: ויחיו שנים אחריו הולדו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שגח: ויחי ארפכשד אחריו הולדו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: ויחיו שלח אחריו הולדו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחיו עבר אחריו הולדו את פלג: ויחיו עבר אחריו הולדו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחיו פלג שלשים שנה ויולד את רעיו: ויחיו פלג אחריו הולדו את רעיו תשע שנים ומאתים שנה ויולד את רעיו: ויחי רעיו בנים ובנות: ויחי רעיו אחריו הולדו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור: ויחי שרוג אחריו הולדו את נחור מאתיים שנה ויולד בנים ובנות: ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח: ויחי נחור אחריו הולדו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת דרן: ואלה תולדת תרח הולדו את אברם את נחור ואת דרן והרן הולדו את דרן: ויפת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באר כשדים: ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת דרן אבית מלכה ואבי יסכה: ותריו שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן דרן ואת שרי בלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאר כשדים ללכת ארצה כנען וקאו עד דרן וישבו שם: ויהיו ימית תרח חמש שנים ומאתים שנה ויפת תרח בחרן: פ פ פ

הפטר נח בלשעיה נר רני עקרה עד טרחסר ה' ולא יסליאני עד כי פארך

יב ויאמר יהוה לא אברם לך לך מארצה ומסולדתך ומבית אבך אלה הארץ אשר אראך: ואעשה לגוי גדול ואברכהך ואגדלה שמה והיה ברכה: ואברכה מברכך ומקללך

החלם ה' א' כפת חרובי: ויחי תרח נחמק: ואח לוט ה' א' נמניל ונחמק וכלל קרמח: בין בנו בורק קסן לא ברמח: שרי ה' א' כפת: בחרן כמכר ש' מ' הפוכה וכו' וכן כמובן במסורת הדפוס ובמג איר מורה שלח ידע מתי הפוכה כי בכל הספרים היא יסרה כלי טום סינוי ותספר קרוין טל טיה דראסה רג ומסיר מליון: דאמס ראסיהון י' דאוריימח ומולי וכו' הפוכה כי כמספרה יראה הטג כרגל הנו"ן טב"ל וז"ל סהספון האמתי הוא זה שהמ"ה דם מאני וגם כמיקון ס"ה יסן כזה בחרן ובמכר בריס ס' מאניס כמורה י' כונו"ן כמורה וו דלח כונו"ן וסמ"ל רוסיהון למרויהון ר' מ"ה י' א' למנוח הסנון ור' עקידה כן חספ' סהיה דורס כפרי אמיוט היה קורח לג'ון ון ון ג'ולגלג ודרס סלח סלח מי טיס כירו עכוה יס"לוח המוח ה' כ' טנדלו ושנחילו חיי ה' סלח לך טדה טויה כמולס כהנוס וירמח חסל וכדמס קסן פסכיוכיס סיה טוכה פסח ופיטוס קוח: וטיון סה סמכ כזה הרש"ל ז"ל כמאכזה סניאס מהר"ק קמרו נסור י"ר טוף ס' ר"ה ורמינו כמ"ה:

פרשת לך לך

יב לך לך מברכה נגלל כמ"ה: ואברנה מברכה בן כן ל' כיר: מאני כמכר כמ"ה כ"י מרש וזה לשון כל לשון ערכה דמ"ה כמ"ה כמ"ה

יִקְלַח אֶת אֶרֶץ וְנִכְרְוּ בָהּ כָּל מִשְׁפַּחַת הָעֹדְמָה: (וַיֵּלֶךְ אַבְרָם בְּאֶרֶץ דְּבַר אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ עִי-
 אֲתוֹ לֹט וְאַבְרָם בְּרִחְמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ
 וְאֶת-לֹט בְּרָאחִיו וְאֶת-כָּל-רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּחָרָן וַיָּצְאוּ לְלַחַת
 אֲרֻצָּה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֲרֻצָּה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֵר אַבְרָם בְּאַרְצָה עַד מְקוֹם שָׁכַם עַד אֵלֶּיךָ מוֹרְדֵי
 וְהַכְּנַעֲנִי אִין בְּאַרְצָה: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לֹרְעֶךָ אֵתְךָ אֶת-דְּבַר-אַרְצָה הַזֹּאת וַיִּבְנֶן שָׁם
 כִּבְחַ לַיהוָה הַרְאֵה אֵלָיו: וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַרְרָה מְקוֹם לְבֵית-אֵל וַיֵּט אֶהְלֵה בֵית-אֵל מִסָּם
 וְהָיָה מְקוֹם וַיִּבְדָּשׁ שָׁכַם מִזִּבְחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּךְ וַיִּסְעֵה הַנֶּגְבָה: (פ
 וַיְהִי רֵעַב בְּאַרְצָה וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם לְגִיר שָׁם כִּי-יִכְבַּד הָרֵעַב בְּאַרְצָה: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב
 לְבֹאֵי מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָתַן יָדְעִיתִי כִּי אִשָּׁה וַפְתִּימֶנָּה אֵת: וַיְהִי כִּי-
 יֵרָא אֹתָךְ הַמִּצְרַיִם וַאֲמָרוּ אֲשֶׁרְךָ וְזֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאַתָּה יָחִיו: אֲמַרְיָנָא אַחֲתִי אֵת לַמַּעַן
 יִשְׁבְּלִי כַּעֲבוּרְךָ וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּגִלְגָּל: * (וַיְהִי כִּבְּוֹא אַבְרָם מִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת-
 הָאִשָּׁה כִּי-יָפָה הוּא מְאֹד: וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פְרֵעָה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל-פְּרֵעָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
 בֵּית-פְּרֵעָה: וְלֹא-אַבְרָם הִיטִיב כַּעֲבוּרָה וַיְהִי-לֹו צַדִּיק וְיֹבֵר וְחַמְרִים וְעֹבְדִים וְשֹׁפְחֹת וְאַתְנַת
 וְנַמְלִים: וַיִּנְנַע יְהוָה אֶת-פְּרֵעָה נְגַעִים גְּדוֹלִים וְאֶת-בֵּיתָהּ עַל-דְּבַר שָׂרִי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם: וַיִּקְרָא
 פְּרֵעָה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מִה-זֹּאת עָשִׂיתִי לִי לְמַעַן לֹא-הִדְגַּתְתִּי לִי כִּי אִשְׁתְּךָ הוּא: לְמַעַן אֲמַרְתִּי
 אַחֲתִי הוּא וְאִקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אֲשַׁתְּךָ קָח וְלֹךְ: וַיֵּצֵא עָלָיו פְּרֵעָה אֲנָשִׁים
 וַיִּשְׁלַחוּ אֹתוֹ וְאֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר לוֹ: * וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-
 אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָה: וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְרָהּ בְּכַסְף וּבְזָהָב: וַיֵּלֶךְ לַמַּסְעִיו מִנֶּגֶב
 וְעַד-בֵּית-אֵל עַד-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-הָיָה שָׁם אֶהְלֵה בְּתַחֲלֹה בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעֵי: אֶל-מְקוֹם
 הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה: * וַיִּסְלְלוּ הַלֵּלךְ אֶת-
 אַבְרָם הוּא צַדִּיק וְיֹבֵר וְהָאֱלֹהִים: וְלֹא-נִשְׂא אֹתָם הָאֲרֶץ לְשַׁבַּת יְהוָה כִּי-הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא
 יָכְלוּ לְשַׁבַּת יְהוָה: וַיְהִי-רֵיב בֵּין רְעִי מִקְנֵה-אַבְרָם וּבֵין רְעִי מִקְנֵה-לֹוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אִין
 יֵשֵׁב בְּאַרְצָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-לֹוֹט אֶל-נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רְעִי וּבֵין רְעִיךָ כִּי-

אֲנָשִׁים

קראת לעולם הריש כשאל נחם פתח כמו והתבררנו כי מיליוס ע"כ וכל לשון כהנה דמיס ככף לעולם נקראת הריש כשאל נחם כנון ונקראת
 סכרין וכל דמיס כנון כרן מן חד ויעלילא ברביח ולעלאה ק' דינאל ר' עכ"ל וכן כמד ר' אליה המדקק כפ' סירה ובעל לויט מן
 כפ' מ' המהר שטי' וכן כמד גם כשנון אכילה כשהטעם בלמד כמו כשנון המכלנה וכמ' שס וכן כמלה שיש כפ' שמי מומות דומות והראשונה
 המויה להקד כשאל חזי מקד כחטף כמו רבבית אלפי יחדאל וכן בהרשם שיהר לפי מקבת ספרים כמו שבת ר' חליה כפ' הרבנה חות הבית כמלה
 זו ובענין שיש מסין יוצאים מן הכלל ונחמול דף כ"ר כמד על ופעמים יבחרו שמיין אש"י שזקרים לסס המויה קטנה אבל שימוי ממרין כס סמ"ק
 ונחלת הראשונה מן הדומות שאל ופחה כמ' כחומר ין על סמחים - וכפ' כשנון על מלך רכנות וזכתי לא ידעתי מויה יבשר חזי חזי חזי חזי חזי
 סמחים סמחים: ואכתי כמותי אלך כדרך הספרים שסס כולם כשאל כמד והמדקק לקרומן כהונן כמלך עליו כהנה: לבית אל מס' ספרים אלי שמות
 המחלקים בית אל וכו' ר' יוסי חומר מין כחלקים וכירושלמי ס' ק' דמנילה כמלה עם השמות שכן כחלקים כלא כלונגה וכך סס כולם כרוב כספרים
 וכפ' ימן כ"י כמיו לא ליספוקיכו כמין שיטין: ויש אהלה חד מן ד' כמיו ס"ל: ושיוין ריקקתיו וכו' סוף פ' לט חכמה כמיו מלמד סמס
 אהל סרה חמלה ואחר כך כמלך עיון יכס מואר סס סימן כ"ג וכמורתי וכו' סרה: ויבן הכני כלא קמח: סובח כמסס החמין כמד:
 כי כמ' לא ינלו שני סמטין רק סמסיה כיון זכ לוח חות אחר מו יומר כמ' כפ' כח: ויהללו קל הלמד הראשונה להקל על הסוין וסמיו
 ואחללה כדניאל ק' עורא: ושפחה כשקמ סמסר הללו וספחית מלך ירושלמי וספחית ואיך סמסיה מן ריש סמסיה מן רישן כמיו סמסר מחד
 שפחה וספחה סמסיה סמסיה: ומן רישן סמסיה סוף כל מוריאמל שפחה סמסיה כל ליכא כמיו מלך עכ"ל: וסמסיה סמסיה כמיו סמסיה וספחה
 ג' חסר וכו' ולאכרס היטיב ויקח אבינוך וכו' כדך חת אדוני מלך וינדלו שני סמסיה הללו וספחית לרבת א' ולספחין זה חסר וכן כמלך ככל סמסיה
 וכו' מה כמיו להספח דמסר דא כמסרה: וסוסיף עוד לומר סמס' סמסר על וספחית לויספחין סמס' מ' ויבא לית כמיויה מלך כמיויה וספחית דוקא קל
 כמיו סמס' ליכתי לא קא סמסיה: וזאת שתי סמסיה כמסרה וישלח חסר וכו' ואל יוד' כמיו עכ"ל: לספחין כפ' הויהר למסרה כמיו וכל סמסיה
 כמיו גם יכתי: וככלתי מלך וכן כמיו ס' כראשית דף מ' ויך למסרתי למסרתי מניתי לית חמי למסרתי וכו': וכפ' סמסיה וספחית על כמד
 דמלך יוד' הוא ובעל ח' שחל לקיים כדמי סמסיה על יחלוק עם סמסיה ע"ש וכו': הויה שם מלשיל הקחה כמ' כמסר כמ' ויבן כמיו
 כמיו סמסיה: ויהוה רוב כמיו סמסיה כמיו סמסיה חסר ויוד' חז' ככל סמסיה מלך וכן מלוי כ"ל כמלה כמסרות ק' חסר כליכתי וספחין
 סמסיה כמסרה גדולה כמסרה סמסיה על סמסין ולא חמשה על רב ומין זה חסר וזה לשון סמסיה על ויהוה רוב כיון רמימקס אכרס מלך יוד' כמיו וכל
 ליכתי דמי כמסרתיא דמיו מלך כר מן קד חסר ויוד' וסמין ולא חמשה על רב: אלמא הויה סמסיה סמל כח כקדמל על כנון ויבן סמס'
 סמסיה

אנשים אחים אנתנו: הלא כל הארץ לפניך הפרדנה מעלי אסיה שמאל ואימנה ואיס
הימין ואשמאלה: וישאלוט את עיניו וירא את כל כפר הירדן כי כלה משקה לפניו
שחת יהוה את סדם ואת עמורה בגן הזה בארץ מצרים באכה צער: ויבחר לו לוט את
בל כנר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: אבנס ישב בארץ כנען ולוט ישב
בערי הכנר ויאהל ערסדם: ואנשי סדם רעים וחזאים ליהוה מאד: ויהוה אמר אל
אבנס אחי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך ויראה מזה מקום אשר אתה שם צפנה ונגבה
וקרמה ויפה: כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולורעה ערעולם: ועמתי
אתרעה בעפר הארץ אשר ואסיוכל איש למנות את עפר הארץ גם ורעה ימנה: קים
התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה: ויאהל אבנס ויבא וישב בארץ כנען

פ

אשר בחברון ויבדשם מונח ליהוה: *

רבעי ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כרלעמר מלך עולם ותרגל מלך גוים:
ישו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך
צבנים וימלך בלע הוא צער: כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח: שמים עשרה
שנה עברו את כרלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה נא כרלעמר
והמלכים אשר אתו ויבאו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הוויזים בהם ואת האינוים בשוה
קריתים: ואת דהרי בהררם שעיר עד אל פארן אשר על הסנר: וישבו ויבאו אל עין
משפט הוא קדש ויבאו את כל שדה העמלק וגם את האמרי הישב בחצון תמר: ויצאו
צבנים מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבנים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים: את כרלעמר מלך עולם ותרגל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך
מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם
ועמרה

מפסוק דומה לו והנה חנור עשן שהקדמה כ"ן של וכהנה וכן ואקחה ממ נחם שהקדמה בחי"ם של ואקחה: ולורעה ער עולם נ"ב כסופים
דמ סמים כהן: ובהן כיהת כל הארץ ולורע מד עולם: והיו כך לחות ולחופת וזכרם מד עולם: כרמם נעמן וזכרם לטובלם: גם ורעה
בלע חקף: ויאהל הוא במהרץ ולא אחר הו"ד נחקת ספרים כתיבת יד וכן מלמי בחלופים כתיבת יד לכן חסר: ויבא כתיב לא כדנרג:
אריוך גם י"ן כתיבת יד מלמי לשון הזה כתיבת יד כתיבת יד ומיניו קדמ' ומיניו מנינו אריוך מ"כ ואני לא שפטנו
ולא ראינו צד החלוקה כי בכל הספרים קדמה אריוך מנינו ואריוך: כרלעמר כ"ב אלו ספרות אחריון נגמ' כתיבת יד שפוט ספיק לכו נכתי
פסטין לא ספיק לכו: וכן נחל נחקת ספרים וכן ראינו בשש מקו"ן ר"מ מרי מנינו נחד סיסם: אמנם כספרים כתיבת יד שפוט ספיק הוא מלכ ה'
וסגורת פלוי מלך חלף כתיב וכן כתיבו כתיבו וכלהו מסרחתם וכל אחר דהתם' כתיבת יד כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב'
ואשכחו הכיבוכלו ספרי מתיק: והכי אסכרו כתיבו וכלהו מסרחתם וכל אחר דהתם' כתיבת יד כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב'
לכן הר"ם נחול וסמוכה ללמ"ד והד"ל נחקת לכו וכן כולם שכתבתי וזה לשון הר"ם ז"ל: כרלעמר חלף מלך כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב' כתיב'
עלה כתיב: והכי מסמך כתיבת חולין מד כתיב'
דכתיב חלף מלך כתיב'
יחלף כתיב'
שאל קרי ותיי' מ"ם כ"כ נח כל פסוק ונבנים עד לסע: וסלך בלע היא כתיב'
נחמיה גדולה כתיב'
הסוכן כל כתיב'
דמיו מלחמה בלע הוא אמר ל' אחי הוא ודיא גם הוא אמר ל' כתיב'
ספר לכו דשתי' ודיא כתיב'
דיא חללה קדמה ודיא כתיב'
ושלש עשרה כ"ד כתיב'
האישים דין חמור מלך דלמל כתיב'
כתיב'
ירמיה' וזה סמל' כתיב'
כתיב'
סדרה פל ונרכה ענרין: וינו את כל ה' לך כתיב'

רה

כי ארשנה: ויאמר אליו קחה לי עגלה משלש ועז משלש ואיל משלש ותה ועזל
 ונקחלו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתו לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר:
 וירד העז על הפגרים וישב אתם אבנם: ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אבנם
 והנה אימה חשכה גדלה נפלה עליו: ויאמר לאבנם ידע תדע כיגור ויהיה ידעך פארץ
 לא להם ועברום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם אתהגו אשר יעברו בן אנכי ואתה
 כן יצא ברכש גדול: ואתה תבוא אל אחתיך בשלוש תקבר בשובה טובה: ודור רביעי
 ישובו הנה כי לא שלם עין האמרי ער הנה: ויהי השמש באת ועלטה היה והנה תנוה
 עשן ולפיך איש אשר עבר בין הגורים האלה: בימים ההם כרת יהוה את אבנם בריית
 לאמר לרעהך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגול נהר פרת: אתה הקניני
 ואת הקניני ואת הקדמוני: ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאי: ואת האמרי ואת

י

הכנעני ואת הגרשז ואת היבוי: * ותאמר שרי אל אבנם הנהנא עצרני יהוה
 ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר: ותאמר שרי אל אבנם הנהנא עצרני יהוה
 מלדת באנא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ושמע אבדם לקול שרי: ותקח שרי אשת
 אבנם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אבנם פארץ כנען ותתן אתה
 לאבנם אישה לו לאשה: ויבא אל הגר ותרר ותרא כי הרתה ותקל נבדתה בעיניה:
 ותאמר שרי אל אבנם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה
 ישפט יהוה ביני ובינך: ויאמר אבנם אל שרי הנה שפחתיך בידך עשיליה הטוב בעיניך
 ותענה שרי ותברח מפניה: ומצאה מלאך יהוה על עין המס במדבר על העין ברך
 שרי: ויאמר הגר שפחת שרי אימוה כאת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי נברתי אנכי
 ברכת: ויאמר לה מלאך יהוה אל גברתיך והתעני תחת ידי: ויאמר לה מלאך
 יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן
 וקראת

כתיב ה' אלבים • ומתו כ"י אחריי • כל אורחיה ה' אלבים כתיב בר מן חרד וכן ה' האמרים לעיל ויודו ד' דמילים וזני קרנת אלבים לי שבי
 אל יטוו כי קוויה • אנה כנרוו • כי חיה קויה מ"י • ויח'ג דחמרוין כפ' • דכרננת מיס סנרז הס'כא השולם לא היה חלם סררמו חרון ער
 סנל אנרס סכ' ויאמר חרני יהוה ננה חלם כי מירסנה ולא מיימי קרל דתי' כקדמיא חרני יהוה מה חן לי • סבר מירנז הסו' הסו' ספסרסיוה
 לא חמרו ססדרן ואין מוקדס ומחור כנורס וכטיו חלום לדנריס ע"ס • אליעזר חרל חלב כתיב ודכומים כס' סכרל חלום סר"ס •
 חן לו יח' כנור: ויחשבה כתיב כנורס וכטיו חוקוני: העיש נספרים כ"י חוקימים סכ"ן כפח' וכ"י ח' וללל כסורפ סמקדל גדול
 גדום: וענו אתם כפסח מספר הלוי אתם חסר וז' ירוס' אותם ואמר המסר ס"ל חלום כנורס ע"כ ול סומון סרלס כנ"ל ס"ל • זה עמס
 וכן הוא בכל הספרים חסר וכיון דלח' ליתן כית' כסו מיללח למלס עמל לכורח קרנח ולא ימקון סס חל דכתיב כסרנח דספוס וכו' לויס כרין
 למינר ינו אותם ויאמר חלום לויס • וכו' כתיב כס' על ס' חלר חכיל' דספוק ו"ל וכח' אותם על ס' חלר קרנח דכסוק כנה דכתיב כסר
 קטוב • ח' סכר כתיב • הוא דרס ספסל דכרנ' דכתיב כס' וסנל אותם חל' וי"ס כנכיס כתיב אותם חסר וכו' כתיב כס' ויסלח אותם ס"ל
 ויסלחו אותם ח' מחון דכ' כסל ודלחמר כס' וכניק אותם כסין הוא חמור כנור' לא כנרנ' מי כתיב כס' כסורפ ויקח חסד אותם מפל
 כפיס דסוק • כ' כו וסינכסו הוא דכסו חסר כתיב וז"ל ויקח חסד ח' הסנלח וז' סכר ויתן אותם ח' כתיב כס' ונחל ח' חר'ס וז"ל ויקח ח' ס'
 דלסי סכטיס וכו' וחלן אותם ח' כס' חס' כסוק וחח'ן • וסס' ליכ' סוס אותם וז"ל חס'ק' להכנ' אותם דקכ' ח' כתיב
 כס' וסלח אותם מניי' דכסוק וסכומל הוא וז"ל וסלח אותם כסיד דכי סכל: הגדר הגדל חסר וז' וכן הוא כעמק סס' הלל' וז"ל חר'ס
 וז"ל • הגדול ח' חלמיס וז' חלמיס סדול וכנ' דפ' כח וכיסלם כלס כתי ססס ככוכוס כסורפ סלנו סס ויסיס חל' סכ' סכר אור'ה
 הגדל חסר וז' כתיב וסל' לישל דנדול חלמיס כתיב כרמן ז' חסרס וז' לייסכיה וסמון כגדל דלח כיוור סניס (פ' ואלה הדברים) ונמחל גדל
 וסלחום וכסופים דרוצמונו ע"ל: את הקינו כמקון ס' ח' יסן כתיב הקני כפסח הקינו סלח וז' וזר'ס חכ' ככ' סכטיס וחל הקינו וז' חקני
 סל' יח' כתיב ולכתיב וירח ח' חקני' דכנ'ס וז' סכ' סכ' סל' סכ' ח' ח' חלמיס חקנה דכסר ככרני לחום: חררוני ח' כ' כנ'ס •
 וחקת שרי אשת כלל כסן בין סר' לחס' וכחקת כין חס' לחכרס כ"י כן הוא כרוב סכריס כ"י אנכיי סטמ' רכ'ס • בחוקך כמקון ס' ס' סן כסוב
 כחק' ס' ח' כחקך ס' ס' וחק' ס' ס' חק' ס' ס' סכ' סכ' ס' ס' חק' ס' ס' סכ' סכ' ס' ס' חק' ס' ס' סכ' סכ' ס' ס' חק' ס' ס' סכ' סכ' ס' ס'
 בחוקך מלל יוד קוס לק' וכל אורחיה דכ' מלל: וביניך כקוד כל יוד כמלס ס' ס' כסורפ וז' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 חל' לדרס סין כסריס • כ' כמלס' ונח' ר' ס' • וזכ' ס'
 יחק ס' ס' כונו' ובינך כתיב כן כר חן חק' סכ' ס' כניי וביניך וכן כמסר סכ' סכ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 קר' וכו' ויכך כיון מוחי ומוחתי ויכ' ס'
 חלמיס חק' ס'

נקוד על כהתא

לך לך יז וירא יח

אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל
אלהים מעל אברהם: * ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדיו ביתו ואת כל מקנת
כספו בלזכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
אלהים: ואברהם בדתשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש
עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: וכל
אנשי ביתו ילד בית ומקנת כסף מאת בתכר נמלו אתו: פ פ פ

המטרת לך לך ישעיה ט לטה תאמר עד תתהלל • והאיטליאני ואל מי תרמינוני ער לא אעזבם •

יח וירא

אליו יהיה באלני ממרא והיא ישב פתח האהל כחם היום: וישא עיניו וירא
והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו:
קדש ארצה: ויאמר אדני אסנא מצאתי חן בעיניך אלנא תעבר מעל עבדך: יקחנא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה פת לחם וסעדו לכם אחר תעברו כי
עלכן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: () ויסתר אברהם האלה אל
שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי ענות: ואלהבקר רץ אברהם ויקח
בן דבקר רך וטיב ויתן אל הדגער ויסתר לעשות אתו: ויקח חמאה וחלב ובן הדבקר אשר
עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: () ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך בעת חיה והנהיבן לשרה אשתך ושרה
שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים באים בימים חרל להיות לשרה
ארח בנשים: ותצחק שרה בקרבת לאמר אחרי כלתי היתה לי עדנה ואני זקן: ויאמר
יהיה אלי אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת: היפלא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך בעת חיה ולשרה בן: * () ותכחש שרה ולאמר לא צחקתי
כי יראה ויאמר לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו על פני כהם ואברהם הלך
עפם לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהוה לגוי
גדול ועצום ונברכרבו כל גויי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ויסדר

האחרונה: פ"ן רבינו נחמיה ופ"ן מ"ס ביהושע י"ז לך שירה כלא ספק כחמ"ב: וימל כל הדגש כי"ד כי הוא המ"ל: ומקנת כסף נקרא
והמ"ס כלא מצוי: נמלו המ"ס דגושה:

פרשת וירא

יח וירא: פ"ח וירא: וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו: ויאמר אדני אסנא מצאתי חן בעיניך אלנא תעבר מעל עבדך: ויקחנא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה פת לחם וסעדו לכם אחר תעברו כי
עלכן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: () ויסתר אברהם האלה אל
שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי ענות: ואלהבקר רץ אברהם ויקח
בן דבקר רך וטיב ויתן אל הדגער ויסתר לעשות אתו: ויקח חמאה וחלב ובן הדבקר אשר
עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: () ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך בעת חיה והנהיבן לשרה אשתך ושרה
שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים באים בימים חרל להיות לשרה
ארח בנשים: ותצחק שרה בקרבת לאמר אחרי כלתי היתה לי עדנה ואני זקן: ויאמר
יהיה אלי אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת: היפלא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך בעת חיה ולשרה בן: * () ותכחש שרה ולאמר לא צחקתי
כי יראה ויאמר לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו על פני כהם ואברהם הלך
עפם לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהוה לגוי
גדול ועצום ונברכרבו כל גויי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ויסדר

פ"ח וירא: וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו: ויאמר אדני אסנא מצאתי חן בעיניך אלנא תעבר מעל עבדך: ויקחנא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה פת לחם וסעדו לכם אחר תעברו כי
עלכן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: () ויסתר אברהם האלה אל
שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי ענות: ואלהבקר רץ אברהם ויקח
בן דבקר רך וטיב ויתן אל הדגער ויסתר לעשות אתו: ויקח חמאה וחלב ובן הדבקר אשר
עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: () ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך בעת חיה והנהיבן לשרה אשתך ושרה
שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים באים בימים חרל להיות לשרה
ארח בנשים: ותצחק שרה בקרבת לאמר אחרי כלתי היתה לי עדנה ואני זקן: ויאמר
יהיה אלי אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת: היפלא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך בעת חיה ולשרה בן: * () ותכחש שרה ולאמר לא צחקתי
כי יראה ויאמר לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו על פני כהם ואברהם הלך
עפם לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהוה לגוי
גדול ועצום ונברכרבו כל גויי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ויסדר

ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכנתי אמש את אבי נשקני יין גם הלילה ובא
שכני עמי ונחיה מאבני רוע: ותשקני גם בלילה והוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב
עמו ולא ידע בשכבה ובקמה: ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן
ותקרא שמו מואב היא אביו מאב עד היום: והצעירה גסה הוא ילדה בן ותקרא שמו בן
עמי היא אבי בני עמין עד היום: * ויסע משם אברהם

ארצה הנגב וישב ביזקדש יבין שיר ויגר בגרר: ויאמר אברהם אל שרה אשתי אהתי
היא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה
ויאמר לו הנה מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל: ואבימלך לא קרב אליה

ויאמר אדני הנני גס צדיק תהרג: הלא היא אמר לי אחתי הוא והוא גסה הוא אמרה אחי
היא בתם לבבי ויבנקין כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו הלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם
לבבך עשית זאת ואחשך גס אנכי אותך מחט לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: ועתה השב
אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחי ואת אביך משיב רע כימות תמות אתה וכל
אשר לך: וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם

ויראו האנשים מאד: ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך
כיהבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: ויאמר
אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק

איזיראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: וגס אמנה אחתי בת אבי הוא אך
לא בת אמי ותהילי לאשה: ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך
אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמר לי אחי הוא: ויקח אבימלך צאן
ועקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: ויאמר אבימלך הנה ארצי
לפניך בטיב בעיניך שב: ולשרה אמר הנה נתתי אלך כסף לאחיד הנה הוא לך כסות
עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את
אבימלך ואת אשתו ואת אמהתו וילדו: כי יעצר עצר יהיה בעד כל רחם לבית אבימלך על
דבר שרה אשת אברהם: *

ויחיה פקר את שרה כאשר
אמר

הוסיף מ"ח בקדושתו כבוד ולא ידע כשכסה ובקומה בואו' וכבוד על ואו' בנין דסויטא דליאל הוסיף חמשת כהנים שגדלו דומין מלכא משיחא לנפקא
מבינה ובנין דר' יצחקים סמא בואו' ובמחרת כתיב ובקמה חסר ואו' בנין דלא נפק מינה חולקא לק"ב נהמי אחרא' ועיין מ"ס נכרסא לך מל
כתיב ויניח: בספרות מ"ס סנה דלא נבל: הוא אבי שואב מלח הוא במחרת לא ברניר: אבימלך חלם מלח כתיב וכל אורייאל הכתיב
הר"ם ז"ל גרר הנימל דנוסח: ויבא אלהים אל אבימלך לבי הנראה משפט הכמוס זה הסס קדש וכן יורה אלהים אל בנין הארמי בחלום הלילה
ויבא אלהים אל בלם לילה מלך מדברי הוסיף ריש פהט בחקמי ופ' בלק דף ק"ד לא משפט כן וכן נשמות שנכסוף נאם שומע אמרו אל אהר חתום
שדי יחוס ונשינויה אלה כחמים כנבשילין וספרת פני' מהס שאין למדקק עסק נהס י' וציוני בישה מואר על ב"ה פ' ב"כ סימן מ' ומס ש"ב
סוף פהט וימ' ויבא אלהים אל אבימלך בחלום מלך ואו' וספתק מסבר הללי ובמחר שנכסוף חסר וכן הס ככל הספרים המדויקים והמדמים
שכסוף על זה ד' חסרים וכן הנימוס המסירה הגדול ובגדר אמרו גם בעל מנחת כסן ובגל מסורת הכרית הגדול היו כחלום וכ"כ מור נכספיו
בחלום הרמזין מלח ע"כ והסנים החסרים הם וימחר אליו חלמים בחלם שנכסוף מלך לכן הארמי בחלם (פ' וימח) וכ"כ הר"ם ז"ל אמר כן רמזי
נקוטסרים ששמות הם מנחת כסן המור סוזר בו חלום אשר יעור שמנו' והסנים כמו שכתבתי וכן הוא בתיקון ס"ה יאן: הגוי גם הנימל דנוסח
דלא כלא חק ומסורת כ"כ נוסף זה על הספר בלוח שמלום ואו' כמורה מלך ככל הספרים חסר וכן שיקר כמו שכתבתי בס' בראשית על סוף דנוסח
אם היטיב: גם אנכי ידעתי גם ברניס ובלא חק: אחרך מלך בספרים המדויקים ונכסוף הללי והוא מין מן מלחים עפ"י הכסורת גם הר"ם
ז"ל כתב אחרך ט' מלחים ואו' וחר' ה"ח בלשון זכר ומסר סה' כמו סהס נוספה גדולה שלנו: כחשו לו חסר מ"ף כליור שחמ' לו שרן על
הסיתוך דע כי שמוס שחטא סלקתא אה שיה' הנו ארמי בנה' של משלם ויבניסוס: די מחט' וקו"ס ומה' נכסוף גדול שבו מירס ספרים שפיר
ועיין ג"כ בספר הוסיף פ' ויקרא ד"ה ש"ה: מה עשית בלא ססט: הוה ס'אין דנוסח נכסוף: והרגוני נכסוף הללי מלך יושלמי חסר ס'אין
ובכל הספרים חסר וכן במסורת כ' חר מלך וחר חסר וזה מלך גם הר"ם ז"ל כתיב והרגוני על דבר אשתי מלך ואו' כתיב כן והרגוני אשתי הפקוס
ד' מלחים וחקן חסר ואו' כתיב: ויהי כאשר התעו אותו אלהים יש חלוקין מזה הסס נכס' סוכינס: י"א חילר' מכניס כן לחקו של ר' יוסט
אומר קדש ס'אין מלך סהס סהסו' ויבא חלום חרנס קלס ובר' כתיב: דוסי' ח' חקן דרין קרוב בחלם אכסין ובלאן קרובים ס'אין ס'אין ור"ל
ורש"י ונס נ"ל לחקו' לכן בקדש דף ר"ה סהס סהס' סהס' סהס' וישין מ"ס כסוף סהס' וימח' אל כסופי' הסוף:

אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם בן לוקניו למעד אשר-
 דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את-שם-בנו הנולד-לו אשר-ילדה-לו שרה יצחק: וימל
 חמשי אברהם את-יצחק בנו בך-שננת ימים כאשר ציה אתי אלהים: * ואברהם בך-מאת
 וליו לר' השנה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים בל-השמע יצחק-לי:
 ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה בי-לדתי בן לוקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש
 אברהם משתה גדול ביום הגמל את-יצחק: * ותרא שרה את-בן-הגד הנער המצרות אשר-
 ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת-בנה כי לא יירש בן-
 האמה הזאת עס-פני עס-יצחק: וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: ויאמר
 אלהים אל-אברהם אל-ירע בעיניך על-הנער ועל-אמתך כל אשר תאמר אלה שרה שמע
 בקלה כי ביצחק יקרא לה זרע: * וגם את-בן-האמה לגוי אשימנו כי זרעך היא:
 וישכם אברהם ובקר ויקח-לחם וחמת מים ויתן אל-הג' שם על-שכמה ואת-הילד וישלחה
 ותלך ותחם במדבר באר שבע: ויכלו הפים מן-החמת ותשלך את-הילד תחת אחר
 השחים: ותלך ותשב לה מנגד הרחק במטחוי קשת כי אמרה אל-אראה במות הילד
 ותשב מנגד ותשא את-קלה ותבך: וישמע אלהים את-קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל-
 הג' מן-השמים ויאמר לה מה-לך הג' אל-תיראי כי-שמע אלהים אל-קול הנער כאשר
 רביעי לר' ההוא-שם: * קימי שאי את-הנער והחיוקי את-הג' בו כילגוי גדול אשימנו: ויפקח
 אלהים את-עיניו ותרא באר מים ותלך ותמלא את-החמת מים ותשק את-הנער: ויהי
 אלהים את-הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח-לו אמו
 אשה מארץ מצרים: * פ

שליש לר'

חילוק הקריאה כשהוא בש"ק

ששי חססי לר'

ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר-
 אתה עשה: ועתה השבעה לי באלהים הנה אס-תשקר לי ולגני ולגנדי בחסר אשר-
 עשיתי עמך תעשה עמדי ועס-דארץ אשר-גרתה בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע: והיבט
 אברהם את-אבימלך על-אדות באר הפים אשר גולו עבד אבימלך: ויאמר אבימלך לא
 ידעתי מי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה לא-הגרת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום:
 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: * ויצב אברהם את-שבע
 כבשת הצאן לברדן: ויאמר אבימלך אל-אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר
 הצבת לברדן: ויאמר כי את-שבע כבשת תקח מידי בעבד תהיה-לי לערה כי חפרתי
 את-הבאר הזאת: על-כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ויכרתו
 ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר-צבאו וישבו אל-ארץ פלשתים: ויטע אשל בבאר
 שבע ויקרא-שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: * פ
 ע"כ לר'

חילוק הקריאה כשהוא בש"ק

כא יצחק לי כשם חלה דל חל ומד תלמי לו וליה דמות חסיד בנווייהו יצחק תלמי כל השם יצחק לי: היניקה נתיקון ס' מ' כחונ ס"א הניקה ס"ב
 ודבר זה מסורת כדירי סוף חלה דתלמי דחסיד עליה ס' תלמי כלישכא כמין וירי: מרין מכוון כמורייתא וסאריה כנניחא וכמוכס: וחמת
 טוים כבשת ה"ס ארסי: ויחן אל הג' כהלש' א' לכד כ"א: ויכלו הפים סן החמת נס"א כזיבת יד סח"א כסנולוכן כזב דל"ק סל זה
 כשרסיס סוף כשס בקודות ויס סכרסיס כחמס ע"כ: כשורת מל"א נס' הר"מ זל כמכ כי כחם א-ל"ד מסני מות חסות מרנוייהו תלמיס וז"ל כמיכ"ל
 מות וכל מחות כמורייתא כזיתא תלמיס ודכו"א כלישכא אל ארמ"ה כמות הילד: אס כמות כל הארסי כל לישכא מל"א: ויקרא מלאך אלהים כסמ"כ
 גדול כמי"ל דנוס"א: ויהי בעת פרשה סמוכה: השבעה לי באלהים קמ"ס: גרחה בה כמקמ"ת סכרסיס כלה סק"ב: אבימלך כמפ"ת:
 עבדו כמ"ל רכ"ב: וישע אשל כחוב הסכרסיס סל"ק כזירי וכסמ"ד אחר כזיבת יד מרנוי"ק כסנול וכמס"ר סל"א ל"מ כסר"ק כמנויס"ט אשר-
 ממת האשל כשס כקודות (סחול"א כ"ב) ונכל רכ ספליס כמכ ויס"ט אשל יס ספריס ככ כקודות ויס סכרסיס ככ כקודות וסיק פ"ס כסנול"א ס' ס'
 ככ וסיק"ן ל"א: אל עולם סל"ק כזירי:

אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הֲרֹשֶׁב אֲשִׁיב אֶת־בְּנֵי אֱלֹהֵי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִצְאָת מִשָּׁם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
הַעֲמֵר לְךָ פָדְתָשִׁיב אֶת־בְּנֵי שָׂמָה׃ יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאָרֶץ
מִוֹלְדָתִי וְאֲשֶׁר רִבְרִלִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לִוְרֻכָּךְ אַתָּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ
לִפְנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לְבְנֵי מִשָּׁם׃ וְאִם־לֹא־תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לִלְכַת אַחֲרַיךְ וְנִקִּית מִשְׁבַּעַרְי
זֹאת רַק אֶת־בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שָׂמָה׃ וַיֵּשֶׁם הָעֶבֶד אֶת־דָּוִד תַּחַת יָרֵךְ אַבְרָהָם אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ
עַל־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גָמְלִים מִגְּמָלֵי אֲדָנָיו וַיֵּלֶךְ וְכֹל־טוֹב אֲדָנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם
וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרָם נְהָרִים אֶל־עִיר נְחוֹר׃ וַיְבָרֶךְ הַגְּמָלִים בְּחֻץ לְעִיר אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם לַעַת עָרֹב
לַעַת צֹאת הַשָּׂאֲבֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם הִקְרַהֲנָא לִפְנֵי הַיּוֹם וְעֲשִׂיה־חֶסֶד
עִם אֲדָנִי אַבְרָהָם׃ * הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב עַל־עֵין הַמַּיִם וּבְנֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר יֹצֵאת לְשֹׂאֵב מַיִם׃ שָׂדֵה
וְהִיָּה הָעֵרֶה אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיִה הַטִּירֵנָא בְּרַךְ וְאַשְׁתָּה וְאַמְרָה שְׁתֵּה וְנִסְגְּמִלֶיךָ אֲשַׁקֶּה אֶתְּךָ הַנֶּגַע
הַכַּחַת לְעֹבְדֶךָ לִיצְחָק וְכֵה אֶרֶע כִּי־עֲשִׂית חֶסֶד עִם־אֲדָנִי׃ וַיְהִי־הוּא טָרֵם כֹּה־הַ לְדַבַּר וְהִנֵּה
רַבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יִלְדָה לְבְתוּלָאֵל בְּיַמְלֶכָה אִשֶׁת נְחוֹר אַחֵי אַבְרָהָם וְכֹה־הָ עַל־שְׂכָמָה
וְהַנֶּעֱרֶה טַבַּת מְרֵאָה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה וְתַרְדּוֹ הָעֵינָה וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲלֵ׃ וַיִּרְץ וְהִנֵּה
הָעֶבֶד לִקְרֹאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאֲנִי נָא מֵעַט־מַיִם מִכַּדָּךְ׃ וְתֹאמַר שְׁתֵּה אֲדָנִי וְתַמְרֵר וְתַרְדּוֹ
כְּדָה עַל־יְדֵיךָ וְתִשְׁקֶהוּ׃ וְתַכַּל לְהַשְׁקֵתוֹ וְתֹאמַר נִס לְגַמְלֶיךָ אֲשִׁאֵב עַד אִם־כֹּלוֹ לְשֵׁתֵךְ׃
וְתַמְרֵר וְתַעֲרֵר כְּדָה אֶל־הַשְׁקֵרֶת וְתַרְץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לְשֹׂאֵב וְתִשְׁאָב לְכָל־גְּמָלוֹ׃ וְהָאִישׁ
מִשְׁתַּאֲה לֹה מַחְרִישׁ לְדַעַת הַהַצְלִיחַ יְהוָה דְּרַכּוֹ אִם־לֹא׃ וַיְהִי כֹאֲשֶׁר כָּל־הַגְּמָלִים לְשֵׁתוֹת
וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹס וְהֵב בָּקַע מִשְׁקָלוֹ וְשָׁנֵי צְמִידִים עַל־יְדֵי־הָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃ וַיֹּאמֶר בְּרַךְ
מִי אַתָּ הַגִּידִי נָא לִי הִישׁ בֵּית־אָבִיךָ מָקוֹם לָנוּ לָלֶיךָ׃ וְתֹאמַר אֱלֹהֵי גַסְתְּכֵן גַּס־מִסְפּוֹא רַב עִמָּנִי גַס־מִקּוֹם לָלֶיךָ׃ וַיִּקַּח
הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃ * וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חֶסְדּוֹ וְאַמְתּוֹ רַבִּי
מֵעַם אֲדָנִי אֲנִי בְּדַרְךָ נַחֲנִי יְהוָה בֵּית אַחֵי אֲדָנִי׃ וְתַרְץ הַנֶּעֱרֶה וְתַגֵּד לְבֵית אִמָּה בְּרַבְרִים הַנֶּעֱרֶה
הָאֵלֶה׃ וְלִרַבְקָה אַח וְשָׁמוֹ לִבְנֵי וַיִּרְץ לִבְנֵי אֱלֹהֵי־הָאִישׁ הַחֵיצָה אֶל־הָעֵין׃ וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת־
הַנּוֹס וְאֶת־הַצְּמִידִים עַל־יְדֵי אַחְתּוֹ וְכִשְׁמַעוֹ אֶת־דְּבָרֵי רַבְקָה אַחְתּוֹ לֵאמֹר כַּהֲדַבֵּר אֱלֹהֵי הָאִישׁ
וַיָּבֵא אֶל־הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַגְּמָלִים עַל־הָעֵין׃ וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לְפָנֶיךָ הַעֲמֵד בְּחֻץ
וְאֲנִי פָנִיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לְגְמָלִים׃ וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבַּיִתָּה וַיַּפְתַּח הַגְּמָלִים וַיַּחַן תַּבֵּן וּמִסְפֵּי־
לְגְמָלִים וּמַיִם לְרַחֵץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וַיִּשֶׁם לִפְנֵי לֵאבֵל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל וַיִּזְעַם
עַד אִם־דְּבַרְתִּי דְבָרִי וַיֹּאמֶר דְּבַר׃ וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם אֲנִי׃ וַיְהוָה בְּרַךְ אֶת־אֲדָנִי מְאֹד
וַיַּגְדֵּל וַיַּתְדִּלּוּ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וְעֶבְדִם וְשִׁפְחֹת וְגְמָלִים וְחַמְרִים׃ וַתֵּלֶךְ עֲרָה אִשֶׁת

אֲדָנִי

אֵלֶּה הַיּוֹם לְעֵין הַמַּיִם׃ וְנִקִּית מִשְׁבַּעַרְי זֹאת רַק אֶת־בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שָׂמָה׃ וַיֵּשֶׁם הָעֶבֶד אֶת־דָּוִד תַּחַת יָרֵךְ אַבְרָהָם אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ
עַל־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גָמְלִים מִגְּמָלֵי אֲדָנָיו וַיֵּלֶךְ וְכֹל־טוֹב אֲדָנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם
וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרָם נְהָרִים אֶל־עִיר נְחוֹר׃ וַיְבָרֶךְ הַגְּמָלִים בְּחֻץ לְעִיר אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם לַעַת עָרֹב
לַעַת צֹאת הַשָּׂאֲבֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם הִקְרַהֲנָא לִפְנֵי הַיּוֹם וְעֲשִׂיה־חֶסֶד
עִם אֲדָנִי אַבְרָהָם׃ * הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב עַל־עֵין הַמַּיִם וּבְנֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר יֹצֵאת לְשֹׂאֵב מַיִם׃ שָׂדֵה
וְהִיָּה הָעֵרֶה אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיִה הַטִּירֵנָא בְּרַךְ וְאַשְׁתָּה וְאַמְרָה שְׁתֵּה וְנִסְגְּמִלֶיךָ אֲשַׁקֶּה אֶתְּךָ הַנֶּגַע
הַכַּחַת לְעֹבְדֶךָ לִיצְחָק וְכֵה אֶרֶע כִּי־עֲשִׂית חֶסֶד עִם־אֲדָנִי׃ וַיְהִי־הוּא טָרֵם כֹּה־הַ לְדַבַּר וְהִנֵּה
רַבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יִלְדָה לְבְתוּלָאֵל בְּיַמְלֶכָה אִשֶׁת נְחוֹר אַחֵי אַבְרָהָם וְכֹה־הָ עַל־שְׂכָמָה
וְהַנֶּעֱרֶה טַבַּת מְרֵאָה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה וְתַרְדּוֹ הָעֵינָה וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲלֵ׃ וַיִּרְץ וְהִנֵּה
הָעֶבֶד לִקְרֹאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאֲנִי נָא מֵעַט־מַיִם מִכַּדָּךְ׃ וְתֹאמַר שְׁתֵּה אֲדָנִי וְתַמְרֵר וְתַרְדּוֹ
כְּדָה עַל־יְדֵיךָ וְתִשְׁקֶהוּ׃ וְתַכַּל לְהַשְׁקֵתוֹ וְתֹאמַר נִס לְגַמְלֶיךָ אֲשִׁאֵב עַד אִם־כֹּלוֹ לְשֵׁתֵךְ׃
וְתַמְרֵר וְתַעֲרֵר כְּדָה אֶל־הַשְׁקֵרֶת וְתַרְץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לְשֹׂאֵב וְתִשְׁאָב לְכָל־גְּמָלוֹ׃ וְהָאִישׁ
מִשְׁתַּאֲה לֹה מַחְרִישׁ לְדַעַת הַהַצְלִיחַ יְהוָה דְּרַכּוֹ אִם־לֹא׃ וַיְהִי כֹאֲשֶׁר כָּל־הַגְּמָלִים לְשֵׁתוֹת
וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹס וְהֵב בָּקַע מִשְׁקָלוֹ וְשָׁנֵי צְמִידִים עַל־יְדֵי־הָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃ וַיֹּאמֶר בְּרַךְ
מִי אַתָּ הַגִּידִי נָא לִי הִישׁ בֵּית־אָבִיךָ מָקוֹם לָנוּ לָלֶיךָ׃ וְתֹאמַר אֱלֹהֵי גַסְתְּכֵן גַּס־מִסְפּוֹא רַב עִמָּנִי גַס־מִקּוֹם לָלֶיךָ׃ וַיִּקַּח
הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃ * וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חֶסְדּוֹ וְאַמְתּוֹ רַבִּי
מֵעַם אֲדָנִי אֲנִי בְּדַרְךָ נַחֲנִי יְהוָה בֵּית אַחֵי אֲדָנִי׃ וְתַרְץ הַנֶּעֱרֶה וְתַגֵּד לְבֵית אִמָּה בְּרַבְרִים הַנֶּעֱרֶה
הָאֵלֶה׃ וְלִרַבְקָה אַח וְשָׁמוֹ לִבְנֵי וַיִּרְץ לִבְנֵי אֱלֹהֵי־הָאִישׁ הַחֵיצָה אֶל־הָעֵין׃ וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת־
הַנּוֹס וְאֶת־הַצְּמִידִים עַל־יְדֵי אַחְתּוֹ וְכִשְׁמַעוֹ אֶת־דְּבָרֵי רַבְקָה אַחְתּוֹ לֵאמֹר כַּהֲדַבֵּר אֱלֹהֵי הָאִישׁ
וַיָּבֵא אֶל־הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַגְּמָלִים עַל־הָעֵין׃ וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לְפָנֶיךָ הַעֲמֵד בְּחֻץ
וְאֲנִי פָנִיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לְגְמָלִים׃ וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבַּיִתָּה וַיַּפְתַּח הַגְּמָלִים וַיַּחַן תַּבֵּן וּמִסְפֵּי־
לְגְמָלִים וּמַיִם לְרַחֵץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וַיִּשֶׁם לִפְנֵי לֵאבֵל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל וַיִּזְעַם
עַד אִם־דְּבַרְתִּי דְבָרִי וַיֹּאמֶר דְּבַר׃ וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם אֲנִי׃ וַיְהוָה בְּרַךְ אֶת־אֲדָנִי מְאֹד
וַיַּגְדֵּל וַיַּתְדִּלּוּ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וְעֶבְדִם וְשִׁפְחֹת וְגְמָלִים וְחַמְרִים׃ וַתֵּלֶךְ עֲרָה אִשֶׁת

ע"כ לכהו ויתרצצו הננים בקרבה ותאמר אספן למה זה אנכי ותלך לירש את-יהוה: () ויאמר יהוה
 גוים כ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים מפעיק יפררו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: וימלאו
 ימיה ללדת והנה תומס בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו
 עשו: ואחריו יצא אחיו ויהו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה
 ע"כ ללוי בלדת אתם: () ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש עדר: ויעקב איש תם ישב
 אהלים: ויאהב יצחק את-עשו כיוצד בפיו ורבקה אהבת את-יעקב: ויזד יעקב נזיד
 ויבא עשו מן-השרדה והיא עוף: ויאמר עשו אל-יעקב הלעיטני נא מן-האדם האדם הזה
 כי עוף אני על-כן קרא-שמו ארום: ויאמר יעקב מכרה ביום את-בכרתך לי: ויאמר
 עשו הנה אנכי הולך למות ולמה-זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי ביום
 וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ויניד עדשים ויאכל וישת ויכס
 וילך ויבו עשו את-הבכרה: *

כו

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל-אבימלך מלך-
 פלשתים גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל-תירד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
 גיר בארץ הזאת ואחיה עמה ואברכך כילך ולירעה אתן את-כל-הארצות האל והקמתי אתך
 השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את-ירעה ככוכבי השמים ונתתי לירעה
 את כל-הארצות האל והתברכך בירעה כל גווי הארץ: יעקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר
 משמרתו מצותי חקימי ותורת: * () וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו
 ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פך-הרגני אנשי המקום על-ירבקה כיוטובת מראה
 הוא: ויהי כי ארכו-לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה
 יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואך
 אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פך-אמית עליה: ויאמר אבימלך מה-זאת
 עשית לנו כמעט שכב אחד העם את-אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך את-כל-
 העם לאמר הננע באיש הזה ובאשתו מות יימת: ויירע יצחק בארץ ההוא ויניצא בשנה
 הרביע

שני ע"כ לישר

כו

ויתרצצו הננים בקרבה ותאמר אספן למה זה אנכי ותלך לירש את-יהוה: () ויאמר יהוה
 גוים כ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים מפעיק יפררו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: וימלאו
 ימיה ללדת והנה תומס בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו
 עשו: ואחריו יצא אחיו ויהו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה
 ע"כ ללוי בלדת אתם: () ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש עדר: ויעקב איש תם ישב
 אהלים: ויאהב יצחק את-עשו כיוצד בפיו ורבקה אהבת את-יעקב: ויזד יעקב נזיד
 ויבא עשו מן-השרדה והיא עוף: ויאמר עשו אל-יעקב הלעיטני נא מן-האדם האדם הזה
 כי עוף אני על-כן קרא-שמו ארום: ויאמר יעקב מכרה ביום את-בכרתך לי: ויאמר
 עשו הנה אנכי הולך למות ולמה-זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי ביום
 וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ויניד עדשים ויאכל וישת ויכס
 וילך ויבו עשו את-הבכרה: *
 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל-אבימלך מלך-
 פלשתים גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל-תירד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
 גיר בארץ הזאת ואחיה עמה ואברכך כילך ולירעה אתן את-כל-הארצות האל והקמתי אתך
 השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את-ירעה ככוכבי השמים ונתתי לירעה
 את כל-הארצות האל והתברכך בירעה כל גווי הארץ: יעקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר
 משמרתו מצותי חקימי ותורת: * () וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו
 ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פך-הרגני אנשי המקום על-ירבקה כיוטובת מראה
 הוא: ויהי כי ארכו-לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה
 יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואך
 אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פך-אמית עליה: ויאמר אבימלך מה-זאת
 עשית לנו כמעט שכב אחד העם את-אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך את-כל-
 העם לאמר הננע באיש הזה ובאשתו מות יימת: ויירע יצחק בארץ ההוא ויניצא בשנה
 הרביע

ויברא

סדר בראשית כו מ

היה מאה שנים ויברכהו יהוה * ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כנען מאד : ויהי
 לו מקהיצאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים : וכל־הבארת אשר חפרו
 עבדו אביו בימי אברהם אביו סתמים פלשתים וימלאים עפר : ויאמר אבימלך אל־יצחק
 לך מעפני ברעצמת טשני מאד : וילך משם יצחק ויחן בנחל־גֶרַר וישב שם : וישב יצחק
 ויחפר ואת־בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמים פלשתים אחרו מית אברהם
 ויקרא להן שמות בשמת אשר־קרא להן אביו : ויחפרו עבדי־יצחק בנחל וימצאו־טַם באר
 מים חיים : ויריבו רעי גֶרַר עַם־רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם־הבאר עֶשֶׂק כי
 הרעשתי עמו : ויחפרו באר אחרת ויריבו גם־עליה ויקרא שמה שַׁמְנָה : ויעתק משם
 ויחפר באר אחרת ולא רבי עליה ויקרא שמה רַחֲבוֹת ויאמר כיעתה הרחיב יהוה לנו ופרנו
 בארץ * ויעל משם באר שַׁבַּע : וירא אליו יהוה בלילה והוא ויאמר אנכי אלהי אברהם
 אביך אל־תירא כי־אתך אנכי וברכתך והרביתי את־העדר בעבור אברהם עבדך : ויבן שם
 מִזְבֵּחַ ויקרא בשם יהוה ויט־שם אהלו ויכרו־שם עבדי־יצחק באר : ואבימלך הלך אליו
 מיגר ואחות מרעהו ופיכל שר־צִבְאוֹ : ויאמר אלהם יצחק מדוע פאתם אלי ואתם עִנְאתם
 אתי ותשליחיני מאתכם : ויאמרו ראו ראינו מידה יהוה עִמָּךְ ונאמר תהי נא אלהי
 בנינו בנינו ויבנה ויבנה ויבנה ברית עִמָּךְ : אסתעשה עִמָּנו רעה כאשר לא ננענך וכאשר
 עשינו עִמָּךְ רק־טוב ונשלחה בשלום אתה עתה ברוך יהוה * ויעש להם מִשְׁתֵּה ויאכלו
 וישתו : וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום : ויהי
 ביום ההוא ויבא עבדו יצחק ויגדלו לו על־אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים :
 ויקרא אתה שבעה על־כן שם־העיר באר שבע עד היום הזה : ויהי
 עִשׂו בן־אֲרַבְעִים שנה ויקח אשה את־יהוֹרִית בת־בארי החתי ואת־בְּשֵׁמַת בת־אלון החתי :
 ותהיון מרת ריח ליצחק ולרבקה * ויהי ביזקון יצחק
 ותכחזן עינו מראת ויקרא את־עִשׂו בְּנוֹ הַגִּדְל ויאמר אליו הנני : ויאמר
 הנה־נא קִבְּלֵנִי לא ירעתי יום מותי : ועתה שא־נא כל־ך תלך וקשתך וצא השדה וצידה
 לי צידה : ועשה־לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכה נפשי צ
 בטרם אמת : ורבקה שמעת ברבך יצחק אל־עִשׂו בְּנוֹ וילך עִשׂו השדה לציד ציד להביא :
 ורבקה

ויהי ביום ההוא ויבא עבדו יצחק ויגדלו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה : ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהורית בת בארי החתי ואת בשמת בת אלון החתי ותהיון מרת ריח ליצחק ולרבקה * ויהי ביזקון יצחק ותכחזן עינו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו הנני : ויאמר הנה נא קבלני לא ירעתי יום מותי : ועתה שאנא כלך תלך וקשתך וצא השדה וצידה לי צידה : ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכה נפשי צ בטרם אמת : ורבקה שמעת ברבך יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לציד ציד להביא : ורבקה

ויהי ביום ההוא ויבא עבדו יצחק ויגדלו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה : ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהורית בת בארי החתי ואת בשמת בת אלון החתי ותהיון מרת ריח ליצחק ולרבקה * ויהי ביזקון יצחק ותכחזן עינו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו הנני : ויאמר הנה נא קבלני לא ירעתי יום מותי : ועתה שאנא כלך תלך וקשתך וצא השדה וצידה לי צידה : ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכה נפשי צ בטרם אמת : ורבקה שמעת ברבך יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לציד ציד להביא : ורבקה

ל

כא נד
מליו
רביעי

כי אמרה ביראה יהיה בעניי כי עתה יאהבני אישי : ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמעו יהיה ביראונה אני ויתדלי נסאתיה ותקרא שמו שמעון : ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שמו לוי : ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה אתיהויה על-כן קראה שמו יהודה ותעמר מלדת : * ותראה רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתי ותאמר אלי-יעקב הבה לי בנים ואסאין מתה אני : ויחר-אף יעקב ברחל ויאמר החתת אלהים אני אשר-מע ממך פרי-בטן : ותאמר הנה אסתי בלחה בא אליה ותלד על-ברכי ואבנה נסאני מטנה : ותתן-לו את-בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב : ותהר בלחה ותלד ליעקב בן : ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על-כן קראה שמו דן : ותהר עוד ותלד בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב : ותאמר רחל נפתולי אלהים ונפתלתי עסאחתי גס-יכלתי ותקרא שמו נפתלי : ותראה לאה כי עמדה מלדת ותקח ארי-זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב ולאשה : ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב : ותאמר לאה בנה ותקרא את-שמו נד : ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב : ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר : * וילך ראיבן בימי קציר-חטים וימצא דודאים בשרה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל אל-לאה תנינא לי מדודאי בנך : ותאמר לה המעט קחתך את-אישי ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך : ויבא יעקב ו מן-השרדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבואי שכר שכרתיך בדידאי בני וישכב עמה בלילה היא : וישמע אלהים אל-לאה ותהר ותלד ליעקב בן תמישי : ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר-נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר : ותהר עוד לאה ותלד בן-שטי ליעקב : ותאמר לאה זכרני אלהים ואתי זכר טוב הפעם ויבליני אישי כי-ילדתי לו ישיה בנים ותקרא את-שמו זבולן : ואחר ילדה בת ותקרא את-שמה רנה : ויזכר אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את-רחמה : ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את-חרפתו : ותקרא את-שמו יוסף ותאמר יוסף יהיה לי בן אחר : ויהי כאשר ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לבן שלחני ואלכה אל-מקומו ולארצו : תנה את-נשני

ואת

שמיים השמים עמו... ויבא רחל... ותהר עוד ותלד... ותאמר לאה באשרי... ויבא אתם אל-לאה אמו... ותאמר רחל אל-לאה תנינא לי מדודאי בנך... ותאמר לה המעט קחתך את-אישי ולקחת גם את-דודאי בני... ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך... וישמע אלהים אל-לאה ותהר ותלד ליעקב בן תמישי... ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר-נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר... ותהר עוד לאה ותלד בן-שטי ליעקב... ותאמר לאה זכרני אלהים ואתי זכר טוב הפעם ויבליני אישי כי-ילדתי לו ישיה בנים ותקרא את-שמו זבולן... ואחר ילדה בת ותקרא את-שמה רנה... ויזכר אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את-רחמה... ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את-חרפתו... ותקרא את-שמו יוסף ותאמר יוסף יהיה לי בן אחר... ויהי כאשר ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לבן שלחני ואלכה אל-מקומו ולארצו... תנה את-נשני

ויברכני
5
2
ב
ה

ספר בראשית ל לא

וַאֲתֵילְדוּ אִשָּׁר עֲבַדְתִּי אֹתְךָ בְּהֵן וְאֹלְכָה בִּי אֹתָהּ יָדַעַת אֶתְעַבְדְתִּי אִשָּׁר עֲבַדְתִּיךָ: וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו לָבֵן אֶסְנֶא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נְחֻשְׁתִּי וַיְבָרַכְנִי יְהוָה בְּגִלְגָּלָה: * וַיֹּאמֶר נִקְבָה שְׂכָרְךָ
 עָלַי וְאֹתָנָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֹתָהּ יָדַעַת אֶת אִשָּׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֹת אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנֶה אֹתִי: בִּי
 מַעַט אֲשֶׁר־הָיָה לָךְ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לָרֶב וַיְבָרַךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרִגְלֵי וְעֵתָה מִתִּי אַעֲשֶׂה גַם־אֲנִי
 לְבֵיתִי: וַיֹּאמֶר מַה אֶתְלַךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתְחַלְלֵי מֵאִסָּה אֶסְתַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה
 אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֹאנְךָ אֲשֶׁמֶר: אַעֲבֹר בְּכַל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הַסֵּר מִשָּׁם בַּל־שָׂה וְנָקַד וְטָלוּא וְכָל־
 שֶׁהַחַיִּים בְּכַשְׂשִׁים וְטָלוּא וְנָקַד בְּעֵינִים וְהָיָה שְׂכָרִי: וְעַנְתָּה־בִּי צְדָקְתִּי בַּיּוֹם מִחֵר כִּי־תָבוֹא
 עַל־שְׂכָרִי לִפְנֵיךָ כָּל אֲשֶׁר־אֵינְנִי נָקַד וְטָלוּא בְּעֵינִים וְחַיִּים בְּכַשְׂשִׁים גִּנְיֹב הָיָה אֹתִי: וַיֹּאמֶר
 לָבֵן חֵן לִי יְהִי כִדְבָרְךָ: וַיִּסֵּר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים הַעֲקָרִים וְהַטְּלָאִים וְאֹת בַּל־הַעֲוִים
 הַנִּקְדָּוֹת וְהַטְּלָאֹת כָּל אֲשֶׁר־לָבֵן כִּז וּכְל־חַיִּים בְּכַשְׂשִׁים וַיִּתֵּן בִּיד־בְּנָיו: וַיֵּשֶׁם הַרְךָ שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים בֵּינוּ וּבֵינוּ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת־צֹאן לָבֵן הַנּוֹתָרֹת: וַיִּקְחֻלְלוּ יַעֲקֹב מִקַּל לִבְנָה לֹח וְלוֹ
 וְעֵרְמוֹן וַיִּפְצַל בְּהֵן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחֲלֵיף הַלָּבֵן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת: וַיִּצְנַן אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר
 פָּצַל בְּרֵהֻטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאן הַצֹּאן לְשִׁתוֹת לִנְכַח הַצֹּאן וַיַּחֲמֶנָה בְּכֹאֵן לְשִׁתוֹת:
 וַיַּחֲמֵן הַצֹּאן אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתִּלְחַן הַצֹּאן עֲקָרִים נָקָדִים וְטָלָאִים: וְהַדְּשָׁשִׁים הַפְּרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן
 פָּנָיו הַצֹּאן אֶל־עֵקֶד וְכַל־חַיִּים בְּצֹאן לָבֵן וַיִּשֶׁת לֹו עֵדָרִים לְבָדֹו וְלֹא שָׁתַם עַל־צֹאן לָבֵן: וְהָיָה
 בְּכַל־חַסֵּם הַצֹּאן הַמִּקְשָׁרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרֵהֻטִים לִיַּחֲמֶנָה בַּמַּקְלוֹת:
 זָכַה־עֵטִיף הַצֹּאן לֹא יֵשִׁים וְהָיָה הַעֲטָפִים לְלָבֵן וְהַקְשָׁרִים לְעֵינֵיךָ: וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מֵאֵר מֵאֵר
 וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וַשְׁפָחוֹת וְעֲבָדִים וְגַמְלִים וְחֹמְרִים: * וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרָיו בְּנֵי־לָבֵן לְאִמֵּר
 לָקַח יַעֲקֹב אֶת בְּלִיאֵשֶׁר לְאִבְנֵי וּמֵאֲשֶׁר לְאִבְנֵי עָשָׂה אֶת כְּלֵי־הַכֶּבֶד הַזֶּה: וַיֵּרָא יַעֲקֹב
 אֶת־פָּנָיו לָבֵן וְהִנֵּה אֵינְנִי עֹמֵי כְתָמוּל שְׁלֹשׁוֹם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שֵׁיב אֶל־אֶרֶץ
 אֲבוֹתֶיךָ

זִכְרֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה: גַּם אֲנִי בְּנֵי־הַל רַבָּה: הַחֵן לִי הַלְמַד רַבָּה: שֶׁה חוֹם נִמְקָה וְלֹא כִפְרִיךְ בְּסִיף: כֵּן הוּא כִסְרֵם וְנִהְיִיבִין
 פְּעִימָה יָד לָבֵן אֲשֶׁר: אֵינְנִי נָקַד הַלֵּל־הַסֵּר: וַיִּשְׁלַמֵּי מֵלֵךְ עַד כֹּאֵן לְטוֹנוֹ: וְכַל הַסְפָּרִים חִסֵּר כְּמוֹ הַרְמֵזִין סְבִיבֵיךָ הַקּוֹדֵם וְכַמוֹ עֲלִיו כִּי הַסְפָּרִים
 וְנִמְכְּרוּ גַם הַרְמֵה זָל כִּבֵּשׁ כָּל שֶׁה נָקַד וְטָלוּא הַסֵּר וְאִזְ כִּי־יִבְרַכְךָ נָקַד בְּמִרְיָוִיָּהּ כְּדוּמֵי הַסֵּר: הַעֲוִים הָיִין דְּעִיִּם: הַנּוֹתָרֹת נִרְמָשִׁיָּהּ רַבָּה כִּרְפָה
 גִּזְ' רִים לְקִישׁ אֲמֵר כְּמִרְם כְּמִי: כְּמֵה לְמֵה אֲמֵר וְכַמוֹ כִּי־כֹסֵם וְטוֹטִים לְקִישׁ כְּמִרְם אֵלֹו טְרִיטוֹת מְלֵךְ נְפִסוֹת כֹּאֵן וְנִינְיָוִים כְּמִרְמֵה ז' בְּהַר
 וְאֶחָד מֵלֵךְ צֹאן לָבֵן: עַל צִי הַשְּׂנִיָּה הַנּוֹתָרֹת כִּרְמֵה נִמְקָה: וְהוּלִי מִלֶּךְ בְּכָל נְלַחֲסִים (יְרִיבֵה לֵךְ) כְּמִרְמֵה מֵלֵךְ יִשְׂרָאֵל הַסֵּר וְאִזְ
 פְּרָמֵה ט"כ וְכֵן כְּמֵה הַרְמֵה כְּמִרְמֵה אֵם כֹּאֵן לָבֵן הַנּוֹתָרֹת חִסֵּר וְאִזְ מְכִינֵן וְדוּכּוּמֵי עַל כִּי הַשְּׂנִיָּה הַנּוֹתָרֹת: לְבָנָה הַנּוֹרָן וְכַזָּל: פָּצַל כְּכָל
 הַסְפָּרִים הַלְדִי זִינְרִי וְנִמְקָרָה בְּדוּלָה כְּמֵה הַמְדָּסִים הַסְפָּרִי כְּכַנוּל עַל מִסְקַל שֶׁה כְּמֵה: וְכַל הַנְקָדִים טוֹפִים וְלֵד הוּא הַטְּוִים כִּי דִינֵי זִינְרֵי
 פָּנוּ סְכּוּבֵם כְּמַלּוּל דָּף וְנִבּוּלֵי חֵן רִים פ' כֹּל הַמְשָׁר הַשְּׂלִישִׁי ע"ם: בְּשִׁקְתוֹת כְּמֵה הַקּוֹף כִּי־שִׂיחַ זִפְרִחַ וְנִמְכָּלוּ דָף הַכֵּן מֵבֹא
 פִּם דוּמִים אַחֲרֵים שֶׁה כְּשׁוֹל לְכַד וְנִקְרָאִים בְּתוֹם שׁוֹל וְכִרְמֵה מְכִינֵן הַמְלָרִיךְ שֶׁה עַל הַחִירָק כְּמִסְטָאִלְמוֹת כְּסִימָאֵל דְּסִימָאֵל כְּסִימָטִים ה': וְהַרְמֵזִין בְּכֹאֵן
 לְשִׁחוֹת כְּמֵה כְּמִסְתֵּה ג' מְלִין/מְלִרְוִינְטוֹם כִּי דְרִיט לְהוֹן כִּי־שִׂיחַ דְּכֵר וְנִקְרָא וְיִמְכְּרוּ וַיַּמְכְּרוּ כְּכֹאֵן לְשִׁחוֹת וְיִשְׂרָמֵה כִּי־מֵה (שְׂכּוּלָה ז') אֲרַבָּה
 שְׂלִכּוּת מְכּוּן וְעִבְרָה (דְּנִיטָל ח) פֶּד כֹּאֵן: וְאִכְמֵה אַחֲרֵינֵי כְּכּוּן וְאִכְרֵנוּ הַמְכּוּת פִּיִּם אֵל טַמְנוּ (יַחְזָקָל לז) וַיִּכֵּן וְאֶלְמַתְמוּדָךְ עֲלֵי הַמְשָׁרָה
 (יְרִיבֵה ט) וְכַל הַמְסֻרָה הַכּוּד הַכִּי לֵלֵךְ לְחֹדֶד דְּלִמְיִן אֶהְדִּי לְנִמְרִי זִינְרִי כְּמִתְלִין וְכִינֵן הִלֵּךְ כְּסוּפֵן וְהָדִים דְּכֵר לִינְקָה וְיִתֵּן כְּמַלּוּל כְּסִיף
 לֵלֵךְ אֲנִי הַשּׁוֹר וְכַסְרֵה הַכְּנֵה אֹת וְאִזְ: וְלֹא שָׁתַם עַל צֹאן לָבֵן מֵה שְׁכָמוֹ כְּמִסְתֵּה: הַמְסֻרָה מֵאֲחָר' זכ' הֵל דְּסִנְרִיךְ עִם כְּמוֹ וְלֹא שִׁים
 פֶּל כֹּאֵן לָבֵן וְשִׁיחַ הַסֵּר עַל עֲבֹדךָ (שְׂכּוּלָה ז) חִירָק לְהַגִּים יִכֵּן עַל דְּסִנְרִיךְ עִם וְכֵר יִהְיֵד כְּמוֹ: וְהַלְכֵד אֵלֵה כְּמִתְמֵי אַחֲרִים שְׂנַמֵּי כְּלִשְׁתֵּן עִם
 וְנִבּוּלָה אֲשֶׁר־עַל הַכְּסִים: נִמֵּה אִים עַל אַחֲרִים (יִשְׁטִיֵה ז) וְעִישׁ עַל כְּנִיֵה מְכַסֵּה (אִיבֹד לח) כִּי־מֵה רַדָּה כְּשִׁים עֲלֵה: וְלֹא אֲמֵרֵי אֲפִוּיָה מֵל
 כְּכֵה וְלִמֵּי כְּמִסֵּם יִשָּׁן כְּמִסֵּם זִשָּׁן כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 וְאִזְ כְּכֵה אִיבֹה דוּקִישׁ דְּכֵר ז' וְלֹא מְכַרֵּה ד' וְלֹא מְכַרֵּה הַסֵּר שְׂכָמוֹ הוּא כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 לְשׁוֹן כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 נְלִמְנוֹן מְשָׁה כְּכּוּר הִינְרִי וְכֵן כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 מֵמֵה כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 מִקְבָּה סְפָרִי הַסְפָּרִים כָּף רַבְמִי וְכֵן רַבְמִי כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 וְכֵן הוּא כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 לֹא מְכַרֵּה עַם אֲרִיבֵיָהּ וְנִחְלִיבִים כִּי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 כִּי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן
 חֵלִים: כִּי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן וְכִי־יִתֵּן הֵל כְּמִסֵּם זִשָּׁן

עמי: עם אשר תמצא את־אלהיה לא יחיה נגד אחינו הנרדף מה עמרי וקח־לך ולא ירע
יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לכן באהל־יעקב ויבאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא
מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את־התרפים ותשמש בכר הגמל
ותשב עליהם וימשש לבן את־כל־האהל ולא מצא: ותאמר אל־אביה אר־יחר בעיני אדני
כי לוא איכל לקום מפניך כי־דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את־התרפים: ויחר ליעקב
ארב בלבן ועין יעקב ויאמר ללבן מה־פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי: כי־מששת את־
כל־כלי מה־מצאת מכל בלוי־ביתך שים כה נגד אחי ואחיה ויזכירו בין שנינו: זה עשרים
שנה אנכי עמך רחליך ועויד לא שבלו ואילי צאנך לא אכלתי: טרפה לא־הבאתי אִלִיך
אנכי אהמנה מדי תבקשנה גנבתני יום וגנבתני לילה: הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה
ותדר שנתני מעיני: זה־לי עשרים שנה בכיתה עבדתך ארבע־עשרה שנה בשתי בנותיך
ושש שנים בצאנך ותחלף את־משכרת עשרת מנים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם ויצחק
יעקב היה לי כי עתה רוקם שלחתי את־עני וא־ת־גוע בפני ראה אלהים ויזכח אמש: *
ועין לבן ויאמר אל־יעקב הבנות הבנות בניתי והבנים בני והצאני צאני וכל אשר־אתה ראה ליהוה
ולבנותי מה־אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה
והיה לעד ביני ובינך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים
ויקחו אבנים ויעשו־גל ויאכלו שם על־הגל: ויקרא־לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא־לו
גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על־כן קרא־שמו גלעד: והמצפה אשר
אמר יצא ביני ובינך כי נפתר איש מרעהו: אסדתענה את־בנותי ואסתקח נשים על־
בנותי אין איש עמני ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה
המצבה אשר יריתי ביני ובינך: עד הגל הזה ועדה המצבה אס־אני לא־אעבור אִלִיך את־
הגל הזה ואס־אתה לא־תעבר אִלי את־הגל הזה ואת־המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם

ואלהי

המורה ככל המקור וכ"כ הרמ"ם זל וכל לשנה לזרים באורייתא חסר וא"ו ומלא י"ד כתיבי נר תחד מלל דלמא וסי' סן כנוול לח כזומד דוויינן
יעקב ויאמר לבן שוא מלל וא"ו ומלא י"ד וישיין מ"ס כ"כ בראשית על פסוק ויולד כנים וזכור: גנבתם בנימל טעוה ותלמי דפסח: הגמל
בנימל טעוה: כי לוא אוכל לקום חר מן פרוץ מלאים בוא"ו ומלא"ף באורייתא וחברו אל לוא יניד דפרסה ויקרא שיין סס וכן כתיב הרמ"ם זל:
מה פשעי מה חטאתי ריבתי בתקוין ס"מ יסן כי גמדוין כמלא ומה חטאתי ט"ב. וכמוהו יסן מכוב כילי חרס כתיב בכרו כס ר"מ נחתי
וא"ו. ובספר אסמית איננה כלל. ובספר ר"ג יסנה ט"ב. ואלוה מתי המורה ידענו שהוא כלל וא"ו שכן במסר כלל ואלה שמות ח"י מסוק דלית
בזמן מה ר' נחמיה זל נכחיהו וזכוריהו זה אחד מהסר ובן מסר הרמ"ם זל: גנבתני יום וגנבתני לילה פסול מכנין הכל לבקשה עם מ"ו הסמיות
וכמוספת ור"ל. והיה ראוי ליקרד ה"ון בשוקר לכן לפי דעתי השוא נ"ב כי השלש פקודות במקום מנוסה גדולה וזה כללן ככל הפלות שסס חסרי
אות השורש או הבנין. או המסך שהטנוטה קטנה עם המרדוף כדוכיה כמנוסה גדולה כמו י"א"ף חלשים וכו' י"א"ף רש"י וכן יבאר לנידחת הספרים
השוא במרדוף השקדן־ויאכלך הישיבך ולדעיהם רבים וכן כתיב ל"י נמשנה החסר ר' סלמיה עכו הסכרי זל שיין כספר מסורת החסרות לניד חסרי
וחסתי ומ"ס נפרשת כהפלתך מלל אספה ל"י ועוד דאדר נענין זה במאמר המיוחד קראמיו מאמר המרדוף וסס הארבי: ותחלף מלמד כתיב חסרי
לולי אלהי אבי כן כתיב לולי ביר' נספר ר"ג ובס' ר' יסודס וכן הכרית הרמ"ם זל כתיב כס' מקח מלל לולל הממהסר: הבנות בנותי מסר וא"ו
ממלח בנותי ושיין מ"ס לשלל על ובהנהגה מת כתיב: ועתה כרביע על בזק גדול: וירימה כהפלת הללו וירימה ירושלמי וירמיה ומסיה דמסר לית
חסר ע"כ. ובכל הספרים שלבו מלל ונמסר עליו לית ומלל זה לשון הרמ"ם זל וירימה מבנה מלל י"ד כנוסחי דייקא ומסיה דמסר כיה לית כתיב
ויחסר י"ד טעוה הוא רבויהו דחיקי נמסרת קדמיה דיקי: יגר שהרותא כספר ר"ג כתיב שהרותא כס' דיקא וכסן טעם לדנריו כי נמסרת
בניול מינו כתיב נמנין המבוט שון וקריה סמך לביכר כתיב לו שהוא כס' דיקי. סן מאמי נמוסס קדמון כ"ו. וזה כסוס גדול הוא כי מאמי ג"כ
הנה כסמים עדי וסדרי נמרוסו (מויב ו) כשין. ולא כתיב נמסרת בהזרת כי מיני ענין להם כלל שסס היו רמזייהו להיות כס' דיקי כסמיות
שמהלכו כפרסו ויבאו מכלל כסמיות. יס מיני חסס שלל כתיב לו חסר כס' דיקי לית למסור" סהיה ראוי להבט כס' דיקי מה שסין סן מלו. וגם שכל
לשון שהרותא בלשון מרנוס כתיב ודיק ללו לשאות לשין המנוסס ללשון מרנוס כילשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס
ללשון מרנוס כילשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס ללשון מרנוס
אחור (ס' חסמיות) וכתיב מור מורס הנוסס חסרות חסרות כסן ונפרשת חסמיות. וכסס על שגיי חסמיות ס"ך דבר כתיב למסורת ח'
שמהלכו מטה ב אחד שכל ונמסר כיהי אמ תענה אמ כתיב כס' כלל. אמ יסנה תענה כתיב: ואלוה כספר דקרוק כתיב יד יסן מאמי כתיב
בלשון הוא כל מקום ככסל לשון כמו ענה תענה וכן נקח לא ינקח. והנה תבה וכתיב כסן הרשון קמן וססני סמ: אני נקצן החל"ף
מלל כסמיות ומלשון וחסרית כתיב כמו שהכותב במלל דף רס"ב: ואם אחת מררס שסין נוקח כמלא שסיה לעולם כתיב סלמיה ולמה טעם
מלשון וכן הוא כספרו כתיב כלל אחד כתיב: ונפרשת וססיה כתיב יד יסן מקרא גדולה מהדמוס יס כ' מלשנות אחת על החל"ף ונמסר של סמיה
מלל

ויצא וישלח לב

ב

ואלה נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק : ויפת יעקב זבת לב בדר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר : * (וישכם לבן בפקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו : ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם-המקום ההוא מחנים : פ פ פ

לב

הפטרה ויצא הושע יא ועמי תלוצים עד תלמי שדי • והאיטליאני מוסיפין עד ובנבוא נשמר • ויש מוסיפין עד בארץ תלוצות :

וישלה

יעקב מלאכים לפניו לעשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום : ויצו אתם לאמר בה האמרין לאדני לעשו בה אמר עבדך יעקב עם-לבן גרתי ואחר עדעתה : ע"כ לבן ויהי לי שור וחמור צאן ועבר ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא-חן בעיניך : (וישבו המלאכים אליעקב לאמר באנו אל-אחיד אלעשו וגם הלך לקראתך וארבע-מאות איש עמו : וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את-העצם אשר-אתו ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים לשני מחנות : ויאמר אסיבוא עשוי המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה : (ע"כ לוי ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצה ולמולדתך ואיטיבה עמך : קטנתי מכל החסדים ומכל-האמת אשר עשית את-עבדך כי נשקלי עברתי את-היורק הזה ועתה הייתי לשני מחנות : הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי-ירא אנכי אתו פן-יבוא והכני אס-על-בנים : ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את-ידיך כחול הים שני אשר לא-יספר מרב : * (וילך עם בלילה ההוא ויקח מן-הבא בידו מנחה לעשו אחיו : ע"כ לישרזב ע"כ מיתר ע"כ מאתים ותשישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים : גמלים מניניקות ובניהם ע"כ נחא נח שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים וערים עשרה : ויתן ביד-עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל-עבדיו עבדו לפני רוח חשימו בין עדר ובין עדר : ויצו את-הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחיו וישאלך לאמר למה אתה ואנה הלך ולמי אלך לפניך : ויאמר לעבדך לעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גסה-היא אחרוני : ויצו גם את-ד השני

אולי עשו בן להודיע שהוא מלך כמו שטושים נבואה שרין להיות עליהם ורקא לו פסח אחד שטושים פליטה טוים להודיע שם מלכות כ"ח נחל זכס נפוסה נא : אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם מפ' סופרים פ' ד' מלבי אברהם קדש • אלהי נחור מול • מלבי אביהם מול • וכן הן דברי רש"י ז"ל מכל נכחשיה רבה מלבי אברהם קדש • מלבי נחור מול • אלהי אביהם משמט קדש ומול • וכו' כמו הדר שמואל יפה מוארו שמשמטו לבלורה קדש והוא מול לפי הלמה ונכחה • ויומר הנוור דבינו מה שכירש מה' רר ישכר נמינות כהונה שמשאנו לפי שמה קדש וחול כי פרח אבי אברהם מהלכה היה טובדי פ' ולכסוף חור למוטב כמו ספי' רש"י ע"כ לך נכסוק ואמה חל' אגומיך בשלום • מלמד שטס פרח משובה פ"כ וכן טילקוט גרים ישאש קדש ושמש חול וכו' הלא גם כן גרסת החוקוני שכח מלבי אביהם משמט קדש וחול כד כאן וראה גדולה לדבר שמשכת סופרים דבאי ביקא אינה כי האי ליכסא נכסוק מלביה לא הקלל שמשמט קדש וחול כה"ש נפ' משפטים • וכן נפ' בקרב מלביה ישמש (מילים סא) משמט קדש וחול בדגוריה כל חד ומד נדוכמיה וקוסמט דמילתא הכי הוא דנולכו ושהבי קדש וחול יכל כן טוב לומר שלל למוחקן • ובהפסק של ר"ח הסוכר כמובן כן למדמי מרנמי כסיס סכך לכוכר אס' הסק קדש לו' חול וימר לשם ידויה הסק אס' הוא קדש • ויזין ק"ש נפ' הווינו חלל ואין מלביה טמרי : מחנה נמארין לא נמרי : מחנה אלהים זה הרי זכ עקש סופרים :

לב

פרשת וישלח

וישלה פנחה : יעקב דיווח נפדור לא נמארין : אל דכהנה ה"ח נמארין נכפריס כ"י לא ה"ס • והיה הסנהה נלא כמריך כ"ח ולא כמ"ס דאכר כ' וספרים וס"ו וס"ח אחר גלי סוב לארץ האמר לאניו ולאמו וכל אכר האכר נאורימא דכונא חסר ומסור פליה טילקו חכמים נמ"ח חלל ולא השייח והסתבחה כמאר' קריח דחילו כל מורימא דוכחי דיקי נבלון חסר וס"ו כמיב דר"מ ז"ל : ואיטיבה נכפריס הלל ואיטיבה ירושלמי ואיטיבה ע"כ ונכל הספרים מלח ונכסר עליה ליה ומלא ונכל דר"מ דכרמ ואיטיבה עקן חלל נמריך יוד"ל' : כי בסקלי כנב רב פעלים שהי"ח דבושה סלא כמכנה ונ"כ נס' דקדוק יסן ונכל הספרים רכס כמכנה : ועק"ם נכפריס כ"י מדוויקיס הפ"ח כשול לבדו וכן כמ"ס נמלול דף מ"ס ונלויה חן פ' י' טמר ח' וכסכר רב פעלים : ופגשך בני'הל נקמן רבחד נפסס ורבה ויה"וד נמארין נכפריס כ"י מדוויקיס והיה ראוי להיות נקמן חשוק שרשים וממלול דף מ"ב וכן הוא לכ"ה ונס דקדוק יסן כמובן כי יפגשך נקמן חשוק שזוא כמו יפגש מומך וכל האימר יפגשך נקמן רכס טעקס ע"כ ומכנהה דילן נמרי : דמו אחה נל נכפח ומלעיל כלי-הסכך וזקף אכל היא מנמרת נכסם : שלוחה נמיקון ספי' מורה יסן פטר אחר טלחה עד כאן • וזמן נמקן נזר סהימור מוקרם טלחה ג' נכפריס וחד מלא וס"ח נמרי ומקרת נכפך לביכך נפמלי מילח שלחה • ומרה נמ"ס

לד הנהגה הנערה

וְשַׁחֲשֵׁם אֲהֵלוּ מִיַּד בְּנֵי-חֲמוֹר אֲבִי שָׁכֵם בְּמֵאָה קֶשֶׁטָה: וַיִּצְבֹּשׁ שָׁכֵם מִיָּבֹחַ וַיִּקְרָא-לָו אֶל-
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: * וַתֵּצֵא דִינָה בַת-לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 לְרָאוּת בַּבְּנוֹת הָאָרֶץ: וַיֹּרֵא אֹתָהּ שָׁכֵם בְּדַחֲמוֹר הַחַי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ
 וַיַּעַן: וַתִּרְבֹּק נִפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת-יַעֲקֹב וַיֹּאדָב אֶת-הַנַּעֲרָה וַיִּדְבַּר עַל-לֵב הַנַּעֲרָה: וַיֹּאמֶר
 שָׁכֵם אֶל-חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קְחִלִי אֶת-דִּינָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמְא אֶת-
 דִּינָה בַתּוֹ וּבְנֵיו הָיוּ אֶת-מִקְנֵהוּ בְשָׂדֵה וְהַחֲרָשׁ יַעֲקֹב עַרְבָאִם: וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי-שָׁכֵם אֶל-
 יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִדֶּהֶשְׁדָּה כַּשְּׂמֵעַם וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֵם לָהֶם מָאֹד
 בִּי נִבְלָה עֲשֵׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת-בַּת-יַעֲקֹב וְכֵן לֹא עָשָׂה: וַיִּדְבַּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שָׁכֵם
 בְּנֵי חֲשָׁקָה נִפְשׁוֹ בַּבָּתְלֵם תִּנוּ נֹא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: וְהַתְּחַתְּנוּ אִתְּנוּ בְנֵיתִים תַּתְּנוּ-לָנוּ וְאִתְּ-
 בְנֵיתֵינוּ תִקְחוּ לָכֶם: וְאִתְּנוּ תִשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תְּהִיָּה לְפָנֵיכֶם שְׁבוּ וַיִּסְחָרוּ וְהָאֲחֻזָּה בָּהּ: וַיֹּאמֶר
 שָׁכֵם אֶל-אָבִיו וְאֶל-אָחִיו אֲמַצְאֲחֻן בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אַתָּן: הֲרַבּוּ עָלַי מָאֹד מֵרַר
 הַנַּעֲרָה וְיָסֻתֶן וְאִתְּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתָנִי-לִי אֶת-הַנַּעֲרָה לְאִשָּׁה: וַיַּעֲנוּ בְנֵי-יַעֲקֹב אֶת-שָׁכֵם וְאֵת-
 חֲמוֹר אָבִיו בְּמַרְמָה וַיִּדְבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְא אֶת דִּינָה אֲחֵתָם: וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֹא נִיבֵל לַעֲשׂוֹת
 הַדְּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת-דִּינָתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר-לָו אֶת עַרְלָה כִּי-חֲרַפְתָּהּ הוּא לָנוּ: אֶךְ-בּוֹאֵת נְאוּת
 לָכֶם אִם תְּהִיוּ כְמוֹנֵי לְהַפֵּל לָכֶם כְּדָזְכָר: וְנָתַנוּ אֶת-בְּנֵיתֵינוּ לָכֶם וְאֶת-בְּנֵיתֵיכֶם נִקְחֻ-לָנוּ
 וַיִּשְׁבְּנוּ אֲתָכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד: וְאִסְלַא תְּשִׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהַמּוֹל וּלְקַחְנוּ אֶת-בְּנֵיתֵנוּ וְהִלְכֵנוּ:
 וַיַּיִטְבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שָׁכֵם בְּדַחֲמוֹר: וְלֹא-אָחַר הַנַּעֲרָה לַעֲשׂוֹת הַדְּבָר בִּי הַפֶּן
 בַּבַּת-יַעֲקֹב וְהוּא נִבְכָּר מְכֹל בֵּית אָבִיו: וַיָּבֵא חֲמוֹר וּשְׁכֵם בָּנָו אֶל-שָׁעַר עִירָם וַיִּדְבְּרוּ אֶל-
 אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: הָאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים שְׁלָמִים הֵם אִתָּנוּ וַיִּשְׁבוּ בְּאָרֶץ וַיִּסְחָרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנְּהָ
 רַחֲבֵת-יָדַיִם לְפָנֵיהֶם אֶת-בְּנֵתָם נִקְחֻ-לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת-בְּנֵיתֵנוּ נָתַן לָהֶם: אֶךְ-בּוֹאֵת יְאֹתוֹ לָנוּ
 הָאֲנָשִׁים לְשָׁבֵר אִתְּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כְּלָזְכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נְפִלִים: מְקַנְהִים
 אֶקְנִינָם וְכַל־בְּהֵמָתָם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אֶךְ נְאוּתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁבּוּ אִתְּנוּ: וַיִּשְׁמָעוּ אֶל-חֲמוֹר וְאֶל-
 שָׁכֵם בָּנָו כְּלָזְצֵאֵי שָׁעַר עִירוֹ וַיִּסְלוּ כְּלָזְכָר כְּלָזְצֵאֵי שָׁעַר עִירוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהָיוּטָם

כאבים

אל אלהי ישראל כיון ש'מ נורמים כ'ז ט'פ' ה' נדקנו ש' וואדב' נספרים כ'י' האמרינו בוא' לא כו'ד וכן לבי' : את הנער לב הנער הנכד
 ק' וכן הננו והנלסי ונחבורת כל אורייתא חסד כ'אל ומכטו אומר מאם דפ' כ'א כ'א ונח'ס' עם ובה'ל' נכדס' נחמירין וכן כולס נמויויקים : והחרש
 חסר יו'ד ונחבורת כ'י' ז' חסר נגודס' וסיגין ובהרס' ופקד' ובהרס' לה אנסי' : וכן נחכרס' אחריומי' : נליטנ' אחר עירן עירן נג' ונס' הר'מה ז'ל' הניס'
 נדוריתא חסר יו'ד כ'לסון עטרמנו ונח'ס' כ'ב' הל'ין ז' נלסון חררס' נדוריתא חסריס' יו'ד' ובל' ל'שנ' ד'ת' ר'י'ס' ד'ידי' נחירק' מל' יו'ד' ואם
 החרש יריס' לה אס' : בהרס' חסר וקרי' ד'י'ס' דידי' כ'רי' יחרו'ש מירק ומל' יו'ד' כ'לל' אחרין' : כ'שמע'ם ויחעצבו' ח' מן כ'סוקיס' ד'י'ת'
 ל'סון הכרס' אל' נח' ד'ר' מנחומ' נירוסלמי' כ' ח'ין ע'מירין עירן כ'יס' מר'ס' עם ונ'ס' נפ' יו'ד' : ויחעצבו' אה'ר'י' ד'ניס' : כ'נח'ניס' הכ'י'ל' ד'ניס' :
 הנער הנכדס' ק' : ל'ח' את אחרתנו חסר ונ'ד' וחסר יו'ד' ונסע' המדריס' ס'מ'נו ביו'ד' ויכ'ל' ע'מ'נו ע'כ'ר ב'ל'יו' : כ' חסר' חסר' נג'ס' כ'יו'ס' ח'י'ס'רש'
 ט'ס' אחתנו אה' כ'יו' ונ' : נחסר' עם אחתנו' כ' נספר' כ' חסר' ונ' מל' וס'ר' אחתנו' אה' כ'י'י' נח'ל'ס' : ל'פ' אה' אחתנו' : כ'ניס' ונ'ס' אה' אחתנו' ונ'ס' א'ל'
 וכן הם נספרים כ'י' וד'ס'וס' ק'ר'ון ונ'ס'מ'ק' הל'יו' ונ'ס' כ'ר'מה' ז'ל' כ'כ'ונ'ס' י'ס'פ'ס' א'פ' אחתנו' ד'ין לח'יד' מל' ונ'ד' כ'כ'יו' ובל' ש'מ'ר' נדוריתא חסריס' ונ'ד'
 כ'י'י' : בואת נסמח' : וַיִּשְׁבּוּ דְבָרֵיהֶם כ'י'י' כ'ש'א' ל'נדו' וכ'ס'וב' נ'כ'לו'ל' ד'ך' ק'ב'ד' ה'חמ'ד' ה'י'וד' ה'ט'ס'פ' נ'כ'י'ל' ל'בו'ח'ת' מ'ל' י'וד' ס'ס'כ'ל' ס'מ'ח' :
 ויבא חסור ושכם בנו ונ'ו' ס'י' חילוק' ויבא חסור עירס' עירס' ויסמ'נו עירונ' עירונ' : שלמים כ'י' ז' ח'ל'י'ת' המדקדק' כ'י' ס'י' ע'ס' כ'מ'ח' ונ'לו'ת' מן
 ש'מ' כ'ן ס'י'י'ן נ'כ'י'ח' וכן הו'ל' נדוריתא חסריס' : נ'ק'ח' ל'נו' נ'ק'ח'ת' ס'פ'ר'יס' א'ח'ר'י'ן' כ'נו'ן' ל'מ' נ'ק'ו'ק' : א'ך' בואת י'א'חו' נ'ח'יק'וס'ת' כ'י' י'א'חו' נ'כ'ס'פ'ס'
 י'א'חו' מל' ז'י' וכל' הספריס' ס'ל'נו' הם כ'י'ס' ה'ר'מה' ז'ל' ונ'ל' : א'ך' בואת נ'א'ו'ת' ל'ס' מל' ונ'ד' א'ך' כ'י'י' ז'ל' כ'כ'יו' ובל' ש'מ'ר' נדוריתא חסריס' ונ'ד'
 מל' ונ'ד' כ'כ'י'י' : בהסול' ל'נו' : נ'כ'ס'פ'ס' הל'יו' כ'כ'ל' ירוסלמי' נ'ס'מ'ל' כ'כ'ל' ובל' הספריס' מל' וכן ר'או'ו' ל'ה'יו'ת' מל' נ'כ'מ'ה' עם ה'יס'ר'ה' נ'ל'ס'ת' : נ'כ'ס'פ'
 כ'יס'ר'ה' נ'ד'י'ת' ש'ר'ך' מ'ל' ז'ד'ס' כ'י' נ'ס'פ'ר'ס' כ'כ'ר'כ'פ' נ'כ'מ'ה' כ'כ'ל' ה'ס'פ'ר'יס' ונ'ס' ל'א' ס'ס'מ'נו' א'י'נו' ל'ה'ס'ול' וס'כ'ו'ת' כ'י' ל'ה'ס'ול' כ'י' ב'ל' ס'ס'פ'ר'יס' ונ'ס' כ'ס'פ'ס'
 ס'ל'יו' מל' ז'י'ר'ך' א'י'ס'ר' ל'ה'ס'ול' ל'ס' כ'ל' ז'כ'ר' ש'כ'ו' חס'ר' כ'ה'ל'יו' ונ'כ'ל' ונ'כ'ל' הספריס' וכן מ'נ'ח'ט' מ'ס'מ'ר' כ'י' ל'ה'ס'ול' כ'י' ח'ד' חס'ר' ונ'ד' מל' ונ'ס' כ'י'ס' : א'ח'ר'
 ז'ן ס'מ'ח' נ'בו' וינ'ל' כ'ס'ו'כ'י' ל'מ'ה' כ'ס'כ'ן ה'ר'מה' ז'י' כ'ל'ל' ד'מל'מ'ת' כל' ה'ס'ול' י'ס'ול' בהסול' ל'ה'ס'ול' מ'ל'א'י'ז'ח' : נ'ר' מן ח'ד' חס'ר' ל'ה'ס'ול' ד'ל'ך' בואת נ'כ'י'י' ס'וד'
 עם ל'ק'ט' כ'י' ל'כ'י' ד'מ'י' כ'ס'ול' א'ח'ר' נ'ס'פ'ר'ס' ז'ו' ס'כ'מ'ר' ה' חס'ר' נ'ל'ס'ת' : וי'ס' ל'נו' כ'ו'ד' ס'י'ס' חס'ר'יס' ונ'ס' כ'ש'ר' הם נ'ס'ל'יס' ד'ס' וי'ס'ל' : וי'ס'ל'
 מל' ז'כ'ר' ד'וי'ס'כ'ו' מ'ל' חס'ר' ז'כ'ר'י'ן' ל'כ'י'י' ז' חס'ר' נ'ל'ס'ת' וכן נ'ס'פ'ר'ס' ס'נ'מ'ק'ר'ד' נ'ד'לו'ת' א'כ'ל' ל'ה'ס'ול' ל'ס' כ'ל' ז'כ'ר' ס'פ'ור' מ'ל' ז' חס'ר' נ'ל'ס'ת' : וי'ס'ל'
 מל' כ'ע'ן' ז'כ'ר' ה'ר'מה' נ'ס'פ'ר'יס' חסריס' : כ'א'ש'ר' הם נ'ס'ל'יס' חס'ר' ונ'ד' ונ'ל' ז'י'ס' ונ'ל' ז'י'ס' ח'ס'ר'יס' ס'כ'ל' כ'ס'פ'ר'יס' נ'ד'וי'יק'יס' מן ל'ח'ו'ס' ס'ל'יו' : בה'יו'ג'פ'
 ה'ה'ל' כ'ש'א' ל'נדו' ונ'ל' כ'ה'כ'פ'ס' ה'ע'ד'י'ס' כ'ס'ול' ונ'ס'ח' :
 ש'נ' א' א' א'

ספר בראשית לך לה

כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרפו ויבאו על העיר בטח וידרגו
ללזכר: ואת חמור ואת שכם בני הרנו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: בני
יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם
ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ואת כל חילם ואת כל טפסם ואת נשיהם שבו ויבזו
ואת כל אשר בבית: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם אתי להבאישני בישב הארץ
בנענני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והבנתי ונשמדתי אתי וביתי: ויאמרו

פ

הכוונה יעשה ארתי אחותנו: *
ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושבע שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך
בברוך מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר
אשר בתכם והטהרו והחליפו שמלתיכם: ונקימה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל
הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר
אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עסד שכם:
ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא
יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: ויבן שם מזבח ויקרא
למקום לבית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: ותמת דברה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות:

פ

וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפני ארם ויברך אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב כי אסד ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: ויאמר לו אלהים
אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציה יצאו: * וארתי הארץ
אשר נתתי לאברהם וליצחק לה אתנה ולירעה אחריך אתן את הארץ: ועל מעלוי
אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויטף
עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית
אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד בברת הארץ לבוא אפרתה ותלך רחל ותקש בלדתה: ויהי
בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גסוה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי
מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא
בית

שני בני כס' וכדומה קדמון כחף לא נבגל למלך שני: אשר בעיר כחף וכל סמם אחר נמלך אשר: שבו ד' מלרש וסימן מסרתי כד' ב' כ"ה ונפרזי כוי' דגוסה: ונאספו הכ"ה רפה: הכוונה במלול דף ס"א נמנה פניה זו סם אחרות סכן רפוח וכל נפיל. ונוסח אחד
מאומות רכמות הוי' רכמי אבל כמסד כמיוס יד מדוייקים ודוסוס יכנסו אינס רכמי. נה לא נמניו במסורת שלנו ריש ס' בראשית
וריש ד"ה באלמל ביתא רכמי. אחותנו נהמקם הללי אחותנו. ירושלמי אחתנו וכל הספרים מלא בוא' וכן רמזי להיות ס"ה במסורת וכן
שכמתי על כס' לפי אמ אחתנו: בית אל פרמי מילי ברובא דסכרי. כמ"ס ריש ס' לך לך. הפרו בכל הספרים וגם בהעמק הללי חסר וי' ד'
והיא על המדסים שכמתי ב' יוד והוא פתחו ספר עליו ב' חסר וחנרו מרלל לבכנס (ירמיה ד') וסם כמוב והסרו ג' וכן כמב הרמ"ה ל' הפרו
אם הלפי הכסר חסר י' ד' כפינו גם בספר מנחת כהן כמוב כמ' א' וחסר י' ד' כמורה: בתכנס הכ"ף כסוב לנדד כמנחנו: סביבותיהם בהעמק
הללי סביבותיהם ירושלמי סביבותיהם על כמ' לכונו. עוד ראיתי חילופים אחרים כמיקון ספר מורה יען אבל בכל הספרים שלנו בוא' וכן במסורת
כפינו יד כ' מלא דמלא וסימן ויהי חמ' ויפזכו את ס' אלפי אבותם (סופטים נ) וכן הוא במסרה שלנו בשופטים גם הרמ"ה ל' כמ' סביבותיהם
דויהי חמ' אלהים מלא דמלא כפינו מלא ו' ומרין חסרין ו' ומלמים מרין ו' וסימן אחר סביבותיהם דיוקח קרה ומרש לער'
סביבותיהם ב' שם נגלו אינו דהאויס' המרגומים מרגמו מלא בתי ד' וכן פי' רבים מהמפרשים ולפי זה יהיה מול אבל רש"י ל' פי' קדש והכי מוכח
גם ד' דסנהדרין גזי כל מקום ספרו בהשקדוסיים משונתן כדון דחד מיניינו כי שם נגלו אליו האלהים לאל המכה אתי כיום כרמי. יעקב בי אם
ישראל הש"ן כסוב ומת' ופי' ד' ישראל נפסס. מצבה כלל כמ' ויעקב הכ"י רפה ברוב הספרים וכן נראה מדברי רד"ק שכלול דף קכ"ס.
כמ"ס א"ת וסימן פרסג ויבא סימן כ"ה: לבוא בהעמק הללי לבוא ירושלמי כלל עכ"ל וכן מיקון ס"ה יען לבוא ס"ה לנח חסר אבל בכל הספרים
מלא וכן במסורת כולם חסרין כד מן ס' וסימן כמסר ריש ס' ויחיוולח כמכה וגם הרמ"ה ל' חסרין ו' ויבא א' במוריאח לבין
הספרים: בהקשחה בהעמק הללי בהקשחה ירושלמי בהקשחה עכ"ל וכלל הספרים חסר ונחסר עליו לית וחסר וכ"ה הרמ"ה נהדיא בהקשחה כללם
חסר ו' וכפינו: גם הגי' מל רפה: ויהי נשני גרישין: בן אונ' לא ליתספיקנה כמרין סימן כ"ה. ג' בנימין מלא על פי האסורת וחססה פרק
אלו כשפרים כמ"ס כפרש' ונח' הנרמ"ה

ספר בראשית לו לח

רבים ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר בראר אל בני אבנ
שאלה ויבך אתו אביו והמדרים מכרו אתו אל מצרים לפי שפר סרים פרעה שו
הטבחים:

פ

יהי בעת ההוא וירר יהודה מאת אחיו ויש ער איש ערלמי ושמו חירה ויראשם יגרה
בת איש בעניי ושמו שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר
ער ותלד בן ויקרא את שמו אינן ותספ עוד ותלד בן ויקרא את שמו שלה והיה בכיוב
בלדתה אתו ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר והיה ער בכור יהודה רע בעיני
יעה ויסתהו יהוה ויאמר יהודה לאינן בא אל אשת אחיך ויבס אתה והקם רע לאחיק
וידע אינן כי לא לו יהיה הרע והיה אסבא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן רע
לאחיו וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גס אתו ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה
בית אביך ערנדל שלה בני כי אמר פרימית גסהיא כאחיו ותלד תמר ותשב בית אביה
גירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזו צאנו הוא וחירה רעה
הערלמי תמנתה ויגד לתמר לאמר הנה חמיק עליה תמנתה לנו צאנו ותמר בגדי
אלמנתה מעליה ותבס בצעיף ותתעלה ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה
בינדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויש
אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה התן לי כי
תבוא אלי ויאמר אנכי אשלח גריענים מן הצאן ותאמר אסתתן ערבוני ער שלחך
ויאמר מה ערבוני אשר אתך לך ותאמר חתמך ופתילך ומטף אשר בידך ויתקלה ויבא
אליה ותהר לו ותקם ותלד ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנתה וישלח יהודה
את גרי העינים ביד רעהו הערלמי לקחת הערבוני מיד האשה ולא מצאה וישאל את אנשי
מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים עליה הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה וישב אל
יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה ויאמר יהודה
תקתלה פן נהיה לבני הנה שלחתי הנדי הזה ואתה לא מצאתה ויהי וכמשלש חדשים
ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאה ותשרף
הוא מצאת והיא שלחה אל חמיר לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר חמיר
נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה מפני כי עלכן לא
נתתיה לשלה בני ולא יספ עוד לדעתה ויהי בעת לדתה והנה האימים בבטנה וירר
בלדתה ויתניד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה צא ראשנה ויהי כמשיב

יד

ערלמי כל מד דנטס ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ס"א ותקרא בתכרו סכנבין ונספרים המונסים מטיליסול ויקרא ומרמנו וקרא
וכ"ה ספר בן סהודס קרא לבניו כן וכן במסורת כל יגה ותלד ותקרא בה מן ג' ויקרא ס"ב סמון ער דבא גרשם דספר סמון סמון ב' ותלד בן
ויקרא את שמו גרשום ברועה ד"ס א' ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריסם לער בכורו דין לחוד מלא ומ' וכל ספר במדרימא ספר
כי לא לודס'ס לא דנטס נתן רע הניו קקן לכד גם אותו וכן גם הוא הניל דנטס בית אביך סב"ת רפס הערלמי הלימד דנטס
התן לי הלימד רפס תקח לה סקוף דנטס תקח לה נקמת ספרים נמסרין חמד לכד במיו ובנקמת נמא ריק חמר סקוף הניל מל
דנטס הוציאה ספחא בלפף הוא מוצא ב"ר ס"ה חמר ה"ה הובא היא נוח סריסם לסמא ככל יפה מורס סס סמון י"ב שמוס דכמי הוא
וקרינון היה ויש אס למקרא ויש אס למסורת ובר ספירוש סססגרו עליה סריסם נרו כן כן על הנומל ס"ב ועיקר נמרוס ירוסלמי ומרנוס יב"ט
הוא סוצאח סמוס ס מתיאח סלסס סווסס ס"ק ומתיאח ס' הובס סוח לו חמדס ספיל עמחו לכנסן סאס ומל ילנין ספי סנירו סריסם סכ' לן
סמיר דכמי היה מוצא וכו' ור"ח גריס מוצא סר אל"ף מלסון ויש אס כניון וכבר כמס סריס"א ל' סלמ מבינו כן ככל סספייס סלמ לטון
סיאח וסנירון ער ל' נר' דכמי גריס ספרק סווס סגס' מל סקרי מוצא סלמ מוצא וי"ב סקריס סריס' סכ"ב ב"ר היה מוצאח מוצא ק' לומר ססססס
סריסם לטריסם וידוע סרוס ספירוש ספרוק סס ספי ר"ח ול' לו אנכי הלימד דנטס והפתילים נכספת סל"ו וספילס ירוסלמי וכספיליס מל
סל"ו וכן הוא ככל סספייס סלמ וס"ה סריס' ול' וספיליס מל דמל סריס' ערין סריס' וכל יספ עור נח מלרע סלמ סכנבין סכנל דף ו'
סוסינר

ספר בראשית מ טא

פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר
 הטבחים אל־בית הסתר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את־יוסף אתם
 וישרת אתם יהיו ימים במשמר: ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש
 בפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסירים בבית הסתר: ויבא אליהם
 יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל את־סריסו פרעה אשר אתו במשמר בית
 אתו לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר
 אליהם יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי: ויספר שר־המשקים את־חלמו ליוסף
 ויאמר לו בחלומי והנה־גפן לפני: ובגפן שלשה שריונים והוא כפרחת עלתה נצה הכשיל
 אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בירי ואקח את־הענבים ואשחט אתם אל־כוס פרעה ואתן
 את־הכוס על־כף פרעה: ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרונים שלשת ימים הם:
 בעוד ו שלשת ימים ישא פרעה את־ראשו והשיבה על־בנה ונתת כוס־פרעה בידו במשפט
 הראשון אשר היית משקהו: כי אס־זכרתני אתך באשר ייטב לך ועשית־נא עמך הסר
 והזכרתני אל־פרעה והוצאתני מ־הצבות הזה: כי־גנב גנבתי מארץ העברים וגם־פה לא־
 עשיתי מאומה כי־שמנו אתי בביר: וירא שר־האפים כי טוב פתר ויאמר אל־יוסף את־
 אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על־ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה
 והעוף אכל אתם מ־הסל מעל ראשי: וענן יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת
 ימים הם: בעוד ו שלשת ימים ישא פרעה את־ראשו מעליה ותלה אותה על־עץ ואכל
 העוף את־בשרה מעליה: ויהי ו ביום השלישי יום הולדת את־פרעה ויעש משתה לכל־
 עבדיו וישא את־ראש ו שר המשקים ואת־ראש שר האפים בתוך עבדיו: וישב את־שר
 המשקים על־משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה: ואת שר האפים תלה באשר פתר להם
 יוסף: ולא־זכר שר־המשקים את־יוסף וישכחתי:

הפסרת ישב עמוס ב כה אטר ה' על שלשה בשעי ישראל ער מי לא ינכח

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על־הואר: והנה מ־הואר עלת שבע
 פרות יפות מראה ובריות בשר ותרגיענה בארו: והנה שבע פרות אחרות עלות

אחריהן

ועל שר האופים דין לחוד מלא דמלא מלא ואלו יורד וסאר אוריימת חסר ואלו ומלא יורד האפוס כפיב הרמ"ה: אתו במשמר הני"מ רפה: בית
 במחריך לה במקף: והנה גפן במקף לה כמירכ"ה ובגפן הני"מל דגוש: שלשה שריונים כהמק הללי סריגים רחוס סריגים טכ"ל ומייסכ"ה לה לשנסמ
 דכנלכו ספרי דילן סריגים כפיב מלא יורד קדמיה וחסר יורד כמראה ודלל כמר מיניבו וואשכחאל כמי מסרה כ"ל דלמרה קדמיה סריגים כמראה
 סריגים וכן כמנה ה"מ"ה ול סלס סריגים מלא יורד קדמיה וחסר יורד כמראה. סלס סריגים חסר יורד קדמיה ומלא יורד כמראה וכן כמנה כדבור
 חגשי מס' מסירת הסמי"ה: והוא כמורחת ה"ק רטויה ומיון מ"ס כמילים סימן קמ"ו: ואשחט סימן מ"ס כמילים כ"ל סל שחטו הילדים:
 וישוּב סא"ל כמפת והשוּבך ה' כמילים כמניל ומימן ווי הסמוריה: כמשפט כס"ל כ"ה ה"כ כסול וככל הסמורים כמפת: שמו חלית סל כמנה
 שרטים סרס סיס: וכמרה בית חלית: כי טוב כמפרי סמר וכדפוס יסן כי כנלל לה במקף: בעוד מלא ככל סמרים מדוייקים וכ"כ הר"מ"ה ז'ל
 וידע ארס עוד את אשמו מלא יורד כמני וכל עוד כמור באוריימת דכומה מלא כר מן ב' חסרים יורד יוס' עוד כל ימי הארץ: וישחטו הסמנים מל לוש
 עד מי: הולדת אח פרעה כמב ריק כמסר ככלול דף ק"ה כמכתב כו"מ פס דגוש כמי כיום הולדת אתך הראשון דיתחמל י"ל מ"כ ועל פי
 הסמור חסר ואלו ככל הסמרים וכמפת הללי והוא עמור מור בו כשרטים שרש ילד פ"ס וכ"כ הר"מ"ה ז'ל יום הולדת את פרעה חסר כפיב:
 ויתן הכוס על כף פרעה מטעין כיה ספרי דכמיני ויתן את הכוס: ואת שר האפים שר כמחריך לה במקף:

פרשת מקץ

מקץ פחות: כמוב במקף כ"כ סריסות דלית כהן מיסקא כלל כוויחון: ויאל: ויסי עקן: ויביון מ"ס כריש מ' ויבא: והנה עמד ויהנה
 כמסא עמד כמילכ"ה: ותרגיענה מלא יורד כמחור כמכנין: וכמפת כ"כ ב' מלא וכ"כ הר"מ"ה ז'ל וברוכיה פרוין מלמים דמלמים מ"ס
 יורד קדים לנ"ו ומלא ה"ל נסוף כמניח:

ספר בראשית טו

שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא :
 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים הרקות שרפות
 הקדים יהיו שבע שני רעב : הוא הדבר אשר דברתי אל-פרעה אשר האלהים עשה הראה
 את-פרעה : הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל-ארץ מצרים : וקמו שבע שני רעב אחריהן
 ונשחך כל-השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את-הארץ : ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
 ההוא אחרי-כן כי-יכבד הוא מאד : ועל השנות החלוס אל-פרעה פעמים בית-בן הדבר מעם
 האלהים וממחר האלהים לעשותו : ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתתו על-ארץ
 מצרים : יעשה פרעה ויפקד פקדים על-הארץ וחמש את-ארץ מצרים בשבע שני השבע :
 ויקבצו את-כל-אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצפרו-בדבר תחת יד-פרעה אכל בערים
 ושמרו : והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיו בארץ מצרים ולא-תכרת
 הארץ ברעב : וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל-עבדיו : ויאמר פרעה אל-עבדיו הנמצא
 כזה איש אשר רוח אלהים בו : * ויאמר פרעה אל-יוסף אחי הידיע אלהים אותך את-כל-
 זאת אי-ינבון וחכם כמוד : אתה תהיה על-ביתי ועל-פיך ישק כל-עמי בק הכסף אנך
 כמוד : ויאמר פרעה אל-יוסף ראה נתתי אתך על כל-ארץ מצרים : ויטר פרעה את-
 טבעתו מעל ידו ויתן אותה על-יד יוסף וילבש אתו בגדי-שש וישם רביד הזהב על-צוארו :
 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר-לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל-ארץ מצרים :
 ויאמר פרעה אל-יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את-ידו ואת-רגלו בכל-ארץ מצרים :
 ויקרא פרעה שם-יוסף צפנת פענח ויתקלו את-אסנת בת-פוטו פרע כהן אן לאשה ויצא
 יוסף על-ארץ מצרים : ויוסף בך-שלושים שנה בעמלו לפני פרעה מלך-מצרים ויצא יוסף
 מלפני פרעה ויעבר בכל-ארץ מצרים : ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים :
 ויקבץ את-כל-אכל ושבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתקאכל בערים אכל שדה-העיר
 אשר סביביתה נתן בתוכה : ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי-חדל לספר כיו-
 אין מספר : וליוסף ילד שני בנים במסרם תבוא שנת הרעב אשר יורה-לו אסנת בת-פוטו
 פרע כהן און : ויקרא יוסף את-שם הבכור מנשה כי-נשני אלהים את-בל-עמלו ואת כר-
 בית אבי : ואת שם השני קרא אפרים כי-הפרני אלהים בארץ עניי : * ותחלינה שבע
 שני השבע אשר היה בארץ מצרים : ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף

ויהי

שבע פרת הטבת כללי כרת ירוסלמי פרוט סכ'ל וכלל הספרים חסר ונחסר פלוני לית וחסר וכ' ס' רמ"ה ז' : ושבע הפרות הרקות והרעות
 בטעמק הללי והרמק חד חסר כלטינא ירוסלמי והרמות סל'ל וכלל הספרים חסר וכן נחסר והרמות ב' ג' מלמים וחד חסר ומלכנש הפרוט
 הרקות והרעות ושבע הפרות הרקות והרעות : והרעות רמות מלך (ירמיה כד) נעמטמח חסר אחר כך נל לידו לטון הר"מ סמכיס למה שכתבתי
 וזה לטון כל רעות באורייתא סל'ל בר מן ב' חסרים וסימן הרמות והרעות בהרמח לא מהי אחרי רבים לרעות וסל'ל מרייתא מלמים : העלת
 אחריון פיין מ'ס לפיל מל עלת שבע : אחרי כן מרמי מלון כבידן ומלל וי'ד' בסוף מינומל אחרי : הר"מ ז'ל : ורא פרעה סרי'ס בסגול
 הרות הספרים וכלל הספרים חסר עליו ליה מלרע וכ"כ המכלול דק קס"ו : בא מלרע סל'ל כחשפס וגמיו ב' כסר ירא ה' ד' מלכסו מלמל ודין הוא
 מלרע : וירכב אתו בסרבתת כחסי הליו לית בנקודה אחת ס' סזס לכדו נחמל החיוק נמ'ס כמ'ס נכחוס ג' נס'ד : ויקרא פרעה ספ'ין כגלגל
 רבות ס'ס : שם יוסף רבות ספרים שם כלל מלרע : צפנת נקמ'ס ס'ס מין מלרע כדל' ויניין מ'ס ניהוסג : פענח הכין בשוא לכדו
 בספרים הדווייקים כ"י ואף נקמ'ס ספרי הדכוס והר"מ כמב כמב סכנפ איכונ חד שואל ונמריין מל'ין כמבן וקריין ונחוסת קדמון כמוב ספרי מדווייקי
 הוסס אחת : אסנת רבות ספרים ה'ל'ף כמלרע ופיין מ'ס ניהוסג ג' מל צרתן : פוטו פרע מרמין מל'ין וכלל מקף כינייס נקמ'ס ספרי מדווייקי
 והס'י מל'ס כירושלמי ס' ק' דמניולה ורמיה מל'יק דמ'ק דמסכת סימרי'ס וב'כ' הר"מ כהדק סט'י לחוד' פרע לחוד כמידי וקריין מל'ס חדל וכל כוטי
 פרע כדכוא סכ'ל : וכ"כ המלרע דה'ס סל'ו ונכסורת ג' ומר מל'ין : ור"ל ככוס סכפרס ור' כ' וינש ופיין יוד' נחסרם סס כווינס : מלך מצרים
 מלרע נמ'ס סל מלך : אשר הו' דין כמת היו ולקמן אשר היה ודין הוא דמן ג' ונינס מן ב' כ' כחר הכיניכא קדמח' היו מניינל סיה וס' סיה היה
 דער מ' מל יחוקמל סמרי'ס ר'ס פיין כ'ג' : וליוסף ילד ככל ספרים מל'ד נקמ'ס נחמס מל'יו נמ'ג ליי קמח וקמ'ס סהוא כמב כמל' ולכ"ל כמת
 כמי מ'ס כחלוסיים סנדמס ואחר סכתבתי זה רמעי' סמר רב ספלים סכמב כלטון זה מל'ל ולמ'ס ילד סדי ככיס כמות לכ"ל ולכ"כ קמחן ומס'ו
 סהרת כתיבתי פלוני ב' קמסין כו' מל'ס ולך ודין : עניי הע'ין נקמ'ס נלד : לבוא ככל ספרים מדווייקים סל'ל וכן כחסורת ל'ל כנכס ככלל ס'
 חסר

בנימין ויאמר לאשר על ביתי הבא את האנשים בביחור וטבח טבח ודבן כי אתי יאכלו
האנשים בצהרים : ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף :
ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמת חתינו בתחלה אנתנו
טובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו : וישאו אל האיש
אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית : ויאמרו כי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל :
ויהי כן כדברו ונפתחה את אמת חתינו והנה כסף איש כפי אמת חתו כספנו כספנו
ונשב אתו בידנו : וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמת חתינו :
ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמת חתיכם כספכם
בא אלי ויצא אלהם את שמעון : ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו
רגליהם ויתן כספוא לחמריהם : וכינו את המנחה ערבוא יוסף בצהרים כי שמעו כרשם
א זנושה יאכלו לחם : ויבא יוסף הביתה ויביא לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחו לו ארצה :
וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העזנו חי : ויאמרו שלום
ועבדך לאבינו עזרנו חי ויקרו וישתחו : וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בראשו ויאמר
היה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנה בני * ויסדר יוסף ביד נכמתו
רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החרדה ויבך שמה : וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר
שימו לחם : וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים
לאכל את העבדים לחם כיתועבה הוא למצרים : וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר
כצערתו ויתמהו האנשים איש לרעהו : וישא משאת סאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין
כמשאת כלם חמש ידות וישתו וישברו עמו : * ויצו את אשר על ביתו לאמר כלא את
אמת חת האנשים אכל באשר יוכלו שאת ושום כסף איש כפי אמת חתו : ואת גבועי גבוע
הכסף תשים כפי אמת חת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר : הבקר אור
והאנשים שלחו הפה וחמריהם : הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו
קום רדך אחרי האנשים והשנתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה : הלא זה
אשר ישתה אדני כו והוא נחש ינחש כו הרעתם אשר עשיתם : וישגם וידבר אלהם ארד
הדברים האלה : ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר
זה : הן כסף אשר מצאנו כפי אמת חתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך
כסף

יש סקרא
דתי בש"ק
ואם נ"ל

אמר ו

מד

ויראו כהעמך סללי ויראו ויראו עכ"ל וכל הספרים שלא יכ"ס רס"ז כבוד כסני יודין ופרגמו ודחילו עכ"ל וכג"כ פ' וירא ט"ל ס"ב
ויראו הכנים אשר נאמר עליו כל אורייא שלם וזה שלם כדברי ר' אליהו ט"ו כפרס ז' כספר שונסס סביאו כו"ד אחד לכד וכן משפטי אחר
פך לשון רס"ה ז' שבת ויראו הכנים אשר שלם כדברי ר' ח' קרי וחד לא קרי וכל אורייא כסדון טעייכל דחלח דכ"א שלם וכדכ"א וירא
סכס וכמדתם חל וסכר פליח כל אורייא חלל כ"ל חסבים לפי סכמכ"י * הבחש השב אסביס כיה סכרי דכ"י כיושב באמת חתינו כהעמך
סללי כממתחמו וכנרו - ירושלמי במתחמיו חלל וחנרו כ"ל - וככל הספרים חללים יוד' כולם וכן כמכרה קנס סדלפוס סכורט כליו כולם סכרי
פ' חסר ו' ג' כמסורט כתיב יד כספר מתחמיו אמת חתיכם כולם חסר ו' כ"ל כ"ל כולם פליח יוד' חס"כ פליח
לסון סר"ה יסכיס לחי סכמכ"י וסוף לומר וכל אמת חתינו חסרו ו' ופליח ח"ד - וכל אמת חסר ו' ו' : לשבר אכל כתיב בקמן חסוף
חוקוני : ויביאו חל"ץ נדש כ"פ הסורט וחנרו ויביאו לנו כד חלבינו (כזוח ח) והסורט פליח : ופליח לא לנו ס' ר"ג וחתי סכוס סוף
וסוף כד"ס ספר שברי לוחט ח' חלביה כמסדק סוד כסר כ"ס כמז"ל וס' כ"פ חסר וכלוינו ס' חסר וכלוינו ס' חסר וכלוינו ס' חסר וכלוינו ס' חסר
וחתריהם מחוסנו כמניחו לחם כטופה פ' חסור וס' כמניחו ס' חסר וס' כמניחו ס' חסר וס' כמניחו ס' חסר וס' כמניחו ס' חסר
חנרו רכ"ש דכ"ל - וסוף ג' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר
חוקי : כמסדת חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר
האורח ס' חסר ד' ב חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר
כסוק וחסריס וס' וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר וס' חסר
ל

טר

ספר בראשית טו

כסף או זהב : אשר ימצא אתו מעבדך ומת ונס־אנחנו נהיה לאדני לעבדים : ואמר גם כן
 עתה כדברתיכם כִּדְהוּא אֲשֶׁר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקיים : ויסררו ויורדו איש
 את־אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו : ויחפש בגדול החל ויבקטן כלה וימצא תנִינִץ
 באמתחת בנימן : ויקרעו שמלתם ויעמס איש על־חמרו ושני העירי : <sup>(ו) ויבא יהודה ואחוז
 ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה : ויאמר להם יוסף מה־מעשה הזה אשר
 עשיתם הלא ידעתם כי־נחש ינחש איש אשר כִּמְנִי : ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני סוֹד
 נדבר ומה־נצטרק האלהים טצא את־עין עבדך הננו עבדים לאדני נס־אנחנו גם אשר
 נמצא הנביע בידו : ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנביע בידו היא יהיה
 לי עבד ואתם עליו לשלום אל־אביכם :</sup>

הפסוק מקץ מלכים אנ וייקץ שלמה ער כל ישראל

ויגש

אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר כאונן אדני ואל־תת
 אפך בעבדך כי כמוֹך כפרעה : אדני שאל את־עבדו לאמר היש־לכם
 אב או־אח : ונאמר אל־אדני יש־לנו אב וכן וילד וקנים קטן ואחוז מת ויותר הוא לבדו לאמִן
 ואביו אהבו : ^(ג) ותאמר אל־עבדך הורדה אל־י ואשימה עיני עלי : ונאמר אל־אדני לא־יוכל
 הנער לעזוב את־אביו ועזב את־אביו ומת : ותאמר אל־עבדך אס־לא ירד אחיכם הקטן
 אתכם לא הספון לראות פני : והיו כי עלינו אל־עבדך אביו ונגד־לו את דברי אדני : * ^(ד)
 ויאמר אביו שבו שבד־לנו מעט־אכל : ונאמר לא נוכל לרדת אכיש אהינו הקטן אתנֶה
 וירדנו כי־לא נוכל לראות פני האיש ואהינו הקטן איננו אתנו : ויאמר עבדך אבי אלינו
 אתם ידעתם כי שנים ילרה־לי אשתי : ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף וטרף ולא ראיתיו
 ערה־נה : ולקחתם גם־את־זהה מעים פני וקראו אסין והורדתם את־שיבתי ברעה שאלה :
 ועתה כבאי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשׁו קשירה בנפשׁו : * והיה כראיתו כראון
 הנער ומת וחיריו עבדך את־שיבת עבדך אביו בנינו שאלה : כי עבדך ערב את־דגְר

מעט

וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים אספים היה אינני וספרי לאדני גם : גם עתה כדברתיכם הִיִף רפויס וכולל דף ק"ח : נקיים נכספון
 הלוי נקיים ורשומי נקיים עבד ומחליקת כזה הוא גם כן על סוק וכוונת נקיס כסף טווא : וכל הספרים שיהיו נודד אחר כלמד וי"ם נכספין
 גדולה נקיס ג' חסר יו"ד ומינכסין נקיס מנחנו ויהי כל אחר יבא ושלאחריו כל' טו' ל"ג' חסר נכספין ששלתם הם נכוספין ויכל כרחק בריך למס
 לומר כן ספרי יש גם כן למס נקיס יליגט ^{(א) הוכו"ט} וכן דם נקיס ^{(ב) ירדתי} י"ם ספס ספרי וכיוצא ב' על סוק אינוניס נקיסים נכסי עס נכסי
 קססה סנדפוס וגם ככ"י לית מל' אחר כך רמיני לשין הר"ם זל' חספים לדפמי וזל' ושמ סכוו נקיס חר יו"ד כמינו וחסר יו"ד מניינל והכוסיה
 והייטס נקיס מ' ומיסרלל דרלשי חספיה : ויסררו ויורדו בתיקון ספס מרס סן כמון וסררו ס' ס' ויורדו ס' : חספיה נכספיה נכספ' על זכ וכל
 חסרו כנסרשת רכרס כ' חסר יו"ד ומיילל חספיה למלס וס' וכן כמז הר"ם זל' נכספיה וספסר וסררו לזיס מלל וס' קרס לזיס וחסר יו"ד קרס
 לל"ג' וכלמל ויקחו כידס ספסר סלרן ויורדו : הלוא ידעתם גם זה ככלל סלמליס נכ' סלל סל' וילל כסלן סלמליס חסר : כספני כתיקין ספסר
 מורה ישן כספני ס'ל כסוכי ער כלן ונכסורת כל אורוימל חסר וכן כמז סר' זל' זל' דכל אורוימל כסוכי דיקי חסר : הננו עבדים לאדני כדגס
 סני כסוכ' וסכסול סלמלס וכססורת ג' דגסין כמורה ססין הננו סלרני הננו לך לספספי ס' וסיי רגנו וסליטו סרסת כסלל : האיש
 כסור גדול : הוא כסוכר איני :

פרשת ויגש

ויגש פרסת סיוונת : דבר סל' י"ט רכס : הורדה כלל הספרים וגם כהפסוק הלוי על וס' קדלמל וחסר וס' נכרלמל גם חסר יו"ד וס' סר' סר'
 כססורת סרסת ויסכ מיד היספ' לזיס חסר : הורדה סלח ורכימל וספסר חל סלכיק הורדה : לז' קרין ומריונין סלמליס וס' קרס לזיס'
 וחסר יו"ד קרס לזיס' : וחסר וס' קרס לזיס' כסוכי דיקי כסין כסין סכ' : חספון ככל ספספים וגם כהפסוק הלוי חסר וס' קדלמל וחסר
 יו"ד וכן כמז סר' מ' וספסר סגן ספון וסין מ' ס' ככ' סוכספס בני לל חספון סלסב כריך כוס : הקטן הִיִף דספס' : כראותו כהפסוק הלוי
 פרסיוני ורסלמלי כראון סכ' וכלל הספרים מלל וחס' סכת כספרי כתיקון גדולה כראוני כ' חסר וס' סלל וספין וסיה כספיוני כ' סל' סכת
 ויחפזו כעקרו כרמלס מלל ספסר סלמל כרמלס וס' סלמל חסר סך חס' כלל הספרים גם כהפסוק סלמל כספיה סל' סלמל סלמל כרמלס
 אחר כך סלמלי לשין סר' מ' סכס' ככ' כראוני : ס' סל' חסר מלל וס' סלמל :

כפר בראשית מו מח

טקנהם בשנה הרוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מארני בני אסיתם הכסף ומקנה הבהמה אלא אתני לא נשאר לפני ארני בלתי אסדויותנו וארמתנו: למה נמות לעיניך גסאנחנו גסארמתנו קנהאתנו ואתארמתנו בלחם ונהיה אנחנו וארמתנו עבדים לפרעה ותזרע ונחיה ולא נמות והארמה לא השם: ויקן יוסף את כלארמת מצרים לפרעה כימכרו מצרים איש שדהו כיתחוק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ואתהעם העביר אתו לערים מקצה גבולמצרים ועדקצהו: רק ארמת דבניהם לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו אתחקם אשר נתן להם פרעה עלכן לא מכרו אתארמתם: ויאמר יוסף אלדעים הן קניתי אתכם היום ואתארמתכם לפרעה האלכם זרע וזרעתם אתהארמה: והיה נתבואת ונתתם חמלשית לפרעה וארבע היות יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החתנו נמצאדון בעיני ארני והיינו עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף לחק ערדהיום הזה עלארמת מצרים לפרעה לחמש רק ארמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ואחוזו בה ויפרו וירבו מאד:

מספר חזרה אין כאן כי אם ריוח אות אחת

הפסוק ויש וחוקאל לו קח לך עץ אחד ער סקטיו בהונם לעולם

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה והיו ימייעקב שני חייו שבע שנים וארבעים וצאת שנה: ויקרבו ימישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אסנא מצאתי

הן בעיניך שישנא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אלנא תקברני במצרים: ושכנתי עסאנתי ונשאתני במצרים וקברתני ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר עסאנתי

השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל עלראש הפטה: * () פ יהיו אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך הלה וקח אתשני בניו עמו אתמנשה ואתאפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנה יוסף בא אליך ויתחוק ישראל וישב עלהפטה:

ויאמר יעקב אליוסף אל שדי נראהאלי בלוי בארץ גשן ויברך אתי: ויאמר אלי דנני מפרך והרביתך ונתתך לקהל עמים ונתתי אתהארץ הזאת לזרעך אחרך אחות עולם: ועתה שניבניך הנולדים לך בארץ מצרים ערבאי אליך מצרימה לידם אפרים ומנשה כראיבן ושמעון יהודי: ומולדתך אשרהולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם ישראל

בנחלתם: ואני ובנאי כפרן מתי עלי רחל בארץ גשן בדרך בעור כברתארץ לבנא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל אתבני יוסף ויאמר מי

אלה: ויאמר יוסף לאביו בני הם אשרנתתלי אלהים בזה ויאמר קהסנא שי ואברכם: * () ויעני

גויתנו בנימל דנושה: וכן גם ארפתנו: אדםחנו ואדםחנו למורתי בלחון חסד ולכבודכתי בלחון שלם כגמלי וישמתי חסד מל דיימי מורתי כן משמתי כספיה כמי אצל הר"ם כדן אדם בלחון חסד גוייתנו וארפתנו חסד ובלחון כבוד כתיבין כן כלוריתחל וכנסוק להם נחיה לנפדך גם אהנחו כתיב ג' כספים ארמקו קדמיה ויכיינה לא נסיב ויא' כרים מיכובא ויליפיה כתיב ויא' כל ימיה חל ארמקו חסד ובלחון כבוד כתיבין: ותק

ודע ה"ו נכנול: ולאשר הא"לף בחסדף פחה: וישם נכנול:

פרשת ויהי

ויקף אין כאן נככה מרשה כלל לא סיומח ולא סיומה כמו שדרשו רז"ל ובת"ם כד"ס פ' ויחל וכן נכפ"י א"ת"פ ש"ס ח"ס היכר להחלחל הס"ס כתיב סך נמורה לא ספיק: אנכי אעשה ככ"ס הישנים משמאי ככ"ן נשוא לגדו ויפתי: ג' וישם כתיב כליו יכס נקוד ושי"ב ש"ב ח"ס ככל א"ת ויאמר דשבעה לו חלחל הסוכה מרד: כרה כתיב ש"ס נכ"ד נכ"ג נל שלמה וככה: לבש כדכ"ב חלל: לניח ירוכל נכ"ל ככ"ל וכן הוא חסד ככל הספיק והוא כו אסון פ' ה' הכרים וכי' נככה כתיב נכ"ג וכן כתיב הר"ם בת"ם נכ"ג וידע: ואקברה ששהס"ן נדגש: ואברכם נכ"ס כ' ק' כתיב

שני ועיני ישראל כבדו מוקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר
 ישראל אליוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את צדקתך: ויוצא יוסף
 אתם מעם ברבנו וישתחו לאפיו ארצה: ויפק יוסף את שניהם את אפריים בימינו משמאל
 ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש לו: וישלח ישראל את ידיו וישת על ראש
 אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל אתדיו כי מנשה הבכור: וברך
 את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אבררם ויצחק האלהים הרעה אתי
 מעודי ערהיוס הזה: הפלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם
 אבתי אבררם ויצחק וירגו לרב בקרב הארץ: * וירא יוסף כי ישיב את אביו ויראש
 אפרים ורע בעיניו ויתמך יד אביו לקסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר
 יוסף אל אביו לא יכן אבי כי זה הכל שיש ימנה על ראשו: וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
 ידעתי גס הוא יהיה לעם וגס הוא יגדל ואילם אחיו הקטן יגדל מפני ורעי יהיה מלאהגוים:
 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם
 את אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אליוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב
 אתכם אל ארץ אבותיכם: ואני נתתי לך שכס אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי

שלישי

מלאו

D

*

בחרבי ובקשתי: * ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:
 רביעי הקצו ושמעו בני יעקב ושמעו אלי ישראל אביכם: ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר
 שאת ויתר עון פחו במים אל תותר בי עלית משכבי אביך או חללת יציעי עליה: פ
 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כברי כי
 באשם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארוך אפס כי עו ועברתם כי קשתה אהלים
 ביעקב ואפיצם בישראל:

ממ

D

יהודה אתה יוריק אחיך ידה בערף אביך ושתחו לך בני אביך: גיר אריה יהודה מטרף בני עלית
 פרע רבץ כאריה וכלביא מי יקמנו: לא יסיר שבט מיהודה ומחקה מבין רגליו עד כיבא שילה
 ולו

לאמר הלא הניחם בשמאלו הנביא והסין רמין: כי זה הבכור כהמתן הלוי הבכור ירושלמי הבכור וכן הוא שטר בכל פסרים ארויקים כי לא
 נענה בכלל ד' מלואים בזה ת"פ המסורה וסימן כסדר כ"ג פ' ויהי מקץ ופס"ה זו הניחה ג"כ הר"מ ז"ל ונסוף כמג ושארם כוליהו הסתיו וא"ן כמין
 ר"ל מלאי ייבא: ויהו לעם הלא מד רסה וכן גימל יגדל - שנת"ג כראש השנה כנגד הכתי: לאסוד בך יברך קדין לחוד פלא וא"ן בלוריו והוא
 קדמיה דססוק ופיין ויהי דף ר"ג: יששן אלהים כמג כפל הסבורת ב' ספרים ומכרו ושסך ה' ספרים וספרו וספרו כן (ירמיה כה) ופיין ימ"ש כ"ג ויבא
 על גבתי יוס וס ארומה תל ללאות: ושפעו אל ישראל אביכם כנ"ר ב' ב"ה דרסו א' ישראל לבון קדם כלאו נקוד צירי ופיין יבא מואר סס
 סימן ד' ימ"ש סוף פ' ויבא: ראובן בכרי אתה כמג כפל המסורה ב' לטביל ומכרו וספרים בכרי הוא (ירמיה ז') עקרו שור כחקה לך במהרין:
 ארוך מד מן ה' ספרים דליה לבון הכרס כמ"ס כ"ג משפטים על ססוק ויפלו עלג - וכפרס' מרומה על משקדים כמפורים - וכן וילך על יוס סס
 הזה וכן: יהודה נראש הדף כמ"ס יור ב"ה סמ"ז: מטרף בני עליות כמ"ס דסנהדרין בני דרשית פסוק ובעצ ברך וינ"ר מליח אומר לך כמטר בעצ
 מלך כנגד יהודה שיהיה לו לומר נחוריו למכורו אחרי סהיו דכרוו כספטים למחו וכמגו הפיספות וכה דכמי מטרף בני עליות על משה דמטר
 ופי' רש"י כנגד יהודה שיהיה לו לומר נחוריו למכורו אחרי סהיו דכרוו כספטים למחו וכמגו הפיספות וכה דכמי מטרף בני עליות על משה דמטר
 סכחו הכבוד כדעגהנתין את אודיא וכל כתיבה ט"ל - ולפי זה מרד לומר דהס דכמי מטרף בני לא קמי מיוסף מלך ליהודה קורא כתי - וכתי
 קאמר מטרף ר"ל קדין ויהוה על מפר מזה בני עליות מטרף את עמך וסודית סתמן כפיפסיה וכן השם מפי' רש"י על המורה לא סבורו סס על יוסף
 כמטרף הכ"ר ומ"ה מרד לחכר עלה בני עס מלת עליות כמ"ס הרב המורחי וכן ס"ה החסם ו' מורא וגם הספטים מוכיחים כן סמלג מטרף כספח
 ססוק מספיק ומלג בני נגלגל סמינו מספיק ער בני יבא שילה כמג הנחוי כסר רבו כי סלג ער כמקום הזה כמו לע"ה ועל כן כה ססס כסלג
 ער להורות סמינו כמגן אחר יבא שילה נמה מרנס אכסלג כד סלג - וירנס כי יבא שילה דיימי ססחא - וספרתנס כד דיימי ססחא סוסס
 סלג כמיס"כ: ער בני יבא שילה כמדרש סיבה רבמי כסלגה פ' סל לא מני כזיה דני רשילא אחרי שילה סמי סל ססחא סכ"ד כי יבא שילה
 אחד מליכותו דלמבריון האם כחל ליה לעדרס סמו סל מסיח כסמו וכן כפ' חלג כסוק מיונמל וכן כספר סוסרפ' פ' וחי שילה דסכא כיו"ד ה"א וכן כמסחי דף כ"ה שילה
 כספר וכן כפס הר"מ ז"ל שילה מלך יור' כמי וכסוב ה"א כסוק מיונמל וכן כספר סוסרפ' פ' וחי שילה דסכא כיו"ד ה"א וכן כמסחי דף כ"ה שילה
 דה סססן דה כ"ה - ול' יק"מ סמינו וז"ל ק"מ ס"כ כמדרס מדרס על כל סמינו כמ"ס ס"א כד דיימי ססחא דליה סל סלג יבא וכן
 כ"ה ס"ה ידו' וסג מריון אספסך דסס ססס"כ כמ"ס ססס"כ ס"א וז"ל ודל סלו כמי ססר ס"ה ד' כדסס"כ סלו וז"ל

ממ

כ"ה ס"ה ידו' וסג מריון אספסך דסס ססס"כ כמ"ס ססס"כ ס"א וז"ל ודל סלו כמי ססר ס"ה ד' כדסס"כ סלו וז"ל

ולו יקרת עמים: אמרי לפני עיריה ולשוקה בני אתנו ככם במן לבשו ונדרו ענבים סוטה: עיריה
הכלילי ענים מיון ולבן-שנים מחלב: סוטה

זבלו לחף ימים ישבון והוא לחף אניה וירכתו על-ציון:

ישטרך חמר גרם רבץ בין המשפתים: וירא מנהגו כי טוב ואת-הארץ כי נעמה ויט שכמה

לסקל ויהי למס-עבד: הן ירין עמו פאחר שבטי ישראל: יהידן נחש עליו

דרך שפיון על-ארח הנשף עקבי-סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יודה: * ס גר חמת

גרוך יגדגו והוא יגד עקב: מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעורג

מלך: נפתלי אילה שלחה הנתן אמרו-שפר: ס בן פרת

יזכר בן פרת עליעין בנות צעדה עליו-שור: ויטרדהו ורבו וישטמרו בעלי חיים: ותשכ

באיתו קשתו ויפיו ורעו ידיו מירו אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: כאל אבד ועורג

ואת שדי ויברכך מעל ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שמים ורחם: ברכת קיץ מ

אבד נברו על-ברכת רורי עד-תאוצ נבעת עולם תהיון לראש יוסף ולקרך ניור אחיו: פ

בנימין זאב יטרף בכרך יאכל עד ולערב יחלק שלל: בל-אלה שבטי ישראל שנים עשר

וזאת אשר-דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר נברכתו ברך ארם: ויצו אותם ויאמר

אלהם אני נאסף אל-עמי קברו אתי אל-אבותי אל-המערה אשר בעדה עפרון החתי:

במערה אשר בעדה המכפלה אשר-על-פני סמרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את-השדה

פאת עפרו החתי לאחות-קברו: שמה קברו את-אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את-ה

יעקב ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את-לאה: מקנה השדה והמערה אשר-בו מאת בנרי

חתי: ויכל יעקב לצות את-בניו ויאסף רגלו אל-המטה ויגע ויאסף אל-עמיו: ויפל יזכר

על-פני אביו ויבך עליו וישק-לו: * ויצו יוסף את-עבדיו את-הרפאים לחנט את-אביו

ויחנטו הרפאים את-ישראל: וימלאו-לו ארבעים יום כי בן ימלאו ימי החנטים ויבכו אותו

סצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל-בית פרעה לאמר אסגא מצאתי חן

בעיניכם דברתם באיני פרעה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר

קברתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה-נני ואקברה את-אביו ואשובה: ויאמר

פרעה עלה וקבר את-אביך כאשר השביעה: ויעל יוסף לקבר את-אביו ויעלו אתו כל-עבדיו

פרעה

היום בע"ר ומה שבכס סס כי נגלה שלו ז"ל כי נגלה ה' אל-סמואל בשליו (סמואל א יד) פוד כרז לרפס כי פס נסורת יש חסרון יוכל להאנוח וכן

ז"ל ונ' כמיו טילו מלא יוד' בליטבח ושמן וזמיתם ובהם אם יצא נבוי טילו (סוף סיכום) ד' כסוק' כי לבו כח של קינה חמר בשילוח (ירמיה) ו

יקרת דנה כ"ף למחרת: עיריה תרוך ו' וז"ל הר"מ זל לכל גמי טבר טירו מלא יוד' כיוס וכל לוסח נאוריותה לכווח עלה ונסיב וז"ל כסוף

פיובה בר ען חד ככינו אחריה מלא יוד' ונסיב כ"ף כסוף פיובה וסיון אחרי לבנן גורה וספר תליה רח כמיו רז פרי: זכר' ש' כ"ף אמרי לבנן

פירש עשיתם כל ישרא כספרו גפן: וכבר גמל יוסף מואר סס סיון: דררוש קרח כליליו כתוב אסרי גמן לתירה דהיינו שיכניס וסרל לחיר ירושלים

ונכל תפסות כוכים כמד דררוש פירש כמו לפרוה סוף כמו הל' עד נראש וכן פי' כדר' פ' ה' ס' י' ד' נרס' הפס לבנן תירה היור אשר נחרסי כס

וכן כמדש ילעדנו אסרי לבנן פירש: ככן מלי ישראל שנאמר גפן טשברים נסוים יחסור לתירה פיר הקסד וסורא טילה כפיט: כבס כרוס הספרים

הכ"ף נכסול וז"ל כפז טהוח כדרי: סוחה סיפוק' גס הר"מ כפז עליו מלא וז' ונסויה כ"ף כסוף מיובוש חיליט יוד' וסיון וסיון פרסס וירא ז

חבליליו ככל ספרים כ"ף ונדלופים רחס ניס און חז"ל רכני גסלח נחניס וז"ל מס למויות רכנוט כ"ף ס ח קרו כרפס: אך עמיתים כנוחס חחד

טשויה: וירכתו הכ"ף ריה: על ציון חן על ס' דסנויר ער וריוניל ועיון כחמתי יב: לפס עבר בנקח לא כשארף: עקבי פוס דגש

פרעה וקני ביתו וכל וקני ארץ מצרים : וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק שפט וצאנכם
 ובקדם עובי בארץ גשן : ויעל עמו גסירכב גסירשים ויהי המחנה כבוד מאר : ויבא עד
 גרן האמר אשר בעבר הירדן ויספורי שם מספר גדול וכבוד מאר ויעש לאביו אבל שבועת
 נמים : וירא יושב הארץ הפנעני אתהאבל בגרן האמר ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על-כן
 קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן : ויעשו בניו לו בן כאשר צים : וישאו אתו בניו
 ארצה גנען ויקברו אתו במערת שרה המכפלה אשר קנה אברהם אתהשרה לאחות-קבר
 מאת עפרן החתי על-פני ממרא : וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר
 אתאביו אחרי קברו אתאביו : ויראו אחיו יוסף כירמת אביהם ויאמרו לו ישיטמנו יוסף
 והשב ישיב לנו את בלה-הרעה אשר גמלנו אתו : ויצו אליו יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
 לאמר : כדהתאמר לי יוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כירעה גמלוך ועתה שא נא
 לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף ברברים אליו : וילכו גס-אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו
 לך לעבדים : ויאמר אלהם יוסף אל-תיראו כי התחת אלהים אני : ואתם חשבתם עלי רעה
 אלהים חשבה לטובה למען עשה פיוס הזה לרחיח עסירכב : * ועתה אל-תיראו אנכי
 אכלכל אתכם ואת-טפכם וינחם אותם וידבר על-לבם : וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו
 ויהי יוסף מאד ועשר שנים : (וירא יוסף לאפרים בני שלשים גס בני מכיר בךמנשה ירדו
 על-ברכי יוסף : ויאמר יוסף אל-אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן-
 הארץ הזאת אל-ארץ אשר נשבע לאברהם ליתן לך : וישבע יוסף את-בני ישראל
 לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את-עצמתי מזה : וימת יוסף בךמאה ועשר שנים
 ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים : חוק

שבעי
 לפשור
 ס אינה
 דכתי

הפטרות ויהי מלכים א ב וקרבו ימי דוד ער ותכזן סלכותו מאר .

כנס מסוקי רספר בראשית אלף וחמש סאוח ושלישים וארבעה אך לך כיוסן : וחציו ועל חרבך החיה ופרשויהו י"ב . זה סמי
 לעלם סיפן וסדריו ס'ג ירדיה סיפן : ופרקיו ג' ה' חננו לך קוינו סיפן : פניין המתוחוח שלשה וארבעים וחסהובות
 שמונה וארבעים הכל תשעים ואחת פרשיות . צא אהה וכל העם אשר כרגליך סיפן : ואלה

אחז בניו הנ"ל רסה : טאח עפרן החתי על פני ספרא ליג דשניה משי יול פני : לנו כל"מ דרסה . סוחזו מלא ככל ספרים מדויקים
 ונמסר ס' מולדות יחמק לפני מוחו ד'כ"ו והדלמס לאחיו ואכלי חניך זנה . וזאת הכרסה . ויכן דוד לרב ד"ה א כד יס"ל וזא כמבני מסנרא מח"כ אורו
 שיני מסמורת הר"ה זה נכסח אשר יכרפך לפני מוסן מלא וז"ו כסוב וכל לביא דמוריה דכסותיה מלא כר מן ד' סמי יס נמסו דהר דוא סכמי
 ודכוחא במתו דאסה וסח"א ליסכח מלא וז"ו כסוב ע"כ ומסורת סהבמח ליחיל לה חיייה מלא עלפני מוחו : אנא שא נא כחכ במכלול סח"א לפולס
 עלמיל וגם כ"י יסן כחכ לתולס מלרש וכמתי בגיליס סיפן ק"ח ע"ס וב"כ סנטל . עקנה מנרסס דמספס הגיחיל יבסחרה קטנה במ"ג כמוב כחן חד חך
 ס' מלין כמרי פשמי וססה סהדפוס בין זס ובין מלא חסח סמס הוז וסימון פן מלין מלכין כחסר דס' ויבס ונהלמ ד' וזכריה ז' ס"ה ס' מלין כמרי סתמי
 דמספס עונת לביבמו ר"ל עונת ורכיס וז"ל . קבא רחיה לדכרי סחוריס סמלת מלא מלרש כחכרינו סהמסרה זו : שלשים מין סמ"ס רנמי ככל
 ספרים מדויקים כ"י וז"ל מלא כספרים דרשס יסכיס וב"כ מ"ל לכד סמלמיה ככוסס ח' סחוריס דכח"ו : ויושס כמקרא כ"י כמוב דנגליון ויושס כמיס
 ויושס ק' וכן מלמתי בס' סכמי ר' מרס חיוג סכ"ל . ונס כמחש קליון מלך כמוב ויושס כחרון נמריס ויושס ק' ומילוף ויושס לפני לאכיל ויושס
 כמיס ויושס ק' ס"כ . וזולס כספרים מרריס כמוב וקרי כסני יוד"ן וב"כ פ"ז יוד"ק ומקובי וסכי כדרס בס' סהובר כחן וכמספס ויקהל דף ד"ה
 וגם הר"ה ככס מלא סרין יוד"ן חד קרי מירק וחד לא קרי :

תב ונשלם ספר בראשית תהלה ליוצר בראשית

ותשלם מלאכת ספר ראשון והוא ספר בריאת עולם והיהם

ספר שמות א ב

ואלה

שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו : ראובן שמעון לוי ויהודה :
 יששכר זבולן ובנמן : הן ונפתלי גד ואשר : ויהי כל נפש יצאי ירדן יעקב שבעים נפש
 ויוסף היה במצרים : וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא : ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
 ויעצמו בממד ממד ותמלא הארץ אתם : ()

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף : ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל
 רב ועצום ממני : הבה נתחכמה לו פדירה והיה כירת קראנה מלחמה ויוסף גסה הוא על
 ענאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ : וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויכן ערי
 מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס : וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני

בני ישראל : () ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך : וימררו את חייהם בעבודה קשה
 בחמר ובלבנים ובכל עבודה אשר עבדו בהם בפרך : ויאמר מלך
 מצרים למילדות העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה : ויאמר בילדכן את
 העבריות וראיתן על האבנים אסבן הוא והמתן אתו ואסבת הוא וחיה : ותיראן המילדת

את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיו את הילדים : * () ויקרא מלך
 מצרים למילדת ויאמר להן מהו עשיתן הדבר הזה ותחיו את הילדים : ותאמרן המילדת
 אל פרעה כי לא בנשים המצרית העברית כיתיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו :
 ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד : ויהי כיראן המילדת את האלהים ויעש להם
 בתים : ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכה וכל הבת תחיון : * פ

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי : ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב היה
 ותצפנהו

סוף פ"ק דב"ב נתן בין כל חומש וחומש ארבע שיפין

ספר ואלה שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו : ראובן שמעון לוי ויהודה :
 יששכר זבולן ובנמן : הן ונפתלי גד ואשר : ויהי כל נפש יצאי ירדן יעקב שבעים נפש
 ויוסף היה במצרים : וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא : ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
 ויעצמו בממד ממד ותמלא הארץ אתם : ()
 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף : ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל
 רב ועצום ממני : הבה נתחכמה לו פדירה והיה כירת קראנה מלחמה ויוסף גסה הוא על
 ענאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ : וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויכן ערי
 מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס : וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני
 בני ישראל : () ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך : וימררו את חייהם בעבודה קשה
 בחמר ובלבנים ובכל עבודה אשר עבדו בהם בפרך : ויאמר מלך מצרים למילדות
 העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה : ויאמר בילדכן את העבריות
 וראיתן על האבנים אסבן הוא והמתן אתו ואסבת הוא וחיה : ותיראן המילדת את
 האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיו את הילדים : * () ויקרא מלך
 מצרים למילדת ויאמר להן מהו עשיתן הדבר הזה ותחיו את הילדים : ותאמרן המילדת
 אל פרעה כי לא בנשים המצרית העברית כיתיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו :
 ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד : ויהי כיראן המילדת את האלהים ויעש להם
 בתים : ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכה וכל הבת תחיון : * פ
 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי : ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב היה
 ותצפנהו

ותצפנהו שלשה ירחים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקדלו תבת גִּמָּא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את־הילד ותשם בסוף על־שפת הַיָּאֵר: ותתצב אחתו מרחק לרעה מה־יעשה לו: ותרד בת־פרעה לרחץ על־הַיָּאֵר ונערתיה הלכת עליה הַיָּאֵר ותרא את־בתכה בתוך הסוף ותשלח את־אמתה ותקחה: ותפתח ותראו את הילד והנה־נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר אחתו אל־בת־פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותנק לך את־הילד: ותאמר־לה בת־פרעה לבי ותלך העלמה ותקרא את־אם הילד: ותאמר לה בת־פרעה היליכי את־הילד הזה והינקתי לי ואני אתן את־שכרך ותקח האשה הילד והינקתי: ויגדל הילד ותבאנהו לבת־פרעה והיילה לכן ותקרא שמו שלישי משה ותאמר כי מִדְּהַמִּים משיתוהו: * ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל־אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש־עברי מאדו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש וך את־המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה שני־אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהגני אתה אמר כאשר הרגת את־המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את־הדבר הזה ויבקש להרג את־משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ־מצרים וישב על־הנַחַל: ולכהן מִדְּוָן שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את־דורהים להשקות צאן אביהן: ויבאו הרעים ויגרשוים ויקם משה וישען וישק את־צאנם: ותבאנה אל־דעיהל אביהן ויאמר מדוע מדרתני בא היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם־דלה דלה לנו וישק את־הצאן: ויאמר אל־בנותיו ואיו למה זה עובתן את־האיש קראן לו ויאכל לחם: ויניאל משה לשבת את־האיש ויתן את־צפרה בתו למשה: ותלך בן ויקרא את־שמו גרשם כי אמר גר היתהו בארץ נכריה:

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מִדְּהַעֲבָרָה ויעקו ותעל שועתם אל־האלהים מִדְּהַעֲבָרָה: וישמע אלהים את־נאקתם ויזכר אלהים את־בריתו אֶת־אברהם

ולא יכלה חקף נחשע בכל הספרים ובלי מאריך נשלת לא נקרא ספרים: הצמינו דגש הכ"י למסמרה מכלול משקל עלל וסרסיה - ונשייית
 א' תלין דגשין ורפין אמחלפין וסיון הצמינו: ספרש ה' - ששתי מיני (סוכסיה יו') - ונכלל א"ה פ"י מתחלפין כי נשלש מלות הללו הים רמזו
 לכוז מות סוכיה רכה וסלטיש דגשה וכהפך דגרה ונאה הסניה דגשה וסלטיש רכה סוד כחז ור"ב בע זל כפז - ולא נדגש סד"י הספיו וכ"י ולא
 נהירא עכ"ל לואחזר אמי כי עטפס המלכים ור"ל נדגש זל"י וזה כשוע ונירר מיוך דכרו ונמל א"ה מי הוס ספיל לכוסיה דלוינא הוס כהירא ליה:
 חבב חסר יו"ד בכל ספרים מדוייקים וכ"כ הר"מ זל הבח עמי גופר חסר יו"ד כפוז קניס מיטס א"ה הרבה חסר יו"ד כמיז וכל לוינא דאורייתא
 דכומא: גמא בני"אל דגוטה: וחתברה ה"ל הכינוי נה ע"ס הכסור וכ"כ ר"ק נמכלול דף ל"ג ויחזקאל סימן מ"י - ולכן גי"מ ברסד רפויס
 סלין כאל דין חסיה: אמהה כפ"ק דכופס סליני ר' יכודה ור' נחמיה מד אמר ידה וחד אמר סמחה וכו' והכי אריא בשמות רנה ולמאן דרויש
 עלטון יד הים מין לכוז חל"ף כפמח ונח"ס דגשה כנירסת רינוו כע דיה וכ"כ בעל הלטון כשורס ילך היליכי א"י הילד הוס ושקלו אלו והניקרו לי עכ"ל
 סמו סהוה כספרים סלנו וכן כפזו רס"י ור"ל בע וחזקוני ועיון סזריה ושרשים: ותאמר לה כה ברעה לכי יש חקף בין והאמר ללה: והניקרו
 סק"ף כהירס כספרים מדוייקים וכ"כ החזקוני ושנח כהן וכ"כ בעל הלטון כשורס ילך היליכי א"י הילד הוס ושקלו אלו והניקרו לי עכ"ל
 וכן הן דגרי אבן טזרא וחסר יו"ד אחר סכ"ן כעמק כללי ונספרים מדוייקים והכי מוכח מנו מסרס דאכרה ה"מלל גליסן וניקרו וס"י נסרס כפרסת
 וירא ודין לא נסרס כהון ונססו"ס ה"א"ש זל לאו וכללל בלחוד אימיר מלל כסירוס אימיר ודלל ה"ל הניקרו נניס סרה מלל דמלל כפרין יוד"ן הד
 קדיס לנ"ן וחד כפריה ושפור עליה חמסה מלל"ס כלישכא כפרין יוד"ן מרין מכוון דאורייתא וסימן הניקרו נניס סרה - נמליס סניקות וסלר
 כנבוא וכמבי - נמליס מיניקות מלל כפרין יוד"ן ודלל וס"י כמיז ומשי דכרה מינקת רוקב מלל יוד קדיס לנ"ן וחסר יו"ד כפרמס והניקרו לי
 מלל א"ל קדיס לנ"ן וחסר מרין יוד"ן כפרמס מיז - בשוהרוו ככר כהישן מסמיהו ירוסלמי פסמיהו ע"כ - וכה"מ זל כפז כי מן המיס פסמיהו
 וחקת האשה הילד כמטיס ניה איכסי דלמרי מל: בשוהרוו ככר כהישן מסמיהו ירוסלמי פסמיהו ע"כ - וכה"מ זל כפז כי מן המיס פסמיהו
 מלל יו"ד קרמס וחסר יו"ד כפרמס: כי אינן ס"ס כי נכללל לא כמקף: הלהרגני סל"מ דרס וס"ל מלל כלא מאריך נס"ס וכן נמכלול דף ס"א: ויבאו
 דרעים ויגרשום כספרים סלנו מלל ונכסר ס"ה ליה ומלל ור"ב ז"ה זל כפז מלל כרונל דכסוי דיקי וליא חקפס כסורס דכסרי ביה ליה כנטיס חסר:
 ויושען חסר יו"ד כספרים מדוייקים ונכסר ס"ה ליה ומלל ור"ב ז"ה זל כפז מלל כרונל דכסוי דיקי וליא חקפס כסורס דכסרי ביה ליה כנטיס חסר:
 עכ"ל מנחם סכ"ן: למה זה הו"ן דגוטה: ויתן את צפרה חסר וס"י ומכר עליה - לפי סררין וסימן דין וקפס ככרה - א"ה כפרס סמס
 דוימרו וליא דכסרי מליה מרין חסרין ושנכלל הוס דכלל אורייתא דנכסרי דיקי רסר וס"י ומכר את שמו גרשום יד מן דכסרי
 ומקרא וקריכו ויקרא נסיון מרטי כפ' וישק סימן ל"ח: וזונו בימים ורכיב - מרסס כמנה ס"א ווסכו סמכפטיס

מעשהינו ארצה הארת: *

וילך משה וישב אל יתרו חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה
 העונם חיים ויאמר יתרו למשה לך שלום: ויאמר יהוה אל משה במדבר לך שב מצרים
 כי רמתו כל האנשים המבקשים את נפשך: ויקח משה את דאשתו ואת בניו וירפנס על-
 החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את דמטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה:
 בלכתך לשוב מצרימה ראה כל הדממות אשר עשיתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק
 את לבו ולא ישלח אתה עם: ואמרת אל פרעה בה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר
 אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בניך בכרך: ויהי בכרך
 במלון ופגשו יהוה ויבקש המיתו: ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגלו
 ותאמר כי חתך דמים אתה לי: וירף ממנו או אמרה חתך דמים למולת: פ

ויהוה אל אהרן לך לקבאת משה המדברה וילך ויפגשוו בבר האלהים וישקלו:
 ויגר משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל דבריה אשר צוהו: וילך משה
 ואהרן ויאספו את כל בני ישראל: וירבו אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל-
 משה ויעש האהת לעיני העם: ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה
 את ענינם ויקדו וישתחוו: * ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה בה אמר יהוה
 אלהי ישראל שלח את עמי ויחני לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו
 לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי העברים
 נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר וננבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או
 בהרב: ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו אתה עם ממעעיו לכו
 לסבלתם: ויאמר פרעה הורבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ויצו פרעה
 ביום רדוא את הנגשים בעם ואת עטריו לאמר: לא האכפון לתת תבן לעם ללבו הלבנים
 כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול
 שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם עליכם הם צעקים לאמר נלכה ננבחה
 לאלהינו: תכבר העבדה על האנשים ויערובה ואל ישעיו בדברי עקר: ויצאו נגשי
 העם ועטריו ויאמרו אלהים לאמר בה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן: אתם לכו קחו
 לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדכם דבר: ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש
 קש לתבן: והנגשים אצים לאמר כלו מעעיעם דבריוכם ביומי כאשר ברוות רתבן: ויכו
 שטרי בני ישראל אשר עימו עליהם נגשי פרעה לאמר סרוע לאכלתם חקכם לרבן כתמול
 שלשם גסתמול גסדיום: ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תענה
 כה לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחסמות
 עימך: ויאמר נרפים אתם נרפים עליכם אתם אמרים נלכה ננבחה ליהוה: ועתה לכו
 עבדו ותבן לא ינתן לכם והכן לבנים תתנו: ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא-
 תגרעו

ש

ה שבע

לך שב כל ארצותם ולא ודיו חמר: לפני פרעה ונלכל לא דמק: אהרן את דלא חק: תבן לעם כש נקדו: כה תמול ואלו כה
 דהעק הכלי וכלל פרוים תדויקום כחברו סכמוך: ומדמים הסוכר סיר כפ יב ויא סיון לא: גם כיל מכתה כהן סהגש כלל החקומה וכבר
 סהגסמו שם כל הסוד: וקששו בסין בחול לבדו: וקשו בה יד י רפה שםן עליהם חמר יד י רפה הסודת: וכן כמס כמל סמח סכו וסיתן
 חמר: כמס גדולס כרש ונגס: ופן ככר כר ככ אל: ויצעקו אל פרעה כפ אל דגסס: למת הקעה כה שיש ירין חסרין סקמל פי שיש לו
 סהגסמו כמ סקסר אינו סססוק כפי ססס ססס וסססל סס סססס ססססו: וסססא עקס ליו וססס:

וּבְנֵי קָהָת עֹמְרָם וַיְצַהֵר וַחֲבֵרֹן וְעֻיָּאל וַיִּשְׁנֵי חַיִּי קָהָת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת צַנֵּה: וּבְנֵי מְרָרִי
 פִּיחָלִי וּמוּשֵׁי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְתַלְדוֹתָם: וַיִּקַּח עֹמְרָם אֶת־יֹצְבֵד דָּתוֹ לֹו לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד
 לֹו אֶת־אֲרָרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וַיִּשְׁנֵי חַיִּי עֹמְרָם שִׁבְעַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שֵׁנֵה: וּבְנֵי יֶצְהָר קָרַח וְנִפְגַּנ
 וְזַכְרִי: וּבְנֵי עֻיָּאל מִישָׁאֵל וְאַלְצַפָּן וְסַתְרִי: וַיִּקַּח אֲהֲרֹן אֶת־אֵלִישֶׁבַע בַּת־עֲפִינֹדָב אֲהֹרֵת
 נַחֲשׁוֹן לֹו לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לֹו אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעִיזָר וְאֶת־אִיתְמָר: וּבְנֵי קָרַח אֲפִיר
 וְאַלְקָנָה וְאֲבִיאֲסָף אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי: וְאַלְעִיזָר בֶּן־אֲהֲרֹן לָקַח־לֹו מִבְּנוֹת פִּיטֵי־לֹו לְאִשָּׁה
 וַתֵּלֶד לֹו אֶת־פִּינְחָס אֱלֹהֵי רֵאשִׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחָתָם: הֵמָּה אֲהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר
 יְהוָה לְהֵם הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צַבְאָתָם: הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל־פְּרַעֲה
 מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הִיא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיְדַבֵּר בְּיוֹם דְּבַר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דְּבַר שְׁלֹשִׁי
 אֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דָבָר אֵלָיְךָ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הִן אֲנִי עַבְדְּךָ
 עֲפָתִים וְאִיךָ יִשְׁמַע אֵלַי פְּרַעֲה: *

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵאֵה נִתְתַּיֵּךְ אֱלֹהִים לְפְרַעֲה וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יְהוִה נְבוּיָדָב: אֵתָּה תְדַבֵּר
 אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְךָ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פְּרַעֲה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְאֲנִי אֲקַשֶּׁה
 אֶת־לֵב פְּרַעֲה וְהִרְבִּיתִי אֶת־דַּתְתִּי וְאֶת־מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעֲה
 וְתַתִּי אֶת־יָדֵי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצַאתִי אֶת־צַבְאָתִי אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים
 גְּדֹלִים: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנִטְתִּי אֶת־יָדֵי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצַאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מִתּוֹכָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲתָם כֵּן עָשׂוּ: וּמֹשֶׁה בֶּן־שִׁמְשׁוֹן שָׁנָה וְאַהֲרֹן
 בֶּן־שְׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדָבַר אֶל־פְּרַעֲה: *

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אֲהֲרֹן לֵאמֹר: כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פְּרַעֲה לֵאמֹר תִּנְּנוּ לָכֶם מוֹפֵת רְבִיעִי
 וְאָמַרְתָּ אֶל־אֲהֲרֹן קַח אֶת־מַטְּךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי־פְרַעֲה וְהִי לְחַנֵּן: וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן ל־פְּרַעֲה
 וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וַיִּשְׁלַךְ אֲהֲרֹן אֶת־מַטְּהוֹ לִפְנֵי פְרַעֲה וּלְפָנָיו עָבְדוּ וְהִי לְחַנֵּן:
 וַיִּקְרָא גַם־פְּרַעֲה לַחֲכָמִים וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלַהֲטִיהֶם כֵּן: וַיִּשְׁלִיכוּ
 אִישׁ מַטְּהוֹ וְהִי לְחַנֵּן וַיִּבְלַע מַטְּהוֹ אֲהֲרֹן אֶת־מַטְּתָם: וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרַעֲה וְלֹא שָׁמַע אֶל־הֵם
 כַּאֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פְּרַעֲה מֵאֵן לְשַׁלַּח דַּעַם:
 לָךְ אֶל־פְּרַעֲה בְּבִקְרֵה הַנֶּה יֵצֵא הַפְּיֹמָה וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ עַל־שַׁפַּת הַיָּאֵר וְהִפְטַח אֶת־נַפְתָּךְ
 לַנַּחַשׁ

פחלי חמ"ט גואל לכדו וכן נחשון * וכן אכרי נשפר דלדוק כ"י סאלו הן השמות שהיו באל"ת שנים צי אס בחקף לבר על מי הקנלה:
 אלישבע חלה מלה כמיז ואלא יוד ה"מס זל: עסונדב חלה מלה כמיז פלא יוד וכל אוריימח דכומיה בר"מיה זל וסכוי מימח דחשבי שופרים:
 אביהוא חלה מלה כמיז וכל אוריימח דכומיה בר"מיה זל: ואביאקח חלה מלה כמיז בר"מיה זל: הקרחי סקוף דגנס: וחלר לוא אח פינחס
 חלה כנוסחאות יסנות וכ"י: וכ"כ בר"מיה זל פלזח חלה יוד כמיז וכל אוריימח דכומיה: ועיין ת"ס נד"ל ישנאל א"ה פל ספיה חרזי וכנסס:
 אל ששה לאמר פ"מ דגוס: ויאמר דדאה נחחיק טרסה פיוחס: אהה הדבר ככב דבל אור חיריה סהמ"ז רסה: וכנר חירי וספריס
 דקויקיס כסיכ יד א"ן כספר חר"כ כ"י דגוס: וחילוף כזה רחמי נספרים על אל חרכו חרברו (סגול ח"כ) כנס דרכה חרשן
 זלפי דתס רוב הסדקקיס ככלל ש"י אומיות נד"ל כפ"ח חמוכ"א חרד וסרססונס דשוא כמוכ"א להפ"ז מססס"ה להדגס ת"ס: ככלל נד"ל כפ"ח דספרי
 ליה זל: ודל"ק נס' חכלול דרך חפרח ח"ו ככלל זה ורסה לחלק בין חיה לוח ונס כי כנוכס דכרוי וקסיון סהדרי לבי ששתיין כסס סוף לטוני ח"ו יזיח
 סמ"י"ן כאלו לזכנ להדגס ספל חל דחבריא (דכיל"ב) ככב סהוא דגס וסלחו נס חוסלמיס סהכלל וסר"ס חמי- ספסר סהוא סהכלל ח"ו רינו סיס סמי
 חזקיו נד"ל כפ"ח נחלס ספיוס חל לז חרנו חיון כמוד הכלל לבי סמיון חוב סרססונס חוב סחוס כנו ח"ו- סחוסו סכ"ל: חמי"ז זה סהוא ספוסט
 כיון סדגוס: סוד ככב סקסס סיה קריות סל"ח רסס סווף למ"ז רסה: לפיכך דגנישו סד"ל"ל ל דחבריא זכ"ל: וס"ס ח"ה דחרוויסו חד סחול
 ניכסו ויסן רנו סספרים סרפויס על דגוסיס כמליות חלו סכסכו וכן טסכ כחחיק חרבר (חילוס ז') ודוסיסן כחריכו חלזכין וכמי סבורה זקן כעל
 סור חורס: * וסיון סה סכסכמי כסוף כססס חיי סרה בני ובני דרך וכסרס כ ספ"ח על לל חחעב: * וסלכיס ח"כ"ג ויחיליס כ"ד וסל"ד ז"ס:
 וסרביתי כמיון ספר יורה וסן וסרנימו כמסח סהיס וסרכו ס"כ: * וסר סה ככב וסרביתי אהו חוליסחיל סחיסחיק סל"ח יוד כסיז וכל אוריימח
 דכומיה: אח בני ישראל סחוכס בני ישראל כחקף נחקס ספרים: ויהי לחנין כו"ז דגוס: לשלח העם לית דמספין ניס דסנירון סל"ח
 ח"ה ססס:

לנחש תקח בידך : ואמרת אליו יהוה יהוה העברים שלחני אליך לאמר שלח את-עמי
 ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד-כזה : כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הגד
 אנכי מכה ונפטח אשר-בני על-המים אשר ביאר ונהפכו לדם : והרגה אשר-ביאר תמות
 ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן-היאר : ויאמר יהוה אל-
 משה אמר אל-ארון קח מטעג וטה-היך על-מימי מצרים על-נהרותם ו על-אריהם ועל-
 אנמיהם ועל כל-מקוה מיםיהם ויהוידם והיה דם בכל-ארץ מצרים ובעצים ובאבנים : ויעשו
 כן משה וארון כאשר צוה יהוה וירס במטה ויך את-המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני
 עבדיו ויהפכו בל-המים אשר-ביאר לדם : והרגה אשר-ביאר מתה ובאש היאר ולא-יכלו
 מצרים לשתות מים מן-היאר ויהי דם בכל-ארץ מצרים : ויעשו-כן חרטמי מצרים בלמיהם
 ויחוק לב-פרעה ולא-שמע אלהם כאשר דבר יהוה : ויפן פרעה ויבא אל-ביתו ולא-שת לבו
 נס-לוואת : ויחפרו כל-מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר :

ויפלא שבעת ימים אחרי הבת-יהוה את-היאר :
 ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את-עמי ויעבדני : ואם
 מאן אתה לשלח הגה אנכי נגף את-כל-גבולך בצפרדעים : ושך היאר צפרדעים ועלו ובאו
 בביתך ובחדר משכבך ועל-מטתך ובבית עבדך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך : ובכה
 ובעמך ובכל-עבדך ועלו הצפרדעים : * ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-ארון נטה את-
 ידך במטה על-נהרות על-היארים ועל-האנפים והעל את-הצפרדעים על-ארץ מצרים : ויט
 ארון את-ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את-ארץ מצרים : ויעשו-כן חרטמים
 בלמיהם ויעלו את-הצפרדעים על-ארץ מצרים : ויקרא פרעה למשה ולא-הרון ויאמר הגתית
 אליהו ויסר הצפרדעים מימי ומגמי ואשלחה את-העם ויובחו ליהוה : ויאמר משה
 לפרעה התפאר עלי למתי : אעתיר דך ולעבדך ולעמך להכרית הצפרדעים מסיך ומבתיך
 רק היאר תשארנה : ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כראין ביהוה אלהינו : *
 חמישי וסרו הצפרדעים מסיך ומבתיך ומעבדך ומעמך רק היאר תשארנה : ויצא משה וארון
 מעם פרעה ויצעק משה אליהוה- על-דבר הצפרדעים אשר-עם לפרעה : ויעש יהוה
 כדבר משה וימתו הצפרדעים מן-הבתים מן-החצרות ומן-השדות : ויצגרו אתם המרם
 חמרם ותבאש הארץ : וירא פרעה כי היתה רחוקה והכבר את-לבו ולא שמע אלהם
 כאשר דבר יהוה : ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-ארון נטה את-כ-
 והך את-עפר הארץ והיה לננס בכל-ארץ מצרים : ויעשו-כן ויט ארון את-ידו בט-
 ויך

יג צ ש
 זין כל
 הצפרדעים
 ואינו שר
 סדר הפחק

ח

חמישי
 יג ש

ואמרת אליו נכס כליו זרבים : ונהפכו כלל סנול חוקוני : ונלאו מצרים לשתות : נספות מלך נספיק כללי : ונספרים מדויקים כ"י
 ונדפוסים רשאים כ"י חן זה מהלכתיהם הכרום הסכרי וכ' חיו שרם והמכוכים נשדוד : ויאמר דאמר אל ארון קח את מטעג כדבר יהוה :
 ויחפרו כל מצרים כ"י רפה : בצפרדעים : בצפרדעים : ומכרות כל חמיוה זל רכס נג"ל דנש והפל הצפרדע וכן כפס ר"ק כהנלול דך כ"ל
 ולויה חן כ"י מטכר היאשן : ובמלאוהין דהמתק הללי ונהלויך וירושלמי ונספיקין חסר ווא' אכ"ל ונכלל הספרים פלא ונספיקין לויפ
 ופלא נכ"ס גר"ם זל זיל זה פלא דכלל כיון פלא ווא' ויוד בשארהם כרויה חסר ווא' כיון פשוטיו שאר פנסיקס חסר ווא' כפס וכל שאר
 דלואייהא דכופל : ובכה מלא הל' כסוף מדויק ושאר אורוייהא וסר וירס רכינו כמיו כי יוספה בה"ל לנגדן טל חכה וזכה סטניו כל ק"ה של
 פפלויהם נמצאים היוב כל חסם פוב : ובעמך דמרתך דוא' : ויאמר דאמר אל ארון נטה את-ידך לכלבים מדויקים כ"י חן יוספיקס
 כן ועלו הצפרדעים לוייהם כ"י חן וספר דכריש יהוה כחשית סכרות כדכרתי : וכפס א"ה סכן חאד דר"ם א' כ"י סביי סכר' הלוי ונספיק
 אלמיהם כ"י נכ' ושכן דכח דמאירי ט"ס : הצפרדע בה"ל וכל מרתך דר"ס : והצרת חמר דכפס הללי ונספרים מדויקים וכיון דר' חמר כלייהא וסימן כפס
 ודל"ק נכ"לול דך ק"ה' : ושבתוך סטני כר"ם דכלל : הצרת חמר דכפס הללי ונספרים מדויקים וכיון דר' חמר כלייהא וסימן כפס
 נכ"ל דר"ם מרשם סטני והגיהא נס כן דר"ס ול ינחה כחן : דסדח חכרם סביהס סכרי ויר' דרס' דכלל ויך עשרה חסריים מלא כפסכות
 סס וסד"הא כן דכל ינחה כחן וכ"י רמדיכוי כחן דכלל ונספיק דמסוס סטני פלא ונס' סר"ם סס' כ"ס :

והיה לננס בכל ארץ מצרים ויך לחוד דבר ויר' אל' סלך ככ"ס נמארייהא דקריי' ס' דירכי דהויך כולל ו' ל' ככריים קר"ם זל וכמדיה לקח
 פ"ח

יך את עפר הארץ ותהי רגלם באדם ויבנהמה בל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים :
 ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את רגלם ולא יכלו ותהי רגלם באדם ויבנהמה :
 ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחוק לבי פרעה ולא שמע אלהם כאשר
 דבר יהוה ס
 ויאמר יהוה אל משה השכם בפקד ויהי צב לפני פרעה
 הנה יוצא המיטה ואמרת אליו בה אמר יהוה שלח עמי ויעברני : כי אסאניך משלח את
 עמי הנני משלח בך ויעברוך ובעמך יבכתוך אתה הערב ומלאי בתי מצרים אתה הערב וגם
 האדמה אשר הם עליה : והפליתי ביום ההוא את ארץ גושן אשר עמי עמד עליה בבלתי
 היות לשם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ : * ושמתו פורת בין עמי ובין עמך
 למחר יהיה האת הזה : ויעש יהוה כן ויבא ערב כבר ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ
 מצרים תשחת הארץ מפני הערב : ויקרא פרעה אל משה ולאמר לכו ונחיו לאהובים
 בארץ : ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נובח ליהוה אלהינו הן נובח
 אתה תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו : דרך שלשת ימים נלך במדבר ונבחנו ליהוה
 אלהינו כאשר יאמר אלני : ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם ונבחתם ליהוה אלהיכם
 במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי : ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך
 והעתרתי אליהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסוף פרעה התל בבלתי
 שלח אתהעם לזבח ליהוה : ויצא משה מעם פרעה ויעתר אליהוה : ויעש יהוה כדבר
 משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד : ויכפר פרעה את לבו גם בפעם
 הזאת ולא שלח אתהעם : *

פ

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברתם שלח ארתי
 עמי ויעבדני : כי אסמאן אתה לשלח ועודך מחויק בס : הנה יהוה הויה במקנה אשר
 בשדה בפסחים בחמרים בנמלים בפקד ובצאן דבר כבר מאד : והפלה יהוה בין מקנה
 ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר : וישם יהוה מער לאמר
 מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ : ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה
 מצרים ומקנה בני ישראל לאימת אחד : וישלח פרעה והנה לאימת מקנה ישראל
 ער אחד ויכפר לב פרעה ולא שלח אתהעם :

פ

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחי לכם מלא חפניכם פוח כבשן וורקו משה השמימה
 לעיני פרעה : והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל בהמותו לשחין פוח
 אבעבעת

טוב וטוב לבנים חסר יורד כמים כי חסר אלהים החרטמים עשוי סכנים יורד משאר האבות והוא אלוהי רגל סלון סכס סכס וכולו לנראה פחות משמורה
 אכזר אחר לפי שכל שפר סכס לבנים והחרטמים יומרים על סכנים ואין רגליהם מוציאו בארץ ולעולם כל זמן סלון הסכספ כוננו רגליו בארץ אין
 מוציא לבנים כמשהו לשיכך ולא יכלו : כל עפר הארץ וכו' אחר מן כל כל יורד לסבירין וכל יוסמן כמשהו סלון כמשהו : ויאמרו החרטמים כי
 בשחת סללי החרטמים יוסמו החרטמם על יוסמיהם אלוהי קיום חסר יורד וגם נכסות כמשהו חסר יורד וסיון ואלוהי החרטמם סלון כמשהו : כי
 קיום סלון כמשהו וכו' אחר סלון כמשהו וכו' סכנים סלון וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו'
 דברא ואף על גב דל'ס רודים דגא חסר סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו'
 חרטמים חסר אלו סכנים וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו'
 וחסר סלון חסר סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו'
 לל'ס עמירה סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו'
 עשה סכנים חרטמים אלא כיוון חבל כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו'
 על כרחי וסוד וורקו חסרין סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו'
 השכם סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו'
 סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו' סכנים סלון כמשהו וכו'

שע

ט

ט

אֲבַעְבֶּעַת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכְּבֹשֶׁן וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי פְרֻעָה וַיִּזְרְקוּ אֶת־זוּ מִשְׁחַת
הַשְּׂמִימָה וַיְהִי שִׁחִין אֲבַעְבֶּעַת פְּרִיחַ בְּאֵדָם וּבַבְּהֵמָה : וְלֹא־יָכְלוּ הַחֲרָטְמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מִשְׁחַת מִפְּנֵי
הַשִּׁחִין כִּי־הָיָה הַשִּׁחִין בַּחֲרָטְמָם וּבְכָל־מִצְרַיִם : וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרֻעָה וְלֹא שָׁמַע אֶל־הֶם
כְּאִשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה .

וְהַיָּצֵב לִפְנֵי פְרֻעָה וְאִמְרַת אֱלֹוֵי כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹוֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבְדֵנִי : כִּי
בִּפְעֹם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלַח אֶת־בְּלִמְגַפְתִּי אֶל־לִבָּךְ וַיַּעֲבֹדֶיךָ וַיַּעֲמֶיךָ בַּעֲבוּר תְּדַע כִּי אֲנִי כְּמִנִּי
בְּכָל־הָאָרֶץ : כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְאֵךְ אֶתְּךָ וְאֶת־עַמְּךָ בְּדַבָּר וַתִּכְחַד מִן־הָאָרֶץ : וְאִלֶּם
בַּעֲבוּר זֹאת הַעֲמָדָתֶיךָ בַּעֲבוּר הָרֵאשִׁית אֶת־יָדִי וְלִמְעַן סִפְרֵי שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ : * עֹדֶךָ
מִסְתַּוֵּל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שְׁלַחֵם : הֲנִנִּי מִמִּטְוֶה בַּעַת מִחֵר בְּרָר בְּכַד מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּסוּהָ
בְּמִצְרַיִם לְמִוֶּדֵּי־הַיָּם הוֹסְדָה וְעַד־עַתָּה : וְעַתָּה שְׁלַח הַעֲוֵ אֶת־מִקְנֶךָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה
כִּלְהֵאדָם וּבַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצָא בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֹאסֵף הַבֵּיתָה וַיָּרֶד עֲלֵיהֶם הַבְּרָד וּמָתוּ : הִירָא
אֶת־דְּבַר יְהוָה מַעֲבְדֵי פְרֻעָה הֵנִיס אֶת־עַבְדָּו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַכְּפָתִים : וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁם לְבוֹ

צביעי

אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדָּו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בְרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־
הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי נִתָּן
קֶלֶת וּבְרָד וַתִּהְלַךְ־אֵשׁ אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמְטַר יְהוָה בְּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיְהִי בְרָד וְאֵשׁ מְתַלַּקְת
בְּתוֹךְ הַבְּרָד כְּכַד מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּסוּהָ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֵד הַיָּתֵה לְגֹוִי : וַיִּךְ הַבְּרָד
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֶת־כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבְּרָד
וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר : רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְרָד : וַיִּשְׁלַח
פְּרֻעָה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְלֹא־רָחַן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים חֲטֵאתִי הִפְעַם יְהוָה הַצְדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים :
הַעֲתִירוּ אֵלַי־הַיּוֹה וּרְבַּ מְהִיֵּת קֶלֶת אֱלֹהִים וּבְרָד וְאֶשְׁלַח אֶתְכֶם וְלֹא תִסְכְּוּ לַעֲמֹד : וַיֹּאמֶר
אֱלֹוֵי מֹשֶׁה כְּצִאתִי אֶת־הָעִיר אֶפְרַיִם אֶת־יְהוָה הַקָּלוֹת יַחְדָּלִין וְהַבְּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד
לְמַעַן תְּדַע כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ : וְאַתָּה וַעֲבָדֶיךָ יַדְעֵתִי כִּי טָרַס תִּירָאִין מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים :
וְהַפְּשַׁתָּה וְהַשְׁעֵרָה נִפְתָּה כִּי הַשְׁעֵרָה אָבִיב וְהַפְּשַׁתָּה גִבְעַל : וְהִרְטָה וְהִכְסִמְתָּ לֹא נָגִו כִּי
אֲפִילֵת רִנָּה : () וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרֻעָה אֶת־הָעִיר וּפְרַשׁ כַּפְּיוֹ אֶל־יְהוָה וַיַּחְדָּלוּ הַקָּלוֹת וְהַבְּרָד
וַיִּמְטַר לֹא־נָתַךְ אֶרֶץ : וַיִּרְא פְּרֻעָה כִּי־חָדַל הַפְּטָר וְהַבְּרָד וְהַקָּלֹת וַיִּכֶף לַחֲטָא וַיִּכְבֵּר לְבוֹ
דָּאָ וַעֲבָדָיו : וַיַּחֲזִיק לֵב פְּרֻעָה וְלֹא שְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה : פ פ פ

לכספת

הַפְּשַׁתָּה וְהַשְׁעֵרָה נִפְתָּה כִּי הַשְׁעֵרָה אָבִיב וְהַפְּשַׁתָּה גִבְעַל * והאיטליאני סומפין ופחתחילין
זלא יהיה עוד לבית ישראל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרֻעָה כִּי־אֲנִי רַבְּבֹדְתִי אֶת־לְבָבוֹ וְאֶת־לֵב עַבְדָּו לְמַעַן שְׁתִּי
אֶתְּתִי אֶלָּה בְּקִרְבִּי : וְלִמְעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵיךָ וּבְכַדְבָּנָךְ אֶת־אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי
בְּמִצְרַיִם

אֲבַעְבֶּעַת ז"ל רחמנא רכח וכו' בדרו שבכבוד : אל לבך סכ"ג כבוד חוקיני : הוכרה לא אפיק ס"א ס"ב כבודי וכו' רד"ק ביוחאאל סימן י"א
וכו' לול דף ל"ב ובספרים : וההלך אש ודבר ויפין מ"ט כיושב סימן י' : אשר לא כילשא לה צדקת : ולצ הספון טיין ח"ה כל לא הספון
לסוב בדרך כוס טוד דם טובטים פימן י' : לעמד בתיקון ס"ג י"ט למד ס"א לטמוד זכ"ן צמפיה ע"כ י"ח לכוזיה כבוד חסר משה שאכבוד כמיל"ה ס'
ח' נ"ד טוד כמז סר"מס לעמד לפני משה חסר וס' כמיו וכל לעמד באוי"ו דמות חסר : דקלות יחדלוק כמבוק הל"ה קלות מל"ה וס' פסרון
יחמלתי הקלת סכ"ל * ובכל הספרים מל"ה וס' כיו"ה וכן בקלות והנדר מנפון וכו' כר"ה מל מניס מלו כ' כיינין חסר זל ו' קדמיה והל"ה וס' י'
בגראס צבורימל וכן כול נמכורס מון ו' כמנויס כן חסר זמ"ו קדמיה ופיין במזר כמכורס בגורמס מילס כ"ג :

פרשת בא פרושה

במצרים ואת-אתני אשר-שמתי כם וידעתם כי-אני יהוה : ויבא משה ואהרן אל-פרעה
ויאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים ער-מתי מאנת לענת מפני שוה עמי ויעבדני :
כי אם-מאן אתה לשלח את-עמי הנני מביא סחר ארבה בנבלך : וכסה את-עין הארץ ולא
יוכל לראת את-הארץ ואכל ואת-יתר הפלטה הנשארת לכם מדהברד ואכל את-כל-העץ
הצמח לכם מדהשדה : ומלאו בתיך ובתי כל-עבדיך ובתי כל-מצרים אשר לא ראו אבתוך
ואבות אבתוך מיום היותם על-הארצה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה : ויאמרו עבדי
פרעה אליו ער-מתי ויהיה לנו למוקש שלח את-האנשים ויעבדו את-יהוה אלהים הטרם
הרע כי אברה מצרים : וישב את-משה ואת-אהרן אל-פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את-
יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים : ויאמר משה בנערינו ובקנינו נלך בבנינו ובנותנו בצאננו
ובבקרנו נלך כי חג-יהוה לנו : ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר-אשלח אתכם ואת-
טעמם ראו כי רעה נגד פניכם : לא כן לכו נא הגברים ועבדו את-יהוה כי אתה אתם
מבקשים ויגרש אתם מארץ פני פרעה : * ויאמר יהוה אל-משה
נטה ירך על-ארץ מצרים בארבה ועל-ארץ מצרים ויאכל את-כל-עשב הארץ את-כל-
אשר השאיר הברד : ויש משה את-מטהו על-ארץ מצרים ויהוה נהג ויחזקרים בארץ כל-
היום ההוא וכל-הלילה הפקר היה ורוח הקדים נשא את-הארבה : ויעל הארבה על-כל-
ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבר מאד לפניו לא-יתירה בן ארבה כמהו ואחריו לא
יהיה-כן : ויכס את-עין כל-הארץ ותחשך הארץ ויאכל את-כל-עשב הארץ ואת-כל-פרי
העץ אשר הותיר הברד ולא-תותר כל-ירק בעץ ובעשב השדה בכל-ארץ מצרים : ויאמר
פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם : ועתה שא נא חטאתי
אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את-המות הזה : ויצא מעם פרעה ויעתר
אל-יהוה : ויהפך יהוה רחמים חזק מאד וישא את-הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשא
ארבה אחד בכל גבול מצרים : ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא שלח את-בני ישראל : פ
ויאמר יהוה אל-משה נטה ירך על-השמים ויהי חשך על-ארץ מצרים וימש חשך : ויש
משה את-ידו ולא-קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל-בני ישראל היה אור במישבתם : *
ויקרא פרעה אל-משה ויאמר לכו עבדו את-יהוה רק צאנכם ובקרכם יצו נס-טעמם ילך
עמכם : ויאמר משה גס-אתה תתן בידנו ובחיים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו : וגם-
מקננו

בנבלך ג' מלאים ואלו באורייא וסיון כחצר גדולה פ' וזרח ואין זה חסד וכמו כה' רמ"ס זל עליוס - הלין ג' מלאים וזרח באורייא בין
דקרי בשוה בין דקרי בסגול חסר ואלו כריב ואיש חד דלגני כיה נוסחי * הכני עובד חסר פריס ענולך ליש פרוין נוסחי לכניס כיה עלה וארבעה
דמכין כיה חסר וזרחי רבים חסר ואלו כריב ואיש חד דלגני כיה נוסחי * הכני עובד חסר פריס ענולך ליש פרוין נוסחי לכניס כיה עלה וארבעה
ציוקני וכן כסב הר"ס זל גם כל תהלבים חסר ואלו ומלא יוד כמיס וכל לישנא דהלבים באורייא דכוכיה בת"א מלא ואלו יסיון כיה לט חולבים
לאורוד חסריה : ובוקנינו מלא יוד חסר סוף ככל ספרים תדוויקוס ולא כמלרי סכסכין כו' ולא כה"ס דמיון ס"ה יסין ובוקנינו כספית
ובוקנו ולא כסכת סין שכתב ככתרנו ובוקנו חסר יוד שם עלה ככתרנו ומלא יוד ככל הפריס וזכ"ס הר"ס זל ויחמיר משה בנערינו מלא יוד
פריס * ובוקנו כל מלא יוד בין פרוין כוכין כריב כנוסחי דיקי ואיש דסרין פליה ליש כוכיה וחסר ומשגורא דשמואל הוא סך כסן לשונו :
ובבנותינו כספת סללי ובבנותינו * ויחמיר ובבנותינו * ובספר זכרון פשר יוד כסל' - גם כספריס סלנו חסר וכן הוא כספת כסן וזכ"ס כיוול
הר"ס זל ובבנותנו כספת סללי ובבנותנו כספת סללי ובבנותנו כספת סללי ובבנותנו כספת סללי ובבנותנו כספת סללי ובבנותנו כספת סללי
רפ"ה : רוח קדים סוף ק"ק איה כן מלטי סקדמא כס"א : יהוה כן סוף דגש : ויצא מעם פרעה נחב סלליה לל נאמר ויצא משה כסן
שכמה כרוב סאר הכתוב וסיון מלך אין לרביס ס' חסר כקרא מלך כדכתיב ויהי כישורון סלך : במושבתם מלא ואלו קדמיה כספת סללי
ובכל ספרים כספת יד תדוויקוס ובסודות כ"ב וסיון היה מור * ולא כל פריס כמושבתם דחסות נכס מלא ואלו קדמיה וכן כסב הר"ס
זל למשבתם דל"ף אנדויל חסר דחסר כמיס ופרין כליכס מלאים חסר ואלו קדמיה לשי' וסיון היה מור כמושבתם * ולא כל פריס כמושבתם
דפרין * וכתיב פליס פרוין כמיס כן : ויקרא מרעה סל' רפ"ה : גם סל' מלא דגש :

ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על-בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת-בתניו הציל ויקר העם וישתחוו: וילכו ויעשו ציה ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואהרן בן עשו: * ויהו פחצי הלילה יהוה הבה כל-בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על-כסאו עד-בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל-עבדיו וכל-מצרים ותהי צעקה גדלה צוה במצרים בראין בית אשר איך-שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קימו צאו מתוך עמי גס-מאתם גס-בני ישראל ולכו עבדו את-יהוה ברברכם: גס-צאנכם גס-בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גס-אתי: * ותחוק מצרים על-העם למהר לשלחם מדה-ארץ בני אמרו כלנו מתים: וישא העם את-בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על-שכמם: ובני-ישראל עשו כדבר משה וישאלו: סמצרים-בל-כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן את-חן העם בעיני מצרים וישאלום ויגלו את-מצרים: *

ויסעו בני-ישראל מרעמסס סבתה כשש-מאות אלף רגלי הנברים לבד מטף: וגס-ערב רב עלה אתם וצאן ופקר מקנה כבד מאד: ויאפו את-הבצק אשר הוציאו סמצרים ענת מצות כילא חמץ כי-גרשו סמצרים ולא יכלו להתמהמה וגס-צודה לא-עשו להם: * ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: והי סמץ שלשים שנה וארבע מאות שנה יהי בעצם היום הזה יצאו כל-צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמיים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא-הקילת הוה- ליהוה שמיים לכל-בני ישראל לדרתם: *

ויאמר יהוה אל-משה ואהרן ואת חקת הפסח כל-בן-בכר לא-יאכל בו: וכל-עבד איש מקנתו כסף וסלתה אתו או יאכל בו: תושב ושכיר לא-יאכל בו: בבית אחר יאכל לא-תוציא מדהבית מדהבשר חוצה ועצם לא-תשבור-בו: כל-עדת ישראל יעשו אתו: וכריגור אתך גר ועשה פסח ליהוה הפול לו כל-זכר ואו יקרב לעשתו והוה פאורח הארץ וכל-ערל לא-יאכל בו: תורה אחת יהיה לאורח וגר הגר בתוכם: ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואת-אהרן בן עשו: *

את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם: * וידבר יהוה אל-משה לאמר: קרש-לי כל-בכור פטר כל-רחם בבני ישראל בארס ובבהמה שביעי לי הוא: ויאמר משה אל-העם זכור את-היום הזה אשר יצאתם סמצרים סבית עבדים בני בחוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: * והוה כי-ביאתך יהוה אל-ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבסי אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את-העבודה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שאר בכל-גבלך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבד זה עשה יהוה לי בצאתי

בנגפו ספ"ה כדגס: הבה כל כל רפה: קומו צאו חר מן ה' רנשים נמר יהו"ה כלל חושל וסיון כסדר כמסורת דניאל'ה: סרעססס כפ"ה פסח הרי"ם וטו"ה חמץ ספ"ן ו' סגור וסיון ט"ס פל זה בסוף ס' ויגס וריש ס' סגור: ענת הכ"ה יל רפס וכסנ ה"ה ס' זל לויס ופ"ה ענות חסר ו"ו קדמיה ופ"ה ו"ו' כמראה כפ"י ודבומה וט"ו אחו ענות דסמו הסס ולקסו: וחד חסר דחסר ענת מכופ כי לל חסן וחסר טל"ה ל"ה כ"ה חסר דחסר פבלל דשאר חורויהל לכו חסר דחסר כפ"י (וי"ה נוסחי דכפ"י נסון ענות דסטי הכס חסר דחסר וסינוס) כול דסמורת דענת סכ"ה סל"ה וינא-צוטסו ייקי כמי כסמורת סל"י: ליל חלל יוד ככל סספרים לסמוקי רעס סמארי: ועצם לא כלל סקף כמ"ה: ועשה פסח סכ"ה רפס סל"ן כמ"ה סמ"ח: כל דובר רפס: והוה סל"ה סמ"ח כ"ד: בחוק סל"ה כדגס: והוה כי ובינאך סרפסון מ"ן כמ"ן סוס ס"ה רפס סל"ה כמ"ה: והוה כי ס"ה רפס:

יד

ויאמר יהוה אל משה לאמר : רכב אל בני ישראל וישבו ויחננו לפני פי החיות בין מגדל
בין הים לפני בעל צפן נבחו תחננו עליהם : ואמר פרעה לבני ישראל נכנים הם בארץ
מזר עליהם המדבר : וחוקתי את כל מצרעה וירדו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
וירדו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן : ויגד למלך מצרים כי ברח העם והפך לבב פרעה
ועברו אל העם ויאמרו מה צאת עשיתי כי שלחני את ישראל מעברתי : ויאמר את רכבי
ואת עמי לקח עמו : ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כנף : וחזק
יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדו אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאו ביד רמה : * ()
וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם הניס עליהם כל כוס רכב פרעה ופרשו וחילו על פי
החיות לפני בעל צפן : ופרעה הקריב וישא בני ישראל את עיניהם והנה מצרים : ונסע
אחריהם ויראו מאר ויצעקו בני ישראל אל יהוה : ויאמרו אל משה המבלי איך קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה צאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלא יהי הדבר
אשר דברנו אליך במצרים לאמר חל מסנו ונעכבה את מצרים כי טוב לנו עבר את
מצרים מסתנו במדבר : ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה
אשר יעשה לכם היום כי אשר ראתם את מצרים היום לא תספו לדאג עוד עד עולם :

ע"כ ישרא
שני
ושלשו לו
של ככה

פ

יהוה ילחם לכם ואתם תחרשו : *
ושלשיו ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : ואתה הרס את מטק
ונטה את ידך עליהם ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה : ואני הנני מחזק את
לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשו : וירדו מצרים כי
אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשו : ויסע מלאך האלהים והלך לפני מרגה ישרא
ויילך מאחריהם ויסע עמיד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : ויבא בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל והי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה : ויש משה
אתרו על הים ויולך יהוה ואת הים פרוץ קדים עזה כל הלילה ויעש את הים לחרבה ויבקע
המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימין ומשמאלם : וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל כוס פרעה רכבו ופרשו אל תוך הים : ויהי באשכנזת נגד
וישקה יהוה אל מחנה מצרים בעמיד אש וענן וירס את מחנה מצרים : ויסר את אפן
מרכבתו וינהגה בכבדת ויאמר מצרים אנסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים :

פ

רביעי ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך עליהם וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשו :
וחכסי לו ויש משה את ידו עליהם וישבו המים לפניו וישבו המים וישבו המים נסים לקראתו ויגער יהוה
את מצרים בתוך הים : וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל היל פרעה

יד

הבאים
אין כל מה אמרו : לאמר הלא מה הניח לנו ויהי ויגד ה' אל משה ויאמר אל בני ישראל וישבו ויחננו לפני פי החיות בין מגדל
לעניהם : ויאמר ה' כל מה אמרו ויגד ה' אל משה ויאמר אל בני ישראל וישבו ויחננו לפני פי החיות בין מגדל
וכן כשר מליו חסר דכר כמדת הדב וא"י : גם מה היה על כח ומתחיל שלשון חסר יוד קדמה ופלא יוד תנוון ושלשם על כל מה דכר
כפיוב : כלו כן כפיוב וכו' כי לא נכסה עם הכפונים ה"א כפיוב ה"א וכו' ויחזק חסר יוד קדמה ופלא יוד תנוון ושלשם על כל מה דכר
א"ת נחה לכשו ולא כחזור אמנו וכדן הודסמי מעשים רגוז דהים לן כמכורח : ויחזק חסר יוד קדמה ופלא יוד תנוון ושלשם על כל מה דכר
יבנה על פי ספר ויגד מליו ה"א כפיוב ה"א וכו' ויחזק חסר יוד קדמה ופלא יוד תנוון ושלשם על כל מה דכר
סך דף כל מה דכר וכו' ויחזק חסר יוד קדמה ופלא יוד תנוון ושלשם על כל מה דכר
ססה כדושלם ויחסי וכמ"ס רות כב דפ"ח מהלכות ס"ה פ"כ"ל : זכרון מ"ס כפולים ק"פ : חסר מאתי רשת ופ"ה יס מתחיל נט"ו כמ"ס כפולים פ
א"ר ה"ס כפולים : מצרים המיך לספחנן היום כפחה : כי אשר דאיתם ה' כפירין כפחה ויחזק חסר יוד קדמה ופלא יוד תנוון ושלשם על כל מה דכר
בפרעה ה"כ"ה כפרטה גנוסה : יוד קדמה ה"כ"ה : ויאמר מצרים כפורה חסר יוד קדמה ופלא יוד תנוון ושלשם על כל מה דכר

שירת הים טו יז

קפאו תהמת בלבבכם :

גזלים

אויב ארדף אשון

נפש

אריק חרפי תורישמו ירי :

ברוחך נפסמו ים

אזורים :

מירכמכה באדם יהודה

כמכה נאדר בקרש

פלא :

נטיח ימינה תבלעמו ארץ :

בתסודך עסנו גאלת

קרשה :

שמעו עמים ירגזון

אחו ישבי פלשת :

אילי מואב יאחזמו רעד

איום

כל ישבי כנען :

בגדל ורועה ידמו כאבן

ופחד

יעבר עמד יהוה

קנית :

תבאמו ותפעמו בדר נחלתך

לשבתך פעלת יהוה

יהוה :

יהודה וימלך לעלם ועד :

לא סוס פרעה

הים

עריעבר עסו

מבון

מקדש אדני כוננו

כי

אתם עליהם

הים :

ובני ישראל הלכו ביפשה בתוך

פ

ותקח מרים הנביאה אחיות אהרן אתהתם בידה ותצאן כלליתים

אחריה בתפלים ובמחלות : ותען להם מרים שירו ליהוה כיצאה גאה גאה

סוס ורכבו רמה בים : ויסע משה את ישראל מים סוף

ויצאו אל מרפר שור וילכו שלשת ימים במדבר וזאת מצאו מים : ויבאו מרה וזאת יכלו לשבת מים סוף בים עליהן קרא

שמה

צללו הים למד נסוא לנד כמכוננו : בעופרה הכף נכחה נכס : בעופרה נכחו דקאי מלא וא' כמיו וחר חסר ואת הספרת לחד אמ הוכח הים זל : מי בסבה הראשון נרמי הכף והשני נדגס נמריה' וא' נלא מוטל ע' פי הכורה וכונו טעם לנדר סלא לנמנם מוכה אלל הסס זמין ח'ס כמ' לים ליה ומה שכמה מה' ירד יוכף קארז נא' ח' כיון נא' ובה מורחום מייק ונמרוס לרר טוב מי כמכה הראשון רמי והשני נדגס לפי טנהלה היו משנחין נטפה רכה ולנמוק מקירוז לום נכה מלא : בככה באלם בלא כרה נאמתי ודלא כנהבה המדמים ונכל כפרים מדויקים צ'ג באלם דגוטה ונכל מקנה אנרהס ולסון לאודים מכו זה עם הזרים שאין כאן סוס מכלל רק יא' ונ' ידקוק יסן כ'י נאמתי לסון זה רוב דוקנטי שמדניס'ים של מי כמכה באלם וכן מ' ק' קקרוהיו סמך של ופיטי כידהיו וכן הנה מפני המדג חסר מרשניו לננינה מכ'ל' ונמקין ס' יסן מי כמכה כמספח כגיה מנאמי נמדויק כמכה שנירם מלאים ע' כ' אצל הר'מה זל כמדכלל בסוך דאורי' דלא וא' כמייק וחסר ה'ל' נרפן כ' חסר וא' ומלא כ'ל ומרויכוו נמד סוקא דמי כמכה נאליס ה' ופיין מ'ס'ד' הרומה שלקטורמוי ונכסר לקוטי סכה וכלס דפוס פיראה דק' ב' ונמיוה המפלוה לרקאנטי פרי' הסירה ונרנינו נחיי : באלם חסר דחסר כלומר מי כמכה נאליס כן דרשו דרומינו כ' בניקין ונכילמ' ונמדדו לקח טוב נדגס מי כמכה נאליס על פנים סוכים ונמסורמ' ב' כפרי ליסני חד רסר וחד מלא ואידך כנהמיס באלים (ישעיה כז) מלא יר'ד מ'יב' : נאדר ס'ל' ק' נסוא לנדו מכלול דק' ט' : עם זו גאלת דגס נמר וי'וא' נלא נדטל ע'פי הכסורה וכן הוא ל'ל' וכ' כ'ס' מורחום חיים וברוקס טהני'ל' דנוטה שאלס מהיז רטי' נראה כאומר לסון מנואל ונמלא אחרק' כ' : בעוך כני'מ' רסה והע'ין נקמן חטיף : עליהם נלא סק' : מרועך כהמק כללי זרימך ירושלמי זרמך מ'כ' וכל פי הכסורה הוא מלא וכן הוא בכל הכסורים ובה'מה זל : ירסו כאבן ככ' נקמן ונדה כפרים וא' כלל מנמל של פי הכסורה שאל יבא נראה כאומר ח'י'דוקן אכן : מקדש קו' נדגס לכהארם זמיון מ'ס' פ' שמוט סימן' ב' כל היצטיו : לעלם ועד הו'לו סמוחה לרטי' וא' מ' וכן רמתי' בדכיס' יסן : ונצאן בל' הכ' ק' רסה :

ואת היא השירה כפי דעת חכמהכר - לכר כי היא בשני עמודים לקוצר גליון הרפס' : ובס'ת אריך להאחז בעמוד

אחד עם ה' שיטין בתחילה זה' ג'כ בסופה -

הפי

שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק אליהוה ויורהו יהוה עץ
 וישלף אל הדמים וימתקי המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחיו: ויאמר אבד שמע
 תשמע לקול יהוה והישר בעיניו תעשה והאונת למצותיו ושמרת בלחקיו כל המצלה
 אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: * ס ויבאו אילמה ושם שתיים
 עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחניטם על המים: ויסעי מאילם ויבאו כל עדת בני
 ישראל אל מדבר סיני אשר ביד אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ
 מצרים: וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי
 יתן מיתנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על יסיר הפשר באכלנו לחם לשבע פיהווצאתם
 אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: * ס ויאמר יהוה אל משה הנני
 ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנפנו הירד בתורתו אבד
 לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום ויום: ויאמר
 משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם
 את דבור יהוה בשמעו את תלנתיכם על צהוה ונחטו מה כי תלנו עלינו: ויאמר משה בתתלנו
 יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם
 מלינם עליו ונחטו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ויאמר משה אל אהרן אמר אל
 כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ויהי כדבר אהרן אל כל
 עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: * פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלנתה בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים
 תאכלו בשר ובבקר תשבועילחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלו
 ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על
 פני המדבר דק מחסם דק ככפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן
 הוא כי לא ידעו מה יהוה ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: וה
 הדבר אשר ציה יהוה לקטו מפניו איש לפי אכלו עמר ללגלת מספר נפשותיכם איש לאשר
 באהלו תקח: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט: וימדו בעמר ולא העדיף
 המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אלהם איש אל יותר
 ממנו ערבבקר: ולא שמעו אלהים ויותרו אנשים ממנו ערבבקר וירם תולעים ויבאש
 ויקחף עלהם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: והיו

י
ע"כ
לפי
חמשה

וילנו

ששי

ביום

חוקו קוף נדנש: כל המחלה מלה כל במהרץ ונמק כס' ושיין מ' כשרת רחם על כל הכנור: המחלה מין כס' המהרץ וכן הוא לכס':
 אל סודר סין כל סין כס' מל ילן כס' חס: בחכמה קדמא כס' ל כס': וילינו וילינו: כ ערת כס' נדנש: באכלנו
 ה' מד במהרץ: לחם ה' למד כסמח: כי הלנו מליט ק' שמעתי את חלונת דנש כנר' ממות סח סהים רמיו לבא חסר הכין כסלס הבונות
 הכלול דק קנו ושיין מ' כס' כדמתי על ערומים: ומה סמסר נקחש גדולה ב' כמיו כן סבוב הוא ור' ל' לית כמיו כן לתיא כומים מלה
 ור' קדמס וסר ור' מנינא וסחור כלתון כמיו הלנוה ור' ל' כן ל' מ' מל יר' מנינא וסחור ור' קדמס: ונמסרס כק סוב למה סכר
 ור' סבוו ממסרין מוכות ס': ר' מ' סל מלוטפ עלי כמיוס אחת כן כמתי מלוטפ כמיו ישראל אף מל כן סמס מליוניס כמיו ישראל ס': כני
 אכזבי ס': כני אכזבי כני ימק כמקד למי נשח מל כני כמיו: השלו כמל סמיוס מדוייקים חסר יר' ילסון סר' מ' וסל סלל ל' כמיו יר'
 ודמיוס וסמסו מ' סל' ס' כסמלך עכ"ל: ויס ל' מיוס על סחוקי סמכ על סללו דכסמלך חסר יר' וסל ז' ל' כיו מלוטפ סוד קסס כ'
 כמיוס גדול כמערב סוב יר' וסס כמיוס כ' כמס כ' מליון דחסרס יר' כמתי סנינא וקריא וסמס כמיו סלל וסל סל' וסמסו מ'
 סללו וסל כמס ז' עמס וסיון כמיוס כ' על ל' ל' כס' וסל דמיוס כ' כמיוס כ' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ'
 מל' ל' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ' מליון דמיוס כ'
 וקן כמיוס: ללסו כסנו איש כמי אכלו קדמס וסנינא כמי אכלו מליון כס' וסיון ללס' סוד יס סיון אחת כמיוס: ללגלת סני
 כני' מל דנושות: וילקטו הירד כמ קריא: ולא העדיף לא החסיר מין כמיוס מליון כס' וירם כמיוס כמל כקודות וכמיוס
 סללו לית וסמ' וס' כ' ס' ז' וסמ' כמל דק קט' סהים סמסו וירם כמקן חטוף מל סמכנו וסל כקנוס סמסו סמסו כמ' וסל סמל דסמסו מל כ'
 ס' (יחוקל') סל' סיון סמ' וסס כמ' מליון סמקתה כ' סמור ככנין כסל' סמכנוס סמסו סמסו כמ' וסל סמל דסמסו מל כ'
 כמיוס

י

למס של

בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: 0
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בפני ושים באזני יהושע כי רמחה ארמחה את עמלק מתחת השמים: ויכן משה מוצב ויקרא שמו יהוה ונסי: ויאמר כי יד על נפס ויהי מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: *

פ פ פ

הפגרת בשלח שופטים ד ודבורה אשה גבואה עד ותשקט הארץ ארבעים שנה ולא יטיל אני עד אומר לה אלהי ישראל והספרדים מחולין טן ותשר רבורה לבר.

וישמע

יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו ביהוציא יהוה את ישראל מצרים: ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם פי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ושם האחר אליעזר כי אלהי אבי בעורי ויצלני מחרב פרעה: () ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל הדמדבר אשר היא חנה שם הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנה יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה להחנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: () ויחד יתרו על כל הדפזבה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך

דרש פסוק לה שדכמו ויהי ידיו דכוח ליה למכתב ויהי . וכ"כ הכתוב חזן עזרא ויהי ידיו אמונה כל מ' מיריו כמו כנות כפדה וכדק"ל בכפיה יבשח ט"כ . וודק"ל פלי הוא נרירא דמילתא דהכי איהמר כספר הושר ויהי ידיו אמונה ויהי ידיו מנמי ליה חלל בנין דפליח כלל דמיני כמיני ויהי וכמיני ידיו בנין דהוא פקרא דכלל וכמיני מוכח ה' נאדרי ככה ימינה ה' מרעץ ארבע ט"כ . וכספר ארז הכבוד נשיאוח כפיס טל כהן ה' אצעות לפסוקי מ' תחרות ויר ימיני נבזה משאל וזכו רוס ידכו כעל טכ"ל . ועיין ג"ס כפרשת סמיני: עד בא השמש כמסרה גדולה (יחזקאל ל"ג) י"ד בוא חלל כקריאה ומני כולוה הם כמסורה חמשה כזוריימא ומסכה כנכחיהם ונכנכו דלוריימא חשיב חס החל רחבל שלשת רעך עד בוא השמש . ובר קין כולכו איכא עד בא השמש דודי ימשה ככדים פליגא פל דין . וכן כמב כמל מנחת כהן כפרשת חיי סירה זה לטוב . בוא בנין ה' ה' מלמס וסימן דין פד בוא יוסף . ומנה גדלו אלה עד בוא . עד בוא מרואם . אם החל מחבל שלשת רעך ה' בוא השמש טכ"ל . ואולם כמסרה מלמס ב יו וישתהב ב' ויחזקאל ל"ג כמסר י"ג טל ולל חשיב כפרויכו עד בוא השמש דמחפס וכל דנשלח מכלל שם חסרים וכן ככל הספרים שניס חסרים . וכן כמב המכרית לפני חכמיה הר"מ זל . ראה דכרו טובים וכחוסים בא איה וכל דימד חסר וא"ו כמיני וכל בא בליטא דכיהא חסר וא"ו ומלא אל"ף כמיני דר מן ד' סס מלא וא"ו ומלא אל"ף וסימן בוא כרוך ה' . עד בוא ארובי אל ביתו . עד בוא יוסף כהריו . עד בוא מרואמה טכ"ל . עוד רמיאי חילופים אחרים כגריה זו כיון מסורה כדפוס לכ"י ודפוסים כמסר דכלל המלמס לכלת' בוא בניים (יבשוח כג) כל אשר ידבר בוא . פבוא (סחור א' ה') וכמסרה ל"ג כמנו שוכ אפר מסכים אל . ונחילופים כמסר ויהי ליה בוא השמש (יבשוח י) שמש יהפך לחסך וכו' לפני בוא יוסף ה' (יואל ג') וכ"כ נא חסר רבנן זיל כמר רובא: ה' גשו פיין מ'ס כירמיה ב'ג' תל סחור אשר יקראו ה' דקטו: כ'ס ויה ככב רד"ק כשרים שרש כמא סה"מך כשוח ויהי מלה חמ: וכלי דכרוי ה"ף הים רמיה להיות כסנל . וכדומה כ"י קדמוי סמלי לאתיראלי כסמא מלה חדל למדכמוי כש יה מרין מלן למכרמאי וידר יה מרין מלן ועיין מ'ס כירמיה כ"ג פ' אשר יקראו ה' כקטו . ובגמ' ה' מרדי כסמס פלוגמא דאחרתי היל לרב חרש גסר ר' חסין זמר פלוגמא דרב כחמן . וסימכונ כח חס חס' כיגס זה לך בן . כייד על כס יה . דין פלוגמא דרב חסין . על כן לא בא אל שלחן . נס ליה נדך לא יהיה גרו . מין זה כי אס רע לכ' . וכמסר דילן כמיה ב' איהא להאי סימכא ולא פלוגמא . דרס איה כס פלוגמא דכניו פניכיהו חלל כסוקא' ואוסס ה' כיריכא לה' . מוד ככב דחל כמסורה כס יה פליגא חס הוא חר מן מלן דלל סוקא' ה"א וכו': עוד דר מריוהון חסרים וא"ו ועיין פ"ס כפרשת אלונו כס"י:

פרשת יתרו

וישמע מוסה ובידו דגוסה: ויבא יתרו דמחא כריים: על אודת דהטק הלני אודת ירוש' ארז טכ"ל וכלל ספרי' מדויקי' ככוח אודת מלא וא"ו קדמא חסר וא"ו כמראה וכן הוא כמסורה כמסרה כפ' וירא כמ' . ורס כי כמסורה כפ' ככל כמסר ונכניש דס כפל מנחת ככן טעל כסוק על אודת כנו כמוד' כמיני וכן וכללס כמס תל אודת דהאר דל' מולדות יחק וזה אינו . שהיא אודת כמיני חסר וא"ו קדמא ומלא וא"ו כמראה ככל ספרים המדויקים ומסורה כחמישי' היא משלש האחרים כלכד' . וכן מ'מתי מסורה כ"י וזלש' . אודת כ' כמיני כן וסימכונן וירס דבר קלד ויפער פמה לחמט ומל: רלו אל אודת הרעס (סחורל ב ג) אחר כך כדמנן לי אסר הר"מ זל מסכים לל היה סכממיה זלס אודת כ' פמינ וא"ו אחר דל"ף וחסר וא"ו כמראה וסימן כל אודת כנו . ייספר משה לחסנו וכו' . על אודת ישראל . וכל סמא אודת כמיו וא"ו אחר ה"ל' וחסר וא"ו קדמא . וידוע שרמיה לא דבר רק על החומש: ויצלם ה' ג' חסר יוד כליטא כזוריימא וסימן וישמש רמינן ויצלחו . ונצלני מחרב פרעה . אשר מלמס כדך ככלל דסאר מורימא כל הוכא דסייד יוד מלא יוד' כמיו הר"מ זל' וכמסורה דילן ז' חס' כליטא כפול' קרי' וסימן כפרשת וישכ: ויתך הל"מ דגושה ושואית נכמא מכלל דף ק"ס' . וכמסורה לית וחד מל יחד בימי סנא (ח' דג) אשר הצילו מיד

סגור

בְּרַךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרַעַף אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־
 מִצְרַיִם: עֵתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־אֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלֵיהֶם: וַיִּקַּח יְתֹר
 חֶתֶן מֹשֶׁה עִלָּה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֵא אֶרְרֹן וְכָל וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לֶחֶם עִסְחֹתָן מִשֶּׂה לִפְנֵי
 יְהוָה מִמַּחְרֹת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפָט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֹר הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֶּקֶר
 עַד־הָעֶרֶב: וַיֹּרֶא חֶתֶן מֹשֶׁה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מִה־הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה
 עֹשֶׂה לָעָם מִדּוֹעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבֶדֶךָ וְכָל־הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן־בֶּקֶר עַד־עֶרֶב: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 לְחֶתְנוּ כִּי־יָבֵא אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים: כִּי־יְהִיֶה לָדָם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֹתַי בֵּין אִישׁ וּבֵין
 רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקי הָאֱלֹהִים וְאֶת־תּוֹרֹתָיו: וַיֹּאמֶר חֶתֶן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדְּבַר אֲשֶׁר
 אַתָּה עֹשֶׂה: נָבֵל תִּבְלַג נֶס־אִתָּה גֶס־הָעָם הוּא אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כִכְר מִמֶּךָ הַדְּבַר לֹא־תִקְמַל
 עֲשֵׂהוּ לְבֶדֶךָ: עֵתָּה שָׁמַע בְּקִלִּי אִיעֲצֶךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הוּא אַתָּה לָעָם מֹל הָאֱלֹהִים
 וְהִבֵּאת אֶתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים: וְהוֹרַתָּה אֶתָּם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ
 לָהֶם אֶת־הַדְּרָכַי יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ: וְאַתָּה תַּחֲוֶה מִכָּל־הָעָם אֲנָשֵׁי־חֵיל
 יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אִמַּת שְׁנָאִי בִצְעוּ וְשָׁמַת עֲלֵהֶם שְׂרֵי אֶלְפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי
 עֶשְׂרֹת: וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכֹל־עֵת וְהָיָה כָּל־הַדְּבַר הַגָּדוֹל יָבִיאוּ לָךְ וְכָל־הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפָטוּ־
 הֵם וְהָקַל מֵעֲלֶיךָ וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ: אִם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצוּךְ אֱלֹהִים וַיְכַלֵּת עֲמֹךְ וְגַם כָּל־
 הָעָם הָיָה עֲלֶיךָ יָבֵא בְשָׁלוֹם: * וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֶתְנוּ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר:
 וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אֲנָשֵׁי־חֵיל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רֵאשִׁים עַל־הָעָם שְׂרֵי אֶלְפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי
 חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֹת: וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכֹל־עֵת אֶת־הַדְּבַר הַקָּטָן יָבִיאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־
 הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפָטוּ הֵם: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת־חֶתְנוּ וַיִּלָּךְ לוֹ אֶל־אֶרְצוֹ: * פ

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי: וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים
 וַיָּבֵאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר וַיַּחֲדָשׁ יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר: וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא
 אֵלָיו וַיְהִי מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתֹנִיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: אֲתֶם רְאִיתֶם אֲשֶׁר
 עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשֶׁר אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׂרִים וַאֲבֵא אֶתְכֶם אֵלַי: וְעֵתָּה אֶס־שְׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ
 בְּקִלִּי וְשִׁמְרַתֶם אֶת־בְּרִיתִי וְהִייתֶם לִי סֻגָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי
 מְמַלְכֵת כְּהַנִּים וְגַוִּי קְרוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: * וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא
 לוֹקְנִי

פ"ב לוי' שני

שלישי

יח רביעי

ברשת זום ראשון של שבועה

חמשי ושני לא של שבועה

סנור הצולם קריא הציולו: ברוך ה' בוקף קטן: לא טוב הדבר אשר אחז עשה אשר בארץ אמה נטמח: כי כבר כ"ף של מלך כי כדגש:
 עשהו חסר ו'א' כפינו ומת כמסרה עליו לית כופיה ומלא וסעומא הוא דרובא דמסורא ורובא דטוטא דיקי חסר ו'א' הר"מ ז' והוהרתה אלא
 ה'א נסוף מינומא וליה כוותיה בקר' ונמדרש לקח סוד והזכרתה אמהס ונו' אלו כשרה הדבורה ה' חן והזכרתה זה חן אמהס: החקים סקיף
 כדגש: את הדרך ולכן בה חמשים ביה דמיתבי אסר: ש'נא' בצע נס'א כ'י ש'נא' בצע: עשרת חסר ו'א' ככל ספרים מדויקים וכן כפז
 ס'ה'א ז' ושרי עשרת חסר ו'א' כפינו וכל אוריי' דמותא חסר: הגדל חסר ו'א' כי לא כמנה ככלל המלאים סבסר סימנס כג' ס'כת וכן חסר הר"מ
 ז' לקול מלא כספרים מדויקים כ'י ונדפוסים יסנים וכ"כ הר"מ ז' כל ליסכא דקול כמוריימא מלא ו'א' כפינו בה חן ס' דמסרים וכו' ס'תין כפ'א
 שרש מולדת: סאות כספרים מדויקים מלא וכן רמזי פ"פי המסורה כי לא כמנה נג' המסרים סימנס ספרתי כסוף כרשית: אשפוטו הם חרש
 מכלול דף כ'נ דף ק"ח ושרשיה וליה חן פרשת י"ט המספר השלישי: סרפידים כהשק סל'י פריפדים ירושלמי עריפדים עב"ל: ונמדויקים מלא
 דמלא וכ"כ הר"מ ז' ויחיו כרפודים וסין סים מלא דמלא כמרון יר'אן כפינו דרובא ויסו סרפודים ויחיו ס'תין נ' עמלים דלמלא ושאר חריות
 חסר יוד כפינו וכלתיו מלאים יוד הקמא עב"ל וכן כמסר כג' ס' כשלא: וחגיר כל ליסכא חגד כמוריימא חסר ו'א' כר חן וכפד' לקח שוב
 כה חמסר כפינו יפק מלא הנסים: ומגיד לכני ישראל מלא ה'א' שיש: ש'בו לומר לכנים כמסר ולכנפים הככות ודקדופיהם ולכנפים דכרס קאים
 כנידים ורמיה לדבר מלא חמסר כממו ופגיר כ'יוד לסינ גידיס פ"ב: וכסנפ פ' ר"ת כמחלה מירס חקן סרס דכמ' ויסב חס' דכרס
 ש'אטינן דמנו של אדם: ולסוף כ'י סונס'ה דכמ' ויגד חס' דכרס סקין למלא כנירין פ"ב: ופח'א כרמ' דמקר דרש'ה ילפינן חק'א דמגיד
 פ'מורא ד'יוד וס'סוף דרש'ה עבד מתי דסקי' דג'ליה רחמנ'א ומינכא כתי לכוניו סלמ'ה ז' דמייני הך דרש'ה חק'א דמגיד כדש'ה כרמ'א ז'כ' רמ'א
 כתי: * אשר עשויה למצרים כמקון ס'ת יסן לפכרס ס'א בסצרים וכן כנסת חק'א גדולה אכל ככל ספרים מדויקים כ'ג' ו'א' ז'א
 ורמ'א ירי אס' רמ'יס אסר ע'סיתי למכרס עס למ'ד כפינו: וכן כמחמ' כ'י דמקן כמון כנסוף לפצד'ס וכמון סליו מסכ'ס כיה מינכ'ס וסכרי: ואבא
 אתכס אלו כ' חס' יוד וס'תין מ'ס כמ'יה סמ'ן ל'ה: ועתה אש שמוע כממק סל'י סמוס ירושלמי סמפ עב"ל: וככל ספרים מלא וכן כמחל'ה
 ס'מורא

ספר שמות יג

לוקני העם וישם לפניהם את בלדברנים האלה אשר צוה יהוה: ועניו כל־העם וירדו
ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה וישב משה את־דברי העם אליהוה: ויאמר יהוה אל־
משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם ברברי עמך וגם־כך יאמינו לעולם
וגד משה את־דברי העם אליהוה: ויאמר יהוה אל־משה לך אל־העם וקדשתם היום
ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל־העם
על־הר סיני: והגבלת את־העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל־
הנגע בהר מות יומת: לא־תגע בו יד ביר־סקול יפקל אצורה יירה אס־בהמה אס־איש לא
יהיה במשך היבל הפה יעלו בהר: * וירד משה מן־ההר אל־העם ויקדש את־העם וכבסו
שמלתם: ויאמר אל־העם היו נכנים לשלשת ימים אל־תגשו אל־אשה: והיו ביום
השלישי בהית הפקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על־ההר וקל שפר חוק מאד ויחרד כל־
העם אשר במחנה: ויצא משה את־העם לקראת האלהים מן־המחנה ויתיצבו בתחתית
ההר: והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ועל עשנו פעשן הכבשן ויחרד
כל־ההר מאד: והיו קול השפר הולך וחוק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: * וירד
יהוה על־ההר סיני אל־ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל־ראש ההר ועל משה: ויאמר
יהוה אל־משה רד העד בעם פניהם אל־יהוה לראות ונפל מסנו רב: וגם הבהנים
הנגשים אליהוה יתקדשו פניפך בהם יהוה: ויאמר משה אליהוה לא־יוכל העם לעלת
אל־ההר סיני כי־אתה העדתה בנו לאמר הגבל את־ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה לך־
רד ועלית אתה ואהרן עמך והבהנים והעם אל־יהרסו לעלת אליהוה פן־יפרך־בם: וירד
משה אל־העם ויאמר אלהים: * וידבר אלהים את כל־הדברים האלה

שלישית
של שבוע

ששי
ובימי
של שבוע

חמישי
לא
של שבוע

לאמר

המפורט בה' פ' ו' ויאמר אל שמוע תשמע דברה מלא ואל' כמיז וכל אוריימה לכזויה מלא כר מן נ' חסרים ואל' וסמן ששע אמת נפקמו דאס
שכה ממנה ששע בין חסכים ויהיה אל ששע דקריה ששע וסאר אורייתא מלמיס אל' כוליהן ששוע דקריה אל' רידיה נקמן ככל' וכן נסמר
דחסריה גדולה פרשט שסכסיס: כי ביום השלישי חסר יוד פ' כי הספורם וכ"כ בה' זל' ויהי בקר יום שלישי כל לישנא דשליטא בנורייתא מלא
אל' כמיז כר מן א' חסר וסמן כי נים השלישי ירד: חגשו כני' אל נוסה: והיו קלת חר מן חסרים לחסרים וסמן כס' הזוהר דק ס' א'
בתחתית נספריס כ' כדוייקוס הכ' ית כזוא לכדו ודגשות הכ' וה' הנה אחריו מוכיה כן' וכן כראה מלשון פ' ית' זל כסכז ויניצבו בתחתית סכר
מלא יר' כמיז וכזויה ויפיר כד סאלו תחמית: והיו קול השפר חר מן חסר ואל' וסמן כספר הזוהר סס: מן יודרו אל א' לראות מלא
ועיני כמ' ריש ס' דא וט' כסרס נח נני וירד ש' לראות: לעלת אל הר סיני וכן אל יחרסו לעלת כסמוק דסמק כללי סניס חסרס
סרוסלמי סניס מלמיס ככל' ונספריס מדוייקוס סניס חסרים: וכ' כספורט לעלת ד' חסרים כזויה וסמן לא יוכל כסס למלא: אל יחרסו
לעלא: ולא חסיס למלא דולת דכריס: והסדרים סכה לכמוב דרדעי והוא וסניכו לתלמ' גלין ד' חסרים: וכ' מלמיס וס' לא נוכל לעלות
אל כסס וספילו לכויל: העדחה ס' כסוף סיכז רמו לה' כזויה סל כסרס כמיז: לך כ' למד כסנול: יפרץ כס כריס נקמן והוא חסוף
סכני דקק:

עשרת הדברות

ברוב הכסוקים נספסרה דברות יש בכל מינה ז' סמנים ונארצט מינוח עסן דגס ורסה: וזו הן סיכז כל סל וסיוס כל מלאכמד' וסיו' של
הרצח' חנאף' חגנב' ויס נס כן ג' אומינ' נסחי נקודות וכן כ' ין סל פני' מיו סל כמרן סתחת כלי' סל הרצח' כסלסס דמתן
ופחא וכמז כרי' ז' חניז כמ' מ' כיי וסלמי דסלמי ס' ו' סספסס האמת לכל זכ ספורס סיס ב' קריאות דנרזח האחד כסקורא היחיד כינו כלין
כנזו אינו מרקד לקורא כל דנור ודנור כפני כמזו אלל מחלק הכסוקים כסדר נגון קריאות: ודנור לא יהיה לך יהוה ארוך עושה מענו ספוקים
רבים וכן כזור אל יוס' וד' דברות הארונים סכס קסניס עושה תילכ כסוק אחד' אלל הקורא סגור כרוך סיקרא כל דנור ודנור כפני כמזו
כין סניכו דנול כככז כין סניכו חסן: יחמיז אזה סיניו נעשמיס וננקודות ונדגש ורסה לכנדיל כין סגור הקריאות כפי סדר הנקודה: ונכל אל
כיוזר הדנר וימר וכמז כסמן הזכ כזו אל פני יש זכ רביע וסוף כסוק היחיד קוראה ככוף כסוק וקוראה כנזור קוראה כריכ' וכן כזכרמו
לנקוד כו' ז' מן נקמן ונפחה: כקמן לקורא כס' כי כן דרך כסקורא כל מלס כנקודה כפחה כספחז כסוף כסוק או כלמכח כנקד כקמן והסמח
לקורא כריכ' אלל לא סניסו ליו' של פני נקודה כלל' ומזה כססס יש למי' של כארץ מתחת ולכד' סל מרבה קמן וספח' סקמן לקורא
מפחה כזכרמו: מרבה כסוף ככוף: וכפחה לקורא מפחה כזולל: מרבה כסרמח כד כמן: וכמז סקובל האלמי כרי' זל כחנינורו כנקרא סמח
כסופח סהורא סחי כנקודות לני' וי' סל כמי' ולכד' וחי' סל מרבה: וכן י' וחי' סל מתחת' סטוב דנולת כיה וסמקין אורו כזויסס
מליו ליו' אל כדין: עוד ככז ראו' לסקכפ כקדניס יי סמקדק כקדניס קמן לכפח כנלמ' כמי' וכן ככלת מפחה: והסכך כעלל מרבה למי
כפח קריאה כספוקים טיקר ככל' וזכ כשפס סכניס וס כן לך אומינ' רסין ודגשין סוכרמי למלמ' סלמורא עידי' כ' סל כל מלאכמד' דגושס
מפח

אמר המדפיס

להיות כי ראיתי כמה וכמה רשעושי בקריאת עשרת הדברות לסיבת חילוק המעשים והנקודות שיש בין לקורא ביחוד לקורא בצבור ובכל הרפואי הם מעורבים בתערוכות הומש * ובהערוכות חסם לרעת האמיתית אסרתו לילך בעקבות המחבר שכתבם בכל שלשה האופנים היינו כחדא סחתא לשניהם * וחלוקה ררכנן של שלת הקבלה לכל אחר שהם ולהרפואים כעמודים חלוקים נאמנים וכשרים * בהם עין הקורא תחוינה מישרים :

לקורא ביחוד

אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל חמוטה אשר בשמים ומעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך וקנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקם יהוה את אשר ישא את שמו לשוא :

פ

זכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית וכל מלאכתך : ויום השביעי שבת וליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ויבנך ובהתך עבדך ואמתך ובהמתך ונרדך אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו :

כבוד את אביך ואת אמך למען יארכיך ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נרנן לך : ס לא תרצח : ס לא תנאף : ס לא תנב : ס לא תענה ברעך עד שקר : ס לא תחמד בית רעה : ס לא תחמד אשת רעה ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעה :

לקורא בצבור

אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל וכל חמוטה אשר בשמים ומעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך וקנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקם יהוה את אשר ישא את שמו לשוא :

פ

זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת וליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ויבנך ובהתך עבדך ואמתך ובהמתך ונרדך אשר בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו :

כבוד את אביך ואת אמך למען יארכיך ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נרנן לך : ס לא תרצח : ס לא תנאף : ס לא תנב : ס לא תענה ברעך עד שקר : ס לא תחמד בית רעה : ס לא תחמד אשת רעה ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעה :

וכל

וְכַל־הָעַם רְאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַדָּהָר עֲשׂוּ וַיִּרְא הָעָם וַיִּנְעוּ
 וַיַּעֲמֵרוּ מֵרַחֵק׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אֵתָה עִמָּנִי וְנִשְׁמָעָה וְאֶל־דְּבַר אֱלֹהִים פֶּךָ
 גְּמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לִבְעֵבֹר נִסּוּת אֶתְכֶם בְּאֵי הָאֱלֹהִים וּבְעֵבֹר
 תְּהִיָּה יִרְאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לִבְלַתִּי תַחֲטְאוּ׃ וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרַחֵק וּמֹשֶׁה נָגַשׁ אֶל־הָעָרְפֶּל אֲשֶׁר־
 שָׁם הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם
 טל רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּן אֵתִי אֱלֹהִי כַסֵּף וְאֶלְהִי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ
 לָכֶם׃ מִזְבֵּחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וּזְבַחַת עֲלָיו אֶת־עֲלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלֹמֶיךָ אֶת־צִנְאֶיךָ וְאֶת־זִבְחֶיךָ
 מ בְּכֹל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכֵּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבְרַכְתִּיךָ׃ וְאִסְמִיזְבַּח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה־לִּי לֹא
 מא תִּבְנֶה אֶתָּהּ גִּיּוֹת כִּי חֲרַבָּה הִנֵּפֶת עֲלֶיהָ וְתַחֲלָלָה׃ וְלֹא־תַעֲלֶה בְּמַעֲלַת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר
 ע'כ לא של שבועה לֹא־תַעֲלֶה עֲרוֹתָךְ עֲלָיו׃

כ פ פ פ

הַפִּטְרָה יִתְרוֹ יִשְׁעִיהוּ כִּשְׁנַת שׁוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִיהוּ עַד וְרַע קָרַשׁ מִצַּבְתָּה * וְהַאִיטִילֵאֲנִי כּוֹסִפוּיִן עַד אֵת כֵּן מִטְּבַל
 וּמְרַלְגִינִן שֶׁם ט וְאוֹמְרִים עוֹד שְׁנַי פְּמוֹקִים כִּי יוֹלֵד יוֹלֵד לָנוּ עַד הַעֲשָׂה׃

כא ואלה

הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תַּעֲשִׂים לַפְּנֵיהֶם׃ כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
 וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחַפְשֵׁי חֲנָם׃ אִסְרְנָפוּ יָבֵא בְּנָפוּ יֵצֵא אִסְבַּעַל אִשָּׁה הִיא וַיֵּצֵאָה
 אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ אִסְרְנָפוּ וַיִּתְּלוּ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּהּ לָוּ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּה תְּהִיָּה לְאִדְּוָהָ
 וְהִיא יֵצֵא בְּנָפוּ׃ וְאִסְרְנָפוּ יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶת־רַבִּי אֶת־אֲשֵׁרִי וְאֶת־דָּבָרִי לֹא אֵצֵא
 חֲפָשִׁי׃ וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל־הַהֵלֶלֶת אוֹ אֶל־רְמוּזָה וְרָצַע אֲדָנָיו אֶת־אֲוָנוֹ
 ע'כ לכה פּמַרְצַע וְעֵבֶדוֹ לְעֵלָם׃ () וְכִי־מָכַר אִישׁ אֶת־בְּתוּלָתוֹ לֹא תֵצֵא כַצָּרָה
 לוק מן העברים׃ אִסְרְעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיהָ אֲשֶׁר־לֹא יַעֲדָה וְהַפְּדָה לְעַם נְכָרִי לֹא־יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ
 מר מה בְּכַנְדוּבָה׃ וְאִסְרְלָבְנוּ וַיַּעֲדָהּ כַּמִּשְׁפָּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃ אִסְרְאֲחֶרֶת יִקְחֶלֶךְ שְׂאֵרָהּ
 מו כְּסוּתָהּ וְעֵזְתָּהּ לֹא יִרְעֶ׃ וְאִסְרְשֵׁל־אֱלֹהִי לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָה חֲנָם אִין כֶּכֶף׃ ()
 מז מָכַר אִישׁ וְמָת מוֹת יוֹמָת׃ וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִירוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ מָקוֹם
 אֲשֶׁר יִנּוּם שָׁמָּה׃ () וְכִי־יִזְוֹד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהִרְגוֹ בְּעֶרְמָה מִעַם מִיבְּחֵי תִקְחָהּ
 למוֹת

הקולות מלא וכו' וחסר חסר הלמד בספרים מדויקים והעמק הללו... ועמי המסורה שנסברה במד' סוף פ' וא"ל וכו' הרמ"ה ז"ל
 כלחוד מלא וכו' ק"מחה וחסר וכו' כמראה ודלח כמראה וכו' ויבין ויקחכתי כאן ויבין חפ"ה : הלפידים בספרים מדויקים וכחמק הללו חסר יו"ד
 כמראה ובמד' כחוס ב' נחסר בלפידים ג' מלא בליסנא בקריאה וסי' נחסר ויבין א"ש בלפידים (סופטים טו) מרחיבין בלפידים (כחוס ב' הפיו לשידור
 והלכו (חיוז מל) ח"כ כמב וכל הי"ם רואים הלפידים ושארם לפידים כמיב ע"ל . והמדפים כמכנס מלך בין נחסרם ויין בספרים כ"י ככל ספרים
 כ"י מדויקים וכמוך הוא וכו' שצריך להגיה וכל המס רואים הלפידים כמיב ושארם לפידים כמיב נס הרמ"ה כמב ומל הלפידים מלא יו"ד קדמא' וחסר
 יו"ד יחיון : דבר אחת נמקם ספרים הכ"מ כמיב ובמקבין ככנול ונעל ח"מ כמב ככנול וכו' ככל לוי"ת חן כפ' כ"ח חסבר הסליטו ונעקף ככנול
 דבר נא (שמות יא) : תחטאו חס"מ כחסף כנול : אלהי כסף חרן ג' מלעיל ע"פ"י המסורה כמ"ש כפ' כח ע"פ מלבי"ם : ותחללה מין נו
 יו"ד וכו' הרמ"ה ז"ל : חעלה המירכא חסר הסגול : ולא חעלה במעלה כמל רב פפליס כמב סהכ"מ כננס שלל כמכשט ואני רמ"מ רכס ככל
 ספרים כדיונו : במעלה מין כמ"ש נישא ולא מאריך במ"ס :

פרשת משפטים

הַמִּשְׁפָּטִים כִּזְקַף הַטֵּן׃ וּבִשְׁבַעַת הַטֵּן דְּנוּשָׁה וְכִלְיָם בְּלֹא קִדְמָה בְּסִי׃ יִחַן לֹא הִמְיָן כְּנִבּוּל וְהַיּוֹד כָּלֵל מֵאֲרִיךְ בְּסִפְרִים מְדוּיָקִים
 וְנִסְ דְּכִסּוּס יִסֵּן׃ וַיִּלְדֶּה לּוֹ נִמְקָמָה סִפְרִים הַלְמַד כְּדִנּוּשׁ סֵל מֵלֵךְ לֹא וּכְמַכְלוּל כְּדִנּוּשׁוֹ כְּבַלֵּל הַיִּסֵּס׃ אִבֵּר לֹא יַעֲדָה לֹק' וְהוֹת
 חד חן של בורוימא דכביין דוא' ונמכרו כפרש סמיני על ספוק אשר לח כרעים . וכילחו חיו לדרשא כמו שחמוב על כל חסד
 בשקופו כפ' ז' על זה דרוש שהיה לו ליעדה ולקוימה וכמו שרנס אנקלוס דקיימא ליה דמנות יעירד קודמת למנות פדויה . ואף ע"ג דכמיב נמל' חסד
 דרטינן כמלו כמיב דוא' . כלומר שהיה לו ליעדה ואינו רוצה ונסדה וחינו טברא דלטה לי למחבז אשר לא יעדה . ועדשכי קרא ש"מ לדרשא וכמי סדרשונס
 קרא דלש יתדה הייה כריכה נט ונס לא הייה כריכה פדויה חז כנסעס יועוד כקט סטנוד סכחוח מינה : ועדשכי קרא ש"מ לדרשא וכהי סדרשונס
 כן כוססו סוף פ' נסס על כסוק חן יקטלני לא חיהל . ועיין מה כפזב אבן עזרא כאן ונכסר הוהר ומה שחמוב כפרש דר שניי על סדר סדר לא
 הדפד וכיסטיח מ"ס על כסוק וישראל לא יאסף וכיסטיח ס"ג על ככל כרפס לא כר ונמזמור ק' מל ולא מנחנו : כבגוד בה נמקף ולא כסר . מלני"א
 שלש אלה פל"מך בקמן וכוהו חטוף : לא יעדה כלא מקף כמכש : וכי יוד א' חסר ו' מלא דין חסר וחד מלא חן ככניז אשר יוד דכ' כסיכ"א
 והכה

מנין שבת

למאת: ס ומכה אביו ואמו מות יומת: ס ונגב איש ומכרו ומצא בידו מות מות
 יומת: ס ומקלל אביו ואמו מות יומת: ס וכי יריבין אנשים ורבה איש את רעהו
 באבן או באגרת ולא ימות ונפל למשכב: אסדיקום והתהלך בחיץ על משענתו ונקה הפכה
 רק שבתו יתן ורפא ורפא: * ס וְכִי־יִכְרֶה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אִמֹתּוֹ בְּשֶׁבֶט וּמַט
 תחת ידו נקם ינקם: אך אסדיקום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: ס וכי ינצו
 אנשים ונגפו אשה הרר וצאו ילדיה ולא יהיה אסון עניו ישעש כאשר ישית עליו בעל
 האשה ונתן בפללים: ואס אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן
 יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: ס וכי
 יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואס שן עבדו
 או שן אמתו ופיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: פ

וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נב נג
 נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והעד בבעליו ולא ישמרנו והמת איש או אשה
 השור יסקל ונסבעליו וימת: אס דבר יישת עליו ונתן פדיו נפשו בכל אשר יישת עליו:
 או יבן יגח או יבת יגח בפשט הזה יעשה לו: אס עבד יגח השור או אמה כסף שלשים
 שקלים יתן לאדונו והשור יסקל: ס וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו
 ונפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: ס וכי
 יגח שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת
 יחצו: או נדע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם שור תחת
 השור והמת יהיה לו: * ס כי יגב איש שור או אשה וטכחו או מכרו חמשה בקר ישלם
 תחת השור וארבע צאן תחת השוה: אס במחלת ימצא הנגב והכה ומת אין לו דמים:
 אסזרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אס אין לו ונמכר בגנבתו: אס דמציא תמצא

בידו הנגבה משור ערומור ערשה חיים שנים שלם: * ס כי יבער איש שדה או שלישי
 כרם ושלח את בעליו ובעד בשדה אחר מיטב שדרו ומיטב פרמו ישלם: ס כרתצא בעירו ק
 אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם הפכער אתה בערה: ס
 כרתצא איש אל רעהו כסף אוכלים לשמר ונגב מבית האיש אס ימצא הנגב שלם נח
 שנים: אס לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אלה האלים אס לא שלח ידו במלאכת רעהו:
 על כל דבר פשע על שור על חמור על שוה על שלמה על כל אברה אשר יאמר כיהיא זה נט
 ער האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו: ס כרתצא איש ס
 אל רעהו חמור או שור או שוה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת
 יהוה

והכה איש בנקמה ספרים אסכמים מחרין כס' והכה אדם: עניו כהענין סללי עניו ירושלמי כס' וכל הספרים מלך וכן כוח כסות
 גם הרמה כחז עליו מלך וא' מנין: בפללים כסות סללי ירושלמי כס' כלילם כס' ין כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס'
 הספרים חס' יד קדמיה חס' וכל כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס'
 סתמל כס'
 לניסה כס': סתמול סללי ירושלמי חס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס'
 והמת יהיה לו חס' סללי חס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס' כס'
 כס'
 כס'
 כס'
 כס'
 כס'
 כס'
 כס'
 כס'
 כס'

ספר שמות כח

ועשו את האפוד זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב: שתי כתפת
הזרת יהיהלו אל שני קצותיו וחבר: וחשב אפרתו אשר עליו כמעשרו מפניו יהיה זהב
תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור: ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות
בני ישראל: ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן
השנית בתולותם: מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני
ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את שתי האבנים על כתפת האפוד
אבני זכרון לבני ישראל ונשא ארון את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון: * ()

וע"כ לש
של

ס ועשית משבצת זהב: ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת
ונתתה את שרשרת העבת על המשבצת: ועשית חשן משפט מעשה חשב
במעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור תעשה אתו: רביע יהיה
בפול ורת ארכו וורת רחבו: וקלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטרדה
בזרקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם שבו ואחלקמה:
והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: והאבנים תהיו על
שמת בני ישראל שתיים עשרה על שמותם פתוחי חותם איש על שמו תהיו לשני עשר
שבט: ועשית על החשן שרשית גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועשית על החשן שתי
טבעות זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן: ונתתה את שתי עבת הזהב
על שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתות התן על שתי
המשבצות ונתתה על כתפות האפוד אל מול פניו: ועשית שתי טבעות זהב ועמית אתם
על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה: ועשית שתי טבעות זהב
ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה מפול פניו לעמית מחברתו מפעל לחשב
האפוד

ועשו את האפוד מ' פתוחי: קצותיו מלא ואלו בכל ספרים מדויקים וכ"כ הרמב"ם על שני קצותיו דיוקן כרוב מ' מקמה מלא דמלא
פניו מלא חר ואלו ומלא יוד בכל מדינות דמיא כר מן ב כגיבי מרין ווין ביה כר' למיו וחבר יוד ביה מיו' לוא' בפרמח וסיון משי קצותיו
שכרונים דויקל מל שני קצותיו דמסיד דמלא סקודי: פתוחי חתם כמעט כלל חתם ירושלמי חומם ע"כ ובספרים מדויקין חמר וזוהו הרמזון
השפדים סמניו כמן כמפורס' או משה הדרכים סמניו כמניינס והמכנים סמניו על שמה בני ישראל שפירשה ונמל כמטות זה גם כמל מתחם כמן ור'ל
והמכנים מל שמה בני ישראל דפ' סקודי וכ"כ הרמב"ם זל חתם ג' ספרים ואלו כמורי' וס' מעשה חרש ו' ומסיית בין: והמכנים מל שמה סמניו
מלמח ואלו וכ"כ בנזמחי דיקי מ'כ"ל: ונשא אהרן את שבועתם כל לויים בנזמחי חמר ואלו ב' מלמח ובמטה מליה כמסורת דיקא שנותם
מרון מלמח: וסיון וכמל מהרן מל שנותם ימלח שנותם דמרגלס וסמ"ח שמהם כמוריית חמר ואלו וסמ' דמסר מליהוין מלמח ספרים סמנס
פול דמפרים סמנה הוו ונזמחי דיקי כמסר: קמייית סמני דמלחן מרון מלמח וסמ"ח ליכנת חמר הרמב"ם זל: ויהלם נכ"ס הי'וד כמקן: ואחלקמה
מלמל כי המנס כל'מר למ נכ"ס: וישפה כמקמ' ס"ס כ"פ' כמריי כמ' ביחוקמל כ' חוכן רמייני כדמנס יסן וכ"כ כמל מ' ופיר'וד כממריד ככל
ספריים וכמ' דמכלל דף ע"כ חמר הקרבן: ולהציב הדרבן: כדבדבנות: וישפה זכרית חובב: וישדה כמוריית: וול סים כמלוי:
קבלנו קרמחם כמקן רחב ולא סמניו ולא רמייני דמס מחלוקס וכמ' המכלל יופי מל וישפה כר' סמני כיר'ד גמיח ע"כ וסיון דמרי כמלוי כי כממ'מס
כמ' דיר'ק כמריי' סמס כמייני' וסיון מ'מ כמ'קמל מל כדבדבנות ונשא מל מ' ע' על ולהציב הדרבן: ויחוקמל מ' על כמ' הקרבן: לשני עשר
כ' כלישכח כמוריית' דין ומירדן ושני עשר כמ' דויניאו ח' קריכס: ומסר מל מוריית' לכמ' מסר כמייני' ומיכ' מוריית' כמ' קריח: מעשה עבת
מ' כמ'ק מייב' ח' ע' סמק קמב' חממ' מ'ל כמ'ק מ'מ'כ'מ'': ונתתה את שתי עבתות דמסר כמ'ק כמ'ק שס ועשית על החשן שרשרת וסמנה הוו
עמ' מ' מרומה למ כמ'ק כמנין חמס' יס' יס' כלישכח הרמב"ם זל וס' יס' חמריס זכרית ונמסורת דמסר כמ'ק שס ועשית על החשן שרשרת וסמנה הוו
ור'ל וסמית יול חמסן מטי סמניו וס' זכ' מ'ונסוף כמ' סרב' נל סליון יס' חמריס כמוריית' וסמ"ח מלמח: וכמלחן כומסי דיקי סמ' מלמ'': ונתתה
על כמ'רית האפוד כמעט כלל כמ'ק ירושלמי כמ'מ' עכ"ל: ונמסרתי מדויקים מלא וכן מלמ'י נמסורת כמ' כמ'מ' כ' מלמח כמ'רית וס' שמי
קצות ומקמה חתם על שתי וז"כ הרמב"ם זל: אל עבר האפוד ביתה כמ'מ' ספרים כמ'ק האפוד חמר ואלו והמסורת מלמ' מ' מלמח כלישכח ולא
נמנה ע'מס' זכ' הוו כמ'רית דמסר מ' מ' מלמח כמ'רית חמר יס' חמ' ומסוד וס' מ' כמ'ר'ע כמ'ר'ע כמ'ר'ע כמ'ר'ע כמ'ר'ע כמ'ר'ע כמ'ר'ע כמ'ר'ע כמ'ר'ע כמ'ר'ע כמ'ר'ע
מלא כמ'רית מדויקת כ' מטה מלמח כלישכח כמ'רית וזה אחד מס' זכ"כ כמ' סמון ונס הרמב"ם זל כמ' מ'מ' מ'מ' מ'מ' מ'מ' מ'מ' מ'מ' מ'מ' מ'מ' מ'מ' מ'מ' מ'מ'
ומל' מ'מ'
סמ'ק מ'מ'
מ'מ'
מ'מ' מ'מ'

לחשב

קדוש

והגדת אתם אבנטי אהרן ובניו וחבשת להם סנפיעת והיתה להם כדנה לחקת עולם ומלאת יד-אהרן ויד-בניו והקרבנת את-הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש הפר ושחטת את-הפר לפני יהוה פתח אהל מועד ולקחת מדם הפר ונתתה על-קרנת המזבח באצבעך ואת-כל-הדם תשפך אל-סוד המזבח ולקחת את-כל-החלב המכסה את-הקרב ואת-היתרת על-הכבד ואת שתי הכליות ואת-החלב אשר עליו והקטרת המזבחה ואת-בשר הפר ואת-ערו ואת-פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא ואת-האיל האחר תקח וסמכו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל ושחטת את-האיל ולקחת את-דמו וזרקת על-המזבח סביב ואת-האיל נתת לנתח לנתחו ורחצת קרבו וקרעו ונתת על-נתחו ועל-ראשו והקטרת את-כל-האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא * ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל ושחטת חמיל את-האיל ולקחת מדמו ונתתה על-תנינך און אהרן ועל-תנינך און בניו הימנית ועל-כרני ידס הימנית ועל-כרני רגלס הימנית וזרקת את-הדם על-המזבח סביב ולקחת מן-הדם אשר על-המזבח ומשמן המשחה והיית על-אהרן ועל-בגדיו ועל-בניו ועל-בגדו בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדו בניו אתו ולקחת מן-האיל החלב והאליה ואת-החלב והמכספר את-הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת-החלב אשר עליו ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא וככר לחס אחת וחלת לחס שמן אחת וריק אחד מפל המצות אשר לפני יהוה ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על-העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה ולקחת את-החיה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה קד למנה וקדשת את חיה התנופה ואת שוק התרומה אשר הניף ואשר הורס מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני-ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אהריו למשחה בהם ולמלאיבם את-ידם שבעת ימים ילבשם בהון תחתיו מבניו אשר יבא אל-אהל מועד לשרת בקדש ואת איל המלאים תקח ובשלת את-בשרו במקס קדש ואכל אהרן ובניו את-בשר האיל ואת-הלחם אשר בפל פתח אהל מועד ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את-ידם לקדש אתם וזר לא-אכל כיקדש הם ואם-יתר מבשר המלאים ומן-הלחם עדי-הבקר ושרפת את-הדותר באש לא יאכל כיקדש הוא ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר-צוית אתה שבעת ימים תמלא ידם ופר חטאת תעשה ליום על-הכפרים וחטאת על-המזבח בבפרך עליו ומשחת אתו לקדשו שבעת ימים תכפר על-המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים בל-הזנע במזבח יקדש *

חמיל

קדש
קדושה
הר

זה

ושמנו אהרן בספרים כי פלויקים ונדמוסים וסניס חסר ואלו כחוריו שנומרו וכן כבד א"פ שכן הוא ככל ס"ם ונס הר"מ כחכ אהרן ככל מורי
חסר : תנתח פ"ו חסונה נס היה לנחה : המכסה המ"ס בלא רגש : וחלת לחס הו'לו נגזית : לחס הו"מ כמקנ לכל והוא חסוף : כי
תרומה הוא ה' דמטנים וסנורין היה וסנינס כמסור וחסרה חסרה כי פרומה היה כמסרה חסרה כי תרומה הוא : ואם יוחר הו'לו נגזית :
חמיל ידס יסכ חסר חמ ומשמים ניה : והיה המזבח קדש קדשים כרונ ספרים כ"י הק"ו בלא מה-יוי וכמוזב כחכול כמסקלי הסמור : מפל סעל
זל"ס וככלל יסוכ החולס לחסן קען חרשים קדשים וסממים יחד כמקן רחב קדשי כוית : לק קדשיך וכו' כ"י וכן כסרטים וז"ל חכן מזרח ככה
כמק דן ק"א ומל קדש סייא כחולס יסוכ כמקן חסן קדשי קדשים ס"י : וב"כ הלוי חן ככ"י ס' וסניין ס' סוף כללי כמקן חסוף סעלכרי ר'
וגיה איה חסוף קורס לכוכל אלג קדשים כק"ן חסן : ומוד אחרון כמניין זה כסודס סמאר ככללי כמקן חסוף ס"ס :

זה

וזה אשר תעשה על-המזבח פבשים בני-שנה שנים ליום תמיד: את-הכבש
 האחד תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה בין הערפים: ועשרן סלרת כלול בשמן
 בתית רבע ההין ונסך רביעת ההין יין לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה בין הערפים
 כמנחת הכקר: ובנסכה תעשה-לה לריח ניחח אשה ליהוה: עלת תמיד לדלתים פתח אהל-
 מועד לפני יהוה אשה איעד לכם שמה לרבר אליך שם: ונעדתו שמה לבני ישראל ונקדשו
 בכבדו: וקדשתי את-אהל מועד ואת-המזבח ואת-אהרן ואת-בניו אקדש לכהן לי: ושכנתי
 בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו כי אני יהוה אלהים אשר הוצאתי אתם
 מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהים: *

ל שבע

ועשית מונח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: אמה ארכו ואמה רחבו רבע יהוה
 ואפתים קמתו סמנו קרנתיו: וצפית אתו זהב טהור את-בניו ואת-קורתיו סביב ואת-קרנתיו
 ועשית לו זר זהב סביב: ושתי טבעות זהב תעשה-לו ומתחת לזרו על שתי צלעותיו
 תעשה על-שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: ועשית את-הבדים עצי
 שטים וצפית אתם זהב: ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על-אזן העדת לפני הכפרת
 אשר על-העזרת אשר איעד לך שמה: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בכקר בכקר
 בחיטבו את-הנרות וקטינה: ובהעלת אהרן את-הנרות בין הערפים וקטירה קטרת תמיד
 לפני יהוה לדלתים: לא-תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסבו עליו: וכפר
 אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדלתים קדש-
 קדשים הוא ליהוה:

פ פ פ

הפצרת הצוה יחוקאל מנ אתה בן אדם הנר את בני ישראל עד והצאתי אתכם נאם ה' אלהים

וידבר יהוה אל-משה לאמר: כי תשא את-ראש בני-ישראל לפקדיהם ונתתו איש
 כפר נפשו ליהוה בכקר אתם ולא יהיה בהם נגף בכקר אתם: זה ויתנו כל-
 העבר על-הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומת
 ליהוה: כל העבר על-הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא-
 ילכה והדל לא ימעיט מפחצית השקל לתת את-תרומת יהוה לכפר על-נפשתיכם: ולקחת
 את-כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על-עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון
 לפני יהוה לכפר על-נפשתיכם: (

לשבת שקלים

קו ע"כ לכהן

ע"כ ללוי ולשבת שקלים

קח

וידבר יהוה אל-משה לאמר: ועשית כיוור נחשת וכנז נחשת לרחצה ונתת אתו ביד-אהל
 מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את-ידיהם ואת-רגליהם: כנאם
 אל-אהל מועד ירחצו-מים ולא ימרו או בגשתם אל-המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה:
 ורחצו

את הכבש האחד היחול כל פי' אכן עזרא טבע כפרים. פסוק את הכבש אחד כנסה המדקק במבולו דף כ"ג * ובפסוקים טרם סיכסח את הכבש
 אחד לית וחד את הכבש האחד דומה סוגו: תעשה בין ס"ו כחסף פסוק: תעשה לה סלמך דנוס: ונקדש נקנת ספרו ספרו סל'ג
 כקמן ומסור תליו לית קמן וכן ראינו בפסוק יסן: בניו כביל דנוס: לשאת אתו בהמה קדמה לשאת אתו בהמה פנייה לשאת אתו בהם
 פרשם ויקבל וסימן ולא פסחם ולא כה כסם (יחוקאל ז): לפני הכפרת אשר על העדת כחוס קסן עס פרנסו ססינויטל כחוס ולפני ט"ו
 וישגו ככל כחמו החוטא וכן כחוס קדמון כ"י כחוס לבניו וככח בניוין מטעם ניה ויהי כשנינו דכתיבו ולמני: בחיטבו כפציר לש נמחירו ז
 קדשים כחוס כפרים כ"י ק"ו קל מלרוד:

פרשת תשא

בי תשא פסוקים: בני ישראל נקף: הקדש ק"ו דנוס: לרחצה ס"א כלל חסיק: אל המזבח כנסת אהל יכפר כספרי: כפרד:
 פסוקים: כחוס כפרים כ"י ק"ו קל מלרוד: 13

וְרָחַצוּ יָדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיתָה לָהֶם חֻקְעוֹלָם לֹא יִזְרְעוּ לְדֹרֹתָם: ()

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה קַח־לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מִדְּרֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹר וּקְנִימֹךְ

בְּשֵׁם מַחְצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים וּקְנֵה־בֶשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים: וְקָדָה חֲמֵשׁ מֵאוֹר בְּשֶׁקֶל

קָדָשׁ וְשִׁמֵן זֵית הַיָּיִן: וַעֲשִׂיתָ אֹתוֹ שִׁמֵן מְשַׁח־לְקָדָשׁ רֹקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רוֹקַח שִׁמֵן מְשַׁח־

קָדָשׁ יִהְיֶה: וּמְשַׁחְתָּ בּוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת: וְאֶת־הַשְּׁלֶחַן וְאֶת־כְּלָיו

וְאֶת־הַפָּנֶה וְאֶת־כְּלָיָהּ וְאֶת מוֹבַח הַקְּטֹרֶת: וְאֶת־מוֹבַח הָעֹלָה וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַבִּיּוֹר

וְאֶת־בְּנָיו: וְקִדְשַׁת אֲרָם וְהָיוּ קָדָשׁ קְדָשִׁים כָּל־הַנֶּגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: וְאֶת־אֲהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו

הַמְּשַׁח וְקִדְשַׁת אֹתָם לְכַהֵן לִי: וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שִׁמֵן מְשַׁח־קָדָשׁ יִהְיֶה זֶה

לִי לְדֹרֹתֵיכֶם: עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִסָּךְ וּבְמִתְבַּנְתּוֹ לֹא תַעֲשֶׂה כְמוֹהוּ קָדָשׁ הוּא קָדָשׁ יִהְיֶה קִי קִי

לָכֵן: אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כְּמוֹהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִפְּנֵיו עֲלֵי־וֹ וְנִכְרַת מַעֲמִיו: () וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סָמִים נְטָף וְשִׁחֹלֶת וְחֹלְבָנָה סָמִים וְלִבְנָה זָכָה בָּר בָּר יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ

אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקַח מִמֶּלַח טָהוֹר קָדָשׁ: וְשִׁחֹקֶת מִפְּנֵה הָרֶקַע וְנִרְעַתָּה מִפְּנֵה

לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָךְ שָׁמָּה קָדָשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֵן: וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר

תַּעֲשֶׂה בְּמִתְבַּנְתּוֹ לֹא תַעֲשֶׂה לָכֵן קָדָשׁ תִּהְיֶה לָךְ לִיהוָה: אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְמוֹהוּ לְהִרְיֹחַ

בָּהּ וְנִכְרַת מַעֲמִיו: * () וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: רֵאֵה קִרְאֵתִי בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל

בְּדֹאֲרֵי בְּדָחָד לַמִּטָּה יִהְיֶה: וְאִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־

מְלָאכָה: לְחֹשֶׁב מַחְשַׁבַת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְבַסָּף וּבְנַחֲשֵׁת: וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבֵן לְמִלְאֵת וּבַחֲרֹשֶׁת

עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה: וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת אֱהֲלִיאֵב בְּדֹאֲחִיסְכֶךָ לְמִטְהַדֵּךְ וּבְלִבְךָ כָּל־

חֲכָמֶיךָ נֹתְתִי חֲכָמָה וַעֲשֵׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ: אֵת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאֲרוֹן לַעֲדוּת וְאֶת־

הַבְּפֹרֹת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כְּלָבָיו הָאֵהֶל: וְאֶת־הַשְּׁלֶחַן וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַפָּנֶה הַטָּהוֹרָה וְאֶת־

כְּלָיָהּ וְאֶת מוֹבַח הַקְּטֹרֶת: וְאֶת־מוֹבַח הָעֹלָה וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַבִּיּוֹר וְאֶת־בְּנָיו: וְאֶת־

בְּנֵי הַשָּׂרָד וְאֶת־בְּנֵי הַקָּדָשׁ לְאֲהֲרֹן כַּהֵן וְאֶת־בְּנֵי לְכָהֵן: וְאֶת שִׁמֵן הַמְּשַׁחָה וְאֶת־

קְטֹרֶת הַסָּמִים לְקָדָשׁ כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ יַעֲשֶׂה: ()

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲךָ אֶת־שִׁבְתֵּתִי תִשְׁמְרוּ שְׁנֵי

בְּיָמֵי אוֹת הוּא בְּיָמֵי וּבְיָמֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לִדְעוֹת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשֵׁיכֶם: וְשִׁמְרַתֶם אֶת־הַשִּׁבְתָּ בְּיָ

קָדָשׁ הוּא לָכֵן מַחְלִלָה מוֹת יִמָּוֶת כִּי כָל־הַעֲשֵׂה בָּהּ מְלָאכָה וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הִיא מִקְרֵב

צַפְיָה: שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְתָּ שְׁבֹתוֹן קָדָשׁ לִיהוָה כָּל־הַעֲשֵׂה מְלָאכָה

בַּיּוֹם הַשִּׁבְתָּ מוֹת יָמוֹת: וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁבְתָּ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשִּׁבְתָּ לְדֹרֹתֶם בְּרִית

עוֹלָם: בְּיָמֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעַלְמֵי כִּי־שֹׁשֶׁרֶת יָמִים עֲשֵׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׂמִים וְאֶת־

הָאָרֶץ

בְּיָמֵי דְדוֹד שֶׁל כַּהֵן לְכָהֵן וְכֵן וְקִנְיָן בְּשֵׁם וְזֶס חֲמוּסִים: מַעֲשֵׂה רוֹקַח כָּל מוֹרִינָה חֲסֵד וְזִי כִּר מִן אֶל מִלָּה וְזִי מִסִּין מַעֲשֵׂה רוֹקַח לְקִשּׁוֹרֵת
קְדָמָה: וְאֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת כְּמַטְקָה לְלִי הַבְּדוּת יְהוֹשֻׁעַ הַמַּדְבֵּר מִכָּל וְכֵן הוּא חֲסֵד כָּל הַסְּפָרִים שֶׁלִּיכּוֹ הַמַּסְכָּה מִלִּים שֶׁמִּסְרֵי כַּהֵן מִשְׁתֵּי
חֲסֵדֵי מוֹת וּבְכוּסֵי הַכִּיָּס הַרְּשֵׁה ז'ל: וְהָיוּ קָדָשׁ קְדָשִׁים מִן כּוֹרֵד לְמַרְיָד וְכֵן שִׁמְחָה קָדָשׁ קְדָשִׁים מִסְּמוּךְ: אֵת אֱהֲלִיאֵב נָסִים אֵת כְּבָרֵי
וּבְנִלְגַל בְּלַח קָק: אֱהֲלִיאֵב חֲדָשׁ מִלָּה כְּמִיב הַרְּשֵׁה זל: אַחִיסְכָךְ חֲדָשׁ מִלָּה כְּמִיב הַרְּשֵׁה זל: וְאֵת הַשְּׁלֶחַן וְאֵת כְּלָיו מִסְּמִים כִּיָּס מִיָּסִי
לְמוֹרִים וְאֵת כְּלָיו: כָּל כְּלִיֹת כֶּסֶף: כִּי קָדָשׁ הוּא הוּא כְּמִיב ז'ל מִסְּמִים שֶׁל י"א הַמְּבַנִּים הֵם כּוֹרֵד כְּמוֹרֵה וְסִימָנִם כְּמִסֵּר נְדוּנָה
כְּרִשֵׁת וְיִשֵּׁךְ וְכֵן כְּמִסֵּר מִסֵּם מָדוּס כָּל קָדָשׁ הוּא כְּמִסֵּר אַחֲרַי כִּי קָדָשׁ הֵם לָכֵן שֶׁחֲלָלִיָה הַלְּמַד בְּשֵׁל נָקִיָּה מִסְרִים כְּמִסֵּרָנוּ: אֵת חֲשֵׁבֶת
לְדֹרֹתֶם מִיָּין ש"ס כְּסוּף מִרְשָׁה שֶׁל לך: לְעַלְמֵי כְּמַקְרָא גְדוּלָה כְּמֵן הַמְּדַפְסִים כְּמֵן וְכֵן שֶׁל מְסוּךְ וְכָלֵל לְמַלְס סְמִרְשֵׁה י"ח חֲסֵר וּכְמִסֵּר בְּרִאשִׁיָּה שֶׁל
מְסוּךְ וְכָל וְזִי לְמַלְס: וּכְמִסֵּרֵים ש"ס כְּמִסֵּר גַּם כֵּן י"ח חֲסֵרִים וְסִימָנִם כְּמִסֵּר כְּמִסֵּר רַבָּה מִל פו וּכְמִסֵּרֵים רַבָּה מְדַפְסוֹס מְדוּס לְמַלְס י"ח וְחִסוֹ
וְסִימָנִם כְּמִסֵּר כְּמִסֵּרֵים ש"ס וְכָמָל קָדָשׁ מִסְּמִין וְכָמָל רַק כְּמִסֵּר שֶׁל מְלָאכָה כִּי־אֵלֵּךְ כְּמוֹרֵה וְסִימָנִם וְכֵן כֵּן יִתְמַיְנוּ לְעוֹלָם * לֹא תִקְרָה שֶׁלֵּס וְסִימָנִם
הִינֵן

אשר אמרתי אתן לורעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: * ע"כ לכה וסולגין פ סל לג

פ

ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדרת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה וכתב לחת כתבים: והלחת מעשה אלהים הפה והמכתב מכתב אלרים הוא חרות על הלחת: ושמע ידוע אתיקול העם ברעה ויאמר אל-משה קול מלחמה במחנה: ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: יהי כאשר קרב אל-המחנה וירא את-העגל ומחלת ויחראף משה וישלך מיזו את-הלחת וישבר אתם תחת ההר: זיקק את-מידו פ העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על-פני הפים וישק את-בני ישראל: ויאמר משה אל-אהרן מה-עשה לך העם הזה כיהבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את-העם כי ברע הוא: ויאמרו לו עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כיוהו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-יהיה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתגדלו ואשליכו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את-העם כי פרע הוא כי-פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל-בני לוי: ויאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש-חרבו על-ירכו עברו ושיבו משער לשער במחנה והרגו איש-את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו: ויעשו בני-לוי כדבר משה ויפל מן-העם ביום ההוא בשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלא ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל-יהוה ואולי אנכפר בעד חטאתכם: וישב משה אל-יהוה ויאמר אנה חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זרב: ועתה אסיתשא חטאתם ואסיתן מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל-משה מי אשר חטא לי אמחני מספרי: ועתה לך ונחה את-העם אל אשר-דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך ויביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את-העם על אשר עשו את-העגל אשר עשה אהרן: * פ וידבר יהוה אל-משה לך עלה מזה אתה ותעם לג אשר העלית מארץ מצרים אל-הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לורעה אתננה: ושלחתי לפניך מלאך ונרשתי את-הבנעני האמרי והחתי והפריזי החזי והיבויסי: ל-ארץ ובת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם-קשה-ערה אתה פן-אכלך בדרך: ושמע העם את-הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא-ישתי איש עדין עליו: ויאמר יהוה אל-משה אמר אל

ל

לג

לג

ברעה צדמו קרה וכתב צדמה כד' כמ' ד' צדמה הוסיאם ש"ן עזר כוזה ריש פ'ויקבל: בסחנה הכי'ם דנוסם: ומחלת חסר דחסי'ין ריקאטי וזה שפי' עליו בעל אור וקרום: מידו מידו קרי' וכן נאמר נחמתי ובהר'ם צ' ובכיעד רומן למה סבאו' ולכל סוד החוקק אשר מסס לתיני כל ישראל יד שכירה הלוחות וכן אמרו נדרים לקחם בידו מ' וכללים כנאם ויחרן ויכניסם וקיים מססו בידו שלא יכליכם ולא יכילו ואמר סק' כם חזרון יד חוקק כוזה' היינו דכתיב ולכל סוד החוקק' ונדברתי ר'ל כי פרחו המומיות ולכן חסר וי' וכאשר עזר ידיו הלוחות ביד אחת ואשרו ח'ל כי כאלו נכדו כי קדום' המומיות היום נוסח' אולם' וכתי סחזרו' כחיון נוסח' אולם' עמו לא כ'ם: בקמיהם כיוז כתיארו סח'ר' חיווק מסין הל לחות משה חס'ם כסלכות ס'ם ז'לם חחתי' לשמה בקמיהם סחזרו' כל חקקיון ס' כסח' סחזרו' מתיני' הרגל כל' סקוס'ין הללו כוב' קן קכלה מים חמי אים י'כ'ס' וכן נמיקון ס'ם סן ונספר חמרי נכחז סליהם ב' קי'ף ריכיות ליגז ולא מתייני נם נמסרת סדמוס כיוז ב' קוב'ין' דכוקים נמורה נקמי'ם ס'ם סחזרו'ם על סקקרו'ם ס'ר אן' ל'סוי'י' ולא כהני בן סופרי' מירנו נם לא כחל' זכ' נספרים כמס' יד סקדמוס ונרש' סח'ר' ריגאל כיוז סק'ף לשמה נקמי'ם ותי'ה' ולא סן כחסורת' כ'י: כשלשת אלפי איש חד אן' ל' דסנידין אפי': מסחרת ס'ם סני'ה' זל'ה גלגל כ'ס': אמא סיון ס'ם כיוז סרש' ויחי: גדלה הני'ל'ל רפס: דברתי לך זקן קסן כל'סר: פקדי ס'ם'ל' נקמן לכל' יהוה סחוק': ופקדתי עליהם נסעמק הל'י חלי'ס ירוסלמי' מל'ס'ס ואומר סחזרו' י'ג סחזרו' סחזרו' ס'ל' וכן חוה חס'ר כס'ס'ים מדיוי'ס סהו' חד סן י'ג סחזרו' וכימחוק נסר' נסח'ס' גדולה סרש' ויס' וסח'ר'ם'ל' וידבר ה' אל משה לך עלה מזה סח'ס'ים: העלית כחיוק כמו סח'ס'ני' לפיל וסו'ל חד פ'ן נ' נחירק נסח'רו': והגרוי סיון דנוס'ס: ויאמר ה' אל משה אמר אל בני ישראל מין סס סיקס:

יבני ישראל אתם עם קשה עורף רגע אחד אעלה בקרבך ומליתוך וענתה הורה עדיך כעליו
וארעה מה אעשה לך: ותנצלו בני ישראל את ערס מר חורב: ומושה יקח את האהל
ונטתלו מחוץ למחנה הרחק מדהמחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא
אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה ליהאהל יקומו כל העם ויצבו איש פתח
אהלו והביטו אחרי משה ערבאו האהלה: והיה כבא משה האהלה ירה עמוד הענן ועמד
פתח האהל ודבר עם משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם
והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל הערוב
ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בדין נער לא ימש מתוך האהל: * פ

שלישי ויאמר משה אליהוה ראה אתה אמר לי העל את העם הזה ואתה לא הורעתני את אשר
תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אסגא מצאתי חן
בעיניך הודעני נא את דרכך וארעה למען אמצא חן בעיניך וראוה כי עסק הגוי הזה:
ויאמר פני ילכי והנחתי לך: ויאמר אליו אסאין פניך הלבים אל תעלני מזה: ובמה
יורע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועסק הלוא בלכתך עמנו ונפלני אני ועסק מפל העם
אשר על פני האדמה: * פ

ויאמר יהוה אל משה גם אתה דבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני וארעה בשם:
ויאמר הראני נא את מבקדך: ויאמר אני אעביר כל טיבי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
ונחתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני
האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כבדו ושמתוך

בנקרת הצור ושכתי כפי עליך ערעברי: והסרת את רפי וראית את אחרי ופני לא יראו: * פ
ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחת אבנים פראשנים וכתבתי על הלוחת את הדברים
אשר היו על הלוחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני
ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראא בגל ההר וגם יראא
והבקר אל ירועי אל מול ההר ההוא: * ויפסל שני לוחת אבנים פראשנים וישכם משה בבקר
ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לוחת אבנים: ויירד יהוה בענן
ויתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ורחמי
ארך אפים ורחי חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקר
פקד עון אבות על בנים ועל בנים על שלשים ועל רבעים: וימחר משה ויקד ארצה
וישתחו

ידעתך בשם הני' רמזה בכל ספרי דוקני טל כדון אמי מרחיק: אה דרבך דין לחוד חסר יוד בלורייא ושאר כולסון פלמי: ויאמר
פני ילכו כמל בעל מקנה חרסו ויבסך אחריו גם כן בעל פריגה כנס סאסר האמת בראש סמוק נקרא סחמא כמו זה וכן ויאמר הרמז כל
סנסמוק וקראו לו סנד מי קוז סחוא סחום סכר: גם דגם: לראת אה בני כמוד כעמק הללי סחוא סחור וכו' וסיון נכ נה' ריש כ'
בל וכן כמס הרמז ול לראת נ' סרסיו וכו' וסיון יל וכל לראת דוכס אה עין גלח: וירד ה' לראת אה סעור זמל כמגדל: ויאמר לה
מוכל לראת אה פני מכלל דמאר ארוייתא מלאים סכ'ל: כי לא יראני כמב חזן כורא סחוא קוזן וכל הספרים כפמ: פסל לך סס'ן
קקמן לנד וסח' סחור: אה הרברים כס' הקדמא כה' לא נה' לך של אה: והיה נבון כסוא לנד: וירד סוסר ספוד לא כעיר: ויקרא
בשם ה' כמס רש' ול דקדנמינן וקרא בשמא דה' עכ'ל כלומר כמס הוא הקורא בשם ה' אילו היה כסס הקורא היה מבורנס וקרא בשם ה'
וכן מרנס ויקרא בשם ה' פרספ לך לך וכלי כפמא דה' וסנה כס מסים בעל כמס הוא הקורא בשם ה' אילו היה כסס הקורא היה מבורנס וקרא בשם ה'
ה' המור כהכרס כסס כפמא דה' וכלן נחלג כסב ויומר ניהל לי פיוס ו' סזרא כס'ס כלן וכראס ה' ויסמט ימרו כסס הוא הקורא
והוא סמאר כראסנה וקראמי בשם ה' לסנין וכו' סחכס אכודר' כסס כסודר סל פמניו' ז'לס: וכסמאר ויקרא בשם ה' כירך לכסמק כסס כין
כסס לה' כי כסמק הוא כסמאר ורוב כסמון סופים כזה ס'כ: וסיון מ'ס כס'ל כירמיה כ'כ של כסוק וזה סמו אהר יקראו ה' כדקמו ופ'ס כרא' כס
כסמר ממוכי לשון הקדש ד' ר: ויקרא ה' וקרא ה' אה' ככל אהר כסמא ח'כר סרי יופני כסוק סממא כנוייהו ורזא דמילמא כ'דרא קרימא כסמא ד' ר
קל'ח: נצר כוז רכמי: וחטאה לית טולה וחטאה לא סמלג: ינקר הק' כסגול: אבות מלא וכו' כסוי כעמק הללי סרמס
סרמרה ונס כסר ה' כ' כסוק אבה חסר וכו' וכל כסס סעור זה כי כמא כסוב לשון סכרה ה' אכב ב' וסמר וספנס סס לכת אכב: פקד כין
ככ

שבת ח' של סוכות ושל פסח

רבינו שני לוחת בשבת שלישי לכת בשב

לחמישי ליום ה' בחור ורביעי בשבת

ע'כ ללוי להענות וחמישי לח' בשב

נ רהו

לר

דמלאים לאפוד ולחשן: ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטורת הפנים: כל איש ואישה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה

פ

הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: *

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בדאורי בן חור למטה יהודה:

וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובעדנות ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשת

בוהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת:

ולהזרות נתן בלבבו הוא ואהליאב בדאחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות

כל מלאכת חרש וחשב ורקס בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה

וחשבי מחשבת: * ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכס לב אשר נתן יהוה חכמה

ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא

משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכס לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו כל אשר

גשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: וקחו סלפני משה ארת כל דתרומה אשר

הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש לעשת אתה ורס הביאו אליו עוד נדבה בבקר

בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש מומלאכתו אשר היתה

עשים: ויאמרו אל משה לאמר סרבים העם להביא מדי העברה למלאכה אשר צוה יהוה

לעשת אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה

לתרומת הקדש ויפלא העם מהביא: והמלאכה היתה רים לכל המלאכה לעשות אתה

והותר: * ויעשו כל חכס לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש רבי

משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרכים מעשה חשב עשה אתם: ארך היריעה האחת

שמה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעות: ויחפף

את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש יריעות חפר אחת אל אחת: ויעש ללאת תכלת

על שפת היריעה האחת מקצה במחברת בן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית:

חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת

השנית

לעשת סוף פניו לא נפתח: לעשת בוהב ובכסף כסף כחין בצליון מלא כספר מונה תכ"ל: וכל ספרים מדויקים וגם כסמך כלל חסר ו' ושוו חז מן הספרים מ' בספרים וכיון דאז' לידן כחיה כיה מילתא למקור וללאד לשמו ולמסות החסרים והמלאים כי בספרים ראיה מילוקים יש כי בספר לעם י' חסרים ויש מי שמפר י' ומסורת שדדפוס סיה לא חסרה בחכמה ספרים סדרה וגם נחמיה י' בספר לעם י' חסר וישמין ולחשב מחשבת וזה לא ישמין מחשבו הוא כפי מה שזכרנו ויש מחשבת לא לחשב ופוד דלעשות דהים מלא ככל הספרים מלא מחלוקת והמלפנים כעשו מלא ו' חסר כידו מ' להשלים מניין י' ג' וזה לך סימן שמלאכי כספרות כ' לעשות י' חסר וסימניהן ויקהל משה ולחשב מחשבת וטסה כגלגל ונ' כל הסימן כמו שזכרנו בדפוס ובאחרונה דוסימו ולכס הכפית לעשת דפוס כחמיה: וגם נחקר גדולה כפי של זה דמחיה י' חסר וכן מסרה כפרתה כחיה טטי וכסלס סכין י' ג' וכן כרין להניה מסורת הדפוס: עוד אמרנו לי שד מ' באמן ה' ר' זל סכסך אשר ברא חלטים למשופ מלא ו' חסר וכל לישנא דלעשות כבוריהא דכופס חלה כר מן ס' חסרים ו' וספר הסימן כמו שהיה כמסורת כ' דלפעל ובכיון זה טסה נפל ענחם כפן סכסך לעם ס' חסר כמורה וסימן דין לעם כזהב וכספך דרלו קר ה' כס לעם לעם אה כל מלחמת עבודת הקדש וכן וסיינו סך כנפלי עונת ומי שמסר י' חסרים מנה כל המסכה שבמורה כמ' וזה מסרה הוא כמזכרים נלכד ססטמים מסוק כי מורה הכין לכבו (מזרח ו) ומסוק ואשר ישיעיו (נחמיה ח') והוסוף חזד ולחשב וללאד כידרל חק ומסכס (מזרח ז) ובמסורת שלנו כמיה ולעשות מלא שהיה אחד מן ס' מלטים וסימן כאשר בשמואל כ' ז' כללה דנקטימן מכל הכך דלכולי תלמא אומס של מורה סס מ' חסרים ולית כהון מלוגא כלל: ואהליאב בן אחיסמך פיין ס' כס' כי יסא: מלא אהם חכמה לב לעשות כל נחושט עם מרגוס דפוס סכיוסלא כבוד גניליון יס ספרים זכב ס' כ' וספרים סכיוסליס כנמינו ללס למדפוסים ואין בוס מחלוקת: חרש יס כן טסס כספ: חכמה סח'ית נקמן לכר: וחכונה בהבה כמה ג' וסימן כמסר עמ' ס' סוף פרשת מנה ועל זה דרשו רזל סכל מי סכסכ סכלא' הששין כגן נוסק קנה חכמה ודינה ודעם ולא ככני ארס כלכד מלא חמילו ככמה ונחמיה סכלמר חכמה עונת כמה: והמלאכה היתה רים חין נוא' גניס: חמש היריעות סטו המלפנים סכמזו חסר יו' ד סכל ספרים מדויקים הוא מלא גס למשור כמוב וריסע כלס חסר ו' ח' כלישנא וכו' מכלל סכ'ים ללחיש יו' ד' עוד כמירוס חמיסר סה' ירטה זל מ' ספר וירועת מלס יו' ד זכמר ו' וכל לישנא כמוב וריסע כלס חסר ו' ח' כלישנא וכו' מכלל סכ'ים ללחיש יו' ד' חבר דקמקס ספרי סה' כ' כפסח ודקמלס נקמן יסמרת סכ'ין לית קמן זקן: ויעש ללאת ס'ין מ' של מלס זו כמרטס מורה: במחברת סח'יה כס'ו לכדו וכל נחמניה ססכין סה' סכל מלא מררר ספרים כ':

השנית מקבילת הללאת אחת אל-אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את-היריעת אחת

אל-אחת בקרסים ויהי המשכן אחר:

חמשי ויעש יריעת עזים לאהל על-המשכן עשתי-עשרה יריעת עשה אתם: ארך היריעה האחת

שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר

את-חמש היריעת לבד ואת-שש היריעת לבד: ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה-

הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על-שפת היריעה החברת השנית: ויעש קרסי

נחשת חמשים לחבר את-האהל להיות אחר: ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים

ומכסה ערת חמשים מלמעלה: * ויעש את-הקרשים למשכן עצי שטים

עמרים: עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ירת לקרש

האחד משלבת אחת אל-אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את-הקרשים למשכן

עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: וארבעים ארני-כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני

ארנים תחת-הקרש האחד לשתי ירתיו ושני ארנים תחת-הקרש האחר לשתי ירתיו: ויצלע

המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: וארבעים ארניהם כסף שני ארנים תחת

הקרש האחד ושני ארנים תחת הקרש האחר: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים:

ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים

אל-ראשו אלה-טבעת האחת בן עשה לשניהם לשני המקצעת: והיו שמונה קרשים וארניהם

כסף ששה עשר ארנים שני ארנים שני ארנים שני ארנים תחת הקרש האחר: ויעש בריחי עצי שטים

חמשה לקרשי צלע-המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע-המשכן השנית וחמשה

בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה: ויעש את-הבריח התיכון לברח בתוך הקרשים מן

הקצה אל-הקצה: ואת-הקרשים צפה זהב ואת-טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את

הבריחם זהב: ויעש את-הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב עשה

אתה כרבים: ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וייהם זהב ויצק להם ארבעה ארני

כסף: ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם:

ואת-עמודיו חמשה ואת-זווייהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב וארניהם חמשה נחשת: פ

ויעש בצלאל את-הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמר וחצי קמתו:

ויצפה זהב טהור מבית ומחיצ ויעש לו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע

פעמתיו ושתי טבעת על-צלעו האחת ושתי טבעת על-צלעו השנית: ויעש ברי עצי שטים

ויצף אתם זהב: ויבא את-הברדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את-הארן: ויעש כפרת

זהב טהור אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם

זכ

משיני

טקבלת חסר וכו' וישנו חס' טלום ס' פרוטה: עשר אמת ארך הקרש א' לחוד חסר וכו' כוונתו יסודן עשר אמת ארך הקרש למסכת
מבינה: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים כספרי דליל לית הכה פירסא כלל וכספר בני פלניו יליד כהרמזי וסוראמי: הלכו חסרין
ס' וסליו חסרין ס' ולא חסרין לן עד דיימי ערול למשח דלמי וליהם: והיו תואמם ב סטריין ויהיו הרין ואירך והיו סוכה קרשים למסכת
והיו תואמם אל וכו' וחסר יו' ד כספת סללי וכל סכרים מדוניקים וכן תמתי כמפורט כלי כרית פרוטה על ספק ויהיו תואמם פלגה ל' דין
תואמם כריחם והיו תואמם כריח: ויהי תואמם ככספה סביב: ויהי בעת לרמה וסנה תואמם ט"ב והוא ג"כ חד מן מ' זיגים כספר קדמיה
ספר פניין עלה וסיון כספר בח"ג ס' סקורי וכבר טעה בזה כהל סנתה כהן כס' וישם סביב ויהיו פוחתם חסר ילוד והיו פוחתם חסר לחסר מן כספת
ויקהל סגס דבריו ויקון המעוה וכסב קדמיה דהרומם חסר דחסר דויקהל עלה וכו' וחסר יו' ד טכ"ל כס' כריחם על כריחם כולם ס' ס': חמשה
לקרשי צלע המשכן האחת קדמיה דרובה תאחד כד"ג והרין דעטיים האחת כמ"ו וסיון כספר סכרים או כספת סניאיה: לברח נכס
החירון כד: ואח הקרשים ואת כציה: על צלעו האחת על כמקף לא כריח: צלעו כספת לא ככלל:

ספר שמות לו לח

קִשְׁנֵי קִצוֹת הַבִּפְרֹת : כְּרוֹב אַחַד מִקְצֵה מִזֶּה וְכְרוֹב אַחַד מִקְצֵה מִזֶּה מִן־הַבִּפְרֹת עָשָׂה אֶת־
הַכְּרוֹבִים מִשְׁנֵי קַצוּוֹתָיו : וַיְהִיו הַכְּרוֹבִים פְּרָשֵׁי כְנָפַיִם לְמַעַל סֹבְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַבִּפְרֹת קִצוֹת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַבִּפְרֹת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוֹבִים :

ד

וַיַּעַשׂ אֶת־הַשְּׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אַרְבּוֹ וְאִמְהָ רַחְבּוֹ וְאִמְהָ וַחֲצֵי קָמָתוֹ : וַיִּצַף אֹתוֹ זָהָב
טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְזָב סָבִיב : וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֵּרַת טָפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ וּרְזָהָב לְמִסְגֵּרָתוֹ סָבִיב :
וַיִּצַק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבַּעַת עַל אַרְבַּע הַפְּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלוֹ : לְעַמֵּת
הַמִּסְגֵּרַת הָיוּ הַטַּבַּעַת בָּתִּים לְבָרִים לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלַחַן : וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּרוֹבִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף
אֹתָם זָהָב לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלַחַן : וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּלִים וְאֲשֶׁר עַל־הַשְּׁלַחַן אֶת־קִרְתָּיו וְאֶת־כַּפְתָּיו

ה

וְאֶת מְנַקְיָתוֹ וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסֹּךְ בָּהֶן זָהָב טָהוֹר : *
וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנִרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשֵׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנִרָה יִרְכָה וְקָנָה גְבוּעִיהַ כַּפְתֵּירָה וּפְרָחֶיהָ :
מִמֶּנָּה הָיוּ : וְשֵׁשֶׁה קָנִים יִצְאִים מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה וְקָנֵי מִמֶּנָּה מִצְדֵּה הָאֲחָר וְשֵׁשֶׁה קָנֵי מִמֶּנָּה
מִצְדֵּה הַשְּׁנִי : שְׁלֹשָׁה גְבוּעִים מִשְׁקָלֵם בְּקָנָה הָאֲחָר כַּפְתֵּר וּפְרָח וְשֵׁשֶׁה גְבוּעִים מִשְׁקָלֵם
בְּקָנָה אַחֵר כַּפְתֵּר וּפְרָח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנִרָה : וּבַמְּנִרָה אַרְבַּעַה גְבוּעִים
מִשְׁקָלֵם כַּפְתֵּירָה וּפְרָחֶיהָ : וּכְפְתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וּכְפְתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
וּכְפְתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה : כַּפְתֵּירָה יִקְנָתָם מִמֶּנָּה
הָיוּ כָלֵה מִקְשֵׁה אֶת־זָהָב טָהוֹר : וַיַּעַשׂ אֶת־תְּרֵיתֵיהֶם שְׂבָעָה וּמְלַקְחֶיהָ וּמַחְתֵּיתֶיהָ זָהָב טָהוֹר :

ו

כָּבֵד זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל כְּלֵיהָ :
וַיַּעַשׂ אֶת־מוֹבַח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָה אַרְבּוֹ וְאִמְהָ רַחְבּוֹ רִבְעֵי אֲמָתִים קָמָתוֹ מִמֶּנָּה הָיוּ
קִרְתָּיו : וַיִּצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גִּנּוֹ וְאֶת־קִרְתָּיו סָבִיב וְאֶת־קִרְתָּיו וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְזָב סָבִיב :
וְשֵׁתֵי טַבַּעַת זָהָב עָשָׂה־לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֵיתוֹ עַל שְׁנֵי צְדָיו לְבָתִּים לְבָרִים לְשֵׂאת
אֹתוֹ בָּהֶם : וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּרוֹבִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם זָהָב : וַיַּעַשׂ אֶת־שִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה קָרֶשׁ

ז

וְאֶת־קְטֹרֶת הַפִּסִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רִקְח : *
אֲמוֹת אַרְבּוֹ וְחֲמֵשׁ־אֲמוֹת רַחְבּוֹ רִבְעֵי שְׁלֹשׁ אֲמוֹת קָמָתוֹ : וַיַּעַשׂ אֶת־מוֹבַח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ
מִמֶּנָּה הָיוּ קִרְתָּיו וַיִּצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת : וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמּוֹבַח אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיַּעֲנִים וְאֶת־
הַמְזֻרְקֹת אֶת־הַמּוֹלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כְּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת : וַיַּעַשׂ לְמוֹבַח מַכְבַּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת
נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכָּבוֹ מִלְמַטָּה עַד־חֲצִיו : וַיִּצַק אַרְבַּע טַבַּעַת בְּאַרְבַּע הַקְּצוֹת לְמַכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
בָּתִּים לְבָרִים : וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּרוֹבִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת : וַיָּבֵא אֶת־הַכְּרוֹבִים בְּטַבַּעַת
עַל צַלְעֵת הַמּוֹבַח לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נֹבֵב לְהַת עָשָׂה אֹתוֹ : *
וַיַּעַשׂ אֶת הַבִּיּוֹר נְחֹשֶׁת
וְאֵת כָּנֹי נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצַּבָּאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד : *
וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֲצֵר
לְפָאֵת

ח

כְּרוֹב אַחַד כֵּן הוּא כְּסָפִיר כִּי : קַצוּוֹת קָמוּי קָרוּ וְכֵן כְּרוֹב סָבִיב מִקְצֵה מִזֶּה וְכֵן כְּרוֹב אַחַד מִקְצֵה מִזֶּה מִן־הַבִּפְרֹת עָשָׂה אֶת־
הַכְּרוֹבִים מִשְׁנֵי קַצוּוֹתָיו : וַיְהִיו הַכְּרוֹבִים פְּרָשֵׁי כְנָפַיִם לְמַעַל סֹבְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַבִּפְרֹת קִצוֹת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַבִּפְרֹת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוֹבִים :
וַיַּעַשׂ אֶת־הַשְּׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אַרְבּוֹ וְאִמְהָ רַחְבּוֹ וְאִמְהָ וַחֲצֵי קָמָתוֹ : וַיִּצַף אֹתוֹ זָהָב
טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְזָב סָבִיב : וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֵּרַת טָפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ וּרְזָהָב לְמִסְגֵּרָתוֹ סָבִיב :
וַיִּצַק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבַּעַת עַל אַרְבַּע הַפְּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלוֹ : לְעַמֵּת
הַמִּסְגֵּרַת הָיוּ הַטַּבַּעַת בָּתִּים לְבָרִים לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלַחַן : וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּרוֹבִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף
אֹתָם זָהָב לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלַחַן : וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּלִים וְאֲשֶׁר עַל־הַשְּׁלַחַן אֶת־קִרְתָּיו וְאֶת־כַּפְתָּיו
וְאֶת מְנַקְיָתוֹ וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסֹּךְ בָּהֶן זָהָב טָהוֹר : *
וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנִרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשֵׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנִרָה יִרְכָה וְקָנָה גְבוּעִיהַ כַּפְתֵּירָה וּפְרָחֶיהָ :
מִמֶּנָּה הָיוּ : וְשֵׁשֶׁה קָנִים יִצְאִים מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה וְקָנֵי מִמֶּנָּה מִצְדֵּה הָאֲחָר וְשֵׁשֶׁה קָנֵי מִמֶּנָּה
מִצְדֵּה הַשְּׁנִי : שְׁלֹשָׁה גְבוּעִים מִשְׁקָלֵם בְּקָנָה הָאֲחָר כַּפְתֵּר וּפְרָח וְשֵׁשֶׁה גְבוּעִים מִשְׁקָלֵם
בְּקָנָה אַחֵר כַּפְתֵּר וּפְרָח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנִרָה : וּבַמְּנִרָה אַרְבַּעַה גְבוּעִים
מִשְׁקָלֵם כַּפְתֵּירָה וּפְרָחֶיהָ : וּכְפְתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וּכְפְתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
וּכְפְתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה : כַּפְתֵּירָה יִקְנָתָם מִמֶּנָּה
הָיוּ כָלֵה מִקְשֵׁה אֶת־זָהָב טָהוֹר : וַיַּעַשׂ אֶת־תְּרֵיתֵיהֶם שְׂבָעָה וּמְלַקְחֶיהָ וּמַחְתֵּיתֶיהָ זָהָב טָהוֹר :
כָּבֵד זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל כְּלֵיהָ :
וַיַּעַשׂ אֶת־מוֹבַח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָה אַרְבּוֹ וְאִמְהָ רַחְבּוֹ רִבְעֵי אֲמָתִים קָמָתוֹ מִמֶּנָּה הָיוּ
קִרְתָּיו : וַיִּצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גִּנּוֹ וְאֶת־קִרְתָּיו סָבִיב וְאֶת־קִרְתָּיו וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְזָב סָבִיב :
וְשֵׁתֵי טַבַּעַת זָהָב עָשָׂה־לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֵיתוֹ עַל שְׁנֵי צְדָיו לְבָתִּים לְבָרִים לְשֵׂאת
אֹתוֹ בָּהֶם : וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּרוֹבִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם זָהָב : וַיַּעַשׂ אֶת־שִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה קָרֶשׁ
וְאֶת־קְטֹרֶת הַפִּסִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רִקְח : *
אֲמוֹת אַרְבּוֹ וְחֲמֵשׁ־אֲמוֹת רַחְבּוֹ רִבְעֵי שְׁלֹשׁ אֲמוֹת קָמָתוֹ : וַיַּעַשׂ אֶת־מוֹבַח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ
מִמֶּנָּה הָיוּ קִרְתָּיו וַיִּצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת : וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמּוֹבַח אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיַּעֲנִים וְאֶת־
הַמְזֻרְקֹת אֶת־הַמּוֹלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כְּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת : וַיַּעַשׂ לְמוֹבַח מַכְבַּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת
נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכָּבוֹ מִלְמַטָּה עַד־חֲצִיו : וַיִּצַק אַרְבַּע טַבַּעַת בְּאַרְבַּע הַקְּצוֹת לְמַכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
בָּתִּים לְבָרִים : וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּרוֹבִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת : וַיָּבֵא אֶת־הַכְּרוֹבִים בְּטַבַּעַת
עַל צַלְעֵת הַמּוֹבַח לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נֹבֵב לְהַת עָשָׂה אֹתוֹ : *
וַיַּעַשׂ אֶת הַבִּיּוֹר נְחֹשֶׁת
וְאֵת כָּנֹי נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצַּבָּאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד : *
וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֲצֵר
לְפָאֵת

לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה: עמודיהם עשרים וארניהם עשרים
 נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים וארניהם
 עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם
 עשרה וארניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף: ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה:
 קלעים חמש עשרה אמה להכתף עמודיהם שלשה וארניהם שלשה: ולכתף השנית מזרחה ומוה
 לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה וארניהם שלשה: (כל קלעי החצר
 סביב שש משור: והארנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף
 והם מחשקים כסף כל עמרי החצר: ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעפת קלעי החצר: ועמודיהם
 ארבעה וארניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: וכל היתרות
 למשכן ולחצר סביב נחשת:

הפצרת ויקהל מלכים א ז וישלח המלך שלמה ער בת יכיל לאשכנזים ויעש חירום ער להיכל זהב *

אלה

פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד
 איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אוהרי בן חזיר למטה יהודה עשה את
 כל אשר צוה יהוה את משה: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם
 בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: (כל הוהב העשוי למלאכה בכל מלאכת
 הקדש ויהי והב התנופה תשע ועשרים כבר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: וכסף
 פקודי העדה מאת כתר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: בקע לגלגלת
 מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר עד הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה לשש מאות
 אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי מאת כבר הכסף לצקת את ארני הקדש
 ואת ארני הפרכת מאת ארנים למאת הכתר כבר לארן: (ואת האלף ושבע המאות וחמשה
 ושבעים עשה וויס לעמודים וצפוי ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים כבר
 ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בה את ארני פתח אהל מועד ואת מובח הנהשת
 ואת מכבר הנהשת אשר לו ואת כל בלי המובח: ואת ארני החצר סביב ואת ארני שער
 החצר ואת כל יתרות המשכן ואת כל יתרות החצר סביב: * ומן התכלת והארגמן ותולעת
 השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו ארתי בגדי הקדש אשר לארן כאשר צוה יהוה
 את משה: * (

טל

ויעש את האפר וזהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: וירקעו את פח הורב
 וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה
 חשב

עמודיהם עשרים ד' מלח כנבין וזיין ט"ס בסוף פרשה: כל עמדי החצר סביב בסורה ב' חצר ומכרי החצר סביב ולא תחסיס להחזיר ריש
 פ' דפקעי והחסיס לפני המסכן וכן נספוי לדיק כי הוי מסורה סלקי ומסור דמסר פליס כולבון מסר וס'ו כר פן ד' סט'ס הוי: וכל היתרות הוי סט'ס

פרשת פקודי

אלה פקודי סט"ה רמס: כל הוהב העשוי פרשה סמוסה: לגלגלת סבי הני' מל דניסויס: הפקדים מין כד' למ' דנש: ויהי סמח כמר
 מין כמ' סמק' כמ': ומן התכלת כמ' פמרי' כמל' ומן:

ספר שמות טל

חשב: בתפלת עשיולו חברת על שני קצוותיו חבר: וחשב אפדרו אשר עליו מפנו קצות
הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור כאשר צוה יהוה את-משה:
ס ויעשו את-אבני השדה מסבת משבצת זהב מפתחת פתחי חותם על-שמות בני
ישראל: וישם אתם על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה:
ד

ויעש את-החשן מעשה חשב כמעשה האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור:
רביע היה כפול עשו את-החשן ורת ארזו וורת רחבו כפול: וימלאו-בו ארבעה טורי אבן
טור ארם פטרה וברקת הטור האחר: והטור השני נכד ספיר ויהלם: והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצת זהב במלאתם:
והאבנים על-שמות בני-ישראל הנה שתים עשרה על-שמותם פתחי חותם איש על-שמו לשנים
עשר שבט: ויעשו על-החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצת
זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את-שתי הטבעת על-שני קצות החשן: ויתנו שתי העבת
הזהב על-שתי הטבעת על-קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבת נתנו על-שתי
המשבצת ויתנם על-כתפת האפר אל-מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על-שני
קצות החשן על-שפתו אשר אל-עבר האפר ביתה: ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על-
שתי כתפת האפר מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפר: וירכסו את-
החשן מטבעתיו אל-טבעת האפר בפתיל תכלת להיות על-חשב האפר ולא יזוח החשן מעל
האפר כאשר צוה יהוה את-משה: *

ד

ויעש את-מעיל האפר מעשה ארג כליל תכלת: ופי-המעיל בתוכו כפי תחרא שפר:
לפיו סביב לא יקרע: ויעשו על-שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משור:
ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את-הפעמנים בתוך הרמנים על-שולי המעיל סביב בתוך
הרמנים: פעמן ורפן פעמן ורפן על-שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את-משה:
ס ויעשו את-התנת שש מעשה ארג לארזן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת-פארו
המנבעת שש ואת מכנסי הבר שש משור: ואת-האבנט שש משור ותכלת וארגמן
ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את-משה: ס ויעשו את-ציץ נזר-
הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתחי חותם קדש ליהוה: ויתנו עליו פתיל תכלת
לתת על-המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את-משה: * ס ותכל כל-ענברת רבני
משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את-משה כן עשו: פ

ויביאו

קצוות קצוות והכניס בתוין וויין קודם למי וחמר יזכר וכן חכמו ספד ויקבל פס יכריס ספד: חבר קדמא דמכור וחבר טרמו דמחלב
החלב וזכרון חבר כלל וכו': וימלאו בו קדמא נמי: טורי אבן השנים נמי: ויהלם נמי כחור כהן: על קצות החשן קדמא דנזר
אל קצות מכניס דמסייה על קצות יסיון חלב על יד-מסו: מסבעתיו ככל הסיסים כחורוויקיים ובהקמא דמסיים יסיון חלב יזר ומין כמן ק'
וכמיס כלל ודפ' מכוס כמיס חמר יזר ון' כחור וכל' חר' ש' אל ויכסו את חסן אטבעתו קדמא דחורוויקיים חמר דחמר כמיס חמר וכו' קדים למי
וחמר יזר' קדים לוח' וחמר פליס מו כמיס פירק' וחמר דחלם פקודי חמר וכו' ופלא יזר' כמיס כמיס: וזכור חר' מן ח' זוגים נפירא דקדמא
חמר כמין חלב וסיון חמר כסודך כח' והארמיות טעם נזר וסיון ח' נם נעל נחת כסן חכס' כן אטבעתו כמיס ון' אטבעתיו וחל' גלות הסעיות
מן הסעיות וכל' חרין לכיפוי קדמא חמר נכרמא חלב: להיות על חשב האפר נכרמא פ' ארזו חסיב בהיות ח' פמר כלישבא וזה היניינו
לחיה מל חשב האפר וכו' דפ' מכוס חלב: ויעשו על שולי המעיל נזר שני משור כחולסין כמיס, סס חסור מן דין דחמר סס:
דסן סס' דנזר: הכנתה סס' קעמן לכד: המנבעת כמיס חלל' המנבעת יחולמי המנבעת חלל': וכן חמר ככל הססיות ופ' פי
המנבעת פלינו חמר' אלוים סמכמו כפ' פליס: ואת האבנט ואת נכרמא:

ויביאו

בריוחו וזבואו אתה המשכן אל משה אתה האהל ואת כלכליו קדשו קדשו בריוחו ועמדו ואדנו :
 ואת מכסה עזרת האילם המארמים ואת מכסה עזרת התחשים ואת פרכת המסך : את
 ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת : את השלחן ואת כלכליו ואת לחם הפנים : את
 המנורה והטהרה את נרתיה נרת הפערכה ואת כלכליה ואת שמן המאור : ואת מובח
 הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל : את מובח הנחשת
 ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כלכליו את הכפר ואת כנו : את קלעי החצר
 את עמדה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כלכלי עזרת
 המשכן לאהל מועד : את בנגי השורד לשרת בקדש את בדיו הקדש לארון הכהן ואת
 בנדי בנני לכהן : ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל את כל העברה : וירא
 משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה בן עשו ויכרך אתם משה : פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : ביום החדש הראשון באחד לחודש תקים את המשכן אהל
 מועד : ושמתי שם את ארון העדות וסמתי עליה ארן את הפרכת : והבאת את השלחן
 וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית את נרתיה : ונתתה את מובח הזהב לקטרת
 לפני ארון העדות ושמתי את מסך הפתח למשכן : ונתתה את מובח העלה לפני פתח
 משכן אהל מועד : ונתת את הכפר ביד אהל מועד ובין המובח ונתתי שם מים : ושמתי
 את החצר סביב ונתתי את מסך שער החצר : ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן
 ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כלכליו והיה קדש : ומשחת את מובח העלה ואת
 כלכליו וקדשת את המובח והיה המובח קדש קדשים : ומשחת את הכפר ואת כנו וקדשת
 אתו : והקדשת את ארון ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים : והלבשת
 את ארון את בנדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי : ואת בניו תקרב והלבשת
 אתם כתנח : ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והייתה להיות להם משחתם
 לכהנת עולם לדרתם : ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו בן עשו : * ס ויהי
 בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש תקים המשכן : ויקם משה את המשכן ויתן
 את אדניו וישם את קדשו ויתן את בריחו ויקם את עמדיו : ויכרך את האהל על המשכן
 וישם את מכסה האהל עליו למעלה כאשר צוה יהוה את משה : * ס ויקח ויתן את
 העדת אל הארץ וישם את הכפרים עליה ארן ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה : ויבא את
 הארץ למשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה :
 והנה

מ
 חמישי
 שביעי
 כסיו
 חצונברח

ש

ויבאו את המשכן פאוח : בריחו כפי חלל יוד קלמאה בריחו ק' וכ"כ הר"מ זל בריחו מרין חסרים ויר כון ח"ל ל"ל בריחו כפי
 וקרי בריחו ויכין את בריחו את עמודו דימכ סמכין אפ אהלו : בריחו ועמדיו דויבואו את המסכן : וסמכי דלמוריימא מלח דפלא כגריין יירין
 בריחו הב"ל בלא וקף גדול : ואה מסכה עזרת ככב הר"מ זל ויה קדח גדוי הסמים חסר דחסר כפיב וכל מורימא דכומא כר מן ח' מלח וא' ו
 קלמאה וחסר וא' ביינן וכימין ויה מסח עזרת האילם קדמיה דפ' פקודי דכרובל דנוסחי דייקיי כיון כפיב ובניין דפסוק חסר דחסר ומשכין
 חד נוסחא דכפיב כוכ מופכא וסינוטח כוס : דפארמים הא"ל ביינן לנד ואין דגס כ"ס ובמקום ספרים כ"ס בלמוריימא : את ארון מלח כהפיב
 הללי וככל ספרים מורימא ס' מ"כ כי הכופרים סתמו בני סוף מ' אפוס וכן סס כהר"מ זל : העדרת חסר וא' וכל מורימא כן
 כפיב דר מ' מלח וסיכס ס' מ' אחריו וכ"כ הר"מ זל : את השלחן את כל בליו כן כפיב את כל כליו בלא וא' וכן נוסחא את כל כליו
 כ' דין ולידן סוף מ' ומדבר : את מובח הנחשת וגו' סימני סל אמין שנכסוק עיין לעיל סדר ויקח סל נכסוק אה מובח העלה וגי' : סכבר כ"ג
 בפית : את קלעי החצר וגו' הסינו את ח' ויה ח' ויה ח' מרין קדמי ויהסמי לא ככני וא' וסיני רחובן גר ואשר ויכלון דן ונכפלי דו"ל
 יסדרו טל הלללה : ויכרך אתם ספרה דכטיק הללי אמס ירושלמי אפוס טכ"ל : וככל ספרים חסר סמינו סה"ל ספלים כמורה : ושמת שם
 ארון העדות דכטיק הללי כסדרה ירושלמי טדע טכ"ל : וככל ספרים מלח סה"ל ח' סמכסו סלמיו כדלמיו : משכין הכ"ף בפית : ונתת שם
 פוס פ"ו שנייה דנוטה : כל אשר הכ"ף דנוטה : קדש קדשים הק"ף בלא מוריין ותיין מ"ס סוף מ' מורה : כתבת הק"ו כחפס קין היין מ"א
 מוז כפ' מ"ס מל סכום ולכני אהרן דכסה כחנת : משחתם הכ"ס נקמין לנד : ויקם ספרה וחביוח שנכסוק וכן ויקם ח' סחכר סכס' פינדרה
 שלטמן קו"ף כגנול ואין טוד נאורס חלל יט סקין ית נגימא' וככנימ' ונכסורת כ' בקרימא וסינבס נספר כפ' סלמיו ח' י"ל ויפליים מ' :
 לחציה

ספר שפוט מ

ויתן את־השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת : ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את־משה : וישם את־המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה : ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את־משה : וישם את־מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת : ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את־משה : וישם את־מסך הפתח למשכן : ואר מִזְבַּח העלה שם פתח משכן אהל־מועד ויעל עליו את־העלה ואת־המנחה כאשר צוה יהוה את־משה : וישם את־הכיר בן־אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה : שני ורחצו מפניו משה ואהרן ובניו את־ידיהם ואת־רגליהם : ובאם אל־אהל מועד ובקרבתם ל־המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את־משה : ויקם את־החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את־מסך שער החצר ויכל משה את־המלאכה : () פ

ויכס הענן את־אהל מועד וכבוד יהוה מלא את־המשכן : ולא יכל משה לבוא אל־אהל מועד כי־שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את־המשכן : ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל ככל מסעיהם : ואסלא יעלה הענן ולא יסעו עד־יום העלתי : כי ענן יהוה על־המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל־בית־ישראל בכל־מסעיהם : חוק

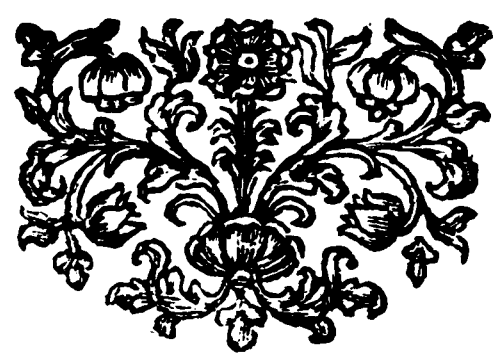
הפטרת בקורי מלכים א זועש חירום עד להיכל זהב • והאשליאני טוסיפין עד באוצרות בית ה' • והאשכנזים מתחילין שם ותשלם כל המלאכה • עד מארץ מצרים :

כיום פוקי דפטר ואלה שפוט אלף ומאתים ותשעה : אר"ט סימן • וחציו אלהים לא תקלל • ופרשיותו "א : ברא ברך ה' סימן • וסרדיו כ"ט • ולילה ללילה יוצה דעת סימן • ופרקינס • תודה אלהיו כל בן סימן • סנין התחוחות תשע וששים • והתחוחות חמש ותשעים הכל מאה וששים וארבע • פרשיות : ישלח עוזן שקדס ופזיון יסע'ך סימן :

ויקרא

לוחצתה ספרית טווא נכדו : ויקם את החצר פ' מואה : ולמזבח ז'ס' דנוטה : לבוא כהמק פלנו לטוב יחשלי לנא ט"כ וכלל הספרים פלא פלינו חשנין החסרים סמיאנס כפ"ג ריש ס' ויחי :

סוף ספר ואלה שמות
 ותשלם מלאכת ספר שני
 והוא ספר יציאת מצרים ומתן תורה

לכנה

והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משום מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל

לכנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: והצותרת מן המנחה

לאהרן ולבניו קרש קרשים מאשי יהוה: וכל הקרב קרבן מנחה מאפר: ו

תגור סלת חלות מצת כלולת בשמן ורקיקי מצת משחים בשמן: ו

על המנחת קרבנה סלת כלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן

מנחה רוא: ו

ואם מנחת מרחשת קרבנה סלת בשמן תעשה: והבאת את של

המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והנישה אל המזבח: והרים הכהן מן

המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: וחנותרת מן המנחה לאהרן

ולבניו קרש קרשים מאשי יהוה: כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל

שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל קי

המזבח לא יעלו לריח ניחח: וכל קרבן מנחתך במלח המלח ולא תשבות מלח ברית קב

אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנה תקריב מלח: ו

ליהוה אביב קלוי באש קרש נטמול תקריב את מנחת בכוריה: ונתת עליה שמן ושמת

עליה לכנה מנחה רוא: והקטיר הכהן את אזכרתה מנרשה ומשמנה על כל לכנתה

אשה ליהוה: ו

ואסזבח שלמים קרבנו אסמך דבקר הוא מקריב אסזכר אסנקבה תמים יקריבו לפני

יהוה: וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את

הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הדקרב

ואת כל החלב אשר על הדקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכלים

ואת היתרת על הדבקר על הכליות יסירנה: והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר

על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה: ו

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבו: אסדבשב הוא

מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני

אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה

חלבן האליה תמימה לעפת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הדקרב ואת כל החלב אשר

על הדקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכלים ואת היתרת על

הדבקר על הכלית יסירנה: והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: ו

ואסדעו קרבנו והקריבו לפני יהוה: וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד

וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב

קי
קב
קכ
קכא
ג
רבי

ב
ג

המכסה

כתיב ודבש ולא יעלה וכל אוריהא דבשח מלא וזאת מלא נוסחא דכתיב בה וברל קדמיה חסר וחסר פליה כדן כוסחא נוסח
למי כופיה חסר וסינישא כוז ומנו מסורמא אחריני פשטנ דכרין וברול קדמיה כמי מלא יוד כתיב הר"ה על וביסף דכרין אחר סיניש כל לסוכות
של הכלה כגון שפכה סמא רכל לישא באוריהא לשון הכלה כל הובא דקריא ד"ה דיקי כתיב מלא יוד ככוס בר מן ה' דסר וסימן ואברל
אמכס מן דקריא דסוף קדשים: והביאה שפין כ"ה ובחזקו ויכין ו"ו ס"ה נקודים כגון ובכרית סלבו סלבו כתיב מלא יוד ככוס בר מן ה' דסר וסימן ואברל
בגמט 66 כסופר סוף כ"ס: קדשים הק"ף כלל מלרין: וכו חקרב מובן בתכורית חסר ח"ד גלישנא וכו"ה מכהון באוריהא וכן פתגם ספר הר"מ
על וז"ל כ"ס כגון כשנא י"סין דהכרנכ רשבי כספיה אמכס חסריס י"וד באוריהא בין ריש כתיב וסארל אוריהא כל לישנא דהקרב דקריא ריש דיקים
בתיב מלא י"ה כתיב וכולשו נוסחא דיקי כי הוא מסורמא מלמי: הלוח סצה כתיבם כלי עכ ייסימתי פנות עכ"ל: ובכל הספרים חסר וסא
חר מן ד' חסריס של פי הסורמא וסימן כמכרש גדולה סרמא נח: סלח כשמן הכ"ה דנוסה: דפנחה דודרים ה"ה כתיב בסוף פינחיה:
קדשים הק"ף כלל מלרין: חקטירו כלוגט: קרבנך כתיב סכריס חני' בארתי: מנחה חוה יהו' כתיב נו"ו פליתי מן ה' ספר דכתיב
י"ד כמו כתיבתי כדורס כ"ה: מנרשה סני' מל דנוסה: השלמים סני' ס"ה ככוס כדמס מיכה: המכסה את הדקרב כתיב רסו וס"ה סמוכה

ספר ויקרא ד ה

פסוק

אִי־דוֹדֵעַ אֱלֹוֹי הַטָּאָתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיא אֶת־קַרְבָּנֹו שְׁעִיר עִזִּים וְזֶרֶם תְּמִים: וְסַמְד יוֹ
עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וּשְׁחַט אֹתוֹ בְּמִקְוֵים אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֶלֶה לִפְנֵי יְהוָה הַטָּאָת הַזֹּאת: וּלְקַח
הַכֹּהֵן מַדָּם הַטָּאָת בְּאַצְבָּעוֹ וַתֵּן עַל־קָרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֶלֶה וְאֶת־דָּמָוּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבֵּחַ
הָעֶלֶה: וְאֶת־כָּל־חֲלֶבֶה יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ בְּחֵלֶב זָבַח הַשְּׁלָמִים וּכְפָר עֲלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ
וַיִּגְמַלְחָ לּוֹ:

פ

וְאִם־נִפֵּשׁ אֶחָת הַטָּאָת בְּשֹׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בַּעֲשֻׂתָהּ אֶחָת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ שְׁעֵר
וְאִשִּׁים: אִו הֹרֵעַ אֱלֹוֹי הַטָּאָתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבִּיא קַרְבָּנֹו שְׁעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל־
הַטָּאָתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: וְסַמְד אֶת־יָדָו עַל־רֹאשׁ הַטָּאָת וּשְׁחַט אֶת־הַטָּאָת בְּמִקְוֵים הָעֶלֶה:
וּלְקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאַצְבָּעוֹ וַתֵּן עַל־קָרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֶלֶה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ:
וְאֶת־כָּל־חֲלֶבֶה יִסֹר בְּאֶשֶׁר הַזֶּה חֵלֶב מַעַל זָבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחָח
לַיהוָה וּכְפָר עֲלָיו הַכֹּהֵן וַיִּגְמַלְחָ לּוֹ:

פ

וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קַרְבָּנֹו לַחַטָּאת נִקְבָּה תְּמִימָה יְבִיאָנָה: וְסַמְד אֶת־זָדָו עַל־רֹאשׁ הַטָּאָת
וּשְׁחַט אֹתָהּ לַחַטָּאת בְּמִקְוֵים אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֶלֶה: וּלְקַח הַכֹּהֵן מַדָּם הַטָּאָת בְּאַצְבָּעוֹ
וַתֵּן עַל־קָרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֶלֶה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־כָּל־חֲלֶבֶה יִסֹר
בְּאֶשֶׁר יִסֹר חֵלֶב הַכֶּשֶׂב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ־הַזֶּה עַל־אֲשֵׁי יְהוָה וּכְפָר
עֲלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וַיִּגְמַלְחָ לּוֹ:

פ

וּנִפֵּשׁ כִּי־חַטָּא וּשְׁמַעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד אִו רָאָה אִו יָדַע אִם־לֹא יַגִּיד וְנִשְׂא עֵינוֹ: אִו
נִפֵּשׁ אֲשֶׁר תַּגִּיעַ בְּכָל־דְּבַר טְמֵאָה אִו בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אִו בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אִו בְּנִבְלַת
שָׂרִץ טְמֵאָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵאָה וְאִשִּׁים: אִו בִּי יָנַע בְּטַמְאָת אֲדָם לִכְל טַמְאָתוֹ אֲשֶׁר
יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשִּׁים: אִו נִפֵּשׁ בִּי תִשְׁבַּע לְבָטֵא בְּשִׁפְתָיִם לְהָרַע אִו
לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטֵא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשִּׁים לְאֶחָת מֵאַלֶּה: וְהוּא
כִּי

קנ

יבד דכ' ואם נפש מלא בחטיו וצ' הר"מ זל כל יסוד לאוריתא מלא וא' כבוי: כאשר הוי"ק חלב ס"ח הי"ק ונבסורת סוסר ב' והלא וס' הסור חלב ושיבת הסור היסוד ונסר אחד ספרד"י כבוי חומר חלב השעס נכ"ח ונבסר כליו פ"ל מ"א מ"ג מ"א מ"ג סוף דכ"חל כמסר פ"ח מד מלטל: נקבה תמיימה יביאנה הי"ו רסה: החטאת השי"מ דנוסה: קרנת סגפ' ואם כנס סנינו זרים פ"ל דנחיש נש"ח כל הכימיון על מזבח הכימיון סבכין נבמחה אחת כיסר ונחטא שי' מניבות ונכ"ח אף חשפת סביבה מתנה אחת כיסר ויחרי' מלה מ"ר הונא מ"ט דש' קרנת קרנת קרנת ב"ל קרנות קרנות קרנות הרי כאן ארבע שלם לחטוא ואחת לפכח ואימת כולנו למנוח כפרה בכדו לא חטאין ואנ"ח וכו' ועיין גילקוט פ' ויקרא ע"פ קרנת קרנת קרנות הרי כאן ארבע שלם פרשיות נאחרון בששפות החיובות ויקרא אחת בטעיר נשאל ושמם נחטאת יחיד אחת נכספה ואחת נבטעיר כשנים כמיון על קרנת חטאו והאחר מלא זכ"ס אימת לנו יש אם לקרא הרי כאן סס ואין פסוקה מלא ארבע וכשנים ימיריו לא נאשרו מלא ססנה עליהם הכמיון לבכב - ארבע נאשרו למנוח שסנה כארבע שפכות ושנים שכן כסנו לעכב י ופ"ה סברי יש אם לפסוקה הי"בך הרי ד' - ב' שסן למנוח נאשרו שפכות לבמחילה ליתן אף סליהן והא' שפכות כדשפוס דחזיל ואימת כולה למנוח ואין כאן א' לעכב שהרי לא שנה בשפת מין י ואימת א"כ ס"ל כאן כלום כיסר - בכדו בלא בלוס בלו' בלא מין דמים ע"כ - חסנה דלא י סגנה ונפרסי' שפחת מין סנ' ססוקים על קרנת פונח ספלה הכמיונים כס יז מלא וא' אימתו לאו בדיא אימתר לא ננש' ולא דרש' אימת מהס עלו זרים ס"פ דסנהד' עיינו לה נשי אבז גררא והפס גרשיהן ונש"ח קרנות קרנת קרנת הרי כאן ארבע וכו' נר' אסס סהרשאין דהיינו דפי"ס ביא הוה ספלה אף דרש' זל פי"ס כטעיר דכסיה כמיון קרנת חטאו ונכספס דיחיד כמיון קרנות מלא ונבטעיר דיחיד כמיון קרנת חטאו סכ"ל - ולדכריו ספלה הוה סנ' דהיינו דס' אכנס כנר נכירסמו ננמ' היפה ונ"ש סרנת קרנת קרנות י וכן כמב סנ' מלא וכן גורס דעל מחטא אהרן והיא כניירסמח דנחשית וכנס על מ"ט סנן מזה ננש' דסנהדריין כ"ף אף לא ידע לפה הקדים סס דרש' סנ' לכ' : אכנס כל הספרים ומשוייחיה סיינס דכל סלשא קרנות האמוריים חסרוס סלין סוס מ' תסס סנהד' מלאים ס' ס' האסורבכשו סנולו כס' וז' נש"ג - וכו"כ סר' סר' והימיריו וזכן ססין ויכר' קרמי' לך כי בכל סקווס סהנה' סו הדידור חולק על ס' המפורד דהסירוס ויהיריות אנו הולכים אחר הסוקרס ולא נבטעיר כדרשות על אגדה כיוון סלנשס כלל ואסס מלא מפי' סנהד' דכסוף עייני' דיהס כנון הלא אליבא דב"ס ונ"ח - וכנר מין דין דכולהו ססרי' ספירוס שכי סנהד' לכו וליס כסון סלנזמל כלל - וס"פ סר' סר' אססן זל סיקון דל"כ כסאל כסאל על זו - ודכריו סהולל ספויסיס מאלד כטיני כילא סאל כסונן וסחפך נידפס סנמר' זכס נפחת סספריס - סולי דייה כסננה סהנא' פהסיב לז' דרש' נז' לנכל סקיס סלי' כו בחסרות וימיריות סקקיס מיעוס ספריס ס' ס' הוכו למקור סלא דכר כסופר אחריו רניס לססות - וככל מ"מ דסקף לפרס סוניג' כנ' גלוסין סיסכוס למכאיות סספריס והוא סלמנו היגר כלוקס ימיוון סס וכנר סהכמי ויגר מדייניו לא ימירי: פוכח הי"ן דטעה : אס לוא יגיד מלא נוא' אל"ף ס' פי' כנ' וססירי: ודרשינן עייניס כס' סנופס ספרדוס על לו לא יגיד כלאמר לגופו וכסא פוכו ואס לאחר לג יגיד סרי' וימירי' כדרי' יתי' סלד מ' ס כפרשס נשר סייני סל כסוק חסר לט סהס: או כבכלת בהסרה או ביתח לט כסופר סייך וסל"ג דנוסה :

או בני ידע כי רסה ונסוסר כסון:

ה

והוא

ביום אשמו: ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מדרבנא בערפך לאשם אל-הבוך: וכפר קלו
עליו הבן לפני יהוה ונסלח לו על-אגדת סבל אשר-יעשה לאשמה בה: פ פ פ
הפירה ויקרא ישעיה כג עס וז יצרתו עד ובישראל יתפאר ולא יטיליאני עד וסבלערי אין אלהים

ודבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-אהרן ואת-בניו לאמר זאת תורת העלה הוא
העלה על זקדה על-המזבח כל-הלילה עד-הבקר ואש המזבח תוקר בו: ולבש מו

הבן מרו בר ומכנסי-בר ילבש על-בשרו והרים את-הרשן אשר תאכל האש את-העלה על-
המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את-הרשן אל-ל

סחוף למתנה אל-מקום טהור: והאש על-המזבח תוקר בו לא תכבה ובער עליה הבן
עזים בבקר בבקר וערב עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקר על-

המזבח לא תכבה: וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני-אהרן לפני יהוה
אל-פני המזבח: והרים סמנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל-הלבנה אשר על-

המנחה והקטיר המזבח ריח נחת אונחתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו
מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל-מועד יאכלנה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה

מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: כלזכר בבני אהרן יאכלנה חקיעולם לדתכם
מאשי יחה כל אשר-יגע בהם יקדש: * ()

ודבר יהוה אל-משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו אשר-יקריבו ליהוה מיום המשח אותו
עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על-מחבת בשמן

תעשה מרבבת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח-ניחח ליהוה: והבן המשיח
תחתיו מבניו יעשה אתה חקיעולם ליהוה: כליל תקטר: וכל-מנחת בן כליל תהיה
לא האכל: פ

ודבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום
אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: הבן המחטא ארתה

יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר-יגע בבשרה יקדש ואשר יורה
מדמה על-הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: וכל-חרש אשר תבשל-בו ישבר

ואם-בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: כלזכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא:
וכל-חטאת אשר יובא מדמה אל-אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: פ

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את-העלה ישחטו את-האשם
ואת-דמו יורק על-המזבח סביב: ואת כל-חלבו יקריב סמנו את האליה ואת-החלב המכסה
את-הקרב: ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עליהן אשר על-הבסלים ואת-היתרת על-

הכבר
סבל-טלית רפה: לאשמה בה לאשמה סבל טלית רפה: סבל טלית רפה:

פרשת צו

מוקדה מ"ט זכור וס"א כהן וכוונת המוסר מכלול דף ל"ב: בדר דרבים: ומכנסי כר נחף לא כשיר: בבקר הכניו נחמה: וזרבים
מסנו: וסכרין מנחה יקריין ממנו חסידים מ' טו וכן כ"ל דשופטים י"ח ופיין מה שחמתי כס' פרומה סל' כ"ט: לא תאפה חסין ככס
ר' יאקב בן אלעזר כי רספר הללי אשר כסוליסילם לא תאפה חסין כזורי ולא פלמיוהו אהבו בן צשפרים החלונות: מכלול דף קכ"ו ונתל מ:לל יופי
כפר זכ' וכל מנחה אהר חאפה נחמיו חסמין ואין סם מקומי: מאשי קדש קדשים אין קנין החמין כס'ם: חק עוכם החי'ם נקמן לכד: ה
אל משה לאמר חל'ם ריגוסה: זה קרבן זביל' נחמין: תביאנה מה שחמס כסמית ח'מין: דנמין יחידותיו ישי' מחמנס מניאכס וכו' מין
נלמרים כס'ם רח' ריש כ' כח: והבן הקדאס כס'ם סניס: חקטר ח'מין נקמן לכד: כנוו הכניו דנוסס: אשר יוה הכסס כרי'ם: ואכל אחו
קדש קדשים אין חמין בק' ק' כס'ם ופיין מ'ס כס' פגוס סימן כ"ט: ואת שתי הכלית כס'ם כ"י פלמו' וכן כסמקן הללי כסל'ם יוסי' הכלים
ואמר

יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: והקטיר הכהן את-החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: הפקיריב את דם השלמים ואת-החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: כי ארז-חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני-ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל: ואת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חק עולם לדורתם: ואת התורה לעלה למנה ולחטאת ולאשם ולמזוואים ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את-משה ברג סיני ביום ציתו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: קח את-אדרן ואת-בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת כל הפצות: ואת בל-העדה הקהל אלפתח אהל רביע מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה ונתקל העדה אל-פתח אהל מועד: ויאמר משה אל-העדה זה הדבר אשר-צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את-אהרן ואת-בניו וירחץ אתם במים: ויתן עליו את-הכתנת ויתגר אתו באבנט וילבש אתו את-המעיל ויתן עליו את-הבגד ויתגר אתו בחשב האפר ויאפר לו בו: וישם עליו את-החשן ויתן אל-החשן את-האורים ואת-החמים: וישם את-המצנפת על-ראשו וישם על-המצנפת אל-מיל פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את-משה: ויקח משה את-שמן המשחה וימשח את-המשכן ואת-כל-אשר-בו ויקדש אתם: ויון מפניו על-המזבח זבוע פעמים וימשח את-המזבח ואת-כל-כליו ואת-הקביר ואת-בניו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את-בני אהרן וילבשם כתנת ויתגר אתם אבנט ויתלבש להם מנבעות כאשר צוה יהוה את-משה: * ויגש את פר החטאת ויסמר אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את-הדם ויתן על-קרנות המזבח סביב באזבעו ויחטא את-המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו: ויקח את-בל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכבד ואת-שתי הכליות ואת-חלבן ויקטר משה-המזבחה: ואת-הפר ואת-ערו ואת-בשרו ואת-פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את-משה: ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: וישחט

אשר צוה ה' לכתחילה להקריב את-משה ואת-בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת כל הפצות: ואת בל-העדה הקהל אלפתח אהל רביע מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה ונתקל העדה אל-פתח אהל מועד: ויאמר משה אל-העדה זה הדבר אשר-צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את-אהרן ואת-בניו וירחץ אתם במים: ויתן עליו את-הכתנת ויתגר אתו באבנט וילבש אתו את-המעיל ויתן עליו את-הבגד ויתגר אתו בחשב האפר ויאפר לו בו: וישם עליו את-החשן ויתן אל-החשן את-האורים ואת-החמים: וישם את-המצנפת על-ראשו וישם על-המצנפת אל-מיל פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את-משה: ויקח משה את-שמן המשחה וימשח את-המשכן ואת-כל-אשר-בו ויקדש אתם: ויון מפניו על-המזבח זבוע פעמים וימשח את-המזבח ואת-כל-כליו ואת-הקביר ואת-בניו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את-בני אהרן וילבשם כתנת ויתגר אתם אבנט ויתלבש להם מנבעות כאשר צוה יהוה את-משה: * ויגש את פר החטאת ויסמר אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את-הדם ויתן על-קרנות המזבח סביב באזבעו ויחטא את-המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו: ויקח את-בל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכבד ואת-שתי הכליות ואת-חלבן ויקטר משה-המזבחה: ואת-הפר ואת-ערו ואת-בשרו ואת-פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את-משה: ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: וישחט

וַיִּשְׁחַט וַיִּזְרַק מִשֶּׁה אֶת־הַדָּמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְאֶת־הָאֵילָן נָתַח לִנְתוּחוֹ וַיִּקְטַר מִשֶּׁה אֶת־
 הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתוּחִים וְאֶת־הַזֶּבֶד : וְאֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכֹּרֶעִים רָחַץ בַּמַּיִם וַיִּקְטַר מִשֶּׁה אֶת־
 כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא לְרִיחַ־נִיחַ אִשָּׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : *
 וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי אֵיל הַמַּלְאִים וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל : וַיִּשְׁחַטוּ
 וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִדָּמָו וַיִּתֵּן עַל־תַּנְדֵּף אֹרֶן הַיְמִנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמִנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ
 הַיְמִנִית : וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּתֵּן מִשֶּׁה מִקִּדְהָם עַל־תַּנְדֵּף אֹנָם הַיְמִנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדָם
 הַיְמִנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלָם הַיְמִנִית וַיִּזְרַק מִשֶּׁה אֶת־הַדָּמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב
 וְאֶת־הָאֵלֶיָּה וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַפְּלִיָּת וְאֶת־חֶלְבֵהֶן
 וְאֶת־שׂוֹק הַיְמִינִי : וַיִּסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לֶקַח חֶלֶת מִצָּה אַחַת וְחֻלְתֵי לֶחֶם שֶׁמֶן
 אַחַת וַרְקִיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֶלֶבִים וְעַל שׂוֹק הַיְמִינִי : וַיִּתֵּן אֶת־הַכֶּלֶל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי
 בָּנָיו וַיִּנַּח אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶרְבֵּים סַעֲל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטַר חֲמוּצָה עַל־
 הָעֵלָה מַלְאִים הֵם לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה הוּא לַיהוָה : וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶת־הַחֹהֵה וַיִּנְיֶפְהוּ תְּנוּפָה לִפְנֵי
 יְהוָה מֵאֵיל הַמַּלְאִים לְמִשֶּׁה הוּא לְמִנָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : * וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִשֶּׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה וּמִקִּדְהָם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְרַק עַל־אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ
 וַיִּקְרַשׁ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו
 כַּעֲשׂוֹ אֶת־הַבֶּשֶׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל הַמַּלְאִים כַּאֲשֶׁר
 צִוִּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֵהוּ : וְהַנּוֹתֵר בְּבֶשֶׂר וּבִלְחָם בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף : וַיִּמְפַּתַּח אֹהֶל
 מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יְמֵי מַלְאִיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת־זִכְכֶם :
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : וַיִּפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ יוֹסֵם וְלִילָה
 שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁמְרַתֶם אֶת־מִשְׁמַרְתֵּי יְהוָה וְלֹא תִמְוֹתוּ בִּיכֶן צִוִּיתִי : וַעֲשׂוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־כָּל־
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :

ד ד ד

הַפְּטֵרָה צו ירמיה זכה אמר ה' ער נאם ה' צבאות ופרלנים שם ט ואומרים כה אמר ה' אל יתהלל חכם ער כי
 כאלה תפצתי באם ה' ולא יטליאני עד ונכרתה טפיהם ופרלנין שם ו ואומרים טאין כמוך ה' ער פאין כסוף *
 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקני ישראל : ויאמר אל אהרן
 קח־לך עֵגֶל בַּדְּבָר לְחַטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה : וְאֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וּכְבֹשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה :
 וְשׂוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לִזְבִּיחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה כָּל־יְהוָה בְּשֶׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֵלֵיכֶם :
 וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יְהוָה : וַיֹּאמֶר
 ע"כ לכהן משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל אהרן
 קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם
 וכפר

חלת משה אחת וחלת טפיהם חלפם וכו' נכסיה : כפי בניו הני' חסיה : ויניסוהו כמפתח וכספיו חסן ה' זול מכל סר' חס כסב ויניסוהו
 מוספ לויקח עשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר

פרשת שמיני

אָהֲרֹן כָּרְעִים : לִזְבֹּחַ כַּמִּסַּח מִמְּחֹרָת לְכַד וְכֵן הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא מִמְּחֹרָת כַּמִּסַּח טל הַחֹמֶת כֵּן הוּא כַּמִּסַּח : עֲלֵתָךְ כַּמִּסַּח כַּמִּסַּח
 וְאֶת־

ספר ויקרא ט י

טנין

וַיִּכְרַב בְּעֵינֵי כָאִשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וַיִּקְרַב אֲהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֹגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ: וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֲהֲרֹן אֶת־הֵדָס אֵלָיו וַיִּטְבַּל אֶצְעָעוּ בַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הֵדָס יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הַבִּלְיָת וְאֶת־דֵּיתָרֶת מִן־הַכֶּבֶד מִן־הַחַטָּאת הַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: () וְאֶת־הַבֶּשֶׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרָף בְּאֵשׁ כַּחוּץ לַמַּחֲנֶה: וַיִּשְׁחַט עֹגֶל אֶת־הָעֵלָה וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֲהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הֵדָס וַיִּזְרְקוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָעֵלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו לְנַתְחָה וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחֹץ אֶת־הַקְּרָב וְאֶת־הַכְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל־הָעֵלָה הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרַב אֶת־קַרְבַּן הָעַם וַיִּקַּח אֶת־שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעַם וַיִּשְׁחַט־וּ: וַיִּחַטְּאוּ בְּרֹאשׁוֹן: וַיִּקְרַב אֶת־הָעֵלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט: * () וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא עֹגֶל כֶּפוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּבֶד עַל־תֵּת הַבָּקָר: וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׂוֹר וְאֶת־הָאֵיל וְנֹחַ הַשְּׁלָמִים שָׂרָף אֲשֶׁר לָעַם וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֲהֲרֹן אֶת־הֵדָס אֵלָיו וַיִּזְרְקוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הַחֶלֶבִים מִן־הַשּׂוֹר וּמִן־הָאֵיל הָאֵלִיָּה וְהַמִּכְסָּה וְהַכְּלִית וּתְרֵת הַכֶּבֶד: וַיִּשִׂימוּ אֶת־הַחֶלֶבִים עַל־הַחֹזוֹת וַיִּקְטֹר הַחֶלֶבִים הַמִּזְבֵּחַ: וְאֵת הַחֹזוֹת וְאֵת שׂוֹך הַיְמִין הַגֵּיף אֲהֲרֹן תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה: וַיִּשָּׂא אֲהֲרֹן אֶת־זֵרוֹ אֶל־הָעַם וַיְבָרְכֵם וַיִּרְדּוּ מֵעֵשֶׂת הַחַטָּאת וְהָעֵלָה וְהַשְּׁלָמִים: וַיִּבֹא מֹשֶׁה וְאֲהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעַם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעַם: וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַחֶלֶבִים וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם: * וַיִּקְחוּ בְנֵי־אֲהֲרֹן נֶרֶב וְאֶבְיָהוּא אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם קָטֹרֶת וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אַתֶּם: וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֲהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבִּי אִפְדֶּשׁ וְעַל־פְּנֵי כָל־דָּעִים אֲכַבֵּד וַיֵּרָא: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֵל אֶלְצָפָן בְּנֵי עוֹיָאֵל דָּד אֲהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קְרְבוּ שָׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה: וַיִּקְרְבוּ וַיִּשְׁאַל הַקּוֹדֶשׁ הַגֹּדֵל יְהוָה בְּכַתְּנֹתָם אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֲהֲרֹן וְלֹאֲלֶעָוֶר וְלֹאֲיֹתְמָרוּ: וַיִּתְּנוּ רֹאשֵׁיכֶם אֶל־תַּפְרֵעוֹ וַיְבַגְדִּיכֶם לֹאֲתַפְרְמוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כָּל־הָעֲדָה יִקְצֹף וְאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְבּוּ אֶת־הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרָף יְהוָה: וּמִפְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶּתְחֹתָם: כִּי־שָׁמֹן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשֶׂה כְדָבַר מֹשֶׁה: * פ

והחטאות

כפו מנחה

אשר לעם

השור ומן האיל

ויקטר החלבים

צוה משה

ויבא משה

אש מלפני

פניהם

ויקרבו לפני

וימתו לפני

פני כל דעים

ויאמר אלהם

בכתנתם

בניו ראשיכם

בית ישראל

כי שמן משחת

וידבר יהוה

מועד ולא

ולחורת

וידבר משה

יהוה ואכלו

חקה וחק בני

תאכלו במקום

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

ישראל

והעלה

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ויקטר

ישראל : שזק התרומה וחוד: התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה
 חמישי והיה לך ולבניך אתך לחקעולם באשר ציה יהוה : * ואת שיער החטאת דרש
 דרש משה והנה שרף ויקצה על יעור ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר : מדוע לא אכלתם
 את החטאת במקום הקדש כי קרש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את העון העדה לכפר
 עליהם לפני יהוה : הן לא יחובא איתרמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש
 באשר צייתו : וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את החטאתם ואת עלתם לפני יהוה
 ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה : וישמע משה ויטב בעיניו : *

פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם : דברו אל בני ישראל לאמר זאת החזיה
 אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ : כל ו מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת
 מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו : אך אתזה לא תאכלו מפעלי הגרה ומפרסי הפרסה
 אתה נמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפרים טמא הוא לכם : ואת השפן כי מעלה
 גרה הוא ופרסה לא יפרים טמא הוא לכם : ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
 הפרסה טמאה הוא לכם : ואת החזיר כי מפרים פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא
 גרה לא ינר טמא הוא לכם : מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תנעו טמאים הם לכם :
 אתוה תאכלו מכל אשר במים כל אשר ידלו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם
 תאכלו : וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נמש
 החיה אשר במים שקץ הם לכם : ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת הנבלתם
 תשקצו : כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם : ואת אלה תשקצו מן
 העוף לא יאכלו שקץ הם את הנישר ואת הפרס ואת העוניה : ואת הדאה ואת האויה
 למינה : את כל ערב למינו : ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינה :
 ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף : ואת התנעמת ואת הקאת ואת הרחם : ואת החמירה
 האנפה למינה ואת הינכיפת ואת העטלף : כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם :
 אך אתזה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים מפעל לרגליו לתר
 בהן על הארץ : את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הפלעס למינה ואת החרגל
 למינה ואת החנב למינה : וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם : ולא יארה
 תטמאו בלהנע בנבלתם יטמא עדה ערב : וכל הנשא מנבלתם יכבס בגריו וטמא עד
 הערב

יש
ששי
קנה
קנו

קנו
קנה
קנט

קס

קסד
לו פ

דרש דרש חזי המורה בתיבות : דרש מכל ודרש מכל : ס'ק לקלוטין : ונמסכת סוכרים ס'ט דרש סוף שיטת : דרש ראש שיטת : הנוחרם האכורפ
 עליו לית חסר יוד : קדמא הנוחרים כפיס מכיבא הנוחרים כתיב וכן הוא בשעק הללו ונמסרי מדוייקים ויהו חד חן ה' חסר'בליתכא וסי'נמסר כמ'ג
 ס' נשלח וכן כמב נכמת כהן סס ויומרו החסדים ג' חסר יוד בלישכא ס'י כמורה : וסי' וסומך ה' לטובס : הנוחרם לאמר : ודין וגם הר'ס זל כמב
 נהדיא ואל סמות הנוחרים וכוונא הנוחרים קדמא דקחו את הנכמה דפ' סמיני מרוהון מלא דמלא מלא ואל' וי'וד כתיב וחד מלא ואל' וחסר יוד
 הנוחרים דויקצוף : הקדש הק'וף דנושה : כי קדש קדשים אין נקוף מאריך כס' ופיין מ'ס סוף פ' מתיב : ואחה נתן לכם זיין מ'ס כיתוקל
 ס'י כ'ג : בקדש נטמא : הוישב ס'אל נטמא לך והי'וד דנושה ונטי'א מרעים : מין אגן עזר וספר הרבס אופ' כ' א' : ומספרטי נכשק הללו
 ומספרטי ירוסלמי ומספרטי עכ'ל וככל הספרים חסר וחסר המסרה כ' חסר וחד מלא דין חסר ומיין מ'ס כפ' ראה כס'ד : הגמל פלסא חמס
 ככלד כס'א : גרה דשפן הני'מל רפה : גרה לא ינר הני'מל דנושות וכן חנעו : וקשקשת השליטי ס'ין ראשינה רכס כחניריו : חשקצו מן
 הק'וף דנושה : העוניה העי'ן כקמן לכל והי'וד דנושה : ואח הדאה כל'מ כס' כפ' רמה : אשר לא כרעים לא כתיב כאל'ף ון כו'אן ודרסינן
 מיניה כפ' מלא טיפוח אף על פי ס'אלו מ'סכיו ועמיד לנידל לאחר זמן כנון הוחלולא ח'י' לחימר ס'אלו לו כרעים כלל דאדרנא ון להם כיקמני
 כנב' ומיין מ'ס כפ' ש'טטס מ'ס אחר לא ימלא ואל' כס'ד כפ' כהר סיני פל' פ' אשר לא חמס : השלעס הס'מך נקמן כד : התרגל הני'מל דנושה :
 ולא לה חמסאו טעו המדפיסים לטעות מה שיסקל ומטמא סמות כי ככל ספרים כ'י מדוייקים אין כאן שום פסקא גס הר'ס'ס והסמי'רי לא
 כתיבו שום בלוס : מולי יבא להם טעות זה טראו כמוב כמסורה ולא כ'ג' ראש סס' וטעו כין ספקא לטפוס : טיב מ'סכמי כספר מני אר' מ'ס זה מ'סכלו
 מכל סרן ולמ'ה מ'סכמו

יא

הערב: לכל־הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע ו איננה שסעת וגרה איננה בעלה
טמאים הם לכם כל־הנגע בהם וטמא: וכל ו הולך על־פיו בכל־החיה הולכת על־ארבע
טמאים הם לכם כל־הנגע בנבלתם וטמא ערד־הערב: והנשיא את־נבלתם וכבס בגריו
וטמא ערד־הערב טמאים המה לכם: וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על־הארץ

קס

החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקה והנח והלטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים
לכם בכל־השרץ כל־הנגע בהם וטמא ערד־הערב: וכל אשר־יפל עליו מהם ובמתם
וטמא מכל־בליעץ או בגר אציעור או שק כל־בלי אשר־יעשה מלאכה בהם במים ויבוא
וטמא ערד־הערב ומדר: * וכל־בל־חרש אשר־יפל מהם יתוכו כל אשר בחוכו וטמא ואחז
תשברו: מכל־האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא וכל־משקה אשר ישתה בכל־

שכח
קס

בלי וטמא: וכל אשר־יפל מנבלתם ו עליו וטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים
יהיו לכם: אך מעין ובור מקוה־מים יהיה טהור ונגע בנבלתם וטמא: וכי יפל מנבלתם
על־כל־זרע וזרע אשר יזרע טהור הוא: וכי יתדמים על־זרע ונפל מנבלתם עליו וטמא
הוא לכם: וכי ימות מן־הבהמה אשר־היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה

קכו
קסד
רמ
קסה
קסו
לפסח

וטמא ערד־הערב: והאכל מנבלתה וכבס בגריו וטמא ערד־הערב והנשיא את־נבלתה וכבס
בגריו וטמא ערד־הערב: וכל־השרץ השרץ על־הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל הולך על־
גחון וכל ו הולך על־ארבע עד כל־מרבה רגלים לכל־השרץ השרץ על־הארץ לא תאכלום
כי־שקץ הם: אלה־תשקצו את־נפשתיכם בכל־השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בהם:
כי אני יהיה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את־נפשתיכם
בכל־השרץ הרמש על־הארץ: כי אני יהוה הפעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: ואת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת
במים ולכל־נפש השרצת על־הארץ: להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת
ובין החיה אשר לא תאכל:

פ פ פ

הבט שמיני שמואל ב ו יוסף עזר רוד עז איש לכיהו ולאישליאני עז כי ה עטק ולאשכ עד רבר נהן אל דור

וידבר

לכל הבהמה כל־מה נבגה: והלטאה נחמט כפרי הדמוס כל־מה רמז ולא נפלא כז בהמרים כמי מדויקים ונדלמוסים ימנים ולא נוסוס נוסמ
מאלפס נישא רמתי: כל הנגע בהם בשחם כפס סר־היה זל הכר ורז־כמיז וכל מדויגה דמוח חסר ואית דסרתי כהון כולוהן חסרים כר: מן
ב־מלאים ולא מסייתי ודילמא כשאר קרתי דלינו באורייתא כולוהן דנכחי דיקי חסרים ורז־כמיז: ופ־ל דעליו כס־ם כתי־ ונדלמוסים ימנים נחמק
וכנחריז ונראה חזקו דמת כן־אשר ות־ם בחילופי הדמוס נ־ל יסול־מליו נר־למו סמוח הוא חך כנקמ־ם ס־ם כמזכ כנליון כ־ל יפל כנלנל: בהם בשחם
ככסם: מכל בלי עץ מכל נחמק לא נוסוס כסון וכ־ף נחמק לא כחולם: אשר יבוא עליו כשתק־ה כל־י יבוא ידובלתי ינא ס־ל וכלל הסכרים
מלא וכו־ל חר מן ז' פלחים ס־ם כסוסרת וסימן כמסר כמ־פ' אחריומו וכן כמנס סר־היה זל וכו־י נ־כ אמר דן י־בוא דסכריזין ינוואו וכמיזו כלס
כמ־פ נחמק סה וכה סרגנס חנקלוס יעלן פירושא סוה: סעון כי־ז נקמן: וכי יתן מים על זרע רב ככא רמי כמיז כז יתן וקריבו כז יוסף
הא כי־כד כז יוסף דוסיא דכי יתן מה יתן דניחא ליה מ־ף יוסף דניחא ליה: ילקוס רמיז מ־מ־ן ספרק מלו־מזאור: ומיימי ליה נמי כמ־פ דססחיס
ופ־ב דקדושים: ופירק־ם ס־ל חלבוט כומחא חוכלים ופ־ל חלבוט כלים רבי־ם ססון ומוספתי־ם סוף ס־ כ־ה דכלים: לקח סוכ סוף ס־ סעיני:
גחון ורז־ו רמזי ולא ימר מן־הבין מלא סמוח כמט: וכיוצא בן חכי סמוח באימיז באימיז כמ־פ דקדוהן ואחריזין הים כמי רב יוסף ורז־ו
דמזון כמתי גישה לו שסאי גישה ח־ל כמיז וגימי ס־ם וכיפניכרו מי לא־אמר דנא־כר כר חכס אמר ר' יוחנן זל מוס סד סכניאו ס־ל ומלחסי־ם
זל־ל חיכהו בקיאי כסוסרת וימרות חזן לא קיוליינו ותיין מ־ם כמתחמ החיבור כסס ריקחכסי ונכפסומו יכודר דק ס־: ונטמאתם בהם חסר ח־ל־ף
וכיוצא ס־ אמר לנס החמוכס כמל דני ר' שמשל מבייר ססטמס־ לנו ס־ל ארס סמלמו ונטמאתם כס חל־מקרי ונטמאתם מלא ונטמאתם כד הוי פנידס
כילקוט וכן מטמא מדברי רבך כשרשים שרס שפס וסבי מיכא ליסב: דויהר סוף ס־ס־ם מסחסיס ונטמאתם כס חס־ ח־ל־ף חכלנוהל אסימח ככולל דליס
דסו לא־דכחא הכי כשאר ויבי דסמאכונות למפדכיזן וכיזן סוד כווסר סוף ס־: וז' כז דיקחכסי פ־ עקב ולא טמאו וכסמיר כלא ח־ל־ף כל מוי ססורכ
סלח רוח סמוחמס מקבל טומאת סמוחמס סמיז ל־ה סמח וסיזין סוד כווסר סוף ס־: ולא חטמא־ם אח נשחח ככס בכל הישרץ הרמש דין למוד
כמיז כסרון פומש ושארל כמיז כסרון כסרון היקניס היקניס: היסעלה חמרין כ־ל־ל לא כפ־ס וכין סוה לנ־ל:

פרשת תוריע

תוריע

מא

ושפלה איננה מדהעור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם פשה תפשה בעור

וטמא הכהן אתו נגע הוא: ואם תחתיה תעמד בהררת לא פשתה צרבת השחין הוא

וטהרו הכהן: * ס או בשר כיריהו בערו מכותאש והיתה מחית המכה נהרת רבין

לבנה אדמדמת או לבנה: וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בהררת ומראה עמק

מדהעור צרעת הוא במכה פרוחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא: ואם יראנה הכהן

והנה איך בהררת שער לבן ושפלה איננה מדהעור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים:

וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא: ואם

תחתיה תעמד בהררת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכה הוא וטהרו הכהן כירצבת

המכה הוא: * ס

ואיש או אשה כיריהו בו נגע בראש או בזקן: וראה הכהן אתה נגע והנה מראהו עמק

מדהעור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא: וכיראה

הכהן אתה נגע הנתק והנה איך מראהו עמק מדהעור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את-

נגע הנתק שבעת ימים: וראה הכהן אתה נגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא-

היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מדהעור: והתן לח ואתה נתק לא יגלח והסגיר

הכהן אתה נתק שבעת ימים שנית: וראה הכהן אתה נתק ביום השביעי והנה לא פשה

הנתק בעור ומראהו איננו עמק מדהעור וטהר אתו הכהן וכבס בגריו וטהר: ואם פשה

יפשה הנתק בעור אדמו טהרתו: וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן

לשער הצהב טמא הוא: ואם בעינו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור

הוא וטהרו הכהן: * ס ואיש או אשה כיריהו בעור בשרם בהרת לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא: *

ס ואיש כו יפרט ראשו קרח הוא טהור הוא: ואם מפאת פניו יפרט ראשו נבח

הוא טהור הוא: וכיריהו בקרחת או בנפחת נגע לבן אדמדם צרעת פרוחה הוא בקרחתו

או בנפחתו: וראה אתו הכהן והנה שאתה נגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בנפחתו

במראהו צרעת עור בשר: איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו:

והצרוע אשר בו נגע בגריו יהיו פרטים וראשו יהיה פרוץ ועל שפם יעטה וטמא ו טמא

יקרא: כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו: * ס

והבגד כיריהו בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: או בשתי או בערב

לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור: והיה הנגע ירקק או אדמדם בבגד או

בעור או בשתי או בערב או בכל מלאכת עור נגע צרעת היא ויראה אתה הכהן: וראה הכהן

אתה נגע והסגיר אתה נגע שבעת ימים: וראה אתה נגע ביום השביעי כירפשה הנגע

בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע

טמא הוא: ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל-

כלי

חכ

קע

ש

קע

קע

הוא כהה הראשון כמובן כי יודו וכ"כ המוקדמי ונס דהעפס הללוי כמובן והיא סבה לסמין עמ"ל וכו' א' כמובן יוד' כמורה ומסין כמסר בע"פ' ויסד וכמ"ס נח' לך לך יתבססו סמניו כ"ל כהו כמובן מרמות: נגע הוא ס"ל כמובן לא סורק כו"ל: תחתיה המ"ל כמובן לכד: וחיתה מחית כו"ל נגיף: צרבת המכה הוא כמובן הוא כו"ל בכל ספרים מלויקים סמניו מן א"ל המזונים יו"ד: והתל"ל הני"ל כמובן ומחין מ"ל כו"ל חמר פ' וימארו לו בו: והנה פשה ס"ל דנושא: או אשת סמין דנושה: בקרחת כמ"ל רמס: כנדריו סמ"ל דנושה והני"ל רמס: או בשתי כמלויקים סמין רמס וכמ"ל כמלויקים וסמין מ"ל כמלויקים סמין רמס: אדמדם ל"ל שטה דנושה: ויראה סמ"ל כמקץ לנד: הנגד

מצורע יגיד

כל העור אשר יהיה בו הנגע ביצרת ממארת הוא באש תשרף: ואם יראה הכהן והנה לאפשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור: ויצוה הכהן וכבסו את אשר שביע בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית: * וראה הכהן אחרי ו הכבס את הנגע והנה לאדפק רביע הנגע את עינו והנגע לאפשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבתתו: ואם ראה הכהן והנה פה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מדהבגד או מדהעור או מן השתי או מדהערב: () ואם תראה עז בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פחתת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: והבגד או השתי או הערב או כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטרה: זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כלי עור לטהרו או לטמאו:

פ פ פ

הפטרות תוריע מלכים ב ד ואיש כא מבעל שלישה עד כבדת ארץ

יד וידבר קעה

יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא ליהכון: ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: ויצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארו ושני תולעת ואזב: ויצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: () את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארו ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: והוה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה: וכבס המטהר את בגדיו ונלח את כל שערו ורחץ במים וטרה ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאחלו שבעת ימים: והיה ביום השביעי ינלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו ינלח וכבס את בגדיו ורחץ את המטהר במים וטרה: () וביום השביעי יקח שני כבשים חיים וכבשה אחת בת שנתה את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לגן השמן והניף אתם תניפה לפני יהוה: * () ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החמזאת ואת העלה במקום הקדש כי כחמזאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על התנדף און המטהר הימנית ועל ביהן ית הימנית ועל ביהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפי השמאלית והוה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ומיחר השמן אשר על כפו יתן הכהן על התנדף און המטהר הימנית ועל ביהן ידו הימנית ועל ביהן רגלו הימנית על דם האשם: והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ועשה הכהן את החמזאת וכפר

וכפר

הנגע דואם יראה בני ישראל רסע: כלי עור שכלו סמוך כמקף: כלי זהבגד כסופר סמוך לא כמקף: העור הלא כמקף:

פרשת מצורע

יד המצרע: לאמר כל מד לנוסע: ואזב חמר ולו וכמקף כלל וכמקפה וכמקפה משו יקום ושיין כ"ס לקמן בסוף הפרק יסודו כלל: יקח הק"ף לנוסע: ואת האזב כמקפה כלל: כלל יקום כלל מלונ וככל הכפרים ססר: והוה הי"ן כניסע: והיה ססר כלל: כפס ססר ססר ססר ססר: גבת בני ישראל וססר לנוסע: כמקפה כלל: רסע: כדשום ססר כלל ססר: ואת ססר ססר ססר ססר: וכל

זכר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: והעלה רבה את העלה ואת המנחה
 המנחה וכפר עליו רבה וטהר: * ס ואסדרל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש של
 אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: ושתי חמיו
 חמיו או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחר עלה: והביא אתם ביום שחו
 השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ולקח רבה את כבש האשם
 ואת לג השמן והניף אתם רבה תנופה לפני יהוה: ושחט את כבש האשם ולקח רבה
 מדם האשם ונתן על תנוך און המטהר הימנית ועל רבה ידו הימנית ועל רבה רגלו הימנית:
 ומדהשמן יצק רבה על רבה הכהן השמאלית: והיה רבה פאצבעו הימנית מן השמן אשר
 על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ונתן רבה מן השמן אשר על כפו על
 תנוך און המטהר הימנית ועל רבה ידו הימנית ועל רבה רגלו הימנית על מקום דם האשם:
 והנותר מן השמן אשר על רבה הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ועשה
 את האחר מן הדתרים או מן רבני היונה כאשר תשיג ידו: את אשר תשיג ידו את האחר
 חטאת ואת האחר עלה עליה מטהר וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: ואת הנותר אשר
 בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו: * פ

וידבר יהוה אלימשה ואל אהרן לאמר: כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוז
 ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם: ובא אשר לך הבית והגיד לכהן לאמר כננע נראה לי
 בבית: וצוה רבה ופניו את הבית בשרס יבא רבה לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר
 בבית ואחר כן יבא רבה לראות את הבית: וראה את הנגע והנה הנגע בקורת הבית
 שקערורת יקרקת או אדמדמת ומראהו שפל מדהקיר: ויצא רבה מן הבית אל פתח
 הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: ושם רבה ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע
 בקורת הבית: וצוה רבה וחצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ
 לעיר אל מקום טמא: ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל
 מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר
 יקח וטח את הבית: ואסישוכ הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצורת
 את הבית ואחרי הטוח: ובא רבה וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת מסארת הנה
 בבית טמא הוא: ונתן את הבית את האבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית ורצוץ אל
 מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא ער הערב: והשכב
 בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו: ואסבא יבא רבה וראה והנה לא
 פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר רבה הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ולקח לחטאת
 את הבית שתי צפרים ועץ ארו ושני תולעת ואוב: ושחט את העפר האחת אל בלי ידו
 על

דל נדע: ועשרון כפיכ נאסרם הדפוס ועשרון נ' חסר נקראתה וכספר ז' פשה ושפכו אול כי ככל הספרים מלא ו' ו' כפיכ ז' לנכס כס מסריס
 וסימן וסרן דווס אסר כפסס כל הכונה פ' מנוס ועשרן קדמא דורחסי חרטיכס פ' כנס וכן כפסס סר' מה ז' י' וסיס וסארל נאורייתל כסרן
 ועשרון מלא ו' כפיכ פ' כ' וסעסס מסרפסס גס כס מנוס וס' סינכס שגכ וסרן ס' כ' מלא ו' חסר ו' ל' נ' מלא ו' חסר וסוסו מוכיח על כפסס
 ססיס סס נואלס מניס קדמאס יראס חרס חסר: אל פחה נפארין לא נמכיר נסם: השפאליות סימן דנוסה: נגע צרעת סר'ן נסטר:
 אהנהכס הז'ן דניסס: ואחר כן יבא רבה כסעמק הללי ינוס ירוסלמי ינל פ' כל וכל סספרס חסר גס נססוריט לא נל כ' כל ז' מלמיס כסרס
 וסימן נסטר כמ' פ' אסרי מוס: והנה פשר ס'ל כדנס יוכן חסרו סססמך: לא פשה ס'ל רפס: ואוב כסעמק הללי ומוכ ירוסלמי וסוס
 ס'ל ודווס ססרי הדמוס מלא ו' ו' כפיכ חן ככל ססריס כ' מרוויקיס וכדלמוס יוכן חסר ו' ו' וכן נפ' ג' מרסס נל כססר ג' ומוכ מלמיס כסרס וכך
 כמנס סר' מה ז' מין ז' פשה:

מצורע טו

סה

על-מים חיים: ולקח את-עץ-הארז ואת-האזוב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוט ובים החיים והיה אלהבית שבע פעמים: וחתא את-הכזבת בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובקץ הארז ובאזוב ובשני התולעת: ושלח את- הצפר החיה אל-מחוז לעיר אל-פני השדה וכפר על-הבית וטהר: * ואת התורה לכל- נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד ולכית: ולשאת ולפסחת ולכהרת: להורת ביום הטמא וביום הטהר ואת תורת הצרעת: *

חמישי

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: דברו אל-בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה נב מבשרו וזבו טמא הוא: וזאת תהיה טמאתו בזונו רר בשרו את-זונו או- החתים בשרו מזונו טמאתו הוא: כל-המשכב אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל-הכלי אשר ישב עליו וטמא: ואיש אשר יגע במשכבו יכנס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: והישב על-הכלי אשר ישב עליו הזב יכנס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: והנגע בבשר הזב יכנס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: וכי-ירק הזב בטהור וכנס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: וכל-הפרכב אשר ירכב עליו הזב וטמא: וכל-הנגע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד-הערב והנושא אותם יכנס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: וכל אשר יגע-בו הזב ודיו לא-שטף במים וכנס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: וכל-הרש אשר יגע-בו הזב ישבר וכל-כלי-עץ ישטף במים: וכי-יטהר הזב מזונו וכפר לו שבעת ימים לטהרתו וכנס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: וביום השמיני יתח-לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל-פתח אהל מועד ונתנם אלהכה: ועשה אתם ככהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו ככהן לפני יהוה מזונו: * ס ואיש ייתצא ממנו שכבת-זרע ורחץ במים את-כל-בשרו וטמא עד-הערב: וכל-בגדו וכל-עורו אשר יהיה עליו שכבת-זרע וכנס במים וטמא עד-הערב: ואשה אשר ישכב איש איתה שכבת-זרע ורחצו במים וטמא עד-הערב: פ

טו קפ

קפא

שביעי כשהו סחוכיה קפב

ואשה ביתהיה וזה רס יהיה וזה בבשרה שבעת ימים תהיה בגדה וכל-הנגע בה וטמא עד-הערב: וכל אשר תשכב עליו בגדה וטמא וכל אשר יתשב עליו וטמא: וכל-הנגע במשכבו יכנס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: וכל-הנגע בכל-כלי אשר יתשב עליו יכנס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: ואם על-המשכב הוא או על-הכלי אשר יהיה יושבת

קפג

ולשאת כל-מד בלא מאריך וס'ין רפה וכן רמזו נקמת הספרים וזהו ג'כ דעם רד"ק כמבול דף כ"א וכמילוי מצורע ק"א וכן כנס בעל ח"א וגם ר' יונה הביאו עם אמרים שהעבט בהם הסכנד והקולו: והנגע בבשר הזב חזי הספר כפסוקים: בשחרור בהעמק הלוי כפסוק ירושלמי כשהור עכ"ל וככל ספרים שלנו מלא וכן ספר הר"מ דל וכל העוף השחרור מלא וא"ו כמידי וכל אוריימל בלישבת דכונא תלמיס נר מן ה"א דמסיר עליה חמשה ספרים שלושם וסמין וכו' עיין במסרה גדולה סוף סמיני ושאר לישבת דטהור מלא וא"ו כמידי: תחתיו סוף רמסונה רסס: והנושא אותם יכנס בגדיו וטמא: מן נחש כדש ריש סרד ד' כנופ סכ"ס כדוש מעריסון והעכ"ס משמלים ששכב תחתיו כמליון וכו' ואתריכו נמח"מ מ"ס וכנסת כמידי: ופי' רס"י והנשא כמידי לא ידעמא מאי היא וכרחה נעייני שהיא פי' משוכה ע"כ: וכמס רבינו שמשון כס"ף דכלים משכה ג' דדרס"י הכונס כמו הכיסא: וכן כנס הרב התורתי והמסופא כמנו והנשא כמידי חסר וא"ו יתא דכמסורה הוא מלא וכו' עיין מה שכמני כפרסא כל על כסוף ואל סמי המוזנע גם כל ספרים שלנו מלא וא"ו כמידי וכן עיניו המחירי ומן ששון והנשיא כמכוס הר"מ דל כמסרו כשא עון וכשם חסר וא"ו ומלא ח"א ד' כסוף וכל לישבת כמורימל דכומיס נר מן ח' מלא וא"ו כמידי וס' והנשא חומס יכנס בגדיו ורחץ וסמרה חסרים עכ"ל: וכלכרו סמוסוס ככנס סמ"ל ככלכות סוממל זכיס ויולדת ז"לס: עוד דודס דס' כנופ סכ"ס סליונו של זכ סמל עכמכיס: ונכסא חסר וא"ו דורס ונכוס על זכ וסמל כמורימל קלה סלעיהלה והמסורה קמי אשלחרינו סכרי נבי כישל לא סייך חומס וחילק על ספרים שלנו סככולס סמיני והנושא מלא נ"א"ו וכן חולק ככנס נבי כני עלי שומר מעבדים כמידי וכל ספרים שלנו כמידי אשכריוס כ"ד וכן כמסורה ע"כ: עוד כמסורה כ"י כישל על זכ חסר ומל מלא ונשים המסרים הם כפ' שמיני: והנשא ח"א ככלמס: והנשא ח"א ככלמס: ובפל ח"א שרם להעמיד לטון הנשר מלא יחיד כנד כמסורה והספרים עינין מסס: ועיין מה שלככות כס"ד כמסרס כשא על כלום מסה: ורחץ בשרו רחיצת כסרו ד' חסר ח"א וסמין כמסור וסמרה דמ"א ח"א כסרו: ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורץ שרפה סמטה: ישכב ס"ף כנגס: ורחצו במים חיים בני' רסס: רס יהיה וזה כל לישבת מלא וא"ו כר דין: בגדה ח"א רסס: וכל הנגע ככל כלי הנגע כלל קדמא: ואם על המשכב כמק וסמירן:

טו

פניה

ישבת עליו בנגעיו כי יטמא ערה ערב: ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
 שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: ואשה כיריוב זוב דמה
 ימים רבים בלא עת נדתה או כיריוב על נדתה פלימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה
 טמאה הוא: כל המשכב אשר תשכב עליו פלימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הנכלי אשר
 תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: וכל הנזגע בס טמא וכבס בגריו ורחץ במים וטמא
 ערה ערב: ואם טהרה מוזבה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: * וביים השמיני שבי
 תקחלה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אלפתח אהל מועד: ועשה קפ
 הכהן אתה האחר חטאת ואתה האחר עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מוזב טמאתה: ()
 והייתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכבי אשר בתוכם: לטמא
 זאת תורת הזב ואשר תצא מפני שכבת זרע לטמאה בה: והדוה בנדתה והזב ארתיוב
 לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עס טמאה:

פ פ פ

הפטר מצורע מלכים ב ז וארבעה אנשים היו מצורעים עד בשער וימת והאיטליאני מופיזין בראש ומתחילין
 ויאמר אלישע ובסוף פסוק ויחן ה' אותם שם יג

וידבר

יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנם לפני יהוה וימתו: ויאמר יו
 יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל זבא נכלעת אל הקדש מבית לפרכת
 אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענין אראו: על הכפרת: בזאת יבא אהרן קבו ק
 אל הקדש בפר בדבקר לחטאת ואיל לעלה: () בתנת בדר קרש ילכש ומכנס בדר יהוה על-
 בשרו ובאבנט בדר יחנר ובמצנפת בדר יצנף בגדי קרש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם:
 ומאת ערת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן
 את שר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: () ולקח ארתי שני השעירים והעמיד
 אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גזרל אחד ליהוה כסח כה
 וגזרל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עליו הגזרל ליהוה ועשהו חטאת: ביה שכ
 והשעיר אשר עליו הגזרל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל
 המדברה: והקריב אהרן את שר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את שר
 החטאת אשר לו: () ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו
 קטרת סמים רקה והביא מבית לפרכת: ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענין
 הקטרת את הכפרת אשר עליה עדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני
 הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מדהדס באצבעו: ושחט את השעיר החטאת
 אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזר:
 אתו

לשחר יום כפ
 קבו ק
 מאז תול כשחל בו
 ע"כ לכי ולוי ליד
 עמוד סיב
 ע"כ ללוי ושלש ליד

היה שפאה הוא כחמק סכרי הדפוס חיהו כמירכא טסאה נשכחא ונספרים מריוקיס לוי נספך וסוף הככון וכן הוא בדפוסים יטנים:
 לה הלמד גלגל: כספאת פמ' רפה: וכל הנזגע בס יטמא כל נגע נאורייתא חסר ולי' כר מן דין: והביאה אותם אל רש' ע"כ הפסוק
 וכן כמכ מכן טורח ור' דק: בני הטי' כדגס:

פרשת אחרי מות

אחרי מות

כפוסה: בכל כ"ה רפה: ה' גזק קטן: שני השעירים גרלות נס' כראש הדף וכמונ נגלוזיכס כיוו היה מין טל
 כ"ה סמ' ע"כ: ונמקראות רומא טוסיס כלינון סמור וכטמ דפרשת ראס וכפרים סחריס שמר לך לדרשת כי כמא כמ' ע: יו
 גזרל סי' מל גניס: והקריב אהרן מין בו כסקא וכן חנרו טכמון: המוכת מין כני' כטס:

באהל

טז

איש איש מבית ישראל ומקדונו אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה אוזובח : ^וואל פתח
 אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהיה ונכרת האיש ההוא מעמיו : ^זואיש איש מבית
 ישראל ומקדונו הגר בתוכם אשר יאכל בלדם ונתתי פני בנפש האכלת אתהדם והכרתיו
 אתה מקרב עמה : ^חכי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על-הסובח לכפר על-
 נפשתיכם כיהדם הוא בנפש יכפר : ^טעליבן אמרתי לבני ישראל כל-נפש מכס לא-תאכל
 דם והגר הגר בתוכם לא-יאכל דם : ^יואיש איש מבני ישראל ומקדונו הגר בתוכם אשר
 יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את-דמו וכסהו בעפר : ^{יא}כי-נפש כל-בשר דמו קפני
 בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל-בשר לא תאכלו כי נפש כל-בשר דמו הוא כל-אכלו
 יכרת : ^{יב}וכל-נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באורח ובגר וכנס בגריו ורחץ במים וטמא
 ערה-ערב וטהר : ^{יג}ואם לא יכנס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו : * ^{יד}

ויבר יהוה אל-משה לאמר : ^{טו}דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם : ^{טז}יך
 במעשה ארץ-מצרים אשר ישבתם-בה לא תעשו וכמעשה ארץ-כנען אשר אני מביא אתכם
 שמה לא תעשו ובחקותיהם לא תלכו : ^{יז}את-משפטי תעשו ואת-חוקתי תשמרו ללכת בדם
 אני יהוה אלהיכם : ^{יח}ושמרתם את-חוקתי ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
 אני יהוה : * ^{יט}איש איש אל-כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני
 יהוה : ^כערות אביו וערות אמו לא תגלה אמן הוא לא תגלה קצא
 ערותה : ^{כא}ערות אשת-אביו לא תגלה ערות אביו הוא : ^{כב}ערות קצנ
 אחותו בת-אביו או בת-אמו מולדת בית או מולדת רחץ לא תגלה ערותו : ^{כג}ערות קצד
 בת-בנה או בת-בתו לא תגלה ערותו כי ערותה הנה : ^{כד}ערות בת-אשר-קצה ק
 אביו מולדת אביו אחותו הוא לא תגלה ערותה : ^{כה}ערות אחות-אביו לא קצו
 תגלה שאר אביו הוא : ^{כו}ערות אחות-אמו לא תגלה כי-שאר אמו קצח
 הוא : ^{כז}ערות אחי-אביו לא תגלה אל-אשתו לא תקרב דדתה הוא : ^{כח}ערות
 בלתה לא תגלה אשת בנה הוא לא תגלה ערותה : ^{כט}ערות אשת-אחיו לא
 תגלה ערות אחיו הוא : ^לערות אשה ובתה לא תגלה את-בת-בנה ואת-בת-
 בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה ופה הוא : ^{לא}ואשה אל-אחותה לא תקח לצור
 לגלות ערותה עליה בחייה : ^{לב}ואל-אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה : ^{לד}ואל-
 אשת עמיתך לא-תתן שכבתך לרוע לטמאה-בה : ^{לה}ומורעה לא-תתן להעביר לפלג ולא
 תחלל את-שם אלהיך אני יהוה : * ^{לו}ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא : ^{לז}ובכל-
 בהמה לא-תתן שכבתה לטמאה-בה ואשה לא-תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא : ^{לח}אל-
 תטמאו

בספרי הדפוס המיומ קצתן נוספו עליו במקרא גדולה ל' זקן קמץ ע"כ : אך ברוב ס"פ המ"ג כעמ' ונבלין של אחד פסס כמזכ סגן הוא ככללי : כי
 נפש הבשר בדם הוא סגן קדמיה בדם הוא מביין דפ' כי בדם הוא מלימיה דמו וכפסו היא רביעיה כל בשר דמו הוא בחיור ופי' נקבה מסוכנ
 נכר : אשר כלל קמץ : ערות אשה אביו סגומה : לטמאה בה נקמט כפרים כ"מלג לסמאה כשפתח ומלג בה כלגט וס"ס לטמאה נקמץ
 והבי"ג רפה וכן בספרים סגנו : זאת זכר נו"א כן ששטני ואיימתי ליה הכי כינאות סוף פ' הערל עיין מוספת ר"ס וספר הבינון וכנסהדרין פרק ה'
 מיומט ומוק פ' שישרמיו ונורת כהנים פ' קדושים וכן דרש החכם כמ"ר משה לאגראל בספר לקח טוב שחיבר פל פפורס וכנסרה גדולה יס ע"כ
 זויגס חל אפ חזר וחס' וזה אחד פסס ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה לרפשת קדושים : וזה זכר לא משכב משכבי אשה : ומדפוסים עבמו כפס
 כפרסת קדושים ל' וז' וזה זכר : וזה ספר דכריו ובשמינס ככל פה שכתב בין נפנים ובין מחמוץ וזכר לכבוד כספיק זאת ונבלין לית וז' אפ זכר
 והוא לרפשת קדושים וכן רמזיה כמורכב כמתיב יד : תועבה הוא החירה יגיד עליו רעו סביסה לשון נקבה חוקוטי : בה רפס : לפני בהמה
 סגיה רכז : לרבעה אפי' ז' וזה וברשת קדושים לרבעה רפס חוקוטי וסגומה : תבל הוא בשרק יגיד עליו רעו סביסה לשון זכר : חוקוטי ומסרי
 זכר נחשורפ כרסת פגזס נכמה פס פ' דששטס לכנירין הוא :

כז

חַטָּאת בְּכָל-אֱלֹהֵי כִּי בְכָל-אֱלֹהֵי נִטְמָאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-אֲנִי מִשְׁלַח פְּפֹנִיכֶם: וְתַטְמֵא הָאָרֶץ
וּמִפְקֹד עֵזְרָה עָלֶיהָ וּתְקַא הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֶיהָ: () וְשִׁמְרַתֶּם אִתְּם אֶת־חֻקְתִּי וְאֶת־מִשְׁפָּטִי וְלֹא
תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֹהִים הָאֹרֹחַ וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ
אֲנִי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וְתַטְמֵא הָאָרֶץ: וְלֹא־תִקְיֵא הָאָרֶץ אִתְּכֶם בְּטֹמְאֶכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר
קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם: כִּי בְלֹא־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֹהֵים וְנִכְרַתִּי הַנַּפְשׁוֹת
הַעֲשׂוֹת מִקְרַב עִפְסִי: וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־מִשְׁמְרָתִי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ
עַל־יְדֵיכֶם לֹא תַטְמֵאוּ בָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **פ פ פ**

הפסוק אחרי מות יחוקאל כב והיה דבר ה' התשפט התשפט עד וידעת כי אני ה'

יט וידבר

יהוה אל־משה לאמר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים
תְּהִיּוּ כִּי קָרוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שְׁבָתֹתֵי
לְנֶחֱדָה תִּשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: () אֶל־תִּפְנּוּ אֶל־הָאֵלִילִים וְאֵלֶיהֶם מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֵן אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: וְכִי תִזְבְּחוּ וּבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבַּחְתֶּם: בַּיּוֹם וּבְחֶמְסֶךָ יֹאכַל וּמִמִּחְרַת
הַיּוֹם וְהַגּוֹתֵר עֲרִיזוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאִם הָאֵכֵל יֹאכַל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה:
וְאֶכְלוּ עֵזְרָה יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַרּוּא מֵעַמִּי: וּבְקִצְרֹכֶם אֶת־קִצִּיר
כָּאֲרַצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּתַח שַׂדֵּה לִקְצֹר וּלְקַט קִצִּירָה לֹא תִלְקֹט: וּכְרָמְךָ לֹא תַעֲדוּל וּפְרֹט
כְּרָמְךָ לֹא תִלְקֹט לַעֲנִי וְלָגֵר תַּעֲזֹב אִתְּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: () לֹא תִגְנוּבוּ וְלֹא־תִכְחָשׂוּ וְלֹא־
תִשְׁקְרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ: וְלֹא־תִשְׁבְּעוּ בִשְׁמִי לִשְׁקֹר וְחָלַלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: לֹא־
תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגּוֹל לֹא־תִלְוִן פַּעֲלַת שְׂכִיר אַחֶךָ עֲרִיבָקֶר: לֹא־תִקְלַל חֵרֶשׁ וּלְפָנַי
עֵזֶר לֹא תִתֵּן מִכְשַׁל וְיִרְאָה מְאֹלְהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: * () לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט לֹא־תִשָּׂא
פְּגִידָל וְלֹא תִהַרֵר פְּנֵי גִדּוֹל בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט עִמִּיתֶךָ: לֹא־תִחַלֵּךְ רֵכִיל בַּעֲמִידָה לֹא תַעֲמֹד עַל־
רַם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה: לֹא־תִשְׁנֵא אֶת־אֹחֶיךָ בְּלִבְבְּךָ הַיּוֹכֵחַ תִּיזְכֵּחַ אֶת־עַמִּיתֶךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו
חֲטָא: לֹא־תִקֵּס וְלֹא־תִחַטֵּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֵּת לִרְעֶה בְּמוֹךְ אֲנִי יְהוָה: אֶת־חֻקְתִּי
תִשְׁמְרוּ בְהִמְתָּךְ לֹא־תִרְבִּיעַ בְּלֵאִים שַׂדֵּה לֹא־תִזְרַע בְּלֵאִים וְכִנּוּר בְּלֵאִים שַׁעֲטָנוּ לֹא יַעֲלֶה
עָלֶיךָ: וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁהוֹ שְׁכַבְתָּזֻרַע וְהוּא שְׁפָחָה נַחֲרַמְתָּ לְאִישׁ וְהַפְדָּה לֹא נַפְרָתָהּ
אִם חִפְשָׂה לֹא נִתְּלָהּ בְּקֶרֶת תְּהִיהָ לֹא יִיטְנוּ כִּי־לֹא חִפְשָׂה: וְהִבִּיא אֶת־אִשְׁמוֹ לַיהוָה אֱלֹ־
פֶּתַח אֱהֵל מוֹעֵד אֵיל אִשִּׁם: וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאִשִּׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חֲטָאתָו אִשֶּׁה
חֲטָא וְנִסְלַח לוֹ מִחֲטָאתָו אֲשֶׁר חֲטָא: *

וכי

כי אח כל התועבה האל מ' בלשון חזק וסימן בעבור מ' פולחן יחזק: כל אשר הכי' בלשון: הנמשות כעשק הלאי הכנסות ירושלמי
הכנסות טכ"ב * וכן במקומו ס' יסן הכנסות כמפיה הנפספ ע"כ וכלל הכספים מלא וכן חסר פר"מ ה' הכנסות פרו' כלאים וז' יסן הכנסות
הכנסת וכל הכנסות אשר היו שיה כמו ספורתי סס:

פרשת קדשים

יט קדשים

פסוקים: דבר כסני נדשים: האלילים הם' כנלל: תוכחהו חסר וז' כפר ח"מ ולשון כעל הטורים פנחהו חסר וז' סל'
יהו סנים סוחטים זכר א' פ"כ * מכל כס' לחולין אשרינו כפרה זו דברי ר' אליעזר בר' שמעון סמינאה מכל חכמים מומרים סניש
סוחטים זכר א' וכן פסוק הרע"ג ריש פ' א' מהל' ספול' המוקדסין ופיין מלוסי כרס' כל' הם דף ל"ט וקרבן סכרן דף ר"א: והגותר במקומו ס' יסן
והנומר כמפיה ובעמר ט"כ וכלל זה חסור נדרינו מה' מה' זל כל לוסכא לנומר באוריימא מלא וז' כר מן א' חסר והכמר אמנו סד בקר דס' החדס סס'
לכס זמסיר עליה לים כותיה חסר סכנל דסמר מלמים: כי כמקף לא כמכיר: חגול הני' מל כלל דגס: אח חקתי חשפרו כן כמיכ נחולס הכ' ס'
לס נסוח: ז' וזא שפחה וסל' כמכוב נ"ל ונקוד עירק: וחפרה' הכ"ס בקקן נכד וסל' נל' רגוסה:

החוסה

קדושים כ כא

סח

אתה'אשה ואתה'הבהמה מות יומתו דמיהם במ: ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עינו ישא: ואיש אשר ישכב את אשה דרו וגלה את ערותה את מקרה הערה והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: וערות אחות אמה ואחות אביו לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו: ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דרו גלה חטאים ישאו עריינים ימתו: ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה עריינים יהיו: ושמתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: * ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ במ: ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהיה אהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: () והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: והייתם לי קדושים כי קדוש אני יהיה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: ואיש או אשה כיהיה בהם איב או ירעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם במ:

שבועי רסג

לפסוק

פ פ פ

הפסוק קדושים יחוקאל כ והיה בשנה השביעית * והספרדים מתחילין והיה דבר ה' עד אני ה' אהיכם והאשכנזי' עמוס ט הלא כבני כושיים עד סוף הספר

כא ויאמר

יהיה אל משה אמר אליהם בני אהרן ואמרתם להם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחת הבתולה הקרובה אליו אשר לא יהיתה לאיש לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו להללו: יקחו לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ויבשרם לא ישרטו שרפת: () קדשים ע"כ יבאו יהיו לאלהים ולא יחללו שם אלהים כי את אשר יהיה לחם אלהים הם מקריבים והיו רסו סח קדש: אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו ביקדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם אלהיו היא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהיה מקדשכם: וברת איש בהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: () ובהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו ושמן המשחה וכלא אתידו ללבש את הבגדים אתראשו לא ירע ובגדיו לא יפרס: ועל כל נפשית מות לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: וכן המקדש לא

רסד

רסה

יקחו רסו

ע"כ יבאו רסו

רסו סח קדש רסט

רע

רעא עב

אח סקרה הערה משעים ביה למקרי' ואת דרו גלה הנ'מל דגנס: לשטא הא' לנושה: ואברל חסר יו"ד כלאימל כמסורג ובמ"ס כמסר ויקרא סימן א': ירגמו בג'מל לנושה:

פרשת אמר

כא

הקרובה כק"ף דגנס: יקדחה יקחו ק' וכו' חד מן י"ד מלין דמזיבין ה"א כסוף מינזמא וקרי' ואל' וסימני' גמ"ג שוף אלמא ביה' רביע'א דמיכס' ונמה סנכס' כ"ל ולא כו' לו ים רמו למה שממרו רבומיני גמס' זכות פ' לו כן הלוקיין שמש קרח חמס קרחו כה' אבשומי כנון דסך אבשומיניו כסא כלומר סס כמסיר אפ השיער ואומכיכסו כמס' חמס בה' מקומה כלומר וברו בו הפראס חמס דא"כ מחייב חמסה וכן כמס בלקח טוב סל הסורה לכתי'ר מסה כמסיר דר' סוניטו נר' אליעזר: וסיין פוד סמס אחר גמ' הזוכר דף פ"ט: ואשה גרושה ה"א ואשה בלג חסיק ובי'מל דגנס: וקדשתו הק"ף בלא קדמס: כי במהריך לא כמיר: אשר יוצק בכמיוס כ"י כדוייקויס מססיר וסאר חכום הא"לף כנפילא ולדבר מוס כסוף ממחר הסהריין כס"ד מרחנו שמש: ועל כל נפשית סח חסר ו'לו סל פי'מסורפ וכו' מימא נמ' ס"ן דסכדלרין מביא ר' עקיבא אומר סנין לרביעית דס כה' משני שמיס ססו' מטמא כהסל סח' ופל כל כמסות' מש' לא יבא סמי כמסות וססור' א' ורכנן כמסס' כמיו ס"כ: ועיין קרבן אהרן דף רכ"ז וילקוט וססיקס' דר' סוניטו ולקח טוב וס' כ' לכהלות מסכה כ' : ואם סמסור סליו כמסר' גדולס כל אורוימל חסר לא ימכן לששכחן וקפ כל כמסות כמיו דכ וישלמ' מלל וכן כמס' סח' זל ויקח סמ כסיו וסמ כמיו וסמ כל כמסות כמיו דין לכווד מלל' ו' לנאריומל וחד חסר וכל כל כמסס' מ:

רמסר צו יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה :
 רצו ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולגדר לא ירצה : ומעוד וכתות ונתוק וכרית
 רצו לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו : ומיד בגיבך לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל

פרשה יוסף אלה בני משחתם בהם מום פם לא ירצו לכם : וידבר יהוה אל משה לאמר :
 ראשון ושני של פסח ויר שור או צבוב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן
 שני של פסח רצו צה אשה ליהוה : ושור או אשה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד : וכי תזבחו וכתתודה

ליהוה לרצונכם תזבחו : ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה : ושמרתם
 רצו רצומצותי ועשיתם אתם אני יהוה : ולא תחלו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
 שני לפסח יהוה מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה : * () פ

וכי תזבחו וכתתודה ליהוה לרצונכם תזבחו : ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה : ושמרתם
 רצו רצומצותי ועשיתם אתם אני יהוה : ולא תחלו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
 שני לפסח יהוה מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה : * () פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו
 רבועי אתם מקראי קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון
 מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם : פ

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים : בחדש הראשון בארבעה
 עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה
 רצו צמ שבעת ימים מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :

והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : () פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ביה תבאו אל הארץ אשר
 אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל דבון : והניף את

העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת וניפנו דבון : ועשיתם ביום הניפכם את העמר
 בבש תמים בין שנתו לעלה ליהוה : ומנחתו שני עשרנים סלת בלילה בשמן אשה ליהוה
 ונסמך ריח ניהח ונסכה יין רביעת ההין : ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד יעצם היום הזה עד
 ששה ימי הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לרדתיכם בכל משבתיכם : וספרתם
 לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה : עד
 ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה : ממושבתיכם

כנ
 ואמרת אלהם מועדי ה' אשר תקראו אתם ר"ה סוף פ' אס לינס מכירין הרי הוא אומר אתם שלשה פעמים פי' מלאה זמניו כמיב אשר מקראו
 אתם חד הך דכסא כמיבא נס' אלה מועדי דלקמן מליאמה כחן הסכת וקריבין כחו אהם חפי' סוגניא חסא חפי' מירימ חסא וחסבילו מועדי : ועיין
 ילקוט סוף מרשת משכשים ור"ה ומוספא יום טוב פרק ג' דאבות משנה יג' ודברים רנה פרשת ואלחנן ונפרק ג' דרשם הסכה ראש ג' ד' אומר מקודש
 לאמר קרא וידבר משה חפ מועדי פ' מלאה טראש גיב דין אומר מקודש : וכל הטעם טובים אמריו מקודש מקודש ונא לן אומר קרא אשר מקראו אתם
 קרי ביום אתם דחסר כמיב נלא ור"ה : אלה הם מועדי ככל הספרים פלא ור"ה וכן כתב הר"ם ז"ל ודלא כמאירי : שבת בשומר הפוך : בכל
 מושבתיכם מיון כרשע ויקרא סיון ד' : במדבקה הני' מין דנושות : עבודה כתב הר"ם ז"ל כמדבר אשר משבר עמדי חסר ור"ה כמיב וכל
 פסוק עבודה בלוריימא דכותא חסר : וכן כתב בכל טען טעון טען טען כדפס המאירי : לא תעשו כלא מקף בלא תעו : וידבר דני בתאו אל הארץ
 פתחה : בשמן יבאת דמה : ונסכה ונסכו קרי וכן כתב הר"ם ז"ל : ובמחנות פרק ט' מדרש אמר ר' אלעזר כמיב ונסכס וקרי ונסכו חל כ"ה
 סכה דמנה כי נסכו דיון דהוה יין רביעי' אף טען כמי רביעי' : ועיין גורת כהנים וקרבן אהרן וחוקוני סוקיפא דר' טוביטו לקח טיב ילקוט דף
 קפ"ה פסוק ג' ריקאנטי : שבע שבתות המיטת ההוינה כל ההויין בלוריימא בפרין יוד"ן וי"ן פשוטה וחבר ה"ה בפראה בר ממורת כהנים
 וחומה הסקודים דמייבין ככ"ן נסופה ונלא ה"ה בפראה ואינון ר"ה מרין מנהון כגורת כהנים כפרסת ספוימ העומר וששה כמות הסקודים נלא
 סמטי : וכללון ותהוינה מחל כרש דרש כדמסרי כחא כמסרי דפוסא דמסורת דמסר גני מרין דספריה הכותב מרין מלאים כגורה כמותא הוא
 דלא כוליה דלאה מסעי ככוליה נסחי דכומא ומלאים ודילמא מסורת כ"ה נלחוד קא מסר וסמרי הוא דלישמנשו וסמרי כגורה סמס סר"ה ז"ל :
 עד סמחרת השבת השביעת חספרו ונ' י"ה שכתב כחלת חספרו ובמוז בהנהגת סמ"ה טיב לכוניה מנחן דמסטיס יום לא קמי אמספרו פ"ה פימן
 קמ"ה וכן כחבו הפוסקים ככחתי פ"ה דלכי קמיר קרא עד מתחרת השבת השביעיט שהו יום חמשים חספרו אי כמי חמשים יום מוקרבנס דכפריה
 וסכה לבניו כדי רשעיו כנספרי פרכטיס יכנו ונ' וסכיניו נס' דמכין השפא דכפוי כמספר מרכטיס אכין שהיא סופס אב מרכטיס פ"כ ר"ל שפלא כמספר איכס
 וכמסר פ"ה דמ"ה מי כמיב מרכטיס כמספר ס' א"ה דמכין השפא דכפוי כמספר מרכטיס אכין שהיא סופס אב מרכטיס פ"כ ר"ל שפלא כמספר איכס
 דכוקא לאלה מרכטיס פ"ה ס' לאכפב פ"ה יכנו כמספר חבל סירוסו כמספר סהול סוכס ומסלילס למרכטיס : ודכריס מנהו סס מרכטיס מורה ולורופיה
 כחו שפארין ה"ה יסולס בר כלא נס' בלא כנולס סוף בלא מרכטיס פ"ה א"ה יס"ה ופיין סוד ככ"ה סוף פסחים : מסושבתיכם

ספר ויקרא כג

תביאו לחם תנופה שתים שני עשרתים סלת תהינה חמץ תאפינה בפירים ליהוה: והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בדבקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריחניחח ליהוה: ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: והניף הכהן ואתם על לחם הכבדים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קרש יהיו ליהוה לכהן: וקראתם בעצם ו היום הזה מקרא קרש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדורותיכם: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצרך וקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: * () פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש חמי יהיה לכם שבתון זכרון תנועה מקרא קרש: כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי יהיה יום הכפרים הוא מקרא קרש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא תתענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמה: וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה ודאברתי את הנפש הוא מקרב עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: * () פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי יהיה חג הספורת שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קרש כל מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קרש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקרא קרש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דברים ביומו: מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: () אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חגי יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדב כפת תמרים וענף עזרבת וערבי נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: והגדתם אתו חגי יהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדורותיכם בחדש השביעי תחגו אתו: בשבת תשבו

נהגתם הללו מושבותיכם ירוסלמי מושבותיכם עכ"ל: ועל מי המסורת והספרים מלא וא"ו קדמיה וחסר וא"ו מביאה כמו ספרינו בפרשת ויקרא ט"ז ס: תביאו חר מן ד' אלפי' דגושי' בקריאה ט"ז המסורת וסימן מסרתי בפרשת ויהי פקן ופיין גם כן פ"ט בפרשת בראשית ע"ט ויהי סניס ערומים: עזים פ"ז דגושה: ולגר סני' מל דגושה: וידבר דב חדרש השביעי פמוה: וידבר דאן בעשור פמוה: הוה פ"ז דגושה: שבת שבתון דהוה כל סבת היא כמ"ה הוה: סבת שבתון הוה מבייבא פפורת סרפת מכוהס' א"ח קדמיה בפרשת אחרי מות סבת סבתון היא מבייבא דהבא הוה וא' כפוק סימן ומחל היא הוה: משה לאמר פ"ח מד דגושה: המכות סבת המדעים כ' סביב ונרס פשוט גם לנעל מכתה כהן ה' סבתו חסר וא"ו וכל סיסר פליו כלחון חסרים כ"ב וכו' וספר פנה כי בכל הספרים הסבות מלא וא"ו מבייבא ומסוד פליו כלחון מלאים נ"ה דהוה פ"ח סבת פמסה לך דסוף רח' וכן הנידו הר"ם והמורי וסמן סמן והמדעים סבתם לפי שיש חסרם סלחורס כל סבת סבת סבת לדורייבא חסר דר מן ב' סס המקום סבות: כי סבות הוסבתי פ"ב: והוא לא ידע כי מסרה זו סבת סבת סבת קח חסוי סבות לל קח חסוי עד כאן לשון א"ה וסבי אובס פמסורת דסוף רח' וכהדלי אמרינן סבת כל הסבות לדורייבא מלא דר מן א' סרתה סבת פמסה לך סבת ימים וכס"ט דרס פ' סבת: להקריב אשה פ"ז דגושה: מלבד שבתת ה' חסר וא"ו כפיין וכל דגושה נאוריית חסר ומסר פליה כולהון חסרים והסורת דחסר פליה לית כוניה חסר מומוא היא דככולהו נוסחי דיקי כולהון חסרי' וא"ו כפיין הר"ם פ"ל: סבתותיכם כהפסק הללו מתמיכם ירוסלמי מושבותיכם עכ"ל וע"פ המסורת מלא וכן הוה בספרים וכן חסר הר"ם סבתותיכם א' מלא וא' חסר וא"ו חלנד סבת פ' ושלנד סבתותיכם דין פ"ל דל' מלא וי"ז ומלא וא"ו מכל סבתותיכם דקרת חסר וא"ו ומלא י"ז כפיין: תחונתי' מל דגושה: ולקחתם לכם ביום הכי' דגושה: כפת חסרים חסר וא"ו וכן דרשו דבותיכם כפ' לולב הגזול ואילת קרמי ספי מורי סבת כפיין ופיין סוד כס' הונגר פ' ויחי שוף דף ר"ב: כסבת פ"ק דשבת מ"ר כפוכו' מ"ט

אמור כג כד

שכא תשובו שבעת ימים בל-האורח בישראל ישבו בסכת: למען ידעו דרתיכם פי בסבות הושבתו את-בני ישראל בהוציא אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר משה את-מעיני יהוה אל-בני ישראל:

כ' ב' ד'

כד וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני ישראל ויקחו אליהם שמן זית וד פתית למאור להעלת נר תמיד: מהוץ לפרכת הערת באהל מעד יערך אתו אהרן מערב עד-בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: על הפננה הטהרה יערך את-הנרות לפני יהוה תמיד:

כד שביע'

ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרתים יהיה החלה האחת: ושמת אותם שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: ונתת עליהמערכת לבנה וכה והיתה לחם לאופרה אשה ליהוה: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני-ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש פי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק-עולם: ויצא בדאשה ישראלית והוא בדאיש מצר בתוך בני ישראל וינצו בפננה בן ישראלית ואיש הישראלי: ויקב בך הדאשה הישראלית את-הישם ויקלל ויביאו אתו אל-משה ושם אמו שלמית בת-דבירי למשה הן: ויניחתו בפשטר להם על-פי יהוה:

למשה

וידבר יהוה אל-משה לאמר: הוצא את-המקל אל-מחוץ לפננה וסמכו כל-השמעים את-ידיהם על-ראשו ורגמו אתו בלהעדה: ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש איש ביד-יקל אלהיו ונשא חטאו: ונקב שסייהוה מות יומת רגום ירגמו-בו בלהעדה בגר באורח בנקבו שם יומת: ואיש פי וכה בל-נפש אדם מות יומת: ומכה נפש-בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ואיש בידיתו מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: שכר תחת שכר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם בגר כאורח יהיה פי אני יהוה אלהיכם: וידבר משה אל-בני ישראל ויוציאו את-המקל אל-מחוץ לפננה וירגמו אתו אבן ובני-ישראל עשו כאשר צוה יהוה את-משה:

הפצרת אמור יחזקאל מר והכהנים הלויים בני צרוק עד לא יאכלו הכהנים

וידבר

מטו לא נסוכה על בני נוסה ולא נסוכה שמתח האילן ולא נסוכה שמתח הים וסרכינן ארבעה נסוכות מרשו משתח א"ר נחמן כד יבאח נסכת כתיב חסר ואלו: ישבו בסכת כן כתיב חסר ואלו נסכתו כללי וכל ספרים מדוייקים ומסודרים וכלי איהל ככל נסוכה וכל נסוכה וכל נסוכה כתיב נסכות הרי כהן ד' וכו' והסכת נמי נמרי רבנן כ' היסן דלדס ויח ידי חובטו נסוכו של חכרו דמלכותי נסכת חסר ואלו מלמד שכל ישראל ראויין ליטב נסוכה א' זה חסר זה ע"ש ופי' ופי' מ' לט"ל נכ' חג הסכות שבעת ימי: דרתיכם דל"מ רפס: כן בסבות הכי' רפס: את פערדי בשארין ונמק: את פערדי דין למוד חסר ואלו ושאר אורייפת מלל: סחוק למרכת? וחד למרכת דריש פניה וסס פירשמי מסודר ב' ס' מטעם כמורס: ואפוח כל ספרים מדוייקים מלרע של כמכת וכו' נ' סודר ומכלול משקל פעלת ולא כהנהג לוי' חן זלל ואפי' איה וכן ונחצות א' סגלוקח (מרנר ל"א) מלרע נפסט א' לקריאת ב"כ ולקריאת ב"א שאנו סוכים על קריאתו מלפני נסכי פסטיין - וכן ופסי' עטרוס (וכריהו) לנב' פלרס ולכ"א מלפני ט"כ ובעל הנהג נסכתו בששענו דברי הכלול טיין פליו כיחוס מראה טעומו מסודרס: קדשים אין כקו' חמרין: הווא לן י' דמטעין דסכריין הווא א"כ נפס: וינצו בכל ספרים מדוייקים כ"כ מלרע שהו נסכתו החחרון כנר זין הווא נפסו יסן: ויניחהו נסודרס דפסוק במן ונמלכיס א' י' נמסר ז' חסר בלישא פי' חסר יו"ד וזה א' פסס ולא יסכנכי הווא מלל יו"ד בכל הספרים - וכל' להגיס נסודרס וינחום סס נפס וינשו כן בני ישראל (יהושע ד) וכן מלמתי נמסרו מדוייקים כ"כ פ"ס ויניחום מחוץ למחנה ישראל (יהושע ו) ב' חר מלל וחזר חסר וינשו כן בני ישראל ונשו חסר וינחום זנו ערן נכוסמי דיקי חסר יו"ד קדים לחי"א ומסיר עליה מלל חסר ופי' וינחום כן פלן ושאר בשאר פריה מכלל דשאר אוריי' מלל' יוד כמי' ונוסחי נמי דיקי סכין דיקי אחיכס ה' הביחו אפי' מלל ח"ד כמי' ונכוח ויניחו חו"ט נמסר דקסס וינאסו וינחחו: פחז לעיר חסר דחסר חסר יו"ד וחסר ואלו כפי' וינחחו נמסר דמקלל מלל יו"ד וחסר ואלו כפי' ויניחהו חסר לפני העדה למשמח על מלל יוד כמי' עכ"ל יו"ד חסר על וינחחו נב"ע דאסור עליה מלל חסר ושאר חסר קייא קשה נכתיב מלל נמסר כן וינחחו על החמוד (מלבי' א' י"ג) וסס נמסר ג"כ חסר נב"ע: לפרש כשין ינאס: ופסכו כל ס' ק' רפס: ויוציאו מלל דמלל ויניחו חסר כ' ב' של ל"ה: כד' יח

כד

פנין השנה

אתו לדרתיו לא יצא ביבל : ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ
 יחשב נאלה תהיה לו וביבל יצא : וערי הלויים בתי ערי אחותם נאלת עולם תהיה ללוים :
 ואשר ינאל מדהלויים יצא ממכר בית ועיר אחתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוה אחותם
 שלח בתוך בני ישראל : ושרה מגרש עירם לא ימכר כי אחות עולם היא להם : **ס** וכי
 ימוך אחיך ומטה יד עמך והחוקת בו גר ותושב וחי עמך : אל תלקח מאתו נשך ותרבית
 שלט ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך : את כסף לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אבדך :
 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את הארץ בנען להיות לכם
 לאלהים : * **ס** וכי ימוך אחיך עמך ונמכרך לא תעבד בו עבדת עבד : בשכיר
 כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך : ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב למשפחתו
 ואל אחות אבתיו ישוב : כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת
 עבד : לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך : ועבדה ואמתך אשר יהוילך מאת הגוים
 אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה : וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו
 ומשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחיה : והתחלתם אתם
 לבניכם אחריכם לרשת אחוה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחוה לא תרדה
 שביע בו בפרך : * **ס** וכי תשיג יד גר ותושב עמך ימך אחיך עמו ונמכר לגר תושב
 עמך או לעקר משפחת גר : אחרי נמכר נאלה תהיה לו אחר מאחיו ינאלני : אידח
 או בקדוה ינאלנו אימשאר בשרו משפחתו ינאלנו או השיגה ידו וננאל : וחשב עסקנהו
 משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו :
 אם עזר רבות בשנים לפיהן ישיב גארתו מכסף מקנתו : ואם ימנע נשאר בשנים עד
 שנת היבל וחשבלו כפי שניו ישיב את גארתו : כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדה
 בפרך לעיניך : ואם לא ינאל נאלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו : **()** כילי בני
 ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : * **לא**
 תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחית
 עליה כי אני יהוה אלהיכם : את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה : **פ פ פ**

שלח

שלט

ששוי רביעי בטה

שחובות שם מא

שמב

שמג

שביע

שמד

שמז

כז

שמה

העשרת בהר סיני ירמיה לב ויאמר ירמיהו עד יבלא כל דבר ולא ימליאני ירמיהו ה עוי עד תהלתי אחת
 לפי ולא עניין לתימר של היה לו המולט דכפרי עמיה משמי קרא והפס בברכין פון בית שבני נחיה ר' אומר חינו כמי ערי מועה ר"ס מומר
 כובל החינוך היה חומרו ר' דריוס אשר לו חסה ע' א' ור"ס דריוס אשר לא חסה נח"ל כ"ד כסס הירושלמי ונכלי אשר ר' יוחנן דשניס פקד"א
 דרסו והתדרס ככל כפר החלון כי ביהם בקרי חומה ובחומה היה יוסכר ר"ס סדר ככסטיה דקרא ור' יהודה סדר בחומה היה יוסכר ולא נמך
 חומה ובחומה פ' שיינו פ"ס אשר לא כרמיס פ' וכפיין לא מקריין לו ושפס מהן כנורה וסחר בכנימס וכמוניס ואלו הן של גורם אשר לש יכרס
 אשר לא ברמס פ' אשר לא חמה : וכילן כימנו לירדש כמו סכמני על כל אחד בחקוה ודלא כרס"י ומסממו כס"י דמרכין שרס"י ככג אשר לוח
 חמה כמיס מלח בואו וזל"ף חספס לו ומשעת לא כלופר אין לו שכסו ויהי לו קודס לבן והתוספוט כמנו שמינו כן בחומסס המדויקיס סכמנו לו
 בואו מקרי לא נח"ל"ף וככג כעל סוספס י"ס וכמוניסס מדוייקיס סלנו מיסכא כמיב נח"ל"ף וק"ל בואו וכ"כ כעל קרינן אהרן אך לא כרמו לי דכרס
 נח"ס מח"כ ולדמטי כמיב ספסריס וכ"כ פ"ס : ובילקוס פ' ויקרס ופ' שיינו ופ' כהר סיני סוכס נסס פ"ס סופריס ב' לו בחומסס המדויקיס סכמנו לו
 מקרינן כל מדומו אשר לא כרמיסס מלח לא חמה אס לא יגיד הן כל מלח טעה שמיס סלנו ומסכמט כיון דעל של ור"ל אשר לא יכרס כמיס ופ' חס לוח
 יגיד הוה שמיסס הסוכיסס מלחיס בואו וזל"ף וקרינן כמסר סלנו כפ' ויקרס וכר"ס סס וכן מלמיס כעמק סלנו ובמסר קטמס פ' ויח"כ מלח"כ לוח
 הוה וכרסו כ"כ מלח סוכל לקום סמנין : כי בחיו ערי הלויס הוא אחותם כמס החקוני סלון זכר כסורין וכן כי אחות פולס הוה לסס סל"כ ודכרס
 פשוטס אשר כמיב כי ככל הסמריס הוה אחותם כמוב בואו וקרימיו בחיק מכל אחות פולס הוה לסס כמיוכו וקרימיו בואו שוק וז"כ סכמנו
 ימי וכך הוה פ"ס כמסור דוק ומכנה בחמרכ לוח ה"ס כמיב כמס אחותם כקנה ודל סיה : ושרה פיון פ"ס כפ' כרמיס מלח וורב : אחות
 עולם הוה פ' דמסטי דכריין הוה מסור פ"ס לריווח מלח וז"כ כמיב כעמק סלנו ומכל סמריס מדוייקיס כ"י לא כח ככלל החמריס כליסכ פ"ס מסורס וסיין מסר
 אה כמקן כמלויין וקק : לריווח מלח וז"כ כמיב כעמק סלנו ומכל סמריס מדוייקיס כ"י לא כח ככלל החמריס כליסכ פ"ס מסורס וסיין מסר
 כמ"ס ימינו וז"כ הר"מ זל הוה הארס לכרו מלח וז"כ כמיב וככופה לריווח נכר כרץ וכל ליסנח כמרימס דכומה מלח כר ק"ס פ"ס סריס וכ"כ ספס
 מסורס כמסורס סלנו : וכי יסוק אחיך עמך ונמכר לך כמקמס סמריס סמכניס מין כמון הסכס כמל"כ ונכ"ס הוה סמ"ס סמ"ס סריס וכ"כ ספס
 ונמכר ה"ק דנוטס והחנחלהס אין כוין סמריס דמ"ס : הושכ כמסס : כמכר הכ"ף כמסס : זמס כמס כמק"כ וקרימיו סלנו כמסס וז"כ ספס
 פרוכ סמריס : בשנים סל"ן רכס : אילולס סר י"ד כניינח כעמק סלנו ומכל סמריס מדוייקיס יוכ קדמיס פ"ס מלח קסטו מל סל"כ נ' סר
 כלישנח י"ד עיין וכ"כ הר"מ סל פל פמיס מלח כמסר י"ד פנין כליסכ : בארצכם סני' דנוטס :

כז

בהר סיני כה

ע"כ לכה

אם נחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמים בעתם ונתתה
הארץ יבולה ועץ השרה יתן פרוי: והשיג לכם ריש את בציר ובציר ישוג את צרוע
ואכלתם לחמכם לשבע ושבתם לבפוח בארצכם: * ונתתי שלום בארץ וישכבתם ואין ע"כ לכה
מחריד והשבתי היה רעה מדה ארץ וחרב לאתערב בארצכם: וירדתם את איביכם ונפלו
לפניכם לחרב: וירדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם
לחרב: ופניתי אליכם והפירתי אתכם והרביית אתכם והקמתי את דברתי אתכם: * ונפלו ע"כ לכה
ואכלתם ישן נושן וישן מפני חרש תוציא: ונתתי משכני בתוכם ולא תנגעל נפשי אתכם:
והחלאתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיר להם עברים ואשפר מפת עלכם ואוקר אתכם

ע"כ לכה
שלש
חפית
נשה
מחובת

קממיות: ()

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: ואם נחקתי תמאסו ואם את-
משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את דברתי: אף אני אעשה
זאת לכם והפקרתי עליכם בהלה את השחקת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש
וזרעתם לריק ורעכם ואכלהו איביכם: ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם
שנאיכם ונסתם ואידרדף אתכם: ואם ער אלה לא תשמעו לי וספתי לשרה אתכם שבע
על חטאתיכם: ושברתי את גאון עונם ונתתי את שמיכם בפרול ואת ארצכם בנחשה:
ותם לריק נחנם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרוי: ואם תלכו עמי קרי
ולא תאבו לשמע לי וספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: והשלחתי בכם את חיות
השרה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשפו דרכיכם: ואם באלה
לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי אף אני עמכם בקרי והבית אתכם גם אני שבע
על חטאתיכם: והבאתי עליכם חרב נקמת נקם דרית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר
בתוכם ונתתם ביראיב: בשברי לכם מטה לחם ואמו עשר נשים לחמכם בתנור אחד
והשיבו לחמכם בפשקל ואכלתם ולא תשבעו: * ואם בוזאת לא תשמעו לי והלכתם
עמי בקרי: והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: ואכלתם
בשר בניכם ובשר בתים תאכלו: והשמרתי את בנותיכם והכרתי את חטאתיכם ונתתי
את פניכם על פני גלולים וגעלה נפשי אתכם: ונתתי את עריכם חרבה והשמתי את

בחקתי פיוחה: ואת מצותי תשמרו פליחה דעם אמני כי נספר הוזהר דרים ולא מספתי לשמרו לא מורה שכחתי כד' מספתי להלכה ויבנק
והבט המופלא הר' ע"כ למב במאמר סגרי לחות דמלמח מוזני סם כולל לכל המכות וכן בחלוקת לעדות חקים ומשפטים והכל פרושי
קא פירש דהאי מוזני כחלק משפטים פיירי כדמביד לקמיה ולא את משפטי געבל כמשכס: והכס פי חקתי על מורה שכ"ס חקס הכוללת חקוט
הרבה דמיון זורין דמורייתו כדמסקי דמבינל כדו שמירה כפ' אחרי מות יבם' קדטים ומשפטים דלחו מכלל מצווי דרים ליה על מורה שכחתי שרוב
גופיה מורה משפטים כיכשו ומסנס דהכי חקס ססיל כמחש דמט ששור אחידת כמורה שכחתי כמיל הכל שמיר' אצל מצווי משתמטו משפטי כדמארין
יתוין המאמר במקומו שזו יספיק להבין אמרי כיכס כ"ל: ועשיתם אתם ויקר רבה מ' חנינל בר כסל' אס שמרמס את המורה הרביעי מעלה עליכם
כחילו יסימס שכחכם כוונתם לומר דעלמתי אתם חסר וז' קרי ביה אס כמו שדרשו כר' אשר בקראו אס אס חסילו סונגים וכו' ועיין פי'
המאמר בקראת קרבן אפרין: משכני בחובכם וכן והחלכתי בחובכם ס' כ"ס כסו: ולא תעשו ה' ב' בחטות פחת: כל מצותי הכ' דנוסס:
לכס כרביס לא נזקף קמן: מכלות עינים ומדיבת חסרס וז' וכן כמס פחמס ריקאכסי וזולס כמלר ספרים
מכלת מלל ומדיבת חסר וכו' הר' ע"כ פירש לאח ומדיבת כסס מלל וז' חסרס וז' כמדיב ונשרס בלל מכלות טינים מלל וז' ובתיב: שנאיכם
חסר וז' ככל ספרים כ' מדויקים וכדמסויס יטינס וכ' הר' ע"כ חסר וז' ופול יז' כתיב: עובס הזין דנוסס: ואם תלכו עמי קרי סימן
בדקין פנינל קדמחל כנינל והמסמס קרי מלימס דביעמס שגמחמס כנימסמס בקרי וכ' דינן אן דלית אט קרי אן דלית וז' בקרי מל כ' אן
והכ' פירושא סימן מזה הפסוק קרי קרי בקרי בקרי וז' מסוק סימן כיוס הסוה קדס המלך את מוך מחלר אשר לפני כ' כי פסח
שם את פעלה ואת המנהג ואת חלני השלמים כי מונח הבחש אשר לפני ה' קמן מהכיל את הפלס ואת המנהג ואת חלני השלמים: כחוס סיס
את קרי' ונחקקו סיס וז' בקרי: דרכיכם הכפין רפות: והביתו. כמסמס חלני והכפתי ורשמי והכפתי מכל' וככל מסמס מלל ועיין מ"ס
כמרת שמו: גלולים הר' מל דנוסס: וכן בגוים:

ספר במדבר א

ויתילדו על-משפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם :

ויהיו בני-ראובן ע"ל שני

כאשר צוה יהוה את-משה ויפקדם במדבר סיני * ()

בבן ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם בלזכר מן עשרים

שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות : פ

לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם בלזכר מן

עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש

מאות :

לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

צבא : פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף וי"ש מאות וחמשים : פ

לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל

יצא צבא : פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושלשים אלף וי"ש מאות : פ

לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל

יצא צבא : פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות : פ

לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל

יצא צבא : פקדיהם למטה זבולון שבעה וחמשים אלף וארבע מאות : פ

לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה

ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות : פ

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל

יצא צבא : פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים : פ

לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל

יצא צבא : פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות : פ

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

צבא : פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות : פ

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל

יצא צבא : פקדיהם למטה אשר ארד וארבעים אלף וחמש מאות : פ

בני

סמות ט' מלאי' במורה ולא חסיד בפרייהו קצו כסמות התיא סמות גרידא פא חסיד כסמות לא קא חסיד אספכה כספא להי נוסחיד דכל ליטכא דסמות דש"ן דידיה בניי חסר וז' חסיד בר תן עשרה ט' ונהון סמות זא' כסמות טכ"ל . ואם כן לא חסידיתא ולא מירי וכו' א"כ סהטרו חסדי דורגוס וגם בעל סמן סמון מל הר"מ זל סך עשה עמסה וכמו בספרו מלא וכן דפס המאורי זל : ויתילדו אין מאריך ביד רחמנה וכמו בדכולול דף פ"ט שפ"ן סתב רפה אשר לא כדמ להקל וכפסח פ"א בסמל וכן דרשנה מחלב יסטיה לד' ובספרים שרש ילך כמב הי"ד מתחדת בנטיא וכן הוא זכ"א : לגלגלתם גי"מל סנייה דנוסה ככולס : תולדתם אין במ"ו מאריך נס"ם וכן כולס : במספר שמות דראובן כל דסנטיס חסד בר מן ד' ראובן סמון גד מנסה רס"גס סמן וכן במכ ר' טויביה דפסיקתא סלו ד' במספר שמות מלאים ראובן סמון גד מנסה לפי סנתחלקו מחבלת א"י . ונטעו כולסם במכר הירדן ובגאולו כמבי אהלוקס דפסק ואפרכ"פ בישראל . זא מחאן לוי נשאר סמון כדרך דראובן גד ומנסה . ופיין מ"ס לקמן אכל במספר סמות דמנסה : פקדיהם אין בק"ף מאריך נס"ם וכן כולס וכן דפקדים : לבני שמעון וזו' פקדיו מה כסמנה סמון שמתר בו פקדיו סלמד סהיו עפידין להפקד משכנו סהרי חסרו דחומס כפקודים סלמיס ופנסה א"ף וסאה סיקתא מר' סוביכו ומסורג : לגלגלתם דלכני סמון למ"ד סליסיית כלל סוא : לגלגלהם דלכני סמון נס"ם לא כסמנית למ"ד סנייה דלגלגלס מחל למד"ן סמורה כמו ססניס אדפסיס ובעל א"מ הדיב דנדיס על זה ואין לי בעס סמן : סמות כמוד נפחורג דפסיס סמות כלס מלאים בר מן ד' חסר וסימן ויהיו יתי אדש . ויהי למד . וישקל ארבעה לעטרן ט"כ ועמות הוא . ור"ל אין ארבע מאה דפסון כמ"ס סוף פ' דראשית ט"ז : לבני גד הני"מל רפה : לבני יהודה פסומה : במספר שמות דלכני מנסה מלא וז' ככל ספרים מדוייקים . הוא חר מן ט' מלאים במורה וסימן כמסר במ"ז סרפס דראשית . על פסון ויקרא מלדס סמות וכן הביאס הר"מ זל (ויהי סמנה כמסורת הדפוס סס ויקרא לה : שמות כשפות טבות וז"ל בשנת חסר וכן מסור סליס ל"ט כומיס כשפות וחסר והמדפוס לא דק סלא הביא סמון רק בלזכר מל סמות דמכ"ל סמות וכלו ארעמיה מל דלא דמיא היחא ט"ז) כוד כשתיס אחריכא כל סמות דסנטיס סמון בר מן ד' חסר סמון ט' ראובן סמון גד מנסה וכמו סמון וכל כנאסיס וכתובים ככופא מלא וכל שפות דכומא בר מן ג' חסר . וסימן מטה חרס והאנסיס : ופיין ח"ס לטיל אכל במספר סמות דראובן : לבני אשר וזו' ומעלה אין נס"ם מאריך :

בני

בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמרת מנן עשרים שנה ומעלה כל
 לא צבא: פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלה וארבע מאות: פ
 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתו
 היו: ויהיו בלפקודי בני ישראל לבית אבתם מנן עשרים שנה ומעלה כל צבא
 בישראל: ויהי כל הפקדים שש מאות אלה ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: והלויים
 למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך
 בני ישראל: ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל בלוי ועל כל אשר לו המוה
 ישאו את המשכן ואת כל בלוי והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: ובנסע המשכן יורדו
 אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והור הקרב יומת: וחנו בני ישראל איש על
 מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על ענת
 בני ישראל ושמו הלויים את משמרת משכן העדות: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
 יהוה את משה: כן עשו: *

ב שלישי

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: איש על דגלו באחת לבית אבתם יחנו בני ישראל
 לבני יהודה נחשון בן עמינדב: וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלה ושש מאות: והחנים
 עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים
 אלה וארבע מאות: מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: וצבאו ופקדיו שבעה
 וחמשים אלה וארבע מאות: כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלה ושמונים אלה וששת
 אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: פ
 לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שריאר: וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלה וחמש
 מאות: והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישי: וצבאו
 ופקדיהם תשעה וחמשים אלה ושלש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן רועיאל:
 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלה ושש מאות וחמשים: כל הפקדים למחנה ראובן
 מאת אלה ואחד וחמשים אלה וארבע מאות וחמשים יסעו: פ
 אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: פ
 גדל מחנה אפרים לצבאתם יפה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: וצבאו
 ופקדיהם ארבעים אלה וחמש מאות: ועליו מטה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן
 פדהצור

בני נפתלי ליה צבאן ושאר לבני דכנסו הו' ליה וכנח' לא הו' ליה ושאר' הו' לכו' מסור וכ"כ ר' סוכניה נכסיק' סלו: ואתה הפקד את הלויים
 כפי המכלול כל הלויים שמקרא רסויו ה"ל מד ולא כפי סה"ל סמוכה נבטיח כפי' במלות אחרות שם וכן נספרים מדויקים כ"י הם כולם ולא נשיא:
 והלויים יחנו סביב למשכן העדת חסר ו"י: משכן העדות לרסן כסוף מלא מסורת פרשת אחרי מות: וידבר יהוה אל משה על דגלו: פמוחה: פמה
 זבולן מטה כמיב כלי ו"י ולמחר' כמיב וסמה עם ו"י וס' דרש בתחומה' הכינוי בעל הטורים: ראשנה יסעו כ"כ חסר ו"י ע"כ הסודרת
 וסימן בעלבים א' יח כמסרה גדולה: ראשנה ס"ל אין כ"י' מחרין: והחונם דעליו מטה שמעון מין כ"כ א' מחרין נספרי ספרד וכן כולם
 והדומים להם: ס' ס' המאמר' כפי סה"ל חסר ו"י א' כ' כל הספרים הוא מלא ו"י וחסר יו"ד וכ"כ נספיק' סל"י והחונם דשמעון וליה כפי כן וסל"י
 והחונם כפי: וכן כפי ס' ס' ז' והחונם א' למוד גמוריימ' כפי עם ו"י וחסר יו"ד וסימן' והחונם עליו מטה שמעון וסמרה כולתיו כפיין
 חסר ו"י ועל יו"ד בליטת' - גם נספיק' קטנה כפי בנייתו כלם חסרים ו"י דר מן ב' וסמנס' דשמעון חסר יו"ד: החונם נגדרות מלא למלא
 פד כאן לסוכו: כך הוא הגירסא החמישית כפי הכראה נספרים סוף נחום ולא כמו שכתוב במסרה גדולה כאן כ' כפי כן מלאים ו"י וחסר יו"ד:
 שלמיאל מין נל"מ מחרין נספרי ספרד: צורישי מלא חדא: ונכספת סופרים מלא כדריה הכל סוף סוף חולקין עמיהוד: פמינדב:
 סוריאל: כוריסי: ופיו מין סבכתי כוריסי סידרא: וסמה גד ה"ל' דנוס: ונשיא לבני גד אליסף בן רועאל ליה כפי ר"י ס' כל
 עשנים כר מן דין: קדמה לרס' דטובל ד' סין:

ספר במדבר ב ג

פדהצור : וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלה וסמיתם : ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן
אביהן בן-גורעני : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלה וארבע מאות : כל-הפקדים
למחנה אפרים מאת אלה ושכנת-אלמים וסאה לצבאתם ושלשים יסעו : פ דגל
מחנה הן צפנה לצבאתם ונשיא לבני הן אחיעזר בן-עמישדי : וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים
אלה ושבע מאות : והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פנעאל בן-עכרן : וצבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלה וחמש מאות : ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחיעזר בן
ענין : וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלה וארבע מאות : כל-הפקדים למחנה הן מאת
אלה ושבעה וחמשים אלה ושש מאות לאחריה יסעו לדגליהם : פ

ואלה פקודי בני-ישראל לבית אבתם כל-פקודי המחנה לצבאתם שש-מאות אלה ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים : והלויים לא תפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את-
משה : ויעשו בני ישראל ככל אשר-צוה יהוה את-משה בן-דחניו לדגליהם וכן נסעו איש
למשפחתו על-בית אבתו : * ד

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את-משה בבר סיני : ואלה שמות בני-אהרן
הבכור ו נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר : אלה שמות בני אהרן הבחנים המשוחים אשר-מלא
דם לבתן : ויסת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים
לאהיו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על-פני אהרן אביהם : פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : הקרב את-מטה לוי והעמדת אותו לפני אהרן הכהן ושרתו
אתו : ושמרו את-משמרתו ואת-משמרת כל-העדה לפני אהל מועד לעבד את-עבדת
המשכן : ושמרו את-כל-כלי אהל מועד ואת-משמרת בני ישראל לעבד את-עבדת המשכן :
ונתתה את-הלויים לאהרן ולבניו נתנים נתנים הטה לז מאת בני ישראל : ואת-אהרן ואת-
בניו תפקד ושמרו את-כהנתכם והזר הקרב יומת : פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : ואני הנה לקחתי את-הלויים מתוך בני ישראל תחת כל-
בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים : כי לי כל-בכור ביום הבתו כל-בכור בארץ
פנאים הקדשתי לי כל-בכור בישראל מאדם עד-בהמה לי יהיו אני יהוה : * פ

וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני לאמר : פקד את-בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל-
זכר מבן-חדש ומעלה הפקדם : ויפקד אתם משה על-פי יהוה כאשר צוה : ויהיו-אלה
בני-לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי : ואלה שמות בני-גרשון למשפחתם לבני ושמעי :
ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועוזיאל : ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי
אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם : לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם
משפחת הגרשני : פקדיהם במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
וחמש

כל הפקדים למחנה אפרים וכו' ושמנת אלמים יס מאריך כמ' וסמיתם : מחנה הן ה'ל'ט דשה ונכ מביר : עמישדי מל'ס חל'ס כמ' כ'ים
מרה : פל הפקדים למחנה הן זנו ושש מאות לאחריה נמחנה הן חסר מל'ס לצבאתם : לאחריה יסעו : בכל ספרים אשר ראיתי ה'ל'ט
נקודה קטן והחזוקי כג' שהיא נקודה נמחנה : ביום דבר ה' את משה כל דבור אל משה נמ'ל ביום דבר ה' את משה : וכל כווי את כמ'ל
ויביאסו אהרן להכניס המן פרט כמל'ס : בני אהרן הבכר כמ'ל כמ'ל : בהקריבם כמ'ל כמ'ל : נחונם נחונם כמ'ל חסר ו' ח' מל'ס
שכמסרו כולם כחוס א' ונמ'ה סמי פמחיס אחד למסכן ואחר לבני שולמים כמ'ל חסר מ' סוניה : הטה כמ'ל דנוסה : הטה לז קדמיה לז
מביא'ת לז ריס פרט כמ'ל חסר ו' חסר כמ'ל חסר מ' ס' ונחין ממל'סין קדמיה וכו' מביני י'וד : כל בכור ה' ל' כ' ראסוניס כ' ק' כל
דנוסה : וסניס מחונויס לסיס : גרשון וקהת סני'מל דנוסה : ואלת שמות בני גרשון כמ'ל כמ'ל : קהת סני'מל דנוסה : ויססס כן כולס :

רמב

חמ

ג

חמש מאות : משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה : ונשיא ביתאב לגרשני אליסא
 בקלאל : ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד :
 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל הפזבז סביב ואת מיתריו לכל
 עבדו : ׀ ולקחת משפחת העטרמי ומשפחת היצרי ומשפחת החברני
 ומשפחת העזיאלו אלה הם משפחת הקהתי : במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת
 אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש : משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה :
 ונשיא ביתאב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל : ומשמרתם הארן והשלחן והפנדה
 והפזבזת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו : ונשיא נשיאי הלוי אלעזר
 בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש : למררי משפחת הפהלי ומשפחת הפושטי
 אלה הם משפחת מררי : ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים :
 ונשיא ביתאב למשפחת מררי צוריאל בן אחיחל על ירך המשכן יחנו צפנה : ופקדת
 משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועטריו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו : ועמרי החצר
 סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם : והחנים לפני המשכן קרמה לפני אהל מועד מורחה
 משה ו אהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והור הקרב יומתו כל
 פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים
 ועשרים אלה : * ׀ ויאמר יהוה אל משה פקד כל בני ישראל מבן
 חדש ומעלה ושא את מספר שמתם : ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בן
 ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל : ופקד משה כאשר צוה
 יהוה אתו את כל בכור בני ישראל : ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבן חדש ומעלה
 לפקדיהם שנים ועשרים אלה שלשה ושבעים ומאתים : ׀
 וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את הלויים תחת כל בכור בני ישראל ואת בהמת הלויים
 תחת בהמתם והיו ללויים אני יהוה : ואת פרוי השלשה והשבעים והמאתים העדפים
 על הלויים מבכור בני ישראל : ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח
 עשרים גרה השקל : נתתה הכסף לאהרן ולבניו פרוי העדפים בהם : ויקח משה את
 כסף הפרזים מאת העדפים על פרוי הלויים : מאת בכור בני ישראל לקח את דבכסף חמשה
 ושלשים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש : ויתן משה את דבכסף הפרזים לאהרן ולבניו על פי
 יהוה כאשר צוה יהוה את משה : * ׀

בכור על אהרן ונשיא

וידבר

ולקחת משפחת העדפים פרהספוחה : ועשרתו עמקא ספרים הכ"ס כפחה : העוזגלו סמ"ן נקמן לכד וסוף חסוף מפני דנשות הין
 וכאזכו לחכרוננו לעוזאלי (ד"ה א כו) : הקדתי כמ"ס סוף במא לנדו וכוכולס : אליצפן בן עזיאל חלף מלס כמיב ותלג ח"ד ודכואל
 מליכמן בן שרנן כ"ה זל : ועמרי החצר סביב כמ"ס כ"ה פל ארבע עשורי עשרים ערומה מלל וז' וכל לישב כל אוריאקא דלופיה בר
 וכן ספרים וז' וסיון כל עמדי הכר דוהאדנים למעדים סוף כרפת ויקבל ועמרי הכר סביב ואלדניס דריס סכום דקמפי ובהנניס לנטי פספן
 וכן סמאי דיקי כי סמי משורת סלקי ומסורת דמסר מליס כולפון ספרים וז' כרמן ד' מלמיס שנוטס סוף : ויתרתי ככל ספרים כ"י ומדויקיס
 זגס בדפוס סוף חין י"ד בן מ"ד ל"ג וזו היא מסורת הר"ם זל וכל ידועין דלכל כלי במשכן סוף כרפת ערומה חסר וז' ותלג ח"ד כרפת
 קדש לז' וסוף מינומל כמיב ופסיר מליס כולפון ספרים כלומר ספרים וז' ודכואל וכל יתרת סכום חסר וז' כמיב וכל לישב כל אוריאקא
 דנפס חסר ודכואל וכל סידרת דטוף ויקסל חסר וז' כמיב : חסר מיתרו ויעדפה דלסם פקודי חסר וז' ותלג ח"ד קדש לז' כמיב ויעדפה
 ויעמריהס ערין חר כוידנר וחד כבסל ופרויסון ספרים וז' כמיב : מועד כסמ : אשר פקד משה ואהרן אחד מספר כקודת כמורס
 וזכרי מיתא כפ"ק כנכרונ ונכ"ר ודכוי פחרני כמ"ס דמ' לך כל כינו וכוין וכוין ׀ ספרים מאמר ב' סוף פ' כ"כ וכמורתי ונור פריס וסמיקא
 דר' מניס : ויאמר ח' אל משה פקוד סמוס : ויהי כל רפה : ששת כ"ס חסר וז' כהתפס הללי וכלל ספרים כ"י פקודי סוף ודכויס רמזניס
 סמינו עתלמיס כמ"ס למעלה : והיו לי כמסרין כס"ל : לגלגלת הנימלין דנשות : מאת בכור מלל וז' סמיס סהפס ספרים כעורס וסמן
 כספר כ"ג כרפת ויגס וכן כמ"ס כ"ה זל : ורמיס לית וסמר וז' חסר ז"ל כלא דמס :

ספר במדבר ד

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם : מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה בלוא לצבא לעשות שבעה מלאכה באהל מועד : זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים : וזכה אהרן ובניו בנסע המחנה והזירו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת : ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד ככלת מלמעלה ושמו בדיו : ועל ושלחן הפנים יפרשו בגד חללת ונתנו עליו את הקערת ואת הזבת ואת הפנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה : ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו : ולקחו בגד חללת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתולה בהם : ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט : ועל מונח הזהב יפרשו בגד חללת וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו : ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתוכם בקדש ונתנו אל בגד חללת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט : ורשנו את המונח ופרשו עליו בגד ארזמן : ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו בהם את המחלת את המזולגת ואת היעים ואת הפורקת כל כלי המונח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו : וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואהרין יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד : ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנתת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו : () פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אל תכבדו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים : ואת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו : ולא יבאו לראות בבלע את הקדש ומתו :

פ פ פ

הפזרת במדבר הושע ב והיה מספר בני ישראל עד וירעת את ה

וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את ראש בני גרשון נסיהם לבית אבתם למשפחתם : מבין שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבר עבדה באהל מועד : ואת עבדת משפחת גרשון לעבר ולמשא () ע"כ לבנה ונשא את יריעת המשכן ואת אהל מועד ומכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך

ד ופרשו דגם כסין : מלמעלה ושמו בדיו סימן קדמיה וכמהה ושמו בדיו . וכ' מציאה ושמו את בדיו : ופרשו בלל דרגה : המנקות ה"ח בלל מאריך והי"ח בלל המנקות ה"ל כהמק הל"ל וכמהים מדוייקים חסר ו"ל' וכ"כ ה"מ' ז'ל המנקות דגל שלחן ספנים חסר ו"ל' כתיב וחסר עליהם כוליהן חסרים : ופרשו כהמט : ושרתו ס'י' במאריך ובן ופרשו ס"ה במאריך . ובן ונתנו על המוט : וכן ונתנו עליו : אשר ישרתו עליו בהם : ואת המזוקת חסר ו"ל' ודכוהים דפרשת ויקהל וי"ה דמסרי עליה כל פוריימא חסר וד"ל וד"ל ח"ה היא דיבאוריימא הל"ל מרין בלחוד הוא דכתיב בדקין ליטמא הר"מ' ז'ל : עליו בןקף קסן : לשאת בןקף קסן : יגעו ה"מ'ל דגישה : בקדש ובכליו ה"מ'ל בשוא כמסרים מדוייקים וכן כמכ המזוקתי וה"ק' רפה וכן ככב דבניו יזכה כמכר הרקשה כי משפטו כפי מקום הכי"ת ודגשות הק"ף וכמקרא גדולה חסור פלוני ג' רפין פ"כ כלומר סבכ"ת כקודם בשוא כי בפ"י המצורה קורים לשוא בזה רפי לפי ש"ל יבאן חסרין דגם לטובם כמ"ש בטל מס' המצורה במאמר ג' א"ך לא כמחר הסיון : וכמסורת כ"י תנא' בקדש ג' וסימן הכשרת ובכליו מאכלנו פ"כ . והכי פירושם וכ"ה ח"ת הכשרת על אחרת כמכ"ת די מסור על זה וכל קריא בקדש הקדשים עד כאן והיא היא : ה' בןקף קסן : בשתם את קדש הקדשים המסור עליו ל"ח דמסמים פירוט דכתיבין אל :

פרשת נשא

נשא כסין ל' כסין : הגרשני ה"מ'ל וה"ה' דגישות ככולן : מלמעלה מ"ס סביוס כק"מ :

סנין הפזו

סֶךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר וְאֵת־מִקְדָּךְ וּפֶתַח וְשַׁעַר הַחֹצֵר אֲשֶׁר עַל־
הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֵת־כָּל־כָּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם
וְעָבְדוּ : עַל־פִּי אֲדָרָן וּבְנֵי תְהִיָּה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגִּרְשָׁנִי לְכָל־מִשְׁאֵם וְלִכְל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָתָם
עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמַרְתָּ אֶת כָּל־מִשְׁאֵם : וְאֵת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגִּרְשָׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּבְמִשְׁמַרְתָּם
בֵּיר אֵיתָמָר בֶּן־אֲדָרָן הַכֹּהֵן : ס
בְּנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפַּחַת לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקֹד
אֹתָם : מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה וְעַד בְּדַחֲמָשִׁים שָׁנָה תִּפְקֹדֵם כָּל־הַבָּא לְצִבְאָ לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד : וְזֹאת מִשְׁמַרְתָּ מִשְׁאֵם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו
וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו : וְעַמֻּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֲדָנֶיהֶם וְיִתְדֹתָם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וְלִכְל עֲבֹדָתָם
וּבִשְׂמֹת תִּפְקֹדוּ אֶת־כָּלֵי מִשְׁמַרְתָּ מִשְׁאֵם : וְזֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֵרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בֵּיר אֵיתָמָר בֶּן־אֲדָרָן הַכֹּהֵן : * ס
וּפְקֹד מֹשֶׁה וְאֲדָרָן וְנִשְׂאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי
הַקְּהָלִי לְמִשְׁפַּחַתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה וְעַד בְּדַחֲמָשִׁים שָׁנָה כָּל־
הַבָּא לְצִבְאָ לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתָּם אֲלֵפִים שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים :
אֵלֶּה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהָלִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פִּקֹּד מֹשֶׁה וְאֲדָרָן עַל־פִּי יְהוָה בֵּיר
מֹשֶׁה : ס
וּפְקֻדֵי בְנֵי גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחַתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְמוֹעֵלָה וְעַד בְּדַחֲמָשִׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְצִבְאָ לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתָּם
לְבֵית אֲבֹתָם אֲלֵפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְשְׁלֹשִׁים : אֵלֶּה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גִרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל
מוֹעֵד אֲשֶׁר פִּקֹּד מֹשֶׁה וְאֲדָרָן עַל־פִּי יְהוָה : וּפְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית
אֲבֹתָם : מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה וְעַד בְּדַחֲמָשִׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְצִבְאָ לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל
מוֹעֵד : וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתָּם שְׁלֹשַׁת אֲלֵפִים וּמֵאוֹת : אֵלֶּה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
מֵרָרִי אֲשֶׁר פִּקֹּד מֹשֶׁה וְאֲדָרָן עַל־פִּי יְהוָה בֵּיר־מֹשֶׁה : כָּל־הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פִּקֹּד מֹשֶׁה וְאֲדָרָן
וְנִשְׂאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחַתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה וְעַד בְּדַחֲמָשִׁים
שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְעֹבֵד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וְעֲבֹדַת מִשְׁאֵם בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת
אֲלֵפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וְשְׁמֹנִים : עַל־פִּי יְהוָה פִּקֹּד אֹתָם בֵּיר־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־
מִשְׁאֵוֹ וּפְקֻדֵיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : * ס

ע"כ ללוו

ע"כ לישר שני

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁלְחוּ מִן־הַסִּנְיָה כָּל־צִרְעָה וּכְלָזָב וְכָל־
סמא

ה שליש שנה

ואת מיתריהם מפוצר דמסר הכא על מיתריהם לית כוונתיה מלא שנושא הוא דכלא נכסחוי דיוסי מלאים דמלאים כמניין הר"מס : ופקדתם עלהם
במקמם ספרי הדפוס כחז טליתם ב"ד : ובהמקם הללי כחז ופקדתם עליהם ירושלמי ע"כ חסר ואומר דמסריה י"ג חסרים כחז טליתם : וכן חסר
חסר נכסרים כ"י מדוייקים : ודפוס יסן סהוא א' מו"ג חסרים וסמניון נכסר גוינש וכן נכסר סה"מ ז' : איחסר בן אדרן מרין בל"ף
אימרי : וכל"מ בן ואל"ף אהרן בל"מ מרין : איחסר בן אדרן כ"כ כדלמיל : הקהתי נ"ס ס' ק"ף כסוא נכד וכן כולס : אלפים שבע מאות
ג' דמסרים לסנירין וסנב בוא"ו וסמין נכסר נ"ג : ופקודי בני גרשון למשפחותם כמב סה"מ ז' למשפחותם בנייהם דנת חסר וז' כמ"ב
וכל אוריימא כדומא כר מ"א מלא וז' וס' ופקודי בני גרשון למשפחותם וסר טלית לית כוונתיה מלא כמורה ובמסורה אחרת ודיקא כל אוריימא
חסר כר מ"א ופקודי בני גרשון למשפחותם וסר טלית כוללון חסרים כר מ"ח מלאים וסמין ופקודי בני גרשון ובמסורה דרמון וקמלח
ובמסרה דמנשה) כמו נכסרים כ"י כחז ויתן חסר ויתן חסר ע"כ : ודא ודא חדל היא וקמלח דמנשה ופקודי בני גרשון ובמסרה דרמון וקמלח
ודמסר וכל כוונתיה דכונתיה מלא ולמסר דיקא דכ"י מסורה חסרת דכולסו (כדכ מנכי גרשון) דיהושע קאי דמי באוריימא כמסרה דרמון מי איכא ס'
גזי דרמון ליתא למסכתם אל חד כוונתיה כני דרמון כני ישראל וז"ל חמי במסרה איכא דמסרת דליכא קמלח אל ל"מ כניכא קאי דלוינו כמסרה
כוללון חסרים כר מדכני גרשון וכוללון כוכחי דיקי דלמו לידן כמי ככי דיקי ובמסרה קמלח נמי סמיימא לכו כדמארן לפי"מ ס"ב : וכן מלאמי
במסרה כ"י יסנה וסמין מוד נ"ג ריש כ"כ במדבר דמסרי למשפחותם כל אוריימא חסר וכו' וניהושע סימן י"ט נכסר למשפחותם ח' מלאים כ"י וסנב
וכו' וסלונגי סונב איכא כנייהון ואסכתחא מסרה אחרת נמי דמסרה למשפחותם ח' מלאים כמורה ונכנאליס וחסנא לכולסו כדמסיר סה"מ ז' כר מ'
חד דה"מ חסיב כמסרה דרמון ובמסרה דיקי דלוינו קמלח וחסמתי בסמרים כ"י ונכנאלי קמלח חסר כדכני סה"מ ז' ובמסורה דכ' נכדבר וחסמתי
כן גס חסיב צורת חל' : פקודיהם מין נק"ף מרין נ"ס וכן כולס : פקד אותם כמסר ספרי דמסר וסמין נכסר כדכני סה"מ ז' ובמסורה דכ' נכדבר וחסמתי
הללי ובסמרים כ"י מדוייקים מלא וכן הוא דכנסו יסן והוא א' מן ס' מלאים כמורה וסמין נכסר כמסרה רכנא ובמסורה סמין למורה : ופקודי אשר
צוה ס' דסנירין כחזר וסמין נכסר כרמ"ט : לאמר הל"מ דגוסה : ושילחו כס"ג רסס :

ופעלה

ה

וּבָאוּ הַמַּיִם הַמֵּאֲרִירִים הָאֵלֶּה בַּמַּעַךְ לַצְּבוֹת בְּטֶן וּלְנַפְל יִרְךָ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אִמִּן וְאִמִּן :
 וְכָתַב אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֶּהֱן בְּסֵפֶר וּמַחָה אֶל־מֵי הַמַּיִם : וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מֵי
 הַמַּיִם הַמֵּאֲרִירִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמֵּאֲרִירִים לְמַיִם : וְלָקַח הַכֶּהֱן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת
 הַקִּנְיָאֹת וְהִנִּיף אֶת־הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ : וְקִמֵץ הַכֶּהֱן מִן־הַמִּנְחָה
 אֶת־אֹזְבֵרְתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת־הַמַּיִם : וְהִשְׁקָה אֶת־הַמַּיִם וְהִיְתָה
 אֶסְתַּמָּאָה וְתִמְעַל מַעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמֵּאֲרִירִים לְמַיִם וְצִבְתָּהּ בְּטֶגֶה וּנְפִלָּה
 יִדְכָה וְהִיְתָה הָאִשָּׁה לְאֵלֶּה בְּקִרְב עֵמֶה : וְאִם־לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְנִטְהַרָה הוּא וְנִקְרָתָה
 וְנִזְרַעָה זֶרַע : וְאֵת תּוֹרַת הַקִּנְיָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׁטַח אִשָּׁה תַּחַת אִשָּׁה וְנִטְמָאָה : אוֹ אִישׁ
 אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ קִנְיָאָה וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה לָּהּ הַכֶּהֱן
 אֶת בַּל־תּוֹרָה הַזֹּאת : וְנָקָה הָאִישׁ מֵעֵון וְהָאִשָּׁה הִיא תִּשָּׂא אֶת־עֲוֹנָהּ : * פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא
 לְנַדֵּר נָדַר נוֹזֵר לְהוֹיֵר לַיהוָה : מִיָּן וְשֹׁכֵר יוֹזֵר חֶמֶץ יָיִן וְחֶמֶץ שֹׁכֵר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת
 עֵנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֵנָבִים לַחִים וְיַבְשִׁים לֹא יֵאָכֵל : כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפְן הַיָּיִן
 מִחֲרָצִים וְעֵרֹג לֹא יֵאָכֵל : כָּל־יְמֵי נָדַר נִזְרוֹ תַעֲר לֹא־יַעֲבֹר עַל־רֵאשׁוֹ עַד־מִלֹּאֵת הַיָּמִם
 אֲשֶׁר־יִזְוֵר לַיהוָה קִדְשׁ יִהְיֶה גְדֹל פָּרַע שַׁעַר רֵאשׁוֹ : כָּל־יְמֵי הַיּוֹזֵר לַיהוָה עַל־נַפְשׁ מֵת לֹא
 יָבֹא : לֹא־יִבֹּי וְלֹא־יִלְאָמוּ לְאָחִיו וְלֹא־יִשְׁמָא לְהֵם בְּמַתָּם כִּי נִזְר אֱלֹהֵיו עַל־רֵאשׁוֹ : כֹּל
 יְמֵי נִזְרוֹ קִדְשׁ הוּא לַיהוָה : וְכִי־יָמוּת מֵת עָלָיו בַּתַּעַת פְּתָאֵם וְטַמֵּא רֵאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח רֵאשׁוֹ
 בַּיּוֹם מוֹתָרְתּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַחְנוּ : וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יָבֹא שְׁתֵּי תְרִים אוֹ שְׁנַי בְּנֵי יוֹנָה אֶל־
 הַכֶּהֱן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וַעֲשֵׂה הַכֶּהֱן אֶחָד לַחֲטָאֹת וְאֶחָד לַעֲלָה וְכִפֵּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא
 עַל־הַנֶּפֶשׁ וְקִדְשׁ אֶת־רֵאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא : וְהוֹיֵר לַיהוָה אֶת־יְמֵי נִזְרוֹ וְהִבִּיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ
 לְאִשֶּׁם וְהִימִים הָרֵאשִׁנִּים יִפְלוּ כִּי טַמֵּא נִזְרוֹ : וְזֹאת תּוֹרַת הַנִּזְוֵר בַּיּוֹם מִלֹּאֵת יְמֵי נִזְרוֹ יָבֹא
 אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְהִקְרִיב אֶת־קִרְבָּנּוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ תְּמִים אֶחָד לַעֲלָה
 וְכִבְשֵׂה אֶחָת בַּת־שָׁנָתָה תְּמִימָה לַחֲטָאֹת וְאֶל־אֶחָד תְּמִים לְשִׁלְמִים : וְכָל מִצְוַת סֵלַת
 חֵלֶת פְּלוּגַת בְּשֶׁמֶן וְיִקְקִי מִצְוַת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם : וְהִקְרִיב הַכֶּהֱן לִפְנֵי יְהוָה
 וַעֲשֵׂה אֶת־חֲטָאֹתָו וְאֶת־עֲלָתוֹ : וְאֶת־הָאֵיל יַעֲשֶׂה וּבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמִּצְוֹת וַעֲשֵׂה
 הַכֶּהֱן

שטר
ששה סו
שש סח
ששט
שע עא
שעב
שעג

זל אוהך כ' תלמים וא' כלשון נקבה וסעין כי אם אוהך כחשר אם אשם . יאן ה' אוהך למה ולסכמה כמוד טמך . וכל שאר חסרים וא' כביב
 וכאו תלם חתם בו'לו ואין חסרת כביב' : המים המאדרים הם'לף בקצן : במעוך הכי'ל כגמיה : ולנפל ירך דין למוד חסר יוד כלישכ
 וכל היבא דקריא פ'ה דידיה כחוקר אלל יוד כר מן דין : והשקה את האשה לא מטיק ה'ל' : והשקה את המים מטיק ה'ל' : וכן כמסר במסורת
 פרשת בראשית והשקה ב' רסין ואחד חפסא וסעין וסשקה את כל בני האדמה : והשקה את האשה : והשקה את כחל הסטים : והשקה את המים כביב
 חפסא וכן הוא במסורת הגדול : ונזרעה כשרשים טרם זרע הרי'ם בשו'ם לכדו' . וכס'ל כ'י ככס' כגליון כפסר ירוחו כביב ונזרעה כחפץ קמן
 הרי'ם ט'כ' : גם כסכר רב פטלים ככבין כפעל מן השלמים כמ' וממחר כחפץ קמן כק'ת הספרים וכק'ת ו'ל' : וכן ראיתי גם אבי כק'ת
 ס'ס' וכדמים קדמון וכן כביב בעל מור מורה : הקנאות הקוף' דגושה : להויר הזין דגושה : מלאה היוםם : כשק'ת חללי' הימים : ירושלמי כביב
 ט'כ' : וככל הספרים חסר וכן חסר הרי'ם זל למור יום מלא וא' כביב וכל ליטכ' דכופ' מלא ולימים ושיני' מלא יוד כביב וכל ליטכ' כמורי'ת
 דכופ' מלא כר מן ה' חסר עד מלא' היוםם דכור' ט'כ' . וכירושלמי כדכור' איה דילפי' כמ' כדכור' שלמים יום וכה'ל' עד שלם' הימים ובה'ם ס' הי'ם
 מלא'ס'ל' יום וכביבין עמ'ה'ל' גלח יום שלמים לא יב' ח'ר' יבחק כר אביעזר יום כביב חסר יוד' פ'ין כגלדו' ירושלמי'ת סנכודכר'ת' חסרון מ'ס'ל'ק'ת
 דמ'ס' ס'ל'ק'ת' ס'ת'ן רב'ן ומבן כמי' כרי'ם ס'ג' כדכור' איה ח'ר' יבחק כר אביעזר יום כביב חסר יוד' פ'ין כגלדו' ירושלמי'ת סנכודכר'ת' חסרון מ'ס'ל'ק'ת
 דאש'ו' קדש י' חסרים וא' וסעין כחשר כהלי' עביב'ל' כמסורת ח'ה אחד חס' . ומשכ'ל' ילפי'ן כקידושין סוף פ' המים מקדש דשקד'ס כבשר כזיר
 אינ'ס' מקודש כשאר אוסורי' הכהל' לחשיב' כמ' כמ'כ'י'ת' דלמרו'ן ע'לה כשטר כזיר מכל' ל'ן דלמ'ר קד'ש קדו'ס יס'יה גל'ל פר'ש ס'טר ראש'ו' . כיוס'לו
 יס'יה קדו'ס ס'י' מדכביב קדש חסר וא' דרש'י'ן כיה קודש' חו' . ס'י' מ' קודש' מוספ' מ' דמ'ו' ויוב'ל' לחל'ין ח'ף ס'טר כזיר כ'ן . וכביב'ת' דחמ'כ'י'ת'ן
 קמ'י' חס'רן וקיר'ש' כדמ'י'כ'ן מקודש' דאי'ן מוספ'ין דמ'י'ן מ' קרי'ב'ן קודש' דחמ'כ'ת' ס'ס' קדו'ס' קדו'ס קרי'ב'ן דחמ'כ'ת' חו'ל' קדו'ס' למפ'ו'ס' דמ'ו' ס'ל'ין ל'ן
 קדו'ס' ע'ל'יו' . ועי'ן כפ'ר כמ'מו'ס' יוס'פ' פ' כ' דקדו'ס'ין סוף ד' ג'כ' . ילקו'ס' פרש'ת' כהל' מוספ' י'ס' : וכיו'ם השש'י'ני' יב'א' דין דכור' כחלוד חס'ר
 יוד' וכל שאר חסרות וי'ת'ת' מל'מ'ו'ס' : אל' הבה'ן הקד'מ'ת' כ'ל' לא כ'ל' ג'ל' ט'ל' אל' : וזאת תורה הנזיר מ'ן כו' פ'ס'ק'ת' :

איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל־הלוים: את ושתו
 העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואתו ארבע העגלות ואת שמנת
 הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן־אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן ביד
 שעה עבדת הקדש עליהם בפתח יִשְׂאוּ: ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשה אָרְצו
 ויקריבו הנשיאים את־קרבנם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל־משה נשיא אֶחָד לְיוֹם נָשִׂיא
 חמישי אֶחָד לְיוֹם יִקְרִיבו אֶת־קָרְבָנְכֶם לְחִנְכַּת הַמִּזְבֵּחַ: * ס ויהי הפקריב ביום הראשון
 את־קָרְבָנֵךְ נְחֹשֶׁן בְּרָעָמִינָרָב לְמִטֵּה יְהוֹרָה: וקָרְבָנֵךְ קַעֲרַת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמַלְאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 לַמִּנְחָה: כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה וְהֵב מֵלֵאָה קָטְרֶת: פֶּר אֶחָד בְּדִבְרֵךְ אֵיל אֶחָד בְּבַשֵּׂי אֶחָד בְּךְ
 שְׁנָתוֹ לְעֵלְהָ: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלוֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים
 חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְחֹשֶׁן בְּרָעָמִינָרָב: * פ

ביום השני הקריב נתנאל בן־צוער נשיא יששכר: הקרב את־קָרְבָנֵךְ קַעֲרַת־כֶּסֶף אֶחָת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמַלְאִים סֹלֶת
 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה: כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה וְהֵב מֵלֵאָה קָטְרֶת: פֶּר אֶחָד בְּדִבְרֵךְ אֵיל אֶחָד
 בְּבַשֵּׂי אֶחָד בְּךְ שְׁנָתוֹ לְעֵלְהָ: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלוֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם

פרשת יום
שני של
חנוכה

ע"כ ליום א

חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בְּרָעָמִינָרָב: פ
 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן־חלון: קָרְבָנֵךְ קַעֲרַת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמַלְאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 לַמִּנְחָה: כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה וְהֵב מֵלֵאָה קָטְרֶת: פֶּר אֶחָד בְּדִבְרֵךְ אֵיל אֶחָד בְּבַשֵּׂי אֶחָד בְּךְ
 שְׁנָתוֹ לְעֵלְהָ: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלוֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים

פרשת יום
שלישי של
חנוכה

ע"כ ליום ב

חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֵלִיאָב בְּרָעָמִינָרָב: פ
 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן־שרואר: קָרְבָנֵךְ קַעֲרַת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמַלְאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 לַמִּנְחָה: כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה וְהֵב מֵלֵאָה קָטְרֶת: פֶּר אֶחָד בְּדִבְרֵךְ אֵיל אֶחָד בְּבַשֵּׂי אֶחָד בְּךְ
 שְׁנָתוֹ לְעֵלְהָ: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלוֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים

פרשת יום
רביעי של
חנוכה

חמשה

העגלת היתה כסוף ומסמך: אח שחיו העגלות נמדוויקוס ונתעמק הללו ומל פי הכתובים מלך וא"ו וכן סמך ה"ה על זל ולא קמו לסמארין מ"ה
 עגלות מלך וא"ו סמך ז"ל עגלות העגלות נבגלות באורייאח דכוחם על בר מן נ חסרים וא"ו וסימן ויקח מסה אה הפגלה: ואת ארבע העגלות
 שש עגלה כן חסר וא"ו סמך ז"ל חסר וסימן ז"ל חסר נליסנה: ויקח מסה אה הפגלה: ואת ארבע העגלות: שש עגלות כן: ומסמך דמסר העגלות
 מרין מלחים כחוב העגלות קא חסיד סמך ליסנה לא קא חסיד: וסי' וירא אה העגלות אה שמי העגלות ומשניא כפיב באורייאח בליסנה מרין עגלות
 ומלחים ויחד בעגלות ועל ומרעש העגלות מרין מלחים ורין חסרים כדלמרון ומד עגלה כן חסר: ולבני קהת ק"ף כסוף: ויקריבו הנשיאים
 אה קרבנם ומסורת הדמס כחוב הנשיאים ד' כפיב כן ור"ל הנשיאים וכן נמסר כסוף לך לך גם הרי"ה על כמך ד' כפיב עלה יו"ד קדמיה קדום ל"א
 וחסר יו"ד מניין בליסנה באורייאח: ליום שביעי ה' י"ד ב' דגם: וקרבנו ככל הסגנים כפיב קרבנו ונשיא יסודס כפיב וקרבנו ומרשי אגדה רבי'
 ככ"ה פ' י"ג: משקלה של הה"א סגולתה: סודק כ"ס הרי"ש קמן וכן חזירו ומסורת עליהם כולס קמן: וכעגלות דף ר"ה ב"ל נמסר עגלי
 הסגיות וכספר ירושלמי סודק קמן ע"ל: עתודים דנחשון כהמק פירארה חסר וא"ו כחזירו שנענין וסגולת הוא ש"כ כהמק הללו עתודים
 ליוסודס מלך וכן כמך כהל הפורים והבי כדמ"ר ככנדר: דכרים סגולתהו מליוס היום כפילים וככנדר דוד שמעך ממנו סגולתהו כו' כדמות וככנדר
 ו' כביס סגולתהו כפלי סס ככוח גס כסגורם הרי"ה על והנה הפורים העלום על הלחן חסר וא"ו ומלך יוד כביס וכל פמדים באורייאח דכוחם
 כר מן ג' מלחים דמלחין דנחשון ודחמלת בקר וסימניהן פמורים חמשה דנחשון: בני כסן וממורים וכל סגולת עתודים כפיב חסר וא"ו תלמיס יו"ד
 וכן כספר נכסורת סלבו וכספרי וסוף: נחשון מין כנ"ן מ"רין: כל הנקודות והסגנים שנכספוי כמזון כר"ה ככולס מין הפרס כביס: נשיא
 וששכר בכל הסגנים כפיב כפיב חסר חוץ מיסודה ודרשו עליו ככ"ה פ' י"ג וספ"ל דוח יממן ככוד וימין עוד שם אחרי כן: הקרב חסר יוד כ"ס
 החסרות וסמדרים מין כפי' רש"י ובמדרש רבתי ובמדרש הכתובת הקרב אה קריבו חסר סגיה רחוק וכמק"ב ל"ה: וכל כך למעט על סגיו יודים
 כמורה סגולתהו וכפיב יסמך יוד"ה כינה למשים ללמדך שכולס משפטיים סלכה על מיהם ונמסורת כל הקריב באורייאח מלך יו"ד ודיון חסר:

ספר במדבר ז

המטה בבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליהו בך צוריאור : פ
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמאל בך צורישרי : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת כלילה בשמן
למנחה : בף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בך בקר איל אחד בבש אחד בך
שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולבנח השלמים בקר שנים אילים המטה עתדים

המטה בבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליס בך דעיאול : פ
ביום הששי נשיא לבני נר אליס בך דעיאול : קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת כלילה בשמן
למנחה : בף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בך בקר איל אחד בבש אחד בך
שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולבנח השלמים בקר שנים אילים המטה עתדים

המטה בבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בך עפיהוד : פ
ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בך עפיהוד : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת כלילה בשמן
למנחה : בף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בך בקר איל אחד בבש אחד בך
שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולבנח השלמים בקר שנים אילים המטה עתדים

המטה בבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בך פדהצור : פ
ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בך פדהצור : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת כלילה בשמן
למנחה : בף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בך בקר איל אחד בבש אחד בך
שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולבנח השלמים בקר שנים אילים המטה עתדים

המטה בבשים בני שנה חמשה זה קרבן אביה בך גרעני : פ
ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אביה בך גרעני : קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת כלילה בשמן
למנחה : בף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בך בקר איל אחד בבש אחד בך
שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולבנח השלמים בקר שנים אילים המטה עתדים

המטה בבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעור בך עמישרי : פ
ביום העשירי נשיא לבני רן אחיעור בך עמישרי : קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ומלאים סלת כלילה בשמן
למנחה : בף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בך בקר איל אחד בבש אחד בך
שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולבנח השלמים בקר שנים אילים המטה עתדים

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנעיאיל בך עברין : קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה

שלמאל וכן חזרו מן מדרך כל ספרים : צורישרי חלף עליו ומלא דמלח מלח ועליו ואלה הן הכתובים
מלח חלף כמיו וקריא כמו שכמיו סמים במרשם במדבר : פר אחד דאליס בך מלחין הן : אלושבע כלא מאריך כלל חס' : ביום עשתי כל
פניאל ביום חס' וסימן ביום פסיו כשר ביום שנים פטר : עשתי נגלגל לח חס' : פנעיאיל מלא כמיו ועליו ואלה הן הכתובים
דכומה סל' חס' :

ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשכונ
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בדבקר איל אחד כבשיאחד כד
 שנתו לעלה: שעירעזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בנישנה חמשה זה קרבן פנעיאל בדענין: פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בדענין: קרבנו קערתכסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בדבקר איל אחד כבשיאחד כד
 שנתו לעלה: שעירעזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בנישנה חמשה זה קרבן אחירע בדענין: פ

וזאת חננת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיא ישראל קערת כסף שתים עשרה מורקי
 כסף שנים עשר בפות זהב שתים עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים
 המורק האחד כל כסף רבליים אלפים וארבעמאות בשקל הקדש: בפות זהב שתים עשרה
 מלאה קטרת עשרה עשרה זהב בשקל הקדש בלזהב הפות עשרים ומאה: () בלדבקר
 לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בנישנה שנים עשר ומנחתם ושעיר
 עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר וזבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים
 עתרים ששים כבשים בנישנה ששים זאת תננת המזבח אחרי המשח אתו: וכבא משה
 אלאהל מועד לדבר אתו וישמע אתהקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר עלאין הערת
 מבין שני הכרבים וידבר אליו: *

למסטיד

פ פ פ

הפטר נשא שופטים יג ויהי איש אחר מצרעה עד ובין אשתאול

ח וידבר

יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך אתהנרות אל
 מזול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש בן אהרן אלמול פני המנורה
 העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה המנרה מקשה זהב עדירה עד
 פרחיה מקשה הוא כפראה אשר הראה יהוה את משה בן עשה את המנרה: * () פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: קח אתהלוים מתוך בני ישראל וטרת אתם: וכהתעשה
 להם לטהרם הנה עליהם מי חטאת והעבירו תער עלכל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו:
 ולקחו פר בדבקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופרשני בדבקר תקח לחטאת: והקרבת
 אתהלוים לפני אהל מועד והקדלת אתכל עדת בני ישראל: () והקרבת אתהלוים
 לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם עלהלוים: והניף אהרן אתהלוים תנופה לפני
 יהוה

ע"כ לכהן ולחנוכה כפי סנהד איזה קהלו

ע"כ לכהן

שנים עשר כנולל לה כהן: בן עינן שביים מלאים א"ד וכ"ב הר"מ ז' אחירע בן עינן מלא א"ד כמיז וכל פוריות כמותם וכל מוס אהרן
 כמות: הקערה האחת בניליון אחד מסרי ספר כמכב נכדו מסרים אחרים הקערה כחסף קמן גם כמקרא גדולה יש סברה מזה החינוך: ככל
 מסרים מלכו כה"ק כשול נכדו וכן כמב מסרים שרס קטר: אילם שנים עשר מלא כשר כמסת לל כוחף קטן: ושעירי עזים שנים עשר י"ג
 כפי' נפיל: מועד אה"ס כלא דגש: ארן כמסק הללי וכמסרים מריויים מסר ו"ו ו"א ח"ד פ"ג ח"סרים ט"פ המטרת וט"פ מסר כע"כ סוף פ' סנה

פרשת בהעלותך

ח העלה

נרחיה כמ"ס מין כו"ן מרדוד: עד ידבר עד פרחיה ח"ד מלא כ"ל מ"ב מ"ג כמכין וכל צדקת יחובל ומשכין כו"ן וסיען
 כמסרה כמ"ס: הלזים כמ"ס קדוש וכלל מרדוד וכן כמסרים כ"י כולל כלא מרדוד כמ"ס כמסרה כמסר סיען פ' נחנימ

נחנימ

יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה : והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה אתה אחר חטאת ואתה אחר עליה ליהוה לכפר על הלויים : והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנפה ליהוה : והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים : * () ואחריכך יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם שני והנפת אתם תנפה : כי נתנים נתנים הפה לו מתוך בני ישראל תחת פטרת כל דהם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי : כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הביתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי : ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל : ואתנה את הלויים נתנים ל אהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בנשח בני ישראל אל הקדש : ועש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים כדעשו להם בני ישראל : ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינג אהרן אתם תנפה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם : ואחריכך באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם : וידבר יהוה אל משה לאמר : ואת אשר ללויים סגן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד : ומגן חמשים שנה ישיב מצבא העבדה ולא יעבד עוד : ושרת את אחיו באהל מועד לשומר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם : *

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון יבועי לחם לאמר : ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו : בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעודו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו : וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח : ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל : () והיו אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו האנשים ההם אליו אנחנו טמאים לנפש אדם לפה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה במעודו בתוך בני ישראל : ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעו מה יצויהוה לכם : ()

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כיהיה טמאו לנפש או בדרך רחקה לכם או לרחיבכם ועשה פסח ליהוה : בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו : לא ישאירו מפניו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו : והאיש אשר הוא טהור וברך לא יהיה וחל לעשות

נתנים המה לי סיני מ"ח כפרת כמדבר סימן ג' אבל המה לו : כל בכור כ"ף כל רפה וכן הסכי סמסוק : ואתנה את הלויים נתנים וגו' כדון סמוק ה' סמכים ישראל ואהרן והלויים כנגד ה' ישראל שמועדים בכל שנת נס"מ וכן ולוי : להם בני ישראל סמסוק סמסוק כלל מקף נאמסב : משה במדבר סיני נ"ח האסונה רפה : והיו אנשים ד סבורין ויבאו : רחקה לא מיוסו חל פמשה לא יבין בקודים בלוייזא וכלסו אמין למחזא חלסו סיין כספר מוסר וכמדרש רבה פרשת במדבר נקוד על מ"ח רחוק וכו' וכן נאמנה דר' בנן כ' ל"ג אבל נמסב כסמים פ' מי שהיה טמא אחר ר' יוסי לפי נקוד על ה' וכו' והכי מיתא בירושלמי ובמסכת סופרים ובספרי וכן מפרשים כל המסורות גם כדל מ"ח כמכ שאין נקוד אלף בה"א וכן ה"א ר"ל ויבין סמסוק הנקודה טיהל דרך רחוקה לו כשפית הפסח לא רחוקה פתח ויעין פתח ר"ל זל : על מצות ומררים וזכר פ' כל דף מ"ח פקודת דל מיוכל חלי כסח על מצות ומרורים מצא כמיכ פ"כ : וחלס כלל הספרים חלל וא"ו וכן דינו מכת סמסוק כי מין זכ מן ד ספרים מנלו נחסות פרשת כל וסיין טור מ"ח סס :

לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי ו קרבן יהיה לא הקריב במעו חטאו ישא
 האיש ההוא וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה
 אחת יהיה לכם ולגר ולאורח הארץ * ו ביום הקים את-המשכן לפה
 הענן את-המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על-המשכן כמראה-אש ערבקר: כן יהיה
 תמיד הענן יכסנו ופראה-אש לילה: ולפי העלורת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני
 ישראל ובמקום אשר ישכן-שם הענן שם יחנו בני ישראל: על-פי יהוה יסעו בני ישראל
 ועל-פי יהוה יחנו כל-ימי אשר ישכן הענן על-המשכן יחנו: ובהארץ הענן על-המשכן
 ימים רבים ושמרו בני-ישראל את-משמרת יהוה ולא יסעו: ויש אשר יהיה הענן ימים
 מספר על-המשכן על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה הענן מערב עד-
 בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: או-מים או-חדש או-ימים
 בהארץ הענן על-המשכן לשכן עליו יחנו בני-ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על-פי יהוה
 יחנו ועל-פי יהוה יסעו את-משמרת יהוה שמרו על-פי יהוה ביד-משה: * פ

ע"ב רביעי

וידבר יהוה אל-משה לאמר: עשה לה שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לה
 למקרא העדה ולמפע את-המחנות: ותקעו בהן ונערו אליה בל-העדה אל-פתח אהל
 מועד: ואס-באחת יתקעו ונערו אליה הנשיאים ראשי אלפי ישראל: ותקעתם תרועה
 ונסעו המחנות החנים קדמה: ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה
 יתקעו למסעיהם: ובהקהיל את-הקהל תתקעו ולא תריעו: ובני אהרן הכהנים יתקעו
 בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדורותיכם: וכי-תבאו מלחמה בארצכם על-הצור
 אתכם והרעתם בחצוצרת ונכרתם לפני יהוה אלהיכם ונשעתם מאיביכם: וביום שמחתכם
 ובמועדיכם ובראשי חודשכם ותקעתם בחצוצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
 לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: * פ

ש"פ

חמישי ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני-
 ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו בראשנה על-פי יהוה
 ביד-משה: ויסע דגל מחנה בני-יהודה בראשנה לצבאתם ועל-צבאו נחשון בן-עמינדב:
 ועל-צבא מטה בני יששכר נתנאל בן-צווער: ועל-צבא מטה בני זבולן אליאב בן-חלון:
 זחורר

זלגר הני'מל לנוס: יחנו ועל פי החי'ת בחטף פסח: ובהארץ בספרים כ"י מדוייקים המאריך צ"ח לא דכ"א וכן הוא לכ"א: סעירב עד
 בקר במיקון ס"מ יסן מטרב עד בקר במסמח ועל ע"כ: זככל ספריו כלל זמ"ו: על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו את שמירת זגו' זהו אחד מן
 ד' פסוקים שיש בהם ד' פסוקים סס קודם וסימן מסדמי בד"ה א' י"ד: ונועדו אליך הגשימים בע"ן בחטף פסח: זבסועדיבם אל זמ"ו וי'וד
 ובמסורת ב' מלא דמלא וחזרו אל מ'טו דסוף סיכום כמו שגמרם סס דמסורת ובספר מכתב כהן זכ"כ הר"ג ז"ל וביום שמחתם ובסועדיבם מל א
 דמלא מלא זמ"ו וי'וד ורמזת אל מ'טו דמסועדיבם זחד חסר זמ"ו ומלא יו"ד או כמסועדיבם דועסיים חשב לה' דכרשא סתלך ככ"ל: ומאן דחסר
 הכל על ובמסועדיבם לית ומלא לא מסתב דלא חסבי אל ובמסועדיבם זמ"ו גרים מידומל ומאן דחסר ב' מלא בלישאל דמסועדיבם קא חסוי:
 זבסועדיבם סכ"ל סו"ל במאריך נס"ס וכ"כ הנלמטי: זבראשו חדשם ככל הכלמול בין הספרים שנמקמם מלא יו"ד: ועל זבראשי חדשיכס
 דפינחס מסור: עליו ב' נראה מיסס לכאורה דשניכס מלאים אך ברוב ס"ס המלוייקים זהו חסר זכ"ן הניסו דמפסח ומסור עליו לית חסר וכ"כ בפסח
 כהן זנס מה שנעסר על דפינחס ב' ר"ל ב' קריאי בזורה זבראשי חדשיכס זלא חס לכאר חיה מכן זלא זמ"ו חסר זכ"ן נפאלת חסרה חסרש
 סלומית כן חדשיכס ב' נמורה א' מלא זמ"ו חסר דפינחס מלא דכנעלותך דבר ע"כ: זכ"כ כעל שמון זכ"י זכ"י מוכח ממאי דגרוסין כסוף חס' סוכה
 הוכל גס דילקוט הכי רבה בר סמואל יכול כסס סמוקטין על שנת דכני כעמו זעל ד"ח דכני עכמו כך זכ"י מוקטין על כל מוסף ומוסף מ'ל זבראשי
 חדשם מאי מלמודל אמר אבוי אמר קרל זבראשי חדשם זמקטמם הקוטו כל החדשים כלס זה לזכ לענין מקיטופ סקטניגמתיין סזומ דב לשי אמר
 כמיב חדשם זמקיב זבראשי חיות חדס טיש לו סני ראשים חוי אומר זה ראש הסנה זממר דמחמל חדשם חז הוא ע"כ: זפי רכ"י זל סני ראשים
 ד"ח זרלס סנה זקרייה רחמל חדשם חסר כמיב לענין מקיטופ עכ"ל: וכך כמס דר"מ זל סלו דכרו זבראשי חדשם דכנעלותך ברובא דמסוי
 דיקי דמקוקי דיוקל מלא זמ"ו כמיב זעטובל הוא זכמונה כמיב חסר זמ"ו זאשכתי כוסמל עמיקל ודיקא כומיה זגמיה דסוכה מסיימל לבי דרדון
 כסס מרכבך חדשם חסר דמסמכ הר איויה חדס טיש לו סני ראשים חוי אומר זה ראש הסנה זחד מלא יו"ד זבראשי חדשיכס דפינחס: מסדבר
 הני'מל דנוס: דגל זנבלג: צבא זוקק קטן:

ספר במדבר י

הַיְהוָה הַמְשִׁיב וְנִסְעוּ בְּיַגְרֹשׁוֹן וּבְנֵי מִרְיָ נִשְׂאֵי הַמְשָׁכָן: וְנִסְעוּ דָגַל מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצַבְאֹתָם
 וְעַל־צַבְאוֹ אֲלִיצוֹר בְּדִרְעוֹיָאֵר: וְעַל־צַבֵּא מִטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בְּדִרְעוֹיִשׁוּר: וְעַל־
 צַבֵּא מִטָּה בְּנֵי־גֵד אֲלִיסָף בְּדִרְעוֹיָאֵל: וְנִסְעוּ הַקְּהָתִים נִשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהַקִּימוּ אֶת־הַמְשָׁכָן
 עַד־בָּאֵם: וְנִסְעוּ דָגַל מַחֲנֵה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְצַבְאֹתָם וְעַל־צַבֵּא אֲלִישַׁמֶע בְּדִרְעוֹיָהוּד: וְעַל־
 צַבֵּא מִטָּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה נְמַלְיָאֵל בְּדִרְעוֹיָהוּד: וְעַל־צַבֵּא מִטָּה בְּנֵי בְנִימִן אֲבִיחַן בְּדִרְעוֹיָהוּד:
 וְנִסְעוּ דָגַל מַחֲנֵה בְּנֵי־דָן מֵאֶסֶף לְכָל־דִּמְסַחֲתָם לְצַבְאֹתָם וְעַל־צַבֵּא אַחִיעֶזֶר בְּדִרְעוֹיִשׁוּר: וְעַל־
 צַבֵּא מִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר פְּנֵעִיָאֵל בְּדִרְעוֹיָהוּד: וְעַל־צַבֵּא מִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי אַחִירֶע בְּדִרְעוֹיָהוּד: אֵלֶּה
 מִסְעֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצַבְאֹתָם וַיִּסְעוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַחֲבֵב בְּדִרְעוֹיָאֵל הַטְּרַנִּי
 חָתָן מִטָּה נִסְעִים וְאַנְחָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֵתָּן לָכֵם לְכֹה אֲתָנוּ וְהַטְּבַנּוּ לָךְ
 בְּיַהוּוֹה דְּבַר־טוֹב עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֶיךָ כִּי אִם־אֶל־אֶרֶץ וְאֶל־מִוְלַדְתִּי אֵלֶיךָ:
 וַיֹּאמֶר אֶל־נָא תַעֲזֹב אֲתָנוּ בִּי וְעַל־כֵּן יִדְעַתְּ תַתְּנֵנוּ בְּפִדְבָר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם: וְהָיָה כִּי־
 חָלַךְ עִמָּנוּ וְהָיָה וְהַטּוֹב הָרְחוֹב אֲשֶׁר יִיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהַטְּבַנּוּ לָךְ: וַיִּסְעוּ מִהָרַיִם יְהוָה הַרְדֵּךְ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְצוֹן בְּרִית־הַיְהוָה נִסְעוּ לַפְּנִימָה הַרְדֵּךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לְהֵם מְנוּחָה: וַעֲנָן
 יָהוָה עֲלֵיהֶם וַיִּמַּסּ בְּנִסְעֵם מִן־הַמַּחֲנֵה: וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה קוּמָה וְיְהוָה וַיַּפְצוּ אֲיִבְךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנָאֵיךְ מִפְּנֵיךָ: וּבְנַחְתָּה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה רַבְבוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ: וַיִּקְרָא שֵׁם
 הַמָּקוֹם

נ דמות
ש שש
נ דמות
יא

ה פוכה?

אנסע דגל מחנה ראובן אין נו סיחא: אליצור חלל מלה כביז ומלא דמלא הר"ם זל וכן כמב של שדיאור וכל אוריימא דכומייסו: אליצור
 בן שדיאור אליצור חלל מלה כביז ומלא דמלא וכן שדיאור חלל מלה כביז וכל אוריימא דכומא וכולהו חלל מלה כביז הר"ם זל: צדרישדי
 חלל מלה כמ"ם כרטיס נמדנר ופרטת סאל: ועל צבא מטה בני גד ועל כלא קדמא צבא נכחמא משה בעלנל וסל"ט דננס בני דחפק וכלל
 מארין וכו"ל רמ: דקרתים כרוב ס"ס ס"ק"ף כש"ף אפרים אין כאן סיחא כלל כמ"ם ולא כרמ"ם זל: ואור מורה כמב שכו"ל קדמונים חלל משה פרסה פרוחה:
 כנו"ל מארין: ונסע דגל מחנה בני אפרים ונסע דגל מחנה בני אפרים ס"מ ד"ס כ"ט: ונסע דגל מחנה בני אפרים ס"מ ד"ס כ"ט: ונסע דגל מחנה בני אפרים ס"מ ד"ס כ"ט: ונסע דגל מחנה בני אפרים ס"מ ד"ס כ"ט:
 אליוסע חלל מלה כביז ומלא ח"ד וכל אוריימא דכומא וכן עשיהוד חלל מלה כביז ומלא דמלא וכל עמיהוד באוריימא דכומא: וכן עמישוד
 חלל מלה כביז ומלא ח"ד וכל אוריימא דכומא הר"ם זל: גמליאל חלל מלה כביז הר"ם זל וכן פדהוד כמ"ם כרטיס סמאל: אבירן בן גרעוני
 סין לחוד דמטות כביז גרעוני גלל וז"ל וכל שאר אוריימא חסר: אחיעזר חלל מלה כביז ומלא דמלא וכל עמיהוד באוריימא דכומא: פנעיאל חלל מלה כביז
 ומלא ח"ד וכל אוריימא דכומא הר"ם זל: נשעיש ככמך וכלל מארין כנו"ל ח"ס: ויהי בנסע וכו' מדרש רמבי ריש פרשת שמעי חכמה עמודים
 שכמה: שבעה אל ז ספרי מורה ולא חשבה סן בר קפרא מכיד מייסיה דידבר עד ויהי כנסום הארון חד סן ויהי עד ובמה חד ועד מייסיה חד רבי
 שכמה: והכי איתא פכ"ר פ" ס"ד ובשנת פ" כל כביז ח"ר ויהי בנסע הארון ויאמר משה פרסה זו משה לה סן כ"ה סימניה מלמעלה ומלמטה לומר
 שאין זו מקומה ר' אומר לא מן ססס הוא זה אלא מכבי סססר חשיב זה הוא כפני עצמו: כמאן אזלא הא דלמח ר' שמואל בר נחמן ח"ר יוחנן חזבה
 עמודים שניה אלו שבעה ספרי מורה כמאן כר' ופי' רש"י זל משה לה סימניה מלמעלה ומלמטה להכדילה סן הסמוכה לה כחללה ובסוף ע"כ:
 ושין סוף כ' מ' מחטב ידים ובאבות דר' כמ"ן פ" ל"ג רש"י ע"ג אומר עמידה פרסה זו שפיקר מחקוטה ומכמב כמקום אחר: ובמדרש פיליס נחומר
 שדנרו מפני חטאים כנו זמ"ל לא ירע אנוס פרכה אמר ר' אליעזר לא כמבנו פרשימיה של מורה של הסדר שלמלא כמבנו של הסדר כל מי שהול
 קורא כהן מיד היה יכול לכרות העולם ולהחיות מים ולעשות מופעים: לפיכך כמלם סידורה של מורה ונלו לפני ק"ה ס' סמאלר ופי' כמזכי
 יקרא ויביט ויפרכה ב' משיט מד בולס ואומיות ואחר שנאה יגידו לכו: ובסימניה הללו סבו דמלמטיס סביחט שוכוט ים מישאך נו"ן של
 ויהי כנסם וכו"ן של כמלמטיס ולא תפה סימן אחר לפניה ולאחריו וסמנו זה מפורסם פהיה דכל כמזכי סמאלר למס"ל ומחמרה שאמ"ס כוב"ן
 עמודים וכל האקרא ב' שהן ביזורה יז' נחומר ילמדו גמולי ס' כמ"ם ס"ד: ויש מי שפסח סימניה קודם פ' ויהי כנסם ואחרים כוב"ן גדולה
 יומר משאר חומות והפך ראש ה"ן לומה ויגלה למעלה ולא כהן לעשות כן: ולפון ספרי פרסה זו כבוד עליו סמאלר ומלמטה וכו': וכן כמב
 פ"ל צ"ב ולא דמתי אלו סמלי חנוקות ובמקום ספרים הסבו כל ה"ן לחמור כזה: קודם הפרשה ואחריה ויהי גדולה כמאלר אומיות חסר וזו סמל
 הזכר: אך כרוב פ"ם מתימיה כפי ה"ן כמו סהיל ומחבין רגלה לחמור כזה: קודם הפרשה ויהי גדולה כמאלר אומיות חסר וזו סמל
 הכורה סמ"ב סמ"ב ריקא:אמ"ס זל חלדס הכורה תל כרובי לפני התלך ובמקום סמנו: כרובי ונפל אור מורה הארין כזה וומר מתי יסוין סס ומ"ס
 הוא הקיבור סלל להסריח יומר מתי עול ים דמות אחרות כסימניה הללו כלאומי לכמבן והרובה לעמוד פליסין יכיס כמ"ם רכיבו כתי: ונש"ס
 הכי הדגול סמ"ר סמלה לוראה זל סמון פ"ג ובתיבור שלו מחמכת סמלה סל: יז' כרור המור פרסה כמלמך דרשות ר' סמלה מלכו דף יז' כ"ל מופת ים סוב פ"ה
 פול כרסות אלו סמלי ריש פרשת וימר מורה פולה חלל ח"ס יז' כרור המור פרסה כמלמך דרשות ר' סמלה מלכו דף יז' כ"ל מופת ים סוב פ"ה
 דמכות סמנה ד': ובנחה סין ריקאנשי כמ"ן נחמי פ' כמל: רבבות סמאלר כמוב כקדוק סן רבבות כמל כחסף סמל ככל לפון כמספס סון
 מן וסס דבנות סמאלר חטף לנד עמ"ס וכן ערבת מערבות ככל לפון סס כחסף סמל סון מן וינל משה מערבות מולח סהול כחסף לנד עמ"ס פ"ה
 וכבר כמתי כרטיס פרשת לך לך סהלו מחלוקת כין: הספרים וכתמאן כולן כסוף לנד:

השני מיד ותנח עליהם הרוח והפה כפתנים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה : וירא
הנער ויגד למשה ויאמר אלרד ומירד מתנבאים בפנתה : ויען ידעשע בנתן משרת משה
סבתריו ויאמר אלני משה כלאם : ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן בלעם יהוה
נביאים ביימת יהוה את רוחו עליהם : * ויאסף משה אל הפנתה הוא וקני ישראל : שבע
רוח נסע ו מאת יהוה ויגו שלוים מדחיים וישש על הפנתה כדרך יום פה וכדרך יום פה
סביבות המחנה וכאפתים על פני הארץ : ויקם העם בלדיחם והוא וכלהלילה וכל יום
המתות ויאספו את השלו הסמעיט אסף עשרה חמרים וישמחו להם שטוח סביבות הפנתה : חסד
הבשר עורנו בין שניהם מרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויהי יהוה בעם מכה רבה מאד :
ויקרא את שם המקום ההוא לברות התאוה כי ישם לבה את הדעים הפחאיים : ספקחות
התאוה נסעו העם חצרות והיו בחצרות : *
ותדבר מרים ואהרן במשה על אהות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח :
ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא נסבנו דברי וישמע יהוה : והאיש משה ענו מאד
מכל האים אשר על פני האדמה : ויאמר יהוה פתאם אל משה :
ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם : וירד יהוה בעמוד
ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם : ויאמר שמעו נא דברי אם
יהוה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלוס אדבר בו : לא יכן עבדי משה בכל ביתו
נאמן הוא : פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם
לדבר בעבדי במשה : ויחראף יהוה נכ וילך : והענין כר מעל האהל והנה מרים
מצרעת כשלה ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת : ויאמר אהרן אל משה כי אלני אל
נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו : אלניא תהי פמת אשר בצאתו מרחם
אמו ויאכל חצי בשרו : ויצעק משה אליהוה לאמר אל נא רפא נא לה : () פ
ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תבלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים
מחוץ למחנה ואחר תאסף : ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד
האסף מרים : ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן : * פ פ פ

שבע

יב

למפסיד

הפצרת בהעלתך זכריה ב רני ושחמי עד חן חן לה

וידבר

יב

וחנה עליהם בסמק הלוי עליהם וירסלמי עליהם ע"כ . וע"ם בספרות חפר כמ"ם כרסח כ"הא וכן הוא בספרים : וואסף כלל מחרוזת ב"ר
וכן הוא נבילומים לנ"ב : סביבות וכן הנירו שנקאוך מלא דמלח ע"ם המסורה וכן כקב ר"ה זל . ויאסרו כל פתים סביבת היאר חלה יו"ד
וחסר וז' כביב זכ' אוריימת דכומת דרמן ז' מל"א יו"ד ומלאים וז' וסמך כדרך יום בה סביבות שחמה : ויסמחו להם שטוח סביבות שחמה :
על אדות כתיבת ס"ט ימן מדות פלמוי בעלוויק ישן אדת ובכמח אדות ע"כ : והר"ם הייר הסמך נאמרו אורות כ' כביב וז' לחר סל"ג וחסר
וז' כפרה וסמך על אורת כנו פ' ידל' . על אורת ישראל פרסט ימרו וכל מלאח אדות כביב וז' חמו סד' למ וחסר וז' קדמה : רבשות
הס"ן רפה : אשה כשית ס"ק רפה : הלא נא בנו דבר עיין מ"ם כפרסת נחשיית על פסוק כל"ה ח"ם מיטב : ענו ככור ק' וכן במש"כ ס"ה זל
ובאים מה ענו מאד חסר י' ד' שבו כביב וק' כביב ע"כ . וחולם כחומס קדמון כמוב יד' כמוב נס כן יצ"ל וכמכ כדל' בלסויז הוה כן כביב וכן קרי
וכני דכמיני חמיני עבו ושגדו כבי קרי משום דלל כקויא בליסכא דקודשא : אדבר בו הכי"ה כפולע . אשר בצאתו פרחם אמו ויאכל חצי
בשרו וזה אחר פ' י' מליין פקון סופרים והיא זו כומר אמנו כשרי חלל סביבה הכמונ רש"י ויכלדנו ומכילגא מרסם כשלה וחסרי וססימט פ' ז' ז'
ומסרות כ"ם כזכריה ב' : בשרו כב"ה רפה : ואחר האקב ככרדים פ' טו' בין השודר חמר ר' יצחק מרסא ספרים וסמוד ספרים קריין ולא כפיין
וכגינן ולא קריין הלכס למשה מסיני . פקרא סופרים חרן סמיס מאריס כריסור סיפריס חמר משה כ"ה פ' חמי טרס חמר פלסוך קדמו פריס
חמר כוננים יצקק כהררי חל וכעיתון פ' טרס פי' מיטור לשון ספרס מרנוס לא סרו לא כסרו וכמלין הדקרים שבתחלה חשוי כפרים לא הוו דיקי'
כמקרא וזה קרו וספרו וככס ואחר עטבור קדמו פריס ואחר כוננים . כדקמן בהררי חלוחסטיין מהוס רניס וכוו חשכטיי כללו פילי כההול חק'
וכשרי לכני דקדוק פטוס דכני מספדו ומחו סופריס וסלכו להכי וז' הוו קרו חמר ככרדי חמר כוננים מספטיין מהוס רכס וכד חו סופריס סר
משרי להל' וז' הוו קרו להו להל' מילי חמוי דקבלה חקל' חיוכו להל' למשע חסיני פ"כ . וכן פי' רד"ק כריס ספר
פס סופר ש"ז וכן פי' סמוסוט וז"ל חז ששחרון חן חמינוי חמינוי חלוינוי להכנין נסי . ורפי' מ' מיטור סופריס דכניי חמר פבורו ולא כביב
מפפורו

יג וידבר

יהיה אל משה לאמר: **שלח לך אנשים ויתרו את הארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחר אחר למטה אבותי תשלחו כל נשיא בהם:**

ע"כ לכו ושלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: (ו) ואלה שמותם למטח ראובן שמוע בן זכור: למטה שמעון שפט בן חור: למטה יהודה בלב בדיכנה: למטה יששכר יגאל בן יוסף: למטה אפרים הושע בן נון: למטה בנימין פלטי בן רפוא: למטה זבולון גדיאל בן סודי: למטה יוסף מנשה גדי בן סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן ופסי: למטה גר גאואל בן ממי: אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור ארץ הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: (ז) ושלח אתם משה לתור את הארץ כנען ויאמר אלהם עליו זה בנגב ועליתם את ההר: וראיתם את הארץ מה היא ואת העם הושב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסרוב: ומה הארץ אשר היא ישוב בה הטובה היא אסרעה ומה הערים אשר היא יושב בהם הנה הבמנים אם נבמנצרים: ומה הארץ השמנה היא אסררה הישבה עץ אסרין והתחוקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: * (ח) ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת: ויעלו בנגב ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: ויבאו עד נתל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאוהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן הדתאים: למקום ההוא קרא נחל אשכול עד ארזת האשכול אשר ברתו משם בני ישראל: וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קרשה וישבו אתם דבר ואת כל העדה

ע"כ לכו

ע"כ לשיד שני

מטורו אחר וכו' וכו' מטורו הכי מטור יוס: וכן קדמו שרים אחר כוננים ולא כפי אחר כוננים קדמו שרים: דקדקו כהררי א ולא כפי כהררי אל דקדקו: דכפי מטור טמי ונדוקא משמע: וס' זל פי' כל בני אחר מותרים כן ואינן אלא למסורת כלשון דסוף ליה למיכתב סידו לבסו ומכברו: מסגר טבת יוס ומחסף: קדמי שרים וכו' כפי אלא סכמכו למסורת הלשון: דקדקו כהררי אל סוף ליה למיכתב דקדקו כהררי אל כדמכיו משמטיך מהם רבה לומר שהריים הרמס כלומר הנללים כריכים לנדקת ה' אל סכמכו כהררי אל למסורת הלשון: עוד פי' נטס רבו דהיינו סוכמכו טעם מסטיך נמלה אחר כי הכי דלישמע אחר כך מלכו: אחר כך מטורו: אחר כך מחסף: קדמו שרים ואחר כך כוננים דקדקו כהררי נטס כטעם כהררי מטל אל: לומר שמלה אל הסוכה באלו יוכתב במחלת הסכור ופירושו א דקדקו נגליה כהרים טעם נלוים ואמלל הכטסן פיה כחטטת אחר סמלכו אחר שמעברו אחר מחסף קדמו שרים אחר הכוננים סכוננים קדמו לם דקדקו כהרים של אל וקרי ליה מטור סופרים טעם דמעטרי ליה חילתא נטעם הקריאה ט"כ: משמע מדבריו טעם כמוב אחר מחסף בלא ו' אל: ומייתא דנכלל הספרים המוגהים כמוב ואחר כו' אל וימרכו לה קטיל לן מרדי דלאו על האי דכמיב נמרים קאמריה אלא על אחר מחסף אל סמך דכמיב נחטש כפיטת מסות: וכן בספרים ישנים כמוב סם נמחן מטור סופרים סם כחטורט נב' זו נחטר חילפוס דסטר נמדכר והאחרון הוא נה ואביה ירק וירק כפייה ומחר מחסף: כסם נקמת בני אחר מחסף אל עמיר: סוף דבר הכל כטעם מחטורט חילפוס ל' ד' מלין כקריאה פיטור סופרים וסימן אחר מטורו אחר מחסף אל סמך קדמו שרים אחר כוננים מחסטיך מהם רבה ט"כ: וכמחילה מכבוד הר"ן זל אבנ שיעטיה לא דק ומיחו יוס לממון על מסרה זו שהמיתה אחר מלך:

פרשת שלח לך

שלח לך

פסוקה: ויתרו כמוב במסורת על ויתרו ליה כומיה וחטר וכן על ויתרו את הארץ דמסורת נמסר ליה כומיה וחטר ולא כלינו מסורתה אהררי דמרויהו הסרין כיכבו פיחו קדמיה ר"ל ליה כומיה רמי וחטר וכמחלה דגם וחטר וכן פי' הר"ם זל: גון כמחלה ספרים הכ'ן כדגס וכן כולל וכו' כמב סרין רפה וכן כהררי: רמוא חר ט"כ מלין דכמיבין א"ל"ף כסוף מינומא ולא קריין וחסינו לכו במסורת: עמיאל כמיקון ט"ל יסן ב' מלין אכל כנסמב סופרים הלב חרל כפי' נרוב כמדכר: גר ג"ל רפה: גאואל הני' מל דגס: כנגב הני' מל דגושה: דבכוננים ס"ל כמחריף וכן קואו כמילוסים לב"ה וכן כמב כמכלול דף ס"ה: אם דבכוננים נמחריף לל כמקף: השמנה ספי' דגושה: היש בה נקף וכמחריף לל כקדמח כס"ם וכן הוא כל"ה כמילוסים: והתחוקתם כיון דגושה: ויבאו עד חברון אחר מן שוכה כליני כח"ה וסרין לטון רבים וקרינן לטון יחיד וכו' סמרו כפרק אלו כמחריף ויבאו עד חברון ויגואו מיכיה ליה אחר רחל פלמר ספירט כלכ טעם דרנליט וכלן וכמחמה על קריי אנוט ועיין עוד נכטר הויטר וט"ה כמחוקל סימן כ"ב כס"ד: חברון כספרים מדוייקים מלל ואל' וב"ה הר"ם בלכני מתח אטר בחברון מלל ואל' כפי' וכו' חריותה דכותל ודכותל חברון ועינאל מלל וכל אוריותה דכותל: אחימן כספרים כ"י וכמחוקל סיניס סמ"ס קמין: קרא נחל אשכול כמחוקל סמ"ס: וכמחוקל סמ"ס: וכמחוקל סמ"ס: וכמחוקל סמ"ס: וכמחוקל סמ"ס: וכמחוקל סמ"ס: וכמחוקל סמ"ס: וכמחוקל סמ"ס: זל ומין זכ טעם וכן הוא מלל כספרים סמ"ס:

עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: והמתה את העם
 הוה כאיש אחר ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבלתי יכלת יהוה להביא
 את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחתם במדבר: ועתה יגדלנא כח איני
 כאשר דברת לאמר: יהוה ארך אפים ורחימוס נשא עון ופשע ונקמה לא ינקמה פקד עון
 אבות על בנים על שלשים ועל רבועים: סלחנא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר
 נשאתה לעם הזה מצרים ועדינה: ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ואולם חייאני ומלא
 כבוד יהוה את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתי אשר עשיתי
 במצרים ובמדבר וינסו אתי וה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: אסירא את הארץ אשר
 נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אמת עפו ומלא
 אחריו והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה ורעו וירשנה: והעמלקי והכנעני יושב בעמק

י רבתי

פ

מחר פנו יסעו לכם המדבר הרך יססוף *
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ערמתי לענה הרעה הזאת אשר הפה מלינים
 עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: אמר אלהים חייאני נאם
 יהוה אסלא כאשר דברתם באוני בן אעשה לכם: במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם
 לכל מספרכם מן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: אסאתם תבאו אל הארץ
 אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אסכלב בדופנה ויהושע בן נון: וטפכם אשר
 אמרתם לבן יהוה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: ופגריכם אתם יפלו
 במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשא את חונותיכם עדתם פגריכם
 במדבר: במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשא
 את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאותי: אני יהוה דברתי אסלא וזאת אעשה
 לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו: והאנשים אשר
 שלח משה לתור את הארץ וישבו וילינו עלי את כל העדה להוציא דבה על הארץ: ויתמו
 האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה: ויהושע בן נון וכלב בדיפנה חיו מן
 האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ: וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני
 ישראל ויתאבלו העם מאד: וישכמו בפקד ויעלו אל ראשההר לאמר הננו ועלינו אל-

רביעי

וילינוק

המקום

יגדל וי"ר רבמא ולא ימסכה כל כך גדולה כמו טעסה המדפוס אלא גדולה אמר חסר יודי"ן - פיין ריקאנטי כאן וכפרתה האינו על יוד
 קטנה סכור ילדך משי: שלח נא נס"ם כ"י החמריך כל"מ לא נסמך: כבוד נמקף ונלא מאריך: וכספתק הללי כנר יושלמי כנור ט"ב: וככל
 הספרים מלא כי לא נכנס נסמורת רק כ' חסרים וסימן את כל הכבוד הזה פרשת וינא - כבוד מכל כלי חסדה (כחוס ב' וכל"מ ר"מ זל טעס את כל
 כבוד הזה חסר וז"ו כמיב ושאר ליטנא באורייתא מלא וז"ו כמיב ליטנא דכבוד דכ"ף דיריה נקתן מלא והגדמס לזני את כל כבודו נמזרים מלא
 וז"ו כמיב ושאר מורייתא כל ליטנא דכבדי חסר וז"ו כמיב ונקר ורמיס את כבוד ה' מלא וז"ו כמיב וכל ליטנא באורייתא דכומא מלא בר מן ה'
 דלפיל הראיני נח את כבוד חסר וז"ו כמיב: את כבודו ואת גדלו דופאמרו הן הדלנו חסר וז"ו כמיב: וינסו סמ"ן דנושה: בקולו נהפסק הללי
 בקולו לים מלא במורה יושלמי בקלי ט"ב - וככל הספרים מלא וכן כספר עליו ככ"י לים מלא במורה: וכן חסר הר"ם זל פדה וכלה סמ"ן קולי מלא
 וז"ו כמיב וכל קולי ניריא באורייתא דכומא מלא וכל בקלו באורייתא חסר וז"ו כמיב דרע"ן מלא וסימן ולא סמ"ן בקולו דכי כל האנשים הראים
 ט"ב - וטעמו כפל נסמורת הדפוס נכמוב"ג מלא במורה ור"ל לית מלא: מנאצי נספרים כ"י מלוייקים הנו"ן כפמת וכן הוא דפוס קדמון וכ"כ
 בעל מ"ג נס כספר רב פעלים כמוב שכתב חסרה אחת עליו לית פגח: וירשנה נהפסק הללי זורישנה יושלמי זורשנה עכ"ל וגם נקתא סמ"ן הדפוס
 כמיב מלא וי"ד אך ככל ספרים כ"י מלוייקים ודפוס ישן חסר וכן מלאמי מסורת כ"י זורשנה ב' והסר פי' חסר וי"ד - וסימן זורשנה זורשנה סמ"ן
 (זכריה ס) ויניון נב' ליטנא וכ"כ הר"ם זל זורשנה דופנדי כלכל מלא וז"ו חסר יוד"כ כמיב: ויפלו הפ"א דנושה: אשר נשאתי כמיב
 סמ"ן: בן יפנה הכי"ם וסמ"ן דנושות: והביאתי מלא וי"ד בן בי"מ נב' ל"ל וכל סמ"ן באורייתא חסר וי"ד וכולהו סמ"ן קדים לז"ו:
 במדבר הפ"ס דנושה: וילינו וילינו ק: בן יפנה הכי"ם וסמ"ן דנושות: וישכמו נהפסק הללי וישכמו יושלמי ויסכמו נק"ו ויטלו מל
 חסר וכן כמב הר"ם זל וישכמו נק"ו אל ראש הכר חסר וי"ד וכל סמ"ן באורייתא מלאים וכן נמסורת ג' חסרים וסימכות וישכמו נק"ו ויטלו מל
 ראש הכר: וישכמו כעלום בשחר (ישוסט ו) וכל סמ"ן ט"ב - הכי גרמיסין נמסרות כ"י ולשו"ן אחר יש כמסרה כאן וט"ב נקתו וכל למאר סמ"ן
 וכל סמ"ן ר"ל כל סמ"ן דכומא סמ"ן חסר וכל ס' סמ"ן חסיב ליה דכומא סמ"ן חסר:

חננפי

הַשְּׁקִים אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה בִּי חַטָּאוּנִי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָנָיו זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֵת-פִּי יְהוָה וְהוּא
 לֹא תִצְלַח: אֶל-תַּעֲלוּ בִי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְנֵפוּ לִפְנֵי אֵיבֹיכֶם: כִּי הַעֲמַלְקִי
 וַיַּגְבְּעֵנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם וַנִּפְלֹתֶם בְּחֶרֶב כִּי-עַלִּיבֵן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא-יֵהיֶה יְהוָה עִמָּכֶם:
 וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל-רֹאשׁ הָהָר וְאֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא-מָשָׂה מִקְּרֵב הַתְּהַנְּה: וַיִּירַד

הַעֲמַלְקִי וַהַבְּעֵנִי הֵשִׁיב בְּהַר הַרְּוּא וַיִּבֹּסוּ וַיַּחֲתֹמוּ עַד-הַחֲרֹמָה: *

טו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ
 מִשְׁבָּתֵיכֶם אֲשֶׁר אֵין נַחֵן לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ אֲרוּכָב לְפִלְאֶנְדֵּר אוֹ בְּנִדְבָה
 אוֹ בְּמַעֲדִיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה מִדְּהַבֵּקֵךְ אוֹ מִדְּהַצֵּאן: וְהַקְּרִיב הַפְּקָרִיב קֶרְבָּנו
 לַיהוָה מְנַחָה סַלֹּת עֶשְׂרוֹן פְּלוֹל בְּרַבְעֵית הַחֵץ שֶׁמֶן: וַיִּין לְנֶסֶד רְבִיעֵית הַחֵץ תַּעֲשֶׂה עַל-
 הָעֵלָה אוֹ לִזְבַּח לִכְבֵּשׂ הָאָחֵד: אוֹ לְאֵיל תַּעֲשֶׂה מְנַחָה סַלֹּת שְׁנַי עֶשְׂרֵינִים בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן
 שְׁלֹשִׁית הַחֵץ: וַיִּין לְנֶסֶד שְׁלֹשִׁית הַחֵץ תַּקְרִיב רִיחַ-נִיחַח לַיהוָה: * וְכִי-תַעֲשֶׂה בִּדְבַקֵּךְ
 עֲלֶיהָ אֲרוּכָב לְפִלְאֶנְדֵּר אוֹ שְׁלָמִים לַיהוָה: וְהַקְּרִיב עַל-בְּדֵהַבֵּקֵךְ מְנַחָה סַלֹּת שְׁלֹשֶׁת
 עֶשְׂרֵינִים בְּלוֹל בְּשֶׁמֶן חֲצֵי הַחֵץ: וַיִּין תַּקְרִיב לְנֶסֶד חֲצֵי הַחֵץ אִשָּׁה רִיחַ-נִיחַח לַיהוָה:
 כִּכָּה תַעֲשׂוּ לְאָחֵד בְּמִסְפָּרִם: בְּלֵהָאֲוֹרָח יַעֲשֶׂה-כַכָּה אֶת-אִשָּׁה לְהַקְרִיב אִשָּׁה רִיחַ-נִיחַח
 לַיהוָה: וְכִי-יָגֵר אֶתְכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר-בְּתוֹכְכֶם לְדַרְתֵּיכֶם וַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ-נִיחַח לַיהוָה
 כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵּן יַעֲשֶׂה: הִקְהַל חֵקֵה אֶחָת לָכֶם וּלְגֵר הָהָר חֵקֵת עוֹלָם לְדַרְתֵּיכֶם כַּכֶּם בְּגֵר
 יֵהיֶה לִפְנֵי יְהוָה: תּוֹרַה אֶחָת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יֵהיֶה לָכֶם וּלְגֵר הָגֵר אֶתְכֶם: *

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבָאֲכֶם אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר

שז

אֵין מִבְּיֹא אֶתְכֶם שָׁמָּה: וְהָיָה בְּאֲכֻלְכֶם מִלֶּחֶם הָאֶרֶץ תְּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה: רֵאשִׁית
 עֲרִסְתְּכֶם חֶלֶה תְרִימוּ תְרוּמָה כְּתְרוּמַת גֵּרִין כֵּן תְּרִימוּ אֹתָהּ: מְרֵאשִׁית עֲרִפְתֵיכֶם תִּתְּנוּ
 לַיהוָה תְרוּמָה לְדַרְתֵּיכֶם: וְכִי תִשְׁנֶה וְלֹא תַעֲשֶׂה אֵת כֻּלְּהַמְצוֹת הָאֵלֹהִי
 אֲשֶׁר-דַּבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: אֵת כֻּלְּ-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בִּירְמִשָּׁה מִדְּהַיִּים אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה וְהִלָּאָה לְדַרְתֵּיכֶם: וְהָיָה אִם מַעֲיִנִי הִעֲרָה נַעֲשַׂתָּה לְשֹׁנֶה וַעֲשׂוּ בַל-הִעֲרָה פֶר בְּדֵ-
 בֶקֶר אֶחָד לַעֲלוֹה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה וּמִנְחֹתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֹתֹת: וְכִפֹּר
 הִכְהֵן עַל-כָּל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי-שָׁנְגָה הוּא וְהֵם הִבִּיאוּ אֶת-קֶרְבָּנֶם אִשָּׁה לַיהוָה
 וְחִטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל-שָׁנְגָתָם: וְנִסְלַח לְכָל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְגֵר הָגֵר בְּתוֹכֶם כִּי לִכְדֹּ-
 הַעִם

טז

הִגִּבּוּ הַסִּי' דַּעֲסָה וְהִכּוֹן בְּנִלְבַל: וְלֹא יֵהיֶה חֵקֵק כֻּלְּהָמִצָּה: וְהַבְּעֵנִי בַּל מִהֲרִיד כְּבִיל: וַיִּכְתּוּם הוּא' כִּמְהָרִיד כְּמִדְּוִיָקִים וְכֵן הוּא לִכְן
 חָסַר כְּהִילּוּסִים: הַחֲרֹסָה חֲסִי'ל כֶּתֶן לַכֹּד: בְּמַעֲרֵבִים כֶּתֶם־הַלֵּלִי כַּמִּדְּוִיָקִים יִיּוּשְׁלַמִי כְּמוֹתֵיכֶם ע'ס: וְכַסְפִּים חָסַר וְהוּא וְכֵן כַּמְסוּרִת סוּף
 כִּסֶּם פִּינְחָה ב' מֶלֶךְ בִּלְיָסָל וְה' חָסַר וְהוּא חָסֶר כִּסֶּם עַבְרָתָה כַּחֲסָלֶךְ: נִיחַח כַּסֶּם הַחֲחָרוֹן לְכֹד כִּסֶּם: הַפְּקָרִיב ה'ס' דַּעֲסָה: בְּלוֹל
 בְּרַבְעֵית כֶּתֶם־הַלֵּלִי וְכִי-נִשְׁלַמִי יֵשׁ חִילּוֹף כִּשְׁלֹשׁ זו כַּמֶּלֶךְ וְחָסַר וְכֵן כֶּתֶם־רִבְעֵיתָה כַּסֶּם סִמּוֹן כַּסֶּם בְּרַבְעֵית וְכֵן חָסֹר פְּלוֹ
 לֵית חָסַר יו"ד קְמָטָה וּמֶלֶךְ יו"ד חֲנִיין: וְסַמְכֵי כִּמְיָד רְבִיעֵית מֶלֶךְ דִּמְלָה וְסִמּוֹרָה עַלֵּיו לֵית מֶלֶךְ כַּמְדִּיה וְכֵל שָׂמַר אֲרִיבְיָה כַּסֶּם רְבִיעֵית מֶלֶךְ יו"ד
 קִדְשָׁה וְחָסַר יו"ד חֲנִיין וְכֵן כְּתֵם כִּרְמֵי' ז' וְסַמְכֵי וּבְכֵן חָסֶר־הַמְסָרָה דֶּסֶף יוֹחֻזֵּל ע'ס: כַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשִׁית הַחֵץ כַּשֶּׁמֶן הַלֵּלִי מְסַתֵּם וּמְחִירו וַיּוֹשַׁלְמִי
 סִיבָא וְהִכְרו ע'ס: וְכַסְפִּים סַלְנו כְּסִיבִים יו"ד קְמָטָה וְכֵן כַּמְדִּיה וְכֵן חֲסִיבִים כַּסֶּם כַּסֶּם הַלֵּלִי כַּמְדִּיה וְכֵן חֲסִיבִים כַּסֶּם כַּסֶּם הַלֵּלִי וְכֵן חֲסִיבִים כַּסֶּם
 לְכֵן חָסַר כְּהִילּוּסִים: הַגֵּר הִגִּבַּל דַּעֲסָה וְכֵן חֲסִיבִים: רֵאשִׁית עֲרִסְתְּכֶם כַּסֶּם הַכִּסֶּם וְגַם כֶּתֶם־הַלֵּלִי יֵשׁ מְסֻבִּים רְבִיעֵית כַּמֶּלֶךְ ז' וְגַם פֶּל
 חֲרָשִׁית עֲרִסְתֵיכֶם שְׂמֻנְךָ וְהַקְּרִיב כְּמוֹ סִמּוֹן כִּי-מִדְּוִיָקִים רֵאשִׁית עֲרִסְתְּכֶם מֶלֶךְ מִרְחֹו חָסַר דַּחֲסַר חָסַר מִרְחֹו יוֹדִין וְחָסַר וְהוּא כִּי-כִּיב
 מִרְחִישִׁית עֲרִסְתֵיכֶם חָסַר יו"ד קְמָטָה וְחָסַר וְהוּא מֶלֶךְ יו"ד כְּמִרְחָה וְכֵן כִּרְמֵי' ז' וְכֵן כַּמְדִּיה קְמָטָה לֵית חָסַר דַּחֲסַר מִיִּכָּל חָסַר מִלְּהֵמָה
 דִּיחֻזָּקָל מֶלֶךְ דִּמְלָה: וְכֵן בְּנִלְבַל: תִּשְׁנֶה כֶּתֶן כְּסוּף: אִם בְּנִלְבַל לֹא כְּתֶקֶף: לַחֹתֹת הַסִּמֵי דַּעֲסָה: וַחֲכָ לְכֹד דַּעֲסָה חָסַר מֶלֶךְ ז' יֵל כִּי-הַמְסוּרָה
 יֵל כֵּן אֲחֶר־כִּוְכָחִים פ' ל' הַקִּדִּי דֵבֵיא לַחֹתֹת חָסַר מֶלֶךְ לְפִי סִהוֹ חָסַר מִשְׁמַת סִהוֹ קֶרֶב חָסַר הַכּוֹלָה כְּמוֹ סַמְכֵי ז' וְלִמָּה הִיָּם דַּכֶּר ז' יֵל
 לִקְדִישׁ סֻבָּלָה קוֹדֶם הַמְסַתָּה כְּקֶרֶב ע'ס מִיָּין גוֹר אֲרִיב: שְׁנֶחֶם סִי' מֶלֶךְ כְּסוּל לִכְדוּ:

שלח לך קרח ש י

וְאִסְרַנְפֶּשֶׁת אֶחָת תַּחֲטֹא בְשִׁנְגָה וְהִקְרִיבָה עִו בְּרֵית־
 שְׁנֵתָה לַחֲטָאת׃ * וְכִפֵּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגְגָה בַּחֲטָאָה בְשִׁנְגָה לַפְּנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
 וְנִסְלַח לוֹ׃ הָאוֹרֵחַ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכֵם תּוֹרָה אֶחָת יְהִיֶה לָכֶם לַעֲשׂוֹת בְּשִׁנְגָה׃
 וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה ׀ בְּיַד רָמָה מִקְדָּה־אוֹרֵחַ וּמִקְדָּה־גֵר אֶת־יְהוָה הוּא מִגְרָף וּבְנִית־תֵּרֵי הַנֶּפֶשׁ
 הַהוּא מִקְרַב עִמָּה׃ כִּי דַבַּר־יְהוָה בָּזָה וְאֶת־מִצְוֹתַי הִפְרָ הַבְּרִית ׀ תִּפְרֹת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 עֹנֶה־בָּהּ׃

וַיְהִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקְשָׁשׁ עֵצִים בַּיּוֹם הַשֵּׁבִיעִת׃ וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַפְּצָאִים
 אֹתוֹ מִקְשָׁשׁ עֵצִים אֶל־מִשְׁהָ וְאֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל כָּל־הָעֵדָה׃ וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פָרַשׁ
 מִהַיְעֲשֶׂה לוֹ׃ ׀ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשְׁהָ מוֹת יוּמַת הָאִישׁ רָגוּם אֹתוֹ
 בְּאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מֵחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּצְאוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מֵחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אוֹתוֹ
 בְּאֲבָנִים וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מִשְׁהָ׃ ()

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשְׁהָ לֵאמֹר׃ דַּבַּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעֲשׂוּ לָהֶם צִיצַת עַל־
 בְּנֵפֵי כְנֻדֵיהֶם לְרַחֵם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצַת הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת זְרָאִיתִם אֹתוֹ
 וּזְכָרְתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרַי לִבְנֵיכֶם וְאֲחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
 אֲתֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ פ פ

הפטרת שלח לך יהושע ב וישלח יהושע עד כל יושבי הארץ מפנינו

לָרַח בְּדִיצְדָר בְּדִקְהָת בְּדָלוּי וְרָתֵן וְאֲבִירִם בְּנֵי אֲדִיאָב וְאִזֵן בְּדַפְלַת בְּנֵי רְאוּבֵן׃
 וַיִּקְמוּ לַפְּנֵי מִשְׁהָ וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאַתָּים נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאֵי מוֹעֵד
 אֲנָשִׁישִׁם׃ וַיִּקְהָלוּ עַל־מִשְׁהָ וְעַל־אֹהֶרֶן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לֵכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּלֶם קְרָשִׁים
 וּבְתוֹכֵם

בַּחֲטָאָה בְשִׁנְגָה ה'א הכנוי כחה ט"פ המסורה וכו' ב' בשננה רפה סמין כאן דין מטיק : ביד ה'א' דנקתק : הגר הני'מל דנוסה : כו בשוכר
 המון לא נמקף : דבר נמקף לא נסופר הפוך והדל'מ רפה : עונה לא מטיק ה'א ט"פ המסורה ולפיכך כ"ה בה רפה : בה ה'א' נמטיק :
 רגום מימא על המדמים שכמו חסר וכו' וכן חסר טליו כי הוא טכמו כמב נסוף מ' אפור רגום כלם מלאים וכן הוא מלא בהעמק הללי ונכל סמרים
 כ"י מדויקים ורפוסים יסכים וכן מבר הר'מה זל עם הארץ ויגמכו בלכן חסר וכו' כפיב ומסר עליה כולסון חסרים רגום ורגמו כו כל העדה
 דמקלל מלא וכו' כפיב ודכומל רגום אמו דמקוסס : באבנים כל העדה סחוץ לסחנה מה שכמוב כפי' מסעים גיה אל ר'ל דמטעים גיה לומו
 אל מחוץ כססוק דמרייה : ויצאו חסר וכו' ודכומיה בלוריימא ויצאו דנה הארץ ועיין ט"ס דל' ב סימן א : וירגמו הני'מל דנוסה :
 ציצת כמוב בהעמק הללי כל' ב' כמב זן ט"כ : וכן כס נספרים מדויקים ונמסורת גם הר'מה זל כמב ציצת ג' וכפיון חסרים יו'ד במראה ומלא'
 יו'ד הדמאס אך נמדרס רבה פרטס הרח נביט נמסרימ ג' וכו' גרורין וכו' קפורין הרי מרי'ג פי' גרורין חוסין הנגריין : וכן הכילו רש"י זל
 כאן וכן פי' דבריימא סרק המכלל גם בעל הסורים כמב על מסר יד כמה נמסריות והרמ'כן זל יסמן על רש"י זל ומב לא הכיכומי זה ט"כ
 כמורה חסר יו'ד ואין מבינה מלא חמס אמות ומטעים יחרב המורחי הכיב ט"כ טענה שהדרס הוא אליה דמ'ד יס אם למקרא ט"כ : עוד כמוב
 דסוד מרח חיים סימן כ"ד אף על פי שהוא כמוב חסר יו'ד מפרס נמכומא ג' טעמים כמוב נביט דס' נביט אחד מיכיייהו לביט שדי למ'ד לכולהו
 והוא משלמ המנין ט"כ : וכ"כ נס'מנ עיין כ"ו ופסיקמא דר' שוביהו ונב' הוציר נב' מיכנס דף רב' דרטיא מהיכנא נביט נמרין יודין ומי חסר
 יו'ד הא מירק נאמרה ועיין עוד נסכר גור אריה : לדדאם כמב הר'מש כסוף סרק ואלו מנלחין וגם בהלל'ים נמדרס על ככני נכדיהם לדרמס
 חסר וכו' כלומר לדר מס עכ"ל : וכן נסדר אליהו רבא מ' כ"ו וכפיקוני הווסר מקובל טסריס ואריכט אם השנת לדרמס כמבי חסר מלסון דירה מכל
 נמדרס דמ הנמלס דף כ"ב אמאי מפרסמ נביט כמבי לדרומס מלא וכשנת לדרמס חסר וכמן טמס נלכח ט"ס : אמנס ככל הספרים טעיה חסריס
 דמפרס וכ"כ הר'מס זל לדרמס דוהקמתי אמ ברימי חסר דססר כפי' זבל אוריימא דממא חסר וכו' כפי' ין :

פרשת קרח

פרשה : קרח סוף פסוק נשאל וכן כמב נכל סקנה אנדהס כי סס קרה נטא נשקל ודן : קראי נסמק מלי קראי ורוממ
 קראי מלא טכ"ל : נכלל הספרים כמוב קראי חסר וכו' כדור נסטר השוכר ונכל הספרים וכן כדור סוסס נמטיקמ כלו פרשה

וכתובם יהוה ומונע תתנשא על קהל יהוה: (ו) וישמע משה ויפל על פניו: **וידבר אל קרב ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקודש והקריב אליו ואת אשר יבדבו יקריב אליו: ואת עשו קח לכם מחמות קרב וכל עדתו: ותנו בהן ואש תשימו עליהן וקטרת לפני יהוה ומזר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש וכלכם בני לוי:** **ויאמר משה אל קרב שמעו נא בני לוי: (ז) חמטת מכס בני ישראל ואתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמוד לפני העדה לשבתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גמיהנה: לכן אתה וכל עדתה הנעדים עליהוה וארץ מה יהוה כי תלוננו עליו: וישלח משה לקרא לרחן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט פי העליתנו מארץ ונת חלב ודבש להמיתנו במדבר בית שתרר עלינו גם השתרר: * (ח) אף לא אל ארץ ונת חלב ודבש הביאתנו ותתך לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים הרב תנפר לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אליהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחר מהם נשאתי ולא הרעתי את אהרן מהם:** **ויאמר משה אל קרב אתה וכל עדתך היו לפני יהוה ומהם וארץ מחר: וקחו איש מחמתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחמתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו: וקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישמו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקחל עליהם קרב את כל העדה אכפתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה: * (ט) **וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם פרוע: ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: (י) וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרב רחן ואבירים: ויקם משה וילך אל רחן ואבירים וילכו אחריו וקני ישראל: וידבר אל העדה לאמר סירו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פדתם בכל חטאתם: ויעלו מעל משכן קרב רחן ואבירים מסביב ורחן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בואת תרען ביהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה בי לא מלבי: אס נמות בל האדם ימתן אלה ופקדת כל האדם יפקר עליהם לא יהוה שלחני: ואם ברירה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרב ואת כל הרכוש: וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותנס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: וכל ישראל אשר סביבתיהם נמי לקלם כי אבדו****

ע"כ ללוח
ע"כ ליש
שני

במדבר וכן במסורה ב' ש' טלל וז' חסר דין חסד ר"ב ב' פירוש דמות לטבין הקריאה לרוב לידכו בחיוב - ובפלא הוא דמן ואבירים קריאוי הסדה דב' סניחס ואפ"ל לכפיד הסם קריאוי כו"ל קריאוי קריאוי כ"ל מכל קריאוי הסדה דב' במדבר הוי מופת קריאוי כ"ל קריאוי ק' כש סב"ס ועד הסלסה לא בא חו היה כוונת מסרה אחרת כ"ל דמחרת קריאוי ב' וס' הוא דמן ואבירים קריאוי מוסד מכסי סס ור"ב ב' טוין בקריאה כדלחמן ובמלח וחסר לה מירוי מירוי ובהבני כולמו כיוחא לה קשוין אהררי: ואל כל מקף במסכת לה שוכר יסר ככלת ואל: אש בלא ספק אחריו: עליהן בספק: סבש סב"ק דנוסה: בני לוי הכ"ל רפה: חלוננו מליט ק': השחרר עלינו גם השחרר סביבם סביב סמאלית: הביאתנו נס"ל כ"ל ונס ככיה ספרי סלכום סכ"ל כחטף סגול בספרים כ"ל מלויקוס וכדמוסוס קדמונים כחטף סמח: ותחן לנו חקף כחטפת אל קדושם ככלת ותחן: נעלה סב"ק' חטפך סמח: ואכלה בספרים כ"ל מלויקוס וכדמוסוס יבסיס סל"ל כנסול: אלהי הרוחת מלח וס' קדחתי וחסר וס' סניינס וכדתי יסכד ס' מלוי הרוחת וסיוין ווסר פרטס וסוף דף קס"ו: ועל כלל חקף: כל ימקף: וידבר אל העדה לאמר מלח כל"ל: רחן סל"ל דנוסה: האדם יפקר וכלל כס"ל: וכל אשר סב"ק' סמאריק לה כדנרג:

חקת יהוה

מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולרעך אתה. ויאמר יהוה אל־אֶהרָן בְּאֶרְצָם לֹא תִחַל שְׂמִי שְׁבוּעָי וּדְחַק לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם אֲנִי חִלַּקְךָ וּנְחַלְתֶּךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. * וּלְבִנֵי לֵוִי הִנֵּה נֹתַתִּי כָל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֲלָף עֲבֹדְתָם אֲשֶׁר־הָיָה עִבְדִים אֶת־עֲבֹדַת אֱלֹהֵי שֵׁעַ מוֹעֵד. וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשִׂאת חֲטָא לְמוֹת. וְעֵבֶר הַלְוִי הוֹדַע שְׂמָה אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָם יִשְׂאוּ עוֹנָם חַקַּת עוֹלָם לְדֹדֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחַלו נַחֲלָה. כִּי אֲתִי־מַעֲשֵׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְמֹו לִיהוָה תְּרוּמָה נֹתַתִּי לְלוֹיִם לְנַחֲלָה עַל־כֵּן אֶמְרָתִי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחַלו נַחֲלָה.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאֶל־הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׂבַע אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נֹתַתִּי לָכֶם מֵאֵתִם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהַרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה. מַעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר: וּנְחַשְׁבֹתְכֶם כְּדָגֶן מִן־הַגָּרָן וּכְמִלְאָה מִדְּהֵיקָב: בֵּן תְּרִימוֹ גְּדֹאֲתֵם תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל מַעֲשְׂרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָחַתֶם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: מִכָּל מַתְּנֵיכֶם תְּרִימוּ אֵת כֹּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־חֻלְבוֹ אֲתִי־מְקַדְּשׁוּ מִמֶּנּוּ: וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהִרְמִיכֶם אֶת־חֻלְבֹי מִמֶּנּוּ וְנְחַשְׁבוּ לְלוֹיִם כְּתַבּוּאֹת גָּרָן וְכַתְּבוּאֹת יָקָב: וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם אֵתֶם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכַר הוּא לָכֶם חֲלָף עֲבֹדְתְכֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא בְּהִרְמִיכֶם אֶת־חֻלְבֹי מִמֶּנּוּ וְאֲתִי־מְקַדְּשִׁי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תִחַלְלוּ וְלֹא תָמוּתוּ:

פ פ פ

הפטרת קרח שמואל א יא ויאמר שמואל אל העם עד לו לעם

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: וְעַתָּה חֲקֹת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֲלֵיךְ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־כַּף מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֶיהָ עַל: וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אַלְעֶזֶר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיָא אֹתָהּ אֶל־מַחֻץ לְפִתְחָהּ וּשְׁחַט אֹתָהּ לִפְנֵינוּ: וְלָקַח אֲלְעֶזֶר הַכֹּהֵן מְדַמָּה בְּאַצְבָּעוֹ וְהוּזָה אֶל־נֶכַח פִּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מְדַמָּה שִׁבְעַת פְּעַמִּים: וְשָׂרַף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֶרְבָה וְאֶת־בִּשְׂרָה וְאֶת־דָּמָה עַל־פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף: וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרוֹן וְאֲזוּב וּשְׁנֵי תוֹלְעֵת וְהַשְׁלִיךְ אֶל־תוֹךְ שְׂרַפַת הַפָּרָה: וְיַכְסֶּם בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם וְאַחַר יָבֵא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמְא עַד־הָעֶרֶב: וְהִשְׂרַף אֹתָהּ וְיַכְסֶּם בְּגָדָיו בְּמַיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם וְטָמְא עַד־הָעֶרֶב: וְאַחַר | אִישׁ טָהוֹר אֶת אָפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מַחֻץ לְמַחֲנֶה

זרית מלח עולם הוא כחוקר לשון נקבה חוקריו וכמוכ הוא נו"מ וכן הסכים בעל מ"מ ובאר"ך נדבר יעווין כפסוקו ומכורת הכפיש דפ' תנוה כל דסמיק לנרית היי בר פן מ' כרית מלח פולם היוא דחה מוזה וכפז דפשמנכס היא וכמסרה קשנה לית ויוסמית: ולבני לוי הנה נותתי כל מעשר פסטיים ניה אמ כל מעשר: ולבני לוי הנה נותתי כל מעשר וכן ואל הלויים תדבר ונו' מעשר פסטיים הי'י כחסף פסח פל כי שמסורת כפ"ס כ' לך לך: והם ישאו עונם משעין ניה ספרי לכמכ אמ בונס: כי את מעשר בני ישראל הע"י נשאל לנדו וכ"כ ר' אליהו נפיקי סיריו סיר יד' וס"ין מ"ש נחמיה יו"ד: כי חקחו כי נחמרי"ך ונמקף: הנגן הני"מ דגוסה: כתבואת פ"י ר' אשאנה כלל דנ"ס:

פרשת הקת

חקת פסוקים: זירבר"ה' זוקף הסון: ויקחו אליך פרה הפ' רמיה ספסרא סנסוף הרינה אמ"כי סננינפה קרונה לפלסא מין לב דין פססין: מין בה סוס נחמרי"ך ונמקף: לא עלת עליה על חסר ואל' וס"ין כספר הזוכר ונכסרקהא ד' סוניהו משר לא פלה פליס פל חסר זא"ך פל כפיי - ומכאן אמרו לא מול מעס אלא אמילו כל שבו כדעמ"כ כ' דפסה רכב פליה כשען פליה כמלה זונכה סכר כס אמ סכר קופל פליה אמ אסוסרה כמן סלימו פליה פסולה וס"ין כס' פסנח רוא: הכהן ורחץ בשדו ד' חפר אמ פל מי סמסורפ פ' סרס: ואחר יבא כהפסן הללו יבא ירוסלמי אוב ככ"ל - ונכל הספרים חסר שאינו מן ז' פליים ט"ס הספרות וס"יתסון כמ" פרסג אחרי קוט וכן כתב הר"ס זל' בסוים ורחץ בשרו במים ד' חסר פ' וס"ין כספר כפ" פ' פרסג סרס:

יח עכב כב

פנין הפסוק

לפחנה במקום שהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: וכנס האסף את אפר הפרה את בניו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: () הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטאו ביום ע"כ ללוי השלישי וביום השביעי יטהר ואסלא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם ביימות באהל בלהב אלהי וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח שצת אשר אין צמיד פתול עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: * () ולקח אוזב וטבל בפנים איש שהור והזה על האהל ועל בלהתלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה שהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתאו ביום השביעי וכנס בגרו ורחץ בפנים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומוד מן הנדה יכנס בגרו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת הטמא עד הערב: *

שני ע"כ לשדה

ע"כ

פ

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת עם כרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו נענוי נגע אחינו לפני יהוה: ולמה הבאתם את הקהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו מסצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לאו מקום זרע ותאנה ופזן ורמון וזיתים אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד וישלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: *

שלישי שני כשהו מחכמה

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח אתה טפה וקהל את העדה ואתה ואת אהרן אחיך ודברתם אל הפלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הקהל והשקית את העדה ואת בני ישראל ויקח משה את הטפה מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הפלע ויאמר להם שמעו נא הסרים מן הפלע הזה נוציא לכם מים: וירם משה את ידו ויקח את הטפה בפתחו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הפה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בסם: * וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום בה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את בלהתלאה אשר מצאתנו: וירדו אבותינו מצריכה

ונשב

והיתה כו' לא נבטו: השלישי השלישי פניהם כמכר: כל הנגע במת וכו' את משכן ה' טמא סיון כל הכנס את משכן ה' וזו היא שמה: את מקדש ה' טמא: ואם והחכים לפני המשכן: שמה משמרת המקדש פרט במדבר: אין צמוד במקבת מדויקים הא' ב' כלל מחירך וכן כראה בחילופים לכה: או במת בני' רפה: הנפשות כו' דגוסה: הנפשות כהמק הללי ככשבות ירושלמי הכנסת סכ' ונס דמיקון ס' ין ראינו מחלוקת נזה אבל בכל הספרים שלנו הלא כמ' כסוף אחרי מות: והיתה להם לחקת עולם כ' ססוקים מטעים כמ' כפרת אחרי מות סיון יו: הנדה כ' דגוסה: העדה ס' ס' ראשונה כאלה ס' ס' בסורה: ויאמרו לאמר מחירך כ' יוד במקבת ספרים לא כו' וכו' וזמ' איכנו לא כו' ולא כ' יוד: העליתנו כ' ס' כמטל: אלודם כהמק הללי אליהם ירושלמי אלהם ס' כ' וככל הספרים עלה וזוה סוד מן ה' קלמים כמורה ופיתן כמקד כמסרפת רכבה: לאשר כ' דגוסה: הסלע ס' מן דגוסה: זיקה כקוף דגוסה: בגו הכי' דגוסה והכין כ' כ' ויצאו

כ

וְנָשַׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיַּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וּלְאַבְתָּנוֹי: וַנִּצְעַק אֲלֵיהֶזָּה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מֶלֶאךְ וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהָיָה אַנְחָנוּ בְּקָדַשׁ עִיר קָצָה גְבוּלָה: נִעְבְּדָהּ זָמָּה בְּאֶרֶץ לֹא נַעֲבַד בְּשָׂדֵה וּבְכָרִם וּלֹא נִשְׁתַּדַּל מִי בְּאֶרֶץ הַפֶּלֶא לִלְךָ לֹא נִפְדָּה יָמִין וְשְׂמָאוֹל עֵד אֲשֶׁר-נִעְבַר גְּבוּלָה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אָדָם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן-יִחָרַב אֶצְמָה לְקָרְאתָהּ: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמַסְכָּה נַעֲלָה וְאִם-מִיֻּמִּיד נִשְׁתַּדַּל אֲנִי וּמְקַנִּי וְנִתְתִּי מַכְרַם רַק אַיִךְ דַּבֵּר בְּרַגְלֵי אֲעִבְרָה: וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיִּצֵא אָדָם אֶחָם לְקָרְאתָו בְּעַם כָּבֵד וַיְבַד חֻקָּהּ: וַיִּמָּאֵן אָדָם נָתַן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגָבֹלוֹ וַיִּטּ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ: *

חמישי
שלישי
כהן
פחורח

וַיִּסְעוּ מִקֹּדֶשׁ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כֻּלְהֵעֶדָה הַר הַהָר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן בְּרַד הַר עַל-גְּבוּל אֶרֶץ-אָדָם לֹאמַר: יֹאסֵף אַהֲרֹן אֶל-עַפְיוֹ כִּי לֹא יָבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר-מְרִיתִם אֶת-פִּי לְמִי מְרִיבָה: קַח אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-אַלְעָזָר בְּנֵי וְהֶעֱלָ אֹתָם הַר הַהָר: וְהִפֵּשֶׁט אֶת-אַהֲרֹן אֶת-גְּבוּלוֹ וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת-אַלְעָזָר בְּנֵי וְאֶהֱרֹן יֹאסֵף וְכַת שָׂם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל-הָר הַהָר לַעֲנִי כֻלְהֵעֶדָה: וַיִּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן אֶת-גְּבוּלוֹ וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם אֶת-אַלְעָזָר בְּנֵי וַיִּמַּת אַהֲרֹן שָׂם בְּרֹאשׁ הַהָר וַיִּרֵד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן-הָהָר: וַיֵּרְאוּ כֻלְהֵעֶדָה כִּי נָע אַהֲרֹן וַיִּכְפוּ אֶת-אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כֹּל בַּיּוֹם יִשְׂרָאֵל: * ס וַיִּשְׁמַע הַבְּנֵי מִלֶּךְ-עַרְדּוֹ יֹשֵׁב הַהָר כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הַהָרָים וּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשַׁב וּמִמְנוּ שְׁבִי: וַיִּרֵד יִשְׂרָאֵל נִדַר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נָתַן תִּתֵּן אֶת־הָעֵם הַזֶּה בְּיָדֵי וְהַחְרַמְתִּי אֶת־עֲרִיבָם: וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַבְּנֵי עַל-יְחָרֶם אֹתָהֶם וְאֶת־עֲרִיבָם וַיִּקְרָא שְׂמֵיהֶם חֲרֵמָה: ס

כא

וַיִּסְעוּ מִדֶּרֶךְ הַהָר דֶּרֶךְ יַם-סוּף לְסַבֵּב אֶת־אֶרֶץ אָדָם וַתִּקְצַר נַפְש־הָעָם בְּדֶרֶךְ: וַיִּזְכְּרוּ הָעָם בְּאַלְהֵיִם וּבַמֹּשֶׁה לִמַּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מִיַּם וְנִפְשָׁנוּ קָצָה בְּלֶחֶם הַקִּלְקַל: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשֹּׁרְפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת־הָעָם וַיִּמַּת עִם-רֹב מִיִּשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא הָעָם אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי-דִבַּרְנוּ בִּיהוָה וְכַךְ הַתְּפַלֵּל אֲלֵי־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעַלְנוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שֵׂרָף וַיִּשִׂים אֹתוֹ עַל־רֵגְלֵם וְהָיָה כֻּלְהַנְּשׁוֹף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נִחְשֵׁת וַיִּשְׂמֶהוּ עַל־

הנס

וַיִּצְאָנוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה וַיִּמָּאֵן אֱדָמוֹ וַיִּזְכְּרוּנוּ עַבְדֵי אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַבְּנֵי עַל-יְחָרֶם אֹתָהֶם וְאֶת־עֲרִיבָם וַיִּקְרָא שְׂמֵיהֶם חֲרֵמָה: וַיִּסְעוּ מִדֶּרֶךְ הַהָר דֶּרֶךְ יַם-סוּף לְסַבֵּב אֶת־אֶרֶץ אָדָם וַתִּקְצַר נַפְש־הָעָם בְּדֶרֶךְ: וַיִּזְכְּרוּ הָעָם בְּאַלְהֵיִם וּבַמֹּשֶׁה לִמַּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מִיַּם וְנִפְשָׁנוּ קָצָה בְּלֶחֶם הַקִּלְקַל: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשֹּׁרְפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת־הָעָם וַיִּמַּת עִם-רֹב מִיִּשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא הָעָם אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי-דִבַּרְנוּ בִּיהוָה וְכַךְ הַתְּפַלֵּל אֲלֵי־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעַלְנוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שֵׂרָף וַיִּשִׂים אֹתוֹ עַל־רֵגְלֵם וְהָיָה כֻּלְהַנְּשׁוֹף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נִחְשֵׁת וַיִּשְׂמֶהוּ עַל־
וַיִּצְאָנוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה וַיִּמָּאֵן אֱדָמוֹ וַיִּזְכְּרוּנוּ עַבְדֵי אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַבְּנֵי עַל-יְחָרֶם אֹתָהֶם וְאֶת־עֲרִיבָם וַיִּקְרָא שְׂמֵיהֶם חֲרֵמָה: וַיִּסְעוּ מִדֶּרֶךְ הַהָר דֶּרֶךְ יַם-סוּף לְסַבֵּב אֶת־אֶרֶץ אָדָם וַתִּקְצַר נַפְש־הָעָם בְּדֶרֶךְ: וַיִּזְכְּרוּ הָעָם בְּאַלְהֵיִם וּבַמֹּשֶׁה לִמַּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מִיַּם וְנִפְשָׁנוּ קָצָה בְּלֶחֶם הַקִּלְקַל: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשֹּׁרְפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת־הָעָם וַיִּמַּת עִם-רֹב מִיִּשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא הָעָם אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי-דִבַּרְנוּ בִּיהוָה וְכַךְ הַתְּפַלֵּל אֲלֵי־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעַלְנוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שֵׂרָף וַיִּשִׂים אֹתוֹ עַל־רֵגְלֵם וְהָיָה כֻּלְהַנְּשׁוֹף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נִחְשֵׁת וַיִּשְׂמֶהוּ עַל־
וַיִּצְאָנוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה וַיִּמָּאֵן אֱדָמוֹ וַיִּזְכְּרוּנוּ עַבְדֵי אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַבְּנֵי עַל-יְחָרֶם אֹתָהֶם וְאֶת־עֲרִיבָם וַיִּקְרָא שְׂמֵיהֶם חֲרֵמָה: וַיִּסְעוּ מִדֶּרֶךְ הַהָר דֶּרֶךְ יַם-סוּף לְסַבֵּב אֶת־אֶרֶץ אָדָם וַתִּקְצַר נַפְש־הָעָם בְּדֶרֶךְ: וַיִּזְכְּרוּ הָעָם בְּאַלְהֵיִם וּבַמֹּשֶׁה לִמַּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מִיַּם וְנִפְשָׁנוּ קָצָה בְּלֶחֶם הַקִּלְקַל: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשֹּׁרְפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת־הָעָם וַיִּמַּת עִם-רֹב מִיִּשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא הָעָם אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי-דִבַּרְנוּ בִּיהוָה וְכַךְ הַתְּפַלֵּל אֲלֵי־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעַלְנוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שֵׂרָף וַיִּשִׂים אֹתוֹ עַל־רֵגְלֵם וְהָיָה כֻּלְהַנְּשׁוֹף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נִחְשֵׁת וַיִּשְׂמֶהוּ עַל־
וַיִּצְאָנוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה וַיִּמָּאֵן אֱדָמוֹ וַיִּזְכְּרוּנוּ עַבְדֵי אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַבְּנֵי עַל-יְחָרֶם אֹתָהֶם וְאֶת־עֲרִיבָם וַיִּקְרָא שְׂמֵיהֶם חֲרֵמָה: וַיִּסְעוּ מִדֶּרֶךְ הַהָר דֶּרֶךְ יַם-סוּף לְסַבֵּב אֶת־אֶרֶץ אָדָם וַתִּקְצַר נַפְש־הָעָם בְּדֶרֶךְ: וַיִּזְכְּרוּ הָעָם בְּאַלְהֵיִם וּבַמֹּשֶׁה לִמַּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מִיַּם וְנִפְשָׁנוּ קָצָה בְּלֶחֶם הַקִּלְקַל: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשֹּׁרְפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת־הָעָם וַיִּמַּת עִם-רֹב מִיִּשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא הָעָם אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי-דִבַּרְנוּ בִּיהוָה וְכַךְ הַתְּפַלֵּל אֲלֵי־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעַלְנוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שֵׂרָף וַיִּשִׂים אֹתוֹ עַל־רֵגְלֵם וְהָיָה כֻּלְהַנְּשׁוֹף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נִחְשֵׁת וַיִּשְׂמֶהוּ עַל־

כא

הָיָה וְהָיָה אִם-נִשְׁדָּךְ הַנְּחָשׁ אֶת-אִישׁ וְהַבִּישׁ אֶל-נַחֲשׁ הַנְּחָשֶׁת וְחַי * וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּחַנוּ בְּאֵבֶת : וַיִּסְעוּ מֵאֵבֶת וַיִּחַנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּמִדְבַּר אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי מִזְבַּח סַמְוֹרַח
 הַשָּׁמֶשׁ : מִשָּׁם נָסְעוּ וַיִּחַנוּ בְּנַחַל זָרַד : מִשָּׁם נָסְעוּ וַיִּחַנוּ מַעְבַּר אַרְנוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר
 הַיַּזְבַּח מִגְבַּל הָאֲמֹרִי בִּי אַרְנוֹן גְּבֹול מִזְבַּח בֵּין מִזְבַּח וּבֵין הָאֲמֹרִי : עַל-זֶכֶן יֹאמְרוּ בְּסִפְרֵי
 מַלְחַמַת יְהוָה אֲתֹזֶהֶב בְּסִפְפָּה וְאֶת-הַנְּחָלִים אַרְנוֹן : וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשַׁנַּת עַר
 וַיִּשְׁעַן לְגְבֹול מִזְבַּח : וּמִשָּׁם בָּאָרָה הָיָה הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֲסֹף אֶת-הָעָם
 וְאֶתְנֶה לָהֶם מַיִם : אִם אוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלַי כָּאֵר עֲנִידָה :
 כָּאֵר חֲפְרוּתָה שְׂרִים כְּרוּהַ נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקֵךְ בְּמִשְׁעַנְתֶּם וּמִפְדְּרֵךְ מִתְנַהַר : וּמִמְתַּנְהַר
 נַחְלֵיאל וּמִנַּחְלֵיאל בְּמֹות : וּמִבְּמֹות הַיָּצִי אֲשֶׁר בְּשֶׁרֶה מִזְבַּח רֹאשׁ הַפְּסָגָה וַיִּשְׁקַפְתָּה עַל-

פ

פְּנֵי הַיָּשִׁימֹן * וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ-הָאֲמֹרִי לֵאמֹר : אֲעֹבְרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נִשָּׂא בְּשׂוֹדְתִי
 וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׂתָּה מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֶלְךְ עַד אֲשֶׁר-נַעֲבֹר בְּכַלְךָ : וְלֹא-נִתֵּן סִיחֹן אֶת-
 יִשְׂרָאֵל עֵבֶר בְּגִבּוֹלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֵא יְהֹזָבָה
 וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל : וַיִּכְהַד יִשְׂרָאֵל לְפִי-חֶרֶב וַיִּירֶשׁ אֶת-אַרְצוֹ מֵאַרְנוֹן עַד-רִבְקָה עַד-בְּנֵי עַמּוֹן כִּי
 עָז גְּבֹול בְּנֵי עַמּוֹן : וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּלַת-הָעַרְוִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עָרֵי הָאֲמֹרִי
 בְּחֶשְׁבֹן וּבְכָל-בְּנֵי-הָאֵלֶּה : כִּי חֶשְׁבֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מִזְבַּח
 הָרֵאשֹׁן וַיִּקַּח אֶת-כָּל-אַרְצוֹ מִיַּד עַד-אַרְנוֹן : עַל-זֶכֶן יֹאמְרוּ הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּאוֹ חֶשְׁבֹן תִּבְנֶה
 וְתִבְנוּן עִיר סִיחֹן : כִּי-רֹאשׁ יֵצֵא מִחֶשְׁבֹן לְהִבֶּה מִקִּרְיַת סִיחֹן אֲכַלְהָ עַד מִזְבַּח בְּעָלֵי בְּמֹות
 אַרְנוֹן : אוּיִלְךָ מִזְבַּח אֲבֹתַי עַם-כְּמוֹשׁ נִתַּן בְּנָיו פְּלִיטָם וּבְנֵיתִי בְּשִׁבְתִּי לְמֶלֶךְ אֲמֹרֵי סִיחֹן :
 וְנִשְׂא אֲבֹד חֶשְׁבֹן עַד-רִבְקָה וְנִשְׂא עַד-נַפְחַת אֲשֶׁר עַד-מִידְבָּחַ : וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ
 הָאֲמֹרִי : וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגְלֵךְ אֶת-יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵיהֶּ וַיִּירֶשׁ אֶת-הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר-שָׁם : וַיִּפְנּוּ וַיִּירֶשׁ
 וַיַּעֲלֶה הַרְדֵּךְ הַבִּשְׁן וַיֵּצֵא עֵינֵי מֶלֶךְ-הַבִּשְׁן לְקִרְאתֶם הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲרֻרֵי : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אֶל-תִּירָא אֲתוֹ כִּי בִירְךָ נִתְּתִי אֲתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְאֶת-אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יֹשֵׁב בְּחֶשְׁבֹן : וַיִּכּוּ אֲתוֹ וְאֶת-בְּנָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ עַד-

שביעי
 רביעי
 כשהן
 מחזרות

ויפנו וירש
 לפסוק

קדמה נחש נחש פניו כח הנחשת : ויחנו מעבר ארנון כולו ארנון סמלית נר מן נחשת איה כלונת כסמק הלל ויורסלמי
 לפניו חסיר וימיר : ומסורף ארנון ג' מלחם ובמכיל וסיון מעבר ארנון כי ארנון גבול שולח ואל סתלים ארנון וסלמס סמכיס זכ לזס וכך
 פס כספריס שלנו וכן רמס זל : סנבל הנימל דנוס : אה וזה נקמס כפריס מדויקיס כ'י מלח מלס כפרי זכ'ס החוקיני אמוכס מינכס אהמ
 וזכז כזו איהכס סז'ו מתחלכת כיו'ד כזו כהמורכס יוסף וכ'י פ'ס : גס כסמק הללי מלמיי אמוככ כמכ מלס חלס כסכר יורסלמי זל'ס רד'ק
 צרפריס שרש וסכ ככמי סמלס הולס כשרס ז' כן כן דמס ספריס כיו וסכ לכדו מלס אהמ אכל אמי מלמיי כספריס מדויקיס אהובכ מלס אהמ
 ה'י' כקודכ סזול סכ'ל : והדברי ספריס כרלס דרמתינ מלין כמיני כפ'ס רד'ק עכזו כסמק וסמק עליכס לכמזו כסורס ז'ו וכן כרלס סמדרס
 רכומינו כפרק סרולס כמל אה וסכ כסופס כמי מבורגיס סיו וכ' כ'י אמי אה וסכ חזו דמל וכו' וגס חספר כוורכ פ' כשלת מל כסוק פ' מיס מלממ
 עוז יס רמיס לזס מוסרס גדולס כר' אה סכנולס אל'מל כ'י'מל אה ולימ מכחזן ומה ולימ מיניכזו אה וככ : גס כעל אה ספר כסן רלס ככל פ'ס
 וסמכזו אה לכד וזה לכד וימק כיוכיס ומה'יו כלי כיוקוד וגס מלס כמכ ככרלס שמי מינוכ כמכ כ'ס כ'מל וכן ספרינו כמיי כורגיס ספמזו שמי
 מייכז כספר סר'מל זל : ואשד סל'ס כעזול כספריס רביס מדויקיס וכ'כ רד'ק כשרזו וככל רכ סתליס כמכ סמזר רד'ק סזול כ'י כקודמ וסמלמי
 כרוב כפריס כ'ל כקודמ : הניא הני'מל כדגס : ונשקמס כמכר מליו לית וסלפיל : הויסוף חסר וז'ו כמ'ס כסרמל סזוינו : וישלח ישרל
 פ' סמוכס : כגבולו כשרי לל כסמס : סיוחן אה כל עמון ספס סמדרס לססוזו מלל וז'ו סזול עמזו כמכ כמסורמ ד' מלמיס כמורכס וז'ו זכ מוס :
 וסכזן עיר סיוחן כסמק הללי כסיוחן יורסלמי סיוחן ע'כ' : וככל כספריס מלל סזול חר מן ד' מלמיס כמורכס וכ'כ סר'מל זל : פליטס כמיוק
 ס'מ יסן מליסס כ'ס פלמיסוכן כסמס ע'כ' : וסר'מל כמכ כמון ככיו פליטס מלל יו'ד קלמלס וסכר יוד כמיון ע'כ' : וכן כספריס סלזו : ונשיס
 סזול כסמס וסר'מל דגיסס כמז אה לל שיש מליסס כווס (רמיס פ' ס') וקודקוס סמלס סיון כ'ס ע'לול דף קפ'ס וסריס סרס יסס וסר'מל זל וס'לל
 ויכ' : אשד כקוד יל ר'ס כלכד סמורכ פרסכ כשכרד ומדרס רכז וסמל מדרסות כמ'ס כסרמל כ'ך לך גני כיוני וכיוני וכ'כ ככל סמריס : ויכלכו
 ס'כ' דנוס : כנחור סיון מ'ס כיוכט סיון ז'ן : ויורש ויורש ס' וסיון ככל סמריס : אל תירל אהן כספר סזורכ אל מירל חזו מירן אומג
 מיון מליסין כנורימל כפרי וי'ן חך דל וחד עד דמס סמזר אמוכודריס לכו סמס כמלי מלמימל אה ככל כספריס כלס סמריס כמורכס וכן כספריס
 רמלס מנכס כ'ד אמון מלמיס ז'ון נל אהד כמורכס וכ'כ סמריס יס סר'מל כמכ אמי כלכזן סמרין כמורכס וסכיו כסיון : ואה כניו סוד סמרו

כב בלתי השאירלו שריד וירשו את ארצו : * ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מערב לירדן ירחו :

הפטר חקת שפטים יא ויפתח הנלעדי עד מפני בני ישראל

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי : ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל : ויאמר מואב אל- יקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתנו בלחך חשור את ירך השדה ובלק בן צפור ע"כ לכהן מלך למואב בעת ההוא : וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור שתורה אשר עליהנהר ארץ בני עמון לקראלו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישוב מסלי : ועתה לכהנא ארהלי אתהעם הזה כיעצום הוא מפני אולי אוכל נכהני ואגרענו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר : וילכו יקני מואב ויקני מדין חסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק : ויאמר אליהם לינו פה הלילה ע"כ ללוו והשפתי אתכם וכר כאשר ידבר יהוה אלי וישכני שרי מואב עם בלעם : ויבא אלהים אל בלעם ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי : הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבהלי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו : ויאמר אלהים אל בלעם לא תאר לא תאר את העם כי ברוך הוא : * ויקס בלעם בנקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עשכם : ויקימו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עפני : ויקם עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה : ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אלנא תפנע מהלך אלי : כי כבד אכבדך מאד וגל אשר תאמר אלי אעשה ולכהנא קבהלי את העם הזה : ויען בלעם ויאמר אל עיני בלק אסיתדלי בלעם מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר אתי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה : ועתה שובי נא בזה נסאתם הלילה ואדעה מה יסוף יהוה דבר עמי : ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אסילקרא לך באו האנשים קים לך אתם ואך אתיהדבר אשר אדבר אליך ארמו תעשה : * ויקס בלעם בנקר ויחבש את אלתו וילך עסערי מואב : ויחראתו אלהים כידולקד הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשמן לו והוא רכב על אלתו ושני נערו עמו : ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפפה בידו ותט האתון מן הדרך והלך

סס כזוהר כנו כמיס חסר ירד וקרינו כזיו וכן בעדרם רנה כנו כמיס סהיה לו כן קסה ממנו וקף זה לא כמלא כספרים סלנו ואלנס כסרס דכרים סל ססוק וכן אמו ואלו בנו ככס רס"ל זל כנו כמיס סהיה לו כן כזור כמזור ונס כמסורס סס ד כמיס כס וקריס ככו וכמורייתס ליכס מלא מרין סיעיטיו וכן אמו ואלו בנו ואלו בנו לא ידע דוואס הכרס כ"כ סר"ה זל וכמל חקתס כסן כרסס דכרים :

פרשת בלק

כב אל בלעם בן בעור כחכ נמל א"פ ככנין בן צפור ככסר כל חלם מלמס והטילה מדברי כו הפדפס סמר דכרו סקוק למקום כככיסס וכסורסס וססורס סספרים חלוקים זו מור נס דכרי סר"ה ליכס כסעסס וקסיא דידים חרדיה ססיפס לרשס וסרסיה ססיפיה וססוקה דמילמיה דססס ככור אינון כמורייתס דויסלס דכנל קדמיה דססוק דכי מלא סלמס וכ ססרסס ופירוויסו ככו כסר דכנל וכל ככייסס וככורסס סלמסס וכ"כ ססר ססון ססון וכוו כ"כ כללס דמילמיה דככס סר"ס ססוף דכרוו כל כן ככור מלא כל סכו כסר ססר וססינין מקוס סייפס כח ככנ סורס כח סלס מקוס ססורס כח ככנ יסס כח כחכ : על הנודד נמארין וכמקס ס"ס כס סכחילוכים מיינו כן : לך לאסר סכו סלנדרין רשס וכן ססלי : ססלי לא וססר וכמדרס רכס ממלי כמיס כד"ל כסס כ"כ ני חסלים : ויבא אלהים אל בלעם סייך ס"ס כסרסס וידס ככסוק ויבא סלסיסס סל ככישלן : עכדו סר"ל סכס : ונהיכב סין ס מרין : וסנל סערוו עמו וככרסס וירס כמיס ככי סכחיסס וסכי סכרין מרו

ותלך בשדה ויד בלעם את האתון להטותה הדרך: ועמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
 נדר מזה ונדר מזה: ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל דוקר ותלחץ את דגל בלעם
 אל דוקר ויסף להכותה: ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אידרדך לנסות
 ימין ושמאל: ותרא האתון את מלאך יהוה ותרכץ תחת בלעם ויורא את בלעם ויד את
 האתון במקל: ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הביתני זה
 שלש רגלים: ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו ישחרב בידו כי עתה הרגתיך:
 ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסבן
 הסבנתי לעשות לך כה ויאמר לא: ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב
 בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה עלמה הבית אתי
 אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן ביריט הדרך לנגדי: ותראני האתון ותם
 לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה נסאתה הרגתי ואתה החייתי: ויאמר
 בלעם אל מלאך יהוה: הטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אסדע
 בעיניך אשובה לי: ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עסדאנשים ואפס את הדבר אשר
 אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עסדשרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
 לקראתו אלעיר מואב אשר על גבול ארזן אשר בקצה הגבול: ויאמר בלק אל בלעם
 הלא שלח שליחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמננס לא אוכל בברך: ויאמר
 בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים
 בפני אתו אדבר: * וילך בלעם עסד בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן
 וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: ויהי בכפר ויפח בלק את בלעם ויעלהו במרת בעל
 וירא משם קצה העם: * ויאמר בלעם אל בלק בנהדי בזה שבעה מופות והכן לי בזה
 שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל
 במזבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אלי יקרה יהוה לקראתי דבר מה
 וראני והגדתי לך וילך שפי: ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המופות
 ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: וישם יהוה דבר בפני בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר סך ארם יתחני
 בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה ועמה ישראל: מה אקב לא קבה
 אל ומה אועים לא ועם יהוה: כירמאש צרים אראנו ומנבעות אשירנו הדעם לברך
 ישכן

רביעי
 כשן
 סחוקות
 כג

אחז ושיין אים חיש כלטונו פירוש נבי אברהם סיהס פכרי ככוב אחז סהוב לטון פכרי וגם כלטס סיהס ארמי סלמארין ארס יכתיב כלק כפיב
 עמו סהוב לטון ארמי מרגנס סל אחז עסיה ושיין אחר ככמו כן הוב פ' אברהם סהוב כל' ק' כפיב אחז כל' ק' כלטס סהוב כפי' כפיב עמו
 סהוב כפי' ולי כרהם דשיין זה סל כלטס לנדוכאחר סהוב כפי' ומ' סכלב עמו שיין אחר סמו לו חותם חופית א' פ' סירי' חופית סלסס
 סס חופית וסימכיס סל סז אכריסס איוו בלעס עמו: להכחה כסמק סללי לסכוסה ירוסלמי לסכסה ככ'ל: וככל סספריס ססר וכסמר פליו ל' י
 וסמר וכן כסב ס' סל: ויוסף מלאך ה' עבור כל עבר בעבר לעבר סעבר כלורייסס ססריס וז' כן א' מלל ויוסף מלאך ה' עבור:
 ויעמד במקום צר ויעמד סר וז' כמו סרססון סכססוך וכן ככב סר' סה' זל ויעמד ססחריסס רכסל סר וז' כפיב וכל ליסכס ויסעד כלורייסס
 דכומס ססר ודכומס או ויסיס יעמד וכל יעמד דכומס ססר: וססמול כהסמק סללי וססמול ירוסלמי וססמל ס' : וככל סססריס כל' ק' וז'
 וכסקרה גדולה ככוב עליו כן דינו מלל ושיין פ' ס' כפרסס חק: הביחני נס' ספי' נקמ: ויכר סקי' ק' כדס: גם אכחה הרגתי ססר וז'
 ומלל ס' וליס כומיס וכססיקמ ד' סוכיס אכחה כס' כפיב אחר לו חין אמה סכוב לפני מלל כמו סקכס סולס: ואוחה החיוויו סין
 פ' ס' ניוחקל סין כ'ג: לו כדגס: הנה באתי סה' סל נסלרין: ויעש בלק ככשר דבר בלעס סין קרלסס ככסר דבר מניינל ככסר אחר
 וס' ס' ויכרי ס' א' ססל למר: לו כדגס: אקב סקי' ק' כדגס: קבה סקי' ק' רסס: וסנכעווס אשורנו מלל ומנכסו מלל וז' ככולס ססני
 וכן ככב סר' סה' זל ומנכסווס אשורנו מלל וז' ודכומיס ועל סכספוס דלכד סלכדון ס' כ' : וכספרי סוסר דק' ר' ס' כ' ככסיכס סלסלס וסנכע
 ססר כלל וז' וכסיכסס דקייסל ומנכסווס סליס ככ' וז' ס' : סספכרכל כל חופסי סל פסי דחויין ככסי דכומיס סל סלוגסיס סוכס כין ססרי
 דלמורס

כג

ספר במדבר פר כה

אשר מחהו שדי יחזה נפל וגלי עינים: מדתכו אהליך יעקב משפנתיה ישראל: כנחלים כנחלים פראש
נפיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה בארזים עלי-מים: וילמים סרליו וורעו פטימם כיה שמו
עמוד סימן

דבם וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו: אל מוציאן סמצרים בתועפת ראם לו יאכל גוים
צרו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: צרע שכב צארי וכלביא מי יקומו מברכה ברך
ואררך ארור: וחריאת בלק אל-בלעם ויספק את-דבשו ויאמר בלק אל-בלעם לקב איבי
פר אתיך והנה ברכת בך זה שלש פעמים: ועתה ברח-לך אל-מקומך אסרתה כבד
אכבדך והנה מנעה יהוה מכבוד: ויאמר בלעם אל-בלק הלא גם אל-מלאכיה אשר
שלחת אלי דברתי לאמר: אסיתגלי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא איכל לעבר את-פי

יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר-ידבר יהוה אתו אדבר: * ועתה הגני הולך שבע
לעמי לכה אינעך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם
בלעם בנו בער ונאם הנבר שחם העין: נאם שמע אמריאל וידע דעת עליון מחזק שדי
יחזה נפל וגלי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך פולכ מיעקב וקם שנט
מישראל וימחץ פאתי מואב וקרקר כל-בני-שת: והיה אדום ירשה והיה ישראל שער
איביו וישראל עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את-עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את-הקניזי וישא משלו ויאמר
איתן מושבך ושים בסלע קנה: כי אסיריה לבער קין ערמה אשר תשבע: וישא
משלו ויאמר אוי מי יהיה משמו אל: וצים מיר בתים וענו אשר וענו עבר ונס-הוא ערי
אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם-בלק הלך לרכו: *

וישב ישראל בששים ויחל הגם לזנות אל-בנות מואב: ותקראן לעם לזבחי אלהיהן כה
ויאכל

זה שבו צריך לטוביה צדים הדף כהלכה כי זו היא מ"ס של כ"ה שמו וכן נקב נפל כמורים נפרש וחי ובקראו רוחא כמזים כחילוף מואב סמך
פרש כי כהא ובהתק מפירורה טעו המ"ס רכבי וכן ראיתי נכוסה אחר כ"ה מהל כה נמא רבתי ובקראו ס"פ יסו' חבל אינו כן בספרים ולא
במסורה שלנו כי המ"ס של ששלי: ה' בוקף קטן: סרליו כחב הפכלול דף ק"ח סוזה מן חומס סקנל קריאסם נקמן רחב ולא שמת ולא ראה דבם
החלוקה והסוף כשל חבל ופי כהא שאין נדל"מ טוס טעם עד כלן לסוכו: וברוב הספרים מחלמי טכא מונח מחת הד"ל ויחזי דמקום פנב טב
שרוכי לכה נחלוט שסס כזקף קטן כמ"ס נפרשם מסכסוס על מלג חדררם ובנכסא כ"י טכמי סרליו נמארו ושיין מה סכמכני נפר' מוכה על
מלג וישמר: על-מוציאו סמצרים כחומס ספרוס ופירוש רש"י דפוס וניכיליא ס"ח ככבס נדלו ס"ח מו"כיא ס"ב: וזהו סטרו דרזו
שהסמון סכפריה למעלה כמוב מוציאם וזה כמוב מוציאם וכן כבס הר"מ ז"ל מוציאם מהצרים מלג דלחל מלג ולי' ומלג יוד' ודכסיה אל
מוציאו סמצרים מלג ולי' ויוד' ומרויכוו כוריא בלק וכן בספרים כ"י קדמא אל טכילאס מנייא אל מו"כיא: סמצרים הרי"ם נסחם: כחולעת
קדמא הל"י כמפסם ובכרו יודלשני כמופסם ובכרו מלג מלג: ונחלוקת זס טכמי גם כמקום ס"מ יסן אכל ככל ספרים שלנו טכיה מלגים ולי'
הקדמא ובתקרא כמוב טכילאס כ' כ"ב וכ"כ הר"מ ז"ל כמופסם רלם פרוי נבלטם ומרויכוו מלגים ולי' וחסר ולי' ריטון: כארי כמסורת הנדול
פאר' ד' כ' קטין וכ' פחין וסימן כרע סכך כארי: סוימי עד בקר לארוי (אסיה ל"א) בארוי טואב יחוקאל כ"י פאריו יודי ורגלי ס"כ ומו לא פו
למרוימא ודחוקאל סמחין: דיסטיס ודגליס קמלין כן איבון נכמחי דיקי: סברכוין ברוך וארדין ארור ככר ר' משה קמחי כנסר מהלך ככלן
אמי מרחיק זס לסוכו וסם פהיה פלרס היא רפס כמו פנדין ברוך ביתה פדעה וכן ככל ספרים מדוייקים הכי"מ רפס: וכדכוס מנטונה סוימי
בצרי סמפרס וסם פמאר פנדין ברוך ר"ל פדיונל להיופ ברוך כרמי הכי"מ ודגם טכס מלג כדך מלג: ולפי דפאי איזס פלמיד טעס וכרנו
מלג והסויף גורם דעת סמחני כי לנו לא כן חכב וגם נדפוס ויניכיליא לימים: ויחר פארין יוד': ככר הכי"מ צרי"ם גם נדגס: הוה
פני-צדגס: דעת עליון מחוה שרו יחוד: מילוף קדמא אפר פחוס מנייא מחוס ומטעים נוי: שריד בלא-חזר גדול: לבער קין כספריס
סויכי יד פרויקוס מוכח כה"מ ומאריך כפ"ין ובמסרה קטנה: סנדפוס כמכר פלח ליב כמטם מלגיל: משום אל כמק"מ ס"פ: וסם כמק"מ חומסס
כ"י כמלג שמואל פינה אמת ולא מלמי לוב טקף כטוס פפרס דק כמקרא בדולס כמוב נליון זס לשוני מסמו וחסר ומחל מלג סד כלן וכוס
לסון מניכיס וסמחמי שיש וחסרי ס"ב וס"ד-לין ללס כל עה סיכמטוב כ"י עה סכרי דפוסם וככל פקדית כמני יד פרויקוס סמי
גלות וכך ס"פ הקדושים וכך רשמי אחר כך צרה"מ ז"ל כמכב משום אל-חסר ולי' קליס למ"ס כמוב: משום אל פרוי מלין כמוב ס"כ:
ובכסדרין פרח פלח אמר ר' יוחנן מו"י לה לאושה סממכ כמטם סקדוס כ"ה עושה פרוין נליון: ס"ל כן סוכ לזכר שלל כמקוח ושיין פ"ש כסוף
פרשט ויא': וענו אשר בלא טקף כמחמי: ותקראן ביקרון ס"מ יסן ומקראן כמסמח וכקראנה ס"ב: מלג ברי"ם חכב ומקראן לסם פרוין לחור
כמוריאנה כמדי ושלל מל"ף וחסרי שיש כמוב כד כ"ס"פ ול"ד-לין ללס כל עה סיכמטוב כ"י עה סכרי דפוסם וככל פקדית כמני יד פרויקוס סמי
מלמיס דמלמיס מל"ף וס"ח וסימן כי הקראנה מלחסי (סמוס) ומקראנה מלי כלה"מ (סמיני) הליו מלמיס דמלמיס ומל מלג מל"ף וחסר כ"י כדמחין
פ"כל: וכמסורת שלנו פרשט סמיני ומקראנה ד' כ' כמוב ס"ח וסימן ומקראנה מלי כלה"מ: ומקראנה לו סכמכות ב' כמקום ומקראן לסם לזנחי
מליהין כמראס חסרי ע"כ: ויורה זו לא זכרס ער פסוקים סכמונים ומקראנה כו"מ כמחל: מקלה ולפיכך לא פתס דבם סכמכ כ"י מקראנה מלחסי:
ותקראן לעם לזבחי אלהיהן סכמכ כמל עקריה פירוש נפ"ס וכדכ' גיוסמ דמל: לקבא משאל ללא אסכמכ כדיו כטוס דוכמא מ

דליחא סכמא כמחל ובהמרה אימקסר ה' מליהין ככו' וסלין דכמסקומא פרי סנייוו ע

וַיֹּאמֶר הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְאַלֹהֵיהֶם: וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיִּתְּרֵם אֶת־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־צִבְיָאֵשׁ הָעַם וְהִזְקַע אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ וַיֵּשֶׁב דָּוִן אֶת־
 יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵל הֲרֵגוּ אִישׁ אֶת־אִשׁוֹ הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר:
 הֲרַגָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וְקָרַב אֶל־אִחִיו אֶת־הַמְּדִינִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי בְלַעֲדָת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָּכִים פָּתַח אֵהָל מוֹעֵד: וַיֵּרָא פִּינְחָס בְּדָאֲלֵעוֹר בְּדָאֲהָרָן הַכֹּהֵן וַיִּקַּם מִתּוֹךְ
 הַתְּעֹדָה וַיִּקַּח רֶמֶס בִּידוֹ: וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּבֶה וַיִּדְקַר אֶת־שֵׁנֵיהֶם אֶת־אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קֶבֶתָהּ וַתַּעֲצַר הַמִּנְפֶּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמִּנְפֶּה
 אַחֲרָיֶהָ וַעֲשָׂרִים אֵלֶּף:

פ פ פ

וַיִּשְׂרַף לֶמַךְ מִיְכָה הַוְהִיָּה שְׂרָיִת יַעֲקֹב עַד וְהִצַּנֵּעַ לַחַת עִם אֶלְיָקִי: וְהָאִימְלִיאֲנִי מוֹסִי' בַּן פְּסוּקִים כְּרָאשׁ
 וְהָיָה זֶה שְׁלוֹם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינְחָס בְּדָאֲלֵעוֹר בְּדָאֲהָרָן הַכֹּהֵן הַשֵּׁב אֶת־חַמְטוֹתַי
 מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָאֵן אֶת־קִנְיָאֵתִי בְּחוּכֶם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָאֵתִי:
 לִכֵּן אָמַר ה' לֹא אֶת־בְּרִיתִי שְׁלֵמָה: וְהָיְתָה לֹא וְלֹרַעוּ אַחֲרָיו בְּרִית בְּהַנֵּת עוֹלָם
 חֲוָה אֲשֶׁר קִנְיָא לְאֵלֶיהָ וַיִּכְסֶּה עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־
 בְּפִרְיֵיתָ אִסְרֵי בְּדָסְלִיָּא נְשִׂיא בֵּית־אָב לְשִׁמְעוֹנִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְּדִינִית בְּנֵי בֵּית־
 אֶלְיָקִי אִשָּׁה בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הָיָה:

פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צַרּוֹר אֶת־הַמְּדִינִים וְהַבֵּיתָם אִתָּם: כִּי צַרְרִים הֵם לָכֶם
 בְּכִלְיֵיהֶם אֲשֶׁר־נָתַנְוּ לָכֶם עַל־דַּבַּר פְּעוֹר וְעַל־דַּבַּר בְּנֵי בֵּית־נְשִׂיא מִדְיָן אֲחֵתְּם הַמִּכָּה בְּיַד־
 הַמִּנְפֶּה עַל־דַּבַּר פְּעוֹר: וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּנְפֶּה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֲלֵעוֹר בְּדָאֲהָרָן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שְׂאֵן אֶת־רֹאשׁוֹ בְּלַעֲדָת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה לְבֵית אֲבֹתָם פְּלִיזָא צְבֹא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֲלֵעוֹר
 בְּהִזָּן אֲתָם בְּעֵרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר: מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי

יְהוָה
 וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה מִיֵּן כּוּ כִסְפָא: וְהָתָּה הַיּוֹן כְּנָשׁ: כְּנִים סִינַיָה כֶּסֶף: הַקֶּבֶה סִינַיָה כְּנָשׁ: כְּנָשׁה סִינַיָה כְּנָשׁ:

פרשת פינחס

פינחס : פינחס אמרו בנזיר כהן ונס כפרם אחריהם כי פינחס זה בניד זמירא וסביב אלמלא ביהא דלמיון זמירא : אך ככל
 הספרים והספרות וכללם פ"א ב"א סלכו ממוניות זמירות לא נכלא רק יו"ד נדר ילדך פס"י : עוד חששם שהזוהר כי פס כלכד פינחס
 חלל יו"ד ודמ"ס ז"ל כשב ומלך לו את פינחס חלל יו"ד וכלל אורייאל דכופיה חלל מ"ל : וכן נמלא ככל הספרים והספרות וכלל מ"מ המריד לנזר
 סוחר סלא ויהיה נגד ספריו : ובכ"י לא ידעתי בכתבות חכמי : בקנאו קל הכ"ן להקל על הלשון' פ' זרע : את כדתי שלום כמ"ג וא"ו זו קטנה
 ונבטליון כמוב וא"ו ווסא והוא חד ממל"סא ב"הא דלמיונות קטנות מ"כ וכן היא כמוב כריס ספרא רבמא שגדכוס נס כמסורת כ"י (במקרא פירושים)
 דתס פרטמ חיי סרי רמיות כמנית סס מופיות קטנות אך לא האזני כן כספרים אמרים כ"י ומסרומים רק מסרו כאן ליה וא"ו קטיעא סד כאן :
 וסכי אמרין כמ"ג דקדוסיין כמ"ג סוס דכבודו ספולא מכל לן אמר רב יהודה אמר ספולא דאמר קר"פ לכן אמר הכני כו"מ לו את כרימי שלום כשאם
 שלם ולא כסבול מסר והא שלום כמיכ אמר רב כמחן וא"ו דלכוס קטיבא היא מ"כ : פידום לא קטנה כסאר מופיות קטנות ספגורס רק גדולס כסאר
 מופיות חלל סרנלא קר"פ כזה שלום וכן שטעמי כסס הר"שנא ז"ל : ולאסר סוו היא נס כן כוונס סר"ה ז"ל סכמב כמלן דקטנא כפלגיא
 כמ"ס כריס כרסמ ויסר : נס ר' אליה דמדקדק כמלמ"ס' מספורת סמסורת פ"י קולוס תמס מלחמז וכלל אור מורה רלמא תמונה חתרת לנזר סינא
 כסאר מניס כוז שלום דחיעו סמחכוס לנשי' וסדיון סני סמסורת סני סני ונמייסב צה לברס כן לשון וא"ו קטיבא דגמריין וכ"י סר"ח ז"ל והכני ז"ל
 לשון אמר סררי'טנא ז"ל כרחה כסמכיס לדעמו ויסר וא"ו דלכוס קטיבא היא כרחה סידוסי כרחה כמ"ס דלי לא סיל"ל זמירמא היא וסכמא סניס
 לס"ג ויס לנשיס כל הספרים סמכוס סדרכו סכ"ל וכמלמ סכן רמיות נס אלו כספר מורה קדמון סמסרד כרחה ססניס חכל כמס"ס' אמרים כמניס
 כרחה סר"הטנא וק' ס' סר"הטנא ז"ל דלמיקלל מיניס ספסר סייכון כון סייין כספר סמכמא רזס : כחנת סיון דנוסס : וכן קנא : כני וסר"ח חלל
 חקן כמלמ : אסות כמריכא לא כוזק קסין וכמקלמ ספרים סרריס דגמנא : ללמסר חל"מ דנוסס וסמ"ס חלא דנס : צדוד, חלל וא"ו כמיכ וס"ו חלל וא"ו כמיכ
 סיון דר' : כי כרדוס כל לכמס חסר כולומר חסר וא"ו וספוי כרד דמסרין כיה חסר ללא חרור חמ סמדיכיס קמי דסווא כנוסוס דיקי חלל וא"ו כמיכ
 וסוד חלל דמי לסרסוס חלל אצוד קררי לר"י דידים כחולס קמי וסויא דכי כרדוס כנון על סר חצרה חלבס דכסמלמ סר"ח ז"ל : כרדוס
 כוז חלל נזר לפי דרכו : דבר ססניס חקן לא סר"הטנא : סמסורת סמסורת : וסמסר ח"ס כמל כרסס סמסורת, כמלמ כסוק :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו :

עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :

ובראשי חרשים תקריבו עליה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים :

ושלשה עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן לאיל האחר :

ועשרן עשרון סלת מנחה בלילה בשמן לכבש האחד עליה ריח ניחח אשה ליהוה :

ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין ואת עלת החדש בחדשו לחדשי השנה :

ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו : * ס

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה תג שבעת ימים מצות יאכל :

ביום הראשון מקראתך כל מלאכת עבודה לא תעשו : * והקרבתם אשה עליה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם :

ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו :

ועשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם :

מלבד עלת הכבד אשר לעלת התמיד תעשו את אלה : באלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו :

וביום השביעי מקראתך יהיה לכם מלאכת עבודה לא תעשו :

וביום הבכורים בהקריבתם מנחה חדשה ליהוה בשבעת ימים מקראתך יהיה לכם מלאכת עבודה לא תעשו :

והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד ושבעה כבשים בני שנה :

ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד ושני עשרנים לאיל האחר :

ועשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד לכפר עליכם :

מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם : * ס

ובהרדש השביעי באחר להודש מקראתך יהיה לכם מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם :

ועשיתם עליה לריח ניחח ליהוה פר בדבקר אחד איל אחד כבשים בני שנה וביום השבת מנחה : והיום השביעי מקראתך יהיה לכם מלאכת עבודה לא תעשו :

מנין בשבוע
פ' פמטיר
של שבת
ראש חדש
שנה
שצט

ע"כ
ש"ש
פ' פמטיר
ליום א' ו'
של פסח
פ' פמטיר
לשאר ימי
הפסח
ת

פ' פמטיר
של בכועו
תא

כ"ט
פ' פמטיר
של ר"ה
תב תג

כ"ט

אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה כיון : ויצבאו על-
 מדון כאשר ציה יהוה את-משה ויהרגו בל-זכר : ואת-מלכי מדון הרגו על-חלליהם את-
 אי ואת-דקס ואת-צור ואת-חור ואת-רבע חמשת מלכי מדון ואת בלעם בן-בעור הרגו
 בחרב : וישבו בני-ישראל את-נשי מדון ואת-טפס ואת כל-בהמתם ואת כל-מקנהם ואת-
 כל-הולם ביוז : ואת כל-עריהם כמושבתם ואת כל-טירתם שרפו באש : ויכחו את-כל
 השלל ואת כל-המלקוח באדם ובבהמה : ויצבאו אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-ערת בני-
 ישראל את-השבי ואת-המלקוח ואת-השלל אל-המחנה אל-ערבת מואב אשר על-ירדן
 ירוח : * ויצאו משח ואלעזר הכהן וכל-נשיאי העדה לקראתם אל-מחוי
 למחנה : ויקצף משה על פקודי החל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה :
 ויאמר אליהם משה החיותכם בל-תקבה : הן הנה היו לבני ישראל ברבר בלעם למסר-
 מעל ביהוה על-דבר-פעור ותהי הפגפה בערת יהוה : ועתה הרגו בל-זכר בטרם וכל-אשה
 ידעת איש למשכב זכר הרגו : וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם :
 ואתם חנו מחוי למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל ונגע בחלל תתחטאו ביום השלישי
 וביום השביעי אתם ושביכם : וכל-בגר וכל-כליעור וכל-מעשה עזים וכל-כליעץ תתחטאו :
 ויאמר אלעזר הכהן אל-אנשי הצבא הבאים למלחמה ואת חקת התורה
 אשר-צוה יהוה את-משה : אך את-הזהב ואת-הכסף את-הנחשת את-הברזל את-הבדיל
 ואת-העפרת : בל-דבר אשר-יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטאו וכל
 אשר לא יבא באש תעבירו במים : ובבשתם בגריכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו
 אל-המחנה : * ויאמר יהוה אל-משה לאמר : שא את ראש מלקוח השבי
 באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה : וחצית את-המלקוח בין הפשו
 המלחמה היוצאים לצבא ובין בל-העדה : והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היוצאים
 לצבא אתך נפש מחמש המאות מדהארם ומדהבקר ומדהחמרים ומדהצאן : מפחציתם
 תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה : ומפחצית בני-ישראל תקחו אחד ואחו מן-
 החמשים מדהארם מדהבקר מדהחמרים ומדהצאן מכל-הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי
 משמרת משכן יהוה : ועש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה : * ויהי
 המלקוח יתר הבו אשר ביוז עם הצבא צאן שש-מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים :
 ובקר שנים ושבעים אלף : וחמרים אחד וששים אלף : ונפש אדם מן-הנשים אשר לא-
 ידעו משכב זכר כל-נפש שנים ושלשים אלף : ותהי הפחצה חלק היוצאים בצבא מספר
 הצאן שלש-מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות : ויהי המכס ליהודה
 מדהצאן שש מאות חמש ושבעים : והבקר ששה ושלשים אלף ומכנס ליהודה שנים
 ושבעים : וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכנס ליהודה אחד וששים : ונפש אדם
 עשה עשר אלף ומכנס ליהודה שנים ושלשים נפש : ויתן משה את-מכס תרומת יהוה-

שליש
שני
כסף
מחצית

רביע

חמשה

ואת פינחס כל אוריימם פלא יד ועיון מ' ששמואל א' : ואת דמלכי מדון נשקף לה כמלמא וה' ל' כמנון כן הוא ככ' : ודרגו בני-מל רס"ג
 יהוה כל אוריימם כמיו הכרים וכי ושכן הררים ט"ח במ' סוף מלכים : את הנחשת חמ במלחין ונחמך דספרים כ"י אף טלון כ' בן-בתי-למית
 וחצית את המלקוח והציו מלם ל' ושני מספין לקריאת ד' מלכו כוהנים על קריותיו וכ"כ בתכלול מסקל פעכה ונסת לויס מן ס"ד ג' ס"ס י"ס
 מלם כדברי בעל המספ כסן סכמב למוד כמסמ מלרע : ודרמת מכס אקדשא במ י' דרוב סמרי הדפוס וככל כ"י : כוון יכסל לנד כמכנס קס
 שרדס וכמכנסו וכן חזרו שנסמוך : מן הנשים על קרמל כנו' : אשר כמלרד לה כמסמל : והחי המחצה ונ' ושבעת אלפים סי' קדמס
 דומדי סקמס ט"ף ואעפ' מלשים מניינל דרזסי חמל' ט"ף סכמב ט"פים וספין וסמי המלכ' :

לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה : ומפחצית בני ישראל אשר חצה משדך מן האנשים הצבאים : ותהי מחצת העדה מן הדצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף שבעת אלפים וחמש מאות : ובקר ששה ושלושים אלף : וחמרים שלשים אלף וחמש מאות : ונפש אדם ששה עשר אלף : ויקח משה מפחצת בני ישראל את הדאחו אתר מן החמשים מדהארם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה : ויקרבו אל משה הפקדים אשר לא לפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות : ויאמרו אל משה עבדיך נשאי את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש : ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כליוהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכיומו לכפר על נפשתינו לפני יהוה : ויקח משה ואלעזר הכהן את היוהב מאתם כל כלי מעשה : ויהו ובלוהב החרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות : אנשי הצבא בזוו איש לו : ויקח משה ואלעזר הכהן את היוהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד וברזו לבני ישראל לפני יהוה : * פ

שלישי ומקנה ורב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה : ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיא העדה לאמר : עמרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען הארץ אשר רבה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה היא ולעבדיך מקנה : * ס ויאמרו אסמצינו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן : ויאמר הניאוק משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו לפלחמה ואתם תשביו פה : ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה : בה עשו אבותיכם בשלחי אתם מפרש ברנע לראות את הארץ : ויעלו ערנחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתיבא אל הארץ אשר נתן להם יהוה : ויחראף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : אסיראוי האנשים העלים מפצרים מן עשרים שנה ומעלה את הארמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לאסלאי אחרי : בלתי כלב בן יפנה הקנזי והושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה : ויחראף יהוה בישאל וינעם במדבר ארבעים שנה עדתם כל הזור העשה הרע בעיני יהוה : והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חסאים לספות עוד על הרון אף יהוה אלי ישראל : כי תשובן מאחרי ויסי עוד להניח במדבר ושחתם לכל הדעם הזה : * ס וינשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו : ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אסד הכיאנס אל סקומם וישב טפנו בערי הטבער מפני ישובי הארץ : לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו : כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה : * פ

ויאמר אליהם משה אסדתעשו את הדבר הזה אסדתחלצו לפני יהוה לפלחמה : ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איבי מפניו : ונכבשה הארץ לפני יהוה

לב שלישי פסוקים

שביעי רביעי פסוקים

קרבן נדמן לבד : כלו זהב כפירק וסוף חד חן ו' סמנים לספירות כפירי וסימן כספר כפירק רכבא : אלף שבע פאוח נ' דאסמים לספירות ושבע כו' וסימן כספר כפירק רכבא : וספנה רב כפוח : וספנה כפסס : ואלעלה מרין כמוריאל חר נסיה כ"ח כסוף כיונה וחד נסיב אלף ומרובין כפרסם פטית קדמא כה"ט כתיבה נא"ף : ושכם כסין סמלית ככל ספרים כ"י וכיא שבתה אספורה למסס כה"ט רס' ז' סמל כסין סמלית ככל ספרים : האחיכם כספרים סלכו א"ל כפסס וכ"ר ד"ק כפרס חחס : הנואון מכיאון ק' : ויעלו עד נחל אשכול כנח מליכו וסמאטס חסוים סמפר סיננס כה"ט נס' לך לך : הקנזי כק"ף דנוטס : מלאו קל סל"מ : העשח חין מחרין ככ"ט ראסוכה כספרים דלויקים וכן הוא בעלפוס לכ"ט חן סמט כפספוס סס כפסכו ט"ו : מאחריי סל"ף עגלג' : ויאמרו גלגל ט"ו :

ספר במדבר לב לנ

יהוה ואמר תשבו והייתם נקים מיוזוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה :
 ואסלא תעשוין כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם : בנגד לכם
 ערים לפסעכם וגדרת לצנאכם והוצא מפיכם תעשו : ואמר בניגד ובני ראובן אל משה
 לאמר עבדיך יעשו כאשר ארני מצוה : מפני נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי
 הגלעד : ועבדיך יעברו כל הלחץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אתני דבר : ויצו להם
 משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל : ואמר
 משה אלהים אמר עברי בניגד ובני ראובן ואתכם את דודי כל הלחץ לפסעיהם לפני יהוה
 ונקבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את הארץ הגלעד לאחזה : ואסלא יעברו חלוצים
 אתכם ונאחזו בתכם בארץ פנעו : ויענו בניגד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה
 אל עבדיך בן נעשה : נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ פנעו ואתנו אחות נחלחנו מעבר
 לירדן : ויתן להם משה לבניגד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בדיוסי את ממלכת
 סיון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בנגלת ערי הארץ סבוב : ויבנו
 בניגד את דיבן ואת עמרת ואת ערער : ואת עמרת שופן ואת זעור ויגברה : ואת
 בית גמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן : ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא
 ואת קריתים : ואת גבו ואת בעל פעון מסכת שם ואת שכמה ויקרא בשמות את שמות
 הערים אשר בנו : וילכו בני סכיר בך מנשה גלעדה וילכדה וירש את האמרי אשר בה : ()
 ויתן משה את הגלעד לסכיר בך מנשה וישב בה : ויאיר בך מנשה הלך וילכד את חותיהם
 ויקרא אתהו הית יאיר : ונבח הלך וילכד את קנת ואת בגתיה ויקרא לה נבח בעמי : *

לפסעיהם

פ פ פ

הבט מסעי ירמיה א דברי ירמיהו ער תבא אליהם גאס ה' ולא ימיל' וירושע י' ויתן משה לפסע ער דבר להם

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן : ויכתב לנ

משה את מצואיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם : ויסעו
 מרעמסס

נקים עין מ' ס' ש' סוף פרשת קח : ואמר בניגד י' ב ואלמר דסניון ואלמדו ופסון נאפורה בזכ כפסון ונאפוסים י' א וקסיא לי כי דנרסן
 איון מלח י' א ונכל הספרים כחוב לפולס י' ב דסנירון ואלמדו והולם נסכר חקר כ' כפוב י' א ולסון רש' ואלמר בניגד כלס כליס אחד : ואמר
 בניגד וכו' לאמר פייט ס' ריש פרשת ורחמ : בהשכנו אין ג' י' א : ג' דן נקמה ספרים ס' דן רסס : חלוצים אחבם בהמקם הללי חלויס
 וחברו ירוסלמי חלוצים וחברו ע' כ ונכל ספרים שניהם מלחיס זכין פלמי סמורת כ' חלוצין חלוצי חלוצים כלס מלחיס נ' כ חד חלוצי מוקם : והסם
 כתיי חסור מלוי לית חסר וסו סמכות כלן חסורת סרפוש כל ליסכא מלח בר מן א' חלוצי צבא סמחיי' וכ' כ פ' ר' א' ז' ל סניס מסר חלף חלוצי צבא מלח
 וז' כפיט וכל חלוצי חלוצים כולסון פלמיס וז' א' זכבד לכס כל חלוצין מלח וז' ודכומח כל חלוצין למלחמה דלס יעברו : ודכומח כל חלוצין ככל
 דופנדוק יעברו ודכומח ביה חלוצין ככל כולסון פלמיס וס' ל' יעברו חלוצים מלח דחלח מלח וז' י' ז' וכל חלוצים דכומח : נעבר סמ' צ'
 בהסס פסח : ארץ פנען חר פון ס' דסנירון סככל כולסון פלמיס וס' פ' סרשם ויבש : ואת עשרת כהנ' סמסוק הללי פסירח וחברו ירוסלמי פסירח סרשם ס' כ'
 ונכל ספרים פשור דלמיכ מלח זכ חסר וכן וז' א' עשרת סכסוכון חסר וכן כסורת ג' חסר כלשכל וסמיון ויבנו בניגד אס דיכין וס' עשרת ספון
 ורפשה פסיה לחלם דיכריס ו' ופל עשרות ודיבון נסכר לית ריש מ' ופילס כמורס וכן חסר סר' ס' ז' ל עשרות ודיבין ודיבין דין למורמלח וז' א' כפיט
 וסארל ספרים נלוריג' א וכמסורת סמרימי סמרט פרוין ספרים וס' עשרת לוויבנו בניגד וס' עשרת סוסן : ואת גבו ברוד כסריס כ' אין בל' א'
 נפיל וכן כחילוסים : וירוש כובס כספר נכחז כהן וירוש אס סמרי חסר פכ' א' כ' כל סמסרס הו' מלח וז' א' וכל כמ' סמרי דיכנס תוסכין
 כפוב וירוש כסני וד' א' וקרי וירוש דדוקא וירוש דויסלח טסו לרגל אס יעזר דסוף חקם כפיט כסני וד' א' וכ' כ ר' ס' ז' וירוש חי סמרי דויסלח
 הסס לרגל על כרתי וד' א' חרמי לריס קלמחא קרי בחולם ומבין כפיט בךסין וז' א' וכל קרי ויכריס דרמטי כמסות מלח וז' א' כפיט וירוש חת סמרי
 דויסלח בני עביר סכ' נס לא כמסו כסמ' רכמ' עם מלח דכמזיב יד' כג' ס' פויס וזריין וז' א' : חותיהם כהללי חומיס ככמס פסח ח' ס' :
 קנה ברוד ספרים כ' וססרי סרפוש וסנרי סמ' א' דקמן : לה ה' ס' סכטוי כמס וזיה חרל מן סלח לז' דלח סמקון ס' פ' סמסורי וסמיון כסור כרוס
 וזכרוס ה' וכפדש רפמי דרוס על ספוק וסמרי סמ' א' חן סמר לה ח' א' מן סמסוק חלחוב מלח מן סמסוקיב לה נלס מפיס קרי גיס
 לא כמורמלח לן כן סדנר כמסר דברת סמיון חמס מן סמסוקיב מלח מן סמסוקיב ודכומח ויקרל לה כנח כסו' - מלמד מלח סמ' לה סמיון
 ספס ונכומח לנכות לש בית גרזן כסמ' מלמד סמיון לסקר ס' וסופה כ' דקמק' זכ' סדנר כמסוק ונכות כרוס כמ' יס' א' ועיין סר' כן

פרשת מסעי פתחה

פּרַעַמְסָם בְּחַדָּשׁ הָרִאשׁוֹן בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּצְרַיִם הֶפְסַח יְצֵאוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עַל לִבָּו בְּיַד רְמָה לְעֵינָי בְּלִמְצָרִים: () וּמְצָרִים מִקְבָּרִים אֵת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בְּהֵם כְּלִימָוֹר וּבִאלֹהֵיהֶם
 עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִרַעַמְסֵס וַיִּחַגּוּ בְּסֻכּוֹת: וַיִּסְעוּ מִסֻּכּוֹת וַיִּחַגּוּ בְּאֹתָם
 אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: () וַיִּסְעוּ מֵאֹתָם וַיִּשְׁבּוּ עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְעַל צִפּוֹן וַיִּחַגּוּ
 לְפָנֵי סֹגְרָל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעֲבִדוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיִּלְכְּדוּ הַרְדֵּי שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 בְּמִדְבַר אֹתָם וַיִּחַגּוּ בְּמִרָה: וַיִּסְעוּ מִמִּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם
 וּשְׁבַע־עֶשְׂרֵים תַּמְרִים וַיִּחַגּוּ שָׁשׁ יוֹם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיִּחַגּוּ עַל־יַם־סוּף: () * וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיִּחַגּוּ
 בְּמִדְבַר־סִין: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִין וַיִּחַגּוּ בְּרַפְקָה: וַיִּסְעוּ מִרַפְקָה וַיִּחַגּוּ בְּאֵלוֹשׁ: וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ
 וַיִּחַגּוּ בְּרַפְדִּים וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם לַעַם לְשִׁתּוֹת: וַיִּסְעוּ מִרַפְדִּים וַיִּחַגּוּ בְּמִדְבַר סִינַי: וַיִּסְעוּ
 מִמִּדְבַר סִינַי וַיִּחַגּוּ בְּקִבְרַת הַתְּאוֹה: וַיִּסְעוּ מִקִּבְרַת הַתְּאוֹה וַיִּחַגּוּ בַּחצֹרֹת: וַיִּסְעוּ מִחַצְרֹת
 וַיִּחַגּוּ בְּרֵתְמָה: וַיִּסְעוּ מִרֵתְמָה וַיִּחַגּוּ בְּרַפְן פָּרִץ: וַיִּסְעוּ מִרַפְן פָּרִץ וַיִּחַגּוּ בְּלִבְנָה: וַיִּסְעוּ
 בְּלִבְנָה וַיִּחַגּוּ בְּרַפְהָ: וַיִּסְעוּ מִרַפְהָ וַיִּחַגּוּ בְּקֹהֶלְתָּה: וַיִּסְעוּ מִקֹּהֶלְתָּה וַיִּחַגּוּ בְּהַר־שֹׁפָר:
 וַיִּסְעוּ מִהַר־שֹׁפָר וַיִּחַגּוּ בְּחַרְדָּה: וַיִּסְעוּ מִחַרְדָּה וַיִּחַגּוּ בְּמִקְהֶלֶת: וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֶלֶת וַיִּחַגּוּ
 בְּחִתָּת: וַיִּסְעוּ מִחִתָּת וַיִּחַגּוּ בְּתַרְח: וַיִּסְעוּ מִתַּרְח וַיִּחַגּוּ בְּמִתְקָה: וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיִּחַגּוּ
 בְּחַשְׁמֹנָה: וַיִּסְעוּ מִחַשְׁמֹנָה וַיִּחַגּוּ בְּמִסְרוֹת: וַיִּסְעוּ מִמִּסְרוֹת וַיִּחַגּוּ בְּבִנְיָ יַעֲקֹן: וַיִּסְעוּ
 מִבִּנְיָ יַעֲקֹן וַיִּחַגּוּ בְּחַר הַגִּדְגָּד: וַיִּסְעוּ מִחַר הַגִּדְגָּד וַיִּחַגּוּ בְּיִטְבַּתָּה: וַיִּסְעוּ מִיִּטְבַּתָּה וַיִּחַגּוּ
 בְּעֵבְרָנָה: וַיִּסְעוּ מִעֵבְרָנָה וַיִּחַגּוּ בְּעֵצִין גִּבְרָ: וַיִּסְעוּ מִעֵצִין גִּבְרָ וַיִּחַגּוּ בְּמִדְבַר־צֵן הוּא קָדֵשׁ:
 וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיִּחַגּוּ בְּהַר הָהָר בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדוּם: וַיַּעַל אֶהְרֹן רֹבֵן אֱלֹהֵי הָהָר עַל־פִּי
 יְהוָה וַיָּמָת שָׁשׁ בַּשָּׁנָת הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד
 לַחֹדֶשׁ: וְאֶהְרֹן בְּדָשָׁלֶשׁ וְעֶשְׂרִים וַיָּמָת שָׁנָה בְּמָתוֹ בְּהַר הָהָר: ׀ וַיִּשְׁמַע רַב־עַמִּי
 מִלֶּךְ עֵרֶב וְהוּא־יֹשֵׁב בְּנֶגֶב אֶרֶץ כְּנָעַן בָּבֶא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּסְעוּ מִהַר הָהָר וַיִּחַגּוּ בְּצִלְמָנָה:
 וַיִּסְעוּ מִצִּלְמָנָה וַיִּחַגּוּ בְּפוֹנֵן: וַיִּסְעוּ מִפוֹנֵן וַיִּחַגּוּ בְּאַכָּת: וַיִּסְעוּ מֵאַכָּת וַיִּחַגּוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים
 בְּגִבּוֹל מוֹאָב: וַיִּסְעוּ מֵעֵי הָעֵבְרִים וַיִּחַגּוּ בְּרִיבֶן גֹּר: וַיִּסְעוּ מִרִיבֶן גֹּר וַיִּחַגּוּ בְּעֵלְמֹן רִבְלַת־יַמָּה:
 וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמֹן רִבְלַת־יַמָּה וַיִּחַגּוּ בְּהַר הָעֵבְרִים לְפָנֵי נָבו: וַיִּסְעוּ מִהַר הָעֵבְרִים וַיִּחַגּוּ בְּעֵרְבָה
 מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְחוֹ: וַיִּחַגּוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיִּשְׁמָת עַד אֲבֵל הַשִּׁטִּים בְּעֵרְבַת מוֹאָב: *
 ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֵרְבַת מוֹאָב עַל־הַיַּרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי־אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כְּלֵי־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ
 מִפְּנֵיכֶם וְאִבְרַתֶם אֶת כְּלֵי־מִשְׁפַּחְתְּכֶם וְאֵת כְּלֵי־צִלְמֵי מִסְכַּתְכֶם תֹּאבְדוּ וְאֵת כָּל־בְּמֹתֵם תִּשְׁמִירוּ:
 וְהִרְשַׁתֶּם

על לישני

שלישי חמישי כשהן מחוכרות

מִדַּעַמְסֵס נִשְׁבֵּי שׁוֹמֵם הָרִאשׁוֹן כֹּחַ וְסֻכּוֹת כֹּחַ כְּפִיָּה נִסְוֹף וְיָנֵס: ׀ מִמִּצְרַיִם הֶפְסַח יְצֵאוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְמָה: וַיִּסְעוּ
 מִפְּנֵי הַחִירֹת בְּיַד רְמָה לְעֵינָי בְּלִמְצָרִים: () וּמְצָרִים מִקְבָּרִים אֵת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בְּהֵם כְּלִימָוֹר וּבִאלֹהֵיהֶם
 עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִרַעַמְסֵס וַיִּחַגּוּ בְּסֻכּוֹת: וַיִּסְעוּ מִסֻּכּוֹת וַיִּחַגּוּ בְּאֹתָם
 אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: () וַיִּסְעוּ מֵאֹתָם וַיִּשְׁבּוּ עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְעַל צִפּוֹן וַיִּחַגּוּ
 לְפָנֵי סֹגְרָל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעֲבִדוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיִּלְכְּדוּ הַרְדֵּי שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 בְּמִדְבַר אֹתָם וַיִּחַגּוּ בְּמִרָה: וַיִּסְעוּ מִמִּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם
 וּשְׁבַע־עֶשְׂרֵים תַּמְרִים וַיִּחַגּוּ שָׁשׁ יוֹם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיִּחַגּוּ עַל־יַם־סוּף: () * וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיִּחַגּוּ
 בְּמִדְבַר־סִין: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִין וַיִּחַגּוּ בְּרַפְקָה: וַיִּסְעוּ מִרַפְקָה וַיִּחַגּוּ בְּאֵלוֹשׁ: וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ
 וַיִּחַגּוּ בְּרַפְדִּים וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם לַעַם לְשִׁתּוֹת: וַיִּסְעוּ מִרַפְדִּים וַיִּחַגּוּ בְּמִדְבַר סִינַי: וַיִּסְעוּ
 מִמִּדְבַר סִינַי וַיִּחַגּוּ בְּקִבְרַת הַתְּאוֹה: וַיִּסְעוּ מִקִּבְרַת הַתְּאוֹה וַיִּחַגּוּ בַּחצֹרֹת: וַיִּסְעוּ מִחַצְרֹת
 וַיִּחַגּוּ בְּרֵתְמָה: וַיִּסְעוּ מִרֵתְמָה וַיִּחַגּוּ בְּרַפְן פָּרִץ: וַיִּסְעוּ מִרַפְן פָּרִץ וַיִּחַגּוּ בְּלִבְנָה: וַיִּסְעוּ
 בְּלִבְנָה וַיִּחַגּוּ בְּרַפְהָ: וַיִּסְעוּ מִרַפְהָ וַיִּחַגּוּ בְּקֹהֶלְתָּה: וַיִּסְעוּ מִקֹּהֶלְתָּה וַיִּחַגּוּ בְּהַר־שֹׁפָר:
 וַיִּסְעוּ מִהַר־שֹׁפָר וַיִּחַגּוּ בְּחַרְדָּה: וַיִּסְעוּ מִחַרְדָּה וַיִּחַגּוּ בְּמִקְהֶלֶת: וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֶלֶת וַיִּחַגּוּ
 בְּחִתָּת: וַיִּסְעוּ מִחִתָּת וַיִּחַגּוּ בְּתַרְח: וַיִּסְעוּ מִתַּרְח וַיִּחַגּוּ בְּמִתְקָה: וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיִּחַגּוּ
 בְּחַשְׁמֹנָה: וַיִּסְעוּ מִחַשְׁמֹנָה וַיִּחַגּוּ בְּמִסְרוֹת: וַיִּסְעוּ מִמִּסְרוֹת וַיִּחַגּוּ בְּבִנְיָ יַעֲקֹן: וַיִּסְעוּ
 מִבִּנְיָ יַעֲקֹן וַיִּחַגּוּ בְּחַר הַגִּדְגָּד: וַיִּסְעוּ מִחַר הַגִּדְגָּד וַיִּחַגּוּ בְּיִטְבַּתָּה: וַיִּסְעוּ מִיִּטְבַּתָּה וַיִּחַגּוּ
 בְּעֵבְרָנָה: וַיִּסְעוּ מִעֵבְרָנָה וַיִּחַגּוּ בְּעֵצִין גִּבְרָ: וַיִּסְעוּ מִעֵצִין גִּבְרָ וַיִּחַגּוּ בְּמִדְבַר־צֵן הוּא קָדֵשׁ:
 וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיִּחַגּוּ בְּהַר הָהָר בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדוּם: וַיַּעַל אֶהְרֹן רֹבֵן אֱלֹהֵי הָהָר עַל־פִּי
 יְהוָה וַיָּמָת שָׁשׁ בַּשָּׁנָת הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד
 לַחֹדֶשׁ: וְאֶהְרֹן בְּדָשָׁלֶשׁ וְעֶשְׂרִים וַיָּמָת שָׁנָה בְּמָתוֹ בְּהַר הָהָר: ׀ וַיִּשְׁמַע רַב־עַמִּי
 מִלֶּךְ עֵרֶב וְהוּא־יֹשֵׁב בְּנֶגֶב אֶרֶץ כְּנָעַן בָּבֶא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּסְעוּ מִהַר הָהָר וַיִּחַגּוּ בְּצִלְמָנָה:
 וַיִּסְעוּ מִצִּלְמָנָה וַיִּחַגּוּ בְּפוֹנֵן: וַיִּסְעוּ מִפוֹנֵן וַיִּחַגּוּ בְּאַכָּת: וַיִּסְעוּ מֵאַכָּת וַיִּחַגּוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים
 בְּגִבּוֹל מוֹאָב: וַיִּסְעוּ מֵעֵי הָעֵבְרִים וַיִּחַגּוּ בְּרִיבֶן גֹּר: וַיִּסְעוּ מִרִיבֶן גֹּר וַיִּחַגּוּ בְּעֵלְמֹן רִבְלַת־יַמָּה:
 וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמֹן רִבְלַת־יַמָּה וַיִּחַגּוּ בְּהַר הָעֵבְרִים לְפָנֵי נָבו: וַיִּסְעוּ מִהַר הָעֵבְרִים וַיִּחַגּוּ בְּעֵרְבָה
 מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְחוֹ: וַיִּחַגּוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיִּשְׁמָת עַד אֲבֵל הַשִּׁטִּים בְּעֵרְבַת מוֹאָב: *
 ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֵרְבַת מוֹאָב עַל־הַיַּרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי־אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כְּלֵי־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ
 מִפְּנֵיכֶם וְאִבְרַתֶם אֶת כְּלֵי־מִשְׁפַּחְתְּכֶם וְאֵת כְּלֵי־צִלְמֵי מִסְכַּתְכֶם תֹּאבְדוּ וְאֵת כָּל־בְּמֹתֵם תִּשְׁמִירוּ:
 וְהִרְשַׁתֶּם

והתחלתם את הארץ אשר נתתי לכם נתתי את הארץ לרשת אתם: והתחלתם את הארץ בגורל למשפחתכם לרב תרבו את גבולותי ולמעט תמעט את גבולותי אל אשר יצא צנן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה יסדהפלא קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא הצרארד ועבר עצמנה: ונסב והיו הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול והיה לכם גבול ים: והיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: מדר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: ויצא הגבל ופרנה והיו תוצאתיו חצר עינן והיה לכם גבול צפון: והתאיתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: וירד הגבל משפם הרבלה משפם לעינן וירד הגבל ומחה על כתף יסדנרת קדמה: וירד הגבול הגרדנה והיו תוצאתיו ים הפלח ואת תהיה לכם הארץ לגבולתיה סביב: ויצא משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צנה יהיה לתת לתשעת השפוט וחצי השפטה: כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני יהודי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: שני השפוט וחצי השפטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מורחה: * פ

לד

רביעי ששף כשהן מאוברות

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלם כי אתם באים אל הארץ כנען ואת הארץ אשר תפל לכם בגבול ארץ כנען לגבולתיה: והיה לכם פאתנגב מספר צנן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה יסדהפלא קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא הצרארד ועבר עצמנה: ונסב והיו הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול והיה לכם גבול ים: והיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: מדר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: ויצא הגבל ופרנה והיו תוצאתיו חצר עינן והיה לכם גבול צפון: והתאיתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: וירד הגבל משפם הרבלה משפם לעינן וירד הגבל ומחה על כתף יסדנרת קדמה: וירד הגבול הגרדנה והיו תוצאתיו ים הפלח ואת תהיה לכם הארץ לגבולתיה סביב: ויצא משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צנה יהיה לתת לתשעת השפוט וחצי השפטה: כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני יהודי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: שני השפוט וחצי השפטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מורחה: * פ

ויהושיע בדין: ונשיא אחד נשיא אחד מספטה תקחו לנחל את הארץ: ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בדיפנה: ולמטה בני שמעון שמואל בדיעפיהוד: למטה בנימין אלירד בדיכסלון: ולמטה בני דן נשיא בקי בדיגלי: לבני יוסף למטה בנימנשה נשיא חגי בדין אפר: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בדישפטון: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בדיפרנד: ולמטה בני יששכר נשיא פלטי בדיעין: ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בדישלמו: ולמטה בני

לד

עין המון
לה
המישה
תש

מסעי לה

עו

בנית פתלי נשיא פדהא בדעמיהוד : אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען : * פ
וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר : צו את בני ישראל ונתנו ללויים
מנחלת אחותם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיכם תתנו ללויים : והיו הערים להם
לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם : ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים
מקיר העיר וחוצה אלף אמה כניב : ומלתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת
פאתהגב אלפים באמה ואת פאתים | אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר
בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים : ואת הערים אשר תתנו ללויים את ששערי המקלט
אשר תתנו לנש שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר : כל הערים אשר תתנו ללויים
ארבעים ושמונה עיר אתה ואת מגרשיהן : והערים אשר תתנו מאחות בני ישראל מאת
דרכ תרבו ומאת המעט המעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מערי ללויים : * פ

ששי
רביעי
כהן
שבורות
תי

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עכרים את
הארץ ארצה כנען : והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש
בשגנה : והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח ערעמו לפני העדה למשפט :
והערים אשר תתנו ששערי מקלט תהיינה לכם : את שלש הערים תתנו מעבר לירדן
ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה : לבני ישראל ולגר ולתישב בתוכם
תהיינה ששה ערים האלה למקלט לנש שמה כל מכה נפש בשגנה : ואם בכלי ברזל
דברו ומת רצח הוא ימת הרצח : ואם באבן יד אשר ימות בה דברו ומת רצח הוא
מות ימת הרצח : או בכלי עץ אשר ימות בו דברו ומת רצח הוא מות ימת הרצח :
גאל הדם הוא ימת את הרצח בפגעו בו הוא ימתו : ואם בשנאה יהדפני איה שליו עליו
בצורה ומת : או באיבה דברו ומת מות ימת המכה רצח הוא גאל הדם ימת את
הרצח בפגעו בו : ואם בפתע בלא איבה הדפו איה שליו עליו כלכלי בלא צדיה : או בכל
אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו ומת והוא לא איוב לו ולא מבקש רעתו : ושפטו
העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה : והצילו העדה את הרצח מיד גאל
הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הגדל הגדל אשר

מא

משח אתו בשמן הקדש : ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינס שמה :
ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם : כי
בעיר מקלטו ישב עד מות הגדל ואחרי מות הגדל הגדל ישוב הרצח לארץ אחותו :
והיו אלה לכם לחקת משפט לדתיכם בכל מושבתיכם : כל מכה נפש לפי ערים ירצח
את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות : ולא יתקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע
למות ברימות ומת : ולא יתקחו כפר לנש אל עיר מקלטו לשבת בארץ עד מות
הכהן

תיב יג
חיד

פדהאל במקום ספרים סר'למ כחמה וס'ס סח כסוח כח ומקמ'מן הד'ל'כ כקמ' וס'ס סח כח כלי כקוד' ונכל אור מורה כמכ דלמי וס קרי'ס
כמלס נקמ'ן השוף כמו צלפחד ולמי דברו כימס דלויס ס'ס ל'כק ד כסוח וזו לא תחמיו כי נכל הספרים סד'ל'כ כקמ'ן ס'ס ס'ס כח ס'ס כלי כקוד'
ואם כן קרי'אלו נקמ'ן רחם כמו פדהצור עשהאל ונכל ספרים עדוייקוס כתיב מל' חלל והוא חד מן סמוס סליכ'ן כחלקים ס'ס הידוסלפו ס'ס כריס
מ'סח נסדרי : כערבת כ'ל' ראסוכה דנוס' : וסג'ס ס'ס'ל' ס'ס : זה יהיה להם חד מן ס' להם דסכריון לכם ומסעי'ן כח ספרים ס'ס' כ'ס'
סדר כסעלוק'ן ומי'ן ס'ס' כ'סוסט ס'ס'ן ס' : אתה'ן וזה סג'ס'ר'וק'ן ל'ס כווי'ס כ'ס'ן כ'ס'ר'י'ס' : הסע'ס ס'ס' כלל כס'ס' סכל'ל ד'ס כ'ס' וכן כ'ס'
ס'ס' : לאמר ס'ל'ס' דנוס' : ידוע'נו ס'ל'ל' כחס'ק קמ'ן : סו'ת יוס'ת ס'ס' כס'ס'ר'וק'ן וס'ס'כס' כמ'ק כמ'קס סדווייקוס ס'ס סל' ס'ס'ס' כ'ס'ס' כ'ס'
ס'ס'ס'ס'ס' : גאל ס'ס'ל' דנוס' : ד'ס' כ'ס'ס' ל'ס כ'ס'ק קמ'ן : כ'ת ס'ס'ס' כ'ס'ס' : ק'ר'ס ס'ס'ק' ד'ס'ס' : א'ת ר'ר'צ'ח כ'ס'ל' כ'ס'ל' :

מא

ספר במדבר לח לו

וְלֹא־תִחַנְּפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּם כֹּה־בִי הָדָם הוּא יִתְּנֶה אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא־יִכַּפֵּר לָדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ כֹּה־בִי אִם בְּדָם שָׁפְכוּ: וְלֹא תִטְּפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּם לְשָׁבוֹם כֹּה־אֲשֶׁר אֲנִי שֹׂכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׂכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ל' שבת

וַיִּקְרְבוּ רֵאשֵׁי הָאֹהֳלוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־גִלְעָד בְּדַמְכוּר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנְּשָׂאִים רֵאשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ אֶת־דָּוְנִי צֹהֵה יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגוּר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי צֹהֵה בִיהוָה לָתֵת אֶת־נַחֲלַת צִלְפַּחַד אֲחִינוּ לְבָנֹתָיו: וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שְׁבַט־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרַעַה נַחֲלַתְּ מִנַּחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמַּטֵּה אֲשֶׁר תְּהִינָה לָהֶם וְנִגְרַעַה יִגְרַע: וְאִם־יְהִיֶה הַיָּבֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסַפְהָ נַחֲלַתְּ עַל נַחֲלַת הַמַּטֵּה אֲשֶׁר תְּהִינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מֹשֶׁה אֲבוֹתֵינוּ יִגְרַע נַחֲלַתְּ: וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כִּן מִטֵּה בְנֵי־יוֹסֵף דְּבָרִים: זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפַּחַד לֵאמֹר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תְּהִינָה לְנָשִׁים אֵד לְמִשְׁפַּחַת מֹשֶׁה אֲבוֹתָם תְּהִינָה לְנָשִׁים: וְלֹא־תִסַּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֵּה אִישׁ בְּנַחֲלַת מֹשֶׁה אֲבוֹתְךָ יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְכָל־צֵאת יְרֵשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחַד מִמִּשְׁפַּחַת מֹשֶׁה אֲבוֹת הַדְּבָרִים לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבוֹתָיו: וְלֹא־תִסַּב נַחֲלָה מִמַּטֵּה לְמֹשֶׁה אַחַר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (וְכֹאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפַּחַד: וְתְּהִינָה מַחֲלָה לְפָנֶיךָ וְחֲגִלָּה וּמִלְכָּה וְנָעָה בָנוֹת צִלְפַּחַד לְבְנֵי רֵדְוִה לְנָשִׁים: מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בְּדַמְכוּר הָיוּ לְנָשִׁים וְתָהִי נַחֲלַתְּ עַל־מֹשֶׁה מִשְׁפַּחַת אֲבוֹתָיו: אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמְּשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: חֻקִּים

למספר

השבת ששנו ירמיה ב שמעו דבר ה' ער אליהו יהודה והספרים מדלינו ומסופים כ' פסוקים שם אפ חשוב ישראל ולאישלואני ורושעו יכ' אלה הנחלות עד העדים האלה וזה כמדיחן

מנוס פסוקי דשבר במדבר אלף ומאתים ושמונים וארפת פי' ותצו והיה האיש אשר אבחר בו פשוט יפיר' ופרשיותיו עשרה יי' בדרך ינחמו סימן' ופודיו ל'ב' לב מחבר גרא לי אלהים סימן' ופרקיו ל'ז' לו חכמו ויכולו ואת סימן' סנין החתונות שתיים ותשעים והחזקות ששים ושש' הכל מאת והמשים ושמונה פרשיות' אני חלקך ונחלקך סימן': אלה

ל' את נחלה פאריו ונחלק: על נחלה כלאסון כמיכ כמו עשני סמאוך לא נחלק: וכל כח ירשת נחלה נ' פסוקים נקראו מן עשני פסוק ל' וישיסון וכל וסימכוון וכל שיש ספרה וכל כח ירשת נחלה וכל שלל ספרים (יסוסי יא):

ותשלם מלאכת ספר רביעי

והוא ספר הפקודים והמסעות תהלה לשומע שועות

אלה

דברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולכן וחצלת ידי זהב: אחד עשר יום מחרב הרך הרשעיר עד קרש ברנע: והיה בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד לחודש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: () אחרי הכתו את סיוח מלך האמרי אשר יושב בחשבון וארץ עונ מלך הבטן אשר יושב בעשתרת בארעו: בעבר הירדן בארץ מואב היאיל משה באר את דתורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת פהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הבנעני והלבנון עדהנהר הגל נהר פרת: () ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולירעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא יאוכל לבני שאות אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם כנכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: () איכה אשוא לבני מרחכם ומשאכם וריבכם: הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וירעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו אתי ותאמרו טובה דבר אשר דברת לעשות: ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וירעים ואתן אותם עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ולשטרים לשבטיכם: ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק

ע"כ לכה

ע"כ לכה

ע"כ לכה

בן

ספר הדברים

בסת צריך להניח ריוח ר' שימן

אלה

בנבט והלצה כולם: אלהם חכר ור' כי אינו מתיין מלאים נמורס: את נשפור ימי: בעשתרת נחמט כנעשירוב והר' כנע בעשתרת קינים טרפס לן לן חסר ור' כמבי וכוונת אשר יושב בעשתרת כאלרשי: ובנגב כ"כ לא ובנגב: ככוכבי השמים לרב חסר ור' וכל רב באורייתא כדמיה וכל לרב בלשונא דבוקים הר' על: וזכנה דרש דפרים רבא אמר לכן היים שום כככבים אמל לעמיד כלל לרב אהבם מיהדים סחוק דויין לריבון כמד במש כפן כ"ה מלכהי אצ מוכלה וכמבי דישראל למקיד לנא וזיה מור ישראל למא וקדומו: ללטה: אבותכם מלא ור' וחרר יוד כל ספרים כ"י סדוייקים וכן כמבי דהמק סללי ליה כמבי כן ונמ בעסורת כ"י ליה חסר יוד וכן נמשור דרש שופ ונספר מנח כפן הכא חסר: ואמרתי להם מלכי אנוכיכם ליה מלא דנלמ דמורס: מלכי אבותכם יושפ מלכי לחוד מלא ור' ובסר יוד: ושאר מנייכה כחז חסר ור' ומלא יוד ע"כ: וכן חסר הר' על ונחמט ספרי דקפוס דין חסר דחסר ונחמט חסר ור' ומלא יוד וכולם סגו כדושה: ואשימם בערס דנרים רבא ואשימם כמבי אמר ר' על אמר לכן חסה אמ אר אים נשעמים להם אסמה מלוי כראשיים וכו': ודרש גם כן כספרי עלפד שמשווייהן על ישראל מלויים כראשי דרייכה: ור' כיני מרס זכ דספרי וכמבי כפירום סהוד חסר יוד: וכן כרלה מספורתי והחוקיני כהנילו דברי ר' ולא כתבי טוב שמוס: גם כאל ספורים אמר סהוד חסר יוד וכן ראימי נסמ ספר הללי אשנס העיד כפל מור מורס כי ככלם ואלסבנו וספריים ויואליים מלא יוד וספריים מלוי וינא ולוב סכיס הממיי ופין סטון וכן כמבי הר' על לסום דרשש חסר יוד כמבי ובכולסו נסרי מלא יוד כמבי וכן ספרי עשה וכן ספרי: והספריים סכגנו סהוד חסר כלבו כוכ סחר דחר סדרם ואין כמבי מופ ספריים והספריים נחסיין סכ"ל: תוד מלמי ספורת כ"י סלחמט ליה ור' ונאלי ספריים (מלכיס א ה) וכוא חר תן מלין דמשהוין חר א יחר ור' ולוי דטוייקין וחס ק"ה רמי עבר זה מלא ור' ליה לוח נכחון ככל מנחא כפן נשערו ואשימם מלא כהכח כספרי ומיין כס"ה סחמטן על ס"ה ל"כ: טוב הדבר כמ"י סדוייקים סין הר' כמבי וכן כרלה כמבי: אנשים הר' על כמפף פחה: שפע בין אחיכם כנסהרין ס"ה אוסיה לנפל: סין מלא ימיס דברי לדין קודם טימא כפל דין ספרו קרי כיה כפי שפע בן מליכס מל סתם ספרי חסר ור' כלומר סתם דבריין כח אחיכם כמבי

בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָאֵם וַיִּבְרָאֵם וַיִּבְרָאֵם וַיִּבְרָאֵם וַיִּבְרָאֵם וַיִּבְרָאֵם וַיִּבְרָאֵם וַיִּבְרָאֵם וַיִּבְרָאֵם וַיִּבְרָאֵם
 אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לְאֱלֹהִים הוּא וְהִדְבַּר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּ אֵלָיו וְשָׁמַעְתִּיו וַאֲצִיחַ קִדְשׁ
 אֲתֶם בַּעַת הַהוּא אֵת כְּלֵי־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ וְנִסַּע מִחֶרֶב וְלָקַח אֵת כְּלֵי־הַסֻּדְרָה הַגָּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רִאִיתֶם בְּרֶדֶךְ הַר הָאֲמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָנוּ וַנִּבְא עַד קִדְשׁ
 בְּרַנְעוֹ וְאָמַר אֲלֵכֶם בְּאַתֶּם עַד־הַר הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ רָאָה נָתַן יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת־הָאָרֶץ עֲלֶיהָ רָשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לֵאמֹר וְאֵלֶיךָ תָּחַת *
 וְתִקְרְבוּ אֵלָי כְּלַכֶּם וְתֹאמְרוּ נִשְׁלַח אַנְשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְיִשְׁבוּ אֲתָנוּ דְבַר שְׁלֵשִׁי
 אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נִעְלַדְבָּה וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נִבְא אֱלֹהֵינוּ וְיִיטֵב בְּעֵינֵי הַדְּבַר וְאִמַּח מִכֶּם
 שְׁנַיִם עָשָׂר אַנְשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְט׃ וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ הַהָרָה וַיִּבְאוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכַּל וַיִּרְגְּלוּ אֹתָהּ׃
 וַיִּקְחוּ בְיָדָם מַפְרֵי הָאָרֶץ וַיִּזְרְדוּ אֵלֵינוּ וַיִּשְׁבוּ אֲתָנוּ דְבַר וַיֹּאמְרוּ טוֹבֵה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ וְלֹא אֲבֹתֵם לַעֲלֹת וְתֹמְרוּ אֲתָפִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְתִרְגְּנוּ בְּאֱהֻלֵיכֶם
 וְתֹאמְרוּ בְּשֵׁנָת יְהוָה אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַחַת אֲתָנוּ בִּיד הָאֲמֹרִי לְרִשְׁמִינֵנוּ׃
 אָנָּה וְאַנְחֵנוּ עָלִים אֲחֵינוּ הַסֹּסוּ אֶת־לִבְבָנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרַם סִפְנוּ עָרִים גְּדוֹלֹת וּבְצֻרֹת
 בְּשָׁמַיִם וְנִסְבְּנוּ עֵנְקִים רְאִינוּ שָׁם וְאָמַר אֲלֵכֶם לֹא־תַעְרָצוּן וְלֹא־תִירָאוּן מֵהֶם׃ יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הֵחֵךְ לְפָנֵיכֶם הוּא יִחַס לָכֶם כָּל־כֹּל אֲשֶׁר עֲשֶׂה אֲתֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם וּבַמִּדְבָּר
 אֲשֶׁר רִאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשְׂאֵף אִישׁ אֶת־בְּנֵי בְּכַל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם
 עַד־בְּאֵס עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה וּבַדְּבַר הוּא אֵינְכֶם מֵאִמִּינִם בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵחֵךְ לְפָנֵיכֶם
 בְּרֶדֶךְ לַחֲוֹר לָכֶם מְקוֹם לַחֲנֻתְכֶם בְּאֵשׁ וְלֵילָה לְרִאתְכֶם בְּרֶדֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכְּדוּהָ וּבְעַנְוֹת יוֹסֵם׃
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר אֲסִירָאָה אִישׁ בְּאֲנָשִׁים הָאֱלֹהִים הַדְּוֹר
 הַרְעִי הַזֶּה אֵת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַחַת לְאֲבֹתֵיכֶם וְזֹלְתִי בְּלִבְךָ בְּדִיפְנָה הוּא
 יִרְאֶנָּה וְלֹא־אֲתֹן אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְבָנֵינוּ יְעֹן אֲשֶׁר מֵלֹא אֲחֵרֵי יְהוָה גַּם־כִּי הִתְאַנַּף
 יְהוָה בְּגַלְלֵכֶם לֵאמֹר גַּם־אֲתָהּ לֹא־תִבָּא שָׁם יְהוֹשֻׁעַ בְּדָנֹן הַעֲמֹד לְפָנֶיךָ הוּא יִבֵּא שָׁמָּה
 אֲתוֹ חֹזֵק בִּיהוָה יִנְחַלְנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל * וְשִׁפְכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבוּ יְהוָה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר
 לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וְרַע הֵמָּה יִבְאוּ שָׁמָּה וְלֹהֵם אֲתָנְנָה וְהֵם יִירָשׁוּהָ וְאַתֶּם פָּנֵי לָכֶם
 וְסַעֲי הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יִסְרוּהָ וְתַעֲנֵנוּ וְתֹאמְרוּ אֵלֵינוּ חֲטָאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ
 כָּל־אֲשֶׁר־צִוֵּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתַחֲנַנְנוּ אִישׁ אֶת־בְּרֵאֵי מִלְחַמָּתוֹ וְתִהְיֶנוּ לַעֲלֹת הַהָרָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלָי אֲמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא־תִלְחַמוּ כִּי אֲנִי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְנְפוּ לְפָנֵי אֵיבֹכֶם וְאִדְבַּר
 אֵלֵיכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְתֹמְרוּ אֲתָפִי יְהוָה וְתִזְדוּ וְתַעֲלוּ הַהָרָה וַיִּצֵא הָאֲמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּהַר
 הַהוּא

לא תבדו מקף נאכט : אשר יקשה כל פרוץ חוסרין נחל אשר : מכם כזקף קסן : בעת ההוא הווא כמיב נול'ו בכל ספרים כמיב יד
 מדויקים ופרי בחירן ופרי לחמירין כמסורף בעת כפוש נכסה ה נאר כלכוון כהיה וליה חד מנחון הווא לפנין הכריחה כבדור אמר' וכיוון פ'ס נסס
 כר' מה על מלה זו כמסרף מולד'יפ יחפ' : אלהיך כה'ל כנסול : שנים עשר כלל פרוץ חוסרין נחלם כסוס : ויורדו אלינו כמסתכל' ויורדו
 ירוסלמי ויורדו פ'כ : וכספרים שלנו מלא ופ'ו וכסר מליו ב' חסר י'וד וכן כסר מל וישהרו ויורדו לסוף מהן והכלל מספ' דמלא ופ'ו כמיב
 וכמסורף כמיב יד ויורדו ב' כמיב כן וכפירוש מיפ'ר מעפל מכח' כהן ויורדו מלינו ב' מל' ופ'ו חסר י'וד ופ'ו ויורדו מים חממיו וכן וכבי כמי
 ח'מסר פה'מה ז'ל כדליא והוסף עוד וחד בליסנא מלא דמלא וסימן וכנספ וירידו מנו הליים מלא ופ'ו וי'וד כמיב : דבר ויאשרו ד'ל'ל
 רכב : בוד אמריו להשפידנו ב' כסוקים דמטפ'ס כפ'ורוימ'א ביד האמרי להשמידנו דיהוסט ז' כיד האמרי להאנידנו וחד כסוק סימן להשפ'ס
 ולסוד'ס ע'ד סוכ' (דכיל'ו) : אנה אנחנו מלרש וכן אנא אלך מרוחך (פילי'ס קל'ס) וכסאר כלס מלתי'ל כפ'ול' דף רס'ל ומסופ' : ומיין פ'ס
 ש'כמוכ כמיל'יס סימן קל'ו : לא הערצון ולא חיראון הווא' כנספ'ל : לתור לכם מניד ככ'ף : דרע כר'י'ס כקמן : דרך ד'ל'ל כמאר'יך :
 ונא כנל'ל כיו'ד כדסוס יסן וכספרים כמיב יד מדויקים : וכחחד מכם מסור לים מל'ל : חוק ה'ין כדנ'ס : הוא ינחלנה דין לחוד חסר
 י'וד כלישנ'א סייקין בליסן כמלה כפ'ורוימ'א וש'אר'ס מל'מ'ס יו'ר' וכן כמסור'ס סחול'ל ב' : ותחננו סג'ל'ל כדנ'ס : חננו סג'ל'ל כדנ'ס :

הוא לקראתכם וירדפי אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עדר חרמה :
ותשבנו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם : ותשבנו בקרש ימים
רבים כימים אשר ישבתם : * ונפן ונפע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי
ונסב את דרשעיר ימים רבים : * ויאמר יהוה אלי לאמר : רב לכם סב
את החר הזה פני לכם צמנה : ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו
הישבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם מאד : אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם
עד מדרך כדגל כי ירשה לעשו נתתי את החר שעיר : אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם
ונסמים תכרו מאתם בכסף ושתיחתם : כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ודע למתך
את השבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמד לא חסרת דבר : ונעבר מאת
אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר : * ונפן
ונעבר דרך מדבר מואב : ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי
לא אתן לה מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את הער ירשה : האמים לפנינו ישבו בה
עם גדול ורב ורם כענקים : רפאים יחשבו איהם כענקים והמאבים יקראו להם אמים :
וכשעיר ישבו החרים לפנינו ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה
ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם : עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר
את נחל זרד : והימים אשר הלכנו ו כפרש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים
ושמנה שנה עריתם כל הדור אנשי הפלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם :
וגם יד יהוה היתה בם להמס מקרב המחנה עריתם : ויהי כאשר יתמו כל אנשי הפלחמה
למות מקרב העם : * ודבר יהוה אלי לאמר : אתה עבר היום ארצ גבול
מדין את הער : וקרבת מול בני עפון אל תצרו ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני
ישראל לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה : ארץ רפאים תחשב איהו רפאים ישבו בה
לפנים והעמנים יקראו להם ומזמים : עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם
ויירשם וישבו תחתם : כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי
מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה : והעיים הישבים בתצרים ערעוה בפתרים
היצאים מכפתר השמידם וישבו תחתם : קימו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך
את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה : היום הזה אחל
תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעין שמעך ורגזו וחלו מפניך :
ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר : אעברה
בארצך בדרך בדרך אלך לא אסיר ימין ושמאל : אכל בכסף תשברני ואכלתי וקיום
בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברנלי : כאשר עשיתי בני עשו הישבים בשעיר
והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו :

ב
המש

פוסק
כמסע
סוף

ובכתו כלפום יסן וכמקט ספרים כתיב יד אין כולו אחריו וכן כתיב כתיבם : ויאמר ה' אלי לאמר פוסק : אל תתגר בם ואל תתגר
ב נרש כספרים כ' מדויקים ויהי חסר הדגש רב ה' מו בקמן ובכתיב דלקמן ירב כתיב ונספרים מדויקים כ' וגם כדסוס
יסנים סתיחה ב וכן וכן חסר מ' : ורש כל מריחה ורש כר מן חר ורש לנדר וכל חסר קריא ורש כר מן ח' כניוס ל' כתיב וכל כל נאם ורש :
ויחי כאשר הכ' חסר לכן חסר וכן וחי מדין נדר כס' דסמיק לניחא : וישמידם במיתון פ' יסן ויסמדם כספיה וישמידם פ' יסן וסר
כס' וישמידם ח' מפניהם רשם גדול וכן מלח ויד כתיב : מכפתר כתיבון ס' יסן מכפתר כדלויקן מכפתר חסר וכן כספיה ס' יסן וסר
סגן כפתר וסיה חסר וחי' כתיב ודכומ ככתיבא אחריכא הימנים מכפתר חסר : סעו כס' מן דנועה : בדגלי סיה' רשם : אשר אעבר כ'
ולא
נמקט
25

ב

ענין: והערכה וזהו ענין מנחת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשורת הפסגה מורחה:
 ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים
 תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: רק נשיכם וטפכם ומקנכם ירעתי בירמקנה
 רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: () עד אשר יניח יהוה ו לאחיכם ככם ורשו גם
 הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי
 לכם: ואת הושוע צייתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה לאחיכם
 לשני המלכים האלה כדעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר עשה: לא תיראם
 כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:

הפסגה הרכבים ישעיה א חזון ישעיה ער ושכיה בצוקה

ואתחנן

אלהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלוית לראות
 את עברך את גורלך ואת ידך החזקה אשר מיאל בשמים ובארץ
 אשר עשה כמעשיך וכנבחרתך: אעברה נא ואראה את הארץ הזאת אשר בעבר הירדן
 הרר הטוב הזה והלבנון: () ויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רבי
 לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ו ראש הפסגה ושא עיניך יפד וצפנה
 הימנה ומורחה וראה בעיניך כילא תעבר את הירדן הזה: וצו את הושוע וחזקו
 ואמרו ביהוה יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה: ונשב
 בניא מול בית פעור:

ע"כ לזו

ד

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו
 ואתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר
 אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשכור את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
 אתכם: עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי
 בעל פעור השמיד יהוה אלהיך מקרבך: ואתם הרבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: * ()
 ראה ו לפדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר

ע"כ לזו

אתם
 ושמעכם נכנס טולמא: לאם בעבר הירדן נתיקון ס"ג יפן להם כבבר ס"ג להם פ"ב: וזה מסוף המסורה שביד להם כי כול אחד מן המטה
 להם לשנייה להם ושמעין כול מסרי וסיון כנסר נג"ג כ' בהלמד ס' י"ג וסיון מ"ס כיהוסין סיון מ': ואת הושוע צויתו דן להד במוריהם
 מלך דעלם בקרן ווין וכל סאר במוריהם מלך וז' קדשה וחסר וז' מבינים:

פרשת ואתחנן

וכנבחרתך הפסגה נצרו מלך בקרב גדולה כמסוק וכסורה והפדים לא ידם להזכר וכלל ספרים כ"י הדויקים ודמויות קדושים מלך
 וז' קדמה וחסר וז' מנין וחסר י"ד: גם הר"מ ז' כבד דהכי כתיב כנסתי דיקי וסיון מ"ס כיהוסין סיון מ': ויהי עשר מ' כי
 הנה דנה מדין מסוק כפ"ס כתיב ס' ב': לפענכם הפ"ס רפה: אל חוסק כתיב כנסתי דיקי וסיון מ"ס כיהוסין סיון מ': ויהי עשר מ' כי
 דנה חז טיבוס דהאי לרחה מסר כנולמו מסרי וכמה ס"ג אל פוסק מל דבריו דשכלי וכ"כ הר"מ ז' פוסק ללמד חסר וז' כתיב ודכמה לא מסק
 מ' כהה נ' וכל מוריהם כליטת דכמה חסר כפ"ס מלך וס' אל מוסק מל דבריו דשכלי וכ"כ הר"מ ז' פוסק ללמד חסר וז' כתיב ודכמה לא מסק
 כליטת דיק וז' אל מוסק מל דבריו פן יכתיב וכמה סכלל דשפ"ס חסר וז' כליטת דהאי חסור דשפ"ס נבי מל מסק ראוב סני ליה כותיה חסר כ"כ
 דכמה מלך כדמחן והאי מסורה כלשון זכר קא חסר דאי בכל לישנא ה' אינא אחרינא וחסר לה מסק מ' כהה נ' וז' חסור דשפ"ס כתיב
 מלך וחסר אל מוסק ראוב כתיב דהאי וסכוסה איך דכולה נוכחי דיקי סלתי מלוי: יהוה וצפנה כע"ג כתיב וכסונה מלך וז' וכנסר סלוי ב' מלך
 וכ' חסרים והמדינים כמס נס לפום פסחיים והמלאים וכל לכלל ספוט גם כמסוק וככל ספרים מדוי יקיים כתיב וכנסס חסר וכן פוסק כמסורה ריש ס"ג
 וז' חסר וז' כתיב מלך כליטת דכמה חסר כל מוריהם כ"כ: ומסורה סלפטינו כן כרין להנה והיא ורמך כמסר מלך ראש ספספה ספסוף חסרים -
 וכסונה מלך סלפטי (יהוסין סו) נכנס למסרים וצפנה (ס' יז) רמתי מ' האיל (דניאל ח) סלפטי מלאים: בבעל פעור מלאים כתיב כחוסס קדשך
 כי כנסר ר' ונ' ר' צ' ונ' נכנס למלך ס"כ וכנסרים סלבו בבעל זכר מרמזו המוריהם וכ"כ הר"מ ז' כמל סמור כענור כמל סמור: לעשות כן נלל
 ספרין לה כנבחרתך והלך כן כוסק קסון לה כנסס וסון חזי סלוי סוס כנר ס' כ' דעל ס"ג:

ר

אלהים

ספר הוברים ד

אתם צאים שמה לרשתה : **ושמרתם ועשיתם כי הוא חממתכם ובינתכם לעיני העמים**
אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עס-חכם ונבון הגוי הגדול הזה : כי מי-יעי
גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו ביהוה אלהינו בכל קראנו אליו : ומי גוי גדול אשר-לו
חקים ומשפטים צדיקים בכל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום : רק השמר לה
ושמר נפשך מאד פדתשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופך-יסורו מלבבך כל ימי חיך
והודעתם לבניך ולבני בניך : יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי
הקהל לי את-העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדון לראה אתי כל-הימים אשר הם חיים
על-הארמה ואת-בניהם ילמדון : ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש ער-לם
השמים חשך ענן וערפל : וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים
תמונה אינכם ראים ולתי קול : ויגר לכם את-בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשות
הדברים ויחבתם על-שני לחות אבנים : ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים
ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : ונשמרתם מאד
לנפשותיכם כי לא ראיתם בלתימונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש : פן
תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל-סמל תבנית זכר או נקבה : תבנית כל-בהמה אשר
בארץ תבנית כל-צפור בנת אשר תעוף בשמים : תבנית כל-דמש בארמה תבנית כל-דנה
אשר-במים מתחת לארץ : ופדתשא עיניך השמימה וראית את-השמש ואת-הירח ואת-
הכוכבים כל צבא השמים ונרתת והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם
לכל העמים תחת כל-השמים : ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברול מפצרים
להיות לו לעם נחלה ביום הזה : ויהוה התאנף-בי על-דבריכם וישבע לבלתי עברי את-
הירדן ובלתי-בא אלהארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : כי אנכי מת בארץ
הזאת אינני עבר את-הירדן ואתם עברים ואתם עבדתם את-הארץ הטובה הזאת : השמרו לכם
פדתשכחו את-ברית יהוה אלהיכם אשר פרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר
צוה יהוה אלהיך : כי יהוה אלהיך אש אכלה היא אל קנא :

עבד ליהוה

רעם לשחיות ב באב

כי-תוליד בנים ובני בנים ונשנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם דרעם לשחיות
 בעיני יהוה אלהיך להכעיסו : העידתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ כי-אבד תאבדון
 כהר מעל הארץ אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה לא-תאריכו ימים עליה כי
 השמר תשמדון : והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ירגו
 יהוה אתכם שמה : ועבדתם-שם אלהים מעשה ירי ארם עץ ואבן אשר לא-יראו ולא
 ישמעון ולא יאכלון ולא ירחון : ובקשתם משם את-יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשני בכל-
 לבבך

אלהים קרבים קודם פנדרון פ ד : קראנו אין בו יור וכ"כ הר"מ זל וכן חזרו ספרות ימנו ביום קראנו : צדיקים כהמק סלל וכל
 ספרים מדויקים מלא יור קדמא וחסר יור נמרה וכל צדיקים כהמק סלל וכל צדיקים כהמק סלל וכל צדיקים כהמק סלל וכל
 וכ"כ הר"מ זל ועיין נ"ג סוף פנדרון ל : יסודו גם : מק סלל יסודו ירושמי יסודו פ"ב וכל הספרים הוא מלא וכ"כ הר"מ זל ונשואת כ' מלאים
 נמרו והגדרו יסודו כי הוא ז' : מלבד סלל דגוש : בעת ההוא הוא כפינו בו"ו וקרי נחירת בכל ספרים כ' מדויקים ונס נדפוש יסן
 ועיין מ"ס בפ דברים : פן תשחתון כס ס הקדמת בחיו לה כפ"א : וראית את השמש ה"לנו כנתיא : ויוצא ד' וחסר יור וס' כהמק ועיין
 עם כפיות יהודים דרס ד' ד' י"ט : חסונת כל אשר צוה כהמק פ"א כו חסר סימן פ"ה דסנרין כאשר יקיינו אשר וחד מיניינו חסרו גם פן
 משכחו וכ"כ י"ט י"ט אשר וסלמ כהמק סלל החזון כאשר וכ"כ הר"מ זל אשר נ"ק כאשר ט"ן : ועשותם פסל כמדויקים כהמק כס"ן : העידתי
 מלא יור וכ"כ בעל הספרים ובתיקון ס"ל יסן סללמו ס"ל סללמו פ"ב : ור"מ זל כה הערתו מתי חסר דחסר יחד ס"ל יור וסימן הערתו כס
 חסר לאדם ככיים חסר דחסר חסר יור וחסר ו"ל ודומא הערתו כס לויסא ס"ל ש"ט דינביה חסר חסר דחסר חסר יור וחסר ו"ל
 העידתי כס סמוך ד"י מוליד ננים מלא יור וחסר ז"ל וס"ל נ"ט כה העידתי כ' מלא ר"ל בכל סקלל וחזרו כי העידתי :

אשר

לְבַבְךָ וּבְכַל-נַפְשְׁךָ: בָּצַר לְךָ וּמְצִיאֶיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאֶחָרִית הַיָּמִים וּשְׁבַת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ: כִּי יָרְחֹם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַח אֶת־דְּבַר־תְּהִי אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: כִּי שְׁאַל־נָא לַיָּמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לַפְּנֵיךָ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶת־עַל־הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קַצֵּה הַשָּׁמַיִם הַנְּהִיָּה בְּדַבַּר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲנִי הַנִּשְׁמָע כְּמֹהוּ: הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ בְּאֲשֶׁר־שָׁמַעְתָּ אֹתָהּ וַיְחִי: אִוּוּ הַנֶּסֶף אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לּוֹ גֹּי מִקְרֵב גֹּי בְּמִסַּת בָּאֵתָה וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטִיָּה וּבְמִוֹרָאִים גְּדֹלִים כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֵס יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: אֹתָהּ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אִין עוֹר מִלְכָּדוֹ: מִן־הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָה אֶת־קוֹל לְסַרְפֵּךָ וְעַל־הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת־אֲשֵׁי הַגְּדוֹלָה וְדִבְרֵיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ: וַתַּחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזִרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵא בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרַיִם: לְהוֹרִישׁ גֹּיִם גְּדֹלִים וְעַצְמוֹת סִמָּךְ מִפְּנֵיךָ לְהִבְיָאֵךְ לְתַת־לֶךָ אֶת־אֶרֶץ גְּחֵלָה בְּיוֹם הַהוּא: וַיִּרְעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבַּת אֶל־לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִסְּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹר: וּשְׁמַרְתָּ אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטֵב לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרָיִךְ וּלְמַעַן תִּאֲרִיךְ יָמִים עַל־הַיָּדְמוּתָהּ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ כָּל־הַיָּמִים: * פ

אוּ יְבַדִּיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה שֶׁמֶשׁ: לָנֶס שְׁפָה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־הָעָרִים בְּבִלְיַדְעַת וְהוּא לֹא־שֵׁנָא לּוֹ מִתַּמֵּל שְׁלֹשִׁם וְנֶס אֶל־אֶת־מִן־הָעָרִים הָאֵל וַיְחִי: אֹתָהּ בָּצַר בְּמִדְבַר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לְרֵאשֹׁנֵי וְאֶת־רֵאשִׁית בְּגִלְעָד לְגִדִי וְאֶת־גִּזְלוֹן בְּבִשָּׁן לְמִנְשֵׁי: וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אֵלֶּה הָעֻלֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּנֵי אֵת מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֶרֶץ וְאֶת־אֶרֶץ עֵלְוִי מִלִּגְיֹן מִלִּגְיֹן הַבִּשָּׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח שֶׁמֶשׁ: מִעֲרֹעַר אֲשֶׁר עַל־שֶׁפַת־נַחַל אֲרָנָן וְעַד־הַר שִׂיאָן הוּא הַרְמוֹן: וְכָל־הָעֲרֵבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה וְעַד יַם הָעֲרֵבָה תַּחַת אֲשֶׁר־הַפְּסָגָה: * פ

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּוָחֵיכֶם וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וְלִמְדַתְּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִפְנוֹ בְּרִית בְּחָרֵב: לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֹה הַיּוֹם בְּלָנִי חַיִּים

אשר ברא אלהים, אדם יס פסוק בין אלהים לאלים וכן נמנה כסטיקא לורוימא ודונמו בריס כרס מיי טרפ נטיח אלהים חמה: העמע עם נכ טעמים כי לכן סמו טני טעמים להפריש בין שפי אומיות הומויות זו נסוך האלה וזו דרמטיה התלה טנדלר: כמו פסעס סס שלח חשב (פיליס ק"ב) צדק רוח (כוסטד) ואול לו (מסלי כ) לדעת המכלול ויצץ ציץ או כדי להרחיב יל אום הנרון כמו פוסר מים (מסלי יז) יקת לכי: הגה לו סביבה כוסטד ד אכל המכוס נס בלל אופיות דוסט ונס בלל אום הנרין כמי ערף בלב: סכרן און (יסטיו סו) זיבן אלה (סוף כוסט) גרש לץ (מסלי ככ) וזולנס רכיס פעט הרמסון כענור היום הטלה הילא פמוכה למלה זמירא או למסלי וטיס סטני להעמיד סטני סכירי: וטיין מה סכמכמי כפרט קרח טל ויוטל כרס ויחוקל כ"כ אל אים גרד גרד: לבוא לקחת לו כעמק הללי לטול ירוסלמי לנח סד כאן: ונספרים סלנו מלל סטיין זה מהט חסרים כעסורט וס' כרים ויחי וזה מוכרים נס וסדרס ויקרל רכס פ' כ"ג וסדרס חזית כטיק כסוסנה בין כחוחים אמר ר' יודן מלכול לקחת לו גוי מקרב גוי ועד מוראס גדוליס כעטוס וסכיס אומיות כן ואם יאמר לך אדם כעטוס וחססס למור לו הוטל סמן גוי סני סחינו מלה מן סכנין: ויוצאך ככל ספרים מדוייקים וכעמק הללי חסר יו"ד ויחל סכנה סיוטא מלכני סמכיס סכמנו מלל: ולא כסס לספורט סכמונה לכמו ויוצאך ג' חסר כפיס כן חסר יו"ד וחד חסר דחסר וסיון וחסס כי אכס ויחל ס' מלכין חסס כררלה חסר דחסר וכן כגו כר"ע ל' ויוצאך ג' וסיון ויחלך כפניו דוחמכ כי אכס דין מלל וס' וחסר יו"ד כפיו ויחלך ס' מלכין חסס דחסר דכריו חסר דחסר חסר יו"ד וחסר יו"ד כפיס: ועצמים סמ"ס רסס: לנס שפה רוצח דין למוד מלל וס' כמוריחא וכל רצח דרצח חסר: דעריס חלל ח' סכירין חללה וסיון כסורט סרשס מולדל יחמק: לראובני סיון לטיל כיוף דכרים: דערת סכ"ל כסרין כמלכס ספרים: שיאן כס"ן סמלית וס' סכסס מהססורט לים סיר ספורים סמסר סיון כן כ' זוניו ויחדין חסר ס' וחד ס' יו"ד כמי חסר כס"ן סמלית וחד' כס"ן ויכית וחסר לנס סר כיוון כס"ן: סמלית וחסרים וסיון ויחמק (כוסטס יס) כסין יכית: אכתינו כן הוט:

ע"ב שלישי

ה רביעי

ה

אמר המדפיס

לילך בעיקבי דברות הראשונות כהובות כפרשת יתרו הלוקות לקורא ביהודי ובצבור עשיתי ככה עם אלה ובחילוקי הטעמים הלכתי אחרי החופשים יותר פונזאם ופנדה הקהלות רובם ככולם והפחלוקות שיש עליהם הנחתים כפי שכתבם חרב הפחבר בהשגותיו הנדפסים כאן כאשר עין הקורא תחזינה פשרים :

לקורא ביהודי

אנכי יהודי אלוהי אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים מפעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהודי אלוהי קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד מצותי לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שם יהודי אלוהי לשוא כי לא ינקם יהודי את אשר ישא את שמו לשוא : ס שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה יהודי אלוהי : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהודי אלוהי לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ופמלתך ושורך וחמורך וכל בהמתך ונגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמנתך כמוה וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאה יהודי אלוהי משה ביד חזקה ובזרע נטויה על לין צוה יהודי אלוהי לעשות את יום השבת : ס כבר את אביך ואת אמך כאשר צוה יהודי אלוהי למען יאריכך יסוד ולמען ייטב לך על הארמה אשר יהיה אלוהי נתן לך : ס לא תרצח : ס ולא תנאף : ס ולא תגנב : ס ולא תענה ברעך עד שוא : ס ולא תחמד אשת ברעך : ס ולא תתאהב בית ברעך שורה ועבד ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך :

לקורא בצבור

אנכי יהודי אלוהי אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים מפעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהודי אלוהי קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שם יהודי אלוהי לשוא כי לא ינקם יהודי את אשר ישא את שמו לשוא : ס שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה יהודי אלוהי ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהודי אלוהי לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ופמלתך ושורך וחמורך וכל בהמתך ונגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמנתך כמוה וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאה יהודי אלוהי משה ביד חזקה ובזרע נטויה על לין צוה יהודי אלוהי לעשות את יום השבת : ס כבר את אביך ואת אמך כאשר צוה יהודי אלוהי למען יאריכך יסוד ולמען ייטב לך על הארמה אשר יהיה אלוהי נתן לך : ס לא תרצח : ס ולא תנאף : ס ולא תגנב : ס ולא תענה ברעך עד שוא : ס ולא תחמד אשת ברעך : ס ולא תתאהב בית ברעך שורה ועבד ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך :

מנין ומנין
חמישי

ס

את הדברים האלה דבר יהוה אל־פל־קהלכם בהר סיני ויהי בשמעכם את־הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבוני אלי בל־ראשי שבטיכם וקניכם ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את־כבודו ואת־גדלו ואת־קולו שמענו מתוך האש היום הנה ראינו כי־דבר אלהים את־האדם וחי ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגולה הזאת אם־לספים ו אנחנו לשמע את־קול יהוה אלהינו עוד ומתנו כי מי כל־בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך־האש כמנו וחי קרב אתה ושמע את כל־אשר יאמר יהוה אלהינו ואת דבר אלנו את כל־אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו וישמע יהוה את־קול דבריכם בדרכים אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את־קול דברי העם הנה אשר דברו אליך היטיבו כל־אשר דברו מיייתן והיה לכם זה להם ליראה אתי ולשמר את־בל־מצותי בל־דמים למען ייטב להם ולבניהם לעלם לך אמר להם שובו לכם לאהליכם ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את בל־המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה ושמרתם לעשות באשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל בכל־הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון * וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה למען תירא את־יהוה אלהיך לשמר את־בל־חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ובנה ובך־בנה כל ימי חייך ולמען יארכו ימך ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד באשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש * פ

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ויחי ויבך־מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על־לבבך ושננתם לבנה תכ ודברת בהם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקימך וקשרתם לאות על־ידך תכא כב והיו למטות בין עיניך וכתבתם על־מוזות ביתך ובשעריך * ויהי כי־יביאך ויהוה תכ כר אלהיך אלהי־ארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות ושבת אשר לא־בנית ובתים מלאים בל־טוב אשר לא־מלארת וברת חצובים אשר לא־חצבת פרמים וייתם אשר לא־נשעת ואכלת ושבעת השמר לך פד־תשכח את־יהוה אשר

הוציאך

אח הדברים נאמר ונחקק אשר שמע נתל כמ"ס : קרב אחד ועסע עין פ"ט נפרס נלק מל בסוק קוס נלק ושפע : את דכל אסד יאמר בפניך לא נחקק והל' לך נכירי : ואת תדבר אלינו חד מן ג' את בלסון זכר וסימן נסוסר' סרסמ כו בספליך ויחזקמל כ"ח : חסרו חסור פליו לית חסר וזאזנס כן חד מן ח' חסרים בלסמ: וסימן נמלבים כ' סימן ל' וכן כמב סר' מה זל ודלא כחתידי סמכבו מלא : אשר אנכי מצוה כ"ף רפה כל פי נסוסרם : ולסען יארבן יסדך ג' וסמכנין כחמיון . דססרת נדחא דקדמא יארבון כתיב חסר יוד ומלא וז' דססרת דכרית פנייהא יארבין כתיב מלא יוד וחסר וז' : כל ימי חייך ולמען יארבן חסר דחסר ונכסר פליהו חד קסימא ידית וחד קסימא רגליה וחד קסימא ידית ורגליה : הרבון כתיב נונס : שפע כ"ף רכמי עיין כפל הטורים וזוהר סרסמ פרושה דף ק"ט פ"ב נפרסמ סיכחא דף רל"ז ס"ז ודף רכ"ט ט"א וברסמ וליחכך דף רס"ג . ושליש וכן רכמי כוהנים למבוס שפע ראש טישה אחר סוף טישה . וכן כפכ כפסכב סוסרס פ"ט ונמיון ס"ט יסן : דל' פרומי ועיין פרק היה קורא ובעל הטורים ובהקדמת זוהר דף י"ב פ"א ופ' פרושה סס : בכל לבבך בשמחו רזל סריון לייגן ריח כין פדכוס לא חסרו לככסין סלל למי פקק בין סני בלמדין כאסר הוא סלס יקראמוזו כלל פקק יהיה נקוד נחולס וזל לא חסרו ר' ז' להליף הכוונות חסר ככנו למטה כתיבי . מלא חק טל מי סיקרלס נמקף יין ריח והגדל ביניהם בלסון כליהס כי סני לחדין קורא הכלול דף כ"ז וכן כל כיוצא בזה : כביתך חסר יוד סנייה וכן כפנו הסוסקים : ובשכבך ססיין נקמן לחד והו' מ' נמארך נספרים כתיבם יד חזוויקס וסיין ס"ט נסוסרס נסר ר' חליהו הנדקק : על יודך נכסר הזוהר ריש בחן יד כסס וליתיא מלא כסוף כסלמ . והר' שפ"ז נעמאר סני ליומס ככב שכל ריבס נסלמס ולין כמון סנייה כלל : לשמחה חסר דחסר לכ"ט כמ"ס כס"ד כפרסמ סכב פ"ט : סוונות חסר וז' קדמא ומלא וז' פניגס וכן כוה נכירק סללי וזכר כהרמבי כוס נכרשע פן כל בסוק נכמנו על פני רמוזות : זכר לית חסר דהסר כמ"ס סרסמ ויסס מל אחר הכרית ו בסס

לשמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם :

פ פ פ

השמרת ואתחנן ישעיה א חזון ישעיהו ער ושביח בצרקה

והיה | עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יתה אלהיך
 לך את הצבאות ואת החסד אשר נשבע לאבותיך : ואהבה וברכה והרבה וברך
 פרי בטנה ופרי אדמתה רגנה ותירשה ויצהרה שגראלפיה ועשתרת צאנה על האדמה
 אשר נשבע לאבותיך לתת לך : ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה כה עקר ועקרת
 ובהמתה : והסיר יהוה מפה כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ירע לא ישימם
 גר ונתנם בכל שואף : ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לאתחוס עינך
 עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך : **ס** כי תאמר בלבבך רבים
 הגוים האלה מפני איכה אכל להורישם : לא תירא מהם וכו' תזכר את אשר עשה
 יתה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : הפסת הגולת אשר ראו עיניך והאתת והפפתים והיו
 החוקה והורע הגטרה אשר הוצאה יהוה אלהיך בך עשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
 אתה ירא מפניהם : וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בס עד אבד הנשאים והנסתרים
 מפניה : לא תערץ מפניהם כיהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : () ונשל יהוה לב פניה
 אלהיך את הגוים הא מפניה מעט מעט לא תוכל כלתם מדר פד תרבה עליה חית השרה :
 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמס מהומה גדלה עד השמים : ונתן מלכיהם בידך והאבדת
 את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמרה אתם : פסילי אלהיהם
 תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך כסף
 הוא : ולא תביא תועבה אל ביתך והיית הרם כמו שקץ | תשקצנו ותעב | תתעבנו כי תל
 דים הוא : *

פ

ח בלהמצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביהם ובאתם וירשתם
 את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם : וזכרת את כל הדבר אשר הו ליכך יהוה אלהיך
 זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לרעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם
 לא : ויענה וירעבה ויאכלה את הפסן אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך למען הודיעך כי
 לא על הלחם לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה האדם : () שפלתה לא לכבוד
 בלתה

לעשותם מהרו סתנו בהלשמים קששים שהיו מסרו כפרטה זו על פסוק ויקרא ושה לעשותם כי החרים וכו' מלאים וכו' אמר אין המלאים וכו' מסר הכ"ה זל

פרשת עקב

עקב : פסוק : ויצורך מן י"ד בת ר"ה לכ"ף : שגר נכסרי ספרד כעקב לא כשאר ספרד : מהם זכר דין למוד חסר וכו' כדוריוס :
 זכר תזכר חסר וכו' ודכונת למען חזכר חס יום כלמך דרמה : ושיח לשכרי בני מזכר דלם גירח עכס פרוץ מלאים דין וחזר כנלאים
 לביחל דכרונת דנוסחי דיקי מזכר דלם מירש ספר כפיס הר"ה זל : הוצאך כמיקון ספר מורס יסן כושיאך וכנסכח פחם יו"ד כ"כ : תדעסוסי
 יסוסי כ"י עזויקוסי ספר ח"ד וספורט עליו כ' חסר וכן כפיס כל סל כסוק כי ביד חוקה הוצאך כספר כ' חסריס יו"ד וכן ספר סר"ה זל :
 פושיאך דשאר לן דושפחנן וחכריה דשאר חס חס כמטב דרמס מלאים דמלאים פלא וכו' : כי ביד חוקה הוצאך ס' מלא וכו' וחסר יו"ד :
 ודכונת הוצאך דכספ כנדלם : אחר הנוסח האל ס' כניין המלכ וסייכס כספורט כרמס מולדס יחמק : השסוך לית ספר יו"ד וכחל חד פן
 ככסריס כליסכס כסמילס וכו' כפמריך כפכפס כסריס : סצותו ככוויס ק' : וימכלך את הפסן למוד חסר ילד וכעקב סכסיס ככ"ף כפמריך :
 פוזא פו"ה כל גר כסמ דכסין ליוול וכו' כ"ך פן סקכמסיס : וצדכס פסן סכין דגס לטונן קריס כמס כ"ל וימכן למוד פו' כרמס קודס כמס כ"ל כסין
 כלי

בלתה מעליה ורגלה לא בצקה וה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהיה אלוהי מסרך: ושמת את מצות יהוה אלוהיך ללכת בדרךיו וליראה אתו: כי יהוה אלוהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה וברו: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארצות שמן זית: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא יתחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומררניה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלוהיך על הארץ הטובה אשר נתתך: () * השמר לה פדת שכח את-יהוה אלוהיך לכלית שמר מצותיו ומשפטיו והקמיו אשר אנכי מצוה היום: פדתאכל ושבעת ובתים טובים מבנה ושבת: ובקרה וצאנך ירפין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר-לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את יהוה אלוהיך המציאך מארץ מצרים מבית עבדים: הפולידך במדבר הגל והנורא נחשו שרף ועקרב וצמאון אשר איך מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך מן המדבר אשר לא ידעו אבותיך למען ענתך ולמען נפתח להיטיבך באחרייתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלוהיך כי הוא הנתן לך פח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך ביום הזה:

חלא
כח
שני

פ

ויהי אם שכח תשכח את יהוה אלוהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחית להם העדתי בכם היום כי אבר תאבדון: בנזים אשר יהוה מאבד מפניכם בן תאבדון עקב לא תשמעו בקול יהוה אלהיכם: *

פ

ט

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות וצצרת בשמים: עסדרול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: וידעת היום כי יהוה אלוהיך הוא העובר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: * אל-תאמר בלבבך בדרך יהוה אלוהיך אתם וסלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורשם מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את הארץ כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלוהיך מורשם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלוהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עסקשה ערף אתה: וזכר אלת שכח את אשר הקצפת את יהוה אלוהיך במדבר למך היום אשר צאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מסרים הייתם עסיהוה: ובחרב הקצפתם את יהוה וותאנת יהוה בכם להשחית אתכם: בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר ברית יהוה עמכם ואשכ בדר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: והתן יהוה אלו את שני לוחת האבנים נתבים באצבע אלהים ועליוס ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם

שלישי

כד

בגלוי היום נלפון זרמם והלילה לנס יתגדל ס"כ מלפני: ופעמי סלמון כרמס פו ר"ל און ואפס וכלל כספרים ספ"ל רעה כריכה: ופין לננו לנס ללפון זרמם ספ"ן סוסלן דרכי לטון הקדש סכוי כפר לסונות: ומלגנו סוד נשיכה א' כי פ"ש ככלות דבר שהוא רשע: כחלי כחור סספריס ס"ן נגלגל: מבניה ברזל ככל כסרים פדויקוס כה"ל רעה ופין כלן דין שפית דקין ס"ל מורה סל סו נספר כ"ס ככלל ספית וספין ספית ס"ל ירבה לך סל"מ רעיס: המאכלך מן המדבר לית וחטר ונסמל כרמס רד כ"ף כעל"ך: לדאשפן מלח חרד קרים לס"מ והסד י"ד מור ס"מ ודכוסה ודישפן ומרדן לככוס והוא חר פ"ן ש' ספרים כלישכס כסופס וסיון ככטר כיתוקל סוף סיון ל"ז נח"ז: וכמקל ספרים ס"מ כמל"ך: והוא אם שכח עם גדול נספף ונשפ"ך: וברשעה חין שלרין כו"ל: למן היות אשר יצאה כתיקון כמכפורי יסו קל"מ כמסמח יכספס ס"כ: וזה ספסו סמק"ך נמלה כרמס כל וכן כערת יכספס כ' וספין אשר יכספס כספריס: לו כסוף כספריס: ועל"כ ככל שרמס ס"כ כספריס:

והשכח

ספר דברים ט

בְּרַחַם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַהוּא : וַיְהִי מִקֶּץ אַרְבַּעִים יוֹם וָאַרְבַּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה אֵלַי אֶת־
שְׁנֵי לֶחֶם הַאֲבִנִים לַחֹת הַבְּרִית : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מִהַר מֹזֶה בְּיָ שְׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר
הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם טַרְדוֹ מִדְּהַרְדָּךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עָשׂוּ לָהֶם מַסָּכָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר רֵאיוּי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשְׁיָ עָרָף הוּא : הָרָף סָפְנִי וְאֲשַׁמְדֵם וְאִסַּחֲתָ אֶת־
שִׁמְם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאַעֲשֶׂה אִתְּךָ לְגֹי־עַצוֹם וְרֹב מִפְּנֵי : וְאַפִּן וְאַרְדוּ מִדְּהַר וְהָרָף בְּעַר
בָּאֵשׁ וְשְׁנֵי לֶחֶם הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדַי : וְאֵרָא וְהִנֵּה חִטַּאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם
עֵגֶל מַסָּכָה טַרְחַס מִהַר מִדְּהַרְדָּךְ אֲשֶׁר־צִוִּיתָ יְהוָה אִתְּכֶם : וְאַתֶּפֶשׂ בְּשְׁנֵי הַלְּחָת וְאֲשַׁלְכֶם מֵעַל
שְׁתֵּי יָדַי וְאֲשַׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם : וְאַתְּנַפֵּל לְפָנַי יְהוָה כְּרֹאשְׁנָה אַרְבַּעִים יוֹם וָאַרְבַּעִים לַיְלָה
לָחֶם לֹא אֶכְלָתִי וּמַיִם לֹא שְׁתִּיתִי עַל כָּל־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חִטַּאתֶם לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינַי יְהוָה
לְהַבְעִיסוֹ : בְּיָ יָרַתִי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אִתְּכֶם וַיִּשְׁמַע
יְהוָה אֵלַי גַּם בְּפַעַם הַהוּא : וּבִאֲהָרִן הִתְאַנֵּף יְהוָה מֵאֵד לְהַשְׁמִידוֹ וְאַתְּנַפֵּל גַּם־בְּעַד אֲהָרִן בְּעַת
הַהוּא : וְאַת־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לְקַחְתִּי וְאֲשַׁרְף אֹתוֹ / בָּאֵשׁ וְאֶכְתָּ אֹתוֹ טַחֲוֹן
הַיָּסֶב עַד אֲשֶׁר־דָּק לְעַפְרָ וְאֲשַׁלֶּךְ אֶת־עַפְרוֹ אֶל־הַחַל הַיָּרֵד מִדְּהַר : וּבַתְּבַעֲרָה וּבְמַסָּפָה
וּבְקִבְרַת הַתְּאֵיָה מִקְצֵפִים הָיִיתָם אֶת־יְהוָה : וְכִשְׁלַח יְהוָה אִתְּכֶם מִקְדָּשׁ בְּרִנַּע לֵאמֹר עֲלוּ
וְלַשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְתַמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא תֵאֻמְנַתֶם לוֹ וְלֹא
שְׁמַעְתֶּם בְּקֻלוֹ : מִמֵּרִים הָיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי אִתְּכֶם : וְאַתְּנַפֵּל לְפָנַי יְהוָה אֶת־
אַרְבַּעִים הַיּוֹם וְאֶת־אַרְבַּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפְּלָתִי כִּי־אֵמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אִתְּכֶם : וְאַתְּנַפֵּל
לַיְהוָה וְאֵמַר אֵתִי יְהוָה אֶל־תִּשְׁחַת עִמָּךְ וּנְחַלְתֵּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר־הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם
בְּיַד חֹזֶק : וְכֵר לַעֲבָדֶיךָ לְאֲבָרְהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב אֶל־תִּפֶּן אֶל־קְשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאַל־רַשְׁעוֹ
וְאַל־חַטַּאתוֹ : כִּי־אֵמַרְוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מֵיָסִם מִבְּלִי יָכַלִּת יְהוָה לְהַבְּיֵאס אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־דָּבַר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתוֹ אוֹתָם הוֹצֵאתָם לְהַמְתֵם בְּמִדְבָר :

פ

*

וְהוֹצֵאתָ בְּכַחַף הַגֹּזֵל וּבִזְרָעָה הַנְּטוּיָה :
בְּעַת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלַי פַּסְלֵ־לָךְ שְׁנֵי־לֶחֶם אֲבִנִים כְּרֹאשְׁנִים וְעֵלָה אֵלַי הַהֵרָה וְעֲשִׂיתָ
לָךְ אֲרֹזֶן עֵץ : וְאֶכְתֹּב עַל־הַלְּחָת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחָת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ
וְשָׁמַתָם בְּאֲרֹזֶן : וְאַעֲשֶׂ אֲרֹזֶן עֵצִי שְׁטִיטָה וְאַפְסֵל שְׁנֵי־לֶחֶם אֲבִנִים כְּרֹאשְׁנִים וְאַעַל הַהֵרָה
וְשְׁנֵי הַלְּחָת בְּיָדִי : וְיִכְתֹּב עַל־הַלְּחָת בְּמַכְתַּב הָרִאשׁוֹן אֶת עֲשָׂרַת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
אֵלֵיכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וְיִתְּנֶם יְהוָה אֵלַי : וְאַפִּן וְאַרְדוּ מִדְּהַר וְאִשִּׁים אֶת־
הַלְּחָת בְּאֲרֹזֶן אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי וְיִהְיוּ שִׁם כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִסְעוּ מִבְּאֵר בְּנֵי־
יַעֲקֹב מִסַּדְרָה שֵׁם מֵת אֲהָרֹן וַיִּקְבַּר שָׁם וַיִּכְהֶן אֶלְעָזָר בְּנֵוֹ תַחְתָּיו : מִשָּׁם נִסְעוּ הַגְּרֹגְרָה
וּמִדְּהַר־הַגְּרֹגְרָה יִשְׁבַּתָה אֲרֶץ נַחֲלֵי־טִיטִים : בְּעַת הַהוּא הִכְדִּיל יְהוָה אֶת־שִׁבְטֵ הַלְוִי לְשֵׂאת אֶת־

רביעי

ואשלכם נדפוסים קדוונים ונספיים כי יתוויקיים חמר יוד זכ"ל בעל הספרים וכו' וכו' כהן ונס כמפורש הגדול נכנס עם הספרים נל"ס
ו-ח סמבתי נפרש ספוף : ובארזן יד"ו נבארזן כס"ס : בעד אהרן בעת ההוא השוא כביד בוא"ו וקרי בחיך וסיון ט"ס כפרש דברים :
אמת חטאתכם פו"ל נבואה נ"ס : ואשרף אהרן נפס : ובחבצרה ובמטה כלל הספרים מנוב וכמסע נב"מ וכו' כמפורש נכנס זה מנו שראיתי
במורה ספרים סוף פרש נבלה פס"כ סוף קרא נבאסין חד כביד סוף חד כביד ט"ן וסיון ט"ס וסיון ט"ס וסיון ט"ס וסיון ט"ס וסיון ט"ס וסיון ט"ס
ספרים זו ביום ספר כמו יד נ"ס לא נבנה וכו' זה פס"כ וונים מיתרים מד סוף וחד ט"ן וסיון ט"ס סיר הספרים ובמורה ספ"א נבנה : כרנע
ט"ן נב"ן פס"כ נ"ס : לאמר נוקף קטן : מסרים נבאין ספר מורה ט"ן ט"ס ראשונה קשנה וכן מנו אמת בלתי מות קשנות מכל גרונ הספרים לא
מבא"ב כן וכן כביד נבל חור מורה ספ"א וסיר"ל : אמת דארבעים נבפרים כי נבדשית קשנות ט"ל כביד ונבלל לא נבאף : אל קיש הקוף
ספוף לבדו ר"ק נבבלל דף רל"ט ובספרים ולתי ט"ן ס"ח פ"י וכן כביד בחוקים ונבל נבאח כהן : סבלי קדמיה דבלה לך סבלתי בנינה
נשכח מורה סבלי : אמת דבריים נב"ס סקמלת כ"ל ט"ל לא ככ"ל : בעת דהוא הכדיל ח' ונ"י עין סוף סריו"ל לוי קדם לישראל ויבלי' ל'
נ"ט

ראה יא יב
איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרגו בה כאשר
דבר לכם

הפמרת עקב ישעיה מוט ותאמר ציון עד וקול זמרה

ראה

אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: אתה ברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן ההרף אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה אתה ברכה על הר גרום ואת הקללה על הר עיבל: הלא הטה בעבר הירדן אחרי ררך מבוא השמש בארץ הבנעני הישב בערבה מיל הגלגל אצל אלוני מרה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יכהו יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: () ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום * אלה החקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה בלדימים אשר אתם חיים על הארמה: אבר תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מוֹבַחֲתֵם ושבחתם את מצבתם ואשריהם תשרפן באש ופסילי אלהיהם תגרעו ואתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי אם אלה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו וקאת שמה: () והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדרתיכם ונדבתיכם וזבחת בקרנכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון בכל אשר אנחנו עושים פה היום איש בלדישור בעיניו: כי לא באתם עד עתה אליהם ואלה הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: () והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תבאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם

פרשת ראה

ראה סמוכה: אחרי דרך נרדף להפסוק ממש במלך אחרי מכוני הספס כמ"ס רס"א: הושב בהצגת הללי וכל ספרים כמובן יד ממוייקש ודפוסים ישנים חסר וכן במסורת פ' ויחי יושב יד מלאים כמורה וכו' וחסר סס טנים מהם הא' והב' חלקיו והכנעני יושב כמקל דשלה לך' והסכי יושב דויהמר ה' אל מירח אמו לדברים: ויש ימר רמה החלמי ממ לפניך וברוך לפניך קולמוס. ומסוק אל מירח אמו הכוזב סס ה' אשר יושב כחשונן דמק חק' () ומסוק כמבר פירדן בגי' הוא אשר יושב כחשונן דלו ינדיל דואחשנן זו היא מסורת החתמים סכני' הר"ש אל ובסוף כתב הל'ין שטר' פלאים וכו' נחוריימ' וסאר ליטח דיושב נחוריימ' חפר וכו' כתיב וסאר ליטח דבוק' חסר כר מן א' בליטח אחרי' ויטח יוסף אל מבי' ואל אחיו ומסור עליהם בלכות מלאים כר מן ב' חסדים כנכי' וכמו: אצל אלוני מרה ירושלים' חלו נאמרין אמר ר' אלעזר בר' שמסון נחמי' ליופרי' כומים וייפסס פורמכס ולא הועלמס לעבבמס כלום ספסמכס נחורמכס מכל אלוני מרה שטס: והלא ידוע סהוב סכס מל' סמין חסר דורסין לגזרה טוב ואלו דורסין לגזרה טוב * נחמר כמן אלוני מרה וכאמר להלן כפרסס לך לך פד אלון מרה * מס להלן סכס חק כמן סכס וסכי מירח כננלי: שמה סהין דגוסה: והיה דמקום וכו' עולתיכם וזבחיכם דין לחוד נחוריימ' מל' וכו' קדמס וחסר ואל' פניינא וסאר' סלמיס כמיי חסר דחסר ונחוריימ' סכסוים כמקום סכס סכס * ונרדף להניס כמס סכסו כמסורת ירמיה סהין: אשר תדרו כספרים מדוייקים סד'ל' כדגס וכו' סכסין ונכסחלום כמזני יד ספסר דמיי כנליוניהם כנללי תדרו סד'ל' רפס: וגס כחכול דק כ"ג כמס כסס ר' יסקן כן אלעזר כי כספר סללי חסר כנליוניהם נאמ' סד'ל' רפס * וכן כמס סמור' כסמו:]

מנין המצו

ראה יג קד

ק

אֲהִיבֶם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : אַחֲרֵי־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאֵת־
 תִּירְאוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֵתוּ תַעֲבֹדוּ וְבוֹ תִדְבְּקוּ : וְהִבְטִיָּהוּ הָיָה לָכֶם
 חֵלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דַבַּר־סֵרֶה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַפּוֹצֵא אֶתְכֶם וּמֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהַפָּדָה מִבֵּית עַבְדִּים לְהַדְרִיחַ מִן־הַדְרִיךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵלַכְת בָּהּ וּבַעֲרַת הָרַע
 מִקִּרְבְּךָ : ס פִּי יִסִּיתֶךָ אַחֲרָיךָ בְּדֹאמָה אוֹיְבֶיךָ אוֹ אִשֶׁת חֵיקְךָ אוֹ רַעֲךָ
 אֲשֶׁר בְּנַפְשֶׁךָ בִּסְתֵר לֵאמֹר נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֶתָּה וְאֶבְיָדְךָ :
 מֵאלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם הַקְּרִבִים אֵלֶיךָ אוֹ הַרְחֵקִים מִפָּנֶיךָ מִקְּצֵה הָאֶרֶץ וְעַד־קְצֵה
 הָאֶרֶץ : לֹא־תֵאבְדָה לּוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא־תַחֲוִים עִינֶיךָ עָלָיו וְלֹא־תִזְכָּל וְלֹא־תִכְסֶה עָלָיו :
 כִּי הָרַג תִּהְיֶהנָּךְ יָדֶךָ תִּהְיֶהנָּךְ בְּרֵאשֹׁנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כְּלָדַיִם בְּאֲחֵרָנָה : וְסַקַּלְתוּ בָאֲבָנִים
 וּמַת כִּי בַקֵּשׁ לְהַדְרִיחַ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַפּוֹצֵא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 הִסְגוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדְבָר הַרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ : ס כִּי־תִשְׁמַע בְּאֶתָּת
 עֲרִיף אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לִשְׁבַת שֶׁם לֵאמֹר : יֵצְאוּ אַנְשֵׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל מִקִּרְבְּךָ
 וְיַדְיִחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עִירֶם לֵאמֹר נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם : וְדַרְשָׁתָּ
 תִּסְדּוּ וְחָקְרָת וְשָׁאלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אִמֶת נִכּוֹן הֵרֵב נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ : הֲבֵנָה תִּהְיֶה
 אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־חֶרֶב הַחֶרֶס אֶתָּה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֵמָתָהּ לְפִי־חֶרֶב :
 תִּסָּה וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רַחֲבָתָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָּאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ לְלִיל לִיהוָה
 תִּסֹּ סוֹ אֱלֹהֶיךָ וְהִיתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד : וְלֹא־יִדְבַק בִּירֶךָ מֵאוֹמֶה מִן־הַחַרְס לְמַעַן יֵשׁוּב
 יְהוָה מִחֲרוֹן אָפוֹ וְיִתְלַךְ רַחֲמִים וּרְחֻמִּים וְהִרְבֶּה בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיךָ : כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיֵּשׁוּב בְּעֵינֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ : * ס בָּנִים אַתֶּם לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְדוּ וְלֹא־תִשְׁמְרוּ קֶרֶחַ בֵּין
 עֵינֵיכֶם לַמֵּת : כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתֶּם לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבָרַךְ בְּחֵר יְהוָה לְהִיזוֹת לּוֹ לְעַם סָגוּרָה מִכָּל
 הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־הָאָרֶץ : ס לֹא תֵאכַל כְּלִי־תּוֹעֵבָה : וְאֵת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
 תֵּאכְלוּ שׂוֹר שֶׁהַ כְּשׁוּיִם וְשֶׁהַ עֵזִים : אֵיל וְצִבִי וְיַחֲמוֹר וְאֶקֶז וְדִישָׁן וְתֵאוֹ וְזֹמֶר : וְכָל־
 בְּהֵמָה מִפְּרִסֵּת פְּרִסָּה וְשִׁמְעֵת שִׁמְעֵת שְׁתֵּי פְּרִסוֹת מַעֲלַת גֵּרָה בְּבֵהֶמָה אֶתָּה תֵּאכְלוּ : אַךְ
 אֶת־זֶה לֹא תֵאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיטֵי הַפְּרִסָּה הַשְּׂמֹעָה אֶת־הַגָּמֶל וְאֶת־הָאֲרָנָבֶת וְאֶת־
 הַשֵּׁפָן כִּי־מַעֲלָה גֵרָה הִמָּה וּפְרִסָּה לֹא הִפְרִיטוּ מִמָּאִים הֵם לָכֵס : וְאֶת־הַחֲזוּר כִּי־מַפְרִיט
 פְּרִסָּה הוּא וְלֹא גֵרָה מִמָּא הוּא לָכֵס מִבְּשָׂרָם לֹא תֵאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִנְעוּ : ס
 אֶת־זֶה תֵּאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בָּמִים כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סַנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת תֵּאכְלוּ : וְכָל אֲשֶׁר
 תֵּעָא אֵיזְלוּ סַנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת לֹא תֵאכְלוּ מִמָּא הוּא לָכֵס : ס כָּל־צִפּוֹר טְהוֹרָה תֵּאכְלוּ :
 וְזֶה

חנה נחם ס
חסא חסב

יד
רביעי
הסחט
תע

כִּי דָבַר הַלֵּלָה רַסָּה : כִּן אִמְךָ הֵיכָל רַסָּה : וּסְקַלְתוּ בָאֲבָנִים כַּגֵּל לְטוֹן לְאוֹרִים פְּנִחוּ כַּגֵּל הַזֵּרִים הֵם דָּמַס בְּמֵר יְהוָה וְאִפְלֵא מִן הַאִמּוֹד כֵּסָם
 כַּגֵּל מַחוּס נַסְמוֹס מִל טַנִּי כַחֲמוּס בַּקֵּשׁ הֵיכָל רַסָּה : וְכָל יִשְׂרָאֵל נָסִם הַקְּדוּשָׁה בְּיוֹד לֹא כִכָּף : כִּי הַשְּׂמֵק נָסִם מַלְת כִּי כַחֲמוּרִיךְ וְנַמְקָה : וְשַׂרְפַת
 בָּאֵשׁ נָסִם וְסַרְפַת כַּגֵּל . כַּאֲשֶׁר כִּרְכִיב וְאֵין כַּסֵּם קַרְמָה מַזְלָה : וְנַחֲן לְךָ מֵחֲרִיד כִּינּוֹן : הָעַמִּים מֵחֲרִיד כִּסָּה וּזְקָן טָסֵן כַּסֵּם וְכִן הוּא כַּסֵּם י'
 שׂוֹר שֶׁהַ כְּשׁוּיִם כִּן הוּא כִּסֵּין קוֹדֶס לִכְסִי כַּסֵּם מַסְמְרֵי כַּסְרַס וְיִקְרָא וְכִן הוּא כַּאֲשֶׁר כִּסִּיב : וְדוֹשָׁן כַּסְמָן סְלָנִי וְכַסֵּל סַסְרִים מְדוּיָאִים
 וְסַסְרִיבָהֶס מֵלֵא יוֹד וְחִסֵּר וּל' כַּסֵּם כַּסֵּף פְּרִסָּה וְיִשְׁלַח וְכִן כַּסֵּב בַּעַל כַּסְמָה כִּסִּיב : שְׁתֵּי פְּרִסוֹת כַּסְמָה כַּסְרַס וְהַיָּה כַּסֵּב בַּשּׂוֹרֶס פְּרִסָּה וְיִשְׁמַעֵל
 סַסֵּף לוֹיָהּ כִּיֻּס סַסְרִיבֵי חִסֵּר וּל' כַּסִּיב וְחַנְרִיב דַּסְסַב מוֹרָה מַלֵּא וּל' כַּסִּיב : וְסַסְרִיבֵי כַּסְמָן סְלָנִי וּמִסְרִיבֵי יוֹרְסְלָנֵי וְסַסְרִיבֵי י' וְכַסְרִיבֵי
 ב' דִּין מֵלֵא וְפְרִסָּה סַסִּיבֵי חִסֵּר כַּסֵּם וְכ' סַסִּיבֵי ל' : וְסַסְרִיבֵי חֵלֵד חִסֵּר וְאֵלֵד מֵלֵא וְסִימָן וּמִסְרִיבֵי סַסְרַס לְדָן אֵלֵד זֶה מֵאֵכְלוּ לֵא כַּסֵּר יוֹל'
 קָרִיִס לְמַתְךָ כַּסְרַס וְחַנְרִיבֵי דַסְסַב מוֹרָה מַלֵּא יוֹל' כַּסִּיב כִּר מִן יוֹד כַּסְרַס לְכּוֹף מִיְכוּמָה : וְאֵת חַסְפָן כִּי מַעֲלָה גֵרָה הִמָּה ב' כַּסִּיבֵי יוֹל' סַסִּיבֵי חֵלֵד
 לִיס וְסִימָן כִּי מַעֲלָה גֵרָה הוּא דַגְמֵל וְשִׁמְן דַּסְרִיבֵי כִי מַעֲלָה גֵרָה הִמָּה מוֹרָה וְאֵלֵד לְטוֹן רַנִּים הוּא כַּסִּיבֵי י' : מְדָה סַסִּיבֵי וְסַסִּיבֵי
 פְּגִימָל רַסָּה : כָּל צִפּוֹר טְהוֹרָה חִסֵּר וּל' זִכְרִים טְהוֹרָה כַּסֵּ

יד

וה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעוניה : והראה ואת האיה והדיה למיתה :

ואת כל ערב למינו : ואת בת היענה ואת החמס ואת השחף ואת הנץ למינה : את

דבוס ואת הינשיף והתנשמת : והקאת ואת הרחמה ואת השלף : והחסירה והאנפול

למינה והדוכיפת והעטלף : וכל שרץ העוף ממא הוא לכם לא יאכלו : כל עוף טהור תעב

תאכלו : לא תאכלו כל גבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או סכר לנכרי כי עם תענ

חמישי
ש יום שמיני
של פס ושל
שמיני עשר
יום שני של
שבועות כח
בסב לספר
ואשכנזים
תעד

קדש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו : פ

עשר תעשור את כל תבואת ורעה היצא השדה שנה שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך של פס ושל

במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנה תירשה ויצהרה ובכרת בקרה וצאנה למען יזכרו

תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים : וכיזכרה מסך הדוד כי לא תוכל שאתו כי

ירחק מסך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך : ונתתה

בנסך וצרת הנסך בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : ונתתה הנסך

בגל אשר תאמר : נפשך בבקר ובצאן וביון ובשכר ובכל אשר תשאלה נפשך ואכלת שם

לפני יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך : והלוי אשר בשעריך לא תעובנו כי אין לו חלק

ונחלה עמך : ס מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה תעה

הוא והנחת בשעריך : ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה

אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה : *

טו
ששי
ולוי ליש
ושבת
תעו עז
תעח

מקץ שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמטה שמוט כל בעל

משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגיש את רעהו ואת אחיו ביקרא שמטה ליהוה : אתה נכרי

תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך : אפס כי לא יהיה בך אביון כי בך יברכה

יהוה בארץ אשר יהוה : אלהיך נתן לך נחלה לרשתה : רק אם שמעו השמע בקול

יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום : כי יהוה אלהיך

ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובה לא

ימשלו : ס כי יהוה בך אביון מאחד אחיך מאחד שעריך בארצה אשר יהוה

אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיק האביון : כי יפתח תפתח

את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו : השמר לך פניהו דבר עסל לבבך

בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינה באחיק האביון ולא תתן לו וקרא

עליך אליהו והיה כה חטא : נתן תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר

הזה יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה ובכל משלח ידך : כי לא יחדל אביון מקרב הארץ

תעט
תפא

על

והראה כריש וכסוס שמיני כר'לם והכי מוכח כהולין פרק אלו סריפות ובחטור מרכב אור כר'לם חסין לכו נא' פן חד וחד חד דל'ג
וחד ריש : והדיה כר'לם דנוסה : את הכוס מסבי ביה דלמרי ומא : וכל שרץ העוף שסא הוא לכם מיין למורי כהניס סקן הוא לכם
דעסנה פורה שחא הוא לכם וא'סס א'ו ככל סקן שחא : לא תאכלו כל גנגל לא נחקף : ומלל כל רפה : לנכרי הל'מד כסוח חזקוני
במסור : מעשר בספרים מדויקים כ'הס'ין כסוח לכו וכלל מאריך כמ'ס וכן כמד בעל מור מורה ודונמנו א'פ כל מעשר מיזמתן בסמור
וח' סיס לסקק נוח אכאר נחמיה סמין יו'ד כמורס ספוזר ימכרד סמו : דנגן תורשך מן ריש ספרל דלכניס סל עסר מסכר כמין דנגן
כין תורשך ומן עסר מסכר סל סוף ספרל כמין דנגן תורשך וכולכו מלל יו'ד וחסר ומ'ו כמר ריש : ואכלת שם סס'ין דנוסה : וביתך מין יו'ד
כין מ'י' לכו' וכן כמ'ס ר'ה'ל ז'ה מלכ'ת מלל כלי ביתך מלל חד יוד קריס למ'יו וכל לישכ' דביתך כמ'יוניכ' דכומ' : סקצה שלש
שנים כמ'וס : לא יהיה בך מלל לא כמ'אריך ומין כה סקף : יהיה כמ'אריך לכד כ'וד וסקף אחריו לכ'ן כ'י'ל כך דנוסה מדין לחיק וכן הוא
כמ'ס : אכל בספרים אחרים מלל יהיה כמ'ירכ' כ'וד כמ'יה ומין סקף אחריו ולסיכ' כ'י' רפה : כך כ'י'ל דנוסה : גוים כ'י'ל דנוסה : יוד
לו הל'מד רפה : די כג'ס : בלועל כ'י'ל רפה : בכל מעשך כמ'יר נחמן ונחקף וכן הוא כהניס כעני'ת כמ'א'ל'ת מל'ל מכלל מור
פורה ומכל מקום קריאמו כקפן ססוף כמו סלכוכ לט'ט' של כל סכנור כמ'ד :

טז

ולאבינך

על כן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח אתיהך לאחיה לעניך ולאביתך בארצה: **ד**
 כי יזכר לך אחיה העברי או העבריה ועברך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו
 תפס פנחפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: העניק תעניק לו מצאנך
 ומגננה ומיקנה אשר ברכה יהוה אלהיך תתן לו: **ה** וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
 ויפקד יהוה אלהיך על כן אנכי מצוה את הדרבך בזה היום: והיה כיהי אריך לא אצא
 מעמך כי אהבה ואת ביתך כייטוב לו עמך: ולקחת את המרצע ונתתה באוני ובללת
 והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחה אתו חפשי מעמך
 כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכה יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: * **ו**
 כלהבכור אשר יולד בבקרה ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה: אלהיך לא תעבד בבכר שורך
 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה
 תפה אתה וביתך: וכיהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה: אלהיך:
 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ
 תשפכנו במים: * **ז**

והאמיליאני
 פתחיליבא
 לוי לאשלי
 לוי ושבה

שמור את חרש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחרש האביב הוציאך יהוה אלהיך
 ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו
 תפו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ
 מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך: **ח** ולא יראה לך שאר בכל
 תפז גבלך שבעת ימים ולא ילחן מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל
 לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
 ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך:
 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: **ט**

לוי ליש
 ין
 שלשי לוי
 תפז

שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות:
 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת גרבת ידך אשר תתן כאשר יברכה יהוה אלהיך:
 ושמחת לפני יהוה אלהיך וזבנת וזבנתך ואתה ויהוה אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כיהי עבד
 היית במצרים ועשית את החקים האלה: **י**
 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספה מגננה ומיקנה: ושמחת בחגך אתה ובנך
 ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג
 ליהוה

דיעוי ליש
 חמשי ליש
 למסור
 תפח

ולאבינך במיקון כ"ה יסן ולאבינך ונספר זקן מלאמי ולאבינך ע"כ וכמסורת פוכים שהוא הדר כמו שנספר דפרשט מסכטים: וז"כ ה"מ"ה ל"ח
 פסה מסכט אבינך חסר ולא' כמיב ורכיבא ולאבינך בארצך ורכיבא ואכלי אביני משך הלין ג' חסרים בליסכא: ועברך שש שנים הבי' נקמך רחב
 ונמארין נקמך ספרים כ"י ונדכוכים יסכים: וכן ועברך שש שנים בירמיה סי' ל"ה והם שנים דומים במחויב: וסגורך בנימל דנוסה: וביוסף
 סגור' רפה: בשלחך הסטם נמיון סג' כי מינו פסט אלא קדמא: משנה הו'ן דכנול * כל הבכור נסמרים מדלויקים כ"י ונדפוס יסן סג' כ"ה
 כל נמארין ונמקך בין סבי המלות כמו סככהפי לטיל אבל בכל הש סך: ורבים כיוולא נהן נספר פליס סימן כ"ב ל"ד כ"ס מ' ס"ב ס' ק"ו: וז'
 נסגל' סימן ו' ל' כ"ה: ור"ה כ"ה כ"ס: ונדומים סימן א' מ"ג ונבלין: א' מסס כמוב מליו ג' מוקפים וממונים ומ"מ קריאלת כולם נקמך חסוך כי
 לא נמסר רק כל מנהגתי מאמר כה מילים ל"ה כל אחי רס מסלי י"ס: שסס נקמך רחב ע"ס הססורת סמין כסס מקף וזס סלא כדכרי ר' מלכה הססרדי
 ככסן כי הסטס מססה אומי וממילודו אף יל מי סכוא נקמך גדול כי לכן נא הסטס לסכות הכרה הכיוד מקמך למכס נמססל כמו כל הכבור כל
 ההמלה: האבלנו הראשון סמיו רפה: לחם עני חסר ולא' סיין ססר הכושר פרשט דראסיס דף ל"ג: בחפזון כיה"פ רפה: באשר יבדכך
 דמסטין וסניוין אשר נקריאלת וסימנס נמסורת ויכס כיון א': חעשה לך אילן בלמיר דגס:

תצו וישנתה בה ואמרת אשימה עלי מלך בכל־הגוים אשר סביבתי : שום תשים עליך מלך
 תצח אשר יבחר יהוה אלהיו בו מקרב אחיה תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליה איש נכחי
 תצט אשר לא־אחיה הוא : רק לא־ירבה־לו סוסים ולא־ישב את־העם מצרימה למען הרבות
 חק תקאסום ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד : ולא ירבה־לו נשים ולא יסור
 חקב ג לבבו וכסף וזהב לא ירבה־לו מאד : והיה כשבתו על כסף ממלכתו וכתב לו את־משנה
 התורה הזאת על־ספר מדפני הכהנים הלויים : והיתה עמו וקרא בו כל־ימי חייו למען
 ילמד ליראה את־יהוה אלהיו לשמר את־כל־דברי התורה הזאת ואת־החקים האלה לעשותם :
 לכלתי רוס לבבו מאחיו ולבלתי סור מדה־מצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על־ממלכתו
 יהוה ונבניו בקרב ישראל : * ם לא־יהיה לכהנים הלויים כל־שבט לוי חלק
 ונחלה עמי־ישראל אשר יהוה ונחלתו יאכלו : ונחלה לא־יהיה־לו בקרב אחיו יהוה הוא
 נחלתו כאשר דבר־לו : ם וזה יהוה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי
 תקו תקו הובח אס־שור אס־שה נתן להן הורע והלחיים והקבה : ראשית דגנה תירשה ויצהרה
 וראשית גז צאנה תתן־לו : פי בו בחר יהוה אלהיו מכל־שבטיה לעמור לשרת בשם־
 רביעי יהוה הוא ונבניו כל־הימים : * ם וכי־בא הלוי מאחד שעריה מכל־ישראל
 אשר־הוא גר שם ובא בכל־אות נפשו אל־המקום אשר־יבחר יהוה : ושרת בשם יהוה
 אלהיו בכל־אחיו הלויים העמרים שם לפני יהוה : חלק כחלק יאכלו לבד ממכרו על־
 האבות : ם פי אתה בא אל־הארץ אשר־יהוה אלהיו נתן לך לא־תלמד לעשות
 כתועבת הגוים ההם : לא־יפצא בך מעביר בנו־ובתו באש קסם קסמים מעונו ומנחש
 יא־ב יגומכשא : וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אלה־תמים : פיתועבת יהוה כל־עשה
 תקיד אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיו מוריש אותם מפניך : תמים תהיה עם יהוה
 תקטו חמשי אלהיו : * פי והגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל־מעננים ואל־קסמים ישמעו ואתח
 לא כן נתן לה יהוה אלהיו : נביא מקרבה מאחיה בכני יקים לה יהוה אלהיו אליו
 תקיו תשמעו : ככל אשר־שאלת מעם יהוה אלהיו בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע
 את־קול יהוה אלהי ואת־האש הגולה הזאת לא־אראה עוד ולא אמות : ויאמר יהוה אלי
 היטיבו אשר דברו : נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי רברי בפיו ודבר אליהם
 את כל־אשר אצונו : והיה האיש אשר לא־שמע אל־דברי אשר ידבר בשמי אנכי ארש
 תקיו מעמו : אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא־צויתיו לדבר ואשר ידבר
 תקיח בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא : וכי תאמר בלבבך איכה נע את־דבר אשר
 לא־דברו יהוה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא־יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
 לא־דברו יהוה בידו הנביא לא תגור ממנו : * ם כִּי־זכרית יהוה אלהיו

את

וישנתה כס' זכ' בנסורת לית מלה : הספון חד מן ג' מסריו וא' קדמה וי' ואלא וא' נדרהס וסיון לא מספון לראות כפי דומה ומלטה
 פמכס ולא מספון למטר דברד : לא מספון לסוד דככח : וחד בלמוד כמורה מלה נח' לפ קדים לס'מך מלוכי וא' וחסר יוד ומלה וא' לא מספון
 לפס מכו דמסופ וו היה במסרה כמחייט מלה מין לחמיו ופמכס מין לניוט : וכמלה פמכסי כספר כר' מה ז' : וכמדפיס נח' טק מרש ומרש
 גרש והסוף ודרש מלה כהגון : פלמני נסמח' דברגים כסרח' : הלויים כל' מד רסה : וקרא כו כנסורת מרשט טוה טוה זס טס ו'
 רסנירין כה : יסין ושמואל טיון סה שככמתי כסרסה חקפ טל לא כמח מיון ושמואל : כקרב סני' דנוס' : סעביו נשירכ' לא כמכיר :
 חמס' כמט כמל כמרויס שסמ' גרולכ וכו נמל' כמק' כסרס' וחייון ס' יסן סה שמיין כו כספרי סכרד וכמל' כ' כ' ח' רכיס' פליס' כונכיס' מ' י'
 רמטוס דמכמכ מספר : כו רגוים דמלה מין כו פיסכ' : לא אוסף ס' מ' כ' כ' ח' יסן סה שמיין כו כספרי סכרד וכמל' כ' כ' ח' רכיס' פליס' כונכיס' מ' י'
 ורסוסים מייא קדמה סנין כל - כמלה לא סנין כל : דבר ס' ל' רס' : כפיו כני' ל' דנוס' : האיש כסס' : לא דברו כל' לא רסה :
 כקורה

ספר הדברים כ כא

את־הַנְּוִים אֲשֶׁר יָהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת־אֶרֶצְוֹ וירשתם וישבתם בעריהם ונבתייהם: **שלוש**
ערים תבדיל לך בתוך ארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תבין לך הדרך ושלשת תקב
את־גְּבוּל אַרְצָהּ אֲשֶׁר יִחְלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנוֹם שִׁמָּה כִּלְדָצֹחַ: וזה דבר הרצח
אֲשֶׁר־יָנוֹס שִׁמָּה וְחַי אֲשֶׁר יָכָה אֶת־רַעְיוֹנָהּ בְּבִלְדִיעֶת וְהָיָה לַאֲשֶׁנָּה לוֹ מִתְּמַל שְׁלֹשָׁם:
וְאֲשֶׁר יָבֹא אֶת־רַעְיוֹנָהּ בַּיַּעַר לִחְטַב עֵצִים וַיִּדְחַה יְדוֹ בַּגֵּרָוֹן לְכַרֵּת הָעֵץ וַיְנַשֵּׁל הַכְּרוּל מִן־הָעֵץ
וּמֵצֵא אֶת־רַעְיוֹנָהּ וּמֵת הָיָה יָנוֹס אֶל־אֶחָת הָעֵרִים־הָאֵלֶּה וְחַי: פן־יִרְדֹּף גֹּאֲל הַדָּם אַחֲרָי
הֵרָצֹחַ כִּי יַחֵם לִבּוֹ וְהָשִׁינִי כִּי־יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ וְהַכְּהוּ נַפְשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מוֹת כִּי לֹא שָׁנָא
הוּא לוֹ מִתְּמוּל שְׁלֹשִׁים: עַל־כֵּן אֲנִי מְצִיָּה לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עָרִים תְּבַדִּיל לְךָ: וְאִם־יִרְחֹב
יְדוֹד־אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבוּלָהּ כִּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ וְנָתַן לְךָ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דָּבַר לְתֵת
לְאָבֹתֶיךָ: כִּי־תִשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹה הַזֹּאת לַעֲשׂתָהּ אֲשֶׁר אֲנִי מְצִיָּה הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלַמֵּת בְּדַרְכָּיו כְּלִי־הַיָּמִים וַיִּסַּף לְךָ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה: וְלֹא
יִשְׁפָךְ דָּם נָקִי בָּקָרֵב אַרְצָהּ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחְלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים: פ

וכידיה איש שנה לרעהו וארב לו וקס עליו והכהו נפש ונתן ונס לאחת הערים הא: ושלוה
וקני עירו ולקחו אותו משם ונתנו אותו ביד גאל הדם ומת: לאתחוס עינה עליו ובערת
דס־הַנְּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וּמוֹכֵב לְךָ: *
בַּנְּחִלָתָהּ אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ: לא תשיג גבול רעה אשר גבלי ראשנים
עַד אַחַד בָּאִישׁ לְכַלְעֵץ וְלְכָל־חֲטָאֹת בְּכָל־חַטָּא אֲשֶׁר יִחַטֵּא עַל־פִּי וּשְׁנֵי עָרִים אוֹ עַל־פִּי
שְׁלֹשָׁה עָרִים יִקָּם דָּבָר: כִּי־יִקָּם עַד־חַטָּס בָּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ כִּרְחָ: וַעֲמַדוּ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכְּהֹנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם: וְהִרְשׁוּ
הַשֹּׁפְטִים הַיֹּטֵב וְהַנָּה עַד־שִׁקְרָה עִנְיָה בְּאִחֵיו: וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כִּאֲשֶׁר וְקַם לַעֲשׂוֹת
לְאֵחָיו וּבְעָרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ: וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וּרְאוּ וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרַע
הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: וְלֹא תַחֲסוּ עֵינֶיךָ נִפְשׁ בְּנִפְשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל: *

כייתצא למלחמה על־איבך וראית סוס ורכב עם רב מפך לא תירא מהם
בִּיָּהוּזָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ויהיה בקרבכם אל־המלחמה ונגש דבון
וְדָבַר אֱלֹהִים: וְאֹמַר אֱלֹהִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קָרְבַּם הַיּוֹם לַמַּלְחָמָה עַל־אִיבֵיכֶם אֶל־
יָרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־תַּחְפוּ וְאֶל־תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יְהוּזָה אֱלֹהֵיכֶם הַהַרְדָּךְ עִמָּכֶם
לְהַחֵס לְכֶם עִס־אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: וְדָבְרוּ הַשְּׁטָרִים אֱלֹהִים לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר
בָּנָה בֵּית־יְהוָה וְלֹא חָנְכוּ יָלְדָה וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ מִיָּמֵי מִלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַנְכֵנוּ: וּמִי־הָאִישׁ
אֲשֶׁר

בעדיהם בלי רסה: מחפול הבני מלא כהמק הללי ונסקרים מלוויקים וכבר הסמדיך מל האמת נכרסת וכל מל פכוק וסנה אינו כסו
במחול סמחוס: ויספת בקדמת לא כנסת: אחת העידים האל ח' מסכסין בלשון האלה וסימן כמסורם פישת מולדת יבחס: ובעדת זם הליל
רסה: הנחל סח'מ ככח: כיו יקום מין בו ססקא: כאשר ר'מ' רל'ק'מנה כאשר ר'מ' גם מכלול סקל פלל עם הזורים ססה ספליס ומינס ככסס
וקס קמויסי: וכנס כל יר' אליה המדקדק כיו לא נחכא כאשר ר'מ' רק ככח וכן כאשר זסס ה' כחמות (כרסס וכרסס) אינו קמוין: גם כנ' לל
ססיק רק ססה ה' אסר ר'מ' ולא תחוס עונך ככל ססרים מלוויקים מלא פרון יודין כר בתרחס וכן ססר סה'ס' סה' כל פסיך ורסס דלך לך מלא פרון יודין
כתיב וכל ליססל דביניך כחורייסא קדריח כו'ן דריה כסויל כחומל מלא פרון יודין כר פון ג' ססרים יוד' מכיין וסימן לא יססה בעיך ככלחך
פרסח רסס': וכל מחוס עיניך כנס ככסס וק'סמ חמ ככס לא מחוס עיניך: וססרסל מלאיס פרון יודין כחורייסא וכללכסו מלאיס יוד' קדססס
פ'כ' וכמסורית פרסח רסס' חסיך ר' ססר כלססל מלא כחורייסא כלמסרין וססרסל כססר קריח: כיו חצא לסלחסס על איבך ססר וס' וי'ר'
וכן כמיסרית כל חורייסא ססר וס' וסלל יוד' כר מן כ' ססר כססר וסימן כיו פלל למלחסס קדססל רססל דין וסלך וכלכס פרי דס כסו': וכן ססר
ס'ס' יוד' וכל ססר חורייסא איבך ככיו ססר וס' וסלל יוד' וסיין ז'כ כנ' כחור סס' ג' ודסרסל ס'ו'סו ככסייל: כקרבכס סרי'ס כקצן ססוק
כחו ימן מסכסס דסר סז' (יס'סיה ל) וסנה רוב סכולס סומים כקריחל ססלס סססל לא ככלך כקודסס כיו אף קוריס סומס כקרבכס כני'ס וכבר
ס'ו' ס'סס ככיו סס'כ' כ'כ' כח'ס מן ססל'ס ססר כ'ף כרסססס וכל סר לית דכופיס ספר סרכסו מוס ס'ף: וסנככו סח'מ' כסו חופיני:
נשע

מני העצ
תקב
עשי
תקב
תקב
תקב

אשר נטע כרם ולא חללו ילד וישב לביתו פדימות במלחמה ואיש אחר יחללנו ומיהאיש
אשר-ארש אשה ולא לקחה ילד וישב לביתו פדימות במלחמה ואיש אחר יקחה ויטע
השטרים לדבר אלהים ואמרו מיהאיש הירא ורד הלכב ילד וישב לביתו ולא ימס את
לכב אחיו בלבבו והיה ככלת השטרים לדבר אלהים ופקרו שרי צבאות בראש העם *
כיתקרב אל-עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום והיה אם-שלום
תענה ופתחה לך והיה בל-העם הנמצא-בה יהיו לך למס ועבדיך ואם-לא תשלים עסק
ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה ונתנה יהיה אלהיך בידך והפית את-כל-זכורה לפי-
חרב רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר-יהיה בעיר כל-שללה תבו לך ואכלת את-שלל
איביך אשר-נתן יהוה אלהיך לך בן העשה לכל-הערים הרחקת מסך סוד אשר לא-
מערי הגויכ-האלה הנה רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא
תחיה בל-נשמה ביהחרם תחרימם החתי והאמרי הבנעני והפריז החוי והיבואי באשר
צדק יהוה אלהיך למען אשר לא-ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהים
וחטאתם ליהוה אלהיכם כיתצור אל-עיר ימים רבים להלחם עליה
תקבט לתפשא לא-תשחית את-עצה לנדה עליו גרון פי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ
השדה לבא מפניך בפצור רק עץ אשר-תדע כי לא-עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת
ובנית מצור על-העיר אשר-היא עשה עמך מלחמה עדירתה *

שבעי תקבו

תקבט

תקל

למטע

שפוק

כא כיתצור חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הוצי
ויצאו וקניו ושפטו ומרדו אל-הערים אשר סביבת החלל והיה העיר הקרבה אל-החלל
ולקחו וקני העיר והוא עגלת בקר אשר לא-עבר בה אשר לא-שכנה בעל והורדו וקני
העיר והוא את-העגלה אלתחל איתן אשר לא-יעמד בו ולא יורע וערפושם את-העגלה
בנחל ונגשו בהנים בני לוי כי כם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל-
פיהם יהיה פל-ריב וכל-נגע וכל וקני העיר והוא הקרבים אל-החלל ירצנו את-יהודים
שפוק על-העגלה הערופה בנחל וענו ואמרו יהנו לא שפכה את-הדם הזה ועינינו לא ראו
בפך לעמך ישראל אשר-פדית יהוה ואל-תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם
ואתה תבער הדם הנקי מקרבך ביה-תעשה הישר בעיני יהוה

הפסדת שופטים ישעיה נא אנכי הוא מנחמכם עד אלהי ישראל ולאישליאני שמואל א ח ויהי כאשר
זקן שמואל עד איש לעירו

כי

נטע כרם נא מלך שלל כמנכב : יחללנו כ"ד בשוא ובמ"ה כמנחם חוקוני : ואבות מד ש"ה וכו"ה כענין מלרס : כל שללת כך דינו
ושפטים ניה דאחרי וכל מלך : הגזים האלה במקרא ספרים כמוני יד מדויקים הגזים כמקף וכמ"ה כמאריך וזכו דעם ב"א כפי מה שמלמי
בחילופי ב"א וב"ב כ"י וב"ג כמאריך וזכו דעם ב"א כפי מה שמלמי : וברזו הזין נכוסה : כי
חצור וגו' להלחם כלה נכוסה : להשמה המ"ו כמקין לנד וכלל מאריך כמ"ו : עשה כמס הפארזי עושה מלש וכמס מדוייק מסר ש"ב
וככל הספרים מסר וכן כמס הר"ה ז"ל : וכמסר עשה ו קמחין וכמלמי כולם מסרים : ומרדו סד"ל בשוא לנדו כמסרבו למסרס הקרובה
ויהוה העיר הקרבה כמסרס כ"י הקרובה ו המלמים וס"י כמחלה הקרובה : ויהי הפיר הקרובה פלוגמא חס מלח או מסר סד כאן : אבל סר"ה
כמס הקרבה אל החלל מסר וז"ל כמין וזד מלח וא' ולאחיו כמפולס הקרובה : אשר לא עבר בה מכן נכ"פ דפרס כמין מליט מוף כסרה : מלס
עליו זכר מסולס : וכמסרס ס"ל כל מסר וכמכילת ס' מל' מלמחות חייגו לה : ומארזין כמס פ"ש אשר דכ פסא ח' כ"י סגד וקרוי כמל פ"ד
דמסר כס מיהו ח' כמיוי כמנד וקריין כמנד רכסב סגד וקריין כמנד סונד סונד דואי דסגד חס סגד לכניא ליה ח' סגד כמל
לכניא ליה ח' כמל כמיוי כמנד וקריין כמנד רכסב סגד וקריין כמנד סונד סונד דואי דסגד חס סגד לכניא ליה ח' סגד כמל
לכניא ליה ח' כמל כמיוי כמנד וקריין כמנד רכסב סגד וקריין כמנד סונד סונד דואי דסגד חס סגד לכניא ליה ח' סגד כמל

פרשת תצא

כי תצא למלחמה על איבך ותננו יהוה אלהיך בירך ושבת שבת וראית בשבת

אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחת לה לאשה והנאתה אל תתוך ביתך תקלב

ונלתה את ראשה ועשתה את צפרניה והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך

ובנתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתר לה לאשה

ודיה אסלא תפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכנה בכסף לא תתעמר בה תחת תקלב

אשר עניתה: () כיתהיון לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה ל"ב לט"ז

וילדלו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה והיה ביום הנחילו את בניו

את אשר יהיה לו לא יכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר כי את-

הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים ככל אשר ימצא לו ביהוה ראשית אנו לו משפט

הבכרה: () ביהיה לאיש בן פורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול

אמו ויפרו אתו ולא ישמע אליהם ותפשו בו אביו ואמו והוציא אתו אל זנו עירו ואל-

שער מקומו ואמרו אליקנו עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקולנו זלל וסבל:

ירגמו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו וירא: ()

וכיהיה באיש חטא משפט מות ודמת ותלית אתו על עץ לא תלך

גבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום יהוה ביקללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך

אשר יתה אלהיך נתן לה נחלה: () לא תראה את שור אחיך או את שני

גרוהם והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיה ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו

ואספתו אל תתך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו וכן תעשה לחסרו וכן

תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אברת אחיך אשר תאבד מפנו ומצאתה לא תוכל

להתעלם: () לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת

מהם הקם תקים עמו: () לא יהיה כלי נבר על אשה ולא יבש גבר שמלת מא

אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלהי: ()

כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הדאץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על-

האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הביצים: () שלח תשלח את האם ואת הבנים תקם

תקח לך למען יטב לך והארכת ימים: () כי תבנה בית חדש ועשית תקמה

מעקה לגגה ולא תשים דמים בביתך ביופל הנפל מפנו: () לא תורע פרסך בלאים פך

תקוש המלאה הרע אשר תורע ותבואת הרס: () לא תחיש בשור ובחמור מה

חרו

כי תצא שוחה: על אויבך כפי כפי כפי שוחה על אויבך חסר יד לא על דין אימת אלל על כי פנה להחמס קרחא למרס סופסוס כפ"ס סס וכ"ב

כפסורט כי פנה למחאה על אויבך חסר יד לא על דין אימת אלל על כי פנה להחמס קרחא למרס סופסוס כפ"ס סס וכ"ב

כפ"ס סס וכ"ב

כפ"ס סס וכ"ב

כפ"ס סס וכ"ב

כפ"ס סס וכ"ב

תקנה יחודי: לא תלבש שעטנז צמר ושפתים יחודי: גדלים תעשה לך על-

תקנב ארבע בנפות כסותך אשר תכסה בה: בירקח איש אשה וכא אליה ושנאה:

ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את-האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה

ולא-מצאתי לה בתולים: ולקח אבי הנער. ואמא והוציא את-בתולי הנער אל-וקני

העיר השערה: ואמר אבי הנער. אל-האנים את-בתי נתתי לאיש הזה לאשה ושנאה:

ודגת-היא שם עלילת דברים לאמר לא-מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו

השמלה לפני וקני העיר: ולקחו וקני העיר-הוא את-האיש ויפרו אתו: וענשו אתו

תקננו טאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולות-היה לאשה לא-

ויכל לשלחה בל-ימיו: ואם-אמת היה הדבר הזה לא-נמצאו בתולים לנער:

והוציא את-הנער אל-פתח בית-אביו וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה בירעשתה נבלה

בישראל לונות בית אביו ובערת הרע מקרבך: כי-זמצא איש שכב ועם-

אשה בעלת-בגל ומתו גם-שניהם האיש השכב עם-האשה ובערת הרע מישראל:

כי יהיה נער. בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה:

והוצאתם את-שניהם אל-שער העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את-הנער על-

דבר אשר לא-צעקה בעיר ואת-האיש על-דבר אשר-ענה את-אשת רעהו ובערת הרע

מקרבך: ואם-בשורה ימצא האיש את-הנער. המארשה והחוקי-בה האיש

ושכב עמה ומת האיש אשר-שכב עמה לבד: ולנער. לא-תעשה דבר אין לנער. חטא-

מות כי באשר יקום איש על-רעהו ורצחו נפש בן-הדבר הזה: כי בשדה מצאה צעקה-

הנער. המארשה ואין מושיע לה: כי-מצא איש נער. בתולה אשר לא-

ארשה ותפסה ושכב עמה ונמצא: ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער. חמשים כסף

ולו-יתהיה לאשה תחת אשר ענה לא-יזבל שלחה בל-ימיו: * לא-ירקח

תקנו חמישים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

תקננן חמשים את-אשת אביו ולא ילה בנה אביו: לא-יבא פגיע-דבה וזרות שפכה

בקהל יהוה: פ לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל תלם

יהוה: פ לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל תלם

יהוה ערעולם: פ על דבר אשר לא יקדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליה את בלעם בן בעור מפתוה ארם נהרים לקלך: ולא יבא יהוה אלהיך

לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: לא תרש שלטם וסבתם בלימוד לעולם: פ לא תתעב מצרי כיצו: פ בנים אשר יילדו להם דור שלישי יבא להם בקהל תלם

יהוה: פ ברחצא מחנה על איבה ונשמרת מכל דבר רע: פ ביהיה כה

איש אשר לא יהיה טהור מפרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: פ תהיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: פ ויד תהיה לך מחוץ תקסו

למחנה וצאת שמה תצו: פ ויתר תהיה לך על אונה יהוה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת תקסו

וכפית את צאתך: פ כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנה להצילך ולתת איבה לפניך

והיה מחנה קדוש ולא יהא בה ערות דבר ושבת מארץ: פ לא תסגיר תקסח

עבד אל ארנו אשר ינצל אליה מעם ארנו: פ עמך ישב בקרבה במקום אשר יבחר באחד

שעריך בצוב לו לא תוננו: פ לא תהיה קדשה סבנות ישראל ולא יהיה תקסט

קדש סבני ישראל: פ לא תביא אתנן וזנה ומזרר בלב בית יהוה אלהיך לכל נדר בני תקעא

חועבת יהוה אלהיך גם שניהם: פ לא תשיך לאחיה נשך כספ נשך אבל תקעב

נשך כל דבר אשר ישך: פ לנכרי תשיך ולא אחיה לא תשיך למען יברכה יהוה אלהיך בכל תקעב

משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: פ בידתדר נדר ליהוה

אלהיך לא תאחר לשלמו בירדש ירשנו יהוה אלהיך מעפף יהוה בה חטא: פ וכי תחדד תקעב

לנדר לא יהיה בה חטא: פ מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה תקעב

אשר דברת בפיה: פ כי תבא בכרם רעד ואכלת ענבים בנפשה שבעה חמיעה

חמיעה תקעב

חמיעה תקעב

חמיעה תקעב

חמיעה תקעב

חמיעה תקעב

חמיעה תקעב

תצא כג כד כה

עו עח ואל בליה לא תתן: **כד** תניף על קמת רעה: * **כה** כי תבא בקמת רעה וקטפת מלילה בידך וחרמט לא תניף על קמת רעה: * **כה** בידקת איש אשה ובעלה והיה אסלא תמצאיהן בעיניו ביימצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כיתועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: * **כה** בידקת איש פא פב אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושפח את-תקפו אשתו אשר לקח: לא יחבל רחיס ורכב בירפוש הוא חבל: **כה** ביימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: **כה** השמר בנגעה הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יצוהו אתכם רבתיים הלויים כאשר ציתם תשמרו לעשות: **כה** זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם מצרים: **כה** בית אשה ברעה משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: **כה** בחוץ תעמר והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החצה: **כה** ואת איש עני הוא לא תשכב בעבטו: **כה** השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב שביעי בשלמחו וברכך ואל תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: * **כה** לא תעשק שכיר תקפה עני ואביון מאחיו או מגרף אשר בארצה בשעריך: **כה** ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אליהו והיה בך חטא: **כה** לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומרו: **כה** לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה: **כה** וזכרת כי עבר היות בצמצים ופדף יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה: **כה** תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען וברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך: **כה** כי תחבט יתד לא תפאר אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: **כה** כי תבצר פרסך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: **כה** וזכרת כי עבר היות בארץ מצרים על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה: * **כה** כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו והצדיקו את הצדיק והרשעו את הרשע: והיה אכזבן רבות הרשע והפילו השפט והפדו לפניו כרי רשעיתו **כה** תקצר

כד כי תבא בקמת רעה וקטפת מלילה בידך וחרמט לא תניף על קמת רעה: * **כה** בידקת איש אשה ובעלה והיה אסלא תמצאיהן בעיניו ביימצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כיתועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: * **כה** בידקת איש פא פב אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושפח את-תקפו אשתו אשר לקח: לא יחבל רחיס ורכב בירפוש הוא חבל: **כה** ביימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: **כה** השמר בנגעה הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יצוהו אתכם רבתיים הלויים כאשר ציתם תשמרו לעשות: **כה** זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם מצרים: **כה** בית אשה ברעה משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: **כה** בחוץ תעמר והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החצה: **כה** ואת איש עני הוא לא תשכב בעבטו: **כה** השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב שביעי בשלמחו וברכך ואל תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: * **כה** לא תעשק שכיר תקפה עני ואביון מאחיו או מגרף אשר בארצה בשעריך: **כה** ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אליהו והיה בך חטא: **כה** לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומרו: **כה** לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה: **כה** וזכרת כי עבר היות בצמצים ופדף יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה: **כה** תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען וברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך: **כה** כי תחבט יתד לא תפאר אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: **כה** כי תבצר פרסך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: **כה** וזכרת כי עבר היות בארץ מצרים על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה: * **כה** כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו והצדיקו את הצדיק והרשעו את הרשע: והיה אכזבן רבות הרשע והפילו השפט והפדו לפניו כרי רשעיתו **כה** תקצר

כד כי תבא בקמת רעה וקטפת מלילה בידך וחרמט לא תניף על קמת רעה: * **כה** בידקת איש אשה ובעלה והיה אסלא תמצאיהן בעיניו ביימצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כיתועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: * **כה** בידקת איש פא פב אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושפח את-תקפו אשתו אשר לקח: לא יחבל רחיס ורכב בירפוש הוא חבל: **כה** ביימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: **כה** השמר בנגעה הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יצוהו אתכם רבתיים הלויים כאשר ציתם תשמרו לעשות: **כה** זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם מצרים: **כה** בית אשה ברעה משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: **כה** בחוץ תעמר והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החצה: **כה** ואת איש עני הוא לא תשכב בעבטו: **כה** השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב שביעי בשלמחו וברכך ואל תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: * **כה** לא תעשק שכיר תקפה עני ואביון מאחיו או מגרף אשר בארצה בשעריך: **כה** ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אליהו והיה בך חטא: **כה** לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומרו: **כה** לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה: **כה** וזכרת כי עבר היות בצמצים ופדף יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה: **כה** תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען וברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך: **כה** כי תחבט יתד לא תפאר אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: **כה** כי תבצר פרסך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: **כה** וזכרת כי עבר היות בארץ מצרים על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה: * **כה** כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו והצדיקו את הצדיק והרשעו את הרשע: והיה אכזבן רבות הרשע והפילו השפט והפדו לפניו כרי רשעיתו **כה** תקצר

במספר : ארבעים יבנו לא יסף פדיון להבט על אלה מכה רבה וקלה אחיד לענין : חקצה
לא תחכם שאר ברשו : כירשבו אחים יחזו ומת אחד מהם תקצו

וכן אידלו לאתרוה אשתהמת החיצה לאיש ער יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה תקצו צו
והיה הנכור אשר תלד יקום על שם אמו הפת ולא יפחה שמו מישראל : ואסלא יחפץ

דאיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי לרקים לאחיו
שם בישראל לא אבה יבמי : וקראו וקראו עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא הפצתי

לקחתה : ונגשה יבמתו אליו לעני הזקנים וחלצה געלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה תקצו
ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אמו : ונקרא שמו בישראל בית חלון

הנצל : כירצו אנשים יחזו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אשה
מיד מכרה ושלתה ידה והחזיקה במכשיו : וקצתה את כפפה לא תחוס עינה : ס

לא יהיה לך בביסק אבן ואבן גדולה וקטנה : לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה : תרבי
גדולה וקטנה : אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו

ימך על הארמה אשר יהיה אלהיך נתן לך : כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה
כל עשה על : ס

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם מסצרים : אשר קרף בדרך ויוגב בך כל
הנחשלים אחריך ואתה עוף ונע ולא ירא אלהים : והיה בהנעת יהוה אלהיך לך מכל

איבך מסביב בארץ אשר יהיה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח : ס

האשרת כי תצא ישעיה נר רני עקרה ער פרחסך ה' ולא יאשר יאני שמואל א יו ואספו פלשתים את סוהגיהם
ער וה' יהיה עמך

זוהי ברתבוא אלהארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה ושבת בה : ולקחת
מראשיתו כל פרי הארמה אשר תביא מארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת

בטנא והלכת אל הפקים אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : ובאת אל הכהן אשר
יהיה פיקים הם ואמרת אליו הנחתי היום לעהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע

יהוה לאבותינו לתת לנו : ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך : וענית
ואמרת

השערה סתין נפתח וסתין בטל נכדו ועלמיל אכלול דף ר' וכן הוא בספרים כ"י מדויקים וכ"ס א"ת ומיין פ"ש למיל כמסוק אל זקני סתיר
הספרים : הווקנים הזין נגוש : לא אבה יבמי סוף פ' סוף חלפה רב חסי אשכתיים לרב כסא דקח כמספר ומקרי לפ ולא אבה יבמי וכו' .
וכתבו המוססית לא אבה כתיב בספרים יבמי וכן מוכח במסופים לא אבה ג' דמייכיל לא אבה ה' כמייפך . לא אבה יבמי . וישראל לא אבה ל' . ויש
ג' ראשי פסוקים כמסופים מורה : ולא אבה סימן . ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלבים . ויש פסוקים אחרים דלא מייכיל לאמו חשוד . ולא אבה
ויש כליו דשול . וגם אל מלך מואב טח ולא אבה דיפחה ער כחן לטובו . וכוונתם לומר דלוגם טנים דמטנה מורה מינש כמסופים חסריו
לפי סס נ"ל אכל כן כמסופים סתול רים פסוק וסתופות לא הביאו אלף הטנים סתן כמטנה מורה וכמנו מנר . ויש פסוקים אחרים דלא מייכיל לאמו
מסופים וכו' ר"ל שש"ט סתין נ"ל לא מייכיל לאמו מסופים לפי שמיין כרים פסוק ומיין כוד כמטנה סתמה ומין להפריך יומר : הווקנים הזין
דמסופים : יחדו ה"ל דמסופים : עינך חד מן חסר ח"ל כמראה כלישנא כמ"ס כמסופים סופים : וכוד פסוקה : והוא מתניח כרוב ספרים מין
גבי' נפיל : הסחה את א"ל עמלק כמובן כמסופים א"ל כי שש חדשים יבס סס מואב וכל ישראל מר הכרית כל א"ל כרובים ופארו נכ"ס פסוק לא
יאסור : הכי אלא יואב לבני דוד א"ל מואב שבעה סבי א"ל דמסופים מתחילת א"ל עמלק . א"ל וסא מנן א"ל קרינן א"ל לרדיו א"ל מקרוון
סוללנן לרניס א"ל מייכיל חקרוון א"ל פסוקה את א"ל עמלק . סקל כמסופים וכמ"ס לויקסלים וכ"ל מייין כמ"ס סופים וכו' א"ל וסא מנן א"ל עמלק . וסמטין כמסופים
דמייכיל לים לויקסלים דרדקי לאמטווי כסון דלא לימטו כמסופים חסון דלא ליקום כמסופים וסאן דמרים דמייין ליקום כמסופים :

פרשת כי תבוא

כי תבא : פסוקה : אשר כמסופים : וישכח בה הכ"ל נדנע :

ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אני וירד מצרימה ונר שם כמתי מעט והיו שם לנו גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עברה קשה: ונצטק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויצאנו יהוה סמפצרים ביד חזקה וכוזע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים: ויבאנו אל הפקום היה ויתקלנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי אתך ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחית לפני יהוה אלהיך:

ע"כ ללוי שני

ושמחת בכל היפוח אשר נתת לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: () *

ונתתה ללוי לגר ליתום ולאומנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מדהפית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאומנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי מצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באני מפניו ולא בערתי מפניו בטמא ולא נתתי מפניו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: () *

תרו ט' עברתי מצותיך ולא שכחתי

היום הזה יהוה אלהיך מצוה לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: ארץ יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ואתה עליון על כל הדגים אשר עשה לתהלה לשם ולתפארת ולהודת עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: *

ע"כ לוי שלישי

ויצו משה וקני ישראל אתהעם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: והיה ביום אשר מעברו את הנהרן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיר: וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך לפען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך ונתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהיך אכתוב לך: והיה בעברכם את הנהרן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת אתם בשיר: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תגיה עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: וכתבת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: () * וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הספרו ושמע ישראל היום הנה נרית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול

כו רביעי

ויצו משה וקני ישראל אתהעם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: והיה ביום אשר מעברו את הנהרן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיר: וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך לפען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך ונתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהיך אכתוב לך: והיה בעברכם את הנהרן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת אתם בשיר: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תגיה עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: וכתבת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: () * וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הספרו ושמע ישראל היום הנה נרית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול

כו

ויצו משה וקני ישראל אתהעם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: והיה ביום אשר מעברו את הנהרן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיר: וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך לפען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך ונתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהיך אכתוב לך: והיה בעברכם את הנהרן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת אתם בשיר: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תגיה עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: וכתבת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: () * וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הספרו ושמע ישראל היום הנה נרית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול

מזותיו

ספר הזוהרים ב' כח

מצותי

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתַי וְאֶת־חֻקֵּי אֲשֶׁר אָנֹכִי מֻצְוֶה לַעֲשׂוֹת יְהוָה * וַיֵּצֵא מִסֵּפֶה אֶת־הָעָם בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר: אֱלֹהֵי יַעֲקֹב לִבְרָךְ אֶת־הָעָם עַל־יְדֵיךָ יְהוָה חַמִּישׁ

בְּעֵבְרָנֶם אֶת־הַיָּרְדֵן שָׁמְעוּן וְלוֹ וְיִהְיֶה וְיִשְׁשַׁכְר וְיִחַס וּבְנִימֹן: וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב עַל־הַקֶּלֶה בְּרַךְ עֵיבֵל רְאוּבֵן גֹּד וְאֲשֶׁר וְזִכְלוֹן רֵן וּנְפֹתָלַי: וְעַנּוּ הַלְחִים וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רַם: אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה תוֹעֵבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יַד חַרֶּשׁ

וְשֵׁם בְּפִתּוֹ וְעַנּוּ כָל־הָעָם וְאָמְרוּ אִמֵּן: אֲרוּר מִקֶּלֶה אֲבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן: אֲרוּר מִסִּיג נִבְּל רַעְיוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן: אֲרוּר מִשֵּׁנָה עֵוֶר בְּרֹךְ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן: אֲרוּר מִטָּה מְשַׁפֵּט גְּרִיזִימוֹס וְאֶל־מַנְהָ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן: אֲרוּר שֹׁכֵב עִס־אֵשֶׁת אֲבִיו כִּי גִלָּה בְּנֶף אֲבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן:

אֲרוּר שֹׁכֵב עִס־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן: אֲרוּר שֹׁכֵב עִס־חֵטְא וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן: אֲרוּר מִבְּה רַעְיוֹ בְּפִתּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן: אֲרוּר לִקַּח שָׂחָד לְהַכּוֹת נַפְשׁ רֵם גִּלְיָן וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן: אֲרוּר אֲשֶׁר לֹא־יִקְוֶה אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אִמֵּן: *

וְהָיָה אִם־שָׁמְעוּ תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מֻצְוֶה לַעֲשׂוֹת יְהוָה וְנִתְנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֲלֵיךָ עַל כָּל־צִוְיֵי הָאָרֶץ: וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכּוֹת הָאֵלֶּה וְהַשְׂשׂוֹנָה כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: בְּרֹךְ אֶתְּךָ בְּעֵיר וּבְרֹךְ אֶתְּךָ בְּעִלְיָה: בְּרֹךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְּךָ וּפְרִי בְדִמְתְּךָ שֶׁנֶּר אֶלְפִיךָ וְעַשְׂתָּחַת צִנְיָךָ: בְּרֹךְ טַנְיָךָ וּמִשְׁאֲחֶתְךָ: בְּרֹךְ אֶתְּךָ בְּבֹאֵךְ וּבְרֹךְ אֶתְּךָ בְּצִאתְךָ: * יִתֵּן יְהוָה אֶת־אֵיבֹיךָ הַקְּטָנִים עֲלֶיךָ נְגִפִים לִפְנֵיךְ

בְּרֹךְ אֶחָד יֵצֵא אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יִגְוַס לִפְנֵיךָ: יֵצֵא יְהוָה אֶתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה לְפָאֵסְךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ וּבְכָרְךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: יִקְיַם יְהוָה לֹא לְעַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְלֶךָ כִּי תִשְׁמֵר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדְרָכָיו: וְרָאוּ כָל־עַמֵּי הָאָרֶץ

כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ וּיְרָאוּ מִפָּנֶיךָ: וְהִחֲרַף יְהוָה לְטוֹבָה בְּפִרְי בִטְנְךָ וּבְפִרְי בְּהִמְתָּךְ וּבְפִרְי אֲדָמְתְּךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לֵאמֹר: יִפְתַּח יְהוָה לְךָ אֲרָזִים וְאֵצִוֵּי הַטּוֹב אֶת־הַשָּׂמִים לַחַת מִטֶּרֶם אֲרֻצֶּךָ בְּעָתוֹ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהַלְוִיתָ גִּיּוֹס רַבִּים וְאֵתָה לֹא תִלְוֶה: וְנִתְנָה יְהוָה לְרֵאשׁ וְלֹא לְזָנֵב וְהָיִיתָ רַק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מֻצְוֶה לַעֲשׂוֹת: וְלֹא תִסָּדַר

מִכָּל מַעֲשֵׂה מַטְוִיָּן ק': רְאוּבֵן גֹּד וְאֲשֶׁר וְכו' מִיָּן וְאִין דְּמִסְכָּה אֵת קְטָנֵי הַחֵטֵר וְכו' כָּל־ס כְּפִרְשׁ מְקוּדֵי מִיָּן ל' ט: פֶּסֶל פֶּסֶל רַם: מַעֲשֵׂה אֲמִיר לֹא אֲמִיר: מִסֵּפֶה כְּמִסְכָּה מְרִיטֵי שִׁי' א' צִבְנוֹל וְכו' וְכו' אֵת מוֹרָה: אֲרוּר שֹׁכֵב עִס אֵשֶׁת אֲבִיו כִּבֵּן הַמֵּאִיר לֹא לְפִי קָטֵה פִּיקוּבֵי אֲרוּר מִטָּה מְשַׁפֵּט וְאֲרוּר שֹׁכֵב עִס אֵשֶׁת אֲבִיו הֵן שְׁמֵי מַטְוִיָּן: אֵךְ נִמְקוֹן הַרְ'ס וּבִסְפֵר הַרְ'ס סְבִיחַ פִּרְשֵׁי א' וְאֵינִי מוֹדֵעַ מִלְּדַמַּת הַרְ'סוֹן עַכ"ל וּבְכָל א"ת כִּבֵּן טַרְחָה כֵּן שְׁפִירֵי קְדוּשׁוֹת פ' אֲרוּר שׁוֹכֵב עִס אֵשֶׁת אֲבִיו סְכֻמָּה: וְעַל כֵּן רָמַז לְמַחֲוֹךְ מִלְּכַבֵּת חֲסִי כִי אֵךְ מִלְּפִי סְהִדַּת הַרְ'סוֹן שִׁכְרָה לַעֲשׂוֹת שְׂרַעְסֵן וְהָיָה לֹא קְבִלָה וְהָיָה מְקוּרָה בְּדַבְרֵי אֵלֵינוּ וְעַם כָּסֵף מִיָּן פִּסְקָה כָּל־ל מְחַוֵּר שֹׁכֵב עִס אֵשֶׁת אֲבִיו: וְלֹא מוֹדֵעַ מִלְּחַת מְשַׁחֲחַת הַמֵּאִיר מְרִיר סְפִיר מִלְּחַת גְּבִילוֹן כְּמוֹן בְּקִרְוֶה לֹא מְקוּרָה וְלֹא מְקוּרָה עַד כֵּן לְשׁוֹנֵי: וְעַם מְרִיר קָאָרוּ כִּבֵּן סְפִירֵי רִבְנֵי כְּמוֹן שְׁכִיבֵי פִרְשֵׁי מְקוּרָה מִכָּל כְּדוּשׁוֹת פּוּרְשׁוֹנֵה לֵינֵן עַם מְרִיטֵי כָּל־: וְכֵן מְבַאֵר כְּפִיר רִבְנֵי מוֹדֵעַ עַד כֵּן לְשׁוֹנֵי: גַּם אֵךְ רְשִׁימֵי כֵן כְּפִי שְׁפִירֵי פִרְשֵׁי מְקוּרָה קְדוּשׁוֹת וּבְתַקְרָאוֹת כִּי מְרִיטֵי קִיּוֹת: וְהַשְׂשׂוֹנָה כִּי־מְרִיטֵי כַּסְפֵּס וּבְמַסְכָּה וּבְמַסְכָּה וְהַשְׂשׂוֹנָה ג' חֵד חֲסֵר וְאִין וְכו' מִלְּחַ וְכו': כְּדַרְכֵי חֲסֵר רְקֻלּוֹת מִלְּחַ כִּי קֻלְלוֹת כְּמַלְאוֹ וּבְכַרְכּוֹת לֹא כְּמַלְאוֹ וּבְמַסְכָּה דְרַב סְבִיחַ עַם שְׁכִיבֵי בְּקֻלּוֹת מִלְּחַ וְכו' מִלְּחַ וְכו': כְּדַרְכֵי לְרִמּוֹן כִּי ה' סוּבֵן בְּקֻרְשׁ וְלֹא יִשְׁדוּ בְּגִלּוֹת: פְּרִי סִפֵּי רִנּוֹת: יְגִישׁוּ מִן דְּמִסִּיר ב' מִלְּחַ כְּמוֹתֵי מִסְכָּה דְּהַדִּין לְחַוֵּר כְּמוֹתֵי מִלְּחַ וְכֵן מִלְּחַ חֲסֵר מִלְּחַ מִיֵּשׁ לֵיב מִלְּחַ כְּמוֹתֵי וְאִי בְּפִי מִיֵּשׁ יְבוּסוֹ כ' מִלְּחַ חֵד כְּמוֹתֵי וְאִין מִלְּחַ יְבוּסוֹ (יִשְׁתַּיִי י') וְהָיָה כֵּן כְּפִיר יְבוּסוֹ ב' מִלְּחַ בְּכִתְבֵי רַבִּים וְהָיָה אֵשֶׁת מְקוּרָה דְּיֹקָ: נִשְׁבַּע לָךְ כֵּן כְּקֻנַּת גֵּם: וְהוֹתָרַךְ עַד מִן חֲסֵר וִיר' כְּלִיטֵס וּבְמַסְכָּה א' מִלְּחַ וְא' מִסֵּר לֵיב מִלְּחַ וְכו' וְהָיָה יְדֵי לְשִׁבְטֵי מִלְּחַ דְּמִלְּחַ: וְנִתְנָה הַסֵּם לִיָּין הַכָּפִי צִי הָיָה קְרָעָה וְהָיָה פֶּסֶס: לְשֹׁמֵר וּלְעַשׂוֹת כָּל כְּפִרְשֵׁי כְּמוֹן לְשֹׁמֵר לְעַשׂוֹת גוֹל לְשֹׁמֵר וְהָיָה:

כח

לשמר מצותיו וחקותיו אשר צוה: והיו בה לאות ולמופת וזכרון ער עולם: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את איביך אשר שלחתי ידו בך ברעב ובצמא ובעידים ובחסר כל ונתן על פרך על צוארך עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ באשר יראה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: גוי עו פנים אשר לא ישא פנים לזמן ונער לא יחן: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצדר שגב אלפיה ועשתרת צאנך עד האבירו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתה הנבחת והבצרות אשר אתה במח פהו בכל ארצה והצר לך בכל שעריך בכל ארצה אשר נתן יהוה אלהיך לך: ואבלת פרי בטנה בשר בנהך ובנתיה אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: מתת ו לאחר מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה בכל שעריך: הרפה בך והענגה אשר לא נסתה כהרגלה הצג על הארץ מהתענג וסוד תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ובשליחה היוצת ו מפין רגליה ובבניה אשר תלד בירתאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה בשעריך: אסלא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הבתים בספר הזה לראות את השם הנכבד והנורא יהוה את יהוה אלהיך: והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלת ונאמנות וחלום רעים ונאמנים: והשיב בך את כל מדה מצרים אשר יגרת מפניהם ודכיו בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כילא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה באשר יש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם בן ישיש יהוה עליכם להאביר אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל הארמה אשר אתה בא שמה לרשתה: והפיצה יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואמתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרנע ולא יהיה סנוח להרגלה ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: והיו חייך תלאים לך כנגד ופחדת לילה ויוסם ולא תאמין בחיך: בפקר תאמר מיימתן ערב ובערב תאמר מיימתן פקר מפחד לבבך אשר תפחד ומטראה עיניך אשר תראה: וחשיבה יהוה: מצרים באניות בדרך אשר אמרת לך לאתסיף עוד לראתה והתמפרתם שם לאיביה לעברים ולשפחות ואין קנה:

אלה דברי הפרית אשר צוה יהוה את משה לכת את בני ישראל בארץ מאנכ מלבד הפרית אשר כרת אתם בחרב:

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ

עד השמידו אחד קלמה מל השלוח אהן: פניוה טר האבירו אהן: וה' מ' להשמד ולחונד: והצר ככל פסרים מדויקים כ"י מלש כמו הסני סכסוק הראשון בקלמה וסני בסופר הסוד וכן במכלול דף קמ"א הביא א' מהם עם דומים אחרים סהם מליכ ואם היה כפרס בניסם א' פ"א כהנע מלחמו: איבך דואכלת חסר דחסר כמ"ס בסרס טיפוס: והענגה הג' מל דנוסס: ובשליחה ה' מל כמאריך כמ"ס וכ"כ בכלמשי: בספר החזרה הזאת מל בספר בספחא זמין מ"ש לקמן בסדר כנאים: יעלם בספרים מדויקים ה"ן כשוא לכדו וכן כתב א' ובעל ברור הסוד ובעל גור מריה: וכן מסתמ מדברי אבן מרוא: ולמזרחי בחסף מת: כי לא נתקף נאמנת וכלל ימיכ במלכ כ"י: לראתה בספחן סללי וכלל בספרים חסר וז' וכן כמסר' מה' ז' ולא כמלויי סמכו מל: והתסכרתם כהפסן פירמה ה"ך רכני וכן רלויי: כנוסח א' מלומות גדולות ומייקן פסר מרס ישן ולא כהגו כן לא כסברי הדמוס ולא כסברי יוד כי אס"ך ו' כה אשר נטעה: אלה דברי הפרית אשר נסכרי פסוד ס"ף פ' בענין ודומים רבים יש כמ' כמזכיר כמ"ס בעמטר המאריך:

בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: הפסולת הגדלת אשר ראו עיניך האלה
 והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד
 היום הזה: () ואורך אתכם ארבעים שנה בפרפר לאיבלי שלמתיכם מעליכם ונעלך לא-
 בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה
 אלהיכם: ותבאו אל-המקום הזה ויצא סוחר מלך-חשבון ועיג מלך-הבשן לקראתנו
 למלחמה ונבם: ונקח את-ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי:
 ושמרתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשו:

פ פ פ

הפסרת כי תבוא ישעיהם קומי אורי ער בעתה אחישנה ולאישליאני יהושע ח אז יבנה ער אשר יבחר

אתם

נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל
 איש ישראל: טפכם נשיכם ונרד אשר בקרב מחנה עזיך עד שאב
 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: () *
 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתך
 לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לברכם אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האלה
 הזאת: כי את-אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה
 עמנו היום: () * כי-אתם ידעתם את אשר-ישבנו בארץ מצרים ואת אשר-עברנו בקרב
 הגוים אשר עברתם: ותראו את-שקוציהם ואת גלגיהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם:
 פריש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו
 ללכת לעבד את-אלהי הגוים ההם פריש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו
 את-דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען
 סבות הרוה את-הצמאה: לא-יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף-יהוה וקנאתו באיש
 ההוא ורבעה בו כל-האלה הכתובה בספר הזה ומה יהוה אר-שמו מתחת השמים:
 והברילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה:
 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקמו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את
 את-מכות הארץ ההוא ואת-תולאיה אשר-חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל-ארצה
 וצבויים לא תורע ולא תצמח ולא-יעלה בה כל עשב כמהפכת סוס ועמרה אימה וצבויים אשר

הפך

הפסות ז' חל ובר חסר דין חל דוכים טק חסר וכו' הר"מ זל: שלטתובם כפיון ס"ה יסן שלמכס כסירח חל שלמתיכם וכן
 כמפתח ט"כ והמכורח מוכיה טכוא חל ח"ד וכן הוא כהר"מ זל: ומיין מיד מ"ס כנחמיה"ב: לראובני כיקוד כר"ס טורח והל"ף כחה כמל
 טכמכני פממח רנות:

פרשת נצבים

נצבים

פוחה: טפכם נשיכם כמפרא מתיקא מתיבת ידח חטיב טפכם כטיבם כאלמא כייא מן ב' ז' לא כסנין וז"ל ומשנין כסנין
 וכמפרא דינן אומ וז"ל לא חטיב רק כטיבם טפס דריס יחוסם: גלגיהם חסר וז"ל ואלח יו"ד קדים לה"ל וסמיה פליה לוח כותיה
 חסר וז"ל כמורה ולחוסיו גלגליכם דחלח קח חמי דמי לחמוטו גלגליהם אחרי כמוריימח מי איבא הר"מ זל: לבבו פנה סה"ל רפה: האלה
 אינן כל"ף חריין: ורבעה בו כני"ל דנוטה: כמפרא התורה הוה כמסורת מלוי ב' כי משמע בקול ר"ל ב' כסוקים דכתיבין כמפרא ספירס כוס.
 וחסרו כמסוק כי משמע בקול דלקח כפרטה: וכמתיבס כמפרא כמורה כמכא סכר המורה כמקום זכ לזס לפיכך כסון זכר כופל אחריו
 סה"לסון כופל טל הספר: חכל למעלה כפרשת קללות הספחא כמפרא כמפרא כמורה כמכא סכר המורה כמקום זכ לזס לפיכך כסון זכר כופל אחריו
 כפסע לא כקלח: כמפסחא סה"ף כנ"י יא: וצבויים וכמקום ק' כמ"ס כפ' כח כמפוק וכמקום טר לטפ: והחירק כ"ד שניים כמ"ס כפ' לך לך:
 מה חרי

ספר הזכרים ג' ל

הפך יהוה באפו ובחמתו ואמר בלדגים עלימה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה ורוח
יהוה גדול הזה ואמר על אשר עזבו את פריית יהוה אלהי אתם אשר כרת עמכם
ברית ואמר אתם מארץ מצרים וילכו ויעברו אלהים אתרים וישתחוו להם אלהים אשר לא
ידעים ולא חלק להם ויחר את יהוה בארץ הרוא להביא עליה את כל הקללה הנתונה

בספר הזה ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ ל רבת
אחרת ביום הזה הנסתרת ליחיה אלהינו והגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל יא נקודות

דברי התורה הזאת: () * והיה כיובאי עליו פלידת ברים האלה הנרבה

והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הדגים אשר הייתך יהוה אלהיך שמה:
ושבת עדיי הזה אלהיך ושמעת בקלו כלל אשר אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל לבבך
ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שביה ורחמך ושב וקבצך מפלי העמים אשר הפיצה
יהוה אלהיך שמה: אסיהוה נחף בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה:

והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אתה וירשתי וירשתי והיטבה וירבה מאבתך: *
ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב ירעה לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך למען חיך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שונאיך אשר
רפוף: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום:

והזיתך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה ביו
ישוב יהוה לשוש עליו לטוב כאשר שש על אבתך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו הנתונה בספר התורה הזה פי תשוב אליי יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך: * כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא נפלאה הוא מפה ששי

ולא ירחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמים ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה: ביקרוב אליך הדבר מאד בפיה ובלבבך לעשותו: * ראה נחתי

מה היה כן כתיב מה נכלו ומה ומה ומה מטיח היה ומה זה סמיותא * ומה לא סמיותא ומה הכי משום לחיזין במקרא גדולך לכתוב זה במקרא
פ כיום נחל ומת ודלי להכו ספירי איתמסו וליכא למיסתן פליחין * גם מאי דכתיב הכא מה כ"ד סנוס דמסרה הכי אמריה ומה כ"ד כמחין
כ"ל כמכל וכל דמסין לעין ולחיים דכותא נחל סמיותא וכי פתחין * וכן כמכלול דף רס"ו והדין הוא מחיזון דמסיון מחי"ל כ"לל דמילתא כל
זה שכתב בזה סנוס וכן מסרתי איתא במסכת כי מסח וכוין דאמא לידן נחל כה סמיותא דמסיון כ"לל דמילתא כל
הד מחיזין כ"ד ומה דמסין כדמיונו עברתו * ומה סנוס הוא כדמיונו ומה סנוס הוא סנוס דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
למיה ואי הכי פשו לכו ערין ואמרי * ומה איכא נפיוני דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
צפיקר כוסחי למיה פשו לכו ערין ואמרי * וכבר עיינו דמסין דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
ד' ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
מסיותא * מסיותא דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
כדמסין למיאר קמין קמין כ"ד פתחין * ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
קמין כדמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
מלכו את כל החרדה הזאת למען לך (מלכית ד' ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
(ירמיה יא) ומה כי מניד למען הזה וגו' על ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
כלל רשע (סמיותא) ומה כי נדרי (מסיותא) ומה כי נדרי (מסיותא) ומה כי נדרי (מסיותא) ומה כי נדרי (מסיותא) ומה כי נדרי (מסיותא) ומה כי נדרי (מסיותא)
לארס (ס) כי ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד ומה דמסין כ"ד
במקרא למדך כי אורח הנהגה עליהם: והנהגת במקורן ס"ה יסן והנהגת ס"ה והנהגת ס"ה והנהגת ס"ה והנהגת ס"ה והנהגת ס"ה והנהגת ס"ה והנהגת ס"ה
ולבניו חסר ומה כתיב: וכן ולבנינו עד ארמיות לנו ולבנינו כ"ד נקודות מאתכלה נקודה תל כל אומ' ומה כ"ד פד סכסכריריים פ נחמך הדין
וסמך דאגדלמא סוכה * כמ"ס כדך לך לך גבי בני וכוונך וכן כמ"ס המזקוני * וכיון ספר הנוקדים חממך ג' סוף פ' כ"ג ובמסך אכן הענין סימן
מ"ה סחיבך רמ"ן הוא רבינו אלעזר כר כן ומזרחי וגור אריות: והיה בי הכ"ף רפה: בקולו הניח רפה: והושכך נמקח סכרים יס חמריך
כמ"ס כמ"ס כמ"ס סכך כל דהושכך יהוה אר מ"ן מלין חסר יוד כליטמל הענין וסימן כמ"ס נחמך נחמך סוף סימן ל"ג כמ"ס: כאשר שש מקף
כמ"ס וכלל מיתכא נפיו' * וגם לא חמריך כמ"ס: לנו חמסין והסני והרביעי * סלמד דנוס: ראה נחתי לפנך פרסס סמיותא:
ולדקבה בן (לחפיה) סנימל רפה:

חמיו
שלישי
כשני
פחובנות
ששי
שביעי
רביעי
כשהן
פחובנות

ולך

נצבים וילך ל לא

נתתי לפניך היום את הנהלים ואת הדעות ואת הדרכים: ואמר אנכי מצוה היום
 לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבת וברכה
 יהיה אלוהיך בארץ אשר אתה באשמה לרשתה: ואספנה לבבך ולא תשמע ונדחת
 והשתחית לאלהים אחרים ועברתם: () הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לאת ארצות ימים
 על הארמה אשר אתה עבר אתה הירדן לבוא שמה לרשתה: העדתי בכם היום את
 השמים ואת הארץ החיים והטות נתתי לפניך הפרכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה
 אתה חרעה: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולרבהו כי הוא חיה וארך ימים
 לשבת על הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לרם:

לפסוק

פ פ פ

הפסוק נצבים ישעיה NO שוש איש ער ופי עולם ולא יאילוני יהושע כר
 ויאפוק יהושע ער כי הוא אלהים

לא וילך

משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהים בן-מאה ועשרים
 שנה אנכי היום לא-אוכל עוד לצאת ולבוא ויהי אמר אלי לא תעבר את-
 הירדן הנה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא-שמר את הדגים האלה כלפניך וירשתם
 יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: () * ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון
 שני ילעזר מלכי האמרי ולא רצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל-
 המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך
 הוא ההלך עמך לא ירפה ולא יעזבך: () * ויקרא משה ליהושע ויאמר
 אליו לעיני כל-ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את-העם הזה אל-הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותם לתת להם ואתה תחילנה אותם: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא
 ירפה ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל-הכהנים
 בני לוי הנשאים את-ארון ברית יהוה ואל-כל-יגוני ישראל: * ויצו משה אותם לאמר
 מקצו שבע שנים במעור שנת השמטה בחג הסוכות: בבוא כל-ישראל לראות את-פני
 יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל-ישראל באזניהם: () הקהל
 את-העם האנשים והנשים והטף ונגד אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-
 יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא-ירדעו ישמעו
 ולמדו ליראה את-יהוה אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים על-הארמה אשר אתם עברים
 את-הירדן שמה לרשתה: *

ע"כ לכהן

ע"כ ללוי

שלישי חמישי כשהן שחוברות

רביעי

ע"כ לישראל

תריב

ויאמר יהוה אל-משה הן קרבו ימך למוות קרא את-יהושע והתיצבו באהל מעור ואציננו וילך
 משה ויהושע ויתיצבו באהל מעור: וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על-

חמישי

שני כשהן שחוברות

פרשת וילך

לא וילך

מטות: פ יין יחראש זל מבל סוף סוף כני כהן - וכאנודה סוף סוף ככנים מלה לרבינו נמים למח עתלקים חסם נכבים ופרש
 וילך סוף קטנות כשים שמי שמות בין ראש הסכה לחג וקורים נכבים קודם ראש הסכה - ויילך אחר ראש הסכה ולא חלקו ראשי כסות
 ומספיו סוף גדולות: כי ארה תבוא קדמה דקריאה תבוא - מניינה לנומה תבוא וסימן אי בקוים ומה כריכנים ודין הוא חל מן ז' זונק
 מחלפין קדמה ולי מניינה וי' וסימן ברים פרשת בהעלף: ויכתב משה מין זו כספא: ויצו משה אוהם ככספא כלי חומם ירוסלמי
 חסם וככל ככספים מלא אחרון מן ל' חלמים כמורה וסימן טראסי מלא ס"ל - וככל מכתב כהן כהן סימן אחר כהן על קצן חומם ס"ל:
 הקהל אח העם וגו וירא את ה' אלהיופ: כ' דקטנין נטנין דכנירין מלכיספ: ויאמר

ויאמר

סנין הפצל

פתח האהל : ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עסאכתך וקם העם הזה ונה ואחרי
אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבך ועזבני והפך את בריתי אשר ברתי אתו :
וחרה אפי בו ביום ההוא ועונותי והסתרותי פני מהם והיה לאכל ומצאוהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כן יאין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה : ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה בי פנה אל אלהים אחרים :

תריב על ידו תרם בשול שש שבעי

ועתה נתבנו לכם את השירה הזאת ולמדוה את בני ישראל שימיה בפיהם למען
תהיה ללי השירה הזאת לעד בבני ישראל : * כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
לאבותינו ונת חלב ודבש ואכל ושבע ורשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפך
את בריתי : והיה כדתמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי
לא תשכח מפי ורעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ
אשר נשבעתי : ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדוה את בני ישראל : ויצו
את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך : ויהיו וככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על-

שבעי

ספר עד תמס : * ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר : לקח את ספר
התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה לכם כד לעד : כי אנכי ידעתי
את מריה ואת ערפך הקשה הן בעיני חו עמכם היום ממרים היתם עסיהוה ואף כן אחרי
מותי : הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באניהם את הדברים האלה

כפה כראש עמיד מיסוד כיה סס

ואעידה גם את השמים ואת הארץ : כי ידעתי
אחרי מותי כיה השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקלאת אתכם הרעה
באחרית הימים כיה תעשו את הרע בעיני יהוה
להנעיס במעשה ידיכם : וידבר משה באוני כל-
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמס : *

פ פ פ

הפט וילך ישעיה נח רשו ה' עד לנכציו ויא הושע יר שובה עד פוף הספר ואומרים נ פטוקים שכסוף טיכה

האוינו

ויאמר לאנך שכב אין נו פוסקא : וקם חר מזו פטוקים דלית להון הכרע כפ' ס נסוף טפססו וביאורם כלן נמסורט * וכנני מודים לכל קורח
שנבל המסורת סס נמנין זה פסוק וכני יתקב כלו מן הסדה כשפטם ולא טוב טסה סוכו מה פסוקים ר' נכחואט כירושלמי פרק אין מעמידין מלכד
המטס פטוקים דלפרידון סיס ומימי' להו כמי כיומא פ' הויבאו לו * וככי איתא נמדרס חזית פל פסוק כי פונוס דודין פנין * וילקוט פ' בראשית
רז' ל' ומביילא וילמדנו סוף פרשת בשלח ורמזי לסיס נמקומו ארור אפס כי עז וסין צורך לטבות ססימן נלשון מרגנס דכולטו סנטייה כיהנו *
ואן לתר נבעל המסורת חזיל כמר גייסס כ'ר פ' פ' דלא חסיב איסי בן יהודה מלא חרבת מקראות סמין לנד סכר' ור' נכחואט מוסיף חרל וכני
ישקב וגו' דהס ככ' לא חסיב מחר ובעל המסורת לא חסיב ארור וכ' דלא כיהל ליה לבעל המסורת לעייקוט קרל דארור משום דפסיט ליה סהיל
סכוא דבק לטס כי עז ולא לטקרו סור ארור כיון דהוא ריסיי דקרא וליכא לעימר דכיי לטפסוקי קרל נארור דהא קיימת לן כל קרל דלא פסקיה
פורה לא ססקינן ליה * כדמכתב סניף אין כין סודר ובעל יספ מואר כי יוכי דלא תקסי אנדמא אנדמא מרין דמרי מביי כיהנו וליכא דמיסי
בן יהודה דלחר מלא לא סספא ליה במחר : נכד מלמיל וככ' ככמס לטי סהוא סמוך עיין ואף על פי כן לא נספס סמרי
לשוט עיין נכנול דף ר' וכנכלל זסי ופיין מ'ס נמחר המרין נמירון חקירי א' : וחרה אפי נסס א' כמ'ס נפרשת טפססו וסרשת וסמנן
על וחרה אף : והסחרתי פני ס'ס רסס : אשר עשה עיין מ'ס כמכיס מ' יח : לסען אין כל' מ'ד נגיל : והיה אין כ'יור מלשט : וענתה
אין כמיו מלשט : אשר נשבעתי דספן טסון ככל סמריי סבי' נקחן אד כתיילופיס כרה סויו ל'כ' מכל ל'כ' כפסח וכן מלמתי כנסחא כ'י
מרויקת כפמא וכמוב כחון וליח דק' לשבעתי : את סודך נמארין ומקף : היתם כ'י'ור מחר לנד ככל סמריי וכן הוה כספמא סל'י
וכמסורט וכן כמכ כר'ס על וסימס היתם כולסון נמרוימא נמריין ויר'ין חסיב כר מן א' חסר מד וי'ד וסימן מ'מרייס היתם ס'ס דפרשע וילך :
באזניהם כני'ל רסס : ואעידה ואפידה נמחלט דקף כספר מורסו כ'י'ס ס'י' וליעידה אחריו * הקרד כמחרות * לכסטיסו קסל * כלין סמא
סרי די פלעל מן סודמא פ' ו' ססין טלפסיס כלין ס'מ וכן כמכ כר'ס על וסמרייס טיטס סכוייס וסמרייס סיריס ולין מולק כוס : את חרע
אין ככ'ל מ'מריין : עד תמס נסוף טיטס :

האוינו

סימן להפסקות הקוראים היוו לך

והשמע הארץ אמרתי פי
 תול כפול אמרתי
 וכרבים עלי עשב
 הכו גדל לאלהינו
 כי כל דרכיו משפט
 צדיק וישר הוא
 דור עקש ופתלתל
 עם גבל ולא חכם
 הלא

לב האינו השמים ואדברה
 יערה כמטר לקוח
 בשעירים עלי דשא
 פי שם יהודה אקרא
 היצאר תמים פעלו
 אל אמונה ואין עול
 שחת לו לא בניו סומם
 ה ליהודה הנמלודת

פרשת האינו

האינו פנועה: בשליח פ"ק דאנוה כל השירות כלן ארוח כ"ג לכנה ולכנה פ"ג ארוח מין משירה זו דעשלה בני הון ומלכי כנען טעם ארוח
 פ"ג ארוח ולכנה ע"ג לכנה . מ"ס כדי שלא תהא פקומה להמלך . וכמה הר"ן ז"ל דשירה האיזנו נמי כינא נזו הוה וכו' ע"ס . והא
 דלא חשיב נגה שירת האיזנו נדרי כהן מירץ חכם אחד אנכונא מלמד רבי' מרדכי ז"ל דהכא מן השירות שחמרו על הכס קאמר . כגון שירת סוס
 ודנרה ודוד ודך דתגלת אספר . אבל דשאינו לא על כס נאמרה . וצנתיז צורת השירה הווא כמב טחכס נבל אור מורה כפי סוס שחכא בשלטה
 רח"ס כ"י וכפי מה שכתב רבינו דוד כוכבי ז"ל בספר בית אל בשמו של הרמ"בם שבזמנים אומה נשחט ושבע שיטת . ולזה הסכים המחרי ואולם
 בספרי רמ"ס שדמוס כמוב בשבטעים שיטות וכן מלא ברמ"בם אחר כ"י ובהללי ובספרים ירושלמיים קדמונים ונאשבת שופרים פרק י"ב אלא שכל
 שמואל סופר סס שחחר ריש שטה חמישיה שיהא מלא סבור : ואף על סי' ששס"ד ספר הלוקים בזה כמב החכם ה"ל כי טוב נתייז לשומה שבטים
 שיטות כן הן דעפוק פירמרה ובהכי אמו כולסו ספור שובלן להניח נאמשע ריח פרסה פסומה כדוינה כמ"ס שצירי ח"ס . דלספרה הרמ"בם צריך
 לידקח נג' מקומות להכניס נשימה אחת מה שהו"ב נ' שיטות לפעדה אחרונה . והם השיטה הששיריה והשש פשרה וה"ל'ח ואולי גם ה"ל'ס . ונזה
 הסודות מתקלקלות ועוד כי פתקומות אלו יתבא ארוח ע"ג לכנה ולכנה ע"ג ארוח וכן לא יתבא נג' א"ל וראשיהם הרמ"בם ונאשבת שופרים פרק י"ב
 סימונים בספרי הרמ"ס ז"ל ואולם במכתב ורמ"ס הווא מולק עליו כי לדעת הרמ"בם צריך לכמה נסוף שיטת כ"ב וכן היא בירושלמיים וכן יאמאי נה
 אנו בספר קדמון דחסיני כל רישי סיטין דשירמא והשיב כני דסן כריס שיטה והווא אומר שיש לכמה בריס שיטת כ"ג סקן נבאל בהללי ונמסכת שופרים
 וכן הווא נארבסו וספרים הקטן טרפוס ויניכויא סבת ס"ד אשר הווא אגיה סבאה צורה שירה זו סס נשלימות וכולס השיטות הבריכות למעלה
 שטירה זו ככר כמנאים ככור הפרסה של מעלה ולא ראימי בהם מחלוקת אבל נשטיין סבאה צורה שירה זו סס נשלימות וכולס השיטות הבריכות למעלה
 רק אודויך שלדנ' הרמ"ס צריך חמש שיטות ואל רששייה ויכא . לדבר . אשר . אשר . אשר . וכמה עליו הר"ה מהא אנו טתוב סופר
 ואני בספרי לא כתבתי כן רק כאשר הווא נפלא בכל הספרים הישנים האדוויקיים הנמלאים בצרכות האלהים : ויבא . היס . ד' דברים . לנכס .
 אשר : המורה פ"כ"ל . וכן האנכס ס"ס וירושלמיים יסניס . ושיטה שיש מסימת נעלה חייכס . ואף גם זמא ראו ליהר נשבת השיטין שלמעלה
 שהסירה להרמב"ם אעט האומיות למתן מהיניה שיטות השירה ארוחות כל נכון : רוב דברים אלו למדתי מחיבור החכם ה"ל' ומלמד כל אלה הארין
 להקשות על הר"ן ז"ל ועיוין בספרו ואני כולקס סכלים אחרי הקוצרים ליקומי מה שראיתי בו מן הכורך ודי בזה אל המכוון הנה :
 יערך ב' אשר ובדרי ליטני וסימן כסטר לקחי יערך סוכחותם (הושפי) : בשעירם כמב הר"מ ולקח אה שני השעירים כרספ אחרי מות אלה
 יו"ד קדשה ותפר יו"ד מניינא וכל אורייתא דכותא ודיחא בלישכא נשנין אחרינא לשעירם אשר סס זכיס וס ומטר עליהם כולקון כמינין כן
 ודכותא בפנינא אחרינא בשעירם עלי דסא ע"כ . ומתרגום ירושלמי ויוכמן בן פנויאל מוכרע דמלא יערך ומלא בשעירם חסר דלמרינן היס
 סלא הזכיר משע רבינו טעו על הקוס אלא לאחר שפרים ואחר תיבות שמותיה וחסבה אומיות : הצור ברוב ספרים כ"י אין הפר"י רבמי גס כו
 פמתי בעוסח אחר כ"י האומיות גדולות ועיון פ"ס ביטתיה כ"ד : ופתלתל מ"ו רמ"בם דסס וברוב ספרים אין ס"ל רבמי . כגס שראייתס כן
 ביוסא אחר האומיות גדולות ובקיון אין ס"מ : ה' י"ה"ה ה"ה רמ"ב ונכמנה יתידה וה"ל'מד נשוא נח ואומיות ססס נקדומיות וכוונתן
 בשטטט . כ"ד דעט גדולי ישראל וזקני חכמיהם וז"ל המחיר שיני גולה הרמ"ה ז"ל ה"ה דלה"ה נמאלו זמא : נאכסי נשכס מנינא בכללות כוסיית שמיק
 דקוין ה' לחוד לה' לחוד עכ"ל . גס הר"ב ע"ג ז"ל כמב בס' אלוזיס דף ר"מ בסר ר' שמואל הנגיד כי נאכבר אצלו שה"ה דלה"ה נמאלו זמא נדרה .
 והיא מלה זרה ונאכלול דף כ' הלה' ינמלו זמא ה"ה כפתח וה"ל'מד נשוא נח וה"ל'ק דהיינו ה"ו ד קראת נשוא נח והיא משפט השלה ה"ה
 נשוא ומשח כחשפס ה"ה שתייך וה"ל'מר כפתח וה"ל'ק ככה כפי כלל המסורת כל לשון אדנות עס נ"ל לא שתיק מ"ק סבריה סס נאכלול קודם
 לכן . וכלא הטינן כן למנין מורה על שורה ולענין זה יש במינה הווא שינוי אחר סלא נאנא גזולה סבאה נכמנה יתידה עכ"ל . ובכרדים האלה
 כמב גס כן רבינו בחיי בביתאור פירשם דראשיית על נכנרסם . וחילופים אחרים נאפרו נמלו זו כמו שכתוב נה"ג ונכמה שפרים יסניס . והיה נראה לכתוב
 לך דף ג' ע"ג וריקאכסו פרשם דראשיית על נכנרסם . וחילופים אחרים נאפרו נמלו זו כמו שכתוב נה"ג ונכמה שפרים יסניס . והיה נראה לכתוב
 צמ"ה מינה אחת סכן נמלא כ"סס האדוויקיים וגס נשס ממרבאי דק"ל כוומייבו אמשס כיון דכל גדולי עולם אשר נקנו בשמח מטכסיהם לרעס א'
 ה"כ נקמינן וכן הפיר הקון החשוב נעל א"ה שמינר ראו ספרים יסניס אחד ה"ה נדרה וכמדדש ילמדנו ה"ה נמאלו זמא ה"ה רחוקה הן השס נשס
 סיקא סיוס חמיסמו של מה קח רמ"ב עולה נמאלו זמא ה"ה ספרים יסניס אחד ה"ה נדרה וכמדדש ילמדנו ה"ה נמאלו זמא ה"ה רחוקה הן השס נשס
 לו ה"ה חלה' ונמלא סבכל עולה נמאלו זמא ה"ה ספרים יסניס אחד ה"ה נדרה וכמדדש ילמדנו ה"ה נמאלו זמא ה"ה רחוקה הן השס נשס
 היסס סכ"ל ונכקדמח ססר גזולה ה"ה נמאלו זמא ה"ה ספרים יסניס אחד ה"ה נדרה וכמדדש ילמדנו ה"ה נמאלו זמא ה"ה רחוקה הן השס נשס
 הקומן מ"ס מלא כרטיס ד"ה דרי הדר במסנה עשילי ליה וה"ה דלה"ה נמאלו זמא גדולה . לומר שהמרגל ועמקתא לרעס דקדוקי פודס וסוכריס נגיד אה
 נמאלו זמא . אין שייך שיגמנה החומר של היולר שפסאו וכי זה נמאלו זמא עכ"ל . וכדי להסניס נכש שוקקת לרעס דקדוקי פודס וסוכריס נגיד אה
 הרסוס כמב שירס אה"ה דמינילס מענין כמינא זמא ה"ה אה"ה קסה האמיר מראה נכמה מינויית פח"ה דמינילס וכולו יתחא כמ'
 רב הוסשיא דריס דרב הננאל אחר צריך לכהוב ה"ה לעוסה הארככותמ של למ"ד הלה' נמאלו זמא ה"ה ל"ה נמאלו זמא עכ"ל . ומה למד היב הסמידי
 מה סכמב שהיא נכמה אמש נאמש מן ה"ל'מד . ונעל א"ה בפרין נמאר כוונס ספאמר על דרך הסטס והסוד יעיון נספרו : אחרי כן אורו שיני

ספר הזוהר לב

הלא אהיה אביך קנך
וכל ימות עולם
שאל אביך ויגדך
בדעת עליון גוים
יצב גבלות עמים
כי חלק יהודה עמו
ימצאהו בארץ מדבר
יסבגרו יבונגרו
בגשר יעיר קנך
יפרש בגפיו יקרהו
יחד בוד ינחנו
ירכבו על גמתי ארץ
ויקרה רבש מפלע
חמאת בקר וחלב צאן
בני בשן ועתודים
ורסענב תשתהחמר
שכונת עבית כשית
וינבל צר ישעתו
בתועלת יכעיסו
אלהים לא ידעום
לא שערום אתיכם

הוא עשך וילנגד * 0
כיני שנות דרודר
וקנך ויאמרו לך
בהפרידו בני אדם
למספר בני ישראל
ועלב חבל נחלתו
ובתהו ילל ישפן
יצרנהו באישון עינו
על גזוליו ירחק
ישאהו על אברתו
ואין עמו אל נכר * 0
ויאכל תנובת שדי
ושמן מחלמיש צור
עסחלב פרים ואילים
עסחלב כליות חטה
ושמן ישרון ויבעט
ויטש אלוה עשהו
יקנאהו בורים
יובחא לשדים לא אלוה
חדשים מקרב באו
צור ילך תשי
ותשכח

ע"כ שני

ע"כ לישור
על יחידה

י ועתה

שמדע שמוע רנה רום פרק כ"ד ר' עשה ככו ש"ר אלה היה פומב ה"א למטן ולמ"ד למסלן כלומר הוי ש"ה ונמלו זמ"א * ופי' צבל מענות כבוד
היה כובץ כשהיה כובץ כג"ל פסקי זה היה כובץ ה"א טל פל"ה למטה סובב כסאר אומיות והמ"ד לשעלה וכו' וכירושו אינו נראה לי * והכונן הצל
לפרש זה המדרש כלשון הירושלמי ללכיל וכמו שהבין המהירי כי כן פמטוס רבות האגרות ירושלמיות ודרכות שוות תי * עוד ראיתי להודיע
שבהשתיק החכם ה"ל דברי ד"ק על מלה זו כמד בשמו שה"ל כן בשו"ת ומה זה אינו כי בכל הדסוסים מהפכיל כמוב וה"ל כן נקראת בשו"ת כע כדון
קריאת השם של ד' נקודות שיה' חולם קמץ וכ"כ הכיוני פרטמ שמו"ל של סוד המקובל בניקוד זה שמי' ע"ל? הם הנקודות של סם הגדול והסי' מי
בשחק ישרון לה' ע"כ פ' שו"ת חולם קמץ ר"ה שחק וזהו יהי סם' ר"ל סב"ר? ר"ל יהי כוונת ניקוד הסם סבורך כי נר"ד לבין כניקודו כמובן שישלש
עם הסם וכזה שו"ת שו"ת שני יורד' חולם יור' הרי לע"ד * והקמץ י' הרי מ' * והסם כ"ו הרי ע"ב הסם ססי' קפ"ב ומי שתשקל בשלו לראות
ענין זה מלן חמין ועמיקון וסיין בש"ת מורה"ר מהיר' על מק"ק לובלן סימן כ"ב כי נו ישמח לנו * אקנך * אין בו י"ד ורוב ספרים הקי"ף דנושה *
זיבנגך במק"מ ספרים אין מהיר' כ"ף * ישות מלא וכו"כ הר"מ ז"ל : כיני שנות דר ודר כל דור כמורייא מלא גר מן ד' חסדים מרי בשמלק
סוד דר ודכוויימו כינו שנות דר ודר וסינתיד כל פשוט מלא וכל כפול חסר מהר"מ ז"ל : ויגדך בספרים כ"י מדויקים ונדפוס יסן הני"ל כצירי
וכ"כ רב פטלים וכסאיוכו זעירא ומלפיל וכנויים יושב לסגול * י"ש לו ויאכל ובשאר כצירי שאל אביך ויגדך : ושצארו שני סמטין : ישפן
במשנים ויארע קסן כדפס יסימן ב"ר' וכן מחמי בש"י כ"י אך בהשקף הללי ובספרים מדויקים חסר דחסר וכן סוד פליו וכ"כ הר"מ והשקפס
על שני הדיסין דחקת מלא יוד וחסר ור"ד כמוב בשמחי דיקי ודכותא על פני השיעון דנלק וחסר מליה בולחון במינין כן ונתהו ילל ישפן חסר
יג'ד וחסר ור"ו כמוב ויחנן על הירדן נתיב השימח חסר יור' וחסר ור"ו כמוב * וכולהון כמינין כן : יצרנהו וכו' מדוי' דנושה : בגשר ססס
בדאסון כנ"ל * ירחק ה"מ כצירי : בשותי בהשקף הללי ובכל ספרים מדויקים כמבי ע"ל * וב"כ חנן עזרה ולכין בחמקו יגד ור"ו וה"מ
עשף קמץ נש הר"מ ז"ל בכללם שחסר בהקדמא חסרו כרז כלסון חז' * וכל אמיא דקרייא חשף כמורייא לא סמיך לה במקדמא חשף דכמינא ולא
קרייא נמ"ל ויכניבו על גמתי דמ"ס חשף נכא ור"ו נמרה דכמינא ולא קרייא ע"כ : וכן כמד בש"ת נתיב והמדפוס סביב סמכו כלל ור"ו ססוא
סמנו כמד עליה ב' יפיר ור"ו וכן ספר כשעתי סימן כ"ה בשותי ב' מלא בקריאה וסימן ויכנהו על כמותי חרץ * והכני"ד מל כמותי חרץ (ישיב
נח) ודרך על כמותי חרץ דרש עיה וכן סבאיה בשמות כ"י ומלן דמסר ב' מלא וחסר חסר שנישא הוא ובחסר דכמא בשכרמא חוש דוח' חסר
כמי לכולהו כדוי מיוגמא דיתירין ור"ו וחמטין קמטין : וינקרהו השומר הסוד קר"ף : וישפע ושרון בהשקף הללי יסרן ירושלמי יסרון ס"כ *
ובכל הספרים מלא וכן בשורת יסרון ב' ובכך כן וסימטין ויסמט יסרון ויכעט אין כ"ל יסרון רכב : וכמותא ויהי בישרון מלך וכ"כ הר"מ ז"ל :
ויבעט בספרים מדויקים ה"מ קמץ : עבית כשית כמבו המדקדקים סכדגס הכ"ף עדין חזי מחמין חבל אינו על המכנב שחשס כמות שניש
יקנאהו בהשקף הללי ובכל ספרים מדויקים חסר דחסר וכ"כ הר"מ ז"ל וכן בשורת ב' חד חסר וכו' דין וחסר מלא ובסמיליהס יקניאולו (ישיב
פח) ובק"מ מלא דמלא : יובחאו לשדים לא אלה חלל בפרעמו וכן אלהים לא ידעום : שערום סמ"ן סמאלית : חשי י"ד זעירא ולית יקניאולו
כ"כ

והש עתה למו :
ועל עבדיו יתנחם
ואפס עצור ועזוב :
צור חסיו בו :
ישתו יין נסיכם
יהו עליכם סתרה :
ואין אלהים עמך
סחצתי ואני ארפה
פראש אל שמים יי
אסשתו ברק תרני
אשיב נקם לצרי
אשכור חצי מרם
פדם הלל ושביה
דרנינו גוים עמו
ונקם ישוב לצרי

מירדן יהוה עמך
פי יראה ביראלת יד
ואמר אי אלהינו
אשר חלב ובחמו יאכלו
יקימו ועזרוכם
דא ועתה פי אני הוא
אני אמרת ואחיה
ואין מירי מציל : *
אסרתו חו אנכי לעלם :
ותאחו במשפט ירי
ולכשנאי אשלים :
חרבי האכל בשר
פראש פרעות אויב :
פי דסעבדיו יקום
אפר אדמתו עמו : *

D

זכא

פתרש נשקן פ"ג אינא פלוגתא מי פטר יו"ד או מלך וכמפורש מוכיח סהא חסר דחסר וכן כפס ס"ל ופס פתח למו חסר יו"ד וחסר וכו' נביז :
ואין אלהים עמך וכו' פתח בראשית דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
ואפס עצור ועזוב : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
צור חסיו בו : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
ישתו יין נסיכם : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
יהו עליכם סתרה : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
ואין אלהים עמך : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
סחצתי ואני ארפה : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
פראש אל שמים יי : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
אסשתו ברק תרני : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
אשיב נקם לצרי : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
אשכור חצי מרם : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
פדם הלל ושביה : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
דרנינו גוים עמו : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג
ונקם ישוב לצרי : כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג ואין אלהים עמך דף כ"ג

וזאת הברכה לב לך

קח

השירה הזאת
 ויגאל משה לדבר אתה כל
 ויאמר אלהים שמו
 מעיד זגנס היום
 לעשות אתה כל דברי
 לשמר הזכני
 אתה כל דברי
 כי לא ידבר רק היא מכם בידה חייכם
 התורה הזאת

ובדבר יהוה תאריכו ימים עליהם אשר אתם עבדים אתה יורדן שמה לרשתה:
 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אליהר העברים הזה הרגנו אשר
 בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את הארץ כגוען אשר אני נתן לבני ישראל לאחור:
 ואת בהר אשר עלה שמה והאסף אל עמיה כאשר ימת ארבו אחיה בדר הרד ויאסף
 אל עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במיריבת קרש מדבר צן על אשר
 לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: כי מגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל-
 הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

לפסטי

כ כ כ

הפשרת הזכינו שמואל ב כב וירב רור לה עד עולם והאטיליאני יחזקאל יו כה אשר ה' אלהים ולקמתי עת
 והשיבו וחיו ולא ששכזים הושע יר שוכה ישראל ואל כ תקעו שופר עד ולא יבושו עמי לעולם

לנ וזאת

הברכה אשר בך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר
 יהוה מסיני בא ורח משעיר לכו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קרש מסיני
 אש דת אשרת למו: את חכב עפים כל קרשו בידה והם תכו לרגלה ישא מדברתיך: תורה צוה
 לנו משה מרשה קדלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:
 יהי ראובן ואלזמת יהוה מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול
 ע' כ למח ויהיה ואל עמו תביאנו יהוה רב לו ועוד מצרו תהיה: () *
 שני

וללו אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך אשר נסתו כמפה תריבה עלימי מריבה: האמר
 בניו ק' לאביו ולאמו לא ראיתו ואת אחיו לא רביר ואת בני לא ידע בני שמרו אמרתה וברירתך
 יצרו משפטך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך:
 בך יהוה חילו ופעל יהוה תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאו מדיקומיו:
 לבנימן אמר ידיו יהוה ישכן לבטח עליו והפך עליו כל ימים ובין כתפיו שקן: * ()

ע' כ ללו

רכא משה פיוחה: רבד כל'ל רכא: הוזה רכניס: עלה ס'ין כנסק פתא: לא קרשהם אחוה דין למוד מלא וא' כפורימא ושמה
 מסרים: שר'ה ז'ל ושאר רכמא:

פרשת וזאת הברכה

וזאת הברכה

פיוחה: אשרת אש דמ ק' . וביין הסמס כמחי וזוה חד מן ס'ו פלך דכפיזין חדא חלה קריון פרוין חלת וסמינב
 כמ'ב ד'ה ס' כ'ו ודל'ל כקמן: בושרון כסמק הללי נישרון יושלמי נישרון פ'כ . וככל הסמרים סלנו חמר
 ו'ה' קדמחה ומלא ו'ו' מבייבא וכמ'ס בסרסת סלוינו: עש כקמן: וללוו אסק פיוחה: תסין ואוריד כמיון ס'ס יסין ואוריד כמפתח ואוריד
 ש'כ' ובר' מה כחז תמיד וסוריד מלא ו'ו' ומלא ו'ד כתיב: וזרח בנו בניו ק: וזרח כחז הר' מה ז'ל . ככל אשר יורו אמכס דמי פלא מלא ו'ו'
 כתיב ודכוסה יורו מסמטיך ליעקב ככוסחי דיקי: באפך הבי'ת דנוסה: מוזבח סכ'ת כסוח לבדו: לבנימן אמר ככל סמרי הדפוס וכ'י חמר
 וכן כשסורי'ן ככתיבין חלאים ככל המקרא וסידורן כמ'נ פרשת ויסלת ובקומות פתרים ואין זה פכללס . ור'מי חסורת כ'י סמינב י'ן ככתיבין
 פלמיס כסדר הסורה סלנו וכמו כנסוף וחד מלא ב' יוד'ך לכינימיון חמר ידיר פ'כ ומסרה זמא היא כפלא כסמינב ומכ'יהא לז'ל כל הסמרים
 כי אין גס מ' סביב' כס יומר מי'וד אחד וכסכר הימים שמתמי חמי מו'י'ר כמנ' סרחבושו י'כ'י סרחה כמסוכת וקכו מו'י'ר פוזר' סרחבושו
 ז'ל סכן כמנ' כלתיקא ס'ט אחד ככס מ'וד המקובל מו'י'רס ריקאכמ'י ז'ל ולא סלחו כו יר וכוני מוסיף לספליה ספלא וכל'ל ושלמי פל זה מל
 סמס סל אור קרס ודבר קסות פל סכרה זו ושאר סמותם מלא סלח יר כסמר סכוח סמינו פל'ס כה'ליהס סחולי סכור סרשון סמר כן דרך
 ח'ס

ספר הדברים לג לד

וְלִיּוֹסֵף אָמַר מְבֹרַכַת יְהוָה אֶרְצוֹ מִמֶּנּוּ שְׂמִיךְ מִפְּלֹ וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת : שְׁלִישִׁי
 וּמִמֶּנּוּ תְבוּנַת שֶׁמֶשׁ וּמִמֶּנּוּ גֶרֶשׁ יְרִיחַ : וּמִרֹאשׁ הַרְרֵי-קָדִים וּמִמֶּנּוּ גְבֻעוֹת עוֹלָם :
 וּמִמֶּנּוּ אֶרֶץ וּמְלָאָה וּרְצוֹן שֹׁכְנֵי סֵנָה תְבוּאָתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֵד נָדָר אֲחִיו : בְּכֹר שׁוֹרֵז
 הַדָּר לוֹ וְקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנָיו בְּהֵם עֲמִים יַנְגַּח יַחֲדוּ אֶפְסוֹ-אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי
 סִנְשָׁה : * () ם וְלוֹכֹלֵן אָמַר שֹׁמֵחַ וְכוֹלֵן בְּצִאתָהּ וַיִּשְׁשֹׁכֶר בְּאַהֲלֵיהָ : עֲמִים הַרְרֵי-יִקְרָאוּ
 שֵׁם יוֹבָחֵי וּבְחֵי-צֶדֶק בִּי שִׁפְעוּ יָפִים יַנְקוּ וְשִׁפְנֵי סָמוּךְ חוֹל : ם וְלַגֵּד אָמַר בְּרוּךְ מְרַחֵב
 גֵּד בְּלִבָּיָא שְׂכָן וּמְרַף רוּעַ אֶת-קַדְקֵד : וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ בִּישָׁם חֲלֶקֶת מַחֲקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רֵאשִׁי
 עִם צֶדֶקֶת יְהוָה עֲשֶׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם-יִשְׂרָאֵל : * ם וְלֶדָן אָמַר דָּן גִּיּוֹר אֲרִיִּה וַיִּנְקַ מִדְּהַבֶּשֶׁן : חֲמִישִׁי
 לְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׁבַע רְצוֹן וּמְלֵא בְרַבַּת יְהוָה יִם וְדָרוּם יִרְשָׁה : ם וְלֵאשֶׁר אָמַר
 בְּרוּךְ מִבְּנֵים אֲשֶׁר יְהוּ רְצוֹן אֲחִיו וְטָבֵל בְּשֵׁמֶן רִגְלוֹ : בְּרוּךְ וְנַחֲשֶׁת מְנַעֲלָה וַיִּמְיָה דְבָאָה :
 אִין כְּאֵל יִשְׂרָאֵל רִכָּב שָׁמַיִם בְּעֶזְרָה וּבְגֹאוֹתוֹ שְׁחָקִים : * מַעֲנֶה אֱלֹהֵי קָדִים וּמִתַּחַת וְזֶרַעַת
 עוֹלָם וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהָ אֵיבִב וַיֹּאמֶר הַשֹּׁמֵר : וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטֶחַ בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל-אֶרֶץ דְּגָן
 וְתִירוֹשׁ אֶת-שְׁמֵי וְעַרְפְּרוֹטָל : אֲשֶׁרִיף יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹהָ עִם נוֹשַׁע בְּיְהוָה מִגַּן עֶזְרָה וְאֲשֶׁר-
 חֲרַב גֹּאוֹתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֵיהָ לָךְ וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֶימוֹ תִּדְרֹךְ : * ם וַיַּעַל מֹשֶׁה מִעֶרְבַת
 מוֹאָב אֶל-הַר נָבוֹ רֹאשׁ הַפְּסֵגָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֶת-הַגִּלְעָד
 עַד-דָּן : וְאֵת כָּל-נַפְתָּלִי וְאֶת-אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶׁה וְאֵת כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרֹן :
 וְאֶת-הַזְּבֹן וְאֶת-הַכֹּכַר בְּקַעַת יְרֵחוֹ עִיר הַחֲמָרִים עַד-צֶעַר : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו וְאֵת הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לִרְעֵךְ אֶתְנַנְנָהּ הִרְאִיתִיךָ בְּעֵינַיִךְ וְשָׁמַר לֹא
 תַעֲבֹר : וַיִּמַּת שֵׁם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל-פִּי יְהוָה : וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי בְּנֵי-אֶרֶץ
 מוֹאָב מִלֵּב בֵּית פְּעוּר וְלֹא-יָדוּעַ אִישׁ אֶת-קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וּמֹשֶׁה בְּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים
 שָׁנָה בְּמוֹתוֹ לֹא-כִרְתָּהּ עֵינָיו וְלֹא-נָס לַחַה : וַיָּבֹכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב
 שְׁלִישִׁים

ל' שביעי

ששי

לד שביעי

הַגִּדָה וְהַזְּבֹן כָּסוּם בְּנֵי וַיִּדְרֹךְ דְרוֹם מִלֵּן וַיִּדְרֹךְ ה' יוֹסֵף תַּב"ל - וְנִסְמָרוֹת לֵב מְלִיזוֹ אֲחֵר שְׂכַנְמֵי זֶל וְנִסְמָרוֹת כְּמוֹךְ בֵּם קִנְלֵס
 הַכְּרָא שְׁמֵר הַשְּׁמִים דְּכִדְרוֹ מַל ט"ב שְׁמוֹת הַכּוֹסִים מוֹיֶשֶׁת וַיִּנְא וַיֵּשׁ בְּשֵׁם הַשְּׁמִירִים סְהוֹב ב' וַיִּדְרֹךְ ז'לֵס - וְנִסְמָרוֹת חֲשׁוֹן בְּשֵׁם סְהוֹב כ'וֹ חֲנֵר עַשׂוֹ
 שְׁנָן מוֹיֶשֶׁת וַיִּהְיֶה כֹּכַל ב' וְכִדְרוֹ כִּי לֵב וְשָׁמוֹ וַיִּזוֹ וַיִּזְכּוּ סְהוֹב כּוֹמֵרִים הַסֵּם בְּנֵי וַיִּדְרֹךְ וְהַסְדּוֹ לְכִיטִּיָּן אֲחֵר וְהַסְדּוֹ יָכִין ט"ב - וְנִסְמָרוֹת סְהוֹב מְלֹ
 שְׁמֵרִין נִסְמָר מוֹמֵת הַחֲזוֹן אֲחֵרֹן כֹּל הַמִּרְהָ בֵּלֵב בְּנֵימֹן כְּמִיֵּם סְהוֹב וְהַסֵּם כְּמִיֵּם סְהוֹב וְאֲחֵרֹן קָרָה לוֹ כְּמִיֵּם ע"ב - דָּס בְּנֵימֹן כִּלְאָל דְּכֵר
 זֶה סְהוֹב ז' בְּנֵימֹן כֹּן מְלֵאִים כְּמִיֵּם וְכ"ב בְּרִימָה ז'ל וְשַׁמְלֵי אֵל הַחֵסֶם הַכֵּל וְהַסְדּוֹ לִי מֵה סְהוֹרֵי ז'ל כֹּל הַמִּרְהָ בְּנֵימֹן כְּמִיֵּם לֵאמֹר דּוֹק אֲחֵר ז'ל ע"ב
 הַדּוֹב כִּי רִבְוֵה כְּכֹלֵם טכ"ל - אֲחֵל נִירוֹשְׁמֵי כִימֹה סְכִי דְקָמֵר הַסֵּם וְהֵלֵא אֵינֵן אֲחֵל מְרַבְּשִׁים וְשִׁטְשֵׁה - אֲמַר ר' יוֹחָנָן בְּנֵימֹן דְּמִלְדוּמֵם מֵלֵא ט"ב
 פ"י כִּיֵּן דִּהֲכֹל כְּמִיֵּם כְּמִלְדוּמֵם בְּנֵימֹן כְּמִיֵּם אֲחֵר קָרָה לֵהֵם אֲנִיִּים וְהַסֵּם כְּמִיֵּם וְאֲחֵרֹן קָרָה לוֹ בְּנֵימֹן אֲחֵל - וְנַעַל יִפֵּה מְרַבְּשִׁים בְּנֵימֹן הַיִּירוֹשְׁלָמִי
 פִּקְט לִישָׁנָה דְּכִנְכְּלֵי אַג"ב דְּכֹכַל הַמִּרְהָ כֹּלֵם בְּנֵימֹן חֲסֵר וְכו' וְלֵא שֵׁת לְכוֹ לֹאֵה הַשְּׁפִלִיחַ לְמַסּוֹת יִשְׁשֵׁה פִּתְמוֹ לְטוֹנֵה אִוִּת וַיְחִיֵּם סָן הַשְּׁלָמוֹת וְכִיִּי
 מְרַחֲמוֹ כְּפִלְמוֹת אֲמֹן : וְלַקְדֻךְ קו"ף רְחֻסָּה בְּקֶמֶן לְכַד : וְהֵם רִבְבוֹת כְּנִיָּה נְשׂוֹת לְכַדוֹ כְּכֹל הַסְּמִירִים כְּמִיֵּם בְּפִרְשֵׁם דְּהַשְּׁלֹמֵךְ מֵל דְּכִנְכְּלֵי מְלִפֵּי
 יִשְׂרָאֵל : וּשְׁפָנֵי כְכֹל סְמִירִים מְדוּיָּקִים בְּסִין סְהוֹלִית וְכֹן הַיִּנְאוֹתוֹ הַשְּׁפָטִים וְהַמְּאִיר כְּמִיֵּם כִּסְרֵס סָפָן וְנִסְמָרוֹת לִיֵּת וְחֲסֵר וְסִין כְּמִיֵּם : וַיְחֵא
 חִילּוּמֵם רַבִּים רֵאשִׁית בְּתֵלָה וּ בְּקִדְרוֹת וּבְשִׁטְטִים וְהַרְבַּעַת הַמֵּה - הַל' בְּחִילּוּמֵי ב'ל וְכ"ב סְדֻמּוֹס וְכֹן רֵאשִׁית כְּכ"ל לְכֵן אֲחֵר וְלֵא כֹּלֵם סְטוֹל וְכִיִּי
 פִּשְׁטִין - וְכ"ב וְלֵא כֹּלֵם כִּיִּי וְכִסְטֵס אֲחֵר לְכַד - הַכ' כְּרוֹב סְפִירֵי הַדְּפּוֹס כֹּלֵם בְּצִירֵי וְכִיִּי פִּשְׁטִין - הַב' בְּקֶמֶן סְפִירִים כ"י הַיִּוִּד בְּצִירֵי וְהַמְּאִיר
 סְטוֹל וְכִיִּי פִּשְׁטִין : וְכֵן חֲסֵר בְּסִפְרֵי דְקִדּוֹן כ"י וְכִפְרֵי מְלִיִּיִם בְּכַפֵּר שְׂרַכְכָה סְצִירֵי סִו"ד מוֹדֵה מֵל מִלְּךָ פִּל מְשַׁל - הַד' כְּכֹל כֹּלֵם כִּיִּי וְכִיִּי וְכִיִּי
 הַחֲרוֹץ בְּכַד - וְכִפְרֵי עֵלִיו בְּעַל מ'ה סְהוֹב דְּעַם ב'ל - וְדִלְךָ הַיִּזֵּה סְפִירֵי הַסְּכָרוֹת פִּעֲבִין מְלִיִּיִם וְעִלְרֵם בְּכ' מְכֹלֵל דָּף קְטוֹ וְלֵא הַכְּרִיעַ זֶה וְכִיִּי
 וּמַחְלֻקֵת קְרִיִּיִם הַשְּׁלֵם הַזֹּהַל ב'ל קוֹרָה מוֹכֵה מְשַׁלֵּל בְּנֵי פִּשְׁטִין : וְכ"ב מְלַרֵּעַ בְּכִסְטֵס אֲחֵר וַיִּשׁ סְפִירִים בְּכִסְטֵס אֲחֵר לְכַד וְלֵא מַחְלֻלִים ט"ב - וְלֵא דְכֵר
 הַיִּזֵּה הַיִּכְנֻדוֹת : רֵאשִׁית עִם הַר"ם בְּגִלְגַּל וְכֹל טַעַם אֲחֵר בְּסִין : יוֹסֵף הַכֵּן דְּנוֹשָׁה : וְלַפְתָּלוֹ אֲמַר מִיֵּן כּוֹן פִּיִּשְׁפֹּא וְכִיִּי מִיֵּן יוֹסֵף
 הַשְּׁמֵה וְאִין לֵאמֹר מוֹכִיחַ סְהוֹב מְלֵא וְא' כִיִּי אֲחֵרֹן עַד מֵן ג' מְלִיִּיִם פ"ם הַסְּמִירִים כְּמִיֵּם ב'ל כָּם : דְּגָן וְתִירוֹשׁ בְּתִיקוֹן כִּיִּי וְתִירוֹשׁ בְּסִין מִיֵּן יוֹסֵף וְכִיִּי
 פ"ב וְהַסְּמִירִים מוֹכִיחַ סְהוֹב מְלֵא וְא' כִיִּי אֲחֵרֹן עַד מֵן ג' מְלִיִּיִם פ"ם הַסְּמִירִים כְּמִיֵּם ב'ל כָּם : דְּגָן וְתִירוֹשׁ בְּתִיקוֹן כִּיִּי וְתִירוֹשׁ בְּסִין מִיֵּן יוֹסֵף וְכִיִּי
 דְּמֵלֵךְ כְּמִיֵּם מְלֵא וְא' וְנַעַל וְא' וְכ"ב הַר"ם ז'ל - אֲשֶׁרִיךְ בְּכַסְפֵּי סִירָהִיִּה הַל' קָף רִבְוֵי וְכֹן רֵאשִׁית בְּכּוֹסֵם כ"י מְאִוִּיִּים רִבְוֵי - וְהַמְּאִיר פ"ם יוֹסֵף
 וְאִין כֵּן סְפִירִים סְטוֹל וְכֹן בְּסְמִירִים מְדוּיָּקִים כְּסִירֵי ד'ס עַל מְלֵא אֲדָם לִיֵּת מִלְּךָ דְּנֵיִי - עַל בְּמוֹתֵימוֹ בְּמִהוֹן ס' יוֹסֵף בְּנֵימֹן כְּסִירֵי חַד
 בְּקִימֵי ט"ב - וְהַר"ם כְּכֹל וְאֵמֵה עַל בְּמוֹתֵימוֹ מְרַךְ מְלֵא וְא' וְשַׁלֵּא יוִ"ד כְּמִיֵּם : וְאַתָּה הַבְּכֵר הוֹאֵוֹ נְעִיָּה : נִשְׁבַּעְתִּי מִיֵּן נְעִיָּה מְשַׁלֵּם : וְלֵא כֵּן
 הַרְמִיתִיךָ הַל' בְּסִינּוֹל וְהַל' קָף בְּחִירָק אֲחֵלֵל דָּף קָפָן : בְּנֵי כָל מוֹדִיָּהִיִּה גִיֵּה כְּמִיֵּם מְלֵא מִלְּךָ מִיֵּן חִיבּוּבֵל כִּי מִן דָּן דְּהַסֵּר מִלְּךָ : וְלֵא כֵּן
 לַחַה יוֹ מִיֵּן בְּמִרְהָ כְּמִיֵּם ה' רֵאשִׁית כְּמִיֵּם לֵא פִּלְגֵי - אֲסִירֵי לְפָנֵי עֶזְרָה - כּוֹתֵה - וְכִי דִלְתָּ לֵלֵי - כִי גֵאָה גֵאָה וְחֲסֵר - כִּי סְהוֹב אֲמַחֵה - מוֹ יוֹדֵה
 אֲרֵה - וְשַׁלְתָּ קָף בְּעִירָה - כִּי הֵיֵא כְּמִיֵּם : כִּי מְרַעַה אֲהֵרֵן - א' כִּי כֹל הַסֵּם בְּרַעַה - וְכִיִּי יוֹסֵף - וְכִיִּי אֲחֵרֹן - וְכִיִּי אֲחֵרֹן - לֵא כֹל לַחַה :
 מְלֵא

לד

שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יָמֵי בְנֵי אָבֶל מִשָּׁה: וַיְהוֹשֶׁעַ בְּדַגְנֵן מְלֵא רֵיחַ חֲנֻמָּה כִּי-סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת-
 יָדָיו עֲלֵיו וַיִּשְׁמְעֵנו אֱלֹהֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְלֹא-קָם נְבִיא עוֹד
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָרְעָו יְהוָה פָּנִים אֶל-פָּנָיו: לְכָל-הָאֲתָת וְהַמוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלַח יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לַפְרָעָה וְלְכָל-עֲבָדָיו וְלְכָל-אֶרֶץ: וְלָכֵל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלָכֵל הַמְּנֹרָה
 הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לַעֲיֵנו בְּל-יִשְׂרָאֵל:
 תָּמוּ וַנִּשְׁלַמוּ חַמְשֵׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה: שָׁבַח וְתִהְיֶה לֵאל גְּדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא:
 חוֹק

פְּנֵי הַכִּיָּא רַפָּא: הָאֲתָת הַקְּדָמָא נִכְ"ל לֹא דַלִּיף: לַעֲיֵנו בְּל יִשְׂרָאֵל מִשְׁכַּח סִ"ח לְהַטְלִים הַתּוֹרָה בְּסוֹף הַדָּף * וְלַעֲיֵנו בְּל יִשְׂרָאֵל בְּחַמְשֵׁי שִׁיטָה
 הַדָּף הַלְכוּת סִ"ח וְכֵן סָהֲקוּ כָל שְׂפוֹסָקִים * וְהִכִּי בְּסִיק הַיְלֻכְתָּא רַב אֲשֵׁי בְּפִרְק הַקּוֹמָן רַצָּה * אַדְל בְּסִיג ד' חִימְשִׁין יָכוֹל לְנַמּוֹר בְּחַמְשֵׁי הַדָּף כְּדַמְנִיא
 הַסָּם הַכּוֹמֵךְ שְׁפָר מְרִיחָה לֹא יִגְמוֹר בְּחַמְשֵׁי הַדָּף כְּמוֹ שְׁנוֹמֵר בְּחִימְשִׁין אֲלֵא חֲקָרָה וְטוֹלָה עַד סוֹף הַדָּף:

ותשלם מלאכת ספר חמישי והוא ספר משנה תורה ופטירת משה רבינו

ברוך רחמנא דסייען והוא יסייע על מה דאשתאר

ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה

סְכּוּם פְּסוּקֵי דְסַפְר הַדְּבָרִים חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי וְחֲמִשֵּׁי וְחֲמִשֵּׁי הַבִּי' סִימָן * וְחֲמִשֵּׁי וְחֲמִשֵּׁי עַל מִי הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ * וּפְרָשִׁימֵינוּ יֵא
 אֲסוּרוּ חָג בְּעִבְרִית סִימָן * וְסִדְרֵינוּ בִּי' * יִפְתִּיחַ אֲמוּנָה וְיִגִּיד דְּלֵק סִימָן * וּפְרָקֵינוּ ל'ר' * אֲוֹדָה ה' כָּכֵל לְכַב סִימָן * מִכִּין הַפְּסוּמֵינוּ
 שְׁלֹשִׁים וָאַרְבַּעַה וְהַסְּמֻחֵינוּ פֹּאָה וְעֵשְׂרִים וָאַרְבַּעַה הַכָּל מֵאָה וְחֲמִשֵּׁים וְשִׁטְנָה פְּרָשִׁיט * וְכַסָּא כְּבוֹד וּבְחִילָם סִימָן:

סכום כל פתוחות וסתומות שבתורה:

מִכִּין הַפְּתוּחוֹת	עַל סַפְר צְרָאֲשִׁית כּוּג *	וְהַסְּתוּמוֹת	סַח הַכָּל צֵא
מִכִּין הַפְּתוּחוֹת	עַל סַפְר שְׁפִיט סַט:	וְהַסְּתוּמוֹת	צֵה הַכָּל קַסֵר
מִכִּין הַפְּתוּחוֹת	עַל סַפְר וַיִּקְרָא גַב *	וְהַסְּתוּמוֹת	טוּ הַכָּל צַח
מִכִּין הַפְּתוּחוֹת	עַל סַפְר כַּדְבָר צַב	וְהַסְּתוּמוֹת	סוּ הַכָּל קִנְת
מִכִּין הַפְּתוּחוֹת	עַל סַפְר אֵלֶּה הַדְּבָרִים ל'ר:	וְהַסְּתוּמוֹת	קִכֵר הַכָּל קִנְת

בְּכִין פְּרָשִׁיט פְּתוּחוֹת עַל כָּל הַתּוֹרָה סֵאֲתִים וְחֲשֵׁעִים יַחַד לְדוּי לְנַכּוּ וַיִּכְלַל פְּרִי מַגְדִּיט סִימָן * וְהַסְּתוּמוֹת שְׁעֵט טוּ אֲסָה אֲסֵר עַל
 כַּסְפָּה בְּשַׁבְעָה סִימָן * כַּמְכֹּא מִכִּין כָּל פְּרָשִׁיט פְּתוּחוֹת וְסִימְנוֹת תְּרַסַּט * לֹא תַחֲסֵר כָּל נַה סִימָן * סְדְרֵי תּוֹרָה גַּר לְמַשַּׁךְ
 יִזְחָרְךְ כְּבוֹד וְלֹא יִרַם סִימָן: סְכּוּם הַסְּתוּמוֹת עַל כָּל הַתּוֹרָה ה' אֲפִים וְשִׁמְנָה טֹאוֹת וָאַרְבַּעִים וְחֲמִשֵּׁה וָאוֹר הַחֲמִשָּׁה יִהְיֶה שְׁנַעֲמִים
 סִימָן * וְחֲמִיז וְשֵׁם עֲלִיו אֵת חֲסָן וַיִּמָּן אֵל הַסָּן אֵת הַאוֹרִים וְאֵת הַגּוֹמִים: מִכִּין מִיבּוֹת עַל סַפְר תּוֹרָה עַם אֲלִפִים וְחֲתַקְעוּ לְסוּכֵי
 עַם סוֹפֵר כִּיכִר וַיִּפְצִיחַ מַכְנִי אֲדָם סִימָן: מִכִּין אֲוִיט עַל סַפְר תּוֹרָה שְׂר אֲלִפִים וְחַת מֵאוֹת וְחֲמִשֵּׁה סִימָן * אֲרַצָּה בּוּ וְאֲכַנְקָ אֲסֵר
 ה' גְּדוֹל יְהוָה כְּבוֹד הַכִּית הַדּוֹר הָאֲחֵרֵן מִן פְּרָאֲשֵׁן מַכְנֵה כַּהֲרִי כִיּוֹיֵז אֲכִי'ר:

לוח

לוח קריאת פרשיות וההפטרות המועדות והצומות ושבתות המיוחדות

בראש השנה

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא אליה' פן וה' פקד את שרה עד ויגר אברהם : ואם הוא שבת קורין בו שבעה : והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחרש השביעי באחד לחרש : ומפטירין בשמואל א א ויהי איש אחר * עד וירם קרן משיחו :

ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא אליה' פן ויהי אחר הדברים האלה עד סוף הפרשה : והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחרש השביעי כאתמול : ומפטירין בירמיה לא כה אמד ה' מצא הן * עד ארחמנו נאם ה'

בצום גדליה ובשאר צומות

בשחרית ובמנחה קורין שלשה בני אדם בפרשת כי תשא מן ויחל משה עד וינחם ה' ונומר * ומדלגין עד פסל לך : וקורין עד אשר אני עשה עמך : וכן בצום העשירי * ובצום אסתר * ובשבעה עשר בחטון * ומפטירין בטנחה ישעיה נה דרשו עד עליו לנקבציו

ביום כפור

בשחרית קורין ששה בני אדם בפרשת אחרי מות משה חתלת הסדר עד וירבר ה' אל משה לאמר רבר אל אהרן צנו' : ואם חל בשבת קורין בו שבעה : והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובעשור לחרש השביעי הזה : ומפטירין ישעיה נז ואמר סלו סלו עד כי פי ה' רבר * והאיטליאני מדלגים ואומרים ב פסוקים וכו' לציון ואני זאת שם בסוף ג' ש : ובמנחה קורין שלשה בני אדם באחרי מות בפרשת עריות מן כטעיה ארץ מצרים עד סוף הסדר : ומפטירין יונה עד סוף הספר ויש מוסיפים ג' פ' אל כמך שבסוף טיכה * והאיטליאני מתחילים ועלו מוסיעים שבסוף עובריה

בסוכות

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור מן שור או כשב או עז עד וירבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל ואם הוא שבת קורין שבעה והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחמשה עשר יום לחרש השביעי : ומפטירין בכוריה י' ד הגה יום בא עד סוף הספר :

ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור כאתמול * והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחמשה עשר כאתמול ומפטירין במלכים א וזתשלם את המלאכה עד ובידו מלא לאמר לאיטליאני * והספרדים מתחילים ויקהלו אל המלך עד בהוציאי אותם מארץ מצרים

בשבת וחולו של מועד של סוכות

שבת שחל להיות בחול המועד של סוכות בשחרית קורין שבעה בני אדם בפרשת כי תשא מן ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי עד לא תכשל גדי בחלב אמו * והמפטיר קורא בפרשת פינחס בקרבנות עניינו של יום : ומפטירין כי חוקאל לה ויהי רבר ה' עד וידעו כי אני ה' לאיטליאני * והספרדים מתחילים ויהיה ביום ההוא עד וטהרו הארץ : ובמנחה קורין בסדר השבוע

בחולו של מועד

ביום ראשון קורין ארבעה בני אדם בפרשת פינחס * ראשון קורא וביום השני * והשני קורא וביום השלישי * והשלישי חוזר וקורא וביום השלישי לבר * והרביעי קורא ספיקא דיומא וביום השני וביום השלישי * וכל הימים על זה הסדר : ולאשכנז שלישי קורא יום שלאחריו ורביעי ספיקא דיומא : וביום הש' נ' וד' קורא כמו כהן ולוה

בשמיני עצרת

קורין חמשה בני אדם בפרשת ראה מן כל הבכור עד סוף הסדר * ואם חל בשבת קורין בו שבעה * ומתחילים עשר תעשר * והאיטליאני מתחילין כל הבכור והמפטיר קורא בפרשת פינחס ביום השמיני עצרת : ומפטירין במלכים א ש ויהי ככלות שלטה עד ולישראל עמו ולאיטליאני עד חפץ לעשות

בשמחה תורה

קורין חמשה בני אדם בפרשת וזאת הברכה * והמפטיר קורא בפרשת פינחס ביום השמיני עצרת : ומפטירין ביהושע א ויהי אחרי מות משה עד חוק ואמץ לאיטליאני * והספרדים עד בכל אשר תלך

כשחל

בראש חרש

כשחל ראש חרש כחול קורין ארבעה בני אדם בפרשת פינחס מן את קרבני לחמי עד יעשה ונסכו • כהן קורש שלשה פסוקים: לוי תזור ואמרת עד רביעית ההין • שלישי עד ונסכה • רביעי עד ונסכו: וכשפת המפטיר קורא מן וביום השבת עד יעשה ונסכו: ומפטירין בישיעה מו השמים כמאי עד סוף הספר: לשבת ערב ראש חרש במטירין בשמואל א כ ויאמר לו יהונתן סחר חרש עד עולם

בחנוכה

ביום ראשון קורין שלשה בני אדם בפרשת נשא בקרבנות הנשיאים מן כה תברכו עד זה קרבן נחשון! והאשכנז טתחילין ויהי ביום כלות • ובשאר הימים קורין נשיא אחד לכל יום ויום • כהן קורא עד פר אחר • לוי עד ביום השלישי • וישראל תזור וקורא ביום השני כלו • והאשכנזים קורין לשלישי ביום שלאחריו וכן בכל יום יום • וביום שמיני מתחילים ביום השמיני עד סוף הפרשה • ויש מוסיפין פרשת בהעלותך עד כן עשה ארת המגורה: וביום ר"ח טבת שחל כחול קורין שלשה בני אדם כפ' ר"ח • והרביעי קורא בקרבנות הנשיאים בענינו של יום • וכשחל בשבת קורין ששה בני אדם בסדר השבוע והאיטליאני שבעה • ובספר שני קורא אחר בפרשת ראש חרש וביום השבת עד יעשה ונסכו והמפטיר קורא בקרבנות הנשיאים בענינו של יום ומפטירין בזכריה ב רני ושטחי עד חן ה לה • ומוסיפין והיה פירי חרש: ולשבת שניה של חנוכה כמפטירין במלכים א ז ויעש חירום עד להיכל זהב

בשבת שקלים

קורא המפטיר מתחלת כי תשא עד לכפר על נפשתיכם: ומפטירין במלכים ב יא בן שבע שנים עד לכהניסם יהיו: ויש מתחילים ויכרת יהודע

בשבת זכור

קורא המפטיר בסוף פרשת כי תצא למלחמה מן זכור את אשר עשה לך עמלק עד סוף הפרשה: ומפטירין בשמואל א טו ויאמר שמואל אל שאל ער נבעת שאל • ויש מתחילין כה אמר

בפורים

קורין שלשה בני אדם בפרשת בשלה מן ויבא עמלק עד סוף המדר ויש כופלין פסוק האחרון

בשבת פרה

קורא המפטיר מתחלת מדר חקת עד תמא עד הערב: ומפטירין יחזקאל לו יהי רבר ה' עד וירעו כי אני ה'

בשבת החרש

קורא המפטיר בפרשת בא מן החרש הוא לכם עד בכל מושבותיכם תאכלו מצות: ומפטירין ביחזקאל מו כת אמר ה' אלהים בראשון עד וכי יעשה הנשיא • ויש מתחילים כל העם עד עולת המיד • ויש מוסיפים עד איש מאחותו: ולשבת הגדול יש שמפטירין מלאכי ג' וערבה עד סוף הספר • ויש שאומרים אותה כשחל בערב פסח בלכד

בפסח

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת בא אל פרעה מן ויקרא משה עד מארץ מצרים על צבאותם • ואם חל בשבת קורין בו שבעה ומתחילים מן והיה היום הזה • והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחרש הראשון עד כל טלאכת עבודה לא תעשו: ומפטירין ביהושע ה בעת ההיא עד ואין בא • ויש שמתחילים ויאמר יהושע אל העם ויש מוסיפים פסוק אחר ויהי ה' את יהושע שם • ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת אמור מן שור או כשב או עז כי יולד עד וירבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל: והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתטול: ומפטירין במלכים כ כג ויצו המלך עד החח אביו לאיטליאני והמפטירין והאשכנזים מתחילים וישלח המלך עד בתוך אחיהם ומרלנים ואומרים ויצו המלך עד לא קם במודו:

בראיו של מועד

ביום ראשון קורין שלשה בני אדם בפרשת בא מן קרש לי כל כבוד עד הוציאנו ה' מצרים • והרביעי קורא כפ' פינחס מן והקרכתם אשה עולה לה' עד כל טלאכת עבודה לא תעשו • ביום שני קורין שלשה בני אדם בפרשת משפטים מן אם כסף תלוה את עמי עד לא תכשל גרו בתלב אמו • והרביעי

והרכיבי קורא בפרשת פינחס כאתמול

ביום שלישי קורין שלשה בני אדם בפרשת כי תשא מן פסל לך עד לא תבשל גדי בחלב אמו • ואם הוא שבת קורין בו שבעה ומתחילים מן ראה אתה : ומפטירין ביחזקאל לו היתה עלי יד ה' עד נאם ה' ויש מתחילים כה אמר ה' עד לאחרים בדרך

ביום רביעי קורין שלשה בני אדם בפרשת בהעלותך מן וירכר ה' אל משה בפורכר סיני עד ולגר ולאורת הארץ • והרכיבי קורא בפרשת פינחס כאתמול

ביום חמישי והוא שביעי שהוא יום טוב קורין חמשה בני אדם בפרשת ויהי בשלח פרעה מהחלת הסדר עד כי צני ה' יופאך • והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : ומפטירין בשמואל ב כב וירכר דוד עד סוף השירה

ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת ראה מן כל הבכור עד אשר נתן לך • ואם הוא שבת קורין שבעה ומתחילים מן עשר תעשר • והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתמול : ומפטירין בישעיה י עור היום בנוב עד כי גדול בקרבך קדוש ישראל

ואת הסימן הוה תקח בידך • לרעת סדר קריאת הפרשיות האלה

משך תורא קדש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא

נחא הסדר הוא אם פסח באחר בשבת בשלישי בשבת או בשבת • ואם יבא פסח בחמישי בשבת מהפסחין פדר הקריאות על דרך זה :

משך תורא פסל בקדשא כסף במדברא שלח בוכרא

ולעולם בשבת וחול המועד של פסח קורין בפרשת כי תשא מן ראה אתה אומר אלי עד לא תבשל גדי בחלב אמו • והמפטיר קורא בפרשת פינחס הקרבנות • ומפטירין ביחזקאל לו היתה עלי עד לאחרים בדרך ויש מתחילים כה אמר ה' אלהים

בשבעות

ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת ושמע יתרו מן חדרש השלישי עד סוף הסדר • והמפטיר קורא כפ פינחס וביום הבכורים עד ונסכיהם : ומפטירין ביחזקאל א ויהי בשלשים שנה עד קול מרבר ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת ראה מן כל הבכור עד סוף הפרשה • ואם חל בשבת קורין בו שבעה • ומתחילים מן עשר תעשר • והמפטיר קורא בפרשת פינחס וביום הבכורים כאתמול : ומפטירין בחבקוק נ' ות' • בדיכל קדשו עד סוף הספר • ויש מתחילים תפלה לחבקוק

בתשעה באב

בשחרית קורין שלשה בני אדם כפ' ואתחנן מן כי תוליד בנים עד אלהיך נותן לך כל הימים : ומפטירין בירמיה א אסוף אסיפם • עד כאלה חפצתי נאם ה' • ובשנחה קורין ויחל משה כשאר תעניות : ומפטירין הישע יד שוכח עד סוף הספר • והמפריים מוסיפין שלשה פסוקים שכמוך טיכה ויש מפטירין דרשו כשאר תעניות • ולהתענות צבור ישעיה נה דרשו ה' בהמצאו עד לנכבציו • לשבת התאנה ישעיה סא שוש אשיש עד בחצרות קדשו • והאיטליאני מתחילים ונודע בגנים ורעפ'

תם

חמש מגילות

הלא הן שיר השירים • רות • קינות • קהלת • אסתר

מסודרות כפי סדר הזמנים הנאמרות בבתי כנסיות המוקדשים • רהיונו שיר השירים כפסח • רות בשבעות • קינות בתשעה באב • קהלת בסוכות • אסתר בפורים : ועיין הערת הרכ המחבר בהקדמתו למדרן של כתובים

שיר

שיר השירים כ ג

הכפר ודודי לי בכרמי עין גדי : הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים : הנך יפה דודי
אף נעים ארעשנו רעננה : קרות בתינו ארזים רחיטנו ברותים : * אני חבצלת רהיטנו
השרון שושנת העמקים : בשושנה בין החוחים בן רעיתי בין הבנות : כתפוח בעצי
היער בן דודי בין הבנים בצלו חמרתו וישבתי ופריו מתוק לחי : הביאני אל-בית היין
ודגלו עלי אהבה : סמכוני באששות רפרוני בתפוחים כירחולת אהבה אני : שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השרה
אכיתעירו ואסיתעוררו את-דהאהבה עד שתחפץ : קול דודי הנהדה בא מרגל על-ההרים
מקפץ על-הגבעות : דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנהדה עומד אחר בתלנו משגיח מקד
החלנות מציץ מן-החרכים : ענה דודי ואמר לי קימי לך רעיתי יפתי ולכילך : כיהנה הפתו עברהסתיו
הישם חלף-הלך לו : הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו : התאנה
חגמה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קימי לך רעיתי יפתי ולכילך : יונתי בחני הפלע לך ק
בסתר המדרגה הראיני את-מראיך השמעני את-קולך כיקולך ערב ומראיך נאוה : אחור
לני שעלים שעלים קטנים טחבלים כרמים וכרמינו סמדר : דודי לי ואני לו הרעה
בשושנים : עד שיפוח היוז ונסו הצללים סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים על-
הרי בחר : * על-משכבי בגילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו : ג
אקימה נא ואסובגה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא
מצאתיו : מצאוני השמרים הפכבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם : כמעט שעברתי
טהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחותי ולא ארפנו עד-שהביאתי אל-בית אמי ואל-
חדר הורתי : השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השרה אכיתעירו ואס-
תעוררו את-דהאהבה עד שתחפץ : מי זאת עלה מד-המדבר כתימרות עשן מקטררת מר
ולבנה מכל אבקת רזבל : הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מבברי ישראל :
בלם אחוי הרב מלפני מלחמה איש חרבו על-ירכו מפחר בגילות : אפריון עשור לו
המלך שלמה מעצי הלבנון : עמדיו עשור כסף רפידתו זהב מרכבו ארזמן תוכו רצוף
אהבה מבנות ירושלם : צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעפורה-לו אמו
ביום התנהו וביום שמחת לבו : * הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים כבעד לצפתך
שערך כעדר העזים שגלשו מחר גלעד : שניך כעדר הקציבות שעלו מן-הרחצה שבלם
מתאימות ושבלה אין בהם : כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה כפלח הרפון רקרף
מבעד

דגן יפה עיניך הנון נמח : רחישנו ריטנו ק' וכו' חד חן ד' מלך כסוד ח' באמנות מנוחה קריה ס' על מ' המפורט : זאם חעוררו כולו
בגמיל נס' ונדפוסים יאנים כחנרו סנסמן ג' : עד שתחפץ כמ' צ' סגול : הסחו סמיון ק' וס' מך רגוש : הלך לו נס' מריונים כסעס נל' קר
דנספרים סכנזים כס' : נתנו דיה קומי לבי לך ק' חבל ואמר לי קומי לך למעיל כסודן כמיו וקרי לך : וכן כנסורם מלבים כ' ד' לבי כ'
כתיב כן מה יש לבי צניח : קומי לבי רעיתי מניחל דמישראל גם כמסורת דרזים מלבים לא כמנה עם מליך כמביזין יוד' כסוף מינוחל ולא קרוי
דיק קומי לבי כנסתיק הממנה הנטה פניה : שעלום שעלים כמדרש סמוט ס' כ' זסיר הסידים רבה מל ססוק זכ אמר ד' ברכים סומלים קדמחה
מלא מביחל חסר סגלים כמ' על סס סגלו סל יס ס' : והביאו ד' רש' ז' וכן מלמדים נמקם כמרים כ' מך כרוב כספרים סניה כספרים ומסרים
דילוכון סומלים כ' מלבים כקריה ושמיכהון וימן זכנ מל זכנ' : שוטלים הלבו כו' וכמוכ נככלל יופי מך על מ' מסורו סוד' אחר סקוקו דוד' אחר
קרימלו כמו עם סוד' כר' סחין כו גמיל סכ' : קר שהביאתיו נח מלל בעי' סעל זכני' כ' צירי וסל' מך נחה כרוב כוסחלו כדמס כו' וכן כקדז
סכ' כולל כספול אחוי ספ' וסל' וכן ראונו על מ' המסורת וכסדר הסיון כחן זכני' ס' ס' סוכו אחר מהכיכות מלמח יוד' כליסן כמל' ונמ' ז'
הסנה שבה מלמחי סני' כחידק והל' ק כחולס וססוף סוף : פתיסרות ככפרים כ' סמ' נמריך וקסמן סמ' כחטק סמח : סקסדה סין
כמ' ס' סמ' : הנה ססחלו שלשלמה אינל מ' ד קסו סוף כרביכולל לביל ריט סמרה : כעסרה שעסרה סמ' נמריך לא כססוף : שערך סמ' ו
כמ' סמ' : סן הרחצה כסמח ס' ס' כ' ס' כן אחר כן כמל' כרוב
דוקים הרחצה וסמקלמ הרחצה וכן מוקנלני סכ' וכרוב ספרים סלמ כסמח :

מבעד לצמתך: כמעל דוד צוארך בניו לתלפיות אלה הפגן תלוי עליו כל שליטי הגבורים:
שני שורך פשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים אלה לי
אדר הפור ויאגבעת הלבונה: בלך יפה רעיתי ומוס אין כד: אתי מלבנך בלה אתי מלבנך
תבוא תשורי: מראש אמנה מראש שניר וחרמון מפענות אריות מהררי נמרים: לבבתני אחתי
באחת כלה לבבתני באחד מעיניך באחד ענק מצאונך: מהיפי דודך אחתי כלה מהטבני דודך מין
ורוח שמניך מכל בשמים: נפת הטפנה שפתותיך בלה דבש חלב תחרת לשונך ורוח
שלמתך כרוח לבנך: גן נעול אחתי כלה גן נעול מעין חתום: שלחך פרס רמונים
עם פרי מגדים כפרים עסגדרים: * נרד וזכרם קנה וקמיון עם פלעצי לבונה מר ואהלות
עם בלדאשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנך: עורי צפון ובואי
תימן הפיח גני וזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: * באתי לגני אחתי כלה
אריתי מדוי עסבשמי אכלתי יערו עסדבשי שתיתי יוני עסדחלבי אכלו רעים שתו ושכרו
דוים: אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחילי אחתי רעיתי יונתי תפתי שראשי נמלא
טל קוצתי רסיסי לילה: פשטתי אתכתנתי איככה אלבשנה רחצתי אתרגלי איככה
אטנפס: דודי שלח ירו מן החור ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי וירי נמלא
סור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאת
דברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים הסבבים בעיר הבוני
פצעוני נשאו את דודי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אסיתמצאו
את דודי מהתנירו לו שחלת אהבה אני: מהדודך מדוד היפה בנשים מהדודך מדוד
שוכה השבעתני: דודי צח ואדום רגל מרכבה: ראשו כתם פו קוצותיו תלתלים
שחרות בעורב: עיניו כיונים על אפיך מים רחצות בחלב ישבות על מלאת: לחיו
בערנות הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטמורת מור עבר: ידיו גלילי רוב
ממלאים בתרשים מעיו עשת שן מעלפת ספירים: שוקיו עמאדי שש מוסדים על אדני
פו מראהו כלבנך בחור באריות: חכו ממתיקים וכלו מחסדים זה דודי וזה רעי בנות
ירושלם: * אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד
לגנו לערנות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים:
יפה את רעיתי כתרצה נאה בירושלם אימה בנרגלות: הסבי עיניך מנגדי שהם הרחיבני
שערך

ה *

תאומי צביה הרעים בשושנים לין קדמא תאומי בשא וחולס ומכילא תאומי כהנין וחסך קמן כסיון ז' וסיון תתא פ' הראסון מ'ו כסוף
וסני מ'ו כקמן: שניר וחרמון כפ'ו שמלית כח'ס כסוף פ' כדיום: באחד מעיניך כחמ'ק: כפרים עם נדרים: נרד וזכרם חזי
הספר כפסוקים: וזלו בשמיו ה'ין כדגס: שראשי נמלא טל פ'י הר'ס כדגס פ'ס השמורת ואכלול דף פ'כ: קוצותי כדגס כדל'י וכן קוצותי
פלמלים: איככה איככה טניהס מלאס חלעיל טל פי הסמורת: ומעו המו עליו כמב החכם מו' הרר שלמה הלוי בן אלכזר חלקו כחיים נש'
שיר הסרודס הנקרא נסס אילת אהבים זה לשון: ומיב חכי לטודיע כמרי לרכים כי תאפ'י פי סיפרים ופי ספרים מוסמים כמסוק סנה כי פירג
הסמרים כקוב ומפי סגו כלי ב'י'וד וכבר פרמא מי סיפרטכו כנוסס זה כי לל אגלה פרונו כקסל: אחריו לבלות חזן שותפ דברי לכל משפח נפ
סיה כי כניוסס חלמיות ומפי סמו טלו בו ל'ו ר'ל ככבורו פ'כ: ונפ כי דבריו חיים כריכים חיוון לא חמשך סי ילומר כי נפ חכי עטמט כפונ
עלי דכסוס ישינים ונפ חדשים מקרוב בלו וכן כמאיר כמי יסרס הים וסרס משכ ונקחס הסכרטיס ומה נפ כי כדלרש חזית טל זה הסקוק וכספ'ר
אוב טפס סו וכמדרס סחר טכ על ססוק אורכס חלבים וחסמס כחמור פ'ו: וכילקוס פ'ילס נפ כן על ססוק הסוכר ככולס כמוב עלי ב'י'וד
סכדס כי חסעטוב סמדרטיס ח'ין ככרס ומסחמ'מ' למרי חכמי חמכס חלוקס ורפיה רמו ס'ס' פ'כ טל כן המו עפי' לו: קובל דרש סחר סוב כשכנו
אחר ונכרין דברי חמפ סכוכ סכוכס ומוכ ככרית סמס דקרין טלו וכן הוה כספרים כ'י כמדרוקקים: ודודי נששו מור נאצבעתי
מור עבר שור ד' מלל בליסכא וסיתן ח'ך לי חל הר סגור: ויד' נססו כ' בו נשפת סוד עבר: וכמדרס חזית דרסו סלפס חחרונים סלחן חריות
וכן כפרק כמס מלמיק ונפ ר'ט חמר רב נרדל חמר רב כל ת'מ שוסכ לפני רבו וחי' ספמיוו כוספוט מר פי' מרירס חסמ' סמס ככריכס סמל'ס
שפמיוו שטטיס כוספוט מור סוכר חל מקרו סוטיס חלל סטוכיס: חל מקרו מור סוכר חלל מר סוכר וסיון מס סמכוכס כמל'כי סיון כ':

ה

שחלת אהבה אני קדמא כי חולס כחילא סחולס סיון כ' שערך
לא
ב
* שינה לא יו ונעסר צליו ב'חד חמר וחד תלל' והספר צמא ג'ב' וכן כתב
הש"ס דוד צל וכן צינר' על מה יחנן בן אהר'יוסף דוד כצד'ה סגור
תוצאות חייסו דף כ"ב

שערך כעדר העינים שגלשו מן-תלעד: שניך כעדר הרחלים שעלו מן-הרחצה: שכלם
 מתאימות ושכלה אין בהם: נמלח הרמזן רפתך מבעד לצפתך: ששים הנה מלכות
 לשמנים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי תפתי אחת היא לאמה ברה היא
 לילדותה ראה בנות ויאשריה מלכות ופילגשים ויהללה: כי-אחת הנשקפה כמו-שחר
 יפה כלבנה ברה בחפה אימה כנרגלות: אל-נת אנוז ירדתי לראות באפי הנחל
 לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נרוב: שובי
 שובי השולמית שובי שובי ונחזה-בך מן-התחוו בשולמית כמחלת המתנים: מדה-יפי
 מעמד בנעלים בתנדיב חטוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אפן: שררך אגן הפרו אל-
 יחסר המוג במנך ערמת חפים סוניה בשושנים: שני שרך בשני עפרים תאמי צביה:
 ציארך כמנדל השן עניך ברכות בחשבון על-שער בתרפים אפך כמנדל הלבנון צופה פני
 המשק: ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארנמן מלך אסור בדרמים: מהיפית ומה
 נצמת ארבה בתענוגים: ואת קימתך דמתה לתמר ושדיך לאשכולות: אמרתו אעלה
 לתמר אחזה בסמכו ויהי-נא שדיך כאשכולות הגפן וריח אפך כתפוחים: וחךך כיון
 הדוב חלקך לדודי למושירים רובך שפתי ישנים: אני לחודי ועלי תשוקתו: לכה דוד
 נצא השדה נלינה בכפרים: נשכימה לכרמים נראה אס-פרחה הגפן פתח הסמך הנצו
 הרפונים שם אתן את-דודי לך: הדודאים נתנו-ריח ועל-פתחינו כל-מגדים חדשים נס
 ישנים דודי צפנתי לך: * מי יתנה כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא-
 יכזו לי: אנהך אביאך אל-בית אמי תלמרני אשקך מיון הרקח מעסים רפני: שמאל
 תחת ראשי וימיני תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם מהדעירו ומהתעוררו אר-
 האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן-המזרר מתרפקת על-ידודה תחת התפוח עוררתך
 שמה חבלתך אפך שמה חבלה ילדתך: שימיני כחותם על-לפך כחותם על-זרועך פיר
 עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: מים רפים לא יוכלו
 לכבות את-האהבה ונהרות לא ישטפוה אסיותן איש את-כליהן ביתו באהבה בוז יכזו לו:
 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה-נעשה לאחותנו ביום שידבר-בה: אסחומה היא
 גבנה עליה טירת כסף ואסידלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי כמנדלות אז
 הייתי בעיניו כמוצאת שלום: כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את-הכרם לנשרים איש

יבא

אשךך כעדר העינים המין כחול לכדו: עמי נרוב כס"ח מסור כליו חדא שלם חבל ככסה פפרים מרמין מלין וכ"כ חכן מורא וכן כרמס
 פזירום רש"י וגם נקרא גדולה כספר מליו ליה ופרמין כמיב: שובי שובי ארנמס מליל: ודו אמן א"ל ח"ל כמין וכו' חשוף מוכי נכונה
 פ"ס חכלול דף ר"כ: שדרך הסין נקמץ חשוף כמ"ס כירמיה ה' על ישרדמ וזו ג"כ כל סלס ונקוד פ"ל הכסר כמו רמלוח יהי לשרך חסלי ג' וכן
 לא כרם שרך (ויקרא י"ז) סדגש דר"ס לחסרון אוח הכפל וכן כמז הר"ל כ"כ כספר מאזני לטון הקדש דף ר"ז ופיין מ"ס כנזאור ס"ט טל חנגני:
 ששני עפרים נגיליון ס"ל חשולישולמ כמוה נחללי צפרי"ם: ושדיך לאשכולות הא"ל כ"כ כספח וס"ח נחולס: כאשכולות הא"ל כ"כ טנול וס"ח
 כמוה כן כמ"כ דר"ל כספר חכלול חסל אצ"ל וכסרמס יוכן סכאפי כמסורת כ"י שכל אשכולות כלשון-ביים פמוחות חות מזה ספ"ה נכסול ומקמ"ט
 ספרים כ"י ודמסו יסן כמזכ גפ זה כמספ ואין לסמוך מליהם: הנצו הדמונים סכאפי כ"י לקדוק יסן כ"י סכ"י הכנו דגנש כמקום אוח חסרס כמו
 הנצו וכספרים סדירכו אין כמס דגס וסרסו ככה: אשקך כמסח כ"י הס"ן כמארין וברוב הספרים נגלגל ו"ל סול כמקום חמרין כמ"ס כחמש
 ספרים נרוב: אנהך נקמק ספרים ס"ה כמארין ונחילופי בן אסר וכן כממלי סכרסופ הנ"ל סול וסוח לכ"ל וספוח סול אכלי ו"ל כ"ל כ"ל
 כלדו וכן נחלפי כחילופים כ"י: חבלתך כמ"ס סל"מ נגלגל ואין סמס אחר כ"י וכן הוא כרוב ספדי הדמס וכספרים אחרים הנגלגל כ"י ו"ל
 סוס סיס כ"ל"ד ויש ספרים סל"מ כמארין וס"ח נגלגל ובעל רכ פמלים ובעל הלסון כמזכ בסמח הל"מ וספרים סל"מ קמוכה: רשפי סמ"י
 נגוסה מ"ס המסורה ס"ה סנר רשפי קמפ רפה: וכן כמז רמ"י כמילים סיון מ"י: שלהבתיה שלם חדא לכן אסר לכן ספ"ה כסוח וכ"כ ח"ל כמ"ס
 חבל ושס סלסכ וס"ה אחרונה רפויב כספרים כ"י מרזיקים וכן כמסורה סוף סרסח נשלם כמ"י: ביום שידבר בח חר מן ג' ביום דגס-
 וסמ"י כהן מסורה סלס סיון י"ב ועין מ"ס סכמכוס סס: כמוצאת שלום כמק"ט ספרים כ"י סכ"י כמיו וס"ל כמס כמו אין כמסורה ס"ה
 (שמואל ב' ו') וכן כמס מין טנול וכמסל ס"ל כמנצו: מן כרוב הספרים הנ"ל כסוח וס"ל כ"כ כמיו: וכן כמס סמפרי ו"ל דק חכלול דף ס"ב
 וכסרמס

אלהי: ותלכנה שתייהם ערבואנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותרום פליהעיר עליהן
 ותאמרה הזאת נעמי: ותאמר אליהן אלתקראנה לי נעמי קראן לי מרא כיהמר שרי
 לי סאד: אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה לפה תקראנה לי נעמי ויהוה עננה בי
 ושדי הרעלי: ותשוב נעמי ורית המואביה בלחה עמה השברה משרי מואב והמה באו
 בית לחם בתחלת קציר שערים: ולנעמי מרע לאישה איש גבור חיל ממשפחת
 אלימלך ושמו בעז: ותאמר ראת המואביה אלנעמי באלכהרנה השדה
 ובאלקטו בשבלים אחר אשר אמצאחן בעיניו ותאמר לה לבי בתי: ותלך ותבוא ותלקט
 בשדה אחרי הקוצרים ויכר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: והנה
 בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכה יהוה: ויאמר בעז לנעמי
 הנצב עלהקוצרים למי הנערה הזאת: ויען הנער הנצב עלהקוצרים ויאמר נערה
 מואביה היא השבה עסנעמי משרי מואב: ותאמר אלקטהנא ואספתי בעמרים אחרי
 הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועדעתה זה שבתה הבית מעט: ויאמר בעז אל
 דת הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה ובה תדבקין עס
 נערה: ענינך בשדה אשרקצרן והלכת אחריהן הלוא ציתי אתהנערים לבלתי נגעך
 וצמת והלכת אליהכלים ושתיית מאשר ישאכון הנערים: ותפל עלפניה ותשתחו ארצה
 ותאמר אלו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר לה הגד
 הנר לי כל אשרעשית אתחמותך אחרי מות אישך ותעובי אביך ואמר וארץ מולדתך ותלכי
 אלעם אשר לאידעת תמול שלשם: ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם
 יהוה אלתי ישראל אשרבאת לחסות תחתכנפיו: ותאמר אמצאחן בעיניך אדני כי
 נחמתני וכי דברת עלי לב עפחתך ואנכי לא ארוה כאחת שפחתך: ויאמר לה בעז לעת
 דיאכל גשיו הלם ואכלת מזיהלחם וטבלת פתך בחרמץ ותשוב מצד הקוצרים ויצטבדה קלי
 ותאכל ותשבע ותתר: ותקם ללקט ויצו בעז אתנעריו לאמר גם בין העמרים תלקטולא
 תכיומוה: וגם של תשליו לה מדהצבתים ועובתם ולקטה ולא תנעריה: ותלקט
 בשדה ערדהערכ ותחבט את אשרלקטה ויהי באיפה שערים: ותשא ותבוא העיר ותרא
 חמותה את אשרלקטה ותוצא ותתך לה את אשרהותרה משבעה: ותאמר לה חמותה
 איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשרעשתה עמו ותאמר
 שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא
 עזב חסד אתהחיים ואתהמתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מנאלנו הוא: * ותאמר חגי השופר

מדוע

הנה

חגי השופר כמסוקים

רְת

עד בואנה מלא וכו' ולמדך שכלנו ו' ימים וכסב כמו: קראן לי פיין לטיל כל ומצאן: שרא לנא כמיב ח' והטעם לבי מחספה נחורמגן של
 פניו של סרסס נשני הרעב: משרי מואב יור' וכן נחמורם כ! ספרו כמיב יור' בר פון ב' כמיב ה'ל ומימן כי שמה נשדה מואב כי סקד ב'
 אב עמו: ויחמר לנלח חלקת סהר: מרע עידע פ: ואלקטה בשבלים: וכן אלקטה נא שמשחן סביסס נחסף קחן כ' רעיונו יונה נספר
 פרקמה ור' ק' ככלול דף כ'ב וסרסיס ומדקקיס אמרין וכן מאלמיס נקטת ספרים כ' גס כי סרסיה ספרי: סס נטוא לכדו: ותלך ותבוא ותלקט
 מלא וח' לומר לך ו' ימים נקטת ובפנת נחה: אלקטה נא ח' ק' כחסף קחן כמ' למיל: חעבורי נקטת ספרים כ' א' אסבינוס וכדמסיס יסניס
 מליל ססטס ככ' חן גס' ספרוייקיס כמובי יד וגס נקטת ספריו ספוס מלרע וכן כמכ דר' נכמכלול דף כ' ג' זס ובא סורק חמת מולס נחלט
 סתירוי מזה וכו' מלרס ח' ססטירחא בר' יס: אגד זרד לו כל אשר עשות ככריוס פ' ח' וכן הסודר נחנה סס מלין דקריון וכל כמין
 את דהגד דגד וסמכ כר' זל האי א' ק' ולא כמיב מוסו כסטריס סלטן ק' וכמיב וקף כסטריס סלטן לא עזכר לוי כמין דקריון וכל כמין סב'ל
 ודכר זה נחלט הוא מחד כתיבניו מרעס מ'סכא סכנחן כפיסרי דיין וכל כמיב ולא קרי את כלל ומיקר דק הוא ח'ויקן בין ספרכמי ונחמלמי:
 דלמדווחמי ככר את כל חסר ולא קייחמי לן כוומיוסו: באחת שפחתך נוד ספסרוס חסר ח'ר': ויאמר לה בעז ה' סכניו כחה וסופה רמסיס
 סריוס כמיקן וכו' חד מן סלם לה דלל חפקין סל' מי סמסורט וסיוסמס ח' כ' מי' מרזייחא נכחמיס ככמיס: למיכין כלה לי סני' בעז רפס ססין
 ססין דין ססין כמו סכפטיס ככרסמס ומלס סגות כל ומחמריס נחמר וכמופ פרסמ סלח לך וכוכריס ח' עמיין סל'ס כסוק פ' סמסו: גס בין העמרים
 ספין כחסף קמין: האיש מנאלנו הוא: ותאמר חגי הספר כמסוקים:
 ותחנה

2

קטות ב

אשר עשה לה האיש: ותאמר ששדשערים האלה נתן לי כי אמרתי אל תבוא ריקים אלי ק
אל תחמות: ותאמר שבי בתי עד אשר תרעין אף יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אמר
בלה הדבר היום: * ובעו עלה השער וישב שם והנה הנזאל עבר אשר דבר בעו ויאמר ד
סורה שבה פה פלני אלמני ויטר וישב: וישח עשרה אנשים מוקני העיר ויאמר שכו פה
ישבו: ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה פשוה
מואב: ואני אטרתו אגלה אנך לאמר קנה נגד הישיבים ונגד זקני עמי אסתנאל נאל
ואם לא ינאל הגידה לי וארעי כי אין זולתך לנאל ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל: ויאמר ואדעת
בעו ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת דמות קנתי להקים שם דמות קנתי
על נחלתו: ויאמר הנאל לא איכל לגאול לי פד אשחית את נחלתי נאל לך אתה ארתי ויתנה
גאלתי כי לא איכל לגאול: וזאת לפנים בישראל על הנאולה ועל התמורה לקים בל
דבר שלף איש נעלו ונתן לרעוד וזאת התעודה בישראל: ויאמר הנאל לבעו קנה לך
וישלף נעלו: ויאמר בעו לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קנתי את כל אשר לאלימלך
ואני כל אשר לכליון וסחלוץ מיד נעמי: וגם את רות המואביה אשר סחלוץ קנתי כי
לאשה להקים שם דמות על נחלתו ולא יזכרת שם דמות מעם אחיו ומשער מקום עדים
אתם היום: ויאמרו כל העם אשר בעער והזקנים עדים יתן יהוה אתה אשה הבאה אל
ביתך בחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באמרתה וקר את שם
בית לחם: והיה ביתך בבית פרץ אשר לרה תמר ליהודה מדהרע אשר יתן יהוה לך
מדהרעה הזאת: וקח בעו את רות ותהילן לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד
בן: ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום וקר את שמו
בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שבתך כי כותך אשר אהבתך ילדתי אשר
היא טובה לך משבעה בנים: ותקח נעמי את הילד ותשתינו בחיקת ותהילן לאמנת:
ותקראנה לו השכנות שם לאמר ירדן נעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי דוד:
ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון: וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב:
ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה: ושלמוץ הוליד את בעו ובעו הוליד
את עובד: ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

ספר ספיקי דספר רות שמונים וחמשה וסוף ובעו הוליד את סוכר: והקאפסולי סם ארבעה והרמז אכא נכחוז סלני וגו' וקניו וקאמר
רוב המאמרים נם כי ספר מל:

אכה

פיו אמר סם אל תבוא שלי ק' ולא כתיב יהודים כי רות כנידה הדבר לנעמי ב' פטמים כדאמרן להיל על כל אשר מאמר מלי ומיין עובד שרש
הי וקמר סמואל: ויטר ברוב הפרים הס' נפתח לה נקמן: וישב סמואל למטה ולכך הוא כלו קמן קמן וליע דכוותיה כן חלמי בספר
דקדוק ב"י: ודוד ודודים ק' קנתי רות כתיב כתיב וזה משייב לאחי דאמר ר' סמואל בר חנמן גלם היה מדכרו גורם
אמר הרמב"ם למה חיו גלם מ' סטלה מומה: ואני סולך ליסלה חם לי ליסלה לית אכל מערבב זרמימי איני מסרב סטלה בבני: ולא היה יודע
סבך במהרה הלכה נעמי ולא במוכר מחאבי ולא מוכרית ומיין שרש ישי: לגאול לו מלח ואל' לך נקמן וזהו חסוף וזהו חד מן גרים וא"ו
ומפטיס קדים מ' הסורה: אהבהך כתיב נקמן כפדים מדוייקים כמותי וד' חמי' וסגול חכני סמלה מלגיל כשני סטין וכ"כ סולת מן סג' ס
סמטר הסט: וכ"כ ב"י סג' כתיב ונסס אחרון לכך ונסל כוכב: ומקראות דמשונס אדכוסם כתיבו וכסני סטין ומיין מחורו מל' ס
סורה כס' א"כ נאמר עליו לית בעמס נס' וכן נאכה כסוף ססיה דלולס בססה חרל דכל חדוקל מלגיל וליע דכוותיה: ואלה תולדות פרץ
זג' כדלרס כל אלה תולדות ססאים ומאמן אחר ר' ש כר נקמן כל מולדות סמאערו כמורס חסרון כר מן מין מלס פולדות סרן וני' והקין: ומכני עס
אונין חסרון ר' יודן אחר כננד סשס דלרס סטלו מלדס הרמזן ואלו סם יוני' חיו' וקופעו: ומרי סרין: וסירות סלין: ומסרות: וכסלס
ולק' לבי מלס מקראי וסבי אינן חודרים לקסון מד סינח כן סרין: וכסונס' גולות סר' כל דכוותי ספסל: מסרן הרמזון כקוד קמן וסגול וסכני
כגרין פנולג' ססס סס נקודות סרורס סג' סרין סו ססס דלרס חסרל לכארי ממיין מלדס: ומסרן וליך מד דוד חורו ב' סן סררי וזו סלינו נססס
קריס ארין וסירות סלין חורו וכמקני ב' נק' אכל סיי מלדס וקופעו ומסרות כסארו חסרון לכארי: ולמקריד יחורו כלס לקסונס הרמזון לך
כס' קמן וסגול סרורס סכנלס סיי סכל סמס ומסיר ומל' כסמס ססלס ארין כשס נקודות סלכות סלמקריד יחורו כלס ס': ועבד נקמן
ספירס חסר וס' אחר ס' ין וכן כמסרס כ' סוכר ב' אל וסמין ומקראס לו סכמיל וכסו הוליד את סוכר: ועבד הוליד את ישי ב' קס' ו
מקין קרס ומינחון ורוד כן ישי: וסכר הוליד את ישי:

קנינות

א איכה וישבה בדר העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי בפרינות היתה למס: בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל-אהביה כל-רעה בגרו בה היו לה לאיבים: גלתה יהודה מעני ומרכ עברה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח בלדדפיה השיגה בין הסצרים: דרכי ציון אבלות מובלי באי מועד כל-שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מרלה: היו צריה לראש איכיה שלו ביי-סבת ק' יהיה הונה על-רוב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר: ויצא מן ברת-ציון כל-הדרה היו שריה כאילים לא-מצאו מרעה וילכו בלא-יכח לפני רודף: זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביר-צר ואין עוזר לה ראה צרים שחקו על-משפתה: חטא חטאה ירושלם על-כן לנידה היתה כל-מכבדיה היוליה ביראו ערודיה גסהיא נאנחה ותשב אחור: טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותר פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את-עני כי הנדיל אויב: ידו פרש צר על כל-מחמדיה ביראתה גוים באו מקרשה אשר צייתה לא-יכחו בקהל לך: כל-עמיה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמדיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטח כי הייתי ווללה: הוא אליכם כל-עברי דרך הפיטו וראו אסיש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הונה יהוה ביום חרון אפו: מפרוים שלח-אש בעצמותי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל-היום דורה: נשקר על פשעי בידו ושתרגו עלי על-צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידו לא-אוכל קום: סלה כל-אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחירי גת-דרך אדני לבתולת בתי-יהודה: על-אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה פים בירחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: פרשה ציון בידה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביבו צרוי היתה ירושלם העמים לנדה ביניהם: צדיק הוא יהוה כי-פיהו מריתי שמעו-נא כל-עמים וראו מכאבי בתולתי ובחירי הלכו בשבי: קראתי למאהבי הפה רסוני כהני וקני בעיר גועי כירבקשו אכל למו וישבו את-נפשם: ראה יהוה כי-צרלי מעי חמרטרו נהפך לפי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה

קנינות

איכה ישבה

למס ככ אכן פורה וכפחה לפר לחם להורו על הא' הדמם הנפדרת ולא נדבשה המ' להקל מל הלחון עכ"ל. וכל ספרים מדויקים שגאו לירי הל'חד בקחן וכ"כ כשכלול דף כ"א וכקודם המ' כשקב ספרים אשכנזים נקחין וכן'ם כשמת וכן כשכ השכלל יופי והס דברי פסול דף ד"ב: בכו תבכה חלם שבו בולאו ראו לו' דברים שאמרו בפדרש סהיה בוכה ומכסה אחרים פמה' לחם דאמס: כהניה נאנחים של'ף נס א ופגול וי'ם כשוא לכרו: כי ה' הונה כשמוק סה'ל לנכסה שכלול דף קס"ח ומשורר שגול' ב' כ': ויצא מן בת אמת ק' והוא חד מן ח-מלך לכמתיב מרין מלךין וקריין חדא מלה וסימן דמ'ס ב' ל'ץ וכמיה רבמי וי'א אמת מיון מן כס כפוב א"ר אחא יש לנו מכה אחת וי'ס זה הנ'ס שכבוב דו' א' מנת חתי וכסוי: ומיון נס' לחם דמס' לכס'רר שחיל'ל אוזיה ונ'ס' קול טובים כפי' כס'רר אנהסם גלמכסי: לפני רודף מלח וי'ר וכמדרש איכה חמר ר' אחת כסס שלח גלו ישראל מלח כרודף מלח כך חייבן נגמל'ן מלח גיבול מלח דכמיב וכא לזיון גיבול מלח כמיב: כל מחמדיה סה'ם כמלס נקודות ונקבט ספרים נו'א' שרוק: וכסלים סס כרוב: כנפל סה'ל רפס: גם הו'א נאנחה סה'ף כסנו'ל והכ'ן כשוא כח ומיון'מ' כרית יול'ן: סחסודיהם מחפדיהם ק': והבישה הו'או נגשי'מ כס'ם וכדסוסים קדמונים: לוא אליכס סה'ל'ד זערה כמקב' ספרים וכן היו כמלס'ל כמ'ל פלוגיות קטנות כרית אסרס גדולס ונס כמסורת כ'י ומל'ס לוח מל'ס וי'א' וס'ל'ס. מיון פ'ס' כמל' לחם דמס' ונקול נומים כפירוש גלמכסי: א'ס יש כמאוב כמכאבי ה'יטס ור'ס כי סכאוב מלח כמכאבי חמר כלומר ראו חס הכמאוב הנדול והמלח חמר רמיס כופיכס חס יפוס א הכמאוב הימר קשן וחסר סכל' מלי לחם דמס: נתנני שססה כמקב' מדויקים חמר כמ'ס כ'סמיה מיון כ'ל: סלה כל אבירו | אדני כמקב' ל'יכס י'ס' סתוק כין אבירו לחם: וכן כמפרים כ'י מדויקים: כל סעסוס סמיס ק': לשאהבי סה'ל'ס כמס'ק סמס:

קנות א ב

שְׁבִל־הַרְבֵּב בְּבֵית כְּמוֹת : שְׁמָעוּ כִּי נִאֲנַחָה אֲנִי אִין מִנַּחֵם לִי כָּל־אֵיבִי שִׁמְעוּ רַעְתִּי שְׁשׂוּ כִּי אֵתָה עֲשִׂיתִי הַבֹּאֵת יוֹסֶרְקֶרֶת וַיְהִי כִמְנִי : תָּבֹא כָּל־רַעְתֶּם לְפָנַי וְעוֹלָל לְמוֹ כְּאֲשֶׁר עוֹלֵלֹת לִי עַל כָּל־פְּשָׁעַי כִּי־רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וּלְבִי רָחֵם :

איכה

יָעִיב כְּאֲפֹ וְאֲנִי אֶת־בְּתֻצִיּוֹן הַשְּׁלֹךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תְּפֹאֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר הַר־רְגְלָיו בְּיוֹם אֲפֹ : בְּלַע אֲרָנִי וְלֹא חָסַל אֶת כָּל־נְאֻמוֹתַי יַעֲקֹב הַרֵס בְּעִבְרָתוֹ וְלֹא קִבְּצוּ

מִבְּצָרֵי בְּתִי־הַיְהוּדָה הַגֵּיץ לְאֶרֶץ חָלָל מִמְּלִכָה וְשָׁרִיָּה : גָּדַע בַּחֲרִי־אָף בַּל קָרַן יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁיב אַחֲרָי יִמְיָנוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בְּעַקֵּב כְּאֵשׁ לְהַבִּיחַ אֶכְלָה סָבִיב : דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נֹצֵב יִמְיָנוּ כְּצָר וַיְהִיג כָּל מַחֲמַדֵּי־עֵינַי בְּאֶהֱל בְּתֻצִיּוֹן שִׁפְךָ כְּאֵשׁ חֲמָתוֹ : הָיָה אֲרָנִי וְכְאֹיֵב בְּלַע יִשְׂרָאֵל בְּלַע כָּל־אֲרַמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרָיו וַיִּרַב בְּבֵת יְהוּדָה תֵּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה : וַיִּחַסֵּם בְּגַן שָׁבוֹ שַׁחַת מְעוֹרָו שִׁבַּח יְהוָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשָׁבַת וַיִּנְאָץ בְּזַעַם־אֲפֹ מִלֶּךְ וְכֹהֵן : זָנַח אֲרָנִי וּמוֹבָחָי נָאֵר מִקִּדְשׁוֹ הַסְּגוּר בִּיר־אוֹיֵב חוֹמַת אֲרַמְנוֹתֶיהָ קוֹל נָתַנּוּ בְּבֵית־יְהוָה בְּיוֹם מוֹעֵד : חָשַׁב יְהוָה לְהַשְׁחִית חוֹמַת בְּתֻצִיּוֹן נָטָה לָן לֹא־הִשִּׁיב יָדוֹ מִבְּלַע וַיִּאֲבֵל־חַל וְחוֹמָה יָחַדוּ אִמְלָלוּ : יָבִעְנוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ אֶבֶד וְשֹׁבֵר בְּרִיחֶיהָ מְלָכָה וְשָׁרִיָּה בְּגוֹיִם אִין תּוֹרָה גַם־נְבִיאֶיהָ לֹא־מָצְאוּ חוֹזֵן מִיְהוָה : יָשָׁבוּ לְאֶרֶץ יִדְמוּ וְקִנְיָ בְּתֻצִיּוֹן הָעוֹלָו עָפַר עַל־רַאשֵׁם חָנְרוּ שָׁקִים הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֹאשָׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם : כָּלוּ בְדַמְעוֹת עֵינַי חֲמַרְמָרוּ מַעַי נִשְׁפָּךְ לְאֶרֶץ כְּבָדִי עַל־שֹׁבֵר בְּתַעֲמֵי בַעֲטָף עוֹלָל וַיּוֹנֵק בְּרַחֲבוֹת קְרִיָּה : לְאִפְתָּם יֵאֱמָרוּ אִיָּה דָגְנוּ וַיִּין כְּהַתְעַטְפָם כְּחָלָל בְּרַחֲבוֹת עִיר בְּהַשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל־חֵיק אִפְתָּם :

ו יענה

אעירך

שבותך

בלילה

מִה־אֲעוֹרֶךְ מִה אֲרַמְהֶלֶךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם אֲעִירֶךְ מִה אֲשׁוּהֶלֶךְ וְאֲנַחֶסֶךְ בְּתוֹלַת בְּתֻצִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בַּיָּם שִׁבְרֶךָ מִי יִפְאֶלֶךְ : נְבִיאֶיךָ חָיוּ לָךְ שׂוֹא וְתַפֵּל וְלֹא־נָלוּ עַל־עוֹנֶךָ לְהַשִּׁיב שְׁבִיתֶךָ וַיַּחֲזוּ לָךְ מַשְׂאוֹת שׂוֹא וּמְרוּחַם : סָפְקוּ עֲלֶיךָ שְׁבוֹתֶךָ כַּפַּיִם כָּל־עֲבָרֵי דָרֶךְ שָׁרְקוּ וַיִּנְעוּ רֹאשֵׁם עַל־בַּת יְרוּשָׁלַם הוֹאֵר הָעִיר שִׁיאֱמָרוּ בְּלִילַת יָפִי מְשׁוֹשׁ לְכָל־הָאֶרֶץ : פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיהֶם כָּל־אֵיבֶיךָ שָׁרְקוּ וַיִּרְדְּפוּ־שֵׁן אֱמָרוּ בְּלַעְנוּ אֶךְ יְהוָה הַיּוֹם שְׁקִינֶהוּ מִצְאָנוּ רֹאֲיָנוּ : עָשָׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַס בְּצַע אִמְרָתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי־קֶדֶם הַרֵס וְלֹא חָסַל וַיִּשְׁפַּח עֲלֶיךָ אוֹיֵב הַרִים קָרַן צָרוּךְ : צָעַק לִבִּם אֶל־אֲרָנִי חוֹמַת בְּתֻצִיּוֹן הוֹרִידִי כַּנְחַל דַּמְעָה יוֹמֵם וְלַיְלָה אֶל־תִּתְנֵי פוֹגֵת לָךְ אֶל־תִּתְדֵם בְּתַעֲנֶיךָ : קוֹמִי רֵנִי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשַׁמְרוֹת שִׁכְבִּי

פִּי נִאֲנַחָה נִחְמַת סַפְרִים הֵאֵל 59 כְּסוֹף לְכָרוּ וּמִיָּין מֵסֵ כְּרִישׁ יוֹאֵל : אִין מִנַּחֵם לִי מַרְגְּמוֹ וְלִמֵּי דַמְחָס לִי וְנִמְקַרָּה דַמְחָס יִסַּן כְּכַסֵּב בְּנִי־לִי וְאִין אִין כֹּכַל סַפְרִים אַחֲרַיִם טְבֹלוּ לִי־י כְּמִיב אִין :

איכה יעִיב

הרס רגליו

ב

כָּל הַרֵס כְּלִישָׁא חֲסַר וְאִי וּפְלִזָּה אֲחִירוֹ כְּמַדְרֵס לֹא זָכַר הַקֶּבֶד אֲמוֹת הַרֵס טַל כִּין רְגְלָיו טַל זָקֵן טַיְחוֹל לֵבֵם טַבֵּי דִלָּ וְלֹא זָכַר אֲמוֹת הַרֵס טַבְחָרִים טַבְחָמֵר וְלִקְחוּ אִין הַרֵס וְכִמְנוּ טַל טַיִם הַמְּזוּזוֹת : דִּלָּ וְלֹא זָכַר לֵם כְּרִישׁ טַבְחָרֵם טַל יִשְׂרָאֵל כְּנִלְמָה לְהַמִּיבַּח כְּמַחֲמֵת הַהַר לְקַבֵּל הַמּוֹרֵה מַדְרֵס רַבְפִּי וְלִקַּח טוֹב : סִלָּא חָסַל וְלֹא קִי : וַיִּרְבַּב בְּבַח יְהוּדָה הִיָּד רְגְלוֹ מִמְדוּיָקִים וְכֵן כָּפַד בְּטַל כְּמַח דְּכַרִּי לִךְ קִי וְכֵן כְּמַח רֵס־יְנִתְכִיסִים כִּי יֵאֵל טַיִם טַל כְּמַח בֵּן כְּמַח וְכְרִישׁ מַרְשַׁת טַמּוֹם טַל וַיּוֹשֵׁב מֵלֵאִים : וַיִּחַסֵּם בְּגַן שָׁבוֹ כְּמִיב נְסִיָּן טַל טַיִם הַמְּסוּרָה דַּכְכָּא וְכְרִישׁ הוֹסַם וְנַמְדַרְשׁ קִינּוֹת אַחֲרֵי אֲחִיבוּ שָׁבוֹ כְּמִיב כִּינּוֹן טַבֵּל יִשְׂרָאֵל טַבֵּל חֲמַמוֹ טַלְהִיָּה כְּמִיב גְּרִישִׁינָן נִאֲכִיבָה רַעְמִי וְכַלֵּל כַּעֲרִידוֹן טַרְדָּן טַד :

וְנַח אֲרָנִי וּמוֹבָחָי נָאֵר מִקִּדְשׁוֹ הַסְּגוּר בִּיר־אוֹיֵב חוֹמַת אֲרַמְנוֹתֶיהָ קוֹל נָתַנּוּ בְּבֵית־יְהוָה בְּיוֹם מוֹעֵד : חָשַׁב יְהוָה לְהַשְׁחִית חוֹמַת בְּתֻצִיּוֹן נָטָה לָן לֹא־הִשִּׁיב יָדוֹ מִבְּלַע וַיִּאֲבֵל־חַל וְחוֹמָה יָחַדוּ אִמְלָלוּ : יָבִעְנוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ אֶבֶד וְשֹׁבֵר בְּרִיחֶיהָ מְלָכָה וְשָׁרִיָּה בְּגוֹיִם אִין תּוֹרָה גַם־נְבִיאֶיהָ לֹא־מָצְאוּ חוֹזֵן מִיְהוָה : יָשָׁבוּ לְאֶרֶץ יִדְמוּ וְקִנְיָ בְּתֻצִיּוֹן הָעוֹלָו עָפַר עַל־רַאשֵׁם חָנְרוּ שָׁקִים הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֹאשָׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם : כָּלוּ בְדַמְעוֹת עֵינַי חֲמַרְמָרוּ מַעַי נִשְׁפָּךְ לְאֶרֶץ כְּבָדִי עַל־שֹׁבֵר בְּתַעֲמֵי בַעֲטָף עוֹלָל וַיּוֹנֵק בְּרַחֲבוֹת קְרִיָּה : לְאִפְתָּם יֵאֱמָרוּ אִיָּה דָגְנוּ וַיִּין כְּהַתְעַטְפָם כְּחָלָל בְּרַחֲבוֹת עִיר בְּהַשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל־חֵיק אִפְתָּם : מִה־אֲעוֹרֶךְ מִה אֲרַמְהֶלֶךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם אֲעִירֶךְ מִה אֲשׁוּהֶלֶךְ וְאֲנַחֶסֶךְ בְּתוֹלַת בְּתֻצִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בַּיָּם שִׁבְרֶךָ מִי יִפְאֶלֶךְ : נְבִיאֶיךָ חָיוּ לָךְ שׂוֹא וְתַפֵּל וְלֹא־נָלוּ עַל־עוֹנֶךָ לְהַשִּׁיב שְׁבִיתֶךָ וַיַּחֲזוּ לָךְ מַשְׂאוֹת שׂוֹא וּמְרוּחַם : סָפְקוּ עֲלֶיךָ שְׁבוֹתֶךָ כַּפַּיִם כָּל־עֲבָרֵי דָרֶךְ שָׁרְקוּ וַיִּנְעוּ רֹאשֵׁם עַל־בַּת יְרוּשָׁלַם הוֹאֵר הָעִיר שִׁיאֱמָרוּ בְּלִילַת יָפִי מְשׁוֹשׁ לְכָל־הָאֶרֶץ : פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיהֶם כָּל־אֵיבֶיךָ שָׁרְקוּ וַיִּרְדְּפוּ־שֵׁן אֱמָרוּ בְּלַעְנוּ אֶךְ יְהוָה הַיּוֹם שְׁקִינֶהוּ מִצְאָנוּ רֹאֲיָנוּ : עָשָׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַס בְּצַע אִמְרָתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי־קֶדֶם הַרֵס וְלֹא חָסַל וַיִּשְׁפַּח עֲלֶיךָ אוֹיֵב הַרִים קָרַן צָרוּךְ : צָעַק לִבִּם אֶל־אֲרָנִי חוֹמַת בְּתֻצִיּוֹן הוֹרִידִי כַּנְחַל דַּמְעָה יוֹמֵם וְלַיְלָה אֶל־תִּתְנֵי פוֹגֵת לָךְ אֶל־תִּתְדֵם בְּתַעֲנֶיךָ : קוֹמִי רֵנִי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשַׁמְרוֹת שִׁכְבִּי

טכ

שפני כמים לך נכח פני אדני שמי אליו בפיך על נפש עוללך העטופים ברעב בראש בלחיצות: ראה יהוה והיטיה למי עוללת כה אסתאכלנה נשים פרים עללי טפחים אסיהרג במקדש אדני כהן ונביא: שכבו לארץ חיצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפק טבחת לא חמלת: תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אסיהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם:

אני הגבר ראה עני בשבט עברתי: אותי נהג וילך חשך ולא אור: אך בי ישב והפך ידו בלחיצים: בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: בנה עלי וקף ראש ותלאה:

במחשבים הושיבני כמתי עולם: גדר בערי ולא אצא הכביר נחשתי: גם כי אעק אריק ואשוע שתי תפלי: גדר דרכי בגזית נתיבתי ענה: דב ארכ הוא לי אריה במסתרים:

דרכי סורר ויפשחני שמני שומם: דרך קשתו ויצבני כמטרה לחץ: הביא נבולתי בני אשפתו: הייתי שחק לכל עמי נגינתם בלחיצים: השביעני במרוצים הרוני לענה: ויגרם בחצץ שני הכפישני באפר: ותונח משלום נפשי נשיתי טובה: ואמר אבד נצחי ותוחלתי ותשוח קמיהוה: זכרעניי ומרוי לענה וראש: זכור תזכור ותשיח עלי נפשי: זאת אשיב אל-

לבי על לכן אוחיל: חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא יכלו רחמי: חדשים לבקרים רבה אמונתך: חלקי יהוה אמרה נפשי על לכן אוחיל לו: טוב יהוה לקו נפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: טוב לגבר כירושא על בנעוריו: ישב ברד וידם כי נטל עליו: יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: כי לא יונה חסרו כי לעולם ארני: כי אסיהוה ורחם רוב חסד: כי לא ענה מלבו ויגה בני איש: * לרפא

תחת רגליו כל אסירי ארץ: להטות משפט גבר נגד פני עליון: לעות אדם בריבו אדני לא ראה: מי זה אמר ותהי אדני לא צוה: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: מרה חטאיו קיתאונן אדם חי גבר על חטאו: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עדי יהוה: נשא לבבנו אל

שכח ושהי: לקח מוכ ומיין מור קול בזכים ולמה אשמה: נכח פני אדני כלעיל: אם יהרג וכו' כלעיל: טבחת לא חמלת גם קדמון כ"י כמזכ ולא כו"ל ונכחכ כדלו פלגי ביה לא חמלת פ"כ ויש למסוס טמוב לא כלל וכו' מסמורה האומרת לא חמלת ד' וכמסורה הרין חד ואידך חרנה לא חמלת דלמי הגבר:

אני הגבר

ג הכביר נחשתי נכחול כמסות משקל עוללה כמז טהוב כשלם כקודמ ובידלו עם דומים אחרים כולם כשלם כקודמ וכן הוא כשרשפוכן מלמתי כספר כ"י אך כספרים אחרים טלנו מהדפוס וכ"י חתי' נקמן חסוף וכן כמז כפירוס כמל הלסון כספר' כחט:

שתי תפלי כמסו טיביס של מדפיסוס טעמיהו כולו קמוץ: כי ככל ספרים כ"י חזיו קמץ וחזיו: פתח כדיונו וכמסורה ב דין כמז כשיף וחד כמז כמ"ץ יחוקיהו טחם חמ מובא (ד"ס ב לב) וזה אחד מן מלין דחמיין ס"ן וקריון סמ"ך טיין נמ"ג הוטע ב" ונאכזה רבמי כלל הממלל לאחר הכבור ממסו כמסרין לכך נאמר גם כי אעק ואשוע שתי תפלי: וזה אחד מן מלין דחמיין ס"ן וקריון סמ"ך טיין נמ"ג הוטע ב" ונאכזה רבמי כלל הממלל דמג: אריה אריק: והכמזכ רמז לכבודכבר דכמזכ ביה מלה אריה טמכנו ירמיה ד': ויפשחני כשיף חמיין: הייתי שחק לכל עמי חסר וכו' ושור אדבר מוס כירמיה מ"ח: לכל עמי חד מן ג' דסבירין עמיס וכמדרש לקח טוב למה כמז חסר מ"ס אלו כסדרים טחם אומה טפל וכויה כדמזכ בן ארץ כסדרים זה העם לא היה: עניו ס"ן נקמן לנדו והוא חסוף: והשוח ומשוח ק' וכמדרש ילמדנו פרשת כשלם כמז ומשוח מלי כמפי עם יח מיקון סופרים וכן הוא כמסורה כמ"ס בזכריה סי' ב' וכל טחם הכניא מדבר של טבחו ה"לל ומשוח כמפי אלה שר"ל ומשוח פליו כלפי השבייה אה שבייה כמזכר ואחר עלי: כי לא כלו דחמיו כן כמזי וק"ו למדריכתי רחמו כמזי חמיין ק': כי לא יונה לעולם ארני

ספרים כ"י וכדפוס ישן גם לא נחנה נמ"ג עם מלין דחם י'וד נמלמט סיבובא קריח ולמדריכתי רחמו כמזי חמיין ק': כי לא יונה לעולם ארני וכן לעות אדם בריבו אדני: מי זה אמר ותהי אדני: רבה אדני - כלם כמז של מל"ף דל"ט טל סי כמסורה: ומיין מן י"ד דקייטוב: כדוב חסדו כמז ספרים כ"י מדוייקים וגם כדפוס ישן חסדו כמז חסדיו ק' ומיאל טלח כמז כמסרה גדולה כמסרה חמ י"ד עם מלין דחמ י"ד כמפי סיבובא וקריח: ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר

ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר

ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר

ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר

ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר

ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר

ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר ספרים דלמ"י כמסרם הרבה כמזכר כ"י ויגה בני איש נקמת ספרים כ"י וגם כדפוסים קדומים כמז ויגה בני א"ף: גם ר' אליהו המדקדק כמז כספר

מִלַּכְת בְּרַחֲבֵיתֵנוּ קָרַב קַצְנוּ מִלֵּא יִמִּינוּ בִּירֵבָא קַצְנוּ : קָלִים הָיוּ רִדְפֵינוּ מִנְשָׁרֵי שָׁמַיִם עַל-
הַרְרִים רִלְקֵנוּ בְּמִדְבַר אֲרָבוּ לָנוּ : רִיחַ אִפְיָנוּ מִשִּׁיחַ יְהוָה נִלְכַד בְּשִׁחִיתוֹתַיִם אֲשֶׁר אִמְרַנוּ
יֹשֶׁבֶת לְבַצֵּל נַחִיה בְּנוֹיִם : שִׁישִׁי וְשִׁמְחֵי בַת-אֲדֹמִים יִשְׁבְּתֵי בְּאֶרֶץ עֹזֵץ גַּם-עֲלֶיךָ תַעֲבֹר-לָכֶם תִּשְׁפְּרוּ
דָּ וְתִתְעַרְוּ : תִּסְעֹנֶנּוּ בַת-צִיּוֹן לֹא יִסְוֶה לְהַגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עֹנֶנּוּ בַת-אֲדֹמִים גְּלַה עַל-חַטָּאתֶיךָ :
הַבִּטָּה זָכַר יְהוָה מִהֵיחֵד לָנוּ הַבִּיטָה וְרָאָה אֶת-חַרְפֹּתֵינוּ : נַחֲלַתְנוּ נַהֲפֹכָה לִזְרִים בְּתֵינוּ לְנֹכְרִים :
וְאֵין יְתוֹמִים הָיוּנוּ אֵין אָב אִמְתֵּינוּ כְּאִלְמָנוֹת : מִיָּמֵינוּ בָּכְסוּ שְׁתֵּינוּ עֵצֵינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ : עַל-
וְלֹא צִוֵּארְנוּ נִרְדַּמְנוּ יַעֲנֵנוּ לֹא הִוַּחֲלֵנוּ : מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשַׁבַּע לַחֵם : אֲנִתֵינוּ חֲטָאֵי
וְאִינִם אִינִם אֲנַחְנוּ עֹזְנֵיתִיהֶם סָבְלוּ : עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ פֶּרֶק אֵין מִוֶּרֶם : בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחֲמֵנוּ
וְאִנְחָנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר : עֲזַרְנוּ כְּתַנִּיר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זְלַעְמוֹת רַעֲב : נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנִי בַת-לֵלִת
בְּעָרֵי יְהוּדָה : שָׂרִים בִּידֵם נָתְלוּ פָנֵי זָקֵנִים לֹא נִהְדְּרוּ : בַּחֲזִירִים טָחוּז נִשְׂאֵי וְנִעְרִים בָּעֵץ
בְּשָׁלוּ : זָקֵנִים מִשְׁעַר שַׁבְתּוֹ בַּחֲזִירִים מִנְּעִינֵתָם : שֶׁבֶת מְשׁוּשׁ לָפָנוּ נִרְפָּךְ לֵאבֵל מְחֹלְנוּ :
נִפְלָה עֲטַרֹת רֵאשֵׁנוּ אִוִּי-נָא לָנוּ בִּי חֲטָאֵנוּ : עַל-יְהוָה הָיָה יְהוָה לָפָנוּ עַד-אֵלֶּה חֲשָׁבוּ עֵינֵינוּ :
עַל הַרְצִיּוֹן שְׁשֻׁמִּים שׁוֹעֲלִים הַלְכוּ-בּוּ : אֶתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסָאֲךָ לְרוֹר וְדוֹר : לְפָה-
וְנִשׁוּבָה לְנִצַּח תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאָרֶץ יָמִים : הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ כְּקֶדֶם : בְּיָ-
אֶכְ-מָאס מִאִסְתָּנוּ קִצְפַּת עֲלֵינוּ עַד-מָאד : הַשִּׁיבֵנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ כְּקֶדֶם :

פסוקי איכה דספר איכה דס טאה וחסמים וארבעה סימן טוה ויחיל ודומם לשועה ד' וקאמיטולי דם הפועה וכוונת
בן בנ גג טוהר לפום כפרה אגרא * וחטיו לזכא מהא רגליו :

קהלת

א דברי קהלת בְּדָהוּד מִלֶּךְ בִּירוּשָׁלַם : הַבֵּל הַבְּלִיַם אֲמַר קִהְלַת הַבֵּל הַבְּלִיַם הַפֶּלֶר
הַבֵּל : מִה־יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכִלְעֵמְלוּ שׁוֹיַעֲמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ : דוֹר הַלֶּךְ וְדוֹר
בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת : וְזֶרַח הַשָּׁמֶשׁ וְבֹא הַשָּׁמֶשׁ וְאֵל-מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף וְזֶרַח הוּא שָׁם :
הוֹלֵךְ אֶל-דְּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל-צָפוֹן סוֹבֵב וְסֹבֵב הוֹלֵךְ הָרִיחַ וְעַל-סִבְיַתֵּינוּ שֶׁב הָרוּחַ : כֹּל-הַנְּחָלִים
הַלְכִים אֶל-הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ מֵלֵא אֶל-מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לִלְכַת : כֹּל-
הַדְּבָרִים יִנְעִים לֹא-יִוָּכַל אִישׁ לְרִבֵּר לֹא-תִשְׁבַּע עֵין לְרֵאֹת וְלֹא-תִפְלֵא אֵין מִשְׁמַע : מִהֵ-
שִׁהִיה

בן טעה הטוהר כי צדו נעמד סיה צדו נעדינו * וראינו ברחבתינו וכוונת לא יצר צדדך והלא פקח מינוי וראש הכל אחריו * קליט סיו דרפינו
נלכד נחמי פומס * והנה צדו נחטטנו ואין טורף נלכד הנה המנהיל מכל * יושבתו יושבת * : תעבר כוס הכני' נקחן וישו הטוף שסני סקף
זכני' כלל אחריו : הם עונן הכין ככרי כמספם וכחכיוו סמפוק : הדיש הכיטס * : נחלתנו נהפכה סה' א נפגול וס' א נטוא נח וכן
טוא נכגול דף ס' כ וכשרשים סס דושים אחרים טהס כפגול סה' א וקל סה' א וכן כגד כספר רכ פמליס ככני כספל : אין אב ואין אב * : ינעבר
סלא ולא * : לא הונח אין סקף נאמכס חונח לנו באקף : הונח סה' א נכ' א טורף כדווייקיס סס דגס ככ' : אינסי וחיכס * : אנחנו
ואכחו * : בהלת בעדו יהודה ככונ בעדרס ככונרלרן טוב לחיילומיו וכו' סה' א וכו' סה' א כר פמלס כסיס שככפכלו ולא כפוכן
וכמכנו לכך נאמר נשים ככין טכו כמלס ככרי יסודיס כמלס ככיס ופי' כמל פמנוס כסוכס כסיס פסאפ סיסיס כמלס סכספס אהפ וכרלס אכרניו סיס
סכרטיס כמלס סלסס ככרנוטו וכמסורס לית ססר דחסר וסיין כמסורס פיליס ס' א : שססס סיין ס' א ככמלס ס' א על סה' א קיף : אהה ח' ככוסר
דס' א ככונ וסלס ס' א וספו כין ססוק זכ כין ססוק של פיליס סיין ס' א כ' כדומס לו וכן כמסורס אהה ס' א ריסי ספוק וסיין אהה ס' א כמסורס אהה
ס' א כמלס רחוקו ומהל ככיסס אהה ס' א כמלסס סכס * : וסיין סוד ס' א כמלסס ס' א : ונשוב וככוכס ס' א : וכו' א' כמלס : פאס סיין ס' א ככיסס ס' א :

קהלת

א בירושלם כל ידוסיס סמקורס כריף לכוני' סי' א דכרסס אף סל מי סחינה כככמ * כמלל דף ס' א וכמסורס חסיס ס' א סלל ככרילס
וסייין כספר כמסורס כדולס ידוסיס ס' א ודכרי ססיסי כ' א :

שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין בלתי תחת השמש: יש דבר שיאמר
 ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים
 שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרת: אני קהלת הייתי מלך על ישראל
 בירושלם: ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא
 ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש
 והנה הכל הבל ורעות רוח: מעות לא יזכק לתקן וחסרון לא יזכק להפנות: דברתי אני
 עסלבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר יהיה לפני על ירושלם ולבי
 ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לרעת חכמה ודעת הללות ושכלות ידעתי שגם
 זה הוא רעיון רוח: כי ברב חכמה רב כעס וזיסוף דעת וזיסוף מכאוב: * אמרתי אני
 בלבי לכהנא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם היא הבל: לשחוק אמרתי מהולל
 ולשמחה מהזה עשה: תרתי כלבי למשוך ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז
 בסכלות עד אשר אראה איה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם:
 הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי פרמים: עשיתי לי צנות ופרדסים ונטעתי בהם
 עץ בל פרי: עשיתי לי ברכות מים להשקות מרס יער צומח עצים: קניתי עבדים
 ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם:
 בנסתי לי גם כסף וזהב וסגלתי מלכים והפרגיות עשיתי לי שרים ושורות ותענגות בני האדם
 שרה ושדות: וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: וכל
 אשר שאלו עיני לא אצלת מרס לא מנעתי את לבי מכל שמחה כילבי שמח מכל עמלי
 וזה היה חלקי מכל עמלי: ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה
 הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: ופניתי אני לראות חכמה והללות וסכלות
 כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר יבנה עשוי: וראיתי אני שיש יתרון לחכמה
 מן הסכלות ביתרון האור מן החושך: החכם עיניו בראשו והכסיל בחושך הולך וידעתי
 גם אני שמקרה אחר יקרה את כלם: ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני
 ולמה חכמתי אני או יתר ודברתי בלבי שגם זה הבל: כי אין זכרון לחכם עם הכסיל
 לעולם בשכר הימים הבאים הכל נשכח ואף ימות החכם עם הכסיל: ושנאתי את החיים
 כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי אני את כל
 עמלי שאני עמל תחת השמש שאני חנו לאדם שיהיה אחרי: ומי יודע החכם יהיה לו
 סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל: וסבותי אני לאש
 את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כריש אדם שעמלו בחכמה וברעת ובכשרון
 ולאדם

ב

על כל אשר היה לפני על ירושלם השמין היה סמרי נכתב לפני בירושלם: ודעת הללות ושכלות כל לטון סמיהא כמון כס'ך כר מן דין
 דכמון כס'ך אכל כפרונס מהרנו מלסון שכל וכל לטון חכמה כס'ך: רב כעס כעוף ישוב המולס למקן חסוף: ולאחז ברוב הספרים חל'ף
 כסוף סגול: קניתי עבדים וזו סכל שהיו ולמסע הוא אומר ובלתי והוספתי סכל שהיה והוא חל מן ב' זוגים מן ב' נחל מנייבא קדמא
 מן מנייבא היה וסמין סו היה דבר כ' מסורת ד' א' כ' ב: ביהרון סל'ף בחירק וס'ל'וד כחה וס'ל'וד כחא כחא כ' וי'ס' ביהרון וס'ס' ביהרון
 כסוף סמח סמ'י מולי טסון כן מסכי המהירן כמו סמחא ג' כ' כמקמ ספרים כיוצא כוז בלות סולמי כמון סמינע וקדם לה סלך סס מהירן כיקדים
 ג'ס' בלות כחא סמח וקורים אופת ככו סמח כמסמט סמ'י' כר'ס' גיב' דונח' אר'ר' כ' . ג'ל'כ' כ' . ויסכו סר'פ'ר'ים . כי סקס' ה'ר'ת'ה כ'ס'ס'
 ה'ר'ב'ע'י' ורומי'ן אכל אין כן כס'ס' סר'רויקים . וסוד אכ'ר' זה כמ'ר'ר' המהירן כמירון סמ'י' ס'ס' כס'ד' . ור'ל'ך כמכלול סמ'י' סס' דומים
 סר'ר'ים סס'ר' כח' וסס'לו כמסמט' על אלות סמ'י' . וס'ס' כלסום סמכלול וגם כמכלל יומי כ'תרון כמון סמ'י' סמ'ס' הוא כלי סמ'ך וס'ר'ך לסמ'ס'
 סמ'ס' : וסבותי אני וזו שעמלתי תחת השמש כספרים מועש' כמל' סמלמי . וסמ'מ'י' כמו סמ'ס' כ' סקורס וכן כ'ס' סמ'מ'י' ס'ס'ך כ'ס'ס'
 סר'רויקים לה סמ'ט' כמסמ' ס'י' ר'ק סמלמי סמ' סמ'ס' . ויש ר'ס'י' עכ'ל סמסורת סמ'ס' סל ס'ס'ך ר'סון סמלמי' ס' וסל אל'ט וסמ'מ'י' כמ' סל' ס'י' :
 שחזק

ב

קהלת ב 2

קכח

וְלֹאֲדָם שְׂלֵא עֲמַלְצוּ יִתְנַנְּנוּ חִלְקוֹ גַּסְזִיהַ הַבֵּל וְרַעְיָה רַבָּה׃ כִּי מוֹדֵדוּהָ לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ
יִכְרַעְיוּן לְבוֹ שֶׁהוּא עֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ כִּי כָל־יָמָיו מִכַּאֲבִים וּבְעָם עֵינָיו גַּסְזִי לִילֵיהָ לֹא־שָׁכַב
לְבוֹ גַּסְזִיהַ הַבֵּל הוּא׃ אִי־טוֹב בְּאָדָם שִׂיאֲכַל וְשָׂתָה וְהִרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעֲמָלוֹ גַּסְזִיהַ
רֵאיוֹתַי אֲנִי כִּי מִיד הָאֱלֹהִים הִיא׃ כִּי מִי יֵאָכֵל וּמִי יִחַיֵּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי׃ כִּי לְאָדָם שְׂטוֹב
לְפָנָיו נָתַן חֲכָמָה וְדַעַת וְשִׂמְחָה וּלְחוֹטֵא נָתַן עֵינָן לְאֶסְףָּ וּלְכַנּוּס לַתַּחַת לְטוֹב לְפָנָי הָאֱלֹהִים
גַּסְזִיהַ הַבֵּל וְרַעְיָת רִיח׃ * לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל־חַפְצֵי תַּחַת הַשָּׁמַיִם׃

עַת לְלֵדָת	וְעַת לְמֹת	עַת לְשָׁעַת	וְעַת לְעֵקוֹר נְטוּעַ
עַת לְהַרְוֵג	וְעַת לְרַפּוּא	עַת לְפְרוּץ	וְעַת לְבָנוֹת
עַת לְכַבּוֹת	וְעַת לְשַׁחֵק	עַת סְפוּד	וְעַת רִקּוּד
עַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים	וְעַת כְּנוּס אֲבָנִים	עַת לְחַבּוֹק	וְעַת לְרַחֵק מַחְבֵּק
עַת לְבַקֵּשׁ	וְעַת לְאָכֵר	עַת לְשִׁמּוֹר	וְעַת לְהַשְׁלִיךְ
עַת לְקַרְוֵעַ	וְעַת לְתַפּוּר	עַת לְחַשׂוֹת	וְעַת לְדַבֵּר
עַת לְאֲרַב	וְעַת לְשֵׁנָא	עַת מִלְחָמָה	וְעַת שְׁלוֹם

מִהִיתְרוֹן הַעוֹשֶׂה בְּאֲשֶׁר הוּא עֲמַל׃ רֵאיוֹתַי אֶת־הַעֵינָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבִנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת
בּוֹ׃ אֶת־הַבֵּל עֹשֶׂה יִפָּה בְּעֵתוֹ גַּם אֶת־הָעֵלֶם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא הָאָדָם אֶת־
הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה הָאֱלֹהִים מֵרֵאשִׁי וְעַד־סוּף׃ יִדְעֵתִי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם־לְשִׂמּוֹחַ
וּלְעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיּוֹ׃ וְגַם כִּלְהָאָדָם שִׂיאֲכַל וְשָׂתָה וְרֵאָה טוֹב בְּכָל־עֲמָלוֹ מִתַּחַת אֱלֹהִים הִיא׃
יִדְעֵתִי כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עֲלֵיו אֵין לְחוֹטֵיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לְנָרוּעַ
וְהָאֱלֹהִים עֹשֶׂה שִׂירָאוֹ מִלְּפָנָיו׃ מִה־שְׁהִיָּה כִּבֵּר הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיזֵר כִּבֵּר הִיָּה וְהָאֱלֹהִים
יִבְקֹשׁ אֶת־גִּבּוֹרָתוֹ׃ וְעוֹד רֵאיוֹתַי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הַרְשַׁע וּמְקוֹם הַצִּדִּיק שָׁמָּה
הַרְשַׁע׃ אִמְרָתִי אֲנִי בְּלִבִּי אֶת־הַצִּדִּיק וְאֶת־הַרְשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי־עַת לְכָל־חַפְצֵי וְעַד
כִּלְהַמַּעֲשֶׂה שֵׁם׃ אִמְרָתִי אֲנִי בְּלִבִּי עַל־דְּבַרְתִּי בְּנֵי הָאָדָם לְבָרֵם הָאֱלֹהִים וּלְרֹאוֹת שְׁהֵם־
בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם׃ כִּי מְקַרָּה בְּנֵי־הָאָדָם וּמְקַרָּה הַבְּהֵמָה וּמְקַרָּה אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶרֶ בֵּן
מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתֵר הָאָדָם מִדְּבַהֲמָה אֵין כִּי הַכֵּל הַבֵּל׃ הַכֵּל הוֹלֵךְ אֶל־מְקוֹמוֹ
אֶחָד הַכֵּל הִיָּה מִן־הַעֲפָר וְהַכֵּל שָׁב אֶל־הַעֲפָר׃ מִי יוֹדַע רִיחַ בְּנֵי הָאָדָם הַעֲלָה הִיא לְמַעְלָה
וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הִיזֵרָת הִיא לְמַטָּה לְאַרְצֵי׃ וְרֵאיוֹתַי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו

כ
שְׂהוּא עֲמַל וְכֵן שָׂם כְּהֵם לְנִסְפֵרָה טְבוּסֵם הַשֵּׁי'ן נְשׂוּא׃ כִּי מִיד הָאֱלֹהִים הִיא נְחֻמָּה סְפָרֵי הַדְּמוּס קְדוּמוֹס כְּמוֹס הוּא כו'לו שְׂרוּקֵם וּכְכַל
שְׂמַר סְפָרִים כְּמוֹס הִיא׃ עַת לְטַעַח כְּכַס ר' יוֹסֵה כְּסַכֵּר הַרְקָמָה כִּי־מֵאָה בְּקָמָה סְפָרִים וְגַם לְחַסְקֵי מְדוּיָק לְטַעַח נְדַנְּשׁ סְטִי'א אֵם־פִּי שְׂהוּא כְּרוּב
הַסְפָּרִים קָל וְגַם רַדִּיק סוֹכִיר דַּעַת ר' יוֹסֵה וְאֶלְכֵל דָּף ב' צ' וְכֵן בְּאֵמוּנָה׃ סַחֲבַק בְּס'א דְּפוּס יִסָּן הַמָּס נְשׂוּא וּכְכַל שְׂמַר סְפָרִים כְּנִירִי׃ עַת לְחַשׂוֹת
נַחֲסָף פַּתַּח סְטִי'א וְיֵאָם נְשׂוּא לְכַדוֹ׃ עַת לְאֲהַב נְחֻמָּה סְפָר ס הַמָּלֵף נְשׂוּא לְכַדוֹ וּנְחֻמָּהִם כַּחֲסָף מְנוּל׃ מִה יִתְרוֹן הַעוֹשֶׂה מִלֵּא וְא'ו' נְכַדוּיָקִים
וְהַסְפָּרֵם מִלּוֹ ב' מֵלֵא כְּלִיטָכָה וְסִי' עוֹשֶׂה נְעַזְרֵם וְדוּן (מְשַׁלֵּי כַה) וְכֵן מִכֻּאֲתֵי מְסַרֵם כ'ו' וְלִפִּי זֶה יִקְשֶׁה דְּכַחֲלוּמוֹסִים שְׁלֵנוּ מִשְׁמַע סַכָּן הוּא לְמַדְיֹנְחָתִי
אֶךְ לְמַדְרַגְתִּי חֲסֵר וְדִילְמָה אִיסוּן׃ גַּם אַחַ הָעֵלֶם נָתַן בְּלִבָּם חֲסֵר וְא'ו' מ'ס הַסְסוּרָה׃ וְכַמְדָּרֵם קִבְּלָם אֲחַר ר' אֲחֻוּשׁ בְּרִיָּה דֵר' זִירָה סְמוּלָם
וְהַמְלָטֵם מִפֶּסֶס הַסְפָּרִים מִשֵּׁל לְמִלְךְ שְׁטַסָּה סְמוּדָה וְכו' כֵךְ אֲחַר הַכֵּה וּמַכֵּס אֵסָה שְׁהַמְלָמָה מִפֶּסֶס הַסְפָּרִים הַס הוּרְגִים כְּמוֹ בְּכַיּוּסֵי מְלוֹ כְּמִי וְנִלְתִּי
לָהֶם מִסְּ הַסְפָּרִים מֵא'כֵו ס וְדַלָּה הוּא נְחַדָּה אִיכְתָּה פִּרְסוּיָה לְחַקְלָת בְּרִיָּה נְחַדָּה מִילָת מִן סָמָה מְסַרְטָה׃ שְׁמַעָה סְמוּאֵל אֲחַר זִיל אֲחַקִּין לִיָּה מְכַרְבִּיָּךְ
כִּי־מַסְתָּה סִיָּה נַחֲשָׁה אֲחַת מֵאַרְבַּן מִרַס סְקֻלָּתָה נִבָּה כַּדְּבַר אֲחַד מִסֵּם הַסְפָּרִים שְׁמַעָה סְמוּאֵל וְאַחַר לֵה לֶךְ וּכְמַקִּין לּוֹ וּכְמַרְבִּיָּךְ וְכֵן מִשְׁמַעָה כִּי־וּסְמִי כְּרִיָּךְ
אֲחַר לָסֵם הַמְשׁוּבָה וְסִיָּין מ'ס נְסַדֵּר סְמוּאֵל ס' זֶה סְמִי לְעֵלֶם וְנִילְמַדְנוּ ס' קְדוּסִי' הַכֵּלֶם כְּמִיָּי חֲסֵר וְא'ו' מֵהוֹ כֵן אֲלוּלִי־סַכָּן זֶה הַכֵּלֶם מִלְּטוֹ סֵל מִסֵּם
אֵם סְטִיָּה לֵא הִיָּה מִדָּס נֹכַח וְלֵא כּוּסָתִי וְכו' וְהִכִּי אִיֵּמָה כְּשׂוֹמֵר טוֹב מִזְמוֹר ס'׃ מִתַּחַת אֱלֹהִים הִיא נְס'א דְּפוּס יִסָּן כְּמוֹס הוּא כו'לו וְסֵא סְקוּדָה
כַּחֲרִיק וּכְכַל שְׂמַר סְפָרִים כְּמוֹס הִיא כִּיֵּד׃ סִירָאוֹן סִלְפָּנִיו כִּיֵּד אֲחַד לְכַד כְּסְפָרִים מְדוּיָקִים כ'ו' וְכַרוּסֵם יֵשׁ מֵאַרְבֵּין כִּיֵּד׃ כִּי סְקַדָּה כְּנִי
הָאָדָם וּסְקַדָּה דְּבַהֲמָה וּסְקַדָּה אֲחַר לָרֵם כְּכַס רַדִּיק נְכַחְלוֹל דָּף רֵלֵס נְסֵר ר' יוֹסֵף אֲבִינוּ שְׁטַלְסַסֵם הַרְיָם כְּכַלוֹ וְכֵן רֵאיוֹתַי כְּסְפָרִים מְדוּיָקִים
כִּי סְקַדָּה כְּנֵי הָאָדָם כִּיֵּמָה נְס'ס׃ מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו נְס'ס סְטִי'א נְכַחְטִי׃

וְשַׁכְחֵת

שִׁעֲמַל לְרוּחַ : גַּם כִּלְיָמוֹ בַחֲשֶׁךְ יֹאכַל וְכַעַס הַרְבֵּה וְחֲלוֹ וְקֶצֶף : הִנֵּה אֲשֶׁר־רָאִיתִי אֶת־
 מִנְּכָן אֲשֶׁר־יָפָה לֵאכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁעֲמַל תַּחַת־דֹּם שִׁמְשׁ סֹסֶר יִסֵּר
 אִישׁ אֲשֶׁר־נִתְּדָלוּ הָאֱלֹהִים בִּיהוּא חֲלָקוֹ : גַּם כִּלְיָמוֹ אֲשֶׁר נִתְּדָלוּ הָאֱלֹהִים עֶשֶׂר וַנְּכַסִּים
 הַשְּׁלִימָה לֵאכֹל מִפְּנֵי וְלִשְׁתּוֹת אֶת־חֲלָקוֹ וְלִשְׁמֹחַ בְּעֲמָלוֹ זֶה מַתַּת אֱלֹהִים הִיא : מִי לֹא
 הִרְבֵּה יוֹטֵר אֶת־יָמָיו חַיִּיז בִּי הָאֱלֹהִים מֵעַנָּה בְּשִׂמְחַת לְבוֹ : * יֵשׁ רַעְיָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַחַת
 הַשֶּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא עַל־הָאָדָם : אִישׁ אֲשֶׁר יִתְּדָלוּ הָאֱלֹהִים עֶשֶׂר וַנְּכַסִּים וְכַבֹּד וְאִיגֹגוֹ חֶסֶד
 לְנַפְשׁוֹ מִכָּל אֲשֶׁר־תֵּאָוֶה וְלֹא־שְׁלִימָנוּ הָאֱלֹהִים לֵאכֹל מִפְּנֵי כִי אִישׁ נִכְרִי יֹאכְלֵנוּ זֶה הַבֵּל
 וְחַיִּי רַע הִיא : אִסְדֹּלֵד אִישׁ מֵאֵה וְשָׁנִים רַבּוֹת יִהְיֶה וְרַב וְשִׁוְהוֹ יִמְרֵ־שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא־
 תִּשְׁבַּע מִדְּהַשׁוּכָה וְנִסְבָּרָה לֹא־הִיְתָה לוֹ אִמְרָתִי טוֹב מִמֶּנּוּ הַכֹּפֵל : כִּי־בַהֲבֵל בָּא וּבַחֲשֶׁךְ
 יִלָּךְ וּבַחֲשֶׁךְ שָׁמָיִם יִכְפֹּה : גַּם־שִׁמְשׁ לֹא־רָאָה וְלֹא יִרְעַ נַחַת לֹזֵה מִזֶּה : וְאֵלּוּ חַיָּה אֵם שָׁנִים
 פְּעֻמִּים וְנֹאכָה לֹא רָאָה הִלָּא אֶל־מִקּוֹם אֶחָד הַכֵּל הוֹלֵךְ : כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיּוֹ וְנִסְדֵּי־נַפְשׁ
 לֹא תִפְלֵא : מִי מֵהַיּוֹתֵר לַחֲכָם מִדְּבַסִּיל מֵהַיִּלְעָנִי יוֹרֵעַ לְהִלָּךְ נִגְדַּי חַיִּים : טוֹב מֵרָאָה
 עֵינַיִם מֵהַלָּךְ־נֶמֶשׁ גַּם־יִהּ הַכֵּל יִרְעוּת רוּחַ : * מִחֲשֵׁהִי כָּבֵד נִקְרָא שְׁמוֹ וְנִדְרַע אֲשֶׁר־יִנְיָא
 אָדָם וְלֹא־יֹאכֵל לְרִין עֵם שֶׁהִתְקַף מִפְּנֵי : מִי יִשְׁדַּבְּרִים הַרְבֵּה מֵרַבִּים הַכֵּל מֵהַיּוֹתֵר לַאָדָם :
 מִי מִיּוֹרֵעַ מֵהַשׁוֹב לַאָדָם בְּחַיִּים מִסְּפָר יִמְיָחִי הַכֵּל וְיַעֲשֶׂם כְּצֵל אֲשֶׁר מִי־יִנְיָד לַאָדָם מִהַ
 יִהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ : * טוֹב שֵׁם מִשִּׁמְקֵן טוֹב וְיוֹם הַפּוֹת מְיוֹם הַיְלִילוֹ : טוֹב לִלְכַת
 אֶל־בֵּית־אֲבִיךָ מִלְכַת אֶל־בֵּית מִשְׁתֵּה בְּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כִּלְיָמוֹ וְחַיִּי יִתֵּן אֶל־לְבוֹ : טוֹב בְּעַם
 מִשְׁחָק מִי־בְרַע פָּנִים יִיטֵב לֵב : לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֲבִיךָ וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שְׂמֵחָה : טוֹב
 לְשִׁמְעַת גְּעֵרַת חֲכָם מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים : מִי כִקּוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר בֵּן שֶׁחַק הַכְּסִיל
 וְנִסְדָּה הַכֵּל : מִי הַעֵשֶׂק יִחַלֵּל חֲכָם וְיִאֲבֵד אֶת־לֵב מִתְּנָה : טוֹב אֶתְרִית דְּבַר מֵרֵאשִׁיתוֹ
 מִטוֹב אֶרְד־רוּחַ מִנְּבִי רוּחַ : אֶל־תִּבְהַל בְּרוּחָךְ לְכַעֲוֹס מִי כַעֲוֹס בְּחִיק כְּסִילִים יִנְיָח : אֶל־
 תֹּאמֵר מִה הִיָּה שְׁחֵמִים הָרֵאשִׁימִים הִיָּה טוֹבִים מֵאֵלֶּה מִי לֹא מִחֲכָמָה שְׁאַלְתָּ עַל־יָהּ : טֹאמֵה
 חֲכָמָה עַם־נַחְלָה וְיִתֵּר לְרֵאֵי הַשֶּׁמֶשׁ : מִי בְּצֵל הַחֲכָמָה בְּצֵל הַכְּסִי וְיִתְרוֹן דְּעֵרַת הַחֲכָמָה
 תַּחֲיָה בְּעַלְיָה : רָאָה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים מִי מִי יִכַּל לְתַקֵּן אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂתוֹ : בְּיָוִם טוֹבָה

הַיָּד
 וְכַעַס וְרַבָּה וְחֲלוֹ וְקֶצֶף נִקְרָא שְׁמוֹ וְנִדְרַע אֲשֶׁר־יִנְיָא אָדָם וְלֹא־יֹאכֵל לְרִין עֵם שֶׁהִתְקַף מִפְּנֵי : מִי יִשְׁדַּבְּרִים הַרְבֵּה מֵרַבִּים הַכֵּל מֵהַיּוֹתֵר לַאָדָם : מִי מִיּוֹרֵעַ מֵהַשׁוֹב לַאָדָם בְּחַיִּים מִסְּפָר יִמְיָחִי הַכֵּל וְיַעֲשֶׂם כְּצֵל אֲשֶׁר מִי־יִנְיָד לַאָדָם מִהַ יִהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ : * טוֹב שֵׁם מִשִּׁמְקֵן טוֹב וְיוֹם הַפּוֹת מְיוֹם הַיְלִילוֹ : טוֹב לִלְכַת אֶל־בֵּית־אֲבִיךָ מִלְכַת אֶל־בֵּית מִשְׁתֵּה בְּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כִּלְיָמוֹ וְחַיִּי יִתֵּן אֶל־לְבוֹ : טוֹב בְּעַם מִשְׁחָק מִי־בְרַע פָּנִים יִיטֵב לֵב : לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֲבִיךָ וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שְׂמֵחָה : טוֹב לְשִׁמְעַת גְּעֵרַת חֲכָם מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים : מִי כִקּוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר בֵּן שֶׁחַק הַכְּסִיל וְנִסְדָּה הַכֵּל : מִי הַעֵשֶׂק יִחַלֵּל חֲכָם וְיִאֲבֵד אֶת־לֵב מִתְּנָה : טוֹב אֶתְרִית דְּבַר מֵרֵאשִׁיתוֹ מִטוֹב אֶרְד־רוּחַ מִנְּבִי רוּחַ : אֶל־תִּבְהַל בְּרוּחָךְ לְכַעֲוֹס מִי כַעֲוֹס בְּחִיק כְּסִילִים יִנְיָח : אֶל־תֹּאמֵר מִה הִיָּה שְׁחֵמִים הָרֵאשִׁימִים הִיָּה טוֹבִים מֵאֵלֶּה מִי לֹא מִחֲכָמָה שְׁאַלְתָּ עַל־יָהּ : טֹאמֵה חֲכָמָה עַם־נַחְלָה וְיִתֵּר לְרֵאֵי הַשֶּׁמֶשׁ : מִי בְּצֵל הַחֲכָמָה בְּצֵל הַכְּסִי וְיִתְרוֹן דְּעֵרַת הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעַלְיָה : רָאָה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים מִי מִי יִכַּל לְתַקֵּן אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂתוֹ : בְּיָוִם טוֹבָה

דף ג' עמוד כ'

המלך: * וישארו וישם את-נמאו מעל כל-השרים אשר אתו: וכל-עבדי המלך אשר-
בשער המלך ברעים ומשתחיים להמן בנין צהלו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה:
ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ויהי
באזנם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כיהודי
להם אשר-הוא יהודי: וירא המן כי-אין מרדכי ברע ומשתחוה לו ויפלא המן חסד:
צבו בעיניו לשלח יד במרדכי לבוז כיהודי לו את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיר את-
כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשוורוש עם מרדכי: בחרש הראשון הוא-חרש נימן
בשנת שתים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הנגד לפני המן מיום ליום ומחרש
אחדש שנים-עשר הוא-חרש אדר: ויאמר המן למלך אחשוורוש
ישנו עם אחד ספור ומספר בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות סבל-עם ואת-
דתי המלך אינם עשים ולמלך אין-עוה להניחם: אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם
ועשרת אלפים כפר-כסף אשקול על-ידי עשי המלאכה להביא אל-נגזי המלך: ויטר
המלך את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן כהדפוחא האגני צרר היהודים: ויאמר המלך
להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: ויפראו ספרי המלך בחרש הראשון
בשלושה עשר יום בו ויכתב בכל-אשר-צוה המן אל אחשוורפני-המלך ואל-הפחות אשרו
על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם בלשונו בשם המלך
אחשוורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: ונשלחו ספרים בין הרצים אל-כל-מדינות המלך
להשמיר להרג ולאבד את-כל-היהודים מצער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה-עשר
להרש שנים-עשר הוא-חרש אדר ושללם לבז: פתשגן הכתב להנתן רת בכל-מדינה ומדינה
גלוי לכל-העמים להיות עתדים ליום הזה: הרצים יצאו רחופים בדרך המלך והצד
נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשחות והעיר שושן נבוכה: *

ומרדכי ידע את-כל-אשר נעשה ויקרע מרדכי את-בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך
העיר וייעק ועקרה גרולה ומרה: ויבוא עד לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער
המלך בלבוש שק: ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ורתו מניע אבל נחל
ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע לרפים: ותבוזא-ינה נערות אסתר וסריסדה
ויגידו לה ותתחלחל השלכה מאד ותשלח נגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליו
ולא קבל: ותקרא אסתר להתך ספרים המלך אשר העמיד לפניה ותצוה:

כאמנה

ד

ותבוזא

על

אנשאו מן דגש כו"ל בספרים כ"י מדויקים וכדומים קדמונים: עובר פלא וכו': באמרום כמפרש ק' כמיס פס כ"י וקרי פס כ"י וסוף
סד מן מלך דכתיבני כ"י וקריין כ"י וסיון כמפר כ"י כמפרכ אית כ"י: ויום חודש ויום י"ה: והלוי פדרס מחר כיום כלפון כוז כמפר
פריכ באמרום אחר המן למרדכי להם היכך כורש ומשמיה ל: וכי אהם גדול מימק נקדן שהעמון הוא ונימו לבשו זקני כ"כ שהמחויב: פריכ
כ"י ואלד פאר ילדיו שהמחויב אהם לכל אחר מהן כרי ש"ו והוא טבט ספרים כרי כ"כ וזכו באמרום כ"י: באמרום כ"י: סיוני מרדכי
פתיחן זקני לא טולד כמפ הכיה ולא שהמחויב פ"כ: ופתיחן פ"כ כמל פכזו סלוי כדף כ"ה פ"ה: ברע חסר וכו': ושפרד חסר וכו': שנות חסר
י"ח: קדמאש ומלא וכו' פתיחא: אשקול פלא וכו': עיש טס י"ח כמחרונה: בתון מלא וכו': ויקראו ספרי המלך וכו' ויכתב בכל אשר
מלך ככל פ"כ ראשונה כמתי: ואל החפוז ס"ו כמתי: ואל שרי עם מלכיל: ונשלחו פלא וכו': לבזו ג' פלגים וכו' ושללם לבזו:
פסר כמן פ"לך החפוז: אחרלמן המלך אפסרוס ליהודים: להיות עתדים חסר י"ח קדמאש וכן כמסורה ב' ופתיחן לסיוט פלגים: חסר י
לכמין חפוזים: פלא וכו' אחר מן מלך דכתיבו י"ח כמתיכ פכזא וקריין י"ח לזבז כמו באמרו כמ"כ מוס יוד: נבוכה פלא וכו': גרולה
הדוראש פולטן פלגים וכו': ונבוא פלא וכו' וכי חפוז פכזא וסיון וכו' המלך וסיון אל שהמחויב: וינה המלך וסיון לשמ: וחבזאנת
ועזאבא ק' וכן כ"כ כמסרה פלך ואלס טעם:

על מרדכי

אשר נשאו עליהם ועבדי המלך : ויאמר המן אין לא־הביאה אסתר המלכה עִם פלעיל
המלך אל־המשתה אשר עשתה צי אסאותי ונס־למחר אני קרואלה עִסדהמלך : וקל־
ה איננו שוה לי בכל־עַת אשר אני ראה את־מַרְדֵּכִי היהודי יושב בשער המלך : ותאמר
לו ורש אשתו וכל־אהביו יעִשׂוּעָץ גַּבַּה חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבְבִקֵּר וְאִמֵּר לַמֶּלֶךְ וַיְחַלּוּ אֶת־מַרְדֵּכִי
עָלָיו וְכַאֲ עִסְדֵּהמֶלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שִׂמַּח וַיֵּטֵב הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הַעָץ : *
בְּלִילָה הַהִיא נִרְדָּה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת־סֵפֶר הַזְכֵּרֹנוֹת דְּבַר הַיָּמִים וַיְהִי
נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיִּצְאָ כְּתוּב אֲשֶׁר הַגִּיד מַרְדֵּכִי עַל־בְּגָתָנָא וְתֹרֵשׁ שְׁנֵי סִרְיֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בָּקָשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־נַּעֲשֶׂה
יָקֵר וְנִדְוָלָה לְמַרְדֵּכִי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִם־זֶה דְּבַר : וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִי בְּחָצֵר וְהַמֶּן בָּא לְחָצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לְאָמֵר לַמֶּלֶךְ לְחַלּוֹת אֶת־מַרְדֵּכִי עַל־הַעָץ
אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ : וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הַמֶּן עִמָּךְ בְּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא : וַיָּבוֹא
הַמֶּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מִה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלִבּוֹ לִמֵּי יַחֲפֵץ
הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקֵר יוֹתֵר מִמֶּנִּי : וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ : וַיָּבִיא
לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבִשְׁבוּ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתֹר מַלְכוּת
בְּרֵאשׁוֹ : וַנְּחַץ הַלְּבוֹשׁ וְהַסּוּס עַל־יְדֵי־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתִים וְהַלְּבָשׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְכִּיבוּ עַל־הַסּוּס בְּרֹחוֹב הָעִיר וַקְּרָאוּ לִפְנֵי כַּבֵּד יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן מַה־רַח אֶת־הַלְּבוֹשׁ וְאֶת־הַסּוּס כֹּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֶׂה־
כֵּן לְמַרְדֵּכִי הַיהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפְלֵ דָבָר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : וַיִּקַּח הַמֶּן אֶת־
הַלְּבוֹשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיַּלְבֵּשׁ אֶת־מַרְדֵּכִי וַיַּרְכִּיבוּ בְּרֹחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לִפְנֵי כַּבֵּד יַעֲשֶׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ : וַיּוֹשֶׁב מַרְדֵּכִי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן נִרְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל וְחַפְזֵי
רֹאשׁ : וַיִּסְפֵּר הַמֶּן לֹרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וְכָל־אֲהַבָיו אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרְאוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וּרְשׁ
אֲשֶׁתּוֹ אִם מוֹרַע הַיהוּדִים מַרְדֵּכִי אֲשֶׁר חִלּוֹת לְנַפְל לִפְנֵי לֹא־הוֹכֵל לוֹ בְּיַנְפּוֹל תִּפּוֹל לִפְנֵי :
עוֹרֵם מוֹדָבְרִים עִמּוֹ וְסִרְיֵי הַמֶּלֶךְ הַגִּיעוּ וַיִּכְּלָו לְהִבִּיא אֶת־הַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עֲשֶׂתָה
אֶסְתֵּר : * וַיִּכָּא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן לַשָּׁתוֹת עִס־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר גַּם כִּי־
הִשְׁנִי בַמִּשְׁתֶּה הַיּוֹן מִה־שָּׂאלְתָךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְחֵן לְךָ וּמִה־בִקְשָׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת
וְתַעַשׂ : וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמַר אִם־כִּצְאָתִי חָן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
תַּנְחֵן לִי נַפְשִׁי בַשְּׂאֵלָתִי וְעִמִּי בִּבְקִשְׁתִּי : כִּי נִמְכַרְנִי אֲנִי וְעִמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וְלְאַבֵּד וְאַלּוֹ
לְעַבְרִים וּלְשַׁפְחוֹת נִמְכַרְנִי הַחַרְשְׁתִּי כִּי אִין הַצָּר שׁוּה בְּנוֹק הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי הוּא זֶה וְאַיִזָּה הוּא אֲשֶׁר־מְלָא לְבִי לַעֲשׂוֹת כֵּן :
וְתֹאמַר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאַיִיב הַמֶּן הָרַע הַזֶּה וְהַמֶּן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה : וְהַמֶּלֶךְ
קָם בְּחִמְחוֹ מִמִּשְׁתֶּה הַיּוֹן אֶל־גִּנַּת הַבַּיִת וְהַמֶּן עִמָּךְ לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה
כִּי־כִלְתָּהּ אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ : וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל־בַּיִת מִשְׁתֶּה הַיּוֹן וְהַמֶּן נִפְל
עַל

אך לא הביאה מלכי סרטים : אותי הסתופ מליו לית שלל בספורו : ופיון כספר פמות הלוי דף קכ"ד ס"ב : ובא חסר ו' : הזכרנות
חסר ו' כי ה' ל' : ויהיו נקראים חו"ל כפח : בקשו לשלח יד : יק"ף רס נס' פרויקט וכן כפ רכ סתלים : יקר ונדולה
נפמ נול' מס דגס יד : לחלות תל ו' : יתר מל ו' : והלכשו חסר י' : והרכבו חסר י' : ויאסרו לו חסיו וס' חס
סרויק כל'עד דגס ונמסר נמי חסי לים מס דגש' כפר י' כל מנסל וסיון כסר נס' כרס וי' : ודניאל ה' : אשר החלות
כמיו בן וספן לפרלות חס ה' : חס מורס סיכודים מרדכי : לנפל חסר ו' : תפול מל ו' : ויבהלו חסר י' : לדרון מל ו' :
ואלו לקברום לסי דפתי הוה מל'ס כמו ואלו חיי דקללו וס סנים חסיוס פל כי כמסר' :

על־המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הנם לכבוש את־המלכה עמי בבית הדבר יצא
 ספי המלך לפני המן המן המן ויאמר חרבונה אתך מן־הסריסים לפני המלך גם הגה־העץ אשר
 עשה המן למרדכי אשר דבר־טוב על־המלך עמו בבית המן נבט חסשים אמה ויאמר המלך
 תלדו עליו ויתלו את־המן על־העץ אשר־הבין למרדכי וחמת המלך שבכה * פ
 ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את־בית המן צרר היהודים ומרדכי
 בא לפני המלך בידגידה אסתר מה הוא־לה: ויסר המלך את־טבעתו אשר העביר מהמן
 וחתנה למרדכי ותשם אסתר את־מרדכי על־בית המן פ ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
 ותפל לפני רגליו ותתחנן־לו להעביר את־רעת המן האגני ואת מחשבתו אשר חשב
 על־היהודים: וישטט המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך:
 ותאמר אסתר על־המלך טוב ואם־מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני
 בעיניו יכתב להשיב את־הספרים מחשבת המן בך־המדתא האגני אשר כתב לאבר את־
 מלכ היהודים אשר בכל־מדינות המלך: כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר־מצא את־עמי
 מלכ ואיככה אוכל וראיתי באברן מולדתי: פ ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר
 המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית־המן נתתי לאסתר ואתו תלוי על־העץ על אשר־שלח
 ביהודים יחד ביהודים: ואתך כתבו על־היהודים כפיוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך
 כי־כתב אשר־נכתב בשם־המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: ויקראו ספרי־המלך
 בעת־ההיא בחדש השלישי הוא־חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב בכל־אשר־צוה
 מרדכי אל־היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהרו ועד־כוש שבע
 ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כל־שנו ואל־היהודים ככתבם
 וכל־שונם: ויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים
 באסמים רכבי רכש האחשתרנים בני הרמכים: אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל־
 עיר־עיר להקהל ולעמד על־נפשם להשמיר ולהרג ואבר את־פל־חיל עם ומדינה הצרים
 אתם שם ונשים ושללם לבוז: ביום אתך בכל־מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר
 לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר: פתשגן הכתב להגות דת בכל־מדינה ומדינה גלוי
 לכל־העמים ולהיות היהודים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: הרצים רכבי רכש
 האחשתרנים

היהודים

מדינות
שונות

לכבוש מלא ואלו: חרבונה נכ"ל ונאפלא סימן א' חרבוכא נא' לף חבורא כגן ומיליש סימן י' העץ אשר עשה המן למרדכי סל"מ נכסא:
 תלדו חסר ואלו: צרר היהודים יהודים ק' אשר העביר סע"ן בחטף סגול: וחוקף אסתר מלא ואלו: ותפל לפני רגליו חסר ואלו
 סימן נבט דף קפ"ס ט"כ: שרבט רין למוד רסר י"וד: ואם מצאתי חן הוא' ננעיה סס"ס: ושוכה מלא ואלו: כן המדתא נכ"ל
 פתיבך ד' מספרד כחוב כן נכללי כלא דגם המדתא: אויככה ואיככה סניס מלרע על פי המסורת כשיר ספירוס ה': אוכל וראיתי א' אוכל
 האיתי סניסס הוא' ננעיה ככמה ספירוס כ"י וגם נדפוס יסן: שלח ירו ביהודים ניהודים ק': ונחתום מלא ואלו: ויכתב בכל אשר צוה
 סדרכי ס"ג נכסיה: כלשנו חסר נסירוס: להקהל ולעמד נכ"ל משלושל הל' מד נכסיה וכן הוא בחילוסים לכ"ל: להקהל ולעמד
 פגוב כגן נכ"ג סדרסוס ולממד נ' וסימן קחמס נסר קח ולממד נ' חסר וסימן ו' וכלו הכשום לממד לטרפ דל"פ ה' אלפי ישראל נדק
 אמה אכל ססס רב וסמג' ל'קהל ולממד מל נכסס ט"כ: וסס נכסס קחח ולממד נ' חסר וסימן ו' חסר וסימן ו' חסר וסימן ו' חסר וסימן ו'
 צבקר דל"פ א' כנ) להקהל ולממד מל נכסס ט"כ: וסדרכי כגן אמהים ומכונללים וקסיין אהרדי' מלא נכסס קחח נכסס קחח נכסס קחח
 סכססס וסכסס כסוק דכרו ככלל המלמים: מוד סמג נכססו סכססג מלא ולפי דכרו סס ד' כי ספוק ה' אלפי ישראל נדק אמה ססס ככסס
 סוק סימן ט' וסיפיה קרא כי אין לממד לסניך על ואל וסמק סליסי סכסס סוה נשכן נכסס סימן י' דכסס ה' אלפי ישראל נדק אמה ססס ככסס
 לממד כחון: מוד סירוב כסוקים כמכ כגן' סנירב ולממד עם לממד: וכמגה חס סמסר ככסס קחח מל ולממד סוה ככון: וכן סמגלי כמג
 סכססס כ"י א' ד' מה סמסר כגן נכ"ל נכסס נ' דג' סוב וכסירוס הישרה אלפי סוה סוה סמגלי כמסורת כ"י נכסס סכסס סמגלי ככסס
 ולממד מלא סגו ככסס סוק ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס
 ונכססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס
 סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס סמגלי ככססס

מגלת אסתר

קלה

בני-המן בן-המטא צר יהודים הרגו ובבזה לא שלחו את-ידם : כי-ם הוּא פא מספר
היהודים בשושן הבירה לפני המלך : ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה
הרגו יהודים ואמר חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מדי-עשר
ומה-שאלתך ונתן לך ומה-בקשתך עוד ותעש : ותאמר אסתר אס-על-המלך טוב ונתן
גם-מחר ליהודים אשר בשושן לעשות בדת היום ואת עשרת בני-המן יתלו על-העץ :
אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא
שלחו את-ידם : ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקחלו ועמד על-נפשם ונח
מאיביהם והרגו בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את-ידם : ביום-שלושה
עשר לחדש אדר ונח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה : והיהודים אשר
בשושן נקחלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום
משתה ושמחה : על-כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עלים את יום ארבעה
עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו : ויכתב מרדכי את
הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל היהודים אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש הפרזים
והרחוקים : לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום-חמשה
עשר בו בכל-שנה ושנה : כימים אשר-נחזו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך
להם מינון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש
לרעהו ומתנות לאבינים : וקבל היהודים את אשר-החלו לעשות ואת אשר-כתב מרדכי
אליהם : כי המן בן-המדתא האנני צר כל-היהודים חשב על-היהודים לאבדם והפל
פזר הוא הגזל להם ולאבדם : ובכאזה לפני המלך אמר עס-הספר ישוב מחשבתו
הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו ותלו אתו ואת-בניו על-העץ : על-כן קראו
לכיים האלה פורים על-שם הפזר על-כן על-כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראי על-כזה ומה
הגיע אליהם : קימו וקבלו היהודים עליהם ועל-הזרעים ועל כל-הגללים עליהם
ולא יעבור להיות עליהם את-שני הימים האלה ככתבם וכי-מנם בכל-שנה ושנה : והימים
האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי
ת רגזי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מן-רעים : וכתב
אסתר

והנהג לך נשני פטמים : להעשות כ' ונלמי ווא' : ותנתן רח בשושן כקמח ספרים כ"י ונדפוסים וינסים נשני פטמים : ומקמים נכסם
ראשון נכסו כמפרון : ויקחלו היהודים סיוודים ק' : והרגו מלך ווא' : והיהודים אשר בשושן וסיוודים ק' : הפרזים ספרים ק' :
זיום טוב ומשלוח חמיש ספרי טובה דקא מילמן כייבי ומשלוח דהבא ודלקמן מסתה וסאתה ומשלוח ולא נכיהא אכא ולא נר כניא
לפידע נסחא דחזית ספי לאסרך עלה איכא נסאי דקדפאס חסר ונפראס מלא וליכא נסחי דכייבין איכא וליכא מיניישו דמרווישו חסרים
ומסרי ב' וחסר מינון אסכחאס שרד כריאל דכתי אפרה : ומסלוח ב' אר מלא וחד חסר וסיון שסחה ושסחה מלא : ימי משתה מסר עד כאן ותוניא
מאי לר' דכתי הכי כנבלה לידים ופן הוא כעמור קדאון : הקרובים דין מלא ווא' : והרחוקים אל-וא' : אותם מלא ווא' : לאגניא
חסר ווא' : וקבל היהודים מיון ק"ם כנבלים א' י"ב כנסוק וינא ורנבם : ופ"ם פרס' גל כספר מנות הלוי ופ"ם למסא אכל קישו וקבל
החלו סל' עד כדגם : כי המן בן המדתא האנני צר כל היהודים כל גנילה כרר סיוודים כר וון דין כרר כל סיוודים : קישו וקבל
וקבלו ק' ופזר חר מן פליון מסרין ווא' כסוק מינומא וקריא : וכירוסלמי' ס' סיווא' ב' דברים נרוו ב' ד' סל מסא וסכסים כ' ד' סל עטלס פסגין וכו'
מגל' אסתר קייאו וקבלו וגו' : רב-אמר וקבל כתיב אלמד שהכתיבו וכן כרוז רבתי קייאו וקבלו סיוודים לא כתיב : וקבל כתיב : רבין סל סיוודים
קבל' : ס' פ"ם אכל כזוסר פרסי כי גש' דף ק' : א' גרסינן ואפילו אנילת אפרד דכתיב וקבלו סיוודים לא כתיב : וקבל כתיב : ס' וקבלו
אלה דא-שסא דליכא סיוודים כנבלה ליוודא' כ' : שסאם דמסר דרשא אקרא ללכלי ס' דכתיב דכתיב וקרי וקבל וכן שסאם שסודים ולכדנ' ס' רישי :
דכרבים ונעשים כמסא וספן מסא ונול' נכתיב כס' : דוד ורוד מסר דרשא אקרא ללכלי ס' דכתיב דכתיב וקרי וקבל וכן שסאם שסודים ולכדנ' ס' רישי :
כסאם א' חל' ס' כ"מ' רבתי ובס' כ"י סכב דכתיב מין סכיים וט' סכ' וכן : ומין נספארט סברתי סכ' ונשאי נול' אר' :

סגולת אסתר ט י

אסתר המלכה בתיאביחיל ומרדכי היהודי את צלתיך לקים את אגרת הזרים הזאת השנית: וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: לקיים אתימי הפרים האלה בומניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו עלתפשם ועל זרעם דברי הצומרת וועקתם: ואסתר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: * וישם המלך אחשורוש פס על הארץ ואיי הים: וכל מעשה תקפו ונבירתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך גלואהם בתיבים על ספר דברי תמים למלכי מדי ופרס: ביו מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש ונחל ליהודים ורצוי לרכ אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל ירעו:

חוק

תמו ונשלמו חמש מגילות: אברך את יי במקהלות:

פגוס סגולת דשפר ספרים סס פגא וששים וששה ופיונס על כן קראו לימים כאלה מורים ונקראו יפוליו סס פגא וסמון כמ נר ופיו ופגן אסתר וסמון:

אח כל חוק כנסת כ"י מאזניו קטנות מנה כנכס מ"ו אפ כל חוק ואין כן כפפרים: תקח חסר ו"ו: הצומות סלג דבני וויין: וישם המלך אחשורוש המפורס ק' וכסאס לית חסר דכחז ופיון נפשה גדול כל פסוק וינקמו כלום יד בעלך אחרש וכמילומי קריאס סבין חסרנשו וכנלס: כל פסקה חקפו סס"א דנמס: חלוצ אם כתובים על ו"ו ו"ל"ף כ"ס חסרש: לרב אחיו ככס פפרים כ"י מריויקס חסר ו"ו וכן דרשוקיס יסנים וכמחזר קריאן: ודבר חסר ו"ו:

סימן לראשי פרשיות התורה בלשון תפלת ישראל אל י

הראשון: הנוח לך שיראו חיי מצחק: יצא וישלחנו וישב: הקץ דגש ונחיה: ובשמותיה: הראה ובא: לשלח יתרו: במששטיף הרמים: ואתה תשא קהל פקדיה: וקרא צו בינים: לזרע תורתך: אחריך יתקדשו והאמירם בבר חקך: מדרבנו נשוא והעליתנו: ושלח קרח פרה בלקתנו פחדם ממותנו תסיע: הרברים: אתחנן: עקב ראית שפטינו: ותצא תבוא נציבנו: והאוינו ברכה:

שמות הטעמים לפי סדר האיטליאני

וקרא שרי פור גדול קרני פרה תלשא תרסא גרמיה ורביע פסיק: שלשלת קרמא אולא וקח גדול וקח קטן שני גרשין תרין חסרין דרגא תביר מאריד מפתא גלגל שופר הפוך פשט שופר יתיב שני פשטין סמך אתנה ירח בן יזמו סוף פסיק: ואלה לפי סדר האשכנזים

עקרא סגול מנח ו רביע פור תלשא גדולה: תלשא קמנה שופר מהפך פשטא וקח קטן וקח גדול דרגא תביר מרמא טפחא אתנהתא אולא גרש גרשים יתיב פסיק: שלשלת ירח בן יזמו קרני פרה מפרסוף פסיק: ואלה לפי סדר הספרדים

וקרא ספר שופר חלך סגולתא פור גדול ירח בן יזמו קרני פרה נעיה תלשא אולא גרש פסק: רביע שופר מהפך קרמא תרי קרמין וקח קטן וקח גדול שלשלת שני גרשין תרי טעמי דרגא תביר מאריד מרמא אתנה רפא דגש יתיב תרצא שבולת שבולת מפיך בהא שבא נעיה: נעיה שבא סוף פסיק:

תמו ונשלם סדר הטעמים: בעורת צור שוכן סרומים:

ברכות הדפטרות כפי מנהג ק"ק איטליאני

קודם ההפטרות יאמר

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצד בבריותם הנאמרים באמת: ברוך אתה יי הבוחר בתורה במשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק:

ברוך

ואחר קריאת ההפטרות יאמר גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: ויברך

אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר ומקיים שכל דבריו נאמרים באמת: ונאמן אתה

ברוך

הוא יי אלהינו ונאמנים בברך ודבר אחד מכל דברך אחר לא ישוב ריקם כי אל נאמן אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו: רחם על ציון כי היא בית חיינו ולענומת נפש תנקים נקם במהרה בימינו ברוך אתה יי מנחם ציון בבניה: שמתנו יי אלהינו

באלהיו הנביא עבדך ובכך דוד בן ישי משיחך במהרה יבא ויגל לבנו: על כסאו לא ישב יד ולא ינחלו עוד אתרים את כבוד: כי כשם קדשך נשבעת לו שלא ינבנה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:

ברוך

לשלוש גדלים

ועל יום חג המצות הזה

ועל יום חג השבועות הזה

ועל יום חג הסוכות הזה

ועל יום שמיני חג העצרת הזה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה שנתת לנו יי אלהינו (למנוחה ולקדושה) (לששון ולשמחה) לחיים ולכבוד ולתפארת על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים את שמך תמיד ואי ישענו באי מקדש השבת (ו ישראל והמונים): לראש השנה

על

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום השבת הזה) ועל יום הזכרון הזה שנתת לנו יי אלהינו למנוחה ולקדושה לחיים לכבוד ולתפארת: על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים את שמך תמיד אלהי ישענו: וברוך אמת וקיים לעד ומבלעדך אין לנו מלך אלא אתה: ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון: ליום הכפורים

על

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום השבת הזה) ועל יום הכפורים היום שנתת לנו יי אלהינו (למנוחה ולקדושה) לסליחה למחילה ולכפרה לחיים ולכבוד ולתפארת: על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים את שמך תמיד אלהי ישענו וברוך אמת וקיים לעד ומבלעדך אין לנו מלך אלא אתה: ברוך אתה יי מלך מוחל וכולח לעוונותינו ולעונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפורים:

על

ברכות שאומרים קודם ההפטרות כפי מנהג ק"ק אשכנזים וספרדים

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצד בבריותם הנאמרים באמת: ברוך אתה יי הבוחר בתורה במשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

ברוך

ואחר ההפטרות מברך

אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר והעושה המדבר והמקיים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוה

ברוך

לפטרות ועוד מברך ומקיים כי כל

כרנות הפטרה

י' אלהינו ונאמנים דברך ודבר אחד מברךך אחר לא ישוב ויקם כי אל מלך גאון ורחמן הפטרה
אתה ברוך אתה י' האל הנאמן בכל דבריו : רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעולמית ורחם
נפש תושבע במהרה בימינו ברוך אתה י' משמח ציון בבניה : ששחיינו י' אלהינו באלוהינו
הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב ור לא
ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נר לעולם מצד ברוך
אתה י' מנן דוד :

על

התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
השבת הזה) שנתת לנו י' אלהינו לקדשה
למנוחה ולששון ולשמחה לכבוד ולתפארת : על הכל
י' אלהינו אננו מודים לך ומברכין אותך יתברך שםך
בפי כל-חי תמיד לעולם ועד ברוך אתה י' מקדש

(השבת) (ו ישראל והזמנים)

לראש השנה

על

התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום השבת הזה) ועל יום הזכרון הזה
שנתת לנו י' אלהינו לקדשה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת : על הכל י' אלהינו אננו מודים
לך ומברכין אותך יתברך שםך בפי כל-חי תמיד לעולם ועד וברך מלכנו אמת וקיים לעד
ברוך אתה י' מקדש על כל-הארץ מקדש (השבת ו) ישראל חס הזמין :

ליום הכפורים

על

התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום השבת הזה) ועל יום הכפורים הזה
שנתת לנו י' אלהינו לקדשה ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה לכבוד ולתפארת ;
על הכל י' אלהינו אננו מודים לך ומברכין אותך יתברך שםך בפי כל-חי תמיד לעולם ועד
וברך מלכנו אמת וקיים לעד ברוך אתה י' מוחל וסולח לעוונותינו ולעוונות עמו ישראל
ומעביר אשמותינו בכל-שנה ושנה מלך על כל-הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפורים :

לספרדים

על

התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום
המנוח הזה) ועל יום טוב מקרא-קדש הזה
שנתת לנו י' אלהינו לקדשה ולמנוחה) לכבוד
ולתפארת : על הכל י' אלהינו אננו מודים לך ומברכים
אותך יתברך שםך בפי כל-חי תמיד לעולם ועד :

ברוך אתה י' מקדש (השבת) (ו ישראל והזמנים) :

על

התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום המנוח הזה) ועל יום הזכרון הזה ועל
יום טוב מקרא-קדש הזה שנתת לנו י' אלהינו לקדשה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת
על הכל וכו' כלע"ב

על

התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום המנוח הזה) ועל יום הכפורים הזה
ועל יום סליחת העון הזה ועל יום מקרא-קדש הזה שנתת לנו י' אלהינו לקדשה
ולמנוחה) לכבוד ולתפארת ולמחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את כל-עונותינו על הכל וכו'

לשלוש רגלים

ועל יום חג המצות הזה

ועל יום חג השבועות הזה

ועל יום חג הסוכות הזה

ועל יום שמיני חג העצרת הזה

לשלוש רגלים

ועל יום חג המצות הזה

ועל יום חג השבועות הזה

ועל יום חג הסוכות הזה

ועל יום שמיני חג העצרת הזה

הצעור רפאל חיים באוילה הנוניה בראווי חילומי הקריא אשר בין רפואי עשיאם בוטכירני ספנוס פלאנטין ואחרים אשר נרפאו בסוף הפקרא רפוס ציר גדולה של אמשטרם אתמה ואמהה כי וכניסו בלב הנטיין שפס גדול ולא ידע הגה וכשר ואיווהי הקריאה נאמנה : שעופי יעצוני וכליותי הריוכוני לחקור ולדרוש ולתור ולכריע היטב ולא אחרתי לעשות הדבר כי לבי חפץ בכינת העקב . ובכל מקום אשר יכולתי להכריע הן בטמורת הן מהרב המחבר רש"ן ול"ה הן מכללים אשר הורונו הסדקרקיס : הן מאשר לגדתי בקוצר יריעתי וראיתי בטשך ההגדה אשר לא יבא טעם זה כי אם בחנאי האחר כולם אכתבם ואוכרם ואחקקם בעט לראיית האמת : הן אמת חפצתי בתורות הכתב לירע ולהוריע שלא הכנסתי ראשי בחילומי המאריך או פתח : ובכל מקום אשר לא בינתי ולא ידעתי להכריע הגחתי החילוף ואם שנית (אחלי יכוני) הבינו לי ולא תאשימוני כי מלאכת הרפוס לחצתני ואלצתני : ואפשר שלא עיינתי הדק היטב במקומות אשר היה לי לעיין : וזה החלי : ויהיה צורי וגואלי : לעזרה ולטעון לי :

בראשית

פ' א ג יהי וגלגל לא נחקה כ"כ הרב החכר
 יא הרשא המ"ו במאריך סס
 כא עוף מלא ואל' סס
 ב יד ושם נחקה לא נקדמה סס
 יח לא טוב את זאת רחמי בספרי' מדוויקיס
 כטשך הכנה' סבל מקום שמבלגה שתי מיכות
 זמירות נחקה לא יבא כראשונה מאריך
 ואחמי להצדירו למעיון
 כג ואת ז"ן דגסה חיבור והוא מקין דחיק
 ואחי מאריך
 ג יד אלהים גלגל כה"א סס
 יד כי בגלגל לא נחקה סס
 יט בועה מלרע סס
 ד ג ויבא מלרע סס
 יג טושוא כח"ו ואל' סס
 כג המזנה אל"ף בטוח לנד והז"ן נצירי לא
 כסגול סס : ולי טוד ראה לזה כיון דל"כ
 סל"ן כדנש אל"ף סל"ן נצירי כדרך המלטיס
 שביא הרבס אחר מנוסע גדולה ושם מהיס
 סל"ן כסגול אז מביה סל"ן רסה כדרך
 הפלטיס סירבה אחר מ"ק דוק ומשבת וסיון
 נחיוור נישטיה ל"כ דכיון דסס כ' נמסורת
 מלא קריאה להון ואילו סס לית מילוף
 ג כצלום ככ"ף חיבור ומסוד מליו לית
 כש ומעצבון כד"ף דנוסה סס
 ז ח וטן הבהמה קדמה מל המ"ס של מיכה סן
 כי כן דרך הסמנים כשיבא ז"ק סקף אחר
 ז"ק אחר או אחר אמת יבא עמו הקדמה
 ח וכן העוף ג' כמורה נקדמה כמ"ס
 יא סעינות מלא ואל' חיבור
 יח ויצא נחקה סס
 ט יב אשר אני נחקה סס
 יו הקסתי חסר דחסר סס
 יז טבא נטסט סס
 יז וכלנה כ"ן נצירי סס
 יב רסן ז"ק נרי"ס סס
 יז הערקי ה"א נקמן סס
 יא לא ואת לוש נחקה לא נקדמה סס
 יג גס ורעך נלא מקף סס
 יד כדלעסר מלא מלה סס
 ז וילש נחולס ה"מ סס
 יו שיה ואל' נצירי סס
 טו ט משלש למ"ד נקמן כי כן מינפ והמשלש
 (קבלו ו) ה"א נקמן אביבא דב"ט
 יא העיט ס"ן פחה דלא כמסור' מליו חיבור
 יז ואכרס נחקה צלול סס
 יז ויזחק מ"מ נקמן סס
 יט ורקסתי חסר דחסר סס
 כג ושקנא נחקה סס

פ' יח ו האהלה הספחא כח"ף דחסור מליו ח'
 ונמסרו כסופסיד ד וכולם הטעם כח"ף
 יד סיהור הי"וד נטוח וכסום הוא מן הכלל
 דמסה מוביל
 ז ט הלאה מלכרי כחכר נראה סה"א נלא
 מאריך ואל"ף סדכס נמאריך טטוח הוא
 יא ואת ואל' נבטיח נלא חיבור
 לב ספחדת מ"ס סניח נלא גלגל סס
 ב ה לא נקדמה ונלא מקף סלא מלא לטולס
 סקדמה נחקה כ"א כסמינה סלאמריה נז"ק
 כמ"סל סימן ז' פ' ח'
 ו זאת ז"ן דנוסה כי הוא אמי מרחיק אס"פי
 כה"א מינה נסויס כל"ו סמינה כמינה דיה
 היורה נכח והוי כח"ו נכמכס כמו נחחה
 ליו ורביס כמוכו
 ח ויוראו אס"פי כסמוס כנ" וד"ן יס מאריך
 כ"וד סגן צירור ממ"ס המכלול דף קל"ו סכריך
 להמטיך כדי להודות מל קריאתה בין מהיס
 כמכסה או לא מהיס כמכסה
 יג ויהי נכחי נריטיס מסורס פ' נח
 כא יו אלרים אל נפסק חיבור
 כג נרחה בה נלא עקף סס
 כב יג נאחו ח"מ רפח סס
 יג בסכך צ"ח סניח ספח סס
 יו ולא חשבת נלא מקף סס
 כג ו אלהים נפח סס
 ט בכסף סלא נקדמה אולס סס
 שו ארבע נקדמה כי לא יבא כפסס קוד' דרנא
 כד ז נשבע לוי נחקה כלא מאריך כן מסמט
 המכר
 יב חסר נחקה גדול כס"ס סס וכ"ל דכחון הוא
 ולא נחקה קטן כיון דלימא לקדמה נמלע
 ועשה כמ"ס לטייל כסימן ז' פ' ח'
 כא לדעת נריניס סס
 נה דנער מאריך כה"א ולא ככ"ן סס
 ס ויורש נקדמי וחפסמי ככל וירש ויורש
 וחפסמיס כולם כרי"ס נפחמ ובייתי אומר
 דנה זה כמסוס אכל כסראמי יביטייס כ"ד
 מל ורשך גויס יורש דמסור מליו ז' ולא
 ימלתי לו הסכר כראומי סה סהילוף אמרתי
 דזה הוא
 כה יג לחולדמס מלא ואל' קדמה חיבור
 יד ובשכע מ"ס סניח נקמן דחסור מליו לית
 וחד מסמט (די"ס א) ואילו יאסס ליכא
 מילוף לל"כ"ט נקמן
 כג גויס סחירס כ"וד סניח חיבור
 כג ו אכרס רי"ס כשוא לנד וכן ותתרכיו
 סכ"כ ד' לקמן
 זש ויטצא שם הי"וד נקדמה כמ"סל ס"ן ז' פ' ח'
 לה וזההיין ה"א כשוא לנד ולא מאריך כמ"ו

פ' כז יא עקר חסר י"וד חיבור
 כה יבא מלטייל סס
 בה לו נמרין מאריך מסורס
 כח ויתן מאריך כ"וד ומלטייל חיבור
 כש ובמכריך רי"ס כשוא סס וט"א הכלס טפחא
 וכסוט הוא כי הוא סמוך למ"ס
 כח יד ובדערך נלא מאריך כח"ו סס
 כש לא דחסה כיון דלא מלגיטל טטססל ויפתח
 סה"א נטפחא ואל' מל טטססל ודחל טנא
 הוא נטפחא ח"כ מינפ דחסה נלמכמ
 לד קרא שמו מאריך כקו"ף חיבור
 ז בן הכי"ט נכקסס וכלא מקף וט"ס
 ח אלהים נכקס סס
 יט בן ששי נחקה וסכ"ף נצירי מסורת מל"י
 וטיין נחיוור לטייל פ' ז'
 כו ויברנני רי"ס כשוא סס
 לה העקדים ידעט ניסיה סה"א נקאן כדרך
 ה"א הידיעה קודס מוט אמ"הס אכל מנינו
 לפסמיס סה"א נכמ"א אכל היא נמאריך
 כדרכו קודס כהסוף
 טב ובדעטיוף ואל' נמאריך חיבור
 לא ה כחמל חסר ואל' וט"ס כחורך
 כו נבתי חסר ג"ש
 לב הכר מלכרי המכרס נכמה מקומות ונפרט
 כריס מליס כד"א סליו לקמ"ד אס המאריך
 ינא קודס סמכסה או לאמריה
 סר ועתה כריניס סס
 ג הענה כ"ן כסגול סס
 לב יו ועיריס ס"ן כשוא לנד סס
 ל למרה ז"ן רסה נע"ד ועמ"ס נשואל כ
 סימן יו פ' יו
 לג ד וישקרו הנקוד גס מל סל"ו סראשונ'חיבור
 טו זה ז"ן רכוייה ופ"ל
 לה ה זהחרש חסר י"וד חיבור
 יא ואשר ואל' נמאריך
 יו והיינו נטפחא דספיך למ"ס
 כח אשר בעיר נחקה חיבור
 לה יד ויצק כד"ף רפס סס
 לו ז רעואל נחקה גדול ולא כריניס כי לא מנינו
 רניס סמוך למ"ס מלא אס כן כשינואו אחר
 כך מניר ושפחא דוק ומרימא סכוכו דכרי
 יד יעלם ס"ן כשוא לנד חיבור
 לח תחתיו נק"ן לא כריניס מן הטעם סכפמ"י
 לטייל פ' ז'
 לח ג ותהר נטפחא כי הוא סמוך לאמנה ואינו
 נמסור' עס הכי כסוקי דח"ט נה"ן אמכמחא
 כלי מסרמ
 יז עד שלחך נלא מקף וספ"ן נמירכמסוס
 כלי
 כ ולא סצאה מין נצירי לפכריס אס מלה ולא

היה במקום לו נסחא ואל קמח דכיון
 דשמוכה לט"ם הדיה נסחא שהיו מנינו
 אחרים במקום כמו והוא פלאי (שופטים א)
 ז ו ישה האר במקף ובלה מאריך כפ"ה חיבור
 י קמח נחמין סכ"ה ושמוס הוא דלחן חמור
 טלח ליה ופוד טלח סהירו כוזה לא קמחנר
 ולה מתקדקוס
 כב דאשירוס כמיו פ"ד ולין טלח ק' וכמיו
 בלח חיבור
 ט ו והנה נחמק סס
 טא ה ושבוה מל"ו ופ"ו מבינה סס
 ז אה כימיו ולא נחמק כי לא חיניו בכל התקף
 טניהס כמיו אמת ופוד רלמ"ה סה"ו נקוד כירי
 וכלל חמור כירנו סכמיהיה מוקף יאה כמנו
 וכלמי מוקף כירי יוז מנהי דקח מני חס"ו
 טה פדעה חכב האמנר סה"ן נגלגל כרוכ ס"ס
 ט"כ - ופמנה סה"י חמור עליו חל מן י"ח
 קאמנה מאילין פארובין כין חולה לורקא
 מאורימא ונמסרו בעטר ס"ט וס"ל להרב
 סמחנר לפכחיהו לו להשיב עליה
 טכ כט על לט"ה רפה חמור ושמוס הוא טמין ללן
 חמי מרחיק נמוס מאפיו
 לח בינונ נסחא כי לא יאה חמור בלי נסחא
 לחמיו
 טז לר כמסחא חסר ופ"ו חיבור
 טז ור דבר דל"ה רפה סס
 כט פני נסחא לא נחמנה כי לא יכואו שני
 אמהכ סמנון אחד
 טה יז אבי נסחא דסמין לט"ס
 כח אלהה מאריך נח"ף ומעין כי לרוב כעיה
 כירי וחמיו טוח יב"ה אחר כירי מאריך
 טז ח כמה כנ"ו או כנ"ף לא נכריס וחס יב"ה כירי
 סמוך לט"ס יהיה אחרת מניה ונפמח
 יט וזן מ"ו נכמול חיבור
 טח ו שס ס"ן דגוסה סס
 ט ו אברכס רי"ס נמוס נכנר
 טט יז וידכחו כ"ף רפה חיבור
 יז ו וישרדו רי"ס האשונה כפוא לכך והט"ס
 נמאריך טהוא קמ"ח נחכ

שמות

פ"כ
 ב ט והונקרו סק"ף חמיון ופ"ו נמיונר בלורח
 ז ו הכמס כמדקק נמסריס
 ז א דעה נמיו חיבור
 ז ו פוהביס הפ"ס נמאריך ולא צמירכה כי לא
 נמכה נמיון חלית דמיס ככון כמי מרו סממי
 ז ו נמסרו קחוקחל ל"ו ופיון עטר הנניכות
 דסוף המקרא נדולה
 טז וז שמי ס"ן דגוסה מדיון דחוק
 יז ביד הנ"ל סה"ד נקמן כי נדקמי ככל
 ב הסמריס ומלממי טכל זמן סכוא מוכרת הוא
 ב קמין כמו נחוקה ביד (ישעיה ח') אה הוד
 ב נדולס (שמוס יד) נמנו יד (יהמיה ב) אהל
 ב סכה ביד נדליכו (ישעיה טס) הוד יואנ אהך
 ב (שמואל ב יד) ור אהין ויד כמיו (שמוס כס)
 ב כממח לבי ססס פמכ"י א"כ זה הוא קמון
 ב שוא דומה אל הוד הנבולה
 ז ו דהיה מלמיל חיבור
 ז ו יד עירום חסר ו"ד סס ע"ס חסר ד"ס ויגס
 ז א גיהה סה"ן נכמול סכלל ידוע הוא סכל
 קמוס טהוא אוקף ופוא מלמיל הוא נכמול

כה הלויס כמנ סמחנר כמס סמכלול כמ"ס נפדנר
 כסכל הלויס רמיו לפ"ד וס"ה ללה מאריך
 כט לאמר למ"ה דגוסה סמח"ו נמיון סה"ה
 יז אליו כריס חיבור
 כד כל כ"ף רפה סס ושמוס הוא
 כז הצמדעים סה"ה נמאריך וסנר"י רפה וכן
 כולס כמ"ה לקמן נמ"ה פ"ב ופמל סמסרד
 כס"ה ל נמאריך וסנר"י רפוס
 ז חמסר חסר י"ד כמניו סמסמק סס
 יז עמי נכמולמ סכנר ידוע לבו מסמרי
 יז כמניכוס סמסוק מקרא גדולה וקא לטולס
 אחריה כמולמ נמ"ה ככ אחר ס"ה לפמיו
 לוריס (ישעיה טה)
 יא סבקים ק"ף רפה חיבור
 יב ה שיה חמיס כין סמיה שיה הוא כדנר
 לכ"ט וכל נחמק א"כ פ"ו סל חמיס רמיה
 ולין כלן דחין
 כה דבר הנ"ה כמיו ונמיו הוא ממחור סמרינו
 סכל דבר נמלמנ וס"ס הנ"ה כמיו ופיון
 מכלול דף ע"ד ופ"ס הממנר כיוספס י"ד
 יג יח אלריס כדנר וסכמס חיבור
 יד א לאמר למ"ד דגוסה כמס"ל פמון פ"כ ס"ס
 ד כפרעה סה"ה דגוסה ודנר זה ידוע לבו
 מהמדקקוס סכל מקוס ס"יב מלה וסמי
 חמיוס הרמזונס מנ"ד כ"ס ופמיוכ אמת
 והמאשונה נקודת סוח אה"סי סהיה סמוכה
 ליה"ו פדנש וכן כמנ האמנר לקמן על
 כמכנרי כפרטה סה"ה כפרטה דגוסה
 יא הפכלי סה"ה נמאריך חיבור
 כא לחרבה שמאריך נח"ה לכך כן נמסר
 טממחנר
 י ברוחן כ"ה רפה דסמוכה לט"ה אף על פי
 סה"ה כמזכר כמ"ס נמריס פ"כ ס"ו
 י כעוסרו כ"ף נמח חיבור
 יא כמכה באלס כלי סס כממיס ומכ"ה הנ"ף
 דגוסה ו"ס נמיון
 כז כל הסחלה נמאריך ונמקף סס
 ד כמכלנו לחס נמלכו נמירכה ולחס נמסר
 סס
 יב לאמר למ"ה דגוסה
 יז זכר ז"ן נכמול וכ"ה רד"ה נמריס ממחה
 אה זכר נמס נקודות אהל לזכר קדשו נמחה
 נקודות וליה כומיה
 יח ח נמחנה סה"ו נמחה סה"ו חמור טליו חד
 מן"ח טליו ממחין מלמיל ומני וחזיל לכו
 כמס וכלהון דמיון כמיוס וחינון כמס
 כמיוס דוקני ומו סממחנה לממחנר סמכ
 כס כ"ה חל נמנמס סה"ו נמחה ע"כ ידן
 חד מויכיוו ופ"כ כי כדמס נקמן טמנה הוא
 יז אשר נמירכה אתה נמחח חיבור
 כז ישמונ מלרע סס
 ב אשר כדנר ונגלגל וע"ס
 ב דוצמחין כלה כמס סס
 ב עבדים נלס רכיס ושמוס הוא דמני סממיס
 יכואו כמיהס אמת אחר לקורא כמנר ואחר
 לקורא נמיו וסלמסי למיה ינח
 ג יהיה נמאריך ונגלגל סס חמיון אה כן בלה
 מקף סמרי לא סמיונו ועוד המסס סממני
 לבי
 ד חקשה בלה מקף מן הסמס סממני
 ד לך נמירכה ונגלגל ולא ידעמי דמס סמיון
 דכמנר נמאריך חקף"ס מ"ס דליכה מלן דסכר

דכוא ס"ס ולין לוח סה"ו כמו סממיון
 כמלה סה"י מוקמס סה"ו ל"ס חין כמין
 ז סהרות סה"ו נקמן ופמ"ה נמכה
 ח קרימיו
 ז ו הרצח סה"י נמחה ופמ"ה ופמ"ה
 טס נמיונר
 זג שור ס"ן דגוסה סס ופוא סה"י
 טה"ה אינה מן השרס
 לז לו למ"ד דגוסה סס
 כה כו לו נז דגוסה סס
 כז פט ומה הקרישים סה"ו נמחה סס
 סורמ טליו
 כח לח חמור סה"ה כמיו לכך סס
 לו ציון כ"י דגוסה סס מליו חמי
 סז לו ולורקו סמחה נמלה לו סס
 כט כב ולקחח נגלגל ולא נמחין כ"י סס
 סממיס סמחיו
 ל ו כמיוסו כמיו חיבור
 לא יח נכלתו נקדמ"ה לח נמס כ"י סס
 לסיפר
 לב ו לצחק סה"ה נמיו חיבור
 לד אה הרבריס נקדמ"ה נמ"ה סס
 כד וחסר סה"ה נמיו לכך סס
 ל ויראו נמאריך סה"ו כמ"ס כמ"ס
 פ"ח ולא נמירכה כי לא חמין סס
 סמלה נמנה כ"ה נח מקוסול
 נחוקחל ל"ו
 לז ויכל נגלגל משה נזק סמבר נמסר
 זא ובל הנשים כיון סה"ה נמחנר
 ס"ה וכן לקמן נמיון ל"ו ס"ו וס"ו
 נמיון כ"ס ס"ו כמס סמקדמ"ה נמ"ה
 ולא נמיוסיה כיה"ה לומר נמס כמין
 כה"ה ולא כמ"ף לוח סמחה לסמ"ה
 כמיהס רמסונה מ"ס נמריס סממיס
 כט נדב נגלגל ולא נמאילי"ה סלח
 סס חמיס סמאילי"ה מאריכין
 לורקא נמסרו נמסרה דמח"ה ע"ד
 לו כט חוממס חסר י"ד חיבור
 לר ומה הקרישים סה"ו נמחה סס
 לו ס כמכיס ח"ף כמיו לכדו סס
 יז ומה סמקיוו סה"ף כמיו ונמ"ה
 לח א וחמס נמקף לא נקדמ"ה סס
 של י ויסלאו קדמ"ה נמ"ס סס
 כט ומה האכנס לח כדנר ז"ס
 כלה מאריך ולא כדנר ז"ס סמכ
 נמאריך סה"ף סה"ו כמ"ס סמכ
 נמ"ה ודס סממאריך וס"ו כמ"ס
 סכמ סס סה"ה קרואין נמ"ה סמכ
 סהר הנקודות קרואיו מאריך ח"ה
 סמכ ומה נמ"ה סס כן ית כמ"ס
 נח"ף כמ"ר ומה אחר סמ"ה
 סכ"ה סה"ו נקוד כמסרו

ויקרא

ס"ה
 א ח הנחמיס סה"ה בלה קדמ"ה סמכ
 סהמנר
 יא על ידן סה"ן נגלגל וכל נמ"ה
 סליו ח"ה נמסר מאריכין ופמ"ה סמכ
 לבו ופ"ו מאריכין ל"ו סמ"ה סמכ
 מאריך חלה ססס אהמ"ה סמכ
 לך סמרי יס סמס נגלגל וסס על יד

על האמתו לפני (מינון ד' פ' נ' ומינון ט'
 ז' ו') על שגורו (מינון ב' פ' י"ח) ומתם
 בדרגה יהיה על הבהרה (מינון י"ד פ' ז')
 והם כמראה והוא על לחם (מי' כ"ג פ' כ)
 וקודם שהיה כהן וכהן נמאלי כמי' במחיר
 ונתקף ולא נמאלי כמי' אחר חמם והם נדפס
 נתקף סמי' הוא
 כ' וכהן נמאלי חיבור
 יא הקטירו נדרגם סם
 ג' א' י' וגלגל לא נתקף סם
 יח על שגורו נגלגל לא נתקף ופיין פ'ס
 נסימו' פ' י"ח
 כב וכהן מלטי' והי"מ נגדול מכה מה סמנ
 המחיר כל ל' ע"ט
 ג' נ' נמאלי נתקף חיבור
 י' ז' וזרה' גי'מ קחזה סם
 י' לא קרבני' גי'מ שומ' סם
 ח' ט' נדרג' כחמם נקוד' ר'נ' נדרג' סם כי
 ונדפס סם
 א' פ'ס פ'ס פ'ס חיבור
 יב ואל אלעוד' ה'ל'ק נגלגל ולא נתקף סם
 יב ו' אל'ח'מ' קדמ' כל'ק' וי'מ'ס' נגלגל סם
 יב' ב' ל' ל' מ'י'מ' נדרג' ס'י' ל' פ' ל'כ'
 ל' ודל'מ'א' מ'י'נ' ה'מ'ד' ר'מ'י' חיבור
 ל'כ' ס'כ'ל' ה'ל'ק' נתקף ונתקף סם
 ז' וק'ר'א' ה'ל'ק' כ'מ'י' ר'מ'ס'ר' מ'ל'יו' ו'ק'מ'י'ן
 ונמ'ו' כ'מ'ס'מ'ס' ו'ז' ע'מ'ס'
 י' מ'ש'א' ה'י'ן' ר'מ'ס' חיבור
 יו' כ'י' נמ'א'ר'י' ל'א' נתקף סם
 ט' מ'כ'ש'י' ל'א' כ'ד'ר'י' ז'ה' ס'ס'י'ן' כ'ס'ו'ל' ו'פ'מ'
 ו'ל'א' כ'ד'ר'י' ז'ה' ס'ס'י'מ' ב'ל'א' מ'מ'ר'י' ל'א' ה'י'מ'
 י' כ'מ'א'ר'י' ז'ס'י'ן' ז'ס'ו'ל' ל'כ'ד' סם
 י' על ה'מ'ס'ו'ד' ה'י'ן' כ'ד'ר'ג' ו'כ'ל'א' מ'ק' מ'כ'
 מ'ס'ו' כ'מ'ס'ל' כ'ס'י' פ' י"ח
 כ'ש'ט'ן' ה'י'מ' ר'פ'ס' ד'מ'י'ן' כ'מ'ן' ס'ו'ס' מ'ט'נ'ל'
 כ'א' ש'ט'נ'ה' נ'כ'נ'ו'ל'ח' א'ח'מ' ל'כ'ד' כ'מ'י' ו'מ'י'ן' נ'ו'ר'
 ל'מ'פ'י'ן' ו'מ'י'ן' ה'מ'ח'ב'ר' כ'פ'כ'מ' ע'ל' ו'כ'כ'ה'
 ו'מ'ס' כ'מ'י'ל'י'ב' ע'מ'ר' ה'נ'י'ו'ת' כ'ס'ו'ף' מ'ק'
 נ'ה' ו'ש'מ'א' ה'ל'מ'ד' נ'ל'א' מ'מ'ר'י'ן' ו'ס'י'ן' ר'פ'ס'
 חיבור
 כ'ו' כ'ש'מ'א'ה' כ'מ'ס' ר'פ'ס' סם
 יו' ל' כ'כ'ל' ה'י'מ' ר'פ'ס' סם
 יח כ'כ' ו'כ'ר' ב'ו'ל' כ'ר'מ'ס' ה'מ'ל'ה' סם
 יט' ה' ל'ר'צ'נ'ם' ה'מ'א'ר'י'ן' ב'ל'מ'ד' כ'מ'ס' ה'ע'מ'ר'
 ל'ק'מ'ן' ב'ל'מ'י'ן' כ'כ'
 יז ג'ר'ו'ל' ב'מ'י'מ'ל' ר'פ'ס' מ'ח'ק' ד'מ'ח'ד' ל'י'ה'ו'
 כ'ה' ה'ח'מ'י'ש'ת' מ'ל'א' יו'ד' ק'ד'מ'ת' ו'ח'ס'ר' יו'ד'
 כ' ק'ר'מ'ת' חיבור
 כ' כ'ו' כ'י' ה'י'ה' כ'כ' ד'נו'ס'ה' ד'מ'ל'ג' א'ש'ה' ה'י'
 כ'כ'י'ת'
 כ'א' ד' ה'ח'לו' ה'י'מ' כ'מ'א'י'ל'ה' ו'ד'ו'מ'ה' ל'ט'מ'ח' ו'פ'
 מ'ס'ו'ר'ת' כ'מ'ן'
 כ'כ' כ'א' ד'ה'י'ה' ב'י'מ' ד'נו'ס'ה' חיבור
 כ'ג' כ'ו' י'ס' כ'מ'ן' ק'ר'ס'ה' מ'מ'ו'מ'ה' סם
 כ'ה' ז' ו'כ'ר'ב'מ'ח'ד' מ'מ'ר'י' ב'ל'מ'ד' ו'ל'א' ג'ר'י'ס' ל'מ'ט'ל'ה' סם
 כ'ו' ד'ק'ד'ת' ד'ל'מ' כ'כ'ר'י' כ'מ'ר'ו'י'
 כ'ז' ו'א'ם' ל'א' ו'א'ם' ב'ק'ד'מ'ת' ו'ב'ל'א' מ'ק' חיבור
 כ'ח' ו'ב'א'ח'י'ב' ד'מ'ל'ג' ו'מ'ס'כ'ן' מ'ס'ר'ת' מ'ל'יו'
 כ'ט' א' ל'ה'ש'ח'ח'ו'ת' ה'י'מ' ב'ל'א' מ'ו'ר'כ'ה' ד'ל'מ'י'ת'
 כ'ל' מ'י'ו' מ'ל'י' ד'מ'י'ת' ב'ה'ו'ן' מ'י'ר'כ' ו'מ'כ'מ'ל' כ'מ'ס'
 י'ח'מ'ק'ל' ל'י'ן'

לד השמה סין' דנוסה וכן חזרו סכמ'תן
 לקמן חיבור
 ל'ש' ב'ע'ו'נ'ה' ח'מ'ר' ו'ז'ל' ב'מ'ר'מ'ה' סם
 כ'ו' ט'ו' ו'א'ם' ה'מ'ק'ר'ש' ק'ד'מ'ת' כ'מ'ס' ל'א' כ'מ'ל'ק' כ'ס'
 פ'י' מ'
 ג' יב צור'י'ש'ד'י' ח'מ'ל' מ'ל'ה' חיבור
 כ'ש' ע'מ'י'ש'ד'י' ח'מ'ל' מ'ל'ק' סם
 ג' יט ק'ר'ת' כ'ק'י'ף' ב'ש'ו'ל' ל'כ'ד' ו'כ'ן' כ'ו'ל'ס' סם
 ג' כ'ו' י'ם' כ'מ'ן' פ'ר'ס'ה' ס'מ'ו'מ'ה' סם
 ס'ח' ו'ה'י'ו' ל'י' מ'מ'ר'י'ן' כ'מ'ס' סם
 ו' ה'מ'נ'ק'ו'ת' ה'י'מ' י'ל'ה' מ'מ'ר'י'ן' ו'ה'י'מ'ס' ד'נו'ס'ה'
 ו'ח'ס'רו' ו'י'ו' ס'ס' - ו'כ'ן' מ'ס'ו' ע'מ'ל'יו' כ'ו'ל'ס' ח'ס'ר'י'ם'
 כ'מ'ל' י'ח'ו'ל' ד'ר'י'מ'ה'
 י'ט' ל'ג' א'י'ח'ס'ר' מ'מ'ר'י'ן' נ'א'ף' ח'י'נו' א'כ' ל'א' ב'ג'ל'ג'ל'
 ל'ש' ש'ל'י'ש'ים' נ'מ'ס'ק' ו'כ'ר'י' ח'מ'ת' ל'ד'ע'ת' ס'ל'א' ו'כ'
 מ'ז'ל'א' ק'ו'ד'ס' ב'ג'ל'ג'ל' ו'ח'מ'ר'ו' ו'מ'ס'מ'ת'
 ט'ו' ה'מ'י'מ'ת' מ'ל'א' יו'ד' חיבור
 כ'כ' ה'מ'א'ר'ד'י'ם' ה'מ'ל'ק' נתקף סם
 כ'כ' ב'ס'ע'ד' ה'י'מ' נ'ג'מ'י' סם
 כ'ו' נ'ו'ד'ע'ה' ה'ר'י'ס' נ'ק'ח' סם
 כ'ח' מ'א'ב'ר'ס' ה'י'מ' כ'מ'ס'ו'ל' ל'כ'ד' כ'מ'ס'ל'ג'ו'
 יו' נ'ח'ש'ו'ן' מ'י'ן' כ'כ'י'ן' מ'מ'ר'י'ן' חיבור
 ע'ב' ע'ש'ת'י' נ'ג'ל'ג'ל' ל'א' נתקף סם
 ע'ח' ש'י'מ'ס' נ'ז' כ'מ'ו'ו'ה' סם
 פ'ה' ק'ע'ר'ה' ה'ק'י'ף' ב'ש'ו'ל' ל'כ'ד' סם
 פ'ו' ש'י'מ'ס' ע'ש'ר' נ'כ'מ'ס' ל'א' ב'ז'ק' סם ו'פ'ס'ו'ס' ה'ו'ל'
 כ'י' א'ח'ר' מ'ת'פ'ך' י'ח'ל' ל'ט'ו'ל'ס' פ'ס'ט'
 כ' י'ח'ז'ו' ה'י'מ' ב'ש'ו'ל' ו'פ'מ'ה' סם
 י'ט' ו'ע'ל' צ'ב'א' ה'ע'י' ס'ט'ו'ל' ק'ד'מ'ת' כ'מ'ר'ו'י' ו'מ'ו'כ'ר'ח'
 ל'ה'י'ו'ת' כ'ן' ס'ה'ר'י' י'ד'ו'ס' ל'כ'ו' ס'כ'ל' מ'ק'ו'ס' ס'י'ב'א'
 ז'ק' ב'ר'מ'ס' ה'ס'ט'ו'ף' מ'ל'ו'ס' ע'מ'ו' ק'ד'מ'ת' ו'י'ד'ו'ס'
 מ'ל'ק' ע'ל' פ'י' מ'מ'ה'י'י'נ'ה' ס'מ'י' מ'י'נ'ו'ת' ה'מ'ק'ף'
 מ'ח'מ'ר'ן' ו'מ'ח'ס'נ'כ'ה' כ'ל'ח'ס' כ'מ'ו' ס'כ'מ'ב' כ'ש'ט'ר'
 ה'כ'נ'י'ו'ת' - ו'ע'ו'ד' ל'י' ר'א'י'ס' ס'ס'י'ן' ב'ק'ד'מ'ת'
 ס'ה'ר'י' ל'ג'י'ל' כ'מ'ס'ו'ל' כ'מ'ס'ר'ת' צ'ב'א' ל'
 ב'ש'ט'ס' ו'ק'ף' ג'ר'ו'ל' ו'ס'א'ר' - ו'ע'ל' צ'ב'א' נ'ז'ק'ף' ק'ס'ן'
 ו'ח'ילו' ה'י'ה' ט'ו'ר' ה'פ'ר'ס' ל'א' ה'י'ה' ט'ו'מ'ק' ע'ט'ל'
 כ'מ'ס'ו'ר'ת' ל'מ'ח'ס'ר' כ'מ'ן' ל' ב'ל'א' ק'ד'מ'ת' - ו'ע'ו'ד'
 ס'ה'ר'י' ה'מ'ח'ב'ר' ל'ק'מ'ן' כ'פ' - כ'כ' מ'כ'ו' ו'ע'ל' ב'ל'א'
 ק'ד'מ'ת' ו'כ'ר'ו'ר' ה'י'ה' ס'ה'ר'י' מ'ל'ת' צ'ב'א' ה'י'
 כ'ט'מ'ח' ו'ל'א' ב'ז'ק' ו'כ'י'ו'ן' ס'כ'א'ן' ל'א' כ'מ'ס' כ'ל'ו'
 מ'ס'מ'ת' ס'ה'ו'ל' כ'כ'ל' מ'ל'מ'י'ו' כ'מ'ר'ו'י'
 י'ט' צ'ו'ר'י'ש'ד'י' ח'מ'ל' מ'ל'ה' חיבור
 ל'ד' ה'כ'י'ן' א'י'נ'ה' ה'ס'פ'ו'כ'ה' נ'מ'ל'ת' ב'נ'פ'ע'ם' א'ח' ק'ו'ד'ס'
 ה'פ'ר'ס'ה' ה'ס'מ'י'ו'מ'ה' ו'ח'י'ב'ה' כ'ל'ז'ר'ה' כ'מ'ו'נ'ה'
 כ'ח'ל'ו'ס'י'ם' ו'מ'י'ן' סם כ'מ'ר'י'ן'
 ל'ז' ג'ס' כ'ה' ה'כ'ו'ן' ה'ס'פ'ו'כ'ה' ה'י'ה' ק'ו'ד' ה'כ'ר'ש' פ'מ'ו'ה'
 ו'מ'י'ן' סם
 ח' ע'ש'ו'ת' ג'י'מ'ל' ר'פ'ס' סם
 כ'ג' ד'כ'ר'י' ד'ל'מ' ר'פ'ס' סם
 י'ג' ל' ז'י'ד'ס' א'י'ן' כ'מ'ס'ן' ר'כ'מ'י' סם
 י'ד' כ'ג' ס'נ'א'צ'י' ה'נ'י'ן' פ'מ'ו'ה' סם
 י'ט' כ'א' ל'ד'ר'ח'ו'כ'ם' ה'ר'י'ס' צ'מ'א'י'ל'ה' ו'ל'א' כ'מ'ס'מ'ח'
 מ'כ'ה' מ'ס'ו'ר'ת' ס'מ'ל'יו'
 כ'ח' כ'ח'מ'א'ה' ל'י'כ'ל' פ'ל'ו'ג'מ'ל' ב'י'ן' ה'פ'ל'ו'ס'י'ם' כ'י'ח'
 ל'ס'י'ם' ה'ר'כ'ס' מ'ל' ה'י'מ' ל'כ'ז'ו'ר'ת' מ'ל' כ'מ'ס'ר'ת'
 ס'מ'ל'יו'
 ל'א' כ'י' כ'מ'ס'ר' מ'ח'ו'ן' חיבור
 ל'א' ע'ו'ר'ה' ה'י'מ' כ'מ'ס' ס'ו'ב' כ'כ' ל'י'כ'ל' פ'ל'ו'ג'מ'ל'
 כ'י' צ'מ' י'ס' כ'ר'כ'ה' מ'ל' ה'י'מ' ל'כ'ז'ו'ר'ת' ע'ל' כ'מ'ס'ו'

סמליו
 א קרה הקיף כמס' לנד סם
 ה ואל כל מקף כמס' סם
 יד הביאתו ה'ל' כמס' ופי' סם
 כא ואכלה למ' כמס' סם והם קמס' ל'כ'
 סמסור מל'י'ו' ל'א' מ'כ'מ'מ'י'ו' ה'מ'נ'ך'
 ל'ג' א'ש'ר' ה'י'ן' נ'מ'א'ר'י'ן' סם
 ה ז'ב'ע'ר'ת'ו' נ'ג'ל'ג'ל' כ'י'ף' סם
 ו' מ'ס'ח'ר'ת' ל'א' כ'ד'ר'י' - ז'ה' ו'ל'א' כ'ד'ר'י' ז'ה' מ'ל'י'ן'
 ט'ו'ס' מ'מ'ר'י'ן' ו'ל'א' - ל'ג'ל' כ'מ'ס' ס'מ'י'ת' סם
 י'א' ו'ח'ן' ה'מ'י'ן' כ'ס'נ'ו'ל' ס'ה'ו'ל' מ'ק'ף'
 כ'ג' ו'י'צ'ץ' כ'ר'י' כ'כ'ר'י' חיבור
 י'ח' ט' ה'ק'ר'ו'ש'י'ם' ה'ק'י'ף' כ'ח'מ'ק' ק'מ'ן' סם
 ט'ו' ל'כ'ל' כ'נ'ר' כ'מ'נ'מ'י' ס'מ'ך' ל'ה'ק'ס'י'ד' כ'מ'ס'ו'ל'
 כ'ה' ה'ס' ה'נ'פ'י'א' ק'ו'ד'ס' ס'ה'ו'ל' א'ו' ל'מ'ח'ר'ו'
 כ' ז'א'ח' כ'מ'ס'ר'י' מ'ח'ו'ן' ו'מ'ס'ו'ר' ע'מ'ל'יו' כ' ו'כ' ח'מ'ר'
 ס'ה'ו' ל'ק'מ'ן' כ'מ'ס' ל'י'מ' ס'ל'מ' ה'י'ה' כ'מ'ס'ר' ס'מ'ו'ן'
 כ' מ'י'ן' ב'ר' - ח'ל'ף' כ'מ'א'ר'י'ן' ו'כ'מ'ק' ח'י'בו'ר'
 כ'א' ר' ל'ס'כ'כ' פ'ס' א'ס' ה'כ'י'מ' ד'נו'ס'ה' ל'ז'ר'ס'ו'ה'
 ו' א'ח' ה'נ'ח'ש'ו'ס' א'ל'ף' כ'י'מ'ו'ב' סם
 כ'ב' י'ח' ע'כ'ר'י' ד'ל'מ' ר'פ'ס' סם ו'ר'ע' כ'י' ו'ל'א' ל'מ'ק'ו'
 כ'מ'ס'ר' ה'נ'ה'ה' כ'י' כ'ל' מ'ק'ו'ס' א'ח'ר' מ'כ'מ'ס'ה' מ'ל'ו'ס'
 ע'ב'ד' ו'ג'נ'ד' ו'כ'ד'ו'מ'ת' ל'ח'ל'ה' כ'מ'ס'ו'ל' א'ו' מ'ה'י'י'ב'ה'
 ד'ג'ו'ס'ו'ת' ו'א'ם' מ'כ'מ'ס'ה' כ'מ'ס'י'כ'ו'ת' - מ'ה'י'י'ב'ה'
 ר'פ'ו'י'ו'ת' ד'ו'ק' ו'מ'ס'מ'ת' א'ס' כ'ד'ק'י' ד'כ'ר'י'
 כ'ג' ט' ה'ן' ה'י'מ' כ'ס'נ'ו'ל' מ'ס'ו' מ'ל'ת'
 י'ח' ו'ש'מ'ע' כ'ו'ל' - נ'מ'א'ר'י'ן' ו'ס'י'ן' כ'מ'ס'ו'ל' ו'פ'מ'
 חיבור
 כ'ד' ע'ם' נ'כ'מ'ס' כ'י' ל'א' מ'מ'כ'ן' ק'ד'מ'ת' ק'ו'ד'ס' ה'מ'ק'ף'
 ק'מ'ן' ו'ס'י'ן' כ'מ'ק'ן' כ'י' כ'ן' מ'ס'ו'ר' מ'ל'ת'
 כ'ה' ח'ק'ב'נ'ן' ח'מ'ק'ן' ח'ס'ו'ף' ח'י'בו'ר'
 כ'ז' ט' ב'רו'ך' ה'י'מ' ר'פ'ס' ו'כ'ס' ל'מ'ו'ר'ך'
 כ'כ' ל'ב'ע'ד' נ'מ'ו'ח' ו'נ'מ'א'ר'י'ן' סם
 כ'ח' י'ח' ה'ס'כ'ה' ל'מ'צ'ר' כ'י' כ'ן' מ'ס'ו'ר' ע'ל'ת'
 י'ח' ד'ב'ר' פ'ע'ו'ד' נתקף חיבור
 כ'ו' נ'ז' ד'ק' - ה'י' ה'ק'י'ף' כ'מ'ס'ו'ל' ל'כ'ד' סם
 כ'ז' א' ו'ח'ק'ר'כ'ו'נ'ה' נ'ג'ר'י'ם' ל'א' כ'כ' - מ'ס'ט'י'ן' סם
 כ'ט' ג' ו'מ'נ'ח'ת'ם' ד'ז'מ'ל'ת' ו'ז'ק' סם
 ל'ג' ו'נ'ס'כ'ר'ם' מ'ס'ו'ר' ע'מ'ל'יו' ל'י'ת' ח'ס'ד'
 ל'ג' ל'א'ס'ר' א'ל'ף' ב'ש'ו'ל' ל'כ'ד' חיבור
 י'ג' ו'א'ח'ס' ה'מ'י'ו' נ'ג'ל'ג'ל' ו'נ'ס'כ'ס' סם
 ל'א' ל'ה' ה'נ'ש'י'ם' נ'ל'א' ק'ד'מ'ת' סם
 ג'ג' ב'ו'ז' ז'י'ן' ר'א'ס'ו'כ'ה' ב'ש'ו'ל' ל'כ'ד' כ'מ'ס' ה'מ'ח'ר'
 ו'ס'מ'י'ס' ר'ב'ו'ת' כ'מ'ה'ל'ג'ו' - ו'מ'ו'ד' ד'כ'ל'ל' כ'י'ד'ע'
 ס'מ'ח'מ'ת' ד'כ'ר'י'ם' מ'כ'מ'י'ת'ס' ס'ה'ו'ל' ו'ס'י' ה'י'ת'
 ה'ד'י'ו'ת'
 ל'ג' נ'ה' ו'צ'ר'ד'ו' ר'י'ס' כ'מ'ס'ו'ל' ל'כ'ד' חיבור
 ל'ד' ג' י'ם' ה'י'ן' ק'מ'ו'ז'ה' סם
 ד' צ'נ'ה' ה'כ'ו'ן' ר'פ'ו'י'ה' ס'ס'ס' מ'ק'ו'ס' ה'ו'ל' ז'ן'
 ז'כ'נ'ו'ו' מ'ל'ט'י'ל' י'מ'ו'כ'ף' ע'מ'ל'יו' ה'י'מ'
 י'ב' י'ח' יו'ד' ק'מ'ו'ז'ה' א'פ'ס' ס'ח'י'כ'ו' נתקף ו'כ'ך' ח'מ'י'
 ז'ש'פ'ס' מ'כ'ר'ו'י' ה'מ'כ'ל'ו'ל' א'ח'ר' ה'י'ה' ה'ר'ב' ל'ט'י'ל'
 כ'ס' ג'
 מ'ז' ו'ח'ל'ל'ם' כ'ר'כ'י'ת' חיבור
 ל'ה' י'ח' ל'מ'ח' ה'כ'ל'ת'ד' ס'ה'ו'ל' נ'ט'מ'ס' א'ח'ד' ל'כ'ד' כ'מ'ל'י'
 ו'ל'א' ג'ס' כ'מ'ר'י'ן' כ'מ'י'ת' - ה'ל' ס'מ'מ'י'ס' ה'א'ח'ד'
 מ'ה'מ'ח'ר' ד'כ'ר'י' ל'כ'ע'י'ר' מ'ל' כ'ל' כ'כ'י'כ'ר'ה' ו'כ'כ'
 פ'י' ל'א' מ'כ'י'ו' ס'מ'י' מ'ס'מ'י'ת' מ'ל'ת' א'ח'ד' א'ח' נ'מ'י'ת'
 כ'מ'ו'ל' ל'ק'ר'ו'י' מ'ל'ט'י'ל' - ו'ה'ל'מ'י'ס'כ'ו'ת' ש'ק'ת' ח'ר'ב'
 ד'ש'מ'ע' ס'ס' ו'י'צ'ץ' כ'י'ן' ל'ב'ש' - ק'י'ן' ו'כ'מ'ב' מ'ל'יו'
 פ'ס'ה'ר'י' ס'ר'א'כ' כ'כ'ר'י' ס'פ'י'ו' ל'י'ת' ו'מ'ל'ט'ל' ו'כ'ן'
 כ'ו'ס' מ'ס'ו'ר' נ'מ'ס'ר'ו' ו'ל'א'ן' ז'ס' כ'ר'י' מ'ל'ת' מ'ס'מ'ת'

ס' ס'

והתחיל איתו מלרוב בטובל המהירין שבעמין
בגל כהן א"ל לקרומה בחי' קסם ודוק

דברים

א ד אה ניקית אה' פי' שהחירו פסטה כי זה א'
מיה' שקומה אה' ינה פסטה אה' ימיכות
קסורה פליו
יג ואשויסם מלה ז"ל חיבור
כה דבר דל"מ רפה סס
י דוב סו"מ' סו"מ' סס
יג ונבדו' כוזק גדול ולא נשני' גרישין כי לא
יג ינה טעם זה סמוך לס"ס
ט יקראו לו נתקף חיבור
טג שניר נסין סמאלית סס
יג וצמנה חסר וז"ו סס
ד לג השפיע כל' טעמים סס
לו ונבדו' סני' דגוסה וזה צורה מכלל מסו'
ידינו סמט' צמנה סני' אומיו' מנב' ד' כס"מ
פשוט' אה' והרלוסונה נקודת ס' א' מלגס
יח אשר נבטי סתפוס אה' לקורא ביחיד וז'
לקורא נבדו' ופסו' פלס' וחסכיל אה' סמר
פסיכות
ה לך פשל גלל פסק נחמט' וז"מ ספ"א רסס
חיבור
ת בשמים נסמק סס
ח טהחה סמיו' נקמן ופחה סס
י לאהבו סני' פמוה סס
יד ושוך נקדמה וסופר הסוך כי ינינת
והמוך אלינה דל"מ לנד' מחולל יס' נג
פסטה
טו אהיר נבטי פסטיין לא גריס ספ"א חיבור
יח הרצה סכר' נסמח וסמח קמן וסמירין
הקרא ס"ס לא נחירכה
יז חנאק ג'ו נסמירין נקקרא ס"ס לא נחירכה
יח חנב ג'ו כמחוס
כג שמע נגלל נח"ס כ"כ סמח"א א"כ אינו נכ'
שכמים
כד ושמע סמ"ס קסונה מסורה כהן
ז בביקר נכ' פסטיין כדרכס בבינה חלמיל
ח כי אם סכ"ף נסמירין או נבגלל לא נתקף
חיבור
יא לעשות מלה וז"ו סס

ס' ס'

יג ויצמירך אה' יז"ל סס
יג שגר סמק סס
ט טו וארד סרי"ס נכריל לא נסכול כי מלינה
דכ"מ נכסט א' נלנד זז"כ סוה חלרס
כד סכדים חין סמ"ס זמירול חיבור
כו קשו הקי"ף נסוול לכדו סס
ג אה הרבדים קדמא לא"ף לא נה"ה סס
יא סים סמ"ס דגוסה מדין דחיק אה' ס' סמין
כהן מלה זמירול לית' לן נס כיון סמ"ס יו
נקודת נסכול כמו יחורה דעה סה"ל לט דגוס'
לא ולמד
יג ואשררם נכסט לא נכסמח כי לא ונה
נכסח כ"ה סמוך לא"ס סמ"ס סכמיוס דבוס
ידי אשר יבחר נמקף חיבור
יז סעשר עי"ן נסוול לכד סס
יג ובל ישראל קדמא ניו"ד סס
יג כי חסעק נסמירין ונמקף סס
יז ושדפת כמא נגללל ורכיני סס
ג העמיוס סה"ס נסמירין וסמ"ס נזק סס
ה ודישן חסר וז"ו סס
כא לא חאכלו פלל לא נבגלל סס
כג סעשר עי"ן נסוול לכד וכן לקמן ס' כ"ה
סס
יח משנה נין נסכול סס
יז טו כפל סכ"ף חולס וכסופר הסך סס
יז ח דבר דל"מ רפה סס
יח ג המיוס חין סמ"יו רכני סס
יז ו נחסכול מלה וז"ו סס
כ א ודאיה סו"מ' נבטי סס
כא ב וסדרו דל"מ נסוול לכדו סס
ג בעל חסר וז"ו סס
כב ה עשה עי"ן נכריל סרי' מסורה ס' נסמח כל
עשה דמלה סכריוס קמניין זיל קרי סמס
ונסמורה מלכיוס כ' י'
כז דבר סה"ל רפה דמין כהן סוס מנסל
כג ה לקללך סל"מ' רפויס וחין סוך לדגס
סרי' סוול נכ' כדיוכו נכמי אומיית דומות
ח בארצו סני"מ רפה וז"ו מנסל חק י"מ
כד יס בשוך סני"מ רפה חיבור ופסו' ס' סוה סרי'
סמס קצירך אינו נכסט' אלה קדמא
כו יא ככל סני"מ רפה סס
ידי באני נן סני"מ רפה סס
כז ס לעק סל"מ' רפה וז"ו כהן אמי מרהק לטי ס

ס' ס'

מיונס כסמל לא זמירול וז"ל סמ"ל
כח א ונחנך סמ"ו נסמירין זנס כילרס'
סכססה כי נכמין סמ"ל אה' סמ"ל
סמ"ל חס' וזל כהן נכמין סמ"ל
קחור לא ינה כה' סמ"ל סמ"ל
לכסומו קמן רחכ
לו שס סמ"ו דגוסה מדין אמי מרהק
סב סמ"ל חס' וזל כהן נכמין סמ"ל
סח ער נסמח סמ"ו לנחנח
נו והענהה סמ"ל דגוסה חיבור
סב כי לא סמ"ל נכמין וזל כהן סמ"ל
סמ רבדו' דל"מ רפה סמ"ל חס' וזל כהן
כס כה ער נקוד סל סמ"ו חיבור
ל יג לנו סמ"ל דגוסה סס
כ בו כי ימ רפה סס
לכ ד חיבור חין סכר' רכני סס
י ה ליהוה סה"ס נכמי נכמין וז"ל סס
ז ויגדך גי"מ סל כיליו סס
טו ויכעש עי"ן נקמן סס
טז כשית' י"מ סמ"ל דגוסה מדין סמ"ל
חל אינו כל סמ"ל כי סמ"ל נכמין
סס
לכ כי סמ"ל נסמירין ונמקף סס
לכ ענבי נמקף סס
סא ויאסק סס' סך נסכול כי סוה
מסור מליו ס' מלטי' ונכמין סמ"ל
וכולס נסכול וסמיוס סמס מלרס סס
לג ב אש דה כמיס חרל מלה וקרי' סמ"ל
נקמן חיבור
שיר השירים
ד שהביאתיו א"ל נחה חיבור
קהלת
כג כי כדנא לא נכמין כיון דלכ"ס
רכיני מבינו דגוסה קודס רכני וזל
לכולס לפכויו מנדר
ח יא סמ"ל רפויס דמין כהן נכמין
י"ה
יב גס גי"מ דגוסה מדין פסטיין
טז ופלש סל"מ' נכמין כהן רד' סס

אלו בעלת במים אדויים

ורוד מנן בירו

וירד משה אל העם

והשעולו
פתחו
שערים
יבאנו עדיך
שומר אמנים

יושט המלך לאסתר

ידם השמש ויה עמר

ורמו לנבא דיאריתהא

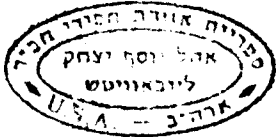
IN MANTOVA
 CON LICENZA
 DE
 SUPERIORI

העצמת היבשות שמש

וזה את הילדהו

ארבעה ועשרים

עם תוספת מרובה תוספת טובה • טוב מדידה ומטיב לאזוריני הלא היא כתובה •
 בספר הישר להישיר דרך ברחבה • ממה שקבץ ורביץ חכמת יג' כ"ה הנשגבה • הדק
 היטב היטב הדק בכל מילי יקרה וחשובה • הן חפר הן יתר הן רב הן זעיר במשקל במדה
 חשב מחשבה • כל פתוח וסתום לא יבא בעקבה • כל טעם וניקוד מנו לא נחבא •
 כי בכל מכל כל המלאכה תמה וערבה • וזה יצא מעט ברול ועפרת עפרות זרה לו
 אורייתא בבית גנוזי לזאת קרא הפצי בה • עם שבא באחרונה מלאכה מרובה • מאמר
 המאריך יקרה וחשובה • הכל מהרב הכולל • לא אוסיף לדבר בו נכבדות ולמלל • פן
 יאמרו נגמרה עליו את ההלל • ונמצא הדבור לשולל • ה"ה כמ"ה"ר ידירה שלמה
 מנורצ'י זצוקל • ולגודל חבת הספר וחמדתו קראתי שמו

מנחת ש

מנחת יתן אומר למנוחה נכונה • בישיבה עליונה • החת כנפי שכינה • כעה במרום יתרומם כמעשה ידיו
 אמונה • בצאת לאור תעלוטה לכל למקנה • זכות הרבים תלוי בו קריאה נאמנה • כמנה הראויה להתכבד
 לההדרר לפני מלך טאן מלכי רבנן וכל הבא להיות חבר הוא ראשי תיבות שמות הרב המחבר • ואף כי הפכא
 מסתבר ישר והפוך ישר • כי יש ויש כל בו סמא דכולא ביה לכל עובר • להנחיל אורכי • אוצרותיו פה לפה
 ולא מה שאף הפה יכול' לדברי השבע עין לראות כי על הכל יתגדל ומפרו גובר • וזה יצא שנייה ממכתש הרפוס

החלק הישי

נבאים ראשונים

מנוחה לנפח דקה פן הרקה • הונה בעיון רב תלמוד הביא לירי מעשה • על ידי הבחור יניק וחסים בדוק ומנוכה • הוציא לאור
 מלאכה מווקקה • בעיון הנהגותיו במשפט ובצדקה • המשכיל ונגון כמ"ה רפאל חיים באזילה יצ'ו הס כי לא להזכיר מה
 שקין ראהו ותעידה עד אן נפשו חשקה • לראות הוד הספר אין דרך דחוקה:

ונרפס בביתי הצעיר והרפה רפאל חיים טא"ש"יא הרופא

פה מנמובה

בשנת ויחכם ידירה שלמה לפ'ק

קל ירו העוסק במלאכת הקדש • חולע משמח התולעי • יהושע נכמ"ר מיכאל מסיצי ז"ל

תני רשבאי
פ' מסעי
לשמיני עזר
תו

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כלילאכת עברה לא תעשו: והקרבנם עליה אשה
רוח נוחח ליהוה פר אור איל אחד כבשים בנישנה שבעה תמימים: מנחתם ונסמיהם לפר
לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: ואשעיר הזאת אחר מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:
אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מגדריכם וזרבתים לעלתיכם ולמנחתים וזנספיהם
ולשלמיכם: * ויאמר משה לבני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה: פ פ פ
הפסוק פנחס מלכים א יט וידה' היתה אל אליהו ער וישרתהו ולאשכנזים ולספרדים ירמיה א רבר
ירמיהו ער נאם ה' * וכסאות ובסעפי גדרות או קרית ויר ה'

ל

וידבר

משה אל ראשי המפוז לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: איש
כידבר נדר ליהוה אודשבע שבעה לאמר אפר על נפשו לא יחל דברו בכל-
הינא מפיו יעשה: ואשה כידבר נדר ליהוה ואמרה אפר בבית אביה בנעריה: ושמע
אביה את נדרה ואמרה אשר על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אפר
אשר אמרה על נפשה יקום: ואסדהניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואמרה אשר
אמרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כידהניא אביה אתה: ואסדהניו תהיה לאיש
נדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אמרה על נפשה: ושמע אישה ביום שמעו והחריש
לה וקמו נדריה ואמרה אשר אמרה על נפשה יקום: ואם ביום שבע אישה יניא אתה
והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אמרה על נפשה ויהוה יסלח לה: ו
ונדר אלמנה גרושה כל אשר אמרה על נפשה יקום עליה: ואסדהניא אשה נדרה א-
אמרה אפר על נפשה בשבעה: ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה
וכל אפר אשר אמרה על נפשה יקום: ואסדהניא אפר אתם אישה ביום שמעו כל מוציא
שפתיה לנדריה ולאמר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה: וכל נדר וכל שבעת
אפר לענת נפש אשה יקמו ואישה יפרנו: ואסדהניא יחריש לה אישה מיום אל יום
והקים את כל נדריה או את כל אמרה אשר עליה הקים אתם כידהניא אפר ביום שמעו:
ואסדהניא אפר אתם אחר שמעו ונשא את עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את משה
בין איש לאשתו כידבר לבתו בנעריה בית אביה: * פ

תו תח

ע"כ לבתו

ע"כ ללוח

ע"כ לישא

לא שני

וידבר יהוה אל משה לאמר: נקם נקמת בני ישראל מאת הפרזנים אחר תאמך אל-
עפוד: וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא יהוה על סרון לתת
נקמת יהוה במדון: אלה לפטה אלה לפטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: ומסרו מאלפ
ישראל אלה לפטה שנים עשר אלה חלוצי צבא: וישלח אתם משה אלה לפטה לצבא
אתם

אלכ ופרכה סכ"ג * וכפי' המורה גורם גם כוא בשמיני כמשפט * וכן תפוזית נחמד כ"ז מ"כ פי' כל פנימל כפי' ונסכה כמשפט דר פן יוס' ב'
דכפיר ונסמיהם וכו' ו' ונסמיה וניום * כמשפט כ"א רח' לנסון המים * וכמשפט דווקר סוף פ' מנחה פים דכיס לא יוכל לכנות את מלכנס
זנ' כוז יכוז לו פ' כוז יופא סיכיה ויפא סיכיה ויפא סיכיה דכחון כוז מנכסי פים ויין: ביום השמיני כל מנכיה ריש מסוק
וכנס כז פן שמיני כפי' כוס למי שזוף רגל כפני מנחו * ללמדך שאין מות הכרה או ימרים כגורם והוא דבר רק שבעה כי לא דבר רק כוא משה
סיקתה דר' סוכיו: בכל אשר צוה ה' את משה בקצת ספרים אל משה ונס' את:

פרשת משות

מסות: לאמר ה' לך כשאל נכדו כספרים כ"ו ונה כדפוסים קדמונים: וקמו השכי סגלל כק"ף: אתם כפסג וכו' גלגל:
אישה כיום שמעו ס'ן נקמן: לענת כסמק סללי למבט ירוסלמי למבט פ"כ * וככל ספרים סדר וכ"כ ס'ר' מ"ב זל לים סדר ות'
מל למבט מל מלמל למבט: אחר האשה אל עפוד יוס' א' חסוקלמות סקולו פכתי פפור פוסרים כ"ט סוף פרש' כסמק:
מא
24
א

לא

יהוה

א
משרה
שפתה
חודה

אחרי מות משה עבר יהוה ואמר יהוה אל־יהושע בן־נון משרת משה לאמר : משה
עבדי מת ועתה קום עבר ארצ־יהרדן הזה וכל־העם הזה אל־זרואץ אשר אנכי נתן
להם לבני ישראל : כל־מקום אשר תדרך בְּהַרְגֹלְכֶם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל־
משה : מהמִדְבָּר והלבנון הזה ועד־הַנָּהָר והגדול נהר־פָּרָת כל ארץ החתים וער־הַיָּם
הגדול מבוא השמש יהיה בְּכֹלְכֶם : לא־תִצְבֹּא אִישׁ לַפְּנֵיךָ כל ימי חיֶיךָ כֹּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם־
משה אהיה עִמָּךְ לא ארְפֶּךָ ולא־אֶעֱזֹבְךָ : חוק ואמץ כי אתה תנחיל את־העם הזה ארצ־
הארץ אשר־נִשְׁבַּעְתִּי לאֲבוֹתֶם לָתֵת לָהֶם : רק חוק ואמץ מאד לשמר לעשות כְּכֹל־הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר צִוָּה משה עבְדִי אֶל־תִּסָּר מִפְּנֵי יָמִין ושמאול למען תִּשְׁכַּל בְּכֹל אשר תֵּלֵךְ : לא
יבֹאֶשׂ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָיִיתָ בוֹ יוֹמֵם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמַר לעשות כְּכֹל־הַכְּתוּב בוֹ כִּי
או־תִּצְלַח אֶת־דְּרֶכֶךָ וְאו־תִּשְׁכַּל : הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חוק ואמץ אֶל־תִּעֲזָבְךָ וְאֶל־תִּחַת כִּי עִמָּךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אשר תֵּלֵךְ : * וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ אֶת־שֹׁמְרֵי הָעָם לֵאמֹר : עֲבַרְנוּ בְּקִרְבֵּי
הַמַּחֲנֶה וצִוּוּ אֶת־הָעָם לֵאמֹר הִכִּינוּ לָכֶם צֶדֶה כִּי בַעֲדוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה לְבוֹא לְרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נתן לָכֶם לְרֶשֶׁתָּהּ : וְלֹרְאוּכְנֵי וְלִגְדֵי
וְלַחֲצֵי שִׁבְטֵי הַמַּנַּשֶׁה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : זְכוּר אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם משה עַבְדִּי־
יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנִיחַ לָכֶם וְנָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת : נִשְׁבַּעְתֶּם וּמְקַיְיֵמֶם
יֵשְׁבוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר נתן לָכֶם משה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבֹרוּ חֲמִשִּׁים לַפְּנֵי אַחֵיכֶם כֹּל גְּבוּרֵי
הַחַיִל וְעֹרֹתֶם אוֹתָם : עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה וְלֹאֲחֵיכֶם כֶּסֶם וְיִרְשׁוּ גְסֵהֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה

למפרש

יהושע

יהוה נעשה רבים : כל מקום אשר תדרך כל מקום כפינו בלי א"ל והשנה מיום סוף פרשת פקד כל המקום כה"ל ו' סוף מיין וסנה מקום
מקום נקבס : ועד הנדר ה' לו בנטיה כפ' יכמיו סן : חוק ואמץ כי אחת הנחיל במקרא גדולס כה"ל נקודס כפסס ונסס מלח
כ' כח ויאר דוד ע"כ : וססוק סול כד"ס ח' סוף סיון ס"ח ויאר דוד לסלס כנו חוק ואמץ וכו' : וסס כד"ס שפיר פל"ס כ' פסחין וסיון חוק
ואמץ חל מירח ואל : חוק ואמץ וססס חל מירח ע"כ : וחוקו על דברי השפוט סלס סלסין סכוסס וסוססני לססו"ס ככל ססוקוס וס"ס רשפר
כד"ס חוק ואמץ חל מירח ואל : לא כנסס ססין זס כקרא וסוס סלסין חרפסין לספיר דסול חוק ואמץ חל פסרין ואל לסקן כסוקן : חל כספריס
ספלוויקוס סול כקאן ססול כוק קסן סכסיוס לסס כסכס עליו רל"ק ככסל"ק דף י"ח קאן כוק וכל סן חוק ואמץ כ"ס סק"ס כסכל ססול כסכס"ס
וכס"ס ספלוויקוס כולס סכפרסס סס קסיוס חין סססוק רח חוק ואמץ מלד ססול וזס כסכר לסיוס סכרו דר"ס סליוס ל"ס סליוס וכל
כוק : אסר נשבעתיו לאבותם כקכס ספריס חסר וס"י : אל ססוק ססנו ו' סכרין ססס וקריין ססס סכסר סססס סו וכן כר"ד לכגיס
סססר"ס סססס"ס י"ס וסיון ע"ס כריס סכסס ספריס חסר וס"י : ככל סכסוב כקאן ססוק ל"ס כולס : צדס כקכס ספריס צודס חל ו"ד וס"ס סססור
לסיוס לסיוס חסר סיוס ח' ח' ספריס וס"ס סססס"ס ו' כפ"ג : ולס"ס סס"ס ולס"ס סר"ס כסר"ד וקרי"ס סכורק וס"ל"ק סכסכס כס"ס
וכסוקו רכיס כ"ס כסרס סיסס וססוק דכריס : ססנש ס"ס כ"ס כסר"ד וס"ס רכס סכ"ס ססיון י"כ : ססיוס סכסס וסקניכס כסרס רכס
סוק וס"ו סכיס דרין ססוק סס סל"ס כ"ס ח' סר"ד סיוס ל"ס כסכין וס"ו כריס סיוס ל"ס וסס"ד ססן כססל סר"ס דסס"ס כ"ס סססס כסיסס
לססס סס"ס : עד אסר גי"ס וס"ו וסר"ס וס"ס סס"ס ח' יסן ססר"ד סס"ס חק וס"ס כן ספריס סס"ס וס כקרי"ס סס"ס דסס"ס וסן : סססס ס"ס
סססס

והורדתנו בו ואת אביך ואת אפך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספו אליך היתה: והיה כל אשר יצא מדלת ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אסיד תהיה לבו: ואסיתגידו את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: ונאמר בדבריכם כד הוא ותשדחם וילכו ותקשר את חקות השני בחלון: וילכו ויבאו הרהר וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרפים ויבקשו הרופים בכל הדרך ולא מצאו: וישבו שני האנשים וירדו מהר ויעברו ויבאו אליהושע בן נון ויספרו לו את כל הפצאות אותם: ויאמרו אליהושע בן נתן יהוה בירנו את כל הארץ וגם נתנו כל יושבי הארץ מפנינו: *

ע
ב

וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשמים ויבאו עדה הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: והיה מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב הפסחה: ויצאו את העם לאמר בראתכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והנהנים הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ובינו * משקומכם והלכתם אחרי: אך רחוק יהיה ביניכם וכלנו כאלפים אמה בסדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשים:

ע
ב

ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי סחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: * ויאמר יהוה אליהושע היום הרהר אהל גדלך בעיני כל ישראל אשר רעק כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך: ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עדיקצה מי הירדן בירדן תעמרו: ויאמר יהושע אל בני ישראל נשאו הנה

ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ויאמר יהושע בואו תרעו כי אל חי בקרבכם וחרש יורש מפניכם אתה בנעני ואת החתי ואת החוי ואת הגרזשי והאמרי והיבוי: הנה ארון הברית ארון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: והיה בנחם כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יפרתו המים הירדים מלמעלה ועמדו נר אחד: והיה בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: ויבוא נשאי הארון עדה הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבחו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר: ויעמדו המים הירדים מלמעלה כמו נר אחד הרחק מאד

מאדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה יסדמלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריש: ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל

ע
ב

עברים

שלחו ביהוד אן וילך אחר סמיו: בינוכם ובינו וכוונתו: כסרה נאמתי: למען אשר חדעו מלך עמנו כסמנו לא נזקקו קטן: שלשום כספיים קרו יתקיים מלך וכן כנון ע"פ פאסורה דפרשת ויבא נב"ל: ועתה קחו לכם שני עשר איש מ"ל קדמיה מ"ל ער פניאכל לאקמן פאון ל' סוסים פטר פטשים - פליגמא פנים סוסים איש - קדמיה איש אחר לטבט פניאכל איש פטר פטשים: ועתה קחו לכם ונו' איש אחד כסב דין כמיו לטבט בל' אד וכו' חד יין ב' לטבט קפלין ע"פ השעורה ושימן כסדר דכרים וסכיים סכרמם פטמוס פמיין ל' כסונים איש אחד סוסים פט' בארם מלסן ק' וכו' חד יין ב' דכמיין ב"ג וקרי ע"ס וימין נסטר כמ"ג פטרמ פוט הכי"ג. ואמשר נומר שיש כוס רבן לטבט פאורו פטרש וילדכו כל סוסים שטשו ל' ישראל נזכורו של פטרמס סיו וכו' קרופש הירדן נזכורו כדכמיין הרחק מלך נלמס ע"פ פטרמס פטמטר פטרס פאורו פטקיים - טוב פלאחי כדכרי פאורמ הכריה סנדול סימן פמ' קפ - וסיין טוד נרדן וכל פאורן וכפנין הפאמר פייך ככלי יקר וסאורם פכריה סנדול ריח פטר פוטמס: אשר מצד צרתן נדפוס יין הכרי' פפמא וכל פאורן כמיו' וכמכלול דף רב"ג כסוסים סהם כמי פטרש פאוריות כסב פלעון הים וכקפן הרמטום וכפמא השליסיה צרתן - צרתה - מכל ברמס ארזו פמוחם ע"כ - וכספר רב פפליים כפאור פסקי' הסטת וכקורס פמוכ כלעון הים צרתן בקפן וכממא וכן פמקל זס פד צרתה וכמוסמט ס"ב"ג כרמס משר לטריון וכן פמקל זס צרתה פמכא פכ"ל - כרמס פקטריו סאור קורס פמוס כקפן רמכ וכן פמכ מל כששתה כפ יפממל קפן רמכ ופמא ופמקלו אפמט כפ אושירמ פ"ב - יכן פמקמט פמריים סכרי' פמאורן פ"ג פ"ל כרמכ סוסים סיו פמוכ ופמאורם כרמכ כ' כין פמוכ (פליס א"ז) דוין ופייך כפליס א' סימן ל' ופמין י' :

ע
ב

צדיקם בחרוּבֵּה עַד אֲשֶׁר־תִּמְנוּ בְּלִדְוֵי לַעֲבֹד אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר

וְיָצֵא אוֹתָם לָאֵשׁ אִשְׁחָדֶךָ מִשִּׁבֹּט וְצִוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאֵי־לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן

מִצֵּבֶי רְגְלֵי הַכֹּהֲנִים הַכִּינְ שְׁתֵּים־עָשָׂר אַבְנִים וְהֶעְבַּרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּפִלּוֹן

אֲשֶׁר־תִּלְנֶנּוּ בְּזֵר הַלְּיָלָה וְקִרְאֵה יְהוֹשֻׁעַ אֶל־שְׁנַיִם הָעֹשֵׂר אִישׁ אֲשֶׁר הִכִּין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־

אֶחָד אִישְׁאֶחָד מִשִּׁבֹּט וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ לִפְנֵי אַרְוֹן יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן

וְהִרִימוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל־שִׁכְמוֹ לְמַסְפַּר שְׁבָטֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַעַן תִּהְיֶה וְזַאת אוֹת

לְקַדְכֶם כִּי־יִשְׁאַלְכֶם בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר מַה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר־

נִבְרָתוֹ מִיַּמי הַיַּרְדֵּן מִבְּנֵי אַרְוֹן בְּרִית־יְהוָה בְּעַבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִבְרָתוֹ מִן הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה

לְזִכְרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם וַיַּעֲשׂוּכֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאִי שְׁתֵּי־עָשָׂר

אַבְנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לְמַסְפַּר שְׁבָטֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּם עִמָּם

אֶל־הַפִּלּוֹן וַיִּנַּחֵם שָׁם וְשְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים הָקִים יְהוֹשֻׁעַ מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן תַּחַת מִצֵּבֶי רְגְלֵי

הַכֹּהֲנִים נִשְׂאִי אַרְוֹן הַבְּרִית וְהָיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְהַכֹּהֲנִים נִשְׂאִי הָאָרְוֹן עַמְדִים מִתּוֹךְ

הַיַּרְדֵּן עַד תֵּם בְּלִי־הַדְּבַר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל־הָעָם כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־

יְהוֹשֻׁעַ וַיִּמְהַרוּ הָעָם וַיַּעֲבְרוּ וְהָיוּ כְּאֲשֶׁר־תָּם בְּלִי־הָעָם לַעֲבֹד וַיַּעֲבֹד אַרְוֵיהוּה וְהַכֹּהֲנִים

לִפְנֵי הָעָם וַיַּעֲבְרוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וְחָצִי שְׁבַט הַמְּנַשֶּׁה חֲמִשִּׁים לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר

דִּבֶּר אֱלֹהֵיכֶם מֹשֶׁה בְּאַרְבָּעִים אֵלֶּף חֲלוּצֵי הַצֵּבֵא עֲבְרוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל עַרְבֹת

יְרֵחוֹ כַּיּוֹם הַהוּא נָגַד יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֹתוֹ

כְּאֲשֶׁר יִרְאוּ אֶת־מֹשֶׁה בְּלֵי־מִי חַיּוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר צִוָּה אֶת־הַכֹּהֲנִים

נִשְׂאִי אַרְוֹן הָעַדוֹת וַיַּעֲלֶנּוּ מִן־הַיַּרְדֵּן וַיַּצִּוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ

בְּעַלּוֹת הַכֹּהֲנִים נִשְׂאִי אַרְוֹן בְּרִית־יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן נִתְקַן כַּפּוֹת רְגְלֵי הַכֹּהֲנִים אֶל הַחַרְבֵּה כַּעֲלּוֹתָם

וַיֵּשְׁבוּ מִן־הַיַּרְדֵּן לְמַקְדָּם וּלְכֹו כַּתְּמִיל־שְׁלוֹם עַל־כָּל־גּוֹזְיוֹתָיו וְהָעָם עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן בַּעֲשׂוֹר

לְחֹדֶשׁ הָרְאשִׁון וַיִּחַנוּ בְּגִלְגָל בְּקִצָּה מִדְּרָח יְרֵחוֹ וְזֹאת שְׁתֵּים עָשָׂר הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

לָקַח מִן־הַיַּרְדֵּן הָקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר יִשְׁאַלְכֶם בְּנֵיכֶם

מָחָר אֶת־אֲבוֹתְכֶם לֵאמֹר מַה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה וְהַזְדַּעַתְתֶּם אֹתָם בְּנֵיכֶם לֵאמֹר בִּיבֵשֶׁה עֲבַר

יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיַּרְדֵּן זֶה הָאֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנִיכֶם עַד־עַכְרָכֶם

כְּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְיַסּוֹף אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד־עַכְרָנוּ לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי

הָאָרֶץ

עד אשר חסו כל הגוי לעבד איכה פנינה כיני מסרחא איכה דחסי לעבד ל' תמים וסימן חד אשר חסו כל הגוי ומנייח כל הגוי למען פנינו ויסי כחשו חסו כל הגוי לעבד כחשוי דקתן מי ד' לעבד נד בלמשל (מחוס ב) כחש מחסו נח' סרר בלק ופול' יוסיה מתיב' בכחוס לעבד ל' מלא וסי' ויהי כאשר חסו כל בנתיביכס ויסי כאשר חס כל חס לעבד ו' וסכנס מרון וכל הלויים חסו ונ' (מסוחל ב' ס' ל' וסיף לעבד נד בלמשל ויסי' דיק' כחוסה כחתיב' סלן וליקרי חו' ל' דל' היא הסלובח' דכתיב' נח' נחוס כ' נח' ל' וסיף לעבד נד בלמשל חק' על נכ דכספ' פריטיה' נזובי' מחויני' ויהי כאשר חסו כל הגוי לעבד את הירדן

ראחם

צבאים בחירבם עד אשר תמו בלדגיו לעבר את הירדן : ויהי כאשר תמו בלדגיה
לעבור את הירדן : ויאמר יהוה אליהושע לאמר : קחו לכם סדהעם שנים
עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט : וצאו אותם לאמר שאני לכם מזה סתוך הירדן
ממצב רגלי הנהגים הכין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם בפלון
אשר תלינו בו הלילה : וקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מפני ישראל איש
אחד איש אחד משבט : ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל סתוך הירדן
והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל : למען תהיה זאת את
צדקכם כיושאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם : ואמרתם להם אשר
נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה
לזכרון לבני ישראל עד עולם : ועשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתים עשרה
אבנים סתוך הירדן כאשר דבר יהוה אליהושע למספר שבטי בני ישראל ועברום עמם
אל הפלון ונחום שם : ושתים עשרה אבנים הקים יהושע סתוך הירדן תחת מצב רגלי
הנהגים נשאי ארון הצבית והיו שם עד היום הזה : והנהגים נשאו הארון עמדים סתוך
הירדן עד חם בלדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את
יהושע ויסרו העם ויעברו : ויהי כאשר תם בלדגים לעבור ויעברו ארזיהוה והנהגים
לפני העם : ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמושים לפני בני ישראל כאשר
דבר אליהם משה : בארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה לפלחמה אל ערבות
יריחו : ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו
כאשר יראו את משה בל ימי חייו : ויאמר יהוה אליהושע לאמר : צוה את הנהגים
נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן : ויצו יהושע את הנהגים לאמר עלו מן הירדן : ויהי
פעלות הנהגים נשאי ארון ברית יהוה סתוך הירדן נתקו כפות רגלי הנהגים אל החרב כעלות
וושבו מן הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו : והעם עלו מן הירדן בעשור
לחדש הראשון ויחגו בגלגל בקצה מצר יריחו : ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר
לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל : ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם
מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה : והודעתם את בניכם לאמר בייבשה עבר
ישראל את הירדן הזה : אשר הוביש יהוה אלהים את מי הירדן מפניכם עד עברכם
כאשר עשה יהוה אלהים ליסוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו : למען דעת כל עמי

הארץ

עד אשר חסו כל הגו לעבר חובה פלוגה בזכי סחאמה חובה דאסרי לעבור ד' מלאים וסימן חד אשר חסו כל הגו ומנינא כל הגו דסמיק
ליה ויסי כפשוטו חסו כל הגו לעבור כפשוטו דלקח מי ר' לעבור דך בלעל (באום ב) הכי כמסר נחג סדר כלל והכא יוסיה חסריה ונחום
לעבור ד' מלא וסי' ויסי כאשר חסו כל בני ישראל ויסי כאשר חס כל המס לעבור : והכנס סדוק וכל הלויים חסו וי' (ספולל ב סו) לא יוסיק
לעבור דך כליל ויסי דיקי כמסריה סלקי ונדידו חזי לי דלל סיה סלוגיה דכנינא נחג באום ב' : נס לא יוסיק לעבור דך כליל
אף על גב דכפס פריטיה נבזכי חסריה : ויהי כאשר חסו כל הגו לעבור את הירדן O ויאמר פוסקא נכפשוה פוסק :
על שכמו למספר שבטי בני ישראל ומוטיה סיה סזכו אחד און ג' שבטי בני ישראל הסוביח בקריאה וסימן נכסר
גזולה כאן : למען תהיה ונ' כי ישאלון בניכם מחר לאמר נכסר מחר דמוס יפן כיוס מחר את אבותם למחר וניסוה וי חובה מלא מן
ספוטיה סזכו מחר מן כחלום סיה בין ססוק זה ובין חכירו שנפיהס זו לקחן דין כביס מחר למחר והכירו מחר סה אבותם למחר דין כביס כי
יסאלון בניכם והחירו אשר ישאלון בניכם ופ' כי אשר רמיס סה סכריס דין כיוס סה סלוגיה סללס לכס וחכרו סה סלוגיה סללס : בעברו
בירדן כפוקה ספריס ספ'ן כשארין קרול כקמ דחג ונס ר' דק סוכר וס חילוף : כאשר דבר הני' נכפול : ויראו אתו נכפ' כ' ורפוסים
קניס ס'וד נסארין סהול סר מן ד חסר ע'ס סאסורט וס' נכ' : ויהי בעלות כפיס כני' וק' נכ' וסיה חד מן סלין דכפיסין כ' וקרי' כ' ס'
ס'סון כפסר דבג' וריס ספס' וריס דכרי ססויס : שלשום כמסריס סלויקיס סלל וסן רמי' סל מי ספוקר דלרמי' וי' ס' ס' ס' דלולס :

ה הארץ אתה יהוה כי חזקה היא לפניך יראתם את יהוה אלהיכם בלתי ימים * ויהוה
כשמע כל מלכי הארץ אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר עלהים את אשר
עטרו הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה בהם עוד רוח

המורה
יושראון
שלמה

בעת ההיא אמר יהוה אליהושע עשרה לך
חרכות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ויעשלו יהושע חרכות צרים וימל את
בני ישראל אל גבעת הערלות: וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא מצרים
הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם מצרים: ביום ההוא כל
העם היצאים וכל העם היורדים במדבר בדרך בצאתם מצרים לא מלו: כי ארבעים
שנה הלכו בני ישראל במדבר עדתם בלתי הגיו אנשי המלחמה היצאים מצרים אשר לא
שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת בני העם תקחם אתם מל יהושע
בירעלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ויהי כאשר תמו כל הגיו להמול וישבו תחתם
במחנה עריותם:

ויאמר יהוה אליהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא בגלגל
עד היום הזה: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב
בערבות יריחו: ויאכלו מעבור הארץ מחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: וישבת
הפן מחרת פאכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ פנען
בשנה ההיא: ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עינו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו
שליפה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא פי אני ישראל צבא
יהוה עתה כאתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אתי מדבר אל עברך:
ויאמר שר צבא יהוה אליהושע של נעלה מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש

ן
עב

הוא ויעש יהושע כן: * ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: *
ויאמר יהוה אליהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: וסבתם את
העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה כהנים
ישאו שבעה שופרות היוכלים לפני הארון וביום השביעי תסבנו את העיר שבע פעמים והכהנים
יתקעו בשופרות: והיה במשך ובקרן היוכל בשמעכם את קול השופר יריעו בלתי תרעה
גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: ויקרא יהושע פדנן אל הכהנים
ויאמר אלהם שאו את הארון הכרית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות ויובלים לפני ארון
ויאמרו אל העם עברו וסבנו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: ויהי כאשר
יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היוכלים לפני יהוה עברו ותקעו
בשופרות

ויאמר

ה יראתם בקצת שרי' וליה כותיה: עברנו ויש פנים ק' וכן כמך רל' * וכספר אחר כתיב יד כסוב עליו עברו ק' ומלינון עליה: עשה לה
חרכות בחיל כמאריך כספרים כתיב יד וכפוס יסן וכן וימס לו יוספ חרכות צרים כספוד: וכל העם היורדים פיון מש סכסוכ כתיב
סיון י: אתם של יהושע פיון ש' כסיון י: בערבות יריחו העי' כמאריך כספרים כ': ויאמר לא בני אני כספר אחר יסן כתיב יד
כסוב לא כ' וק' לו כ' ודבר הממס הוא כי לא כמכ זה כמסור טס מ' דכתיב לא וקרוין לו מולי פקס הסופר כככב סממט דפיונין
פרק שר ומה כתיב דמליה וכסכודרין פרק נגד דיון . מ' על איזה מסס כמס מ' מ' סמס כמתי: של נעלה און אמרין כמל של :
בשמעכם כסמכס' ויהוה חל מן י' מלין דכתיב כ' וקרוי כ': ויאמרו אל העם ויאמרו ק' וסיה חל מן מלין דכתיבין ל' כסוף פיכות זל
קרוין וסיהן כמסר כמלכס' * כ' כמסר כוליה: ויהי כאשר כ' : ויהי כאשר ונ' שבעה שופרות היוכלים לפני ה' ויבן מרס קדס
אדונם ד' וכן כשני כמסר וסוס כמסר לפני ארון ה' נס כמ' יס סמס מלינון זה כלל כמס' ויס ל' לפרקת כמסר לפני ה' כמס סמור
כמסוכ

בשופרות וארון גרית יהוה הלך אתיהם :

והמאסף הלך אחר הארון הלך ותקוע בשופרות : ואמרתם ציה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיהם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם : ויטב ארז יהוה את העיר הקב פעם אחת ויבאו הפחנה וילינו בפתחה : וישכם יהושע

בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה : ושבעה הכתנים נשאים שבעה שופרות הכלים לפני

ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחר הארון

יהוה הלך ותקוע בשופרות : ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו הפחנה כה הלך

עשו ששת ימים : ויהי ביום השביעי וישכמו בעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט

הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים : ויהי בפעם השביעית

תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אליהם הריעו כיתנתן יהוה לכם את העיר : והיתה

העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית פי

החבאתה את המלאכים אשר שלחתי : ורק אתם שמרו מן הדחרים פן תחרימו ולקחתם מן

החרם ושמתם את מנתה ישראל לחרם וערתם אותו : וכל וכסף וזהב וכלי נחשת וברזל

כרש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא : וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול

השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחמיר : ועל העם העירה איש נגד

חלכו את העיר : וחרימו את כל אשר בעיר מאיש וער אשה מצער ועד זקן ועד שור

ושה וחמור לפי חרב : ולשנים האנשים המרגלים את הדארץ אמר יהושע באו בית האשה

הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה : ויבאו הנערים

המרגלים ויצאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל

משפחותיה הוציאו ויניחם מחוץ למנתה ישראל : והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק

הכסף והזהב וכלי הנחשת וברזל נתנו אוצר בית יהוה : ואת רחב הזונה ואת בית אביה

ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים

אשר שלח יהושע לרגל את יריחו : השבע יהושע בעת ההוא לאמר

אשר האיש לפני יהוה אשר יקום ויבנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ויסנה ויבצעו

ויצב דלתיה : ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הדארץ : וימלכו

בני ישראל מעל בחרם ויפח עקב בן בנמי בן זכור בן זרח למטה יהודה מן הדחרים

ויחרימו יהוה בבני ישראל : וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם

בית

במספרם ארבע מאות : ויהי ביום השביעי וישכמו בעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים : ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אליהם הריעו כיתנתן יהוה לכם את העיר : והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית פי החבאתה את המלאכים אשר שלחתי : ורק אתם שמרו מן הדחרים פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מנתה ישראל לחרם וערתם אותו : וכל וכסף וזהב וכלי נחשת וברזל כרש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא : וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחמיר : ועל העם העירה איש נגד חלכו את העיר : וחרימו את כל אשר בעיר מאיש וער אשה מצער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב : ולשנים האנשים המרגלים את הדארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה : ויבאו הנערים המרגלים ויצאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחם מחוץ למנתה ישראל : והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת וברזל נתנו אוצר בית יהוה : ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו : השבע יהושע בעת ההוא לאמר אשר האיש לפני יהוה אשר יקום ויבנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ויסנה ויבצעו ויצב דלתיה : ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הדארץ : וימלכו בני ישראל מעל בחרם ויפח עקב בן בנמי בן זכור בן זרח למטה יהודה מן הדחרים ויחרימו יהוה בבני ישראל : וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית

בית

מה עברתנו יעקב יזה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אכן אשר פתח אתם נאש וחסלו
 אתם באבנים : ויקמו עליו כל אבנים גדול עד היום הזה ושכן יחור מתוך צפו על כן
 קרא שם המקום הדיא עמק עכור עד היום הזה : * ואמר יהוה אליהושע אל תירא
 ואל תחזק קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה ונתתי בידך את מלך העי
 ואחעטו ואחעירו ואת ארצו : ועשית לצי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק-
 שללה ובהמחה תבזו לכם שיסלף ארב לעיר מאחריה : וקום יהושע וכל עם המלחמה
 לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלה איש גבורי החיל וישלחם לילה : ויצו אתם לאמר
 ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מדהעיר מאד והייתם בלכם נכנים : ואני
 אכלהעם אשר אתי נקרב אליהעיר והיה ביוצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם :
 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו
 לפניהם : ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם : והיה
 בתפושכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צייתי אתכם : וישלחם
 יהושע וילכו אל המארב וישבו בין ביתאל ובין העי מים לעי וכן יהושע פילה הדיא בתוך
 העם : וישבם יהושע בבקר ויסקר את העם ועל המא וקני ישראל לפני העם העי :
 וכל העם והמלחמה אשר אתו עלו וישבו ויבאו נגד העיר ויחגו מצפון לעי והיני בניו
 בין העי : ויקח בחמשת אלפים איש וישם אותם אורב בין ביתאל ובין העי מים לעיר :
 וישמו העם את כל המלחמה אשר מצפון לעיר ואת העקבו מים לעיר ויהושע פליח
 ההוא בתוך העמק : והיה בראות מלך העי וימהרו וישבימו ויצאו אנשי העיר לקראתה
 ישראל לסלחמה הוא וכל העמו לפועד לפני הערכה והוא לא ידע כי אורב לו מאחרי
 העיר : וינגעו יהושע וכל ישראל לפני העם וינסו דרך המדבר : ויזעקו בלהעם אשר בעיר
 לראצוא אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתחה וירדפו אחרי ישראל : ויאמר
 יהוה אליהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר
 בידו אל העיר : והאורב קם מהרה מקומו וירצו בנסות ירו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו
 ויציתו את העיר באש : ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה
 ולא היה בהם ימים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נחפז אל הרוח : יהושע וכל
 ישראל ראו בידבר הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי : ואלה
 יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתו השאיר לה

שרד

כס' ונדפוס יום : מה עברתנו יעקב יזה ביום הזה : וירגמו אתו כל ישראל אכן אשר פתח אתם נאש וחסלו
 אתם באבנים : ויקמו עליו כל אבנים גדול עד היום הזה ושכן יחור מתוך צפו על כן
 קרא שם המקום הדיא עמק עכור עד היום הזה : * ואמר יהוה אליהושע אל תירא
 ואל תחזק קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה ונתתי בידך את מלך העי
 ואחעטו ואחעירו ואת ארצו : ועשית לצי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק-
 שללה ובהמחה תבזו לכם שיסלף ארב לעיר מאחריה : וקום יהושע וכל עם המלחמה
 לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלה איש גבורי החיל וישלחם לילה : ויצו אתם לאמר
 ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מדהעיר מאד והייתם בלכם נכנים : ואני
 אכלהעם אשר אתי נקרב אליהעיר והיה ביוצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם :
 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו
 לפניהם : ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם : והיה
 בתפושכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צייתי אתכם : וישלחם
 יהושע וילכו אל המארב וישבו בין ביתאל ובין העי מים לעי וכן יהושע פילה הדיא בתוך
 העם : וישבם יהושע בבקר ויסקר את העם ועל המא וקני ישראל לפני העם העי :
 וכל העם והמלחמה אשר אתו עלו וישבו ויבאו נגד העיר ויחגו מצפון לעי והיני בניו
 בין העי : ויקח בחמשת אלפים איש וישם אותם אורב בין ביתאל ובין העי מים לעיר :
 וישמו העם את כל המלחמה אשר מצפון לעיר ואת העקבו מים לעיר ויהושע פליח
 ההוא בתוך העמק : והיה בראות מלך העי וימהרו וישבימו ויצאו אנשי העיר לקראתה
 ישראל לסלחמה הוא וכל העמו לפועד לפני הערכה והוא לא ידע כי אורב לו מאחרי
 העיר : וינגעו יהושע וכל ישראל לפני העם וינסו דרך המדבר : ויזעקו בלהעם אשר בעיר
 לראצוא אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתחה וירדפו אחרי ישראל : ויאמר
 יהוה אליהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר
 בידו אל העיר : והאורב קם מהרה מקומו וירצו בנסות ירו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו
 ויציתו את העיר באש : ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה
 ולא היה בהם ימים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נחפז אל הרוח : יהושע וכל
 ישראל ראו בידבר הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי : ואלה
 יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתו השאיר לה

ח

ח

צִוְיָהּ לְדַרְךְ וּלְכֹן לִקְרֹאתֶם וְאִמַּרְתֶּם אֵלֵיהֶם עֲבַדְיָכֶם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה בְּרַחֲמוֹתֵינוּ בְּרִית׃ (ד)
לְחַמְנוּ חֵם הַצְמִירְנוּ אֹתוֹ מִבְּחִינֵינוּ בַּיּוֹם צָאֲתָנוּ לִלְכַת אֵלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה נִקְרָא׃
וְאֵלֶּה נִאֲדוּרֹת הַיּוֹן אֲשֶׁר מִלֵּאֲנֵי חֲרָשִׁים וְהִנֵּה הִתְבַּקְּעוּ וְאֵלֶּה שְׁלֵמוֹתֵינוּ וְנַעֲלִינוּ בְּלוּ מִרֵב
הַדֶּרֶךְ מֵאֵד׃ וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצִּירִים וְאִתְּפִי יְהוָה לֹא שָׁאֲלוּ׃ וַיַּעַשׂ לָהֶם
יְהוֹשֻׁעַ שְׁלוֹם וַיְכַרְתַּת לָהֶם בְּרִית לְחַיִּיתָם וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂאֵי הָעֵדָה׃ וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשַׁת
יָמִים אַתְרֵי אֲשֶׁר־בְּרַחֲמוֹת לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ בְּיַרְבֵּי־הַיָּם אֱלֹהֵי וַיִּבְקְרָבוּ הֵם יֹשְׁבֵי־הַיָּם׃
וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־עִירֵיהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעִירֵיהֶם נִבְעִזוּ וְהִכְפִּירָה וּבְאֲרוֹת
וַיִּקְרַת יַעֲרִים׃ וְלֹא הָיוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּית־שְׁבָעוּ לָהֶם נְשִׂאֵי הָעֵדָה בַּיּוֹדֵה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְנְנוּ כָּל־הָעֵדָה עַל־הַנְּשִׂאִים׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַנְּשִׂאִים אֶל־כָּל־הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם
בַּיּוֹדֵה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא נִכְלַ לְנַגֵּעַ בָּהֶם׃ וְזֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם וְהָיָה אוֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה
עֲלֵינוּ קֶזֶז עַל־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים הַנְּשִׂאִים יַחַד וַיְהִי הַטְּבִי
עֲצִים וְשֹׂאבֵי־מִים לְכָל־הָעֵדָה בְּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂאִים׃ וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ
וַיִּדְבַר אֵלֵיהֶם לֵאמֹר לְמָה רַמִּיתֶם אֲתָנוּ לֵאמֹר רַחֲוִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם מֵאֵד וְאַתֶּם בְּקִרְבֵּנוּ
יֹשְׁבִים׃ וְעַתָּה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא־יִכַרְתַּת מִכֶּם עֹבֵד וְהַטְּבִי עֲצִים וְשֹׂאבֵי מִים לְבֵית אֱלֹהֵי׃
וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ כִּי הִנֵּה הִנֵּה לְעַבְדְּךָ אֵת אֲשֶׁר צִוְיָהּ אֱלֹהֵיךָ אֶת־מִשְׁחֵה
עֲבָדָיו לְתַת לָכֶם אֶת־בְּלִד־הָאָרֶץ וְלֹהֲשִׁמִּיר אֶת־בְּלִד־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וַיִּירָא מֵאֵד לְנַפְשָׁתֵינוּ
מִפְּנֵיכֶם וְנַעֲשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה׃ וְעַתָּה הִנֵּנוּ בְּיַדְךָ בְּפֹשֶׁב וְכִישֵׁר בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת
לָנוּ עֲשֵׂה׃ וַיַּעַשׂ לָהֶם כִּן וַיַּעַל אוֹתָם מִיַּד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא דִרְגָנוּ׃ וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם
הַהוּא הַטְּבִי עֲצִים וְשֹׂאבֵי־מִים לָעֵדָה וְלְמִזְבֵּחַ יְהוָה עֲדֵה־הַיּוֹם הַזֶּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר׃ *
וַיְהִי כַשְּׁמַע אֲרוּנֵי־צֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם כִּי־לָכַד יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָרִי וַיַּחֲרִימָהּ בְּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְיִרְחוֹ וְלְמַלְכָּהּ בְּיַד־עֵשָׂה לְעִי וְלְמַלְכָּהּ וְכִי הִשְׁלִימוּ יֹשְׁבֵי נִבְעִזוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְקִרְבָּם׃
וַיִּירָאוּ מֵאֵד בִּי עִיר גְּזֻלָּה נִבְעִזוּ כְּאַחַת עִירֵי הַמַּמְלָכָה וְכִי הָיָה גְזֻלָּה מִדְּהָעִי וְכָל־אֲנָשִׁיָּה
גְּבָרִים׃ וַיִּשְׁלַח אֲרוּנֵי־צֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶל־הוֹיָם מֶלֶךְ־חִבְרוֹן וְאֶל־פְּרָאִם מֶלֶךְ־יִרְמֹת
וְאֶל־רַפְּעֵי מֶלֶךְ־לְכִישׁ וְאֶל־דָּבִיר מֶלֶךְ־עַגְלוֹן לֵאמֹר׃ עֲלוּ־אֵלַי וְעִזְרֵנִי וְנִפְּה אֶת־נִבְעִזוּ כִּי־
הִשְׁלִימָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמִשָּׁתַּי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם
מֶלֶךְ־חִבְרוֹן מֶלֶךְ־יִרְמֹת מֶלֶךְ־לְכִישׁ מֶלֶךְ־עַגְלוֹן הֵם וְכָל־סַחְתָּיָהֶם וַיַּחֲנוּ עַל־נִבְעִזוּ וַיִּלְחֲמוּ
עִלָּיהֶם׃ וַיִּשְׁלַחוּ אֲנָשִׁי נִבְעִזוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־דַּמְחָה הַגְּלָגֶלֶה לֵאמֹר אֶל־תִּרְחַף יַדְךָ מֵעַבְדֶּיךָ
עֲלֵה אֵלֵינוּ מִהֵרָה וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ וְעִזְרֵנִי כִּי נִקְבְּצוּ אֵלֵינוּ בְּלִמְלַכְי הָאֲמֹרִי יֹשְׁבֵי הָהָר׃ וַיַּעַל
יְהוֹשֻׁעַ מִדַּמְחָה הַגְּלָגֶלֶה הוּא וְכָל־עַם הַמַּלְחָמָה עִמּוֹ וְכָל גְּבוּרֵי הַחַיִל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה

אל

טו קרובים חסדו' כי לא נמנה במסורת עם סגולתו : יחזו ויהיו עשפים כח דסכניתי דביל נפח כו' לא יחזו נפחם * מסורה פ' פרוצה ופי'ן
בג' כס' וכל רחמי' בי אהלו'ק : לשה דרשיתם דגם ופלטל חלין היסח' פושט עלרש : אנהנו חר'פ כשוח לבדו : עבד וחשבו עשיו' כלל
אמר'ן כח'פ : הג' דגד דמי סני' חלין דגופוש : זנעשה כזרי' טל כמסנ' : הגנו בידך קל וכשו' הכו'ן ר'אסוכני ונעסרת ד' ופי'ן סכנו
מלך : סכנו סל'ך (סו'אל ב' ריש סי'ין ט) סכנו סגנו' לך (ירמי' ג) סכנו לכניך כ'אסמתי'נו (צור' סוף סי'ין ט) חשבו' חין סמס כח'פ ר'ק
סני'פ : זשאבו' סים טעמס כס'ין כחזיו' ללכיל ולל כני'פ : זיהי כשסע פלגי' כיה ספרי סחז' סו'ה כרפ'ה י'פי'ן מ'פ' כשופוט'ס ז' וכדוכפ'ה
סחרי'נו : מלך ירושל'ם כספרים כ'י וכדפ'ס יסן חין כרי'ס סחרי'ן וכן סחרי'נו סכנ' סין : וכל ירושל'ם סנעקרת ספר יו'ד ספר ל'ל' חין סחפ'ס
סס'וכני'ס כ'אסר'ת ירוש'ם סי'ין כ'י וד'ס כרי'ס ס'י כ'ס' ז'פ' ח'פ'ס סכ'וכני'ס כלל יו'ד ס'י'וד ס'ר'ת'ה ס'פ' ס'פ' ס'פ'ני'ה כ'וכנ'ס ד'ק ס'י' וכס'ס'
סס'ח'ק'ל י'ד וכד'פ'ס'ת רכס פ' כ'י סכ'וכ'ס ק'ר'ת סו'תו ירוש'ה : סס ק'ר'ת סו'תו סל'ס : וס'ק'ס' ק'ר'ת סו'תו ירושל'ם : וככ'ס כ'ס'ל י'ס' ס'פ'ר' סכ' ס'י' י'ל'
כס'פ' ד'ק'רי'ן י'ז'טל' סו'ה ס'פ'ר' י'ל' ס'פ'ס ע' : ס'פ'ס ס'פ'ס'ת ס'פ' ק' ד'סכ'ני'ת י'ז'ר' כ'תקו'ס י'ר'ק'ס כ'י סו'ל'ז' כ'ל' ס'פ' ס'פ' ס'פ'י' :

אֵל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־חוּרָא מֶהֵם בְּיַד־נֶגְדָה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ מִפָּנָיו וְיָבֹא אֲלֵיהֶם
 הַיּוֹשֻׁעַ פָּתָאם כַּל־הַלֵּלָה עָלָה מִדֶּגְלָלָה : וְיִהְיֶם יְהוָה לְפָנָי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא מִכָּה־גִדְלוּת
 בְּגָבְעוֹן וַיִּרְדָּם הַרְקַּ מְעַלָּה בֵּית־חֹרֶן וַיָּבֹא עַד־עֹקֶבָה וְעַד־מְקַרָּה : וַיְהִי בְּנִסְיָם מִפָּנָי יִשְׂרָאֵל
 הֵם בְּמוֹרַד בֵּית־חֹרֶן וַיְהוֹה הַשְׁלִיךְ עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִדֶּה־שְׁמַיִם עַד־עֹקֶבָה וַיִּמְתּוּ רַבִּים
 אֲשֶׁר־מָתוּ בְּאֲבָנֵי הַכֶּבֶד מֵאֲשֶׁר הִרְגּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב : אֹיֹבֵר יְהוֹשֻׁעַ
 לֵיהוָה בַּיּוֹם תַּת יְהוָה אֶת־הָאִמְרֵי לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר וְלַעֲיֵנִי יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשׁ בְּגָבְעוֹן הַיּוֹם
 וַיַּרְחַב בַּעַמְק אֵילוֹן : וַיֵּלֶם הַשֶּׁמֶשׁ וַיַּרְח עִמֹר עַד־יָקִים צוּי אֵיבּוֹ הַלֵּא־הוּא כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר
 הַיִּשָּׁר וַיַּעֲמֵד הַשֶּׁמֶשׁ בְּחַצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא־אֵץ לְבוֹא בַּיּוֹם תְּמִינָה : וְלֹא הָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה לְפָנָי
 וְאַחֲרָיו לְשֶׁמֶעַ יְהוָה בְּקוֹל אִישׁ כִּי יְהוָה נִלְחַם לְיִשְׂרָאֵל :

וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל־הַמְּחֻנָה הַגְּלָלָה : וַיַּנְסוּ חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲבֹאוּ
 בְּמַעֲרָה בְּמְקַרָּה : וַיֵּצֵר לְיְהוֹשֻׁעַ לְאָמַר נַמְצְאוּ חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים נַחְבָּאִים בְּמַעֲרָה בְּמְקַרָּה :
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ גָּלוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֶל־פִּי הַמְּעֵרָה וְהַפְּקִידוּ עֲלֵיהֶם אֲנָשִׁים לְשֹׁמֵרָם :

וְאַתֶּם אֲל־תַּעֲמִדוּ רַדְפּוּ אַחֲרַי אִיבֹכֶם וּוַנְכָתֶם אֹתָם אֶל־תִּתְּנוּם לְבוֹא אֶל־עַרְוֵיהֶם כִּי
 גַתְּנֵם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּיּוֹם : וַיְהִי כְּכֹלֹת יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכָּתֵם מִכָּה גְדֹלָה־מְאֹד
 עַד־תָּמַם וְהַשְׂרָיִים שָׂרְדוּ מִהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־עַרֵי הַמְּבֻצָּר : וַיֵּשְׁבוּ כָל־הָעַם אֶל־דַּמְחָנָה אֶל־

יְהוֹשֻׁעַ מְקַרָּה בְּשָׁלוֹם לְאַחֲרָץ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת־לִשְׁנׁוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ פָּתַחְו אֶת־פִּי
 הַמְּעֵרָה וַהֲצִיאוּ אֵלַי אֶת־חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִדֶּה־מְעֵרָה : וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּצְיָאוּ אֵלָיו אֶת־

חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִדֶּה־מְעֵרָה אֶתוֹ מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶת־מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶת־מֶלֶךְ יִרְמׁוֹת אֶת־
 מֶלֶךְ לְכִישׁ אֶת־מֶלֶךְ עַנְלוֹן : וַיְהִי כַּהֲצִיאוּ אֶת־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ
 אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל־קִצְיֵי אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַהִלְכוּא אֶתוֹ קְרִבוּ שִׁימוּ אֶת־דְּגְלוֹכֶם

עַל־צִיּוּרֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרְבוּ וַיְשִׁימוּ אֶת־דְּגְלוֹתָם עַל־צִיּוּרֵיהֶם : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ
 אֶל־תִּירָאוּ וְאֶל־תַּחַתּוּ חֹקִי וְאַמְצוּ כִּי כַכָּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־אִיבֹכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם גָּלְחִים
 אֹתָם : וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרֵיכֶם וַיִּמְיֶתֶם וַיִּתְּלָם עַל חֲמֹשֶׁת עֲצִים וַיְהִי תְלוּים עַל־הָעֲצִים עַד־

הָעֶרֶב : וַיְהִי לַעֵת וַיָּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּרְיוּם מְעַל הָעֲצִים וַיִּשְׁלַח אֶל־דַּמְחָנָה אֶשְׁרָה
 נַחְבָּאוֹשִׁם וַיִּשְׁמוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת עַל־פִּי הַמְּעֵרָה עַד־עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה :

וְאַת־מְקַרָּה לְכַד יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַזֶּה וַיַּכֶּה לְפִי־חֶרֶב וְאַת־מֶלְכָּה הַחֶרֶם אֹתָם וְאַת־כָּל־דַּגְּפָשׁ
 אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא הַשְׂאִיר שְׂרִיר וַיַּעַשׂ לְמֶלֶךְ מְקַרָּה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יִרְחׁוֹ : וַיַּעֲבֵר

יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִמְּקַרָּה לְבִנְיָה וַיִּלְחַם עִם־לְבִנְיָה : וַיִּתֵּן יְהוָה גִּסְיוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל
 וְאַת־מֶלְכָּה וַיַּכֶּה לְפִי־חֶרֶב וְאַת־כָּל־דַּגְּפָשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הַשְׂאִיר בָּהּ שְׂרִיר וַיַּעַשׂ לְמֶלְכָּה כַּאֲשֶׁר
 עָשָׂה לְמֶלֶךְ יִרְחׁוֹ : וַיַּעֲבֵר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלְּבִנְיָה לְכִישׁ וַיִּחַן עָלֵיהֶם

וַיִּלְחַם בָּהּ : וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־לְכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדָהּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּכֶּה לְפִי־חֶרֶב וְאַת־כָּל־
 דַּגְּפָשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ כָּכֵל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְלְבִנְיָה : אֹיֹבֵר הֵרַם מֶלֶךְ גִּזְר לְעוֹר אֶת־

כִּי בַיּוֹם נִתְחַיָּם כְּדֹמֹסִים אַחֲרֵינוּם כְּמוֹ כְּבוֹד בַּיּוֹם יִהְיֶה וְיִהְיֶה כֵן כְּסֶפְרִים כִּי יֵגֵם לֵב כְּדֹפִים רַמְסֵיכִים : אֵל הַסְּחַנָּה הַגְּלָלָה
 סָחָיִת כִּתְּשֵׁה פֶתַח : וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּצְיָאוּ אֵילָיו כְּבוֹד כְּסֶפְרִים עֲלֵהּ וְיָבֹא עִמָּה סְבַחֲכוֹ בְּלִי כִּסְיָוֹן מ' : וַיָּבֹאוּ כְּהֻצְאוּם כְּאָקֵב לְדֹמֹסִים י' ע'
 שְׂרִיר כָּסָף אַחַד כְּסִיפִים י"ג דְּלוֹסִים י"ח יִשִּׁים הָיָה גֵּעִית כִּסְי' : הַהֲלֹכוֹת מִלְּמַן מְלִין לְכַתִּיבֵין א' לִף כְּסוֹף עִינֹכָה וְלֵב קִיָּת וְסִינָן כְּסִיב כְּרִיס מ' לִךְ וְכַדְיָאֵל ב' כְּסָף : וְאַת מֶלְכָּה הַחֶרֶם כָּלֵל שְׂרִיר כְּסִיבִים סָרִי' וְכָלֵל שְׂרִיר כְּסִיבִים כְּלָל : הַחֶרֶם אֹתָם כְּדֹפֹם נֹשְׁבִינָת
 כְּסִיבִים כְּכַבֵּד נִגְלָיוֹן אֹתָם וְכֵן כְּסִיבִים כְּסִיבִים עֲשֵׂה יַחַת כֵּס כֵּסִיבִים כְּמוֹכ אֹתָם אַחֲרַי מְדוּיָקִים כְּמוֹכ אֹתָם וְעֵרְסוֹס מְסַס יַחַת וְכֵן כֵּסִיבִים
 כִּתְּשֵׂה כְּסִיבִים כְּכָל כֵּלִי יִקַּר : לְעוֹר אֶת לְכִישׁ הָיָה כְּמוֹ כְּשׁוֹל לְכַדוֹ כִּסְפִים כְּכָל כְּדֹפִים יִשִּׁים :

לכיש ויכרו יהושע ואת עמו עד בלתי השאירו שריד:
 ישראל עמו מלכיש ענלנה ויחננו עליה וילחמו עליה: וילכדה ביום ההוא ויכנה לפי הרב
 ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש: ועל
 יהושע וכל ישראל עמו מענלנה חברונה וילחמו עליה: וילכדה ויכנה לפי הרב ואת
 מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לענלון
 ויחנם אותה ואת כל הנפש אשר בה: וישב יהושע וכל ישראל עמו דברת
 וילחם עליה: וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויחנם לפי הרב ויחרימו את כל נפש אשר
 בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כד עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללכדה
 ולמלכה: ויבה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא
 השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ויבס יהושע מפרש
 ברגע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון: ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד
 יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו
 ויהי כשמעו בין מלך חצור וישלח אל יזובב מלך מוזן
 אל המלכה הנלולה: *
 ואל מלך שמרון ואל מלך אנשף: ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות
 ובשפלה ובנמורת דור מים: הבנעני ממורה ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר
 והחתי תחת חרמון בארץ המצפה: ויצאו הם וכל מחניהם עמם עסרוב כחול אשר על
 שפתיהם לרב וסוס ורכב רב טאר: ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחננו יחדו אל מי
 מרום להלחם עם ישראל:

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר בעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים
 לפני ישראל את יסוסיהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש: ויבא יהושע וכד עמם
 המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם: ויתנם יהודה בירי ישראל ויבוס
 מרדפוס עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מורה ויבס עד בלתי השאיר
 להם שריד: ויעש להם יהושע כאשר אמרו יהוה את יסוסיהם עקר ואת מרכבתיהם
 שרף באש:

וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה דכה כחרב כירחצור לפניו היא ראש
 כל הממלכות האלה: ויבאו את כל הנפש אשר בה לפי הרב רחרם לא נותר כל נשמה
 ואת חצור שרף באש: ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויבוס
 לפי הרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: רק כל הערים העמדות עליהם לא
 שרפם ישראל וילתי את חצור לבה שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה ורברמה בזון
 להם בני ישראל רק את כל הארס הכו לפי הרב עד השמרם אותם לא השאירו כל נשמה:
 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא להסיר דבר
 מכל אשר צוה יהוה את משה: ויבס יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת
 כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: כן היה החיך העלה ושפלה

החרים כלה משרון כ"א וכן ואת כל הכמות החרים סמסון: ואל המלכים סו"ל נפיש כספרים כ"א ודמו י"ט: נגב כנרות כספרים כ"א
 סדוייקים כ"א כחארין וכו"ן כסוף לכרו ורפס כ"א כמכליל דף ר"ב כל כנרות כסוף דלא סמיכות וכמו קל וכו"ף סעידס ננתיא ככל"י ור'
 א"מית סתקרק ככב ונמדייקים ככו"ן כסוף פיה ויבין גם כן כמלכיהם א' ע"ו: ואת כל ערי סו"ל נפיש כס"א: המלכים האלה כספרים
 כ"א סדוייקים כ"א כד נמדייקין וכן כ"א: ואת כל מלכיהם סו"ל נפיש כס"א: ושפלתה וסמלתי כ':

שעור ועד בעל גר בבקעת הלבנון תחת הרדרמון ואת כל מלכיהם לפר אצלם וימרום
ימים רבים עשה יהושע את כל השלמים האלה מלחמה: לא היתה עיר אשר השלימה
אל בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את הבל לקחו במלחמה: כי מאת יהוה היתה
לחוק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי יזרחו להם תחנה פני
למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה:
ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מדהר מדהרין מן הר דבר מן ענב ומכל הר
יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע: לא יתיר ענקים בארץ
בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדוד נשארו: ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר
יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם ויראץ שקטרה
ממלחמה: *

יב

ואלה ומלכי הארץ אשר הבו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרח השמש
כנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה: סיחון מלך האמורי הישב בחשבון משל
מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון:
והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים השלח מזרחה דרך בית השמות ומתמן
תחת אשדות הפסנה: ויגבול עיני מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובארועי:
ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשור והמעכתו וחצי הגלעד גבול סיחון
מלך חשבון: משה עבד יהוה ובני ישראל הכיבו ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשה: ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל
בעבר הירדן ימה מבעל גר בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירי ויתנה יהושע
לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדרב ובנגב החתי
האמורי והננעני הפרזי החוי והעבסי:

מלך ירוח
מלך העי אשר מצד בית אל
מלך ירושלים
מלך חברון
מלך ירמור
מלך לכיש
מלך עגלון
מלך גזר
מלך דבר

מלך ירוח
מלך העי אשר מצד בית אל
מלך ירושלים
מלך חברון
מלך ירמור
מלך לכיש
מלך עגלון
מלך גזר
מלך דבר

וירשו חסר יוד ע"פ המפורס והי' ד' במרוץ עיני ע"פ המלכים בני: עד עם כננת מיון ע"פ לפיל פיון י"א: אושפוזת ים אהלם בספרים
וכסודר ד' וסייכוון ויחמו על הירדן מית (ס' טעני) והעריב עד ים: דסכפ ונית כפור ואסדית סי' י' דשימל' הכי סתה סת כספ ידכסי
יחזקל כ"ס) סיון אורימל הישת כפינ' יושע השמוע כפינ' יחזקל סיוסוד' כן אכאמי נמסרה כ"י וסוכס נ"כ כט"ג פיסט פסי וסימול
סיון כסודר ומ"ס ס"ד כפיסין כן כרמל סכריך למחוק לכנסת כ"י איכנו ואפשר לומר הל כל הדוחק ל' כפיסין כן כפי"ו לכסוף וס"ד סכריוס
ס' של מורה ונ"ס כניוס וכל פלמריו דפסינון השימן כע"ן ועיון ע"ס כפ' סמטי: לדאוב בני סר"יש נשארין ונקודתה שורק וס"ל לפ' סכר' ס'
סמטיס דנוס: ולחצו שבט המנשה כל הכנסה פסי: פלכו ככען וכסי הען אריה ע"ג אריה ולכנס ע"ג לכנס כל איהא כסל"ה ע"ס דתי"ס
אכ"ס כסירמ פיש ושורק סמוזי וכירוסלמי פ' כני סעיר ר' ועיר' ור' ורמיה כספ רכ פירת כיוס וסריה דכורה ככניס אריה פ' ג' לכוס ולכנס פ' ג'
אריה כסרס כני סען וסלכו ככען כככ"י אריה ע"ג אריה ולכנס ע"ג לכנס דכל בניין דכן לא קאים מלי כדון לחוס או לפיכ"ת ח"ס עסי בר חסיל
בר חסדי דר' אסטיס כסיר אה כל הווסקיוסין קמי חסומ' דר' חוסטיס פכין ענר ר' על ער אכדל וסלען פיה וסער כסר רכ' לכוס ע"ס ועסי
כסלכות סוסריס פסיל' כעל סכר' כלול'ת:

יב

אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישור מירבה עד יריבון :
 ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון : ורגל עד וגבול הדגשתי
 והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלבה : כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות
 ובארעני הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם : ולא הורישו בני ישראל את
 הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה : רק לשבט יהוה
 לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו : *

מפנה
 כמות
 לאוטליא

ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם : ויהי להם רגבול מערוער אשר
 על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישור על מירבא : חשבון וכל ערופ
 אשר במישור דיבן ובמות בעל ובית בעל מעוז : ויהצה וקדמת ומפעת : וקריתים ושבמה
 וצרת השור בהר העמק : ובית פעור ואשרות הפסנה ובית הישמות : וכל ערי המישור
 וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאיו מרג
 אתאוי ואת דקס ואת ציר ואת דבע נסיכי סיחון ישבי הארץ : ואת בלעם בן
 בעזר הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם : ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול ואת
 נחלת בני ראובן למשפחות הערים וחצריהן : ויתן משה למטה גד לבני גד
 למשפחתם : ויהי להם הגבול יעור וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר

חצי המפר על פני רבה :

ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר : ובעמק בית הרם ובית
 גמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר
 הירדן מורחה : ואת נחלת בני גד למשפחת הערים וחצריהם : ויתן
 משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם : ויהי גבולם ממחנים כל
 הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאר אשר בבשן ששים עיר : וחצי הגלעד
 ועשתרות וארעני ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם :
 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מורחה : ולשבט הלוי לא נתן

ע"ד

משה נחלה יהוה אלהי ישראל היא נחלתם כאשר דבר להם : * ואלה אשר
 נחלו בני ישראל בארץ בניען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות
 המטות לבני ישראל : בגורל נחלתם כאשר ציה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי
 המטה : בירתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים לא נתן נחלה
 בתוכם : כיהיו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם
 ערים לשבת ומגוריהם למקניהם ולקנינים : כאשר ציה יהוה את משה בן עשו בני ישראל
 ויחלקו

על מירבא חד מן ש' לסנירון עד וקריין כל ויפיו כלמסר כע"ג פרשת ויפיו ולמכר פרנס חכין עד מירבא ועיין מ"ס במדבר סימן י"ב : ויהוה
 כפ"ל נחל נדרו בכרם מדוייקים : ובסלבים י"ד דהפך : ויהי גבול בני ראובן וגו' למשפחותם מ"ד מן ח' מלויים כפ"ל במדבר כפ"ל ויהי
 מירבא דראובן : ויתן משה למטה גד וגו' למשפחתם חסר וכן וזה כחלק בני גד למשפחתם שופעין וסס קדמיה וכמ"ל דגל כגו שבכ"ל
 שרמט נשא : ומחשבון עד רמת חצי ספר ונפיקה גדולס לעיל בסוף פלגי ככתבן כמוב וגליון חצי ספר וזין סס מקושי : רק כפ"ל קורס סס
 ומחשבון וכן כגו נפיקה גדולס פכסו כסוף יוסט : וכן ראוינו נפיקה כ"י שכמו כפ"ל חצי ספר כסופים : וסג כולס שס מלות ומתים
 וססו ומתים סלס מלות ומתים וססנה : וזו ראוי גדולס ש"ד"ק לספיר שני הפסוקים סכ"לס כחמכ ספרים כתיבן כ"ל כפ"ל סס וכללו סכי
 מין חסבון כחון : ויתן משה לחצי שבט מנשה וגו' למשפחותם סלס וכן ומתי גלעד וגו' למשפחותם שופעין וסס קדמיה ונפיקה
 שרמט כפ"ל כפרס כס"ל : ויהי גבול ססחנים וגו' כמוב נפיקה גדולס זס לטובו וכססר יסן אכ"ל ויהיבל גדולס חסכים כל יססן וכל
 ממלכות מוג מלך כספן וכל מוג יאר ויהיב מרחן כד כפ"ל : ולא ראוי כזס כסוס כסר : כל חבשן כל ממלכות כס"ל ח"ל יססן וכל
 מלכות סגנו ח"ל יסס כקפ"ל ח"ל סס סס"ל וי"ס כספון ויפיו מ"ס כפ"ל סלגל סככט : סלגל נחלתם כמ"ל צוה למסעי
 דעבינן

את שלוש בני הענק את שש ואת אחימן ואת תלמי יליהו הענק: ויעל משם אל יושבי
 דבר ועסדבר לפנים קריתספר: ואמר כלב אשריפה את לקריתספר ולכדה ונתתי לו
 את עכסה בתו לאשה: וילכדה עתניאל בדקנו אוי כלב ויתקלו את עכסה בתו לאשה:
 ויהי בכואה ותסיתהו לשאול מאת אביו שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה עדי:
 ותאמר תנהלי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתקלה ארת גלת עליות:
 ואת גלת תחתיות: ואת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם: ויהיו הערים

מקצה למטה בני יהודה אלגבול אחס בגנבה קצאל וערר ויגור: וקינח ורימונה ועדעדה:

וקרש וחצור ויתנן: ויה וטלם ובעלות: וחצור וחרתת וקריות חצרין הוא חצור: אפס

ושמע וסולדה: וחצר גדה וחשמון ובית פלט: וחצר שועל ובאר שבע ובזוחתיה: בעלה

ועיים ועצם: ואלתולר וכסיל וחרמה: ועקלג וברמנה ומנסנה: ולכאות ושלחים ועין

ורפין כל ערים עשרים ותשע וחצריהן: בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: וזנוח

ועין גנים תפוח והעינים: ירמות וערלם שזכה ועוקה: ושערים ועדיתיים ורגורה ונרותים

ערים צרבע עשרה וחצריהן: צנן וחרשה ומגדלגד: ודלען והמצעה ויקתל:

לכיש וקת ועגלון: וכבון ולחמס וכתליש: ונרות בית דגון ונעמה ומקרה ערים שש

עשרה וחצריהן: לבנה ועתר ועשן: ויפתח ואשנה ונציב: וקעילה ואכזיב ומראשה

ערים תשע וחצריהן: עקרון ובנתיה וחצריה: מעקרון ויטה כל אשר עליו

אשדוד וחצריהן: אשדוד בנתיה וחצריה ענה בנתיה וחצריה ערנל מצרים והים

הגבול הגבול וגבול:

ובהר שמיר ויתיר ושזכה: וזנה וקריתסנה היא רבר: וענב ואשתמה וענים: ונשן

וחלן ונלה ערים אחת עשרה וחצריהן: ארב ורומה ואשען: ויגוס ובית תפוח ואמקרה:

וחמטה וקרית ארבע היא חכרון וציער ערים תשע וחצריהן: מעון וכרמל וזיה ויימה:

וירעאל ויקדעס וזנוח: הקן גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: חלחול בית

צור ונזור: ומערת ובית ענות ואלתלן ערים שש וחצריהן: קריתבעל היא קרית

יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן: במדבר בית הערבה סדין וסככה: והגבשן

ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן: ואת היבסי יושבי ירושלם לא יוכלו

בני יהודה להורישם וישב היבסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה: ויצא

הגזר לבני יוסף מירחן וירחו למו ירחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר ביתאל: ויצא

מביתאל לזוה ועבר אלגבול הארבי עטרות: וירד יטה אלגבול היפלט עירגבול בית

חרון תחתון ועדגזר והיו תצאתו יטה: ונחלו בני יוסף מנשה ואפרים: ויהי גבול בניאפרים

למשפחתם

ויהיו לו את עכסה בתו בכואה: ויהי בכואה בכואה: פאת אביו כס' ודוסיס יפניס ים אמריק כמ' : ובזוחתיה חל מן גלין דליף
 ינומה יח ולא מקי' : ויפיון כסר נל' סוף פרשת כסלם : ויקתאל למעל כל קען על שני סופים יקרא מסוף ודוסיס חמור כסיס
 ועוד כלל חמר כסיסיו סני חואים נאמנו כמלס ויחיה דשוה כסיס חמת איה ענ' כס' הסניו כמס ודוסיס דנס קל כנו בשבתך וכתבו ודוסיס
 זכאנו מלו הסניס רסיס וקתאל ועדעדה: ויולו חמכי אח' סם כרסו מכולו דף ק"פ : וכן וקתאל דמלכסיס כ"ד: ובצקת הני' מלס אמריק ולכן
 קריאלו בקען חשוף וכן דכסיס טון הוא כחשף קען חשם כדרכו למסות על החמסיס קעלסיס : והוש הגבול סנדל' ק : ושוכה כס' ויש ס' ס' ס' ס'
 בקמלס פסריס וסוכו ק' שוש מלס לכירן : ארב ודושה כמס ספריס כ"י ודושה כרי' סל כד' ל' : ואשען הש' זלל דנס : ויגוש כמ' ויסקמ'
 ספריס כמ' ויניס וק' ויגוס זכמ' ספריס כמ' וק' כד' וכן כס' כ"י כמס זכרו למינמי ויגוס כמ' וק' : ומקדעס כמ' ספריס כ"י סל כ'
 כחשף קען ויפיון י' ס' למיל מל ויקתאל : כא ויכלו יכלו ק' : גזר והיו תצאתו יפיון : ובקמלס פסריס עלל ור' כמ' יפיון קמיוס חמס על ס'
 היסורת דכמס חמ' ראו לכיות חסר דכמסר סס כל אמריקל מנאמיו כמ' : מל גבול היפלטו סאו סאון זס : צממו כמ' מל כסף בית חנלה סיוס
 י' מל' סיו כמ' ויפיון קמלסו כמ' : גזר והיו תצאתו יטה כס' היסס ולל ימכן שניסיין כ"ד משמר כל סימט שניסיין ויפיון יח כמ' ויא'

למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון ויצא הגבול הזמה
המכמת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה וירד מינוחה
עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן מתפוח יד הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו
הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם והערים הסבדלות לבני אפרים בתוך
נחלת בני מנשה בלד הערים וחצירהן ולא הורישו את הכנעני היושב בגור וישב הכנעני
בקרב אפרים עד היום הזה והיו למסע עבר * והיו הגור למטה מנשה ביר
הא בגור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהיו הגלעד
והבשן ויהיו לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני
אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמירע אלה בני מנשה בדיוסף הזכרים למשפחתם
ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לאהיו לו בנים פי אס-נגות ואלה שמות
פנתיו מחלה ונעה חנה מלכה ותרצה ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון
ולבני הנשיאים לאמר יהיה צנה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם יצפי יהיה
נחלה בתוך אחי אביהן ויפלז חבלי מנשה עשרה לכד מארץ הגלעד והבשן
אשר מעבר לירדן כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בנו וארץ הגלעד היתה לבני
מנשה הנותרים והיו גבול מנשה מאשר המכמת אשר על פני שכם והלך הגבול אל-
הימין אל ישיבי עין תפוח למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים
וירד הגבול נחל קנה ונבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון
לנחל ויהי תצאתיו הימה נגבה לאפרים וצפונה למנשה והיו הם גבולו ובאשר יפגעון
מצפון וביששכר ממזרח והיו למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויכלעם ובנותיה
ואת ישיבי דאר ובנותיה וישיבי עיר דר ובנותיה וישיבי תענך ובנותיה וגנדה ובנותיה
שלושת הנפת ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויאל הכנעני לשבת
בארץ הזאת והיו כי חקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו
וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתת לנו נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני
עסר ער אשר עדיכה ברכני יהוה ויאמר אלהים יהושע אס-עסרב אתה ערה לך
היערה ובראת לך שם בארץ הפרי והרפאים בראיך לך הר אפרים ויאמרו בני יוסף

לא

ידע דהם כגון כאשר יהיה ו' וסמוך הוא וברוך להגיה ז' ולכוסף וגבול ים ויהיה לפיל נסתינ פ"ו עו בית חורן נעלה זו יסכל החלוקים
השייכים נחש וימר בחקת ספרים חסר נחמה ומקטם מלא דמלא וים מלא ויא' קדמה וים מלא ז' או נחמה ופיין חסר הכתובה נח"ל כס"מ
שלה נס"ל ולבני הנשיאים כספרים כ"י פרויקט ונקט לפוכי ישינים מלא דמלא ונדפסותי אחריהם כמב ספר יוד קדמה ומל"ד פנינה
ונחמה סוף"ל לך נחמה כל נביאים וכמוני כשיאם כמב בר מון ד' וכו' ובניה ללא כחן לכן כל להגיה כל כניאים וכמוני כשיאם כמב מלא
דמלא כמו שמכאנו זה כספרים המדויקים ונס כל המחרים שכנביאים וכמוני הם מלאים דמלא וכל הספרים חון נחמה ישימו מן הכלל משמתי
זה ראיתי אחד כך במסופי כ"י סמוך נפירוס כל כניאים וכמוני כמב כשיאם : ויעלו חבלי מנשה חס"מ נפחם והמסורת עליו למ דמוס
פתח וכל הנבלי כדומיה : בוח שאן ובנותיה ונ"ו דמים האילופים שכפלו כספרים כשטה ובנותיה שכסוק זה וכל פי המסורת כולם שכסוק
קליים ומ"ו חון מן הענך ונכמיה סהול חסר וכן במסורת כ"י ב' חסר כמסורת מקרון הענך וכן נלמתי במסורת כ"י ג'לם ונכמיה ס' חסר כניאים
וב"ל מקרון הענך דיושע לפיל ס' ס' וכו' הענך ינלעם דספוטיו א' ונכמיה ב"א מיתבה ויהיה ריש מ"ס וכל מוריתל וכמוני
דכומה בר ד' וסיתן מגדו דור (ד"א ח' ז') בית אל יסכה (ד"ס ב' י"ג) סוכו חמנה (ד"ס ב' כ"א) מלא הססה הם מלאים וסחר דכומים
חסרים ופיר אלמ"י לפיל אחר כספרים מדויקים כ"י ובנותיה ר' מלא כמובים וס' מגדו דור יסכה יסכה סוכו יסכה : ויאמר אלהים יהושע
כ"א חסר יסכה יסכה מקרון הענך דיושע יסכה יסכה : וכל מוריתל דכומיון ונכמ"ו סמי מסרות או סוג
ככובען מלא שחמלכות נרסין וסורת הכסוס דפוך כרש חק כרובה מיקון : וזה יסכו דאר דפוס יסן ובנתקת ספרים כ"י סוף"ל נכמיה :
וישיבי עין דר ברוב הכספיים חסר ו' או נכמיה יסן כמב דאר נח"ל וכל יסכן כפי המסורת כמנה לסימן ד' כמב א' ויחמ יהס סוף הרסון
שכסוק זה ולא הסני : הענך כספרים כ"י מדויקים הענך כשול לכדו וכן לפיל כשני י"ב ולקמן נסתינ כ"א : ויאמר אלהים יהושע כספרים
כ"י מלא יוד וכמקרא גדולה חסר וכן במסורה גדולה כספר ב' חסר כמובים וסיתן ויקרא יהוה כן כל אל ס' ויאמר מלאים יהושע פ"ב ולא ידעתי
חס חסר זה או אחר נכספיה לריבא אחריני : היערה נרוב כספרים כ"י ודפוסים יסכים ע"י"ן כשול לכדו :

לא

לא ימצא לנו החר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק אשר בבית שאן ובנות עיר
ולאשר בעמק יזרעאל ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפריים ולמנשה לאמר עסרם אתה
וכן ברזל לך לא יהיה לך גורל אחר כי הר יהודה לך כי יער הוא ובראיתו יהיה לך
תצאתו בית ירושלים את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חיק הוא * יח

ויקחלו כל יערת בני ישראל שלה ושפינו שם את האהל פוער והארץ נכבשה לפניהם ;
ויאתרו בני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים ויאמר יהושע אל בני
ישראל עדינה אתם מותרים לנו לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם ;
הבי לכם שלשה אנשים לשבת ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם
ויבאו אלי והתחלקו אותה לשבעה חלקים יהודה ועמר על גבולו מפגב ובית יוסף ועמר
על גבולו מצפון ; ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם
גורל פה לפני יהוה אלהינו ; כי אידחלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגר יראובן
וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחיה אשר נתן להם משה עבד יהוה ;
ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לנו ויתהלכו בארץ
וכתבו אותה ושבו אלי ופה אשליף לכם גורל לפני יהוה בשלה ; וילכו האנשים ויעברו
בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המפתח שלה ; וישלף
להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם ;
ועל גורל מטה בני בנימין למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני
יהודה ויהוה הגביל לפאת צפונה מדהירדן ועלה הגביל אל בתי יריחו מצפון ועלה
כרר ימה והיה תצאתו מדברה בית און ; ועבר משם הגביל לזוה אל בתי לזוה נגבה
היא בית אל וירד הגביל עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית הרוח תחתיו ; ותאר
הגביל ונסב לפאתים נגבה מדהר אשר על פני בית חורן נגבה והיה תצאתו אל קרית
בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאתים ; ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא
הגביל ימה ויצא אל מעין מי נפתוח ; וירד הגביל אליקצה ההר אשר על פני גי בדהנם
אשר בעמק רמאים צפונה וירד גי הזם אל בתי היבוס נגבה וירד עין רגל ; ותאר מצפון
ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה ארמים וירד אבן בהן בדראובן ; ועבר
והיו אל בתי מול הערבה צפונה וירד הערבה ; ועבר הגביל אל בתי בית חגלה צפונה והיה
וצאות תצאתו הגביל אל לשון יסדמלח צפונה אליקצה הירדן נגבה זה גבול נגב ; והירדן יגבול
אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימין לגבוליה סביב למשפחתם ; והיו הערים למטה
בני

לא ימצא לנו המורה עליו לית ומלטי : אבותיכם : במקום פנים עלה לעלה בין המורה , יושב כולם עליהם : ויתהלכו בין כויר ואחרי ;
ויכתבו אותה במקום פנים עלה וכן כון של מי המורה דברים נלמ והתחלקו אתה שבטון חסר כי הוא חסר : החסרים : על גבולו
סנגב במקום גדולה כמו גבלו ומסר עליו חסר וכל פנים כי פרויקט ודפוסים ישנים עלה ואל וכן רמוי שלל כנסה זה המורה מס
פנים עליהם ויהיו נחמר כסי פרט חי טרס בשלה כסי וכן מה המאה שלח טכטוק וכנסו כתמו עליהם במקום פנים לז' ; לבני
ישראל כמחלקתם : במקום גדולה וקטנה כמו בנימין ס' לפני וכל רמיאם כשום ספר : ישת וזוה והיו ק' ופיון לעיל סיון ס' : מדברת
מקום פנים ס' ; נקטן ממנס כפי המורה רישטיר רים סימן י' רמוי לסימן כנסת וכן כעלול דף ר' וכו' מדברת כיה פין : מדברת רובן
(שנים א' י') הני' כפנת ס' על פי שמחריטן נח נחו כן לפי מה סמכים : והמורה דעתן ספרת א' וכל שנים למחורת שלנו : נגבה וזוה
היו ק' כפי שמחריטן לעיל כו' ס' : אכן בהן כסי' כלמיל כסימן ס' ומסע סמכות עליו כמי' יהודה ועלה מכן כן ס' סמוק לעיל הכיו
נגורל יורד ושלה וזוה דבור כניח וירד : והיה והיו ק' כסי' לעיל סימן ס' : תצאתיו מנחות ק' כן מנחות במקום פנים ידויקים
ובספרים יש חילופים ומה סכנתו כון על פי המורה סכנתו לעיל כסימן י' : ובל אתו הני' כחולם ככל הספרים וכנחת ספרים חסרים
עלה ואל וכתב עליו ימיר ואל וכל ספרים כי ונס דפוסים ישנים חסר ואל : ובמקום פנים ס' כפי המורה וכל כנסת נקטן ואל סכנתו
כדף כ' כנסת : על כנסת כחול ומשך העלה כמקם על עלה ומורה אז כל מלך סיה' לעיל כנסת ס' כן חסר מקום פנים כנו

בנימין למשפחותיהם יריחו ובית חנניה ועמק קציץ : ובית הערבה וצמרים ובית אל
 והערים והפרה ועפרה : וכפר העפוני והעפני ונבע ערים שתיים עשרה וחצריהן : ונבעו העמק
 והרמה ובארות : והמצפה והנפירה והמצה : ורקס וירפאל ותראלה : וצלע האלה
 והיבוס היא ירושלים גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימין
 למשפחתם : ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחות ויהי
 נחלתם בתוך נחלת בני יהודה : ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה : וחצר
 שועל ובלה ועצם : ואלתולר ובתול חרמה : וצקלג ובית הרמבת וחצר סוסה : ובית
 לכאות ושרון ערים שלש עשרה וחצריהן : עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן :
 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני
 שמעון למשפחתם : מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כיהודה חלק בני יהודה רב מהם
 וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם : ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם
 יהו גבול נחלתם עד שריר : ועלה גבולם לימה ומרעלה ופנע ברבשת ופנע אל הנחל
 אשר על בני ינעם : ושב משריד קרמה מורח השמש על גבול פסלת תבר ויצא אל
 הדברת ועלה יפיע : ומשם עבר קרמה מורחה גתה חפר עתה קציץ ויצא רמון המתאר
 הנעה : ומסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו בני יפתחאל : וקפת ונהלל ושמרון
 ויראלה ובית לחם ערים שתיים עשרה וחצריהן : זאת נחלת בני זבולן למשפחות הערים
 האלה וחצריהן :

ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם : ויהי גבולם יורעאלה ודבסלות
 ושנים : וחפרים ושיאון ואנחרת : והרבות וקשיון ואבץ : ורמת ועיד גנים ועין חרה ובית
 פצץ : ופנע הגבול בתביר ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירחן ערים שש עשרה
 וחצריהן : זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן : ויצא
 הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם : ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף :
 ואלמלך ועמקד ומשאל ופנע בכרמל הימה ובשחור לבנת : ושב מורח השמש
 בית דגן ופנע בזבלון ובני יפתחאל צפורה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל :
 ועברן ירחב וחמון וקנה עד צידון רבה : ושב הגבול הרמה ועד עיר מכצר צר ושב הגבול
 חסה והיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה : ועמה ואפק ירחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן : והיו
 זאת

ועלך עז קלבים (ישעיה י"ט) לנו קצץ און לו (מיליס פ"א) ולוויס ונכאר הפולם עם החקק נעלה כי יגב"א איש יוא כן מכני במהריך
 שבתקף עתו וכן יוא עם החקק כחולם כשהמלה איננה זכירה ולא נעלה כמו יגב"ל אמו פ"ב וקטע דמיון כי בחילוסים של מקרא כי רמתי
 לכ"י ונבע אתו ולכ"א יגב"א אתו ולכו סוכים על קריאת ג"א ונס כמקרא יפנה מהרפוס כחבר מחוקק ל' להורוג ח"ל זה החילוף ויכריד לי סיון :
 העמוני כעמוני ק' : והמצפה נפול : וצלע האלה והיבוס היא ירושלים נס"א כי ויב"כיס" נסופר היא"ו ירושלים במהריך ובמקף : בני
 שמעון למשפחותם חר און ח' מלשים וזהו קדמה דשמון כח"ם כפרס נס"א : ואלתולר כרוב הספרים מלה חתם : וצקלג הכ"ל חר נקמן
 צוקת הספרים וקצתם נפחה וי"ם סבכ"ד כמלהריך : ושרון נס"א לא נס"א והיא כמגול כרוב הספרים יוס חתן כצרי : ראמת נגב כן כרוב
 נכמה ספרים כי ולעוטס יפנים עליו למ כתיב אל"ף וס"א נפתח לא בחולם וי"ם כמוב נלא אל"ף : הדברת נחלת ספרים
 כר"מ בלא מהריך וכן לקמן סיון כ"א : מזה חפר לא מפי"א ספורת הגבול : והיו תצאתיו נס"א כי כתיב ויהי חתן וכו' ויסוף סוף
 מלון וכן כחזונים נס"א וקרון נס"א כמ"ם נעלה סיון ס"ו : ופתחאל ב' צמנין ופרון מלון ומקף כתיביון : ויראלה נס"א כי כתיב וכן דר"ג
 נפגם נכרו ס"א ויראלה כר"ם ע"כ : ונכאר ספרים נר"מ : בני זבולן למשפחותם וכו' במהריך דענין מן ח' מלשים סכמתי דפרס
 ס"א : לבני יששכר למשפחותם וכו' קדמה דיששכר מן ח' מלשים כמ"ם נ"כ"ל : וחפרים ושיאון כס"ן ויכתיב ופיין מ"ם נ"כ"ל ואל חתן ס"ו ד'
 ושחצומה וסמנייה ק' : מטה בני יששכר למשפחותם חכר וזהו נמראה דיששכר ס"א נכמה מס המלשים דפרס נס"א : בני אשר למשפחותם
 חר און ח' מלשים וזהו קדמה דאשר כמ"ם נ"כ"ל : בית דגן הכ"ל בחולם ונכאר עליו ליה וחסר ויפנה דייסס הנ יסל נקמן וספורת סוף :
 ונבע בזבלון נקמת ספרים ערויקים חסר ו"ו קדמה ואל"ו ו"ו כתיב וכו' נכרי דלקמן דפרס ופנע בזבלון מכנה ויס"א כ"ם האפורת ס' כתיב
 כן וסיון מסר נס"א וי"ם וכן ונכמ"ס נכמ"ס פ"י : והיו והיו ק' : סחבל נקמת ספרים ס"א : נכול וקצתן ס"א וכן נכמ"ס ככ"ל נכ"ל

נבעו העמק
 ככרית
 ככרית
 י"ט

ט

מג

בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חנניה ועמק קציץ : ובית הערבה וצמרים ובית אל :

והערים והפרה ועפרה : וכפר העמוני והעפני וגבע ערים שתיים עשרה וחצריהן : ובעזרה עמונה

והרמה ובארות : והמצפה והנפירה והמצה : ורקם וירפאל וחראלה : וצלע האלה

והיבוס היא ירושלים גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן

למשפחתם : ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותיהם והיו

נחלתם בתוך נחלת בני יהודה : והיו להם בנחלתם באר שבע ושבע ומזורה : וחצר

שועל ובלה ועצם : ואלתולר ובתול וחרמה : וצקלג ובית הרמנת וחצר סוסה : ובית

לכאות ושרון ערים שלש עשרה וחצריהן : עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן :

וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה ערבע עשרה באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני

שמעון למשפחתם : מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כיהיה חלק בני יהודה רב מהם

וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם : ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם

יהי זבול נחלתם ער שריר : ועלה גבולם לימה ומרעלה ופנע ברבשת ופנע אל הנחל

אשר על פני יקנעם : ושכ משריר קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל

הדברת ועלה יפיע : ימשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עפה קציץ ויצא רמון המתאר

הנעה : ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו בני יפתחאל : וקטת ונהלל ושכרון

ויראלה ובית לחם ערים שתיים עשרה וחצריהן : זאת נחלת בני זבולן למשפחות הערים

האלה וחצריהן :

ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם : והיו גבולם יורעאלה ודבסלות

ושונם : וחפרים ושיאון ואנחרת : והרבית וקשיון ואכץ : ורמת ועין גנים ועין חרה ובית

פציץ : ופנע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם חירון ערים שלש עשרה

וחצריהן : זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן : ויצא

הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם : והיו גבולם חלקת וחלי וכטן ואכשא :

ואלמלך ועמעד ומשאל ופנע בכרמל הימה ובשיחור לבנת : ושכ מזרח השמש

בית דגן ופנע בזבולן ובני יפתחאל צפונה בית העמק ונעיל ויצא אל כבול משמאל :

ועברן ורחב וחמון וקנה ער צירון רבה : ושכ הגבול הרמה ועד עיר מכצר צר ושכ בזבול

חסה והיו תצאתיו הימה מחבל אכויבה : ועפה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן : והיו

זאת

זאת

ועל פי השלבים (יפיעים ל"ט) לכו יקראו לו (פילוסוף) ודוידים ונמאר החולם עם החקף נחלת כי יגב"ו איש יצא כן פסני במחריק
שכחתיק עמו וכן יצא עם החקף בחולם כשהמלה איננה זמירה ולא משליל כמו יקלל כמו פ"כ וקסא נתינו כי בחילוסים כל מקרא כ"י המתי
לכ"י יצבי- אחו ולכ"י יגלל אחו ואינו סומכים על קריאת כ"ל ונס נאקרא ישנה מהדפוס כבוד מחוקק ל להודיע ל זה החילוק וברוך לי סיון :
העמוני הספוסה ק : והמצפה כפול : וצלע האלה והיבוס היא ירושלים כס"ל כ"י יב"ב"ט כסופר היא ירושלים כמחריק ונחקק : בני
שמעון למשפחותם חד מן ה מלאים וזהו קדמה דשמון כ"ט כפרים נסח : ואלתולר כרוב הספרים מלה חתה : וצקלג הל"מ דקציץ
בחקת הספרים וחקתן נפתח ו"ט שפכ"י במחריק : ושרון דמ"ת לא כס"ל והיא כפול כרוב הספרים ויש מהן כתיב : ראמת נגב כן כמס
בכמה ספרים כ"י ודמוסטי יסכים כ"ל ק ונכסר עליו למ כתיב אל"ף וק"ט כפתח לא בחולם ו"ט כתיב רמח בלא אל"ף : הדברת נחקת ספרים
הד"מ בלא מחריק וכן לקח סיון כ"ל : גתה חפר לא מתיק כ"ל ספורת גדול : והיו תצאתיו כס"ל כ"י כתיב והיסוק וכו' וסיוט הוא
סיון זה מן הכתובים כ"ל מחריק כ"ל כ"מ לטוב סיון ס' : ופתחאל כ' כפתיח ופרין מלין וחקף בנייהון : ויראלה כס"ל כ"י כריס וכן דמ"ב
פסג כפרו ס"ל ויראלה כריס פ"כ : ונמאר ספרים גדול : בני זבולן למשפחותם זהו כמראה דזבולן מן ח' פלאים סכמתי כפרס
סח : לבני יששכר למשפחותם זהו קדמה דיששכר מן ח' מלאים כמ"ט כ"ל : וחפרים ושיאון כס"ל יאנתי וסיון מ"ט כ"ל ואיחנן ס' ד"ל
ושחצומה וסחתיים ק : מטה בני יששכר למשפחותם חסר זהו כמראה דיששכר ס"ל כפנה מכ האלמים כפרים נסח : בני אשר למשפחותם
חד מן ח' מלאים וזהו קדמה דאשר כמ"ט כ"ל : בית דגן כ"ל מיל בחולם ונכסר פליו ליה וחסר ודרישתי דריסים בני יצל דקמן וסמות הוא :
ונגע בזבולן נחקת ספרים פלויקיים חסר ו"ו קדמה ובל"ו ו"ו כמראה וכן מחרי דלקח כפרים ופנה בזבולן מנכב וס"ט כ"ל האשורת כ"ל כתיב
כן וסיון כמסר נס"ג ו"ט וכן קדמה דנכסר כ"י : וירחו וכו' ק : סחבל נחקת ספרים ס"ה כפול וחקתן סרי וכן נכסר כ"ל כ"ל כ"ל

מלך
כ"ל
כ"ל
כ"ל
כ"ל

יט

ואת נחלת מטה בני-אשר למשפחתם הערים וחציריהן: לבני נפתלי יצא
 הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם: ויהי גבולם מחלף טאלון בצעננים ואדמי הנקב
 ויבנאל עד-לקום ויהי חצאתיו הירדן: ושם הגבול יפה אונורת תבור ויצא משם חקקה
 ופנע בזבולן מנגב ובאשר פנע מים וביהודה הירדן מורח השמש: וערי מבצר הצרים
 צר וחפת רמת וכנרת: וארמה והרמה וחצור: וקרש וארעי ועין חצור: ויראון ומנדל-
 אל חרם וכיתענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחציריהן: ואת נחלת מטה בני-נפתלי
 למשפחתם הערים וחציריהן: למטה בנידן למשפחתם יצא הגורל השביעי:
 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: ושעלבין ואילון ויתלה: ואילון ותמנתה
 ועקרון: ואלתקה וגבתון ובעלת: ויהר ובני-ברק וגת-רמון: ומי הירקון וברקון עס-הנבול
 מיל ופו: ויצא גבול בנידן מהם ויעלו בנידן וילחמו עס-לשם וילכדו אתה ויבנו אתה
 לפי-חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: ואת נחלת מטה בני-
 דן למשפחתם הערים האלה וחציריהן: ויכלו לנחל את-הארץ לנבולתיה ויתנו
 בני-ישראל נחלה ליהושע בדתן בתוכם: על-פי יהוה נתנו לו את-העיר אשר שאל את-
 תמנת-סרח בהר אפרים ויבנה את-העיר וישב בה:

הפאר
 טעני
 לאיטליאני

אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בדתן וראשי האבות למפות בני-ישראל ו
 בגורל ובשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את-הארץ: *
 וידבר יהוה אליהושע לאמר: דבר אל-בני ישראל לאמר תנו לכם את-ערי הפקלט אשר-
 דברתי אליכם ביר-משה: לנים שמה רוצח מכה-נפש בשגנה בכלי-דעת והיו לכם
 למקלט מגאל הדם: ונס אל-אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני
 אגני העיר-ההיא את-דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו-לו מקום וישב עמם: וכי
 ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את-הרוצח בירו כי בכלי-דעת הכה את-הערה: ולא שגנה
 הוא לו סתמול שלשום: וישבו בעיר ההיא עד-עמדו לפני הערה למשפט עד-מות הכהן
 הנחל אשר יהיה בימים ההם או ישוב הרוצח ויבא אל-עירו ואל-ביתו אל-העיר אשר-הנס
 משם: ויקרשו את-קדש בגליל בהר נפתלי ואת-שכם בהר אפרים ואת-קרית ארבע היא
 חכרון בהר יהודה: ומעבר לירדן יריחו מורחה נתנו את-בצר במדבר במישור ממטה-
 ראובן ואת-ראמות בגלעד ממטה גר ואת-גלון בפשן ממטה מנשה: אלה היו ערי הסועדה
 לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנים שמה כל-מכה-נפש בשגנה ולא ימות ביד גאל
 הדם עד-עמדו לפני הערה: * ויגשו ראשי אבות הלויים אל-אלעזר הכהן ואל-יהושע
 בדתן ואל-ראשי אבות הפפות לבני ישראל: וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר
 יהוה צוה ביר-משה לתת-לנו ערים לשבת ומנרשיהן לבהמתנו: ויתנו בני-ישראל ללויים
 מנחלתם אל-פי יהוה את-הערים האלה ואת-מנרשיהן: ויצא הגורל למשפחת

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

הקדתי

אמל יאס סכן כוא נהלי נצווי: טאלון נדפוסים אחרונים הטלף כמחן וככל ספרים כ"ודפוסים קדושים נצווי: אונות כמקרה נחלס
 כמובן מלי"א מונה אונות מ"כ: ומין להסות אונות להכ"ו וכלכום יסן ה"כף נקחן וכספר ספרים כמיה: חקקה מליצי על ק"ף קדמית לא דנק
 לו רשי ונעקב ספרים כמ"א נו"א סוירק: ופנע בזבולן פיין פ"ס לפיל כל ומנט בזולון: וירשו מד מן ד חסר"מל פי הסטור כמ"ס כמלכיים
 כ"ו וז"ל כמלכיים: וירדבר ח' אל יהושע לאמר וכל סכר יכוסם כמיי ויפטר כ' וכמן לאמר וירדכ ודכור לטון עז סוסה וכסוכה פ' אלו סולון
 ח' אלא מ' חל"א חכ"י ח' נאמרה פ' רוחים נלשין פזה מסכי כמס על מנש פיין יקום יכוסם כמד ל' וכש יקר: וזה גלון גולון':

כ

למשפחת

את־קרתה ואת־מגרשה: את־דמנה ואת־מגרשה את־נהלל ואת־מגרשה ערים ארבע: *
(וממטה ראובן את־עיר מקלט הרצח את־צצר במדבר ואת־מגרשה את־הצה ואת־
את־מגרשה: את־קדמות ואת־מגרשה ואת־מיפעת ואת־מגרשה ערים ארבע:)

לא וא

וממטה גד את־עיר מקלט הרצח את־רמת בגלעד ואת־מגרשה ואת־מחנים ואת־
מגרשה: את־חשבון ואת־מגרשה את־יעזר ואת־מגרשה כל־ערים ארבע: כל־הערים
לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים והיו גורלם ערים שתיים עשרה: כל
ערי הלויים בתוך אחוזת בני־ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשהין: תהיינה הערים
האלה עיר עיר ומגרשהיה סביביתה בן כל־הערים האלה: ויתן יהוה לישראל
את־כל־הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: וינתן יהוה להם מסביב ככל
אשר־נשבע לאבותם ולא־עמד איש בפניהם מכל־איביהם את כל־איביהם נתן יהוה בידם:
לא־נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר־דבר יהוה אל־בית ישראל הכל בא: *

כב

יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל־
אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר־צויתי אתכם: לא־עזבתם
את־אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את־משמרת מצות יהוה אלהיכם: ועתה
הניח יהוה אלהיכם לאחיכם פאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל־ארץ
אחוזתכם אשר ונתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: רקו שמרו מאד לעשות את־
המצוה ואת־התורה אשר צוה אתכם משה עבד־יהוה לאהבה את־יהוה אלהיכם וללכת בכל־
דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקהו ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ויברכם יהושע
וישלחם וילכו אל־האליהם: ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחצי נתן יהושע עמי
בעבר הירדן מעבר הירדן יפה וגם כי שלחם יהושע אל־האליהם ויברכם: ויאמר

כב

אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל־אהליכם ובמקנה רב־מאד בכסף ובזהב ובנחשת
ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקי שלל איביכם עם־אחיכם: וישבו וילכו בני־
ראובן ובני־גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר־בארץ פגעו ללכת ל־ארץ
הגלעד ל־ארץ אחוזתם אשר נאחזיבה על־פי יהוה ביד־משה: ויבאו לגלילות הירדן אשר
בארץ פגעו ויבנו בני־ראובן ובני־גד וחצי שבט המנשה שם מוצב על־הירדן מוצב גדול
למראה: וישמעו בני־ישראל לאמר הנה־בנו בני־ראובן ובני־גד וחצי שבט המנשה את־
המוצב

נחקק ספיים כל־לם בלם מאריך כל־למיל סימן ים: את קרתה נחקק למסוס יסנים ואת קרתה ונשאר ספרים כיוונת כלל ואל וגם כמסורת
סנו זה עם כל את הכמונים נפנין: קודם וסמשה גד ים ספרים סמכוס נסם סני ססוקים ואלו הן: וממטה ראובן את צצר ואת
מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה: את קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת (ס"א את) ואת מגרשה ערים ארבע: וכן ראוי כלמסוסים
יסנים וססוקים אלו הם נס גד"ה א': ונס"ם יסנים כ"י ססוק ראסון כסון כלושן אחר: וממטה ראובן את עיר מקלט הרצח את צצר
במדבר ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה (ס"א ואת יהצה): וכן כדלם כסון למרס ד' פרים לו לפי הסכום סמכוס נס ערים שתיים עשרה
ור"ק כסב למיל כססוק לבני מדרי זלם כזה סססוק אומר כי שנים עשר פרים היו לכני אררי מתסס ראובן ונתסס גד ונתסס זכולון: ולפסס
כספור פרים לם כסב אלם סמוכה פרים מתסס זכולון ארכס: ומתסס גד ארכס: ומתסס ראובן לם כסב: וי"ם אונס כסס ומתסס ראובן ספ ספ יסן
ולם מגרשה את יהצה ואת מגרשה: א' קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת מגרשה פרים ארכס: ולא ראוי סני ססוקים אלו נסוס ספר יסן
מדוייק אלם אונס כמקסס וראוי כי כסלל רבינו סלוי ז"ל צוה סאלה וססס אים דלסל לם חסוב לסו כד"ה חסוב לסו כרס' מתססונו כי חסס
כסויים כספריים עכ"ל ומיין חס סמכוס כרס' כנליון ופ"ס למעלה כס' י"ג כמסנון חסי כספר כססוקים: וחיילוף כוס סלסמי כנחתיי סיין י"פ"ם:
לראובני סרי"ס כספריין וכקורה סלה סורק ואל"ף כסה כרס' כפססס פינחס: כאשר דבר להם. מד מן ה' לסס דסניוין לנס וסלסס כספורג
פרסס כסלמקד סיין י"א: ועתה פנו ולכו נחקק למסוס יסנים פנו וסערו וכסאר ספרים ולכו וכן פרנס יוכסן וסליו: ויברכם יהושע כרי"ס
כסול לכדו כמסנונו: ולחצי שבט המנשה סס"א כספריין כסניוין סכסנין: סעבר הירדן כספריין וכן סול כדוס סספרים כססרי רכס
מפרסס אום סני"ס סג' מלין כסניוין כ' קריין ס"ס וסוסף כסוב וחד חילוף ס' כסויין כ' סעבר ולסמי כסס סניסס כסי ססס כסל': אהליהם
ויברכם סרי"ס כסול:

כב

מִזְבַּח אֶל־מִטָּל אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־גִּלְיָחַת הַיַּרְדֵּן אֶל־עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּקְהָלוּ בְּלִעְדֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שָׁלַח לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לְצַבָּא:

וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי־רְאוּבֵן וְאֶל־בְּנֵי־גַד וְאֶל־חֲצִי שְׁבַט־מְנַשֶּׁה אֶל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶת־

פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן: וַעֲשֶׂרֶה נְשִׂאִים עִמּוֹ נְשִׂיאַ אֶחָד נְשִׂיאַ אֶחָד לְבֵית אָב לְכָל מִשְׁוֹת

יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רֹאשׁ בֵּית־אֲבוֹתָם הֵמָּה לְאֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹאוּ אֶל־בְּנֵי־רְאוּבֵן וְאֶל־בְּנֵי־גַד

וְאֶל־חֲצִי שְׁבַט־מְנַשֶּׁה אֶל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד וַיְדַבְּרוּ אִתָּם לֵאמֹר: כֹּה אָמְרוּ כָּל עַדְתַּי יְהוָה מִהַר

הַפֶּעַל הַזֶּה אֲשֶׁר מַעֲלַתֶּם בְּאֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה בַּכְּנוֹתְכֶם לָכֶם מִזְבַּח

לְמַרְדְּכָם הַיּוֹם בִּיהוָה: הַמַּעֲטָלְנֵי אֶת־עֵינֵי פַעוֹר אֲשֶׁר לֹא־הִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

וַיְהִי הַנֶּגֶף בְּעַדְתַּי יְהוָה: וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהָיָה אִתְּכֶם תַּמְרֵדוֹ הַיּוֹם בִּיהוָה:

וּמֵחָר אֶל־כָּל־עַדְתַּי יִשְׂרָאֵל יִקְצֹף: וְאַךְ אִסְרַטְמָאָה אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם עִבְרוּ לָכֶם אֶל־אֶרֶץ אַחֲזַת

יְהוָה אֲשֶׁר שָׂכַדְשֶׁם מִשְׁכַּן יְהוָה וְהֶאֱחָזוּ בְּתוֹכָהּ וּבִיהוָה לֹא־תַמְרְדוּ וְאוֹתְנֵי לֹא־תַמְרְדוּ בַּכְּנוֹתְכֶם

לָכֶם מִזְבַּח מִבְּלַעֲדֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: הֲלֹא עֵינֵי בְּדוּרְחַ מַעַל מַעַל בְּחָרָם וְעַל־כָּל־עַדְתַּי

יִשְׂרָאֵל הִיָּה קִצְף וְהוּא אִישׁ אֶחָד לֹא נִוְעַ בְּעֵינָיו:

וְחֲצִי שְׁבַט־הַמְנַשֶּׁה וַיְדַבְּרוּ אֶת־רֵאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: אֵלֹהִים אֱלֹהִים וְיְהוָה אֱלֹהִים וְיְהוָה

הוּא יָדַע וְיִשְׂרָאֵל הוּא יָדַע אִסְרַמְרַד וְאַסְרַמְעַל בִּיהוָה אֶל־תּוֹשִׁיעֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה: לְבָנוֹת

לָנוּ מִזְבַּח לְשׁוּב מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְאַסְרַמְעַל עָלֵינוּ עֲזָרָה וּמִנְחָה וְאַסְרַמְעַל עָלֵינוּ זְבַח שְׁלָמִים

דָּוָה הוּא יִבְקֹשׁ: וְאַסְרַמְעַל מִדָּבָר מְדַבֵּר עֲשִׂינוּ אֶת־זֹאת לֵאמֹר מֵחָר יֵאמְרוּ בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ

לֵאמֹר מִהַדְּכֶם וּלְיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּגְבַּל נַחְדִּיהוּהָ בֵּינָנוּ וּבֵינֵיכֶם בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גַד

אֶת־הַיַּרְדֵּן אִידְלְכֶם חֶלֶק בִּיהוָה וְהִשְׁבִּיתוּ בְּנֵיכֶם אֶת־בְּנֵינוּ לְבִלְתִּי יֵרָא אֶת־יְהוָה: וְנֵאמַר

נַעֲשֶׂה־נָא לָנוּ לְבָנוֹת אֶת־הַמִּזְבַּח לֹא לְעֹלָה וְלֹא לִזְבָּח: בִּי גַר הוּא בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם וּבֶן

דְּרוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ לְעַבְדַּת יְהוָה לִפְנֵינוּ בְּעֹלֹתֵינוּ וּבִזְבָּחֵינוּ וּבְשִׁלְמֵינוּ וְלֹא־יֵאמְרוּ בְּנֵיכֶם

מֵחָר לְבָנֵינוּ אִידְלְכֶם חֶלֶק בִּיהוָה: וְנֵאמַר וְהָיָה בִּי־אֲמֹרוֹ אֵלֵינוּ וְאֶל־דְּרוֹתֵינוּ מֵחָר וְאֲמֹרְנוּ

דָּאָ אֶת־תְּכֵנִית מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לְעֹלָה וְלֹא לִזְבָּח כִּי־עַד הוּא בֵּינֵינוּ

וּבֵינֵיכֶם: הַלִּילָה לָנוּ מִמֶּנּוּ לְמַרְדַּ בִּיהוָה וּלְשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה לְבָנוֹת מִזְבַּח לְעֹלָה

לְמִנְחָה וְלִזְבָּח מִלֶּכֶד מִזְבַּח יְהוָה אֵלֵינוּ אֲשֶׁר לִפְנֵי מַשְׁכְּנוֹ: וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס הַכֹּהֵן וְנְשִׂאֵי

הַעֲדָה וְרֵאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גַד מִבְּנֵי מְנַשֶּׁה

וַיִּמְטֹב בְּעֵינֵיהֶם: וַיֵּאמֶר פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־בְּנֵי־רְאוּבֵן וְאֶל־בְּנֵי־גַד וְאֶל־בְּנֵי מְנַשֶּׁה

הַיּוֹם

ועשרה נשאים עמו נשיאי אחד אחד לבית אב לכל משותי ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו איתם לאמר: כה אמרו כל עדתי יהוה מהר הפעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בכנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: המעטלני את עיני פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה: ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה: ומחר אל כל עדתי ישראל יקצף: ואך ארטמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכדשם משכן יהוה והאחזו בתוכה וביהוה לא תמרדו ואתנו לא תמרדו בכנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו: הלא עיני בדורח מעל מעל בחרם ועל כל עדתי ישראל היה קצף והוא איש אחד לא נוע בעינו: וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל: אלו אלהים ויהוה אלו אלהים ויהוה הוא ידע וישראל הוא ידע ארטמרד וארטמעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה וארטמעל עלינו עזרה ומנחה וארטמעל עלינו זבחי שלמים דוה הוא יבקש: וארטמעה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מהדכם וליהוה אלהי ישראל: ויגבל נחדיהוה בינו ובניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אידלכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה: ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: בי גר הוא בינו ובניכם ובן דרותנו אחרינו לעבד את עדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אידלכם חלק ביהוה: ונאמר והיה בי אמרנו אלינו ואל דרותינו מחר ואמרנו דא את תכנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינו ובניכם: הלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלכד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה מיטב בעיניהם: ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה

היום ידענו כי בכתובנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה הפעל הוה או הצלתם את בני ישראל
 מיד יהוה : וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ
 הגלעד אל ארץ פנען אל בני ישראל ושכנו אותם דבר : ויטב הדבר בעיני בני ישראל
 ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את ארץ הארץ אשר בני
 ראובן ובני גד ישבים בה : ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כידע הוה ביהוה בני ישראל כי
 יהוה האלהים :

כג

יהוה מימים רבים אחרי אשר הלנית יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע וקן בא
 בימים : ויקרא יהושע לכל ישראל לוקנו ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אליהם אני
 וקנתי באתי בימים : ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אליכם לכל הגוים האלה
 מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם : דאו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה
 בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והיט הגדול מנוח השמש : ויהוה
 אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה
 אלהיכם לכם : וחוקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי
 סור ממנו ימין ושמאל : לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיכם
 לא תחזקו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחויו להם : כי אם ביהוה אלהיכם תרדקו
 כאשר עשיתם עד היום הזה : וירש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא תעמד
 איש בפניכם עד היום הזה : איש אחד מכפ ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם
 לכם כאשר דבר לכם : ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם : כי אם
 שוב תשובו ודבקתם ביהוה האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ונאתם
 בהם והם נכס : ירוע תדעו כי לא יוסף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם
 והיו לכם לפח ולמקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל הארמה הטובה
 הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם : והנה אני הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל
 לבבכם ובכל נפשכם כי לא תפל דבר אחד מכל והדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם
 עליכם הכל באו לכם לא תפל ממנו דבר אחד : והיה כאשר יבא עליכם כל הדבר הטוב
 אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם פן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם
 מעל הארמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם : בעברכם את ירידת יהוה
 אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף יהוה
 בכם ואבדתם מהר מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם : *

ויאסף

ויושבו במקמת ספרים כ"ו ודמוסים יסכים חסר ו"ל וכן כסון על פי המסורת שכתב דברת שלח לך וישבו י' ו' ספרים יב' שלמים וחסבי לכולם
 ואולי ודין סוף חד מן הספרים : ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי ער וגו' במקמת ספרי דפוסים אחר מלת למזבח : עד ק' ולא כתוב
 כיהא ספרים בעל כלי יקר ולא נכח כן בספרים כ"ו : ונש' רס"ז על כסב ה"י וכן המקראות הקברים וכו' לאוסף זו מיכה אמת ויקראו בני
 ראובן ובני גד למזבח עד וכן משמע ספרים דק' : גם בפרשנים שלכו ליבא מלת סכיד ודק' כסב שרמט יונתן וקרו בני גד ובני ראובן בני
 למדנחא וכו' ושלל מקוס חף לפי דבריו אינו אלא כמדרש : וכן כסב בעל לב מהרן האפוסים אחרו סחחר אלת עד : לכל הגוים האלה מפניכם כן
 כסב מפניכם לא מלפניכם : ורמזי דבריו אינו אלא כמדרש : וכן כסב עס נמוכס כן כל' להגיה ספרים זו שיש בלכול דמוס : סבל ו הדברוש
 כתיב דמוס ידוע דמוס כי לא יוסף וגו' לקמן דפרש : ולא נזכר עס נמוכס כן כל' להגיה ספרים זו שיש בלכול דמוס : סבל ו הדברוש
 הטובים במקמת דמוסים יסכים כסוב ככל' הדברים נקמן ונכתף ונכל ספרים כ"ו יוסתר דמוסים כפולס ונשסס נגלל ולנרשס : והיה כאשר בא
 וגו' אשר דבר ה' אלהיכם אליכם כספר אחד כ"ו כסוב עליכם וכן הרגס יונתן בליבון וגם נמקמת ספרים יס הערס פתילוף זה מילס כסאר ספרים
 שסוב אליכם : עד השמידו אותכם אין דומה לו בכל המקרא דכנזי לומר ליה ספסול סה' כספסול וספסול פלון ליה דכנזיה וכן כסב הכסס
 דכניו ונכס כסר דקסיה :

כג

ישא למשעכם ולחטאתיכם: כי תעזבו את־יהוה ועבדתם אלהי נכר ושכח
 והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר־דימיב לכם: ויאמר העם אליהושע לא כי
 את־יהוה נעבד: ויאמר יהושע אל־העם ערים אתם בכלם כי־אתם בחרתם לכם את־יהוה
 לעבד אותו ויאמרו עדים: ועתה הסירו את־אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את־לבבכם
 אל־יהוה אלהי ישראל: ויאמרו העם אליהושע את־יהוה אלהינו נעבד ונקולו נשמע:
 ויכתב יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם: ויכתב יהושע את־
 הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש
 יהודה: ויאמר יהושע אל־כל־העם הנה האבן הזאת תהיה־בנינו לעדה כיהיא
 שמעה את כל־אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פרו־תכחשו באלהיכם:
 וישלח יהושע את־העם איש לנחלתו: ויהי אחרי הדברים האלה וימת
 יהושע בדרגון עבד יהוה בן־מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בגבול נחלתו
 בתַּמְנַת־סָרַח אִשֶׁר בְּהַר־אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־נֶעֱשׂ: ויעבד ישראל את־יהוה כל ימי יהושע
 וכל ימי הוקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל־מעשה יהוה אשר עשה
 לישראל: ואת־עצמות יוסף אשר־העלו בני־ישראל וּמִצְרַיִם קברו בשכם בחלקת השדה
 אשר קנה יעקב מאת בני־חמור אביו־שכם במאה קשיטה ויהיו לבני־יוסף לנחלה: ואלעזר
 בן־אהרן מת ויקברו אותו בגבעת פינתם בנו אשר נתקלו בהר אפרים:

ספר יהושע נשלם • שבח לאל בורא עולם •

ספר יהושע על פני יוסף שש מאות וחמשים וששה * ומיפני רבו שמים כי ספס"ו * וכדתי יד ופרקי עשרים וארבעה *
 ומיפני כר ספס"ו לא מכלל וחכיו ופחש כון מד רעוב נלמד

ושלונגות שכינ כל וכן כל אבין כלומיות רק כנקודות ושכמים כמה שכתב רבי אליהו כמקלטה סגליות לפסוקים הספורים * ונס מילוף זה סוף
 בשם נלכך * נלפי דפתי סוף אם יש ממדין כאלת אל: ויקימה בספרים כמזכי יד מדוייקים ודפוסים ישנים מלש י"ד: ויעבר ישראל סימן
 יוסף * ויעבר ישראל * שוכמים כ' ויעברו העם ומיפני ישראל לא ידע עמו לא סככות:

ויהי

אחריו מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו להפגענו בתחלה להלחם
בו: ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: ויאמר יהודה לשמעון אחיו
עלה אתי בגרלי ונלחמה בפגענו והלכתי גם-אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: ועל
יהודה ויתן יהוה את הפגעני והפרזי בידם ויפוס בבוק עשרת אלפים איש: וימצאו את
אדני בוק בבוק וילחמו בו ויפגו את הפגעני ואת הפרזי: וינס אדני בוק וירדפו אחריו
גיאהו אותו וקצצו את בהנות ידו ורגליו: ויאמר אדני בוק שבועים ומלכים בהנות יהודה
ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שם לי יהים ויביאהו ירושלים
וימת שם: וילחמו בני יהודה בירושלים וילכדו אותה ויפנה לפי חרב ואת
העיר שלחו באש: ואחר ירדו בני יהודה להלחם בפגעני וישב הרר והנגב והשפלה:
וילך יהודה אליהפגעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע וכו' את ששי וארתי
אחימן ואת תלמי: וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר: ויאמר כלב
אשריכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: וילכדה עתניאל בן
קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתללו את עכסה בתו לאשה: ויהי בבואה ותסתהו לשאל
מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ותאמר לו הבה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתלדה כלב את גלת עליה ואת גלת תחתיה:
ובני קניזתן משה עלו מעיר החמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב
ערד וילך וישב את העם: וילך יהודה את שמעון אחיו ויפגו את הפגעני וישב צפת ויתרמו
אותה ויקרא את שם העיר חרמה: וילכד יהודה את ענה ואת גבולה ואת
אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: ויהי יהודה את יהודה וירש את הרר כי לא
להוריש

ספר שופטים

ויהי שנים המלה רביש וה' וכו' כדמור: וימצאו את אדני בוק עלת מדני חלמיש: וינס אדני בוק: ויאמר אדני בוק עלת מדני חלמיש כן כפי רד' וכן
כדמים יסון וכמקמת ספרים מדוייקים כ"י כד' ל' נגלגל כסכים חמרוכים וקס' ל' דכחטורה מטמם דליכא מלא חמרינסים סופר יסר
וינס אדני בוק דכסל' לדבר מס אדני זה (דכיל פייק') וי' ל' ד' דק נמי סמיה ליה סוריה דלעיל דליכא מלא חמרי נלמוד דסויין נחמס סופר
כדמורן מכל רד' מויל לסיטמיה דסבורה ליה סהמורין תוסה חלמיש כמי סהמורין כממורין ומסוס ס' כיל ויאמר אדני בוק ככדי וינס
אדני בוק וקרי למרוויחין חלמיש: ויכו את הכנעני נמ' ים חמורין כ"ל לא כ"ל וכן כול' ספרסיה למתלה ולחמס: שכע' חלמיש בהנות
ספרים כ"י מדוייקים ככ"י נכסיה: ויביאהו ירושלים ויתן ס' כ"י חלמיש סימן כ"י: וילך משם אל יושבי דביר נמק' ספרים מדוייקים וישבי
מלא וז' דביר ושם דביר עקמת ספרים סביבה ספרים יר' ולא ידעמא מלי אידון כהן: עתניאל ס' י' נקמן לנד גלת עליה ואת
גלת תחתיה ונספר יושב את מלא עליות ואת גלת תחתיה וכן ים סבוים חמרים: כי סס חס' ל' נמס סכס' ל' וסימן תכרזו ל' (ס' י' וכו')
י' רד' ק' (ה' רחמס סח' י' נקמן לנד:

ושתחוּו להם ויִקְעֶסוּ אֶת־יְהוָה: ויעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה ויעֲבֹדוּ לַעֲשׂוֹתָיו: וַיִּחַרְאֲפֵי יְהוָה
 בִּישְׂרָאֵל וַיַּתֵּן בְּיַד שָׁמֶיז וַיִּסְכְּרֶם אֹתָם: וַיִּסְכְּרֶם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וְלֹא־יָכְלוּ עוֹד לַעֲסֹד לִפְנֵי
 אוֹיְבֵיהֶם: כֹּל וְאֲשֶׁר יֵצְאוּ יִרְיֵהוּ הִתְהַדְּבֶם לַרְעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לָהֶם וַיַּצַּר לָהֶם מְאֹד: וַיִּקֶּם יְהוָה שֹׁפְטִים וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנְאֵיהֶם: וְגַם לֹא־שִׁפְטִיהֶם לֹא שָׁמְעוּ
 בְּיַ וְגו' אַחֲרֵי אֵלֵּים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם סָרוּ מִדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכוּ אֲבוֹתָם לִשְׁמֹעַ מְצוֹת־
 יְהוָה לֹא־עָשׂוּ כֵן: וַכִּי־הִקִּים יְהוָה לָהֶם שֹׁפְטִים וַהֲיָה יְהוָה עִם־הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד
 אוֹיְבֵיהֶם כֹּל יְמֵי הַשֹּׁפֵט בִּידֹנְחָם יְהוָה מִנְּאֻקָתָם מִפְּנֵי לַחֲצִיהֶם וּדְחִיקָהֶם: וַהֲיָה וּבְמֹרֹת
 הַשֹּׁפֵט יִשְׁבוּ וְהִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם לְלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא
 הִפְלִיזוּ מִסַּעֲלֵלֵיהֶם וּמִדְּרָכָם הַקָּשָׁה: וַיִּחַרְאֲפֵי יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְעֵן אֲשֶׁר עֲבַדְתֶּם הַגּוֹי
 הַזֶּה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי: גַּם־אֲנִי לֹא אִסְףָּ דְהוֹרִישׁ אִישׁ
 מִפְּנֵיהֶם מִדְּהַגּוֹיִם אֲשֶׁר־עֹבֵד יְהוֹשִׁעַ וַיָּמָת: לְמַעַן נִפְּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הַשְּׂמֵרִים הֵם אֶת־
 דֶּרֶךְ יְהוָה לְלֶכֶת בָּם כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם אִסְלָא: וַיַּנַּח יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְבִלְתִּי
 הוֹרִישָׁם מִהָר וְלֹא נִתְּנָם בְּיַד יְהוֹשִׁעַ: *

וַאֲלֵה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִנִּיחַ יְהוָה לְנִפְּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת־כָּל־מַלְחֻמוֹת
 בְּנַעַן: רַק לְמַעַן דַּעַת דְרוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד מִלְחָמָה רַק אֲשֶׁר לִפְנֵיהֶם לֹא יָדְעוּ:
 חֲמֹשֶׁת סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים וְכָל־הַבְּנַעֲנִי וְהַחִיטִּי וְהַחִיטִּי יִשָּׁב הָרַ הַלְבָנוֹן מִהָרַ כְּעַל חֲרָטוֹן עַד לְבוֹא
 חֶמְת: וַהֲיָה לְנִפְּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל לַרְעַת הַשְּׁמֵעוּ אֶת־מְצוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־אֲבוֹתָם
 בְּיַד־מֹשֶׁה: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַבְּנַעֲנִי הַחִיטִּי וְהָאִמְרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִיטִּי וְהַיִּבְנִי: וַיִּקְרַח
 אֶת־בְּנֹתֵיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם נָתַן לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם: וַיַּעֲשׂוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־הַבַּעַלִּים וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת:
 וַיִּחַרְאֲפֵי יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכַּרם בְּיַד כּוֹשֵׁן רַשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם נְהָרִים וַיַּעֲבֹדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֶת־כּוֹשֵׁן רַשְׁעִיתִים שְׁמֹנֶה שָׁנִים: וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקֶּם יְהוָה מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיּוֹשִׁיעַ אֶת־עַתְנִיָּאל בֶּן־קֵנָז אֲחִי כָלֵב הַקָּטָן מִפְּנֵי: וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ־יְהוָה: וַיִּשְׁפֹּט אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לְמַלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדוֹ אֶת־כּוֹשֵׁן רַשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם וַתַּעַן יְהוָה עַל כּוֹשֵׁן
 רַשְׁעִיתִים: וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיָּמָת עַתְנִיָּאל בֶּן־קֵנָז: וַיִּסְפּוּ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל־כִּי־עָשׂוּ
 אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה: וַיֹּאסֶף אֵלָיו אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַמְלַק וְיָלָד וַיִּקֶּם אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת־עִיר
 הַחַמְרִים: וַיַּעֲבֹדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקֶּם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת־אֶתְנָן בֶּן־הֵימָנִי אִישׁ־אִשֵּׁר יִירָשׁ
 יִמִּינוֹ וַיִּשְׁלַח בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מְנַחֵם לַעְגָלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב: וַיַּעַשׂ לוֹ אֲרָדָר הָרֶב וְלֵה שְׁנֵי
 פְּזוֹת צֶמֶד אֲרָבָה וַיַּחְנֵר אֹתָהּ מִתַּחַת לְמִדְּיוֹ עַל יַרְדֵּי יִמִּינוֹ: וַיִּקְרַב אֶת־הַמְּנַחֵם לַעְגָלוֹן מֶלֶךְ־

מואב

עַם הַשֹּׁפֵט הָרַ וְהַגּוֹיִם הַשֹּׁפֵט לְמַעַן דַּעַת דְרוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד מִלְחָמָה רַק אֲשֶׁר לִפְנֵיהֶם לֹא יָדְעוּ: חֲמֹשֶׁת סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים וְכָל־הַבְּנַעֲנִי וְהַחִיטִּי וְהַחִיטִּי יִשָּׁב הָרַ הַלְבָנוֹן מִהָרַ כְּעַל חֲרָטוֹן עַד לְבוֹא חֶמְת: וַהֲיָה לְנִפְּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל לַרְעַת הַשְּׁמֵעוּ אֶת־מְצוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־אֲבוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַבְּנַעֲנִי הַחִיטִּי וְהָאִמְרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִיטִּי וְהַיִּבְנִי: וַיִּקְרַח אֶת־בְּנֹתֵיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם נָתַן לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם: וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־הַבַּעַלִּים וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת: וַיִּחַרְאֲפֵי יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכַּרם בְּיַד כּוֹשֵׁן רַשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם נְהָרִים וַיַּעֲבֹדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כּוֹשֵׁן רַשְׁעִיתִים שְׁמוֹנֶה שָׁנִים: וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקֶּם יְהוָה מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעַ אֶת־עַתְנִיָּאל בֶּן־קֵנָז אֲחִי כָלֵב הַקָּטָן מִפְּנֵי: וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ־יְהוָה: וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לְמַלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדוֹ אֶת־כּוֹשֵׁן רַשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם וַתַּעַן יְהוָה עַל כּוֹשֵׁן רַשְׁעִיתִים: וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיָּמָת עַתְנִיָּאל בֶּן־קֵנָז: וַיִּסְפּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל־כִּי־עָשׂוּ אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה: וַיֹּאסֶף אֵלָיו אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַמְלַק וְיָלָד וַיִּקֶּם אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת־עִיר הַחַמְרִים: וַיַּעֲבֹדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקֶּם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת־אֶתְנָן בֶּן־הֵימָנִי אִישׁ־אִשֵּׁר יִירָשׁ יִמִּינוֹ וַיִּשְׁלַח בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מְנַחֵם לַעְגָלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב: וַיַּעַשׂ לוֹ אֲרָדָר הָרֶב וְלֵה שְׁנֵי פְּזוֹת צֶמֶד אֲרָבָה וַיַּחְנֵר אֹתָהּ מִתַּחַת לְמִדְּיוֹ עַל יַרְדֵּי יִמִּינוֹ: וַיִּקְרַב אֶת־הַמְּנַחֵם לַעְגָלוֹן מֶלֶךְ־

מוצא ועגלון איש בריא מאד : יהי כאשר בלה להקריב ארנהפנחה וישלח אתהעם
 נשאי הפנחה : והוא שב מדהפסילים אשר אתהגלגל ויאמר דברסתר לי אלוף המלך
 ויאמר דם ויצאו מעליו כל העמדים עליו : ואהוד בא אליו והוא ישוב בעלית המקרה
 אשרלו לבדו ויאמר אהוד דבראלהים לי אלוף ויקם מעל הכסא : וישלח אהוד אתיהו
 שואלו ויקח אתהחרב מעל ירך ימינו ויתקעה בכטנו : ויבא גסיהנצב אתר
 הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מכטנו ויצא הפרשונה : ויצא אהוד
 המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל : והוא יצא ועבדני באו ויראו והנה דלתות
 העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא אתרגליו בחר המקרה : ויחלו ערבשו והנה איננו
 פתח דלתות העליה ויקחו אתהמפתח ויפתחו והנה ארניהם נפל ארצה טר : ואהוד
 נמלט עד התמהמהם והוא עבר אתהפסילים וימלט השעירתה : ויהי בבוא
 ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מדהר והוא לפניהם : ויאמר אלהם
 רדפו אחרי כיתתן יהוה ארתיביכם אתמוצא בידכם וירדו אחריו וילכו אתמעברות
 הירדן למוצא ולאנתנו איש לעבר : ויכו אתמוצא בעת ההיא בעשרת אלפים איש כל
 שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש : ותכנע מוצא בינס ההוא תחת יד ישראל ותשקט
 הארץ שמונים שנה : ואחריו היה שמגר בךענת ויך אתפולשתים שש מאות
 איש במלמד הבקר ויושע גסיהוא את ישראל : * ויספו בני ישראל לעשות
 הרע בעיני יהוה ואהוד טר : וימכרם יהוה ביד יכין מלךכנען אשר מלך בחצור ושר
 צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים : ויצעקו בני ישראל אליהוה כי תשע מאות רכב
 ברזל לו והוא לחץ אתבני ישראל בחוקה עשרים שנה : * ודבורה אשר
 נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא : והיא יושבת תחתתמר דבורה
 בין הרמה ובין בירתאל בהר אפרים ויערו אליה בני ישראל למשפט : ותשלח ותקרא
 לברק בןאבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלאציהו יהוה אלהישראל לך ומשכת בהר
 תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון : ומשכתי אליך אלנחל
 קישון אתסיסרא שרצבא יכין וארתרכבו ואתהמונו ונתתיהו בידך : ויאמר אליה ברק
 אסתלכי עמי והלכתי ואסלא תלכי עמי לא אלך : ותאמר רדך ואלך עמך אפס כי לא
 חיה תפארתיך עליהדרך אשראתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה אתסיסרא ותקם דבורה
 ותלך עםברק קדשה : ויועק ברק אתזבלון ואתנפתלי קדשה ועל ברגליו עשרת אלפי
 איש ותעל עמו דבורה : וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עדאלון
 פ בעלניס אשר אתקדש : ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בןאבינעם הרתבור : ויועק
 סיסרא אתכלרכבו תשע מאות רכב ברזל ואתכלהעם אשר אתו מחרשת הגוים אלנחל
 קישון : ותאמר דבורה אלברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה אתסיסרא בידך תלא
 ירה

ד

הפסוק
שלה

הענין

דוא שמחה כן כתיב ט"א כלל וט"ו וים ספרים סמכות נכס והוא וטושים כל האומרים כן : ומכני זבלון חד מן ש"י כמכני כן וימין כס"ג
 פ' ויגש : הפארך מלך כמ"ו נספרים כמ"ו יד : כי ביד כתיב נכס"א ורפ"ה נחלויקים : קדשה במקום ספרים ס"ו וסמ"ג וכן חסיד
 סלמ"ד ונמסוק כנסך כון פתחה : ונקה ספרים הראשון כנ"ר והמני כסנ"ל : וכספרי ספרד טכיה כנ"ר כמו ס"ה : עשרת אלפי
 איש חד ק"ל דמניין אלפים וימין נכס"ה גדולה כרס"ה כי ט"ה : נפרד לפי הקמחי קמון וכן הוא כסנ"ה וכרס"ה ספרים : ויב שפטים
 ככ"כ סמ"ה ספרים אחרת וילון כ' חד ט"ה כפ"ד מקין וחד קמון להאזין ויקם נפ"ד : אלון נקבה ספרי ספרד אילון כ"ל : בענין כנמכ"ה
 ק' ווא"ק מן וט"ו מלך חסרין כן : נכ"מ"ה בינוק"ו וימין נכ"מ"ה ב' נכ"מ"ה גדולה : אח קדש סמ"ג סמ"ג :

משעיר

רעשה גם שמים נטפו

מים:

סני מפני יחה אלהי ישראל:

ענת

נתיבות ילכו ארחות עקלקלות:

חלנו

אם בישראל:

חדשים

אסיראה ורמם

בישראל:

בעם ברכו יהוה:

צחרות

עלדרך שיחו:

משאבים

פרונו בישראל

יחה:

עזי בברי-שיר

אבינעם:

ירדלי בגבורים:

בעמלק

טכיר ירדו מתקקים

ספר:

בן פרק

ברגליו

תקני לב:

המשפתים

שופטים ח

בצעדך משרה ארום

הרים נולדו מפני יחה

בימי יעל חרדו ארחות

עד שקמתי רבוהה

או לחם שערים

לני לחזקני ישראל

תשבי על-סדן

שם יתנו צדקות יחה:

עזי עזי רבוהה

או ירד שריר לאדירים עם

אחיד בנימין בעממך

ושרי ביששכר עסדכרה

בפלגות ראובן

לשמע שרקת עזרים

אחז

גסעבים נטפו

יהוה

בימי שמנר בך:

והלכני

חרדו פרונו בישראל

שקמתי

יבחר אלהים

מגן

בארבעים אלף

המתנדבים

לכבי אתנות

והלכני

מקול מחצצים בין

צדקת

או ירדו לשערים עם-

עזי

קום ברג ושבתי שביה בך:

יחה:

מני אפרים שורשם

מני

ומובולן משכים בשבט

ויששכר

בעמק שלח

גדלים

למה ישבת בין

לפלגות

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

ראובן

עוֹפְטִים ה' ז

דִּאֲבֹן גְּחִילִים חֲדָרֵי־לֵב :
שָׁכָן
יָשָׁב לְחוּץ יָמִים
יִשְׁבֹּן :
עַל טְרוּמֵי שָׂרָה :
גְּלַחְמוֹ
עַל־מִי מִגַּח
לִקְרָא :
מִמְסַלְחָתָם גְּלַחְמוֹ עַם־סִיסְרָא :
גְּרָפִים
גִּפְשֵׁי עֵז :
סוֹס
מִדִּזּוֹ אֶבֶר מְלֹאךְ יַחֲוֶה
יִשְׁבִּיהַ
יְחֹרֶה בְּגִבּוֹרִים :
יַעַל
בְּאַהֲל תְּבָרָךְ :
נִתְנָה
לִיתֵר תִּשְׁלַחְהָר
עֲמִלִים
רֵאשׁוֹ וּמַחְצָה וּחְלָפָה רִקְחוּ :
שָׁכָב
נָפֵל בְּאֲשֶׁר בָּרַע
שָׂרָא :
סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשֻׁב
לְבוֹא
שְׂרוּחֵיהָ תִעֲנִיגָה
לֶה :
דְּחַמְתִּים לְרֵאשׁ זָבֵר

וְחָ לְפָה יַעֲרֵר אַנְיֹרָה
וּבְלֹאן עִם חֲרָף נִפְשׁוֹ לְמוֹת
אִו גְּלַחְמוֹ מְלָכֵי כְנַעַן
מִדְּשָׁמִים גְּלַחְמוֹ
נַחַל קְרוּמִים נַחַל קִישׁוֹן
מִדְּהַרְזֹרָה דְּהַרְזַת אֲבִירָיו :
כִּי לֹא־בָאָ לְעֹבְרַת יְהוָה
אֲשֶׁר חֵבֵר הַקִּינִי
בְּסַפֵּל אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חֲסֵאָה :
וְהִלַּטְהָ סִיסְרָא
בֵּין רְגֵלֶיהָ :
בְּעַד הַחֲלוֹץ נִשְׁקָפָה וְתִיבַב
מִרְנֵע אַחֲרָיו פְּעָמָי מִרְכַּבְתּוֹ :
הֵלֵא יִמְצְאוּ יַחֲקֵי שָׁלָל

גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
אֲשֶׁר
עַל־כַּפְרָצִיו
וּנְפֹתָלִי
בָּאוּ מְלָכִים
בְּחַתְעֵנֶךָ
בְּצַע בְּסָף לֹא
הַבּוֹכִים
נַחַל קִישׁוֹן
חֲדָרֵי
אִו הִלְמוֹ עַקְבֵּר
חֲזֹרוּ
אֲרוֹ אֲרוֹר
לְעֹרֹת
תִּבְרָךְ מִנְּשִׁים
מִנְּשִׁים
מִיָּם שָׁאֵל חֲלָב
יָדָה
וּמִיָּנָה לְהִלְמֹת
מַחֲרָה
בֵּין רְגֵלֶיהָ בָרַע נָפֵל
בָּרַע
שָׁם נָפֵל
אִם
מִדּוּעַ בִּשְׁשׁ רִכְבּוֹ
חַכְמוֹת
אֲדֹיָא תִשָּׁב אֲמִירָה
רַחֵם
שָׁלַל צְבָעִים
לְסִיסְרָא

זרן הד' ל' קצון : לחוף כספרים עדויקים מל' ו' : עשבוך בעקבת ספרים כ' ודפוסים יצנים מל' ו' וכן כהן כיסא שנים שלמים דמ' וספריו טוף השנים ישבוך (מילים ק"ד) וחיכוך כמי מן ' מלאים בלישכא ומיזן כספר כ"ג כמרכב אומ השי' : ובלון כדפוסים אחרונים כהן ובלון וספרים ה' ט' סוכו אחד מן ' דכתיבין כו' מ' כמראה זמיון כמ' כ' כרשף ויבש וכן הוא כספרים כ' ודפוסים אחרונים כו' : בהענין הכי' דה' לכה כמ' לטיל סיזן ' והכ'ון כמח כרוב הספרים : עקבי שום כספרים כ' ודפוסים ישנים הק' י' לנחש : ארו ארוך הלני ציה ספרי ומסרפת' ש' סר או מל' ונמקרת צדולה כספר כהן כל ארו ארוך כ' שר וכשו'ל' ח' י'ך פל סמוק די ארו כיכי כספר ג' דין חסר ארוז כ' בו מל' וכמסרה צדולה ארוז ג' מל'טיל מיזן ארוז ארוז כ' כמסוק ארוז מיני כי טעמי מ' כ' ול' מיזן מיזן אחר וימיר קצרו של דבר ליכא חפן דמלכ דקראת' מל' ומלי'מה סכר די עלי' כעלי'מה דהוא ארו ארוך וכספרים עדויקים כ' חסר : כשש אסי'ן כמירי וכן חסרו כי בשש חסר : חכמות שמי' כמח כמסורת כ' ומכרו חכמות כמים (פסלי י"ד) זכר חכמות כמקן חשוק : הענונה כרוב ספרים כ' עדויים מל' י'וד וכל הכי' כדגש כמ' מי' ארא'נת כ' (תיבה ז') וספ'ו כמסוק כרשפ' כו' ח' ס'לן דנפיק מידל'ין ומירוט' כריש כרשפ' כ' : מל' כספרים עדויקים סכר (מ' : ז'כן כמסוק כל ש'סטים חסר :

שילל צבעים רקמה

לסיסר

רקמתים לצואר שלל

צבע

בן יאכרי קל

ותשקט

יהוה ואהבו כצאת השמש בגברתו

אויבך

הארץ ארבעים שנה

ועשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה בירמון שבע שנים : ותעו ירמון על ישראל מפני מדון עשולתם ובני ישראל אתהמנהרות אשר בהרים ואתהפערות ואת המצודות : והיה אסורע ישראל ועלה מדון ועמלק ובניקדם ועלו עליו : וחתנו עליהם וישחיתו אתיכול הארץ עדבואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור : כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כריארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה : וידל ישראל מאד מפני מדון וייעקו בני ישראל אליהוה :

ועקו בני ישראל אליהוה על אחות מדון : וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כהאמר יהוה ואלהי ישראל אנכי העליתי אתכם מצרים ואוציא אתכם מבית עבדים : ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כללחצים ואגרש אתם מפני כס ואתנה לכם אתארצם : ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי : ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר

ליואש אבי העזרי ונדעון בנו חכם חטים בגת להניס מפני מדון : וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עסק גבור החיל : ויאמר אליו נדעון כי אדני ויש יהוה עפנו ולמה מצאתנו כלואת ואיה כללנפלאותיו אשר ספרולנו אבותינו לאמר הלא סמצרים העלנו יהוה ועתה נמשנו יהוה ויתננו בכף מדון : ויפן אליו יהוה ויאמר לך בלחך זה והושעת את ישראל מכף מדון הלא שלחתיך : ויאמר אליו כי אדני כמה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי : ויאמר אליו יהוה כי אהוה עסק והבית אתמדון כאיש אחר :

והבית אתמדון כאיש אחר : ויאמר אליו אסנא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אית שאתה מדבר עמי : אלנא תמש מזה עדבאי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עדשובך : ונדעון בא ויעש גריעזים ואיפתקמח מצות הבשר שם בפל והמרק שם בפרר ויוצא אליו אלתחת האלה ויבש : ויאמר אליו מלאך האלהים קח אתהבשר ואתהמצות והנח אל הפלע רדו ואתהמרק שפוך ויעש בן :

וישלח מלאך יהוה אתקצה המשענת אשר בידו וינע בבשר ובפצורת ותלע האש מקהצור ותאכל אתהבשר ואתהמצות ומלאך יהוה הקך מעיניו : וירא נדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר נדעון אהה אתי יהוה כיעלכין ראיתי מלאך יהוה פנים לפנים : ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות : ויבן שם נדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עזרנו בעפרת אבי העזרי :

בן יאכרו כל כל ה' ק רפה : ותעו יר מדון סימן נקצן וסוף חסוף כמ' למיל סימן ב' לא נפחת כפז סנחטא נקצת דפוסים יונים : ויבאו וכלו ח' וסוף חל מן ח' כל מלון דכמינון יר' ל' כריש הינושא וקרי' ו' ל' וסימן כספר נסון ל' ריש סוספ וריס ל' ו' וסמאל רבנא סמכט פוז ס' י' : ויאמר לך מלך ויאמר כסעס רבים : ויאמר אליו בני אדני ר' ק' מן חול ונקצן פמני סוקף : ויוכתן פרנס לסון קדם : כיו אהיה כלל מחרין כל' לך : שאתה נדפוס יסן ס' י' וסמאל וסמ' ל' כמח וסכט מליו כגליון ויש כפמח כס' י' : עוד כסופ ס' כ' כקפן ס' ל' ו' ר' ק' כסב ס' י' ק' ס' וכן סמאי כספר סמריס : והמרק שם במרור כרוב הסמריס כולו קמון וכן ויש המרק שפוך דסמוך ורד' ק' כסב וסמאל סמריס סמרי קיין וסמאל סמריס כקצת סמריס כספריס יסוף סלל כמסס הסמון כזכ השמל ור' י' כמחכר כן משר סוכר סוכו ככלל כקמריס ס' ל' כס' : ויאמר לו ח' שלום פרקא קמ' דסנא סמרי רב סמנול סמאי דמלל סמרי ל' ל' ס' י' כמחכר כן משר סוכר סוכו ככלל כקמריס ס' ל' כס' : וירא נדעון

העם אליהם ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן ההרים פאשר ילק דגלב תצו
אתו לבר וכל אשר יכרע על ברכיו לשמות : ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש
מאות איש וכל יתר העם זרעו על ברכיהם לשמות נים : ויאמר יהוה אל-

גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אישע אתכם ונתתי את-מדון בידך וכל העם ילכו איש
למקו : ויקחו את-צהה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל-איש ישראל שלח איש
לאהלו ובשלש-מאות האיש החויק וסחנה מדון היה לו מתחת בעמק : ויהו

בלידה ההוא ויאמר אליו יהוה קים רר במחנה כי נתתו בידך : ואסירא אתה לרות רר
אתה וצרה נערך אל-המתנה : ושמעתי מהידברו ואחר תחוקנה ידך וירדת במחנה וירד
הוא וצרה נערז אל קצה החמשים אשר במחנה : ומדון ועמלק וכל-בני-קדם נפלים

בעמק בארבה לרב ולגמליהם אין מספר בחול שעל-שפת הים לרב : ויבא
גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלומי והנה צלול לחם שערים
מתהפך במחנה מדון ויבא ער-האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל :

וענן רעהו ויאמר אין זאת בלתי אס-חרכ גדעון בדיואש איש ישראל נתן האלהים
בידו את-מדון ואת-כל-המתנה :
ויהי כשמע גדעון את-מספר החלום ואת-שברו וישתחו וישב אל-מחנה ישראל ויאמר קומו
כיתנת יהוה בידכם את-מחנה מדון : ויחץ את-שלש-מאות האיש שלשה ראשים ויתן
שופרות ביד-גלס ובדים ריקים ולפרים בתוך הדדים : ויאמר אליהם סמנו תראו וכן תעשו
והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר-אעשה כן תעשו : ותקעתי בשופר אנכי וכל-

אשר אתי ותקעתם בשופרות גס-אתם סביבות כל-המתנה ואמרתם ליהוה ולגדעון :
ויבא גדעון ומה-האיש אשר-אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם
הקימו את-השטרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הדדים אשר בידם : ויתקעו שלשת הראשים
בשופרות וישברו הדדים ויחויקו ביד-שמאולם בלפרים ובירימינס השופרות לתקוע ויקראו

חרב ליהוה ולגדעון : ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל-המתנה ויריעו ויניסו :
ויתקעו שלש-מאות השופרות וישם יהוה את-חרב איש ברעהו ובכל-המתנה וינס המחנה-
ערבית השטה צרחה עד שפת-אהל מחולה על-טבת : ויצעק איש-ישראל מנפתלי
ומן אשר ומן-בל-מנשה וירדפו אחרי מדון : ומלאכים שלח גדעון בכל-הר

אפרים לאמר ררו לקראת מדון ולכרו להם את-הפנים ערבית ברה ואת-הירדן ויצעק כל-
כל איש אפרים וילכדו את-הפנים ער בית-ברה ואת-הירדן : וילכדו שני-שרי מדון ארז-
ערב ואת-זאב ויהרגו את-עורב בציר-עורב ואת-זאב הרגו ביקב-זאב וירדפו אל-מדון וראש-

בלשונו מן ההרים כן כיוון לא אל פיהם : ויהי מספר המלקקים כ' ונפיקו יבן כריתו ומינס המ' סמנוי פה"א בנבית פיק מכלל 77
כ' ונדף ז' הביא מלם זו עם אחרות סמנוי כמנו סמי מוינו דומה סמנים יבארו שניהן סמ"י שתקדם להם פחותה קטנה מכל ישומו מאריך עם
הסמנים הקטנה ובאזה הראשונה מן הדומות טול ומתח וכתב כפשיה ברום טיפס לך לך סמנוי מילוף בין הסמנים כי נקראת כל מלות מלו בחספ סמח
ונקראתן כולן כמות לבר : על ברביהם סמ"ק רסס ומסמורת מלו כל לשון רכבי זכיו דגם נר מן סמנים רפין וזה אחד טסס ומכרו יאז ברך על
ברבתי (דניאל ו') כ"ב רד"ק כתי ובמכלול דף קפ"א ושרשים טסס נרך : מה יורדו נקטת סמנים אין דגם ביד' : צלול טלילק : והיה כשמע
ברבתי סמנים סמ"ק דנוסה ומכאמי כסוב בס"א מ' מקדוק טון כ"י זה הכלל כל ויהי של מלפס קססס ורמס מינה שלמהריוס כ"ף סול נלנפת כמון ויהי
ברבתי האל (מספר ה) ומלכום ה' י"ג ומלכום ב' י"ו : ויהי כשמע לבן וכן הרכס : ומפני חינון הקריחה פקנו נכפס פוק יס"ח מ"ב : ופיין מ"ש
במרט ויהי כל ויהי כהויאס ושוחל מ' י' ומלכום מ' י"ג : רוקים נקטת סמנים כסוד רוקים חסר יו"ד קדפחה ומ"ש כמסורה רמזי לכות מל
סממלכום כ' ל' סמנר ב' חסר כליססל ואין זה סמס : והקעתם מין בק"ף מאריך : בלפדים נכסרים כ"י מדויקים וכלמטיס שמוס חסר יו"ד
קדמטיס וכן סמון פ"ס המסורה סכמני סמוך טיפס יתרו וכן הוא ולסודר מן סמנים ללכיל : ויניסו ויניסו מ' : צרחה כסבי רסיין : על

סבת חר מן ס' לטכיתין מל וק' על ויסמן כססר כססר ויתד' : ופיין מ"ס נכסמיי י"ב :

מכיון

וַיִּנְעוּ מִדָּוָן לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָסְפוּ לְשֹׂאֵר רֹאשִׁים וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה בִּימֵי גִדְעוֹן׃
 וַיֵּלֶךְ יִרְבֶּעֶל בְּדִזְאוֹשׁ וַיֹּשֶׁב בְּבֵיתוֹ׃ וַלְגִדְעוֹן הָיוּ שְׁבַעִים בָּנִים וְיָצְאוּ יְרֵכּוּ בִּינְשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ׃
 וַפִּילְגָשׁוּ אֲשֶׁר בְּשֵׁכֶם יִלְרְהוּ גַם־הוּא בֶן וַיִּשֶׂם אֶת־שְׁמוֹ אֲבִימֶלֶךְ׃ וַיִּמַּת גִּדְעוֹן בְּדִזְאוֹשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקְבֵּר בְּקִבְרֵי יוֹאֵשׁ אָבִיו בְּעַפְרָה אָבִי הָעוֹרִי׃
 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר מָת גִּדְעוֹן וַיִּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹנּוּ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים וַיִּשְׁמְנוּ לָהֶם בַּעַל בְּרִית לַאלֹהִים׃
 וְלֹא זָכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַפְּצִיל אוֹתָם מִדֶּל־אִיבֵיהֶם וְלֹא־עָשׂוּ חֶסֶד עִם־בְּרִית יִרְבֶּעֶל גִּדְעוֹן כְּכִלְיַתּוֹכָהּ אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵל׃
 וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בְּדִזְרֵבֶעַל שָׁכַמָּה אֶל־אָחִיו אִמּוֹ וַיְדַבֵּר אֵלָיו וְאָל־כָּל־מִשְׁפַּחַת בֵּית־אָבִיו אִמּוֹ לֵאמֹר׃
 דְּבַרְיָנָא בְּאוֹנֵי כָל־בְּעָלֵי שְׁכָם מִה־צָוִב לָכֵס הַמַּטְל בְּכֶם שְׁבַעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֶּעֶל אִם־מִשְׁלַל בְּכֶם אִישׁ אֶחָד וַיִּכְרַתְם כִּי־עַצְמָכֶם וּבְשַׂרְכֶם אֲנִי וַיְדַבְּרוּ אֲחֵי־אִמּוֹ עִלּוּ בְּאוֹנֵי כָל־בְּעָלֵי שְׁכָם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּטּ לָכֵס אַחֲרָי אֲבִימֶלֶךְ כִּי אָמְרוּ אַחֲנֵנוּ הוּא׃
 וַיִּתְנַדְּלוּ שְׁבַעִים כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׁכֵּר בָּהֶם אֲבִימֶלֶךְ אַנְשִׁים דִּיקִים וּפְחָדִים וַיִּלְכּוּ אַחֲרָיו׃
 וַיּוֹבֵא בֵּית־אָבִיו עִפְרָתָה וַיְהַרְגֵנָה אֶת־אָחִיו בְּנֵי־יִרְבֶּעֶל שְׁבַעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן אַחַת וַיּוֹתֵר יוֹתָם בְּדִזְרֵבֶעַל הַקָּטָן כִּי נִחְבָּא׃
 וַיִּאֲסֹפוּ כָל־בְּעָלֵי שְׁכָם וְכָל־בְּרִית מְלוּא וַיִּלְכּוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ לַמֶּלֶךְ עַם־אֲדוֹן מִצָּב אֲשֶׁר בְּשֵׁכֶם׃
 וַיִּגְדָּה לְיוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הַר־גִּרְזִים וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעְנוּ אֱלֹהֵי בְּעָלֵי שְׁכָם מַלְכָּה וַיִּשְׁמַע אֲלֵיהֶם אֱלֹהִים׃
 הַלֹּדֵךְ הִלְכּוּ הָעַצִּים לְמַשַּׁח עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֵוִית מְלוֹכָה עֲלֵינוּ׃
 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיֵּת הַחֲדָלְתִּי אֶת־דַּשְׁנִי אֲשֶׁר־בִּי יִכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלַּכְתִּי לְנוֹעַ עַל־הָעַצִּים׃
 וַיֹּאמְרוּ הָעַצִּים לְתַאֲנָה כִּי־אֵת מְלִכִי עֲלֵינוּ׃
 וְתֹאמַר לָהֶם הַתַּאֲנָה הַחֲדָלְתִּי אֶת־מְרִיק מְלִכִי וְאֶת־תְּנוּכְתִי הַטּוֹבָה וְהִלַּכְתִּי לְנוֹעַ עַל־הָעַצִּים׃
 וְתֹאמַר לָהֶם הַגִּפֶן הַחֲדָלְתִּי אֶת־תִּירוֹשֵׁי הַמִּשְׁמַח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלַּכְתִּי לְנוֹעַ עַל־הָעַצִּים׃
 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעַצִּים אֶל־הָאִמֶּר לֵךְ אֲתָה מֶלֶךְ־עֲלֵינוּ׃
 וַיֹּאמֶר הָאִמֶּר אֶל־הָעַצִּים אִם בָּאִמַת אֲתָם מִשְׁחִים אֲתִי לַמֶּלֶךְ עֲלֵיכֶם בְּאוֹ חֶסֶד בְּצִלִּי וְאִם־אֵין תִּצַּא אִשׁ מִדֶּד־אִמֶּר וְתֹאכַל אֶת־אֲרֹזֵי הַלְּבָנוֹן׃
 וְעַתָּה אִם־בָּאִמַת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם וּתְמַלִּיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאִם־טוֹבָה עֲשִׂיתֶם עִסְרֵיבֶעַל וְעִסְרֵיבֵיתוֹ וְאִם־כְּגַמּוּל יָדָיו עֲשִׂיתֶם לוֹ׃
 אֲשֶׁר־נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁקֶךְ אֶת־נַפְשׁ מִנְּגַד וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד מֶדָּן׃
 וְאַתֶּם קָמַתֶם עַל־בֵּית אָבִי הַיּוֹם וַתְּהַרְגוּ אֶת־בְּנֵי שְׁבַעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן אַחַת וּתְמַלִּיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בְּדָאִמְתוֹ עַל־בְּעָלֵי שְׁכָם כִּי אֲחִיכֶם הוּא׃
 וְאִם־בָּאִמַת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם עִסְרֵיבֶעַל וְעִסְרֵיבֵיתוֹ הַיּוֹם שְׁמַחוּ בְּאֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׂמַח גַּם־הוּא בְּכֶם׃
 וְאִם־אֵין תִּצַּא אִשׁ מֵאֲבִימֶלֶךְ וְתֹאכַל אֶת־בְּעָלֵי שְׁכָם וְאֶת־בְּרִית מְלוּא וְהִצַּא אִשׁ מִבְּעָלֵי שְׁכָם וּמִבֵּית מְלוּא וְתֹאכַל אֶת־אֲבִימֶלֶךְ׃
 וַיִּנֶּס יוֹתָם וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶז וַיֹּשֶׁב שָׁם סָפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ אַחֲרָיו׃
 וַיִּשֶׂר אֲבִימֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃
 וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רַעַה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בְּעָלֵי שְׁכָם

ט

מלכה

מלכי

וַיִּשֶׂר אֲבִימֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רַעַה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בְּעָלֵי שְׁכָם

6 עותהווא והאשרה
 7 י"א: א: ויגדו וי
 (ברחלתה ט)
 ולמ נשמר כ

ט

הַמַּטְל בְּכֶם שְׁבַעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֶּעֶל אִם־מִשְׁלַל בְּכֶם אִישׁ אֶחָד וַיִּכְרַתְם כִּי־עַצְמָכֶם וּבְשַׂרְכֶם אֲנִי וַיְדַבְּרוּ אֲחֵי־אִמּוֹ עִלּוּ בְּאוֹנֵי כָל־בְּעָלֵי שְׁכָם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּטּ לָכֵס אַחֲרָי אֲבִימֶלֶךְ כִּי אָמְרוּ אַחֲנֵנוּ הוּא׃
 וַיִּתְנַדְּלוּ שְׁבַעִים כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׁכֵּר בָּהֶם אֲבִימֶלֶךְ אַנְשִׁים דִּיקִים וּפְחָדִים וַיִּלְכּוּ אַחֲרָיו׃
 וַיּוֹבֵא בֵּית־אָבִיו עִפְרָתָה וַיְהַרְגֵנָה אֶת־אָחִיו בְּנֵי־יִרְבֶּעֶל שְׁבַעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן אַחַת וַיּוֹתֵר יוֹתָם בְּדִזְרֵבֶעַל הַקָּטָן כִּי נִחְבָּא׃
 וַיִּאֲסֹפוּ כָל־בְּעָלֵי שְׁכָם וְכָל־בְּרִית מְלוּא וַיִּלְכּוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ לַמֶּלֶךְ עַם־אֲדוֹן מִצָּב אֲשֶׁר בְּשֵׁכֶם׃
 וַיִּגְדָּה לְיוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הַר־גִּרְזִים וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעְנוּ אֱלֹהֵי בְּעָלֵי שְׁכָם מַלְכָּה וַיִּשְׁמַע אֲלֵיהֶם אֱלֹהִים׃
 הַלֹּדֵךְ הִלְכּוּ הָעַצִּים לְמַשַּׁח עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֵוִית מְלוֹכָה עֲלֵינוּ׃
 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיֵּת הַחֲדָלְתִּי אֶת־דַּשְׁנִי אֲשֶׁר־בִּי יִכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלַּכְתִּי לְנוֹעַ עַל־הָעַצִּים׃
 וַיֹּאמְרוּ הָעַצִּים לְתַאֲנָה כִּי־אֵת מְלִכִי עֲלֵינוּ׃
 וְתֹאמַר לָהֶם הַתַּאֲנָה הַחֲדָלְתִּי אֶת־מְרִיק מְלִכִי וְאֶת־תְּנוּכְתִי הַטּוֹבָה וְהִלַּכְתִּי לְנוֹעַ עַל־הָעַצִּים׃
 וְתֹאמַר לָהֶם הַגִּפֶן הַחֲדָלְתִּי אֶת־תִּירוֹשֵׁי הַמִּשְׁמַח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלַּכְתִּי לְנוֹעַ עַל־הָעַצִּים׃
 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעַצִּים אֶל־הָאִמֶּר לֵךְ אֲתָה מֶלֶךְ־עֲלֵינוּ׃
 וַיֹּאמֶר הָאִמֶּר אֶל־הָעַצִּים אִם בָּאִמַת אֲתָם מִשְׁחִים אֲתִי לַמֶּלֶךְ עֲלֵיכֶם בְּאוֹ חֶסֶד בְּצִלִּי וְאִם־אֵין תִּצַּא אִשׁ מִדֶּד־אִמֶּר וְתֹאכַל אֶת־אֲרֹזֵי הַלְּבָנוֹן׃
 וְעַתָּה אִם־בָּאִמַת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם וּתְמַלִּיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאִם־טוֹבָה עֲשִׂיתֶם עִסְרֵיבֶעַל וְעִסְרֵיבֵיתוֹ וְאִם־כְּגַמּוּל יָדָיו עֲשִׂיתֶם לוֹ׃
 אֲשֶׁר־נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁקֶךְ אֶת־נַפְשׁ מִנְּגַד וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד מֶדָּן׃
 וְאַתֶּם קָמַתֶם עַל־בֵּית אָבִי הַיּוֹם וַתְּהַרְגוּ אֶת־בְּנֵי שְׁבַעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן אַחַת וּתְמַלִּיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בְּדָאִמְתוֹ עַל־בְּעָלֵי שְׁכָם כִּי אֲחִיכֶם הוּא׃
 וְאִם־בָּאִמַת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם עִסְרֵיבֶעַל וְעִסְרֵיבֵיתוֹ הַיּוֹם שְׁמַחוּ בְּאֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׂמַח גַּם־הוּא בְּכֶם׃
 וְאִם־אֵין תִּצַּא אִשׁ מֵאֲבִימֶלֶךְ וְתֹאכַל אֶת־בְּעָלֵי שְׁכָם וְאֶת־בְּרִית מְלוּא וְהִצַּא אִשׁ מִבְּעָלֵי שְׁכָם וּמִבֵּית מְלוּא וְתֹאכַל אֶת־אֲבִימֶלֶךְ׃
 וַיִּנֶּס יוֹתָם וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶז וַיֹּשֶׁב שָׁם סָפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ אַחֲרָיו׃
 וַיִּשֶׂר אֲבִימֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃
 וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רַעַה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בְּעָלֵי שְׁכָם

שכם ויבצרו בעלי-שכם באבימלך: לבוא חמס שבועים בני-ירבעל ודמם לשום על-אבימלך
אזיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר-הזקו את-ידיו להרג את-אחיו: וישמו לו
בעלי שכם מארכים על ראשי ההרים ויגזלו את כל-אשר-יעבר עליהם בדרך ויגר לאבימלך:
ויבא געל בן-עבר ואחיו ועברו בשכם ויכחתיכו בעלי שכם: ויצא השדה ויבצרו את-
כרמיהם וידרךו ויעשו הלולים ויבאו בית אהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את-אבימלך: ויאמר
געל בן-עבר מיר-אבימלך ומי שכם כי נעברנו הלא בך-ירבעל וזבל פקדו עברו את-אנשי
חמור אבי שכם ומדוע נעברנו אנחנו: ומי יתן את-העם הזה בידי ואסירה את-אבימלך
ויאמר לאבימלך רבה צנאך וצאה: וישמע ובל שר העיר את-דברי געל בן-עבר ויחר
אפו: וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמה לאמר הגה געל בן-עבר ואחיו באים שכסרו
והנם צרים את-העיר עליך: ועתה קום לילה אתה והעם אשר-אתך וארב בשדה: והיה
בבקר כורח השמש תשכים ופשטת על-העיר והנה-הוא והעם אשר-אתו יצאים אליך
ועשית לו כאשר תמצא ירך: ויקם אבימלך וכל-העם אשר-עמו לילה ויארכו על-שכם
ארבעה ראשים: ויצא געל בן-עבר ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר-
אתו מדד-מארב: וירא-געל את-העם ויאמר אל-זבל הנדעם וירר מראשי ההרים ויאמר
אליו זבל את צל ההרים אתה ראה באנשים: ויסיף עוד געל לדבר ויאמר הגה-עם וירד
בסעם סביר הארץ וראש-אחר בא מדרך אלון מעוננים: ויאמר אליו זבל איה אפוא סוף
אשר תאמר מי אבימלך כי נעברנו הלא זה העם אשר-מאסתי בו צא-נא עתה והלחם בו:
ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך: וירדפו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים
רבים עד-פתח השער: וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את-געל ואת-אחיו משבת
בשכם: והיו מסחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך: ויקח את-העם
ויוצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן-העיר ויקם עליהם ויכס:
ואבימלך והראשים אשר עמו פשמו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשמו על-כל-
אשר-בשדה ויכסו: ואבימלך נלחם בעיר כל היום והוא וילגד את-העיר ואת-העם
אשר-בה הרג ויתך את-העיר ויורעה מלח: וישמעו כל-בעלי מגדל-שכם ויבאו
אל-צריח בית אל ברית: ויגר לאבימלך כי התקבצו כל-בעלי מגדל-שכם: ויעל אבימלך
הר-צלמון הוא וכל-העם אשר-אתו ויקח אבימלך את-הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים
וישאה וישם על-שכמו ויאמר אלהים אשר עמו מה ראתם עשיתי מהרי עשו כמוני:
ויכרתו גם-בלי-העם איש שזכה וילכו אחרי אבימלך וישמו על-הצריח ויציתו עליהם את-
הצריח באש וימתו גם-בלי-אנשי מגדל-שכם באלף איש ואשה: וילך אבימלך
אל-תבץ ויחן בתבץ וילכדה: ומגדל-עז היה בתוך-העיר וינסו שמה כל-האנשים והגשמים
וכל

ויקללו את אבימלך לפי מה שהפגל חסד: רבות הניח הטוב הרוב ספרים לה כתיב: את דברו ושל בן עמד סוף יקחן רוב ספרים
וכן ידעו כמנהגם כי כל המבול כמו נקטס נקטס ספרים: מן השארב סוף נבא ופיה נקטס ספרים וזהו שכן נבא לכו: וכל פית
שכם כמס כסוף מ"ה ספרים שוש כסוף כסוף
מ"ה סוף
וסוף
לרוב כי סוף
סוף
לדמי סוף

כל בעלי העיר ויסגרו צדים ועלו על-נג המנדל: ובא אבימלך עיר-המנדל וילחם
 בו וינש גד-פתח המנדל לשרפו כאש: ותשלך אשה אחת פלח רכב על-ראש אבימלך
 ותרץ את-גלגלתו: ויקרא מרה אל-הגער ונשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומחתני פך
 יאמרו לי אשה הרנתהו ודקרהו נערו וימת: ויראו איש-ישראל בריפת אבימלך וילכו
 איש למקומו: וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את-שבעים אחיו:
 את פלרעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בדירבעל:
 ויקם אחרי אבימלך להושיע את-ישראל תולע בדפואה בךדורו איש יששכר והוא
 ישב בשמיר בהר אפרים: וישפט את-ישראל עשרים ושלוש שנה וימת ויקבר בשמיר:
 * ויקם ארריו יאיר הגלעדי וישפט את-ישראל עשרים ושתים שנה: ויהי-לו
 שלשים בנים רכבים על-שלשים עזרים ושלשים עזרים להם להם יקראו חית יאיר עד היום
 הזה אשר בארץ הגלעד: וימת יאיר ויקבר בקמון: ויספו בני ישראל
 לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים ואת-העשתרות ואת-אלהי ארם ואת-אלהי
 צירון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני-עמון ואת אלהי פלשתים ועובדי אלהיהם ולא עבדוהו:
 ויחראת יהוה בישראל ויסבם ביר שלשתים וכיך בני עמון: * וירצעו וירצצו את-בני
 ישראל בשנה ההיא שמונה עשרה שנה את-כל-בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי
 אשר בגלעד: ויעבדו בני-עמון את-הירדן להלחם גם-ביוהרה ובעבנימון ובבית אפרים ותצר
 לישראל מאד: ויועקו בני ישראל אלהיהם לאמר חטאנו לך וכי עובדי את-אלהינו ונעבד
 את-הבעלים: ויאמר יהוה אל-בני ישראל הלא מצריתם ומד-האמרי מן-בני עמון ומן-
 פלשתים: וצירונים ועמלק ימעון לחצי אתכם ותצעקו אלי ואישיעה אתכם מידם: ואתם
 עובתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא-אסף להושיע אתכם: לכו ויעקו ל-האלהים
 אשר בחרתם בס המה ישיעו לכם בעת צרתכם: ויאמרו בני-ישראל אלהיהם חטאנו
 עשה-אזנה לנו ככל-הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה: ויסרו את-אלהי הנכר מקרבם
 ויעבדו את-יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: ויצעקו בני עמון ויחננו בגלעד
 ויאספו בני ישראל ויחננו במצפה: ויאמרו העם שרי גלעד איש אל-רעהו מי האיש אשר
 יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישיב גלעד: *
 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בךאשה זונה וילד גלעד את-יפתח: ותלד אשת-גלעד
 לו בנים ויגדלו בני-האשה ויגרשו את-יפתח ויאמרו לו לאתנחל בבית-אביו כי בך-אשר-
 אחרת אתה: ויכרח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים
 ויצאו עמו:
 היה מימים וילחמו בני-עמון עכש-ישראל: ויהי באשר-גלחמו בני-עמון עם-ישראל וילכו

חזו ספר כמסוקים

יח המערה חתה

וקני

הרץ כספר כ"י חמ"ז ט"ו בן כמון וכן בספרים חזוניתים במדק: וכן כמון סמ"ח וכן בספר חמ"ח סמ"ח
 יתקום סגול ו"ל ר"ק כפי ישראים ומכילוך דף קמ"ג סופים סמ"ח ו"ל סמ"ח סמ"ח סמ"ח סמ"ח סמ"ח סמ"ח סמ"ח סמ"ח
 וחד סוף הרץ יהו: נלגלתו בספרים חזוניתים כ"י ודמס יצן חמ"ל כקצן סמ"ח וכן ווא נלגלתו קמ"ו כ"י דמון (ד"ס א') ויסס כ' בכל סמ"ח
 קללת יותם סמ"ח
 ועסקל: ספרים חזוניתים אלה י"ל ויחמל ו"ל וכן סמ"ח
 ק"ל סוף ויחל לזכרון את ישראל נסמון י"ג ונ' אחריו נשאר קייא נפח כמו סמ"ח כמ"ג רים סמ"ח: ויולד גלעד כספרים כ"י ודמס יסמ"ח
 סמ"ח ו"ל: ויולדו בני הנשים כמ"ג לא נכ"ן: דיקים כמ"ח סמ"ח ח"ד קמ"ח ויחל ס' כמסורת דמ"ח ס' כ"ל סמ"ח:
 אמת

זקני גלעד לקחת את־פתח מארץ טוב : ויאמרו לפתח לכה והייתה לנו לקצין
 ונלחמה בבני עמון : ויאמר יפתח גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשתי מבית
 אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם : ויאמרו זקני גלעד אל־יפתח לכן עתה שבנו
 אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל יושבי גלעד :
 ויאמר יפתח אלזקני גלעד אם־משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני
 אנכי אהיה לכם לראש : ויאמרו זקני־גלעד אל־יפתח יהוה יהיה שמע בניותינו אם־לא
 כדברך כן נעשה : וילך יפתח עס־זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש

ולקצין וידבר יפתח את־כל־דבריו לפני יהוה במצפה :
 וישלח יפתח מלאכים אל־מלך בני־עמון לאמר מה־לי ולך ביר־באת אלי להלחם בארצי :
 ויאמר מלך בני־עמון אל־מלאכי יפתח ביר־לח ישראל את־ארצי בעלותו מסצרים מארנון
 ועד־היבק ועד־הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום : ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל־
 מלך בני עמון : ויאמר לו כה אמר יפתח לא־לקח ישראל את־ארץ מואב ואת־ארץ בני־עמון :
 כי בעלתם מסצרים וילך ישראל במדבר ער־ים סוף ויבא קרשה : וישלח ישראל מלאכים
 אל־מלך אדום לאמר אעברה־נא בארצה ולא שמע מלך אדום וגם ל־מלך מואב שלח ולא
 אבה וישב ישראל בקדש : וילך במדבר ויסב את־ארץ אדום ואת־ארץ מואב ויבא מסורח
 שמש לארץ מואב ויחנו בעבר ארנון ולא־באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב : וישלח
 ישראל מלאכים ל־סיחון מלך־האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה־נא בארצה ער
 מקומי : ולא־האמין סיחון את־ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את־כל־עמו ויחנו ביהצדה
 וילחם עס־ישראל : ויתן יהוה אלהי־ישראל את־סיחון ואת־כל־עמו ביד ישראל ויכנס וירש
 ישראל את כל־ארץ האמרי יושב הארץ ההיא : וירשו את כל־גבול האמרי מארנון ועד־היבק
 ומן־המדבר ועד־הירדן : ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את־האמרי מפני עמו ישראל
 ואתה תירשנו : הלא את אשר יירשך כמוש אלהך אותו תירש ואת כל־אשר הוריש
 יהוה אלהינו מפנינו אותו תירש : ועתה הטוב טוב אתה מכלך בן־צפור מלך מואב הרוב
 רב עס־ישראל אם־נלחם נלחם כם : בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה
 ובכל־הערים אשר על־ירי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא־הצלתם בעת ההיא : ואנכי
 לא־הטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל
 ובין בני עמון : ולא שמע מלך בני עמון אל־דברי יפתח אשר שלח אליו : ותהי
 על־יפתח רוח יהוה ויעבר את־הגלעד ואת־מנשה ויעבר את־מצפה גלעד וממצפה גלעד
 עבר בני עמון : וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם־נתן תתן ארני־בני עמון
 בידו : והיה היוצא אשר יצא מדלתו בתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה

והעליתיה

באתם אלי עתה לטביל נספרים עדוייקים : אהיה לכם כלל משריך כל־לך : ויאמר לו כה אמר יפתח : יב דפטרין ויאמרו וביין מ'ס דמוק
 פרטה מטוט : ויאסף כלל משריך בירד : הטוב טוב אתה נספרים עדוייקים כ' ונב דרוב ספרו הדמוס מלרם ור' לך דפטרין כמב מלרם כוקף
 דפ'י . ונק'ת ספרים עדוייקים מלטייל חזק' כל־לך ונמלול דף רס'כ כמב פטונו טוב אתה מלטייל . ונמק'ת ספרים עדוייקים מלרם כ'כ לשוכו .
 ובספרים דרוב נמלר'ת מ'ס ר'ל'ך נמסר מ'ס דנמס'ת מלטייל סימן כי מסר מ'ס וכו' . וכוה כ'ס לכהי'ש מ'ס סוה מלרם יען לא נמנה במהס
 לנ'ו סמכ'ת'י מ'ס ו'ס מ'ס אתה ליונס וכן וק'ס אל דכר'ך כי מ'ס'ת אתה (וי'ס'ת 'ס) ס'ס דק'ן ובהמס סוד י'ס כ'ס : כמ'ס ומלטייל כמו מ'ס
 מ'ס נכ' אתה טור'ת ו'סכ'ת אתה (מ'ל'ס'ת 'ס) כ'ס'ס נמלול דף רס'כ ולא ימ'ו כמסר'ו ו'ס'ס מ'ס'ן להמס'ן מ'ל'ס'ת ו'ס'ן מ'ס'ת נקל'ת ו'ס'ק'ת ב'
 סעודער

ועליתיו עולה: ויעבר יפתח אל בני עמון להחנם כס ויתנם יהוה בידו: ויבס מערוער ועד בואך סגית עשרים עיר ועד אבל ברמים סבבה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: * ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה כתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחיה אין לו מטני בן איבת: ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בעברי ואנכי פציתי פי ליהוה ולא אוכל לשוב: ותאמר אליו אני פציתה את פיך ליהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון: ותאמר אל אביה עשה לי הדבר הזה הרפה מפני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על ביתולי אנכי ורעותי ורעותי: ויאמר לך וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על ביתוליה על ההרים: ויהי מקץ ושנים חדשים ותשב אל אביה ועש לה את דברו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהיחק בישראל: מימים ומימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: * ויצעק איש אפרים ויעבר ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת ו להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך פאש: ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואניק אתכם ולא השעתם אותי מידם: ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידו ולטה עליתם אלי היום הוה להחנם בי: ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויבו אנשי גלעד את דאפרים כי אמרו פלוטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פלוטי אפרים אינברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: ויאמרו לו יאמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יבין לדבר בן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם: ויהיו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים: וימת אבצן ויקבר בבית לחם: וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים: וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן:

עכ

ורעותי ורעותי

יב

וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלה הפרעתי: ויהיו ארבעים בנים ושלשים בנות רכבים על שבעים עזים וישפט את ישראל שמונה שנים: וימת עבדון בן הלה הפרעתי ויקבר בפרעתי בארץ אפרים בהר הצמקי: * ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: * ויהי איש אחר מצרעה ממשפחת הרני ושמו סניח ואשתו עקרה ולא ילדה: וירא סלאך יהוה אלהי אשה ויאמר אליה הנהנא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: ועתה השמרי

יג

מסרת נשא

סערועד (אמר הנני מחביו מל המלכים שהלכתי חסר וסלמ לם נמכה כמנח המפרים אשר נאסרו כעלבים כ' ו' וכעוולא' 3 ב' 5'): אין לו מטני ו' סנירין ממכה וקריין מאכו מסורת פרשת לו וכן כרין להביא כמפורס דמכח וסנירין כלטון מרגום פירין כעלבים כ' סימן ד וכמרגם לו ופ' כרים פרשת מרגום: איות כספרים כ' יודפוס ישן מין סוף נמי': בעל' 3 כ' א כ' בעל' 3 כ' א כ' פירין כמנח ומין למוסלו: ורעותי ורעותי: * אדוקע אתכם כס' קדמון כ' כמכח ולמכס כ' ל' וכן כמכח כמקרא גדולה כגליון כס' 3' וכס' אפרים כ' ז' וצויפה: בן כוח כלפוסים וכס' 3' כספרים כ' ארויך' ומין כמנ' ק' וכמכח כלל: והיה כי יאמר סניח' 3' כמכח כספרים מדויקים כ' ולמס' יבן: 2 4

יב

ויבאו עד צרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו: ותצלח עליו רוח יהוה וישמעו
 כשפע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: וירד וידבר לאשה
 ותישר בעיני שמשון: וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת הארוד: והנה עדרת
 דברים בגיית הארית ורבש: ויהיה אל-כפיו וילך הלוך ואלל וילך אל-אביו ואל-אמו
 ויתן להם ויאכלו ולא-הגיד להם כי מגיית הארית רדה הרבש: וירד אביו אל-האשה
 ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: ויהי בראותם אותו וקחו שלשים טרעים
 יהיו אתו: ויאמר להם שמשון אחודה-נא לכם חידה אסדהגד תגידו אותה לי שבעת ימי
 המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סרינים ושלשים חלפת בגדים: ואם-לא תוכלו
 להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סרינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חידה חידתך
 ונשמענה: ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת
 ימים: והיו ביום השביעי ויאמרו לאשת-שמשון פתי את-אישך ונגדלנו את-החידה כך-
 נשרף אתך ואת-בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא: ותבך אשה שמשון עליו
 ותאמר בקשנאתני ולא אהבתני החידה חרתה לבני עמי ולי לא הגדתה: ויאמר לה והנה
 לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד: ותבך עליו שבעת הימים אשר-היה להם המשתה
 ויהיו ביום השביעי ונגדלה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: ויאמרו לו אנשי העיר
 ביום השביעי בטרם יבא החרסה מהמתוק מדבש ומה עו טארי ויאמר להם לוא ברשתם
 בעגלתי לא מצאתם חידתי: ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויד טרם ושלשים איש
 ויקח את-חליצתם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביו: ותהי אשה
 שמשון למרעהו אשר רעה לו: ויהי מימים בימי קציר-המים ויפקד

טו

שמשון את-אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל-אעתי החררה ולא-נתנו אביה לבוא: ויאמר
 אביה אמר אמרתי כי-שנא שנאתה ואתננה למרעך ולא אחיחה הקמנה טיבה טמנה תחדי
 נא לך תחתיה: ויאמר להם שמשון נקיתי בפני מפלעותי ביעשה אני עמם רעה:
 וילך שמשון וילכד שלש-מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל-זנב וישם לפיד אחד בקר-
 שני הזנבות בתוך: ויבער-אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדלש ועד-קמרה
 ועד-צברם וית: ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח ארדה
 אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אתה ואת-אביה באש: ויאמר להם שמשון
 אסיתעשון בזאת כי אכזנפתי בכם ואחר אחרל: ויד אהם שוק על-ידיך מכה גזל-ה
 וירד וישב בסעף סלע עיטם: ויעלו פלשתים וירנו ביהודה וינטשו בלחי: ויאמרו
 איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו:
 וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל-סעף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי-
 טללים בנו פלשתים ומד-זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתו להם:

ועתה דברים מין פ' במשור פ' פ' : פנויה דאריות א' זכיה פארין : הלירשנו כדפוס יפן וככרם פדויקם כ"י פיו"ש פקס פארין פ' פ'
 אשקלון כ"י ז' ור' דק ככב כ"י : וכמסרם פ' ז' פתחיה דנחיל ופסל כסרים : החידה חרתה נפקא כסרים כ"י : ופוסים יסכים חרת כלל פ'
 אכן סוף כשארית כתיב : החרשה כלל פארין כתיב : ויקח לפדים חסר י' ד קסמא ואלל י' ד כתיב : ויפן זנב אל-זנב כסרים שלש פ' ז'
 ובמנו וכן דמס ר' ד' כ"מ כככלול ד' ק"ח וכ"כ כמל כמח דברי ד' ק' וברח"ל כ"כ כ"כ מוזני לסוף הקדש ד' ר' ז' וכ"כ ר' יוסף כ"כ סקסס סלול
 סמך ידוע פ' כסמסרים פ' כסר לוס גבלים יסכים דברי כס' ור' בל כל כמולד ור' ב' כמס פ' ז' וחקל ויהי כ"י סס והדויש לזכ כתיב : וזאת
 שטמירוס פ' כמסמרים פ' כמפלוס סכנדים יסכים כמול כתיב ור' ז' אש מרוב ור' א' פ' ויחזי ירושלם והדויש לזכ ורס' כ"י ור' ש' ור' ז' ור' א'
 ו' כמב סהוא כתיב ור' ז' כמב סהוא כמול : ויבער אש בלפידים כמלויקם פלח דמלל כ"מ כמס פ' יתרו : נידוח שלשת אלפים
 איש מיהודת כמסרים פדויקם כ"י וידכופקס יסכים כ"י ור' ז' כמב סלול פ' ז' כמב סלול פ' ז' : משלים כלל פארין פ' ז' : נאמר

טו

ויאמרו לו לאסרך ויתנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעני לי פדה פנעני בני אתם; ויאמרו לו לאמר לא בראסר נאסרך ותנווך בידם וחמת לא נמיתך ויאסרוהו בשנים עבתיים חדשים ויעלהו מדהפלע; הואבא עד לחי ופלשתים רדעו לראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהינה העבתיים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו; ויצא לחיחמור טריה וישלח ידו ויקחה וידבית אלף איש; ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הביתי אלף איש; ויהי ככיתו לדבר וישלך בלחי מידו ויקרא לפקים ההוא רמת לחי; ויצמא מאר ויקרא אליהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את הדתשועה הגדלה הזאת ועתה אמית בצמא ונפלתי ביד הערלים; ויבקע אלהים את הסכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי עליו; וקרא שמת עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה; וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה; *

יך

ויקח שמשון עזתה ויראשם אשה זונה ויבא אליה; לעזתיים ולאמר בא שמשון הנה חסבני ויארכולו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו; וישעב שמשון עד חצי הלילה ויקם; בחצי הלילה ויאהז בדלתות שער העיר ובשתי הפוזות ויסעם עם הדברים וישם על בתיפיו ויעלם אל ראש הרר אשר על פני חכרון; ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שורק שמה דלילה; ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי בשרה כחו גדול ובמה ניכל לו ואסרנוהו לענותו ואנחנו נתדלך אלף אלף ונמאה כסף; ותאמר דלילה אל שמשון הנידהנא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך; ויאמר אליה שמשון אסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא אחרבו וחליתי והייתי באחד האדם; ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא אחרבו ותאסרוהו בהם; והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו איש ולא נרע כחו; ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הנידהנא לי במה תאסר; ויאמר אליה אסרני יאסרני בעבתיים חדשים אשר לא יגעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי באחד האדם; ותחז דלילה עבתיים חדשים ותאסרוהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוט; ותאמר דלילה אל שמשון עתה הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הנידה לי במה תאסר ויאמר אליה אסרני את שבע מחלפות ראשי עם הסכת; ותתקע ביהוד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקח משנתו ויסע את היתר הארג ואר הסכת; ותאמר אליו אך תאמר אתה בך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול; ויהי בידהציקה לו בדבריה פלתיים ותאלצהו ותקצר נפשו למות; ויגדלה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם נלחתי

לאסרך כס' ה'ל'ר' כלל סרניך וכן כל פיוטה כזה מורה ארבעה ח'ת' וכן נאסרך לכסוף וסטיס ס'אך כקחן לרד וכו' חסוף; ודעוהו נספריים מדוייקים עלה דמלך; וימסו אסוריו כפ' מדוייקים ס'ל'ך כמסך סגול וכן כמסך ספריים וכלמסום כסוף וסכח; וישעב את נשדאל בימי פלשתים עשרים שנה פ'ין ג'ס כסאול א' כ' מל פסוק סעכרים ע' ה'; וכשתו חפוזות כספרים מדוייקים ס'ס' ו'א' קדמיה ותל' ס'י' מנייח וכן רמזי ס'ס' ספרים ד'ס' כ'פ' שורק כ'ס' וסמל'י; ואסרנוהו כספרים מדוייקים ס'ל' ו'א' וסמור פליו ל'י' וסמל'; ואנחנו נתן כך כדכוס יסן ס'י' כ'ס' וכן כסמח כ'י' כמסך כס'ו ס'ל'ונח ס'ל' מ' כסמ' ספריים כמסך וכן רמזי כס'י' סמורת סמסר כ'ס' ד'ס' כ' ל'ך זכ' רל'ך; בחדר נתקם ספרים כס' כחירות; ותאמר אליו כחך קסן; כחך גדול אין ככ' פ'ריר; והאלצהו כמקם ספרים ס'ל'ר' כ'ס' וסמור מדוייקים ד'ס' ו'כ' ר' יסנ' כסמ' כרספ' וס' רל'ך; כמסך ס'ל'ר' ודיכס' לסכנ' סכול' סמנין; ס'ל'ר' כמס' ונקור' ס'ל'ר' כסוף כס'ו לכונו כספרים כ'י' מדוייקים וכן כקור' כספרים וכתל' סמון;

ויהי בבית מיכה: והאיש מיכה לו בית אלהים ועש אפוד ותרפים וימלא אתידו
 סבניו והדילז לכהן: בימים ההם אין מלך בישראל איש אשר בעיניו יעשה:
 ויהינער סבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לו והוא גרשים: וילך האיש
 מהעיר סבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ובא הראפרים ערבית מיכה לעשות דרכו:
 ויאמרו לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הולך לגור באשר
 אמצא: ויאמר לו מיכה שבה עמרי והיה לך לאב ולכהן ואנכי אתך לך עשרת כסף לינזם
 וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי: ויאל הלוי לשבת אתהאיש והיה הנער לו כאחד סבניו:
 וימלא מיכה אתידו הלוי והדילז הנער לכהן והיה בבית מיכה: תאמר מיכה עתה ידעתי
 כדדייטיב יהוה לי כי הדילזי הלוי לכהן: בימים ההם אין מלך בישראל ובנימים
 ההם שבט הלוי מבקש לו נחה לשבת כי לאנפלה לו ערהים והוא בתוך שבטי ישראל
 בנחלה: * וישלחו בנידן סמשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני
 חיל מצרעה ומאשתאל לרגל אתהארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו אתהארץ ובאו
 הראפרים ערבית מיכה וילינו שם: המה עסבית מיכה והמה הגירו אתקול הנער הלוי
 ויטורו שם ויאמרו לו מיכהביאך הלא ומהאתה עשה בזה ומהלך פה: ויאמר אלהם
 בזה וכוף עשה לי מיכה וישכרני ואהרלו לכהן: ויאמרו לו שאלנא באלהים ונדעה
 התצלח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה: ויאמר להם דכהן לכו שלום נכה יהוה דרנכם
 אשר תלכיבה: וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו אתהעם אשר בקרבה וישבת לבטח
 כמשפט צדנים שקטו ובטחו ואין מכלים דבר בארץ יורש עזר ורחוקים המה מצדנים ודבר
 אין להם עם אדם: ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם:
 ויאמרו קימה ונעלה עליכם כי ראינו אתהארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אלתיעצלו
 ללכת לבא לרשת אתהארץ: כבאכם תבאו אלעים בטח והארץ רחבת ידים בירתנה
 אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כלדבר אשר בארץ: ויסעו משם ממשפחת
 הלוי מצרעה ומאשתאל ששומאית איש חנור כלי מלחמה: ויעלו ויהנו בקרית יערים
 ביהודה עלכן קראו למקום ההוא מחנהדן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים: ועברו
 מימים הראפרים ויבאו ערבית מיכה: ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ
 ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בפתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו
 מהתעשו: ויטורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה ושאלו לו שלום: ושש-
 מאית איש חנורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן: ויעלו חמשת האנשים
 ההלכים לרגל אתהארץ באי שמה לקחו אתהפסל ואתהאפוד ואתהתרפים ואתהמסכה
 ודכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החנור כלי המלחמה: ואלה באו בית מיכה
 ויקחו אתהפסל האפוד ואתהתרפים ואתהמסכה ויאמר אליהם דכהן מה אתם עשים:
 ויאמרו

יה

יה

והוא גרשם הני"ל דקח וכשארין נכפדים כ"ל ודפוסים יחזים ותיין ש"ס כ"ס כדלמית ת"ס כ"י ש"ל: כרוז ספרים יסגים מ"ן סוס סכמל קודס
 פ"ס פ"ס ופסל ס"י י"ח י"ח וישלחו בני דן וכו': מקצותם ק"ו ר"ס: כששט צדנים כל"ל גדול רואה אבני נפחים סבנימים כפסל סוס כ"י
 רבו כחלוטים בני סכרי' ככל סתקים כנזרי' כס' חל' זו וק"ל ל"י לכרית חרשני חל' פני חרש' סמל' ימסרו זו כפסל' יסגם סל' דסס' לדי' כ"י
 כ"י פסל' וס' כחיס סכוזים כפסרי' סלנו ומסס' דק' ססרי' לא פליג' אסמל' לידן' וירויחה מ' מיתת' אית' לכו' ואי סבי' כפסס' צדנים' ססר
 ו"ל קפסל' וכן כפסל' חזויקים' סכל' ורחוקים' כסס' מצדנים' ספסל' סלל' קרין' וכו' כסר'ס' מריווקים' כסס' דססרי' ססר' לידן' וסר'ל' צדנים'
 ססל' וכן כפסל' כקדמו' לפרוץ' דס' ומתנן' דסלכס' א' י"י ותלכס' כ"כ"ג: ואשתאל ויאמרו מין כח"ל סרירין' כס"ס וכן ויאמרו קואס
 כנסתיך: כחשים' כלא סרירין' כס' סס' ס': ההלכום' מין כס'ל' סכיים' סרירין' סס' וכן כחרו סכסתיך:

צמר חמורים חבושים ופילגשו עמו: הם עסיבום והיום רד מאד ואמר הנער אל-אלניו
 לכהנא ונסורה אל-עיר-היבסי הזאת ונלך בה: ויאמר אליו אלניו לא נסור אל-עיר נכרי
 אשר לא-מבני ישראל הגה ועברנו ער-נבעה: ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד הפסקות
 ולנו בנבעה או ברמה: ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הנבעה אשר לבנימן: ויסרו
 שם לבוא ללון בנבעה ויבא וישב ברחב העיר ואין איש מאספת-אותם הביתה ללון: והנהו
 איש זקן בא מדמעשווהו מן-השרה בערב והאיש סדר אפרים והיא-גד בנבעה ואנשי המקום
 בני ימני: וישא עיניו וירא את-האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנרי תלך
 ומאין תבוא: ויאמר אליו עברים אנחנו מבית-לחם יהודה ער-ירכתי הר-אפרים משם
 אנכי ואלך ער-בית לחם יהודה ואת-בית יהוה אני הלך ואין איש מאספ אותי הביתה: וגם
 תבן גס-מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש-לי ולאמתך ולנער עס-עכרף אין מחסור בל-
 דבר: ויאמר האיש הזקן שלום לך רק בל-מחסורך עלי רק ברחוב אלתלן: ויביאר
 לביתו ויכול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: הפרה מיטיבים את-לבם והנה אנשו ויכל
 העיר אנשי בני-בלעל נסבו את-הבית מתדפקים על-הדלת ויאמרו אל-האיש בעל הבית
 הזקן לאמר הוצא את-האיש אשר-בא אל-ביתך ונרענו: ויצא אליהם האיש בעל הבית
 מאמר אל-הם אל-אחי אל-תרעו נא אחרי אשר-בא האיש הזה אל-ביתי אל-תעשו ארת-
 הנבלה הזאת: הנה בתי הפתולה ופילגשהו אוציאה-נא אותם וענו אותם ועשו להם
 הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: ולא-אבו האנשים לשמע לו
 ויחוק האיש בפילגשו ויצא אליהם החיץ וירעו אותה ויתעללו-בה כל-הדליר: ער-הבקר
 וישלחהו בעלות השחר: ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית-האיש אשר-אדניהו כעלות
 שם ער-האור: ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה
 פילגשו נפלת לפת פתח הבית וידיה על-הסף: ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על-
 דחמור וקם האיש וילך למקמו: ויבא אל-ביתו ויקח את-המאכלת ויחוק בפילגשו וינתחה
 לעצמה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: והיה כל-הראה ואמר לא-נהיתה
 ולא-נראתה בזאת למיום עלות בני-ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימור-לכם על-יה
 עשו ודברו: ויצאו כל-בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן וער-
 באר שבע וארץ הגלעד אליהוה המצפה: ויתיצבו פנות בל-העם כל שבטי ישראל בקהל
 עם

ויכל

כעלות

כ

העשר דר מאד כנוסחאות כ"י וברוך ספרי ספרים כסמ"ט וכן כנפוש ל' ואר קמץ ויסורה עד ל' (חמש י"ב) וכן כמך רד"ק במלול דף ק"ל.
 ור' אליהו שהקדק בספרי פרנסה: לך ונקרבה חרותך כמייבין לך חסר ה"א נתיבא הליכא וסיתון דל"ה ב"ב ונפרסת בלך: ברחב העיר מוכב
 פלוגתא לשום מאי דחזינא בספרי מי הוא חסר או מלא וליכא למסמט, מחסריה דכתיבא שכא ונפרסת וירא ברחוב ד' ושל וכו' וליכא דין כתיבין
 דסמט חשיבי ברחוב כהן הני"ג. גס לויכא לפיכמם שפופרת דלמיל סימן י"ח דהמס חסיב רחוב בלא ב"ה לסון קרמא וסום נירא: אל חלץ כמקמ
 ספרים של פד כקמך אך ככל כדלוייקים כמח וכן כמב דר"ק כמו סכמוב כסמוך על ויכול וכן כמסורת חלץ ב' וסימן רק ברחוב אל עלן דשילגס
 וכמסורתם עלן מיני (פיו"ב) וסנה"י כמח וכן כמסחא כ"י מסור עליו 2 ר"ל ב' כמח: ויעול לחסודים ויכלן ק' וכלכול גדול ש' כלן כמב
 ספרים הני"ג כמח וכן כמב דר"ק כמחיים כמסוך מ"א הפעל כמחא אכל כמלול דף ק"א ו' כמב כמחן זלם וכמסופתה ו' אל על בחורק וזכו ה' ויצא
 המלה מלפול ויבן החולם לקמן חשף כמו ו' ח"ה כמב הילך וכו'. ו' ח"ל לפעורים וכו'. ועל כרחו כתיבין אלו לומר ששמות כמל דפי' רד"ק שנלסוסים
 ומה סמך מ"ס הכמל כמח על חלץ חלץ דמסוך דלפול כמחך וכן כמסוף יסן כמסודיני שנת רע"ה כמב כמחיים רד"ק אל מלן מ"א סמל כמח
 וגם סם חלסון כמלכל ויחורב כמסוקים ים וכך כרדך להניא אל עלן מ"א הפעל כמח"י ויעול. ויעול כמבין וק' ויעל ו' הוא וכוה חמסלי הכל וכו'
 וכן סוף כקמץ סוף בדפוסים יסנים וכמסריים כ"י מדוייקים: ויצא אליהם החורץ כמסריים מדוייקים סד"י כמח"י לא בחורק וזכו ה' מן י"ג ויצא
 חסר ו' וסימניו כמ' קרמ על סכין ויצא כמח: בעלות השחר כמלע מ' ושוף חרות י"ח דכתיבין ב' וקרי' ב' כמח"י: ויפתח דלתות כמח"י
 תם פ' חרנכיל כמב ויפתח את דלתו וכן חלמי כמ' ב' ונפאיר כמב אכל כמסריים מדוייקים מין כמס' מל אה ואלום כמסומל מ' ב' כמב
 ויפתח אל דלתו ככל הכסריים: ויריה על השך כרוכ הכסריים סמ"ך נקמץ ונכ"א כ"י וכמח"י מים מירום מרנכיל כמח"י כ' כמלול דף רכ"א
 סמ"ך מן כמח"י אכ' מן סמ"ך כמב רב פעלים סביא כמכרו סמ"ך חמ"י זכ כמח"י סמ' כמב פתחין כמ"ה קמץ מן דמס' כמב סמ"כ
 יסמ

השבעה הגדולה היתה לאשר לאעלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: ויחמו בני ישראל אלבנימן אחיו ויאמרו נגדע העם שבט אהרן בישראל: מה נעשה להם לגזתרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לכלתי תתלהם מבנותינו לנשים: ויאמרו מי אחר משבטי ישראל אשר לאעלה אל יהוה המצפה והגדה לא בא איש אל המצפה מיבש גלעד אל הקהל: ויתפקר העם והנה איךשם איש מיושבי יבש גלעד: וישלחושם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר לנו והביטם את יושבי יבש גלעד לפי חרב ורגשים והמך: וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידערת משבט זכר חרומי: וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויבאו אותם אל המצפה שלה אשר בארץ בנימן: וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל: ויאמרו וקני העדה מה נעשה לגזתרים לנשים כי נשטרה מבנימן אשה: ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט ישראל: ואנחנו לא יוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן: ויאמרו הנה הגדולה בשלו מימים וימימה אשר מצפונה לבית מורחה השמש למסלה העלה מבית עבמה ומנגב ללבונה: ויצא את בני בנימן לאמר לנו וארבתם בכרמים: וראיתם והנה אסו צאו בגזת שילד לחיל במחלות ויצאתם מן הכרמים וחספתם לכם איש אשתו מבגרת שילד והלכתם ארץ בנימן: והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם בעת תאשמו: ועשיתם בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחלות אשר גילו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם: ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

ויצאו ריב

כיום כסוקי על ספר שופטים שש מאות ושמונה עשר: וסימנו ואברותיה שירקק חרוץ: וסדריו יד וקאמיטולי כא וסימנו אך סוג לישאל:

ויהי

כא

נגדע היום כדל"ג וכן מ' רד"ה לשון כרימה ונכנסה שרשים כמב המדקק שרשים סופים זו וקורים איתו כרש כר"ש וכן פרנס יונקן כאמנם לטין נרו: מיבש גלעד אל הקהל בדפוס יצן כחוב אינים מלא יוד וכן מונה כסאי מקראות כ"י קדמוניות מספרד ויפה משו כי לא כנסה זה המסורה עם הספרים בלישנא נקראים: וימצאו מיושבי יבש גלעד גם זה מלא בדפוס יצן ובמקראות הכל וכן רמזי ע"פ המסורה: והעם נהם כרוב ספרים חמ"ט בקמץ וכ"כ רד"ק כספל יומד כי הוא קמץ וכן הוא ע"פ המסורה שבבתי ביואל ב': ירשת חכר יוא"ו וכן המסורה ב' וחכרו סג"י ירשת יוא"ו סמך (גלים ס"ה) ונכניאום עם פירוש אברנניל מלא וסעות הוא: בשלו סימנים ימימה חד מן ח' כחוב ו' א' כסוף ע"פ המסורה ד"ו ויחי ונקמ"ט ספרים כה"ל וסעות הוא: למסלה העלה בדפוס ויכניאיה משנת רמ"ה כל מלך כסמך וכן נראה בחילופים שנכנסו אליה דכ"ה ואף בחילופים שראוי ככ"י לכ"ה כסמך ולכ"כ בחורק ומתני שבכל הספרים כל מלך בחורק: ויצו ויבין ק': אסו צאו בגזת כל כפר רנים כספרים ויהיו מ' אמה עיין כשכלול סוף השלמת ב"ב אבני הסור ומ"ש כפרסמ ויבא על ויחסנה: בגזת שילד לחול מלא יוד ע"פ המסורה וכן חכרו שספיקו כמ"ס כפרסמ ויחי אכל עד כי יבש שילה: והיה כי יבאו הוא נגמיה נשקת ספרים מדויקים: לרוב לריבך': חנונו המ"ט בקמץ סוף חפני נגשג סוף ונכנסה כ"י כו"ן רמסוכה בשלם כקודות וכספר ספרים ב' אלו סוק': האשטו הא"לף כחוב לכו רב טעלים: תאשטו סל"ב בלא חרוץ כפ"ו בספרים כ"י:

תראה ובעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך ורע אנשים ונתתיו ליהוד
 בלימי חיו ומורה לאיעלה על ראשו ויהיה כי הרבה להתפלל לפני יהוה ועלי צמר
 את פיה וזנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי
 לשכרה ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינד מעליך ותען חנה ותאמר
 לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפש לפני יהוה אל תתן
 את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעס דברתי ערהנה ויען עליו ויאמר לבי לשלום
 ואלהי ישראל יתן את שלחך אשר שאלת מעמו ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך
 האשה לרובה ותאכל ופניה לא יהי לה עוד וישכמו בפקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
 ויבאו אל ביתם הרמתה וירע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה ויהי לתקופת הימים
 ותדר חנה ותלך בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו

ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו וזנה לא עלתה פי
 אמרה לאישה עד נמל דגער והביאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם ויאמר לה
 אקנה אישה עשי הטוב בעיניך שכי עד נמלך אהו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותניק
 את בנה עד גמלה אותו ותעלה עמה כאשר גמלתי בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין
 ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער וישתמו את הדבר ויבאו את הנער אל עלי ותאמר פי
 אדני חי נמשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל ליהוה אי הנער הזה התפללתי
 ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר
 היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה * ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה

*

ב

קרני ביהוה רחב פי על איבי פי שמחתי בישועתך אין קדוש ביהוה בידאין בלתך ואין
 צור כאלהינו אל תרבו תדברו גברה יצא עתק מפיוס כי אל דעות יהוה ולא
 נתכנו עללות קשת גברים חתים ונכשלים אורי חיל שבעים בלחם נשפרו ורעבים חרלו
 עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה יהוה טמית ומחיה מוריד שאול ויעל יהוה
 מוריש ומעשיר משפיל אף מרוסם מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם
 חסידיו גריבים וכפא כבוד יחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל רגלי חסידו ישמר ורשעים
 מריבו בחשך ידמו כילא בכח יגבר איש יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ירין אפסו
 עליו על ארץ ויתדעו למלכו וירם קרן משיחו

ולו

עליו

עכ

וילך

ונעשו העין נסיה לנדו ומצו רד' דהרסום סנבל הסכרים המדוייקים הוא נס' מד' ור' יונה כמב שחוף שמהלית כמו לו שקול יסבל כעמי
 (חיוב ו) וחסרים ככ' - זה אנו מלמדי נסחה כ' דשי' שמהלית אכן כמי נסורה וס להכרש כניוסת הסכרים ססוף נס' מד' שמתרבת חוש
 סק' מחסר כעס ד' כתיב ט'ין בליסכא ויין זה ממניינס : את שנהך רסר אל'ף ובגדת שמואל שלפך כפינ אמר לה סכן הוה סמט מידוס
 להס מיד הרנס סלל הוה סמיד לסלול כמורס כ' ורס' פי' חסר אל'ף לדרוס נו לסון נכיס כמו ונסליתס הווס' * וסיון סוד ככלי יקר ונסמלות
 סצונות אלנשיך וחסורת סנרות סנדול סיון ממק' סג : וישכמו בבקר דספרים מדוייקים חסר ו' ד' וכן נמסורס וישכמו ב' חסר וס יסכנו ויסכנו
 דנקר ויסלו אל רשס סרר (כ' סלח לד) ויסי כיוס סנניטי וישכמו כסלות ססרר (יהוסט ו) וכל שמואל דכוסל ליסנל חסרינל ויסכמו ב' חסר וס יסין
 ויסלו אל רשס סרר ויסי כיוס סנניטי וסמואל ס' כ' וכל ס' סמואל סניב כחד כך סס כנסכלות סכטות נמכרות כ' וחסרתס סנסדרס נמקרת
 נדולס מרשס סלח לד סנסוסט : אל הרבו דרברו ספי' רכס וסיון מ'ס כפרסת ורלל על כסוק חסר דרבר : ולא נתכנו ו' ק' ובגדת שמואל
 ולו נמכנו כלילות מין אכנו יודעי' אס לו נמכנו סלילות אס סלילות סליכן סכוונט לו * מ'ל יודיס דרכיו למשס לכני ישראל סלילותיו : חרלו
 סל' מד נדגס למסרת סכולל סשקל סל' : ססידו ססידיו ק' וניומל סרר אמר להס ססמונס ח' חייס בר אנל ח' יוחנן ססילו נסכיל כדוק סמר
 סולס ממקיים ססמר וזדוק יסוד מולס ר' חייס בר אנל דידים ארר ססכל רנלי ססידיו יסמור ססידיו מרמי ססמט ח' ח' כחמן בר יסחק ססירו כתיב
 ס' כ' ונס' סוסר סר' וירל דף ק' כ' ססידו כתיב חד ודל ארסס ד' קכס נסיר ליה סרר וכל אסדי כסירו מיכיס לעלסין וכו' ונסדרס סכוססל דייס
 ליה נמי על ארסס כסררר ארר סמלכיס * ד' א' וס יסנק ססממר לו סנס אכני סמר וסמררר וננגדת סמואל וס יוסס וסיון כלי יקר : סריבו
 מוינו ק' ובגדת שמואל אמר ר' מלך בר סכסל אס חד הוה יסול וסס דרין מינון יכלון סיון כלי יקר ונסכר כווסר פרסת וקרר סוף דף' ס' עלו
 סליון ק' ובגדת שמואל אמר ר' מלך בר סכסל אס מוליס סס לפסיוס פס אכי גרפוס נפילי וסרודס סיון כלי יקר :

ב

ואמר

* והביאתיו זרין יהיא חסר ועין תקול סרר סס' חסר

תִּבְעֲטוּ בְּזִבְחֵי וּבִמְנַחְתֵי אֲשֶׁר צִדְתִּי מֵעֹזן וּחִלְכַד אֶת־בְּנֵיךָ מִפְּנֵי לְהַבְרִיאֲכֶם מִרְאשֵׁיית בַּל־
 מִנַּחַת יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי : לִכֵּן נָאִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִמְרַתִּי בֵּיתָךְ וּבֵית אָבִיךָ יִתְהַדְּבֹּוּ
 לִפְנֵי עַד־עוֹלָם וְעַתָּה נָאִם יְהוָה חֲלִילָה לִּי כִּי־מִכְבְּרִי אֲכַבֵּד וּבְנֵי יִקְלוּ : הֲגַה יָמִים בָּאִים
 וְגִדְעֵתִי אֶת־זִרְעִךָ וְאֶת־זֶרַע בֵּית אָבִיךָ סָהַח זָקֵן בְּבֵיתְךָ : וְהִבְטַחְתָּ צֶר מֵעֹזן בְּכָל אֲשֶׁר־יִשִּׁיב
 אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה זָקֵן בְּבֵיתְךָ כָּל־הַיּוֹמִים : וְאִישׁ לֹא־אֲכַרִּית לְךָ מֵעַם מִבְּנֵי
 לְכֹלֹת אֶת־עֵינֶיךָ וְלֹא־יִפְשֵׁד אֶת־נַפְשֶׁךָ וּכְל־מִרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ אֲנָשִׁים : וְהִדְלַקְתָּ הָאוֹת אֲשֶׁר
 יָבֵא אֶל־שְׁנֵי בְנֵיךָ אֶל־חֲפְנֵי וּפִינַחֶם בְּיוֹם אֶחָד יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם : וְהִקְוִיתִי לִּי כִּהְיֶה נֶאֱמָן כְּאֲשֶׁר
 בְּלִבִּי וּבְנַפְשִׁי וְעַד־וְעַתָּה וּבְנִיתִי לוֹ בֵּית נֶאֱמָן וְהִתְהַלַּךְ לִפְנֵי־מַשִּׁיחֵי כָּל־הַיּוֹמִים :

וְהָיָה כָּל־הַנְּזוֹתֵר בְּבֵיתְךָ יָבֹוא לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ לְאַנּוֹת כֶּסֶף וּכְכַר־לֶחֶם וְאָמַר סַפְחֵי
 נָא אֱלֹהֵי אֲחַחַת הַכְּהֻנּוֹת לֹאֲכַל פֶּת־לֶחֶם : * וְהִנְעַר שְׁמוּאֵל מִשֶּׁרֶת אֶת־יְהוָה :

לִפְנֵי עָלִי וְדַבֵּר יְהוָה הִיָּה יָקָר בְּיָמֵים הָרִים אִין חַיִּין נַפְרִץ : וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא
 וְעֵינֵי עָלִי שֹׁכֵב בְּמִקְוָמוֹ וְעֵינָיו רִתְּלוּ כְרוֹת לֹא יוּכַל לִרְאֹת : וְנָר אֱלֹהִים טָרַם יָכֶּה וּשְׁמוּאֵל

שָׁכַב בְּהֵיבֵל יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים : וְיִקְרָא יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר
 דַּהֲנִי : וַיִּרְץ אֶל־עָלִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי כִּי־קָרָאתָ לִּי וַיֹּאמֶר לֹא־קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב וַיִּלֶךְ וַיִּשְׁכַּב :

וַיִּסַּף יְהוָה קְרָא עוֹד שְׁמוּאֵל וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל וַיִּלֶךְ אֶל־עָלִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי כִּי קָרָאתָ לִּי וַיֹּאמֶר לֹא־
 קָרָאתִי בְנִי שׁוּב שָׁכַב : וּשְׁמוּאֵל טָרַם יָדַע אֶת־יְהוָה וְטָרַם יָגִילֵה אֵלָיו דְּבַר־יְהוָה : וַיִּסַּף

יְהוָה קְרָא־שְׁמוּאֵל בְּשְׁלִישֵׁת וַיִּקַּם וַיִּלֶךְ אֶל־עָלִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי כִּי קָרָאתָ לִּי וַיִּבֶן עָלָיו כִּי יְהוָה
 קָרָא לְנֶעֱר : וַיֹּאמֶר עָלִי לְשְׁמוּאֵל לְךָ שָׁכַב וְהִיָּה אִם־יִקְרָא אֵלֶיךָ וְאִמְרַתְּ דְּבַר יְהוָה כִּי שָׁמַע

עֲבָדְךָ וַיִּלֶךְ שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוָמוֹ : וַיָּבֵא יְהוָה וַיִּתְיַצֵּב וַיִּקְרָא כַּפְעֶס־כַּפְעֶס שְׁמוּאֵל וּשְׁמוּאֵל
 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל הֲנִנִי אֲנִי

עֲשֵׂה דְבַר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּל־שָׁמְעוּ תִצְלִינָה שְׁתֵּי אֹנְיוֹ : בְּיוֹם הַהוּא אָקִים אֶל־עָלִי אֶת
 כָּל־אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי אֶל־בֵּיתוֹ הַחַד וְכֹלֵה : וְהִנְדַּחְתִּי לוֹ כִּי־שִׁפְטָ אֲנִי אֶת־בְּיֹתוֹ עַד־עוֹלָם בְּעֵינֵן

אֲשֶׁר־יָדַע כִּי־מִקְלָלִים לָהֶם בְּנֵיוֹ וְלֹא כְהֵרָ בָּם : וְלִכֵּן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עָלִי אִם־יִתְכַפֵּר עֵינֵן
 בֵּית־עָלִי בְּזִבְחֵי וּבִמְנַחְתֵי עַד־עוֹלָם : וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל עַד־הַבֹּקֶר וַיִּפְתַּח אֶת־דִּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה

וּשְׁמוּאֵל יָרָא מַהֲנִיר אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֶל־עָלִי : וַיִּקְרָא עָלִי אֶת־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִי : וַיֹּאמֶר מַה הַדָּבָר אֲשֶׁר דְּבַר אֵלֶיךָ אֶל־נָא תְכַחַד מִמֶּנִּי כִּהַ יַעֲשֶׂה־יְהוָה אֱלֹהִים וְכִהַ

יִסַּף אִם־תְּכַחַד מִמֶּנִּי דְבַר מִכָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דְּבַר אֵלֶיךָ : וַיַּגִּדְלוּ שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
 וַיַּגִּדְלוּ שְׁמוּאֵל וְהָיָה

וְלֹא כְהֵרָ מִמֶּנִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה הוּא הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה : וַיַּגִּדְלוּ שְׁמוּאֵל וְהָיָה
 הִיָּה

ולאריב ככל פירוש שלפנינו ש'ל'ף כשוא ופתח שלל הכרוי רב פתלים שבאב ובכוח ס'מ'ל'ף מ'פ'ט'מ'ט' ול'א'ר'י'ב מ'פ'ט'מ'ט' ש'ל'פ'ט'י'ד מ'ז'כ'י'ן מ'ן
 ס'ט'ל'מ'י'ם : ועינו וטיונו ק' החלו ס'ל'מ'ד כ'ד'ג' : ושמואל שכב בהיכל ה' הקטן דפ' פ'ש'ר' י'ז'ס'ן וס'ל'ל' א'ין י'ש'י'ב'ה ב'ז'ו'ר'ה מ'ל'ה ל'מ'ל'כ'י' ב'ית
 ד'וד כ'ל'כ'ד מ'ל'ה כ'ר א'ל'ה'י'ם ט'ר'ם י'כ'כ'ס כ'ה'י'כ'ל ה' ו'ש'מו'א'ל ש'כ'ב כ'ה'י'כ'ל ה' ח'ד'ל מ'ל'כ'ה מ'ש'ט' ו'ס'ל' כ'ר'ה מ'כ'ס'פ'י'ן ל'י'ם ו'ש'מו'א'ל
 ש'כ'ב כ'ת'ק'ו'מ'ו כ'ב'ית מ'ס'א'ר ה'ל'ו'י'ם ש'ז'י'ן ט'ו'ר'י'ם א'ת ה'ב'ית * ו'כ'ן מ'ר'ג'ס ו'י'ב'ק'ן כ'ה'ז'ר'ה ל'ו'ז'ו'י' ו'כ'י'כ'ל א'כ'ר ק'א'י ס'ה'מ'ז'ו'ר'ה ה'י'מ'ה כ'ה'י'כ'ל ו'ס'ט'ן ש'ל'ל'ה כ'כ' ס'פ'
 ר'ש' * ל' ו'ס'י'ן ס'ו'ר כ'מ'י'רו'ס'ו ע'ל ה'ס'פ'ו'ק ו'כ'כ'ל'י' י'ק'ר ו'ל'פ'י ד'ר'כ'ו'ו ל'מ'ד'כ'ו מ'צ'ל'ת ה'ס'נ'ת'י'ם ש'ה'ל'כ'ת מ'ס'ר'י'ד מ'י'נ'ב ש'כ'ב מ'י'כ'ת ב'ח'י'ב'ל כ'ר'י' ס'ל'ל' ו'י'ב'ן ס'י'ס'
 ש'כ'ב כ'ה'י'כ'ל ה' * ש'מו'א'ל ב'ש'ל'יש'ת כ'ס'פ'ר'י'ם מ'ד'ו'י'ק'י'ם מ'ס'ר' י'ו'ר' מ'כ'י'ן ו'ה'ו'ל ח'ד מ'ן ד' ד'מ'י'ב'י'ן כ'ן ע'ל מ'ן ה'ס'מ'ז'ו'ר'ה ו'ס'י'ן כ'מ'ל' ט'ר'ש'ת ס'י'כ'ס' :
 ו'ח'י'צ'ב כ'ד'פ'ו'ס'י'ם א'ח'ר'ו'נ'י'ם ס'ל' * כ'ז'ר'י' ו'כ'ד'ט'ו'פ'ו'ס'י'ם י'ס'ט'י'ם ו'ג'ס כ'ה'מ'ס' ס'פ'ר'י'ם כ'י' מ'ד'ו'י'ק'י'ם כ'ת'מ'ת ו'כ'ס'ר' א'ח'ר י'ס'ן כ'מ'ו' י'ר' ו'ג'ס כ'ד'פ'ו'ס' י'ס'ן כ'ה'מ'ן :
 ש'מו'א'ל * ש'מו'א'ל ח'ד מ'ן ד' ש'מו'ת מ'כ'י'פ'ל'י'ם ו'כ'ו'ל'ס מ'ד'ו'י'ק'י'ם מ'ע'ו'ר'י'ם ו'כ'כ'ר ה'א'ר'כ'ב'ו' כ'ז'ה ה'ע'ב'י'ן כ'ה'ר'ש'ת ו'ל'מ'ה ש'מו'ת ע'ל מ'ש'ה מ'ש'ה : כ'י ס'ק'ל'ל'י'ם
 ל'ר'ש כ'נ'י'ו ז'ה א'ח'ר מ'ן י'ת ס'ט'ו'ק'י'ם ס'ה'ס מ'ק'ו'ן ט'ו'ר'י'ם ו'ס'י'ם ל'ו ל'ו'מ'ר מ'ק'ל'ל'י'ם ל'י א'ל'ל' ש'כ'י'ב'ה ס'ה'כ'ו'ר'ה ש' * ו'ר'ל'ק' ו'מ'ד'ר'ס ל'מ'ד'כ'ו' ו'ח'כ'י'ל'ל'ה ס'ר'ש'ת
 כ'ס'ט' ו'מ'ס'ר'ת ו'ס'ו'ר'ת מ'ק'ו'ן ט'ו'ר'י'ם א'כ'א'ר כ'ע'ז'ת ה'ל' כ'ז'כ'ר'י'ם כ' : ו'י'ק'ר'א עָלִי אֶת שְׁמוּאֵל כ'ס'פ'ר א'ח'ר כ'מ'י'כ'ת י'ר ק'ד'ו'ן כ'מ'י'ב א'ל ס'מ'ל' ר'כ'ן
 ה'ו'ל כ'ה'י'כ'ל'ה ר'ל'א'כ'י'מ'ה ו'ף כ'ד'מ'ו'ס י'ס'ן מ'י'ז'ר'ג'ס כ'ס'ט'ו'ל ס'כ'ן כ'ס'פ'ר ס'פ'ר'י'ם כ'מ'ו'כ א'ת מ'ז'ו'ר'ה י'ח : כ'ע'י'נו כ'ש'י'ח ק' :

היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה: וידע כל־ישראל מן וערבאר שבע כִּי־נאמן שמואל לִבְיָא לַיהוָה: ויִסַּף יְהוָה לַרְאֵהוּ בְשֶׁלֶה בִּירִיגְלָה יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל בְּשֶׁלֶוּ בְּדַבַּר יְהוָה: *
וַיְהִי דְבַר־שְׁמוּאֵל לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לְקָרְאֵת פְּלִשְׁתִּים לְמַלְחָמָה וַיִּחַזְקוּ עַל־
הַאֲזָן הָעֵינָן וּפְלִשְׁתִּים חָנָּן בְּאֶפֶס: וַיַּעֲרֹכּוּ פְלִשְׁתִּים לְקָרְאֵת יִשְׂרָאֵל וַתִּטַּשׁ הַמְּלָחְמָה וַיִּגָּנַח
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּכּוּ בַּמַּעֲרֹכָה בַשּׁוּרָה כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ: וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה
וַיֹּאמְרוּ זְכַנִּי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נִגְפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ מַשְׁלָה אֶת־אֶרֶץ בְּרִית
יְהוָה וַיָּבֹא בְּקַרְבָּנוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִנֶּחַם אֵיבֵינוּ: וַיִּשְׁלַח הָעָם שְׁלָה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֶת אֶרֶץ בְּרִית־הַחַוּת
צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַרְבִּיבִים וְשֵׁם שָׁנִי בְּנִי־עֲלֵי עַם־אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים חָפְנִי וּפִינַחֶס: וַיְהִי כִּבּוֹא
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיַּרְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל הַתְּרוּעָה הַגְּדוּלָּה וַתֵּחַם הָאָרֶץ: וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים
אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מַה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת בְּמַחֲנֶה הָעֵבְרִים וַיַּדְעוּ כִּי אֲרוֹן
יְהוָה בָּא אֶל־הַמַּחֲנֶה: וַיֵּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בֹּא אֱלֹהִים אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ לֵנוּ
כִּי לֹא הִיָּתָה כּוֹאֵת אֶתְמוֹל שְׁלָשׁ: אֵיךְ לֵנוּ מִי יֵצֵאֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה
דֵּם הָאֱלֹהִים הַמְּנִיחִים אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַכָּה בְּמִדְבָר: הַתְּחַזְּקוּ וְהִינּוּ לְאַנְשֵׁים פְּלִשְׁתִּים פֶּן
תִּעֲבְרוּ לְעֵבְרִים כְּאִשְׁר עָבְרוּ לָכֵם וְהִיָּיתֶם לְאַנְשֵׁים וַתַּלְחַמְתֶּם: וַיַּלְחֲמוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּגָּנַח
יִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ אִישׁ לְאִחֲלוּ וַתְּדֹי הַמַּכָּה גְדוּלָּה מֵאֵד וַיַּפֵּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אִתָּה רְגָלִי: וְאֲרוֹן
אֱלֹהִים נִלְקַח וְשָׁנִי בְּנִי־עֲלֵי מָתוֹ חָפְנִי וּפִינַחֶס: וַיַּרְץ אִישׁ־בְּנֵימָן מִהַמַּעֲרֹכָה: וַיָּבֹא שְׁלָה
בַּיּוֹם הַהוּא וַמְדִין קָרְעִים וְאָרְמָה עַל־רָאשָׁיו: וַיָּבֹא וְהִנֵּה עָלָי יֹשֵׁב עַל־דֹּפְסָא יָךְ דְּרָךְ מַצְפָּה יָךְ
בִּידֵיהָ לִבּוֹ חֲרָד עַל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא לְתַגִּיד בְּעִיר וַתּוֹעַק בַּל־הָעִיר: וַיִּשְׁמַע עָלָי
אֶת־קוֹל הַצִּעָקָה וַיֹּאמֶר מַה קוֹל הַהַמּוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ מֵהֵרָ וַיָּבֹא וַיִּגַּד לְעָלָי: וְעָלָי בְּדַתְשָׁעִים
וַשְׁמוּנָה שָׁנָה וַעֲנִינוּ קָמָה וְלֹא יָכוֹל לְרֹאוֹת: וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־עָלָי אֲנִי הִנֵּה בָּא מִן־הַמַּעֲרֹכָה
וְאֵנִי מִן־הַמַּעֲרֹכָה נִסְתִּי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מִה־הִיָּה הַדָּבָר בְּנִי: וַיַּעַן הַמַּבְשֵׁר וַיֹּאמֶר נֶס יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וְגַם מִגַּפְהָ גְדוּלָּה הִיָּתָה בְּעַם וְגַם שָׁנִי בְּנִיךְ מָתוֹ חָפְנִי וּפִינַחֶס וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים
נִלְקָחָה: וַיְהִי כַּהוֹכִירוֹ וְאֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּפֵּל מֵעַל־דֹּפְסָא אֶת־רַגְלֵיתָ בַּעֲדוֹ
יָךְ הַשָּׁעַר וַתִּשְׁבֵּר מַסְרְקָתוֹ וַיִּסַּח בִּיזְקוֹן הָאִישׁ וַיָּכַד וְהוּא שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה:
וַכֹּלְתוּ אִשְׁת־פִּינַחֶס דְּרִירָה לָלֶת וַתִּשְׁמַע אֶת־הַשְּׁמוּעָה אֶל־הַלֶּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַמֵּת חַמִּיָּה
וְאִישָׁהּ וַתִּבְרַע וַתִּלְדוּ בִּתְנַחֲכָנוּ עֲלֶיהָ צָרִיהָ: וַכַּעֲת מוֹתָהּ וַתִּדְרַבְּרָנָה הַנְּצַבּוֹת עֲלֶיהָ ל־תִּירָאִי
כִּי־בֶן יָלְדָה וְלֹא עָנָתָה וְלֹא־שָׁתָה לָבָה: וַתִּקְרָא לְנֶעֱר אֵי כְבוֹד לְאָמֵר גְּלָה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל
אֶל־דִּלְקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל־חַמִּיָּה וְאִישָׁהּ: וְהָאָמֵר גְּלָה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים: וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּכְאַהּוּ מֵאַבְנֵי הָעֵינָן אֲשֶׁדּוּדָה: וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים
אֶת־אֲרוֹן־הָאֱלֹהִים וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ בֵּית דַּגּוֹן וַיַּצִּיגּוּ אֹתוֹ אֶצֶל דַּגּוֹן: וַיִּשְׁנֻמוּ אֲשֶׁדּוּדִים מִמַּחֲרַת
וְהִנֵּה

ד

ד

ה

וישענו בספרים פדויקים ספר דחבר ובספר ג' וימין נקח אלינו אל עתה פשנו (שמואל ג' ו) קוינו לו ויוסינו (ישפיה כ"ה) וכג"ל נספר
כ"ג ויוסינו ג' ב' מל"ט ו' ספר וכו' קדש ספר אבל ישפיה מין כ"ה נספר בספרים קטנה ג' כ' ספר ו' פלא וכן בספרים פדויקים פשני
הספר ספר דחבר וחד דיסמיסו סל דאלה: מה קול התרועה פש סמכר ב"ג כ"ד וכל נספיק לפח"פ כוונתו וכו' ר"ל וכל דספיק לפח"פ וכו'
כ"ה פש"י כ"הים וכו"ל לקמן פל מה קול סמכר: ויראו אפלטחים יצ"ד נספיק וימין מ"ס בסימן ז' בספוק ויראו פשני סמכר: יך יד
ק': חככער כרוב הספרים ס"ה כספיק וכל דנס נ"ס: גם ישראל לפני פלשתיים כן כג"ל לפני לה מפני כמו שאפסי בס"ה כ"ל וכמו סמכר
בדכום יסן: וארון האלוים נלקחה לכתלה חומר נלקח לסון זכר וכו' נלקחה לסון נקב וכו' שמואל נספה פדג הדין כנקב: כי נספכו
עלית צרות כפול ס"ה וכל ס"ה מ"ס סמכר כ"ה כדכ"ל סימן י' וכן כפ"ל דף מ' כ' וכספרי: וכעת כ"ה: מוחה כסוק וכן כספרי
פ' ד יוס מוחה (שמואל ג' ו') פלא מוס וחד קבון כוס וכפ"י מוחה ויסיאין דלית לה כנין סרפא דלית לה כנין מלפ"ה: וישכנו אשדודים מסחרת
ספר י' ד וכן וישכנו כנר סמכר כמו סמכר סימן א'

אל

וישנה הפרות בדרך על-דרך בית שמש במסללה אחת הלכו הילך ונעו ולא-סרו ימין
ושמואל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד-גבול בית שמש: ובית שמש קצרים קציר-
חטים בעמק וישאו את-עיניהם ויראו את-הארון וישמחו לראות: והעגלה באה אל-שרה
ויזשע בית-השמש ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את-עצי העגלה ואת-הפרות העלו
עלה ליהוה: והללים הוריהו את-ארון יהוה ואת-הארגו אשר-

אתו אשר-בו כלי-זבח וישמו אל-האבן הגדולה ואנשי בית-שמש העלו עלות ויזבחו זבחים
ביום ההוא ליהוה: וחמשה סרני-פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא: ואלה

סחרי הזבח אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת
אחד לעקרון אחד: ועבדני הזבח מספר כל-ערי פלשתים לחמשת הפרנים

מועד מכצר ועד נפר הפרו ועד ואל הגולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום
הזה בשרה יהושע בית-השמש: ויד באנשי בית-שמש כי ראו בארון יהוה ויד בעם

שבעים איש חמשים ארץ איש ויתאבלו העם ביהודה יהודה בעם מכה גדולה: ויאמרו
איש בית-שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל-מי יעלה מעלינו:

ונשלחו מלאכים אל-יושבי קרית-יערים לאמר השבו פלשתים את-ארון יהוה רדו העלו אתו
אלוכם: * ויבאו אנשי קרית יערים ועלו את-ארון יהוה ויבאו אתו אל-בית אבינרב
בגבעה ואת-אלעזר בנו קדשו לשמר את-ארון יהוה: ויהי מיום שבת הארון

בקרית יערים וירבו הימים והיו עשרים שנה וינהו כל-בית ישראל אחרי יהוה:
ויאמר שמואל אל-כל-בית ישראל לאמר אם-בנכל לבנכם אתם שבים אל-יהוה

הסירו את-אחי הנכר מתזככם והעשתרות והכינו לבנכם אל-יהוה ועבדוהו לבדו ויצל אתכם
מיד פלשתים: ויסירו בני ישראל את-הבעלים ואת-העשתרות ויעבדו את-יהוה לבדו:

ויאמר שמואל קבצו את-כל-ישרא המצפתה ואתפלל בעדכם אל-יהוה: ויקבצו
המצפתה וישאברמים וישפכו לפני יהוה ויצטו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט

שמואל את-בני ישראל במצפה: וישמעו פלשתים בידתקבצו בני-ישראל המצפתה
ועלו סרני-פלשתים אל-ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: ויאמרו בני-

ישראל אל-שמואל אל-תחרש ממנו מעק אל-יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: ויקח
שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויעק שמואל אל-יהוה בעד ישראל וענהו ויעלה

יהוה: ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול-
גדול ביום ההוא על-פלשתים ויהפם וינגפו לפני ישראל: ויצאו אנשי ישראל מן-

המצפה וירדפו את-פלשתים ויכוסו עד-מתחת לבית בר: ויקח שמואל אבן אחת וישם
בין

הבית כפת
כספריים
כוזייקים

עמקו כלשון שחרים יוצאים מכלל הצדיקים וכמסובים לשבח זמין נפש שוש נבואי ואם יסא שמואל מה נחמו סביו אלו כלל החמרים אטיב כי
אחר סביסבו 256 הארון שבה כמבוא בעבור קדושתו וכנס אומם כלשון נקיים וזהו שפס למכה לע"ס: וישנה הפרדת עיניו מה שבבתי נפרסת
ויסא כל והמנה בבאן ומלח קאמר ומיסרכה דרשו רבוינו כל כד"ס כ"כ סימן סביו הולכות בדרך יסרה: ודרכו עוד מל היים חמרים
ח"ס: וניכס פומר סימן ו': ויבקעו הק"ף דגוסס: ואלה סחרי הזבח כ"ל כמיוני"ק כמנין כמו סכמדיי למעלה: ויאמרו שם השאנו לה'
ויסלמו ס' כרר בעניות כרר וימר שמואל דמטו כל ארר רב שמואל בר רב ינחם לבט שמואל הליקן טל כל ישראל וכו' וכבר בעל יסס יסרה חס
מין טעור הניכס יס לומר דמק על נב דויחמרו שם חטאנו כמיו משוש דשמואל לבט הלוקן וכו' כדנמסוך חשיב ליה כמילו שמואל הוה לאומר השאנו
מכל כרמה דש"ס הוה וכו' אלו ויפירו שם החמיו וכו' ויפס חמדת שמואל: וידאו ספנו בלעתים כמוב נכנול דך חל"כ סבוא כיו"ד כמיון
לבר וכו' לכתוב סלומסו סיססוס כיו"א היראו לכורוס על היר"ד ס"ל ססכל סביה כמיוס מו ל"כ כמובס כרר לכוזייקסליה דעריססיה:
סוקס כיו"ד דגוסס: וישענו חכר דחבר כמ"ס לפיל סינק ד': ויעלה ויסלתי ק' ויכס מין סכמדיין חמר ר' מלח בר סכסס סכין לפולס נקסס
סכ"ל סכוס נקסס יהוד סלמטר ויקס שמואל פנס חלק חמר ויסלכו עולה ויסלתי יסין זכר סכסס חמר רב כמין דר ויקן ויסלתי כמיו:

בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עריהנה עזרנו יהודה: ויבנו
הפלשתים ולא יספנו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי ירידה בפלשתים כל ימי שמואל:
ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל ולישראל מעקרון וערנות ואת גבולן
הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי: וישפט שמואל את ישראל
כל ימי חייו: והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה וישפט את ישראל את
כל המקומות האלה: ותשבנה הרממה כי שם ביתו ושם ישפט את ישראל ויבן שם מזבח
ליהוה: ויהי כאשר זקן שמואל וישם את ידיו על עיניו וישפט את ישראל: ויהי
שם בניו הבכור ויאל ושם משנה: אביה שלמים בכאר שבע: ולא הלכו בניו בדרך וישו
אחריו הבצע ויקחו שחר וישו משפט: ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרממה:
ויאמרו אליו הגה אתה זקנת זבניך לא הלכו בדרך עתה שימדינו מלך לשפטנו בכל
הגוים: וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל
אל יהוה:

ה
אמרת
שופטים
לאומלוא
בדרכיו

ויאמר יהוה לשמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו בראתי מאסו
ממלך עליהם: ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אותם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני
ועבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך: (עתה שמע בקולך אך ביהער העיד בהם
והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: ויאמר שמואל את כל דברי יהוה
ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך
עליכם אחז בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: ולשום לו שרי
אלפים ושרי חמשים ולחמש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו: ואת
בנותיכם יקח לרקחות ולמבחות ולאפות: ואת שדותיכם ואת פרמיכם ויותיכם הטובים
יקח ונתן לעבדיו: וירעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסו ולעבדיו: ואת עבדיכם ואת
שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועצה למלאכתו: צאנכם יעשה
ואתם תהיו לו לעבדים: ויעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה
יהוה אתכם ביום ההוא: וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אסד מלך יהיה
עלינו: והיינו גם אנחנו ככל הגוים וישפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו:
וישמע שמואל את כל דברי העם וירצם באוני יהוה: ויאמר יהוה לשמואל

ע"כ שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו: *
ויהי איש מבנימין ושמו קיש בדאביאל בדצור בדבכורת בדאפיה בדאיש ימינו
ובדורה בן ושמו שאול בחור וטוב ואידיאיש מבני ישראל טוב ממינו משכמו
ושעלה גבה מכל העם: ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש לשאול בנך קח
נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת: ויעבר בהראפרים ויעבר בארץ
שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו: המה נצאו
בארץ צוף ושאל אמר לנער אשר עמו לכה ונשובה פה ויחדל אבי מן האתנות וראג לנו:
ויאמר

ט
מבנימין
גבור חיל

וישמע שפט את ישראל ה' ויבנה נס' ברחמי משה זכר צדקתו וכל שם נזר לכוחים: את בניו שפט
בנה ארץ נשין: בדרכו בדרכו ק: וישו אחריו בחיב סיד: שיש קני כ"ב: ורצו מלחם סלח כמסנ: שדוחיכם כלל מפרק כ"ל:
ויאמרו לא סל' עד דמס ע"ם המסור כמ"ם ברחם ויהי סימן י"ש: פלחסינו ס"ה מלמסנו ספר: סבן יסון חכמינו ק' סל' סס' ומיני
ספי סלח: בארץ שלשה נפשים כ"י מדוייקי מלחל וכו' וסגרו מוכס פליו וליס כל נכסן שלעז' עמלכיס כ' ד' וסס כ' סכרי' ג"ל סכרי' ו

א
ב

לחם ואחר נשא נבל-ימין : ושאלו לה לשלום ונתנו לה שתיליהם ולקחת מידם : אחר כן
 תבוא נבעת האלהים אשר-שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם היער ופגעת חבל נבאים
 יררים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים : וצלחה עליה רוח יהוה
 והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר : והיה כי תבאינה האחות האלה לה עשה לה אשר-
 תמצא ידך כי האלהים עמך : וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לנבח
 ובחי שלמים שבעת ימים תוחל עד-בואי אליך והורעתי לה את אשר תעשה : והיה כהפנתו
 שכמו ללכת מעכ שמואל ויהפך-לו אלהים לב אחר ויבאו כלהאחות האלה ביום ההוא :

תבואה

ויבאו שם הגבעתה והנה חבל-נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם :
 ויהי בל-יודעו מאתמול שלשם ויראו והנה עם-נבאים נבא • ויאמר העם איש לרעהו מה-
 זה היה לכו-קיש הנם שאול בנבאים : ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על-פני היתר-
 למשל הנם שאול בנבאים : ויכל מהתנבאות ויבא הבמה : ויאמר הוד שאול

אלו ואל-ינערו אן הלכתם ויאמר לבקש את-האחנות ונראה כי-אין ונבוא אל-שמואל :
 ויאמר הוד שאול הגידה-נא לי מה-אמר לכם שמואל : ויאמר שאול אלה-דודו הגד הגיד לנו
 כי נמצאו האחנות ואת-דבר הפלוכה לא-דגיר לו אשר אמר שמואל :

ויצעק שמואל את-העם אליהוה המצפה : ויאמר אל-בני ישראל כה-אמר יהוה אלהי
 ישראל אנכי העליתי את-ישראל סמצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל-הטמלכות הלחצים
 אתכם : ואתם היום סאסתם את-אלהיכם אשר-הוא מושיע לכם מכל-רעותיכם וצרותיכם
 ותאמרו לו כי-מלך תשים עלינו ועתה התיצב לפני יהוה לשכתיכם ולא-לפניכם :

ויקרב שמואל את כל-שבטי ישראל וילכד שבט בנימין : ויקרב את-שבט
 לטמחתי בנימין למשפחהו ותלכד משפחת הפטרי וילכד שאול בך-קיש ויבקשהו ולא נמצא :
 וישאלו-עוד ביהוה הבא עוד הלם איש • ויאמר יהוה הגדה-נא נחבא להדלים : וירצו

למסחתי בנימין

ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל-העם משכמו ומעלה : ויאמר שמואל אל-כל-
 העם הלא-יתם אשר בחר-בו יהוה כי אין כפהו בכל-העם וירעו כל-העם ויאמרו יחי המלך :
 וירב שמואל אלה-עם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל
 את-כל-העם איש לביתו : וגם-שואל הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר-ננע להם

ר דגושה

בלבם : ובני בליעל אמרו מה-ישענו זה ויבוזה ולא-הביאו לו סנחה ויהי כמחריש : *
 ויעל נחש העפוני ויחן על-יביש גלעד ויאמרו כל-אנשי יביש אל-נחש כרת-לנו
 ברירת ונעבוד : ויאמר אליהם נחש העפוני בואת אכרת לכם בנקור לכם בלעין ימין
 ושמתייה חרפה על-כל-ישראל :

יא

ויאמרו אליו וקני יביש הרף לנו שבעת ימים
 ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואס-אין מושיע אתנו ויצאנו אליה : ויבאו הפלאכים
 גבעת

גבל יין גרוב ספרים גדוויקים אכלנו כחמם נקודות וכתרים ואמר נשא נבל יין נשם נקודות ויש ספרים נחמם נקודות פ"כ : אחר כן תבוא
 גבעת נדפוסים אחרונים כבוד תבוא אל גבעת נדפוסים יסכים וספרים כ"י גדוויקים ליבא מלג אל וכן סוף במחיר נחמם : ויהי כבאך נכפם
 ספרים ס"ף דגושה ובמכלול דף ק"ז נכפם כס סרמין ופיון מ"ס כפילים טיען חמ"ן : ומגעת נכחי גרסין : תבאינה ימיר יו"ד : תוחל נקמת
 ספרים-לדמוס חדשים הלי"ת כחוקר • וכיטחים נצריי וכן סוף ככל כ"י : מאתמול נקרא שחמ דסים יסוונם נקרא כ"י תבאינה ס"ף נכפול
 ומל"ו רפה א"כ נכפול ספרים ס"ף בפרוק ובה"ו דגושה • וכ"כ ר"ק נש' וספרים ומכלול דף רכ"ס : עם נפואים נבא • ויאמר העם
 נחמם ספרים יס פיקרא נחמם סמוק : על כן היתה למשל חנם שאול בנבאים נכפ"י גדוויקים ספר יו"ד קדמא וכן נחמם ס"ל : למסחתי
 למסחתי p : ויבקשהו סק"ף רפה : הלם איש • ויאמר כחוקר נכפ"י סמוק : רדאיתם נדגש כ"י ס"ל • למסחתי וימין
 נכפול דף ט"ו ודקס"א : ויאמר אליהם נכפ"י גדוויקים מלש יו"ד :

בנית שאול מבני הדברים באתי העם וישאו כל העם את יקולם ויבכו: ויזנה שאול בא
 אחרי הבקר מן השרה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש
 הצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: ויפק צמד בקר כשנ
 צנתהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר
 שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: וימקום בבזק ויהיו
 בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: ויאמרו למלאכים הבאים כה
 תאמרו לאיש יבש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בהם השמש ויבאו המלאכים ויגידו כח
 לאנשי יבש וישמחו: ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיהם לנו ככל דרשונם
 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו ברוח
 המחנה באשמרת הבקר ויבן את עמון עדתם היום ויהי הנשאים ויפצו ולא נשאר דם
 שנים יחד: ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם:
 ויאמר שאול לאיימת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: *

ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הנגל ונחדש שם המלוכה: וילכו כל העם
 הנגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בנגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח
 שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד: ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה
 שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עליכם מלך: ועתה הנה המלך מתהלך
 לפניכם ואני וקנתי ושבת ויבנו הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה:

הינני עני כי נגד יהוה ונגד משיחו את ישור: מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי
 את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא
 רצונו ולא לקחתי מיד איש מאימה: ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי
 לא מצאתם בירי מאימה ויאמר עד: ויאמר שמואל אליהם יהוה אשר עשה את

משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: ועתה התיצבו ואשפטה אתכם
 לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: כאשר בא יעקב מצרים
 ויעקו אבותיכם אליהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויציאו את אבותיכם ממצרים
 וישבום במקום הזה: וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור

וביר פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בס: ויעקו אליהוה ויאמר השאנו כי עזבנו את יהוה
 יהוה ונעבר אתי הבעלים ואת העשתרות ועתה הוצלנו מיד איבינו ונעבודך: וישלח יהוה
 את דרבעל ואת ברן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבנו בטח:
 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם
 מלככם: ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך:

בשעתו שמואל ויבא חד מן יד מלך דבש וקריין כ"ג וסביבון ביום השש כ"ג: אחרי שאול ואחר שמואל כ"ג וכדמיוס יסן כ"ג
 ויהוה שמואל וכן כרסם נחמין בדפוס אחר לכורות על מליון זה וכשאר ספרים כ"ג וואחר: בחס כחוס ק' ויבא חד מן מליון דמיכין ב"ה וקריין
 כ"ג: ויבא ער"ב הסבורין ויבא חד מליון ס"ג פ' י"ד ויבא חד מליון כ"ג כ"ג ויבא חד מליון כ"ג כ"ג ויבא חד מליון כ"ג כ"ג
 סנבליו ואבי משיד מליון על מה שנסמך ובמסכת מבוט פ' שלו פן הלוקין מ"ר אלישור כ"ג מקומות כותיב רוח הקדש בבית דינו של חס' וזכתי דינו
 של שמואל וזכתי דינו של שלמה וכו' בבית דינו של שמואל דכתיב סכני עכו כי ונו' ויאמר עד' ויאמרו מיכסי ליה יבא חד מן קול ואמרה חבי מד וכן
 כ"ג פ' ב' ח' ג' ע"ג בבית חורר ובספרה אקיס: נאח אבותיכם אשר הפניו קרה נפשו מלך בראומי רוב בחילוסים על כל אבותיכם שנסמך
 ורוב הספרים מיכס עילים שנסמך מ"ד זכע וזכע ליה חד מליון כ"ג חסור דמיחל כנסת רכב א"כ ומה ליה לטור' טור חסרתי שנסמך וסימ
 וסמך חסרתי על כן נצחתי לכה פוסם כמו שנסמך נצחתי רכב חסרתי וי"ל אשול כולם מלחיים כ"ג חסר וי"ל ואשכסה אשכסה לפני: כאשר נה יסמך חסרתי
 קדמיה ד' ע"ג ואם מיכסי כתיבו ל"ג פ' ח' וישבום במקום הזה כנסתים כ"ג חסר וי"ל וכן הוא כדפוס יסן ופיין מ"ס כשעל מ' ל: ויאמר ויאמרו ק':

שמעו בירגסו פלשתים וירבקו גסדהמה אתריהם במלחמה: וישע יהוה ביזם ההוא את ישראל והמלחמה עברה אתבית און: ואיש ישראל נגש ביזם ההוא ויאל שאול את העם לאמר ארוה האיש אשר יאכל לחם עדי הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם גלדהעם לחם: וכל הארץ באו ביער ויהי רבש עלפני השרה: ויבא העם אל היער והנה הלך רבש ואיך משיג ידו אלפיו כירא העם אתהשבעה: ויונתן לאשמע בהשביע אביו אתהעם וישלח ותארגה אתקצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הרבש וישב ידו אלפיו ותראנה עיניו: ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך אתהעם לאמר ארוה האיש אשר יאכל לחם היום ויעה העם: ויאמר יונתן עבר אבי אתהארץ ראיתא כיראנו עיני כי טעמתי מעט רבש הזה: אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא פיעתה לא ויעט רבתה מכה בפלשתים: ויכו ביזם ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעה העם מאד: ויעש השלל העם אלשלל ויקחו צאן ובקר ובגוי בקר וישחטוארצה ויאכל העם עלהדם: ויגיה לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל עלהדם ויאמר בגדתם גלדאלי היום אכן גדולה: ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אלהם ויגשו כליהעם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם: ויבן שאול מובח ליהוה אתו החל לבנות מובח ליהוה: ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונכוה בהם עדיאר הבקר ולא ינשאך בהם איש ויאמרו כלל הטוב בעיניך עשה: ויאמר הכהן נקרבך הלם אלהאליהם: ושאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביזם ההוא: ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ורעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: כי חיייהוה המושיע את ישראל כי אסישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכלהעם: ויאמר אלפלישראל אתם תהיו לעבר אחר ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחר ויאמרו העם לשאל הטוב בעיניך עשה: ויאמר שאול אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאל והעם יצאו: ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן: ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגדלו יונתן ויאמר טעם מעמתי בקצה המטה אשר בידו מעט רבש הנני אמות: ויאמר שאול כהיעשה אלהים וכה יוסף בירמות תמות יונתן: ויאמר העם אלשאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חיייהוה אסיפל משערת ראשו ארצה כיעם אלהים עשה היום יהוה ויפרו העם אתיונתן ולאמת: ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: ושאל לכו המלוכה עלישראל וילחם סביב בכלאיביו במואב ויבכניעמוז ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע: ויעש חיל ויך אתעמלק ויצל אתישראל מיד שסוהו: ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכישוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אביגר בן נר דוד שאול

איש ישראל נגש ביזם ההוא ויאל שאול את העם לאמר ארוה האיש אשר יאכל לחם עדי הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם גלדהעם לחם: וכל הארץ באו ביער ויהי רבש עלפני השרה: ויבא העם אל היער והנה הלך רבש ואיך משיג ידו אלפיו כירא העם אתהשבעה: ויונתן לאשמע בהשביע אביו אתהעם וישלח ותארגה אתקצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הרבש וישב ידו אלפיו ותראנה עיניו: ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך אתהעם לאמר ארוה האיש אשר יאכל לחם היום ויעה העם: ויאמר יונתן עבר אבי אתהארץ ראיתא כיראנו עיני כי טעמתי מעט רבש הזה: אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא פיעתה לא ויעט רבתה מכה בפלשתים: ויכו ביזם ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעה העם מאד: ויעש השלל העם אלשלל ויקחו צאן ובקר ובגוי בקר וישחטוארצה ויאכל העם עלהדם: ויגיה לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל עלהדם ויאמר בגדתם גלדאלי היום אכן גדולה: ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אלהם ויגשו כליהעם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם: ויבן שאול מובח ליהוה אתו החל לבנות מובח ליהוה: ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונכוה בהם עדיאר הבקר ולא ינשאך בהם איש ויאמרו כלל הטוב בעיניך עשה: ויאמר הכהן נקרבך הלם אלהאליהם: ושאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביזם ההוא: ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ורעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: כי חיייהוה המושיע את ישראל כי אסישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכלהעם: ויאמר אלפלישראל אתם תהיו לעבר אחר ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחר ויאמרו העם לשאל הטוב בעיניך עשה: ויאמר שאול אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאל והעם יצאו: ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן: ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגדלו יונתן ויאמר טעם מעמתי בקצה המטה אשר בידו מעט רבש הנני אמות: ויאמר שאול כהיעשה אלהים וכה יוסף בירמות תמות יונתן: ויאמר העם אלשאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חיייהוה אסיפל משערת ראשו ארצה כיעם אלהים עשה היום יהוה ויפרו העם אתיונתן ולאמת: ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: ושאל לכו המלוכה עלישראל וילחם סביב בכלאיביו במואב ויבכניעמוז ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע: ויעש חיל ויך אתעמלק ויצל אתישראל מיד שסוהו: ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכישוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אביגר בן נר דוד שאול

שואל : וקש אפי' שאול ונר אבי-אבנר בן-אביאל : ותהי המלחמה חזקה
 על-פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל-איש גבור וכל-בדחל ויאספיהו אליו :
 ויאמר שמואל אל-שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על-עמו על-ישראל ועתה
 שמע לקול דברי יהוה : כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר-עשה עמלק
 לישראל אשר-שם לו בדרך בעלתו מצרים : עתה לך והביתו את-עמלק והחרסתם
 את-כל-אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש ער-אשר מעולל ועריוזק משור וער-שור
 סגמל וער-חמור : וישמע שאול את-העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי
 ועשרת אלפים את-איש יהודה : ויבא שאול עד-עיר עמלק וירב בנחל : ויאמר
 שאול אל-הקני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן-אספך עמו ואתר עשיתו חסר עס-כל-בני
 ישראל בעלותם מצרים ויסר קני מתוך עמלק : ויהי שאול את-עמלק מחילה בואך שור
 אשר-על-פני מצרים : ויתפש את-אנג מלך-עמלק חי ואת-כל-העם החרים לפי-חרב :
 ויחמל שאול והעם על-אנג ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל-דברים ועל-כל-הטוב ולא
 אבו החרימם וכל-הטלאכה נמכוה ונמס אתה החרימו : ויהי דבר יהוה אל-
 שמואל לאמר : נחמתי כי-המלכתי את-שאול למלך בני-שב סאתו ואת-דברי לא הקים
 ויתר לשמואל ויועק אליהוה בל-הלילה : וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל
 לאמר בא-שאול הרמלה והנה מציב לו יד ויפכ ויעבר וירד הגלגל : ויבא שמואל אל-
 שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את-דבר יהוה : ויאמר שמואל ומה
 קול-הצאן הזה באוני וקול הבקר אשר אנכי שמע : ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר
 חמל העם על-מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת-היותך החרסנו :
 ויאמר שמואל אל-שאול הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו ויאמר
 דבר : ויאמר שמואל הלוא אס-קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה
 וימשחך יהוה למלך על-ישראל : וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרסתה את-החטאים
 את-עמלק ונלחמת בו עד-כלותם אתם : ולפה לא-שמעת בקול יהוה ותעט אל-השלל
 ותעש הרע בעיני יהוה : ויאמר שאול אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהוה
 ואלך בדרך אשר-שלחני יהוה ואביא את-אנג מלך עמלק ואת-עמלק החרמתי : ויקח העם
 מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל : ויאמר שמואל החפץ ליהוה
 בעלות זבחים כשמוע בקול יהוה הנה שמע מיבח טוב להקשיב מחלב אילים : כי חטאת-
 קסם מרי ואון ותרפים הפצר עין מאסת את-דבר יהוה וימאסך ממלך : ויאמר
 שאול אל-שמואל חטאתי כרעברתי את-פיריהוה ואת-דבריה כי יראתי את-העם ואשמע
 בקולם : ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה : ויאמר שמואל אל-
 שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את-דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על-ישראל :
 ויסב

למשחך כשי'ן נקח'ן רמכ וכח'א. ב. חמק. קחן נחמק'ת ספרים וספרים ספרים ס'א'ת כחמק'ת סמח' ונס'ם אין מלחין כשי'ן ויר'ק כמכ כשי' ונשר'ס'ת
 ש'א'ת' : כחמק'ת רמכ וכו'א'ת כחמק'ת קחן וכן כחמק'ת ד' מ' וכלוית חן ס'ו' מ'נ' ונסכ'ת דקדוק יצן כפול לכולם לא יבא חמק'ת סמח' חמק'ת קחן כחמק'ת
 חמק'ת סמח'ת לשלך דשול' מ'ב' : מן אספך עמו כחמק'ת ספרים יס מלחין כמ'ן ונס'ם כדלוייקום הוא נח'לף ונחמק'ת כ'י אספך נ' חמק'
 וסמין ויאמר שמואל מל' קח'י' : לכן כנני אספך על מכויתך דאשכחו כחמק'ת' : וחמק'ו דכנרי כחמק'ת ס'כ' : וכחמק'ת ספרים כס' כלל מלחין כס' חמק'
 ככל ספרים חמק'ת חמק'ת דכנ' כדרי כחמק'ת מ'ת לכולהו : ועיין ס'ה סמכמכב כחמק'ת ספרים : ויאמר לו דבר וישמך : כחמק'ת ל'ת
 בעלות חכמים כשמוע עלה כחמק'ת כ'י :

וַיָּבֹא שְׂמוּאֵל לִלְכֶת וַיִּחַזַק בְּכַנְתָּ-מְעִידוֹ וַיִּקְרַע: וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קְרַע יְהוָה
 אֶת-מַמְלֻכוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ הַיּוֹם וַתֵּתְנָה לְרֵעֶךָ הַטּוֹב מִסָּךְ: וְגַם נָצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר
 וְלֹא יִנְחַם כִּי לֹא אִדְּם הוּא לְהַנְחִים: וַיֹּאמֶר חֲמֹאתִי עֲתִידָא בְּבִדְנִי נֹא נְגַד-וִקְנִי עֲמִי וְנֹגַר
 יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וַיֵּשֶׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרֵי שְׂאוּל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׂאוּל
 לַיהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הִגִּישׁוּ אֵלַי אֶת-אַגְנֵי מֶלֶךְ עַמְלֵק וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אַגְנֵי מַעֲדַנֹּת
 וַיֹּאמֶר אַגְנֵי סַר מֵרֵהָמוֹת: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל בְּאִשֶּׁר שְׂכַלָּה נָשִׁים חֲרָפָה כִּתְשַׁבֵּל מְנַשִּׁים
 אִמָּךְ וַיִּשְׁפֹּף שְׂמוּאֵל אֶת-אַגְנֵי לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל: וַיֵּלֶךְ שְׂמוּאֵל הַרְמֵתָה וּשְׂאוּל
 עִלָּה אֶל-בֵּיתוֹ וַבְּעֵת שְׂאוּל: * וְלֹא-יִסַּף שְׂמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת-שְׂאוּל עַד-יוֹם מוֹתוֹ כִּי-
 הִתְאַבֵּל שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל וַיהוָה נָחַם כִּי-הִמְלִיךְ אֶת-שְׂאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל: * וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל-שְׂמוּאֵל עַד-מָתִי אַתָּה מִתְאַבֵּל אֶל-שְׂאוּל וְאַנִּי מֵאֲסֵתִיו מִמְּלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל מִלֵּא
 קְרַנְךָ שְׂמֹן וְדָךְ אֶשְׁלַחְךָ אֶל-יְשִׁי בֵּית-הַלְחָמִי כִּי-רִאִיתִי כְּבִנְיֵי לִי מֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵיךְ
 אֵלַי וְשָׁמַע שְׂאוּל וַהֲרַגְנִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲנֵלָת בְּקֶרֶךָ תִּקַּח בְּיָדְךָ וְאַחֲרָת לִזְבַּח לַיהוָה בְּאַרְצִי:
 וְקִרְאתָ לְיְשִׁי בְּזֹבַח וְאִנְכִי אֹרִיעֶךָ אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחַת לִי אֶת אֲשֶׁר-אִמַּר אֱלֹהֶיךָ:
 וַיַּעַשׂ שְׂמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיֵּבֵא בֵּית לֶחֶם וַיַּחֲדְדוּ וַקְנִי הַעִיר לְקִרְאָתוֹ וַיֹּאמֶר
 שְׁלֹם בְּוָאךָ: וַיֹּאמֶר וְשָׁלוֹם לִזְבַּח לַיהוָה בְּאַרְצִי הַתְּקַדְשׁוּ וּבְאַתֶּם אֲתִי בְּזֹבַח וַיִּקְדַּשׁ אֶת-יְשִׁי
 וְאֶת-בְּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לִזְבַּח: וַיְהִי כִּבְּוֹאֹם וַיֵּרָא אֶת-אֱלִיָּאב וַיֹּאמֶר אֵיךְ נָגַד יְהוָה מִשְׁיַחֲוֹ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׂמוּאֵל אֶל-תִּבְבַּט אֶל-מְרָאֵהוּ וְאַל-גִּבַּת קוֹמָתוֹ כִּי מֵאֲסֵתִיהוּ כִּי
 לֹא אֲשֶׁר יֵרָאֵה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יֵרָאֵה לְעֵינָיִם וַיהוָה יֵרָאֵה לִלְבָב: וַיִּקְרָא יְשִׁי אֶל-אֲבִיבֵדָב
 וַיַּעֲבְרֵהוּ לִפְנֵי שְׂמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם-בָּוֶה לֹא-יִבְחַר יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְשִׁי שְׁמַח וַיֹּאמֶר גַּם-בָּוֶה לֹא-
 יִבְחַר יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְשִׁי שְׁבַעַת בְּנָיו לִפְנֵי שְׂמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יְשִׁי לֹא-יִבְחַר יְהוָה
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יְשִׁי הֲתַמּוּ הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שְׂאֵר הַקִּמָּץ וְהַנְּרָה
 רַעָה בְּצֹאן וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יְשִׁי שְׁלַח וְקַחְנִי כִּי-לֹא נִסַּב עַד-בָּאוֹ פֹּה: וַיִּשְׁלַח וַיִּבְיֹאֲהוּ
 וְהוּא אֲרִמּוֹנֵי עַם-יִפֵּה עֵינָיִם וְטוֹב רֹאִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה קִים מִשְׁחָהוּ בֵּיתָה הוּא:
 וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת-קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אֲחָיו וַתִּצְלַח רֹחַ-יְהוָה אֶל-דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא
 וּמֵעַלָּה וַיִּקַּם שְׂמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הַרְמֵתָה: וְרוּחַ יְהוָה כְּרָה מֵעַם שְׂאוּל וַבְּעַתָּתוֹ רֹחַ-רַעָה סָאת
 יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי-שְׂאוּל אֵלָיו הֲנִה-נָא רֹחַ-אֱלֹהִים רַעָה מִבְּעַתָּךְ: וַיֹּאמֶר-נָא אֲדֹנָי עֲבָדֶיךָ
 לִפְנֶיךָ יִבְקֹשׁוּ אִישׁ יָדַע מִנֵּן כִּפְנוֹר וְהִיא בְהִיּוֹת עֲלֶיךָ רֹחַ-אֱלֹהִים רַעָה וְנִנְן בֵּיתוֹ וְטוֹב לְךָ:
 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-עַבְדָּיו רֹא-נֹא לִי אִישׁ מִיֵּטִיב לְנִנְן וְרַב־יְאִוִּתָם אֵלַי: וַיַּעַן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה רִאִיתִי בֶן לְיְשִׁי בֵּית הַלְחָמִי יָדַע נִנְן וְגַבּוֹר חֵיל וְאִישׁ מִלְחָמָה וְנִבְזָן דְּבַר וְאִישׁ
 תָּאֵר וְיְהוָה עִמּוֹ: וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים אֶל-יְשִׁי וַיֹּאמֶר שְׁלַחָה אֵלַי אֶת-דָּוִד בְּנֶךָ אֲשֶׁר בְּצֹאן:
 וַיִּקַּח יְשִׁי חֲמוֹר לָחֶם וְנָאֵר יוֹן וְגָדִי עֹזִים אַחַר וַיִּשְׁלַח בֵּי-דָוִד בְּנֵי אֶל-שְׂאוּל: וַיֵּבֵא דָוִד
 שְׂאוּל וַיַּעֲמֵר לִפְנָיו וַיֹּאדְבְּהוּ מְאֹד וַיְהִי-לּוֹ נֶשֶׂא כָלִים: וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֶל-יְשִׁי לֵאמֹר יַעֲמֵר
 נֹא

ע"ב
י

יבא בית לחם ה'ל'ל' בקצף שכי הספק ככל ספרים כ"י וגם כיון ספרי סלמוס ונתקב' דפוסים כנול וין' לפיך פליס: ויאמר שלם כואך
 וכו' אחר מחוסם דטנירון וימרו ספורת פוססים י"ל: שלם כואך טיין פ"ס כשמואל י"ח: לא כחז' ת' כאלה כ' כסודית כקפן ה"ט' ומיד
 ל'ל' לכול' כנ"פ כאלה דווחג' דור' לפסן חזון י"ל: וטוב ראי' ויאמר ונ' כקב' ספרים טיסק' כפליס' ספוס: מבעתך
 כחזק ספ'י' ונתג' ספ'י' ודקדוק סל'ה טיין כמכלול דף ע"ס' וגם סל'ל' יופי סמיק' דכרי' וזכיוותם כספרים כמזני יר' וקב' דכוסים
 יש'ט' ע"י ע"ס סל' 9:

מפני
כי תז
לאיש
לך

וְהָיָה בַהֲיוֹת רֵיחֵי אֱלֹהִים אֶל שְׂאוֹל וּלְקַח דָּוִד אֶת־הַכְּנֹזֶר
וַיִּגַּן בְּיָדוֹ וְרוּחַ לְשְׂאוֹל וְזָמֹן לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רֵיחַ הָרַעְיָה *
אֶת־מַחְנֵיהֶם לְמַלְחָמָה וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָה אֲשֶׁר לַיהוָה וַיַּחְנוּ בֵּין שְׂזֹכָה וּבֵין עֲזֹקָה בְּאֶפֶס רַמִּים :
וְשְׂאוֹל וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נֹאמְרוּ וַיַּחְנוּ בַּעֲמֻקַּת הָאֱלֹהִים וַיַּעְרְכוּ מַלְחָמָה לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים : וּפְלִשְׁתִּים
עָמְדִים אֶל־הַהָר מִזֶּה וְיִשְׂרָאֵל עָמְדִים אֶל־הַהָר מִזֶּה וַהֲבִיֵּא בְנֵיהֶם : וַיֵּצֵא אִישׁ־הַבְּנִים
מִסַּחְנוֹת פְּלִשְׁתִּים גִּלְתֵּי שָׁמוֹ מִנֶּת גְּבֹהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזֹרֵת : וְכֹכַע נַחֲשֵׁת עַל־רֵאשׁוֹ וְשִׁרְיֹן
קֶשְׁקֶשִׁים הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשִּׁרְיֹן חֲמֵשׁ־אֲלָפִים שְׁקָלִים נַחֲשֵׁת : וּמִצַּחַת נַחֲשֵׁת עַל־
רַגְלָיו וּכְיֹדֶן נַחֲשֵׁת בֵּין כַּתְּפוֹ : וַחֲץ חֲנִיתוֹ כַּמְנוֹר אֲרָנִים וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ־מֵאוֹת וַעֲץ
שְׁקָלִים בְּרוֹל וְנָשָׂא הַצֶּנֶה הַלֵּךְ לִפְנָיו : וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל־מַעְרַכַּת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמַדָּה
חֲצֵאוּ לַעֲרֵךְ מַלְחָמָה הַלּוֹא אַנְכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשְׂאוֹל בְּרוּ לָכֶם אִישׁ וְיָרֵד אֵלָי :
אֲסִיבֶל לַהֲלָחֵם אִתִּי וְהִכְנִי וְהִינֵנִי לָכֶם לַעֲבָדִים וְאֲסִיבֶנִי אֵיבֹל־לְזֹו וְהִפְתִּיתִי וְהִיתֶם לָנוּ
לְעַבְדִּים וְעַבַּדְתֶּם אֹתָנוּ : וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חָרַפְתִּי אֶת־מַעְרַכּוֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תִּגְדֹּר
לִי אִישׁ וְנִלְחַמְתָּ יָחַד : וַיִּשְׁמַע שְׂאוֹל וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיַּחְתּוּ וַיִּרְאוּ
מָאָד : וְדָוִד בְּדָאִישׁ אַפְרָתִי הוּא מְבִית לָחֶם יְהוּדָה וְשִׁמּוֹ יִשִּׁי וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים
וְהָאִישׁ בִּימֵי שְׂאוֹל זָקֵן בָּמָא כְּאֲנָשִׁים : וְלָכֵן שְׁלֹשָׁת בְּנֵי־יִשִּׁי הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי־שְׂאוֹל
לְמַלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשָׁת בְּנָיו אֲשֶׁר הָלְכוּ בְּמַלְחָמָה אֵלִיָּבַב הַכְּנֹזֶר וּמִשְׁנָהוּ אִבְיָדָב וְהַשְּׁלִישִׁי
שֹׁמֵה : וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרָי שְׂאוֹל : וְדָוִד הָלַךְ וְשָׁב מֵעַל שְׂאוֹל לַרְעוּת
אַת־צֹאן אֲבִיו בִּית־לָחֶם : וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂמֶן וְהָעֵרֶב וַיַּתִּיצַב אַרְבַּעִים יוֹם :
וַיֹּאמֶר יִשִּׁי לְדָוִד בְּנוֹ קַח־נָא לְאַחִידָא אִפֶּת הַקְּלִיָּא הַזֶּה וְעֲשֵׂהָ לָחֶם הוּא וְהָרֵץ הַפְּתֹנָה לְאַחִידָא :
וְאַת עֲשֵׂרֵת חַרְצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשָׂר הָאֵלֶּה וְאַת־אֹחִידָא תַּפְקֹד לְשֵׁלוֹם וְאַת־עַרְבַתָּם תַּקַּח :
וְשְׂאוֹל וְהַמָּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּעֲמֻקַּת הָאֱלֹהִים נִלְחֲמִים עִם־פְּלִשְׁתִּים :
וַיִּשְׁכֹּם דָּוִד בַּבֶּקֶר וַיִּשֵׁשׁ אֶת־הַצֹּאן עַל־שׂוֹמֵר וַיִּשָּׂא וַיֵּלֶךְ בָּאָשֶׁר צִוְּהוּ יִשִּׁי וַיָּבֵא הַמַּעֲנֹלָת
וְחָחִיל הֵיבֵא אֶל־הַמַּעְרַכָּה וְהָרַעַי בְּמַלְחָמָה : וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים מַעְרַכָּה לְקִרְאֵת
מַעְרַכָּה : וַיִּשֵׁשׁ דָּוִד אֶת־הַבָּלִים מֵעָלָיו עַל־דֹּ שׂוֹמֵר הַבָּלִים וַיִּרֶץ הַמַּעְרַכָּה וַיָּבֵא וַיִּשָּׂא
לְאֹחִיו לְשֹׁלֹם : וְהָיָא מְרַבֵּר עָפֶס וְהָנָה אִישׁ הַבְּנִים עֹזֵלָה גִלְתֵּי הַפְּלִשְׁתִּי שָׁמוֹ מִנֶּת
מַמַּעְרֹת פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר בְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד : וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאוּתָם אֶת־מַמַּעְרֹת
הָאִישׁ וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו וַיִּרְאוּ מָאָד : וַיֹּאמֶר וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הֲרֵאִיתֶם הָאִישׁ הַעֹלָה הַזֶּה בִּי לְחַרֵּב רַחֲמֵי
אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲלֵה וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְנֵנוּ יַעֲשֶׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ וְעֵשֶׂר גְּדֹל וְאַת־בְּתוֹ יִתְּלֵנוּ וְאַת בֵּית
אֲבִיו יַעֲשֶׂה חִפְשֵׁי בְּיִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים הָעָמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר מַה־יַּעֲשֶׂה לְאִישׁ

אֲשֶׁר

וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הַמָּה רֵסֵס : וַיֹּאמְרוּ שְׂכָה כְּסָרִים מְדוּמְקִים חֲסִי וְאִי בֵּין סִיָּן לְבֵיָּה וְסָרָה רַבֵּמָה אֲמִים כּוֹנְנִים וְאִחִידָא קְדָמָה מִלֵּב וְאִי :
וַחֲץ חֲנִיתוֹ וְזָמֹן כִּי וְנִסְתָּב פִּי מִסּוֹחַ מַלְחָמָה לְרַסּוֹ וְהוֹחִיב זָל מִלֵּב כִּיבִים מְדוּמְקִים לֹא נִתְּנָה לְמַדָּה שְׂכָה מִלֵּב מִחוּץ רֵשֵׁת : וְכַמְנוֹלָה כִּי כִלֵּי כְּמוֹכ וּפְזֵן
מְבִיָּאוֹ כִּמֵּס סֵס וְכֵן כִּלֵּי אֶבֶן וּמִזִּין מֵסֵס כְּסוֹף מִסְרָם דְּרָרִים : (וְהַבְּתוֹתוֹ מֵסֵס כְּרוֹם סְפָרִי הַקְּדִים חֲסֵר וַיֵּלֶךְ קַרְתָּמָה מְלָל נָתַן עַרְךְ הֵךְ נִמְשָׁרוּ וּסְכִימִין
גִּי כִי חֲסֵר וַחֲדָד מְלָל וְלֹא מִסְיֹמִי הֵי כִיבֵי הַמֶּלֶךְ מִלֵּב מְחֻזְבֵּב כְּכֹל סְפָרִי דֵּבִי לְקִמָּן חֲסָרִים מִזִּין אִישׁ מַעֲשֵׂה מִיבִישׁוֹ דְּרִין מְלָל וְכֵן אֶשְׁכַּחַל כְּתִיב
סְפָרִי מֵסֵס :) וַיַּחְתּוּ וַיִּרְאוּ מָאָד מִלֵּב וַיִּרְאוּ הַיָּד נִמְחַרְרָה : אֹפֶת הַקְּלִיָּא מִדֵּ מֵן יֵבֵן מְלִין דְּכַמְבִּין מִלֵּב כְּסוֹף מִיבּוֹחַ וְלֹא קִרְיִין מַסְרֵב רֵיס מֵסֵס
מִלֵּב לֶךְ וְדָבַל גִּי : הַמַּעֲנֹלָה כְּרוֹם סְפָרִי הַקְּדִים וְכִיבִי יֵד מְעִיֵּל הַזָּקֵק כְּנִי מֵל : סְפָרִים מִתְּרַבּוֹת קִי וְכֵן כְּדָרֵשׁ כְּסוֹפֵה סוֹף מֵסֵס מִסּוֹחַ מַלְחָמָה
כִּיבֵיב מַמַּעְרֹת וְקִרְיִין מַמַּעְרֹת כִּיבֵיב רַב יוֹסֵף סָבֵל הַשְׂרֹם נָאֵמוֹ וְכִיבֵיב מִיָּהָה נִמְדָרֵשׁ רוֹב רַבִּי מִסְרָחַת כִּי מְלָל כְּסָר הַסּוֹרֵה מֵסֵס נִלְקַח דָּוִד כְּמוֹכ שֵׁשׁ
וְהָיָה כְּכִיב מַמַּעְרֹת פְּלִשְׁתִּים אֶל יִקְרִי מַמַּעְרֹת מְלָל מַמַּעְרֹת רוֹחֵס זֹאב כְּמוֹכ מַמַּעְרֹת וְכִיבֵיב מְלָל מַמַּעְרֹת כְּמוֹכָה נִמְדָרֵשׁ רוֹב וְכֵן כּוֹחַ כִּירוֹשֵׁל
מֵסֵס מְלִין וְנִמְלָגַת מְסוֹלָה מֵסֵס וְהַדְּבַר מֵסֵס וְכֵן סֵס כִּירוֹשֵׁלְמִי וַיָּבֵא אִישׁ הַבְּנִים מַמַּעְרֹת פְּלִשְׁתִּים הוּא מִסּוֹחַ מִורְכָב מִסִּי סְקוּסִים כְּכַנְפֵי כִכְבַּס
מְקוּמָה : דְּרָאֵתָם הָאִישׁ נִבְנֵס הַרֵיס מֵסֵס מֵסֵס מַמַּעְרֹת וְכַמְנוֹלָה דָּוִד מֵסֵס : וְהַיָּהָה אֲמִים הוּא גִּבְרָה :

אֲשֶׁר יָכַח אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי הָלֹךְ וְהִסִּיר חֲרָפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעֵרֵל הָיָה בִּי חָרָף מַעַרְכֹת אֱלֹהִים חַיִּים׃ וַיֹּאמֶר לוֹ הַעִם בְּדַבֵּר הַזֶּה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה לְאַיִשׁ אֲשֶׁר יִכְנֹוּ׃
וַיִּשְׁמַע אֱלִיאֵב אֲחִיו הַגָּדוֹל בְּרָבְרוּ אֶל־הָאֲנָשִׁים וַיִּחְרָאֵן אֱלִיאֵב בְּרוּד וַיֹּאמְרוּ לְמַה זֶה יֵרֶדְתָּ וְעַל־מִי נָשַׁשְׁתָּ מַעַט הַצָּאן הַהֵנָּה בַּמְדַּבֵּר אַנִּי יָרַעְתִּי אֶת־זַדְוֹנָהּ וְאֵת רָע לִבְכַף כִּי לַמְעַן רִאיוֹת הַפְּלִחְמָה יֵרֶדְתָּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד מַה עֲשִׂיתִי עִתָּה הֲלוֹא דָבָר הוּא׃ וַיִּסַּב מֵאַצְלוֹ אֶל־מוֹט אַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבֵּר הַזֶּה וַיִּשְׁכַּחוּ הָעָם דָּבָר בְּדַבֵּר הָרְאשׁוֹן׃ וַיִּשְׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבָר דָּוִד וַיִּגְדּוּ לְפָנָיו שְׂאֵוֹל וַיַּקְהֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שְׂאֵוֹל אַל־יִפֹּל לְבִיאַדְם עָלָיו עֲבַדְךָ יִלְךָ וְיִלְחָם עִם־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר שְׂאֵוֹל אֶל־דָּוִד לֹא תוֹכֵל לֵלְכֹת אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם׃

עַמּוֹ כִּי־יַעַר אֶתֶּךָ וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מְנַעְרִיו׃

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שְׂאֵוֹל רְעֵה הִיּה עֲבַדְךָ לְאִבּוֹ בְּצָאן וּבְאָ הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּדֹב וְנָשָׂא שֶׁה מִהֶעֱרַר׃ וַיֵּצְאֵתִי אַחֲרָיו וְהִבֵּיתִי וְהִצַּלְתִּי מִפְּיָו וַיָּקָם עָלָי וַיְחַזְקֵתִי בִּזְקֵנוּ וַיְחַבְּתֵנוּ וְהִמַּיתֵנוּ׃ גַּם אֶת־הָאָרֶץ גַּם־הַיָּדֹב הִכָּה עֲבַדְךָ וְהִירֵה הַפְּלִשְׁתִּי הָעֵרֵל הַזֶּה בְּאֶחָד מֵהֶם כִּי חָרָף מַעַרְכֹת אֱלֹהִים חַיִּים׃

וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הִצַּלְנִי מִיַּד הָאָרֶץ וּמִיַּד הַדָּב חַיִּים הוּא יֵצִילַנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר

ע'ב

שְׂאֵוֹל אֶל־דָּוִד לָךְ וַיְהִי־יָהּ עִמָּךְ * וַיִּלְכַּשׁ שְׂאֵוֹל אֶת־דָּוִד מִדָּוִד וּנְתַן קֹבֶעַ נַחֲשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְכַּשׁ אֹתוֹ שְׂרִיזָן׃ וַיַּחְגֵּר דָּוִד אֶת־חֲרָבּוֹ מֵעַל לְמַדְיוֹ וַיָּאֵל לְלָכֹת בִּי לֹא־נָסֵה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שְׂאֵוֹל לֹא־אֶזְכַּר לְלָכֹת בְּאֶדְרָה כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיִּסְרַם דָּוִד מֵעָלָיו׃ וַיַּקָּח מִקְלוֹ בַיָּד וַיַּבְחָרֵהוּ חַמְשָׁה חֲלָקֵי אֲבָנִים׃ מְדֵה־נַחַל וַיִּשֶׁם אֶת־הֶם בְּבָלֵי הַרְעִים אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּבְלָקוּט וַקָּלְעוּ בִידּוֹ וַיִּנְשַׁא אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי׃ וַיִּלְךָ הַפְּלִשְׁתִּי הָלֶךְ וַקָּרַב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ נָשָׂא הַצֶּנֶה לְפָנָיו׃ וַיִּבַּט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֵה אֶת־דָּוִד וַיִּבְוֶהוּ כִּדְהִיּה נֶעַר וְאֲדַמְנִי עַם־סִיפָה טָרָאֵה׃ וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד הַכֶּלֶב אֲנִי כִּי־אַתָּה בְּאֶ־אֱלֵי בַּמְקֻלּוֹת וַיִּקָּלֵל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בָּאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לֵכָה אֵלַי וְאַתָּה אֶת־בְּשָׂרְךָ לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי אֵתָּה בָּא אֵלַי בְּחָרֵב וּבְחַנִּית וּבְכִידּוֹן וְאֲנִי בְּאֶ־אֱלִיָּה בְּשָׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעַרְכֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ׃ הַיּוֹם הַזֶּה יִסְרַף יְהוָה בִּידֵי וְהַכְתִּיךָ וְהִסְרַתֵּךָ אֶת־רַאשְׁךָ מֵעַלְיָה וְנָתַתִּי פָנֶיךָ מַחְנָה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיִּת הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ

וּנְשָׂא שֶׁה מְהֵעֵדֵר בְּחֻמַּס סָמְרִי הַדְּמוּם כְּמוֹן זֶה וְסָמֹת הוּא כִּי כָּל כְּפָרִים כְּאִי וְגַם כְּדְמוּסִים יִסָּוּם כְּמוֹן שֶׁה וְכֵן מֵרֵגֶם וַיִּמְכַּן אֵימְרָה וְכֵן בַּמְכוּזָה הַחֲסֵה אֲנָרְכִיבֵל וְעַל כֵּלִי יִקַּר כִּמְיוּסִיכָם וְהַקְּוֹבֵר־לְחַכְבֵּיָהוּ שָׂרֵס כְּשָׁל וְסָרֵס סֵה וְסָרֵס מִדָּר׃ וְהַמַּיתֵנוּ כְּמוֹן נַיָּוִל אֲחַר פִּסַּס מֵס לְנֶשׁ כְּאִי׃

גַּם אֵת הָאָרֶץ גַּם הַיָּדֹב - כִּי־זֶה רִבּוֹ חִמְלוּסִים בְּסִמְרִים וּבְמִדְרָסִים וּבְמִיּוּסִי־הַכַּמְרֵסִים כְּאִדְרֵס לֵכֵן מְדוּת דִּרְ וַיּוֹסִי כְּגַלְיָהוּ מְרִיבָיו אַחֵר רִיבָיו כִּי־זֶה גַם אֵת הָמָרִי גַם אֵת הַדּוֹב הַכֵּס מְדָד - אֵילָו כְּמוֹן מַרִּי וְדוֹב הַיְיָיָ אֲמִיר מְשִׁים נַלְכַד כְּסָוֹל אַחֵר גַּם אֵת - גַּם הָרִיטֵס־הַרְיֹנוּסִים עַל־מַד שֶׁבִּי סָם חֲמֵסִה חַיּוֹת רַמּוֹת - כִּי־זֶה מַרְיוֹשְׁנִי בְּרִיבּוֹ וְהַדּוֹב וְגִירוֹ כֵן נִלְכַּד זֶה הַקְּדָרֵס כְּסָמֵר כְּרִימּוֹת וְנַהֲלִיכּוֹת מוֹלַס - וְגַם רַדְּקָס הַיִּאָוֹל עַם סַיְנוּסִי מַחֲמַס וְכֵן מַחֲכִילָה סוֹף מַרִּסִּם כְּסָלָה וְשִׁים כְּלִמְיוֹת אֲרָבֶסֶת סִכָּן לְסָם רַמּוֹת שֵׁטִים מִסּוֹ וְשִׁטִּים לָהּ תַּסּוֹ וְכוּ' - דָּוִד קָמָן לְזָרְמֵנוּ וַחֲסֵ - שְׂטַנְדָר גַּם אֵת הָמָרִי גַם אֵת הַדּוֹב וְכוּ' - וְכֵן הַכּוּכָה בִּילְקוּס סוֹמָל רִיטֵר רַמּוֹן קָמָן זֶה הָיָה בְּרִיסַם כְּסָל מִסִּיר נִכְיֵס אֲנֵל כְּאֶגְדָּה סוֹמָל סוֹף פִּי כְּבָרִים גַּם אֵת הָמָרִי וְאֵת הַדּוֹב הַכֵּס מְדָד - פִּנֵי כְּסָרָה נָמָן אַרְבֶּעַת אֲרִיֹת וְשֶׁלֶטֶת דּוֹבִינֵן הַכֵּס דָּוִד נִאֲוֹמֵן הַיּוֹם הַזֶּה אֲרִיֹת - הָמָרִי - אֵת הַמְרִי - עַל כֵּס אֵת הָמָרִי - דּוֹב - הַדּוֹב - וְאֵת הַדּוֹב פִּיכִי - וְכֵן חַכְבֵּי־כִּי וְכֵן הָאֶה הַדּוֹב וְיִלְכָּסִים מִיּוּסִי הֵן אֲגְדָּה־הַנְּלִיטֵת אֲמִרְיָהוּ וּמִסְכָּמֶת הוּא וְמַסֵּס סִיכֵל לָהּ מַבְרִיחַ לָהּ וְשֶׁלֶטֶת כְּסָמִיר דוֹקֵחַ וְיִקַּר הַזֶּה כְּמוֹן גַּם אֵת הָמָרִי גַם הָרֵדֵם וְכֵן מֵרֵגֶם וַיִּמְכַּן זֶה הָיָה בְּרִיסַם רַדְּקָס וְרִיבָיו וְשִׁטֵּים אִיסָה כְּכֹלָסוֹ כְּמָחִי דֵסִמְרָד וְכִי־קָרָה רִבָּה סוֹף פִּי כִּי־וְנַשְׂרֵס אֲחִירֵר רִבָּה רִכְמִי כְּסוֹן וְהִי אִיסָן אֵת הַדֵּסֵה - וְנִכְסָה מִכַּיִם פִּי הַשְּׁקַל וְיִלְכַּדְנוּ מִוֶּן מַרִּסָּה כְּסָלָה וְכֵן לְעַל כְּרַחֲמֵי־יְרֵדָה לִהְיוֹת כֵן כָּל־כְּמֹדוֹת דִּרְ וִוסִי כְּגַלְיָהוּ לְחֵרֵם כִּסּוֹס כְּסָדִיָה גַם אֵת גַּם הָרִיטֵס־הַרְיֹנוּסִים וְאֵלֵי גְרָסִיכָן גַּם אֵת הָמָרִי גַם אֵת הַדּוֹב כְּקַמְיָהוּ קָרָה הַסָּם מַסִּיקָרָה הוּוֹ לָהּ אַרְבֶּעַת בְּרוּיָיוּ וְאֵלֵי הוּוֹ גְרָסִיכָן כִּי־גַם כְּאֶגְדָּה סוֹמָל נִיחָה נִמִּי לְמִדְרַסֵּה דּוֹב שִׁדּוֹב גַּם הַדּוֹב וְאִיסָה כִּי־יָהוֹה לִגְדֵּת סוֹמָל דָּרִים רִיבָיו סָפִי סָפִי הִ' דֵּהֲלִי וְהִ' דֵּהֲלֹב לִחֵבִי עוֹד סָנִיס אַחֲרִיס דִּרְ וִוסִי סִגְלִילֵה סָפִי לָהּ דָּרִים וְרִיטֵ' זֶל כְּרִיסַם סָפִי לֹא כְּסָה אַחֲרַם כְּסוֹן וְנַשְׂרֵס לָכֵן מְדוּת בִּינָן כְּלֹוֹ וְכָמֵךְ יִסְמִיתֵם מֵס כְּמַכְּפִי נִמְקִים הוּוֹ׃ וְהוּוֹה רַבִּשְׁתִּי סוֹמָל נִנְמִסָּה׃ וְנִתָּן קֹבֶעַ נַחֲשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ נָקֹף וְשֶׁלֶטֶת יוּסִם כְּמוֹן כְּכֶף וְהוּוֹה סִגְנַת הַסָּמְרִי שֶׁהֲסָרֵס מִחֵידָה מַלְיוֹ לִיֵּה כּוֹמוֹתֵהוּ קָמָן וְחֵרֵם וְקוֹבַת חֻמְקָל כִּי וְהוּוֹה מְלִיטֵה וּמְרִיָּוִתָּן מְלִיטֵים וְסָמֵר קָרִיֵה כּוֹכֵב כֶּף וְכָל סָם נַר עַן אֵילִין מִרְיָן קָמָן קָמָן רַדְּקָס נַפִּי וְסָרִיס׃ לְלָכֵחַ בְּאֵלֵהוּ כִי נִקְמָן פִּי סָפִי אֶת־לִיבֵהוּ סָפִי׃

הארץ בני ישראל : וירעו כל־הקהל הוֹה בילא בחרב וכתיבת יהושע יהוה
 כי ליהוה המלחמה נתן אתכם בירנני : והיה כירקם הפלשתני וילך ויקרב לקראת דוד
 וימחר דוד וירץ הפערכה לקראת הפלשתני : וישלח דוד את־ידו אל־הכלי ויקח מסעם
 אבן וקלע ויד את־הפלשתני אל־מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על־פניו ארצה : ויחזק
 דוד מדהפלשתני בקלע ובאבן ויד את־הפלשתני וימחרו וחרב אין ביד־דוד : ויחזק
 דוד ויעמד אל־הפלשתני ויקח את־חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת־בה את־ראשו
 ויראו הפלשתים כירמת גבורם וינסו : ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את־
 הפלשתים עד־בואה גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים וערנות ועד־
 עקרון : וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישפו את־מחניהם : ויקח דוד את־
 ראש הפלשתני ויבאהו ירושלם ואת־כליו שם באהליו :

וכראות שאול את־דוד יצא לקראת הפלשתני אמר אל־אבנך שור הצבא בך־מירוה הנער
 אבנך ויאמר אבנך חיונפשה המלך אסירעתי : ויאמר המלך שאל אתה בך־מירוה העלם :
 וכשוב דוד מהכות את־הפלשתני ויקח אתו אבנך ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתני
 בידו : ויאמר אליו שאול בך־מי אתה הנער ויאמר דוד בך־עבדך ישי בית הלחמי : * ויקחהו ישי
 ויהי ככלתו לדבר אל־שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבסו יהונתן בנפשו : ויקחהו ישי
 שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו : ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו
 בנפשו : ויתפשט יהונתן את־המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ויכדיו ועד־חרבו ועד־קשתו
 ועד־חגרו : ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישבול וישמהו שאול עד אנשי המלחמה
 וייטב בעיני כל־העם וגם בעיני עבדי שאול :

וידע שבואם בשוב דוד מהכות את־הפלשתני ותצאנה הנשים מכל־ערי ישראל לשור והמחלות
 לקראת שאול המלך בתפס בשמחה ובשלשים : ותענינה הנשים המשחקות ותאמרנ הנה
 שאול באלפו ודוד ברנבתיו : ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד
 רנבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה : ויהי שאול עוז את־דוד מהיום ההוא עד
 והלאה : ויהי מספרת ותצלח רוח אלהים רעה אל־שאול ויתנבא ברעו־
 הבית ודוד מנגן בידו כיום וביום והתנית ביד־שאול : ויטל שאול את־החנית ויאמר אפה
 בידו ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים : וירא שאול מלפני דוד כי־היה יהוה עמו ומעם שאול
 סר : ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר־אלף ויצא ויבא לפני העם :

ויהי דוד לכל־דרךכו משביל ויהוה עמו : וירא שאול אשר־הוא משביל מאד ויגר מפניו : ויהי
 וכל־ישראל ויהודה אהב את־דוד ביהוא ויצא ויבא לפניהם : ויאמר שאול
 אל־הדוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתך־לך לאשה אך יהיה־לך לכהן ולחם מלחמות
 יהוה ושאול אמר אליהי יד כי ותהי־בו יר־פלשתים : ויאמר דוד אל־שאול

מ
 ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד כדיום סכרה עד הכה יוכח כי מן פרין יהונתן ויסתן וימחר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה וכמנהוג וכו'
 ויאמר יהונתן הנה אהבו עבדיכם אל האכסים ומתוויבוהו חל פניכם לכה ילדי פניו ילדיון הכה עד סוף ספרו יהונתן כי מן חד וידבר שמואל לקמן ריש
 שיתן ים ומיין מ'ס כלי יקר ומסורת כריס הגדול סתן תיק'סס : ויאהבו ויאשכחו ק : ויהיו בבואם כלי'ס דנוסס : לשור לשיר ק : ותאמר
 אל כנאלים וכפוזים ומאשיכנה כו'ן ס'ל מסוף מיכה חין חום סכרינו ככו'ן סכיס סכוריס פרס'ס ויכ'ס : כאלמו כאלמו ק : עונ'פיון ק : ויתנבא
 שותן ס'ל עיין סרוז סכריס כ'י פכ'י'ס דנוסס ולא ידע'מי למה : ויהי דוד לכל כשוריס סוף ס' פרופס אונס זס סס'ס'ל לכל דסס'פיון כשו'ן לסכריס
 כל וקריין לכל : דרשו דרשו ק

מי אנכי ומה חיי משפחת אבי בישראל כיהיה חתן למלך: ויהי בעת תת אתי מרב בת
 שאול לרוד והיא נתנה לעדריאל הפחלת לאשה: ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגרו
 לשאול וישר הדבר בעיניו: ויאמר שאול אתנה לו ותהרלו למוקש ותהיבו יד פלשתים
 עבדיו ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן בי היום: ויצו שאול את עבדיו דברו אל דוד בלש
 לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבך ועתה התחתן במלך: וירברו עבדיו שאול
 באוני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי אישרש
 ונקלה: ויגרו עבדיו שאול לו לאמר בדברים האלה דבר דוד: ויאמר שאול כהתאמהו
 לדוד איך חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושואל חשב
 להפיל את דוד ביד פלשתים: ויגרו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד
 להתחתן במלך ולא מלאו הימים: ויקם דוד וילך והוא ואנשיו ירך בפלשתים מאתים איש
 ויבא דוד את ערלתיהם ומלאים למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה:
 וירא שאול וידע כי יהוה עסד דוד ומיכל בת שאול אהבתו: ויאסף שאול לרא מפני דוד
 עוד ויהי שאול איב את דוד בלדימים: ויצאו שרי פלשתים והיו מדי צאתם

שכל דוד מכל עבדיו שאול ויקר שמו מאד: *

וידבר שאול אליהונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בך שאול חפץ ברוד מאד:
 ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמרה נא
 בפקר וישכח בסתר ונחבאת: ואני אצא ועמדתי ליראבי בשדה אשר אתה שם ואני
 אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך: וירבר יהונתן ברוד טוב אל שאול
 אביו ויאמר אליו אלייחטא המלך בעבדיו ברוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד:
 וישם את נפשו בכפו ורך את הפלשתי ועש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית
 ותשמח ולמה תחטא ברם נקי להמית את דוד חנם: וישמע שאול בקול יהונתן וישבע
 שאול חייהוה אסיומת: ויקרא יהונתן לדוד ויגדלו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא
 יהונתן את דוד אל שאול והיה לפניו באתמול שלשום: ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד ויחם
 בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו
 יושב ותניתו בידו ודוד מנגן ביד: ויבקש שאול להבות בחנית ברוד ובקיר ויפטר מפני שאול
 ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: וישלח שאול מלאכים אל
 בית דוד לשמרו ולהמיתו בפקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אבא אנה ממלט את נפשך
 הלילה מחר אתה מומת: ותגד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט:
 ותקח מיכל את התרפים ותשם אליהם ואת כביר העיזים שמה מראשותיו ותכס בכנר:
 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה היא: וישלח שאול
 את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אליו להמיתו: ויבאו המלאכים והגה

התרפים
 וישר הדבר בעיניו ככח רל"ק כפירוש על וישד הדבר בעיניו דוד סמך כבוד כבוד וי"ד השם כפלה מסמכת ומל ז"ל לא ככח
 פחותה וכספר תבול דף ק"ב כחבו תחלה ככל אחד ואחר כך ככח סמכת ספרים וישד הדבר בעיניו מלא בעיני יודין אצל וישד הדבר בעיני
 דוד חסר אצל כספרים סמכתיו סניס כ"ד אחר וכן כחן ס"ס המסורת דכרסם בלך סמכת ח' וישד ז"ל וישד מלאים וז"ל זה חסר: את עכרס
 סגד יך: אין חפץ למלך כהר בני במאה ערלות חד מן ה' מסוקים דלית בהון אס ויסתים כחון וסימן נח' מרסח חיי סרה: וימלאום על
 כל'ל וכן במסורת ב' ותלמים וחנרו וימלאום ספר פיסת פלתי יתקן: ויאסף שאול ככח כל'ל כקום וז"ל וכמקת ספרים כ"ל ככח סמכת
 וינסף ק': ויבא יהונתן את דוד אל שאול כספר אחד כ"י נגריס כ"ל ונסמר לשאל ויזין כן כספר ספרים: וישלח בלילה הוא ל' לסנין
 כהוה וכפנין הוא וסימכס כל'לן ארזי סכס ודקד וקס ודקד:

התרפים אל-המשה ובניר העינים מראשתי: ויאמר שאול אל-מיכל למה בכה רפיועני ותשלחי את-ראיבי וימלט ותאמר מיכל אל-שאול הוא-אמר אלי שלחני למה אמתך: ונתה ברח וימלט ויבא אל-שמואל הרמחה ויגד לו את כל-אשר עשה-לו שאול וירך הוא ושמואל וישבו בננות: ויגד לשאול לאמר הנה רוד בננות ברמה: וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד וירא את-להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על-מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו נסיהמה: ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו נסיהמה ויסק שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו נסיהמה: וילך נסיהמה הרמחה ויבא עד-בית הרודל אשר בשכני וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בננות ברמה: וילך שם אל-ננות ברמה ותהי עליו נסיהמה ויהי וילך הלך ויתנבא עד-כאן בננות ברמה: ויפגש נסיהמה בנניו ויתנבא נסיהמה לפני שמואל ויפל ערס בל-היום ההוא וכל-העולה על-פני יאמר: והגם שאול בנביאים: ויברח דוד מננות ברמה ויבא ויאמר ולפני יהונתן מה עשיתי מה-עוני ומה-חטאתי לפני אביך כי מבקש את-נפשי: ויאמר לו חלילה לא תמות דגה לו-עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את-אזני ומדוע יסתיר אבי מפני את-הדבר הזה אין זאת: וישבע עוד דוד ויאמר ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל-ידע זאת יהונתן פדעעב ואולם חיה וחי נפשך כי כפשע בני ובני המות: ויאמר יהונתן אל-דוד מה-תאמר נפשך ואעשה-לך: ויאמר דוד אל-יהונתן הנה-הרש מחר ואנכי ישב-אשב עסיה-פלך לאכול ושלחתי ונסתרת בשדה עד הערב השלישית: אם-פלך יפקדני אביך ואמרת נשאל מפני דוד לרחץ בית-לחם עירו כי יבח הימים שם לכל-המשפחה: אם-כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם-היה ירה לו דע כי-כלתה הרעה מעפון: ועשית חסר על-עבדך כי בבית יהוה הבאת את-עבדך עמך ואם-ישני עון המיתני אתה ועד-אביך למה-זה הביאתי: ויאמר יהונתן חלילה לך כי ואם-ידע אדע כי-כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אני לך: ויאמר דוד אל-יהונתן מי יגיד לי או מה-ענה אביך קשה: ויאמר יהונתן אל-דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה: ויאמר יהונתן אל-דוד יהוה אלהי ישראל ברא-אחך את-אבי בעת מחר השלשית והנה-טוב אל-דוד ולא-אזן אשר-ה אלוך וגלית את-אונך: בה-עשה יהוה ליהונתן וכה יסוף כייטיב אל-אבי את-הרעה עליך וגלית את-אונך ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי: ולא אסעודני חי ולא-תעשה עמדי חסר יהוה ולא אמות: ולא-תכרת

בננות

בננות

בננות

בננות

למה בכה רפיועני נסיהמה רפיועני ואל יבין סמסר' התיידי רפיועני כ' הלא כחלל (פרשם ויאל) ומה שאל (שמואל א כ"ח): למה אמתך פלך ורמי כמסמס כסיהמה על אמתך אה"ט: וישבו בננות בננות ק' וב"ר ר"ק נכתב הו"ל קודם ה"וד וקרי ה"וד קודם הו"ל ט"כ וכן כחלל כל הכתובים בענין כסמס פרוויקי כ"י ובדפוסים קדוונים חבל כספרי הדפוס אחרונים ים חלופים אחרים ולין בכה משם ובננותים ס' מיזכו פקוחן דרש רמב"ם חלוי דכתיב וילך הוא ושמואל וישבו בננות וכתיב הכן דוד בניו כרמס וכו' שם ענין כות אכל רמס' הלא יושבס ברהס ומוסקים כנניו ס' עולם כי כתיב הפקדם בלתי מקום סיכיה כן כמנן כפי ר"ק - חמס כתיבס נמרתנו כמנן וישנו כניוים כשני ויין ויהי'וד כחמס' וכל'מס דרמס דריס קרס ומסורת כחלל דקרא הייט וי' קריס ל'וד ומסורת י'ד קריס ל'ולו והוי כמילו כמנן כנניו וככפי מידריס סמיר ומוסקים כנניו של מולם דהי' לטו פרו'ול'ין לטו מליכן לפי' כנניו וכמסרס רכמס כמסרס מוס' ולי' חסיו לטו ככדי מלין דכפי' מוקדם מלומר וחסיב לכלולו בל' מרי כמל'י וכל ידמנ'ס סמס'ס: דגה דוד כננות כננות ק' ויהנבאו גס' המס ויסק שאול מין ריח כחמס' כמו סהוס נקרא גדולה: בשכנו הסי'ן ככנול כמקרי סמריס וקמס'ס ככרי: ויאמר הנה בננות בננות י'כ דסנירין ויאמרו ומיין ט'ס נסוף פרמס'ס מוס'ס: חנה בננות כניוים ק': אל גזית כניוים ק': בננות כניוים ק': בננות כניוים ק': לו פקעה לא יפס' ק' ומיין כלי קרי ומ'ס כחמיה סימן ט'ס: כי כפשע כנניו סמרי סמריס כס'ן סנקורב לכל וינין וזכו מש' רב סהוס לטון ככיהי' כמו סמירסו כל כמסר'ס מלסון חמס'ס'ס כה (יסמיה ז'): וכן פי' סס הרמ' כ'ס חמס'ס'ס כ'ס כמו כי כחמס'ס ט"כ: וכן אמרו נמרתס כמס'ס'ס חמס'ס'ס מלסניו כלמני גס' כל סמריס כ'י נסי'ן סנקורב לכל סמס'ל: יש' אשב כמקמס ככריס כ'י כמקרי' כניו' לטו נסי'ן: ועשית חסר על עבדך על דסנירין פס ומיין ט'ס נכרמס וכל סימן ז':

תכרית את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהודה את איבי דוד איש מעל פני הארמה: ויכרת יהונתן עסבית דוד ובקש יהודה מיד איבי דוד: ויוסף יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו: ויאמר לו יהונתן סחר חרש ונפקדת כי יפקד מושבך: ושלושת תרד מאד ובאת אליהם מקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האול: ואני שלשת החצים צדה אורה לשלחלי למטרה: והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים מספר והנה קחנו ובאה בי שלום לך ואין דבר חייהוה: ואם אמר אמר לעלם הנה החצים מספר והלאה לך כי שלחה יהוה: והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינה עד עולם: ויסתר דוד בשדה והיו החרש וישב המלך על הלחם לאכול: וישב המלך על מושבו בפעם ו בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנה מצד שאול ויפקד מקום דוד: ולא דבר שאול מאימה ביום ההוא כי אמר מקרה הוה בלתי טהור הוא כי לא טהור: והיו ממחרת החרש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אליהונתן בנו מדוע לא בא בדישי גסתמול גסהיוס אליהלחם: ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי ערבית לחם: ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוהלי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על פני לאבא אל שלחן המלך: ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בנדנעות הפרדות הוא ידעתי כי בחר אתה לבדישי לבשתך ולבשת ערות אפך: כי כל הימים אשר בדישי חי על האדמה לא חפז אתה וסלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בדימות הוא: ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: ויטל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא טעם אביו להמית את דוד: ויקם יהונתן מעם השלחן בחרו אף ולא אכל ביום החרש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו: והיו בכפר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קמץ עמו: ויאמר לנער רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא יורה החצי להעברו: ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן מקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי מספר והלאה: ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חליצה: והנער לא ידע מאימה אף החצים יהונתן וידעו את הדבר: ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הבוא העיר: הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו ואיש ארצה רעהו ויכבו איש את רעהו עד דוד הגדיל: ויאמר יהונתן לדוד לך שלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינה וביני ורעי ובין ורעי עד עולם: ויקם וילך ויהונתן בא העיר: ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרר אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך: ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני

אשר
שכה
שטחיהו
ר"ח

אל

החצים

ע"כ

נא

ולא בהכרת כספרים מדויקים כי ודמוס יטנים חסר י"ד וכן במסורת ב חסר ומל"א • דין הוא חסר ויכאל הוא לוינול • ומדפיסו
שמו נזכר • צדה צורה כ"א בכתיב רספ פ"פ בסמכות ומסכת ליהוה נפסקת ויין יורה כי ה"א כמות נפסקת ל"ד במחלף • חסר כן הוא רחמי לשיע
במסמ המליל וזכו בסוס ארבע סרסיה ונכ"ס פ" • על הלחם אל הלחם ק' • אסלשה נא מליל • מחלפס נא סהה חסר וירח מרס כמ"ס סס
בן נעות אל"ה בן כטול וכ"כ סרסיה כסרס פיה וספר ה"כס ליה ס"ון • וכסר סכ"ל ויפ" סחינו כסרף וכסרסיה מדויקים סלכ"ו סוח כסרף
ועיין לויח סן פ"ן כסרס סרסיה • נער יהונתן את החצים כסרס ק' לך הבוא העיר • וכל יו"ד פ"ס כסרס ועיין סורס סרסיה גדול פ"י
מק"ס • וישקו איש את רעהו ס"ן דגס ככל סרסיה כ"י ונס כדמוסיה סרסיה • נבה מלכיל •

צונו דבר ויאמר אלי איש אלדיע מאומה אתה דבר אשר אנכי שלחך ואשר צייתך ואת הנערים ירעתי אל מקום פלני אלמני ועתה מהיש תחתיך חמשה לחם תנה ביד כרם הנמצא וען הכהן את דוד ויאמר אין לחם הל אל תחת ידי כי אסילחם קרש יש אם נשמרו הנערים אך מאשר:

וען רוד את דוד ויאמר לו כי אסאשה עצרה לנו בתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קרש והוא רדך הל ואם כי היום יקרש בכלי ויתקדו הכהן קרש כי לא היה שם לחם ביד אסילחם הפנים הפנים מלפני יהיה לשום לחם חס ביום הקחו: ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהיה ושמו דאג הארמי אביר הרעים אשר לשאול: ויאמר רוד לאחילך ואין ישפה תחתיך תנת או חרב כי נסחרבני ונסכלי לאלקחתי ביד ביהיה דבר המלך נחוי:

והנה הוא למה בשמלה אחרי האפוד אסאתה תקח לך קח כי אין אחרת וילתה בזה ויאמר רוד אין כסוה תננה לי: ויקם רוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל איש מלך נת: ויאמר עבדי איש אליו הלא היה רוד מלך הארץ הלא היה יעני במחלות לאמר הכה שאול כאלפו ורוד ברבבתו: וישם רוד את הדברים האלה בלבו וירא מאד מפני איש מלך פיו כה נת: וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בדם ויתו על דלתות השער ויורר ריו אלזקנו:

והואמר איש אל עבדי הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: חסר משגעים אני כיהבאתם אתיה להשתגע עלי הנה יבוא אל ביתי: * וילך רוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה: ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מרנפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: וילך רוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצאנא אבי ואפי אתכם עד אשר ארע מה יעשה לי אלהים: וינהם את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה: ויאמר גר הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך רוד ויבא יער חרת: וישמע שאול כי נדע רוד

ואנשים אשר אתו ושאל יושב בגבעה תחת האשל ברמה ותנתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני נסדלכלכם יתן בן ישי שרות וכרמים לכלכם ישם שרי אלפים ושרי מאות: כי קשרתם כלכם עלי ואיך גלה את אונל בכרת בני עס בן ישי ואיך גלה סכס עלי וגלה את איני כי הקיב בני את עבדי עלי לארב ביום הזה: וען דאג הארמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי ברא נבה אל אחי מלך בן אחטוב: וישאל לו ביהודה וצורה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: וישלח המלך לקרא את אחי מלך בן אחטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך: ויאמר שאול שמעו נא בן אחטוב ויאמר הנני ארני: ויאמר אליו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאל לו

צורה לנו הכהן במה ירד: כחמול כספרים כ"י ודמוסים יסנים חלל וכו' ופיו מ"ס כסרת ויגה ס"ח ל"א: ויאמר רוד לאחיסלך ואין מלך ואין ה"לף כחירק ככל המדויקים וכ"כ רד"ק ובמקב סברי הרשום ה"לף עבדו ואין להטות כהם: תננה לי: ל"מ דניסס חכלול דף ק"ו: כאלמסו ורוד כרכבתסו פיו מ"י מיו"ק: ויהו על דלתות כל בקתן סמ"ו סלח כמנהג חכמיו חכלול דף ק"ס: ויבוא אל ביתו כספרים כ"י ודמוס יסן חלל כו"ס ו"לף: וכאח לך סמ"ו נקמן: ושאל יושב בגבעה כספרים מדויקים חלל ו"לף וכו"ס מן הכלאים כספרים כל סו סמ"ו ס"ח חלל: תחת האשל כמקב סברי מדויקים ה"לף כסנול ופיו מ"ס כסרת וירג כל ויסס חלל: וצורה כדונ כספרים יסנים

נלף י"ג: שפע נה סמ"ו כעיל: אלסו חל"ן: ושאל לך ה"לף כחללם: ונכמר

פיו כה

כ

אלת

כ

באלהים לקום אלי לארב ביום הזה: ויען אחימלך את־המלך ויאמר וכי בכל־
 לשאל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל־משמעתך ונכבד בביתך: היום החלתי לשאול־לי
 באלהים חלילה לי אל־ישם המלך בעבדו דבר בכל־בית אבי כי לא־תע עבדך בכל־זאת
 דבר קטן או גדול: ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל־בית אביך: ויאמר המלך
 לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו וכהני יהוה כי גסידם עסידו וכי ידעו כי־ברח הוה ולא
 ידעו את־אזנו ולא־אבו עבדי המלך לשלח את־ידם לפגע בכהני יהוה: ויאמר המלך לדויד
 סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויד האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמונים וחמשה
 איש נשא אפוד בד: ואת זב עיר־הכהנים הזה לפי־חרב מאיש ועד־אשה מעולל ועד־זונק
 ושור וחמור ושה לפי־חרב: וימלט בך־אחר לאחימלך בך־אחטוב ושמו אביתר
 ויברח אחריו דוד: ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה: ויאמר דוד לאביתר
 דואג ידעתי ביום ההוא כי־שם דויד האדמי כי־הגד יגד לשאול אנכי סבתי בכל־נפש בית אביך:
 שבה אתי אל־חירא כי אשר־יבקש את־נפשי יבקש את־נפשך כי־משמרת אתה עפדי: *
 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה ששים את־הגרנות: וישלח
 דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה: ויאמר יהוה אל־דוד לך
 והכית בפלשתים והושעת את־קעילה: ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה
 וראים ואף כיהנלך קעילה אל־מערכות פלשתים: ויזכר עוד דוד לשאול ביהוה
 ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי־אני נתן את־פלשתים בידך: וילך דוד ואנשיו קעילה
 וילחם בפלשתים וינהג את־מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעילה:
 והיו בברח אביתר בך־אחימלך אל־דוד קעילה אפוד ירד בידו: ויגד לשאול כי־בא
 דוד קעילה ויאמר שאול נבר אתו אלהים בידו כי נסגר לבוא בעיר דלתים וברחים: וישמע
 שאול את־כל־העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל־דוד ואל־אנשיו: ויבדע דוד כי עליו
 שאול מחריש הרעה ויאמר אל־אביתר דבדן הגישה האפוד: ויאמר דוד
 יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי־מבקש שאול לבוי אל־קעילה לשחת לעיר בעבדיו:
 היסגרני בעלי קעילה ביד הירד שאול באשר שמע עבדך יהוה: אלהי ישראל הגד־נח
 לעבדך: ויאמר יהוה ירד: ויאמר דוד היסגרני בעלי קעילה ארתי
 ואת־אנשי ביד שאול: ויאמר יהוה יכנירו: ויבס דוד ואנשיו בשש־סאות איש
 ויצאו מקעילה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד בך־נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת:
 וישב

אני לדואג יו דואג

דואג

כג

ואנשיו

ונכבד בבואך ומקם ספרים בני' בןקן כמסמס הכינוי ומחלמים בפתח ובחסיורם ככבד ב' פתח וס' יס' כן (שמואל ב' י"ג) וישב
 דוד לבימו ונו' מה נכבד היום (שמואל ב' ג') ויבס סס רל'ק מה נכבד היום כמפל עבר כי הוה פסוח: לשאול לו מד מן מינומל דמידין וא' והפסין
 קמפין וסיומן נמסרה רבמל: אונז' חזני' ק': לפגע שיון מ'ס נחרסה חקת על מלך למכב: ויאמר המלך לדויד לדואג ק' כי הוה נקרה דויד
 ודואג כמו שאמר ויסב דויד ויב' קרי דואג: וי'ס סנה הוה קרי דואג וכקרי הוה לסי סנרוב בני קוראים חזני' דואג ונדמה כי נספת המכסה קרמו
 סמכום דויד לני שרוב סנו מ'ס לפון רל'ק ונירוסלמי פ' חק ויאמר המלך לדויד אפר ר' יהודה נר כוז לדויד כפי' מ'ל כמסמ כדג אמה סמכמה
 רבמל סוכ אמה ופנס נכהני ה' כי אהר לו שמול נמסמ כדג סמלחו נמלודס סמחר שפסית הגדולה דהיינו סמלנסט עגליהם וחיינמס מיהמ נס כן
 יס לך לפרנס על דרך יק ספרים הוה בו דמלסנס: והמס נכבדי דמיס ר' וסוחן נמלמל הוה ק' כה כביול וסב דואג שמל יס זס למרבות רכס
 למחר שילח אמר ווי סוכ זס: וסי רח' אמר ווי לכבי' כמבי דויד ונמסורה דואג ג' וסיומן וסס אים מבדלי סמול: והוה ככב על סבדי סמול:
 כגול דואג המלומי וסמרוסן כויד כמבי וסיון כלל יקר: ויסלס בן אחר ד': בדי' ומקס וס' סמכיון ומלר בן סני' ליםק דדין: וסוליד בן סרין:
 ולמסינמס בן קסן: וסיון סמקן זעירל אסמיון מלחום ועיון מ'ס כמס' ויסל סיומן ל': כוז שם דויד דואג ק': את הגרנות הנימל נחמס קתן
 כמסמחום כ' ינס כדסוחים קדוים ועיון ילד מ'ס כיוול סיומן ל' בפלשתים האלה: ויאמר פיסקא דמלמסו סמון: ויאמר דוד את ישבי קעילה מלך
 קעילה כמסרים מדויוקים מסר וי'ל: קום רד קעילה כמסרים מדויוקים מל' י'ל: ואנשיו ויסכיון: וישע דוד את ישבי קעילה מלך
 וקצת ספרים מסר: הגד נמ לעבדך: ויאמר נקמס ספרים יס פיסקא כמלמס סמון: ביר שאול: ויאמר נקמס ספרים יס פיסקא
 כמלמס סמון: ויצאו מקעילה כמסרים מדויוקים אסר מ'ל וכן הוה כפי' המסורה סכיל' המלמס נקמקס גדולה ולסי דכריו רכז חסילומס כמסרים
 ככר

כג

שמואל א כנ כד

וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּמַדְבַּר בְּצִצְוֹת וַיֵּשֶׁב בְּהַר בְּמַדְבַּר יוֹף וַיִּבְקְשׁוּ שְׂאוּל בְּלַהֲיֹמִים וּלְאַחַתָּנוּ
אֱלֹהִים בִּידּוֹ: וַיֵּרָא דָוִד כִּי־יֵצֵא שְׂאוּל לִבְקֹשׁ אַחֲרָיו וְדָוִד בְּמַדְבַּר יוֹף בַּחֲרָשׁוֹ:
וַיִּקַּם יְהוֹנָתָן בֶּן־שְׂאוּל וַיִּלֶּךְ אֶל־דָּוִד חֲרָשָׁה וַיַּחֲזֵק אֹתוֹ בְּאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵ-
חַיְרָא כִּי לֹא תִמְצָא יָד־שְׂאוּל אִבִּי וְאַתָּה תִמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲהִי־לְךָ לְמַשְׁנֶה וְגַם־
שְׂאוּל אָבִי יָדַע כֵּן: וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֲרָשָׁה וַיְהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ:
וַיַּעֲלֶה זָפִים אֶת־שְׂאוּל הַגְּבַעְתָּה לְאָמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בְּצִצְוֹת בַּחֲרָשָׁה
וְגִבְעַת הַחֲבִילָה אֲשֶׁר מִימֵין הַיְשִׁימוֹן: וַעֲתָה לְכַל־אוֹת נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ לְרַדֹּת רֵד וּלְנֵי הַסִּגְרִי
בֵּית הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי חָמַלְתֶּם עָלַי: לְכִי־נָא הַבִּינֵנּוּ עוֹד וּדְעוּ
וְרֹאוּ אֶת־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תְּהִיֶה רַגְלֹו מִי רֹאהוּ שֶׁם כִּי אִמָּר אֵלַי יָעַרְס הָיָא: וְרֹאוּ דַעֲוִי
מִכָּל הַמַּחְבָּאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שֶׁם וּשְׁבַתֶם אֵלַי אֶל־נַכְוִין וְהִלַּכְתִּי אַתְּכֶם וְהִיֶה אִס־יִשְׁנֵנּוּ בְּאַרְץ
וְחַפְשָׁתִי אֹתוֹ בְּכָל אֶפְרַי הַיּוֹדָה: וַיִּקְוֶמוּ וַיִּלְכְּוּ וַיִּפְּהוּ לִפְנֵי שְׂאוּל וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בְּמַדְבַּר מְעוֹן
בְּעֵרְבָה אֶל יַמֵּין הַיְשִׁימוֹן: וַיִּלְכְּ שְׂאוּל וְאֲנָשָׁיו לִבְקֹשׁ וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיִּרֶד הַסֹּלַע וַיֵּשֶׁב בְּמַדְבַּר
מְעוֹן וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל וַיִּרְדֵף אַחֲרָיו מְדָבַר מְעוֹן: וַיִּלְכְּ שְׂאוּל מִצַּד הָהָר מִזֶּה וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו
מִצַּד הָהָר מִזֶּה וַיְהִי דָוִד נֹחֵף לִלְכַת מִפְּנֵי שְׂאוּל וְשְׂאוּל וְאֲנָשָׁיו עֹמְרִים אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו
לְתַפְשָׁם: וּמַלְאָךְ בָּא אֶל־שְׂאוּל לְאָמֹר מְהֵרָה וְלִכְּהָ בִי־מַשְׁטוֹ פְּלִשְׁתִּים עַל־הָאָרֶץ: וַיֵּשֶׁב
שְׂאוּל מְדָבַר אַחֲרַי דָּוִד וַיִּלְכְּ לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים עַל־כֵּן קָרָאִי לְמַקְוֶם הָהוּא סְלַע הַמַּחְלֻקוֹת:
וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בְּצִצְוֹת עֵידָגְדִי: * וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שְׂאוּל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים כַּד
וַיַּגִּדוּ לוֹ לְאָמֹר הִנֵּה דָוִד בְּמַדְבַּר עֵין גִּדִי: וַיִּקַּח שְׂאוּל שְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים אִישׁ
בְּחֹזֶר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּ לִבְקֹשׁ אַחֲרָיו וְאֲנָשָׁיו עַל־פְּנֵי צִוְרֵי הַיַּעֲלִים: וַיָּבֹא אֶל־גִּרְזוֹת
הַיַּצְאָן עַל־הָרֶדֶךְ וְשָׁם מְעַרְתָּה וַיָּבֹא שְׂאוּל לְהִכָּךְ אַחֲרָיו וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בִּירְכַתִּי הַמְעַרְתָּה
יֹשְׁבִים: וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה אֵלָיִךְ הִנֵּה אֲנִי נֹתֵן אֶת־
אִיבֶיךָ בְּיָדֶךָ וְעֲשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר יִטַּב בְּעֵינֶיךָ וַיִּקַּם דָּוִד וַיִּכְרַת אֶת־כַּנְּף־הַמַּעֲיִל אֲשֶׁר־לְשְׂאוּל אִיבֶיךָ
בְּלֵט: וַיְהִי אַחֲרָיו־כֵּן וַיִּנְךְ לְבִרְדּוֹ: וְאֹתוֹ עַל־אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־כַּנְּף אֲשֶׁר לְשְׂאוּל: וַיֹּאמֶר לְאֲנָשָׁיו
חֲלִילָה לִי מִיְהוָה אֲסִיאֲעֶשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה לְאַהֲבִי לְמִשִּׁיחַ יְהוָה לְשַׁלַּח יָדִי בּוֹ כִּי־מִשִּׁיחַ יְהוָה
הוּא: וַיִּשְׁמַע דָּוִד אֶת־אֲנָשָׁיו בְּדַבְרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָקוּם אֶל־שְׂאוּל וְשְׂאוּל קָם מִהַמְעַרְתָּה וַיִּלְכְּ
בְּרֶדֶךְ: וַיִּקַּם דָּוִד אַחֲרָיו־כֵּן וַיֵּצֵא מִן הַמְעַרְתָּה וַיִּקְרָא אַחֲרָיו־שְׂאוּל לְאָמֹר אַחֲרָיו־הַמְעַרְתָּה *
הַמֶּלֶךְ וַיָּבֵט שְׂאוּל אַחֲרָיו וַיִּקֶר דָּוִד אֶפְרַי אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשְׂאוּל
לִמַּח תִּשְׁמַע אַתְּדַבְּרִי אֲדָם לְאָמֹר הִנֵּה דָוִד מִבְּקֹשׁ רַעְתְּךָ: הִנֵּה הַיּוֹם הוּא רְאוּ עֵינֶיךָ אֶת
אֲשֶׁר־תַּתְּנֶה יְהוָה הַיּוֹם בְּיָדִי בְּמְעַרְתָּה וְאָמַר לְהַרְגֶךָ וְתַחַס עָלֶיךָ וְאָמַר לֹא־אֲשַׁלַּח יָדִי בְּאֲדָנִי
כִּי

כד

איבך

המערתה

כד

בנה בנורח כל דוכי דלמי כהון סיקא בלחחחחחחחח חסריי: במדבר ויך בחרשה הרים בשוא כח סהמל עמיל ויהי' כוספס וכן כולם
שוכרס: סדרך בספר אחד כ' ה'ס' כזרי ושיגות הוא כי בשאר ספרים בחירוק וכ"ר רד"ק בחירוק ה'ס' שלח בחכמה ונכמה ספרים מרזיקים ה'ס'
כלל מרזיק ונכסורת ו' חסר וחסר סדרך אחרי ישיאל (שזיל ב' י"ח) וכן הוא בכלל מרזיק ונכירוק כח"ס וכן בנכסול דק"ס: ויהי כאשר שב
ג' כגן מחיל סימן כ"ד: אויבך אינך ק': מן המערה סמסרס ק' יהוא חר' מ' מ' מלין דכפיתין ב' מלין וקרזין חמל מלס וסי' כב' ד'ה' כ' ד'
כ"ד: אסר נתנך ה' היום: בודי'יס מסין כוז'ס' ל'היום וכן היום לנידי וכוונותים כפסיקת דכניחוס אסר ככנר ה' היום: כיד דלקמן ס"ס כ"ז
הך בספרים טלנו מין כססוק דלקמן פסיק כי אס בין ה' ל'היום: ומסר להרגנ' לכ'כפיר'ש נקמן מסין וסי'מל בשוא ולכ"א כיר'ש נקמן רחב מס'
בפיה וסי'מל בשוא ופסח כ"כ רד"ק כפי' ונכסול דק"ל'ט והנכח לזית חן ס'י ס'ג וכן דמית' כפילופי כ"א וכ"כ ונכמה ספרים מלמני ככ"כ ומלך מכל'
מל'ל למ מלמני ככ"א ובספרים ספרדיים הרי'ש נקמן רחב עב' אחי'ך וסי'מל בשוא לכנ'ד ומסר סנה ויהי דפס כ"א' ולתי דפמי וכו' חמת מן
שכוכוב טככלו כקמ'ט ספרים שכל שוא הכ' אחר מרזיק כסאורו ש'ט ומסר כחו כפ"א הכ' כח"ס מיכ'ס ולא כפוינו ביניס'ס ומס' כחמני כפיקור
שפ'יד כפי' להארך כננין' ד' נמלך חו'ד כפ"ד אס יאר'ך ה' י'י: והחס עליון כח"מ נקמן חסוק לכ כפ"א וסיין מ'ש כיומקל כ': ואת

ואת

כי־משיח יהיה הוא : ואבי ראה גם ראה את־כנף מעולה בידו כי גברתי את־כנף מעולה
 ולא הרגתיך דע וראה כי אין בירי העדה ופשע ולא־חטאתי לך ואתה צדה את־נפשי
 לקחתה : ישפט יהיה ביני ובינך ונקמני יהיה ממך וירי לא תהיה־בך : כאשר יאמר משל
 הקדמני מרשעים יצא רשע וירי לא־תהיה־בך : אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה
 רדף אחרי כלב סת אחרי פרעש אחר : והיה יהיה לדון ושפט ביני ובינך וירא וירב את
 ריבי וישפטני מידך : והיה ובכלות דוד לדבר את־הדברים האלה אל־שואל
 ויאמר שואל הקלה זה בני דוד וישא שואל קלו ויבך : ויאמר אל־דוד צדיק אתה סמני
 ואתה כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה : ואתם הגדת היום את אשר־עשיתה אתי
 טובה את אשר סגרני יהיה בידך ולא הרגתני : וכימצא איש את־אביו ושלחו בדרך טובה
 ויהיה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי : ועתה הנני ידעתי כי מלך תמלוך
 וקמרה בידך ממלכת ישראל : ועתה השבעה לי ביהוה אס־תכרית את־ירעי אחרי ואס־
 תשמיר את־שמי מפית אבי : וישבע דוד לשואל וילך שואל אל־ביתו ודוד ואנשיו עלו על־
 המצודה : * וכתת שמואל ויקבצו כל־ישראל ויספרו־לו ויקברוהו בביתו ברמה
 ויקם דוד וירד אל־סדבר פארן : ואיש במעין ומעשהו בפרמל והאיש גדול מאד
 וזו צאן שלשת־אלפים ואלק עינים יהיו בגזו את־צאנו בפרמל : ושם האיש נבל ושם אשתו
 כלבי וְאֶבְיָל וְהָאִשָּׁה טוֹבַת־שָׁכַל וַיִּפֶת הָאָרֶץ וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כִלְבִי : וישמע דוד
 בפרבר כי־גזו נבל את־צאנו : וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו ברמלה
 ובאתם אל־נבל ושאלתם־לו בשמי לשלום : ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום
 וכל אשר־לך שלום : ועתה שמעתי כי גזוים לך עתה הרעים אשר־לך היו עפנו לא הכלמנום
 ולא־נפקד להם מאומה כלימי היוחס בפרמל : שאל את־נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים
 חן בעיניך כי־עליוס טוב בגו תנהגא את אשר תמצא ידך לעבדך ולבנה לרוד : ויבאו
 נערי דוד וידברו אל־נבל ככל־הדברים האלה בשם דוד וינחמו : ויען נבל את־עבדי דוד
 ויאמר מי דוד ומי בן־ישי היום רבני עבדים המתפרצים איש מפני ארניו : ולקחתי ארני
 לחמי ואת־מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזו ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מור
 דמה : וירכבו נערי־דוד לרכסם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה : ויאמר דוד
 לאנשיו חגרו איש את־חרבו ויחגרו איש את־חרבו ויחגרו גס־דוד את־חרבו ויעלו אחרי דוד
 כארבע מאות איש ומאתים ישבו על־הכלים : ולאביגיל אשת נבל הגיד נערי־אחד מהנערים
 לאמר הנה שלח דוד מלאכים ממהדבר לברך את־ארנינו ויעש בהם : והאנשים טבים
 לנו

כה

כה

ואתם ואפי' ק' ושם אשתו אביגיל חסר יו"ד קדמה וכן יר"ד לנביא במסורת סמואל ב' ג' כלבו כלניו ק' ושאלתם האל' ק בסגול ונ"ב דל' ק
 כסרטים ונחמני על פה סרמיני נחמק כ"י יסנה האל' ק כפתה ונס בחילופי הדפוס וכ"י כגון לכן אסר כפתה ולכן כפתלי בסגול ודבר זה סאלמי חפ
 רבותי ולא אמרו לי דבר : לא הכלמנום האל' בסגול ומסמנו בחירק מל שכתב בשלמים עבורה ור"ק כסרטים ומסגול דף פ"ג וסרטים : על יום
 טוב בגו חסר אל' ק מהכתב ונסורה כמסל רד"ק כפי' ומסגול דף ק"פ וסרטים והוא חד מן ס' פליין חסר אל' ק בליסנה דביאה וספין כסורה
 ידמיה ל"ט : אה לחמי החי' בסול לנדו : וירמבו כסרטים כ"י מדויקים הי"ד וסל' כפתה וסל' שוא כח ונ"ב רד"ק כסרטים ונפק' דסרטי
 יסרטי הי"ד כסרטי וסל' קת' ונפק' דסרטי חסרונים ונפק' כדגס סל' ונ"י סיקר ורטיה גמורה מהפסה רבנא לנפק' רבנא חז"ל
 מיכא כ"כ זבניו בסגול ונ"י יו"ד כרטיס מינוחא ונסנין ונ"י כסרטי חד מלרע וחד סל' כח ונ"י סיקר ורטיה גמורה מהפסה רבנא לנפק' רבנא חז"ל
 ויחמר דל' ס' סל' מל' וחד מן זבניו לסרטי סמל דין ויסלחם ונפק' חרץ (איוז י"ג) מלרע ונפק' כסרי דוד לדיכס מל' וזכר מן
 אחד אסנין מל' וסל' הנזכר נפסע לי כסורה שמינו מל' כפתה סרטיס דק מל' השכינות הנקודות וזה נפלות סמכא סניס סניס סקריה לכן זבניס
 ובחיסן אר"י יוס' כ"כ מו' הו"ל סרטיס חמיס' ונפלה חמס' כן נקודות כסוא ובחנרס כפתה ודגס אחרים כמו זכר כפל כסורה כסורה כפתה ל'
 וחי' השקטת חמר כניסה : ויגדו לן כסרטיס מדויקים חמר י"ד : ויעש כהם הי"ד קסו"כ מפני סיס סווא חסי' חסל ויעס חסל חסל חסל
 (שמאל א י"ד) הי"ד קסו"כ סווא סמנין נטייה : וכן כסורה ויסס' כ' חר' קת' וחד סמס :

והפדר

שמואל א כה

לנו מאר ולא הכלמנו ולא פקרנו מאמה בלוימי התהלכנו אתם בהתנו בשדה: חסד
היו עלינו גם לילה גם יום גם בלוימי היוותנו עמם רעים הצאן: ועתה דעי וראי מהתעשי
ביכלתה הרעה אל ארוננו ועל כל ביתו והוא בדבלעל מדבר אליו: ותמרר אבניל אבניל
ותקח מאתים לחם ושנים נבליו וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צפקים ומאתים עשיות
דבלים ותשם על החמרים: ותאמר לנעריה עכרו לפני הנני אחריכם באה ולא אשה נבל
לא הגידה: והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה חרד ואנשיו יורדים
לקראתה ותפגש אתם: ודוד אמר אך לשער שמרתי את כל אשר לזה בסתר ולא נפקד
מכל אשר לו מאמה וישבלי רעה תחת טובה: כהתעשה אלהים לאיני דוד וכה יסוף אס
אשאר מכל אשר לו עד אור הבקר משתי בקיר: ותרא אבניל את דוד ותמרה ותדר
בעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ: ותפל על דרגליו ותאמר בראני ארני
העון ותברנא אמתך באוניך ושמע את דברי אמתך: אל נא ישים ארני ואת לבו אל
איש תבלעל הזה על נבל בני כשמו כהוא נבל שמו ונבלה עפואני אמתך לאראתי את
נערי ארני אשר שלחת: ועתה ארני חירימה וחנפשה אשר מנעך יהיה מבוא ברמים
יהושע ירה לך ועתה יהיו נבל איביך והמבקשים אל ארני רעים: ועתה הברכה הזאת
אשר הביא שפחתך לאדני ותנה לנערים המתלהבים ברגלו ארני: שא נא לפשע אמתך
בני עשה יעשה יהיה לאדני בית נאמן בירמלחמות יהיה ארני נלחם ורעה לאתפצא כה
מימיה: ויקם אדם לרדף ולבקש את נפשה והיתה נפש ארני צרודה בצרור החיים את
יהיה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע: והיה כהתעשה יהיה לארני ככל
אשר דבר אתה טובה עליך וצוה לנניר עלי ישראל: ולא תהיה זאת לך לפיקח ולמכשול
לב לאדני ולשפדדס חנם ולהושיע אהני לו והיטב יהיה לארני וזכרת את אמתך:
ויאמר דוד לאבניל ברוך יהיה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי: וברוך
מעטך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא ברמים והשע ירי לי: ואולם חירייה
אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך בני לילי מהרת ותבאתי לקראתי בני אס נותר לנבל
עד אור הבקר משתי בקיר: ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום
לבי

אבניל
עשיות
י"ס ע
הבקר

ותבאר

זכאמר אבניל אבניל ק' עשוות כסויים ק' ורבותיו דרשו בדרך ראשי בניו שמשקם אה נבלים ואמרו לו קום טסה מזה חלשה מה
ניסו ראשי בניו לכפיד ביה למן דמחמס תרובס דמי ככורה וממנו אפי' חרד החיבה: והיה היא רכבת חסר ולי' ורעה ט'ס נפרטס כה סימן ז'
תשתחו ארץ חק ט'ס דסנירין ארעה וסימן דמ' כפרטס ויגס: באוניך האלף בקמן לכד: ועתה ארוננו כ"ס ועתה לא ואחה וכן פ' וכתב:
ל'ד'ט' סל'ט' חק חסוק וכן כ"י ומחמ' ל'ד'ט'ט' ולין לרדוף אחרים ובחילופים סל'ט' רכס לקריא כ"י וכן כ' דגס ולין סינוי אחר בנייהס:
וחיתה ה'ו'ו כנטיא: ולשפך דם חנם חייב נפשו רכס כמחבת אוח ה'ו'ו כל מינוח דמיתרי ולי' וקמטין חספין ומתן כמוב לסמוך דס בקי
דאביגיל ולא כמלך כמקרא רק זה חסוק סמכות ולשפך דם חנם וכלל הספרים הוא בלא ולי' והוא מן הביטול ולי' יש לומר דלולי זאת היבט קריא
כ"י ודברי כפל חסרי זו מיוסרים תליה כמ'ס אכל מדרוש רשבו כל מחמ' (מילי' י) ולין אבו סוכים מל קריאמו: ויאמר דוד לאבניל הני'מל
בסמח ויס ספרים טגס זה כמוב לאביגיל וטעמו כפל כס': וכן בדרש הויב בילקוט אמר ר' יצחק פסוק זה הזכיר פנס טל אביגיל: אביגיל חסר וי'ר
מכני סמכס בו עיניס כסביא אשח אים וטשן ספרים כגדגס סמואל כך הוא וזכרת אה ממך אמר ר' יצחק כסוק מזולין וחילי סוממך לפי סמכס
עיניה בו כסביא אשח אים לפיכך פנחס הכמוב אביגיל מתייבא אביגיל כפי ע"כ: ואם איין טעום בנייהס כ"ל דקרי ענייבט לטני הנוכח דפסוק כמר
סראיה אה דוד דהיינו עממל וברא אביגיל אה דוד וכו' וכן אמרו בירושלמי דסכדריין פ' כהן גדול וזכרת אה ממך סלמד סמקס סמכס: ובזון
ספקס עממס פנחס הכמוב ככל קריא חקרי אביגיל כר סהדין סממא ויאמר דוד לאביגיל: ואמית כהא דמתייבן כפי' דמנייה וכן סרן סמוכל
סוינו דאמרי איבסי איממל איהא סמל אה כתי ספ' ולי' בר מווח וסיכווי סמסייסיין: והשע ידילי כמקס ספרים חסר ולי' כן כ"י
לפי' וכן כמסר עליו לית חסר ובמסורת בירמיה סימן א' והושע ב' וסימן סנוח כדמים והושע ידך לך ללמ'ל: וברוך סימך וברוכה: והושע לט
יוחכיו לטס כמ' רעמס (ירמיה סס) ט"כ: ושלשים הדין בליריאל כחירי כמי סרמיוני כסמר אחר כ"י: לולי סדרה כמקס ספרים כ"י כמוב
לולא כה ל'ק ומחיר עליה לולא ד' בקריא וסימן כ"י לולא סממחככו: לולא חרמס כעגמ'ל: כ"י לולא כ"י: לולא סממתי לרמוס ע"כ: סמל
בספרים אחרים כמוב לולי כ"י ד וחסרי סלסס ג"כ ד' לולא כ"י וסמסייסיי' זה וסמסיי' לולא דברמי כ"י א' (סמט ב' ד) דלף דעסכו סמרי כתי דכתי
כ"י לולא כה ל'ק לא קכתי כסמסיי' כהרס דילקון ולה כמר לכו סמרי: וכסממל'כ' סימן ב' סמריי'כ'ט'כ' דמסר' דילן כסס וכסריט חקן:
ותבאתי וממל' ק' וסיין כסר סרכסס אוח סמל'ו:

לבינתך ראי שמעתי בקולך ואשה פניך: ותבא אביגיל ואלתכל והנהילו משהה בביתו
במשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר ערמאר ולא הנידה לו דבר קטן וגדול ערה
אזר הבקר: ויהי בכקר בצאת היין מנבל ותגדלו אשתו אתיהדברים האלה ויכרת לבו
בקרבו והוא היה לאבן: ויהי בעשרת הימים ויגף יהוה אתנבל וימת: וישמע דוד כי מת
נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב אתדריב חרפתי מיד נבל ואתעבדו חשך מרעה ואת בעת
נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: ויבא עבדו דוד
ל אביגיל הברמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחני אליך לקחתך לו לאשה: ותקם ותשתחו
אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: ותמהר ותקם אביגיל
ותרכב עלהחמור וחמש נערותיה ההלכת לרגלה ותלך אחרי מלאכ דוד ותהילו לאשה:
ואת אחינעם לקח דוד מיוזעאל ותהיו גס שתייהן לו לנשים:

כו

ושאל נתן אתמיכל בתו אשת דוד לפלטי בדליש אשר מגלים: ויבאו הופים אל שאול
הנבעתה לאמר הלא דוד מסתתר בנבעת החכילה על פני הישימן: ויקם שאול וירד אל
מדבר יוף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר יוף: ויחן שאול
בנבעת החכילה אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחרי
המדברה: וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל תכון: ויקם דוד ויבא אל המקום אשר
תהרשם שאול וירא דוד אתהמקום אשר שכב שם שאול ואבנר בדרך שר צבאו ושאול
תיו ק שכב במעגל והעם חנים סביבתו: ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה
אחי יואב לאמר מירר אתי אל שאול אלדסחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: ויבא דוד
תיו ק ואבישי ואלהעם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשהו ואבנר
תיו ק והעם שכבים סביבתו: ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אייבך
בידך ועתה אבנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד אל אבישי אל
תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקח:

ויאמר דוד חיהוה כי אסיהוה
ינפני אויביו יבוא ומה אי במלחמה ירד ונספה: חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה
תיו ק ועתה קחנא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכהלנו: ויקח דוד את
החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מלוץ כי כלם
ישנים כי תרדמת יהוה גבלה עליהם: ויעבר דוד העבר ויעמר על דראשההר מרחק רב
המקום ביניהם: ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בדרך לאמר הלא תענה אבנר ויען אבנר
ויאמר מי אתה קראת אל השלך: ויאמר דוד אל אבנר הלא איש אתה ומי
כמוך ב ישראל ולמה לא שמרת אל אדוניך המלך כי בא אתך העם להשחית את דוד מלך
אדוניך: לא טוב הדבר הוה אשר עשית חיהוה כי בנימות אתם אשר לא שמרתם עלי
תיו ק אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אירחנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו:
ויבר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר לפה
זה אדני רהף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה דבתי רעה: ועתה ישמענא אדני המלך את
דברי

כו

והנה לו אשתו במקראות כ"ו והכונים קדושים הנהל דב"ל: ההלכה במקום פסוקים בלא ואלו במראה ולחם מלי דמסר ככל המסורת נכ
והנה ספוק חסר דמסר: הוישימן כחכ ספרים יסנים חסר ואלו וכן מרבו מסמך: פניבתסו מניטמוי ק: מראשהו מלאוניה ק: פניבתסו
פניטמוי ק: וכו' בלא ואלו חסר סג'ל: אויבך כן סוף דספרים מלויקוס ומסר חסר: ליה וכו' כן לא כפי' נחמה ספרים אויבך כח' ד' איל
וכ' ב' וכו' ויש' ר'ק' של' כ' כ' על ז'ס' כל'ס' כ'ס' למל' כ'ס' כ'ל: תחנית אשר מראשהו מלאוניה ק: בסוף אשר מראשהו מלאוניה ק:

וַיִּשְׁאַל וַיִּלְכַּשׁ בְּנֵרִים אַחֲרָיִם וַיִּלְךָ הוּא וְאִשְׁתּוֹ אֲנָשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל־הָאִשָּׁה לַיְלָה וַיֹּאמֶר קִסְמוּ־נָא לִי בָּאֹב וְהַעֲלֵי לִי אֶת אֲשֶׁר־אָמַר אֵלַיךְ׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו הֲנָה אִתְּךָ וַדַּעַת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁאֵל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת־הָאֲבוֹת וְאֶת־יְהוָה עִמִּי מִן־הָאָרֶץ וְלָמָּה אִתָּה מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לְהַמִּיתָנִי׃ וַיִּשְׁבַּע לָהּ שְׁאֵל בְּיָהוָה לֵאמֹר חִי־יְהוָה אֲסִי־קֶרֶךְ עוֹן בְּדַבַּר הַזֶּה׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת־מִי אֶעֱלֶה־יָד וַיֹּאמֶר אֶת־שְׁמוּאֵל הַעֲלִילִי׃ וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה אֶת־שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שְׁאֵל לֵאמֹר לָמָּה רְמִיתָנִי וְאִתָּה שְׁאֵל׃ וַיֹּאמֶר לָהּ הַמִּלֵּךְ אֶל־תִּירָאִי כִּי מָה רִאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שְׁאֵל אֱלֹהִים רִאִיתִי עֲלִים מִן־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מִן־הַתְּאֵרוֹ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עָלָה וְהָיָה עִמָּה מַעִיל וַיִּדַע שְׁאֵל כִּי־שְׁמוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אֲפָסִים אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שְׁאֵל לָמָּה הֲרִנּוּתָנִי לְהַעֲלוֹת אִתִּי וַיֹּאמֶר שְׁאֵל צָר־לִי מָאֵד וּפְלִשְׁתִּים וְנִלְחָמִים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא־עֲנַנִּי עוֹד גַּם בִּיד הַנְּבִאִים גַּם־בַּחֲלָמוֹת וְאֶקְרָאָה לָךְ לְהוֹדִיעַנִי מָה אַעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְלָמָּה תִּשְׁאַלֵנִי וַיְהוֶה סָר מֵעָלַיךְ וַיְהִי עֶרְךָ׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַמַּלְכָּה מִיָּד וַיִּתְּנָה לְרַעַף לָדוֹד׃ כַּאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעַת בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא־עָשִׂית חֲרוֹן־אָפוֹ בַּעֲמֹלֶךְ עַל־כֵּן הִדְבַּר הַזֶּה עָשִׂה־לָךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיֵּתֵן יְהוָה גַּם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בִּיד־פְּלִשְׁתִּים וּמָוֶד אִתָּה וּבְנֵיךָ עִמָּךְ גַּם אֶת־מַתְנֵה יִשְׂרָאֵל יֵתֵן יְהוָה בִּיד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּמָּהֵר שְׁאֵל וַיִּפֹּל מֵלֶאֱדָ קוֹמְתוֹ אֶרְצָה וַיִּרְא מָוֶד מְדַבְּרֵי שְׁמוּאֵל גַּם־כַּחֲ לְאֵהוּיָהּ בּוֹ כִּי לֹא אָבֵל לֶחֶם כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה׃ וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל־שְׁאֵל וַתֵּרֶא כִּי־נִבְהַל מָוֶד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲנָה שָׁמְעָה שְׂפִחְרָךְ בְּקוֹלךָ וְאֲשִׁים נִפְשִׁי בְכַפִּי וְאֲשָׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי׃ וְעַתָּה שְׁמַעֲנָא גַם־אֶתְּךָ בְּקוֹל שְׂפִחְתְּךָ וְאֲשָׁמָה לְפָנֶיךָ שֶׁתֵּלַחֵם וְאֲכוֹל וַיְהִי בֶּךָ כַּחֲ כִּי תִלְךָ בְּרֶגֶךְ׃ וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל תִּפְרָצוּ־בּוֹ עֵבְרָיו וְגַם־הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקַלְס וַיִּקַּס מִן־הָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל־הַמַּטָּה׃ וְלֹא־שָׁה עַל־מַרְפֵּק בַּבַּיִת וַתִּמָּהֵר וַתִּזְכַּחְהוּ וַתִּקְדַּחֲמָה וַתִּלְשׁ וַתִּפְרְזוּ מִצוֹת׃ וַתִּגַּשׁ לְפָנֶי־שְׁאֵל וּלְפָנֵי עֵבְרָיו וַאֲכָלוּ וַיִּקְמוּ וַיִּלְכּוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא׃ *

חגי חגי

וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־כָּל־מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וְיִשְׂרָאֵל הָיִים בְּעֵזָן אֲשֶׁר בְּיוֹרְעָאֵל׃ וְסִרְנֵי פְּלִשְׁתִּים עֵבְרִים לְמֵאוֹת וְלֵאלֶפֶים וְדוֹד וְאֲנָשָׁיו עֵבְרִים בְּאֶרְצָה עַסְדָּאִישׁ׃ וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מָה הָעֵבְרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אִכִּישׁ אֶל־שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הַלּוֹאִיָּהּ דוֹד עֵבֶר וְשְׁאֵל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי זֶה יָמִים אֲרֻזָּה שְׁנַיִם וְלֹא־מִצַּאתִי בּוֹ מֵאִמָּה מִיּוֹם נִפְלוֹ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּקְצַצוּ עֵלָיו עֵרְוֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ־לֵדָּו שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲשִׁב אֶת־הָאִישׁ וַיִּשֶׁב אֶל־מִקְוֵמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוֹ שָׂם וְלֹא־יָרַד עִשְׂנֵי בְּמַלְחָמָה וְלֹא־יְהִי־לָנוּ לְשִׂטָּן בְּמַלְחָמָה וּבָמָה יִתְרַצָּה זֶה־אֶל־אֲדָנָיו הַלּוֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּם׃ הַלּוֹאִיָּהּ דוֹד אֲשֶׁר יַעֲנִידוּ בְּמַחֲלוֹת לֵאמֹר הִכְרָה פִּי־תוֹךְ שְׁאֵל בְּאַלְפֵי דוֹד בְּרַב־בַּתָּו׃ וַיִּקְרָא אִכִּישׁ אֶל־דוֹד וַיֹּאמֶר אֵלָיו חִי־יְהוָה כִּי יִשֶׁר אִתָּה וְיִטִּיב בְּעֵינַי צִאתְךָ וְיִבְוַאֲךָ אִתִּי בְּמַתְנֵה כִּי לֹא־מִצַּאתִי בֶּךָ רַעַה מִיּוֹם בָּאָךְ אֵלַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֵינַי הִסְרַנְסִים לֹא־טִיב אִתָּה׃ וְעַתָּה שׁוּב וְלָךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינַי סִרְנֵי פְּלִשְׁתִּים׃

כב

פיו תו

קסמו ימור וכו' והספד כנס ק קפן וכו' חר מן ימירין וכו' ומספד קפן מן המספד : ולבת אתה מלת ולבת ולבת וכו' וכו' מספד : אמ יקרד דנס בקוף למספד אמלו דף ד' ושיין סוד דף קמ"ג : למה הרגונתי מלחמה למה דגם ומלגיל על סוף סכול דף ד' וכו' ומספד רבנו יצחק כהן ושיין מן המספד סוף : ערך מספד ויל כינוס סוף : ודא סוף : במספד מוויקוס כיו"ל שיין לכל וי"ל ספרס בעלמא וספד סוף וכו' דל' : ושגב אל המטה : ולאשה על חזי הספר : באלפסו : בלפסין ק' וי"ל סכנוב כמסוק נלמדי כיו"ל : ברבבתא וכו' וכו' ק' : באך אל

כב יא

וינהגו וילכו : ויאמר דוד לאתעשו כן אחי את אשר נתת יהודה לנו ושומר
 אתנו ויתן את הגרוד הפא עלינו בידני : ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הסורר במלחמה
 וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקי : ויהי מהיום ההוא ומעלה וישטח לחק
 ולמשפט לישראל עד היום הזה : ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לוקני יהודה
 לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה : לאשר בבית אל ולאשר ברמות
 נגב ולאשר ביתר : ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע : ולאשר
 ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקניז : ולאשר בחרמה ולאשר בכור עשן
 ולאשר בעתך : ולאשר בחברון ולכל המקומות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו : *

היורד
 לא

ופלשתים גלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבוע :
 וירבקי פלשתים את שאול ואת בניו ויכפו פלשתים את יהונתן ואת אכירב ואת מלכישוע
 בני שאול : ותכבד המלחמה אשאל וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים :
 ויאמר שאול לנשא כליו שלח חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו
 בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה : וירא נשא כליו
 כימת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו : וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם
 כל אנשיו ביום ההוא יחדו : ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן
 כי נסו אנשי ישראל וכימתו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו
 בהר :

ויהי כמחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים
 בהר הגלבוע : ויכרתו את ראשו ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר
 בית עצביהם ואת העם : וישימו את כליו בית עשתרות ואת גופתו תקעו בחומת בית
 שן : וישמעו אליו ישבי יבש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול : ויקומו כל איש
 חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גיורת שאול ואת גיורת בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה
 וישרפו אתם שם : ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים :
 ויתו

הסורר ספר אחד היורד כתיב חסר פיורד ק' אלה - וס' היורד כתיב וק' - וס' היורד כתיב פיורד ק'

לאשר בבית אל וכו' כספר אחד כתיב יד סס כבורה זו	בניה אל	בניה אל
כדמות נגב	ביתר	ביתר
בוער	בערער	בערער
כשפמות	כשפמות	כשפמות
כאשתמע	כאשתמע	כאשתמע
ברכל	ברכל	ברכל
בערי הירחמאלי	בערי הירחמאלי	בערי הירחמאלי
בערי הקניז	בערי הקניז	בערי הקניז
בחרמה	בחרמה	בחרמה
בכור עשן	בכור עשן	בכור עשן
בעתך	בעתך	בעתך
בכברון	בכברון	בכברון

יבש כספרים פלו יקיים אלה יד' ומלא כוונתו פסוק דסוק מוכפיים : ויקחו את עצמותיהם חין כדל' דגס : התח האשל יס ספרים כספ
 בקדוה ויס ספרים כחמס ופזין פ' ס' כרסמ וירא פלוטב אש :

שמואל ספר שני א ב

ועד אחרי כן שאל דוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים :
 והיו צימם רשלושי והנה איש בא מן הפחנה מעם שאול ובגדיו קרעים וארסה על ראשו
 והיו בבואו אל דוד ופל ארצה וישתחו : ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו מטחנה
 ישראל נמלטתי : ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הנדנא לי ויאמר אשר נס העם מן
 המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו סתו : ויאמר דוד אל
 הצער המגיד לו איך ידעת כי מרת שאול ויהונתן בנו : ויאמר הנער המגיד לו
 בקרא נקרתי בחר הנלבע והנה שאול נשען על חניתו ודגה הרכב ובעלי הפרשים
 הדבקה : וכן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני : ויאמר לי מי אתה
 ויאמר אליו עמלקי אנכי : ויאמר אלי עמדנא עלי וכחתיני כי אחוני השכץ כי כל עוד ואמר
 גפשי בי : ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואח הנור ואשר על
 ראשו ואצרה אשר על צוועו ואביאם אל אדני הנה : ויחוק דוד בבגדו בבגדיו
 ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו : ויספרו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל
 יהונתן בנו ועל עמל ויעל בית ישראל כי נפלו בחרב : ויאמר דוד אל הנער
 המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי : ויאמר אליו דוד איך לא יראת
 לשלח ידך לשחת את משיח יהוה : ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר נש פנעבו ופרו
 וימת : ויאמר אליו דוד המיך על ראשך כי פיה ענה בך לאמר אנכי סתתי ארתי משיח
 יהוה : ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו : ויאמר ללמד
 בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר : הצני ישראל על במותיך חלל איך נפל
 גבורים : אל תגידו בנת ארתי בשרו בחוצת אשקלון פדת שמחנה בנות פלשתים פך
 תעלונה בנות הערלים : הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושירי תרומת כי שם נגעל
 כונן גבורים מגן שאול בקי משיח בשמן : מרם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא
 נשונ אחור וחרב שאול לא תשיב ריקם : שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם
 זבמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו : בנות ישראל אל שאול ככינה המלכשכס
 שני עס עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן : איך נפלו גברים בתוך המלחמה ויהונתן
 על במותיך חלל : צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת
 נשים : איך נפלו גבורים ויאכרו פלי מלחמה : * זיהו אחרי כן וישאל דוד
 ביהוה ויאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה
 ויאמר חברנה : ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היוזעלית ואביגיל אשר נבל
 הפרמלי : ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו ושכני בערי חברון : ויבאו אנשי יהודה
 וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו
 ארתי שאול :

א

ב

ב

בדע

וישלח

שמואל ב

וישב דוד בצקלג מחלטים ספרים כחם למפלה : בכאו אל דוד כצית דלק : הדבקה בספרים וסניס חפר יר וכן נס' כ' כי חפר פלוי
 בית וחסר : ויאמר אליו וחסר ק' סורה כחיים ה' : עמר נא עלו ופתתני נס' כ' עמר המ' נחולס וואן למפור פלוי כי בכל שחר ספרים
 בתוך חסוף : ואסוחתהו סוף פוחס ועשפסס למיזת נקמן כי הענין לפני סייז כפי דלק : אהרו נפלו נס' כ' כי סל'ון נקמן חסוף ונכל
 סחר ספרים בחיך וכל דלק כס' : בכגרו כנגדיו ק' : דסיך דמך : ושירי תרוסת נהויקוס חסר וס' מניחל וכן רלוי כס' כסל
 כ' נס' : לא נשוג לית כתי סין וסיון מ' כס' כס' ס' פ' כ' : נפלאתה ס' נ' כפמ כמדוויק' ונ' מ' כפז פלוי כמ' ס' מ' :
 וע' :

וישלח דוד מלאכים אל אנשי גיש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם
 החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: ועתה יעשיהוה עמכם חסד ואמת וגם
 אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: ועתה ותחזקנה ידיכם והיו
 לבני חיל כימת אדניכם שאול וגם אתי משחי בתי יהודה למלך עליהם: ואבנר
 בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו מחנים: וימלכוהו אל-
 הגלעד ואלה האשורי ואל יורעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלה: בן
 ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושנים שנים מלך אך בית יהודה היו
 אחרי דוד: והיו מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים
 ויששה חדשים: ויצא אבנר בן נר ועבדו איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה:
 ויואב בן צרויה ועבדו דוד יצאו ויפגשו על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה
 ואלה על הברכה מזה: ויאמר אבנר אל יואב יקמו נא הנערים וישחקו לפנינו
 ויאמר יואב יקמו: ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן שאול ושנים
 עשר מעבדי דוד: ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא
 למקום ההוא חקת הצרים אשר בגבעון: ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא וינגח
 אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: והיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישו ועשהאל
 ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה: וירד עשהאל אחרי אבנר ולא יטרה
 ללכת על הימין ועל השמאל מאחרי אבנר: ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל
 ויאמר אנכי: ויאמר לו אבנר נטה ידך על ימיןך או על שמאלך ואחז ידך אחר מהנערים
 וקח לך את חלצתו ולא יאבה עשהאל לסור מאחוריו: ויכה עוד אבנר לא עשהאל
 סור לך מאחרי למה אפכה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך: וימאן לסור ויבהו אבנר
 תחתיו מאחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחוריו וישלשש וימת תחתיו והיו בליהב אל-
 המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעבדו: וירדפו יואב ואבישו אחרי אבנר והשמש באה
 והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח רדך מדבר גבעון: ויתקפצו בני בנימין אחרי
 אבנר והיו לאנדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הנצח
 תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה וערמתי לא יתאמר לעם לשוב מאחרי
 אחיהם: ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כהיא מהפקר נעלה העם איש
 מאחרי אחיו: ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא-
 יספו עוד להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה והוא ויעברו את הירדן וילכו
 כל הבתרין וכאו מחנים: ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד
 תשעה עשר איש ועשהאל: ועבדי דוד הכו כבנ מן ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש
 מתו: וישאו את עשהאל ויקברוהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו
 ויאו לאדם בחברון: ותהי המלחמה ארבה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית
 ויולדו שאול הלקים ורלים: וילדו לדוד בנים בחברון והיו בכורו אמנון לאחיעזר הארעאית:

ב ועל ישראל כלה פיון פ"ס כדמיה כיון כ: וינגח אבנר כהירא גדולס כבוד וינגח ובגנה יכאה עלמני כהדמים: ועל השמאל כיון כ
 ספרים כ"י מלא ב"ג ו"ו: למה אפכה ארצה ודגס כאוך לה"ס פ"ין פ"ס כדדעים ס"ו ולא כמין: תחתיו מחמו ק' וכמכורת כ"י פתחו ל' חסר
 וסימחון מטש"ל: ויסלח אבנר מלמכים כמין כ: אשר מלכת דהיו סימן י"ז כסאי סיפרא מחמו סתמו (מיכוכ ט): ארבה חד מן ל' חסר ודגס
 כמכורת פתוכ י"ס: ויסלחו ויולדו ק' לאב"ל

שמואל ב ג

ימשנהו כל־אב לאביו־ל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בדמענה בת־תלמי מלך נשאר לאביו־ל ק
והרכיזי ארניה בן־חגית והחמישי שפטיה בן־אביתל : והששי יתרעם לעגלה אשר דוד
אלה ידדו לדוד בחברון : ויהי בהיות הפלחמה בין בית שאול ובין בית דוד
ואבנר היה מתחוק בבית שאול : ולשאל פלגש ושמה רצפה בת־איה ואמר אל־אבנר
מדוע באתה אל־פלגש אבי : ויחר לאבנר מאד על־דברי איש־בשת ואמר
הראש בלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה־חסד עם־בית ושאול אביך אל־אחיו ואל־מרגו
ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עין האשה היום : כה־עשה אליהם לאבנר וכה יסוף
לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד בירכן אעשה־לו : להעביר הממלכה מבית שאול ולרקים
את־כסא דוד על־ישראל ועל־יהודה מן ועד־באר שבע : ולא־יכל עוד להשיב את־אבנר
דבר מיראתו אתו : וישלח אבנר מלאכים אל־דוד תחתיו לאמר למי־ארוך תחתיו
לאמר בריתה בריתך אתי והנה ידני עמך להסב אליך את־כל־ישראל : ואמר טוב גני
אגרת אתך ברית אך דבר אחר אנכי שאל מאתך לאמר לא־תראה את־פני בני אס־לפני
הביאה את מיכל בת־שאול בבאה לראות את־פני :

וישלח דוד מלאכים אל־איש־בשת בן־שאול לאמר תנה את־אשתי את־מיכל אשר ארשתי
לי במאה ערלות פלשתים : וישלח איש־בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן־לוש : ליש
וילך אתה אישה הלוד ובכה אחריה עד־בחרים ואמר אליו אבנר לך שוב ושוב : ודבר
אבנר היה עם־זקני ישרא לאמר גס־תמול גס־שלשם הייתם מבקשים את־דוד למלך עליכם :
ועתה עשו כי יהוה אמר אל־דוד לאמר ביד דוד עבדו הושיע את־עמי ישראל מיד פלשתים
וזמר כל־איביהם : וידבר גס־אבנר באוזני בנימין וילך גס־אבנר לדבר באוזני דוד
בחברון את כל־אשר־טוב בעיני ישראל ובעיני כל־בית בנימן : ויבא אבנר אל־
דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר־אתו משתה : ויאמר אבנר
אל־דוד אקומה וואלכה ואקבצה אל־אדני הפלך את־כל־ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת
בכל אשר־תאיה נפשך וישלח דוד את־אבנר וילך בשלום : והנה עבדו דוד ויבא בן־
מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם־דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום :

ויבא וכל־הצבא אשר־אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא־אבנר בן־נר אליהם
וישלחו וילך בשלום : ויבא יואב אליהם ויאמר מה עשיתם הנה־בא אבנר
אליך למה־זה שלחתו וילך הלוד : ידעת את־אבנר בן־נר כי לפתתך בא ולדעת את־מוצאך
ואת־טבאך ולדעת את כל־אשר אתה עשה : ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אהרי־טבאך
אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע : וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל־תוך השער
לדבר

לאביו־ל לאביו־ל ק : הראש בלב אנכי לטון רשי כלל אבני מוקף בחקף וכן הוא נקט' נכלל בכה פשרים כ"י מדוייקים מלב כלל נכסם נכלל
ונקטם מהם חלה שכ"י הכ"ו נכסם חלקם נכסיהם ונכסיהם כ' כראשית נכסיהם עם חיים מהם נכסם חללי : המצויח לית וחסר י"ד כרת'
החתמו חתמו ק' כ"ס לעיל נסיון כ' : בבאר כ"ס נכחך אל : בלאיאל כסדרין ס' כהן גדול כמובן מלטי (שמואל ב) א' וכו' מלטי
א' יוספן מלטי סמו ולמה כריש סמו מלטי אל חן הכבירה פה משה כהן חרב בני לבינה אחר כל העובד כדבר זה ידק' חבר' וויקרא
דבס כ' ג' ה' שברחו חן הכבירה וספ' הק' כ"ה סמו עמיה : יוסף יועל' ופלו' : מלטי מנין ביום א' ויאר וסמו כהן אפי מיכל כהן לבימי
אכוב א' ויאר מלטי קרי לבי מלטי וקרי לבי מלטי : מי כסיב מלטי ומוי יבכ מלטיאל כמתיא אל פטיר לבי מלטי סמו כהן דוד :
לש לט' ק' : כיד דוד עבדו אושיע ב"א כ"י אושיע כל' ק' וכל מר כספרים כמובן הוסיב כה"ל וכ"ק רד"ק סהו חקור נאקום מושיב כלומר
מחרי' להוסיב את ישראל בידו וכן ואתם טובא מושיב כה"ל אחר מושיב וכן מ"י הושיב אפרוק ע"ל ורכיבו יששכר כהן מנחל ס"ק כה"ל וס'
מושיב סאו מושיב אה"ו כמחלמו : וזו וכן וכל מלטי מנחלמי כה"ל ס' ל' וכו' על לומר כמלטי מ"י : וכמסורה כ"י הושיב כ' משה וכן
ל' ס' משה צמתי כי הושיב ס' קשוח (מילים כ) : אקומה ואלכה כ"ס כו"ל נכסיה : והנה עבדו דוד ויבא במ' מין מ"ס כחוקל כ"ג :

לכבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת ברם עשהאל אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמרו
 וקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר: יחלו על ראש יואב ואל כל
 בית אביו ואל צורת מבית יואב זב ומצרע ומחויק בצלך ונפל בחרב וחסר לחם: ויוואב
 ואביו אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון בפלחמה:
 ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני
 אבנר וחפצך דוד הדך אחרי המטה: ויקברו את אבנר בחברון וישא הפלך

את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם:

ויקנו הפלך אל אבנר ויאמר הבמורת נבל ימות אבנר: וידך לא יאסרו ורגליך לא
 לנחשתים הנשו בנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבנות עליו: ויבא כל העם
 להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסוף פי אם
 לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה: וכל העם הבירו וייטב בעיניהם ככל אשר
 עשה הפלך בעיני כל העם טוב: וידעו כל העם וכל ישראל גיוס ההוא כי לא היתה
 מהפלך להמית את אבנר בן נר: ויאמר הפלך אל עבדיו הלוא תרעו בישר
 וגדול נפל היום היה בישראל: ואנכי היום רך ומשוח פלך והאנשים האלה בני צדקה

קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה פרעו: * וישמע בך שאול כי מת אבנר
 בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו: ושני אנשים שרי גדודים היו בך שאול שם האחד
 בצעה ושם השני רכב בני רמון הבאיתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן: ויברחו
 הבארותים נתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה:

ויהונתן בך שאול בן נבה רגלים בך חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיועאל
 ותשואהו אמנתו ותנס יהוה בחמה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפובשת: וילכו בני רמון הבארותי
 רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משבב הצהרים: והנה באו
 עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ויבאו הבית והוא
 שכב על מטונו בחרר משכבו ויכהו וימתו ויסרו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך
 הערבה כל הילה: ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל הפלך הנה ראש
 איש בשת בך שאול איבך אשר בקש את נפשך ונתן יהוה לאדני הפלך נקמות היום הוה
 משאל ומרעו: ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארותי ויאמר להם חיה
 יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: כי רמני לי לאמר הנהימת שאול והואציהו כמבשר
 בעיני ואחזה בו ואהרנהו בצלק אשר לתתילו בשרה: אף כי אנשים רשעים הרגו את
 איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ:

ויצא

אגשו במקום ספרים הניחל בספר: להברות את דוד בדמות יסן כבוד להכרות ככ"ף וקרי להכרות ככ"ף וכן בספריו פ' כ"ג דרס רבא סבא
 דכמי ויצא כל ימים להכרות את דוד כמי להכרות ככ"ף וקרי להכרות ככ"ף כמלה להכרות ולכסוף להכרותו: ופי' רש"י ז"ל במלה להכרותו
 שהיו סבורין שאלו היום הרי יבא אבנר ולכסוף להכרותו שידעו כחורו של מלך דוד כהרג אבנר ככ"ל: וכן כמנו במקום בן סרוק ור' יהודה מיע
 זר' יוסף קמחי כי הכותב ככ"ף: אכן בספרים אחרים שלפנינו כמות ככ"ף ופי' כמן קריובת כלל וכן בספרו דר"ק זר' יונה שהקדקק שלל מלכו
 כמות ככ"ף בשם חבר מרדכי ולא נמסרת ונפל כלי יקר כמב לטי דרכו טעם חז"ל לא היה להם כמי וקרי רב להכרות ככ"ף: ופיון עס: לעשה
 הדעה: בספרים ישנים מהדפוס וכ"ף הסיף נכונל לא נבדלו כמו טעם בדפוסים אחרים: שרי גדודים במקום ספרים המהרץ כרי"ש לא כפי' ז"ל
 נגנלל ויש גם בן רלל טוב שפס הכר הטוב טעם חז"ן סוס טעם נטי'ן: ודעה באו בספרים ישנים אחד מהם כ"ף ואחד מהם מהדפוס מלמי
 כמות ז"ל וטעם סב האומרים כן כי נמסרת כמפ' ז"ל ב' בקריאה וסימן ז"ל ג' כמו ע"ד מיד סכ"י: ז"ל אמרת הסיחוק (ירמיה ל"א) וז"ל
 בשבי הלכנה (יחזקאל ל'): ויסרו את ראשו כס' ולפיס יסן חסר יוד': ואהרנהו בצלק כפ"ל כ"ף סכ"ל כמגל ונכספים אחרים כסול' ויכרו
 פ' הספורת קמחי על מלכו ז"ל וז"ל ויבא חסר יסן חסר יוד' וכן הוא נכספי דף מ"ה: בצלקה הספרים מהלמים כמ"ס נעטל א' כ"ו

אֲכַנְדֹב אֲשֶׁר בְּנִבְעָה עִם אֲרֹן הָאֱלֹהִים וְאֲחִי הַלֵּךְ לִפְנֵי הָאֲרֹן : וְדָוָד וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֵצֵי בְרוּשִׁים וּבְכַנְרֹת וּבְנִבְלִים וּבְחַפְסִים וּבְמִנְעֻנְעִים וּבַצִּלְצְלִים :
 וַיָּבֹאוּ עַד־גֵּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֹזֶה אֶל־אֲרֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּאחֲזוּ בּוֹ בְּנֵי שֹׁמֵנֵי הַבֶּקֶר : וַיִּחַר־
 אֵף יְהוָה בַּעֲזֹה וּבַחַיִּי שֶׁהָאֱלֹהִים עַל־הַשֵּׁל וַיְמַת שֵׁם עִם אֲרֹן הָאֱלֹהִים : וַיִּחַר לְדָוָד עַל אֲשֶׁר
 פָּרַץ יְהוָה פָּרֹץ בַּעֲזֹה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרֹץ עֹזֶה עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וַיֵּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם
 הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרֹן יְהוָה : וְלֹא־אָבִיחָה דָוִד לְהִסִּיר אֵלָיו אֶת־אֲרֹן יְהוָה עַל־עֵינֵי
 דָוִד וַיִּפְרֹז דָוִד בֵּית עֵבֶר־אֲדָם הַגָּתִי : וַיֵּשֶׁב אֲרֹן יְהוָה בֵּית עֵבֶר אֲדָם הַגָּתִי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
 וַיְבָרַךְ יְהוָה אֶת־עֵבֶר אֲדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ : וַיֵּגַד לַמֶּלֶךְ דָוִד לֵאמֹר בְּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֵבֶר
 אֲדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אֲרֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֵבֶר
 אֲדָם עֵיר דָוִד בְּשִׂמְחָה : וַיְהִי כִּי צִעְרוּ נְשָׂאֵי אֲרֹן־יְהוָה שֵׁשֶׁה צִעְרִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא :
 וְדָוִד מְכַרֵּב כָּל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגַר אַפּוֹר כֹּר : וְדָוִד וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־
 אֲרֹן יְהוָה בַּתְּרִיעָה וּבִקְלוֹ שֹׁמֵר : וְהָיָה אֲרֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָוִד וּמִיכָל בַּת־שָׁאִיל נִשְׁקָפוּ
 בַּעַר הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָוִד מִפָּנָיו וּמְכַרֵּב לִפְנֵי יְהוָה וַתָּבוֹ לוֹ בַלְבָּה : וַיָּבֹאוּ אֶת־אֲרֹן
 יְהוָה וַיִּצְנֵן אֹתוֹ בַּמָּקוֹמוֹ בַּתּוֹךְ הָאֵהָל אֲשֶׁר נִטְחָדָו דָוִד וַיַּעַל דָוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים :
 וַיְכַל דָוִד מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְכַיֵּךְ אֶת־חַמְסֵם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת : וַיַּחֲלֶק לְכָל־הָעָם
 לְכַל־הַמִּזְוֵן יִשְׂרָאֵל לְמַאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אֶחָת וְאַשְׁפָּר אַחַד וְאִשְׁשָׁה אֶחָת וַיֵּלֶךְ
 כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ : * וַיֵּשֶׁב דָוִד לְבֵרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַחֲצֵא מִיכָל בַּת־שָׁאִיל לְקִרְיַת דָוִד
 וַתֹּאמֶר מִה־נִּכְבַּר הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָגַלָה הַיּוֹם לְעֵינַי אֲמֹתוֹת עֲבָדָיו כַּתְּגֻלוֹת נְגֻלוֹת
 אַחַד הַרְקִים : וַיֹּאמֶר דָוִד אֶל־מִיכָל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאֲבוֹיָךְ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצֹאת אֹתִי
 נָגִיד עֲלֵיָעַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וּשְׁחָקְתִי לִפְנֵי יְהוָה : נִקְלַתִּי עוֹד מִזֹּאת וַחֲיִיתִי שְׂפַל בְּעֵינַי
 וְעַם הָאֲמֹתוֹת אֲשֶׁר אִמְרַת עִמָּם אֲכַבְרָה : וְלִמִּיכָל בַּת־שָׁאִיל לֵאמֹר לֵה יָלוּ עַד יוֹם מוֹרָתָה :
 וַיְהִי כִּי־יָשֶׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְחַוֶּה הַנִּיחֹדָלוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אִיבָיו : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנְּבִיא
 רֵאה נָא אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרוֹם וְאֲרֹן הָאֱלֹהִים יוֹשֵׁב בַּתּוֹךְ הַיְרִיעָה : וַיֹּאמֶר נָתָן
 אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר בָּלְבַבְךָ לַךְ עָשָׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ : וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא * וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
 נָתָן לֵאמֹר : לֵךְ וְאִמְרַת אֶל־עַבְדֵי אֱלֹהֶיךָ כֹּה אָמַר יְהוָה הָאֲתֵרָה תִּכְנַהֲלֵי בֵּית לְשַׁבְּתֵי :
 כִּי לֹא יֵשְׁבֵתִי בְּבֵית לְמִיזֵב הַעֲלֵתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲהִיָּה סַתְרֶיךָ
 בָּאֵהָל וּבְמִשְׁכָּנִי : כָּל־אֲשֶׁר־הִתְלַכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבַר דִּבְרַתִּי אֶת־אֲחִיר שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר צִדְתִּי לְרַעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לֵמָּה לֹא־בָנִיתֶם לִי בֵּית אֲרוֹם : וְעַתָּה כֹּה־
 תֹּאמֶר

ע"כ
למפרדים

ע"כ
לאיסלוגני

ובצלצלים נתקרא ספרים כ"י ודפוסים ראשונים כד"י ספרים כ"י ודפוסים ראשונים כחפץ סגול ודל"ק
 פסחים כחז וכן נחפסל ס"ח ונאחזכרים ובעלצלים כסגול ס"ח והנהיג ר' חיים מהדקק היה לו לחזר כסגול ס"ח הרמזונה והסנינים כחפץ
 סגול כדרכה : ויבאו עד גרן נפון וכל"ה ח" יג ויבאו עד גרן כירן ונסתה ב" מל נאמרין נמהילת כירן ולכסף נבון סין סס כפי' רס"י והבאת
 שלמה דק' י"ו וכאן כפי' רד"ק וירושלמי סוף פ' החולין ומדבר רכס פ' ר' : את עבר אדם ואח-כל ביתו כספיים כ"י מנויקים ודפוסים יסנים מדי
 זא"ו כחנינו סבנין ומש סממך נמקרה גדולה כל חדום דעכד חדום חכר בר מן חר אל"ה * לא חבאמי כן כספיים כ"י חדרנה כס' פ' כ"י חרייק
 נגדה סו"ל"ו וספרים סל"מ : לא היה לה ילד למדינתא כפי' ולד כ"ו קרי וקרי ולד כ"ו קרי ולד כ"ו קרי ולד כ"ו קרי ולד כ"ו קרי ולד כ"ו קרי
 ובחלופי כ"ל וב"כ סגולו כדפוסים למפרכא ילד כפי' וקרי למדינתא ולד כפי' ילד קרי וספרים סגולו ולד כפי' ולד כפי' ולד כפי' ולד כפי' ולד כפי'
 פסחים ורבינו שלו ח"כדכוס סגולו נספוק ולד כפי' כנגדו ס"ח ילד וסיקר למדינתא כפי' ולד וזמן ק"ל כשערכא עכ"ל * והפסוק חסיפול
 לסחא סלכניו אליבא למפרכא כפי' וקרי ולד כפי' דכסרה גדולה כספ' סין מן כ"ב סין דכפי' יו"ד כריש מיכוסא וקריין וז"ל ולא נסכה
 זה נסכה נס לא נסכה נספלי סין י"ח ע"י ס"ל דכפי' וז"ל כריש מיכוסא וקריין יו"ד חזינא נספא ככחי דכוסא ככופ סר"ל כ"ג וז"ל וז"ל
 סוי טקרא חין לה ל"ל דכסרי טליה לימ לא חיי לה ל"ל וז"ל כפי' כפי' כפי' ילד : עד יום סותה כהנ"ס * חל' וספס כוה"ה
 (סגול ח"ד) כשוק כס' ט' סס : ויהי בלילה ההוא * ויהי דבר נקמא ספרים יס כמן סיקא נחמ"ל ספוק :

האמר לעבדו לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הגולה מאחר הצאן להחזיר נגיד
 על עמי על ישראל ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשיתי
 לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ ושמתני כמקום לעמי לישראל ונטעתני
 ושכן תהתי ולא ירגו עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה ולמן היום אשר
 צייתו שפטים על עמי ישראל והניחתי לה מכל איביך והגיד לה יהוה כי בית יעשה לה יהוה
 כי ימלאו ימיה ושכבת את אבתך והקיסתי את רועה אחריך אשר יצא ממערה והכניתי
 את ממלכתו הוא יבנה בית לשמי וכננתני את כסא ממלכתו עד עולם אני אהיה לו
 לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתו בשבט אנשים ובנגעני בני אדם וחסדי לא
 יסור מפני כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מפניך ונאמן ביתך וממלכתך עד
 עולם לפני כסא יהיה נכון עד עולם ככל הדברים האלה וכלל החזון היה כן דבר נתן
 אל דוד ויבא הפך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי ארני יהוה ומי ביתי
 כי הבאתני עד הלום ותקטן עוד ואת בעיניך ארני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק
 זאת חרת האדם ארני יהוה ומה יזסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך ארני
 יהוה בעבור רבך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך על כן גדלת
 ידך אלהים כי אין כמוך ואין אלהים וילחך בכל אשר שמענו באזנינו ומי כעמך בישראל
 גוי אחד בארץ אשר הלכר אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות
 לארצה מפני עמך אשר פוית לה מצרים גוים ואלהיו ותכונן לה את עמך ישראל ולה
 לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על
 עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת ויגדל שם עד עולם לאמר יהוה
 צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך כי אתה יהוה צבאות אלה
 ישראל גליתך את ראון עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל
 אליך אתה תפלה הזאת ועתה ארני יהוה אתה הוא האלהים ודברך יהוה אמר ותדבר
 אל עבדך אתה תשובה הזאת ועתה הוא וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה
 ארני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם *

וידר

למחר המגיש את כל איביך מאן ב ונקמם ספרים חסר יד וכו' זה עונת נגור' סכרי כחומר ס' כ נפסר סו' ג' אלהים דמלואם כפינו וכ' חסרים
 דחברים ומין זה עשה וסאלו מידיך מלא ביו' כמראה כחיו ועיין פ"ס המחר נב' כי מלא וכברת סוסים על פסוק כי מלא למחאה) : ושמתני
 מקום לעמי לישראל במקום ספרים כמוב לפני ישראל ורובל דנסיח דיקו דלפני קדמי כמוב לוישדל כלל כד' א' ית כמוב לפני ישרא :
 וימלאו ימיהו במקום ספרים הא' לך בחפס סגול חן כמדוייקים כשוא לבדו : וכ' ד"ח נשכלול דף פ"ל ונכסרים וכ' כ נכל רב כמליים וכמלי יח
 על פסוק [א] רוח מסכה דבר כמסר עליו נקמך גדול ב' : וא' ופי' הדבר ר"ל כ' ונמחן חד נחסף סגול היינו על מלי : וחד' כשוא פסוק זה
 דשמואל וכן מלפני כמסרים מדוייקים כ"י כמסר כאן כשמואל : וא' [א] רוח ומרווישו פתרון : הבאתני כמסרים מדוייקים חסר יד ודד"ה
 א' ית מלא יד' וכן כמסר כאן ב' חד חסר וחד מלא דין חסר כ"י חסר יד' וכד' כמסר ב' חסר ו' ורוב ובה איתא : את כל הגדולה כמוב בוא' :
 מש הדגס וכן חסרו כמסר ר"ק : בכל אשר שמענו כמסרים פונים בכל כב"א : אשר הלכו אלהים ככל צו מחלוקת עם כוא קדם או חול כי
 עתה קהל רבמי כמסוק טוב עם מסתן טוב ר' בון נסר ר' סמואל בר נחמיה חסר פנינו סכלך הק' כ"ה עהלך חמט משום סכה למנוע לו עם דכיוו אסר
 הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו עם טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט
 הלכו אלהים הלך זה כק' כה אלהים זה מסה ומהרן וסכי איתא כמגדט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט
 דלפנין טעמט
 טעמט
 ואלהיו ירושלמי ס' לולכ ופרנה מני כסר ר' אלמור ע"ח עברה עם ישראל בים מה טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט
 טעמט
 וצונו נחמט טעמט
 ואלהיו וסכי גרשינו כמסרי פריט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט טעמט
 גרשינו גוים : וכן כמוב כדנני הימים א' ית חסר פדא מנכרים גוים זפיין עש כאכמוב כמליים מנכור פ' : וחמון כטיי טעמט :

והי אחרי כן ויהי דוד את-פלשתים ויכניעם ויקח דוד את-מתן האמה מיד פלשתים: ויהי
 את-מואב וימרדם בחבל השכב אותם ארצה וימרד שני-חבלים להמת ומלא החבל לחיות
 ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: ויהי דוד את-הרועור בן-רחב מלך צובה בלכתו
 וילכד דוד מפניו אלה ושבע מאורת פרחים ועשרים
 אלה איש רגלי ויעמר דוד את-כל-הרכב ויותר מסני מאה רכב: ותבא ארם דמשק לעור
 להרועור מלך צובה ויהי דוד בארם עשרים-ושנים אלה איש: ויעם דוד נצבים בארם
 דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך:
 ויקח דוד את שלטי הורב אשר היו אל עבדי הרועור ויביאם ירושלם: ומבטח

ונברתי ערי הרועור לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד:
 וישמע תעני מלך חמת כי הפה דוד את כל-חיל הרועור: וישלח תעני את-יורסי-בניו אליה
 המלך דוד לשאל-לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהרועור ויכהו כי-איש מלחמות תעני
 היה הרועור ובידו היו בלי-חסף וכלי-חזק וכלי נחשת:

גם-אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם-הכסף והזהב אשר הקדיש מכל-הגוים אשר כפש:
 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הרועור בן-רחב מלך צובה: ויעש
 דוד שם בשבו מהצותו את-ארם בגיא-מלח שמונה עשר אלה: וישם בארם נצבים
 בכל-ארם שם נצבים ויהי כל-ארם עבדים לדוד וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך:
 ויסלך דוד על-כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל-עמו: ויואב בן-צרויה על-

הצבא ויהושפט בן-אחיהו מוכיר: וצדוק בן-אחיהו ואחיהו בן-אחיהו בן-אחיהו וישריה
 סופר: ובניהו בן-החידע והברתי והפלתי ובני דוד כהנים היו: * ואמר
 דוד הכני ישיעור אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: ולבית שאול
 עבד ושמו ציבא ויקראו-לו אלה דוד ויאמר המלך אליו היתה ציבא ויאמר עבדך: ויאמר
 המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל-המלך עוד
 בן ליהונתן נכה רגלים: ויאמר-לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל-המלך הנה-
 הוא בבית מכיר בן-עפתיאל בלו דבר: וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן-
 עפתיאל מלו דבר: ויבא מפיבשת בן-יהונתן בן-שאול אל-דוד וישל על-פניו וישתחו:
 ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: ויאמר לו דוד אל-התירא כי עשה אעשה
 עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתני לך את-כל-שרה שאול אביך ואתה תאכל לחם
 על-שלחני תמיד: וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אליה-כלב הפת אשר כסוני: ויקרא
 המלך

ויסדרם בחבל כשם קודם כרוב הספרים וכן ושלל החבל שנשאר: ויהי דוד את הרועור כרוב הספרים כסני דלמי' ואלם מלם וכן פניו
 שפרסו: (אשר הכתיר רחל חיים המניח חבל נדפוסים אחרונים כיון על משטרם כיון סניוויכיתם כולם כריס י' ואספונם על המטר סדלתי
 נדפוסו ויכתיבה אחר כולם לקמן על פ' למזור לכדמזר כרסם מוחזק ככל' וכן כולם סלחתי כרסם כור קסנה לכורי' כסס כריס' וקסס לריס'
 מלס' זה דווק דוד לא כרסה כלום דלכאורה כר' דזה ככבד גד' למ' מיכרס דוככל לומר דהעמית לא מלא החלוקת מל זה מכל מל אחרים מהא כס'
 מאן דפליג רסס דככל' כריס' : מהא שסס קסיס פליגיאו דהני דפליגי וסברי דהנן כרסי' הם גד' לם וקסס כריס' דהרי כסרס רבס' שית רליס'
 סדרו שני מילי דחק דל' מל רי'ס ולי' דכוונתיכו כגון מריקס מריקס : דלמ' דין כדתיכו לל' ודל' כולכו דמיון סדלתי ולי'ס'
 כרס' כתיכו ופדחויכו להרב שחזר סכ' דכולכו מינון כמרי דל' מ' לית לזכ' מיניה דודמי דק ולסכס' : כנהר פרת כני'ס נמפרי' כסרס' כ' :
 כגורי' ססס' : פרת ס' וכו' מל מן פלין דקריין ולא פמניין מל מי כגורי' כדדריס ס' מין כין סגורי' וכל מי פסוקים כריס' כדל' מלכ סרבריס וכפול'
 רי' : ולכן הכינוי מקום חלק כפנים וממנו סס פנקולות לכורות מל-סס וסזכיר הכיכוב כסני מקושות כשמואל ונדברי הימים ס' י"ח ססס רשון אמר
 להשיב ירו ככהר וססס כני אמר להשיב ירו ככהר פרת : ולסגורי' ססס סרס' סרס' ולא כחל פסריס כפוב חזי' לו פרי' : כך כסני סדרי קרו ולא
 כמי' וכדרישו ופלא: וישם דוד נצבים כספרים כ' ודפוסים יספוס חסר וי' קדמיה וכן כתיביו סנהכין: (בשבו מ'ס נדפוסו ויכתיבה
 ככס' כניליון סס' מ' פונה מל' ומ' ו' ול' יקס דהסס' ססידס מליו לית חסר' :

וישלח דוד אתיואב ואתעבדיו עמו ואתכל־ישראל וישחתו את־בני עפון ויצרו על־רַב־
 דוד וישב בירושלם : והיו לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על־גג
 בית־המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד : וישלח דוד וירש לאשה
 ויאמר הלוא־זאת בת־שבע בת־אליעם אשת אוריה החתי : וישלח דוד מלאכים ויקחה
 ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתו ותשב אל־ביתה : וחרר האשה ותשלח
 ותגד לדוד ותאמר חרה אנכי : וישלח דוד אל־יואב שלח אלי את־אוריה החתי וישלח יואב
 את־אוריה לדוד : ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה :
 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ בגלד ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחיו משאר
 המלך : וישכב אוריה פתח בית המלך את כל־עבדיו אדניו ולא ירד אל־ביתו : ויגדו
 לדוד לאמר לא־ירד אוריה אל־ביתו ויאמר דוד אל־אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא
 ירדת אל־ביתך : ויאמר אוריה אל־דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב
 ועבדו אדני על־פני השדה חנים ואני אביא אל־ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם־אשתי וזה
 וחי נפשי אס־אעשה את־הדבר הזה : ויאמר דוד לאוריה שב בזה גס־היום וסחר אשלחך
 וישב אוריה בירושלם ביום ההוא ומסחרת : ויקראלו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרו ויצא
 בערב לשכב במשכבו עם־עבדיו אדניו ואל־ביתו לא ירד : ויהי בפקדו ויכתב דוד ספר אל־
 יואב וישלח ביד אוריה : ויכתב בספר לאמר הכו את־אוריה אל־סל פני המלחמה
 החוקה ושנתם מאודיו ובה־ומת : ויהי בשמור יואב אל־העיר ויתן את־אוריה ל־המקום
 אשר ידע כי אנש־חיל יס : ויצא אנשי העיר וילחמו את־יואב ויפל מן־העם סעבדו דוד
 וימת גם אוריה החתי : וישלח יואב ויגד לדוד את כל־דברי המלחמה : ויצו את־המלאך
 לאמר ככלוהך את כל־דברי המלחמה לדבר אל־המלך : והיה אס־תעלה חמת המלך
 ויאמר לך מדוע נגשתם אל־העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר־לוי מעל החומה : מי־
 הכה את־אבימלך בדרך־בשת הלוא־אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ
 למה נגשתם אל־החומה ואמרת גם עברה אוריה החתי מת : וילך המלאך ויבא ויגד לדוד
 את כל־אשר שלחו יואב : ויאמר המלאך אל־דוד כי־נברו עלינו האנשים ויצאו אלינו
 השדה ונהיה עליהם ער־פתח השער : וירא המלאך את־עבדך מעל החומה ומרתו
 סעבדיו המלך וגם עברה אוריה החתי מת : ויאמר דוד אל־המלאך כה־תאמר אל־יואב
 אליהו בעיניך את־הדבר הזה כי־כזה וכוה תאכל החרב החוק מלחמתך אל־העיר והרסה
 וחזקה : ותשמע אשת אוריה כי־מת אוריה אשה וחספד על־בעלה : ויעבר האבל
 וישלח דוד ויאמפה אל־ביתו ותהיל לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר־עשה דוד בעיני
 יְהוָה : * וישלח יהוה את־נחן אל־דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו
 בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש : לעשיר היה צאן ויבקר הרבה מאד : ולרש אין־
 כל כי אס־כבשה אחת קטנה אשר קנה ויהיה ותגדל עמו ועם־בניו יחדו מפתו תאכל וממנו
 חשתה ונחיקו תשכב ותהיללו בבת : ויבא הלך לראש רעשיר והכל לקחת מציאנו ומבקר
 לעשית לארח רבא לו וינח את־כבשת ראש דראש ועשה לראש רבא אליו : ויחר אף

ויורו המורים

יב

דוד וישב בירושלם וכן כלל ויבא אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה

דוד

נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפריצנו ולא אבה ללכת ויבדחהו : ואמר אבשלום לתלמידיו
 יקדנו אתנו אמן אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך : ויפריצנו אבשלום וישלח
 אתו את-אמנון ואת כל-בני המלך : ויצו אבשלום את-נעריו לאמר ראו נא נטוב לב
 אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את-אמנון והמתם אתו אל-תיארא הוזהר נא אנכי צירתי
 אתכם חוקו והיו לבני-חיל : ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום וקמו כל
 בני המלך וירכבו איש על-פרדו וינסו : והיו הסה בדרך והשמעה כאה אל-דוד לאמר
 הנה אבשלום את-פל-בני המלך ולא-נותר מהם אחר : ויקם המלך ויקרע את-בגדו
 וישכב ארצה וכל-עבדיו נצבים קרעי בגדים : ועין יונגב ופדשמעה אחידוד ויאמר אל
 יאמר אדני את כל-דבעים בני-המלך המתו כי-אמנון לבדו מת כי-על-פי אבשלום היתה
 שימה מיום ענתו את תמר אחתו : ועתה ארישם אתי המלך אל-לבו דבר לאמר כל-
 בני המלך מתו כי-אם אמנון לבדו מת : ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את-עין
 וירא והנה עמדב הלכים מדרך אחריו מצד ההר : ויאמר יונגב אל-המלך הנה בני-
 המלך באו כדבר עבדך נא הנה : והיו ככלתו לדבר והנה בני-המלך באו וישאו כלם
 ויכבדו ונסה-המלך וכל-עבדיו בכדו בכי גדול מאד : ואבשלום ברח וילך אל-תלמי בדעמיהו
 מלך גשור ויתאבל על-בנו כל-הימים :
 זאבשלום ברח וילך גשור והישש שלש שנים : ותכל דוד המלך לצאת אל-אבשלום
 כי-נחם על-אמנון ברימת : *

וירע יואב בדצירה כילב המלך על-אבשלום : וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה
 ויאמר אליה התאבלינא ולבשינא כגדיא אבל ואל-תסלכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים
 מתאבלת על-מת : ובאת אליה-המלך ודברת אליו בדבר הזה וישם יואב את-הדברים בפיה :
 ותאמר האשה התקעית אל-המלך ותפל על-אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך :
 ויאמר לה המלך מה-דך ותאמר אבל אשה-אלמנה אני ומת אישי : ולשפחתה
 שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל בנייהם ויכו האחד את-האחר ומת אתו : והנה
 קמה כל-המשפחה על-שפחתה ויאמרו תני ואת-מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר דרג
 ונשמידה גם את-היורש וכבו את-נחלתי אשר נשארה לבלתי שום-לאיש שם ושארית על-
 פני האדמה : ויאמר המלך אלהאשה למי לביחך ואני אציה עליך : ותאמר

האשה התקועית אל-המלך עלי אדני המלך העון ועל-בית אבי והמלך וכסאו נקי :
 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא-יסיף עוד לגעת בך : ותאמר יוכר
 נא המלך את-יהוה אלהיה סהרבות גאל הדם לשחת ולא ישמידו את-בני ויאמר חיה-הוד
 אסיפל משערת בנג ארצה : ותאמר האשה תדבר-נא שפחתה אל-אדני המלך דבר ויאמר
 דברי : ותאמר האשה ולמה חשבתה בואת על-עם אלהים ומדבר המלך הדבר
 הזה

הלוא בי נכחה ספרים מדויקים מלה ומ' וכן נפטר נספר רבא ובסמואל כולם נלמס : והיו הפה בדרך בני' רכס : היתה שימה שוכה ק'
 ובמקום ספרים כסוב וק' שופה בו' מ' אתם כמי המסרת כסוב כי' וד וק' כר' וכו' מ' מ' כפ' וי' בהלכה מיכותה וקרינו ו' מ' וסימן כסרס
 רכבת הרכבת חות ה' יד : כי אם אמנון אם כפי' ולא קרי יסוף חל פ' מ' מ' כפ' וי' ולא קרינו וסימן כסר כד' נכ' : עינשו כוכב פ'
 עמיהוד מתיחוד ק' כ' ו' ו' וככפי' כתי' ורי' וסוף חל פ' מ' מ' כפ' וי' וקרי' פ' וסימן כסר כשיר הסידים מ' ומס' כ' : ופן ל' פל'
 כגיני רי' וקרי' ר' וסימן כירמיה ס' מ' : וירע יואב כן צדית סר ו' פ' מ' כפי' המסורג וכן כול כדוכ הספרים והי'ד כלל רכס : והיית
 פ' פ' כלל טוח : ובאת הי'ו כלל טוח : לבלתי שום סיס ק' : המדבר איר' פ' פ' רפוי' וס' פ' פ' כפי' הכלל ר' : פ' כרבות שרכה פ'

הוה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: פרימות נמות וכפמים הנגרים ארצה אשר לא
יאספו ולא יישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ירח ממנו נדח: ועתה אשר בארתי
לדבר אל המלך ארני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אלהיך הנה אל המלך
אולי יעשה המלך את דבר אמתו: כי ישמע המלך להציל את אמתו סנף האיש להשמיד
אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים: ותאמר שפחתך יהיה הנה דבר ארני המלך למנחה:
כיו כמלאך האלהים בן ארני המלך לשמע הטוב והרע ויהיה אלהיך יהי עמך: וישן
המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי סמני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה
ידבר נא ארני המלך: ויאמר המלך היר יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חיי
נפשי ארני המלך אסדאשו להמין ולהשמיל מכל אשר דבר ארני המלך כי עבדך יואב הוא
צניי והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה: לבעבור סנב את פני הדבר עשה
עבדך יואב את הדבר הזה וארני חכם כחכמת מלאך האלהים לרעת את כל אשר בארץ:
ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הדבר אתי
אבשלום: ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך
עבדך כי פרי מצאתי חן בעיניך ארני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדך: ויקם יואב וילך גשורה
ויבא את אבשלום ירושלים: ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב
אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה: וכאבשלום לא היה אישיפה בכל
ישראל להלל מאד מכה רגלו ועד קרקרו לא היה בו מוס: ובגדחו את ראשו והיה מקץ
ימים ימים אשר יגלח בירכב עליו ונגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך:
ויגלו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה:
וישב אבשלום בירושלים שנתיים ימים ופני המלך לא ראה: וישלח אבשלום אל
יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: ויאמר
והציתוה אל עבדיו ראו חלקת יואב ארדיו ולושים שערים לכו והוצתיה באש ויצתו עבדי אבשלום
את החלקה באש: ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו
עבדך את החלקה אשר לי באש: ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך ולאמר בא
הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מנשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה:
פני המלך ואם ישיבני עון והמתני: ויבא יואב אל המלך ויגדרו ויקרא אל אבשלום ויבא
אל המלך וישתחו לו על ראשו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: ויהי
מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: והשכים אבשלום
ועמד על יד דרך השער והיו כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא
אבשלום אליו ויאמר אירמה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך: ויאמר אליו
אבשלום

אם אש להמין ב' חסר בליטת דין' ולידך האש בית רשע (מיכסו) וכו' איהא ספרה אחריתא ג' ספריו יום מרי כל דלמרו ולידך איה רשע
למרוספ (כסל' יח) אכל הוא פלא יור' כבולו ספרי ותיין כסולת אודס דריס' דף ב': הנה נא עשיתי בן מוכס כס' ספריו יום ותיין כס'
ספרים בין קרי למיב וכן מירס יונמן עבדית וכב ר'ק סנסתא מדוייקס תל' כמיב עשיתי וקרי עשית וגם אכי תלמיז כן ספקת ספרים וכו'
שלין למוד פליסס יסן אפר לא זכיה אומו ספרים סס מ' הליון דכמיבין יור' כס'ק מיבולא ולין קייין וכוכל ססין כס' ריש ס' סלבים: את דבר
עבדו סנדק ק': ועד קרקרו ועל קרקרו תאסו יור' ויד את חיוכ כסחין: והיה סקץ ס'ו מו כנתיא ספרים מדוייקס: והוצתיה וסכניס
כסאורס וסכיס אחרים סס ועל קרקרו תאסו יור' ויד את חיוכ כסחין: והיה סקץ ס'ו מו כנתיא ספרים מדוייקס: והוצתיה וסכניס ס'
דכס'ק ספרים מלא יור' אחר כד' נס כס'ב: ויצתו חסר יור' כס'יים כ'ו והסויס יסכיס וכחלד ססס כס'ר ל' חסר: למה הציתו זכו אפר
קמסס דגס וסלסיל סניר לל' כס' בירמיה ס': למה באתי סכניס דמסס סלל דף ק'ו:

אבשלום ראה דבריו טובים ונכחים ושמע איזלך מאת המלך: ויאמר אבשלום מירשמי
שפט בארץ ועלי יבואכל איש אשר יהיה לי ריב ומשפט והצדקתי: והיה בלדבד איש
להשתות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשקלו: ועש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל
אשר באו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל:

ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכר. נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה
בחברון: כי נדר נר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישוב ישיבני יהוה ירושלם
ועברתי את יהוה: ויאמר לו המלך לך בשלום וקם וילך חברונה: וישלח

אבשלום כרגלים בכל שבטי ישראל לאמר בשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום
בחברון: ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמס ולא ידעו כל דבר:
וישלח אבשלום את אחיהפל הגילני יועץ ודוד מעירו מגלה בזבחו את הדבחים ויהי הקשר

אמץ והעם הולך ורב את אבשלום: ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי
אבשלום: ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קימו ונברחה פי לא תהיה לנו פליטה
מפני אבשלם מהרו ללכת פרימור והשגנו והרוח עלינו את הרעה והכר העיר לפי חרב:

ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אזני המלך הנה עבדך: ויצא המלך וכל
ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית: ויצא המלך וכל העם
ברגליו ויעמדו בית המרחק: וכל עבדיו עברים עליהו וכדברתי וכל הדגתים

שש מאות איש אשר באו ברגלו מנת עברים על פני המלך: ויאמר המלך אל אתי הגת
למה תלך גס אתה אתנו שוב ושב עס המלך כי תכרי אתה וגם סגלה אתה למקומך: תמול
בואך והיום אנעך עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד אני עך

ואמת: ויען אתי את המלך ויאמר חריהו וחי את המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אם
אזני המלך אסלמות אסלחיים כי שם יהיה עבדך: ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר
אתי הגת וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו: וכל הארץ בזים קול גדול וכל העם עברים

והמלך עבר בנחל קרוז וכל העם עברים על פני דוד את המדבר: והנה גס צדוק וכל
הלוים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויעקו את ארון האלהים ועל אביתר עדיתם כל
העם לעבור מן העיר: ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אס אמצא

חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נהו: ואם כה יאמר לא תפצתי בך הנני יעשה
לי כאשר טוב בעיניו: ויאמר המלך אל צדוק הבהן הוואה אתה שבה העיר
בשלום ואחימעץ בך ויהונתן בד אביתר שני בניכם אתכם: ראו אנכי מתמהמה בעברות בערבור

המדבר עד בוא דבר מעמכם להניד לי: ויעזב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם
וישב שם: ודוד עלה במעלה היותים עלהו ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יתף וכל העם
אשר

ועליו יבוא נספרים מדויקים מלא וא' והמסרה מסיבתן פיון כפ' כמלמד כי סס נחמר: בקרב איש כבד רל' כפי' וכמכלול דף קפ' וספרים
הכ"ת אמת נבטו ובר' סתק טחוק ומיין מ'ס באופנים ה' מלושנה סכיד: ונשק לו סכין כסיה: וישוב ישוב כ': וישיבני נדמוס יסנים
יסכרים כ' מלא ח'ד: כשעמכם כ' רל' אנועך אכסד ק': פו אש בסקום אס כפיד ולא קרו יהוה חר מ'ל אס כפיד ולא ק' וס' נחמר
דרות: שבה העיר כמכלול דף קל' אפר סכיד כי הוא אלמיל ואכתבו לא מלמיהו כן כספרים המדויקים וכן כספר אכלה ואכלה כ' ג' מלרס
פ'ל' ונס השכלל וס' סתוק דבריו ואני ראיתי מלמיל נס כספרים כ' וכן רמז להיות פ'ל' פלנו כ' לא נמנס נחמסה ססה מלרס וס' כספר
באק' גדולה ססה כמלמד והילוס ר' וכן מלמיל כמה סדרות כמובט יד ספסיות לדע' פ' כוד מלמיל אסיה חמית כ' זל' שבה וש' ה
נ' חסר וסיון שבה סילוס ושבה א' כ' רל' וס' (יהוה מ) וכן נחמר סס כ' ס' מ' רמזויהו מלמיל: בעברות כמכונת ק' הלך יתף כספרים
כ' וכמקם לדמוס רשונים חסר ו' ג' לא כל נאנין האלמים נכחיים וסיון כספר בשפרה רנכס מרכס אית ס' א'

לפני אביך בן אהיה לפניך :

ויאמר אבשלום אל אחיתפל הנו לכם עצה מהנעשה : ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי נתבאשת את אביך וחזקו יהי בל אשר אתה : וישנו לאבשלום האהל עלהג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל :

ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאלו בדבר האלהים בן כל איש יצת אחיתפל גם לדרוד גם לאבשלום :

ויאמר אחיתפל אל אבשלום אברהם - זא שנים עשר אלף איש ואקימה וארדפה אחרי דוד הלילה : ואבוא עליו והוא יגע וירפה ידים והחרדתו אתו ונס כל העם אשר אתו והביתי את המלך לבדו : ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום : וישיר הדבר בעיני אבשלום ויאמר אבשלום קרא זא גם לחישי הארכי ונשמעה ובעיני כל זקני ישראל :

ויבא חישי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר בדבר הורד דבר אחיתפל הנעשה את דברו אסאין אתה דבר :

ויאמר חישי אתה ידעת את אביך וארת טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת : אנשיו כי גברים הם ומרי נפש הם כדוב שכול בשרה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם : הנה עתה הוא נחפא באתת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מנפה בעם אשר אחרי אבשלום :

הוא נכבד חיל אשר לבו בלב האריה המס ימס כידע כל ישראל כי גבור אביך ובינהיל אשר אתו : כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל סדן ועד באר שבע כחול אשר עלהים לרב ופניך הלכים בקרב : ונאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונתנו עליו כאשר יפל המל על הארצה באחד

ולא יותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד : ואס אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר והיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צורר :

ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חישי הארכי מעצת אחיתפל והורד צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה : ויאמר חישי אל עזק ואל אביתר הכהנים בזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלום ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני : ועתה שלחו סהרה והגידו להוד לאמר אל תלך הלילה בערבות המדבר

ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חישי הארכי מעצת אחיתפל והורד צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה : ויאמר חישי אל עזק ואל אביתר הכהנים בזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלום ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני : ועתה שלחו סהרה והגידו להוד לאמר אל תלך הלילה בערבות המדבר

כאשר ישאלו בדבר איש ק' ולא כמיב נדרים ס' אין בין המודר ומסורת ריש סדר מלה כדברים וכדירושלמי סוף חלק ח' ק' ולא כמיב לא יכלו שמונים וקרומו איש וכן בגדת פילים מחזור ב' איש ק' ולא כמיב שלא היה איש מלך מלך . ופיין כלי יקר ומסר הכיב איש נסנים כי בן אדם חוסר מלכותו כמיב סלחתי וחסרתי סטס מלכותו ולא יקום דברו כדבר מלכותו ולא מקום טכמו טכסט מלכותו . לכן חסר הכיב מנמנים איש ומלה לו מנחם סלס יסייב מנמני ומיהים טכמו לסס טמס מקום טכמו כדבר מלכותו כפ' קרי ולא כמיב וסירוסו ופלטו : ודעה יודים אין צו' ח' מרין : באחת המהותים בנ"ו : או באחד בס"א כ"י כמיב באחת בנ"ו וק' באחד בנ"ו וזה טעות גמור בלי ספק טלס נמסר כן רק טל ונאנו אליו באחת המקומות כמס' טס וכן נמסר בנ"ו מלכותו כ"י מלכותו ח' יס' . האמנם יש מחלוקת אחר בין הספרים כי כמס' טס כמ' באחת בנ"ו ובמקומות נל"ט ויש מי שחשב כנ"ו רמיה טלס כנ"ו מלה טכמו כמס' טס קום וקנן באחד המקומות וכזכר בלשון זכר וקנן בלשון נקבה ונס יס טמס לטי טטמס ככל בלשון הפרטים . אמנם בפרטים כ"י כמוב וכזכר בלשון זכר ונקבה וזו היא מקום טנחתי וכו' ר"ל מלך זה זכר ומלך טנחתי נקבה בלשון מרין מלך רמיה טלס כנ"ו כמס' טס כן הוא כדבר המדפוס וכן כ"י כמוב ח' בנ"ו וכן הוא ככל הלשון : והמקומות מלך וז' קדמיה וחסר וז' במרעה כן הוא כדבר המדפוס וכמס' טס המקומות כ' כמובים כן ויסין כמס' בטחול כ"י ופיניו מל מקום ואיכנו רק כמוב כ' כמיתר כן . וזו יתן חרש יחרש כמס' טס טמס לטמות למחרים וטמס כמס' ונמסרם : אמנם מנמני טמס חת כ"י זה מורה המקומות ב' וסמכונ טכס טמס הוא כמנח . ונאנו אליו באחת המקומות דלקמן כמס' . והנלמ' טמס טכל המקומות טכ' ונס כמס' בנ"ו כ"י ויחיקל ל"ד כמוב המקומות ונמסר טס' כמוב כן : בקרב טלני טמרי טחוק הוא טמס : ובאנו אליו באחת במס' ויכ' רד"ק וטמס טס טכל המקומות כמובים חת כמ' וקרי אחד בנ"ו וחסר חת רמס אחת (מלכותו יס) ופיין נמלטים כ"י יס' : המקומות חסר וז' מ' במרעה כמס' למלך כמס' : ולא נותר בו לית דעותיה מלפני : אל אבשלום את הרעה כדמוס קדניס כמוב על מלכותו ונמסרים כ"י מל : אל אבשלום הנל כדמוס יסנים ופרים כ"י מלך וז' ופיין כמס' גדולה : אל חלן הלילה כמס' ר' וינה טל"ד כמס' חתי כמס' ופיין כמס' ככל ספרים טדוויקים כ"כ טמולי כ"י יד : בקרב המדבר נמסר טמריס כמיב וק' ונמסרם טמס וק' כמס' ונמסרם טמריס

הַפָּרָבִי וְגַם עִבּוֹר תַּעֲבֹר מִן יְבֻלַּע לְמַלְךְ וּלְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ: וַיְהוֹנָתָן וְאַחִימֶלֶךְ עֲמִידִים
 בְּעֵינֵי־דָגַל וְהַלְכָה הַשְּׁפָחָה וְהַגִּידָה לָהֶם וְהֵם יָלְכוּ וְהַגִּידוּ לְמַלְךְ דָּוִד כִּי לֹא יוֹכְלוּ לְהִרְאוֹת
 לְבֹאֵי הָעִירָה: וַיֵּרָא אֹתָם נָעֵר וַיְגֵר לְאַבְשָׁלִם וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מְהֵרָה וַיָּבֹאוּ וְאֶל־בֵּית־אִישׁ
 בְּבַחֲרִים וְלוֹ בָּאֵר בַּחֲצוֹ וַיִּרְוּ שָׁם: וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתַּפְרֹשׂ אֶת־הַמֶּסֶךְ עַל־פְּנֵי הַבָּאֵר וַתִּשְׁמַח
 עֲלֵיהֶם הַרְפוֹת וְלֹא נֹדַע הָבָר: וַיָּבֹאוּ עִבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶל־הָאִשָּׁה הַבֵּיתָה וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אַחִימֶלֶךְ
 וַיְהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה עִבְדֵי מִיכַל הַמֶּיִם וַיִּבְקְשׁוּ וְלֹא מָצְאוּ וַיִּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַם: וַיְהִי וְאֲחֵרֵי
 לַכֹּתֶם וַיַּעֲלֵה מִהַבָּאֵר וַיִּלְכוּ וַיְגִידוּ לְמַלְךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קִימוּ וְעִבְדוּ מְהֵרָה אֶת־הַמֶּיִם כִּי
 כִּבְהָ יַעֲזֹר עֲלֵיכֶם אַחִיתָמָר: וַיִּקַּם דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַיְרֵדָן עַד־אֹרֶךְ הַבְּקָר
 עַד־אֲחֵר לֹא נִעְדָר אֲשֶׁר לֹא־עִבְרָה אֶת־הַיְרֵדָן: וְאַחִיתָמָר רָאָה כִּי לֹא נַעֲשֶׂתָה עֲצָתָה וַיַּחֲבֹשׂ
 אֶת־הַחֲמוֹר וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עֵירוֹ וַיֵּצֵא אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֵק וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בַּקֶּבֶר אָבִיו:

וְדָוִד בָּא מַחְנִימָה וְאַבְשָׁלִם עִבֵר אֶת־הַיְרֵדָן הוּא וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: וְאַת־עַמְשָׂא שֵׁם
 אַבְשָׁלִם תַּחַת יוֹאֵב עַל־הַצִּבָּא וְעַמְשָׂא בֶן־אִישׁ וְשֵׁמוֹ יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר־בָּא אֶל־אַבְנֵגֶל
 בְּתַנְחֹשׁ אֲהוּת צְרִיבָה אִם יוֹאֵב: וַיַּחַן יִשְׂרָאֵל וְאַבְשָׁלִם אַרְצָה הַגִּלְעָד:
 וַיָּבֹאוּ דָוִד מַחְנִימָה וְשָׂבִי בְּדַנְחָשׁ מֵרַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וּמְכִיר בֶּן־עַמְשִׂי מֵאֵל דָּבָר וּבְרֹזִי הַגִּלְעָד
 מִגִּלְגַּיִם: מִשְׁכָּב וּסְפוֹת וְכָלִי יוֹצֵר וְחַמְסִים וְשַׁעֲרִים וְקַמַּח וְקָלִי וְפָלִי וְעַדְשִׁים וְקָלִי: וַיִּבְשׂ
 וְחִמָּה וְצֹאן וְשָׁפוֹת בְּקָר הַגִּישׁוּ לְדָוִד וְלָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ לֶאֱכֹל כִּי אָמְרוּ הָעָם רַעֲב וַעֲיָה וְצִמָּא
 בְּמִדְבָר: * וַיִּפְקֹד דָּוִד אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשֶׁם עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת: וַיִּשְׁלַח

יח

דָּוִד אֶת־הָעָם הַשְּׁלֹשִׁית בֶּן־יוֹאֵב וְהַשְּׁלִישִׁית בֶּן־אֲבִישׁ בֶּן־צְרִיבָה אָחִי יוֹאֵב וְהַשְּׁלִישִׁת בֶּן־
 אֲתִי הַגִּתִּי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם יֵצֵא אֲצָא גַם־אֲנִי עִמָּכֶם: וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא כִּי אִם־
 גַּם נִנָּס לֹא־יִשְׁימוּ אֲלֵינוּ לֵב וְאִם־יָמָתוּ חֲצִינוּ לֹא־יִשְׁימוּ אֲלֵינוּ לֵב כִּי־עַתָּה כָּמֹנֵי עֲשָׂרָה
 אֲלָפִים וְעַתָּה טוֹב כִּי־תִהְיֶה־לָנוּ מַעִיר לַעֲזוֹר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יָטַב בְּעֵינֵיכֶם
 אַעֲשֶׂה וַיַּעֲמֵר הַמֶּלֶךְ אֶל־יָד הַשַּׁעַר וְכָל־הָעָם יֵצְאוּ לַמָּאוֹת וְלַאֲלָפִים: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאֵב
 וְאֶת־אֲבִישׁ וְאֶת־אֲתִי לֵאמֹר לֵאטְלִי לַנָּעֵר לְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם שָׁמְעוּ בְּצִוּת הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־
 הַשָּׂרִים עַל־דָּבָר אַבְשָׁלוֹם: וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂרָה לַקְּרָאת יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה בַּיַּעַר אֲפְרַיִם:
 וַיִּנָּפְפוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עִבְדֵי דָוִד וַתְּהִי־שָׁם הַמִּנְפָּה גְדוּלָה בַּיּוֹם הַהוּא עֲשָׂרִים אֲלָף:
 נִפְצָת וַתְּהִי־שָׁם הַמִּלְחָמָה נִפְצוֹת עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּרְבַּ הַיַּעַר לֵאמֹל בְּעַם מֵאֲשֶׁר אָכְלָה הַחֲרָב
 בַּיּוֹם הַהוּא: וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לִפְנֵי עִבְדֵי דָוִד וְאַבְשָׁלוֹם רָכַב עַל־הַפָּרָד וַיָּבֹא הַפָּרָד תַּחַת
 שׁוֹבֵךְ הָאֵלֶּה הַגְּדוּלָה וַיַּחֲזֹק רֹאשׁוֹ בְּאֵלֶּה וַיַּחַן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ וַהֲפִירָה אֲשֶׁר־תַּחְתּוֹ
 עִבְרָ: וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד וַיְגֵר לְיוֹאֵב וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי אֶת־אַבְשָׁלִם תְּלוֹי בְּאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר
 יוֹאֵב לְאִישׁ הַמְּגִיד לֹו וְהִנֵּה רָאִיתִי וּמִדּוּעַ לֹא־הִכִּיתוּ שָׁם אֶרְצָה וְעָלִי לַתֵּר לָךְ עֲשָׂרָה כֶּסֶף
 וַחֲנֹרֶה

לעזור

יח

כפי כפרוץ ק' כפרוץ: אהם המורה ים לכוניא שחין כאן סוס פטרס כין ק' לכפינ שכמרה גדולה כמרכב או כו' נכחו ס' כ' מלין דכפיין
 מוקדם מאוחר וכמוכס כמכס בעברות רמו אכבי משמחה סכוא למעלה כפיין ס' ו' ולא כמנה זס וכן כיהא ספי' רל' ק' סכנב סס מידוס ספרי וסכפי
 זכאן לא כמנ סמוחם: על פני הבאר חד ה' ג' לסנירין מי סמי וקריין מני סכפי וסימן נחש כרוס מסמי: אל ביתו אל עירו נקבת ספרים כ'
 וספרים כמנ זאל מירו זאל' וכן כמכ רל' ים ספרים זאל מירו וכמפר מונה אל מירו מד כמנ: יתרא הישראל וכלכדי ספרים ס'
 אומר וחד רושטעאלו: וכרס כמנוס פרק כפרל כככלי ונירוסלפי וכמלרס רוב רכפי וסחר סונ חזרור ס': השלשית כיד יואב ססיר' י'
 קמלס וס' לא יולד מניאל וכן והשלשית כיד מפי ספר דחטר וכן ססוד מלין וכן מסמט כמסור סרסל לך לך וכן סלמס
 כמפרים סדוייקים כ': כו סס נס כדפוס ים וכמכרים מדוייקים כ' סר וס': לעזיר כפזור ק' נפשות כמכס ק'

והגירה אחת: ויאמר האיש אל-יואב ולא אנכי שקל על-כפי אלהי כסף לא-אשלח ידו אלהי ואלו
 בן-המלך כי באונינו צוה המלך אתך ואת-אבישי ואת-אתי לאמר שמרו-מי בנער באבשלום:
 או-עשיתי בנפשו שקר וכל-דבר לא-יזכר מן-המלך ואתה תתיצב ממני: ויאמר יואב לא-בנפשו
 כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עורני חי בלב האלה:
 ויסבי עשרה נעלים נשאי כלי יואב ויכו את-אבשלום וימתהו: ויתקע יואב בשפר וישב
 העם מדרת אחרי ישראל כי-חשך יואב את-העם: ויקחו את-אבשלום וישלכו אתו בנער
 אלהפחת הגדול ויצבו עליו גל-אבנים גדול מאד וכל-ישראל נסו איש לאהלו: ואבשלום לאחרי
 לקח ויצבדו בחיו את-מצבת אשר בעסקה-המלך כי אמר אידלי בן בענני הזכיר שמי ויקרא
 למצבת על-שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה:

ואחימעץ בן-צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את-המלך כי-שפטו יהיה מיד איביו: ויאמר
 לו יואב לא איש בשרה אתה היום ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על-סוף כן קיינו
 בן-המלך מת: ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתו וישתחו כושי ליואב וירץ:
 ויסף עוד אחימעץ בן-צדוק ויאמר אל-יואב יהי מה ארצה-נא נס-אני אחרי הכושי ויאמר
 יואב למה-זה אתה רץ בני ולכה אין-בשורה מצאת: ויהי-מרת ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ
 אחימעץ דרך הכפר ויעבר את-הכושי: ויהי וישב ביד-שני השערים וילך הצפה אל-בג
 השער אל-החומה וישא את-עיניו וירא והנה-איש רץ לבדו: ויקרא הצפה ויגד למלך
 ויאמר המלך אסלבו בשורה בפני וילך הלוח וקרב: וירא הצפה איש-אחר רץ ויקרא
 הצפה אל-השער ויאמר הנה-איש רץ לבדו ויאמר המלך נסוה מבשר: ויאמר הצפה
 אני ראה את-מרוצת הראשון כמרוצת אחימעץ בן-צדוק ויאמר המלך איש-טוב זה וא-בשורה
 טובה יבוא: ויקרא אחימעץ ויאמר אל-המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר
 ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את-האנשים אשר-נשאו את-ידם בארני המלך: ויאמר
 המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי הדמון הגדול לשלח את-עכר המלך
 יואב ואת-עבדך ולא ידעתי מה: ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: והנה הכושי
 בא ויאמר הכושי יתבשר ארני המלך כי-שפטו יהוה היום מיד כל-הקמים עליה:
 ויאמר המלך אל-הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי ארני
 המלך וכל אשר-קמו עליך להעיה: * וירגו המלך ויעל על-עלית השער ויבך וכהו אמר
 בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מיתתו מותי אני תחתיד אבשלום בני בני: ויגד
 ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על-אבשלום: ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל-העם
 בי

ולא ולו ק: בנפשו כנפסי ק: מדרג אחרי ישראל אל-למ רפה ונס' א' וגם כלפום יסן כפום מדרג המ' כיוני' אף כפמי ספרים כחיה וכ' כ
 רל' המ' כחיה סלל כמכנה וכחיה מדרג אחרי דוד (שמואל א כג) פ'כ'ל- ותיין פ'ט'ס'ס: לאהלוס לחלוני ק: ויצבלו בחיו חסר י'וד
 רכנים ויס נו דרס כי חסרו חיי אבשלום עטר שנים מל סכסב עס כפרי פלגשי חנוי לפיכך חסר יו'ל' שהוא כחכונן כסרה' ולפיכך כמנו כו מסר
 לונכילוח כסרה כפרו יואב כדלחיהל כחדרס רנה כרסמ כש' מ' ע' על ס בן המלך כן ק' ולא כיוני' והוא חד מן' מלך דקריין ולא כמנן
 ויאמר יואב כי מל כהמת מן כן המלך לפי רוס אמתיו כי בקש לחיות עם חנוי וכסר כתיפר וכל כדוון מל' פלגשי חנוי לכן חסר כן מנכנים ומלס לו
 מנחוק כי כהמת שומת כן המלך וכן הוא אמר כן ככית כלפחד דוכרות יכ'ס: ולכה אין בשורה כספ'ת שפרים מל' ו' וכן כיון מל'ס הסמורס
 ע'לכיס ב' ז' וכן מל'תי כמסורת כי ותיין חסרס אחרמי סכני'ל צמל כמסורת כמן: ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ונו'
 פריב כמסורת ב' סכני'תן כשלום ולא כמסורת' הי כיוני' אחריו ומספ'ת'ל לחדל כיוני'ו הוא ויאמ' כה אחר המלך שלום, מלכיס כ'ס' כ'כ'מית בני החיים
 כרובכ סני' ומס'ס'ס' כיה דכנירוו הסלום ככמית לפי'ל כיוני'ס כרובכ רלמון וכדכמית כמי כמרים ויאמר הסלום יהיו ויידך כנירו' לי רל'יס'ן שלס
 ב'יאך (שמואל א יו) שהוא דרך שאלה' והסדר ויאמר שלום מל'ס'ת' אחריו ודונכמו כמלכיס א' כ' ופ'מ'ת' השלום כואך ויאמר שלום ומל'ס'ן דל'ס'ת'
 כ'ס'ס'ו'ל' כמיו כמוף כסוף'ל' א' ס'ס'כ'ת'ל' דכופיס כמלכיס ב' כ' ג'ני כמון ויאמר השלום דכום כמי כמוף ס'פ'אק' וכמיו כמרים ויאמר שלום ונו'

וַיִּשְׁמַע הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא לְאָמֹר נַעֲצֹב הַמֶּלֶךְ עַל-בָּנָיו: וַיִּתְנַגַּב הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא לְבֹאֵי הָעִיר
 בְּיָאֵשֶׁר יִתְנַגַּב הָעַם הַגְּבֻלָּמִים בְּנוֹסִים בְּמַלְחָמָה: וְהַמֶּלֶךְ לֹאֵט אֶת-פָּנָיו וַיּוֹעֵק הַמֶּלֶךְ קוֹל
 גְּדוֹל בְּנֵי אֲבִשְׁלוּם אֲבִשְׁלוּם בְּנֵי בְנֵי: וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל-הַמֶּלֶךְ הַבַּיִת וַיֹּאמֶר הַבִּשְׁתָּ הַיּוֹם אֶת-
 פָּנָי כָּל-עַבְדֶּיךָ הַמַּמְלָטִים אֶת-כַּשְׁף הַיּוֹם וְאֵת נַפְשׁ בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וּנְפֹשׁ נְשִׁיךָ וּנְפֹשׁ פְּלִגְשֵׁיךָ:
 לְאַהֲבָה אֶת-שְׂנְאֶיךָ וּלְשֹׂנְאֵי אֶת-אַהֲבֶיךָ כִּי הִגַּדְתָּ הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים וְעַבְדִּים כִּי יִדְעֵתִי
 לִי הַיּוֹם כִּי לֹא אֲבִשְׁלוּם חַי וְכִלְנֹי הַיּוֹם מֵתִים כִּי-אֵין יֵשֶׁר בְּעֵינֶיךָ: וְעַתָּה קוּם צֵא וְדַבֵּר עַל-
 לֵב עַבְדֶּיךָ כִּי בִיהוּהוּ נִשְׁפַּעְתִּי כִּי-אֵינְךָ יוֹצֵא אֶסְרִילֹן אִישׁ אֶתְךָ הַלְיָלָה וְהָרַעָה לְךָ זֹאת מִכָּל-
 הָרַעָה אֲשֶׁר-בָּאָה עֲלֶיךָ מִנְעֲרִיךָ עַד-רַעָתָה:

וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בְּשַׁעַר וְכָל הָעַם יָצִיאוּ לְאָמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר וַיָּבֹא כָל-הָעַם
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל נֹס אִישׁ לְאַהֲלוֹ: וַיְהִי כְּלַדְהָעַם גְּדוֹן בְּכָל-שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל
 לְאָמֹר הַמֶּלֶךְ הִצִּילָנוּ מִכַּף אִיבָנוּ וְהוּא מִלְטָנוּ מִכַּף פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִן-הָאָרֶץ מֵעַל
 אֲבִשְׁלוּם: וְאֲבִשְׁלוּם אֲשֶׁר מִשְׁחַנְנוּ עָלֵינוּ מֵת בְּמַלְחָמָה וְעַתָּה לְמָה אַתָּם מוֹחֲרִשִׁים לְהַשִּׁיב
 אֶת-הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ דוֹר שָׁלַח אֶל-צְרוּק וְאֶל-אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים לְאָמֹר דַּבְּרוּ אֵל-
 יְקִנֵּי יְהוּדָה לְאָמֹר לְמָה תְּהִיוּ אַחֲרָיִם לְהַשִּׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ וְדַבֵּר כָּל-יִשְׂרָאֵל כָּאֵל
 הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ: אַחֵי אַתָּם עֲצִמֵי וּבְשָׂרֵי אַתָּם וְלְמָה תְּהִיוּ אַחֲרָיִם לְהַשִּׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ:
 וְלַעֲשָׂא תִמְרוּ הַלּוֹא עֲצִמֵי וּבְשָׂרֵי אַתָּה כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֵן יִסֹּף אֶסְלֵא שְׂרָצְבָא
 תְּהִיָּה לִפְנֵי כָל-הַיָּמִים תַּחַת יוֹאָב: וַיֵּט אֶת-לִבְּךָ כָּל-אִישׁ-יְהוּדָה כָּאִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלַחוּ אֶל-
 הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אֶתָּה וְכָל-עַבְדֶּיךָ: וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד-הַיַּרְדֵּן וַיְהִיָּה בָּא הַגִּלְגָּלָה לְלַכַּת לְקִרְאֵת
 הַמֶּלֶךְ רַחֲעִיבֵי אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶת-הַיַּרְדֵּן: וַיִּמָּהֵר שְׂמִיעֵי בְּדָגְרָא בְּדָדִימֵי אֲשֶׁר מִבְּחֹרִים וַיִּירָד
 עִם-אִישׁ יְהוּדָה לְקִרְאֵת הַמֶּלֶךְ דוֹר: וְאַלְף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵי-מֶן וַצִּיבָא נַעַר בֵּית שְׂאִיל וְחִמְשֵׁת
 עֶשֶׂר בָּנָיו וְעֶשְׂרִים עַבְדָּיו אֹתוֹ וַצִּלְחוּ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וְעַבְרָה הָעַבְרָה לְעִיבֵי אֶת-בֵּית
 בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַמִּזְבֵּב בְּעֵינֵי וּשְׂמִיעֵי בְּדָגְרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעִבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן: וַיֹּאמֶר אֶת-הַמֶּלֶךְ
 אֶל-חֲשֵׁב-לִי אֲדָנִי עֵוֹן וְלֹא-תִזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר הָעוּהָ עַבְדְּךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר-יָצָא אֲדָנִי-הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם
 לְשׁוּם הַמֶּלֶךְ אֶל-לְבוֹ: כִּי יָדַע עַבְדְּךָ כִּי אֲנִי חָטָאתִי וְהִגַּדְתָּ אֵת הַיּוֹם רֵאשׁוֹן לְכָל-בַּיִת יוֹסֵף
 לְדַרְת לְקִרְאֵת אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ: וַיַּעַן אֲבִישׁוּ בְּדָצְרוּיָה וַיֹּאמֶר הַתַּחַת זֹאת לֹא יוֹמַת
 שְׂמִיעֵי כִּי קָלַל אֶת-מִשְׁחֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר דוֹר מַה-לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה בֵּית-הַיּוֹדֵלִי הַיּוֹם לְשִׁטָּן
 הַיּוֹם יוֹמַת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הַלּוֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אֲנִי-מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-
 שְׂמִיעֵי לֹא תָמוּת וַיִּשְׁבַּע לוֹ הַמֶּלֶךְ: וּמִפְּנֵשֶׁת בְּן-עֲשָׂאִיל יָרַד לְקִרְאֵת הַמֶּלֶךְ
 וְלֹא-עָשָׂה רְגָלוֹ וְלֹא-עָשָׂה שְׂפָמוֹ וְאֶת-בְּגָדָיו לֹא כָּפַס לְמוֹת-הַיּוֹם לָכֵת הַמֶּלֶךְ עַד-הַיּוֹם אֲשֶׁר-
 בָּא בְּשָׁלוֹם: וַיְהִי כִּי-בָא יְרוּשָׁלַם לְקִרְאֵת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לְמָה לֹא-הִחַלְתָּ עִמִּי
 מִפִּיבִשְׁתָּ: וַיֹּאמֶר אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רַמְנִי כִּי-אָמַר עַבְדְּךָ אֲחַבְּשֶׁה-לִּי הַחֲמוֹר וְאֶרְכַּב עָלָיָה

הבשת כמכרים מדויקים חסר וא' חבל סוכנת כדור אהין (מילים מ'ד) מלח: כי לא לו' ונתקבצו ספרים מלח וא' ו' נכפיו: כי אינך
 יוצא מד' א' פסוקים דלית בהון אס ומשפין כהון וסימן כמסר נש' פרשת חיי מרש: ולעששא חסרו חסר א' ויהי חר פון' הסרים א' א'
 בלישנא דלמירה: ויש נקבצו ספרי הדכוס הי' ד' נבירי א' ככל ספרים כ' מדויקים כפח סהול נכנין סופל הכנר וכן דפ' רד' כמריש' מול
 כמב בפיהום ויומן ספרנס ואחפני דוכס סהיס קורא אומ' בצריי וכמסרס מפידה פלה סהול נכפת ש' י' ד' ו' א' כ' סהיס סס ככמת ויש בלינו ספר
 (עורב ט) וזכ: ללכת לקראת המלך נקבצו לסוסים קדומים כמבנס לדרת וכן ר' א' כ' כ' יסן וככר מקרמי כמסחחוס ספרד' חיסנו
 וכלמ' בהן ללכת וכן ג' למיול: בעיננו כמיון ק': אשר יצא ס' נקורות כקרא' י' כגורש ד' ככילאיש וד' ככפומס: מה י' ולכס בנו
 מד' ויה' נו' א' ו' ס' ל' ס' י' י':

ואלך את־הַמֶּלֶךְ כִּי מִסַּח עֲבָדָה: וַיִּרְגַל בְּעֵבֶדְךָ אֶל־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּמְלֹאךְ הָאֱלֹהִים
 וַעֲשֵׂה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ: כִּי לֹא הָיָה כַּל־בַּיִת אֲבִי כִּי אֶסְאֲשִׁימוֹת לֵאדֹנָי הַמֶּלֶךְ וַחֲשַׁת אֶת־
 עֲבָדְךָ בְּאֹכְלֵי שְׁלֹחֶךָ וּמַה־יִּשְׁלִי עוֹד צִדְקָה וְלוֹעֵק עוֹד אֶל־דַּמְלֶךְ: וַיֹּאמֶר לוֹ
 הַמֶּלֶךְ לְמַה תִּדְבֵר עוֹד דְּבָרֶיךָ אִמְרָתִי אִתָּךְ וְצִיָּבָה תַחֲלֹקוּ אֶת־הַשָּׂדֶה: וַיֹּאמֶר מִכִּיבִישׁ־
 אֶל־הַמֶּלֶךְ גַּם אֶת־הַכֹּל יָקַח אַחֲרָי אֲשֶׁר־בָּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ: וּבְרֹזֵי הַגִּלְעָד
 יָרַד מִרְגָּלִים וַיַּעֲבֵר אֶת־הַמֶּלֶךְ הַיַּרְדֵּן לְשַׁלְּחוֹ אֶת־בִּירְזָן: וּבְרֹזֵי זָקֵן סָאֵד בְּדָשְׁמֹנִים שָׁנָה הִיחַ
 וְהוֹאֵלֵכְלֵךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיבְתוֹ בְּמַחְנֵים כִּי־אִישׁ גְּדוֹל הוּא מָאֵד: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בְּרֹזֵי
 אִתָּךְ עֲבֵר אִתִּי וְכַלְכַּלְתִּי אִתְּךָ עִמָּדִי בִירוּשָׁלַם: וַיֹּאמֶר בְּרֹזֵי אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּמָה יָמֵי שְׁנֵי הָיִ
 בִּיאֲעֹלָה אֶת־הַמֶּלֶךְ ירוּשָׁלַם: בְּדָשְׁמֹנִים שָׁנָה אֲנִי הָיִום הָאָרֶץ וּבְדָטוֹב לָרַע אֶסְיַטְעֵם
 עֲבָדְךָ אֶת־אֲשֶׁר אָכַל וְאֶת־אֲשֶׁר אָשְׁתָּה אֶסְאֲשַׁמַּע עוֹד בְּקוֹל שְׂרִים וְשִׁרֹת וְלִמָּה יִהְיֶה עֲבָדְךָ
 עוֹד לְמִשָּׂא אֶל־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: כִּמְעַט יַעֲבֵר עֲבָדְךָ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶת־הַמֶּלֶךְ וְלִמָּה יִגְמַלְנִי הַמֶּלֶךְ
 הַנְּמוּלָה הַזֹּאת: יִשְׁבְּנָא עֲבָדְךָ וְאִמַּת בְּעֵרֵי עַם קָבֵר אֲבִי וְאִמִּי וְהָיָה עֲבָדְךָ כְּמָהֵם עֲבָדִי
 עֶס־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה־לִּי אֵת אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֶיךָ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִתִּי יַעֲבֵר כְּמָהֵם וְאֲנִי
 אַעֲשֶׂה־לִּי אֶת־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אַעֲשֶׂה־לְךָ: וַיַּעֲבֵר בְּדֹהַעַם אֶת־הַיַּרְדֵּן
 וְהַמֶּלֶךְ עִבֵר וַיִּשַׁק הַמֶּלֶךְ לְבְרֹזֵי וַיְבָרְכֵהוּ וַיֵּשֶׁב לְמַקְוֹ:

וַיַּעֲבֵר הַמֶּלֶךְ הַגִּלְגָּלָה וּכְמַהֵן עִבֵר עִמּוֹ וְכָל־עַם יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצֵי עַם יִשְׂרָאֵל:
 וְהָיָה כִּלְאִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מִדָּע גִּבְיָהּ אֲחִינוּ אִישׁ יְהוּדָה
 וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־הַיַּרְדֵּן וְכָל־אֲנָשֵׁי דוֹד עִמּוֹ: וַיַּעַן כִּלְאִישׁ יְהוּדָה עַל־אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל כִּי־קָרוֹב הַמֶּלֶךְ אֵלָי וְלִמָּה זֶה חָרָה לְךָ עַל־דְּבַר הַזֶּה הָאֹכֹל אֲכַלְנִי מִדֶּם־הַמֶּלֶךְ אֶסְ-
 גִּשָׂאת נִשְׂא לָנוּ: וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶת־אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֵׂר־דוֹת לִי בַמֶּלֶךְ
 וְגַם־בְּדוֹד אֲנִי מִסָּד וּמִדָּע הַקָּלָתִנִּי וְלֹא־הָיָה דְבָרִי רָאשׁוֹן לִי לְהַשִּׁיב אֶת־מַלְכִּי וַיִּקַּשׁ דְּבַר־אִישׁ
 יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל: * וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלֹעַל וְשֵׁמוֹ שִׁבְעַ בְּדָבְכָרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּתְקַע
 בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמֶר אִי־לָנוּ חֵלֶק בְּדוֹד וְלֹא נַחֲלֶה־לָנוּ בְּבָרְשֵׁי אִישׁ לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַל כָּל־
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דוֹד אַחֲרָי שִׁבְעַ בְּדָבְכָרִי וְאִישׁ יְהוּדָה רָבְקוּ בְּמַלְכָם מִדֶּם־הַיַּרְדֵּן וְעַד־
 ירוּשָׁלַם: וַיָּבֹא דוֹד אֶל־בֵּיתוֹ ירוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת עֲשֵׂר־נְשִׁים וּפְלִגְשִׁים אֲשֶׁר רִגְוִיתָ
 לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית־מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכֵם וְאֵלֵיהֶם לֹא־בָא וְהָיִינוּ צָרוּת עֲרִיזִים מִתָּן
 אֶל־מְנוֹת חַיִּוֹת: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַמְשָׂא הַזֶּעֲקִלִי אֶת־אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשַׁת יָמִים
 וְאִתָּךְ פֶּה עָמֵד: וַיֵּלֶךְ עַמְשָׂא לְהוֹעִיק אֶת־יְהוּדָה וַיִּיחַר מִדְּהַפְּסוֹעַ אֲשֶׁר יַעֲרֹ:

וַיֹּאמֶר דוֹד אֶרְאִי־נָא עֵתָה יָרַע לָנוּ שִׁבְעַ בְּדָבְכָרִי מִדְּאֲבָשָׁלוֹם אִתָּךְ קָח אֶת־עֲבָרֵי אֲדֹנָיְךָ
 וְרַחֵם אַחֲרָיו פְּדִמְצָא לֹא עָרִים בְּצָרוּת וְהִצִּיל עֵינֵינוּ: וַיֵּצְאוּ אַחֲרָיו אֲנָשֵׁי יוֹאָב וְהַכְרַתִּי וְהַפְּלַתִּי
 וְכָל־הַנְּבָרִים וַיֵּצְאוּ מִירוּשָׁלַם לְרַחֵם אַחֲרָי שִׁבְעַ בְּדָבְכָרִי: הֵם עִם־דָּאָבָן הַנְּחֹלָה אֲשֶׁר
 בְּנִבְעִין וְעַמְשָׂא בָּא לְפָנֵיהֶם וַיּוֹאָב חָנּוּן מְדוּ לְבָשׁוּ וְעָלּוּ חָנּוּן רַב־מַצְמֶרֶת עַל־מַתְּנוֹ בַּתְּעֵרָה וְעַל־
 וְהוּא

בִּירְזָן הַיַּרְדֵּן: וַיְבָרְכֵהוּ הַמֶּלֶךְ כִּי־אִישׁ גְּדוֹל הוּא מָאֵד: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בְּרֹזֵי אִתִּי יַעֲבֵר כְּמָהֵם וְאֲנִי אַעֲשֶׂה־לִּי אֶת־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אַעֲשֶׂה־לְךָ: וַיַּעֲבֵר בְּדֹהַעַם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַמֶּלֶךְ עִבֵר וַיִּשַׁק הַמֶּלֶךְ לְבְרֹזֵי וַיְבָרְכֵהוּ וַיֵּשֶׁב לְמַקְוֹ:
 וַיַּעֲבֵר הַמֶּלֶךְ הַגִּלְגָּלָה וּכְמַהֵן עִבֵר עִמּוֹ וְכָל־עַם יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצֵי עַם יִשְׂרָאֵל:
 וְהָיָה כִּלְאִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מִדָּע גִּבְיָהּ אֲחִינוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־הַיַּרְדֵּן וְכָל־אֲנָשֵׁי דוֹד עִמּוֹ:
 וַיַּעַן כִּלְאִישׁ יְהוּדָה עַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־קָרוֹב הַמֶּלֶךְ אֵלָי וְלִמָּה זֶה חָרָה לְךָ עַל־דְּבַר הַזֶּה הָאֹכֹל אֲכַלְנִי מִדֶּם־הַמֶּלֶךְ אֶסְגִּשָׂאת נִשְׂא לָנוּ:
 וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶת־אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֵׂר־דוֹת לִי בַמֶּלֶךְ וְגַם־בְּדוֹד אֲנִי מִסָּד וּמִדָּע הַקָּלָתִנִּי וְלֹא־הָיָה דְבָרִי רָאשׁוֹן לִי לְהַשִּׁיב אֶת־מַלְכִּי וַיִּקַּשׁ דְּבַר־אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל:
 * וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלֹעַל וְשֵׁמוֹ שִׁבְעַ בְּדָבְכָרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמֶר אִי־לָנוּ חֵלֶק בְּדוֹד וְלֹא נַחֲלֶה־לָנוּ בְּבָרְשֵׁי אִישׁ לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַל כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דוֹד אַחֲרָי שִׁבְעַ בְּדָבְכָרִי וְאִישׁ יְהוּדָה רָבְקוּ בְּמַלְכָם מִדֶּם־הַיַּרְדֵּן וְעַד־ירוּשָׁלַם:
 וַיָּבֹא דוֹד אֶל־בֵּיתוֹ ירוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת עֲשֵׂר־נְשִׁים וּפְלִגְשִׁים אֲשֶׁר רִגְוִיתָ לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית־מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכֵם וְאֵלֵיהֶם לֹא־בָא וְהָיִינוּ צָרוּת עֲרִיזִים מִתָּן אֶל־מְנוֹת חַיִּוֹת:
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַמְשָׂא הַזֶּעֲקִלִי אֶת־אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשַׁת יָמִים וְאִתָּךְ פֶּה עָמֵד: וַיֵּלֶךְ עַמְשָׂא לְהוֹעִיק אֶת־יְהוּדָה וַיִּיחַר מִדְּהַפְּסוֹעַ אֲשֶׁר יַעֲרֹ:
 וַיֹּאמֶר דוֹד אֶרְאִי־נָא עֵתָה יָרַע לָנוּ שִׁבְעַ בְּדָבְכָרִי מִדְּאֲבָשָׁלוֹם אִתָּךְ קָח אֶת־עֲבָרֵי אֲדֹנָיְךָ וְרַחֵם אַחֲרָיו פְּדִמְצָא לֹא עָרִים בְּצָרוּת וְהִצִּיל עֵינֵינוּ:
 וַיֵּצְאוּ אַחֲרָיו אֲנָשֵׁי יוֹאָב וְהַכְרַתִּי וְהַפְּלַתִּי וְכָל־הַנְּבָרִים וַיֵּצְאוּ מִירוּשָׁלַם לְרַחֵם אַחֲרָי שִׁבְעַ בְּדָבְכָרִי: הֵם עִם־דָּאָבָן הַנְּחֹלָה אֲשֶׁר בְּנִבְעִין וְעַמְשָׂא בָּא לְפָנֵיהֶם וַיּוֹאָב חָנּוּן מְדוּ לְבָשׁוּ וְעָלּוּ חָנּוּן רַב־מַצְמֶרֶת עַל־מַתְּנוֹ בַּתְּעֵרָה וְעַל־וְהוּא

וְהָאָמֵר יָצָא וְתַפֵּל : וַיֹּאמֶר יֹאבֵב לְעַמְשָׁא הַשְּׁלוֹם אֵתָּה אַחִי וְתַחֲוֵי יְדִימִין יֹאבֵב בְּזִקְן עַמְשָׁא
 לְנִשְׁקָלוֹ : וְעַמְשָׁא לֹא תִשְׁמַר בַּחֲרֹב אֲשֶׁר בְּיַד יֹאבֵב וַיִּכְהוּ בַת לַיהוֹשֻׁפָּט וַיִּשְׁפָּךְ מֵעֵינָי אֶרְצָה
 וְלֹא שָׁנָה לוֹ וַיָּמָת וַיֹּאבֵב וְאֶבְיָשׁ אַחֵיו רָדָף אַחֲרָי שֶׁבַע בְּדָבְרָיו : וְאִישׁ עָמַד עָלָיו מִנְעָרָי
 יֹאבֵב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיֹאבֵב וּמִי אֲשֶׁר לְרוּחַ אַחֲרָי יֹאבֵב : וְעַמְשָׁא מִתְלַל בְּדָם בְּתוֹךְ
 הַמַּסְלָה וַיֵּרָא אִישׁ כִּי עָמַד בְּלִהְעֵם וַיִּסַּב אֶת עַמְשָׁא מִן הַמַּסְלָה הַשְּׂדֵה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בִּגְדֵי
 כַּאֲשֶׁר רָאָה בְּלִהְבֹּא עָלָיו וְעָמַד : כַּאֲשֶׁר הִנֵּה מִן הַמַּסְלָה עָבַר כָּל אִישׁ אַחֲרָי
 יֹאבֵב לְרָדָף אַחֲרָי שֶׁבַע בְּדָבְרָיו : וַיַּעֲבֵר בְּכָל שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֹכְלָה וּבֵית מַעֲכָה וְכָל הַבְּרִיִּים
 וַיִּקְלְהוּ וַיִּבְאוּ אֶת אַחֲרָיו : וַיָּבֹאוּ וַיִּצְרוּ עָלָיו בְּאֹכְלָה בֵּית הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁפְּנוּ סִלְלָה אֶל דֹּדֵי עִיר
 וַתַּעֲמֵד בַּחֲל וּבְלִהְעֵם אֲשֶׁר אֶת יֹאבֵב מִשְׁחִיתֶם לְהַפִּיל הַחוּמָה : וַתִּקְרָא אִשָּׁה חַכְמָה מִן
 הָעִיר שָׁמְעוּ שָׁמְעוּ אֶמְרוּנָא אֶל יֹאבֵב קָרַב עַד הִנֵּה וְאֶדְבְּרָה אֵלֶיךָ : וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וַתֹּאמֶר
 הָאִשָּׁה הַאֲתָה יֹאבֵב וַיֹּאמֶר אֲנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שָׁמַע דְּבָרֵי אִמְתְּךָ וַיֹּאמֶר שָׁמַע אֲנִי : וַתֹּאמֶר
 לַאֲמֵר דְּבָר וַדְּבָרוּ בְּרִאשׁוֹנָה לַאֲמֵר שְׂאוּל יִשְׁאָלוּ בְּאֵבֶל וְכֵן דִּיתְמוּ : אֲנִי שְׂלָמִי אֶמְוִי
 יִשְׂרָאֵל אַתָּה מִבְּקֵשׁ לְהַמִּית עִיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל לְמָה תִּבְלַע נַחֲלַת יְהוָה : וַיַּעַן יֹאבֵב וַיֹּאמֶר
 חֲלִיזָה חֲלִיזָה לִי אֶסְאֲבֹלַע וְאֶסְאֲשַׁחֲוִית : לֹאֲכֵן הִדְבַר כִּי אִישׁ מֵהָר אֶפְרָיִם שֶׁבַע בְּדָבְרָי
 שְׁמוֹ נִשְׂאָ יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּרוּךְ תִּנְרָאֲתוּ לְבָדוֹ וְאֹכְלָה מֵעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל יֹאבֵב הִנֵּה
 רֵאשׁוֹ מִשְׁלַךְ אֵלֶיךָ בְּעַד הַחוּמָה : וַתְּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל כָּל הָעָם בַּחֲכָמָה וַיִּכְרְתוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
 שֶׁבַע בְּדָבְרָי וַיִּשְׁלְכוּ אֶל יֹאבֵב וַיִּתְקַע בַּשֶּׁפָּר וַיִּפְצוּ מֵעַל הָעִיר אִישׁ לְאַחֲלוֹ וַיֹּאבֵב שָׁב יְרוּשָׁלַם
 וַיֹּאבֵב אֵל כָּל הַצֹּבָא יִשְׂרָאֵל וַיִּבְנֶה בְּיַהוּדָע עַל הַכְּרֵס וְעַל הַפְּלֵת :
 וַיִּשְׁאָק וַיֹּאדָם עַל הַמָּס וַיְהוֹשֻׁפָּט בְּדָאֲחִילוֹד הַפּוֹזֵבִיר : וַיִּשְׂאָ כֹפֵר וַצְרוּק וַאֲבִיתָר בְּהַנִּים : וְגַם
 כֹּהֵן הָיָא רַחֵם כֹּהֵן לְרוּחַ : * וַיְהִי רַעֲב בַּיָּמֵי דְדוֹד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרָי שָׁנָה
 וַיִּבְקֵשׁ דָּוִד אֶת דָּפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶשְׂאוּל וְאֶל בֵּית הַדְּמִים עַל אֲשֶׁר הַמִּית אֶת הַגְּבַעֲנִים :
 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לְגַבְעֻנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְהַגְּבַעֲנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִמָּה כִּי אֶסְמִיתֶר הָאֲמֵרִי
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּעוּ לָהֶם וַיִּבְקֵשׁ שְׂאוּל לְהַכְתֵּם בְּקִנְאָתוֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה : וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל הַגְּבַעֲנִים מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם וַיִּבְרָא אֲכַפֵּר וּבְרַכֵּי אֶת נַחֲלַת יְהוָה : וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַגְּבַעֲנִים אִיךְ
 לָנוּ לֹא כִסֵּף וְהָרַב עִם שְׂאוּל וְעַם בֵּיתוֹ וְאִיךְ לָנוּ אִישׁ לְהַמִּית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מַדּוּ אַתֶּם אֲמִירֵי
 אַעֲשֶׂה לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵל הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלְנוּ וְאֲשֶׁר דָּמָה לָנוּ נִשְׁמְדָנוּ מִהַתִּיצֵב בְּכָל
 יָתֵן נָבֵל יִשְׂרָאֵל : יִתְדַלְּנוּ שְׁבַעֲהָ אֲנָשִׁים מִבְּנֵי וְהַקְּיָנוּם לַיהוָה בַּגְּבַעֲתָ שְׂאוּל בְּחִיר יְהוָה
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֲתָן : וַיַּחְמַל הַמֶּלֶךְ עַל מַפְיֶשֶׁת בְּיַהוּנָתָן בְּדָשְׂאוּל עַל שְׁבַעֲתָ יְהוָה
 אֲשֶׁר בִּינְתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוּנָתָן בְּדָשְׂאוּל : וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת שְׁנֵי בְנֵי רַצְפָּה בַת אִיָּה אֲשֶׁר
 יָלְדָה לְשְׂאוּל אֶת אֶרְמוֹנִי וְאֶת מַפְכָּשֶׁת וְאֶת חֲמוּשֶׁת בְּנֵי מִיכַל בַת שְׂאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעֶרְיָאֵל
 תָּם בְּבְרוּזֵי הַמַּחֲלָתִי : וַיִּתְּנֶם בְּיַד הַגְּבַעֲנִים וַיִּקְיַעֶם בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׁבַעֲתָיִם יָחַד וְהָסֵב
 הַמַּחֲלָתִי

וַיֹּאבֵב וְאֶבְיָשׁ מֵלֵךְ כָּל דְּמוּסִים וְכִי יִשְׁנִים : מִן הַמַּסְלָה הֵלֵךְ כַּמֵּה יָדוֹ וְכֵן מִכִּירוֹ שֶׁבַעֲתָיִם : וַיִּקְלְהוּ וַיִּקְלְהוּ : מִשְׁחִיתֶם בֵּינָם הָיָא
 כִּירוֹשׁ מִיָּמָיו : הַכְּרֵס הַכְּרֵסִי ק' : וַיִּשְׂאָ שְׂאוּל ק' : וּבְרַכְוֵן אֶת נַחֲלַת הַרִי"ם נִשְׂאוֹ לְדָוִד כַּמְכֻנָּה : וּבְרַכְוֵן סִלְלָה נִחְסַר מִלּוֹ כ' וְחִנְרוֹ סִלְלָה
 יִרְכַּס קָדֵם : וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַגְּבַעֲנִים כְּדָמִים מִן וְכָל סְפָרִים כ' מִלְכִּיָל הַדְּרָגָה כִּי יוֹד : אִיךְ לָנוּ לָנוּ ק' וַיִּסַּב דָּרָם כַּמְכֻנָּה רַחֵם מִל' וְאֶבְיָשׁ
 פ' כ' וְיִרוּשָׁלַם פ' מִסְרָה יִוָּסְטִין וְעִירֵי כְּפִי רֵשׁ יוֹד וְכֵן וְכֵן יָקָר : יְהוּנָן יָתֵן ק' וְכֵן חֵל מִן חֲלִיזָה וְכֵן יָקָר וְכֵן יָקָר : אֶרְמוֹנִי כִי יִשׁ
 דָּלָק : וַיִּשְׁלַח שְׁבַעֲתָיִם יָחַד כְּמִיכַל כִּי יוֹד וְכֵן כַּמְכֻנָּה זָכוֹ חֵד מִן ג' דְּבַחֵן עִים יָקָרִים יוֹד וְכֵן וְכֵן וְכֵן : מִסְרָה יִוָּסְטִין וְכַמְכֻנָּה
 שְׂאוּל דָּרָם סִכְתָּא חֲסֵר יוֹד ז' מִסְרָה הִיא מִסְרָה לְפָרֵס חֲסֵר כְּקִיּוֹלָה דְּלֵא חֲדָיוֹן שְׁבַעֲתָיִם מְכַל כַּמְכֻנָּה רַחֵם פ' מ' מִיָּחַל כְּדִלֵא סִכְתָּא
 כַּמְכֻנָּה יוֹד פ' כ' חֲמִשָּׁה : וְכֵן כְּכֵן פ' הַכְּרֵס : תָּם וְכַמְכֻנָּה :

וירב
ביום
ואמר

היה
הציל

לירדה
את הברך

שמואל ב כב

השירה

הוא

שגור
מנני וקרן ישעי משגבי

מכה
מכה
יהוה סלעי ומצדתי ומפלטילי

צירי אחסרהבו

משעי מחמס תשעני

אקרא יהוה ומאיבי אושע

מהגל

כי אפפני משגרי

נחלי בליעל ובעתני

חבלי

קדמני מקשי

בצרתי אקרא יהוה

וגל

וישמע מהיפלו

ושועתי באוניו

ויחנעש

מוסדות השמים

ויחנעשו בירדה לו

עדר

ואש מפיו

נחלים בערו מפניו

חט

וערפל תחת

וירכב על כריב ויעץ

וירא

וישת משך סביבתי

חשרתמים עבי שחקים

מנה

ירעם מן השמים

ועליון יתן קולו

וישבת

חצים

ויתרעש הארץ

ירגו

עשן באפו

תאכל

שמים וירד

רגלו

על כנפירוח

סבות

נגדו בערו גחליראש

יהוה

ושמעים אריות ע"ג אריות ולכינה ע"ג לכינה שלח כדון הם טופים פכ"ל • וכן טכאמי בחקם נוסחי פמיקי טכבוה אריות ע"ג לכינה • אך לא שגרו הסדרים טכממי בשירת הים ובשירת דבורה • רק טפו טסה אחת חלוקה לטכמי וחלק נלמאמי וטסה אחרת חלוקה לטכמי ושני חלקים פלמאמי • וכן כלם טכמי כנגד טכמי • וכל טכמי בחלוקה לטכמי חלקים ראשי הסטין וכסוף מינה אחת נלמד • וזולת זה לא טמרו סדר אחר בחלוקה הטטין מינה חזקן דלמיטנד אריות טל גכי לנכינה קנלה דקמחי כיה וליכא למינדא מינה • ואחרי ראי הסדרי טממרי כשירט דבורט דושיט לשירת הים גס כלום ראימי טוב לאחזו טהס וגס מו אל אחי ידי • וכדלמי הוא טעים ומורוה ישראל טכל שירומי כאחרו כרוח הקדש לסדר שירומי כהונן וכשורה וכאופן כהס ומתקבל חף טל גכ דלשיריטן נמטכט סומריס שירת דוד טכשמואל וכמלים לא כמון חממי טיטור כמו טכמנו כסיטון ראשי טיטין טל שירת הים ושירת דבורה • טס כל זה אחרו גס כן אגל נלמד מודטק מירטן נמטמחוט כמחלה וסוף וכחרמי לכמוב טטוק וידבר דוד כשיטות מלמות לפי טמינו ככלל כהירה דומיאל דלו יסיר משה וטטוק וטשר דבורה וכמלשטן מחילט כהירה כלשון אמירה • כ" וזכנו לסיר לכינוי טיר טדס טל נלולמנו ועל כרוט כמטנו כמכרה כמינו אמן • טוב ליוזר להרחיב חמס האומיט כמני טטין טל כטוק וידבר דוד למטן פהיוט טיטוט כהירה מרווחות כל כרכן וחס טיסי עדי עולם כטוק כהירה וירדה למטוט טכמי טיטין איכל לכמוב כטוק וידבר דוד כשיטה אחת פלמח כמיומי חטבות וזולת זה כרוט היומר כוכן דומיאל שירת הים • חילופים רכמי כלו בשירה הואט טמה טכאמר כספר מיליט ואין טפך טכולן נלמרו כרוט הקדש ולא לחטב כמחלבו • והכמס אכריכנל חנא כממי שירות הללו טכמיס וארכמה חילופים והטמדל למט טכס כלום • וכן כשה כמל כלי יקר טיין פליהס • ואני כחרמי להפיר טל כרנה מהן למטן ירון הקורא כהן ולא היטל וזס החילוי • ויסיס טטטן לוי

וכמך שאלו כספר מיליט וטיר טכול • וטפלמי לוי כמחיליט וטפלמי והטמדל קלה כמניס כמ"ט טס • אלהו צורו כספר חיליט אלו כרוי • אחרת בו כמך • וטאיבי אושע כמחליט וטן מיני אוטט וזה אחר טן • ונויט טן כ" כ חילוף חר פין וחר מיחדין וסי כספר כמ"ג טוף פרטט טמות וכן ומקמי טן קמי • כיו אפפני טכברוי טוח כמחליט אפפני חבלי טוח • נחלי בליעל ובעתני כמחליט ונחלי כליטל רעמוני • חבלי שאלו טכמי כמחליט טכבוני • ואל אלהי אקרא כמחליט ואל אלהי אושע • ווטטע טהויכלו כמחליט ישמע מיכילו • וטועתי באוניו כמחליט וטומי לסניו חמא באוניו • וטחנעש טיטטטן וטמחליט כמחליט וטחנעש • ווטטע טהויכלו כמחליט ישמע מיכילו • ווטועתי באוניו כמחליט רוח כמחליט וט"ל נד"ל וזס דרש כטומר טוב וכמדרש חזיט טטוק לטכמי • ויטת חשך כמחליט וטת חשך • טכובתו כטבות כמחליט טמרו כמחליט וטת טכחו • חטרת כמחליט חטבת וכרסי כמדרש טומר טוב וכמ"ק דמכיוות ואומיט חמס נמחרין אחר ד" ויחכן כמיב חטבת וכמחליט חטרת טקול כ"ף טרי ארי"ט קרי כיה כמדרש טכמחליט וכן כמחליט כמחליט קח כ"ף דמכיו כמחליט ואומיט חמחליט ויחכן רי"ט וקרי חטרת טכבוני • ומטמחליט כמחליט • עיטס טן טמחליט וירעם כמחליט •

חוצים ויפצם ברכ ויהם :
 יהוה מנשמת רוח אפו :
 מאיב עי
 מפני :
 יהוה משען לי :
 אתי
 יהוה בצדקתי
 לי :
 רשעתי מאלהי :
 לנגדי
 תמים לו ואשתמרה מעוני :
 בצדקתי
 חסיד תתחפר
 התמם :
 עקש תתפל :
 תושיע
 אתה ניהו יהוה
 חשבי :
 ארלג שור :
 דרכו
 הוא לכל החמים בו :
 יהוה
 מעוז חיל
 דרכו :
 במתי יעמידני :
 למלחמה
 לי מגן

שמואל ב ככ

יגלו מסרות תבל
 ימשני מפנים רבים :
 יקדמני ביום אירי
 יחלצני כי חפץ בי :
 כי שמרתי דרכי יהוה
 וחקתי לא אסור מפנה :
 כברי לנגד עיניו :
 עסנבר תתבר
 ועיניך על דמים תשפיל :
 כי בכה ארץ גרוד
 אמרת יהוה צרופה
 ומי צור מבלעדי אלהינו :
 משוה רגליך כאילות
 ונתת קשת נחשושה ורעתי :

ויראו לפני ויהם
 בגערת
 שלח ספרים
 וצילני
 משנאי כי אמצו
 יהוה
 לצאת לסרחב
 ונמלני
 כבר יהוה ישוב
 ולא
 כי כל משפטו
 ואהיה
 וישב יהוה לי
 עם
 עסנבור תמים
 ועם
 ואת עם עני
 כי
 ויהוה יגית
 באלהי
 האל תמים
 מגן
 כי מיהאל מבלעדי
 האל
 ויתר תמים
 ועל דרכי
 רגלי
 מלמד יהוה
 ונתת
 ישעך וענתך חצי

ויהם ויהם ק' ויהוה חל מן כ' הליך דכמינת מ'ס כסוף תיבואה ולא קרין וסימנס נהסר נפ' מ' מ' מ' וכשלי כ' וכמילס כמינוק' ויהם :
 אנקיי ום כספרים תדוייקים חסר ח' ד' זין ס'ל לק'וק וכמילס כמזכ אנקיי פים : יגלו כמילס ויגלו : מסרות כספרים תדוייקים חסר ו'ו'
 קדמה : בגערת כמילס סבעדחך : דוח אפו כמילס רוח אפך : משנאי כמילס ומשנאי : משען לי כמילס למסען לי : כי חפץ בי גרוד
 ספרים תדוייקים כסני שפטים וס'ל כזרי : מצדקתי כמילס בצדקי : משפאו חספטי ק' וכמילס כמינוק שפסאין : אסור סטנה כמילס
 אשור כני : לו ואשתמרה כמילס עם ואשתמר : לו בצדקתי כמילס לי בצדקי : כברי כמילס כבר ידי : עם גבור חמים כמילס ס'ס
 גבר חמים : תתבר כמילס תתברד : תתפל כמילס תתפל : גרו ה' וח' יגיה חשבי כמילס גרו ה' אלהי יגיה חשבי : כי בכה חל מן ג'
 כמינוק ס'ל חסר כ'כ' על פי הסורה וכמילס כמיונ כך : ותיין ריקאכמי פירט כסל חלל ספוק כה מברכו וספרי אורה דף : באלהי ארלג
 שור כמילס ובאלהי כו'ל' : כי מ' א' כמילס כי מי אלוה : מבלעדי כמילס וולחי : מעוזי כמילס כו'ל' עם דנס כזין : וחד חמים כמילס
 ויהן חמים : דרכו דרכי ק' וכמילס דרכי ק' וכמילס רגלי ק' וכמילס רגלי : במתי כמילס ספרים כמילס ק'ל' ו'ו' : ונתת
 כמילס ונתת : וענחך כמילס מ'ר'ד כו'ל' וכמילס וענחך כמילס כו'ל' א' :

בְּכָל-יְשָׁעוֹ וְכָל-חַפְצוֹ כִּי-לֹא יִצְמִיחַ: וּבְלֵילֵךְ פָּקֹץ מִן-כָּלֵם כִּי-לֹא בִיד יִקְחוּ: וְהָיָה
 יַעַר בָּהֶם יִמְלֹא בְרוֹל וְעֵץ חַיִּית וּבְאֵשׁ שְׂרֹף יִשְׂרָפוּ בַשַּׁבָּת: אֱלֹהֵי שְׂמוֹרֵת הַנְּבָרִים אֲשֶׁר
 לְדֹר יֹשֵׁב בַּשַּׁבָּת תַּחֲכַמְנִי וְרֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי הוּא עֲדִינוּ הַעֲצֵנוּ עַל-שְׂמֹנֶה טָאוֹת חֲלָל בַּפְּעִים הַעֲצֵנוּ
 אֶחָד: וְאַחֲרָיו אֲלַעֲזֹר בְּדָרְדְּרִי בְּיָאֲחָזִי בְּשֹׁלֶשֶׁת הַנְּבָרִים עִסְדֹּר בְּחֶרֶם בַּפְּלִשְׁתִּים נֹאסְפוֹ אֶחָד
 אֶם לְמַלְחָמָה וְעַלֵּי אִישׁ יִשְׂרָאֵל: הוּא קֵם וַיֵּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים עַד וַיִּזְדַּעַק יָדוֹ וַתִּדְבַק יָדוֹ אֶל-דָּוִד וְאַחֲרָיו
 הַחֶרֶב וַעֲשֵׂה יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה וְהָיָה אַחֲרָיו אֶךְ לִפְשָׁט: וְאַחֲרָיו שְׂמֵה הַנְּבָרִים
 בְּדָמָא הֲרָרִי וַיֹּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים לַחַד וַתְּהַרְשֵׁם חֲלַקַת הַשְּׂרָה מְלֹאָה עֲרִישִׁים וְהַעֲסִינָם מִפְּנֵי
 פְּלִשְׁתִּים: וַיִּתְצַב בְּתוֹךְ-הַחֲלָקָה וַיִּצְיֶלֶה וַיֵּךְ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַעֲשֵׂה יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה: וַיִּרְדּוּ
 שְׁלֹשִׁים מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ וּבָאוּ אֶל-קַצִּיר אֶל-דָּוִד אֶל-מַעֲרַת עֵדֶם וְחֵית פְּלִשְׁתִּים חָזָה בְּעַמֻּק
 דְּפָאִים: וְדוֹד אִזּוּ בְּמַצוּדָה וּמִצַּב פְּלִשְׁתִּים אִזּוּ בֵּית לַחֵם: וַיִּתְאַוֶּה דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי
 מַיִם מְבָאֵר בֵּית-לַחֵם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר: וַיִּבְכְּעוּ שְׁלֹשַׁת הַנְּבָרִים בְּמַחְתָּה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאַבּוּ-מַיִם מְבוֹרָה
 וַיֹּאמֶר בֵּית-לַחֵם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-דָּוִד וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם וַיִּסַּךְ אֹתָם לַיהוָה: מְבוֹרָה
 וַיֹּאמֶר חֲלִיקָה לִי יְהוָה מַעֲשֵׂי וְזֹאת הָרַם הָאֲנָשִׁים הַחֲלָקִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם
 אֱלֹהֵי עֲשֵׂה שְׁלֹשַׁת הַנְּבָרִים: וְאֲבִישִׁי אֲחִי וַיֹּאבֵב בְּיָצְרֹיָהּ הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי וְהוּא עֹזֵר אֶת-הַמֶּלֶךְ
 חַיִּיתוֹ עַל-שְׁלֹשׁ טָאוֹת חֲלָל וְלוֹ-שֵׁם בְּשֹׁלֶשֶׁת: מִן-הַשְּׁלֹשָׁה הַכִּי נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם לֶשֶׁר וְעַד-
 הַשְּׁלֹשָׁה לֹא-בָא: וּבְנֵיהוּ בְּדִיהוּיָדַע בְּדִאִישְׁחִים רַב־פְּעִילִים מִקְבָּצָאֵל הוּא הֵבֵה אֶת-שְׁנֵי חֲלָקֵי
 אֶרֶץ מִיָּאֵב וְהוּא יָרָד וְהֵבֵה אֶת-הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הַבָּאָר בַּיּוֹם הַשְּׁלֵשִׁי: וְהוּא הֵבֵה אֶת-אִישׁ הָאָרֶץ
 מִצְרֵי אֲשֶׁר מְרָאָה וּבִיד הַמַּצְרֵי חַיִּית וַיִּרְדּוּ אֵלָיו בַּשַּׁבָּת וַיִּגְדַּל אֶת-הַחַיִּית מִן-הַמַּצְרֵי וַיְהַרְהִי: אִישׁ
 בַּחַיִּיתוֹ: אֱלֹהֵי עֲשֵׂה בְנֵיהוּ בְּדִיהוּיָדַע וְלוֹ-שֵׁם בְּשֹׁלֶשֶׁת הַנְּבָרִים: מִן-הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד וְאֶל-
 הַשְּׁלֹשָׁה לֹא-בָא וַיִּשְׁיִמְהוּ דָּוִד אֶל-מִשְׁמַעְתּוֹ: עֲשֵׂהָאֵל אֲחִי-וַיֹּאבֵב בְּשֹׁלֶשִׁים אֶלְחָנָן בְּדָרְדְּרֹ
 בֵּית לַחֵם: שְׂמֵה הַחֲרָרִי אֶלְקָא הַחֲרָרִי: חֲלָץ הַפְּלִטִי עִירָא בְּ-עֵקֶשׁ הַתְּקוּעִי: אֲבִיעֹזֵר
 הַעֲנַתְחִי מִבְּנֵי הַחַשְׁתִּי: צַלְמוֹן הָאֲחָזִי מְהָרִי הַנְּטַפְתִּי: חֲלָב בְּ-בַעֲנָה הַנְּטַפְתִּי אֶתִּי בְּ-
 רִבִּי מִגְּבַעַת בְּנֵי בְנִימִן: בְּנֵיהוּ פְּרַעַתְנִי הָרִי מִנְחָלִי גַעֲשֵׂה: אֲבִיעֵלְבוֹן הַעֲרִכְתִּי עֹמֵרֵת
 הַכַּרְחִמִי: אֶלְיָחָבָא הַשְּׁעֹלְכְנִי בְנֵי יֶשׁן יְהוֹנָתָן: שְׂמֵה הַחֲרָרִי אֲחִיאָם בְּ-שֶׁרֶר הָאָרְרִי:
 אֶלְפִּלְט בְּ-אֲחַסְבִּי בְּ-הַמַּעֲכֵתִי אֶלְיָעָם בְּ-אֲחִיתַּפְּלַל הַגְּלָנִי: חֲצֵרוֹ הַכְּרַמְלִי פְּעִרֵי הָאָרְרִי: חֲצֵרֵי
 יִגְאֵל

בשם אלה דכל חד וחד מלביד ולית דבומיה ובספרים כ"י ולמוס' יטיס' ק"ף בלא רגש: שרוף ישרוף מדיויקיס כ"י ולמוס' קדוש' מלא וכו' :
 העצנו העצנו ק' : בעמם אחד אחת ק' כע"י לשון נקבה והכינוי כד"ל לשון זכר: ואחריו ואחריו ק' מסורת נחמיה ג' וקסה צמינו שלם נכנס זה
 תם כ"י מלון לחמרון וכו' בלחמית מיובוא וקרין שחמסר סיכס נמ"ג סלפוס נשתרבת מות ה"וד וזוליס חסמ"י בחסורת כ"י הכלם מויל-סלם אשר
 צפפרד ונמסר סימסס כל וזה אחד מהם וכן נכסם אשכנזי: דרו' דרו' ק' כולו והכתיב נח"י: סגברים הנגרים ק': בחרפם חוילא ציני ספרו פלוגיל
 צהמי מיובוא איכא דקני' לה בקתן חסוף ויאכא דקרו' לה בקתן רחם עם מלרין: ואלכס' צפרוילא כראש' לה' דק' מיקר' סכן כמס' צמי' שהול' מקור
 פננין פסל דגושו כי הפ"פ סממלת נגמיל: ונשרטים חוסף שיש קורא'יש אומג חסוף קתן ויכיס מקור מן חקל: ואחריו שמה בכל ספרי מדיויקיס
 בן כמיב וק' וכן נראה חסורת דלפ"ל: שמה נקמק' דוסיס' ראצוניס' ששא' צאל"ף לנסוף וככל ספרים מדיויקיס כ"י נה"ל: מלאה ערשים
 ונדר' הוא אומר מלאה פמרוס' טיין מ"ס סם: ויתוצב בתוך החלקה ויצילה ונדנרי' ביהיס' מ' י"ל כמזב וימצינו במוך החלקה ויציליה ויס' בן
 דרס' בירושלא' דכסדרין פרוק כן: גדול טיין יפס' מראה שס' סימן ח' ואלכס' סאוול' פ"ב: וירדו שלשים סלס' ק': סבאר מבור' ק' ויס' ג'
 כזיכין נאר וקרין כור נעמינא: בסחנה פלשתים ספ"ה רסס: וישאבו מיס סבאר חרין: ויפס' אחר' ויפס' אחר' ויפס' אחר' ויפס' אחר'
 טיין ירושלא' דלעיל דלעיל דלעיל ס' ואלכס' סאוול' ויפ"ש כד"ה מ' י"ל: ראש השלשי סלס' ק': איש חיס' חיל' ק' ובסוף מי' שצו' אפריו' מסו' כולי'
 פלג' צני' טמ' כיכסו' אלל' בן איש' מי' סמפלו' בתימור קור' מי' ופן' סמפלו' דייק' וכס' ד"ה כמיב' איש' חיל': ובכס' ספ' רס"י דכסאויל' כמיב' בן איש' מי'
 כזיכין סנכ' בני' אלס' כסרו'יס' ארס' זרי' אחריו' אלקיא' החרדי' סניס' מות ראיס' ספ' ר"ס: הבאר כבור' ק': אשד' סרא' מיס' ק': אלחנן בן דרו' חסרו' ומו'
 עין סני' סדלמ"ן ספרים מדיויקיס כ"י וכו' ח"י: הארדיה אחר' ק': הבר' סרא' מיס' ק': אשד' סרא' מיס' ק': אלחנן בן דרו' חסרו' ומו'
 אחר' ק' רסס: ספרו' כספרים מדיויקיס כ"י ספ"ה כסו' נכרו': אכז' עלגון' נס"ל כ"י ספ"ן צפנו' וכו' נ"ל' כמרגיש' דמן' חרוד' ופן' ספ' נספ"ה:
 סמח' וכו' נ"ל' דנש"ל: ונשאר' ספרים טע"ן נפמ' וכו' נ"ל' רסס: כן שדר' הארדי' ר"ס' סניס' צמיין' ק' וכס"ל כ"י ספ"ה ל"ף נמסוף פמ' וכסמ'
 ספרים סס' ופן' סמ' דר"ק': חצרו' אחר' ק': פערי' הארבי' כני"ה דר"ק':

שמואל ב כב

בַּמַּלְאָךְ וְלֵאמֹר יְהוָה לִיהוָה אֱלֹהֵי עֲלֹת הַנֶּחֱם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-הַגִּבּוֹר וְאֶת-הַנֶּכֶד בְּכַסֵּף שְׂקָלִים
הַחֲמִשִּׁים: וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֲלֹת וְשִׁלְמִים וַיַּעֲתֶר יְהוָה לְאָרֶץ וַתִּקְעַר הַמִּגְדָּה
מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

תם ונשלם ספר שמואל: ברוך הנותן ליעקב כח זאל

ספר שמואל ב כב כפול אלף וחמש מאות וששה ושימו אשרו פסוק וסדריו לר וקאסיוליסל ספר ולסון שלשים
לוחו ושימו ספר אל אלף ושל פסוקי עשרים וארבעה ושימו ושימו כרכה סמוכים ושין סבל חמשים וחמשה
ושימו הק סל כפול חמשה:

קמרת חי
שה

והפלך

צור זקן בא בימים ויכרתו בגנבים ולא יחס לו : ויאמרו לו עבדו יבקשו לארני הפלך
 נערה בתולה ועמדה לפני הפלך ותהילו סכנת ושכבה בחיקך וחס לארני המלך : ויבקשו
 נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך : והנערה
 יפה ער-מאד ותהי לפלך סכנת ותשרתהו והפלך לא ידעה : וארניה בן-חנני מתנשא
 לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו : ולא יעצבו אביו מימיו
 לאמר מדוע ככה עשית ונסתהא מוכתאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום : ויהיו דברי
 עם יואב בן-צרויה ועם אביתר הכהן ועזריא אחרי ארניה : וצרוק הכהן ובניהו בן-יהודע
 ונתן הנביא ושמו ורעי והגבורים אשר ליהו לא היו עם-ארניהו : ויזבח ארניהו צאן ובער
 וסריא עם אבן הזחלת אשר-אצל עין רגל ויקרא את-כל אחיו בני הפלך ויכלל אנשי יהודה
 עבדי המלך : ואתנתן הנביא ויבניהו ואת-הגבורים ואת-שלמה אחיו לא קרא : ויאמר נתן
 אל-בת-שבע אם-שלמה לאמר הלווא שמעת כי מלך ארניהו בן-חנני וארנינו דוד לא
 ידע : ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את-נפשך ואת-נפש בנך שלמה : לכי
 וקאיו אל-המלך דוד ואמרת אליו הלא-אתה ארני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי-שלמה
 בנך ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי ומדוע מלך ארניהו : הנה עורך מדברת שם עם-
 המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את-דבריך : ותבא בת-שבע אל-המלך החזרה ויהמלך
 זקן מאד ואבישג השונמית משרת את-המלך : ותקד בת-שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך
 מה-לך : ותאמר לו ארני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי-שלמה בנך ימלך אחרי
 והוא ישב על-כסאי : ועתה הנה ארניה מלך ועתה ארני המלך לא ידעה : ויזבח שור
 וסריא-צאן רב ויקרא לכל-בני המלך ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך לא
 קרא : ואתה ארני המלך עיני כל-ישראל עליך להניד להם מי ישב על-כסא ארני-המלך
 אחרי

ספר מלכים

8 ולא יחס לו כל המור והם כדברי ה' יוד אילו מלך שומע סכל מלכים כ"י מדויקים ורמזים ישנים נמירוקן כלפי כדורו ספר סבב
 ר"ק כפירוש וכן מכלול דף קכ"ד . ופיון פור מ"ט דמיון א' של פסוק אל יחרי : ואת נתן הנביא ה"ו או כנשיא כ"ס
 וכן ואת הנעורים : הלווא שמעת מלך וא"י כי הוא אהרן מן ז"ל מלך כספיה וסיון נמסר כה"י ספרה סוף סיון כ"ב : זאדנינו דוד לא ידע
 מהנשג סל"ף והוא א' מן השננה ספקי מ"ף כלשכח וסיון נמסר כה"ג סדר יואב וכפילים סיון קל"ג כה"ס כפילים סיון קל"ס : הלווא אתה ארני
 סדר וא"י סל"ו כמנין הכלאים : ועתה ארני המלך לא ידעה כה"א יסן הכה"י כבוד ואחר וכה"י ומה ריבוני מלכא : אכלל ר"ק ככב רכיס סבו
 למת סל"ס וכמו ומה בא"ף לפי שהוא קרוב לכתוב אכל כדור הוא אכלנו כי הוא ומה כה"ן מפי ספרים מדויקים ומהי הכוונה מכל' וכפילים
 גדולה כבוד עליו ומה ג' שנירון אתה וקרינן פה"ס ומספיק ביה : וכן במקרא יסנה מסוליסולל ככבב בגיליון כהללי סל ליון ועתה : ויזבח
 שור וסריא וצאן מלך ומריא סל"ו כמרידן כה"ס וכן ויזבח שור ומריא וצאן דלקמן . וכן ככב סבלסטי . וכן ליון אחי פשוטיוולל כבוד פל"ס
 כה"ס שור וסריא : ואתה ארני המלך עיני מל ישראל עליך כלן מרנס וינתן ובען : ור"ל ככב ואל ומה כה"ף ומה"ן כה"ף לפי סה"ס
 יוד קרנ :

אלהים המלוכה: וגם באו עבדי המלך לברך את ארזי המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את אשר
שלמה מלכה ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב: וגם יככה אמר המלך
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסא ועיני ראות: ויחרדו ויקמו כל
הקראים אשר לארניהו וילכו איש לדרכו: וארניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחוק בקרנות
המזבח: ויגד לשלמה לאמר הנה ארניהו ירא את המלך שלמה והנה אחו בקרנות המזבח
לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב: ויאמר שלמה אם יהיה
לכחיל לאיפל משערתו ארצה ואסדרעה תמצאנו ומת: וישלח המלך שלמה ויחרדו
מעל המזבח ובא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך:

הפסוק
וימי
ב

ויקראו ימידוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר: אנכי הלך צדק כל הארץ וחוקת והיית
לאיש: ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטי
ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשגיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם:
למען יקום יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בנה את דרכם ללכת לפני
באמת בגל לבבם ופגל לפשם לאמר לא יזכרת לה איש מעל כסא ישראל: וגם אתה
עדת את אשר עשה לי וזאב בצרניה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר
ולעמשא בן דתר והרגם ושם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר בסתני
ויבנעלו אשר ברנליו: ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: ולבני ברזי
הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנה כי כן קרבו אלי בבחתי מפני אבשלום אחיך:
והנה עפד שמעי בן גרא בדהימי מבחרים והוא קלני קלה נמצת כיום לכתי מתנים
והוא יחד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אסיתך בחרב: ועתה אל תנקחו פי
איש חכם אתה וירעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאל: וישכב דוד עם
אבתיו ויקבר בעיר דוד: והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים: ושלמה ישב על כסא דוד אביו

עכ

ותבן מלכתו מאר: ויבא ארניהו ברחות אל בית שבע אם שלמה ותאמר
השלוס באך ויאמר שלום: ויאמר דבר לי אלוך ותאמר דבר: ויאמר את ידעת כי לי
היתה המלוכה עלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותפס המלוכה ותהי לאחי כי טיהוה היתה
לו: ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשנו את פני ותאמר אליו דבר: ויאמר
אמרניא לשלמה המלך כי לא ישוב את פניך ויתדלי את אבישג השנמית לאשה: ותאמר
בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך: ותבא בת שבע אל המלך שלמה לרפררו
על ארניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו ושם פסא לאם המלך ותשב
לימינו: ותאמר שאלה אחת קסנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך
שואלי אמי כי לא אשוב את פניך: ותאמר יתן את אבישג השנמית לארניהו אחיך לאשה:
ויצן המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנמית לארניהו וישאלו
את המלוכה כי הוא אחי הגדול מפני ולו ולאביתר הכהן ולזאב בצרניהו: וישבע המלך
שלמה

דוד לאמר ייטב כסאיו עליו קים כ" ודמסוים ימנים נשני י"ד ק"ן דמסו סמל ודמסו"ב מניו וכל י"ד ק"ן ש"ל כ"ל"ב: אלאוץ מלכ"ק:
ומשפטיו ועדותיו ככא"ב כ"ו כ"ל"ב כ"ל"ב ודמסו שאלה אחת וכו' אל תשב את פני מלך משכב מלכ"ב:
והס"ן וכל כ"ב המסר"ב: ונ"ב כ"ב מניו ומלכ"ב: וכל י"ד ק"ן כ"ל"ב:

ב

אֲתָשָׁה אֶת־כָּל־הַפֶּצֶף בְּעֵצֵי אַרְזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים׃ עֲבָדֵי יָדָיו מִדְּהַבְנָנִן יִמָּה וְאֵנִי אֲשִׁימֶם
 לְבָרוֹת בַּיָּם עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח אֵלָי וּנְפַצְתִּים שָׁם וְאֵתָה תִּשָּׂא וְאֵתָה תַעֲשֶׂה אֶת־הַפֶּצֶף
 לַתֵּת לַחֵם בֵּיתִי׃ וַיְהִי חִירוֹם נָתַן לְשִׁלְמֹה עֵצֵי אַרְזִים וְעֵצֵי בְרוֹשִׁים כִּלְחַפְצֹו׃ וְשִׁלְמֹה נָתַן
 לַחִירָם עֲשָׂרִים אֲלָף כֶּרֶם חֲפָיִם מִכֶּלֶת לְבֵיתוֹ וְעֲשָׂרִים כֶּרֶם שֶׁמֶן כְּתִית כְּהִדְיֹתָן שִׁלְמֹה לַחִירָם
 שָׁנָה בְּשָׁנָה׃ * וַיְהִי נָתַן חֲכֵמָה לְשִׁלְמֹה כַּאֲשֶׁר דִּבְרָלוֹ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם
 וּבֵין שִׁלְמֹה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם׃ וַיַּעַל הַפֶּלֶךְ שִׁלְמֹה מִסָּמְכֵי־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַפֶּסֶס שְׁלֹשִׁים
 אֲלָף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַחֵם לְבָנֹנָה עֲשָׂרַת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת חֹדֶשׁ יִהְיוּ בְלִבְנָנִן שְׁנַיִם חֹדָשִׁים
 בְּבֵיתוֹ וְאֲדָנָיִם עַל־הַפֶּסֶס׃ וַיְהִי לְשִׁלְמֹה שִׁבְעִים אֲלָף נֶשָׂא סָבֵל וּשְׁמַנִּים אֲלָף חֶצְב
 בָּהָר׃ לְכָר מִשְׁרֵי הַנְּצִבִים לְשִׁלְמֹה אֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכָה שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת דָּרָרִים
 בְּעֵם הָעֵשִׂים בְּמְלָאכָה׃ וַיֵּצֵא הַפֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיִסֵּד הַבַּיִת אֲבָנֵי
 גְּדוֹת׃ וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שִׁלְמֹה וּבְנֵי חִירוֹם וְהַגְּבִלִים וַיְכִינוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים לְבְנוֹת הַבַּיִת׃ *
 וַיְהִי בְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרָיִם בְּשָׁנָה
 רִבְעִיעִית בַּחֹדֶשׁ זֶה הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְמֶלֶךְ שִׁלְמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה׃ וְהַבַּיִת
 אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה לַיהוָה שְׁשִׁים־אֲמָה אַרְבֹּו וְעֲשָׂרִים רַחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֲמָה קוֹמְרוֹ׃
 וְהָאוֹלָם עַל־פְּנֵי הַיֵּכָל הַבַּיִת עֲשָׂרִים אֲמָה אַרְבֹּו עַל־פְּנֵי רַחֲבֵי הַבַּיִת עֵשֶׂר בְּאֲמָה רַחְבּוֹ עַל־
 יְצִיעַ לְפְנֵי הַבַּיִת׃ וַעֲשֵׂה לְבָיִת חֲלוּנֵי שְׁקָפִים אֲטָמִים׃ וַיִּבֶן עַל־קִיר הַבַּיִת יָצוּעַ סָבִיב אֶת־קִירוֹת
 הַבַּיִת סָבִיב לְהֵיכָל וּלְדַבִּיר וַעֲשֵׂה צִלְעוֹת סָבִיב׃ הַיָּצוּעַ הַתַּחְתּוֹנָה חֲמֵשׁ בְּאֲמָה רַחְבָּהּ וְהַתִּיכְנָה
 שֵׁשׁ בְּאֲמָה רַחְבָּהּ וְהַשְּׁלִישִׁית שִׁבְעֵ בְּאֲמָה רַחְבָּהּ כִּי מִגְרַעוֹת נָתַן לְבַיִת סָבִיב חוּצָה׃ לְבֵלְתֵי
 אֵלֹו בְּקִירוֹת הַבַּיִת׃ וְהַבַּיִת בְּהַבְּתָהּ אֲבָן שִׁלְמֹה מִסַּע נִבְנָה וּמִקְבוֹת וְהַגְּרוֹן כָּל־
 כָּלִי בְרוֹךְ לֹא־נִשְׁמַע בְּבַיִת בְּהַבְּתָהּ׃ פֶּתַח הַצִּלְעַ הַתִּיכְנָה אֶל־כַּתֵּף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוֹלִים
 יַעֲלוּ עַל־הַתִּיכְנָה וּמִן־הַתִּיכְנָה אֶל־הַשְּׁלֹשִׁים׃ וַיִּבֶן אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת־הַבַּיִת גָּבִים
 וְשֹׁדֶרֶת בְּאַרְזִים׃ וַיִּבֶן אֶת־הַיָּצוּעַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חֲמֵשׁ מֵאוֹת קוֹמְתוֹ וַיֵּאחֲזֵו אֶת־הַבַּיִת בְּעֵצֵי
 אַרְזִים׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־שִׁלְמֹה לֵאמֹר׃ הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אַתָּה בָּנָה אִסֵּר
 תֵּלֶךְ בַּחֲקָתִי וְאֶת־טוֹשֶׁפְטִי תַעֲשֶׂה וְשִׁמְרַת אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לֵלְכַת בְּהֵם וְהִקְמַתִי אֶת־דְּבַר־יְהוָה
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ׃ וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱוֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ *
 וַיִּבֶן שִׁלְמֹה אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ׃ וַיִּבֶן אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת מִבַּיְתָהּ בְּצִלְעוֹת
 אַרְזִים מִקְרָקַע הַבַּיִת עַד־קִירוֹת הַסַּפֵּן צִפָּה עַץ מִבַּיִת וַיֵּצֵף אֶת־קְרָקַע הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת בְּרוֹשִׁים׃
 מִירְכַתוֹ וַיִּבֶן אֶת־עֲשָׂרִים אֲמָה מִירְכַתוֹ הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת אַרְזִים מִדְּהַקְרָקַע עַד־קִירוֹת וַיִּבֶן־לוֹ מִבַּיִת
 לְדַבִּיר לְקֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים׃ וְאַרְבַּעִים בְּאֲמָה הָיָה הַבַּיִת הוּא הַיֵּיכָל לִפְנֵי׃ וְאַרְזוֹ אֶל־הַבַּיִת
 מִנִּימָה מִקְלַעַת פְּקָעִים וּפְטוּרֵי צִצִּים הֶבֶל אֲרֹז אֵין אֲבָן נְרָאָה׃ וְדַבִּיר בְּתוֹךְ־הַבַּיִת מִסְּנִימָה
 הַקִּין לַתֵּת שֵׁם אֶת־אֲרֹז בְּרִית יְהוָה׃ וּלְפָנָי הַדְּבִיר עֲשָׂרִים אֲמָה אַרְבֹּו וְעֲשָׂרִים אֲמָה רַחֲבֵי
 וְעֲשָׂרִים אֲמָה קוֹמְתוֹ וַיֵּצֵף וְזָב סָגוֹר וַיֵּצֵף מוֹבַח אֲרֹז׃ וַיֵּצֵף שִׁלְמֹה אֶת־הַבַּיִת מִסְּנִימָה
 וְזָב סָגוֹר וַיַּעֲבֵר בְּרִיתִיקוֹת זָב לִפְנֵי הַדְּבִיר וַיֵּצֵף וְזָב׃ וְאֶת־כָּל־הַבַּיִת צִפָּה זָב עַד־רֵתֶם

אמרת הרומה

1

יציע ל פני הבית הציעה

יציע ל ושדרת בארזים

ע"כ

ברחוקות

סכח חספס התלה חסכולפ ונכנסם סל'לף כדנש רל'ק כפירוט ומלול דף ק"ג: שנים חדשים נקרא ספרים כ"ו ושנים כו"ג וכיום סוף ו: ככב רל'ק סכוח כמו וכסו: ואדנורם אין כד'לם תאריך ככ"י: שקפים סל'ל רמיה: יצוע יציק'ק: היצוע סכית'ק: פתח הצלע חלרי: ובלולום פכח כו"ג פס הדגם: היצוע סל'יע'ק: מירכותו מירכמ'ק: ויבן לו מבית לדביר כפירוטים סל'ל וי'ר וכן סוף סל'ל סתמו סל'וארם נדבר כ' מ' של' ו' חסר ופיהן וחסכון מל' כמ' ונ' מל' כו'ל לרבר (יחוסכ י'ג) דל'ין קדמ'ה חסר: ברחוקות ברפוקות'ק: סקוצת 26 I N ין

בַּל־הַבַּיִת וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־לְרֹבֵד עָפָה זָהָב׃
 וַיַּעַשׂ בְּרֹבֵד שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי־
 שֹׁמֶן עֵשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ׃ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת כָּנָף הַכְּרוּב הָאֶחָד וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת כָּנָף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי
 עֵשֶׂר אַמּוֹת מְקַצּוֹת כַּנָּפוֹ וְעַד־קִצּוֹת כַּנָּפוֹ׃ וַיַּעַשׂ בְּאִמָּה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי מִדָּה אַחֶרֶת וַיִּצַּב
 אֶחָד לְשְׁנֵי הַכְּרוּבִים׃ קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֵשֶׂר בְּאַמָּה וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי׃ וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּרוּבִים
 בְּרוֹד וְהַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרְשׂוּ אֶת־כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים וַתִּגַּע כַּנְּף־הָאֶחָד בְּקִיר וְכַנְּף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי
 נִגְעַת בְּקִיר הַשֵּׁנִי וַכִּנְפֵיהֶם אֶל־תּוֹךְ הַבַּיִת נִגְעַת כָּנָף אֶל־כָּנָף׃ וַיִּצַּף אֶת־הַכְּרוּבִים זָהָב׃ וְאֵת
 עַל־קִירוֹת הַבַּיִת מִסָּב וְקָלַע פְּתוּחֵי מְקַלְעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְרֹת וּפְטָרֵי צִיצִים מְלַפְּנִים וְלַחֲצִיצוֹן׃
 וְאֵת־קִרְקַע הַבַּיִת צָפָה זָהָב לַפְּנִימָה וְלַחֲצִיצוֹן׃ וְאֵת פֶּתַח הַרְבִּיר עָשָׂה דְּלָתוֹת עֲצֵי־שֹׁמֶן הָאֵיל
 מְזוּזוֹת חֲמִשִּׁית׃ וְשֵׁתִי דְּלָתוֹת עֲצֵי־שֹׁמֶן וְקָלַע עֲלֵיהֶם מְקַלְעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְרֹת
 וּפְטָרֵי צִיצִים וְצָפָה זָהָב וַיִּרַד עַל־הַכְּרוּבִים וְעַל־הַתַּמְרוֹת אֶת־זָהָב׃ וְכֵן עָשָׂה לַפֶּתַח הַיְיָכֵל
 מְזוּזוֹת עֲצֵי־שֹׁמֶן מֵאֵת רַבְעִית׃ וְשֵׁתִי דְּלָתוֹת עֲצֵי כְרוּשִׁים שְׁנֵי צַלְעִים הַדְּלֵת הָאֶחָת גְּלִילִים
 וְשְׁנֵי קְלָעִים הַדְּלֵת הַשֵּׁנִית גְּלִילִים׃ וְקָלַע כְּרוּבִים וְתַמְרוֹת וּפְטָרֵי צִיצִים וְצָפָה זָהָב מִיֹּשֶׁר
 צַל־הַמַּחֲקָה׃ וַיִּבֶן אֶת־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי גֹזִית וְטוּר בְּרֹתָת אַרְזִים׃
 וְשֵׁנִי הַרְבִּיעֵת יֶסֶד בֵּית יְהוָה בְּיָרֵחַ ז׃ וּבַשָּׁנָה הָאֶחָת עָשָׂה בְּיָרֵחַ כּוֹל הַיָּמָה הַחֲדָשׁ
 הַשְּׁמִינִי כָּל־הַבַּיִת לְכַל־דְּבָרָיו וְלְכָל־מַשְׁפָּטָיו וַיִּבְנֶהוּ שִׁבְעַת שָׁנִים׃ * וְאֶת־בֵּיתוֹ כָּנָה שְׁלֹמֹה מִשְׁפַּטֵּי
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְכַל אֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃
 וַיִּבֶן אֶת־בֵּיתוֹ יַעַר הַלְּבָנוֹן מֵאָה אֵמָה אַרְכּוֹ
 וְחֲמִשִּׁים אֵמָה רָחְבוֹ וְשִׁלְשִׁים אֵמָה קוֹמָתוֹ עַל אַרְבַּעַת טוּרֵי עַמּוּדֵי אַרְזִים וְכִרְחוֹת אַרְזִים
 עַל־הָעַמּוּדִים׃ וְסָפֵן בָּאֵרוֹ מִמַּעַל עַל־הַצֵּלְעֹת אֲשֶׁר עַל־הָעַמּוּדִים אַרְבַּעִים
 וְחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר הַטּוּר׃ וְשִׁקְפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמַחֲזֵה אֶל־מַחֲזֵה שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים׃
 וְכָל־הַפְּתָחִים וְהַמְזוּזוֹת רַבְעִים שִׁקְףָה וּמוֹל מַחֲזֵה אֶל־מַחֲזֵה שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים׃ וְאֵת אֹלָם
 הָעַמּוּדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים אֵמָה אַרְכּוֹ וְשִׁלְשִׁים אֵמָה רָחְבוֹ וְאֹלָם עַל־פְּנֵיהֶם וְעַמּוּדִים וְעַב
 עַל־פְּנֵיהֶם׃
 וְאֹלָם הַכֶּסֶף אֲשֶׁר יִשְׁפָּט־שָׁם אֵלֶם הַמַּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפֵן בָּאֵרוֹ מִהַקְּרָקַע עַד־הַקְּרָקַע׃ וּבֵיתוֹ
 אֲשֶׁר־יָשַׁב שָׁם חָצַר הָאֶחָת מִבַּיִת לְאֹלָם כַּמַּעֲשָׂה הַזֶּה הָיָה וּבֵית יַעֲקֹב לְבֵרֶת־פְּרֵעָה אֲשֶׁר
 לְקַח שְׁלֹמֹה בְּאֹלָם הַזֶּה׃ כָּל־אֵלֶף אַבְנִים יִקְרָת כַּמְדוֹת גֹּזִית מְנַרְרוֹת בְּמַגֶּרֶה סַבִּית וּמַחוּץ
 וּמִפְּסָד עַד־הַפְּתָחוֹת וּמַחוּץ עַד־הַחֲצֵר הַגְּדוֹלָה׃ וּמִיֶּסֶד אַבְנִים יִקְרָת אַבְנִים גְּדוֹלֹת אַבְנֵי
 עֵשֶׂר אַמּוֹת וְאַבְנֵי שְׂמֹנֶה אַמּוֹת׃ וּמִלְּמַעְלָה אַבְנִים יִקְרָת כַּמְדוֹת גֹּזִית וְאֵרוֹ׃ וְהַחֲצֵר
 הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גֹּזִית וְטוּר בְּרֹתָת אַרְזִים וְלַחֲצֵר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְלְאֵלֶם
 הַבַּיִת׃ * וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר׃ בֶּן־אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא
 מִמְּטָה נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צִרִי חָרַשׁ נַחֲשֵׁת וַיְמַלֵּא אֶת־הַחֲכֵמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת
 לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בְּנַחֲשֵׁת וַיְבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלָאכָתוֹ׃ וַיִּצַּר אֶת־שְׁנֵי
 הָעַמּוּדִים

מִשְׁפָּטֵי

הַמַּטָּה וַיִּקְרָא לְמַסְרָד

מִקְצוֹת כַּנְּפוֹ כַּסְפִּים מְדוּיָקִים מִן דָּגָשׁ כָּקוֹ׃ הַמַּחֲקָה כֶּסֶף כְּדָג כַּמָּה כַּסְפִּים מְדוּיָקִים וְהַקָּמָן רְבִיעִית׃ בְּרֹתָת מְלִינִי בַּיָּמִים הַכְּרוּבִים
 הַכֶּסֶף הָיָה מִן מִלָּה׃ וְכֵן לְקָמָן כַּסְפִּים׃ כָּל־הַבַּיִת יִסְפָּרִים סָבִיב כַּמְדוֹת וְכֵן כִּי הַכְּרוּבִים נִקְמָן׃ מִשְׁפָּטֵי מִשְׁפָּטֵי ק׃ אַרְזִים עַל הָעַמּוּדִים
 מִכְּסִיִּם מְדוּיָקִים מִלֵּא וְכֵן רֵאשִׁי כַּמִּי הַמְּסוּרָה שְׁמִינִי פְּאֵנִין כִּיֵּל חֲסִידִים׃ וְכַסְרֵי וַיִּקְבַּל בְּכַסֵּי סִימָסִם כַּסְרֵי׃ עַל הַצֵּלְעֹת הַכְּסִיִּים מִחֲלָפִים
 בְּמַקְבָּל חֲסֵר וְכַמְקָבָל מִלֵּא וְכֵן׃ אֲשֶׁר עַל הָעַמּוּדִים נִס זֶה מִלֵּא וְכֵן כִּי הַמְּסוּרָה וְכַסְפִּים מְדוּיָקִים׃ וְהַמְזוּזוֹת חִילּוּכִים רַבִּים יִס
 כַּסְפִּים׃ מִכַּסֵּי כַּמִּי הַמְּסוּרָה דְּרִיסָה כֵּל מִשְׁפָּטֵי לְכִיּוֹת מִלֵּא וְכֵן׃ קְדָמָה וְכַסֵּר וְכֵן׃ נִמְרָס׃ וְעַמּוּדִים וְעַב עַל פְּנֵיהֶם זֶה מִן יָמֵי הַכְּסִיִּים׃
 וְטוּר בְּרֹתָת אַרְזִים מְקַלְמִים בְּרֹתָת מִלֵּא וְכֵן׃

רָבִב כִּי־יִהְיֶה בְּאֶרֶץ דָּבָר בִּי־יְהוָה שְׂדֵמֹן יִרְקֹן אֲרֻבָּה הַסִּיל כִּי יִהְיֶה כִּי יִצְרִיחוּ אִבְנֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 שְׁעָרָיו כְּלִטְנֵעַ כְּלִמְחֻלָּה: כְּלִתְפִלָּה כְּלִתְחֻנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל־הָאָדָם לְכָל עֶמֶק יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִרְעִין אִישׁ נֶנְעַ לִבּוֹ וּפְרֵשׁ כַּפָּיו אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה: וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁמַרְיָה
 וְכִלְחַת וְעִשִׂית וְנָתַת לְאִישׁ כַּכֹּל־דְרָכָיו אֲשֶׁר תִּדְרַע אֶת־לִבְבוֹ בִּי־אַתָּה יִדְעַת לְבָרֶךְ אֶת־לִבְבוֹ
 כְּלִבְנֵי הָאָדָם: לְמַעַן יִרְאֶה כָּל־הַיְּמִיִם אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתָּנִי: וְ
 גַם אֶל־הַנְּבִיִּי אֲשֶׁר לֹא־מַעֲסֶה יִשְׂרָאֵל הוּא וְכֹא מֵאֶרֶץ רְחֹקָה לְמַעַן שָׂמַךְ: כִּי יִשְׁמַעֲךָ אֶת־
 שְׂמֶךְ גְּדוֹל וְאַת־יִרְךָ רְחֹקָה וּרְעָה הַנְּטוּיָה וְכֹא וְהַתְּפִלָּל אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה: אַתָּה תִּשְׁמַע
 הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבַתְךָ וְעִשִׂית כְּכָל אֲשֶׁר־יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּבִיִּי לְמַעַן יִדְעִין כָּל־עַמֵּי הָאֶרֶץ אֶת־שְׂמֶךְ
 לִירְאָה אֶתְךָ כַּעֲסֶה יִשְׂרָאֵל וְלִדְעַת כִּי־שְׂמֶךְ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: וְ
 יֵצֵא עִמָּךְ לְמַלְחָמָה עַל־אִבְנֵי בְּרִדְךָ אֲשֶׁר תִּשְׁלַח וְהַתְּפִלְלוּ לַיהוָה דְּרֹךְ הַעִיר אֲשֶׁר בְּחִרְיָה
 כֹּה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשְׂמֶךְ: וְשָׁמַעַת הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחֻנָּתָם וְעִשִׂית מִשְׁפָּטָם:
 כִּי יַחְטְאוּ־לְךָ כִּי אִין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יַחְטָא וְאַנְפֹת כָּם וְנָתַתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וּשְׂבוּיִם שְׂבוּיִם אֶל־
 אֶרֶץ הָאוֹיֵב רְחֹקָה אוֹ קְרוֹבָה: וְהָשִׁיבוּ אֶל־לִבָּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְשָׁם וּשְׂבוּ וְהַתְּחַנְּנוּ אֵלֶיךָ
 בְּאֶרֶץ שְׂבוּיָם לֵאמֹר חַטָּאנוּ וְהִעֵוִינוּ רַשְׁעֵנוּ: וּשְׂבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל־לִבְכֶם וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ
 אוֹיְבֵיהֶם אֲשֶׁר־שְׂבוּ אִתָּם וְהַתְּפִלְלוּ אֵלֶיךָ דְּרֹךְ אֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתָּחַם הַעִיר אֲשֶׁר בְּחִירְיָה
 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשְׂמֶךְ: וְשָׁמַעַת הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבַתְךָ אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחֻנָּתָם וְעִשִׂית
 מִשְׁפָּטָם: וְסִלַּחַת לְעַמָּךְ אֲשֶׁר חָטְאוּ־לְךָ וְלְכָל־פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ־בְךָ וְנָתַתָּם
 לְרַחֲמִים לִפְנֵי שְׂבוּיָם וּרְחֻמִּים: כִּי־עַמָּךְ וְנַחֲלַתְךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִחוּץ כְּנָעַן
 הַבְּרִיטָל: לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחֹת אֶל־תְּחֻנָּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחֻנַּת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְשַׁמַּע אֲלֵיהֶם כְּכָל
 קְרָאִם אֵלֶיךָ: כִּי־אַתָּה הַבְּדִלְתָם לָךְ לְנַחֲלָה מִכָּל עַמֵּי הָאֶרֶץ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
 בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת־אַבְתָּנִי מִמִּצְרַיִם אֲדָנִי יְהוָה: וַיְהִי וּבְכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִלָּל אֶל־
 יְהוָה אֵת כְּלִתְפִלָּה וְהַתְּחֻנָּה הַזֹּאת קָם מִלְּפָנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה מְבָרַע עַל־בְּרָכָיו וּכְפִיו פָּרַשְׂוֹת
 הַשָּׁמַיִם: וַיַּעֲמֵךְ וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל קוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר: בְּרִידְךָ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מִנְּחֻלָּת
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכָל אֲשֶׁר דִּבַּר לֹא־נִפְלָא דָבָר אֲדָר מִכָּל הַבְּרִי וְהַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ:
 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר דִּוָּה עִם־אַבְתָּנִי אֶל־עֵינֹכֵנוּ וְאֶל־יִטְשֵׁנוּ: לְהַטּוֹרָה
 לְבַכְּנוּ אֱלֹהֵינוּ לִלְכַת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וּחֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אַבְתָּנִי: וַיְהִי
 דְבַר אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הַתְּחַנְּנִיתִי לִפְנֵי יְהוָה קָרְבִּים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חַסֵּם וְדִלִּילָה לְעִשׂוֹת מִשְׁפָּט
 עֲבָרָה וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאֶרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 אִין עוֹד: וְהָיָה לְבַבְכֶם שְׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכַת בְּחֲקָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו כִּי־יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:
 וְהַסִּלְךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וּבָחִים זָבַח לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֵת זָבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח
 לַיהוָה בְּקָר עֶשְׂרִים וְשָׁנִים אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וַיַּחֲנֵכֵנוּ אֶת־בַּיִת יְהוָה הַסִּלְךָ וְכָל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: בַּיּוֹם הַהוּא קָרַשׁ הַסִּלְךָ אֶת־תֵּיֶדֶךָ הַחֲצָר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שֵׁם אֶרֶץ
 הָעֵלָה וְאֶת־הַפְּנֹחָה וְאֵת חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבֵּחַ הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטַן מְרַבִּיל אֶת־
 הָעֵלָה

שְׂבוּ ד' מִשְׁפָּט הַלֵּוִי וְיִמִּין מִכְרֵם דְּבָרֵי הַיָּמִים כ' כ"ה: אֲשֶׁר בְּנִיתִי בְּנִיתִי ק': וְשָׁמַעַת הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבַתְךָ כְּסִם הַיָּד וְכָל כְּרֵפֵי
 כָּל קְרָאִם הַיָּד וְכָל הַנְּטוּיָה: לֵךְ לְנַחֲלָתְךָ כִּן כְּתוּב בְּסִפְרֵי־מִכְרֵם נְגִימָה: וְהַסִּלְךָ וְכָל יִשְׂרָאֵל כְּסִם נְסִימָה מִסִּלְךָ:
 חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים הַסִּלְךָ לִפְנֵי הַיָּד וְכָל מִכְרֵם מִסִּלְךָ:

העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים : ויעש שלמה בעת ההוא ואת החג וכל ישראל
עמו קהל גדול מלבוא חמת ו עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים
ארבעה עשר יום : ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים
וטובי לב על בלהטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו : *
ויהי נכלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ
לעשות :

ע"כ

24
10 14 15 2
אמת 16 17 18 19 20 21 22 23 24

וירא יהוה א שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון : ויאמר יהוה אליו שמעתי את
תפלתך ואת תחנונתך אשר התהננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשמי שמי
שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים : ואתה אסתלק לפני כאשר הלך דוד אביך
בתסלבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפטי תשמר : והקמתי את
כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יקרת לך איש מעל
כסא ישראל : אם שוב תשבך אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי
לפניכם והלכתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם : והכרתי את ישראל מעל פני
הארץ אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישרא למשל
ולשוננה בכל העמים : והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושק ואמרו
עלמה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה : ואמרו על אשר עובו את יהוה אלהים
וישתחו אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחוקו באלהים אחרים וישתחוו להם ועבדו עליהם
הביא יהוה עליהם את בלהרעה הזאת :

ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך :
חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברזשים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך
שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל : ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן
לו שלמה ולא ישרו בעיניו : ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם
ארץ כבול עד היום הזה : וישלח חירם למלך מאה ועשרים כפר זהב : ויהי
דבריהם אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המזבח ואת חומת
ירושלם ואת חצר ואת מגדו ואת גזר : פרעה מלך מצרים עלה וילכד ארתיגור וישרפה
באש ואת הבנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה : ויבן שלמה את
תרמר קנז ואת בית חרן תחתון : ואת בעלת ואת תמר בפרבר בארץ : ואת כל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ואת עיר הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות
בירושלם ובבנין ובכל ארץ ממזלותו : בלהעם הנותר מדהאמרי החתי הפרזי
החתי

ויברן ה"ט כסא כמנחנו : שסחים וסוים לב ככל ספרים כ"ו ודטסיס וטניס אלגיל ודכוסים אמרוכיס אלרז ולא טוב דכבר : וסברו דל"ס
פלכיל ככל הספרים : לארץ הזאת נכסח לכד והגלגל סמוך : ויחוקו ככל ספרים הכרתייקים ספר י"ד וכן הוא על פי הסבורה כפרסם וירא
ואף על פי שהיה יחיד בנפשו כמסרה זו אין חלק בה : וישתחוו וישתחוו : ובזהב לכל הכסף : דכפנין כסין דסניורין כל וקריון כלל
מסורם סוף סרסמ מרומם : הספר מדחק ושיין מ"ש בלניאל כ" של הזממין : וכבר כרסם כל וירא זכרד אמ סבר סוגליו ר' אומר זו מרמוד
אשריו כל פי שרואה נחלסיה של מרמוד סהיה סוקמפ כסכי חרככות וכ"ו : והכי איהא כליכה דכפי כסוק גלס פ' יירושלמי פ' ר' דכספיה וסוק
פ"ק דינפוט אין סקללים נריס מן המרמודיים וכ"ו ומו אמריכן הסם סמולין ישראל דענדיו וימא סנא כי מריב מרמוד : וכמברס' גל' ב' ח'
דנמלכ' כתיב את מחר ומרמוד קריין וזהו ססנינו כינפוט אין סקלכיס נריס מן המרמודיים וכ"ו ככרסמ עקידס עסרש ססורו לכוכסיהם על ישראל
ולפי שהעירו סלמס וימחלמו לרסס ככוק על כן ככמכ כמלכיס מחר לסון חמורה סכיה לרס לעסופ לישראל הסד סססס עמסס סלמס כככס לרס כרד
מרמוד : ומסוס סלמס לא ככמכ כאל חמר לא מדמר כלוסר פיר סכוסיס קכל לככוד סלמס סליין ככוד סלמס לומר כאל סוף ככס כרד סמירלו זו וקלכו
ט על כן כככ מדמור ולא עמור גשיין יכה גולר נב"ו סס סימין : ו"ס מ"ש סוף כרספ וירא כככוק וירש זכרן : אמ סבר מיכ"ו :

ושלשתי

הָיָו וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה׃ בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נָתַח אַחֲרֵיהֶם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־
 יָבְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחְרִימָם וַיַּעֲלֶם שְׁלֹמֹה לְמַסַּעֲבֹד עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַח
 שְׁלֹמֹה עִבֵר כִּי־הִים אֲנֹשִׁי הַמַּלְחָמָה וְעַבְדָּיו וְשָׂרָיו וְשֹׁלְיָיו וְשָׂרֵי רֶכֶב וּפָרָשָׁיו׃ אֱלֹהִי
 שָׂרֵי הַנְּצָבִים אֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכָה לְשֹׁמֵרֵי חֲמִשִּׁים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת הַרְדִּים בַּעֲסֵי הַעֲשִׂים בַּמַּלְאכָה׃
 אַךְ בַּת־פָּרַעִיהַ עֲלֵתָה מַעִיר דָּוִד אֶל־בֵּיתָהּ אֲשֶׁר־בְּנִיהַ לָּהּ אִם בָּנָה אֶת־הַמְּלוּאִ׃ וְהַעֲלֵה שְׁלֹמֹה
 שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בְּשָׁנָה עֲלוֹת וְשַׁלְמִים עַל־הַמּוֹבַח אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהִקְטִיר אֹתוֹ אֲשֶׁר לְפָנָיו
 יְהוָה וְשָׁלַם אֶת־הַבַּיִת׃ וְאִנִּי עֹשֶׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֵצִיוֹן־גִּבֹר אֲשֶׁר אֶת־אֵלוֹת עַל־שִׁפְתֵי יִסֵּךְ
 סִיף בְּאָרֶץ אַחֲזִי׃ וַיִּשְׁלַח חִירָם בְּאִנִּי אֶת־עַבְדָּיו אֲנֹשִׁי אֲנִיּוֹת יְדַעֵי הַיָּם עִם עַבְדֵּי שְׁלֹמֹה׃
 אִבְיָאוּ אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשֶּׁם זָהָב אַרְבַּע־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר וַיָּבֵאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ *
 וּמִלֶּכֶת־שֶׁבָא שָׁמְעַת אֶת־שְׁמֵעַ שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יְהוָה וַתֵּבֵא וַתִּבְנֶה לְנַפְתּוֹ בַּחֲרוּת׃ וַתֵּבֵא
 יְרוּשָׁלַיִם בַּחֲלוֹל כְּכֹד מֵאֹד גַּמְלִים נְשֹׂאִים בְּשִׁמְסִים וְזָהָב רַב־מְאֹד וַאֲכֵן יָקָרָה וַתֵּבֵא אֶל־שְׁלֹמֹה
 וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבָּבָהּ׃ וַיַּגְדֵּלָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ לֹא־הָיָה דָבָר
 וַיַּעֲלֶם מִדְּהַפְלֵךְ אֲשֶׁר לֹא הֵגִיד לָּהּ׃ וַתֵּרָא מִלֶּכֶת־שֶׁבָא אֶת כָּל־חֲכֻמַּת שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר
 בָּנָה׃ וַיֵּמָאֵל שְׁלֹחֲנוּ וַיִּמְשַׁכּוּ עַבְדָּיו וַמְעַמְד מִשֶׁרְתָיו וַיַּמְלִכֵם בָּשָׂרָם וַיִּמְשְׁקוּ וַעֲלָחוּ אֲשֶׁר יַעֲלֶה
 בַּיִת יְהוָה וְלֹא־הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ׃

וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵמַת הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמְעֵתִי בְּאָרְצִי עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חֲכֻמָּתְךָ׃ וְלֹא־
 הָאֵמַנְתִּי לְדְבָרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתֵּרָאֵנָה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא־הִגְדַּלְתִּי הַחֲצִי הַזֶּה מֵהַכֹּמֵד׃ וּמִזֶּכֶר
 אֶל־הַשְּׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמְעֵתִי׃ אֲשֶׁר־י אֲנִשְׁךָ אֲשֶׁר־י עַבְדְּךָ אֱלֹהֵי הָעַמִּים לְפָנֶיךָ תִּמְדֵּי הַשְּׂמוּעִים
 אֶת־חֲכֻמָּתְךָ׃ יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בָּךְ לְתַתֶּךָ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יְהוָה
 אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵי וַיִּשְׁיַמְךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט וְצִדְקָה׃ וַתֵּתֵן לְמֶלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר
 זָהָב וּבְשִׁמְסִים הַרְבֵּה מְאֹד וַאֲכֵן יָקָרָה לֹא בָא בְּבָשָׂם הַחַיִּי עוֹד לְדָבַר אֲשֶׁר־נָתַתָּה מִלֶּכֶת־שֶׁבָא
 לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וְגַם אֲנִי חִירָם אֲשֶׁר־נִשְׂאִי זָהָב מֵאוֹפִיר הָבִיא מֵאוֹפִיר עֵצֵי אֶלְמָנִים
 הַרְבֵּה מְאֹד וַאֲכֵן יָקָרָה׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֵצֵי הָאֶלְמָנִים מִסַּעַר לְבַיִת־יְהוָה וּלְבַיִת הַמֶּלֶךְ
 וּכְנֹזוֹת וְנִבְלִים לְשָׂרִים לֹא בְּאִכֹּן עֵצֵי אֶלְמָנִים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמִלֶּכֶת־שֶׁבָא אֶת־כָּל־חֲפֻצָּהּ אֲשֶׁר שְׁאַלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן־לָּהּ כִּי־הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה וַתִּפֵּן וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא וְעַבְדֶּיהָ׃ וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא לְשְׁלֹמֹה
 בְּשָׁנָה אַחַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וְשֵׁשׁ כֶּפֶר זָהָב׃ לְבַד מֵאַנְשֵׁי הַתָּרִים וּמִסַּחַר הַרְכָּלִים וּכְל־
 מְלָכֵי הָעָרִב וּפְחוֹת הָאָרֶץ׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֲתִים צֶנֶה זָהָב שְׁחֹטֵט שֵׁשׁ־מֵאוֹת וַרְבֵּב
 יַעֲלֶה עַל־דְּחַצְנֵה הָאָחַת׃ וַיִּשְׁלַח־מֵאוֹת מְנַגִּים זָהָב שְׁחֹטֵט שְׁלֹשָׁת מְנַגִּים זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַפְּנֵן
 הָאָחַת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן׃

וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כַּפֵּאֲשֵׁן גְדוֹל וַיַּצְפֶּהוּ זָהָב מֵאוֹפִי׃ שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסֵּא וְרֵאש־עֲגוֹל לְכִסֵּא מֵאֲחֵרָיו
 וַיִּרְתֵּן

ושלישית ברוב הכרוניקים מלא י"ד : אשר בנה לה ככ"ט כמליך ונתקף נספריים כ"ו וכדמפסיים יספריים נבנל : והקשר אהי נקמת ספריים
 כמובן אהי ומשנת הול : אשר את מלות נספריים מדוייקים חסר י"ד ואלו ו"ו כמי וכסר מליו לוי וכתיב כן : וחבא ירושלמה ה' ל' מנכון
 ספריים י"ד וסימן כסר נכ"י יספריים רים סימן ל"ו : וחבא אל שלמה נדפוס יסן כמובן אל המלך שלמה וסינוס הול : ויגד לה שלמה כג"מל
 נסבול ל' כנרי כמו מוא נקמת נדפוסים חלטים : משרסו ספריים ק : וישוטר למלך נקמת ספריים חסר י"ד וכרונון מלא : אשר נתנה
 מלכת שבא סל"ט כמלרף כמיוון נכסכין : שש מאות ששים כחילומיכ"ל ונ"ט נדפוסים וכ"ה ישיין כסבול לבל' וחוססני לשפות כי ככל ספרי
 נדפוסים ו"כ"ה ישיין נצרו ונ"ט המלקקיים מלנקבות שש כנרי ופועך לבל' זכ"ה"ל מ"ו מלמיל כסבול כש"ש הכה :

יָדַת מָזָה וּמִזָּה אֶל-מָקוֹם הַשָּׁבֶת וּשְׁנַיִם אַרְיוֹת עָמְרִים אֶצֶל הַיְדוּת : וְשְׁנַיִם עֶשֶׂר אַרְיוֹסִים עָמְרִים שֶׁם עַל-שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מָזָה וּמִזָּה לֹא-נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל-מַמְלָכוֹת : וְכָל כְּלֵי מִשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שֶׁלְמָה זָהָב וְכֹל כְּלֵי בִית-יָעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אִין כְּסָף לֹא נֶחֱשַׁב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לְמִאֲמֹדָה : כִּי אֲנִי תְרִשִׁישׁ לְמֶלֶךְ בַּיּוֹם עַם אֲנִי חִירָם אַחַת לְשָׁלֹשׁ שָׁנִים תְּבוּאָה אֲנִי תְרִשִׁישׁ נְשִׂאת זָהָב וְכֶסֶף שְׁנֵהָבִים וְקִפְּיִם וְתַכְּשִׁימִים : וַיַּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִכָּל מְלָכֵי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹר וּלְחַכְמָה : וְכָל-הָאָרֶץ סִבְקָשִׁים אֶת־פָּנָיו שְׁלֹמֹה לְשִׁמֹּעַ אֶת-חַכְמֹתָיו אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ : וְהָמָּה מִבְּיָאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלֵי כֶסֶף וְכֹלֵי זָהָב וְשִׁלְמוֹת וְנֶשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים וַפְרָדִים דְּבַר-שָׁנָה בְּשָׁנָה :

וַיֵּאסֶף שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפְרָשִׁים וַיְהִי-לּוֹ אֶלֶף וָאַרְבַּע-מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנַיִם-עֶשֶׂר אֶלֶף פְּרָשִׁים וַיִּנְחַם כְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעַם-הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם : וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת-דָּבָרְכָם בִּירוּשָׁלַם כַּאֲבָנִים וְאֶת-הָאָרְיוֹסִים נָתַן כְּשִׁקְמִים אֲשֶׁר-בְּשִׁפְלָה לְרֶבֶב : וּמוֹצֵא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לְשֹׁלֹמֹה מִמִּצְרַיִם זְמָקוֹה סַחְרֵי הַמֶּלֶךְ יִקְחוּ מְקוֹה כְּמַחִיר : וְתַעֲלֶה וְתוֹצֵא מִרְכַּבְהָ מִמִּצְרַיִם כֶּשֶׁשׁ מֵאוֹת כְּסָף וְסוּסִים בְּחֻמָּשִׁים וּמֵאָה וְכֵן לְכָל-מְלָכֵי הַחִתִּים וּלְמְלָכֵי אֲרָם בִּירֶכָם יֵצְאוּ : וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָהָב נְשִׁים נִכְרִיּוֹת רַבּוֹת וְאֶת-בָּת-פָּרַעַה מַזְאִיבוֹת עַמְּנוּיֹת אֱלֹמִית צִרְיִית חֲתִית : מִן-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָמַר-יְהוָה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-תִבְאֹו בָהֶם וְהֵם לֹא-יִבְאֹו בָכֶם אַךְן יִטּוּ אֶת־לְבַבְכֶם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם בָּהֶם דָּבַק שְׁלֹמֹה לְאֹהֲבָה : וַיְהִי-לּוֹ נְשִׁים שְׁרוֹת שִׁבְעַת מֵאוֹת וּפִילֹגְשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּטּוּ נְשָׁיו אֶת־לְבָבוֹ : וַיְהִי לָעַת וְקִנְתָּ שְׁלֹמֹה נְשָׁיו הַטּוֹת אֶת־לְבָבוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים וּלְאֹהֲרָה לְבָבוֹ שֶׁלֶם עַם-יְהוָה אֱלֹהָיו כְּלָבָב דָּוִד אָבִיו : וַיִּלְכֶּד שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי עֲשׂוֹתָת אֱלֹהֵי צִרְיָיִם וְאַחֲרֵי מַלְכָם שַׁקָּץ עַמְּנִים : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה וְלֹא מָלָה אַחֲרֵי יְהוָה כְּדוֹד אָבִיו : אִזּוּ יִבְנֶה שְׁלֹמֹה בַּמָּה לְכַמוֹשׁ שַׁקָּץ מוֹאָב כְּחָר אֲשֶׁר עַל-פָּנָיו יְרוּשָׁלַם וּלְמֶלֶךְ שַׁקָּץ בְּנֵי-עַמּוּן : וְכֵן עָשָׂה לְכָל-נְשָׁיו הַנִּכְרִיּוֹת מִקַּטְיֹרוֹת וּמוֹבָחוֹת לְאֹהֲרָה : וַיִּתְאַמֵּן יְהוָה בְּשִׁלְמוֹה פִּי-נְטָה לְבָבוֹ מִעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְרָאָה אֱלֹהֵי עַמְּמִים : וַצִּוָּה אֱלֹהֵי עַל-דָּבָר הַזֶּה לְבַלְתִּי-לָכֵת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים וְלֹא שָׁמַר אֶת אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה לְשֹׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר הִיִּתְהַזְּאת עִמָּךְ וְלֹא שָׁמַרְתָּ בְּרִיתִי וְחַקְתִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי עֲלֶיךָ קִרַע אֶקְרַע אֶת-הַמַּמְלָכָה מֵעָלֶיךָ וְנִתְחַיָּה לְעַבְדְּךָ : אַךְ-בְּיָמֶיךָ לֹא אֶעֱשֶׂנָה לְמַעַן דָּוִד אָבִיךָ מִיִּד בְּנֶךָ אֶקְרַע עִנָּה : רַק אֶת-כָּל-הַמַּמְלָכָה לֹא אֶקְרַע שְׁבַט אַחַד אֶתֵּן לְבְנֶךָ לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחָרְתִּי : וַיִּקַּם יְהוָה שְׁמוֹן לְשֹׁלֹמֹה אֶת-הָדָד הָאֲדָמִי מוֹרַע הַמֶּלֶךְ הוּא בְּאָרוֹם : וַיְהִי בַהֲיוֹת דָּוִד אֶת-אֲדָרוֹם בַּעֲלוֹת יוֹאָכָב שֶׁר הֵצִיֵא לְקַבֵּר אֶת-יְהוֹרָם וַיָּדַךְ בְּלִי-זָכָר בְּאָרוֹם : כִּי-שֶׁשַׁת חֳדָשִׁים יָשַׁב-שָׁמָּה וַיֵּאָבֵב וְכָלֵי יִשְׂרָאֵל עַרְוֵה-הַכְּרִית כְּלִי-זָכָר בְּאָרוֹם : וַיִּבְרַח אֲדָר הוּא וְאַנְשֵׁים אֲרָמִים מֵעַבְדֵי אֲבִיו אֶתֵּן לְבוֹא מִצְרַיִם וְהָדָד נָעַר קָטָן : וַיִּקְמוּ סַמְרָן וּבְאֹו פֶּאֶרְן וַיִּקְחוּ אַנְשֵׁים עַמְּם מִפֶּאֶרְן

לא נחשב אין מלך בנין : וחמס סביאים סימן פלטים והמה מביאים ר"כ והם מביאים וכל סכום סימן כמה ישאו אל הכסף וכו' וכל יסמטיו : וחמס סביאים יש מחלוקת בספרים בעליו או חיבור יוד קדמא ומספורת ירמיה סוף סימן ין נראה שהוא מלא שלם נחמס זה סוף סימן דחסיין וי"ד כלילא דביא : ומאבינות עמנויות ארמית צרנית חתית נחמסיבוס סלון רבו החילופים בספרים אס חסרים וכו' נכר וי"ד או פלטים ובניסוקא כ"י נחמס של כל או וי"ד לית חסר וכו' חסר כרוב ספרים מרוויקים שזי מיוצב הרמזות מלטים ושלם אחרונות חסרים ומלכ הוא כחית מלא גס וכו' קדמא כ"י לא נחמס עם חסרים וכו' כלילא נחמס בחרות נחמס ר"ת : ונחמסול דף ר"ת נחמס עם עמנויות נחמס קמין וכן הוא בספרים מרוויקים לא קמין לכד או נחמס כמו נחמס נחמס קדמוסי : דבק ג"כ כ"י כחית נחמס וכו' ר"י יונה כל הרמזים עם חסרים סבלו קמן מלא נחמס כחמס מליו רל"ק נחמסול סקל צלל ולא מלאויו כן בכל הספרים מרוויקים כ"י אס נחמס : ופילגשום נחמס ספרים מלא למלא ונחמס חסר וי"ד קדמא : וכן כחמס למי מה סמנפי נחמס י"ס : ויקם ה' ששן נחמס נחמס יש סמק בין חסס לששן וכוון היה הדבר שלא יבא נראה כחומר נחמס חכל נחמס יחסי א"ככל : נס לא נחמס נחמס דכביאים : אבדת אדר צל"ק ונשלי למין וסמחיים נכ"ל רל"ק :

וּבָאוּ מִצְרַיִם אֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וַיִּתְּדְלוּ בֵּית וְלֶחֶם אָמַר לוֹ וְאָרֶץ נָחַן לוֹ : **וַיִּמְצָא**
 הַרְדּוֹ חֵן בְּעֵינֵי פְּרָעָה מְאֹד וַיִּתְּדְלוּ אִשְׁרָה אֶת-אֲחֹזֶרֶת אִשְׁתּוֹ אַחֹת תַּחֲפְנִים הַגְּבִירָה : וַתִּלְדֶּה
 לוֹ אַחֹת תַּחֲפְנִים אֵת גִּנְבַת בְּנֹו וַתִּנְמְלֶהוּ תַּחֲפַנִּס בְּתוֹךְ בֵּית פְּרָעָה וַיְהִי גִנְבַת בִּית פְּרָעָה
 בְּתוֹךְ בְּנֵי פְּרָעָה : וְהָרַד שָׁמַע בְּמִצְרַיִם כִּי-שָׁכַב דָּוִד עִם-אֲבֹתָיו וְכִי-יָמַת יוֹאָב שִׂרְיֵה-צְבָאָה
 וַיֹּאמֶר הָרַד אֶל-פְּרָעָה שְׁלַחְנִי וְאֶלֶךְ אֶל-אֶרֶץ : וַיֹּאמֶר לוֹ פְּרָעָה כִּי מִהֲאִתָּה חָסֵד עָלַי
 וַהֲנִי מִבְּקֵשׁ לִלְכַת אֶל-אֶרֶץ וַיֹּאמֶר וְלֹא כִי שְׁלַח תְּשַׁלַּחְנִי : וַיִּקַּס אֱלֹהִים לוֹ שְׂטֵן אֶת-
 רוּחוֹ בְּדָאִלִּידַע אֲשֶׁר בָּרַח מֵאֵת הַרְדְּעוֹר מֶלֶךְ-צִיבֹה אֲדִנְיוֹ : וַיִּקְבֹּץ עָלָיו אַנְשִׁים וַיְהִי שִׂרְיֵה-
 גִדָּד בְּרֹדֵג דָּוִד אֹתָם וַיִּלְכוּ רַמְשֶׁק וַיִּשְׁכּוּ בָּהּ וַיִּמְלְכוּ בְּרַמְשֶׁק : וַיְהִי שְׂטֵן לְיִשְׂרָאֵל כָּל-יְמֵי
 שְׁלֹמֹה וְאֶת-הַרְעָה אֲשֶׁר הָרַד וַיִּקַּץ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֶךְ עַל-אֶרֶס : וַיִּרְבַּעַם בְּךָ
 נִבְט אִפְרָתִי מִן-הַצִּרְדָּה וְשֵׁם אִמּוֹ צִרְעָה אִשָּׁה אֲלִמְנָה עֵבֶר לְשֹׁלֹמֹה וַיְרִים יָד בְּמֶלֶךְ : וַתֵּה
 הַדְּבָר אֲשֶׁר-הָרִים יָד בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּנָה אֶת-הַמְּלוּא סָגֵר אֶת-פְּרָץ עֵיר דָּוִד אָבִיו : וְהָאִישׁ
 יִרְבַּעַם גְּבוּר חָיל וַיְרָא שְׁלֹמֹה אֶת-הַנְּעֵר כִּי-עָשָׂה מְלָאכָה הָיָא וַיִּמְקַךְ אֹתוֹ לְכָל-סֹבֵל בְּיָדוֹ :
 וַיְהִי צַעַת הָיָא וַיִּרְבַּעַם יָצָא מִירוּשָׁלַם וַיִּמְצָא אֹתוֹ אֲחִיהַ רְשִׁילְנִי הַנְּבִיא
 יוֹסֵף : בְּדַרְךָ וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשֹׁלֹמֹה חֲדָשָׁה וַיִּשְׁנֶיהָ לְבָרִם בְּשָׂרָה : וַיִּתְּפֵשׂ אֲחִיהַ בְּשֹׁלֹמֹה הַחֲרָשָׁה
 אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרַעֲרֶה שְׁנַיִם עֶשֶׂר קָרְעִים : וַיֹּאמֶר לִירְבַּעַם קַח-לְךָ עֶשְׂרֵה קָרְעִים כִּי כֹה אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי קָרַע אֶת-הַמְּמֻלָּכָה מִיָּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי לָךְ אֵת עֶשְׂרֵה הַשְּׂבָטִים :
 וְהַשְּׂבֵט הָאֶחָד יִהְיֶה לְמַעַן עֲבָדִי דָוִד וְלַמַּעַן יִירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי בָּהּ מִכָּל שְׂבָטֵי
 יִשְׂרָאֵל : יַעַן אֲשֶׁר עֹזְבוּנִי וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַעֲשֻׁתֹת אֱלֹהֵי צַדִּיק לְכַמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב וְלַמְּלָכִם
 אֱלֹהֵי בְנֵי-עַמּוֹן וְלֹא-יִדְּלוּ בְּרַכְי לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי וַחֲקָתִי וּמִשְׁפָּטֵי כְּדוֹד אָבִיו : וְלֹא-
 אָקַח אֶת-כָּל-הַמְּמֻלָּכָה מִיָּדוֹ כִּי נִשְׂוִי אֲשַׁתְּנוּ כָּל יְמֵי חַיָּו לְמַעַן דָּוִד עֲבָדִי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי אֹתוֹ
 אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וַחֲקָתִי : וְלִקְחָתִי הַמְּלוּכָה מִיָּד בְּנֹו וְנָתַתִּיהָ לָךְ אֵת עֶשְׂרֵת הַשְּׂבָטִים :
 וְלִבְנֵי אֶתְנֶן שְׂבָט־אֶחָד לְמַעַן הִיֹּת-נִיר לְדָוִד-עֲבָדִי כָּל-הַיּוֹמִים : לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר
 בְּחַרְתִּי לִי לְשׂוֹם שְׂמֵי שָׁם : וְאַתָּה אָקַח וּמְלָכֶת כָּל אֲשֶׁר-תֵּאָוָה נַפְשֶׁךָ וְהִיֹּת מֶלֶךְ עַל-
 יִשְׂרָאֵל : וְהִיֹּת אֶסְתַּשְׁמַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֲצִיָּה וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי לְשֹׁמֵר
 חֻקֹּתַי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד עֲבָדִי וְהִיֹּתִי עִמָּךְ וּבְנִיתִי לָךְ בִּירוּשָׁלַם כַּאֲשֶׁר בְּנִיתִי לְדָוִד
 וְנָתַתִּי לָךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל : וְאַעֲנֶה אֶת-חֲרַע דָּוִד לְמַעַן וְאֵת אֶךְ לֹא כָּל-הַיּוֹמִים :
 וַיִּבְקֵשׁ שְׁלֹמֹה לְהִמִּית אֶת-יִרְבַּעַם וַיִּקַּס יִרְבַּעַם וַיִּבְרַח מִצְרַיִם אֶל-שִׁישַׁק מֶלֶךְ-מִצְרַיִם
 וַיְהִי בְּמִצְרַיִם עַד-יָמוֹת שְׁלֹמֹה : וַיָּחֵר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וּרְכֻמָּתוֹ הַלְּוָא-הֵם
 פְּתֻחִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה : וְהַיּוֹמִים אֲשֶׁר מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלַם עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים
 שָׁנָה : וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר בְּעֵיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֶךְ רְחַבְעָם בְּנֵי תַהֲתִיו : *
 וַיִּלֶךְ רְחַבְעָם שָׂכָם בִּי שָׂכָם בָּא כָּל-יִשְׂרָאֵל לְהַמְּלִיךְ אֹתוֹ : וַיְהִי בְּשָׁמְעוֹ יִרְבַּעַם

לשנים
וכן ה'

ב

וימקד אתו לכל מכל בית יוסף ומכאן נמשכים המצויים וימקד אתו מנכין
 הסמיל והמסורת מליו ב' וימקד מלואם את גדליהו (מלכים ב' כ"ט) ודין : צדנין לית כמיז כן כגון וברוכ סצרים חסר י' ד קלמאה וכן כיון כמ"ס
 בשוכטים י"ח : לדוד עבדו בספרים מדויקים כ"י לדוד הר' למ כחארך ונ"ס בחילוסים כי טסס נ"ר סוזו דמ"ב ז"ב : ואחך אקח במק"מ ספרי
 כ"י בספר מליו ל"ה זקף פתח וכרין לפיין ט"ס כ"ד כיש צביה פ"ו על כס אקח : אצוך הכ"ף רפה וכן בחסירת מלך נ' טכיס דנשים ימחל רפס י'
 חתה מדבר את כל - וחסה מסמט כמראה רפס : לשמור חקותי במק"מ ספרים מצויים מלא וי' וכן כיון ט"ס רחס'
 דרפס פולח וימקד וירמיס פתח ז"ד : ואענה הכ"ף כמ"כ ד"ק ככל חסריו : כי שכם בא כל ישראל מש סירגס וימקד מרי נשכס אתו
 כל ימקד מיווסק חס ושיין פ"ס כיומקד מיון כ"ג :

כִּן צִוָּה אֱלֹהִים בְּדַבַּר יְהוָה לֵאמֹר לֹא תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתַּדְּרִימִים וְלֹא תִשׁוּב בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר
הִלַּכְתָּ: וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְלֹא־שָׁב בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בְּהַ אֶל־בֵּית־אֵל: וַנְּבִיא אָחֵר
זָקֵן יָשָׁב בְּבֵית־לֹ וַיִּבְנֶה וַיִּסְפְּרוּ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַהַיּוֹם בְּבֵית־
אֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּסְפְּרוּ לְאֲבִיהֶם: וַיִּדְבַּר אֱלֹהִים אִיזֶה הַדְּבָר
הַזֶּה וַיִּרְאוּ בָנָיו אֶת־הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר הֵלֵךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה: וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו
חֲבֹשׁוּ־לִי הַחֲמוֹר וַיַּחֲבֹשׁוּ־לוֹ הַחֲמוֹר וַיִּרְכַּב עֲלָיו: וַיֵּלֶךְ אַחֲרָי אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּמְצְאוּהוּ יֹשֵׁב
תַּחַת הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲאֵתָה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּאת מִיְהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ
לֵךְ אִתִּי הַבַּיְתָה וְאָכַל לֶחֶם: וַיֹּאמֶר לֹא אוֹכַל לֶשׁוֹב אִתְּךָ וְלִבְנֵי אִתְּךָ וְלֹא־אֶכַל לֶחֶם וְלֹא־
אֲשַׁתְּךָ אִתְּךָ מִיִּם בַּמָּקוֹם הַזֶּה: כִּי־דִבַּר אֵלַי בְּדַבַּר יְהוָה לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא־תִשְׁתֶּה שֵׁם
מִיִּם לֹא־תִשׁוּב לִלְכַת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־הִלַּכְתָּ בָּהּ: וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם־אֲנִי נָבִיא כְמוֹךָ וּמִלֶּאךָ דִּבֶּר
אֵלַי בְּדַבַּר יְהוָה לֵאמֹר הִשְׁכַּח אִתְּךָ אֶל־בֵּיתְךָ וַיֹּאכַל לֶחֶם וַיִּשְׁתַּ מִּיִּם כַּחַשׁ לוֹ: וַיִּשָׁב אִתּוֹ
וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּשְׁתַּ מִּיִּם: וַיְהִי הֵם יֹשְׁבִים אֶל־הַשְּׁלַחַן * וַיְהִי דִבַּר יְהוָה אֶל־
הַנְּבִיא אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ: וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה לֵאמֹר בְּה אָמַר יְהוָה יַעַן כִּי
מָרִיתָ מִי יְהוָה וְלֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְתָשָׁב וְתֹאכַל לֶחֶם וְתִשְׁתֶּה
מִיִּם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אֶל־תֹּאכַל לֶחֶם וְאֶל־תִּשְׁתֶּה מִיִּם לֹא־תִבְנֶה נִבְלָחָה אֶל־קִבְר
אַבְתֶּיךָ: וַיְהִי אַחֲרָי אָכְלוּ לֶחֶם וְאַחֲרָי שָׁתוּהוּ וַיַּחֲבֹשׁוּ־לוֹ הַחֲמוֹר לְנָבִיא אֲשֶׁר
הָשִׁיבוּ: וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצְאוּהוּ אִרְיָה בְּדֶרֶךְ וַיִּמְתְּדוּהוּ וַתְּהִי נִבְלָתוֹ מְשֻׁלַּכַת בְּדֶרֶךְ וְהַחֲמוֹר עָמַד אֵצֶלָהּ
וְהָאִרְיָה עָמַד אֵצֶל הַנִּבְלָה: וְהִנֵּה אַנְשִׁים זָבָרִים וַיִּרְאוּ אֶת־הַנִּבְלָה מְשֻׁלַּכַת בְּדֶרֶךְ וְאֶת־
הָאִרְיָה עָמַד אֵצֶל הַנִּבְלָה וַיִּבְאוּ וַיִּדְּבְרוּ בְּעֵינֵי אֲשֶׁר הַנְּבִיא הִזְקֵן יֹשֵׁב בָּהּ: וַיִּשְׁמַע הַנְּבִיא
אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ מִן־הַדְּרֹךְ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר מָרָה אֶת־פִּי יְהוָה וַיִּתְּנֶהוּ יְהוָה לְאִרְיָה
וַיִּשְׁבְּרֶהוּ וַיִּמְתְּדוּהוּ בְּדַבַּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ: וַיִּדְּבַר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר חֲבֹשׁוּ־לִי אֶת־הַחֲמוֹר
וַיַּחֲבֹשׁוּ: וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצֵא אֶת־נִבְלָתוֹ מְשֻׁלַּכַת בְּדֶרֶךְ וְהָאִרְיָה עָמַד אֵצֶל הַנִּבְלָה לֹא־
אָכַל הָאִרְיָה אֶת־הַנִּבְלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת־הַחֲמוֹר: וַיִּשָּׂא הַנְּבִיא אֶת־נִבְלַת אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַיִּנְחֶהוּ
אֶל־הַחֲמוֹר וַיִּשְׁיבֶהוּ וַיָּבֵא אֶל־עֵיר הַנְּבִיא הִזְקֵן לְסֹפֵד וַלְקִבְרוֹ: וַיִּנַּח אֶת־נִבְלָתוֹ בְּקִבְרוֹ וַיִּסְפְּדוּ
עָלָיו הוּי אַחֲרָי: וַיְהִי אַחֲרָי קִבְרוֹ אִתּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר בְּמוֹתִי וַקְּבַרְתֶּם אִתִּי בְּקִבְר
אֲשֶׁר אִישׁ הָאֱלֹהִים קִבֵּר בּוֹ אֵצֶל עֲצָמָתִי הַנִּיחֹה אֶת־עֲצָמָתִי: כִּי הִיָּה יְהוָה הַדְּבַר אֲשֶׁר
קָרָא בְּדַבַּר יְהוָה עַל־הַמּוֹבָח אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל וְעַל כָּל־בְּתֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֹרֹן:

אַחַר הַדְּבַר הַזֶּה לֹא־שָׁב יַרְבֵּעַם מִדְּרָכֵי הָרַעִיָּה וַיִּשָׁב וַיַּעַשׂ מִקְצוֹת הָעָם כַּהֲנֵי בָמוֹת
הַחֲפֵץ וַיִּמְלֵא אֶת־יָדָיו וַיְהִי כַּהֲנֵי בָמוֹת: וַיְהִי בְּדַבַּר הַזֶּה לַחֲטָאת בֵּית יַרְבֵּעַם וְלַהֲכַחֵיר וְלַהֲשִׁמֵּר
מִעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: *

כעת

אשר בא מיהודה כספרים כ"י. הם נלא אהרין כדלפניו וכן חזרו פסאוד: כי דבר אליו ונו לא השוב ללכת נקמה שמים כ"י פסאודי כעכ
ולא ישוב וכן פסודים ולא פסוד מכל ברוב כספרים כמוב לא בלא ואלו וברמזין כספרים כמוב ולא פסוד בואו וכן כסוד: פל פסודי לית
קדסא ולא פסודי כול ים לכוכית כן מכללי כסודות כסוד ראשון הוא אחד מן כסודים כמוב נכס לא ולא ולא ופסוד שני הוא מלומס
כמוב נכס לא ולא לא וסומהוון כסוד רבמא פפרכה אום הל' מד: ויהי דא ישובים אל השלחן: ויהי דבר
ונו' כמקמ פסודים ים כאן פסודא נלמכט כסוד: אשר בא מיהודה הי'וד כחה כספרים כ"י ככל פסודים פסודים: פקצות העם סק'ו' רמא
כספרים כ"י כס' ס: כסודין י'כ וכן הוא בכתב דרסיים:

ויבאו רחבעם וירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלה בחד ויבאו עשה מלחמה להלחם עסבית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה : ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר : אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה : ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר : כה אמר יהוה לאת עליו ולא לתחתיו עסב אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הרבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה :

ויבן רחבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פניאל : ויאמר רחבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד : אכי עלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהודה בירושלם ושב לב העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושובו אל רחבעם מלך יהודה : וינעץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוקה מארץ מצרים : וישם את האחר בבית אל ואת האחר נרן בן : ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחר ערד : ויעש את צבצת צמות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו סבני לוי : ויעש רבבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחודש כחגו אשר ביהודה ויעל על המזבח בן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הצמות אשר עשה : ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר ברא מלכו ויעש חג לבני ישראל מלכו ויעל על המזבח להקטיר :

והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אליבית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר : ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנרדבן נולד לבית דוד ואשירי שמו וזבח עליה את כהני הצמות המקטירים עליה ועצמות אדם ישרפו עליה : ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו : ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח רבבעם את ידיו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו : והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה : ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשונה : וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת : ויאמר איש האלהים ל המלך אסיתתני לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתהמים במקום הזה : כי

קז

למלכו של כהן : ועיין טור ברסג אחרי אור דף ס"ט טמולין כ' וכלי יקר כהן : וגם בטמולין א' ח' ונחמי פרסי וישב והארכימור נביאור מיקון סופרים זכריה ג' בטמול כוננו נצב טמו : ויבאו רחבעם ויבא ק' : וישבו ללכת כמקב ספרים וישבו : מקצות הק"ף רפס כמו אכמול נסימן י' : בחדש השמיני בחמשה עשר נחמסה ס"ח דגוסה בכל הספרים וסממא לא ידענא : סלבר אלכו ק' ונאיכה רפסי ויחמס כנן ס"ו סכ"ה ט' נטיון מוסד וסנת אסטר סקדוס ברוך הוא טכסה מועדוהיא וטכפוייהס סל ישראל אלף מועדוהיא וטכפוייה סל סקון נן טכס טנדל לטס כלא סוף דמיוב בחדש אשר נדל מלכו מלכד כפוב כד"ל מלכד טכמות ס' : בא מיהודה הי"ד כסה יבלל מחר"ד כמ"ס : רמקטירים כמס ספרים חסר ו' ד קדמיה : ויהי בששע כרוב הספרים ס"ף רפס : וסמ"ר חסד כפייג יד כמוב עליו לנן טממל דנב טד כחן : טמ"ר מיהל לנן אסר רפה : ועיין מה טכמכפי כמספיש' ו' ולקמן סימן י"ד : וסעדה דמ"ר רנינו יונה נסטר כרהמס סהס"ף נחמ"ף קמן והקמ"ז בו שלף כ"קסס : ולטון ד"ק כסרשים סוף' כמחר"ד וס"ף כסוף : ויש ספרים סהס"ף נחמ"ף קמן וטממל כמב סה"ס ס"ו והארכימור ס"ח בטמול כ"ו ב"מק שאלה יס ודריס יר"ה ונ"ל ס"ל נחמ"ף קמן : וכן כמב כפירוש הכסוף :

כִּן צִוָּה אֶתִּי בְּדַבֵּר יְהוָה לֵאמֹר לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּיִם וְלֹא תִשָּׁב בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ : וְיִלְךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְלֹא־שָׁב בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָּהּ אֶל־בֵּית־אֵל : וַנִּבְיָא אַחֵר זִקֵן יָשֵׁב בְּבֵית־אֵל וַיָּבֹא בָנָו וַיְסַפְּרוּ אֹתוֹ כִּלְבֻּמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה אִישׁ־הָאֱלֹהִים וְהַיּוֹם בְּבֵית־אֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְסַפְּרוּ לְאָבִיהֶם : וַיִּדְבֶּר אֱלֹהִים אֲבִיהֶם אִיזֵה הַדְּבָר הַלֵּךְ וַיֵּרְאוּ בָנָיו אֶת־הַדְּבָרךְ אֲשֶׁר הִלַּךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה : וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו חֲבָשׁוּלִי הַחֲמוּר וַיַּחֲבֹשׁוּ־לוֹ הַחֲמוּר וַיִּרְכַּב עָלָיו : וַיִּלְךְ אַחֲרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּמְצָאוּ יָשֵׁב תַּחַת הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הָאֵתָה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּאת מִיְהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי : וַיֹּאמֶר לֵךְ אֶתִּי הַבַּיִתָּה וְאִכַּל לֶחֶם : וַיֹּאמֶר לֹא אוֹכַל לֶשׁוֹב אַתָּה וְלִבְיֹא אַתָּה וְלֹא־אִכַּל לֶחֶם וְלֹא־אֶשְׁתֶּה אִתָּךְ מִיֵּס בְּמַקּוֹם הַזֶּה : בְּדַבֵּר אֵלַי בְּדַבֵּר יְהוָה לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא־תִשְׁתֶּה שֵׁם מִיֵּס לֹא־תִשָּׁב לִלְכַת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־הִלַּכְתָּ בָּהּ : וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם־אֲנִי נָבִיא כְּמוֹךָ וּמֵלֶאךֶךָ דִּבֶּר אֵלַי בְּדַבֵּר יְהוָה לֵאמֹר הִשְׁבֵּהוּ אַתָּה אֶל־בֵּיתְךָ וַיֹּאכַל לֶחֶם וַיִּשְׁתֶּה מִיֵּס כַּחַשׁ לוֹ : וַיֵּשֶׁב אַתָּה וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּשְׁתֶּה מִיֵּס : וַיְהִי הֵם יֹשְׁבִים אֶל־הַשִּׁלְחָן * וַיְהִי דַבָּר יְהוָה אֶל־הַנְּבִיא אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ : וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה לֵאמֹר בָּהּ אָמַר יְהוָה יַעַן כִּי מֵרִית פִּי יְהוָה וְלֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְתִשָּׁב וְתֹאכַל לֶחֶם וְתִשְׁתֶּה מִיֵּס בְּמַקּוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֶיךָ אֶל־תֹּאכַל לֶחֶם וְאֶל־תִּשְׁתֶּה מִיֵּס לֹא־תִבְיֹא נְכַלְתָּךְ אֶל־קִבְרֹת אֲבֹתֶיךָ : וַיְהִי אַחֲרָי אָכְלוּ לֶחֶם וְאַחֲרָי שָׁתוּתוּ וַיַּחֲבֹשׁוּ־לוֹ הַחֲמוּר וַנִּבְיָא אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ : וַיִּלְךְ וַיִּמְצָאוּ אֹרִיָה בְּדֶרֶךְ וַיִּמְתְּחֶהוּ וְתַחֲתֵי נְכַלְתּוֹ מִשְׁלַכַת בְּדֶרֶךְ וְהַחֲמוּר עִמָּךְ אֲצִלָּה וְהָאֹרִיָה עִמָּךְ אֲצִל הַנְּבִלָה : וְהִנֵּה אַנְשִׁים עֹבְרִים וַיֵּרְאוּ אֶת־הַנְּבִלָה מִשְׁלַכַת בְּדֶרֶךְ וְאֹרֶת הָאֹרִיָה עִמָּךְ אֲצִל הַנְּבִלָה וַיָּבֹאוּ וַיִּדְבְּרוּ בְּעִיר אֲשֶׁר הַנְּבִיא הִזְקֵן יָשֵׁב בָּהּ : וַיִּשְׁמַע הַנְּבִיא אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ מִן־הַדְּבָרךְ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר מֵרָח אֶת־פִּי יְהוָה וַיְתַנְּהוּ יְהוָה לֵאמֹר וַיִּשְׁבְּרֶהוּ וַיִּמְתְּחֶהוּ בְּדַבֵּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ : וַיִּדְבֶּר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר חֲבָשׁוּלִי אֶת־הַחֲמוּר וַיַּחֲבֹשׁוּ : וַיִּלְךְ וַיִּמְצָא אֶת־נְכַלְתּוֹ מִשְׁלַכַת בְּדֶרֶךְ וְהָאֹרִיָה עִמָּרְסִים אֲצִל הַנְּבִלָה לֹא־אִכַּל הָאֹרִיָה אֶת־הַנְּבִלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת־הַחֲמוּר : וַיִּשָּׂא הַנְּבִיא אֶת־נְכַלְתֵּי אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַיַּנְּחֶהוּ אֶל־הַחֲמוּר וַיִּשְׁיבֶהוּ וַיָּבֹא אֶל־עִיר הַנְּבִיא הִזְקֵן לְסַפֵּד וַיִּקְבְּרוּ : וַיַּנְּחֵם אֶת־נְכַלְתּוֹ בְּקִבְרוֹ וַיְסַפְּרוּ עָלָיו הוּא אֲחִי : וַיְהִי אַחֲרָי קִבְּרוּ אַתָּה וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר בְּמוֹתִי וַקְּבֹרְתֶם אֹרְתִי בְּקִבְרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים קִבּוּר בּוֹ אֲצִל עֲצַמְתִּי הַנִּיחוּ אֶת־עֲצַמְתִּי : כִּי הִיָּה יְהוָה הַדְּבָר אֲשֶׁר קָרָא בְּדַבֵּר יְהוָה עַל־הַמּוֹבָח אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל וְעַל כָּל־בְּתֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׂמֶרֶץ :

אַחַר הַדְּבָר הַזֶּה לֹא־שָׁב יַרְבֵּעַם מִדְּרָכּוֹ הַרְעִיה וַיִּשָּׁב וַיַּעַשׂ מַקְצוֹת הָעָם כַּדְּבָרֵי בָּמֹת הַחֲפֵץ יְמַלֵּא אֶת־יָדָיו וַיְהִי כַּהֲנֵי בָּמֹת : וַיְהִי בְּדַבֵּר הַזֶּה לַחֲפָזַת בֵּית יַרְבֵּעַם וְלַהֲחָחִיד וְלַהֲשָׂמִיד מִעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה * :

כעת

אשר בא מיהודה נספרים כ"ו הם נלא אחריו כדלמיל וכן מכרו שנמאוד: כידבר אליו ונן לא העוב ללכת אנקת ספרים כ"ו נמאוי ככוב ולא יסוב וכן מפורנס ולא פחוב מכל ברוב הספרים כמוב לא נלא ונ"ו וברמאין ספרוסה כמוב ולא פסוב נוא"ו וכן כמארן פל חסני לית קדססה ולא חס"י כוד יש לכוכח כן מכללי המסורת סמסוק ראשון סוג חמל מן בסוקים סמכוב כסס לא ולא ולא וסמסוק שני סוג חמסס סמכוב כסס לא ולא לא וסומכהון כמסרל רכמל מפרכמ סוג סל"מ: ויהי דס ישבום אל השלחן. ויהי דבר ויהי דבר ונ"ו נמקנב ספרים יס כמל סמסוק נמסכ ססוק: אשר בא מיהודה הילוד כסס ספרים כ"ו ככל ספריו סמסוקס: מקצות העם ספר"ו לסת סמסוקים כ"ו כס"ס סמסוק י"ב וכן סוג ככלת דסמסוק:

ישאים הרצים והשיכנים אליהם הרצים: ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלאה הפרה
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ומלחמה היתה בין רחבעם ובין
 הימים: וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנונית
 וימלך אבים בנו תחתיו: *

טו

ובשנת שמונה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים עליהודה: שלש שנים מלך בירושלם
 ושם אמו מעכה בת אבישלום: וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבני
 שלכ עם יהודה אלהיו כלבב דוד אביו: כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם
 להקים את לבנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא
 סר מפל ואשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: ומלחמה היתה בין רחבעם ובין
 ירבעם בל ימי חייו: ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלאה הם פתיבים על ספר דברי
 הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: וישכב אבים עם אבתיו ויקברו
 אהו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל
 מלך אסא עליהודה: וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום:
 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ויעבר הקרשים מן הארץ ויסר את כל הגללים
 אשר עשו אבתיו: וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה וכתת
 אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון: והבמות לא יסרו רק לבב אסא היה שלם עם
 יקרשי יהוה בל ימיו: ויבא את קרשי אביו וקרשו בית יהוה בסף וזהב וכלים: ומלחמה היתה
 בין אסא ובין בעשא מלך ישראל בל ימיהם: ועל בעשא מלך ישראל עליהודה ובין את
 הרמה לבתתי תת ויצא ונבא לאסא מלך יהודה: ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים
 המלך לבאצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל כנדי
 הוד בן טברמן בן חווי ומלך ארם הישב ברמשק לאמר: ברית ביני ובינך בין אבי ובין
 אביך הנה שלחתי לך שחר בסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ועלה
 מעלי: וישמע בן הדוד אל המלך אסא וישלח את שרי החלים אשר לו על ערי ישראל
 ויך את עיון ואת דן ואת אכל בית מעכה ואת כל בנות על כל ארץ נפתלי: ויהי בשמע
 בעשא ויחלל מבנות את הרמה וישב בתרצה: והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין
 נלו וישאו את אבני הרמה ואת עצה אשר בנה בעשא ובין גם המלך אסא את גבע בנימן
 ואת המצפה: ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא
 הטה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את ירגליו: וישכב
 אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: ונרב
 בדירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: ויעש
 הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר רחטיא את ישראל: ויקשר עליו בעשא
 בן אחיה לבית יששכר ויהו בעשא בגבהון אשר לפלשתים ונרב וכל ישראל צרים על

וקדשו וקדשי ק: בעשא מלך ישראל בנוכחות כ"י כולם כפי"ן כסוף לבדו וכך הם נמקמת דמוסיו: בית סמלך המלך ק"ג וביתך בדרמסיו
 ראשונים ונרוב סמרים כ"י מדויקים בלא יוד לחר הכל"ן וכן כמ"ר של סמוק יסכס"י ביכ"י וביכ"י כל גינת שנתקרת חסר י"ד בין סכ"ן והכ"ף
 וזה מלא וכו': ואת כל בנרות וסמרים כ"י מדויקים סכ"ף נמריד וכו"ן רסה ובסוף לבד ומקפת סמרים חסוף מ"ח: וכמוהו כנחש דיוסוף
 סת"ן י"ג וסת"ן י"כ כמ"ש סס והם שלשה על פי הכתוב: ויחלל מבנות את הרמה: נאיהם דמוסיו קדושים כסוף מכות פרמס בלא חלה את
 גסליוס סס מל רמיו סמכות דסס חלה את:

טו

הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: אִזְ יַחֲלַק הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֲצֵי חֲצֵי הָעָם הָיָה אַחֲרָי תִּבְנֶי
 בְּדִגְיַת לְהַמְלִיכוֹ וְהַחֲצֵי אַחֲרָי עִמְרִי: וַיְחֻזַּק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרָי עִמְרִי אֲשֶׁר אַחֲרָי
 תִּבְנֶי בְּדִגְיַת וַיִּמְלֹךְ עִמְרִי: בְּשָׁנָה שְׁלִישִׁים וָאַחַת שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ
 יְהוּדָה מֶלֶךְ עִמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתַּיִם עָשָׂה שָׁנָה בְּתַרְצָה מֶלֶךְ שְׁשָׁנִים: וַיִּקַּח אֶת־הַדָּהָר
 שְׁמֵרוֹן מֵאֵת שֹׁמֵר בְּכַכְרִים כֶּסֶף וַיִּבֶן אֶת־הַדָּהָר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה עַל שֵׁם־שֹׁמֵר
 אֲדָנִי הָהָר שְׁמֵרוֹן: וַיַּעַשׂה עִמְרִי הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה וַיִּרְעַע מִכָּל אֲשֶׁר לִפְנָיו: וַיִּלְךְ בְּכַל־דֶּרֶךְ
 וַיִּרְבֶּעַם בְּדָגְבַט וּבַחֲטָאָתוֹ אֲשֶׁר הַחֲטָאָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיחֶם:

ובחטאתו

וַיִּתֵּר דְּבָרֵי עִמְרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב עִמְרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אַחֲבָב בְּנֵו תַחְתָּיו:
 וַאֲחֲבָב בְּזַעֲמֵרִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה שְׁלִישִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה
 וַיִּמְלֹךְ אַחֲבָב בְּזַעֲמֵרִי עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה: וַיַּעַשׂ אַחֲבָב בְּזַעֲמֵרִי הָרַע
 בְּעֵינָי יְהוָה מִכָּל אֲשֶׁר לִפְנָיו: וַיְהִי הַנֶּגֶד לַכְּתוּבָה בַּחֲטָאוֹת יִרְבֶּעַט בְּדָגְבַט וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־
 אִיזָבֵל בַּת־אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִידוֹנִים וַיִּלְךְ וַיַּעֲבֹר אֶת־הַפֶּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ: וַיִּקַּם מִזִּבְחַת לַפֶּעַל בֵּית
 הַפֶּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשִׁמְרוֹן: וַיַּעַשׂ אַחֲבָב אֶת־דָּאֲשֵׁרָה וַיֹּסֵף אַחֲבָב לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִים
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו: בְּיָמָיו בָּנָה חִיאל בֵּית הַגֹּאֲלִי
 אֶת־יְרִיחוֹהָ בְּאֲבָרִים בָּכָרוֹ יִסְדָּה וּבִשְׁנֵיבָב צִיּוּרוֹ הַצִּיב דְּלִתָּהּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ
 בְּזִנְיוֹן: * וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁיבֵנוּ מִתְּשִׁיבֵנוּ גִלְעָד אֶל־אַחֲבָב חִיִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

ובשגוב ין

אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לִפְנָיו אִם־יְהִיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה מֵל וּמִטֵּר כִּי אִם־לִפְנֵי דְבָרֵי: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
 אֵלָיו לֵאמֹר: לֶךְ מִזֶּה וּפְנִיתָ לָהּ קָדְמָה וּנְסַתְרַתָּ בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: וְהָיָה
 מִהַנַּחַל תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאֶת־הָעַרְבִים צִיּוּתִי לְכַלְכֵּלָהּ שָׁם: וַיִּלְךְ וַיַּעַשׂ כְּדִבַּר יְהוָה וַיִּשָּׁב בְּנַחַל
 כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: וְהָעַרְבִים מִבְּיָאִים לוֹ לַחֵם וּבִשָּׂר בְּבָקָר וּלְחֵם וּבִשָּׂר בְּעֵרֶב וּמֶן־
 הַנַּחַל יִשְׁתַּחֲוֶה: וַיְהִי מִקֶּץ יָמָיו וַיִּבֶשׂ הַנַּחַל כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בְּאַרְצָהּ:
 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: קוּם לֶךְ צִרְפַּתָּהּ אֲשֶׁר לְצִידוֹן וַיִּשְׁבַּת שָׁם הִנֵּה צִיּוּתִי שָׁם אִשָּׁה
 אֶלְמָנָה לְכַלְכֵּלָהּ: וַיִּקַּם וַיִּלְךְ צִרְפַּתָּהּ וַיָּבֵא אֶל־פֶּתַח הָעִיר וְהָיָה שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה מִקְשָׁשֶׁת
 עֲצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קַח־נָא לִי מַעֲשֵׂי־יָמַי בְּכָלִי וְאַשְׁתָּה: וַתִּלְךְ לִקְחַת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ
 וַיֹּאמֶר לְקַח־נָא לִי פֶתַח־לַחֵם בִּירֶךְ: וַתֹּאמֶר חִיִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ אִם־יִשְׁלִי מַעֲוֹן כִּי אִם־מָלֵא
 כַּף־לֶקַח בְּכָר וּמַעֲשֵׂי־שִׁמּוֹן בְּצַחַת וּרְגִנִי מִקְשָׁשֶׁת שָׁנִים עֲצִים וּבְאֲתָנִי וַעֲשִׂיתִיהֶוּ לִי וּלְכִנִּי
 וְאֶכְלֶנָהּ וּמִתְּנוּ: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלֶיהָ אֶל־תִּירָאִי כִּי עָשִׂי כְּדִבְרֶךָ אֶךְ עֲשִׂיתִי לְךָ כְּשֵׁם עֲנָה
 קִטְנָה בְּרֵאשִׁיטָה וְהוֹצֵאתִי לִי וְלֶךְ וּלְכַנֵּךְ תַּעֲשִׂי בְּאַחֲרָנָה:

מאת שפר ככל הספרים הסגסג נ"ס וכן מפורט מליו נספרים כ"י לית ואלע"ל ובמקרא גדולה כפונ מליו לית סגול ר"ל ס"ה ונ"ל ונ"ל לית חן
 בספר ט' פרק כ' מ"ל מלך חת וכו"ס המוסית כלו צירי ומלחם סאת כרב מרנו וסאת המעט חמטיו וכן כלם כר חן מ' צירי וסגול ומלחיל לנסכנו
 למלכ מלמיל סאת שפר ובחטאתיו ובחטאתו ק' ויחד דברי עמרי אשר עשה בכניסיו עם מי' קריא' כפונ עמרו וכל מר עשה וסגול סוף
 סלך צידנים ברוב ספרים מדוייקים מל ו"ל גם חמר נד"י וכן חמטת מחסרת סופטים י"ח כ"ס סס' ויריחה כפונ נד"ל וקרי בוא' כ"ש
 סה"ס והסדוים לו: ובשגוב ובסגוב ק' בוא' שרובה והבמית כיו"ד: סביאוס לו לחם ברוב הספרים מלל דמלל וטיון מס סאפרמי למיל סיון
 ו"ל: היה גשם מלחם סלל כחכסס מכלול סקל פצל ולפי זה מה סכססר כחמרה גדולה ג' נטעס מלמיל כרין לומר מלחם: קום לך צרפתה
 ברוב הספרים סמ' נקמן וכן חברו סכסמוך ובמקצת מדוייקים כ"י ודמס ימן גלל מחרין כד"י ובמקצת ספרים כפאריך וטיון ס"ס כיוסוס ג'
 חלך לקחת סקוף כפמח כחמכח: לקחי נא לי ככל ספרים כ"י סל' מד כפאריך וכ"כ רל"ן כפי' ובסכסול דף י"ס וקריאמז כפמח כח: ועשיתוהו
 נקמקת ספרים חסר ו"ל כפיוסל: והוצאת לו ברוב ספרים סל' ופ"ו וקמיו' כלי כיוקר:

הפסוקים
פחחילין
כאן

ישראל אל-הר הכרמל ואת-נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות
אכלי שלחן איזבל * וישלח אחאב בכל-בני ישראל ויקבץ את-הנביאים אל-
הר הכרמל: ויש אליו אל-בלהעם ויאמר עד-מתי אתם פסחים על-שתי הפעמים
אס-יהוה האלהים לנו אחריו ואסהבעל לנו אחריו ולאענו העם אתו דבר: ויאמר
אלוהו אל-העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע-מאות וחמשים איש:
ויתנו-לנו שנים פרים ובחרו להם הפר האחד ונתתהו וישימו על-העצים ואש לא ישימו
ואני אעשה ואת-הפר האחד ונתתי על-העצים ואש לא אשים: וקראתם בשם אלהיכם
ואני אקרא בשם-יהוה והיה האלהים אשר-יענה באש הוא האלהים ויען בל-העם ויאמרו
טוב הדבר: ויאמר אלוהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה בני אתם
הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: ויקחו את-הפר אשר-נתן להם ויעשו ויקראו
בשם-הבעל מהבקר ועד-הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על-המזבח
אשר עשה: ויהי בצהרים ויהתל בהם אלוהו ויאמר קראו בקול-גדול כיה
אלהים הוא בישוע וכישינו לו וכידרך לו אולי ישן הוא ויקץ: ויקראו בקול גדול ויתגדדו
במשפטם בחרבית וברמחים עד-שפך-דם עליהם: ויהי בעבר הצהרים ויתנבאו
עד לעלות המנחה ואידקול ואידענה ואין קשב: ויאמר אלוהו לכל-העם גשו אלי ויגעו
כל-העם אליו וירפא את-מזבח יהוה ההרוס: ויקח אלוהו שתים עשרה אבנים במספר
שבטי בני-יעקב אשר היה דבר-יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה את-האבנים
מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים ורע סביב למזבח: ויערך את-העצים ונתה
את-הפר וישם על-העצים: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על-העלה ועל-העצים
ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: וילכו המים סביב למזבח וגם את-התעלה מלאו
מים: ויהי בעלות המנחה ויש אליו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק ויש-אל
היום יודע כיראתה אלהים בישראל ואני עבדך ובכריתך עשיתי את כל-הדברים האלה:
ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כיראתה יהוה האלהים ואתה הסבת את-דבם אחר-עור:
ותפל אש-יהוה ותאכל את-העלה ואת-העצים ואת-האבנים ואת-העפר ואת-המים אשר-
בתעלה לחכה: וירא בלהעם ויפלו על-פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים
יהוה הוא האלהים: * ויאמר אלוהו להם תפשו ואת-נביאי הבעל איש אלימלט מהם
ויתפשו וירדו אלוהו אל-נחל קישון וישחטם שם:

ויאמר אלוהו לאחאב עלה אכל ושתה כיקול המון הגשם: ויעלה אחאב לאכל ולשתות
ואלוהו עלה אל-ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו: ויאמר אל-נערו עלה-נא
הבט דרך-ים ועל ויבט ויאמר אין מאימה ויאמר שכ שבע פעמים: ויהי בשבעות ויאמר
הנה

וימסחו ה' אלו במחרת כסברים כ"י: אשד עשה במסורת פרשת וילך כסוק ונכס הספר המפור ונ' מל כל הרפה אשר עשה ב' סנירין מסו
וימסחו: ויהתל זה לנדו נא על משפטו נדנש ה' וסאל רמיו ר"ק: כספר שבשי בני יעקב כמזב נמק' לית רמיו וחד כספר פ' כ"ב
פ' רמיו המפור כמ' ר"ל סוף ורמיו המ' * והאחר סוף סמפת ודנש המ' וסוף כספר פ' כ"ב וסוף המ' וסוף המ' וסוף המ' וסוף המ'
פסוקה ממסר ב' סכניא דומים כרים כמ"ו: ויצקו על העלה ה' יוד במחרת כח למ' סהול פסוד וה' יוד למימית והמחרת מורס מל הסרש
וכן למ' סהול כונו וה' יוד סרשית נשקל קשבו וקמו לכס * ר"ק כפירוס ונמכול דק ק"ס וסרשית סרש יק וסיון מה סכמתי כפרספ כל מל
קשבו ונמסר המחרת: בעלות המנחה כני' * בישראל כן כמזב כני' ובנביאים מס סירוס סריו' כמזב לסימל וסריו' סוף: ובדבריק
עשויה כמזב כיו' ד וק' כלל יוד: וירדס כמק' סרשית וירדס מל ו' * ברכו ברכיו ק':

והיה עב קטנה ככתאיש עלה מים ויאמר עלה אמר לאהאב אמר וזר ולא יעזבה הנשמה
 ויהי ערפה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח יהוה נשם גדול וירכב אחאב וילך יורעהה *
 וזר יהוה היתה אל אליהו ושנס מתנו וירץ לפני אחאב עד באכה יורעאלה:
 אחאב לא יזבל את כל אשר עשה אליהו ואת פלא אשר רג את פלי הנביאים בחרב:
 ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשוין אליהם וכה יוספון כיעבעת סחר אשים
 את נפשך כנפש אחר מהם: וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח
 את נערו שם: והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו אהד *
 למות ויאמרו רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: וישכב וישן תחת רתם
 אחד והנהיזה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: ויבט והנה מראשתי ענת רצפים
 וצפתת מים ויאכל וישת וישכב: וישב מלאך יהוה ושנית ויגע בו ויאמר קום אבל
 כי רב מסף הדרך: ויקם ויאכל וישתה וילך בכח והאכילה היא ארבעים יום וארבעים
 לילה עד הר האלהים הרב: ויבא שם אלהמעה וילן שם והנה דברי יהוה אליו ויאמר
 לו מהיך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה ואלה צבאות כיעזבו בריהו בני ישראל
 את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה:
 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר
 סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: ואחר הרעש אש לא
 באש יהוה ואחר האש קול רממה דקה: ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד
 פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מהיך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה ואלה
 צבאות כיעזבו בריהו בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני
 לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר יהוה אליו לה שוב לדרכך מדבריה:
 רמשק ובארתי ומשחת את חזאל למלך על ארס: ואת יהוה בודנמשי תמשח למלך עלי:
 ישראל ואת אלישע בן שפט נאבל מחולה תמשח לנביא תחתיה: והיה הנמלט מחרב
 חזאל ימית יהוה והנמלט מחרב יהוה ימית אלישע: והשארתי בישראל שבעת אלפים כל
 הברכים אשר לא זכרעו לפעל וכל הפה אשר לא נשק לו: וילך משם וימצא
 את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו:
 אליו וישלך אדרתו אליו: ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי
 ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: וישב מאחרי ויקח את צמד הבקר
 ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו: *
 ובדהר מלך ארס קבץ את פלחילו ושלושים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר
 על

והיה עב קטנה ככתאיש עלה מים ויאמר עלה אמר לאהאב אמר וזר ולא יעזבה הנשמה

את נפשו אהד

עצ
כ
על

יש

עלה אמר אל אחאב כנביאים מס פירוש הרי"א כסוד לאחאב ושינוס סוד: וזר כן במיב * וכספר אחד כתיבת יד כסוד וזר ומין
 למים סליו: ויבא וישב תחת רתם אחת אחר ק' גדלת והסמך כתיב יד מלל וז' וכספרים מדוייקים בשלם נקודות וכן גדלת * וכן ראיתי
 כספרים מדוייקים וזולת ז' שינוס: ענת כספר אחד כתיבת יד מלל וז' וכספרים מדוייקים בשלם נקודות וכן גדלת יחס: מדבריה רמשק
 מין מס שבמתי כסוד יח: כל הברכים מין גדלים תחריך: אשקה נא לאבי ולאמי רבו החילופים במלה זו רבינו יונה כספר
 סוקמה כספ סליל כחטף קמן חספ השי"ן כמו אשעה נה יעסיה כז' וכן כמס המפודי במדק יז' וגם רד"ק כספר מכלול דף כ"א מכלול
 מס רומים מחרים השי"ן הסמל סליל כחטף קמן * וכן כמס כסוד הקדמל כמקמל ספרים מדוייקים השי"ן כחטף קמן וכספרים סוקים כמקמל
 ספרים כחטף פתח ער כחן * והספרים כמזני יד שגלו לרדי יש מס כתיבת רד"ק מכלול וכפירוש * וקמל מס השי"ן כסוד לנדו וכסוד
 השי"ן דגוסס וז"ל כלל מאריך מס שאין כן כדפוסים מחוונים: ובכלי הבקר הל' ער כחירק ככל ספרים כדוייקים והוא מד מן ז' מטיין
 דכסרין כסרין * מין זמורה כגדול טרס כל:

על שמרון וילחם בה: וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה: ויאמר לו כה אמר
בן הדד בספק והבנה ליהוא ונשיך ובניה המזכים ליהם: ויען מלך ישראל
ויאמר כדברך ארני הפלך לך אני וכל אשר לי: וישבו המלאכים ויאמרו כה
אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר בספק והבנה ונשיך ובניה לי תתן: כי ואסי
בערת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך
ישומו בידם ולקחו: ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר העיני נא וראו כי רעה זה
מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולבספי ולוהבי ולא מנעתי ממנו: ויאמרו אליו כל הזקנים
וכל העם אל תשמע ולוא תאבה: ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לארני הפלך כל אשר
שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישברו:
דבר: וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשו לי אלהים וכה יוספו אסי שפק עפר שמרון
לשעלים לכל העם אשר ברנלי: ויען מלך ישראל ויאמר רבו אלית הלל חגר במפתח:
ויהי בשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו ושימו
על העיר: והנה ונביא אחר נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה:
הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וירעת כי אני יהוה: ויאמר אחאב
במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאמר המלחמה ויאמר אתה:
ויפקר את נערי שרי המדינות והיו מאתים שנים ושלושים ואחריהם פקר את כל העם כל
בני ישראל שבעת אלפים: ויצאו בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא
והמלכים שלשים ושלשים סדך עור אתו: ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן
הדד ויגידו לו לאמר הנשים יצאו משמרון: ויאמר אסי לשלום יצאו תפשים חיים ואם
למלחמה יצאו חיים תפשו: ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם:
ויכו איש אישו וינסו ארכ וירדפו ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס וברשים: ויצא
מלך ישראל ויד את הסיס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה: ויגש הנביא אל מלך
ישראל ויאמר לו לך הרחוק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם
עליך:

ועבדי מלך ארם אמרו אליו להי הרים להיהם על כן חוקי ממנו ואולם נדחם אתם במישור
אס לא נחוק מהם: ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתיהם:
ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס בפוס ורכב פרוב ונלחמה אותם במישור
אס לא נחוק מהם וישמעו לקלם ויעש כן: ויהי לתשובת השנה ויפקר בן הדד
את ארם ויעל אפקה למלחמה עמי ישראל: ובני ישראל התפקרו וכלכלו וילכו לקראתם
ויחננו בני ישראל נגדם בשני השפי עזים וארם מלאו את הארץ: ויגש איש האלהים ויאמר
למלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלרו הרים יהוה ולא יהי עמקם
הוא

ויאמר לו כה אמר בן הדד יב דסנירין ויאמרו ופיין מ"ס דסוף כרסח מסוח: ישפק הסר ולא וכמוו דסין סמלית ט"ס הסכות: למלחמה
יצאו נס"מ כ"י למלחמה סל"מ ד כפיח ויש הסרה נ"כ מחילוף זה בדפוס יסן אכל בסאר ספרים מסוח: וינסו ארם במקרא גדולה נכמ כסרו
וינסו ארם כספרים מדוייקים ויסנים ט"כ: ואומר חבי כי אס זקנה יס כמן חסמה מין כמן: נחוק מהם כתי"ב נחפס סגול כספרים מדוייקים:
חסנה לך כספרים מדוייקים כ"י ולסוחים יסנים כתי"ב כמאריך: סלאו את הארץ כספר חמד כ"י וס"ל דסוף יסן סמ"ס נקמן ולרעסס הוא
פועל עבר ונכין חקל אכן ככל ספרים מדוייקים כמירוק וסו"ס מויל עבר מנכין סכל הדגש ובימה ראויה סל"מ דסדגס וסוקלס: וס"כ דס"ק נס"י
ונסרסס וס"ו דס"ס ס"י ססרסס לישורו קמין סגן נססורס סל"מ כל ספר מלכים מירק:

הוא ונתתי את כל ההמון הנחל הזה בידך וידעתם בראני יחה : ויחני אלה נכח אלה
 שבעת ימים יהיו ביום השביעי ותקרב הפלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי
 ביום אחד : וינסו הנותרים ופקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש
 הנותרים ובנהרד נס ויבא אל העיר חדר בחדר : ויאמרו אליו עבדו הנה נמצא
 שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשינו
 ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך : ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם
 ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בנהרד אמר תחיינא נפשי ויאמר העורנו חי אחי הוא :
 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו המפגנו ויאמרו אחיך בנהרד ויאמר באו קחה ויצא אליו
 בנהרד ויעלהו על הפרכה : ויאמר אליו הערים אשר לקחאבי מאת אביך אשיב וחצות
 תשים לה בדמשק כאשר ישם אני בשמרון ואני בבית אשדוד ויכתלו ברית וישלחנהו :
 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להפיתו :
 ויאמרו לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכף האירה וילך מאצלו וימצאהו
 האירה ויכהו : וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע : וילך הנביא
 ויעמד לפלך אל הדרך ויתחפש באפר על עיניו : והיו המלך עבר והוא צעק אל המלך
 ויאמר עבדך ויצא בקרבי המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה
 אסיהפקר יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול : והיו עבדך עשה הנה והנה
 והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל בן משפטך אתה חרצת : וימרר ויסר את האפר מעל
 עינו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא : ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את
 איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו : וילך מלך ישראל על ביתו סר
 וועף ויבא שמרונה : * והיו אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היוזעאלי אשר
 בזורעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון : וידבר אחאב אל נבות ויאמר תנה לי את כרמך
 והיה לי לגדירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב מפני אם טוב בעיניך
 אתנה לך כסף מחיר זה : ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה סתתי את נחלת אבותי
 לך : ויבא אחאב אל ביתו סר וועף על הדבר אשר דבר אליו נבות היוזעאלי ויאמר לא
 אתן לך ארץ נחלת אבותי וישכב על מטתי ויסב את פניו ולא אכל לחם : ותבא אליו
 איובל אשתו ותדבר אליו מהוה ריחך סרה ואיך אכל לחם : וידבר אליה כי אדבר אל
 נבות היוזעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אסחפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו
 ויאמר לא אתן לך את כרמי : ותאמר אליו איובל אשתו אתה תעשה מלוכה על
 ישראל קים אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם נבות היוזעאלי : ותכתב ספרים
 בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים ספרים
 את נבות : ותכתב בספרים לאמר קראי צום והשיבו את נבות בראש העם : והשיבו
 שנים

מעלי

כא

ספרים

מאה אלף רגלי נקב מדויקים כמובן יד ודמוסים ישנים הם רמורין : וחבלים בראשינו כרוב ספרים שלפני חסר יו"ד ומסורת שלפני כ'
 וחסר וחנרו רסו בראשנו (יחטב ב') וכן כגב ר' יונה : ויש ספרים ופנלים בראשוננו מלך ביד סרנים ומסורת שלפני כ' מל מלח וחר חסר
 ורל' הניח מתי הסברות כפי ונכרטים ומכרירוס בראש סתפס סכירא ראשונה סיקר : ויסודו וכן וישלחנהו נכסחפות כמובני יד סוף ויין כמסר
 ונכ נקב דמוסים ישנים : ויעמד למלך אל הדרך נקבא ספרים כמובני יד ודמוסים ראשונים כמובן על וכן מרגס וינמן : מעלס ספלי ק'
 סר וזעף ב' נפחה כל כי המסורת מלך מתכנב כתי כש' : וחנרו ויבא מחנב אל כינו סר וזעף סנסוד : וחשלה הספרים ספרים ק'
 כא

שנים אנשים בני-בלעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך יהוציא-הו וסקלהו וימתו
 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איובל כאשר
 כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: קראו צום והשיבו את-נבות בראש העם: ויבאו
 שני האנשים בני-בלעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבלעל את-נבות נגד העם לאמר ברוך
 נבות אלהים ומלך ויצא-הו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת: וישלחו אל-איובל לאמר
 סקל נבות וימת: ויהי כשמע איובל כי-סקל נבות וימת ותאמר איובל אל-אחאב קים רש
 את-כרם ונבות היורעאלי אשר מאן לתת-לך בכסף כי אין נבות חי כד-מת: ויהי כשמע
 אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל-כרם נבות היורעאלי לרשתו: ויהי
 דברי-הזה אל-אלהיו התשבי לאמר: קים רד לקנאת אחאב מלך-ישראל אשר בשמרון
 הנה בכרם נבות אשר-ירד שם לרשתו: ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
 הרצחת וגם-ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקני הכלבים את-כרם
 נבות ילקו הכלבים את-דמך גם-את-ה:

ויאמר אחאב אל-אלהיו המצאתני איבי ויאמר מצאתי עין התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה:
 ומי-אני הנני מביא אליך רעה וכערתך אחרוך והכרתי לאחאב משתיני בקור ועצור ועזיב בישראל:
 ונתתי את-דבתך כבית ירבעם בן-נבט וכבית בעשא בן-אחיה א-הבעס אשר הבעסת ותחטא
 את-ישראל: וגם-לאיובל הבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את-איובל בחל יורעאל: המת
 לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: רק לא-יהיה כאחאב אשר
 התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר-הסתה אתו איובל אשתו: ויתעב מאד ללכת אחרי
 הגדולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויהי כשמע
 אחאב את-הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם-עק על-בשרו ויצום וישכב בשק ויהקף את:

ויהי דברי-הזה אל-אלהיו התשבי לאמר: הראית בירנכנע אחאב מלפני עין כי-
 נכנע מפני לא-אביס הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על-ביתו: וישבו שלש שנים אין
 מלחמה בין ארם ובין ישראל: * ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך-
 יהודה אל-מלך ישראל: ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו הידעתם כי-לנו רמת גלעד ואנחנו
 מוחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: ויאמר אל-יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד
 ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסיסי כסיסך: ויאמר יהושפט
 אל-מלך ישראל דרש-נא כיום את-דבר יהוה: ויקבץ מלך-ישראל את-הנביאים
 בארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על-רמת גלעד למלחמה אם-יחדל ויאמרו עלה
 ויתן ארני ביד המלך: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו:
 ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרש את-יהוה מאתו ואני שנאתיו
 כי לא-יתנבא עלי טוב כי אסרע מיכיהו בן-זמלה: ויאמר יהושפט אל-מלך בן:
 ויקרא מלך ישראל אל-סרים אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן-זמלה: ומלך ישראל ויהושפט

מביא

אביא

כב

חצי הספר בפסוקים

כב

ברכת אלהים ומלך כל שמות האמורים נכבות קדם (פסוק חוסכס) כסוף פ' שנותם הטרות * ופי' רס"י נכבות כמיס ברוך נבות מלכים פל כב'
 וכל ספ"ס ברכת מלכים וכן ספק רמת כס סוף ס' ומלכות יסודי המורה ונמשכת סופרים כל פסוקים האמורים נכבות קדם חוץ מברך נבות מלכים
 ומלך וכות סתום ודמו: דגני סכיס מתיח' ק': לא אביס אביח' ק': ויקבץ מלך ישראל חצי הספר בפסוקים: ונדרשה מאתו חזינה מתי
 כספי כ"י כמית נבו סתמו וקטין נמי נבי ויאמר מלך ישראל יני' לריום ח"ה סתמו כנסח חלף כמית סתמו * וכדונת לכוסתי ליקי פרווייסו
 כמיתין סתמו כוללם וחסר וס' ו':

מלכים א כב

מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגון פתח שער שמוון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם :

ויעש לו צדקיהו בן כנעניה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תננח את ארס עד פלתם : וכל הנביאים נבאים בן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך : והמלך

אשר הלך ולקרא סיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחר טוב אל המלך יהינא דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב : ויאמר סיכיהו חזיהוה כי את אשר יאמר דברך

יהוה אלי אתו אדבר : ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו סיכיהו הנלך אל דטרת גלעד לפלחמה אסינחלל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך : ויאמר אליו המלך עד

במה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה : ויאמר ראיתי את בל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר איך להם רעה ויאמר יהוה לא ארנים לאלה ישבו

איש לביתו בשלום : ויאמר מלך ישראל אליהושפט הוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אסדע : ויאמר לכן שמע דברי יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו : ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר

זה בכה וזה אמר בכה : ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו צמה : ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאינו ויאמר תפתה וגם תוכל צא

ועשה כן : ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה : ויעש צדקיהו בן כנעניה ויבה את סיכיהו על הדלחוי ויאמר איהוה עבר ויחזיהוה מאתי לדבר אותך : ויאמר סיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה : ויאמר מלך

ישראל קח את מיכיהו והשיבה אל אכזן שר העיר ואליו אש בן המלך : ואמרת כה אמר המלך שימו את יהוה בית הבלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום : ויאמר סיכיהו

אס שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו עמים כלם : ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד : ויאמר מלך ישראל אליהושפט התחפש ובא

במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה : ומלך ארס צנה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אס את טלך

ישראל לבד : והיו כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להחם ויועק יהושפט : והיו כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאחוריו :

ואיש משך בקשת לתפו ויבה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרון ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן הפחנה כי החליתי : ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד

במרכבה נכח ארס ויסת בערכו ויצק דסהמכה אל חיק הרכב : ויעבר הרגה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו : ויסת המלך ויבוא שמוון ויקברו

את

צדקיהו בן כנעניה ה"ו בחסד פתח : עד כלחם כרוכ ספרים מדויקים חסר ו' : והו נא דברך דברך ק' ונכסריום כמוני יד מין ככ"ה חמ"ך : אשר לא תדבר כ"ו רמזים בכל ספרים כ"ו וכן חסרו לדברי הימים ב' י"ח : ועיין מה שבמבני כפרסת כי רמז פל פסוק לא תפגע : נפצים אל ההרים כספר אחד כ"ו כ"ב כסלם נקדחים וכל ספר ספרים כחולם וכן כספ רמ"ק כספרים וכן כמסורת ב' חד חסר וחד מלא והמלא הוא חסרו לדברי הימים סהול מלא ו' וסביבם כחולם : אי זה עבר וכל"ה ב' י"ח מומר או זה הדרן עבר וכספ רבינו יונה כספר הרקפת שהשור הכבוד איזה הדרן כאשר נאמר בנפתח הסניף וכן כספ רש"י ז"ל כן ספרו והמקרא ק"ה : ואתה לבש בגדיך כנבואים מס פי כרי"ה כמוני לבש כחולם כרי"ה ויס בס כפרה מחילוף זה נדפוס קראון : אהנס בשאר ספרים נפתח וכן נפתוח נכס ב' וחסרו הוא סל דברי הימים וגם סה דסמח : דפן ודן גדל"ס סחור"ס כמוני ידך כו"ד וקרי כל"ה יו"ד וכן כספ רמ"ק : אך כדפוסים רמזים כמזכיר יד מדויקים כמוני ידך כל"ה יו"ד ו' ומין כן קרי וכסני כלל :

ויען אליה וידבר אליהם אמר איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת
המשיך ותרד אש אליהם מן השמים ותאכל אתו ואתחמשינו: וישב וישלח שרי החמשים
שלשים וחמשי ויעל ויבא שרי החמשים השלישי ויכרע על ברקבו וינגר אליהו ויתחנן אליו
וידבר אליו איש האלהים תיקרנא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך: הנה ירדה
אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת החמשים ועתה תיקר נפשי
בעיניך: וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אתו אל תירא מפניו ויקם וירד אורע
אל המלך: וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל וכיב אלד
עקרון המבלי איך אלהים בישראל לדרש בדברו לכן הפטה אשר עלית שם לא תרד מסנה
ביוםות חמות: וימת בדבר יהוה ואשר דבר אליהו ויסלך יהורם תחתיו בשנת שנים
ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא
המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ויהי בהעלות יהוה את
אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל: ויאמר אליהו אל אלישע שב נא
פה כי יהוה שלחני ערבית אל ויאמר אלישע חיהוה וחי נפשך אסאעונך וירדו בית
ויצאו בני הנביאים אשר בבית אל אל אלישע ויאמרו אליו הודעת כי היום יהוה לקח את
אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: ויאמר לו אליהו אלישע ושכנא פה כי
יהוה שלחני יריחו ויאמר חיהוה וחי נפשך אסאעונך ויבאו יריחו: וישבו בני הנביאים
אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הודעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי החשו: ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר
חיהוה וחי נפשך אסאעונך וילכו שניהם: וחמשים אש מבני הנביאים הלכו ויעמדו
מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן: ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו
הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה
לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהינא פיי שנים ברוחך אלי: ויאמר הקשית לשאול
אסתראה אתי לקח מאתך יהי לך בן ואסאין לא יהיה: ויהי המה הלכים הלוך וידבר והנה
רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: ואלישע ראה והוא
פצעק אביו אבי רכב ישראל ופרשו ולא ראה עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים:
גירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן: ויקח את אדרת
אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו איהו ויכה את
המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע: ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה
רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: ויאמרו אליו הנה
נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשא רוח יהוה
וישליכונו באחד ההרים או באחת הגיאות ויאמר לא תשליחו: ויפצרו בו עד ביש ויאמר הניחו
שלו

היך נא נפשי יחיד כ' חד מלכיל וסד מלרם וכתבין: ומיין מ'ס נחמפר המרוין במייון מקירם וחסוכ: הנה ירדה אש מן השמים כרוב
מכרי מדכוכ וכ'י שוכר סכון ניו'ד ובלל שפס אחר גל'מ: אח אליהו בסערה רבו החילופים ספלו נכסרים על מה וזו וכתבה סנשין
כי נחמסם כני'ת נמלרוין וס'ס'ן רפה ונכסו לכד' וכמקמס בלל מחרין כני'ת וס'ס'ן דנטס ונכסו נכדו ורד' דכ' ונמכלול ד' רי'ו וסרס'ס
ככס סכ'ס'ן ברט'ן קמן וס'ס'ת מסמל'ס נכס'ת ובל' דכר ס'ס'ס'ס חנש'ת או רכיו'ת ס'ס'ן: חמסס מה' סכמ'ס נמכלול ד' ל'ל מסמ'ס ככרי'ת
ס'ס'ן רפ'ס יען נכס'ת זכ' ס'ס'ן חילין מחרין סככל מל'ן דכנס ומו'ת ס'ס'ס'ס נכס'ת: אשר בוח אל ד' נכ'ס'ס'ס ככרי'ן כני'ת סכור'ת כ'ן ונכס'ס'ס
ואר'ת: ויהי כעברם ואלוהי'ת מי סנסמס'ס אס כמ'ס כמכרם ככ'ף לו כני'ת ולרדיון פסימ' לן דכס'ס ככ'ף ס'ס'ס כני'ת ויחמס'ס דכ'ס'ס חר'ת מן
מ'ל'ן דכס'ס'ן כ'ף כריס'ת ול'ת דכומ'ת וס'תכס'ס'ן כמכ'ר רכמ'ל א'ת כ'ף: דגיאות כמ'ת ק' ודכס'ס'ס סמל'ס'ס כעיל'ת או חיסור יו'ד כמ'ר כ'ל'ל:
ער כש כר'ס סכס'ס'ס סכ'ר וס'ן:

שָׁלְחוּ וַיִּשְׁלְחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלֹשֵׁה־יָמִים וְלֹא מָצְאוּהוּ : וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב בִּירוּחוֹ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲלֹא־אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם אֶל־תִּלְכוּ : וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־אִישׁ
הַנֶּהֱיָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב כְּאִשֶּׁר אָרְנִי רֵאָה וְהַמֵּים רַעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁכַּלְת : וַיֹּאמֶר קַח־לִי
צִלְחִית חֲרֹשֶׁה וְשִׂימוּ שָׁם מַלַּח וַיִּקְחוּ אֵלָיו : וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצֵא הַמַּיִם וַיִּשְׁלַךְ־שָׁם מַלַּח וַיֹּאמֶר
כֹּה־אָמַר יְהוָה רַפְאֲתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא־יְהִיָּה מִשָּׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁכַּלְת : וַיִּרְפוּ הַמַּיִם עַד הַיּוֹם
זֶה כַּדְּבַר אִישׁ־עַד דְּבַר : וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם בִּית־אֵל וְהוּא וְעֵלְהָ בְּדֶרֶךְ וַנַּעֲרִיב
קַטְנִים יֵצְאוּ מִדְּהַעִיר וַיִּתְקַלְסוּ־בָו וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲלֵה קַרְח עֲלֵה קַרְח : וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיִּרְאֶם וַיִּקְלַלֶם
בְּשֵׁם יְהוָה וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּים רַבִּים מִדְּהַעִיר וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם אַרְבַּעַיִם וּשְׁנֵי יָלָדִים : וַיִּלֶךְ מִשָּׁם
אֶל־הַר הַכְּרִמַל וּמִשָּׁם שָׁב שִׁמְרוֹן : * וַיְהוֹרֶם בְּדִאֲחָאֵב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן
בְּשָׁנַת שְׁמֹנֶה עָשָׂר לַיהוֹשֻׁפָּט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה : וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינָיו
יְהוָה רַק לֹא כָאָבוֹ וּכְאָמוֹ וַיִּסַּר אֶת־מִצְבַּת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו : רַק בַּחֲטָאוֹת יִרְבְּעֶם
בְּדָנְבָט אֲשֶׁר־הֲחִמָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל דִּבְּכָ לֹא־סָר מִמֶּנָּה : וַיִּמְשַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב הַיְדִי
נָקַד וַחֲשִׁיב לַמֶּלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־אֵלֶּף נָרִים וּמֵאֶה אֵלֶּף אֵילִים צָמֹר : וַיְהִי כַּמּוֹת אֲחָאֵב
הַמִּשְׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב בְּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בְּיוֹם הַהוּא מִשִּׁמְרוֹן וַיִּפְקַד אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל : וַיִּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־יְהוֹשֻׁפָּט מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בַּי תִּלְדֵךְ אֶת־אֵל־
מוֹאָב לַמַּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה כְּמִנִּי כְּמוֹךְ כְּעַמִּי כְּעַמְּךָ כְּמוֹסִי כְּמוֹסֶיךָ : וַיֹּאמֶר אִיזָה הַדְּרָךְ
נִעֲלָה וַיֹּאמֶר הַרְדֵךְ מִדְּבַר אָדָם : וַיִּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ־יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֲדָוִם וַיִּסְבּוּ דֶרֶךְ
שׁוֹבְעַת יַמִּים וְלֹא־יָהִי מִם לַמַּחֲנֶה וּלְבַהֲמָה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲהִיָּה
כִּי־קִרְאָ יְהוָה לְשֹׁלֶשֶׁת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם בְּיַד־מוֹאָב : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָּט הֲאִין פֶּה
נִבְיָא לַיהוָה וְנִדְרָשָׁה אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ וַעֲזַן אַחַר מַעֲבָדֵי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֶּה אִישׁ־עַד בְּיַד־
שֹׁפֵט אֲשֶׁר־יִצֵּק מִים עַל־יָדֵי אֱלֹהָיו : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָּט יֵשׁ אוֹתוֹ דְּבַר־יְהוָה וַיִּרְדּוּ אֵלָיו מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפָּט וּמֶלֶךְ אֲדָוִם : וַיֹּאמֶר אִישׁ־עַד לַיִּשְׂרָאֵל מִה־לִּי וְלָךְ לָךְ אֶל־נְבִיאֵי אֱלֹהֶיךָ
וְאֶל־נְבִיאֵי אִמְךָ לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל כִּי־קִרְאָ יְהוָה לְשֹׁלֶשֶׁת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם
בְּיַד מוֹאָב : וַיֹּאמֶר אִישׁ־עַד חִי־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לִפְנֵי כִי לוֹלִי פְּנֵי־יְהוֹשֻׁפָּט מֶלֶךְ־
יְהוּדָה אֲנִי נִשְׂא אֶס־אֲבִיט אֵיךְ וְאֶס־אֲרַאךְ : וְעַתָּה קַח־לִי מִנְּגֹן וְהִיָּה כְּנָגֵן הַמְּנַגֵּן וְתִהְיֶה
עֲלָיו יַד יְהוָה : וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה הַנְּחַל הַזֶּה גְּבִים וְגְבִים : כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לֹא־
תִּרְאוּ רוּחַ וְלֹא־תִרְאוּ גֵשֶׁם וְהַנְּחַל הַהוּא יִפְלֹא מִים וַיִּשְׁתִּיתֶם אֹתָם וּמְקַנִּיכֶם וּבַהֲמַתְכֶם
וְנָקַל זֹאת בְּעֵינָי יְהוָה וְנָתַן אֶת־מוֹאָב בְּיַדְכֶם : וְהַפִּיתֶם כָּל־עִיר מִבְּצָר וְכָל־עִיר
פְּכַחֹר וְכָל־עֵץ טוֹב תִּפְּלוּ וְכָל־מַעֲיָנֵי־מַיִם תִּסְתַּמּוּ וְכָל הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה תִּכְאָבוּ בְּאֲבָנִים : וַיְהִי
בְּבֹקֶר כַּעֲלוֹת הַמַּנְחָה וְהִנֵּה־מַיִם בְּאֵים מִדְּרֶךְ אֲדָוִם וַתִּטְלֵא הָאָרֶץ אֶת־הַמַּיִם : וְכָל־מוֹאָב
שָׁמְעוּ כִּי־עָלוּ הַמַּלְכִּים לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּצְעֲקוּ מִכָּל חָגֵר חֲגֵרָה וּמַעֲלָה וַיַּעֲמְרוּ עַל־הַנָּבוֹל : וַיִּשְׁכַּיְמוּ
בְּבֹקֶר וְהִשְׁמִשׁ וַרְחַה עַל־הַמַּיִם וַיִּרְאוּ מוֹאָב מִנְּגֹן אֶת־הַמַּיִם אֲדָמִים בָּרָם : וַיֹּאמְרוּ דָם זֶה
הַחֲרֹב נִחְרַבו הַמַּלְכִּים וּכְבִּי אִישׁ אֶת־דַּרְעוֹ וְעַתָּה לְשַׁלֵּל מוֹאָב : וַיִּבְאֵוּ אֶל־מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְמוּ

הלוא אמרתו אליכם נאיום ספרים חסר וכו' אבל ברובן מלא וכן הוא בסורת בנין ין מלאים בספרים וסי' נאמר לעיל סימן כ"ב כפ"ג : וסמא' כחיתק ספ"א : ויקללם מין כנס כלמל : אלף אילים צמר לית וכמיני רי"ש : ויהי כמות פ"ק ר"ק וס"ג כ"ק פ"ס הסמורית : כנגן המנגן בספרים כ"י ס"א כנאריך וס"ס רפ"ב וכן כפקל' דס"ס : ובהמתכם בספרים מרזיקים ה"ו'ו' כנאריך : ויהי בבקר פעולת המנחה כפ"ג פ"ס : ונס"א כ"י אנאמי כפ"ג ויהי בבקר בודח השמש וסכ"ג הו"ס :

ויקמו ישראל ויכו את-מואב וינסו מפניהם ויפריכה והבות את-מואב : והערים יהרסו וכל ויכו פ חלקה טובה ישליכו איש-אבנו וכל-איה וכל-מעדמים יסתמו וכל-עץ טוב יפילו ערד-שאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הפלעים ויבנה : וירא מלך מואב כי-חזק ממנו הפלחמה ויפח אותו שבע-מאות איש שלף הרב להבקיע אל-מלך אדום ולא יכלו : ויפח את-בנו הבכור אשר-ימלך תחתיו ויעלהו על-החמה וירי קצה-גדוד על-ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ : * ואשה אחת מנשי בני-הנביאים צלקה אל-אלישע לאמר עבדך אישי

ד
המורה
ויבא
לד פ

מת ואתר ידעת כי עבדך היה ירא את-יהוה והנשה בא לקחת את-שני ילדי לו לעבדים : ויאמר אליה אלישע מה אעשה-לך הנרי לי מה-ישלכי בבית ותאמר אין לשפחהך כל בבית כי אסאסוך שמן : ויאמר לני שאליך כלים מדהחץ מאת בל-שכנכי כלים רקים שכניך אל-תמעטי : נבאת וסגרת הדלת בעדך ובעד-בניך ויצקת על כל-הכלים האדה והפלא תפיעי : ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מנישים אליה והיא מוצקת : מוצקת והיו כמלאת הכלים ותאמר אל-בנה הנישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ונעמד השמן : ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לני מכרי את-השמן ושלמי את-נשיכי ואת-נשיך פ * בכני תחיו בנותי : והיה היום ויעבר אלישע אל-שונם ושם אשה גדולה ובניך פ

ותחזקו לאכל-לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל-לחם : ותאמר אל-אשה הנה-נא ידעת כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד : נעשה-נא עלית-קיר קמנה ונשים לו שם כמה ושלח וכמה ומנורה והיה בבאו אלינו יסר שמה : ויהי היום ויבא שמה ויסר אל-העליה וישכב-שמה : ויאמר אל-ניחוי נערו קרא לשונפית הזאת ויקרא-לה ותעמד לפניו : ויאמר לו אמר-נא אליה הנה חרות אלינו את-פל-החרה הזאת מה-לעשות לך הוש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת : ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחוי אבל בן איזלה ואישה זקן : ויאמר קרא-לה ויקרא-לה ותעמד בפתח : ויאמר למועד הזה בעת חיה אתי חבבת בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-תכוב בשפתחך : ותהר האשה ותלך בן למועד הזה בעת חיה אשר-דבר אליה אלישע : ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל-אביו אל-הקצרים : ויאמר אל-אביו ראשי ראשי ויאמר אל-הנער שאהו אל-אמו : וישארהו ויביאהו אל-אמו וישב על-ברכיה עד-הצהרים וימת : ותעל ותשכבהו על-מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא : ותקרא אל-אשה ותאמר שלחה-נא לי אחר מן-הנערים ואחת האתנות וארועה עד-איש האלהים ואשובה : ויאמר מרוע אתי הלכתי אליו היום לאחדש ולא שבת ותאמר שלום : * ותחבלש האתון ותאמר אל-הנער נהג ולך אל-תעצור-לי לרכב כי אסאמרתי לך : ותלך ותבא אל-איש האלהים אל-הר הנרמל ויהי בראות איש-האלהים אותה מנגד ויאמר גיחוי נערו הנה השונפית הלו :

את פ

עתה

את פ
הלכת
עכ
לספרים

ויבן ויכו פ והוא חסדן מלך דמובין ב"א וקריין כ"ף : ויבן בה כ' סבירין כס' וליך וזירוש ונחש בת (כוספ ס') : על-חמשה הכר ומו' וכן רישו כספיקתו וינלמדו פרסו כי שאל חמשה כתיב שהיה מסתופס לחש ובפכסדריין : כוף פ' מחר דיני פאונות פליני רכ וסאולת חד סמר לסס שמים : ומד פ'ר לסס פ' : ור' לוי דב"ר פ' כ"ה פנירס ליה כמלן דמחר לסס סמים : וישבו לארץ כסילתי סירקס דלמיל פאר ר' חניכס כר פסח ארס סכס ירו סוכמסס סל ישראל למדרסס החמונס : ופי' רס' ידלס כתיב למרסס הכי קמחר לספלות ולסחמית סכו פסנדר מליסס פורענות ורל"ן מסיק לפ לסמי דרסס מדכמית ויסנו חסר ומו' כלוסר ויסנו למרץ : כסו ויסנו אסו למרץ - ישבו למרץ ידעו זקני כס סיון : סדי יש לכי לך ק' : שכניכו סכניך ק' ונספרים מדוייקים מין כסס יו"ד אחר כ"ף רש"י : דס שנישום פלס נס יו"ד קדשס כספרים מדוייקים וכן רלמי פ"ס כמסורת סכסס כסו ודף מלכיס ח' ה' : שיצק חוקקס ק' וכו' נחולס כו' הו' כיוכוי סכספסיל כסו סכסס כסלול דף ק"ס : וכן סרד לכניס כסרסס : נשיכו נסיך ק' : סכניכו נכניך ק' : אתי חבבת בן אה' ק' : אחז דלכתי אה' ק' : סלכס ק' :

עתה באתם לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילך ותאמר שלום :
 ותבא אל איש האלהים אליהרר ותחוק בגלגליו ויגש גיחוי לדרפה ויאמר איש האלהים
 דרפה לה כי נפשה מרהלה ויהיה העלים ספני ולא הגיד לי : ותאמר השאלתי בן מאת
 אדני הלא אמרתי לא תשרה אתי : ויאמר לגיחוי תגר מתניף וקח משענתי בידך וקח
 ביהמצא איש לא תברכנו וכי יברכה איש לא תענו ושמת משענתי על פני הנער : ותאמר
 אם הנער חי יהיה וחי נפשו אם יאעזובך ויקם וילך אחריה : וגיחוי עבר לפניו וישם את
 המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא תקיץ הנער :
 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משנב על מטתו : ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם
 כמו ויתפלל ליהוה : ויעל וישנב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עינו וכפו על כפו ויגדר
 עליו ויחם בשר הילד : וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ועל ויגדר עליו ויזרר הנער
 עד שבע פעמים ויפקח הנער את עינו : ויקרא אל גיחוי ויאמר קרא אל השנמית הזאת
 ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנד : ותבא ותפל על דגליו ותשתחו ארצה ותשא ארד
 בנה ותצא : * ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו
 ויאמר לנער שפת הסיר הגזלה ובשל נזיר לבני הנביאים : ויצא אחד אל השדה ללקט
 ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלה אל סיר הנזיר כילא
 דעו : ויצקו לאנשים לאכול ויהי פאכלם מהנזיר והפה צעקו ויאמרו מות בסיר איש
 האלהים ולא יכלו לאכל : ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא
 היה דבר רע בסיר : * ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם
 בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו : ויאמר משרתו מר
 אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר : ויתן לפניו
 ויאכלו והותרו כדבר יהוה : * ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני
 אדניו ונשא פנים כדבר יהוה ותחיהו תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע : וארם יצא
 גרוהים וישבו מארץ ישראל נערה קמנה ותהי לפני אשת נעמן : ותאמר אל גברתה
 אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון או יאסף אתו מצרעתו : ויבא ויגד לאדניו לאמר
 כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל : ויאמר מלך ארם לך נא ואשלחה ספר
 אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב וישלח חליפות בגדים :
 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן
 עבדי ואספתו מצרעתו : ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים
 אני להמית ולהחיות כיוה שלח אלי לאכת איש מצרעתו כי אדדעו וראו כי מתאנה
 רוא

ע"כ
לאשכנז

הפסוק
הרוע

ה

העלים פמני שפי'ן נסוח נלדו וכלול דף ס"ב * וכן הוא בספרים כ"י מדויקים וכלל מחרוזת נה"א ופיין מ"ס נחיהם של סמוך אל העלם מזכר :
 הלא אמרתו בספרים מדויקים כלל ופי' מלכים כספרים : חגור חגניך כספרים מדויקים מחר ופי' : ואין קשב נפקת כוסחתו
 שפרקיות כ"י מלרס וספי'ן נכירי וכמכס נכדו סכן הוא כספר מונה ואם כן הוא מואר * וכן פירשו ר' יונה כי יאכלו מלרס כספר ירושלמי סנסנד פלני
 ורל"ק ככס פלני כפרשים מלך מכוון מלרס כספר מדויק כי אם במוגו הירושלמי אשר פחד פלני ר' יונה וכו' הוא סס דבר כמו ופיין קול ופיין ככס
 ופיין קשב (מלכים א' יח) וכן הוא בספרים שכלנו אלעיל וסכול : קרא אל השנמית הזאת נס' מלך פסוליסולג ככס נכדו
 ככס' אחריתא קרא לשנמית ונס' נספר ח' מספר ככ"י חיה ככס' דרשונה אל פסוקמית ופי' ב' פכר של הנזר ורוי' פלמס טונג ללג' סכניו
 לשנמית ופלס הוא נמית : ללקט ארת פיין כל'ף משרין : סכנו ו' סנירין חסנס וקריון חסנו מסורג רי'ס כ"י ופיין מ"ס רי'ס ס' מרוסב :
 ויצקו לאנשים סיר' סמדה נבשי' לחסרון הי'וד פ'ה הסופל פ'הככס רל"ק וכן הוא בספרים מדויקים : כאכלם ככ"ף רל"ק : לחם בכורות
 עשרים לחם עקרו' חל סמלס' כ"ס ס' כ' כל סמכין ופי' נרי'ס פ'ינוס' וספיין ספיין וספיין כספר' רכס' : היה איש גדול ככל ספרים
 פמני מלרס ומכלל ס'סכסב נח פלרס של' כפונג' ונמקט ספרים מלסיל וכן דברי סכנלל כר"ף :

הוא לי : ויהו בשמעו אלישע איש־האלהים כי־יערע מלך־ישׂהאל את־בגדיו וישלח אל־
 המלך לאמר למה קרעת בגדיך ובא־נא אלי וידע כי יש נביא בישראל : ויבא נעמן
 בסוסו וברכבו ויעמד פתח־בית לאלישע : וישלם אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת בסוסים
 שבע־פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר : ומצא נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אל־י
 יצא יצוא ועמד וקרא בשם־יהוה אלהיו והגיח ידו אל־הפקוס ואסף הפצורע : הלא טוב
 אבנה ופרפר נהרות רמשק מכל מימי ישראל הלא־ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחסד : אמנה
 וישו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אכי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף בי־אמר
 אליך רחץ וטהר : וירד וישבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב
 בשלו כבשר נער קטן וטהר : וישב אל־איש האלהים הוא וכל־מחנהו ויבא ויעמד לפניו
 ויאמר הנה־נא ידעתי כי אין אלהים בכל־הארץ כי אס־בישראל ועתה קח־נא ברכה מאת
 עבדך : ויאמר חי־יהוה אשר־עמדת לפניו אס־אקח ויפצרו־בו לקחת ויטאו : ויאמר
 נעמן ולא יתן־נא לעבדך משא צמר־פרדים אדמה כי לוא־יעשה עוד עבדך עלה חבל
 לאלהים אחרים כי אס־ליהוה : לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא ארני בית־השן
 להשתחות שמה והוא וישען על־ידי והשתחית בית רפן בהשתחית בית רפן יסלח־נא
 יהוה לעבדך כדבר יהוה : ויאמר לו קך לשלום וילך מאתו כברת ארץ :
 ויאמר גיחוי נער אלישע איש־האלהים הנה השך ארני את נעמן הארמי הזה מפת
 פיה את אשר־הביא חי־יהוה בי־אס־רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה : וירדף גיחוי
 אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום : ויאמר
 שלום ארני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני־נערים מחר אפרים מבני הנביאים
 מנהיגה להם כפר־בסך ושתי חלפות בגדים : ויאמר נעמן הואל קח כפרים ויפרץ־בו
 ויצר

נא כתיב
 וכל מר
 ע"כ

נעמן בסוסים ק' וכתיב איתא בירושלמי שרק תלך כנפך נחוי : אמנה מפכה ק' בהשתחיתו כמי הכרה בחלוקים שלנו לכן כנפלי חלפ
 נעמן א' לנד ולבא שאלו סוסים טליו מלפני כנפי פסיון והפסס הראשון ראוי להיות פל שיו"ד וכ"כ ר"ק כפי הפסוק מלפני כנפי פסיון והות
 פס' וכל הכלאופים סמה סמכ פס' כי הוא מלפני כנפי פסיון נראה מלפני יורה סהו סס ומרדכ מלפני מיבני לים כפי כמכלול
 שך קמ' זו טליו כי מלפני סמך כפי בהשתחיתו בית רמון אך דבריו מלו סופרים למח סמך בפירוט הפסוק כדלעיל וכמה ספרי הדפוס וכמוכי יר
 מלאמיו מלפני כנפי האחרון לנד ובגן דא כריכא רבא : בהשתחיתו בית רפן וסלח נא דא כתיב ולא קרי מ"ס הנגמול פירק אין בין המודר
 ופל פי הסורה ויפון כמס' כרות : ולקחתו מאתו שאוטה כקמפי גדולה כבוד סוטה חמר אל"ף והוא כפידוס רס' זל סמכ מועה חמר אל"ף
 לפי סתיהם לקחה זו למוס וכל הספרים סבאו לירי כיוז ממוטה דא"ף : גם ר' אליהו האדקרק כבגמ סרטיס סרה ממש הכיל לפון רס'
 ואל"ף חמר ואני כל תלמידי כן ככל ספרים וסס ארני כמכין מלוי דלל חסין אל"ף כמו שלמן דדוטיהו ע"כ דבריו וחס' פי סין דליה מוכחט לדברי
 פס' זל סין לדבריו תלמידי מדרס פנתומה וזה פומרו חי' ס' כי אס רבני אמרו ולקחתי מידו ממוטה חמר סק' כה אנו מפרשי שלל יבא לך משל
 ממוטה ומה חורט ולקחתי ממוטה חייך מויו אמר סוסל סכאפר וברכב כעמן מדנק כן : פוד תלמידי בויקרא דכה סדר חבורת פירק ז' פל
 פסרה הדברים נכטיס כליס וכ' מד וכל חילול ס' מניחוי ויאמר גיחוי כתר מלישע וכו' סהו ממוטה מן מומה דליה כיה ס' כנסתן ומכין שלקה ככרס'
 שנאמר וברכב כעמן מדנק כן : ומאחר זה אימא כמי בדרתה רכה פירש כמ' פל' ולישכא יתירא והכי לימחר רכה זעל הסתכל סס סמיס זס גיחוי
 סין חמר כסין לישול כמכו עמון סכאמר וירדף גיחוי אחרי כעמן וכו' מלישע קירט סמו סל סק' כה סלמ רכה לישול כעמן כלס וגיחוי רדף חמר
 ונסכפ לו לכפר סלמח מלכו ושישח לו עמון כמכא זה מחלל ס' סה סקידס מלישע : חמר לך הכיה לגיחוי פס' : איה חמר חי' ס' כי אס רבני חמר
 ולקחתי מלמי ממוטה ככמט כמתי כדלל חלללו חייך ממוטה חמר וכויו חרס כוסל וברכב כעמן מדנק כן פס' ומיך כל מחמרים מלו כמתי מוסר
 כספירו ס' ס' סיס ככז מומה קרי ממוטה חמרתי הוה סנס חמרתי זל רשוהו כן וכן רמזי לנפל כלי יקר כמכ כראה כי סמוט סוה ססה זל
 דרסו קרי וכויו דקרינן ממוטה וככז מומה לטון מוס פ"כ : אך לפי דמתי אין זה מוכרח כדברי רבותינו זל דלכרס כוכל לקייה גירסמס כנסתים
 סליו אבל דרשו ממוטה לטון מוס כמו שדרשו ג"כ כ"ר ס' כי פל סיוך מל עמש לו ממוטה מל עמש לו מומה וכויקרא דכה ס' ל"ד כעכין סדקס
 מ"ל סק' כה לל דייך סלמ כמ' לו שאלך ממוטה מלמ כמה סממיו לו חרס ככמיו לו פין רכה למיכך והוליד כן ומין כידו ממוטה מן כל מה דהוה
 ליה לא ישכופ לכריה וככז מומה לכמכסי ויס להס זל פל מה סיכמוכו מחר קרי דכתיב' סאון למתדכפי קרי ומימ־סרס מוס וכו' הוה ומחר סיכוי
 הלק וכויו וכויו כמכסי ממוטה (חייב ל"א) ומניו ילדתי חמר חין כהס כל סאונס כירי דכתיב' ומינין מן מ"ח חין כנסתין אל"ף קבאכתיב מנימח זל
 קריין וסמיכתי כמסרה רבמא וכמילופי סקמרה סכין מערמלי למדכמתי כמכז כממו סל חייב למדכמתי ממוטה כמכז מוס ק' : חמר כל מלה
 פדכרסיס כמכמי סיוע לרס' הכירושלמי דפירק חלק דאמרינן כמס איהא גיחוי וממר חי' ס' כי אס רבני חמר ולקחתי ממוטה ממוטה כמכז פ"כ
 אך כתיב ויהי מרדכ כמכ ממוטה כמכז ממוטה דל"ל סלמ מליכו לטון ממוטה פל מלימוט דכר
 מלמ על סדרו לח כן לי ממוטה : ולא ידע חמו ממוטה : כי לח כמכמס כירי ממוטה לביב קאמר דל"ל כמילוי כמכז ממוטה סיקח ממוטו דסיכנו
 פשוט : קח כפגש מד חמ' מל' ב"מ מן כ' ל' כמכין וכו' כרסיס מלימול ומסין כמון כמכסי דכמ' ס

ככרם

וַיִּצַר כְּבָרִים כְּמֶגֶד בְּשָׁנֵי חֲרָטִים וְשֵׁתֵי חַלְפוֹת בְּגָדִים וַיְתֵן אֶל־שָׁנָי נַעֲרָיו וַיִּשְׂאוּ לַפְּנּוֹי וַיִּבְנֵא
 אֶל־הָעֵפֶל וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּפְקֵד בְּבֵית וַיִּשְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיָּלְכוּ : וְהוֹאֵבָא וַיַּעֲמֵד אֶל־אֲדָנָיו
 מֵאֵינָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲלִישֶׁעַ מֵאַיִן נַחְוִי וַיֹּאמֶר לֹא־דֹלֵךְ עֲבָדְךָ אֵינָה וְאַנְהָ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא־לִבִּי
 הָלֵךְ כִּאֲשֶׁר הִפְקֵד אִישׁ מֵעַל מַרְפְּבָתוֹ לִקְרָאתָהּ הָעֵת לַקַּחַת אֶת־הַכֶּסֶף וְלַקַּחַת בְּגָדִים וַיְהִי־יָמִים
 וְכַרְמִים וַצֹּאן וַצִּבְּרִים וְעַבְדִּים וְשִׁפְחוֹת : וַצְּרַעַת נָעֲמָן תִּדְבַק־בָּךְ וְבוֹרְעָךָ לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו
 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי־דְנַבְיָאִים אֶל־אִישֶׁעַ הַנְּהַיֵּנָה הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
 אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לַפָּנֶיךָ צָר מִפְּנֵי : נִלְכַּהֲנָה עַד־הִירָרָן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶת־תַּחַת
 וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שָׁם מְקוֹם לְשִׁבְתָּ שָׁם וַיֹּאמֶר לָנוּ : וַיֹּאמֶר הָאֲחֵר הוּאֵל נָה וְלָךְ אֶת־עַבְדְּךָ
 וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶלְךָ : וַיֵּלֶךְ אִתָּם וַיִּבְנֵאוּ הִירָרָנָה וַיִּגְדְּלוּ הָעֵצִים : וַיְהִי הָאֲחֵר מִפִּיל הַקִּוִּיָּה
 וְאֶת־הַבְּרוֹל נָפַל אֶל־הַמָּיִם וַיִּצַּעַק וַיֹּאמֶר אֲדָה אֲדָנִי וְהַיָּא שְׂאֹל : וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים
 אֵינָה נָפַל וַיְרֵאֶהוּ אֶת־הַמְּקוֹם וַיִּקְצַב־עֵץ וַיִּשְׁלַח־שָׁמָּה וַיֵּצֵף הַבְּרוֹל : וַיֹּאמֶר הִרֵם לָךְ וַיִּשְׁלַח
 יָד וַיִּקְחָהוּ : וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה נֶלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּנְעֵץ אֶל־עַבְדָּיו לֵאמֹר אֶל־מְקוֹם
 פְּלִנִּי אֲלַמְּנִי תַחְנָתִי : וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַשִּׁמְרֵם מֵעַבֵּר הַמְּקוֹם
 הַזֶּה כִּי־שָׁם אֲרָם נַחְתִּים : וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲמַרְלוּ אִישׁ־הָאֱלֹהִים
 וְהִזְהִירוּ וְהִזְהִירָה וְנִשְׁמַרְשָׁם לֹא אֶחַת וְלֹא שְׁתַּיִם : וַיִּפְעַר לָב מֶלֶךְ־אֲרָם עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּקְרָא
 אֶל־עַבְדָּיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַלּוֹא תַגִּידוּ לִי מִי מִשְׁלָנִי אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר אַחֵר מַעֲבָדִי
 לּוֹא אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־אִישֶׁעַ הַנְּבִיָּא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יָגִיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 תִּדְבַר בַּחֲדָר מַשְׁכְּבְּךָ : וַיֹּאמֶר לָנוּ יְרֵאוּ אֵיכָה הוּא וְאֲשַׁלַּח וְאִקְחָהוּ וַיַּגִּידְלוּ לֵאמֹר הִנֵּה
 בְּדַחְתָּ : וַיִּשְׁלַח־שָׁמָּה סוּסִים וּרְכָב וְחִיל כְּבֹד וַיִּבְאוּ לֵילָה וַיִּקְפוּ עַל־דְּעֵיר : וַיִּשְׁכֵּם מִשְׁרַת
 אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם וַיֵּצֵא וְהִנֵּה־חֵיל סוּבָב אֶת־דְּעֵיר וְסוּס וּרְכָב וַיֹּאמֶר נַעֲרוּ אֵלָיו אֲדָה אֲדָנִי
 אֵיכָה נַעֲשֶׂה : וַיֹּאמֶר אֶל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנּוּ מֵאֲשֶׁר אֹתָם : וַיַּתְּפֵל אֲלִישֶׁעַ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּקֻדָּנָא אַרְיִעֵנִי וַיְרֵאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינָיו הַנָּעַר וַיְרֵא וַהֲנֵה הָהָר מֵלֹא
 סוּסִים וּרְכָב אֵשׁ סְבִיבַת אֲלִישֶׁעַ : וַיִּרְדּוּ אֵלָיו וַיַּתְּפֵל אֲלִישֶׁעַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲדַנָּא אֶת־
 הַנְּבִיָּהוּ בַּסְּנוּרִים וַיָּבֵם בַּסְּנוּרִים כְּדָבַר אֲלִישֶׁעַ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲלִישֶׁעַ לֹא־זֶה הַדָּרָךְ וְלֹא
 זֶה הָעֵיר לָנוּ אַחֲרָי וְאוֹלֵכֵיךָ אַתְּכֶם אֶל־דָּהֵאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקְשׁוּן וְיֵלֶךְ אֹתָם שְׁמוֹנָה : וַיִּרְדּוּ
 בָּבָאָם שְׁמוֹנָה וַיֹּאמֶר אֲלִישֶׁעַ יְהוָה פִּקֵּחַ אֶת־עֵינָיִךָ אֲדָה וַיְרֵאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ
 וַהֲנֵה בְּתוֹךְ שְׁמוֹנָה : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲלִישֶׁעַ כִּרְאָתוֹ אֹתָם הָאֵבָה אֵבָה אֵבִי : וַיֹּאמֶר
 לֹא תִכֶּה הָאִשֶׁר שְׁבִית בַּחֲרָבָה וְנִקְשַׁתְךָ אֵתָה מַכָּה שָׁיִם לְחַם וְמִים לַפְּנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
 וַיָּלְכוּ אֶל־אֲדָנֵיהֶם : וַיִּכְרַח לְהֵם כִּרְחָה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁלַחֵם וַיָּלְכוּ אֶל־אֲדָנֵיהֶם וְלֹא־

יספרו
 כָּבָדִים בְּכֶף הַכֹּף כַּסָּף חַמְסֵי הַכַּסִּיבֹת : מֵאַיִן מֵאֵינָה : מֵאַנְהָ וְאַנְהָ נִמְכְּרָה סָמְרִי הַדְּפוּס הַכּוּף נִקְחָן בְּשָׁמִי הַמַּלְוֵה וְסַמְרִי הוּא כִּי כֵּל
 סָמְרִי הַמַּלְוִיָּקִים אֲנִי הַדְּפוּסִין וְלֹא חָמַס אֲנִי וְכֵּל מַסַּח אֲנִי וְאַנְהָ וְסַמְרִי אֲנִי וְאַנְהָ (מַלְכִּים ח ב) וְכֵּס מַלְכֵה נַחְשׂוּרָה : תִּדְבַק בְּךָ הַיָּד
 נִמְכְּרִין : וְבוֹרְעָךְ כִּי־לֹא נִמְכְּרִין נִמְדוּוּיָקִים : מְלִכָה נָא מַלְרִין כִּי־לֹא נַחְשׂוּרָה כִּי־לֹא נִמְכְּרִין וְכַמְכְּרִים נִמְכְּרִים : דַּרְס לָךְ הַיָּדִים כְּסוּלָה וְהַמְּלִי
 כַּמּוּ כֵּסֶה נַחְשׂוּרָה פֶּרֶסָה כְּסוּלָה כְּסוּלָה כְּסוּלָה כֵּסֶה אֵם חָסֵד וְהוּא בִּכְסֵס חֲמֵל כְּסֵל חַד וְחַד מְלִיָּל וְלֵאֵל דְּכִוְמִים וְסַמְרִי נַסוּף מַבֵּ : הַשְׂמֶר
 סִינְפָּרְסוֹסִים רַחֲסוֹנִים סִינְפָּרְסוֹסִים כִּי־הַתֵּלֶה מְלִיָּל וְהַמַּסֵּס נַכְּסוּלָה וְכֵּל נִמְכְּרָה כִּי־הוּא מְלִיָּל וְהַשְׂמֶר וְהַשְׂמֶר (יִסְמִי ו)
 וְהוֹדִיעָה וְסִינְפָּרְסוֹסִים : אֵיכָה כֵּסֶף כְּסוּלָה : (חֲמֵר כִּמְרִיִּים סַח חֲמֵרִים וְכִי־נִמְכְּרָה מִלְּפָנֶיךָ סַח חֲמֵרִים סִינְפָּרְסוֹסִים וְכֵּל כִּי־נִמְכְּרָה גְדוֹלָה
 מוֹנֵסָה כַּמְכָּר בְּנִילוּן אֵיכָה קִ וְכַחְמֶרֶת אֵיפֵה קִ וְכֵן נִדְּפוּסִי אֶת־מַסְרֵמֶרֶס אֵיפֵה קִ וְנִדְּפוּסִי וַיְכִיבִיאֵה קָטַם אֵיכָה וְנִקְטַם אֵיפֵה : וְמִין לִי לִסְכְּרִי
 מַלְכָה חֲמֵל סִמְלוּבִי רֵים סִמְרָן לֹא נִמְכְּרִים כַּמְכָּר אֵלְכֵם וְכֵּן כִּי־לֹא לֵסְכְּרִי סִינְפָּרְסוֹסִים וְכֵּן כִּי־לֹא לֵסְכְּרִי סִינְפָּרְסוֹסִים וְכֵּן כִּי־לֹא לֵסְכְּרִי סִינְפָּרְסוֹסִים
 כָּלֵל כִּי־הַחֲמֵר דָּרְכּוּ לִסְכְּרִי עַל כָּל קִ וְכַמְרִי : וְכַן לֹא לִכְּסֵל מַלְכָה חֲמֵרֶס : וְכֵן כִּרְחָה דַּעַר רַדִּים כְּסוּרִים כְּסוּסִים וְכֵן כִּי־נִמְכְּרִים
 סִינְפָּרְסוֹסִים אֵיכָה חֲמֵר כַּמְכָּר חֲמֵרֶס מַלְכָה סַחֲלוּ מִן וְכֵן כִּי־לֹא לֵסְכְּרִי סִינְפָּרְסוֹסִים : מַנְשַׁם זֶכֶף : כִּרְאָתוֹ כֶּסֶף : וְנִקְשַׁתְךָ חֲמֵר
 נִמְכְּרִין מַלְכָה חֲמֵרֶס חֲמֵר :

יספו עוד גדוּי אִים לְמֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל :

וְהָיָה אַחֲרֵיכֶן וַיִּקְבֹּץ בְּדָהָר מֶלֶךְ אֲרָם אֶת־כָּל־מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיֵּצֵר עַל־שֹׁמְרוֹן : וַיְהִי רָעַב
גָּדוֹל בְּשֹׁמְרוֹן וַהֲנֵה צָרִים עָלֶיהָ עַד הַיּוֹת רֵאשִׁי־חַמּוֹר בְּשָׁמַיִם נָסַף וַרְבַּע הַקֶּבֶץ הָיוּ יְיָוִים רִיבֵי־זָנָה
בְּחַמְשֵׁה־כֶסֶף : וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל־הַחֲמָה וַאֲשֶׁר צִעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיזֹשֶׁעַר יְהוָה מֵאֵין אוֹשִׁיעֵךְ הַמְּדַבְּרָן אוֹ מְדַהֲקֵךְ : וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ
מַה־לְךָ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִזְאת אָמְרָה אֵלַי תֵּנִי אֶת־בְּנִיךָ וְנֹאכְלֵנוּ הַיּוֹם וְאַחֲרָיְכִי נֹאכַל מִתֶּךָ :
וְנִבְשַׁל אֶת־בְּנִי וְנֹאכְלֵהוּ וַאֲמַר אֵלַיהּ בַּיּוֹם הַאַחֵר תֵּנִי אֶת־בְּנִיךָ וְנֹאכְלֵנוּ וַתַּחֲבֹא אֶת־בְּנִיהָ :
וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֵי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַהֲוֹא עֹבֵר עַל־הַחֲמָה וַיֵּרָא הָעָם וַהֲנִיחָהּ
הַשָּׂק עַל־בְּשָׂרוֹ מִבֵּית : וַיֹּאמֶר כַּה־יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֵה יוֹסֵף אֶסְעֹמֶר רֵאשִׁי אֲלִישַׁע בֶּן־
שָׁפַט עָלָיו הַיּוֹם : וְאֲלִישַׁע יָשָׁב בְּבֵיתוֹ וְהַזְקִינִים יֹשְׁבִים אֵתוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְנֵי בָּסָרִם יָמָא
הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַהֲוֹא אָמַר ל־הַזְקִינִים הֵרֵאיתֶם נִיר־שִׁלַּח בְּדִה־בְּרֻצָּח הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת־רֵאשִׁי רֵאוּ
בָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִגְּרוֹ הַלֵּלֶת וְלַחֲצוֹת אֵתוֹ בְּהַלֵּת הַלֹּא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו : עוֹדֵנוּ מְדַבֵּר
צָמִס וַהֲנֵה הַמֶּלֶךְ יָרָד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּהזֹאת הָרַעָה מֵאֵת יְהוָה מַה־אוֹחִיל לִיהוָה עוֹד : *
וַיֹּאמֶר אֲלִישַׁע שְׁמַעוּ דְּבַר־יהוָה כִּהֵּו אָמַר יְהוָה בַּעֲתֵי־מִתֶּךָ מֵאֵה־סֵלֶת בְּשָׂקָל וּסְאִיתִים
שְׁעָרִים בְּשָׂקָל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן : וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר־לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבוֹת בְּשָׁמַיִם הֵיחִיָּה הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּכָה רֵאָה בְּעֵינֶיךָ וּמִשְׁמַם
לֹא הֵאכַל : * וְאַרְבַּעַה אַנְשִׁים הָיוּ מְצַרְעִים פֶּתַח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ :
מַה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתְנוּ : אִם־אִמְרֵנוּ נָבֹא הָעִיר וְהָרַעַב בְּעִיר וּמָתְנוּ שָׁם וְאִם־שָׂבֵנוּ
פֹּה וּמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנִפְלֵה אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם אִם־יַחֲיֵנוּ נַחִיָּה וְאִם־יָמִיתְנוּ וּמָתְנוּ : וַיִּקְמוּ בְּנִשְׁפָּה
לָבֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד־קִצֵּת מַחֲנֵה אֲרָם וַהֲנֵה אִין־שָׁם אִישׁ : וְאֲדֹנָי הִשְׁמִיעוּ אֶת־
מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֵכָב קוֹל טוֹס קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחָיו הִנֵּה שִׁכְרָעֵלֵנוּ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶת מַלְכֵי הַחֲתִים וְאֶת־מַלְכֵי מְצָרִים לָבֹא עֲלֵינוּ : וַיִּקְמוּ וַיִּנְסוּ בְּנִשְׁפָּה וַיַּעֲזֹבוּ אֶת־
אֱהֻלֵהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־תַּמְרוֹתֵהֶם הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר הָיָה וַיִּנְסוּ אֶל־נַפְשָׁם : וַיָּבֹאוּ הַמְצַרְעִים
הָאֵלֶּה עַד־קִצֵּת הַמַּחֲנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֵהֶל אַחֵר וַיֹּשְׁאוּ מִשָּׁם וַיִּשְׁתּוּ מִשָּׁם כָּסֶף וַהֲבִיבֵהֶם
וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיִּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֵהֶל אַחֵר וַיֹּשְׁאוּ מִשָּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
לֹא־כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹסֵב־בְּשֵׁרֵהוּ וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׂים וְחַכְמֵנוּ עַד־אִין הַבָּקֶר וּמְצֻאֵנוּ
עוֹזֵן וְעַתָּה לְכוּ וְנִבְאָה וְנִגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ : וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שַׁעַר הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר
בָּאנוּ אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וַהֲנֵה אִין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִסְדְּהָפּוּס אִסְדָּר וְהַחֲמּוֹר אִסְדָּר וְאֱהֻלִים
בַּאֲשֶׁר הֵמָּה : וַיִּקְרְאוּ הַשְּׁעָרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה : וַיִּקֶם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל־
עַבְדָיו

וְהַמְצַרְעִים
וְהַשְּׁעָרִים
וְהַחֲמּוֹר
וְהַמְצַרְעִים
וְהַשְּׁעָרִים
וְהַחֲמּוֹר

הָיוּ יוֹנִים דִּבְי חִיטִּים כִּן הוּא בְּסִמְדוֹיָקִים כִּי וְנָס כְּדָשִׁם יַעַן אֶבֶל גִּירַם שִׁרְיָ וְיִיָּן כִּם קוֹרָה אֶת הַכְּנֵלָה שֹׁמֵר חֲרִי יוֹנִים וְכֵן כָּסֶף בָּלֶט
בַּלֶּטוֹן כִּי כִסְוֹת חֲרִי יוֹנִים וְכִקְרִי דְּבִיּוֹנִים עַל שִׁקְל גְּלִיּוֹנִים : וְכָסֶף מְסָרִים מִלֵּא פְלֵא כְּמִי וְכִסְוֵי וְיִיָּן וְיָם כִּיֹּד אֶחָד לְכַד וְכֵן הוּא כְּדָרָק
כְּמִי וְכִסְרִים סָרִס דָּב וְזוֹ כְּמִי עַם כֵּן גִּירַם רִכְוִי יִסְפִּיָּה כְּרָמָן זַל מִשְׁרִיָּי : וְהִיא כְּשִׁמְעֵי פִלְתִּי מְסָרִי אֶסְחֹח דָּשִׁם חֹר רַפְסֵי וּמִיָּן מִשׁ כְּסוֹסֵי
זָן : וְהֵאִיתֶם הָרִים נִכְלָס פֶּה מְסוֹרֶת וּמְכֹלֶד דָּף עַד־הַסֶּלֶ : הַמְצַרְעִים הָיוּ רַפּוּיִם וְהָיוּ סוֹכְמֵי כְּנֵאִית מְכֹלֶד דָּף כִּי : קוֹל רֵכָב קוֹל טוֹס
עִירוֹנוּ עַל וַיִּנְיָן מַבּוֹז וְקַל סוּסַיִם וְכָל מְסָרִים כִּי וְדַמִּים יִסְכּוּ קוֹל טוֹס כְּלֵא וְחֹר נִרְדָּשׁ אֶפְלֵס וְכֵן הוּא כְּשִׁרְיָ כְּמִי : וְאִבִּי יַעֲרִי לְמַעַד מֶלֶךְ
וַיִּדְוָרוּ עַל דְּבַר כֵּד שִׁתְּכַלֵּי וְכִסְדָּר אֶל מְסָרִים כְּסוּקִים מְסָר כְּסוּקִים דְּמִיָּן מִן גַּל עֵלִין קְדָמָה וְחֵלֵיָּה אֶל כְּמִי וְחֹר וּמְצִיָּגָה כְּמִי וְחֹר וּמְצִיָּגָה כְּמִי
שִׁמְפִּיָּה גְדוֹלָה יִסְפִּיָּה מִשׁ וְסוּק זֶה אִינוּ נִכְשֵׁם עִמָּה וְזוֹה כְּלֵאֶר מְכֹלֶד קוֹל כְּלֵא וְחֹר : שְׂכַד עֲלִינוּ כְּמִי כְּמִי כְּמִי כְּמִי כְּמִי כְּמִי כְּמִי כְּמִי
מְכֹלֶד וְכָסֶף מְסָר גְדוֹלָה כְּנֵאִה עַם כֵּן כְּשִׁמְפָּה מִלֵּא דָל חַד וְחַד מְלַעֵל וְלִיָּה כְּדוֹמִים : הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר הָיָה מַבּוֹז וְכִיֹּד כְּדִפְסוּסִים יִסְכּוּ וּמְסָרִי
כִּי : וַיָּבֹאוּ מְצַרְעִים בְּכִפּוּסִים מְדוּיָקִים כְּמִי רַפְסֵי וְכִיֹּד מְסָרִי : וּמְצֻאֵנוּ עוֹזֵן עַל כְּסִי וְיִיָּן וְהוּא מִלֵּא מִלֵּא עַל מִלֵּא מְסוֹרֶת וְכִיֹּד
מְסָר גְּלִיָּה כִיֹּד

עבדו אנדרה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן הפתח להחביא
 בשדה כי השדה לאמר כד יצאו מן העיר ונתפשט חיים ואל העיר נבא: ויען אחר מעבדיו ויאמר
 המון ויקחו נא חמשה מן הפסידים הנשארים אשר נשארו בהדגם בכל ההמון אשר נשארו
 בה הגם בכל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: ויקחו שני רכב סיסים וישלח המלך
 אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הירדן מלאה בגדים
 בחפוס וכלים אשר השליכו ארם בחפוס ושבו הפלאים ויגידו למלך: ויצא העם ויבאו את מחנה
 ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: והמלך הפקיד את השליש
 אשר נשען על ידו על השער וירמסוהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר
 דבר ברדת המלך אליו: ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל
 וסאה סלת בשקל יהיה בעת מחר בשער שמרון: ויען השליש את איש האלהים ויאמר
 והנה יהוה עשה ארבות בשמים והיה כדבר יהוה ויאמר והנה ראה בעיניך ומשם לא
 תאכל: והיילו כן וירמסו אתו העם בשער וימת: * ואלישע דבר אליהאשה
 אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אחי וביתך ונצרי כאשר תגורי כדקרא יהוה לרעב וגם
 בא אל הארץ שבע שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר
 בארץ פלשתים שבע שנים: ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא
 לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: והמלך סדבר אלגחיו נער איש האלהים לאמר
 ספרה נא לי את כל הדגלות אשר עשה אלישע: והי הוא מספר למלך את אשר החיה
 את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נתתי
 ארני המלך ואת האשה והבנה אשר החיה אלישע: וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן
 לה המלך סרים אחר לאמר השיב את כל אשר לך ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את
 הארץ ועדעתה: ויבא אלישע דמשק ויבן הדר מלך ארם חלה ויגדלו לאמר בא
 איש האלהים עד הנה: ויאמר המלך אל חוהאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים
 ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: וילך חוהאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל
 טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנה בן הדר מלך ארם שלחני
 לך אליך לאמר האחיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע כך אמרלא חיה תחיה והראני יהוה
 כימות ימות: ויעמד את לפניו ושם עדיבש ויבך איש האלהים: ויאמר חוהאל מדוע ארני
 בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מכצריהם תשלח באש ובחריהם
 בחרב תהרג ועלליהם תרפוש והרתיהם תבקע: ויאמר חוהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה
 הרבר

עכ
 לספרים
 ואיסוליאני
 סוסים
 ויחז ה
 את

בהשדה כדק"ק ומיין מ"ס נקבלת סימן ו' של שהתקין: הגם ככל ההמון כ"כ וכן חזרו סמסוק: ההמון ישראל אשר נשארו בה סימן
 ק' בהתפוס בחפוס ק' וכו' חד מן מנין דמכין ה"ט במלכות מינוחא וכל קריין כמ"ס נקבלת סימן ו': והי כדבר ונו' וסאה סלת כמק"ט
 ספרים כמוב וסאה ס"מ ק' כמוב לכונו ונמסרים כ"י אדווייק' ונס' כדכסוס יסנים ס"מ נ' כמספ קמן וכו' רד"ק נמסרים ויסי סאה
 סלת כמוב ס"מ ק' וסאה ס"מ כמוב כמספ קמן ס"מ ק': הידיה כדבר הוה הכנו ספרים למסות לכבר כוז ונרוך הודע מי זה וכשר כוז מ' ז"ס
 כי נשמי מקדמו כ"י מסנים קדמוניות תלמי כמוב הרבר כוז כ"ל כמו סמכות כמחלת ספרים ונס' כדפוס יסן סמכות כפנים כדבר כ"ס כמוב
 הרבר לפרוט סמכת חילוף זה כמסרים: ולא רמי' למחר סמספריס כלים זולתי בעל כלי יקר שכמכ וכו' וכן סמון סמספריס כמוב
 כוז וכו' סאה ס"מ ק' כמוב כוז להכניד חטט השליש לומר שלם הממין כלל לא זה ולא כיוצא בו ולזה אמר כמוב כוז נ"ק סדיון לא כן לנפ"ס
 שכמכ הידיה כדבר כוז עכ"ל: וכן כמרגוס ויבטן סרסין סמנחא וסכני כמנחא מכל כמחיר כמיס סכניס כה"ל: אשר החיה: כוז ספרים
 כה"ל כמספ סגול כמנכנ כוז כ"ס ס"מ כרובי: ויס ספרים כמוב לכונו: ולכי אתלי א"מ ק': אחיה את הפתח ספרים כמספ סגול וכן חתול
 ס"מ ככ"י: מחר החיה מלישם סמסוק ומחלמים כמוב לכד כמ"ס למסל: וזה פנה יס' דנ"ס: פירס עזבה את הארץ כמספריס כדווייק'יס
 ס"מ רכס וכו' רד"ק כמבולוף דף ל"ב וכמ"י וסרסוס סהוב מקור וס"י כמקראת כמספריס וס"מ רכס וס"מ רכס וס"מ רכס וס"מ רכס וס"מ רכס
 ס"מ וסרסוס עזבה יחמוך (ירמיה מ"ס) סהוב כוז: ופנס לנדנו ס"מ וס"מ רכס וס"מ רכס: לא חיה תחיה ל"ק:

סבצר והנשק: וראיתם הטוב והישר מבני ארניכם ושמתם על כפא אביו והלחמו עלי
 בית ארניכם: וירא מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפנינו ואיך
 נעמד אנחנו: וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אליהוא לאמר
 עברך אנתנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמלך איש הטוב בעיניך עשר: וכתב
 אליהם ספר ושנת לאמר אסלי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני ארניכם
 ובאו אלי בעת סחר ורעאלה בני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם: ויהי
 כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישמו את ראשיהם בנדחים
 וישלחו אלו ורעאלה: ויבא המלאך ויגדלו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו
 אתם שני צנרים פתח השער ער הבקר: ויהי בבקר ויצא ועמד ויאמר אל כל העם צדקים
 אתם הנה אני קשרתי על ראשי ואהרגו וכי הנה את כל אלה: דעו אפוא כי לא יפל
 סבצר והוד ארצה אשר רבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר כי ענת
 אלוהו: ויהי ורא את כל הנשאים לבית אחאב בירעאל וכל גדלו ומדעיו וכחניו ער
 בלתי השאירו שריד: ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: והוא מצא
 את אחי אחיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחיהו אנתנו ונרד לשלום בני
 המלך ובני הנבירה: ויאמר תפשו חיים ותפשו חיים וישחטום צנור בית עקד ארבעים
 ושנים איש ולא השאיר איש מהם: וילך משם וימצא את יהונדב בדרך לבקראתו
 ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבני עמ לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה
 את ידך ויתן ידו ויעלהו אלו אל המרכבה: ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו
 אחו ברכבו: ויבא שמרון ויהי את כל הנשאים לאחאב בשמרון ער השמון כדבר יהוה
 אשר דבר אל אלהו: ויקבץ יהוה את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את
 הבעל מעט יהוה ועבדנו הרבה: ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל פדניו קראו אלי
 איש ליפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יהיה ויהוה עשה בעקבה למען האבד
 את עבדי הבעל: ויאמר יהוה קרשו עצרה לבעל ויקראו: וישלח יהוה בכל
 ישראל ויבא כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא יבא בית הבעל ויפלא בירי
 הבעל פה לפה: ויאמר לאשר על המלחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם
 המלבוש: ויבא יהוה ויהונדב בדרך בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פריש
 פה עמכם מעבדי יהוה כי אס עבדי הבעל לבדם: ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוה עש
 לו בחיץ שפנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא עלי ידיכם נפשו
 תחת נפשו: ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוה לרצים ולשלישים באו
 רצים איש אל יצא ויכוס לפרחב וישלכו הרצים והשלישים וילכו ער עיר בית הבעל:
 ויצאו את מצבות בית הבעל ושרפוה: ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל

וישימוהו

ויראו מאד מאד נספרים מדוייקים כ"ו ונפ' דמוס' יסבי' הו' ד' במהרין וכו' מן ד' חסרין י"ד מ' האסורה מלכד שחולל ישימן נספרים
 רכבא חות יו"ד: שימו אתם ברוב חסרין כ"ו מדוייקים ונס' דמוס' קדמונים אהם חסר וז' וכן כסון הל' פי החסירה כי כפליים ב' סי' נ' מספר
 מ' אהם מלחים נסיפראולג' נחשב זה עמ'ם: ויאמר אל כל העם צדקים אתם כמד המכלל ויפ' בל' ים המ' לרד' בחסרון יו"ד כפליים וחס'
 דברי דל' נחמול ד' י' ומהני כי בכל חסרין חסר יו"ד קמאה וסל' יו"ד במראה וכן כפליה דל' המסורה דפליים ל' חל' סכונ' ויסובת
 עליהם: וכבר הס' כליו ד' אליהם המדקק' וכמד בהכתיבו לספר מכלול דל' שטות כי חסר זו יו"ד קמאה ויהי לי לומר: וחסרין דריק' סמפ'
 ויפשו ויחוקל ס'ג': חנה את יוד' נחמק' דמוס' חסרונים כמד יוד' וסמית סוף: בעקבה נספרים כ"ו דמוס' ישנים סמ' נקק'
 סוף ונפ' ד' נטה ונס' רפס': ויבאו את מצבות בית הבעל לית ספר דספר וספן פ' ס' כ' סוף ג':

למצאות וישימהו למחראות ערדיהם: **וַיִּשְׁמַר יְהוֹאָחָז אֶת־הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל:** רַק חֲטֵאֵי יִרְבַּעִם בְּךָ נָבֵט אֲשֶׁר חֲטֵאֵי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר יְהוּא מֵאַחֲרֵיהֶם עַנְלִי הִנְחֵב אֲשֶׁר בֵּית־אֵל וְאֲשֶׁר בְּרֹן: וַיֹּאמֶר יְהוֹאָחָז אֶל־יְהוּא עֵן אֲשֶׁר־הֵטִיבְתָּ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי כְּכֹל אֲשֶׁר בְּלַבְבִי עָשִׂיתָ לְבֵית אַחֲבָב בְּנֵי רַבְעִים יָשְׁבוּ לָךְ עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל: וַיְהוּא לֹא שָׁמַר לִלְכַת בַּתּוֹרַת־יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל־לִבְכוּ לֹא סָר מֵעַל חֲטֵאוֹת יִרְבַּעִם אֲשֶׁר חֲטֵאֵי אֶת־יִשְׂרָאֵל:

בִּימֵים הָהֵם הִחַל יְהוֹאָחָז לַקְצוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפֶס חֲזָל בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל: מִן־הַיַּרְדֵּן מִיַּרְת הַשָּׁמֶשׁ אֶת כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד וְהָרְאֹבֵנִי וְהָרְאֹבֵנִי מַעְרָעֵר אֲשֶׁר עַל־נְחַל אַרְנֹן וְהַגִּלְעָד וְהַבְּשָׁן: וַיָּחֵד הַכְּרִי יְהוּא וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־גְּבוּרָתוֹ הַלְוֵאִים כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַר־יְהוִם לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יְהוּא עִם־אֲבוֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּשַׁמְרוֹן וַיִּמְלֵךְ יְהוֹאָחָז בְּנֵו תַחְתָּיו: וַיְהִי־מִיָּמָיִם אֲשֶׁר מָלַךְ יְהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים־וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה בְּשַׁמְרוֹן: * וְעַתְלָיָה אַם

יָרְאָתָהּ **יָרְאָתָהּ** אַחֲוֵיהָ וְרֵאָתָהּ כִּי מֵת בָּנָה וַתִּקַּס וַתֹּאמֶר אֶת בְּלַיְרַע דַּמְלָכָה: וַתִּקַּח יְהוֹשֻׁבֵעַ בֵּית־הַמֶּלֶךְ וְיֹרֵם אֲחִיזָה אַחֲוֵיהָ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אַחֲוִיָּה וַתַּנְגֵּב אוֹתוֹ סִוּף בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמְּכוֹתִים אוֹתוֹ וְאֶת־מִנְקַתּוֹ בַּחֲדָר הַמְּטוֹת וַיִּסְתֵּרוּ אוֹתוֹ מִפְּנֵי עַתְלָיתוֹ וְלֹא הָיוּמָת: וַיְהִי אַתּוֹ בֵּית יְהוָה מִתְחַבֵּא שְׁשׁ־שָׁנִים הַמֵּאוֹת וְעַתְלָיָה מָלַכָה עַל־הָאָרֶץ: וּבְשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת

לְכַדֵּי וּלְרִצִּים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה וַיְכַרֵת לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְהוָה וַיִּרְא אֹתָם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ: וַיִּצְוֶם לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִישִׁת מִכֶּם בְּאֵי הַשַּׁבָּת וְשִׁמְרוּ מִשְׁמַרְת בֵּית הַמֶּלֶךְ: וְהַשְּׁלִישִׁת בְּשַׁעַר סוֹר וְהַשְּׁלִישִׁת בְּשַׁעַר אַחַר הָרִצִּים וְשִׁמְרַתֶם אֶת־מִשְׁמַרְת הַבָּיִת מִפְּנֵי הַיְדוּת כִּכֶּם כָּל יְצֵאֵי הַשַּׁבָּת וְשִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְת בֵּית־יְהוָה לֹא־

הַמֵּאוֹת בְּצִאתוֹ וּבָבָאוּ: וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי הַמֵּאוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת־אֲנָשָׁיו בְּאֵי הַמֵּאוֹת הַשַּׁבָּת עִם יְצֵאֵי הַשַּׁבָּת וַיָּבֵאוּ לַיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת אֶת־הַחֲנִית וְאֶת־הַשְּׁלִטִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דוֹד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה: וַיַּעֲמְדוּ הָרִצִּים אִישׁ וּבְלוּ בְיָדוֹ מִכְתֵּף הַבָּיִת הַיְמָנִית עַד־כַּתֵּף הַבָּיִת הַשְּׂמָאלִית לְמוּנַח וּבֵית עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב: וַיִּצְא אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַגִּזֵּר וְאֶת־הָעֲדוּת וַיִּמְלְכוּ אוֹתוֹ וַיִּמְשַׁחֻהוּ וַיְכַרְכַּף וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ:

וַתִּשְׁמַע עַתְלָיָה אֶת־קוֹל הָרִצִּין הָעֵם וַתָּבֵא אֶל־הָעָם בֵּית יְהוָה: וַתֵּרָא וְהָנָה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל־הַעֲטוֹד כְּמִשְׁפָּט וְהַחֲרָשִׁים וְהַחֲצִצְרוֹת לַהַמֶּלֶךְ וְכָל־עַם הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וַתִּקַּע בַּחֲצֹצְרוֹת וַתִּקְרַע

וַיִּשְׁמְחוּ כְּכֹל הַמְדוּיָקִים כִּן כִּפְיִם מֵאֵל יוֹד: לְמַחֲרָאוֹת לְמַחֲרָאוֹת ק' וְכִי אֵינֶם בְּעֵינָיו מִדְּבַר דְּקוּרָה אִם הַכְּנִיָּה מִפְּנֵי וְאֶמְרֵינוּ הַעֵם דֵּר' יִסְוֶס בֵּן קִרְחָה הֵיךְ מוֹסֵר לְמַחֲרָאוֹת כְּשֶׁהָ מַכֵּה סְהוּל נָכַח לְנַחַל הָאֵשׁ רַב כְּחַנֵּן כֵּל לִצְנֻחַת אִסְרָאֵל דֵּר וְכו': אֲשֶׁר בֵּית אֵל ד' לְסַנְוִירֵין בְּנֵי־ב' וְכָל גְּבוּרָתוֹ יִבְרָן מְרַנֵּן וְנַבְרֵרָה דְּמֵה סְהוּל גְּרַם וְנַבְרֵרָה וְלֹא מֵאֲחֵרִים בְּן לֹאחֶד הַסַּפְרִים . וְדָאֵת רַבֵּי א' : הַסַּפְרִים הַמְּוַמְמִים ק' וּבְמִקְלָה סַפְרֵים הַכְּמִיד בְּסַי תוֹי' : אֲמַנֵס כְּבוֹד סַפְרֵים כ' מְדוּיָקִים וּדְפּוּסִים יִסְוֶס בָּם י' אֲחַי בְּלַגְד וְכָן בְּרַלֵּךְ בְּסֵי רַבִּי ד' כ' כ"ו וְאוֹת חָד מִן מְלִין דְּבַמִּינֵן מוֹקֵדִם מְאוּמֵר וְסִימָן כְּמַסְרָה רַבֵּחַ אוֹת וְאוֹ' : דְּרַם בְּרִיד לְהַמִּיָּס בְּדָבָר מַמְלָחָה בְּמַלְכֵי א' י'ט מַסְרָה מִן ז' מְלִין דְּכַמְבֻּיָּה מִי' וְלֹא קִרְיָנִי . וְעַמְלִין אֲמִין מִלְּמַחֲסָה גּוּזְכִי מַרְי מַיְכִיָּהוּ כְּמִינֵין מִי' וּקְרִיָּין דְּל"ה וְסִימָן וְנָמְנוּ מְלִין בַּאֲחַת הַמְּקֻמוֹת (סְמוּאֵל ב' י"ג) בְּלַחֲד ק' . וְחַזְרָה וַיָּבֵא וַיִּסַּב חַמֵּשׁ רַבֵּם אַחַת (מְלָכִים א' י"ט) אַחַד ק' . וְמַרְמֵי אֲחֵרִינֵי כְּמִינֵין מִי' וּקְרִיָּין א' ב' בְּשַׁבָּת הַרְבִּיעִיָּה (יִרְמִיָּה כ"ה) בְּשַׁבָּת הַסַּפְרִים (יִרְמִיָּה ל"ב) מְדוּיָקִים כְּשֶׁהָ ק' וְהַמְלָח כְּמִינֵין מִי' וְלֹא קְרִיָּין כָּלָּל וְסִימָן אֲרַבְעַם כְּפֻת (יִחְזָקְאֵל י"ז) אֲרַבְעַם ק' . סַפֵּר הַזְּמַלְשָׁת (מִיכָה א') הַמְּלָכִים ק' . כְּמַעֲמָתִים הַמְּוַמְמִים ק' וְכַמְסָרָה כַּחַד שֵׁחַ כְּלִינִיָּהוּ זַחַת מוֹמֵרָה מַיְכִיָּה ז' כְּמוֹנֵה בְּסֵי מוֹי' וְכִרְיָן מִיָּין . וְכַסֵּף קַסְלָב מִיכָה כְּמִי מַסְרָה אֲחֵרִימֵי חֵילּוּבָה דְּרַח מִן י"ג מְלִין דְּקִרְיָין מִי' וְלֹא כְּכַן דְּלֵמֵי כְּהוֹן מַתְחַמֵּי אֲבָכִי . וְכַמְסָרָה גְּדוּלָּה כְּמוֹכּ סַס וְאוֹנִי סַמְסָף קַסְלָב לִי סוּבָה וְכו' וְכִרְיָן לֹא קַסְיָל לֶן כְּלָל לְמוֹרְחָהִים הַיָּם כְּדַחְוִיָּין סָכָה : הַמֵּאוֹת הַמֵּאוֹת ק' : הַשְּׁלִישִׁת כְּמֵם . וְכֵן וְהַשְּׁלִישִׁת בְּשַׁעַר סוֹר וְהַשְּׁלִישִׁת בְּשַׁעַר אַחַר הָרִצִּים כְּמַלְשָׁת רְמוֹתִי חֵילּוּבָה רְבִים וְחַמְסָה אֲכִי מוֹמֵם : הַשְּׂרֵי הַמֵּאוֹת הַמֵּאוֹת ק' : וַיִּצְוֶה סָכְרִי מִסְרֵךְ וַחֲסֵר יוֹד ס"ב שָׁלַח לֶן מְסִיבָה סְטוּ וַיִּל קִיֵּי הַעַם כְּמַסְרָה גְּדוּלָּה : שָׂרֵי הַמֵּאוֹת הַמֵּאוֹת ק' : לְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת הַמֵּאוֹת ק' : וַיִּצְוֶה סָכְרִי מִסְרֵךְ וַחֲסֵר יוֹד ס"ב קִי הַמְּסָרָה וְסָס ד' בְּמַנְוִים כִּן וְסִימָן כְּפַרְשָׁה . וְלִמְחַנֵּן מִקְרָס גְּדוּלָּה :

והקריע עתליה את צנניה ותקרא קשר קשר: ויצו יהוידע רבון את שרי המאוזות פקדי המאוזות
החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה למפית לשדלת והבא אתהיה המת בחרב כי אמר הכהן
אלתימת בית יהוה: וישטנו לה ידים ותבוא דרך מבוא הפוסים בית המלך ותזמת שם: *

ויוכלת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה
ובין המלך ובין העם: ויבאו כל עם הארץ בית המלך ויתצו את מזבחתו ואת צלמו
ועברו היטב ואת מתן כהן הפעל הרגו לפני המזבחות ושם הכהן פקדת על בית יהוה:
ויקח את שרי המאוזות ואת הכהני ואת הרצים ואת כל עם הארץ ויריח את המלך מבית
יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ

והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית המלך: *
בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אפו צביה יב

מבאר שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורה יהוידע הכהן:
הבמות לאסרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות:

הכהנים כל כסף הקדשים אשר יבוא בית יהוה כסף עבר איש כסף נפשות עדכו כל כסף
אשר יעלה על לבי איש להביא בית יהוה: וקחו להם הכהנים איש מאת מצבו והם יחזקו
את ברק הבית לכל אשר ימצא שם ברק:
למלך יהואש לא יחזקו הכהנים את ברק הבית: ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן
ולכהנים ויאמר אליהם מהו עינכם מחזקים את ברק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת
מזבחתם כי לברק הבית תתנהו: ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק
את ברק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויגב חר ברלתו ויתן אתו אצל המזבחת
בזמן בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המבוא בית יהוה: מיסוך

והיו כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך ויחזקו ויצרו וימנו את הכסף
המצא בית יהוה: ונתנו את הכסף המתכן על ידו עשי המלאכה הפקדים בית יהוה יב
והוציאוהו לתרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: ולגדרים ולחצבי האבן ולקניית עצים
ואבני מחצב לחזק את ברק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: אך לא יעשה
בית יהוה ספות כסף מזבחות מזבחות כלכלי ורב וכלי כסף מזבחת המבוא בית
יהוה: כי לעשי המלאכה יתנהו ויחזקו את בית יהוה: ולא יחשבו את האנשים אשר
יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: כסף אשם וכסף

המאוזות לא יבא בית יהוה לכהנים יהוה: *
או יעלה חואל מלך ארם וילחם על-
גת וילכדה וישם חואל פניו לעלות על ירושלם: ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים
אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת הקדשים ואת כל הזהב
המצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחואל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר
רבר

את שרי המאוזות האלו ק: פקדי החיל כל פקדי אלה וכו' בר מן חל מר וכו' יבואים מן שרי: מסורת ריש פרסי קודרי: ויתצו את
מזבחתו כסא כתיבת יד הים כרוב את ויחפר כד היסודי וכו' ומשו ואת וכן כרמס מסבונים וכן מלחמי כסני דפוסים וסנים וכמלח נביב:
לחנס כרוב מסבונים כרוב את כלל וכו' מזבחתו ומזבחותיו ק: ויקח את שרי המאוזות ליה כתיב כן כתיב: בית מסלך המלך ק: ומקטרים
מסבונים כלי סודלי נחמדי: כל כסף הקדשים נחמדי אלו יקדים קלף כסף קמן ונס למסבונים שהיו כתיב לכל קיימם כחטם קמן כמס כסוף
פרסי פשו: ביסוף פשו ק: את הכסף המתכני ס' מ' נפלאה כסבונים כ: ידם יד ק: הסבונים המעקדים ק: כל חזק וכלו כסף
כתיב נחירק וכמסר אלוה נאו ע' מ' מ' דמנין כתיב:

טו

חמת ליהודה בישראל הלאהם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישבב וירבעם
 עס־אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו: * בשנת עשרים ושבע
 שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן־אמציה מלך יהודה: בן־שש עשרה שנה היה:
 במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: ויעש דוי־שר
 בעיני יהוה ככל אשר־עשה אמציה אביו: רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 בבמות: וינע יהוה את־המלך והיו מצרע עדיים מהו וישב בבית החפשיית ויתם בך־
 המלך על־הבית שפט את־עם הארץ: ויתר דברי עזריה וכל־אשר עשה הלאהם כתובים
 על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישבב עזריה עס־אבתיו ויקברו אתו עס־אבתיו בעיר
 דוד וימלך יותם בנו תחתיו: בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה
 מלך זכריהו בן־ירבעם על־ישראל בשמרון ששה חדשים: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר
 עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: ויקשר עליו שלם
 בן־יבש ויכהו קבל־עם וימיתו וימלך תחתיו: ויתר דברי זכריה הנם כתובים על־ספר
 דברי הימים למלכי ישראל: הוא דברי־יהוה אשר דבר אל־יהוה לאמר בני רביעים ישבו
 לך על־כסא ישראל ויהי־כן: שלום בן־יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה
 מלך יהודה וימלך ירחיים בשמרון: ויעל מנחם בן־גזי מתרצה ויבא שמרון ויך את־
 שלום בן־יבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם
 כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: אז יכה־מנחם את־תפסח ואת־כל־אשר־בה
 ואת־גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את פל־ההרותיה בקע: בשנת שלשים
 ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן־גזי על־ישראל עשר שנים בשמרון: ויעש
 הרע בעיני יהוה לא־סר מעל חטאות ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל כל־ימיו: בא
 סיל מלך־אשור על־הארץ ויתן מנחם לפול אלף כפר־כסף להיות ידיו אתו להחזיק המטלכה
 בידו: ויצא מנחם את־הכסף על־ישראל עד כל־גבולי החיל לתת למלך אשור חמשים
 שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא־עמד שם בארץ: ויתר דברי מנחם וכל־
 אשר עשה הלאהם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישבב מנחם עם־
 אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך
 פקחיהו בן־מנחם על־ישראל בשמרון שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות
 ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: ויקשר עליו פקח בן־רמליהו שלישו ויכהו בשמרון
 המלך בן־רמון בית־מלך את־ארנב ואת־דאריה ועפו חמשים איש מכני גלעדים וימיתו וימלך
 תחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל־אשר עשה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
 ישראל:

בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן־רמליהו על־ישראל בשמרון
 עשרים

ומקטרים בבמות נספרים כ"י והמריך כ"ו וכן נספרים סמכות המיני חס: וישבב בבית החפשיית סיפון מלכים ככית החפשיית ל"ב כ"ג
 החפשיית וז' סמך ת"ן מיניכם הראות אמ אשר מסה ה' בבעל פפור כי כל כמים אשר סלך אחרי בעל פפור: קבל־עש כמקנת ספרים הוא
 פלס אחת חבל דל"ק כמב כפי' ונספרים סלך ספי מלכות וכן פרנס יונתן קדם משה: ונס כספר ישן מסור מלכות לית ואיכין מרין מלך וכלל הכתובות
 בקתן חטוף: שלום בן ובש וגו' לעזריה מלך יהודה: נספר אחת כ"י כמבוע לעזריה וכן נספר אחת כמבוב נכדו ס"ה לעזריה וכן הוא כמבוב
 חבל נספרים חמשים כמבוב למזים וכן דיונופכח סמסורת סמכנה מס הכמבובים תזיה כמסרת רבנא אבות פ"ג: וכן כמב ספרים' כל למזים הוא פזרים
 ספשיים קורא אבות מורים ופשיים פנים ופיון מ"ס כד"ה א' ו' ויך את שלום בן ובש כמקנת ספרים מלך ה"ל וכן דיונו פ"ה סמסורת דמאך
 סופשיים נספר כל חמשים דליושטון: וכל לענה זה משה: בית סמלך סמלך ק':

וַעַשׂ אֲרִיָּה הַכֹּהֵן כָּלל אֶשְׂרָצָה הַמֶּלֶךְ אֹחֻזַּי וַיִּקְצֹץ הַמֶּלֶךְ אֹחֻזַּי אֶת־הַמַּסְגְּרוֹת הַפְּלִנּוֹת
 אֶת־וִיסָר מֵעֲלֵיהֶם וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־הַיָּדִים הַזֵּרֵר מֵעַל הַבֶּקֶר הַנִּחְשָׁרִת אֲשֶׁר תַּחְתֶּיהָ וַיִּתֵּן אֹחֻזַּי עַל
 טוֹסֶק מְרַצֶּפֶת אַבְנִים׃ וְאֶת־מִיֶּסֶךְ הַשֶּׁבֶת אֲשֶׁר־בָּנוּ בְּבֵית וְאֶת־מִבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה הַסָּבִיב בֵּית
 יְהוָה מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר׃ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֹחֻזַּי אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְאֵ־אֵהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַר הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁכַּב אֹחֻזַּי עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ חֻזַּקְיָהוּ בֶן־תַּחְתִּי׃ *
 בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה לְאֹחֻזַּי מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ הַיּוֹשֵׁעַ בְּדָאֵלָה בְּשִׁמְרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל
 תִּשְׁעֵי שָׁנִים׃ וַעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כַּמַּלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו׃ עָלָיו עָלָה
 שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיְהִי־לוֹ הַיּוֹשֵׁעַ עֶבֶר וַיִּשְׁכַּב לוֹ מִנְחָה׃ וַיִּמְצָא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר בְּהַיּוֹשֵׁעַ קֶשֶׁר
 אֲשֶׁר שָׁלַח מַלְאָכָיו אֶל־סוּא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְלֹא־הִעֲלָה מִנְחָה לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר כִּשְׁנֵי בִשְׁנֵי
 וַיַּעֲזְרוּהוּ מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיֹּאסְרוּהוּ בֵּית כְּלָא׃ וַיַּעַל מֶלֶךְ־אֲשׁוּר בְּכָל־הָאָרֶץ וְעַל שְׁמָרוֹן וַיַּצַּר
 עָלָיו שְׁלֹשׁ שָׁנִים׃ בְּשָׁנַת הַתְּשַׁעִּית לְהַיּוֹשֵׁעַ לָכֵן מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶת־שְׁמָרוֹן וַיִּגַּל אֶת־יִשְׂרָאֵל
 אֲשׁוּרָה וַיִּשְׁכַּב אוֹתָם בַּחֲלָה וּבַחֲבוּר נָהַר גּוֹזָן וְעָרֵי מְדִי׃ וַיְהִי כִּי־חֲטָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעֲלָה אוֹתָם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם מִתַּחַת יַד פְּרַעֲה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיִּרְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
 וַיִּלְכְּדוּ בַּחֲקוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ וַיַּחֲזִיאוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא־כֵן עָלְיָהֶם אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם בַּמּוֹת בְּכַל־עֲרֵיוֹתָם מִסְגָּרִים נֹצְרִים
 עַד־עִיר מִבְּצֵר׃ וַיִּצְבּוּ לָהֶם סַצּוֹת וְאֲשֵׁרִים עַל כָּל־גִּבְעוֹת גְּבוּהָ וַתַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וַיִּקְטְרוּ
 שָׁם בְּכָל־בַּמּוֹת כְּגוֹיִם אֲשֶׁר־הִגְלָה יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְבָרִים רָעִים לְהַכְעִים אֶת־יְהוָה׃
 וַיַּעֲבְדוּ הַגְּדוּלִים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם לֹא תַעֲשׂוּ אֶת־דְּבַר הַזֶּה׃ וַיַּעַד יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיהוּדָה
 נְבִיאִים בִּיד כָּל־נְבִיאָיו כָּל־חֹזֶה לְאֹמַר שְׁבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וְשִׁמְרוּ מִצְוֵי חֲקוֹתֵי כָּל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־
 צִוִּיתִי אֶת־אֲבֹתֵיכֶם וְאֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם בְּיַד עַבְדֵי הַנְּבִיאִים׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפֵּם
 כְּעַרְף־אֲבוֹתָם אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ בַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ וַיִּמְאַסּוּ אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר בְּרַת
 אֶת־אֲבוֹתָם וְאֶת עֲוֹנוֹתָיו אֲשֶׁר הָעִיר בָּם וַיִּלְכְּדוּ אֹתָרֵי הַהַבֵּל וַיִּרְבְּלוּ וְאֹתָרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבְבוּהֶם
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אוֹתָם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת כֵּהֶם׃ וַיַּעֲזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
 שְׁנַיִם מַסַּכָּה עֲנִלִים וַיַּעֲשׂוּ אֲשִׁירָה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְכָל־צֶבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַל׃ וַיַּעֲבִירוּ
 אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קַסְמִים וַיִּנְחָשׂוּ וַיִּתְמַכְרוּ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 לְהַכְעִיסוֹ׃ וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסְרֶם מֵעַל פְּנָיו לֹא נִשְׁאָר רַק שֶׁבֶת יְהוּדָה לְבָדוֹ׃
 גַּם־יְהוּדָה לֹא שָׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּלְכְּדוּ בַּחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ וַיִּמְאַס׃ יְהוָה
 בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֶם וַיִּתְּנֶם בְּיַד שִׁסִּים עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֶם מִפְּנָיו׃ כִּי־קָרַע יִשְׂרָאֵל
 וַיִּדַּח מֵעַל בֵּית דָּוִד וַיִּמְלִיכוּ אֶת־יִרְבֵּעַם בְּדָנָבֵט וַיִּדָּא יִרְבֵּעַם אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהַחֲטָאִים
 חֲטָאָה גְדוֹלָה׃ וַיִּלְכְּדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־חַטָּאוֹת יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא־סָרוּ מִמֶּנָּה׃ עַד אֲשֶׁר־
 הִסִּיר יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנָיו כַּאֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד כָּל־עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים וַיִּגַּל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲדָמְתוֹ

ואח דכיר אה ק' : סוסך מוסך ק' : החיצונה נחמק כפ' ספרים מלרם ובמרוויקוס מלמיל ובספר מלח לית כנס מלמיל וכ"כ רד"ק ובמסכ' ג' כסוף מ' ג' נספה מלח לכל חד וחד מלמיל ולית דכוותיה : ויגל את ישראל אשורה הילך כמלך וכו' רש"י כאן ובמסכ' ג' כמובן סה"כ כתיב ויש שם שמואל סוכר סמכות ויגל מלך ככל את ישראל חסירה וכו' רד"ק למחוק מלך ככל : בחלח כספרים מרוויקוס סה"כ כמובן לכדו : ויעבדו הגלולים חרבונו וכלו ית בעליה דומה סה"כ כמובן את הגלולים ובספרים סלכו מינו ובמקצת ספרים כמובן הגלולים חסר וכו' : כל נבואו כתיב ויש בו דרש כספיקא טיין ילקום ורד"ק וכלי יקר : ושמו מוצותי חקותי ים כמובן וחקותי כולו במלח העלם ובגננה סה"כ כי כמסר מלכו' וס' וינסכוון פקד חסר שמוס אכרס וכו' ימס סוכ מסובון לגלסס ח' פ' : ויעד ס' וכן הוא ככל וכו' נפתלם בספרים כ"י מדויקים ורפוסים קדמונים : כיה דליות ספרים חסר וכו' סלחצש אגל כמדויקים מלח וכן רלווי פ"ג סלחצש דפ' סלחצש ימס : שנים סכ"ח : וידא וידא ק' : ויגל ישראל מעל ארסחו

אשרה עד היום הזה:

ויבא מלך אשור מבבל ומפתה ומעוץ ומחמר

וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה:

בתחת שנתם שם לא יראו אתיהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהיו הרגים בהם:

ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית וחושב בערי שמרון לא ידעו את משפט

אלהי הארץ וישלח בהם את האריות והנם כמיתים אותם כאשר אינם ידעו את משפט

אלהי הארץ: ויצא מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מההגנים אשר הגליתם

משם ולכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ: ויבא אחד מההגנים אשר הגלל

משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך ייראו אתיהוה: ויהיו עשירים גוי אלהי

ויניחו ובבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם: ואנשי

בבל עשו את סמות בנות ואנשיכות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא: והעניים נרגו

עשו נבחו ואת תרתק והספרוים שרפים את בנייהם באש לארפלך וענפלך אלה ספרוים: אלהי

ויהיו יראים אתיהוה ויעשו להם מקצותם כהני כמות ויהיו עשים להם בבית הבמות: את

יהוה היו יראים ואת אלהים היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם: עד היום הזה

הם עשים כמשפטם הראשנים אינם יראים אתיהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה

וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: ויכרת יהוה אתם ברית

ויצוים לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם:

כי אם אתיהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובורזע נטויה אתו היראו ולו

תשתחוו ולו תזבחו: ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר נתב לכם תשמרון

לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: והברית אשר בריתי אתכם לא תשכחו

ולא תיראו אלהים אחרים: כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל

איביכם: ולא שמעו בני אשכנז משפט הראשון הם עשים: ויהיו הגוים האלה יראים

אתיהוה ואת פסליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אתם הם עשים עד

היום הזה: * יהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה

בן אחז מלך יהודה: בקעשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם

ושם אמו אבי בת זכריה: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: והוא

הסיר את הבמות ושבר את הפצלת וכתת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשו:

משה כי עדיהמים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקראלו נחשתן: ביהוה אלהי

ישראל

ארשתו הירד בחירק וכ"ר סי' זל ובמסורת שלנו בסוף בלבים נוסף ויצל ד' ויטען יהודה מפל אדמוי וחזרו דסוף ירמיה . ויגל השארית דל"ה
ויגל חזקם לחוסר (היינו ל"ה) : ונחיי רמיה כהו ויגל את השארית דל"ה סמוך הוא ד נבולו ספרי בנבול ונ"ל ויגל ישראל דהכל . ויכתי אסכתה
סדריה נספ' כ"י : ופעוץ ונחשת בכל הספרים כבוד ופעוץ נח' כ"ף ויסור פליה ליה כתיב א"ף וקסה כתיבי כי בחלוטיו הפקרה כבוד למדברתי
ספ"א זכריה כתיב נח' כ"ף : וספרוים ומספרוים ס' : וירשו את שמרון נח' ד' הוימן לבד ונכדרה הירד פ"א הפסל אסכתה ובמסורת וירשו פ'
ספרון וסיניכון ואלה מלכי הארץ יהוסת ריש סתין י"ב . ויבא נבול בני דן טסה . ספ סוף סתין י"ב . ויבא מלך אשור שנבול דלכבים . ויבא וירשו
מום (ירמיה ל"ב) ומית דספרי ז' אסר' בלכס . וכן נוסר ביהוסת סתין י"ב וסימן כ"א נב' ונכס בנייהו סלונמה וכספרים כ"י סדוייקים וגם
כדכום קדוון סי' ד נפארין וכו' ככון כחכרי . איך ייראו את ה' כספרים סדוייקים ודמוסים יטכיס נסני יודין ונפארין : עשו נבחו ככניחים
טס סי' הרי' כבוד טשו את ככחו וכו' סמום : העוים עשו נבחו ככס דר' ק'ין וי"ס ככוב ככון וסמום הו' כספרים סכ"ל . וכמ"נ בנלוין
ככוב ליה זין רכני ולוילי ונח' הימם סכס הסמום אך לא תכא יכס כן כסוס טסה חל"ס כ"ה פ"א רכמיה . וגם כ"א ככסר טליו ליה ככוב זין ונלס
רכני איכבה . ונעל דרך חמינה ככמח א"ש כ' בכס הסך זס ונלס וכככס ככ"ן ופ"ה עד סרכיס אכניס לזין וכו' ע"פ . וכנסתה כ"י סמוסיות
קסנוי סכס ככום סתין וסכיס עשו ככחו וזין כן ככסרות אחרות : אלס חלביק : ספרוים ספרוים ס' : סקצותה קי"ף רסס : ובתת נחש
הנחשת דס"א כ"י וכמ"א את נחש וככרגום ססיינו סכרגס וכסני ית חויה . וכל רמיה כן ככסר ספרים : אדרכי ית להוכיח ככסריה דלס חמיב
סס וככמכניס מן דלס דכסרל רכני נוסר סתין י"ב ספוקים ככסר חלבים דכמיב כסו חמ חמ חמ ודיו חד אכנון סכמס סניה דלס את זס סכס
דלס לטו כני כוו לטו ד' חג ככסרק סתין וסוס לן לני ככניס ככסי י"ו ספוקים דלס כסו חמ חמ חמ סס וסיוסוון ככסר רכני : את

יח

יח

קראית ודבר ויאמר שמעו דברי המלך הגדול מלך אשור: כה אמר המלך אל-ישא לכם חוקיהו כיון לא יוכל להציל אתכם מידו: ואל-יבטח אתכם חוקיהו אליהוהו: לאמר הציל יצילנו יהוה ולא תנתן את-העיר הזאת ביד מלך אשור: ואל-תשמעו אל-חוקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש-שגפנו ואיש תאנתו ושתי איש מיד-עיר-באי ולקחתי אתכם אל-ארץ בארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ורבש וחיו ולא תמתו ואל-תשמעו אל-חוקיהו כי-יפית אתכם לאמר יהוה יצילנו: ההציל הצילו אלהי הגוים איש את-ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי חמת וארפך איה אלהי ספרוים הנע ועוה כיה-הצילו את-שמרון מירי: מי בכל-אלהי הארצות אשר-הצילו את-ארצם מידו כיה-יציל יהוה את-ירושלם מירי: והחרישו העם ולא-ענו אתו דבר כיה מצות המלך היא לאמר לא תענהו: ויבא אליקים בן-חלקיה אשר-על-הפית ושכנא הספר ויזאח בן-אסף הסופר אל-חוקיהו קרועי בגדים ויגידו לו דברי הבשקה: * ויהי כשמע המלך חוקיהו ויקרע את-בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח את-אליקים אשר-על-הפית ושכנא הספר ואת זקני הכהנים מתכפסים בשקים אל-ישעיהו הנביא בן-אמוץ: ויאמרו אליו כה אמר חוקיהו יוס-צרה ותוכחה ונאצה היום היה כי נבאו בנים עד-משפר וכח אין ללדה: אולי ישמע יהוה אלוהי ארתי כל-דברי רבשקה אשר שלחו מלך-אשורו אלנו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלוהי ונשאת תפלה בער השארית הנמצאה: ויבאו עבדי המלך חוקיהו אל-ישעיהו: ויאמר להם ישעיהו כה תאמרו אל-אדניכם כהו אמר יהוה אל-תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גרפו נערי מלך-אשור אתי: הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: וישב רבשקה וימצא את-מלך אשור נלחם על-לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: וישמע אל-תרהקה מלך-כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל-חוקיהו לאמר: כה תאמרו אל-חוקיהו מלך-יהודה לאמר אל-ישאך אלוהי אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: הנה ואתה שמעת אח אשר עשו כל-הארצות להחרים ואתה תנצל: ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את-גזון ואת-חרן ורצף ובני-עקן אשר בתל-אשר: אינו מלך-חמת ומלך ארפך ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה: ויפק חוקיהו את-הספרים מיד המלאכים ויקראם ועל בית יהוה ויפרשוהו חוקיהו לפני יהוה: ויתפלל חוקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הדברים אתה-הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ

ט

אל ישא לכם חוקיהו בספרי הדמוס האחרונים מלא ירד אל בספרים כ"י ודמוס ישיש חסר וכן משמתי במסורת כ"י ה' כהנא חסר וסימנאון אל ישא לכם חוקיהו ודמוס חסר ורד"ה חייב בו פליס פ"ס מלא וחד ושימות פלימו פליס כ"ה חסר חל פלה וקריא כ"י פלין: להציל אתכם מידו הספרים שבחוב כהם מידו הם ככני ככל אל לכני ארץ י"ח אל שחבו סופרים פליס בחילובי המקרא כמוב מידו: כי לא יוכל להציל אתכם מידו (כ"ל) שי יוכל לפקן את חסר מורו הסופרי והמדעיים חיים קדושי וכו' ספקיים ככו כפוזומוני לבן סכני יוסף לפלגיה את הם הזה המלא וכלא וכלא חסר חכמו ובינה ככניו חסמה וכהו אכחו ענשים כעורים כלפלי בתחלוק ופיו אנו מכליח"ה את דרכיו לפנא חסכבו: בסלפס ספרים ישיס חסדפוס כיוס ספרו וכן משמתי נס"א מדוייק כ"י משפיר וכספר חסר כ"י ככנב כספוק מידו וירס"ה כנחון ח"ל מירי וכספר חסר כמוב מידו כול' ונקוד חייק ופיו ככני לככרע כ"י כספרים אחרים כמוב מידו וכן מורגס מן יריס"ה יריס"ה חסכנו ומלפל ומחך מירי מיריס מרינה: ולא תנתן את-העיר הזאת בספרים כ"י ודמוס ישיס כמוב את התיד: וחיו ולא תמתו וקמק ספרים ממוס מלא וכו' פך כפי הסופר דינו להיות חסר מלא כמב זה ע"ס מלאים כסדר עין: ויבא אליקים וכו' ויגידו לו דברי רבשקה וי משכפת כסחי כמתי מכו לו את דברי הם אליכס דרדיחמתי: אכל לעשרכא כמיו ויגידו לו דברי: וכן פלאי כספרים כמדוייקים וכלח מהס ככנב ככני ויס חסר א"י ושכנא הספר ככנב מדוייקים חסר וכו' ומלאה כסיקמא כספר כספואל כ"י סימן ט' סופר הסופר כל כנתיים חסר כר מן כ"י מלאים חסר ד"ן כננווייו: הנני נתן בו רוח דלתיס חסר: ליספיה מלא:

ט

שְׁלוֹם וְאִמַּת יְהוָה בְּיָמַי : וְיִתֵּר דְּבָרֵי חֻקֵּיהֶם וְכָל־נְבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַבְּרִכָּה וְאֶת־הַתְּעָלָה וַיָּבֵא אֶת־הַיָּמִים הָעִירָה הַלְּוֵאִיִּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה : *
 וַיִּשְׁכַּב חֻקֵּיהֶם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מַנְשֵׁה בְנוֹ תַחְתָּיו :
 מַנְשֵׁה כָּמֻלְכוֹ וְחַמְשִׁים וְחֹמֶשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חַפְצִי־כַּהֵ : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה כְּתוּעַבַת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁכַּב וַיִּבֶן אֶת־הַבְּמוֹת אֲשֶׁר אָבִי חֻקֵּיהֶם אָבִיו וַיִּקַּם מִזְבַּחַת לַפֶּעַל וַיַּעַשׂ אֲשֶׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם : וַיִּבְנֶה מִזְבַּחַת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֶת־שָׁמַי : וַיִּבֶן מִזְבַּחוֹת לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם בְּשְׁתֵּי חֲצוֹת בֵּית־יְהוָה : וְהַעֲבִיר אֶת־בְּנוֹ בָּאֵשׁ וַעֲזָנָן וְנֶחֱשׁ וַעֲשָׂה אֹב וַיִּדְעָנִים הִרְבֶּה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה לְהַכְעִיִּם : וַיִּשֶׁם אֶת־פֶּסֶל הָאֲשֶׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־דָּוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְנוֹ בְּבֵית הַיְהוָה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחֻרְתִּי מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים אֶת־שָׁמַי לְעוֹלָם : וְלֹא אֶסְפָּה לְהַנִּיר רֵגֶל יִשְׂרָאֵל מִן־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתָם רַק וְאִם־יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וְלִכְלֹה־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֹתָם עֲבָדֵי מִשָּׁה : וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּתְעִם מַנְשֵׁה לַעֲשׂוֹת אֶת־הָרַע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיר יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּדְבֹּר יְהוָה בִּירְעֻבָדוֹ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר : יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מַנְשֵׁה מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַתְּעֻבָת הָאֵלֹהִים הָרַע מִכָּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ הָאֲמָרִי אֲשֶׁר לִפְנֵי וַיַּחֲטֵא גַם־אֶת־יְהוּדָה בְּגִלְוָלוֹ : לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁמֵעָה יִשְׂרָאֵל הֲנֵנִי מֵבִיא רָעָה עַל־יְרוּשָׁלַם וְיְהוּדָה אֲשֶׁר בְּל־שָׁמְעוּ תְּצַלְנָה שְׁתֵּי אֲזִנָּי : וְנָטִיתִי עַל־יְרוּשָׁלַם אֶת־קוֹ שִׁמְרוֹן וְאֶת־מִשְׁקַלֶּת בֵּית אַחָאָב וּמַחֲתִי אֶת־יְרוּשָׁלַם כַּאֲשֶׁר־יִמְחֶה אֶת־הַצִּלְחַת מַחֵה וְהַפֶּךְ עַל־פָּנָיָה : וְנָטַשְׁתִּי אֶת־שְׂאֵרִית נַחֲלָתִי וְנָתַתִּים בְּיַד אִיבֵיהֶם וְהָיוּ לְבָז וְלִמְשָׁפָה לְכָל־אִיבֵיהֶם : יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינָי וַיְהִיו מַכְעִיסִים אֹתִי מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצִיא אֲבוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְגַם רַם נָקִי שִׁפְךָ מַנְשֵׁה הִרְבֶּה מְאֹד עַד אֲשֶׁר־מָלָא אֶת־יְרוּשָׁלַם פֶּה לִפְהָ לְבָד מַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָי יְהוּדָה : וְיִתֵּר דְּבָרֵי מַנְשֵׁה וּמְלֹאֲשֶׁר עָשָׂה וְחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא הַלְּוֵאִיִּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה : וַיִּשְׁכַּב מַנְשֵׁה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּגִדְּבֵיתוֹ בְּגִדְּעֹזָא וַיִּמְלֹךְ אַמּוֹן בְּנוֹ תַחְתָּיו : בְּךָ־עֶשְׂרִים וְשֵׁתִים שָׁנָה אַמּוֹן כָּמֻלְכוֹ וְשֵׁתִים שָׁנִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם : וְשֵׁם אִמּוֹ מְשֻׁלֶּמֶת בַּת־חֲרוּץ קִזְיָמְבָה : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מַנְשֵׁה אָבִיו : וַיִּלָּךְ בְּכָל־הַדְּרָךְ אֲשֶׁר־הִלֵּךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹר אֶת־הַגְּלוּלִים אֲשֶׁר עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם : וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ יְהוָה : וַיִּקְשְׁרוּ עַבְדֵי־אַמּוֹן עָלָיו וַיִּמְתּוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ : וַיִּךְ עַם־הָאָרֶץ אֶת־כָּל־הַקְּשָׁרִים עַל־יַד־הַמֶּלֶךְ אַמּוֹן וַיִּמְלִיכוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יְאִשִּׁיהוּ בְנוֹ תַחְתָּיו : וְיִתֵּר דְּבָרֵי אַמּוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְּוֵאִיִּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה :

כא

כא

ויקם מזבחת לבעל נמלה זו ומחברותיה שנסמך רבו החילופים בספרים אם הם חסרים וא"ו או מלאים וכתיב כמו שכתבתי בס"ד כ"י טז ויבן ויבנה מזבחת שנסמך חסרים וכל אלו בספר כ" חסרים וכתיב וכל חוריותה כוונת חסר - וסבי אומרת כהר"י במספר רמב"ם חבל ויבן מזבחות שנסמך למחרי רמ"י לבי"ט מלך : ועונן ים ספרים שספר ווא"ו חסר ט"ן : לעשות הרע בעיני ה' להסעים כרפס יסן מויב"ל כמ"ב להכעיסו וכן הוא נקונקורדלמטיא : אך בספר ספרים כמוב להכעיס בלא ווא"ו ופס שמתורגם לאיגוז קדושי כן דרך שמתרגם ככל מלך להכעיס מפני כבוד שנקום כבוד הו"ו : להגיד דגל ושראל רמ"י מי שנסמך חס כמוב את רגל וכן כרסא שמתרגם ויין ספק מביא מילי ודמי כל ספרים ס' סמנים בלא מלך את : התעבזת האלה חד מן ט' כתיבין כן חסר ווא"ו קדמיה ומלך ווא"ו במרסא כמו שנסמך כה"י סיפרה ריש שיק' י"ז וכסוף ספר אחרי מות : שמעון שנסמך ק' וכרסא סגן כריד לומר כחילופי האקרא מליבא למטרבלי : ויהיו סכעיסים כמקטב ספרים כ"י מלך ווא"ו גם חסר ט"ן וכן כסין לבי מסורת לריש שמואל : הלא הם כחובזים בספרים חדשים מהדפוס מלך ווא"ו והוא סעופ כי מין זה מן י"ז מלאים שמתנו במסורת כסוף ספר ראשון ממלכים וכן בספרים כ"י ודפוסים וסכ"י חסר : ישבה הי"ד נקמף חסוף כמדוייק כ"י ודפוסים ראשונים ודפוסים חדשים הי"ד נמלך ומוטעים הם : הגלולים י"ס שגנוג הגלולים : ויתר דברי אמון וזו הלא הם כחובזים כמדוייקים חסר ווא"ו

אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על-
הפפר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: וכמה לאדוה לפניו מלך אשר שב אל-

יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו ככל תורת משה ואחריו לאדם כמותו: * אך ו
לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הדבקים אשר הכעיסו
סנשה: ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרת את ישראל ומאסתי

את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הדבית אשר אמרתי יהוה שמי שם: וירד
דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלאהם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: בימיו
עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו
וימתו במגדו כראתו אתו: וירכבו עבדיו מת מגדו ויבאו ירושלם ויקברו בקברתו
ולקח עס הארץ את יהואחז בן יאשיהו ומשחו אתו ומליכו אתו תחת אביו: *

בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אפו
חמוטל בתירמיהו מלכנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו: ויאסרהו
פרעה נכה ברבלה בארץ חמט במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מאה כפר כסף וכפר ממלך
זהב: ומלך פרעה נכה את אלוקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את-

שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים ומת שם: והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה
אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש בערכו נגש את הכסף ואת הזהב
את עם הארץ לתת לפרעה נכה: בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו

ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אפו ובידה בת פדיה מדרומה: ויעש הרע בעיני ובודה
יהוה ככל אשר עשו אבותיו: * בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהיו יהויקים עבד
שלש שנים ושם וימרדו: וישלח יהוה ופז את גורדי כשדים ואת גורדי ארם ואת

גורדי מואב ואת גורדי בני עמון וישלחם ביהודה להאביו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו
הנביאים: אך ו על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בהטאת סנשה ככל אשר
עשה: וגם הסדנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: ויתר
דברי יהויקים וכל אשר עשה הלאהם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישב
יהויקים עס אבותיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו
כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים:

בן שמונה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אפו
נחשאת בת אלנת מירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: בעת
ההיא עלה עבד נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור: ויבא נבכדנאצר עלו

מלך בבל על העיר ועבדו צרים עליה: ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו
ועבדיו ושריו וסריסו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמונה למלכו: ויצא משם ארתיכל
אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך
ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: והגלה את כל ירושלם ואת כל השבים ואת וכל-

חלקיהו הכהן בית ה' ככל הספרי כמות בית לא בבית: כראתו כ"ג וכן במסורת בראתו ל"ג חסר וחמל מל: כי אמר הכתי: ויבא את ירושלם
נס"ס חסר י"ד חסר כ"ג וכן הוא במק"ט דכוסים ישיבים ושיין חס סמכי עמיד לכוז בירמיה סימן כ"ו נס"ד: בסלך חמלק: ויבא את ירושלם
ק' ב"א מס דגס גד"ל ר"ק: בעת ההיא עלה ע"ק: ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל נדכוס יסן כמזב אל מלך אסט"א הוא כי
בכל סמ"י הדכוס ונס כ"י כמות כל מלך חמט דכפר כ"י כמות עליו כנליון למלך ע"ס המסורת ומנה כ"ס למלך כקריאה וזה חמללס חן למ"ג
סלון נדכוס לא נמנה זה עמ"ס: ויאסרה כ"י חמט סה להיות למלך על ישראל דל"ס סימן כ"ח וכסח דדכוסה סבי פדיסח וסלה סמכיון לדכוסה
חמריש חמסר ס' על מלך ודין חד מינייהו ושיין לקחן כשליסי סימח: ואח כל השדים הו"א נגטיח כס"ט: עשרה

ע"כ
לא שכנזים
ומפדוים
ע"כ
לא יטל יאנו

ממלך

כד

כד

לקחו: ואת הפחותות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב־טבחים:
 העמרים ושנים הים האחד והמלכות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא־היה משקל לנחשת
 בליהבלים האלה: שמנה עשרה אמה קימת והעמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת
 הכתרת שלש אמה ושכבה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכא־העמוד השני על־אמות
 השבכה: וקח רב־טבחים את־עוריה כהן הראש ואת־צפניהו כהן משנה ואת־שלשת
 שטרי הפך: וטקדעיה לקח סרים אחד אשר־הוא בקיב ו על־אנשי הפלחטה וחמשה
 אנשים מראי פניה־הפלך אשר נמצאו בעיר ואת רפפר שר הצבא המצבא את־עם הארץ
 וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: ויקח אתם נבזראן רב־טבחים וילך אתם
 על־מלך בבל רבלתה: ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל
 אדמתו: והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם
 את־גדליהו בך־אחיקם בך־שכן:

והאנשים כיהפקיד מלך־בבל את־גדליהו ויבאו אל־גדליהו המצפה וישמעאל בך־תניה
 ויתן בך־קרח ושריה בך־תנחמת הנטפתי ואזניהו בך־המעכתי הפה ואנשיהם: וישבע
 להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל־תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועברו את־מלך
 בבל ויטב לכם: ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בך־תניה בך
 אלישמע מורע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויבאו את־גדליהו וימת ואת־יהודים ואת־
 הכשדים אשר־היו אתו בפצפה: ויקמו כל־העם מקטן ועד־גדול ושרי החילים ויבאו
 מצרים כי יראו מפני כשדים: ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין
 מלך־יהודה בשנים עשר חודש בעשרים ושבעה להדש גשא אייל מררך מלך בבל בשנת
 מלכו את־ראש יהויכין מלך־יהודה מבית בלא: וידבר אתו טובות ויתן את־כסאו מעל
 כסא המלכים אשר אתו בכבל: ושנה את בניו כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל־ימי
 חייו: וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת המלך דבר־יום ביומו כל ימי חייו: חוק

סיום מסוקי־ל ספר מלכים אלה וחמש טאות ושלושים וארבעה וסיענו אשרי הגני אשרי מלכיו * ופדריו שלשים
 וחמשה שיתן חן תלה * וקאכיוטיו טכספר ראשון כב שיתן כך ינכו ישראל * ופבר שני כה שיתן כה מנכו סג בני
 ישראל * נין ככל מן והסיון יול פים מלכיו

ובחרת עליו וזו בספרים ולויקיס חסר ו' אחר כ' וכן סיום אחרים שם: שלש אמה אמות ק' ויחלבים א' ז' כיוון חמש אמות * עיין סם
 במפרטים וכלי יקר: ששורי הסף סמך כמח כמדיויקיס ושיין מה סכמתי בסופטים שיתן ים: אשר חזק פקיד כל מסוקים סמטים וסיון
 אטר כוא פקיד דסוף אל ים: ירמיה אטר היה פקיד י' ו' מסוק שיתן הוא פיה נבר ביד י' מלכים ואל המטר שר הצבא * ירמיהו ואל ספר
 שר הצבא * יחל מסוק שיתן וזה סמטון הכספת מ' כלן לטון המפור * פי' סכמוטו מסוק סמית לטורל הכין הספר ספר יכרו ונו' (מורל ז):
 וחמשה אנשים חלוף * מלכים וחמשה אנשים ירמיהו וסכמה אנשים * יכן כרין לנרום בכמדבר רכה פרסה י' וכו' חייא כירוסלמי פרחא קמא
 דסנהדרין שיתן ד' עיין בלי יקר * חלבים שם * חלבים * ירמיה המטל לכהם כחלבים * מלכים מניס בלא * ירמיה מניס כחלוא: על מלך
 בבל רבלתה וכו' אחר מן * על הסוף נלמד מלך ופיאכס במקרא גדולה ויחמל כ' ז' ודניאל י' * וינרמיהו עם כידוס הריא' כבוד אל מלך
 ואחילק ליה כניא כניא: וזבל יהודה הי' כחירק על פי המסורת וכו' בחלבים ב' ז' וכן כמר ר' י' א' על פי סלח כמד כן כדום פרסם
 סמית מל מסוק וייטח חלבים * וכאכיה מל מסוק וידר כמח יהודה: אל גדליהו המצפה כספר א' כ' המצפה וקמא כחחלף לו כין זה דחל ים
 וכן אמוט טל ירמיה נלמך מ' * ונמקרא גדולה כבוד מל זה כ' חובי * וכלטון חיה אכמתי אספר כ' ז' סגן רמיו לסיו המצפה ואל המצפה
 סוד ים רמיה מחסרה הנדולה כממשה מ' כספר * המכמה וכל כמכה י' כמכס * וזו חילת סמסיה ז' כריכה סגן רמיו לסיו המצפה ואל המצפה
 כירמיה שיתן סל' ים סוד כ' המכמה * ויבאו חרץ יאורה אל גדליהו המצפה וסמיתו כ' ל' המכמה וכן על כל אחד מהם כמסר ח':
 ושגא כ' ל' ודישטיה כה' א' חסירה פיליס ח' ד' ויכלול דף ק' ח' ד' * וסרסיה שיש טכס: וצכל לחם ויחל מלית שלח כמכנה * מכלול סקל
 סל' ז' וכן כריו דירמיה * כל ימי חייו כידר חמת בלכר וכו' חד מן ד' חסיהם מל פי המסורת חלל כל ימי חייו כמסוק החודס כד' י' י' כ' כ'
 לא כ' כמין כמסרים * וכן חלמתי כחקת ספרים וכתבת סיהם מלכים וסמסרת מלכת מלכים: כ' חסיהם כנו תקלת סמסרת ויחיונו סופים
 כיום סלמתי וקמנו וכו' לפכיו וכליה כרדסה לדתה סג' כ' כמתי ככין מצאו וז':

חם ספר מלכים * שבה למלך מלכי המלכים

סי' פ' יג

לראות מלא סם
יב עקשה הסי' נצירי סם
יו אודת כ"כ סם
יד לב הסלך בזולת אליה דחר או בנגל לאינה
דחר ולאו דמרוהו דלתיב דכני מלין
דמרי עמי
אז יבוא מלא סמורת פרסת בהסלמך
יג לב נגול סהו מוקף
לז ואבשלום בקדמא על הא' לף ונזקף קטן
על ה' למד ותיין מ'ס כנראשית סימן ז' והוא
מלא ו'ו' כי מינו כנמסריס נמו כנסמורת
לקמן סימן יז
ה יושב מלא חיבור
ה יוצא מלא גס זה סם

סי' פ' יד

קדמא כי לא מנח' קדמא קודם זקף קטן
יב קענך עי' נשוא לנד חיבור : והנ'ו
כמח כמ'ס ניהושע י"ב
ח ובלולים דגס בלמד סבית חיבור
י קובתו מלא סמורת רכתי מוח ק'ו' כל
קריאה מלא מ'מ'
ז אלם כיון דלא סליני כסויא אולס 'מלא
ס'למד רפה חס כן כסוייה חסר לא מדגס
סמו הסלם נקודות במקום שורק
יב ולאום גס זה כמורו
סא גלות מלא ו'ו' חיבור
סב גלות גס זה סם
סה הסירות מלא דמלא סם
סח האהל הלמ'ד דגוסה מדע לך סהרי כמכ
המחנר כפרסמ כי פגא שתיב' ובעפלים
יס דגס צמ' ל'סורו על הטי' וכן כמכ
יס כמחול' א' וכן כיהושע ככ סעבר לירדן
סמו הדגס במ'ס להורות על הדי' וכן
לחרים כמורו : וחילו כיהושע נ' באדם
העיר דקרי באדם סבית רפה על ו'מלך
ומראה האמת שתיבנה בל' דלעוף א'מלך
כפר הקרי

סי' פ' יז

כז ובלבלוך מלא חיבור
יג ויברכו הרי'ס סמורת לנד סם
ס טי' ס' יוד ויחזקו חסר יוד סמורת פרסת וירח
יא סאוסיר מלא גס ו'ו' סהרי נחנירו סנס'
כמסר לית חסר ו'ו'
יא סבואיות מלא דמלא חיבור
א עסניות ח'ס' נק' חומלמ' ו'ו' סם
יד ידוה נכון סיה הכס' אכל כמדויק' מינו סם
לג כדוד נלי יוד' מכח סמורת דריס סימן זה
לז אקח הקוף נקתן חיבור
לח הקוחי מלא ו'ו' סם
י עלנו דקתי ומחמי כול' סרי' ו'ו' יוד'
יב יא העיסים עי' נשוא לנד חיבור
סז דשילני מלא יוד' סם

סי' פ' יח

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' יט

יז למה לא ה'ס' רגו'ס דאינו סמוך ל'ס' ה'ס'
מלטי' ומלא לא ה'ס' למ'ד גלא דגס דאינו ככלל
דחיק דמין נו מקף ו'מינו דמלי מרחיק לפי
סכיון סמ'ס נקודת קתן כמלאי הוח סלא
סביה ה'ס' סרטי' : ויוד' ל'י טעס אחר
סכיון סטעמו הוא מססיק אי'ן נו דיון חמי
ומחיק ו'מכוב מזה כמור'ך כס'ל
יז ו'מין לומר סכיון סתיב' כל כמקף אי'ן נו
כלל זה אל ולמד ומקס' ומלא כולס כמורו
ט הסקוסת כ"כ וכן חנרו סנס' י"ב חיבור
כב לא נערך גלא מקף סלא מינו מקף ונגלל
יח ב השלישית וכן סהני סנס' חסרי יוד' קדמ'
ומלמיס יוד' כמראה וכן סנס' חסר דחרס'
עיין כחיבור

סי' פ' כ

כח בפיו נ'מ' רפה דסימך ל'ס'ו'
יט למה ה'ס' רפה ומלר'ת דסימך לחס'פ'
יז ולמה דגס סהו'לעיל ו'מינו סימן לחס'פ'
לז ככלל כ"ף ראשינה כחירק וכן' ככמה ו'לא
כמו סמנוס בחילופים כ'כלל דמסו' עליו ל'
ו'ו' חו' לכו ססי ו'לא כ'כלל כ"ף סבית
כצירי
זא זיברכו רי'ס נשוא לנד ע' כחיבור והני'מ'
נגלל דמי' לכו הכי יייה ק'ח
צדורה מלא ו'ו' כמרא' דוק כאן ובפרסת
כל כמסורת
כא סרוץ ל'מ' כחולס סהו' קרי וכמבי ועיין
כחיבור
ב ואצבעות כסמק גס המחנר
כב יז יגלו מ'רעס והמחנר כמכ כמילי ויגלו
כג דכר ל'מ' רפה דממירכ' מינו כמססיק
ח הנכרוס חסר סתיב' כמלא' כמסרו כיוס' ד
ז ובניהו בין נ'מ' על בגן רפה סקדמ' מינו
מססיק
כז אביעוד חלפ' מלה חיבור
לז האדרי' אל'ף כמה רד'ק וסס
לז נחרי ח'מ' נשיא לנד סם
לז צדריה חסר מסורת לעיל סימן יג

סי' פ' כא

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' כב

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' כג

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' כד

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' כה

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' כו

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' כז

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' כח

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' כט

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' ס

כא ושבע הי'ו' ב'מרי' והסי' נשוא לנד ופ'
כחיבור סופס' : על וסנה סניד ומ'ס כאן
ג חטאות מלא ו'ו' מכח סמורת דס נסס
יז בעשא עי' נשוא לנד חיבור
ט צרפחה כיון פגמב המחנר סכ'ס' נקתן
סרה וילנות בחילוף חס' כתי'ו מקרה דגוסה
או רפה
ה סבהבה אף גס נזאק סרה פלוניסס
זאמרו המחנרסך וכמינכין
כז ויקץ הק'ו' רפה סהרי כתב רד'ק ב'י'וד'
אימן לנד יוד' כסרס נעלמס כיון סמלו
ככניו שתיבן ויס לו דיון מטיב' גדולס
לר ויצקו הי'וד' כמחרי'ן ועיין כחיבור
יט ב אשק'ה עיין סס ומראה הכנון
ב כה נהוק ח'מ'ת כחפס כטול סם
לז אח'ן בין הני'מ' דגוסה מדין חמי מרחיק
ומ'ס לעיל כשמואל ב סימן ז' פ' נ'
כב יז הלא חסר ו'ו' על פי מקור'ת דלמין ו'אף
על פי סנכרס' מלא סמורת הוא דמטענ'ו
פ'ק דטאן דקא מחר'א עליה יז מלמיס

סי' פ' א

א יחם יוד' כחירק חיבור
ב בחירק הני'מ' רפה כסוס
ה בן נס זה רפה
יט וכרי'א ה'ו'ו' כמחרי'ן חיבור
ב כה בין כ'מ' רפה
כז בשלה נלי יוד' חיבור
סב כיהוה כ'מ' רפה
סז וסרוע נשני פסטיין או כזקף גדולס לא

סי' פ' א

א יחם יוד' כחירק חיבור
ב בחירק הני'מ' רפה כסוס
ה בן נס זה רפה
יט וכרי'א ה'ו'ו' כמחרי'ן חיבור
ב כה בין כ'מ' רפה
כז בשלה נלי יוד' חיבור
סב כיהוה כ'מ' רפה
סז וסרוע נשני פסטיין או כזקף גדולס לא

סי' פ' א

א יחם יוד' כחירק חיבור
ב בחירק הני'מ' רפה כסוס
ה בן נס זה רפה
יט וכרי'א ה'ו'ו' כמחרי'ן חיבור
ב כה בין כ'מ' רפה
כז בשלה נלי יוד' חיבור
סב כיהוה כ'מ' רפה
סז וסרוע נשני פסטיין או כזקף גדולס לא

סי' פ' א

א יחם יוד' כחירק חיבור
ב בחירק הני'מ' רפה כסוס
ה בן נס זה רפה
יט וכרי'א ה'ו'ו' כמחרי'ן חיבור
ב כה בין כ'מ' רפה
כז בשלה נלי יוד' חיבור
סב כיהוה כ'מ' רפה
סז וסרוע נשני פסטיין או כזקף גדולס לא

מלכים ב

א יחם יוד' כחירק חיבור
ב בחירק הני'מ' רפה כסוס
ה בן נס זה רפה
יט וכרי'א ה'ו'ו' כמחרי'ן חיבור
ב כה בין כ'מ' רפה
כז בשלה נלי יוד' חיבור
סב כיהוה כ'מ' רפה
סז וסרוע נשני פסטיין או כזקף גדולס לא

גללו כעבודת במים אדירים

ורוד מנן בידו

ויהי משה אל העם

וההשעולו
פתחו
שערים
ויבאנו יצדיק
שומר אמנים

וישט המלך לאסתר

וידם השמשויה עמד

העצמות היבשות שטמו

דמו לובא דיאדוקה
IN MANTOVA
CON LICENZA
DE
SUPERIORI

היה את הילך ההי

ספר

ארבעה ועשרים

עם תוספת מרובה תוספת טובה • טוב מדידיה ומטיב לאחריני הלא היא כתובה •
 בספר הישר להישיר דרך ברחבה • כמה שקבץ ורבץ חכמת שלמה הנשגבה • הרק
 היטב היטב הרק בכל מילי יקרה וחשובה • הן חסר הן יתר הן רב הן ועיר במשקל במרה
 חשב מחשבה • כל פתוח וסתום לא יבא בעקבה • כל טעם וניקוד מנו לא נחבא •
 כי בכל מכל כל המלאכה תמה וערבה • וזה יצא מעט ברזל ועפרת עפרות וזהב לו
 אורייתא בבית גנוזו לזאת קרא חפצי בה • עם שבא באחרונה מלאכה מרובה • מאמר
 המאריך יקרה וחשובה • הכל מהרב הכולל • לא אוסיף לדבר בו נכבדות ולמלל • פן
 יאמרו נגמרה עליו את ההלל • ונמצא הרביר לשולל • ה"ה כמחרר ידידיה שלמה
 מנורצי זצוקל • ולגודל חבת הספר וחמדתו קראתי שמו

מנחת שי

מנחת יתן אומר למנוחה נכונה • בישיבה עליונה • תחת כנפי שכינה • כעת במרום יתרוטם כפיעשה ידיו
 אמונה • בצאת לואר תעלוטה לכל למקנה • זכות הרבים תלוי בו קריאה נאמנה • שי בטנה הראויה להחכר
 להתהדר לפני מלך טאן מלכי רבנן וכל הבא להיות חבר הוא ראשי תיבות שמות הרב המחבר • יאף כי הפכא
 מסתבר ישר והפוך ישר • שי כי יש ויש כל בו סמא רכולא ביה לכל עובר • להנחיל אוהבי שי אוצרותיו פה לפה
 פלא מה שאין הפה יכול לדבר • תשבע עין לראות כי על הכל יתגדל וספרו גובר • וזה יצא שלשה סמכתס הרפום

החלק השלישי

נביאים אחרונים

מנופה כנפה דקה מן הדקה • הונה בעיון רב חלמוד הכיא לירו מעשה • על ידו הבחור יניק זכנים בדוק וסנוכה • הוציא לאור
 מלאכה סזוקקה • בעיון הגהות יו במשפט ובצוקה • המשניל ונכון כמ'הר רפאל חיים באוילה יצ'ו הס כי לא להזכיר מה
 שעין ראהו ותעירה ער אן נפשו חשקה • לראות תוך הספר אין דרך החוקה :

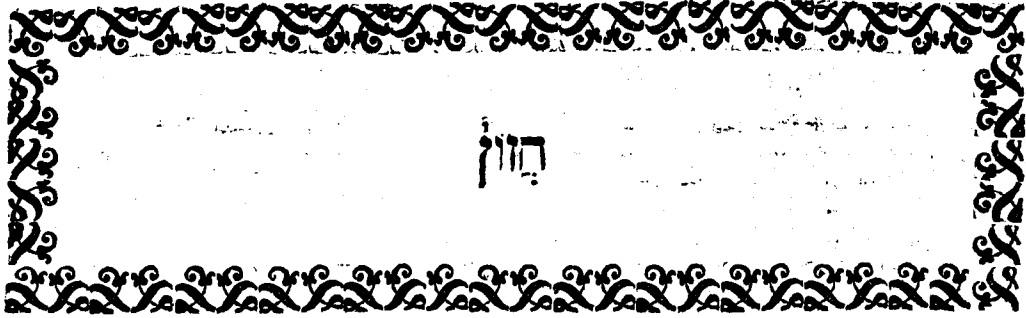
ונרפס בביתי הצעיר והרפה רפאל חיים מאיטליא הרנפא

פה מנמובה

בשנת מטיב בטובו ידידיה שלמה לפ"ק

על ידי העוסק במלאכת הקדש • חולע משפחה החולעי • יהושע כנפי • מיכאל מסיצי ז"ל

In Mantova Con Licenza de Superiori

חזון

הפטר
זאלה
הדברים

ישעיהו בדאמוץ אשר חזה עליהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחו יחזקיהו מלכי יהודה:
שמעו שמים והאזינו ארץ פי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: ידע שור
קנהו וחמור אכוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: הוי וגוי חטא עם בכר עון ורע
מרעים בנים משחיתים עובי את יהוה נאצו את יקדוש ישראל לנורו אחר: על מה תפנו
עיר תוסיפו סרה בל ראש לחלי וכל לבב דוי: מפנה רגל ועד ראש איזכרו מתם פצע
וחפירה ומכה טריה לא זורו ולא חפשו ולא רככה בשמן: ארצכם שממה
עריכם שרפות איש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמה הפכת זרים: ונותרה
ברציון נסכה בכרם כמלונה במקשה בעיר נצורה: לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד
כמעט כסדר היינו לעמרה דמינו: שמעו דברי יהוה קציני סדם האזינו תורת
אלהינו עם עמרה: למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים
ודם פרים וכבשים ועתידים לא חפצתי: כי תכאו לראות פני מי בקש זאת מירכם רמס
חצרי: לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא
איכל און ועצרה: חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא: ובפרשכם
בפיכם אעלים עיני מכם גם ביהרבו תפלה איגני שמע יריכם דמים מלאו: רחצו הזכו
הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: למדו היטב הרשו משפט אשרו
חמוץ שפשו יתום ריבו אלמנה: לכינא ונוכחה יאמר יהוה אסיהו חטאיכם
בשנים בשלג ילבינו אסיהו בתולע כצמר יהיו: אסתאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו:
ואסתמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר:

איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים: פספף היה
לסינים

סדרן ס' בניאים אחרונים כסי טוה סאמרו בכמרא ס' הסומפין • יומיה • יחזקאל • ישעיה • מרי עשר • ונמנו טפמים וסכרות ככוכות
על זה הסדר כדאימא המס נמרא ובעלי המסורת סדרוס כסי זמנס כמו שבמז רד"ק בהמדת יומיה • והמסס מברכנאל הוסיף טעמים
אחרים בהקדמתו לבניאים אחרונים וכמז טוד רד"ק סכנביאים של מרי עשר אכסי שימסס כנביאים קדמו ליומיהו ויחזקאל לבי סכנבאמס קטנס
לא כמז כל ספר וספר לכד כדי סלא יאכל במיעוטו • כמו סאמרו זל איירי דזוט מרסס • והמסס אכן עזרל נסוק כסבי סכס סקרמוכינו זל סכרו
אלה סטניס עשר ספרים וסמוס ספר א' כחשבון • ד' ספרים • בעבור הוית סספרים: קטניס וסס מססס א' כיוכלס כנבואות עמידות וזין ככס סמסס
מנילות כיו איכס סכז סיר ססיריס: (א"ה אכל אכחו סדרנוס כסי סססו ככל סמקראות)

ישעיה

א חזון האי' בחטף פתח חזון בחולס וטסס סמילס פסס: כסכה בכרם כני' סרויה מכלול דק ק"ח: נלאיתי כדפוסיס רמשיכיס ונס כמקצת
ס"ס כ"י מלא יו"ד אחר ב"א: יאדימו סלני' דנוסס: סלאיתי משפט איכס דכמי ססוק כלס ס' ולס חמל ר' פנחס כסס ר' חושעיס
אחר ארבע מאות וסמוכיס כמי ככסיות היו כירוסלס מנין מלאי משפט מלי כמי: אבל כספיתמל לויכס כמי אימל ארבע מאות וסמוכיס כמי
ככסיות

לסינים סבאך מהול במים: שרף סוררים וחברי גנבים בלו אתך שחר ורחף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יזבוא אליהם:

לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאיבי: ואשיבה ידו עליך ואצרף בכר סגור ואסירה כל-ברליך: ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעצור כבתחלה אחריכן יקרא לה עיר הצדק קריה נאמנה: ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: * ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: כי יבשו מאילים אשר חסדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: כי תהיו כאלה נבלת עלה וכננה אשר-מים אין לה: והיה

עכ
ב

החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מבנה: * הדבר אשר חזה ישעיהו בן-אמוץ על-יהודה וירושלם: והיהו באחרית הימים נכון יהיה הר בית-יהוה בראש ההרים ונשא מנבעות ונהרו אליו כל-הגוים: והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל-הר-יהוה אל-בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: ושפט בין הגוים והזכיה לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים ותגיתותיהם למזמרות לא-ישא גוי אל-גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה:

בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: כי נמשטה עמך בית יעקב כי מלאו מקדש ועזנים כפולשתים ובילדי נכרים ישפיקו: ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו: ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחו לאשר עשו אצבעתיו: וישח אדם וישפל איש ואל-תשא להם: בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהרר גאנו: עיני גבהות אדם שפל ושח רוס אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: כי יום ליהוה צבאות על כל-גאה ורם ועל כל-נשא ושפל: ועל

כל-ארזי הגבנון הרמים והנשואים ועל כל-אלוני הבשן: ועל כל-ההרים הרמים ועל כל-הגבעות הנשואות: ועל כל-מגדל גבה ועל כל-חומה בצורה: ועל כל-אניות תרשיש ועל כל-שכינות החמדה: ושח גבהות האדם ושפל רוס אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: והאלילים כליל יחלף: וכאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהרר גאונו בקימו לערץ הארץ: ביום ההוא ישלך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשילו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהרר גאונו בקימו לערץ הארץ: חלו לכם מן-האדם אשר נשמה באפו כי-במה נחשב הוא: * כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה

ג

משעין ומשענה כל משען-לחם וכל משען-מים: גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: שר-חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש: ונתתי נערים שריהם ותעלילים ומשלויבם: ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו וירחבו הפער בזקן והנקלה-בנכבד: בייחפש איש באחו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה-לנו והפכשלה הזאת תחת ידך: ישא ביום ההוא לאמר לא-אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה: לא תשימני

קצין
בנסוזה כיו צירוסלם חוץ מניב המקדש מניו מלמני בנימטרוה הכי הוו וגם במדרש חזית פסוק מיכיו כזנים לא גרסינן מלמי כמיז וכן כתב רש"י כפי המקרא בשם פסיקתא וכן הוא בירושלמי ריש פ' סני לויכי נזירות ומנלה פ' בני העיר: לסינים נספרים כ"י ונדפוסים ישנים מלא דמלא וכן נספ' סינים ב' מלאים ויסתן הגו סינים מחספ (משלי כ"ה) כסף סינים מנכה מל חרש (משלי כ"ו) בור סינים כסף היו (יחזקאל כ"ג) וא' כספך הים לסינים וסיין נמוזות יסודה דף ק"ג: כבד סגור במקדש ספרים מלא י"ד אחר הס'מן: עלה בכפרים טעמים מלא י"ד אחר למ'ד וברנו ספרים מסר וכן נספר עליו לים חסר: ונגש העם נשי' טמאלית וכן פירשו כל המפרשים וכפי המסורת טמאמוב נסימן כ"ט נס'ד:

ג
קני

קצין עמ: כי כשלה ירושלם ויודעה נפל בירושלם ומעלליהם לא יהיה למרות עני כבוד; הכרת פניהם ענתה גם וחטאתם בסדס הגירו לא כחדו אי לנפשם כירגמלו להם רעה; אמרו צדיק בייטוב בירפרי מעלליהם יאכלו; אי רשע רע כירגמול ידיו יעשה לו; עמי נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך בלעו;

נצב לריב יהוה ועמד לרין עמים: יהוה כמשפט יבוא עסוקני עמו ושריו ואתם מה לכם בערתם הכרס גזלת העני בבתיכם: מלכם תדכאו עמי ופני עניים תמחנו נאס אדני יהוה נטויות צבאות: ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרוץ ומשקרות עינים הלך וטפוף תלכנה וברגליהם תעבסנה: ושפח אדני קרקר בנות ציון ויהוה פתהן יערה:

ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים: הנטפות והשרות והרעלות: הפארים והצערות והקשרים ובתי הנפש והחששים: הטבעות ונמי האף: המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים: והגלינים והסרנים והצינפות והרדידים: והיה תחת בלשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשרה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק ביתחת יפי: מתוך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: ואני ואבלי פתחיה ונקתה לארץ תשב: * והחוקי שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שםך עלינו אסף חרפתנו: ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הנתוב לחיים בירושלם: אם ורחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ירח מקרבה ברוח משפט וברוח בער: וברא יהוה על כל סכון הר ציון ועל מקראיה עני ויוסם ועשו ונגה אש להבה לילה כי על-בל-כבוד חפה: וסכה תהיה לצליוסם מארב ולמחסה ולמסתור מורס וממטר: *

מה לכם בערתם הכרס גזלת העני בבתיכם: מלכם תדכאו עמי ופני עניים תמחנו נאס אדני יהוה נטויות צבאות:

ועינים הלך וטפוף תלכנה וברגליהם תעבסנה: ושפח אדני קרקר בנות ציון ויהוה פתהן יערה:

ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים: הנטפות והשרות והרעלות: הפארים והצערות והקשרים ובתי הנפש והחששים: הטבעות ונמי האף: המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים: והגלינים והסרנים והצינפות והרדידים: והיה תחת בלשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשרה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק ביתחת יפי: מתוך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: ואני ואבלי פתחיה ונקתה לארץ תשב: * והחוקי שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שםך עלינו אסף חרפתנו: ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הנתוב לחיים בירושלם: אם ורחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ירח מקרבה ברוח משפט וברוח בער: וברא יהוה על כל סכון הר ציון ועל מקראיה עני ויוסם ועשו ונגה אש להבה לילה כי על-בל-כבוד חפה: וסכה תהיה לצליוסם מארב ולמחסה ולמסתור מורס וממטר: *

אשירה נא לירידי שירת דודי לכרמו פרס היה לירידי בקרן כד שמן: ויעוקרו ויסקלרו ויטערו שרק ויבן מגדל בתוכו ונסיקב חצב בו ויכו לעשות ענבים ועש באשים: ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בני ויבין כרמי: מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בי מהוע קייתי לעשות ענבים ועש באשים: ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס: ואשיתרו בתה לא יומר

ש"א סונה חסר יוד

ה

עני כבודו חסר יוד ע"ן הספל: עתה גם הכי' דנוסה: מאשריך מתעים הסי' נדנס נכל ספרים כ"י: מלכם מה לכם ק: נטויות גרוץ כטוים ק: ומשקרות כרוב ספרי הרמס כמוב נס"ן ימנח סס ממו"י עלינו הכמונים כי מלח מסקרות נס"ן סמליה ככל ספרי כ"י מדוויקים כמו סנראה מדגרי המסרס ונפרט בסרסס ומאיד כמיב וכן אמרו בכ"י ולא מן הפין וכרי סיא סקרנים סכאחר ומסקרות עינים ובויקרא דכב ריש פרט סרוע סהיו מסקרות עיניהם בסיקרא וסני איתא סוכס רבמי סמוק סרוו סמח וטיוין סוד מ"ס למטה על ושפח: ושפוף פליני סיה ספרי אס סמר סוא או מלל: ושפח סיה סכמוב כמקרא נדולה על ומסקרות דלעיל כסמוך ליה וכמיב ס"ן אין סס מקדמו כספרים כ"י רק על מלח ושפח כמו סמחור נס ע"ס והנה שפח סכסיון ס' לכל סאר לסון סכחפ ככמב כס"מך וכן כמב רד"ק כסני מקומות כפי וסרסס וטיוין כמסורת אסמ"כ: ושפח אדני כסס סל אדנות: וה פתהן יערה כסס סה"י"י: יסיר אדני כסס סל אדנות: והגלינים כמקמ ספרים מדוויקים כ"י ודפוסים קדמונים כמוב והגלינים כמ"ו כמחלת סמיס וכן סוא כמרגום וככ"י רס"י ורס"כ ורד"ק וכרוב כספרים סמר וס"ו אחר יוד: בי תחת וספי כספרים מדוויקים בי תחת כמקף והסכח כמלח תחת ולא תחלמי על זה סוס פירוש ככי מסמעות כסמעות וולמי פירוש כמלח סכס"א סרס"כ וזל אמר כמלח כי כספך סהוא תחת יומר ספה לסס ע"כ וסולס למי דרס רזל גס כי אינו על לך כסמעות כ"ל סהוא כמילי אחר פת יופי כ"י כסדר כמוב ככלל תחת כסס מק יכיה וכו' וכן אמרו כמק כמס אסס חלופי סופרס ככס ורד"ק גורס חלופי סופרס כמלח וסין לכסיד כסדור סמינוס זו לפי זו סכן דרך לסון סקלס כמו וקראו אכר אל אבל וססמר אל יודעו נהיו סהוא כמילי אחר ויודעו כיה אל כספך וכן אף אש צדיך סמבלם (יש סיה כ"ו) סהוא כמו אף כריך סס מלכס וכמיהס רכיס כמו סכמך רד"ק כמכלל דף ק"כ קכ"ל: ונקתה מלסל כסרסח: בי על כל כבוד כס"ל ב"י ליכא מלח כל ונס כסני ססריס יסניס סכרדייס אינוס וסחר כך כמב כחון ס"ל כל סמעות דליכא סכיקה כמילי אחר סמס סכרדייס סירוסכו סס מלח כל: ועתה יושב כמקמ ספרים מדוויקים מלח וס"ו וכן ככון ע"ס כססורת כי כל כמסע סס ס' סמלס כססירס וס סמס סך כרמי וכספרים סרס סך כמב ופליני עליס ססוכמו רפי וכו' ככל כמלחון סיס חילוק זה כספרים וכוכס כדנס אפסי כסכמב כו"ל כ"ל

עני כבודו חסר יוד ע"ן הספל: עתה גם הכי' דנוסה: מאשריך מתעים הסי' נדנס נכל ספרים כ"י: מלכם מה לכם ק: נטויות גרוץ כטוים ק: ומשקרות כרוב ספרי הרמס כמוב נס"ן ימנח סס ממו"י עלינו הכמונים כי מלח מסקרות נס"ן סמליה ככל ספרי כ"י מדוויקים כמו סנראה מדגרי המסרס ונפרט בסרסס ומאיד כמיב וכן אמרו בכ"י ולא מן הפין וכרי סיא סקרנים סכאחר ומסקרות עינים ובויקרא דכב ריש פרט סרוע סהיו מסקרות עיניהם בסיקרא וסני איתא סוכס רבמי סמוק סרוו סמח וטיוין סוד מ"ס למטה על ושפח: ושפוף פליני סיה ספרי אס סמר סוא או מלל: ושפח סיה סכמוב כמקרא נדולה על ומסקרות דלעיל כסמוך ליה וכמיב ס"ן אין סס מקדמו כספרים כ"י רק על מלח ושפח כמו סמחור נס ע"ס והנה שפח סכסיון ס' לכל סאר לסון סכחפ ככמב כס"מך וכן כמב רד"ק כסני מקומות כפי וסרסס וטיוין כמסורת אסמ"כ: ושפח אדני כסס סל אדנות: וה פתהן יערה כסס סה"י"י: יסיר אדני כסס סל אדנות: והגלינים כמקמ ספרים מדוויקים כ"י ודפוסים קדמונים כמוב והגלינים כמ"ו כמחלת סמיס וכן סוא כמרגום וככ"י רס"י ורס"כ ורד"ק וכרוב כספרים סמר וס"ו אחר יוד: בי תחת וספי כספרים מדוויקים בי תחת כמקף והסכח כמלח תחת ולא תחלמי על זה סוס פירוש ככי מסמעות כסמעות וולמי פירוש כמלח סכס"א סרס"כ וזל אמר כמלח כי כספך סהוא תחת יומר ספה לסס ע"כ וסולס למי דרס רזל גס כי אינו על לך כסמעות כ"ל סהוא כמילי אחר פת יופי כ"י כסדר כמוב ככלל תחת כסס מק יכיה וכו' וכן אמרו כמק כמס אסס חלופי סופרס ככס ורד"ק גורס חלופי סופרס כמלח וסין לכסיד כסדור סמינוס זו לפי זו סכן דרך לסון סקלס כמו וקראו אכר אל אבל וססמר אל יודעו נהיו סהוא כמילי אחר ויודעו כיה אל כספך וכן אף אש צדיך סמבלם (יש סיה כ"ו) סהוא כמו אף כריך סס מלכס וכמיהס רכיס כמו סכמך רד"ק כמכלל דף ק"כ קכ"ל: ונקתה מלסל כסרסח: בי על כל כבוד כס"ל ב"י ליכא מלח כל ונס כסני ססריס יסניס סכרדייס אינוס וסחר כך כמב כחון ס"ל כל סמעות דליכא סכיקה כמילי אחר סמס סכרדייס סירוסכו סס מלח כל: ועתה יושב כמקמ ספרים מדוויקים מלח וס"ו וכן ככון ע"ס כססורת כי כל כמסע סס ס' סמלס כססירס וס סמס סך כרמי וכספרים סרס סך כמב ופליני עליס ססוכמו רפי וכו' ככל כמלחון סיס חילוק זה כספרים וכוכס כדנס אפסי כסכמב כו"ל כ"ל

ה

יזמר ולא יעזר ועלה שמיר ושית ועל העבים אציה מהמטיר עליו מטר: כי כרם יהיה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה: הוא מגיעי בית בבית שרה בשרה יקריבי עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ: באוני יהיה צבאות אסלא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב: כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה אפה: הוא משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי כנשף יין ידליקם: והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתייהם ואת פעל יהודה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: לכן גלה עמי מכבדדעת וכבודו מתי רעב והמוני צחה צמא: לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לכלי חק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלו בה: וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה: ויגבה יהיה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ורעו כבשים כדכרם וחרבות מחים גרים יאכלו: הוא משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה: האמרים ימהר ויחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה: הוא האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשף לאור ואור לחשף שמים מר למחוק ומתוק למר: הוא חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים:

הוא גבורים לשתות יין ואנשי חיל למכר שכר: מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו: לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהודה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: על כן חרה אף יהיה בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כפסחה בקרב חצות בכל זאת לא ישוב אפו ועוד ירו נטייה: ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: איך יגיע ואין יכושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו: אשר חציו שנינים וכל קשתתיו דרכות פרסות סיסו בצר נחשבו ויגלגלו כסופה: שאגה לו כלביא ושאג כפפירים וינהם ויאחו טרף ויפליט ואין מציל: ישאג וינהם עליו ביום ההוא פנה מתים ונבט לארץ והנה חשף צר ואור חשך בעריפיה: *

בשנת מות המלך עזיהו ואראה את ארני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל: שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחר בשתים: יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף: וקרא זה אליהו ואמר קדוש קדוש יהיה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ויגעו אמות הספים מקול הקורא והפית ימלא עשן: ואמר איילי כירמיתו כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עסטמא שפתים אנכי ישב כי את המלך יהיה צבאות ראו עיני: ויגע אלי אחר מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח

והושבתם כסורם וכ"כ במלול דף ק"ז: והנה כנור ונבל תף וחליל מלת תף בלא וא"ו כראשית המלה והוא חרמן כ"ב ב' לא כסנין וא"ו כניס הינומל ומשתיין כסון וכסון כמסר במסרה רבאל אור ווא"ו אכל מלת חליל היא בו"ו וכן מרדף להנים המס מסורת: נקדש בצדקה נקדש מסרם נודוויקוס הדל"ת כמסת: פניהם נבנים נקדש מסרם כמובי יד חסר ווא"ו והנה כמובי מואל מלא דברים סדר מלה הדברים נמסר כלם מסרם כר מן א' כי לא כניסיה מסת: הוא נגודים נקדש מסרם כמובי יד מלא ווא"ו ומסורת מסייעת לכו דמסר א' מסרם וליה דין בניסון סוק מתי כסר הסריום סימן ג' ויכוסע סימן ז': יסירו סמנו: במסורת ריש פרשת פרומה סמנו ט' דמטע"וזה אחד מהס וסס כמבתי מה שכלה על כני ביה הסבין ומיין כמירוס דל"ן: וכל קשתתיו נדגס קשת"ן רפי המ"ן כמפירוס המלוייקים: וכן דעת רד"ק כמפירוס ונמלול סבל אצל סס"ן הנוסח: או לצורך מל למסרת: שאם הוא קטון מן קשת"ן הדגס לצורך כמו מן שבת שבתח וסס הוא קטון מן קשת"ן כסס נקודות הדגס למסרת: סקנון קשת"ן קשתות נערים הרטשנה, ישעיה י"ג) ושיין עוד כירמיל"א ומיליס לן ומחמיה ד': ושאג יאמנך: קדוש קדוש קדוש מן מן ג' סוף דשיין דאית כסון ג' מלון משולשין ומעט כמירמיה כ"ב במ' ומד היכל א' היכל ב' היכל ג': וזעף כאשר הע"ן קטון ויקרא כמסוף כוא מנרת סוף וכאשר כמון הוא מנרת טיף כמו ויטף העס (שמואל ב' כ"א) הר"ל כע' ודל"ק כפי' ומכלול דף קל"ט וסרסיה:

לקח מעל המזבח: ויגע על-פי ויאמר הנה נגע זה על-שפתיה וסר עזניה והטאהה תכפר: ואשמע את-קול אדני אמר את-כי-אשלה ומי ילד-לנו ואמר הנה שלחני: ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל-תבניו וראו ראו ואל-תדעו: השמון לב-העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פדיראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ורפא לו: ואמר עד-מתי אדני ויאמר עד אשר אס-שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והארמה תשאה שממה: ורחק יהיה את-האדם ורבה העוובה בקרב הארץ: ועוד בה

עשיריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת פס זרע קדש מצבתה: * ויהי בימי אחז בן-יוחם בן-עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך-ארם ופקח בן-רמליהו מלך-ישראל וירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על-אפרים ויגע לבבו ולבב עמו כננו עצי-יער מפני-רוח:

ויאמר יהוה אל-ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנג אל-קצה תעלת הברכה העליונה אל-מסלת שדה כובס: ואמרת אליו השמר והשקט אל-תיקרא ולבבך אל-ירך משני זנבות האזנים העשנים האלה בחרי-אף רצין וארם ובן-רמליהו: גען פי-ישעיהו עלוך ארם רעה אפרים ובן-רמליהו לאמר: נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך

מלך בתוכה את בן-טבאל: כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: פי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעור ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם: וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן-רמליהו אם לא תאמינו פי לא תאמינו: ויוסף יהוה דבר אל-אחז לאמר: שאל-ך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הנבה למענה: ויאמר אחז לא-אשאל ולא-אנסה את-יהוה:

ויאמר שמעו-נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים פי תלאו גם את-אלהי: לכן יתן אדני הוא לכם אורת הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל: חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב תעזב הארמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: יביא יהוה עליך ועל-עמך ועל-בית

אביך ימים אשר לא-באו למיזם סור-אפרים מעל יהודה את מלך אשור: והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: ובאו ונחו כלם בנחלי הפתות ובנקיקי הפלעים ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים: ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את-הראש ושער הרגלים וגם את-הזקן

תספה: והיה ביום ההוא יחיה-איש עגלת בקר ושת-צאן: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה ודבש יאכל פל-הנותר בקרב הארץ: והיה ביום

עשיריה ושבה כנוף מ'ג כמסר סוף חדל לכל חד וחד מלגל ולית דכוומיה ואחד מהם ושבה וזימה לנבי: אשר בשלכת מצבת בם ל סבירין בה וקריין בס וסימנס כמסרה רבמל ועיין מ'ס כסוף סימן ס'ג: השומר והשקט זה לכדו מלרס כמ'ס כמלכיס ב' ז: טבאל כדמוס יסן כס'ג פתח ולח טוב הדבר סבל שטר ספרים קמין ובמקמין ס'ה לך בקמין ויס מן סכטי'מ כמארין: העסק שאלה ונמקת ספרים כ'י מדויק'יס ס'ה'ג כשול לכדו: עמנואל סלניו זיה סכרי מי היו חדל מלס או מרין מלין וכן כולס סכענין: ונמסכת סוכרים ס' ד' מיורי מדיין סביאל ולי'ס מלך סמט מיכה מירי מסוס טעמל דחייסנל הסס ויוכמך מרגס וקראת שמו עמנואל - עמנואל' כי כסמו כן כוז וכפסוק מלך רכס מרכ' סמנואל מרגס מלי סמלי ארעך ישראל: וככסון עזו טעה וגו' כי עמנו מל מרגס ארי כסדכח מלסל שטענין מיכה דמלימלס כלחוד קדס ואחרני חול ומי כבי מלימלס כחלק ומיכו כמקח ואחרני כמקחין ומיכן כחלקים ככמכנין כספרל דמיליס סוף מוזורק' ל גבי הללוים: לדעתו מאוס ברע כמקרת גדולה כמ'ג כשול ומין לחוס עלה כי ככל שטר ספרים קמין כחכרו כשסמון: בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב: ויהיה מרב פאס ובחר חסר וז' וכספר אחר כנדרו הווא'ן וכן כמקרת גדולה סוף מיכה כמסר מלוס ג' והסר ממנס כדוב כספרים מלוס וכחור כולסון מללס וגם כמסרת כ'י וכמקרת גדולה כמון כמסר מלוס ג' כקריסל ולח כוכירו כלום ממלל' או חסר עוד כמקרת גדולה סמולל' ס' ט' על ובחר חמג חכל כננו ישראל כמסר ס' ג' כ' חסר וז' מלל ונמסרת כ'י לא אפרו מלל ג' סכרי' ג'

למרכה ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי-עד שור-שלום : לסרפה
 המשרה ולשלום אין-קץ על-כסא דוד ועל-ממלכתו להקיץ אתה ולסעדה במשפט ובצדקה
 מעתה ועד-עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת : דבר שלח אדני בעיניך
 ונפל בישראל : וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאווה ובגדל לבב לאמר : לבנים
 נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחלף : וישגב יהוה את-צרי רצין עליו ואת-אביו
 יסכסך : ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את-ישראל בכל-פה בכל-זאת לא-שב אפו
 ועוד ירו נטויה : והעם לא-שב עד-המכה ואת-יהוה צבאות לא רשו :

ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב פפה ואגמון יום אחד : וקץ ונשוא-פנים הוא הראש
 ונביא מזרה שקר הוא הזנב : ויהיו מאשרי העסהזה מתעים ומאשריו מבלעים : על-
 בן על-בחריו לאישטמו ואני ואת-יתמי ואת-אלמנתיו לא ירחם פי כלו חנה ומרע וכל-
 פה דבר נבלה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ירו נטויה : כיבערה כאש רשעה שמיר ושית
 תאכל ותצת בסבכי הער ותאכנו גאות עשן : בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי
 העם כמאכלת אש איש אל-אחיו לא יחמו : ויגור על-ימין ורעב ויאכל על-שמאל ולא
 שבעו איש בשר-רועו ויאכלו : מנשה את-אפרים ואפרים את-מנשה יחדו הפה על-יהודה
 בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ירו נטויה : *
 הוי החקקים חקקיאון ומכתבים
 עמל כתבו : להטות מדין רלים ולגול משפט עניי עמי להזיז אלמנות שללם ואת-
 יתומים יבוי : ומדהתעשו ליום פקדה ולשוואה ממרחק תבוא על-מי תנוסו לעזרה ואנה
 תעובו בבודכם : בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל-זאת לא-שב אפו ועוד
 ירו נטויה : הוי אשור שבט אפי ומטה-הוא בידם ועמי : בנני חנה
 ולשומו אשחננו ועל-עם עברתי אצוני לשלל שלל ולבו פו ולשימו מרמס פחמר חוצות : והוא

לא

שמו פלא כבוד נחלול דף רמז ויקרא שמו פלא המ' נצוירי וכל שאר פלא סגול - אמנם בחלק סבי מהמכלול שהוא הסרסים כבוד שהוא נשפ
 כקודות * ולפי דעמי סגולת כל כסרסים פלנו ורצין לומר כחמס כקודות ודבר שלמד ממכינו הוא סהרי כנר כמס קודס לכן והסס משה פלא נשפ
 כקודות * וכן כספר נטל הלשון ככל דבריו הס מהסרסים כבוד והמאר נב' כקודות פלא יועץ והוא עמנו כמס נס כן כספר רב פטלים ויקרא שמו
 פלא לית נב' כקודות וכל שארם כסלם כקודות אחרי כמני כל לדיי סרסים כ"ו ומלמתייהו כמו סלמתייהו כחמס כקודות ופכל מקום פלא הוא כביני כי
 ככל סרסים חלפני נס כי הוא נשפ כקודות ואין לי מה להשיב : לסרבה למרבה ק יהוה חד מן ח' מלין דקמכיו חד בקרייא וסימנס
 כספר כמקרא גדולה דברי סמיים כ' ל' ד' אס כן איסוף לפי סמכית ברין להיות כ' מלין חכל לא חלמתי כן בשום ספר וכסנהדרין סרם חלן דרס בר
 קטרא מכני מה כל פ"ס שנלמנס מינה מתוחה חו סמוסה נקס הק"כ לטעמ חזקיה ססיה וסכחרינו גוג ומגוג וכו' מד לכך נשפמס ומכס כסל מסרית
 הסמורית נחלמ ח' הכני חמתייהו חסרון גדול על הדרשות סכרדסו על המלה הזאת ואומריהן כי המ' סמוסה נלמנס המלה והרי לפי סמכית מינה
 נלמנס פמלה כי סמכית הוא' ח' מלית ל' ל' וכוכל למרס לם כמו לטס סנה אדאלמס צעקו (יסעיה ל"ג) שהוא כמו חלמס לטס וכן בשלם חבשד
 (מלכים א' י"ט) כסל לטס כספר ונס לם רנה לפי סמכית פי' להס רנה כמסרס פי' כ' דבריו * ולי כרמס סלחן מקום למתייהו וז' דלכשר סהמדרס סוכר
 דמלה חרל כמני וכן כרמס חפי' רד"ק שבכס לם רנה המסרס המ' סמוסה כמכוס וקרי כמ' סמוסה וספך זכ כמזרס כיינו כחמתי כ' המ פרוציוס
 פ"ס מתוחה כסוף סמינה כמכוס ויס בו דרס כמסר יסמחו חומות ירושלם סהס כרוצניס כל זמן הגלות ולטמ כיוסעה יסמחו כפרוציוס וזו מכתת
 המסרס ססיל סמוסה פד מלך המסיה כ"כ - מדבריו חלונסמס כדודא דמינת המ פרוציוס פרמי מילי ות יבת לסרנה חרל מלה ונס סחכס חכן כזר
 כמס כי המ' סגור כמון המלה * כזר חלמתייהו לזכרי מנה סכמס ככל חות אעס כסוף מדרס רות זה נלכזו כסנהפ סהמדרס * אחר כך סיימני
 כ' יסבךר יועט' ומלמתי כ' מדוייקת והיא זו חקיה דכמני למרסס המסרס ונו למרנה לית כותיה מ"ס סמוסה נלמנס קריא ולפ"ד סלו גדולה חכל
 למדין שנמקרא וכו' אמנס לפ"ד זו לא מלמתייהו גדולה בשום מקום ולא בשום כוסס חלמ"מא כ"מא רכמס ועיין כספר כיוכר ריש כרמס סלח לך *
 ולסעדה כסרסים כ"ו חלמו כמלמתייהו : מדה שקר סמ' כמלמתייהו : אשמי ססין דנוסה : אלמנתינו כמקלט מדוייקים חסר וז' : כסככי
 הועד כמקלט סרסים כבי"מ כחשק פתח ועיין מה סכמכני בשופטים ס' : ויאכל על שפאל כסרסים כ"ו ונדכסו מין מלח חל' וז' : איש כסר
 ורעד חסר וז' כמר רי"ס וכשכט פ" כמס מלמתייהו כטון גול סגונאי מולה וסרעב : אווה וכני חרס חוכלים כסר כביסס וכנוקיס וכו' פד דכמני חיס
 כסר וזוטו וזבלו א מקרי וזוטו חל ורעו ס"כ וכו' דסייבורת דמלח ורעון וליף לה דכוס חכי לחיככב חיס כסרו כדכמני וסלמלמתייהו מניד חיס כסרס :
 ועוד ירו נטויה סס כמני מאיו ומוד ירו כטויה סכל יודסים וכו' חלל כל סמכל חת סיו חפילו חמויין פליו גזר חל סל סמכיס סנה למכוס סוסכין
 עליו לרמס : ומירסל' ועוד לטון וכו' כל סמוכיי סל חרס סהן סמכיס סנה די מדין כטויה עליו לטכל וכחתייו סל חל וז' ס"כ וכל סמכיס סוסכין
 וקוד מלח וז' חלון לממס סנה כמו סל כמכוס כמוף מלמכני כמ"ד : וכמכתבים כסרסי ססרד יס מלמתייהו כ"ו : ולשימו ונלמתייהו : סרמס כס' ס'
 כ"ו ונדכסוים חלרוניס המ' כקין כמסמס ססוף מוכרס כמו וסיה למרמס חך כסרסים חלרוניס כ"ו ונדכסוים יסמכיס כמ"ס כמכוס וכו' רד"ק כסרסים
 ונס כמכלול חלמו עס סדומיס לו סנחו סמוכיס מכלי סמכיוכות וכו' ככל סלסון :

ועתה ויהי

לא־כֵן יִדְמָה וּלְבָבוֹ לֹא־כֵן יִחְשַׁב כִּי לְהַשְׁמִיד בְּלִבָּבוֹ וּלְהַכְרִית גּוֹיִם לֹא מַעֲטָה כִּי יֹאמֶר
הֲלֹא שְׂרֵי יַחֲדוּ מְלָכִים הֲלֹא בְּכַרְכְּמֵי־שׁוֹ בָּלְנוּ אִם־לֹא כֹאֲרִפְרֵי חַמַּת אִם־לֹא כְדַמְשֶׁק
שְׁמֵרוֹן כֹּאֲשֶׁר מִצְאָה יָדִי לַמַּמְלַכֶּת הָאֵלִיל וּפְסִילֵיהֶם מִירוּשָׁלַם וּמִשְׁמֵרוֹן הֲלֹא כֹּאֲשֶׁר
עֲשִׂיתִי לְשְׁמֵרוֹן וְלֵאלֹהֵיהֶם בֵּן אַעֲשֶׂה לִירוּשָׁלַם וְלַעֲצֻבִיהֶּ: וְהָיָה כִּי־יִבְצַע אֲדָנִי
אֶת־בְּלִמְעֵשָׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם אֶפְקֹד עַל־פְּרִי־גִדְלָל לִבְבִּי מִלֶּךְ־אֲשׁוּר וְעַל־תַּפְאֶרֶת רֹגִים
עֵינָיו: כִּי אֹמַר בְּכַח יָדִי עֲשִׂיתִי וּבְחַכְמַתִּי כִּי נִבְנִיתִי וְאֶסִּיר וּגְבִילֹת עַמִּים וְעֲתִידוֹתֵיהֶם וְעֲתִידוֹתֵיהֶּ
שׁוֹשֵׁתִי וְאִירִיד כֹּאֲבִיר וְיֹשְׁבֵים: וְתִמְצָא כְּקֹן וְיָרִי לְחִיל הַעַמִּים וּכְאֹסֶף בְּיָצִים עֹבֹתֵי כָל־
הָאָרֶץ אֲנִי אֶסְפְּתִי וְלֹא תִירָה נֹדֵד כִּנְף וּפְצָה פֶה וּמִצְפָּצֶף: הַיִּתְפָּאֵר הַגִּבּוֹר עַל הַחֲצֹב כִּי
אֶסִּיתְגַּדְלֵל הַמְּשׁוֹר עַל־מְנִיפֵו כְּהַנִּיף שֶׁבֶט וְאֶת־מְרִימֵו כְּהַרִים מִטָּה לֹא־עֵץ: לִכֵּן
יִשְׁלַח אֲדָנִי יְרוּחַ צְבָאוֹת בְּמִשְׁמָנֵו רוּחַ וְתַחַת כְּבָרוֹ יִקַּד יִקַּד בִּיקוּד אִשׁ: וְהָיָה אֲזוּר־
יִשְׂרָאֵל לְאִשׁ וּקְרוֹשׁוֹ לְלִהְבָה וּבַעֲרָה וְאֶכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם אַחֵר: וּכְבוֹד
יַעֲרֹו וּכְרַמְלוֹ מִגִּבְשׁ וְעַד־בְּשֶׁר יִכְלָה וְהָיָה כַּמֶּסֶס נֶסֶס: וְשָׂאֵר עֵץ יַעֲרֹו מִסְפָּר
יִהְיֶה וְגַעַר יִכְתֹּבם: וְהָיָה פְּנִים הַהוּא לֹא־יִוֹסֵף עוֹד שָׂאֵר יִשְׂרָאֵל וּפְלוּטָת
בֵּית־יַעֲקֹב לְהַשְׁעֵן עַל־מַפְהֹו וְנִשְׁעֵן עַל־יְהוָה קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּאַמְרֵ: שָׂאֵר יִשׁוּב שָׂאֵר
יַעֲקֹב אֶל־אֵל גְּבוּר: כִּי אֶסִּיהִיָה עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שָׂאֵר יִשׁוּב כִּי כִלְיוֹן חֲרוּץ שׁוֹמֵף
צָרְקָה: כִּי כִלָּה וּנְחַרְצָה אֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת עֲשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל־הָאָרֶץ:
לִכֵּן כִּה־אֹמַר אֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת אֶל־תִּירָא עַמִּי יִשׁוּב צִיּוֹן מֵאֲשׁוּר בְּשֶׁבֶט יִפְכָּה וּמִטָּהוּ יִשְׁאֵר
עֲלֶיךָ בְּרֹדֶף מִצְרַיִם: כִּי־עוֹד מַעֲט מוֹעֵד וְכִלָּה וְגַם וְאֶפִּי עַל־תְּבִלִיתם: וְעוֹדֵר עֲלֵיו יְהוָה
צְבָאוֹת שׁוֹט כַּמַּכַּת מִרוּן בְּצִיָר עוֹרֵב וּמִטָּהוּ עַל־הַיָּם וְנִשְׂאֵו בְּרֹדֶף כִּצְרַיִם: וְהָיָה בְּיָוִם
הַהוּא יִסִּיר סָבְלוֹ מֵעַל שְׁכֻמָּךְ וְעָלוֹ מֵעַל צִיָּאֲרֶךְ וְחִבְלֵ עַל מַסְפַּי־שְׂמֹן: כֹּא עַל־עֵצֵת עֵבֶר
בְּמַגְרֹן לְמַכְמֵשׁ יִפְקִיד כְּלוֹו: עֲבָרוּ מֵעַבְרָה גִבְעֵ מְלוֹן לָנוּ חֲרֹדָה הַרְמָה גִּבְעַת שְׂאוֹל נֶסֶה:
צְהִלִי קוֹלֶךָ בַּת־גִּלְגַּלִּים הַקְּשִׁיבִי לִישָׁה עֵנִיהֶ עֲנֹתוֹת: נִרְדָּה מִרְמְנָה יִשְׁבִּי הַגְּבוּסִים הַעֲיִוִו: *

ועתידותיהם

בת ק' המצדה יום ה' של מסכה

א

ועתידותיהם ועמודותיהם ק' שושנתו נסתי סינין הסניס קורין סיף והוא כמו סמך רד' ק' כאביר ימיר אל' ק' כהנף שבט ואת סודיו
ככולו כסתי שמימי דדמוס וכ' כמכונות בול' וכן משמש מתי' רש' ואל' בע' וכ' כ' החסס לניזכר סבן הוא ככל' ס' לכן ישלח הארון והוא
צבאות כנסתי לייקי כ' ודמוסא כמכונות נסס המיוחד ונסס כמסרה רכסא לא נחשב כמספר שעות של אדנות: ונער וכתבם נס' כ' המיו' כחטף
קמן וכספר א' כחטף פתח וחילוק כזה רחמי' בין כ' ונ' על פסוק ועל לנס אכתבנה (ירמיה ל"א) מכל כספר ספרים זהו של יסעיה כמכונ' כסוף
לכרו: עשה בקרב כל הארץ במקצת דמוסס רחטוסיס לא יס מלת כל ונס במקצת ספרים כ' הוה כמכונ' כקרב הארץ וחס' כוסיסי מלת
כל ואין לי כזה הכרע: לשכבש פת' כקמן וכספרים כ' נשי' שמלית כמ' כשאו' ל' ינ': בית ציון כ' ק': גרעום כקצת ספרים נדוסיס
מל' ו' א': סכני הוער במקצת ספרים כ' ודמוס יסן הכי' כחטף פתח ונשי' לגיל סמן' ס' וכסופסיס ס' וכילסיס ע'ד על כסכך עין: ויצא
חסר במקצת ספרים מדוויקסיס כ' הטעם כיו'ד וכרוב ספרים כדלי': סנוע הני' מל' כסנו'ל לא כדרי': והבה ארץ כס' דמוס יסן כמכונ' והבה
הטעם כ' וכל' מ'ק' בין שמי' כמל' וחילופים רכסיס מל' ספרים וכמדוויקסיס כ' ודמוסיס יסניס כמק' וס' ס' כמל' כמל' ק': והוה צרק כמקצת
ספרים כ' ודמוסיס יסניס כמכונ' ונכספ' ספרים אחרים הטעם כיו'ד וכסן סנו'ן רל' כ' כמל' סל' רל' יס דמוסיס אחרים ססס

זכפיר זמריא יחרו ונער קטן נהג בס: ופרה ורב תרעונה יחרו ירבעו ילרין
ואריה כפקר יאכלתבן: ושעשע יונק על-חר פתן ועל מאורת צפעוני
לא-ירעו ולא ישחיתו בכל-הר קדשי ב-מלאה הארץ הערה
ארת-יהודה במים לים מכסים:

והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ירשו והיתה מנחתו כבוד:
והיה ביום ההוא יוסף ארני ושנית ירו לקנות את-שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאי הים: ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל
ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים
לא-קנא את-יהודה ויהודה לא-יצר את-אפרים: ועפו בכתף פלשתים ימה יחרו יבנו את
בני-קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: והחרים יהוה את לשון ים-
מצרם ורניף ירו על-הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדרוך בנגלים: והיתה

מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: *
ואמרת ביום ההוא אורך יהוה כי אגפת בי ישוב אפק ותנחמני: הנה אל ישועתי אנטח
ולא אפחד כי עני וזמרת יה יהודה ויהילי לישועה: ושאבתם מים בששון מפעני השועה:
ואמרתם ביום ההוא הודי ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עליותי הוציאו בני נשגב שמו:
וזמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל-הארץ: צהלי ורני ישבת ציון ב-גדול בקרבך

קדוש ישראל: * משא בכל אשר חוה ישעיהו ב-אמוץ: על הר-נשפה
שאו-נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים: אני צייתי למקדשי גם קראתי
גבורי לאפי עליו גאותי: קול המון בהרים דמות עסרב קול שאון ממלכות גוים נאספים
יהוה צבאות טפקד צבא מלחמה: באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי ועמו
לחבל כל-הארץ: הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא: על-כן בלי-דים תרפינת

וכל לבב אנוש יפס: ונבהלוו צירים וחבלים יאחוזו ביולדה יחלון איש אל-רעהו יתמרו
פני להבים פניהם: הנה יום-יהוה בא אמורי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשפרה
וחטאיה ישמיר מפנה: ברכוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו
וירח לא-גיה אורו: ופקרתי על-תבל רעה ועל-רשעים עונם וה שבתו גאון זרים וגאורת
עריצים אשפיל: אוקיר אנוש מפו ואדם מכתם אופיר: על-כן שמים ארגיו ותרגש

הארץ מסקוסה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: והיה כצבי מרח וכצאן ואין מקבץ
איש אל-עמו ימנו ואיש אל-ארצו ינוסו: כל-הנמצא ירקר וכל-הנשפה יפול בהרב:
השכנה ועלליהם ירמשו לעיניהם ישפו בתיהם וישיהם תשגלה: הנני מעיר עליהם את-מר

אשר-בסת לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו: וקשתות נערים תרטשנה ופרי-בטן לא ירחמו
על

יב
יג
עכ
יג

מלכס סלה כמנכס: וזסוף ארנין שנית ים פסוק וין הסם לטכוס וכמורו נהני כ' ויחי דכר ס' | מביא אל מני וסמס אחד לכלס: ועשו ככתב
סכ' ים רפוס מכלול דק ק"ח: ים מצרים כמקס ספרים כסמח ומיין מכלול דק ר"כ מסקל כ' | והנחסני כספרים מדויקים סוף' כפאריד:
בו עזי ספין נקמן חסוף מכני דנסוח סזין: כמסעיני ספ' מ' כסיה: מודעת מידס ס' | שבת כמקס ספרים מסר וס' ולא כנין לטסוח
כן כי לא נל כמסורת כסמח וירמיה מ"ח ככלל כמסיה: שאו גם כמסיה: ריולילן דכוס יסן כיו' דחר ס"ח וגם כמקס כסריס כ"י
כמחמלה כמכמו כלל יו' ד הוסיהס אחרי כן: כשד כשדי יבוא סג-ד סידסו לטון חול ואחרים סירסו סוד קסם לכן אסור למחקן וכן וכסד מסדי
יכוא (יחל ס) וכן דרסו סוסר סוחר כונל כריקנלסי כרסמ לך לך כי כמכסכס סיו' ד מסדין לוי כיה סודס וכמחלל מן כמחוס כהסונוס
או כקח חרב ל' מלכס דס: ונבהלו סוף' כמסיה כמכרי סכרד וכל' נקמן מכני כמלסלס כ' ים לס מסכס כהכסר כד ר' | דנספס ככ"א
כמנול: חשולנה כמכסכ' |

על-בנים לא-תחוס עינים:

והיתה ככל צבי ממלכות תפארת גאון בשרים כמהפכת אלהים את-סלם ואת-עמרה: לא תשב לנצח ולא תשכן ערודור וזרז ולא-יהל שם ערכי ורעים לא-ירבצו שם:

ורבצו-שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנית יענה ושעירים ירקדו-שם: וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענז וקרוב לבוא עתה ימיה לא ישכנו: * פי ירחם יהוה את-יעקב וזכר עזר בישראל והניחם על-אדמתם ונלוה הבר עליהם ונספחו על-בית יעקב: וקקחום עפים והביאום אל-מקומם והתנחלום בית-ישראל על אדמת יהוה לעברים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בננשיהם: והיה ביום הניח יהוה לק

מעצבה וטרנוה ומדהעברה הקשה אשר עבר-בך: ונשאת המשל היר: על-מלך ככל ואמרת אף שבת נגש שבתה מדהבה: שבר יהוה מטה רשעים שכט משלים: מכה

עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדה בלי השך: נחה שקטה כלי-הארץ פצחו רנה: גס-ברזשים שמחו לה ארץ לכנון מאז שכנת לא-יעלה הכרת עלינו: שאול

מתחת רגזה לה לקבאת בואף עזרר לה רפאים כד-עתידו ארץ הקום סנסאיתם כל מלכ גוים: כלם יענו ויאמרו אליה גס-אתה חלית כמונו אלנוי נמשלת: הירר שאול גאונה

המית נבליה תחתיך יצע רמה ומכסיה תולעה: אך נפלת משמים היגל כן-שחר נגדעת לארץ חולש על-גוים: ואתה אמרת בלבכה השמים מעלה מפעל לכוכבי

ארים כסאי ואשב בהר-מועד בירכת צפון: מעלה על-במתי עב ארשה לעליון: אך אל-שאול תורד אל-ירכתי-בור: ראוך אליה ישגחי אליה יתביננו הוה האיש

שם תכל בפדבר וערוו הרס אסיריו לא-פתח ביתה: כלי-מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: ואתה העלכת מקברך כנצר נתעכ לבש הרגים מטעני חרב יורדי אל-אבני-כור כפנר מובס: לא-תחד אתם בקבורה

ביר-ארצה שחת עסק הרגת לא-יקרא לעולם זרע מרעים: הכינו לבנו מטיבם בעיני אבתם בלי-קמי וירשו ארץ ומלאי פני-תכל ערים: וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ישאר ונין ונכר נאם-יהוה: ושמתיה למורש קצר ואנטימים ומאמאיתיה

במטאטא השמר נאם יהוה צבאות: נשבע יהוה צבאות לאמר אסילא באשר דמיתי כן יהוה וכאשר יעצתי היא תקום: לשבר אשור בארצי ועל-דרי אכוסו וכר מעליותם

עלו וסבלו מעל שכמו יסיר: ואת העצה היעיצה על-כל-הארץ ואת היר הנטייה על-כל-הגוים: כיריהוה צבאות ילץ ומי יפר וידו הנטייה ומי ישכנה: בשנת-מות המלך

אחו היה המשא היה: אל-תשמחי פלשת כרך כי נשבר שנס מכך כיר-משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעוקף: ורעו בכורי דלים ואכיונים לבטח ירבצו והמתו ברעב שרשף

ושאריתך

ויהוה בכל הכ"ח רמיה מכלול דף ק"ח: ודבצו שם דספרים כ"י ונדפוסים ימנים הוי"ט נחארו: וזמרון סמ"ט נחירק: (ס"ב כ"ב דר"ק כאן ובשרשים שיש רגז ואילו נדרש עכב לא כמז מאוחה ש"מ סה"מ עשכ"ב נחירי ולא כפי מקראות ויניחא שכבוד נחיריון שגוהם נחירק ס"ב) וצע רמה ונחא"י כ"ס דקדוק ישן כ"י כלסון הוה ונכפסל כוסף (פי' דר"ק) הממיד שלו כמו הסבר של כפסל חוק (פי' נחיר) רק מילוק יש כן שהסבר כנכפסל חוק פ"ק הכפסל היא דנוש וע"ן הכפסל כנכפסל כוסף דממיד היא רפוי' כמו החתיך יצע רמה הכר"י רפוי' כי הוא עמיד והי"ט היא פמורת הירד סהיה ס"פ כי היא דנוש ונחא ונ"ו אלח סחטר פ"ס המסורה וכל מקורו ויוצע וכל חלווא יהווצע ומכיון לקבר אוכל כל פקרו אויבל ועל מילואו אויבל אבל יצע לרכים הכר"י דנושה כי הוא שלח הוכרז שם כופלו רפוי' היא פ"ס ופ"ב פד"י דנושה כי היא כפסל חוק פ"ב ונכפסלים מדויקים סלכניו סהיים דנוש והמסורה תבא עליהם יצע כ"י: ומכסון חולקה כמכ כוקן לונאנו סנה"ס חפר א"ד וגם אנו ינח"י כן קמ"ט ספרים: שכבו בכבוד הכ"ח רמיה מכלול דף ק"ח: ומאמאיתיה כן הוא נחיריונים כ"ב אלס"ק ומי השימ"ן נחירי: וס

ס סאיוו אהבירות מ"ף גיה בשעת חמר ועל כל הגוים = גגבל: הנטרה * קוץ בטרחה

על-בנים לאיתחוס עינים:

והיתה ככל צבי ממלכות תפארת גאון בשוים כמהפכת אלהים אתיסוס ואתעמרה: לא תשב לנצח ולא תשפן ערדור ודור ולאיהל שם ערכי ורעים לאירפצו שם:

ורבצו-שם ציזים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנית יענה ושעירים ירקודו-שם: וענה איום פאלמנותיו ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו: * כי ירחם יהוה אתיעקב ויחר עוד בישראל והניחם על-ארמם ונלוה הגר עליהם ונספחו על-בית יעקב: ולקחום עמים והביאים אל-מקומם והתנחלום בית-ישראל על ארמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בננשיהם: והיה ביום הניח יהוה-לך

יד

מעצבך ומרגוף ומן-העבדה הקשה אשר עבר-בך: ונשאת המשל הזה- על-מלך בכל ואמרת איה שבת נגש שבתה מדהבה: שבר יהוה מטה רשעים שכט משלים: מכה עמים בעבדה מפת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי השך: נחה שקטה פל-הארץ פצחו רנה: גם-ברושים שמחו לך ארץ לבנון מאז שכבת לא-יעלה הכרת עלינו: שאול מתחת רגוה לך לקבאת בואך עוזר לך רפאים גדעתי-ארץ הקים מפסאיתם כל מלכי גוים: כלם יענו ויאמרו אליך גם-אתה חלית כמוני אלינו נמשלת: הירד שאול גאונה המית נבלה תחתיה יצע רמה ומכסיה תולעה: איה נפלת משמים היכל גד-שחר נגדעת לארץ חולש על-גוים: ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה מפעל למיכבי-י

ארים כסאי ואשב בהר-מועד בירכת צפון: אעלה על-במותי עב ארטה לעליון: אך אל-שאול תורד אל-ירכתי-בור: ראיה אליה ישגחו אליה יתבוננו הוה האיש

מרגיו הארץ מרעיש ממלכות: שם תבל בפדבר ועריו הרס אסיריו לא-פתח ביתה: בל-מלכי גוים כלם שכנו בכבוד איש בביתו: ואתה העלכת יקברך בנצר נתעב לבש הרנים מטעני חרב יוררו אל-אבני-כור כפנר מובס: לא-תחר אתם בקבוי-ה בי-ארצה שחת עסק הרגת לא-יקרא לעולם זרע מרעים: הכינו לבנו מטבח פנין אבתם בל-יקמו וירשו ארץ ומלאי פנרתכל ערים: וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ישאר ונין ונכר נאס-יהוה: ושמתיה למורש קשר ואגמ-מים וטאטאתיה במטאטא השמך נאם יהוה צבאות: נשבע יהוה צבאות לאמר אבילא באשר דמיתו כן היתה וכאשר יעצתי היא תקים: לשבר אשור בארצי ועל-דברי אבוסני וסר מעליותם עלו וסבלו מעל שכמו יסיר: ואת העצה היעוצה על-כף-הארץ ואת היר הנטייה-על-כף-הגוים: כיריהוה צבאות ילץ ומי יפר וירז הנטייה ומי ישיבנה: בשנת-מות המלך אהז היה המשא הזה: אל-תשמחו פלשת כלך כי נשבר שבט מכף פי-משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף: ורעו בכרתי דלים ואביונים לבטח ירפצו והמתו ברעב שרשף ושאריתך

והוא ככל הכי' רמיה מכלול דף ק"ח: ודבצו שם דספרים כ"ו וכלדמוס ימינס הרי' נהארין: וסדנך סמ' נחירוק: (ס' כ"כ רד"ק כאן וכסרטיס טיש רנו ולינו כסרס עככ לא כסב מלומה ש"ח סמ"ס ענכר כהרי ולא כפי מקראות ויניניח סבמו בניליון ססנייה כחית ס"כ) יצע רסה מלחי כס' דקדוק ישן כ"י כלסון הוה וככפעל כוסף (פי' 222) כסמיר סלן כמו סבני סל כפעל חוק (פי' בנין 222) חק חילוקים כן סהפנר ככפעל חוק ס"י כפעל הוה דנוס' ועי'ן סכוסל ככפעל כוסף דעמיד הוה רמוי' כסו חתחיק יצע רסה ככד' רמוי' כי הוה עמידה והי'מ' הוה ממות הוה סהיה ס"כ כי הוה ריכו יוצט עולא ור' אל' סחסר ס"כ סחסורמ וסל סקרו יוצע ופל תלוו' יהוצע וסכינו לקנר אובל סל סקרו אובל ופל מילואו אהובל אכל יצע רכנים ככד' דנוסה כי הוה סל' הוה סל' הוה סל' סופלו והוה' הוה ס"כ וס"כ ככד' דנוסה כי הוה כפעל חוק ס"כ * וכספרים מדוייקים סלכינו סהיה כדגס והסוסר מל' עליהס יצע כ': וככסוך תולעה ככס חוקן לונאנו סכס' ספר א"ד וגס אנו נלחי כן קמ' ספרים: שכנו בכבוד הכי' רמיה מכלול דף ק"ח: ושטאטות כן הוה כמרויקים ככ אלסי' וסמי סהיסי' נחירי: וכו'

ס' ס' א"י אהבירות מלך יד' שטות חסר ועל כל הגוים = ג' ג' ה: הנטרה * קוץ בטרחה

ולשאריתך יהרג : הלילי שער ועקרי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בורר
במועדיו : ומהיענה מלאכיגו כי יהיה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו : *

טז

משא מואב כי בליל שדר ער מואב נדמה כי בליל שדר קיר מואב נדמה : עלה
הבית וריבון הבמות לבני על-גבו ועל מידבא מואב יליל בכל-ראשו קרחה פל-זקן גרועה :
בחוצתיו חגרו שק על גנתיה וברחבתיה פלה יליל ירר בבני : ותועק

חשבון ואלעלה ער-יהץ נשמע קולם על-פן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו : לפי למואב
יועק בריחה עד-צוער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבני יעלה-בו כי ררך חרנים ועקרת
שבר יערו : כימי נמרים משמות יהיו כי-יבש חציר פלה רשא ירק לא היה : על-פן

יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאים : בירקופה הועקה ארת-גבול מואב עד-
אגלים יללתה ובאר אלים יללתה : כי מי דימון מלאו רם כי-אשית על-דימון ניספורת
לפלוטת מואב אריה ולשארית אדמה : * שלחורכר מושל-ארץ מסלע מדברה אל-הר

יז

הביאו בת-ציון : והיה כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מואב מעברת לארנון : הביאו עצה
עשו פליה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נודד אל-תגלי : יגורו בך נדתי
מואב הויסתר למו מפני שודר כראפס המץ פלה שר תמו רמס מן-הארץ :

והיכן בחרס נפא וישב עליו באמת באהל הוד שפט ורש משפט ומהר צדק : שמעני
גאון מואב גא מאד גאותו וגאווו ועברתו לא-כן בריו : לכן יליל מואב למואב פלה
יליל לאשיו קיר-חרשות תרגו אר-תכאים : כי שדמות חשבון אמלל גפן שבכמה בעלי
גנים הלמו שרוקיה עד-יעור נגעו תעו מדבר שלחתיה נטשו עברו ים : על-פן אכבר :

בבכי יעור גפן שבכר : אריוך המעתי חשבון ואלעלה כי על-קיצך ועל-קצירך הירר נפל :
ונאסף שמחה וגיל מן-הפרמל ובכרמים לא-ירגן לא ירעה יין ביקבים לא-יררך הירך הירר
השבתי : על-כן מעי למואב בכבוד יהמו וקרבי לקיר חרש : והיה כי-נראה כי-נלאה

מואב על-הבמה ובה אל-מקדשו להתפלל ולא יוכל : זה הדבר אשר דבר
יהיה אל-מואב מאו : ועתה דבר יהיה לאמר בשלש שנים בשני שניר ונקלה בכור מואב
בכל ההמון הרב ישאר מעט מוער לוא כביר : * משא המשק הנה המשק

יח

מוסר מעיר והיתה מעי מפלה : עובות ערי עדער לעדרים תהינה ורכצו ואין מחריר : *
ובה יחסו עניי עמו כאן סיום המיטונו יר וסימן ט"ו מחיל משא מואב ונו' : עלה הבית ודובון כמ"ג נבלין כמוב בספר מונה וריבן כתיב
עכ"ל וכן מלמתי במקום ספרים כי סגנרה הרה"ו : מואב יליל בכל ספרי הדפוס וכ"י י"ז רמסנה כשוא וסנה כירי וכן חכרו סנסמוך ובכ
המכלול בך קב"ו סזהו דעת ז"ל וכן כי יולילו על מסכנבוס (סוטעו) ומשבר רוח וילילו (ישעיה ס"ה) וקסה לי כי בחילופים כראה סזהו
דעת ז"ל חל לכ"ה הרמסנה כירי והסנה כסה וכן ככב המכלול סס כסר ר' יהודה כססוך לכן יליל מואב סנסמוך כסימן י"ז כחה כ"וד הסנה
וכירי הרמסנה : כל זקן גרועה כן כתיב כל בלא וכו' ויומן סמרנס וכל אספר סהוא למקון הלשון וכמ"ס כירמיה מ"ח וכל זקן גרעה וכמה
ספרי הדפוס כמוב כאן גרועה כדלית כססוך וכס"י דר"ק וכן הוא כס"י דר"ק כ"ה אר ככמה ספרים כ"י מדויקים ונח כדסוס ישן כמוב גרועה
כר"ס - וכ"כ כחכס מברכניל סזה סיה לסס גרוען גדול סהדרת כס"ס זקן * ונח אומו כירמיה כמוב כר"ס ככל ספרים וכן כססורת כ" חד מלח
זחד חסר וכספרים מדויקים כשעיה מלח וכירמיה חסר ולי כצית מימח מילמח כשוא למרויכוו כנססורת מיכח חילופי טובא כין כסוקי ישעיה
כירמיה זחד מיכיהו ישעיה כל זקן ירמיה וכל זקן ויליו גרועה לא קח חסיד סעע מינה דכי הדרי כיכוח וליכא לחסלני כיכיהו - על גנחיה ס"ח
גנחיה מלח וכו' : צוער ס"ח צער חסר וכו' : חרנים ס"ח חורנים מלח וכו' קדמאה : אלוס כ"ח מילס מלח דמלח : כושל ארץ חלוקים
ספרים זס מזה רוכן של דסוסים בלא חמרין כמלח מוסל לא כמ"ס ולא כס"י וככ"י סמארין כמ"ס כנקמס ומקמס כס"י וכרובס סס"י
ככירי וכס"י סרחה בחילופים כין כדכוס וכין ככ"י סמ"ס כמארין והס"י כסנול לכ"ה ולכ"כ כמארין כס"י וככירי וכן מלמתי כנקמס ספרים סמ"ס
כמארין וכס"י כסנול ככ"ה : כעוק נודד ארץ מאריך כס"י : הביאו עצה הביאי ק"ב כירוד והכמוב כו"ו : עשי כסו ק' כו"ו והכמוב כירוד כ"כ
דר"ק וכן מלמתי כספרים מדויקים כ"י וכסוס יסן : נודד כספרים ספרים חסר וכו' : הווי סחר לסו כמוב כספר דקדוק יסן סמלח הווי כספס
סמח גדול ס"ס כסו"ו וליח כדומיה סכ"ל וכספרים סלנו כספס סנול : ועברתו לא כן כיון מ"ס כירמיה ס"ה מ"ח : שרוקיה כו"ו כס דגש כק"ף
וכס"י סמלח : חעו מדבר עיון מ"ס כמילים כ"ה כס"ד : שלחיה כנקמס ספרים שלוחיה הווי י"ס שלוחיה הווי אריוך מלפס כסני כס"י כס"י כס"י כס"י
כרש רוח וס' כרנכה : (ח"ה קיצך כמק"ל הוא כ"ד נס אחר כ"ד ולמי כמסרס סהוא ל קין כ"ל חסר יוד וכן סמליו דר"ק כלא וכסרס"ס כ"ב :

יט

לא ירגן לא ירעה כן כתיב לא ירעה בלא וכו' וכסוס סס הוא מ"ן כסוקים סהוא ל כיון כ"ל לא לא וסימסון כסר"ס כ"ה

יז

עלולו 2 ב ב

ישעיה יז יח יט

וְנִשְׁבַּת מִבְּצֵר מֵאַפְרָיִם וּמִמְלֶכְהָ מִדְּמֶשֶׂק וְשָׂאֵר אֲרָם כִּכְבוֹד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת : וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יֵדֵל כְּבוֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמֵן בְּשָׂרוֹ יִרוּחַ : וְהָיָה כְּאִסְףָּ
קִצְיֹר קָמֹה וּוְרָעוּ שְׂבָלִים יִקְצֹר וְהָיָה כְּמִלְקֵט שְׂבָלִים בְּעֵמֶק רַפְאִים : וְנִשְׂאָרְבוּ עֵלְלוֹת
בְּזָקַף יוֹרֵת שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה נִרְגְּמִים בְּרֹאשׁ אֲרֻבְעָה חֲמִשָּׁה בְּסַעֲפֵיהָ פְרִיָה נְאֻם־יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁעָה הָאָדָם עַל־עֲשָׂוֹ וְעֵינָיו יִקְרֹשׁ יִשְׂרָאֵל תְּרַאֲנֶנָּה : וְלֹא יִשְׁעָה לְהַמּוֹבְחוֹת
מַעֲשֵׂה יָדָיו וְאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲצַבְעֹתָיו לֹא יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים וְהַחֲמָנִים :

בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ עֵרֵי מַעֲוִיו כַּעֲזוּבֹת הַחֶרֶשׁ וְהָאֲמִיר אֲשֶׁר עֲזָבוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיתָה
שׂוֹמְמָה : כִּי שִׁכַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׁעָךְ וְצִיֹּר מַעֲזֶךָ לֹא זָכַרְתָּ עַל־כֵּן תִּטְעֵי נְטָעִי נְעַמְנִים וּזְמֵרְתָּ
זֶר תִּזְרַעְנִי : בַּיּוֹם נִטְעַךְ תִּשְׁגֶּשְׁגִי וּבִבְקָר זֶרַעַךְ תִּפְרִיחֵי נָד קִצְיֹר בַּיּוֹם נָחְלָה וַיֵּאָבֵב אֲנֹשׁ :

הוּי הַמּוֹן עַפְמִים רַבִּים כְּהַמּוֹת יַמִּים יוֹמִיִן וְשִׁאוֹן לְאֲמִים כְּשִׁאוֹן מִים כְּבִירִים
יִשְׁאוֹן : לְאֲמִים כְּשִׁאוֹן מִים רַבִּים יִשְׁאוֹן וְגַעַר בִּי וְנָס מִמֶּרְחַק וּרְדֵף כְּמֵץ הָרִים לִפְנֵי־רוּחַ
וּכְנַגְלָל לִפְנֵי סִיפָה : לַעֲת עָרַב וְהָיָה בַלְהָה בְּטָרִם בְּקֹר אֵינְנוּ זֶה חֶלֶק שׂוֹשִׁינֵנוּ וְגוֹרֵל לְבִזּוּיֵנוּ : *

הוּי אֲרֶץ צִלְצַל כְּנַפִּים אֲשֶׁר מַעֲבֵר לְנִהְרֵי־כּוּשׁ : הַשְּׁלַח בַּיָּם צִירִים וּבְכַל־גִּמְאָה עַל־פְּנֵי־
מִים לְכוּ וּמִדְּאֲכִים קָלִים אֶל־גּוֹי מְמוֹשֵׁךְ וּמוֹרֵט לְעַם נֹרָא מִן־הָאֵלֶּה גּוֹי קֹרְקוּ וּמְבוֹסָה
אֲשֶׁר־בּוֹאוּ נְהָרִים אֲרָצוֹ : כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֲרֶץ כְּנַשְׂאֵי־נֶס הָרִים תִּרְאוּ וְתִתְקַע שׁוֹפָר
תִּשְׁמְעוּ :

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשֶׁקוּטָה וְאֲבִיטָה בְּמִכּוֹנֵי כַּחַס צַח עַל־יָאוֹר וְיִחִידָה
בְּעֵבֶל מַל כַּחַס קִצְיֹר : כִּי־לִפְנֵי קִצְיֹר כְּתִם־פֶּרֶחַ וּבִסָּר גָּמַל יִהְיֶה נֹצֵה וְזָכַרְתָּ הַזּוֹלִים בְּמִזְמוֹרֹת
וְאֶת־הַנְּטִישׁוֹת הַסּוּר הַתּוֹ : יַעֲזוּבּוּ יַחְדוֹ לַעֲיֵט הָרִים וּלְבַהֲמַת הָאֲרֶץ וְקִץ עָלָיו הַעֲיֵט וְכָל־

בְּהַמַּת הָאֲרֶץ עָלָיו תַּחֲרֹף : * בַּעַת הַהִיא יִבְלֵ־שִׁי לַיהוָה צְבָאוֹת עַם
מְמוֹשֵׁךְ וּמוֹרֵט וּמוֹעֵם נֹרָא מִן־הָאֵלֶּה גּוֹי קֹרְקוּ וּמְבוֹסָה אֲשֶׁר בּוֹאוּ נְהָרִים אֲרָצוֹ אֶל־
מְקוֹם שְׂמִי־הַיְהוָה צְבָאוֹת הַר־צִיּוֹן : * מִשָּׂא מְצָרִים הִנֵּה יִהְיֶה רֶכֶב עַל־

עֵב קָל וְבָא מְצָרִים וְנָעוּ אֱלֹלֵי מְצָרִים מִפְּנֵיו וְלִבָּב מְצָרִים יִמָּס בְּקִרְבּוֹ : וְכִסְמַתִּי מְצָרִים
בְּמְצָרִים וְנִלְחַמוּ אִישׁ־בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מִמְלֶכְהָ בְּמַמְלַכָּה : וְנִבְקָה רוּחַ־מְצָרִים
בְּקִרְבּוֹ וְעֲצָתוֹ אֲבִלַע וְרָשׁוּ אֶל־הָאֱלֹלִים וְאֶל־הָאֲפָסִים וְאֶל־הָאֲבוֹת וְאֶל־הַיְהוָה עַל־מִצְרַיִם : וְסַבְרָתִי
אֶת־מְצָרִים בְּיַד אֲדָנִים קָשָׁה וּמִלֶּדַע עוֹ יִמְשַׁל־בָּם נְאֻם הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת : וְנִשְׁתַּדֵּר־מִים

מֵהַיָּם וְנִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ : וְהָאֲזוּנֵיחָו נְהָרוֹת דָּלְלוּ וְחִרְבוּ יֵאֲרֵי מַצּוֹר קִנְיָה וְסוּף קָמְלוּ : עֲרוֹת
עַל־יָאוֹר עַל־פִּי יָאוֹר וְכָל מִזְרַע יָאוֹר יִבֶּשׂ נִדְף וְאֵינְנוּ : וְאֲנִי הַרְוִינִים וְאֲבִלּוּ כָל־מִשְׁלֹכֵי
בְּיָאוֹר חֲבָה וּפְרָשׁוּ מִכְּמַרְתָּ עַל־פְּנֵי־מִים אֲמַלְלוּ : וּבָשׁוּ עֲבָדֵי פְשָׁתִים שְׂרִיקוֹת וְאֲרָגִים

חֹרֵי

עֵלְלוֹת הַלּוֹקִים סַפְרִים נְמִלוּ וְחוֹסֵי וְאוֹ קַדְמָה וְכַרְמָה : הַחֶרֶשׁ וְהָאֲמִיר כְּדַפּוּסֵי אַחֲרוֹנֵים הָרִים כְּצִירֵי וְשֵׁנִי הוּא כִּי הוּא נִסְגֹּל וּמִלְטָל
כְּמוֹ וְחֶרֶשׁ סַבֵּל (יִחוּזָל לָהּ) וְכֵן הוּא כֵּל סַפְרִים כִּי וְדַפּוּסִים יִסְכֵּחַ נִסְגֹּל : תִּשְׁעֵי דְבַנְשׁ הַטִּי' וְנִמְחַרְתָּ ב' כְּדַמִּים וְרָל' טוֹר הַשְּׁעֵי כְּדַמִּים
(דַּמִּי' לָב) וְשִׁכְּיָה דְנוּשִׁים כְּמִ'ס כְּרַשִּׁים כְּרַשׁ נִעַב : הַשְּׁשֻׁגִי כְּדַפּוּסֵי אַחֲרוֹנִים גִּי'ל רַשְׁאִיכָה דְנוּשָׁה וְכַסְפִּים כִּי וְנָס דְפּוּסִים רַשְׁאִיכָה
רַפָּה : בַּיּוֹם נָחְלָה בְּתַקְלָת סַפְרִים הַחִי'ט כְּשׁוֹף לְבַד וּמִקְלָמָס כְּשׁוֹף וְחִי'ט וְכַס'ל יִשָּׁן מְדוּוּיָק כְּכַמֵּן עֲלָיו יִפֶּה טוֹל וּפְתַח מַחַת הַחִי'ט ע'כ וְכַס' רַד'ק
כְּרַשׁ חֲלָה : וּבְגִלְגַּל כַּס' גִּי'ל רַשְׁאִיכָה רַפָּה וְשִׁכְּיָה דְנוּשָׁה : אֲשֶׁקוּטָה כְּמוֹכ בּוֹז' וְק' בְּלֹא וְל' בְּחֶטֶף קָמַץ וְהוּא חֵד מִן אֲמִירִין וְל' וְחַטְפִּין
קָמַץ עַל פִּי הַמַּסְרָה וְסִימָן נִמְסַרְתָּ רַבְמָה : כַּחַס קִצְיֹר כְּצִי'מ : וְכַסֵּר הַס'מִן כְּסִנְטוֹל : גַּסֵּל הַמִּס' כְּצִירֵי וּמְלַרֵט וְטַעַם מִי שְׂמַכְנוּ נִסְגֹּל וּמִלְטָל :
יְהִיָּה נִצָּה לֹא מִכּוֹף הַס' פִּי'ס כְּמַסְרָת וְחֵד מִכּוֹף עֲלִמָה כֹּהֵה וְהוּא מִן י'ל וְזִינִים חֵד מִכּוֹף הַס' וְחֵד לֹא מִכּוֹף : וְלִכְהַסֵּת הוּ'לֹו נִמְלָרִין וְכַסְפִּים
כִּי : יִמְשַׁל בָּם הַסִּי'ן קָמַץ לְבַד : קִנְיָה וְסוּף קָמְלוּ כַמֵּד בּוֹלַע טְרוּנָה הַכַּסֵּס כְּכ' מַסְפְּרוֹ שֶׁל'מֵד דְנוּשָׁה וְכֵן מַחֲלָתִי טַח' כִּי אֲחַסֵּס כְּשִׂמָר סַפְרִים
רַפָּה : עַל פִּי יָאוֹר לִיבֵא לְחִיחַשׁ וְלִמְחָן דִּמְסַפְקָ לִיבֵא כְּמוֹכ וְעַל כִּי בּוֹז'לֹו דְרִין הוּא' חֵד מִן י'ח מַסּוּקִי דְלֹאִיף כְּסוּן עַל עַל וְחַדָּס מִלָּה כְּחַסֵּס
וּמִיחַנְכּוֹן נִגְלַסִים ב' טוֹ' : וְבֶשׂ נִדְף בְּתַקְלָת סַפְרִים יִכְשֵׁ כְּסִי' יוֹדִין : בְּיָאוֹר חֲבָה טִיִּין מִ'ס כְּזִרְיָה : וְאֲרָגִים חֹרֵין טִיִּין מִ'ס כְּשִׂמָל
ב' כִּח

יה

ו יחידה

הפסוק כא לאישל יאני

יט

יח

יט

חורי: והיו שתתיה מדכאים כל-עשי שכר אנמירנפש: אך-אולים שרי צען חכמי לעצי
פרעה עצה נבערה איה תאמרו אל-פרעה בן-חכמים אני בן-מלכי-קדם: אים אפוא
חכמיה ויגידו נא לך וידעו מהיעץ יהיה צבאות-על-מצרים: נואלו שרי צען נשאו שרי
נף התעו את-מצרים פנת שבטיה: יהיה מסך בקרבה ריח עושים והתעו את-מצרים
בכל-מעשהו בהתעות שפור בקיאו: ולא-יהיה למצרים מעשה אשר יעשה
ראש וזנב פשה ואגמון: ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ויפחד מפני

תנפת יר-יהיה צבאות אשר-הוא מניף עליו:
והיתה ארמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יוכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהיה צבאות
אשר-הוא יועץ עליו: ביום ההוא יהיו חמוש ערים בארץ מצרים מדברות
שפת כנען ונשבעות ליהיה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת: ביום ההוא

יהיה מוכח ליהיה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל-נבולה ליהיה:
והיה לאות ולעד ליהיה צבאות בארץ מצרים כיר-יעקבי אל-יהיה מפני לחצים וישלח להם
מושע ורב והצילם: ונודע יהיה למצרים וידעו מצרים את-יהיה ביום ההוא ועבדו-זבח
ומנחה ונרדו-נר ליהיה ושלמו: ונגף יהיה את-מצרים נגף ורפוא ושבנו ער-יהיה ונעתר
להם ורפאם: ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשרה ובא-אשור במצרים ומצרים

באשור ועבדו מצרים את-אשור: ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים
ולאשור ברכה בקרב הארץ: אשר ברכו יהיה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה-
ירי אשור ונחלתי ישראל: * בשנת בא תרתן אשורה בשלח ארתו

סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: בעת ההיא דבר יהיה ביר-ישעיהו בן-אמוץ
לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגלך ויעש בן הלך ערום ויחת:
ויאמר יהיה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אירת ומופת

על-מצרים ועל-כוש: בן ינהג מלך-אשור את-שבי מצרים ואת-גלות כוש נערים וקנים
ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים: וחתו ובשו ככוש מבטם ומד-מצרים תפארתם:
ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הגה-כה מבטנו אשר-נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך
אשור ואיה נמלט אנחנו: * משא מדבריים כסופות בנגב לחוף

ממדרב בא מארץ נזראה: חזות קשה הגדלי הבוגד בוגד והשורד ושוור
עלי עולם צורי מדי כל-אנחתה השבתי: על-כן מלאו מתני חלחלה צירים אחוזני בצירי
ולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות: תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף השקי שם

כ"ב: כל עשי שגר כל לאון סכירה כמיב סה"ך גר מן דין כמיב ס"ן: נשאו נסין ימכות מלסון הכחש הסימי: התעו את מצרים פנת
במקצת דמוסים אחרונים כמוב והתעו נוא"ו כראזית המלה ואינם אל מופים אבל והתעו את מצרים ככל מעשהו סכסמוך הוא כו"א: לחגא
סחית נקמן חטוף מפני דגשות בני"ל: עיר ההרס כס"ל לא בחי"ת כמו סכמא נאיוס ספר וכן כמיה נמסרה גדולה נמטה מן ל"א קריין ס"ו וכל
חד וחד לית דכומיה וסכי חיתא כשליח נחוחת מאי עיר ההרס כדממרגב רב יוסף קרמא דביט שמש דעמידא למיחרד ימאמר היא חרל מכהון: וחאי
נשמת דהאי רוס לישנא דסימא הוא סכמא חומר למרס ולא יורה ונו' (חיוכ לט) ע"כ: וכן הוא במרגום יונתן ורס"י כתב מרגם אכמן לנשי סכי
וכו' ושיין מ"ס דכרי הימים ב' ל"ג על וישמר נכסוף יחוקאל על ועבדוהו: סרגון הס"ך נמחה בכלספרים מדויקים וכפל רב פתלים כמבו
נקמן רחב על מסקל דרבון וכן מנאמי נאיוס ספר: וחשושי הס"ח נמחה ונקמת דכוסים נצירי והוא טעות חטוף ומנולה: צורי מדי דכוס
ישן מלגיל וכן כתב רס"י צורי טעות למחלה נצירי אבל רד"ק כתב טעות חלע: וכן הוא בספרים כמובי יד ושאר ספרי דכוס: כל אנחתה
במסורת כרסת וזרא חסיד ליה עס ד' כל בלא יא'ו דסנירין וכל: כל אנחתה לא מסיק ס"ל רס"י ורד"ק כאן ובמחוקקל סימן י"ו ונמכלול
דף ל"ב ונמסרה רמא נמיה עס מלין דלא מקיין ס"ל כסוף מינומא ומטיין כיון: נעויתי הי"ן כחטף פמה: חשקו כספר כ"י סח"ת כמנוול
ונמחר כפרים נמרוק וס"כ רד"ק: המצפה

ישיעיה כא כב

כס"ג בלח
וא"ו דלח
כדפסיה
ובניחיה

לוי לחרדה: ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחוי מגן:

כי כה אמר אלי ארני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: וראה רכב צמור:

פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב-קשב:

ויקרא אריה על-מצפה: ארני אנכי עמד תמיד יומם ועל-משמרתי אנכי נצב כל-הלילות:

והנה-היה בא רכב איש צמור פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל-פסילי אלהיה שבר

לארץ: מרשתי וכוונתי אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם:

משא רומה אלי קרא משעיר שמר מה-מלילה שמר מה-מלול: אמר שמר

אתא בקר וגם-לילה אסתבעיון בעיו שבו אתיו: משא בערב בערב תלוינו

ארחות דגנים: לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קומו נדר: פיר-מפני

הרבות נדרו מפני: חרב נטושה ומפני קשת ריוכה ומפני כבר מלחמה: פיר-כה אמר

ארני אלי בעוד שנה פשני שכיר וכלה בל-כבוד קרר: ושאר מספר-קשת גבורי בני-קדר

ימעטו כי יהוה אלהי-ישראל דבר: * משא גיא חיוון מהלך אפוא

כירעלית בלך לגנתי: תשאותו מלאה עיר הומיה קריה עליוה חלליך לא

חללי-חרב ולא בתי מלחמה: בל-קצינה נדרו-יחד מקשת אפרו בל-נמצאוך אפרו יחדו

מרחוק ברחו: עדין אמרתי שעו מני אמרר בבני אל-תאצו לנחמני על-שר פתי-עמי:

כי יום מרויכה ומבוטה ומבוטה לארני יהוה צבאות בני חיוון מוקרר קר ושוע אל-ההר:

ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן: והיו מבחר-עמקך מלאי רכב

והפרשים שת שתוי השערה: ויגל את כסף יהודה ופבט ביום ההוא אל-נשק

בירת היער:

ואת בקויעי עיר-דוד ראיתם בירבו ותקבלו את-מי הברכה התחתונה: ואת-בתי ירושלים

ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה: ומקוה עשיתם בין החמתיים למי הברכה הישנה

ולא הבטתם אל-עשיה ויצרה מרחוק לא ראיתם: ויקרא ארני יהוה צבאות ביום ההוא

לבני ולמספר ולקרחו ולחנר שק: והנהו ששון ושמחה הרגו בקר ושחט

צאן אכל בשר ושחזו יין אכול ושתיו כי מחר נמות: ונגלה באזני יהוה צבאות אסי-כפר

העין הזה לכם עד-תמתין אמר ארני יהוה צבאות: כה אמר ארני יהוה

צבאות לד-בא אל-הפסן הזה על-שבנא אשר על-הבית: מהלך פה ומי לך פה כיר-חצבת

לך פה קבר חצבי מרום קברו חקני בסלע משכן לו: הגר: יהוה מטלטלך טלטלה גבר

ועשך עטה: צניף יצנפק צנפה כהור אל-ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרפבורת

בבורך קלון בירת ארניה: והרפתיק ממצבה וממעמד יהרסך: והיה ביום ההוא וקראתי

לעברי

הבצפה בספרים כ"י מדויקים וגם בדפוסים ימינו כ"א נמארוך והס"א רפה: וראה רכב ברוב הספרים מעליל הטעם בר"ש: וכן גרנו הנימל
נקמן לנד וכו' הטוף: אחא בקר במקמט ספרים כ"י אחא כ"א וכן הנימו הסרטים נשרס חמה ובהנה סס א"ח נמסור-למח בקר לית כתיב ט"ף
ומד ואחה מרובת קדש כתיב ה"א: משא בערב ביער בערב בספרים מדויקים שניהם שנסכוק בשוא לנד: קשת גבורי נדפוסים נדפוסים
ובספרים כ"י מלא וכו': עלות בלך כמות במלול דף רס"ה בלך נקמן ובמקמט ספרים הוא נצריה פ"ב * וכל להכריע מן המסורת שהוא נקמן
סגן נחמר על סכוק זה בלך ג' וסנים האחרים סס בלך יפה רשימי דעיר השירים אקף אאסוף יעקב בלך (מיכה ב) וגם נמסרה קטנה נחמר על
כל א' מהסג קמן. בני הוא מ'ן הספרים חלף וסימן נמסג ובריה יד: השערה: הפ"ן בשוא לקדו וכבר נרובת להא מילתא נפרשת כי
מא סימן כ"ב: אל נשק במקמט ספרים כ"י סג"ן נצרי וכן כמות נשרשים שהוא נחמס נקודות אך למסרה אחת שהניא ח"כ כראה שהוא נחמס
נקודות וכן ראיתי בשאר ספרים: וחחצו מ"ו הסרס רפה ומשפטה להדגש כי שרשו נתן כ"ב ר' וונה נספר בקרחה ור"ק נפ"י ונכחול דף כ"ג
ונסרשים וכ"כ האמודי: הבחם נגלגל וזקף קטן: לבצר כד"י דנוסה: אבל בשר נחקר גדולה אכול מלא וכו' ונמסר עליו מ' מלאים
וטעות הוא כי מה שמסר נכרסה שתינו בכלל המלאים הוא אכול ושמו שנסמק וזה כראשון הוא חסר בכל המדויקים:

כב

ואבנטך

לְעַבְדֵי לְאֱלֹהִים בְּיַחְלִיקֵיהֶם: וְהִלְבַּשְׁתִּינוּ בְּתִנְיָהּ וְאִבְנִנוּ אֶחְזִיקֵנו וּמִמְשַׁלְתֶּךָ אֵתָּן בְּיַד
 וְהָיָה לְאֵב לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וּלְבֵית יְהוּדָה: וְנָתַתִּי מִפְתַּח בֵּית־דָּוִד עַל־שַׁכְמוֹ וּפְתַח וְאֵין
 סָגֵר וְסָגֵר וְאֵין פֶּתַח: וְיִתְקַעְתִּיו יַתֵּד בְּמִקְוֵים נְאֻמָּן וְהָיָה לְכַסָּא כְבוֹד לְבֵית אָבִיו:
 וְתָלוּ עָלָיו כָּל וּכְבוֹד בֵּית־אָבִיו הַצְּאֲצָאִים וְהַצְּפִיעוֹת כָּל כָּלֵי הַקֶּטָן מְכַלֵּי הָאֲנָנוֹת וְעַד כָּל־כָּלֵי
 הַגְּבֻלִים: בְּיוֹם הַהוּא נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת תָּמוּשׁ הָיִתֵד הַתְּקִיעָה בְּמִקְוֵים נְאֻמָּן

כג

וְנִגְדָעָה וְנִפְלָה וְנִכְבַּת הַמִּשְׁאָ אֲשֶׁר־עָלֶיהָ כִּי יְהוּה דָּבַר: * מִשָּׂא צַר
 הִילָלוּ אֲנָנוֹת תְּרִשִׁישׁ כִּי־שָׁרַד מִבֵּית מְבֹא מֵאָרֶץ פְּתִים נִגְלָה־לָמוֹ: דָּפוּ יִשְׁבֵי אֵי סָחַר
 צִידוֹן עִבְרַי יָם מִלְּאֵיָהּ: וּבְמִים רַבִּים זָרַע שָׁחַר קִצִּיר יֵאָר תְּבוֹאֲתָהּ וְתָהִי סָחַר גְּזִיִּים:
 בּוֹשֵׁי צִידוֹן כִּי־אָמַר יָם מְעוֹז הָיִם לֵאמֹר לֹא־חָלְתִי וְלֹא־יִלְדָתִי וְלֹא גִדְלָתִי בַּחֲרוּרִים רוֹמְמֹתִי
 בְּתוֹלוֹת: כִּי־אֲשֶׁר־שָׁמַע לְמִצְרַיִם יַחֲלוּ כְּשָׁמַע צַר: עֲבְרוּ תְּרִשִׁישָׁה הִילָלוּ יִשְׁבֵי אֵי:
 הַזֹּאת לָכֵם עָלְיֹה מִיִּמְיָקְדָם קְדַמְתָּהּ יְבֹלוּ רַגְלֶיהָ מִרְחוֹק לְגוֹר: מִי יַעֲזֵן
 זֹאת עַל־צַר הַמַּעֲטִירָה אֲשֶׁר סָחְרֶיהָ שְׂרִים כְּנַעֲנִיָה גְבַבְדֵי־אָרֶץ: יְהוּה צְבָאוֹת יַעֲזֶה לְחַלֵּל
 נְאֻן כָּל־צִבֵי לְהִקָּד כָּל־נִכְבְּדֵי־אָרֶץ:

ס' א סונה
ד קס

עֲבְרֵי אֶרֶץ פִּיֵּאָר בְּתִרְשִׁישׁ אֵין מוֹח עוֹד: יָדוּ נָטָה עַל־הָיִם הַרְגִנוּ מִמְּלֻכוֹת יְהוָה צוּרָה
 כְּתִים ק' אֶל־כְּנַעַן לְשֹׂמֵד מְעוֹנִיָה: וַיֹּאמֶר לֹא־תוֹסִיפִי עוֹד לַעֲלוֹז הַמַּעֲשָׂקָה בְּתוֹלוֹת בְּתִצִּידוֹן כְּתִים
 קִימֵי עֲבְרֵי גַס־שֵׁם לֹא־יִנָּחַד לָךְ: הֵן אֶרֶץ בְּעָרִים זֶה הָעָם לֹא הָיָה אֲשׁוּר יְכַרֵּה לְצִיִּים
 בַּחֲנוּי הַקִּימוּ בַּחֲנוּי עוֹרְרוּ אֶרְמֹנֹתֶיהָ שְׁמָה לְמַפְלָה: הִילָלוּ אֲנָנוֹת תְּרִשִׁישׁ כִּי שָׁרַד מְעוֹקָן:
 וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּחַת צַר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקֵּץ שִׁבְעִים שָׁנָה יְהוּה לְצַר
 בְּשִׁירַת הַזֹּנָה: קָחִי כְנוֹר כַּפֵּי עֵיר זוֹנָה נִשְׁכַּחַה הַיִּסְיָבִי נִגְן הַרְבִּי־שִׁיר לְמַעַן
 תִּזְכְּרִי: וְהָיָה מִקֵּץ שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקַד יְהוּה אֶרֶץ־צַר וְשִׁבְרָה לְאַתְנָנָה וְזָנְתָה אֶת־כָּל־
 מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי הָאֲרָמָה: וְהָיָה סָחְרָה וְאַתְנָנָה קָדַשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יִחַסֵּן כִּי
 לִישְׁבִים לְפָנָי יְהוּה יְהִיָּה סָחְרָה לֹאכַל לְשִׁבְעָה וְלִמְכַסָּה עֵתִיק: *

כד

הִנֵּה יְהוּה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבּוֹלֵקָה וְעִנָּה פְּנִיָה וְהִפִּיץ יִשְׁבִיָּה: וְהָיָה כַעַם כְּפָהָן כְּעַבְד כְּאֶרְצוֹ
 בְּשִׁפְחָה כְּנִבְרָתָהּ כְּקוֹנָה כְּמוֹכַר כְּמִלוּה כְּמִלוּה כְּמִלוּה כְּמִלוּה כְּמִלוּה כְּמִלוּה כְּמִלוּה כְּמִלוּה כְּמִלוּה כְּמִלוּה
 וְהַבּוֹז וְתַבּוֹז כִּי יְהוּה דָּבַר אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה: אֲבֵלָה נְבִלָה הָאָרֶץ אֲמִלְלָה נְבִלָה תַבֵּל אֲמִלְלוּ
 מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ חֲנִפָה תַחַת יִשְׁבִיָּה כִּי־עֲבְרוּ תוֹרַת חֲלֹפוֹ חֵק הִפְרוּ בְרִית עוֹלָם:
 עַל־כֵּן אֱלֹהִים אֲכַלָּה אֶרֶץ וַיֵּאֱשָׁמוּ יִשְׁבֵי בָהּ עַל־כֵּן חָרוּ יִשְׁבֵי אֶרֶץ וְנִשְׂאָר אֲנוֹשׁ מוֹעֵר: אֲכַל
 תִּירוֹשׁ אֲמִלְלָה־נִפְן נִאֲנָחוּ כָּל־שְׂמֹחֵי־לֵב: שִׁבְתִּי מְשׁוֹשׁ תַפִּים חָדַל שְׂאוֹן עָלְיוֹים שִׁבְתִּי מְשׁוֹשׁ
 כְּנוֹר: בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתַּוְּיָיוּ יַמֵּר שָׁכַר לְשִׁתּוֹ: נִשְׁכַּרְהָ קְרִית־תְּהוֹ סָגֵר כָּל־בֵּית מְבֹא:
 צוּחָה עַל־הֵיזֵן בַּחֲצוֹת עֲרֵבָה כָּל־שְׂמֹחָה גְלָה מְשׁוֹשׁ הָאָרֶץ: נִשְׂאָר בְּעֵיר שְׁמָה וַיִּשְׁאִירָהּ

ואבנטך ט"א כ"י הכ"ן כנול וכלל מהרין ונשאר ספרים נבירו וכו' וכו' במהרין: דמו המ' דנוסה: רומסתי בתולות נספרים מרויאים מלח
 דמלח ועיין מ"ס באמר סי' ב': קדמחה ס"א במפיק דר' ק: המעשקה נספרים כ"י ודמוס יסן ה"א במהרין וס"א רסה וכן הוא נכבול דף כ"א
 בתים כמים ק' וכ"כ דר' ק וקסה נטינו כי בחילופי המקרא סלמו משמש שכן הוא למדנחתי אכל למערכא כמים כתיב וקרי: בחנניו בחוכיו ק'
 מעוכן ה'זן דנוסה וכן חדות ה' היא מעוכם (בחדתה ח) שרשים ו הויסובי כס"ם מרויאים כ"י ואף כדמוס יסן מלח ו"ד גם אחר ס"א: ושבה
 לאתננה כ' מלח פ"ם הסמורה וחנרו ושבה אל כית חנייה דאמור וחד שבה דאסמר: לאתננה ה"א הכנוי רסה פ"ם הסמורה: וכן הוא נכבול דף
 ל"ב אכל וסימס סמרה ואתננה נסמון נסמין ה"א ויהא חר מן י"א זוגים חד מסיק ה"א וחד לת מסיק ומסיק נסמרה רבמא חופ ה"א: כנשה נה"א:
 כאשר נשא בו נח"ל וכן נסמורה כ' כמי ח"ל ונחנרו וכל חיש אשר לו נשא (סמורח ח כב) וכן כמסם השרשים נסרס כסה: על בן אלה
 אכלה ארץ נמיום ספרים נבי"ת אך כרוון סל מרויאים נכ"ף וכ"כ דר' ק כ"י ונשרשים ונס ה"א כ"פ סירטו סבין סבילה: ויאשמו נסוח ס"ל ק'
 נסמין דר' ק כ"פ ושרשים ונכבול דף ק"י:

כג

כד

ישעיה כד כה כו

יבתי-שער: כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקה זית כעללת אס-פלה בציר: המה ישאו קולם ירננו בנאון יהיה צהלו מים: על-כן בארים פברו יהוה באני הים שם מפנה הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר הו-י-לו יהוה אלהי ישראל:

הו-י-לו אני לי בנדים בנרו ובנר בוגדים בנרו: פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ: והיה הנס מקול הפחד יפל אלה-הפחת והעולה מתוך הפחת ילכך בפח כיראבות

מפרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט

התמוטטה ארץ: נוע תנוע ארץ בשכור והתנוודרה כמלונה וכבר עליה פשעה ונפלה ולא-תסוף קים: והיה ביום ההוא יפקר יהוה על-צבא המרום במרום ועל-

כוכבי הארמה על-הארמה: ואספו אספה אסיר על-בור וסגרו על-מסגר ומרב ימים יפקרו: וחפרה הלבנה ובנישה החמה כיר-מלך יהוה צבאות בחר ציון וכירושלם ונגד זקנו כבוד: *

כה יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק אמננה

אמן: כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: על-

כן וכפרה עסדעו קרית גיים עריצים יראיד: כיר-הית מעוז להל מעוז לאכיון בצר-לו

מחסה מורט צל מחרב כי רוח עריצים מורט קיר: כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב

בצל גב ומיר עריצים יענה: ועשה יהוה צבאות לכל-העמים בחר היה

משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מוקקים: ובלע בחר היה פני-

הלוט הלוט על-כל-העמים והמפכה הנמוכה על-כל-הגוים: בלע המות לנצח ומחה ארני

יהוה המעה מעל כל-פנים והרפת עמו יסיר מעל כל-הארץ כי יהוה דבר: ואמר

ביום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ויושיענו זה יהוה קיינו לו נגידה ונשימחה בישועתו: ופרש כמו ק

כירתנו יד-יהוה בחר היה נרוש מואב תחתיו כהרוש מתבן במי כרמנה: ומבצר מעגב

ידו בקרבנו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו: ומבצר מעגב

המרידה השח השפיל הגיע לארץ עד-עפר: * ביום ההוא יושר השירה

היה בארץ יהודה עיר עד-לנו ישעה ישות חומות וחל: פתחו שערים ויבא גיר-צדיק

שמר אמנים: יצר סמוך תצר שלום ושלום כי כה במוח: בטחו כיהוה עדי-עד כי ביה

יהוה צור עולמים: כי השח ישבו מרום קריה נשגבה ושפידנה ישפילה עד-
ארץ גיענה עד-עפר: תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים: ארח לצדיק

מישרים ישר מענד צדיק תבלס: אף ארח משפטך יהוה קיינוך לשמוך ולזכרך תאות-

נפש: נפשי אויתך בלילה אחריו בקרבי אשתהך כי כאשר משפטך לארץ צדק למדו

ישבי תבל:

כז יחז

כעללת כנקמת ספרים מלא ואלו נמרה וחסר ואלו קדממה ויש ספרים כספר ונקמת מלא דמלא: דיו-לו דיו לו מלא דיו מלטיט כסבי מלא

כי: יהיה ככד סביא מלא זכירה: רדף כפרים וכמכלול דף רל"ח וסרסוס וכמחמר המריד אשר המלמי אשנה חף אבי חלקי כאלו כסריכין

וכיכא כהן אס יושב כטיביה' להאריך ימי: ופחת ופח רפ"ן: והיה הנס כסברי סכרד הלאו כנטיא: דעה לית מלטיט עיון כמסורת

כמקום כזה וביין-גם כן כשטח חדא ככל חד וחד מלטיט ולית כדומים כלא היו כמובנה כסוף מסרה גדולה סלנו: ולא חסוף כמחנה כספרים

כסר ואלו וכן הוא לפי המסורת דפרשה בא: וביין מה שאמרו כעמוס סימן כ': ובושה מלרם: כחטה כשוא כגדו כרמיס: כסחוס כספרים

כמובי יד מדווייקוס מ"ס סבייה כבלבל וס"ד כזקף קטן: ויושוענו מלא דמלא כמו כמחנה בסומל א"ל: כמי כנון ק': השחה לשחות

כטייה כשיך כמלטיט מ"ס סבייה כבלבל וס"ד כזקף קטן: ויושוענו מלא דמלא כמו כמחנה בסומל א"ל: כמי כנון ק': השחה לשחות

כסחוף כנקמת ספרים מלא ואלו קדממה ויש ספרים מלא דמלא: הומוח וחל כספרים מדווייקוס מלא דמלא וכן הוא כמסורת מיליס כ"א:

כשפר אטנים אמנים כמיב כסר ואלו וככר כל כמבי מל פקרי אמונים מלא שמונים חזן: ולזכרך כסברי כסרד הלאו כמחריד:

למז

יחזק רשע בללמד צדק בארץ נכחות יעול ובליראה גאות יהודה : יהוה רמה ידה בליחוייו יחזו וכשו קנאת עם אר"אש צדקה תאכלם : יהוה תשפת שלום לנו כי נסר כל מעשינו פעלת לנו : יהוה אליהנו בעלוננו אננים וילתך לבדבדך נזכיר שמך : מתים בליחוי רפאים בליקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כלזכר למו : יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבות רחוקת כל קצויר ארץ : יהוה בצר פקדוה צקין לחש מוסרף למו : כמו הרה תקריב לדרת תחיל תזעק בחבליה בן היינו מפניך יהוה : הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בלנעשה ארץ ובלצפלו ישבי תבל : יחיו מתיה נבלתי יקומון הקיצו ורגנו שכנו עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל : לך עמי בא בחדרהך

דלתה ק (יהודה)

יסגר דלתיה בערה חבי כמעט ירגע עדיעבורועם : כיהנה יהוה יצא מפקומו לפקר עון ישביה ארץ עליו וגלתה הארץ אתדמיה ולא תכפה עוד על הרוגיה : * ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוחן נחש ברח ועל לוחן נחש עקלתון והרג אתהתנן אשר בים : ביום ההוא ברום חמר

כו

ענדלה : אני יהוה נצרה לרגעים אשקה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה : חמה אין לי מריתנני שמיר שית במלחמה אפשרה בה אציתנה יחד : או יחוק במעו יעשה שלום לי שלום יעשה לי : * הבאים ישרש יעלב יציץ ופרח ישראל ומלאו פניו תבל תנוכה : הכמכת מכהו הבהו אסדהרג הרגו הרג : בסאפאה בשלחה תריבנה הנה ברוחו הקשה ביום קרים : לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו ו כל אבני מובח פאבניגל מנפצות לאיקמו אשרים וחמנים : כי עיר בצירה בוד נורה משלח ונעוב במדבר שם ירעה ענל ושם ירנץ וכלה סעפיה : ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עסדינות הוא עליכן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו : יהיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עדינחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל : והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשר והגדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם : * הוי עטרת

המטרה שמת לאשכנזים

כח

גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתי אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין : הנה חוק ואמץ לאדני בורם בדר שער קטב בורם מים בפירים שטפים הניח לארץ ביר : ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים : והיתה ציצית נבל צבי תפארתי אשר על ראש גיא שמנים בבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראיה אותה בעודה בכפו

למד צדק מלרם טלח כמכה מכלול דף ו' וסרס : ה' רמה ירך לסון רש' כל יד רמס שנמקרא טעמו נטעה זה טעמו למטלה עד כאן : ויש למטה טליו שבמסורת אומרת רמכ ג' לטל כמריאה וסמן כן יאמרו ידכו רמס - רמה קרני נה' - רמה ירך : וסגור נמקרת ספרים כ"י הס' עד שטוח ופמח וכן כמזכ בספר רב פטלים וחתום הספר : חגור חרנך נחטף פמח ס'א נרונית ונס נלי נרונית וסגור דלמך וסמין מ'ס נספריס כ"י : דלתין דלמך ק' : יעבור זעם כמות נול' וק' נלל ונ' בקמך חטף הפכי חמקף וכוא חד מן מלין ימירין ונ' וחספין חמקין תפס' וס' נמסרה נכחא מוח ונ' : הרוגיה טיין מ'ס נסל' מל ססוק ופמח' כל הרגיה : פן יפקר עליה מסירוש רש' כראה ספיה כמזכ בספרו כן אפקד וכן רבה נלחר המרנים חכן כל סחר הספרים סירסוהו כמו שמכז בספרים טלבו יפקד וכעל מחיר כמיב סמכא אפקד סמך לו על רש' זל ולח כמז טלמח כוופיה : אצרנה נקמך חטף הנל' נמקמת ספרים כן כמז דל' כפירוש ונמסר' וכ' נמכלול דף כ"ח על וצרנה שרף (מליס קי'ט) בלא מחלוקת : שסור שית הסמורת מליו לית דמחך ר'ל סל סמחר כמיב סמיר ושית עס ונ' החמור : אפשרה בה כספרים טמלו לידו ס'ט' כשוא נכרו ונמקרא גדולס כמזכ ויש ספרים נחטף קמין וכן כמז דל' כפירוש סהוא נחטף קמין נמקמת הספרים ונמכלול דף כ"ח הנימוט מס אמר' סכס נחטף קמין כלא מחלוקת ונס' אינה כמז סהוא נחטף קמין כש' כמו אשקה נל (מליס א' יט) וסמין מ'ס נמסול א' כ"ל סמין כמסמט כיני וכוין המות : אציתנה יחד יוד יחד לנוסח כמ' נמכלול דף ק' : בסעו הע'ין נסלס נקודות וס'ין דנוסח כמז סספרים ונמקמת כמזכי יד הע'ין נול' סורק : בסאפאה סירס רש' כוופיה מדה כראה מסירוס סה' סמפיק לכמו הנקסח חכן כספרים סלמי סה' רסח וכן פ' דל' כפירוש כמקרא ונמסר' : הסר חטאתו כמירך וחסר יוד' : שער קטב כס'ין סמל'ית ככל ספרים מדויקים וכן פ' דל' לסון סערה - נס סמל'י כמיב הנימוט עס מ'ס סמל'י כמל'י כלא נעיה : בבכורה יוכתן מרסס כביכורא

כח

ישעיה כח כט

יבלענה : ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעשרת צביו ולצפירת תפארתו
 לשאר עמו : ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבו מלחמה שערה :
 וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן וגביא שגו בשכר נבלעו מדהיין תעו מדהשכר
 שגו בראה פקו פליגיה : פי בלשונות מלאו קימא צאה בלי מקום : אתמי
 יורה דעה ואתמי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משרים : פי צו לצו צו לצו קו לקו קו
 לקו ועיר שם ועיר שם : פי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הוה : אשר ואמר
 אליהם זאת המנוחה הניתח לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע : והיה להם דברי יהוה צו לצו
 צו לצו קו לקו קו לקו ועיר שם ועיר שם למען ילכו וכשלו אחר ונשפרו ונקשו ונלכדו : *
 לכן שמעו דברי יהוה אנשי לצו משלי העם הוה אשר בירושלם : פי אמרתם
 כרתנו ברית אתמות ועם שאול עשינו חוזה שיש שוטף כי עבר לא יבאנו פי שמנו כוב
 מחסנו ובשקר נסתננו :

עכ
 וסדלגין
 בסוף כ"ט
 שוט
 עבר

לכן אמר אנני יהוה הנני יסר בציון אבן אבן פנת יקרת מוסר מוסר המאמין לא יחיש :
 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כוב וסתר מים ישטפו : וכפר
 בריתכם אתמות וחזותכם את שאול לא תקום שוט שוטף פי יעבר והייתם לו למרמס :
 מרי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רקיעה הבין
 שמועה : כיקצר המציע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס : פי כהרפצים יקום יהוה
 בעמק בגבעון ירגו לעשות מעשהו ור מעשהו ולעבר עברתו נכריה עברתו : ועתה אל
 תתלוצצו פי יחוקי מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אנני יהוה צבאות על כל
 הארץ : האינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי : הכל היום יחרש
 החרש לרע יפתח וישדר ארמתי : הלא אסונה פניה והפיץ קצח וכפן יורק ושם
 חטה שורה ושערה נסמן וכסמות גברתו : ויסרו למשפט אלהיו יורנו : פי לא בחרין
 יירש קצח ואופן ענלה על כפן ייסב פי במטה יחבט קצח וכפן בשבט : לחם
 יורק פי לא לנצח ארוש ירושנו והכס גלגל עגלתו ופרשיו לא ירקנו : גס
 זאת מעם יעה צבאות יצאה הפלא עצה הגדיל תושיה : *
 אריאל קרית הנה דוד ספו שנה על שנה חגים ינקפו : והציקותי לאריאל והיתה תאניה
 ואניה והיתה לי כאריאל : וחנתי בדור עליך וצרת עליך מצב והקימתי עליך מצרת :
 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעבר אמרתך

כ"ט

חצוצה

השם סה"א מינה לבנוי וכן כתב ר"ק כפי וכתבול דף ל"ב ודף רכ"ח ואינה לבנוי רק למפרת הקריאה ולרס"י מסוף סה"א לבנוי וזהו חד מן
 י"א זונים חד מסוף סה"א וחד לא מסוף וחדו כבכורה גמלה (הוספת ט) ותיין מ"ס ביהמקל כ"ב על לא גמשה : כי צו לצו צו לצו הרמזין
 והסליסי גמח והסני ופרניטי נקמן וכן קו לקו כן הס נפריס מדויקים אלו וחכריים סכסמון : ולא אבוא שמוע חד מן מלין דבמי
 א"ף בסוף מינומא ולא קייא וימן כנחאל ג' וכריס מרשח שלח לך נקורא גדולה : שוט שוטף : * עבר יעבר ק' : יסד נפחא הס"ד ככל
 סכריס שלכני וכן כתב ר"ק בפירוט וכריסיו והוא חד מן ד' יסד שנמנו במסרה דמא וכולם פמוחיס אכן נכתבול דף ר"ב מזה וז' עם דווי אחרי
 סהס קמויזיס ואחר כך כתב ונמקא סכריס מדויקים הוא פתח : מוסר מוסר הרמזין רפי והסני דגוש וכן כתב הר"מכע ור"ק בפירוט וכתבול
 דף קכ"ו ודף רל"א ובסכריס ולרס"י הרמזין פתח והסני קמן וכן מחתני בדפוס יסן וכשאר סכריס סה"ס קמויזיס ותיין דכרי הימס ס"ח :
 והסככה צרה מלגיל כי הוא פוסל עבר שריס סרס טור וכן נמבר עליו לית נסמס מלגיל והוא ג"כ בסטף חלול דכל חד וחד מלגיל ולית דכומיס
 וימין נסוף מסרה גדולה : יחוקו נסוא התי"א והיין דל"ק בפירוט וכתבול דף ר"ב ושריס : הכל היום יוסדר לית רפי : יפתח וישדר כשי"ן שמחלית
 לשון סרה : חטה שורה בכל סכריס מדויקים כשי"ן שמחלית וכן כירסו רוכי המפרסיס אכל בפירוט רס"י נרשח שזוא קורא כשי"ן ומינת וכן
 מסמט בירושלמי ריש כרמא קמא דחלה עלה למחמיתין דקמני חמטה דכריס מיינים נחלה חמטיס והספרים וכו' ר' שמעון בר נחמן סמט כולהו מן
 סדה וסח חטה שורה וגו' וסח חטה אלו חמטיס שורה זו סבולת שיעל ולמה נקראת שורה שיהא עסויה כשורה שצורה אלו שצורים נסמן זה סיפון .
 סבוסמא אלו הסכומין נבולתו עד כאן נבולו של לחס למלה . ולמדן מן הקבלה רבינו שמעון וילקוט ישעיה רמז ס"ב : על כסין יוסב כו"א עם
 דקנש וכן כפך רד"ק בפירוט אכל נכתבול דף ק"מ ובסכריס כתב ובלגי עליה יוסב רפי' ודק' רפי' : והוה כאוב סה"א ונעשה נס"ס :

כ"ט

באב

תצמץ : והיה פאבך דק המון זריק יכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם : מעם
יהיה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סיפה יסערה ולהב אש אוכלה : והיה כחלום
חזון לילה המון בלהגים הצבאים על אראל וכל צביה ומצודה והמציקים לה :
והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ והקיץ נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שרה
והקיץ והנה עוף ונפשו שוקקה בן יהיה המון בלהגים הצבאים עלהר ציון :

התמהמה ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא היו נעו ולא שכר : פינסך עליכם
יהיה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הדבאים ואת ראשיכם החיים כפה :

ספר ק ותהי לכם תזות הכל בדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קרא נא
זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא : ונתן הספר על אשר לא יודע ספר לאמר קרא נא זה
ואמר לא ידעתי ספר : ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפני ובשפתיו

בדוני ולבו רחק מפני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה : לכן הנני יוסף להפליא
את העם הזה הפלא ופלא ואברה חכמת חכמוי ובינת נבנוי תסתתר :

המעמיקים מהזה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו : הפנכם
אם תחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשות לא עשני ויצר אמר ליצרו לא הבין :

הלוא עוד מעט מזער ושכ לבנון לפרמל והפרמל ליער יחשב : ושמעו ביוכי היום
התרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה : ויספו עניים ביהודה שמחה

ואבינו אדם בקדוש ישראל יגילו : כי אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו פלשקרו און :
מחטאי אדם ברבך ולמוכיח בשער יקשן ויפיו בתהי צדיק * לכן כה

אמר יהוה אל לבית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו :
כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבן יקרישו שמו ויקרישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל

ויעריצו * וידעו תעידות בניה ורוזנים ולמדו לקח * הוי בנים סוררים
נאסיהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך פסכה ולא רוחי למען ספזת חטאת על חטאת :

ההלכים לרדת מצרים ופי לא שארו לעזו במעויו פרעה ולחסות בצל מצרים : והיה לכם
מעויו פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה : כידהו בצען שריו ומלאביו חס יגיעו :

כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם דחרפה :
משא בהמות ננב בארץ צרה וציקה לביא וליש מהם אמעה ושורף מעופף ישא :

על כפתף עירים חיליהם ועל דבשת גמלים אוצרותם על עם לא יועילו : ומצרים הכל
וריק יעורו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת : עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר

חקה
באבק ס"ף נשוא והל"ף בקיץ בספרים שלפניו ובמנ ר"ף בספרים שכן הוא כרוב הספרים וכמנח במקמץ ס"ף נשוא והל"ף בחספ פתח :
ומצודה בחולס . והמציקים נמקת לפיכך ישני ס"ל במחריך והמ"ס רפה וכן מכתבי נכספה כ"י ובשאר ספרים ס"ל נשוא והל"ף בלא מחריך :
השתעשעו בס"ל כ"י ס"ל נשוא ובשאר ספרים נפתח : שכרו ולא יין לדעת רוכי ספרים ס"ל בלא מחריך : אל יודע הספר ספר ק : נגש בספרים
מכ"י רש"י כחמה סהול כווי לדמיו נגש הרבו מלך (ידעיה א) . וכן כחמה ספרים ס"ל בלא מחריך : אל יודע הספר ספר ק : נגש בספרים
מדויקת בס"ל ימית וכן ס"ל נגש וסל כרובל והוא ח"מ ד' בס"ל ימית וימיתו בספר רכמל ורד"ק כמנ ס"ל כמנ ר"י כ"ן במקצת ספרים
והמסורה לית בוומיה בספרה ולס בס"ל סמלית סבת אחר כמנ כ"י נשוא והוא כמנ ועוד מסורת אחר נגש ונגש ל' בס"ל ויסמן וימית וימיתו
סמ"ל א"י וי"ד ירדו (סעיה ג) נענה (סס כל) אס כן יען כ"י נשוא בס"ל סמלית גדולה כ"י ימית כ"י אלה הארבעה כ"י בס"ל ובמקצת הספרים סמ"ל גדולה
נגש בס"ל וכן דעת כממרגס ורש"י ון מורה ויין סקל וטריא סמקרא גדולה כ"י ימית כ"י : יוסף מחריך וחסר י"ד ל"י המסורה סמ"ל גדולה
טל פסוק זה : הפנכם ס"ל נפתח בכל ספרים מדויקים כ"י וכן כרוב הפוסים : כי בראותו נמקת ספרים חסר ו"ל כמל א"ף : והחסות
בשורק : הבאיש כמנ ס"ל א"ף וי"ד כמו סגורל ראשונה (יהושע כח) : עירים בס"ל כמ"י וק' כ"י ונספרים אחרים פורים כמ"י פורים
ק : חיליהם י"ס חסר י"ד אחר ק"מ : אוצרותם י"ס חסר ו"ל כ"י ימית וי"ס חסר ו"ל קממס : כתבה על לוח וזן ועל ספר חקה ס"ל
טל כתבה וטל חקה כמקל ולדעת ויכמן סמ"ל בלא עמיק ר"ף כמ"י וסריאס וסריאס בע כ"י חקה ורפה וי"ס סה"ל כמקל :

אלו שני הפסוקים להפסדת שמוח
ל

עורים
ט

ישעיה ל לא

חקה ותהי ליום אחרון לעד ערעולם: כי עם מרי הוא בניים כחשים בנים לא־אבו שמוע
תורת יהוה: אשר אמרו לראים לא תראי ולחיים לא תחיו לנו נכחות דברו־לנ־חלקות
חיו מהתלות: סירו מני־דרך הטו מני־ארח השביתו מפנינו את־קדוש ישראל:

לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוו ותשענו
עליו: לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר־פתאם לפתע יבוא
שברה: ושברה כשבר נבל יוצרים כמות לא יחמל ולא־ימצא במכתו חרש לחתורת
אש מליקוד ולחשף מים מגבא: כי כה־אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה

ונחת תושעין בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם: ותאמרו לא־כי על־סוס נניס
עליכן תנוסון ועל־קל נרכב על־כן קלו רדפיכם: אהף אחר מפני גערת אחד מפני גערת
חמושה תנסו עד אס־נותרתם בתרן על־ראש תהר וכנס על־הגבעה: ולכן יחפה יהוה

לתנכם ולכן ירום לרחמכם כי־אלהי משפט יהוה אשרי כל־חוכי לו: כי עם בציון ישב
ברושלם בכו לא־תבכה חנון יתנה לקול ועקד כשמעתי ענד: ונתן לכם ארני לחם צר
וימים לחץ ולא־זכנף עוד מוריד והיו עיניך ראות את־מוריד: ואזניך תשמענה דבר
מאחריך לאמר זה הדרך לבו בו כי תאמינו וכי תשמיאלי: וממאתם ארתי צפוי פסילי

כסף ואת־אפרת מסכת והבד תורם כמו דוה צא תאמר לו: ונתן מטר ויעד אשר־
תזרע את־הארמה ולחם תביאת הארמה והיה רשן ושמן ירעה מקניד ביום הדין פר
נרחב: והאלפים והעירים עבדי הארמה כליל חמוץ יאכלו אשר־זרה ברכת ובטורה:
והיה ועל־כל־הר גבה ועל כל־גבעה נשאה פלגים יבלי־מים ביום הרג רב בנפל מגדלים:

והיה אור־הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש
יהוה את־שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: הנה שם־יהוה בא כמרחק בער אפו
וכבר משאה שפתיו מלאו ועם ולשונו באש אכלת: ורוחו כנחל שוטף עד־ציאר יחצה
להנפה גיים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים: השיר יהוה לכם כליל התקדש־תג

ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהרי־היה אל־ציון ישראל: והשמיע יהוה אר־היהוד
קולו ונחת ורועו יראה בנעף אף ולהב אש אוכלה נבץ ודם ואבן כרד: כי־מקול יהוה
יחת אשור בשבט יפה: והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו ברתפים
ובכנרות ובמלחמות תניפה נלחסינה: כי־עריך מאחמול תפתה גס־הוא ללפלך ריבן כס היא

העטיק הרחב מדרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית פצרה בה: *
היו הירדים מצרים לעזרה על־סוסים ישענו ובטחו על־רכב בירב ועל פרשים
ביעצמו מאד ולא שעו על־קדוש ישראל ואת־יהוה לא דרשו: וגס־הוא חכם ויבא רע
ואת

ל

ל

סני ורך הטו סני ארח נמקט דטוסים יסנים הכ'ון בחיוק נשנים ונשאר דטוסים וגם נבל ספרים כמוביל סניס נטרוי זכ'ס רל'ק ככירוש
ונספוסים: מאסכם ס'ס נקמן רחב וכל'ק נקמן חטוף: כשבר נבל דטוס יסן ס'ין כסגול וכן כמב רב ספלים ויס ספרים נבלס נקודות
עד סני' ונשאר ספרים נב' נקודות וכן כראה חפככלול וסרטים: כחות כמ'יו נול'ו סורק: זח הדרך לבו בו כמסורת פוסת ומלס סמות
נמסד זכ'ס ו'ס דסנירין כס: ביום חבש טיון מס סכמבוב כיוחמל כ'ד: משאה ס'ס' רפס רס'י ור'ק: אש אוכלה נמקט ספרים
כמובי יד מדויקים ססר וס'ו: מוסדה סס וס'ס מטיק כטיטוי כחס וסיסס רמויס נמטיק רד'ק כמירוס ועככלול דף ל'ג וסוה חד מן מלין דלס
מסקיון ס'ס כסוף מיכומל ומטטיון כסון וסיון כמסרה נמסל: נלחם בה כס'ן וכמסרה גדולס נמסס ס'ד דסנירין כס וקיוין כס ועיוין מס
סכמבוב כסוף סיון ס'ג מזה כססר: באחסול כשורק אבן עורל ור'ק: גס הוא ס'ס'ק: לסלך הובן כספרים מדויקים קמן מכלול
דף קמ'ג: העטיק כספרים כמוביל מדויקים כסוה ס'ין ומלס יול'ד: הרחב כספרים מדויקים ססר יול'ד: על סוסים ישענו כספרים
מדויקים כמוביל על כלל וס'ו וכן סנ'ל כמחיר כמוב כמוב ס'ס'ן וכספרים סרסוב כמוב ועל: ויבא רע מלטיל כמוב סממטי
בפרשם מולדות יסמק:

ישעיה לא לב לג

ואת דבריו לא הסיר וקם על בנית מרעים ועל עירית פעליון: ומצרים אדם ולא אל
 וסמיהם בשר ולא ריח ויהיה יפה יד זכשל עוזר ונפל עזר ויחזו כלם יכליון:
 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה הארץ והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא
 דעים מקולם לא יחת ומחמונם לא יענה פן ירד יהוה צבאות לצבא על דריון ועל
 גבעתה: בצפרים עפות פן יגן יהוה צבאות על ירושלים גנון והציל פסוח והמליט: שובו
 לאשר העמיקו סרה בני ישראל: כי ביום ההוא ימאסין איש אלילי כספו ואלילי זרבו
 אשר עשו לכם ידיוכם חטא: ונפל אשור פהרב לא איש וחרב לא אדם האכלנו ונס לו
 מפני חרב ובחוריו למס יהוי: וסלעו מפנור יעבור וחתו כונם שריו נאס יהוה אשר אור
 לו בציון ותנור לו בירושלים: * הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט
 ישרו: והיה איש במחבא רוח וסתר זרם בפלגים בציון כצל סלע עבד בארץ עיפה:
 ולא תשענה עיני ראים ואוני שמעים תקשכנה: ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים
 תמהר לדבר צחות: לא יקרא עוד לנבל נריב ולכלי לא יאמר שוע: כי נבל נבלה
 ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אליהוה תועה להריק נפש רעב ומשקר: צמא
 וכלי כליו רעים הוא ופות יעץ לחבל עניים באמרי שקר ובדבר
 אביון משפט: ונריב נריבות יעץ והוא על תרבות יקים:

לב

י"ט ט"ז

עניים

נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האונה אמרתי: ימים על שנה תרגורה
 בטחות פי פלה בציר אסף בלי יבוא: חררו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה ותגורה
 על חלצים: על שרים ספרים על שרי חמד על נפן פריה: על ארמת עמי קוץ שמיר תעלה
 פי על פל בתי משוש קריה עליה: כיר ארמון נפש המון עיר עזב עפל ובחן היר: בעד
 מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: עד יערה עלינו ריח מפרוס והיה מדבר
 והכרמל לכרמל וכפרמל ליער יחשב: ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: והיה מעשה
 הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם:

וישב עמי בניה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות: וברך ברכת הוער ובשפלה
 תשפל העיר: אשר יכם ורעי על כל מיס משלחי רגלי השור והחמור: * הוי
 שורד ואתה לא שורד ובוגר ולא בגר כי בדתה שורד תישד כללית לבגר יבגור וברך:
 יהוה חננו לה קוינו היה ורעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: מקול
 המון נדרו עמים מרממתך נפצו גוים: ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שקק בו:
 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: והיה אמינת עתיד חסן ישועת הכמת
 ורעת

לג

ואת דבריו לא הסיר ויחלמי פרק הטרל ואם דברו לא הסוף כלומר קרי ביה דברו ודרים ליה לשון דבר והכי אמר ניקרא רבה פרה ל"ב ואם
 דבריו לא הסיר ואם דברו לא הסיר וכ"ל כמדבר רבה מ' ט' ושיין מ"ס כס' מלכא חבל ופה סאחד מנש: אדם ולא אל ה"א נגטיא ואין
 מאריך נ"מ: העמיקו כמריס מדוייקים ה"א כסוף נכדו: למשפט ישור נשי' סמאליס: והיה איש נמקת כמריס ה"א נמאריך:
 לעשות חנף כמריס מדוייקים מלפיל כי הוא סס דבר וכן כרהס מהסרס וכן כמב כמל הלשון שהוא מל עסקל ורש' כמב כהדיא חנף סס
 דבר לכך טמו למעלה ונקוד סמח פירוס סמח קטן: וכלו כליו רעים ס"ג צדרי מ' מל מי סהוט סכילי סוכר למעלה: ענוס סביס ק'
 האונה אמרתי כמריס כמזני יד מדוייקים ה"א כסוף נכדו וכו' צדרי וכן הוא כדמוס יסן יניד טליו רטו דכסו למך מל מי סמסור' למיחרת
 דמלח קרימס מית להו ושיין מה סכמנמי כסדר כרהסי: וחגורה לית מלפיל ומלח ו"א' כמדוייקים וכמה כסוף מריס גדולס כספח חלל רכל חר
 וחד מלפיל ולית כמזומי: וכרמל והכרמל ק' ובבשכנות כמריס סרר ה"א נמאריך: כהחמך ה"א נמאריך נמקת כמריס וכמזומי
 יד ונס נמקת כמריס חסר יו"ד וכמך ר"ק כמריס וכמריס שהוא קל וימיה ס"ס ר"אויס לכדגס וכן כמכ כמכלול ד' ק"ס: חושד כ"א
 סס כדגס נשי': כגלחך כדגס ה"א נמאריך לנסרון ה"א כי משפטו כהגלחך כמלס להגלחך מכלול ד' ק"ס וסכר סכר כ"א מ"ג ק': כמריס
 נמקת כמריס מלח ו"א חמר ר"ס:

לב

לג

ישעיה לג לד

ודעת יראת יהוה היא אוצרו : הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום

מר יבביון : נשמו מסלות שבת עזר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש : אבל

אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון בערבה ונער בשן וכרמל : עתה אקום יאמר

יהוה עתה ארומם עתה אנשא : תהיו חישש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם : והיו

עפים משרפות שיר קיצים כסחים באש יצתי : שמעו רחוקים אשר עשיתי

ודעי קרובים גברתי : פתחו בציון חמאים אחוה רעה חנפים מיו ונור לנו אש אוכלה מיר

יגור לנו מוקדי עולם : הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער בפיו מתמך

בשחד אטם אונו משמע דמים ועצם עינו מראות ברע : הוא מרומים ישפן מצדות סלעים

משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים : מלך בפי תחונה עינו תראנה ארץ מרחקים : לבך

יהנה אימה איה ספר איה שקל איה ספר אתה מנדלים : אתה עס נעו לא תראד עם

עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה : חוה ציון קרית מועדנו עינו תראנה ירושלם

נוה שאנן אהל בלי צען בלי יסע יתרתיו לנצח וכל חבליו בלי יתקו : כי אס שם

אדיר יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שיש וצי אדיר לא יעברנו :

כי יהוה שפטנו יהוה מחקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו : נפשי חבלך בלי יחוקו כדתרנס

בל פרשו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בוו בו : ובל יאמר שכן חליתי העם הישב

בה נשא עון : * קרבו גיום לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה

תבל וכל צאצאיה : כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם

לטבח : וחלליהם ישלכו ופניהם ועלה באשם ונמסו הרים מדמם : ונמקו כל צבא

השמים ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה כנבל מתאנה :

כיריותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עס חרמי למשפט : חרב ליהוה

מלאה דם הרשנה מחלב מדם פרים ועתידים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בכצרה

וטבח גדול בארץ ארום :

וירדו ראמים עמם ופרים עס אבירים וריתה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשו : כי יום נקם

ליהוה שנת שלומים לריב ציון : ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת

בערה : לילה ויומם לא תכפה לעולם ועלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין

עבר בה : וירשעה קאת וקבר וינשוף וערב ישכני רבה ונטה עליה קרתה ואבני ברה :

חריה ואי דשם מלוכה וקראו וכל שריה יהיו אפס : ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח

במבצרה והיתה נוה הנים הציר לבנות יענה : ופגשו ציים את דאיים ושעיר על רערו

וקראו אד שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח : שמה קננה קפיו ותמלט יבקעה ודברה

בצלה אד שם נקבצו דיות אשה רעיתה : רשיו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא

נערה

חצי הספר כמסוקים

לד

לד

הן אראלם צעקו חצה לית חסר ויש בו דרש בלויס רבמי פסוק כנס מבנה בלויס ונב"ר מרש כ"ו עיון ופה מואר ס"ז ומיטות סוכה : קמל כחה נחמס ושיין מבלו קל על : סראות ברע סימן יסעיו מרומ ברע - חנקון מרומ רש - וחד מסוק סימן לא וחלפנו ולא ימיר חנו טוב ברע אי רש בטוב : מרהקים המ"ס כפמח כמו סלמכו בירמיה ח' : יהנה הניאל ברעס וכלל מלרין ביר' כספרים כיווני יד וגם צקת דכוסים : כל ונחקו : כי אס שם ונ"ר חצי הספר כמסוקים : צאצאיה חל"ף רחוכס כחטק סגול : באשם הניל כקנן חטוק וכל"ף כסוד וכה וכן ועלה באשו (ויול נ) מבלול דף ר"ח ושרסוס שרס כאס : ונהפכו כסגול סה"ל וקל סה"ל שרסוס : וקבר נחמקת ספרים מלא וס"ל אחר סה"ל : וינשוף סה"ל כחלס כספרים מדוייקים וכן כמך דל"ק לא כסורק כמו סכמכ כחלס ספרים : קו חרוו כלו נחמיק סלסס רסין קו חרוו ס"ל בה ס' בס' : וקראו נס"ס חל"ו נחמירך וי"ס סה"ף כחטק פמח ושיין מ"ס כמסוקים ס' :

נעזרה אשה רעותה לא פקרו בירסי היא ציה ויהי הוא קבצו : והוא הפיל להן גזל וידו חזקתה להם פקו עד עולם יירשוה לדור ודור ושכנו בה :

יששום מדבר וציה ותגל ערכה ותפרח כתבצלת : פרח תפרח ותגל אף גילת ורזן כבוד הלכנו נתחלה הדר הכרמל והשרון המח יראו כבוד יהוה הדר אלהינו :

ידים רפות וברפים בשלות אמצו : אמרו לנמחר לך חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם : אז תפקחה עיני עורים ואוני חרשים תפתחנה :

אז יחג כאיל פסח ותרו לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה : והיה השרב לאנס וצמאון למבועי מים בגנה תנים רבצה חציר לקנה וגמא : ויהי השם מסלול ודרך ודרך הקרש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הדרך ואוילים לא יתעו :

לא יהיה שם ארזה ופרץ חיות פליעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים : ופדני יהודה ישבון ובאו ציון ברנה ושמות עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו ונגו ונאחה : *

ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הנצרות ותפשם : וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלם אל המלך חזקיהו בחיל כבד ועמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שרה כובס : ויצא אליו

אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושנא הספר ויואח בן אסף המזכיר : ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כי אמר המלך הגדול מלך אשור מה הנצחון

היה אשר בטחת : אמרתו ארד בר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה עלמי בטחת כי מרדת בי : הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הנה על מצרים אשר יסוף איש עליו ונא בכפו ונקבה פז פרעה מלך מצרים לכל הנבטים עליו : וכיראתאמר

אלי אלי יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המונח הזה תשתחויו : ועתה התערב נא את אדני המלך האשור ואתנה לך אלפים סוסים אסתוכל לתת לה רכבים עליהם : ואף תשיב את פני פחת אחד עברי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים :

ועתה המבלערי יהוה עליתי על הארץ הואת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל דרך הארץ הואת והשחיתה : ויאמר אליקים ושנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באוני העם אשר על החומה : ויאמר רבשקה

האל אדניך ואליה שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל את הראיהם ולשתות אתם שיניהם עמכם : ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול

אשה רעותה נקרא גדולה כמוב בגליון ספר אחר ואשה כד כאן לפניה : והמרגום סיוס לו אבל לא ראוני כן לאחד מהספרים : נקם יבוא מלא וכו' בספרים מדויקים וכן חזרו בספסוק וכוון לפשוט כן כי אין לו מן הספרים הנזכרים במסורת פרטם בהשלך : בגנה תנים רבצה כמב רשי' שם דבר הוא כמו מרכיב ספרי לינו מטין ה' א' עכ"ל ובספרים שלנו כ"ל במסין ג' לא נחמה במסורת עם מלין דלא מקפין ה' א' כסוף מיומא : ושיגו ונסו וכו' וסלמסה מוס כפרסת פורזי טורי ושיגון כיון כסו אין וכו' בראש המלה וסמון וא' נר"מ כיון כיון כיון שייין דר"ק : סלכיש ירושלמה ה' ספרי' וחד מל' טיין במסורת מל פסוק זה והמל' הוא בל"ב אחר זה שלח סנחריב : אמרתו אך רכב

שפתים ס' דגלכיס אמרת ודיסטיהו אחרתי וחד פסוק סימן ויקרא אבינך ליהח : הלא הוא לפי המסורת ראוי להיות מל' וא' סלין זה ממנין ' חסרי' בספרה סתמם סימנם ב' ס' י' וכן תמתי' מל' בתקפת ספרים : עלה אל הארץ הואת ככל ספרים שלנו כמוב אל וישלח על המרגום ספרנס סק מל ארמא : חראיהם כואמס ק' ונחילו פוי מלכיס וישפיה כמוב במסורת מלכיס חריסם וישפיה חראיהם : שיגיהם מיימי הנליס ק' ונכל הספרים כמו שיניהם צו"ל אחר השי' וכן הוא חזרו דמלכיס נרום המסרים וכ"ל המכלל אופי בשני המקומות אהם במסורת כמוב מלכיש סניהם כתי' ישפיה סניהם כתיב טוד מלכיש כ"ל כי בשני המקומות כמוב בפנים גם מל' פויבוי והקרי והכתיב אינו אלא מל' סניהם וכ"ל המדכרי רשי' שכן היה כמוב בספרו וכ"ל מדכרו כתי' הנמר סוף ק' סקורא את המנילה טוד וכך היא בירסם כד' ורבינו ישפיה הראשון עם מל' הראש' ורזן' אינס גורמים מל' מיימי כעבי וכך היא בירסם דר"ק כתי' במלכיס וכ"ל בעל המסורת נאמר אחר וזה מלוי בנסתמום הנמרה :

אשה רעותה נקרא גדולה כמוב בגליון ספר אחר ואשה כד כאן לפניה : והמרגום סיוס לו אבל לא ראוני כן לאחד מהספרים : נקם יבוא מלא וכו' בספרים מדויקים וכן חזרו בספסוק וכוון לפשוט כן כי אין לו מן הספרים הנזכרים במסורת פרטם בהשלך : בגנה תנים רבצה כמב רשי' שם דבר הוא כמו מרכיב ספרי לינו מטין ה' א' עכ"ל ובספרים שלנו כ"ל במסין ג' לא נחמה במסורת עם מלין דלא מקפין ה' א' כסוף מיומא : ושיגו ונסו וכו' וסלמסה מוס כפרסת פורזי טורי ושיגון כיון כסו אין וכו' בראש המלה וסמון וא' נר"מ כיון כיון כיון שייין דר"ק : סלכיש ירושלמה ה' ספרי' וחד מל' טיין במסורת מל פסוק זה והמל' הוא בל"ב אחר זה שלח סנחריב : אמרתו אך רכב שפתים ס' דגלכיס אמרת ודיסטיהו אחרתי וחד פסוק סימן ויקרא אבינך ליהח : הלא הוא לפי המסורת ראוי להיות מל' וא' סלין זה ממנין ' חסרי' בספרה סתמם סימנם ב' ס' י' וכן תמתי' מל' בתקפת ספרים : עלה אל הארץ הואת ככל ספרים שלנו כמוב אל וישלח על המרגום ספרנס סק מל ארמא : חראיהם כואמס ק' ונחילו פוי מלכיס וישפיה כמוב במסורת מלכיס חריסם וישפיה חראיהם : שיגיהם מיימי הנליס ק' ונכל הספרים כמו שיניהם צו"ל אחר השי' וכן הוא חזרו דמלכיס נרום המסרים וכ"ל המכלל אופי בשני המקומות אהם במסורת כמוב מלכיש סניהם כתי' ישפיה סניהם כתיב טוד מלכיש כ"ל כי בשני המקומות כמוב בפנים גם מל' פויבוי והקרי והכתיב אינו אלא מל' סניהם וכ"ל המדכרי רשי' שכן היה כמוב בספרו וכ"ל מדכרו כתי' הנמר סוף ק' סקורא את המנילה טוד וכך היא בירסם כד' ורבינו ישפיה הראשון עם מל' הראש' ורזן' אינס גורמים מל' מיימי כעבי וכך היא בירסם דר"ק כתי' במלכיס וכ"ל בעל המסורת נאמר אחר וזה מלוי בנסתמום הנמרה :

לה

לו

ירושלים

צואתם ק סימני ק רגליהם ק

לה

לו

ישעיהו לו לו

גִּדּוּל יְהוּדִית וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר׃ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי־שָׂא
לְכֶם חֻזְקֵהוּ כִּי לֹא־יִכָּל לְהַצִּיל אֶתְכֶם׃ וְאֵל־יִבְטַח אֶתְכֶם חֻזְקֵהוּ אֱלֹהֵהוּ לֵאמֹר הַצִּיל
יִצְלַנּוּ יְהוּה לֹא תִנְתֵּן הַעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר׃ אֵל־תִּשְׁמַעוּ אֱלֹהֵי־חֻזְקֵהוּ כִּי כֹה אָמַר
הַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר עָשִׂיתִי בְרַכְּהָ וְצִיָּא אֵלַי וְאָכְלוּ אִישׁ־נַפְנֹו וְאִישׁ תִּאֲנָתוּ וְשִׁתּוּ אִישׁ מִי־כֹבֹדוֹ׃
עַרְבֵאֵי וּלְקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כַּאֲרַצְכֶם אֶרֶץ דְּגַן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְכַרְמִים׃ פְּדִי־יִסִּית
אֶתְכֶם חֻזְקֵהוּ לֵאמֹר יְהוּה יִצְלַנּוּ הַצִּילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אֲרָצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ אֲשׁוּר׃

אִיה אֱלֹהֵי חֲמַת וְאַרְפָּד אִיה אֱלֹהֵי סַפְרוּיִם וְכִי־הִצִּילוּ אֶת־שְׁמַרְוֹן מִיַּד׃
מִי בְכַל־אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת הָאֵלֹהֵ אֲשֶׁר־הִצִּילוּ אֶת־אֲרָצָם מִיַּד כִּי־יִצִּיל יְהוּה אֶת־יְרוּשָׁלַם מִיַּד׃
וַיִּתְּרִישׁוּ וְלֹא־עָנּוּ אֹתוֹ דְּבַר כִּי־מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ הָיָא לֹא־מַר לֹא תַעֲרֹהוּ׃ וַיָּבֵא אֱלֹקִים בְּיַד
חֻלְקֵהוּ אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְשִׁבְנָא הַסֶּפֶר וַיִּזְאַח בְּדֹאסָף הַמּוֹכִיר אֶל־חֻזְקֵהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיִּגְדֵהוּ
לוֹ אֶת דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה׃ * וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חֻזְקֵהוּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְּכֶם בְּשָׂק וַיָּבֵא
בֵּית יְהוּה׃

וַיִּשְׁלַח אֶת־אֱלֹקִים אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְאֹת שִׁבְנָא הַסֶּפֶר וְאֹת וְקָנָו הַכְּתוּבִים מִתְּכַסִּים בְּשָׂקִים
אֶל־יִשְׁעֵהוּ בְּדֹאמֹץ הַבַּיִת׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חֻזְקֵהוּ יִסְעָרָה וְיִסְעָרָה וְיִסְעָרָה וְיִסְעָרָה הַיּוֹם
הַזֶּה כִּי בָאוּ בָנִים עַרְמְשִׁבֵר וְכַח אֵין לְלֵדָה׃ אֵלַי יִשְׁמַע יְהוּה אֱלֹהֵהוּ אֶת דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה
אֲשֶׁר שְׁלַחוּ מֶלֶךְ־אֲשׁוּר וְאִדְנֵו לְחַרְף אֱלֹהִים חִי וְהוֹכִיחַ בְּדְבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוּה אֱלֹהֵהוּ
וְנִשְׂאֵת תְּפִלָּה בְּעַד הַשְּׂאִרִית הַנִּמְצָאָה׃ וַיָּבֵאוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ חֻזְקֵהוּ אֶל־יִשְׁעֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִשְׁעֵהוּ כֹה תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם כֹּה אָמַר יְהוּה אֶל־תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֹתִי׃ הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב אֶל־אֲרָצוֹ
וְהַפְּלִיתוּ בַּחֲרֹב בְּאֲרָצוֹ׃ וַיִּשָׁב רַב־שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אֲשׁוּר נֶלְחָם עַל־לְבָבָהּ כִּי שָׁמַע
כִּי נָסַע מִלְּכִישׁ׃ וַיִּשְׁמַע עַל־תְּרַהֲקָה מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר יִצָּא לְהִלָּחֵם אֵתָךְ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל־חֻזְקֵהוּ לֵאמֹר׃ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־חֻזְקֵהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר אֱלֹהֵי־שָׂא אֱלֹהֵהוּ
אֲשֶׁר אֵתָה בּוֹטַח בּוֹ לֹא־מַר לֹא תִנְתֵּן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר׃ הִנֵּה וְאֵתָה שְׁמַעְתָּ אֲשֶׁר
עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת לְהַחְרִימָם וְאֵתָה תִנְצַל׃ הַהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר־הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת־גִּזְוֹן וְאֶת־חֲרוֹן וְרָצַף וּבְנֵי־עֵדֶן אֲשֶׁר בְּתִלְשׁוּר׃ אִיה מֶלֶךְ־חֲמַת
וְכֹלֶךְ אַרְפָּד וְכֹלֶךְ לַעִיר סַפְרוּיִם הֵנַע וְעֵינָה׃ וַיִּקַּח חֻזְקֵהוּ אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים
וַיִּקְרָאָהוּ וַיִּגַּל בֵּית יְהוּה וַיִּפְרְשֵׁהוּ חֻזְקֵהוּ לִפְנֵי יְהוּה׃ וַיִּתְפַּלֵּל חֻזְקֵהוּ אֶל־יְהוּה לֵאמֹר׃
יְהוּה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרָבִים אֲתֵהוּ הָאֱלֹהִים לְבָדְךָ לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ
אֵתָה עָשִׂיתָ אֶת־הַיְסוּסִים וְאֵת־הָאָרֶץ׃ הֵטָה יְהוּה וְאוֹנָה וְשָׁמַע פֶּקַח יְהוּה עֵינָה וַיִּרְאָהָ
וַיִּשְׁמַע אֶת כְּלַדְּבָרֵי סַנְחַרִּיב אֲשֶׁר שְׁלַח לְחַרְף אֱלֹהִים חִי׃ אֲמַנָם יְהוּה הַחֲרִיבֵי מַלְכֵי
אֲשׁוּר אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת וְאֵת־אֲרָצָם׃

וְנָתַן אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בְּאֵשׁ כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִסִּי־מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם עֵץ וְאֲבָנִים וַיִּאֲבָרוּם׃
וְעַתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו מִיַּד וַיְרַעֵי כָל־מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ כִּי־אֵתָה יְהוּה לְבָדְךָ׃

וישלח

ישא טיין מס סנהרבי כמלכים ב' י"ח : הטה ה' אונך ושמע ה'מו ממחרץ ומקטל ספרים הטיין כסול וכמת ומקטלן כסול לכלו וביינ מ'ס
נסרצת בלק על פסוק קום נלק וסחת :

ישעיה לח לט מ

את־דבר הוה אשר דבר : הנני משיב את־צל המעלות אשר ירדה במעלות אחו בשמש
 אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות בפעלות אשר ירדה : מכתב
 לחזקתו מלך־יהודה בחלתו ויחי מחליו : אני אמרתי ברמי ימי אלכה בשערי שאול
 פקדתי יתר שנותי : אמרתי לא־אראה יה יה בארץ החיים לא־אביט אדם עוד עס־ושבי
 חלל : דורי נפע ונגלה מני באהל רעי קפדתי כארג חיי מרלה יבצעני מיום ער־לילה
 תשלימני : שויתי עד־בקר בארי כן ישבר בל־עצמותי מיום ער־לילה תשלימני : כסוס
 עגור כן אצפצף אהנה פינה דלו עיני למרום ארני עשקה־לי ערבני : מה־אדבר ואמר
 לי והוא עשה ארדה כל־שנותי על־מר נפשי : ארני עליהם יחיו ולכל־ברזן חיי רוחי
 ותחלימני והחיני : הנה שלום מר־לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כ־השלכת
 אחרי גוד כל־חטאי : כי לא שאול תודך מות יהלך לא־ישברו יורדי־בור אל־אמתך :
 חי חי הוא יודך כמני היום אב לבנים יודיע אל־אמתך : יהוה להושיעני ונגינותי ננגן בל־
 ימי חייני ערבית יהוה : ויאמר ישעיהו ישאו רב־לת תאנים וימרתו על־השחין ויחי :
 ויאמר חזקיהו מה אית כי אעלה בית יהוה : * בעת ההיא שלח מלך־ארץ

לט

בלאזן בן־בלאזן מלך־בבל ספרים ומנחה אל־חזקיהו וישמע פי חלה ויחוק : וישמח
 עליהם חזקיהו ויראם את־בית נכתה את־הכסף ואת־הזהב ואת־הבשמים ואת השמן הטוב
 ואת כל־בית כליו ואת כל־אשר נמצא באוצרותיו לא־היה דבר אשר לא־הראם חזקיהו
 בביתו ובכל־ממשלתו : ויבא ישעיהו הנביא אל־המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
 האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל : ויאמר
 מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל־אשר בביתי ראו לא־היה דבר אשר לא־הראיתים
 באוצרתי : ויאמר ישעיהו אל־חזקיהו שמע דברי־הוה צבאות : הנה ימים באים
 ונשא וכל־אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך ער־היום הוה בכל לא־יתר דבר אמר יהוה :
 ובמבנה אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל : ויאמר חזקיהו
 אל־ישעיהו טוב דברי־הוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי : *

ד

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם : דברי על־לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה
 צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל־חטאתיה : קול קורא
 במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו : בל־גיא ינשא וכל־הר ונבער
 ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה : ונגלה כבוד יהוה וראו כל־בשר יחדו כי
 פי יהוה דבר : קול אמר קרא ויאמר מה אקרא כל־הבשר חציר וכל־חסדו
 בציץ השרה : יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם : יבש חציר
 נבל ציץ ודבר אלהינו יקים לעולם : על־הר־גבה עלי־לך מבשרת ציון

לט

הרימי
 וושבי חלל ככל אמר כמינ חלל והכא כמינ חלל זל קרי צוהר פרשת נח סוף דף ס"ה : בארי הכ"ב בקמץ וכן מסומים כ' קמץ במרי ליסני
 סוימי עד נקח בארי ידי ורגלי וטיין מ"ש בעל טרונת הנשס בסוף ס"ג מספרו : דלו טיין מ"ש במיוב כ"ח : ארני עשקה (א"ס נמ"ג נכתב
 אלינא דחדניחמי דלא נקייטין כוומייהו אבל בירמיה סימן ח' כבוד וסוס וק' וסוס : דלו טיין מ"ש במיוב כ"ח : ארני עשקה (א"ס נמ"ג נכתב
 פיר' ה"א וטעם גמור הוא סברי כמסר נסרד מ"ד נמנין קל"ד ארני ולא ידעמי למס הרב המחבר לה בעיר על זה ע"כ) עשקה לו כווי ומע"פ
 סה"טן איננה חטובה אלא נקראת במארין הכה כמוהו שמרה נכסי כי סיר אני או יהיה עבר לכנסה כ"כ רד"ק כפי ונשרש לאמקוי מותן סקורמ"י
 נחסף וטיין מ"ש בתלים חזמור ס"ו : וידוע א' אסחך התרגום ורמ"ב פ"א א' זה סהני בנרי ורד"ק מהם עליהם כי בכל הספרי א' נקוד סגול וסמוך
 בעקף עם אסחך כמו הרצון והמסרה אל אמתך שנים והס אלם השנים אשר הם כמסוק כי לא סגול תודך וכפ"תי מי : מראדן נא"ף כרוב הספרים : נבל
 ונקמט עבה סרדך נלא אל"ף : באוצרתי כן הוא במק"ט ספרים מדויקים כמ"ש בפ' האוינו : בכל חטאתיה כתיב וכן פי' כל המפרשים : נבל
 אץ וז' וחנירו סכסוך נשני שמים כמו - וצ"ע יין דרשתי קרם טיין סס : גשבה בו כתיב סל כו נגוסה ועוד ארני גוד נבל חתי מרחיק כס"ד :

מסכה

הרימי בנח קולך מבשרת ירושלם הרימי אלי תירא אמרי לערי יהודה תגה אלהיכם :
 הנה אנני יהוה בחוק יבוא וירעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו : ברעה עורו
 ירעה בורעו יקבץ מלאים ובחוקו ישא עלות ינהל : מיסוד בשעלו מים
 ושמים בורת תפן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים ונבעות במאונים : מיתפן
 את דרוח יהוה ואיש עצתו יודיענו : את מי נועץ ויבנתו וילמדוהו בארח משפט וילמדוהו
 דעת ודרך תבונות יודיענו : הן גוים כמר מדלי וכשחק מאונים נחשבו הן איים כדק
 יטול : ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה : פל הגוים כאין נגדו מאפס ורחו
 נחשבו לו : ואל מי תדמוין אל ומה דמות תערכו לו : הפסל נכף חרש וצורף בורב
 ירקענו ורתקות כסף צורף : המסכן תרומה עץ לא יורקב יבחר חרש חכם יבקשלו להקין
 פסל לא יפוט : הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינותם מוסדות
 הארץ : הישב על חוג הארץ וישביה בחגבים הנוטה בולק שמים וימתחם באהל לשבת :
 הנותן רזנים לאין שפטי ארץ פתחי עשה : אף בל נטעני אף בל יזרעו אף בל שרש
 בארץ גועס וגם נשף בהם ויבשו וסערה בקש תשאם : ואל מי תדמויני
 ואשוה יאמר קדוש : שאי מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם
 בשם יקרא מרב אונים ואמין פח איש לא נעדר :

ע"כ
הפסר
דלו

למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור : הלוא
 ידעת אסלא שמעת אלהי עולם ויהוה ברא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר
 לתבונתו : נתן ליעף פח ולאין אונים עצמה ירבה : ועפני נערים ויגעו ובחורים כשול
 יבשלו : וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר בנשרים ירצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו : *

ירצו ויגעו
לא ייעפו ולא ילכו
לא ייעפו ולא ילכו

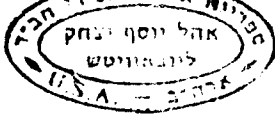
מא

החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו או יזברו יחדו למשפט נקרבתי : מי העיר
 ממורח צורק יקראוהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו בקש נדף קשתו :
 ירדפם יעבור שלום ארח ברגלו לא יבוא : מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה
 ראשון ואת אחרנים אני הווא : ראו איים ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתינו : איש
 את דעהו יעורו ולאחיו יאמר חוק : ויחוק חרש את צורף מחליק פטיש את יהולם פעם
 אמר לרבך טוב הוא ויחוקו במסמרים לא יפוט : ואתה ישראל עבדי
 יעקב אשר בחרתיך ורע אברהם אהבי : אשר החוקתיך מקצות הארץ ומציליה
 קראתיך ואמר לה עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיה : אל תירא ביעמף אני לא תשתע
 ביראני אלהיך אמצתיך את עורתיך את תמכתיך בימין צדקי : הן יבשו ויפלטו כל הנחרים
 בה יהיו כאין ויאברו אנשי ריבה : תבקשם ולא תמצאם אנשי מצודה יהיו כאין וכאפס
 אנשי מלחמתיה : כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינה האמר לה לא תירא אני עורתיך :

אל

משלה לו למד סלו רפה : מי חכן אח רוח ככל הספרים יש טפחה במלת רוח ומלת ה' היא מסוכה לשלם ואינו כסוף רוח חל ה' וכן דעת
 יוכח ומסרטים אחרים יש ויש שפי' כענין חרר ואינו על דרך השגחה : המסכן המ' רפויס והכ"ח מסוכה כמאריך מכלול : ואל מי חרפסו דף
 המ' רפה ומיין מ' כנסת כי מלא על לא מטעם וכנסת וזרח על אמה הדבר : מי ברא אלה טועים המ' רפויס אמות מלטייל סהכבול מכלו כדף
 ו' עם אומם סכחו מלרע שלם כמכנה : עצמה ירבה חטף ע"ס המסורת ר"ל קמח חסוף וחברו כוס עצמה כדוף כחום : וקוי הירד כצירי והיא
 ט"ן הפועל ויוד הכנים כעלמת ואמרה הירד המכת' וכסרה כעמלם כענינים סני יוד"ן חכל וקוי ה' סמה ירשו חרץ מלנים כל כנסת וא"ו
 ט"ן הסופל כן דעת רל"ת כמכלול משקל פוטלים וכפריס וכמילים וכן תחלמי כפריס מדוייקים ומיין עוד מ' סמילי' : ראו איים ויראו פלניו
 ספרי חס הול כמרי יוד"ן או בחלם פלמוף ומסורת ליכח למכרופי מירי : ויאתינו כפריס יסכיס וגם כרוב ספרי' כ"י ט"ף כהטף כגול וכן כמכ
 סמכל ויפי ה"א"ף כשה וזמר זה סהכבול דף קס"ג ומסרטים סוכה עם אחרים ס"א"ף כשה : אח צרף יש מי סכסנו מלא וח"ו ומיין לסמוך עליו
 סוכו א' מן ד' חס' נסמו' : החוקתיך מקצות כעסר' מ' מ' מ' קו"ף רפה וכ"כ כרנ טעמים : ואמר לה מלטייל כמדוייקים כ"י וגם כפריס יסכיס :
 כעל

מא

אל־תִּירָאֵי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נְאֻם יְהוָה וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שֹׁמֵרְךָ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חָדָשׁ כַּעַל פִּיפּוֹת תְּרוֹשׁ הָרִים וְרוֹדֵק וְגִבְעוֹת כַּפֶּזַח
 תְּשִׂים וְרוּחַ תְּשָׂאם וְסִעְרָה תִּפְּוֵץ אוֹתָם וְאַתָּה תִּגְלַל בְּיַדְּךָ בְּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 תַּחֲלִל * :

ע"כ

הַעֲנִיִּים וְהָאֲבוֹיָנִים מִבְּקָשִׁים מִיָּם וְאִין לְשׁוֹנִם בְּצִמָּא נִשְׁתַּה אֲנִי יְהוָה אֵלֶיכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לֹא אֵעֻבֶם אֲפַתַּח עַל־שְׂפֵימַי נְהַרְזוּ וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעֲיֵנוֹת אֲשִׁים מְדַבֵּר לְאִנְשֵׁי־מִים
 וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מַיִם אֲתָן בְּמַדְבַּר אֶרֶץ שְׁפֹה וְהַדֵּם וְעַץ שֶׁמֶן אֲשִׁים בְּעַרְבֵה נְרוֹשׁ
 תְּדַהַר וְתֹאשֹׁר יַחְדוֹ לְמַעַן יִרְאוּ וְיִדְעוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׂכִּילוּ יַחְדוֹ כִּי יִרְהוּדָה עֲשֶׂתָה וְאֵת
 קְרָבֵי רִיבְכֶם יֹאמֵר יְהוָה הִגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם יֹאמֵר מַלְאָךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּרָאָה : יְגִישׁוּ וְיִגִּירוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה הָרֵאשִׁנוֹת וְמָה הִנֵּה תִּצְדְּדוּ וְנִשְׁמָחָה לְבָנֵינוּ וְנִרְעָה
 אַחֲרֵיתָן אוּ הַבָּאוֹת הַשְּׂמִיעֵנוּ : הִגִּידוּ הָאֱתוּיוֹת לְאַחֹר וְנִרְעָה כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אֲהַחֲטִיבוּ
 וְתִרְעוּ וְנִשְׁתַּעֲה וְנִרְאִים יַחְדוֹ : הִדְאָתֶם מֵאִין וּפְעֻלְכֶם מֵאַפֵּעַ תוֹעֵבָה יִבְחַר בְּכֶם :

ונראה פ

וְתִרְעוּ וְנִשְׁתַּעֲה וְנִרְאִים יַחְדוֹ : הִדְאָתֶם מֵאִין וּפְעֻלְכֶם מֵאַפֵּעַ תוֹעֵבָה יִבְחַר בְּכֶם : *
 הַעֲדוּתִי מִצְפּוֹן וְיֵאת מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ יִקְרָא בְּשֵׁמִי וְיִבֹא סַנְגִּים כְּמוֹ־חֶמֶר וְיִכְמוּ יוֹצֵר יִרְמֹס־
 מִיַּט : מִי־הִגִּיד מְרֹאשׁ וְנִרְעָה וּמִלְפָּנַי וְנֹאמַר צְדִיק אֵף אִין־מְגִיד אֵף אִין־מְשֻׁמֵּעַ אֵף אִין
 שָׁמַע אֲמַרְיֶכֶם : רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֵנָּה וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׁר אֲתָן : וְאֵרָא וְאִין אִישׁ וּמֵאֵלָה
 וְאִין וְיַעֲזֵץ וְאִשְׁאֵלֶם וְיִשְׁבִּי דְבַר : הֵן כָּל־סֹאן אִפְסִי מַעֲשִׂיהֶם רוּחַ וְתַהוֹ נִסְבִּיהֶם : *

מב

הֵן עֲבָדֵי אֲתִמְדְּבוּ בְּחִירֵי רִצְתָה נִפְשֵׁי נַתַּתִּי רוּחִי עָלֶיךָ מִשְׁפַּט לְגוֹיִם יוֹצִיא : *
 לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא־יִשְׁמָע בְּחִיץ קוֹלוֹ : קִנְיָה רִצְוִן לֹא יִשְׁבֹּר וּפְשֻׁתָה כְּהָה לֹא יִכְבְּהָ
 לְאֻמַּת יוֹצִיא מִשְׁפַּט : לֹא יִכְהָה וְלֹא יִרוּץ עַד־יִשְׂוִים בְּאַרְץ מִשְׁפַּט וְלְתוֹרַתוֹ אִיִּם יִחַלּוּ : *

המשרה כראשית

כְּהֹרֵאמֵר הָאֵל וְיִהְיֶה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיָּהֶם רִקַּע הָאָרֶץ וְצֹאצְאֵיהֶם נִשְׁמָחָה
 לַעַם עָלֶיהָ וְרוּחַ לְחַלְכִּים בָּהּ : אֲנִי יְהוָה קְרֵאתִיךָ בְּצַדֵּק וְאַחֻק בִּירֵךְ וְאַצְרֵךְ וְאַתְנֶךָ לְבְרִית
 עִם לְאוֹר גּוֹיִם : לִפְקַח עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִפְסָגֵר אֲסִיר מִבֵּית כְּלֹא יִשְׁבִי חֹשֶׁךְ : אֲנִי
 יְהוָה הוּא שְׂמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לְאֵדֵאתָן וְתִהְלֵתִי לְפָסִילִים : הָרֵאשִׁנוֹת הִנְהַבְּאוּ וְחֲדָשׁוֹת

אֲנִי מְגִיד בְּמִרְם תִּצְמַחְנָה אֲשִׁמְעֶה אֲתֶכֶם : שִׁירֵי לַיהוָה שִׁיר חֹדֶשׁ תִּהְלָרוּ
 מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמֵלֹאוֹ אִיִּם וְיִשְׁבִּיהֶם : יִשְׂאוּ מְדַבֵּר וְעֲרִיֹו חֲצִירִים תִּשְׁבֵּן קֶדֶר יִרְנֹו
 יִשְׁבִּי סֹלַע מְרֹאשׁ הָרִים יִצְחוּ : יִשְׂמְחוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְתִהְלֵתוּ בְּאִיִּם יִגִּירוּ : יְהוָה בְּגִבּוֹר
 יִצֵּא כְּאִישׁ מִלַּחְמוֹת יַעִיר קִנְיָה יִרְעֶה אֲהַיְצִיחַ עַל־אֵיבוֹ יִתְגַּבֵּר : הַחֲשִׁיתִי

מֵעוֹלָם אַחֲרֵישׁ אֲתֵאֲפֵק בְּיֹלְדָה אֲפַעֲהָ אֲשִׁם וְאִשְׁאֵף יַחַד : אַחֲרֵיב הָרִים וְגִבְעוֹת
 וְכָל־עֵשְׂכֶם אֲבִישׁ וְשִׁמְתִי נְהַרְזוּר לְאִיִּם וְאַנְגָּמִים אֲבִישׁ : וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּרִדְךָ לֹא
 יִדְעוּ בְּנִתְיֹבוֹת לֹא־יִדְעוּ אֲדָרְיֶכֶם אֲשִׁים מִחֹשֶׁךְ לְפָנֵיהֶם לְאוֹר וּמַעַקְשִׁים לְמִישׁוֹר אֱלֹהֵי
 הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם וְלֹא עֹבְתִים : נִסְגְּוּ אַחֲרַי יִבְשׁוּ בִשֶׁת הַבְּטָחִים בְּפִסֵּל הָאֲמָרִים לְמַסְכָּה
 אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ :

החרשים

בעל פיות פ"א שניה רכיה כמססה וכן וחרב מפייה נידם דמילים : נשחר דנס הקי' למפרת המלך מכלול שקל 2 על : קרבן רובכם נמכת
 ספרים בק"ף בלא מחרף וח"מ קריאתו נקמן רחב כי מססט המיכה נשוא כע שהוא כווי מהדגים מלח ספרים אינה מקבלת דנס והטיליו מחת הק' ופ'
 מסמסטה נכמה כ"כ רד"ק נכירוש וכסרטים וגם החכס' ג' עזרא כמכ שהוא כווי מהדגין הכנר הדגוש ע"מ ברבן א"ת ה' ע"כ"ל' ולא יתכן להיות כווי
 אהקל נשקל חרבו מהר (ירמיה ב') כי שרס קרב מנכין הקל הוא עומד וזה יואל : ונשתעה מלגיל הטעם כמ"י : ונדאס ונדאס ק' וישיבו דבר
 נמרוויקי מל' י"ד וכן נכנס וישיבו ב' חד' תכ' מל' ו'ה' א'ת' המל' ש"יין נה' ג' סר' דבר' : ואחוק נ"ירי וס"י נ"סו נכנרו רד"ק כפי ומלגיל ד"סס :
 ראת

מב

החרשים שמעו והעורים הביטו לראות : מי עור בני אסעבדי וחרש כמלאכי אשלה מן
ראות ק עור כמשלם ועור כעבד יהוה : ראית רבות ולא תשמר פקח אונים ולא ישמע : יהוה
ע"כ חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : * והוא עסבנו ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי
כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משפה ואידאמר השב : מי בכם יאזין זאת יקשיב
למספה ק וישמע לאחור : מי נתן למשופה יעלב וישראל לבזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבנו
בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו : וישפך עליו חמה אפו ועונו מלחמה ותלהטו טסביב
ולא ידע ותבערבו ולא ישים על לב : * ועתה כהיאמר יהוה נראה יעלב
ויצרה ישראל אלתירא כי גאלתיך קראתי בשמה ליהאיה : כיתעבר בפנים אתך אני
ובגהרות לא ישטפה כיתלך כמראש לא תפוח ולהבה לא תבערבה : כי אני יהוה
אלהיך קדוש ישראל מושיעה נתתי כפרה מצרים כוש וסבא תחתיה : מאשר
יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשך : אלתירא כי
אתה אני מפורח אביא ורעה וממערב אקבצך : אמר לצפון תני ולתימן אל-תכלאי
הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ : כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתו יצרתיו אה
עשיתיו : הוציא עסעור ועינים יש וחרשים ואונים למו : כל-הרגוים נקבצו יחדו
ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמעו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת
אתם עדי נאסיהוה ועברי אשר בחרתי למען תרעו ותאמינו לי ותבינו בראני הוא לפני לא
נצר אל ואחרי לא יהיה : אנכי אנכי יהוה ואין מפלעדי מושיע : אנכי הגדתי והושעתי
והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאסיהוה ואני : גס-מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל
וכי ישבנה : כהיאמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בכלה
והוררתי

מג

מג

ראית ראוב ק : פקח נקמט ספרים פקוח מלא וא' : ויאוריד הא' לק כסוף לכדו : השב הסי' כסמח ונמסרת כ' ח' סוף כסוף ו' ריש
סוף השב אל חזרה (יחזקאל כ"א) : יקשיב נקמט ספרים חסר ו' רובן כנסר עליו לית חסר : למשופה למספה ק' עיניו מ' רש' במילים
מומור' מ' של מלמ ביקרופיך : הלא ה' מלא וא' בספרים מדויקים וכן ראוי ע"פ הכסופה סוף ו' ז' חסרים כסופה וסימניהן כסיון ' :
ולא אבן כ' כנוקין טבה ארמו מינוק ואמר הלא ה' זו חסאכו טו לא חכו וגו' וכמו כפל יפה מראה כפ' דסוריות דלפי גרשם הנקוין גרשים לה
חבו י' להסמט ס' או הימה כחכמה וכו' ואף על גב דבידורטלמי דהפס' גרסינן ולא חבו אולי המעמיק לא דק וחשב למקן ולא חבו כלסון הסמט טד
כאן לשונו . וכל מה שכתב בזה כ"ל דוחק דכס' אגדות הנמרה גרס ולא כולו והכי חופת נמדרש חובה רמני ריש' אל' פ' כ' נ' א' ח' ו' הכי
גרסינן בזוהר סוף פ' חיי טרה וס' כדרש יפה מהו חטאנו למדברים בעדס ומחו ולא חבו לכספרים וחיזו חבו כריכים למה שנחנק היפה מראה
וכמוסמט פ' כ' דסוריות כעבה ארמו מינוק ואמר ה' זו חסאכו לו ע"כ ולא סיים סיפיה דקרא : בשסך חין כתי' גטיה : אקבצך הכ' q
בגש : שלחתי בכלה כמדרש שומר טוב על מומר טל בהרוט ככל' : כלאומה טעה ככנסו מלאכי השרת לפני הכ' וכו' טד רדו מלכיו וסאו המסאוי
טליהס מיד ירדו מלאכי השרת ונסלו המסאוי מעליהם ולא מלאכי השרת כלכד לא הכ' כ' כניכול כסא כעמאר למעכס טולחתי ככלה וכמדרש
רמני סוף פרט אמור ראיתי והנה מנורט זכ וגולה על ראשה מרין אמורתיין חד אמר גולה . וחד אמר גאולה . מ' ד גולה טולה לככל וכלמה טבינה
כניכול עמהס כדמחזן למעכס טולחתי ככלה . ומ' ד גאולה טמאר גאליכו ה' כגאומה טמו . והכי גרסינן טולחתי כספרי סוף פרט טסטי ופרשת
כעלמך וכמילמל דהשרס פ' י' ד כספרי השירים רכס כפסוק חמי מלכנון כלה וכמדרש טסיקמא הונא בילקוט זכריה רמז פק' ט' ויספיה רמז ט' .
ומדרש חובה כסוף כמורים טחון כסאו הולא כסידוך ערך כריח אף על פי טמינו כן כמדרש חמש מלכות רכסא וגס כשרך טלח כמב הפירודן כסס
מעל חובה טולחתי ככלה כביב וכן הוא כמדרש ויושע כסוף מביאמו ומשעמו . גס מהכס אכן עזרא פירשו כאלו הוא קורא הסי' נקבין טפמים
מבנין כועל שלחתי . וכן מלאמי כדסוט יסן וכנסחה כ"ו והכס חכרנביל פירשו כמחילה כחירק ואחר כך כמב ויש קוראים ארמו כסורק וכראה
סח' לן כיו קוראים כמו טמארנו גלו לככל וכו' עכ"ל . ובידורטלמי פ' ק' דמעמית גלו לככל וגלמ טבינה עמהס חמי טעמל למעכס מולחתי כולש
וכמב כמל יפה מראה כראה דמסורת כידס דטולחתי גרסינן אף על פי טמינו כן כספרינו וכפרק כבי הפיר וכסמח רכס פ' ט' ופ' כ"ב לל גרסינן
אלל טלחמי וכו' טד כאן לשונו ע"ס . וד' ק' עמה מהכס אכן עזרא וכסוף כדרינו כמב ואני מקובל כיו קריאמו שלחתי כחירק הסי' מבנין טפל
כדגוס וכן מלאמי ככל כספרים המדויקים אשר ראיתי וכן כראה מהכרנוס אלל לפי מה טעמל כדברי רבומינון ז' ל ידמה טסס היו קוראים טלחמי
נקבין טפמים הסי' טמארנו כל מקוס טגלו כבינה עמהס גלו לככל טבינה עמהס טמאר למעכס טלחתי ככלה ע"כ דכריו . ולכי אמר לי
דיגרסמ כל המדרשים טלחתי כחירק כמו שחירק כמו שחירק וכן הוא כמדרש ריש כוזהר ריש כרסמ ואלה שמוט וכמדרש רכס פ' ז' ובגמיה רבתי טיליה
אל' פ' כ' נ' א' ח' ו' הכי קרמחה וילמדנו פרטמ כהר סיני אלל טמארנו שלחתי דרך דרס על דרך אל מקרי . ויש חס למקרי ולסאורט דמחיין למקרי טלחתי
נקבין הסי' וכן כמב ע"ר מקמי דלחקט כפירוש טערי אורה טבר ראשון ע"ן המחרת גלו לככל טבינה עמהס טמאר למעכס טלחתי ככלה אל
מקרי טלחמי אלל טולחמי . וכן יוסד הפייט כהושעט קהלות כפירוש טערי אורה טבר ראשון ע"ן המחרת גלו לככל טבינה עמהס טמאר למעכס טלחתי ככלה אל
!!ישל כמו שדרשו כוזהר פרטמ אחרי מות דף ט' ט על כסוף כדרינו ונשעט הוא (וכריה ט) וכן דרשו כמדרש כפוחות כדיון ונשעט הוא אמר ר' אבנה
כניכול טלך וטלנו היא הגאולה כמטי גלכה ליטושמה לנו אמר ר' חמך ר' חמך ויושע ה' כיוס הווא ויושע ט' כמיי כניכול וכו' כמ' כפרטמ כעלח על

ישעיה מן מר

והורדתי בריחים כלם וכשורים באניות רתתם: אני יהוה קרושכם בורא ישראל מלככם:

כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עינים נתיבה: המוציא רכב וסוס חיל ועוזה יחדו ישכבו בלי יקומו העכו כפשתה כבו: אל תזכרו ראשונות וקרמניות אל תתבוננו: הנני עשה חרשה עתה תצמח הלוא תרעה אף אשים במדבר מים נהרות בישמון נהרות: תכברני חית השרה תנים וננות יענה כירנתתי במדבר מים נהרות בישמון להשקות עמי בחירי: *

עסו וצרת לי תהלתי יספרו: ולא אתי קראת יעקב פריגעת בי ישראל: לא הביאת לי שם עלתיך ויבחיך לא נברתני לא העבדתיך במנחה ולא הונעתך בלבונה: לא

קנית לי בכסף קנה וחלב ויבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הונעתני בעונתיך:

אנכי אנכי הוא כחה פשעיה למעני וחטאתיך לא אפר: הוכרתי נשפטת יחד ספר אתה

למען תצדק: אביך הראשון חטא ומליצוך פשעי בי: ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם

יעקב וישראל לגדופים: * ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו:

בה אמר יהוה עשה ויצרך מבטן יעורר אלתירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: פי אצק

מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעה וברכתי על צאצאיה: וצמחו בבין

חציר כערבים על יבלי מים: זה ואמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו

ליהוה ובשם ישראל יבנה: בה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות

אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי

עסעולם ואותיות ואשר תבאנה יגידו למו: אל תתפחדו ואל תרתו הלוא מאז השמעתיך

והגדתי ואתם ערי היש אלוה מבלעדי ואין ציר בלדיעתי: יצריפסל כלם תהו וחמויהם

בלוייעלו ועיריהם רמה בלירא ובלדיעו למען יבשו: מי יצר אל ופסל נסך בבלתי

הועיל: הן בלחבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו ויפחדו יבשו יחד:

חרש ברזל מעצר ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו ברויע כחו גסרעב ואין כח לא

שתה מים ויעף: חרש עצים נטה קו יתארהו בשרר יעשהו במקצעות ובמחונה יתארהו

ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: לכתתלו ארזים ויקח תרזה ואלון

ויאמץ לו בעצמיער נטע ארז ונשם יגדל: והיה לאדם לבער ויקח מהם

ויוחם

הבטרת ויקרא

מר

נקוד על המה

נון זעירא

מר

ישוע וכן דרשו בשמות רבה פ' ב' על פסוק וירא כי אין מים וישתחוו וכו' ובספוק כי קרונה ישועתי לנח ולדומה לזה יוסד הפייט כסודות המה
והוצאתי אהבם נקוב והוצאתי אהבם וכו' לי דכתי סירוסא אמר הק"ט שומר והוצאתי אהבם מפתח סבלא מרדים נקוב והוצאתי לשון אחר
נקוב בשמות כלומר אל מקרי והוצאתי אהבם מלח והוצאתי אהבם כי יש חם למקרא ולמסורת גם כן כביכול היה עמדם נזרה ור"ל כמו שקיימת
אומה הסגולה כן הושתכל אל כסוק אבי אלהים אשר הוצאתי אהבם אינה הנטה שבשם שומר כתי ואלו וכיוצא בזה אמרו בשליחי מעמד
קטן מנין לנבל שמשך בראש סמארי מחר דרכים ואשכר ראש ושכונן כמלך בגדוד באשר מבליס: וכו' (איוונ כ"ט) קרי ביה ונח"ל ר"ל נחירק הירוד
כמו שכתב על טימוני יוסף ס"ס וכו"ס המוס' סוף מילת האשף ושיין מה שמכונן במילים מוזמר פ"ה כשיעמל דשמיא ולקמן על והורדתי בריחים:
והורדתי בריחים מדרש אביס רבתי סחוריס טחון נסאו את מוצא שלם היה ריחים בגבל ובשפלה כנכונדנאכר הטעין ריחים והורדון לנבל סה"ד
והורדתי בריחים כלם ברחים כתיב ע"כ ונכל ספרים שלנו בריחים מלא דמלא ויראה לי שאין המדרש חולק על הספרים דא"כ דלא אשכחן כבוליה
קריא ליטנא דרחים כי אם חסר יוד קדים לחי"ת מ"מ מנין למימר דקרי ביה ריחים כדרי רי"ס וכו' דנח"ד נח"ס א"כ למק"ר ולמסור"כ מ"ס למעלה:
דרך ביששון בספרי מדוייקי"כ מלא יוד קדמאה וחסר יוד מניינא ומלא ו"או: נהרות ביששון כ"כ במדוייקי" מלא מרי ויד"ן וחסר ו"ו: לא
הביאת מלא יוד ו"אף ושיין מ"ס כ"י ל"ן והמכלול הכנור ס"ס: לא כבדתני כנ"ל לשון כנור: וצמחו בבין חציר י"מ וימרנון ליקיאל ריכטין
ומבקיין לנלכבי עשב כאלון דמלח שרסויה על נגדין דמיין: וכדמויה לי סהוא היה קורא בבין כ"ף וכו' מ"אין דכרי ה"א כ"ב סכ"ב וצמחו רוחי
וכרכמי כמו חציר ורינים אמרו על האשפים וכן וצמחו כאלו הם ושינים כיון החציר והשינים שיפרו וייכחו וכו': אמל כספרים שלני כנ"ל וכן כ"ב
ר"ק וכן פירש רש"י ז"ל: ויערכה לי בתקפת ספרים השיין נפתח ובספרים מדוייקים בשוא וכו' כספרים וכו' ובמכלול דף מ"ה: ועדיהם המה חב
מן ד' נקודות כנ"ל וסימן נפתח במדבר סני נמ"ג: יצר אל מלרע שלם כמנהג מכלול דף ו': מעצר גדוים פתיס השיין כחטף קמן ולא
סמכין עליה דכלוה ספרי אחרוני כחטף פתח ככרניה לירמיה סימן י': ויעף כמקפת ספרים כיוני יד וגם נדפוס יסן כחוב ויעף כשיי ויד"ן
ואין כן כסאר הספרים: ויתארהו בשרר ה"א כ"ב בשוא יפתח ובמחונה יתארהו ה"א כ"ב כחטף קמן ר"ק כפירוש ומכלול דף כ"ב וש"ס וכן כספר
יסן כחוב כנילון וס' א"א וכן אחר כתיבת יד שנים כחטף פתח ואין לחוש עליו וכבר דכינו ויכ"ב כ"ה רקמיה ובמחונה יתארהו ל"מ דכתיב קמון
נטע מלרע שלם כמנהג מכלול דף ו': ארן כ"ן זעירא והיא חד מ"ג כונ"ן ארטיין זעירין על פי הסוד"מ ויש קורין ארז כ"ן וטוטיין
כימק

ישעיה מה טו ז

אֲנִי עֲשִׂיתִי אֶרֶץ וְאִם עָלֶיהָ בִּרְאִיתִי אֲנִי יְרֵי נְמוֹ שָׁמַיִם וְכָל־צִבְאוֹת צִוִּיתִי : אֲנִי הַעֲוִרְתִּיהוּ
 בְּצַדֶּק וּבְלִדְרֻכָיו אִשֵּׁר הוּא יִבְנֶנּוּ עִירֵי וּגְלוֹתַי יִשְׁלַח לֹא בְמַחִיר וְלֹא בַשְּׂחָד אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת : כֹּה אָמַר יְהוָה יִגַּע מְצָרִים וְסָחַר כֹּוֶשׁ וּסְבָאִים אֲנִשֵּׁי מִדֶּרֶךְ עֲלֶיךָ
 יַעֲבְרוּ וְלֶךְ יִהְיוּ אַחֲרֶיךָ יִלְכוּ בְּנֹקֶם יַעֲבְרוּ וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוּ אֵלֶיךָ יִתְפַּלְלוּ אַךְ בְּךָ אֵל וְאִין עוֹד
 אִפְסֵי אֱלֹהִים : אֲכַן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ : בּוֹשֵׁי וְנִסְתַּכְלַמְו כְּלָם יַחְדוּ
 הִלְכּוּ בְכַלְפָּה חֲרָשֵׁי צִירִים : יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּיהוָה תִּשְׁעַת עוֹלָמִים לֹא־תִכְלַמְו
 עַד־עוֹלָמֵי עַד : כִּי כֹה אָמַר־יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים יֵצֵר הַיָּרֵךְ
 וְעֹשֶׂה הוּא כּוֹנֵנָה לֹא־תִהְיֶה בִּרְאָה לְשַׁבַּת יֵצֵרָה אֲנִי יְהוָה וְאִין עוֹד : לֹא בִּסְתֵר דִּבְרַתִּי
 בְּמִקּוֹם אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא אָמַרְתִּי לְזֹרַע יַעֲקֹב תִּהְיֶה בְקִשְׁוֹנִי אֲנִי יְהוָה דְּבַר צֶדֶק מְגִיד מִישָׁרִים :
 הִקְבְּצוּ וּבֹאוּ הַתְּנַשְׁו יַחְדוּ פְלִישֵׁי הַגּוֹיִם לֹא יִדְעוּ הַנְּשָׂאִים אַתְּעֵץ פְּסֵלִם וּמִתְפַּלְלוֹס אֵל־אֵל
 לֹא יוֹשִׁיעַ : הַגִּידוּ וְהַנְּשִׁו אִף יוֹעֲצֵי יַחְדוּ מִי הַשְּׁמִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם מֵאִן הַגִּידָה הַלּוּזָה אֲנִי
 יְהוָה וְאִין עוֹד אֱלֹהִים מִפְּלַעֲדֵי אֵל־צִירִיק וּמוֹשִׁיעַ אִין וְזֹלַתִּי : פְּנִי־אֵלֵי וְהוֹשִׁיעֵי כָל־אִפְסֵי־
 אֶרֶץ כִּי אֲנִי־אֵל וְאִין עוֹד : כִּי נִשְׁפַּעְתִּי יֵצֵא מִפִּי צְדָקָה דְּבַר וְלֹא יִשׁוּב פִּי־לִי תִכְרַע כָּל־
 בְּרֵךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לְשׁוֹן : אַךְ בִּיהוָה לִי אָמַר צְדָקוֹת וְעוֹ עֲדוּ וּבֹאוּ וּכְשׁו כָּל הַנְּחָרִים כּוֹ :
 בִּיהוָה יִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְלוּ כָל־זֹרַע יִשְׂרָאֵל : * כִּרַּע בַּל קָרַם נָבו הֵי עֲצִיבֵיהֶם לַחִיה וּלְפָהֵמָה
 נִשְׂאֲתוּכֶם עֲמוּסוֹת מִשָּׂא לַעֲיָפָה : קָרְסוּ כִרְעוּ יַחְדוּ לֹא יִכְלוּ מִלֵּט מִשָּׂא וּנְפִשָׁם בְּשִׁנֵּי
 הַלֶּכֶה : שְׁמַעוּ אֵלֵי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל־שְׂאֵרֵיט בֵּית יִשְׂרָאֵל הַעֲמִסִים מְגִיד־בְּטָן
 הַנְּשָׂאִים מְנִירְחָם : וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אִסְבֵּל אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשָׂא וְאֲנִי
 אִסְבֵּל וְאִמְלֵט : לְמִי תִדְמִינִי וְתִשׁוּו וְתִמְשַׁלְוּנִי וְנִדְמָה : הַזֹּלִים זָהֵב מִפִּים
 וְכֹסֶף בְּקִנְיָה יִשְׁקֻלוּ יִשְׁכְּרוּ צוֹרֵף וְיַעֲשֶׂהוּ אֵל יִסְגְּרוּ אִף־יִשְׁתַּחֲוּוּ : יִשְׂאָהוּ עֲלִיכֶתָף יִסְבְּלוּהוּ
 וְיִנְחִיחוּ תַחְתּוּ וְיַעֲמְדוּ מִפְּקִימוּ לֹא יִמִּישׁ אִף־יִצְעַק אֵלֵי וְלֹא יַעֲנֶה מִצִּרְתּוֹ לֹא יוֹשִׁיעֵנִי :
 זְכַרוּזֹאת וְהַתְּאֲשֶׁשׁוּ הַשִּׁיבוּ פִּישְׁעִים עַל־לֵב : זְכַרוּ רֵאשִׁנוֹת מַעֲלוֹם כִּי
 אֲנִי אֵל וְאִין עוֹד אֱלֹהִים וְאִפְסֵי כְמוֹנִי : מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֵׁר לֹא־נַעֲשׂו
 אָמַר עֲצַתִּי תִקִּים וְכָל־חֲפְצֵי אַעֲשֶׂה : קְרָא מְפֹרָח עֵיט מֵאֶרֶץ מִרְחַק אִישׁ עֲצָתּוֹ אִף־דִּבְרַתִּי
 אִף־אֲבִיאָנָה יִצְרֵתִי אִף אַעֲשֶׂנָה : * שְׁמַעוּ אֵלֵי אֲבִירֵי לֵב הַרְחֻקִים
 מִצְדָּקָה : קִרְבַּתִּי צְדָקַתִּי לֹא תִרְחַק וְתִשׁוּיַתִּי לֹא תֵאָחֵר וְנִתְתִי כְצִיּוֹן תִּשְׁעִיה לְיִשְׂרָאֵל
 הַפְּאֲרַתִּי : רְדוּ וּשְׁבוּ עַל־עַפְרָה בְּתִילַת בְּתִילַת שְׁבִי־לְאֶרֶץ אִין־כֶּסֶף בְּרִית־כְּשָׂדִים כִּי לֹא
 תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ־לְךָ רֶכֶה וְעַנְיָה : קָחִי רַחִים וּתְחַנִּי קַח־גִּלִי צַמְתְּךָ חֲשִׁפִי־שֶׁבֶל גְּלִי־שׁוֹק
 עֲכָרִי נְהַרּוֹת : תַּגְּלֵ עֲרוֹתְךָ גִּסְתִּירָאָה חֲרַפְתְּךָ נָקַם אִתְּךָ וְלֹא אֲפַנֵּעַ אִדָּם :

מו

עצתי

מו

מו

מו

נאלנו

וסתור כוש ברוב הספרים ה'א'ו' במהר"ק וס' מ'ך' בשוא לברו ובמק' ספרים בשוא וספח כמנהגם בספר מקומות כיוצא בזה אמנם כפי הכלל
 סתור ר"ק כל ושלח לי ע'א' ח'ז'ס' השוא כח ולא יקרא כמו שוא וספח וכבר הארכתי בענין זה בסוכות ס' : ומליך ושחחו נ'א'ו : אליך
 והמללו כלל ונ'א' : בקשוני בספר אחד כ'א'ונס' נדכום יסן הנ'א' כחירק וסין לנו לזו' מספרים אחרים סכ'א' : נפסח וסין' ק' נדגס : כל בךך
 צס'א' כ'א' הנ'א' וסר'א'ס' נצ'ירו' וספרים אחרים סכ'א' נצ'ירו' וסר'א'ס' כסגול ור'ק' כסר'א'ס' כזכ' ששוא כסס' כקולות : ערו' יבוא ויבשו י'ד'
 דכנירין יבואו וקריין יבואו וסמיכס כסס' כמ' כ' ס'ק' כרסס' סמיני וסין עוד מ'ס' כיוצא'ל ס' כ'כ' : קרסו כרעו סכ'א'ס' כמק'א' ספרים :
 למי תדמוני ה'א'ו' רפויס כמ'ס' כרסס' כ'י' מנכ' על ל' חתעב וסין טול' כרסס' וסר'ס' על אס' חדבר : וחמשלוני כספרים מלוייקים חס'
 יול' כמ' סין' ומל' וס' כמ' ל' מ'ר' : איש עצמו סכ'א' ק' : לא חוספני יקראו לך רכ'ה מלרע ככסס' אסר וכן ל' חוספני יקראו לך כמ'ר'
 דנכסוד וסס' סניס מלרע על ס' כמס'ר' ונכ'א' סכ'ר' סכ'א'ס' ככ' כספין ונכ'א'ן רל'א'ס'ן מלמ'ני וסכ'ני מלרע ויס' ספרים כספין וסס' כמכ'ני כסח'ל'
 הול' כמסס'ס' מר'ק' כמ'רוס' ומכלול ד'ק' ק' ונכ'א'ס' וכן מלמ'ני כספרים מלוייקים : וסח'ני קסח' סכ'ר' כנלגל כספרי ססר' : חספני כסין'
 סכ'א'ס' מננין כסח'ף הלכ'ן וס'ר'א'ס' כסגול' : נקס' אקח רל'ק' כסקל' אסס'ל' כנילו' טס' סוקפין קמוזין וכן וס'ר'ק' אקח (מלכ'ס' א' יל') ורנ' כסל'ס'
 כמ'

כבדה: כי חרבתיך ושמתך וארץ הרסהך כי עתה תצרי מיושב רחוקי מבליעד: עוד ואמרו באזנך בני שגליך צרתי המקום גשהלי ואשבה: ואמרת בלבבך מי אלה לי את אלה ואני שנולה וגלמודה גלה ויסורה ואלה מי גדל הן אני נשאתתי לבדי אלה איפה הם:

כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ירי ואל עמים ארים נפי והביאו בניך בחצן ובנתוף על כתף תנשאנה: והיו מלכים אמנה ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וירעת כיראני יהוה אשר לא יבשו קוי: היקח מנבור מלקוח ואסשבי צדוק ימלט: כי כה ואמר יהוה גסשבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע: והאכלתי את מיניך את בשרם וכעסים דמם ישכרו ורעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:

כז ואמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי או מי מנשוי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם: מרוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ירי מפרות ואס איך כי כח להציל הן בנערתי אחריב ים אשים נחרת מרר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם:

כח אדני יהוה נתן לי לשון למורים לדעת לעות אתייעה דבר יעיר ובפקר בפקר יעיר לי און לשמע בלמורים: אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: גוי נתתי למבים ולחוי למרטים פני לא הסתרתני מבלמות ורק: ואדני יהוה יעור לי על כן לא נבלמתי על כן שפתי פני כחלמש וארע כירלא אבוש: קרוב מצדיקי מיריב אתי נעמדה יחר מיבעל משפטו יגש אלי: הן אדני יהוה יעור לי מידהי ירשעני הן פלם בבגר יבלו עש ואבלם: מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר ו הלך חשכים ואין ננה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: הן בלכם קדחי אש מאורי ויקורת לכו באור אשכם ובויקות בערתם מירי היתה ואת לכם למעצבה תשכבו:

כט שמעני אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צעור חצבתם ואל מקבת בור נפרתם: הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתי וישם מדרבה פערן וערכתה כגדיהוה ששון ושמחה ימצא בה תנחה וקול זמרה: * הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטו לאור עמים ארגיע: קרוב צדקי יצא ישעו ורעו עמים ישפטו אלי אים יקו ואל רועי יחלון: שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת בישמים בעשן נמלחו והארץ בבגר תכלה וישביה כמו כן ימותו וישעתי לעולם תדוה וצדקתי לא תחת:

שמעו

הרפתך כספיהם מלויקים חסר יו"ר בגר ר"ס וכן מסור גלגו לנת וחסר: אלה אופה הם כ"א כ"י ככמ כדלו פ"א ואלס ט"כ ולס סמכין טלס אילי: * צמורה יחד הסתם בנזין וכ"כ כסל מקבה אהרסם וסי"ד נדגס: אשכם כ"א לך כסנול וס"ו רס"ו רס"ק: תחוללכם ים כספיהם סה"ל טד כספה וכרוב הסדוייקים כסנול וכן ככד רד"ק בשורם חול: ואברכהו ה"למו כסמה: וארבהו ה"למו כסול כסול וסניס סמיד כספוס סכר כי סול"ו"ן סס, לבינור ולס להיפוד וס"ו"ן סלס כסרסס מולדוס יסחג טל כסרסס מכל ואכרססו: ולאוסי ה"למו טס דגם כמ"ס כן ככד רד"ק וסס כסמ"ל ל"א ומלס וכסדרס סלס רס"י א"ת רס"י טד ל"א וז כסננה טד סקלסס חמי כסמקר ולאוסי חלי סלוניכו ולסמי כסבי ככס גרסניסן ככקוס מ' סקולי וכסיר ססיריס קסס מנסוחל וכסדרס רכס מ' כסל מ' י"ב וסיר ססיריס רכס כסמק דודי לי וכססוק כליסס ורליסס זכס' אסס סיס יוכסי וכן סכילו רס"י כסיר ססיריס: ורליסס כתי כוקר כרסס וסמסן דף רס"ג וריקלכטי כרסס כ"א ולסמי חלי סלוניכו חל כקרי ללומי חלל ללסי דלס וז סק"ס מנסכס לכסנס ישראל טד כקרסס חמו וכו' חבל כסרסס ככס"ס ריס כרסס סמיכי כסוב חין חמו טל ישראל סכסמקי ולסמי חלי סלוניכו ט"כ ומו לל וקל"ר גופיס סוף כרסס סקולי סובל חסמר וז וליכ"ל וללמי כתיב וק"ץ כסיר ססיריס רכס פ"ל ססוק כודי לי וסני לו כדרסס וללומי חלל חלסן וללס חלסס ילמז וככר ככככו כס' כ"ל כסמקומז רכיס כסקדס חלג"ל טל כססורס וכססורס כקיסנין:

דעו

נ

נא

ע"כ

נא

ישעיה נא נב

שמעו אלי ידעי צדק עב תורתו בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם
אל תחתו: כי כבדך יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישעתי לדור
דורים: עורי עורי לבשיעו ורנע יהוה עורי בימי קדם דורות עולמים הוא
אתהיא המחצבת רבב מחוללת תנון: היא אתהיא המחברתים מי תהום רבה השמה
מעמקרים הרך לעבר גאולים:

יפריי יהוה ישובו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישגון נסו יגון
ואנחה: אנכי אנכי הוא מנחמכם מיאת ותיראי מאנש ימות ומבן אדם
חציר ינתן: ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסר ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת
המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק: מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת
ולא יחסר לחמו: ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: ואשם
דברי בפיך ובצל יד בפיתחך לנטע שמים וליסר ארץ ולאמר לציון צמיאתה:

התעוררי התעוררי קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה אתכבוס חמתו אתקבעת
פוס התרעלה שתית מצות: איך מנהל לה מכלבנים ילדה ואין מחויק בידה מכלבנים
גולה: שתים הנה קראתך מי יגיד לך השר והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: בנגד
עלפו שכבו בראש כל חיצות כתוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך: לכן שמעו
נא זאת עניה ושכרת ולא מינין: כה אמר ארניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה
לקחתי מידך אתכבוס התרעלה אתקבעת פוס חמתי לא תוספי לשותתה עוד: ושמתיך ביד
מוניך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי בארץ גוד וכחויץ לעברים: *

עורי עורי לבשי עורך ציון לבשי ובגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש כי לא יוסף
יבאך עוד ערל וטמא: התעברי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחו מוסרי צוארך שבינו החפחתי
בית ציון: ביכה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו: כי כה אמר
ארני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: ועתה מה דליפה

נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהלילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ: לכן משלוי
ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כיראני יהוה המרבר הנני:
מהנאו עליהרים

רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: קול
צפיק נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: פצחו רננו יחדו חרבות
ירושלים ביינחם יהוה עמו נאל ירושלים: חשה יהוה את ירוע קרשו לעיני כל ייגוים
וראו כל אפסי ארץ את ישעתי אלהינו: סירו סירו צאו משם טמא ליתגעו צאו מתוכה
הברו נשאי בלי יהוה: כי לא בחפזון תצאו ובמניסה לא תלכו כי הלקד לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל: * הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: כאשר
שממו עליך רבים בך משחת מאיש מראו ותארו מבני אדם: בן יוה גוים רבים עליו

יקפצו
ידעי צדק בסמים מדויקים כמזוי יד ודכוס יסן חסר וא': עורי עורי סניהם מלהם וכן במכלול דף קלף והשלישי שנסמק חלילי:
המחצבת כס' יסן כ"י הח"מ בשוא נכדו וכן נדפוסים אחרונים אבל בספרים אחרים כ"י ודפוסים אשנים כסוף ופסק מל מסקל המחברת שנסמך
וכן נקוד כסרטים ובעל הלשון: וישגון נסו ושלמעה מה כסרית חזון ירום רמות ישינו ונסו וס' וא"ו כו' כמ"ס: כאשר כונן להשחית י'
דמטטין דסכרין אשר בקריאה וסימן נמסורת יונס סימן א': המלאים המ"ס רפה והס"א סמוכה בתחרין: ביד מוניך י"מ ביד רכאו מונן ליד
נראה שהיה קורא מוניך כנו"ן סרסו וכה הנהה סרסו שרש ינה: התפתחו המסתחיק: כי כה אמר ה' חנם נמכרתם כס' הקורא את המלה
נודד טלה דמכ"י יקמח ואם היו שלש ע"ג פרשיו קוריים א' א' אמר' כנו"ן כנו"ן כי כה אמר ה' חנם נמכרתם כי כה אמר ה' מרבים ירד עמו ועשה
קב"ג פה וגו' וכהי אמת נס' סוסר' י' ו'א' ולא חמאני כן לא' מהספרי: משלו מסלוי ק' המדבר הננו הס"א במחירך והמ"ס רפה: משחת המ"ס
נחיק

נב

משלוי

ע"כ

נב

יִקְפְּצוּ מַלְכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא יִסְפָּר לָהֶם רְאוּ וְאֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ הִתְבַּנְּנוּ * כִּי הָאֲמִיץ
 לִשְׁמַעְתָּנוּ וּזְרוּעֵי יְהוָה עָלֵינוּ נִגְלְתָהּ : וַיַּעַל בַּיּוֹנָק לִפְנֵינוּ וּבְשָׂרֵשׁ מֵאֲרִיץ צִיָּה לֹא־תֵאָדָר לִי
 וְלֹא הָרַר וְנִרְאָהוּ וְלֹא־מִרְאָה וְנִחְמַדְהוּ : נִבְוָה וְחָדַל אִישִׁים אִישׁ מִכְּאֹכֹרֹת וַיִּדְוַע חֲלִי
 וּבְכַסְתָּר פָּנִים מִפְּנֵי נִבְוָה וְלֹא חֲשַׁבְנָהוּ : אִכָּן חֲלִינִי הוּא נִשְׂא וּמְכַאֲבֵינוּ סָבְלִים וְאֶנְחָנוּ
 חֲשַׁבְנָהוּ נִגְוַע מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה : וְהוּא מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵינוּ מִדָּבָר מַעֲוֹנֵתֵינוּ
 מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלֵינוּ וּבַחֲבֵרְתּוֹ נִרְפְּאֵלְנוּ : בָּלְנוּ בְּצֹאן תַּעֲוִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנֵינוּ וַיִּחְזֹר
 הַפְּגִיעַ בּוֹ אֶת עֵינָיו כְּלָנוּ : נָשׂוּ וְהוּא נַעֲנָה וְלֹא יִפְתַּח־פִּיו בְּשֹׁרֵי לְטַבֵּחַ יוֹבֵל וְכִרְחַל לִפְנֵי
 גְזוּיָה נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו : מַעֲצָר וּמִמְשַׁפֵּט לָקַח וְאֶת־דֹּרוֹ מִי יִשׁוּחַח בִּי נִגְזַר מֵאֲרִיץ
 חַיִּים מִפְּשָׁע עַמִּי נִגַּע לְמוֹ : וַיִּתֵּן אֶת־רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת־עֲשִׂיר בְּמַתִּינֵי עַל לֹא־חִמַּס עֲשֵׂה
 וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו : וַיִּהְיֶה חֲפֵץ דָּבָאוּ הַחֲלִי אֶסְתֵּי־שִׁים אֲשֶׁם נִפְשׁוּ יִרְאָה וְרַע יֵאָרֶךְ יָמִים
 וְחֲפֵץ יְהוָה בִּירוֹ יִצְלַח : מַעֲמַל נִפְשׁוּ יִרְאָה יִשְׁבַּע בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עֲבָדֵי לְרַבִּים וְעוֹנֹתָם
 הוּא יִסְבֵּל : לִכֵּן אֲחַלְקֵדּוֹ בְּרַבִּים וְאֶת־עֲצִימִים יַחֲלַק שְׁלַל תַּחַת אֲשֶׁר הָעֵרָה לְמוֹת נִפְשׁוֹ
 וְאֶת־פְּשָׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֲמָא־רַבִּים נִשְׂא וּלְפִשְׁעִים יִפְגִּיעַ : * רְנִי עֲקָרָה
 לֹא יִלְדָה פְּצָחִי רִנָּה וְצִחְלִי לֹא־חָלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בַעֲוֹלָה אָמַר יְהוָה :
 הֲרַחֲבֵנוּ מְקוֹם אֱהָלְךָ וַיִּרְוִיעוֹת מִשְׁכְּנֹתֶיךָ וְיִטּוּ אֶל־תַּחֲשֻׁכֵי הָאָרֶץ כִּי מִיִּתְרֶיךָ וַיִּתְרֶיךָ חֲזָקִי :
 כִּי־יִמִּין וְשִׁמְאוֹל תִּפְרָצֵי וְהִרְעֵךְ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נִשְׁמוֹת יוֹשִׁבוּ : אֶל־תִּירְאִי כִּי־לֹא תְבוֹשִׂי
 וְאֶל־תִּפְלַמִּי כִּי־לֹא תַחֲפִירִי בִּי בְשֵׁת עֲלֹמֶיךָ תִּשְׁכַּחִי וְחִרְפְּתִי אֶלְמִנֵרֶיךָ לֹא תִזְכְּרִיעוֹד :
 כִּי בַעֲלֶיךָ עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמוּ וְגֵאלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקְרָא : כִּי כֹאשָׁה
 עֹזְבָה וְעַצְבוֹת רֵיחַ קְרָאךָ יְהוָה וְאִשֶׁת נְעוּרִים בִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהֶיךָ : בְּרַגַע
 קִטְּוֹ עֲזֹבְתֶיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבָּצֶךָ : בְּשַׁצֵּץ קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָּנֵי רַגַע מִפֶּה וּבְחֶסֶד עוֹלָם
 רַחֲמֶיךָ אָמַר גֵּאלְךָ יְהוָה : כִּי־יָמִי נָח וְאֶת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מַעֲבָר מִי־נַח
 עוֹד עַל־הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקֶּצֶף עֲלֶיךָ וּמִגַּעֲרֶיךָ : כִּי הִהְרִים יְמוֹשִׁי וְהִגְבַּעוֹת תִּמְוִטִינָה
 וְחִסְדִּי מֵאֲתֶךָ לֹא־יִמוֹשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוֹט אָמַר מִרְחַמֶּיךָ יְהוָה : * עֲנִיָּה
 סַעֲרָה לֹא נַחֲמָה הִנֵּה אֲנִכִּי מְרַבֵּץ בְּפִיךָ אֶבְנֶיךָ וַיִּסְדַּתֶּיךָ בַּסְּפִירִים : וְשִׁמְתִי בְּדָכָר
 שִׁמְשִׁתֶּיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ לֹא־בִנִּי אֶקְדַּח וְכָל־גִּבּוֹלְךָ לֹא־בִנִּי־חֲפֵץ : וְכָל־בְּנֶיךָ לְמוֹתֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם
 בְּנֶיךָ

נד
 הפסדה נח
 ותצא

ע"כ
 הפסדה

בחירק : חֲלִינוּ כַּיּוֹד אֶחָד לְנֶד : וּסְכַאֲבֵינוּ סְבָלִים יֵס סְפָרִים סְחִיבִים וּמְכַאֲבֵינוּ ׀ הוּא קְרִי וְלֹא כְּמִיב וְלֹא רֵאִיתִי כֵן אֵלֶּךָ כְּמִקְצֵת
 דְּפוֹסִים אֲחִירִים וְאִין זְכוּרִין מִזֶּה כִּרְאֻשׁוֹהֵם נֵס לֹא נִמְכָּה בְּמִסְרָם עַם תְּלִים קְרוּיִן וְלֹא כְּמִן וּמֵלֶךְ סְכַאֲבֵינוּ חֲסֵר וְאִין אֲחֵר אֶלֶּךָ לְמַעֲרַבֵּי : סְכָה
 אֱלֹהִים יִסֵּף בְּצִירֵי כִי הוּא סְנוֹךְ וְהִסְקוֹדוּ כְּסֻנּוֹל טַעַם טַעַם גְּדוֹלָה כִּי אִין הֵסֵם מוֹכֵס חֲלִילָה וְכֵן בְּמִסְרָם סְכָה בִּי וְקִמַּץ חֵד כְּמִיב הֵא וְאֶחָד כְּמִיב יוֹד
 סְכָה חֲרַב גְּמַלְחָה (יִרְמִיָּה יח) : שְׁלוֹמֵנוּ יֵס נִירְסָאוֹת הַלּוֹקוֹת וְרוֹכֵן עַל מְדוּיָקִים מֵלֵךְ וְאִין וְחֲסֵר יוֹד וְסִכָּר יוֹד וְסִכָּר יוֹד וְסִכָּר יוֹד וְסִכָּר יוֹד וְסִכָּר יוֹד וְסִכָּר יוֹד
 כְּסִיף סְחֵלִית כְּמִיב בִּישְׁתִּיָּה כִּי־וְכֵן כְּסִיף סְחֵלִית וְאִין כְּמִכָּה כְּכָל חֵד וְחֵד מֵאִי דְחִי לֵן : גְזוּיָה נֶאֱלָמָה דְּפוֹסִים יִסִּים וּכְסָרִים כִּי־הֵא לֵךְ בְּחֶסֶף
 הַמְסוֹרָת מִקְרָא גְדוֹלָה עַל כֵּס כְּסִיף וְהִסְקוֹדוּ כְּסֻנּוֹל טַעַם טַעַם גְּדוֹלָה כִּי אִין הֵסֵם מוֹכֵס חֲלִילָה וְכֵן בְּמִסְרָם סְכָה בִּי וְקִמַּץ חֵד כְּמִיב הֵא וְאֶחָד כְּמִיב יוֹד
 סְנוֹל וְכֵן קְרוֹד כְּסָרִים וְכַמֵּל הַסְנוֹן וְכַמֵּל דְּרִיף סְהַמְלָה מְלִטָּל : בְּנֵי הַכִּיֹּף בְּנֵי־אֵל : שׁוֹמְמָה כְּמִקְצֵת סְפָרִים חֲסֵר וּבְקִמַּץ מְדוּיָקִים מֵלֵךְ וְאִין
 יוֹשֵׁב שׁוֹמֵם כְּרֵאוֹתֵי רְכוּי הַחִילוּבִים סְפָלוּ כְּסָרִים זְרוֹעַ מְלִי מֵאֵד הַמַּעֲשֵׂה כִּי כְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוֹלְכִים וּמַרְבִּים וּבְמַדְפִּסִּים הוֹלְכִים מְדוּיָקִים מֵלֵךְ וְאִין כּוֹנֵן
 לְהַסּ וְאִין דְּרוֹשׁ וְאִין עֲקֵס סְכַחֲחִילּוֹף וְהוּא כְּנִלְד מַהֵה סְכַחֲחִילּוֹף כְּמִסְרָת שׁוֹמְמָה ג' וּבְחֶמְקֵינָן וּכְמִיב כִּיּוֹמֵי כַח מִרְדָּק : וּבְמַעֲרָךְ בְּךָ הֵא לֵךְ כְּמִקְצֵת חֲסוּף כִּי־כ
 ג' (יג) כְּמִכָּה סְמַחָה כָּל הַיּוֹם אִיכָּה א' רַבִּים כְּנִי שׁוֹמְמָה ע"כ . וְלֹא כְּמִפְרַשׁ חוֹזֵה הַמֵּלֶךְ : כִּי מִי נַח יֵס מְחַלּוֹק כְּסָרִים גְּמַלָּה הוֹאֵל יָרִיב
 הַסְפָּרִים הַסּ אִמֵּי מְלוֹחַ וַיֵּס סְפָרִים סְהִיף מֵלֵךְ אֲחַת כְּמוֹ כִּימִי כְּמֵד דְּרוֹה וְכֵן מְרַבֵּץ יוֹכֵן כִּיּוֹמֵי כַח מִרְדָּק : וּבְמַעֲרָךְ בְּךָ הֵא לֵךְ כְּמִקְצֵת חֲסוּף כִּי־כ
 רַדֵּף כְּסִי' וּבְמַלְלוֹד דָּךְ קִיִּם בְּכַיִן קְרִיאַת סְהִיף עַל טַלְטַל דְּרַכִּים וְאִין מַסֵּס כְּסִיכָה אֲחִירֵי אֲחַת מְאֹפְיוֹת אֲחֵרֵי כְּקִרְיָאֵנוּ גּוֹשֵׁה לְקְרִיאַת מוֹת סְהִיף
 כְּמִן וְכֵן עַל הַקֶּמֶץ חֲסוּף כְּמוֹ וּסְגַעֲדָךְ בְּךָ קְרִיאַת סְהִיף מֵל כְּנוֹסֶה לְקִמַּץ חֲסוּף : וּבְמַעֲרָךְ בְּךָ הֵא לֵךְ כְּמִקְצֵת חֲסוּף כִּי־כ
 כּוֹה וְאִין יוֹדִים יוֹסִיף אֲמוּפִי (אִיוֹב יח) : סֵאחַן זֶה לְבָדוּ כְּמֵלֵךְ בְּצִירֵי הַמִּי' כְּכָל הַמְקָרָה מְחַלּוֹד דָּךְ רִיִּם וְכָל הַמְקָרָים כְּמִקְצֵת וַיֵּס חֲסֵמָה מ' סְהִיף
 וְסִימָם כְּמִלְכִים א' סִימָן כ' : וְשִׁמְתִי בְּדָכָר הֵא לֵךְ רֵאֻשׁוֹהֵם דְּנוֹשָׁה וְשִׁבְיָה רֵסֵה וּכְסָרִים מְדוּיָקִים ס' רֵאֻשׁוֹהֵם בְּמִרְדָּק וּמִכָּן כִּי־רֵאִים סְהַמְתֶּיךָ
 סְכָה חֲמַח מְנוֹשֶׁה קְטַנָּה חִינוּ מוֹכֵס סְהִיף כָּל אֲחִירֵי סְזוּאוֹ כַח בְּלִי סְפָק כְּמוֹ כְּלָמֵי בְּלָל וַיֵּס סְכִים דְּרוּמִים ע"כ בְּמִסְרָת כְּסִי' נִירְמִים כ' וּבְמִלְחָמָה
 כְּרִי מֵאֵר לִי כְּכִיִן הַמְקָרָה קְרַחְמֵי־סְזוּאוֹר וְכַאֵן כְּחֵרֵי כְּסִי' ר']

יח
 וְאֶת־רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת־עֲשִׂיר בְּמַתִּינֵי עַל לֹא־חִמַּס עֲשֵׂה

ישעיה נה נו

בצדקה תכונני רחמי מעשק בילא תירא ומפחתה כי לאתקרב אליך :
הן גור יגור אפס מאותי מיגור אתך עליך יפול :
הים אנכי בראתי חרש נפח באש פחם הנהל
ומציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל :
כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקים אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהודה
וצדקתם מאתי נאסיהוזה *

נה

היו בלצמא לבו לפים ואשר איזלו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב :
למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעי שמעי אלי
ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם :
הטו אונכם ולכו אלי שמעי והתו נפשכם ואכרתה
לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים :
הן עד לאומים נתתיו נגיד ומציה לאמים :
הן גוי לאתדע תקרא וגוי לאידעיה אליך ירצו למען יהוה אלהיה ולקרוש ישראל כי פארך :

ע"כ

הכסדה
וילך
לקצת
קהלות
ולחענית
צבור

דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב :
יעזב רשע דרכו ואיש און
מחשבתיו וישב אלי יהוה וירחמיה ואל אלהינו כירבה לסלוח :
כי לא מחשבותי
מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה :
כירבהו שמים סארץ בן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבותי מפחשבותיכם :
כי כאשר ירד הגשם והשילג מן השמים ושמה לא ישוב כי
אסדהוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל :
כן יהיה דברי אשר
יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אסעשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי :
כי
בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכלעצי השדה ימחאו
כף :
תחת הנעצוץ יעלה ברזש תחת הפרפר יעלה ברזש והיה ליהוה לשם לאות עולם ותחת

נו

לא יכרת :
כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כירקובה ישועתי
לבוא וצדקתי להגלות :
אשרי אנוש יעשה זאת ובדארם יחויק בה שמר שבת מחללו
ושמר ידו מעשות כל רע :
ואלי אמר בדהנכר הגלוה ייהוה לאמר הבדל
יבדלני יהוה מעל עמו ואליאמר הפרים הן אני עץ יבש :
כירכה אמר
יהוה לפרים אשר ישמרו את שבתתי ובחרו באשר חפצתי ומחויקים בבריתי :

ע"כ
צפני ק
צ רכתי

ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתגלו אשר לא יכרת :
ובני הנכר הגלויים עלי יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שומר שבת
מחללו ומחויקים בבריתי :
והביאותים אליה קדשי ושמחתים בבית תפילתי עוליהם
ווכחיהם לרצון על מופחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים :
נאם אדני יהוה מקבץ
נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו :
כל חיתו שדי אתיו לאכל פלחיתו ביער :
צפו עורים כלם לא ידעו כלם אלמים לא יוכלו לנפח היום שנקבים
אהבי לנוס :
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרבכם
פנו

נה

הן הנה ק' בלוא לשבעה ברוב הספרים מלא וז' ו' לף כחנרו סכפ' הקודם וספ' ו' מלאים ע"פ המסורת וסנים אחרים הם ועמי המיר כנודו בלוח
יוטיל אס יסך הפחם בלוח לחם :
הן עד לאומים כולו עם דגש כמ"ס רל"ק :
נגיד ופצוה נבירי שלח כמבנה רל"ק וכן כמסר עליו לית .
כי לא
פחשבותו כמסר הויהר רים סדר ויקרא מחשכתי כמיו חסר בלא וז' ודרים לים סהם וכן מ"תתי במקצת ספרים כ"י אגל כספרים אחרים כמיו נולד
וכמסר עליו לית מלא :
דרביכם דרכי כספרים כ"י גם כ"ף ראשונה רפס וכן סדרביכם סכמוך :
והצליח אשר שלחתי נאיה דפוס והגלות ס
אמר שלחתי אה קרוי ולא כמיו ולא מחמתי כן כסוס ספר כ"י גם לא כמנה במסורת עם מלון דקריין ולא כמיו :
סחתה הפרפר ומתה קרוי לכן סמ"י
רפס בקריאה :
אח שכתתי במקצת ספרים מלא וז' :
והביאותים ברוב מדויקים מלא דמלא וכן כהן לפי מסורת ירמיה כ"ה ולא מסמת סני
כחילופים סני מערנתי למדחתי צ"פ כפיו ק' וסל"י רכמי ומיפ דמתי כופים הליכות ביתה דסוף סל"י וד' לא אמה וכל העם וד' הסור ממים
כמלו :
והמה רעים הן המימה סמרה וכן מלא דעים סבאשיון ירמה סהום קורא המלה במקצת ספרים רל"ק :

גדול

אלים בראון ענינה לילה יסור

פנו איש לבצעו מקצתו : אתיו אקחה יין וגם סמאה שכר ודירה כזה יום מחר גדול יתר
 מאר : * הצדיק אמר ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין סבין פרי מפני הרעה
 נאסף הצדיק : יבוא שלום ינחמו על משכבותם הלך גכחו : ואתם קרבו
 הנה בני עננה ורע מנאף ותונה : עלמי תתענגו עלמי תרחיבו פה תאריכו לשון הלווא
 אתם ילדי פשע ורע שקר : הנחמים באלים תחת כלעץ רענן שחטי הילדים בנחלים
 תחת סעפי הפלעים : בתלקי תחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך
 העלית מנחה העל אלה אנחם : על הרגבה ונשא שמת משכבך גם שם עלית לזבח
 זבח : ואחר הדלת והמוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת
 לך מהם אהבת משכבם יד חזית : ותשרי למלך בשמן ותרבי רקחך ותשלחי צירוף ער
 מרחק ותשפילו עד שאול : ברב דרכך יגעת לא אמרת נו אש חית ירך מצאת על לך
 לא חלית : ואתמי דאנת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת על לך הלא אני
 מחשה ומעלם ואותי לא תיראי : אני אני צדקתך ואת מעשיך ולא יעילוך : בועקך
 יצילך קבוצך ואת כלם ישאירו יקח הבל והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הרקדשי : *

נו

חמשה שחרית יום כבוד

ואמר סלוי סלוי פני דרך הרימו ממשול מדרך עמי : כי כה אמר רם ונשא
 שכן ער וקרוש שמו מרום וקרוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות
 לב נדבאים : כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כירוח מלפני יעטוף ונשמורת אני
 עשיתי : בעון בצעו קצפתי ואבהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו :

נבא נוב
 רכבו ראיתי וארפאתי ואנחתי ואשלם נחמים לו ולאבליו : כורא נוב
 שפתים שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתי : והרשעים פים נגרש כי השקט
 לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט : אין שלום אמר אלהי לרשעים : * קרא
 בנרוז אל תחשה בשופר הרם קולך והגר לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם : ואותי יום
 יום ידרשו ורעת דרכי יחפצו כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאני משפטי
 צדק קרבת אלהים יחפצו : למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תרע הן ביום צמכם
 תמצאו

ניב ק

נח

גדול יתר שאר צמל כ"י הירד צדידי וכלל שאר ספרים שלפני ה' יד' צם גול ובמכלול נמנה עם דומים אחרים אשר מ"א הסמל צארי וכן כבוד
 נטרטים שהוא נחמס נקודות גם בעל רב פלטים כמב על זה שהוא כל נקודות וסארא נב' נקודות : באין סבין בין מין את אשר לכנין נפירות
 רד"ק כי בראה חפירותו דגרים ואין נר"ו וכן יש להסמק נתרנסו ויכחן מלמס ככל הספרי נבית וכן נמסורת כמסר י"ג כסוקים דמיתין נהון ואין
 ואין נמנמות סמוק ואין זה מהס : נאסף הצדיק הא"לף בחטף סגול ככל ספרים כ"ו ודמוסים יסבים וכן נמסורת נאסף ג' כ' פמחים ור' קמץ וסיתן
 אבי נאסף אל עמי כרשם ויחי : נאסף נאסף מהרן כרשם סנחם : כי מסיכני הירע נאסף הכדיק * קדמאה קמץ פ"כ וכולם הא"לף בחטף סגול וכן
 הונו כסרטים : הלך נבחו כמדדס הנעלם כרשם חיי סרה אמר ר' ונחמס הנסמה הולכת נכחה לחקוס העדן הננו לה מאי משמע מ' ר' יהודה מהאי
 משמע נכחה כתיב כה"ל ובספרים שלמו כמזב כחמו כו"ל : שחאי הילדים כס"ן ימנית והכי איהא נכדה פ' כל הירד ובמסכת כלה הסוכיא סכבת
 זרם לנטלה כאלו סופך דמיס סחאמס שחאי הילדים נחלים ונ' אל מקרי שוחאי אלה סוחאי פ"כ * כלומר דלמי השום לישנא דשחיטע בלחור לא הוה
 משמע סוכיא ס"ל לנטלה אבל לישנא דשחיטע סהוא לשון ספירה רמיו הכי ודרסי קרא ומסורת דכל סוחאם כאלו סוחס ומדברי רמ"ב כפי המורה
 על ספוק ואשחט אמס ל כס פרעה כר' סהיה קרא שחאי הילדים כס"ן סמאלית סגן כמב סס ואשחט אמס כמו סחסי הילדים ואף כאן כמב סחסי כמו
 ואשחט אמס אל כס פרעה וכן הוסרה פתיס המדקדק עליו כסרטים שרס סחס זה לסוכו * א"ל ומיסק גדולה על הר"ב ספירס ואשחט כמו סחסי
 הילדים והרי הוא כס"ן סמאלית ככל הספרים לפי שהוא לשון סחיטה פ"כ * ומסמכתמי כל זה מלמאי כספר מקור חיים סהכסי לדברי ונכח כלסון
 הוה כראה סהכסין מורה סיה קורא שחאי סכובלת כמו ס"ך וכן כמב נפירוס יסעיבו וכן אמרו במסכת נדה אל פיקרי שוחאי אלה סוחאי פ"כ
 סמל לבי נדנרו : ותכרת לך נקמן סחוף מכני המקף : צדיק נקמט ספרים צדיק חסר יו"ד וכן נמסר עליו לית וחסר : מרחק כרוב הספרים
 חר' ור' ופליגי עליה נמסורת טיין נקמקא גדולה נסמאל מ"כ : הוה ל"ל סצאה נקמט ספרי הדמוס כמזב י"ך וכל י"ך כי הוה נקמב ואם
 און צידך הרחיקסו : מחשה ומעלם כמסורת הדמוס ג' כ' מלל ור' חסר פ"כ ולא סירס יומר' והמדפסיס כמב זה פלח ור' אצל נכחה ספרים
 פרוויקס כ"י ונכ דמסו יסן חסר וכן מלמאי מפורס כמסורת כ"י ומעלם ג' כ' מלל וחד חסר וסיתן ומעלם לא סמסו : כסרס סריס * ואת מי דלגת
 כמראה חסר : בועקך יש ספרים סה"ן כשול נכדו * ואמר סלו סלו סלו סלמר דגושס כסניכס : ואת דקא סיין פ"ס כסרס כ"י סמל על כפוב
 דכה : כורא נוב כ"כ : אין שלום אמר אלהי כן הוא ובספרים סמבונ נכס אמר ס' סמוט הוא כי הרשון אשר כסרס כלא מנבל הוא אמר
 ס' וסו אמר אלהי וסיתן ס' אלהי רד"ק (א"ל והמכורת טליו לית ותי כווימיוו דספרי דמיתין אמר ס' מרי סיו) : קרבת אלהים כמזב
 כסרטיס סרס קרז זה לסוט ובסס קרבת אלהים יחפצו קרבת אהיס לי טנב (מיליס מנ) חסף ויס קרבת מלמסיס חכסון קלטייל וקרבת מלמסיס לי סוב
 חסף

נח

ישעיה נח נט

תמצאוהו חַיִּץ וְכָל־עֲצֵבוֹכֶם תִּגְנְשׁוּ׃ הֵן לְרִיב וּמִצֵּה תִצְוֶינָה לְהִכּוֹת בְּאַנְרָף רִשְׁעֵי לֹא־תִצְוֶינָה
כַּיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בְּמָרוֹם קוֹלְכֶם׃ הִכּוּהוּ יִהְיֶה צוֹם אֲבַחְרֵהוּ יוֹם עֲנֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הִלְכָה כְּאֲנֹכֵן
רֹאשׁוֹ וְשָׁק וְאִפֶּר יִצְעַע הַלּוּה תִקְרֵא־צִוִּים וַיּוֹם רָצוֹן לַיהוָה׃ הַלּוּא זֶה צוֹם אֲבַחְרֵהוּ פֶתַח
חֲרָצוֹת רִשְׁעֵי הַתֵּר אַנְדוֹת מוֹטָה וְשִׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁים וְכָל־מוֹטָה תִּנְתַּקוּ׃ הַלּוּא פֶרֶס
לְרַעֵב לַחֲמֵךְ וְעֵנִים מְרוּדִים תִּבְיֵא בֵּית כִּי־תִרְאֶה עָרֶם וְכִסְיוֹ וּמִבְשָׂרָה לֹא תִתְעַלֵּם׃ אִז
יִבְקַע כִּשְׁחַר אוֹרֶה וְאַרְכֶּתֶךָ מֵהֵרָה תִצְמַח וְהִלְךְ לִפְנֵיךְ צִדְקָה כְּבוֹד יְהוָה יִאֲסֶפֶה׃ אִז
תִּקְרֵא וַיְהִי עֵנָה תִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַגְּנִי אֶסְתַּסִּיר מִתּוֹכָה מוֹטָה שִׁלַּח אֲצַבֵּעַ וּדְבַר־אֲנִי׃

וּתִמְקַ לְרַעֵב נַפְשָׁה וּנְפֶשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בַּחֲשֵׁךְ אוֹרֶה וְאֶפְלַתֶךָ כְּצִהְרִים׃

וּנְחַךְ יְהוָה תְּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצִחְצִחוֹת נַפְשָׁה וְעַצְמִתֶּיךָ יַחְלִיץ וְהִיִּיתָ בְּגֵן
רוּחַ וּכְמוֹצֵא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יִכּוֹבוּ מִימֵי׃ וּבְנֵי מִמֶּךָ חֲרִבִּית עוֹלָם מוֹסְרֵי דוֹר־דוֹר תִּקְוָם
וְלִרְאֵה לֶךְ גֵּדֵר פָּרִץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לְשַׁבֹּת׃ אֶסְתַּשִּׁיב מִשַּׁבַּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶה בְּיוֹם
קִרְשֵׁי וּקְרֵאת לְשַׁבֹּת עֲנֵנִי לְקִדּוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּר וּכְבֹרֶתוֹ מַעֲשׂוֹת רִרְכִי מִצְוֵי חֲפָצֶה וּדְבַר
דְּבַר׃

אִז תִּתְעַנֶּנּוּ עַל־יְהוָה וְהִרְכַּכְתֶּיךָ עַל־כַּמּוֹתֵי אֶרֶץ וְהִאֲבִלְתֶּיךָ נְחֻלַּת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יִרְוֶה וּיְהִיִּירָה וּיְהִיִּירָה
דְּבַר׃ * הֵן לֹא־קִצְרָה יִרְוֶה מֵהוֹשִׁיעַ וְלֹא־כִבְדָה אוֹנֵי מִשְׁמוֹעַ׃

עוֹנֹתֵיכֶם הִיוּ מְבֻדְלִים בִּינְכֶם לְבִין אֱלֹהִיכֶם וְחַטְאוֹתֵיכֶם הִכְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ׃

כִּי כַפְיֶכֶם נִגְמְלוּ בְדָם וְאֲצַבְעֵיכֶם בְּעוֹן שְׁפַתְיֶיכֶם דְּבַר־שֶׁקֶר לְשׁוֹנְכֶם עוֹלָה תִהְיֶה׃ אִיךְ

קִרְא בְצִדְקָה וְאִין נִשְׁפֹּט בְּאִמוּנָה בְּטוֹחַ עַל־תְּהִי וּדְבַר־שׂוֹא דִרְו עֵמֶל וְהוֹלִיד אֲנִי׃ בִּיצֵי

צַפְעוֹנֵי בְקַעֵי וּקְרִי עֲכָבִישׁ יֹאדְנֵי הֶאֱכַל מִבִּיצֵיהֶם יָמוֹת וְהוֹרֶה תִבְקַע אִמְעָה׃

קִרְוִיהֶם לֹא־יְהִי לְבִגְד וְלֹא יִתְכַסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם אֲוֹן וְעַל חַמֵּס בְּכִפְיָהֶם׃

רִגְלֵיהֶם לְרַע יִרְצוּ וּיִמְרְרוּ לְשַׁפֵּךְ דָּם נָקִי מַחְשַׁבְתֵּיהֶם מַחְשׁוֹבוֹת אֲוֹן שָׂר וְשֹׁבֵר בְּמִסְלֹתָם׃

דֶּרֶךְ שְׁלוֹם לֹא יִדְעוּ וְאִין מִשְׁפֹּט בְּמַעֲנֵלְתָם נְתִיבוֹתֵיהֶם עֲקֹשׂוּ לָהֶם כֹּל דֶּרֶךְ בָּהֶם לֹא יִדְעוּ

שְׁלוֹם׃ עַל־כֵּן רַחֵק מִשְׁפֹּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תִשְׁיַגְנוּ צִדְקָה נְקִיהַ לְאוֹר וְהִגְדִּי־חֲשֵׁךְ לְנִגְהוֹת

בְּאֶפְלוֹת נְהַלֵּךְ׃ נְגַשְׁשָׁה כְּעוֹרִים קִיר וּכְאִין עֵינַיִם נְגַשְׁשָׁה כְּשִׁלְנוּ בְּצִהְרִים

בְּנִשְׁפֹּת בְּאֲשַׁמְנִים כְּמַתִּים׃ נְהַמָּה כְּדָבָרִים כְּלָנוּ וּכְיוֹנִים הִגְה נְהַגְה נְקִיהַ לְמִשְׁפֹּט וְאִין

לִישׁוּעָה רַחֲמָה מִמֶּנּוּ׃ כִּי־רַבֵּי פִשְׁעֵינוּ נִגְדָה וְחַטְאוֹתֵינוּ עֲנֵתָה בְנֵי כִּי־פִשְׁעֵינוּ

אתנו

חֲסֵף וַיִּסַּח בְּכַף אֶבֶן כְּסֵר אֶלֶּה וְכֹלֶה כְּמוֹב סְבִיבֵם טַחֵם וּלְעִיל גִּבְלֵי וְהֵם שְׂכָבִים וְהֵם קִרְבַּת אֶלְהִים יִחַסְדוּן קִרְבַּת אֶלְהִים לִי טוֹב חֲסֵף כְּמוֹנָה
לְמִר שְׂכָבִיבֵם מִין מֵאֲרִיךְ בְּקִיף וְהִסְאֹב כֹּחַ וְהִסְאֹב נַע כִּי זֶה הוֹא
דְּרַבֵּן טַל דֶּרֶךְ נְכֵמֶת מְקוּמוֹת לְבָבֵי הִסְאֹב הִבֵּא אַחֵר מֵאֲרִיךְ כְּמוֹ שְׂכָבוּ דְרָדוּ וְדוּמִיָּה וְקוֹרֵא וְיִמּוּ מְלַבֵּל אֶף עַל פִּי טִיִּם נִמְלֵה טַמֵּס אַחֵר מַחְבֵּי
הַסְעִמָה שָׂרִיךְ לְהַסְמִיד נִמְאֲרִיךְ כְּמֵס נִמְאֲרִיךְ וּבְסַפְרֵים יִשְׁנִים מֵאֲמָרֵי מוֹמֵי דְמִילִים נִמְאֲרִיךְ וּבְמִקְרָהֶם נִחְטָף כְּמֵה וּבְמִסְרֵה נְדוּלָּה כְּמֵה
סְבִיבֵם נִחְלָף בְּרִיחַ מִן מֵרִין מֵרִין נִחְלָף לִטֵּן׃ עֲצָבוֹכֶם תִּגְנְשׁוּ דַם הַדָּרִי לְמַסְרָת וּמֵן מִיחַם שְׂרָבִים יוֹכֵחַ וְכָל תְּקַלְמִיכוֹן מְקִרְבִּין מְרַבֵּם כְּמֵה
בְּשִׁיף כְּמוֹ וַיִּגַּם אֶלְוֵי יִסְדֵּה שְׂמִרְגוּמוֹ וּקְרִיב לְמִיָּה יִסְדֵּה רִדֵּק׃ בְּאֲרִיף כְּבוֹד סַפְרֵים כִּי מְרוּוִיקִים וְדוּסוּסִים יִשְׁנִים חֲסֵר וְאִין וּבְמִסְרֵה לֵב וְחֲבָרֵו
בִּזְכָּן אִז נִאֲנָרֶף וְנֵם הוֹא חֲסֵר׃ הַלּוּא פֶרֶס כְּתִרְקָה חֲמֵה דְבִבֵּי אֲמֵר רַב הוֹא נוֹדְקִים לְמוֹנוֹת וְאִין נוֹדְקִים לְכִסּוֹת וְכִי אֲבִיחַ קִרְחַ הַלּוּא פֶרֶס לְרַעֵב
לַחֲמֵךְ בְּשִׁיף כְּמוֹב פֶּרֶס וְהִדֵּר סֵן לִיה וְכִי יִסְדֵּה אֲמֵר נוֹדְקִים לְכִסּוֹת וְאִין נוֹדְקִים לְמוֹנוֹת וְכִי אֲבִיחַ קִרְחַ הַכֵּה כְּמִיב פִּלּוּא פֶרֶס וְגִוֹ פֶּרֶס לְאֲמֵר
וּבְדִקְרוּתוֹן וְכִי מִשְׁמַע בְּהִרְוִי לְרִבֵּי עֵץ פֶּרֶס נִסִּיף שְׂחַלְלִית בְּמִיב אֲכַל נִמְסוּרֶה סוֹף מִרְשָׁה נִמְדַכֵּר וְהוֹנָה נֵם שְׂרָבִים אֲרַם כֵּרֵם כֹּל לִטֵּן פֶּרֶסִים כְּמוֹב
בְּשִׁיף נִרִי מֵן בִּי בְּמִינֵי סוֹיךְ הַלּוּא פֶּרֶס וְכִי יִפְרֶסוּ לָהֶם וְיִמְיֵה יִז עֵץ וְנֵם נִמְסוּרֶה כִּי עַל פִּי זֶה כְּמוֹב לִיִּת וְחֲסֵר וְכְמִיב סִמֵּךְ עֵץ וְכֵן הוֹא כֹּל
הַסַּפְרִים וּנְסִיכּוֹרֶה פֶּרֶס וְיִקְבַּל מֵאִי פֶּרֶס לְחִסְרֵם לִיה מִכֵּה כְּכִסְמֵה וְחִזּוֹנֵה דִּלְהַ הַלּוּא פֶּרֶס כְּדִלְהַ פֶּרֶסִים פֶּרֶסִים דְּנַעֵי לְחִסְרֵם פִּיִּסִין דְּנִמְחֵה קִמֵּיָה נְגִין
דְּלֵה לְכִסּוֹף וּיְהִירוֹם קִמֵּיָה עֵבִיבֵה עֵבִיבֵה עֵץ וְכוּיִקְרֵה רַעֵב פִּי לְדִלְהַ הַלּוּא פֶּרֶס כִּנְר הוֹא פֶּרֶסֵה שְׂמִיָּהֶם הַסַּבֵּה כְּבוֹד חַל מֵהֶם שְׂחַמְכֵר וְהֵם שְׂחַמְכֵר׃
כְּבוֹד הַ יִאֲסֶפֶךָ חֵד מֵן אֲלֵכֵה בִּי־חַמֵּן מִ בִּי לֹא כִסְבִין וְאִין וְמִטְטִין כְּהוֹן וְסוּמִין מְסֵר נִמְסֵרֵה רַבְמֵה׃ לְקִרְשׁ הַ סְכַכֵּר חֵד מֵן אִין אֲבִיחַ בִּי־חַל לֹא
נִסְבִין וְאִין כְּמֵס לְעִיל׃ בְּטוֹהֵוּ אֲרִיף וְאִין יִמְיֵיָה וְכִמֵּס כְּמִטְטִין חֵד כְּמִטְטִין חֵד כְּמִטְטִין חֵד כְּמִטְטִין חֵד כְּמִטְטִין חֵד כְּמִטְטִין חֵד כְּמִטְטִין חֵד כְּמִטְטִין חֵד
הוֹא׃ עוֹנֵחִיכֶם מֵהֶם חֲסֵר וְאִין וְיִשִּׁין מִסִּיחְמֵה לִי׃ הַרְו עֵמֶל מְקַמֵּם דְּסוּסִים יִשְׁנִים כְּמוֹב הַרְה נִסִּיף וְטוֹהֵה הוֹא׃ וְהוֹלִיד כְּבוֹד וְכִי־וֹד
הַחֵף׃ נְגַשְׁשָׁה כְּעוֹרִים מוֹקֵל וְכִלְוִין עֵינַיִם נְגַשְׁשָׁה דְּעוּסֵה׃ נְהַגְה הִנִּי־חַל נְהַגְה׃

נט

וכובע

אֲתָנוּ וְעֹנֹתֵינוּ יִרְעֵנוּס׃
 פֶּשַׁע וּכְחַשׁ בִּיהוּהוּ וְנִסּוּג מֵאַחַר אֱלֹהֵינוּ דְבַר-עֶשֶׂק
 וְסֵרָה הָרָז וְהִגּוּ מִלֵּב דְבַר-שֹׁק׃ וְהִפְגּ אַחֲרֵי מִשְׁפָּט וּצְדָקָה מִרְחוֹק תִּעֲמַד כִּי-כִשְׁלֵת
 בְּרָחוּב אָמַת וַיִּנְכַּח לֹא-תֻקַּל לְבוֹא׃ וְתִהְיֶה הָאֵמֶת נִעְדַּרְתָּ וְסָר מִרַע מִשְׁתַּלְּל וַיִּרְא יְהוָה
 וַיִּרַע בְּעֵינָיו כִּי-אֵין מִשְׁפָּט׃ וַיִּרְא כִּי-אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה בְּיָמֵינוּ מִבְּנֵי וַתִּשְׁעַ לֹו זָרְעוֹ
 וְצִדְקָתוֹ הָיָה סִמְכָתָהּ׃ וַיִּלְבָּשׂ צְדָקָה כְּשֶׁרָן וְכוּבַע יִשְׁעָהּ בְּרֵאשׁוֹ וַיִּלְבָּשׂ בְּגָדֵי נָקִים
 תִּלְבָּשֶׁת וַיַּעֲט כַּמְעִיל קִנְיָהּ׃ פְּעַל גְּמֻלוֹת פְּעַל יִשְׁלֵם חֶמְדָּה לְצַרְיוֹ גְּמֻלָּה לְאֵינִים
 גְּמֻלָּה יִשְׁלֵם׃ וַיִּירָאוּ מִמְעַרְבֵי אֶת-שֵׁם יְהוָה וּמִמְזִיחַ-שִׁמְשׁ אֶת-כַּבֹּדוֹ כִּי-יָבֹא כְנֻדֵי צֹר
 רוּחַ יְהוָה נֹוֶסְסָה בּוֹ׃ וַיִּבָּא לְצִיּוֹן גֹּאֲלֵה וּלְשַׁבִּי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נֹאם יְהוָה׃ וַאֲנִי
 זָאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא-יִמְוָשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
 זָרְעָה וּמִפִּי זָרַע וְרַעַךְ אָמַר יְהוָה מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם׃ * קוּמִי אוּרִי כִּי נָא
 אוּרֵךְ וּכְבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ וְרוּחַ׃ כִּי-יִהְיֶה הַחֹשֶׁךְ יִפְסֹה-אֶרֶץ וְעַרְפָּל לְאִמִּים וְעַלְיֶךָ יִזְרַח יְהוָה
 וּכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יִרְאֶה׃ וְהִלְכוּ גוֹיִם לְאוּרֵךְ וּמְלָכִים לִנְגָה וְרוּחַ׃ שִׁבְיָה-סִבִּיב עֵינֶיךָ וּרְאֵי
 בְּלֹם וּקְבָצוּ בְּאוּלָף בְּנֵיךָ מִרְחוֹק יָבֹאוּ וּבְנֵיךָ עַל-צַד תֵּאֱמָנָה׃ אוֹ תִרְאִי וְנִהַרְתִּי וּפְחַד
 וְרָחֵב לִבְךָ כִּי-יִהְיֶה עָלֶיךָ הַמָּוֶן יֵם חֵיל גוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ׃ שִׁפְעַת גְּמֻלוֹת תִּכְסֹּף
 בְּכַרִּי מִדָּן וְעִפְיָה בְּלֹם מִשְׁבַּא יָבֹאוּ זָהֵב וּלְבוֹנָה יִשְׁאוּ וְתִהְלֹוֹת יְהוָה יִבְשְׂרוּ׃
 כִּי-צִיּוֹן גִּדְרָה יִקְבְּצוּ לָךְ אֵילֵי נְבוּיֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל-עֲרֻצוֹן מִזְבְּחֵי וְבִירַת תְּפָאֲרֹתֵי אֲפָיִר׃
 סִירָאֵלָה כְּעַבֵּ תְעוֹפִינָה וּכְיוֹנִים אֶל-אַרְבַּתֵּיהֶם׃

ד
הבשרת
כי תבוא

כִּי-לֵוִי אֵינִים יָקוּי וְאֵנִיֹת תִּרְשִׁישׁ בְּרֵאשִׁינָה לְהַבִּיא בְּנֵיךָ מִרְחוֹק כְּסִפָּם וַיְהַבֵּם אֲתָם לְשֵׁם
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ׃ וּבָנֵי בְנֵי-נֶפֶר חֲמוּתֶיךָ וּמְלָכֵיהֶם יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
 בְּקַצְפֵי הַכִּיתִיךָ וּבְרֻצוֹי הַחֲמָתִיךָ׃ וּבְתַחֲנוּ שַׁעְרֶיךָ תִּמְדוּ יוֹמָם וַלִּילָה לֹא יִשְׁאֲרוּ לְהַבִּיא אֵלֶיךָ
 חֵיל גוֹיִם וּמְלָכֵיהֶם נְהַיִגִים׃ כִּי-יִהְיֶה וְהַסְמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא-עֲבָדוּךָ יִאֲבֹדוּ וְהַגּוֹיִם חֵלֶב יִחַרְבוּ
 כְּבוֹד הַלְבָנִין אֵלֶיךָ יָבֹא בְרוּשׁ תִּדְרֹה וְתִאֲשֹׁר יִחַדוּ לְפָאֵר מְקוֹם מְקוֹשֵׁי וּמְקוֹם רַגְלֵי אֲכַבֵּד׃
 וְהִלְכוּ אֵלֶיךָ שְׂחוּחַ בְּנֵי מְעַנֶּךָ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עַל-כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ כִּל-בְּמֵאֲצִיב וּקְרָאוּ לָךְ עִיר יְהוּדָה
 צִיּוֹן קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

תחת

וזכר ושוקה מלפני רל' : ויעט כמסיל י'ם שה' מ' דגוסה ורד' ככז כמירוש ונמלול ד' כ' א' שה' רסה וכלל מאריך כ' ו' כ' רכ כעלים
 וכן הוא כס' מדויקים ודומה לו ויעטו כמסיל כסמ' (ממור ק'ס) : כעל גמלות יש גמלות מחולפות והמוכסס מרוכ המדויקות חסר וא"ו
 קדמאה ומלא וחי' מבייבא : זייראו מסערב במקרה גדולה כסמ' כמ' ד' מלא ודין חסר ע"כ וכו' הוא כע' י'א שהוא מלשון יראה והוא חסר וי"ד
 י"א כמחשבו וסעסו שמו מעשהו והערך את כבודו ע"כ אהנס ע"פי המסורת האתימה זהו מלא כשני יודי' כי כסדר דברים ונספך מיכה כונאו כל
 החמשה וזהו א' מן המלאים והחסר הוא ויראו מן דסוף מיכה כמ' ס' וכן מלאו כמדויקים וכמסר' כ"י וסימניהן כלסון מרגיש עמ' וחסרנא
 יסדרון אומי' ויביכון : נוספה בו כתי' רכס : ובנתוך י'ם מלא וחי' אחר בני' : או תראי רטיס טבו נואת המלא סקראו כתי' בני' עמ'
 כנו מן י'א ונס י'ם טבאו בני' וטעות הוא כי שרשו ראה וכן מ'י ככן תחזין ומכרין רד' ק וכן כסמ' כ"י מסור פלי' לית חטף אבל לפי דעת
 הר' כע' הוא מלשון יראה שבי' אז מראי כסמ' שירא בכל לו משופה ודבר שלח עלה על לב כאשר יקרה למה אנדה וכן ס' כתי' א' ז' ד' שנתלם
 מראי אומי מקמי מוסר שהוא סמ' יראה עם היותו חסר וי"ד ע"כ - ומ'ם על אותו דכסמיה שהוא חסר וי"ד לח מחלתי כי כסמ'ים כמדויקים שבת'
 וככולל מלא וי"ד : ורחב יבכך ככל סמ'ים כמדויקי' כמובן ורחב כתי' וכן ס' המרגום ורס'י ורד' ק וכה"ל יבכך מליד בתיב הניחו כשורס רכס
 כ' א' ונמסך אחר דעת ר' יבדה חיון כמ' ס' יורה חיון כמ' ס' רד' ק כשרס רכס וז'לס ומימיה אבי מטה סמ'אמ' כס' הכין לר' יבדה חיון שכתב ורחב כה"ל ואמר
 כי הרי'ם קמיה' ובה"ל פמזה' להסרי'ם בני' וכן רכס וככל שהוא סמ'אמ' סה'א ורחב כתי' ס' ע"כ ומסרה זו סונבה במקרה גדולה
 ונכנסה מדקדק' א"ל וכמסורת רכס ס' יב' כלי'סמ' דכתיבין כה"ל ולא מנו זה עמ'הס סמ'אמ' סה'א ורחב כתי' ס' ע"כ ומסרה זו סונבה במקרה גדולה
 מילס' ס'ט' איו' ס' רכס יב' כלי'סמ' וכו' והואה' ג"כ כישמ' סמ'ן ו' ומסויס כה' ו' כ"ל ופחד ורסב לככך ע"כ וכו'ס זה הוא הסמ'מ' ומה סבר
 לו חיו' כתי' לרד' ק וסאר משרס'ם : שפעת גמלו'ס כסמ'ים כמדויקים מאריך דס'י'ן : (ותהלות א"ה ע"פ' הסמ'רת דל'קמ'ן סמ'ן ס'ג כסון
 לפי'ם מלא וכן האי דלקמן סמ'ן ס'ג כסמ'ים סמ' סמ'אמ' דלקמיה ורמ'י ליי'ס מלא :) אילי נביות יסרה'נך : יל'ל'ה סמ'מ'ח'ת כמ' י'ו לפי'ך הלת'

תחת היותך עוֹבֵבָה וְשֹׁנְאָה וְאִין עֹבֵר וְשֹׁמְתִיךָ לְגֹאֵן עוֹלָם מְשׁוֹשׁ דָּוָר וְדוּר : וּיְנַתְּךָ חֶלֶב
גוֹיִם וְשׂוֹר מַלְכִים תִּינְקִי וְיִדְעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב : תַּחַת הַנְּחֻשֶׁת
אֲבִיא זָהָב וְתַחַת הַבְּרִזָּל אֲבִיא כֶסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרִזָּל וְשֹׁמְתִי פִקְדֹתֶיךָ
שְׁלוֹם וְנִגְשִׁיךָ צְדָקָה : לֹא־שָׁמַע עוֹד חֶמֶס בָּאָרֶץ שׁוֹר וְשֹׁבֵר בְּגִבּוֹלֶיךָ וּקְרָאתִי יְשׁוּעָה
חֹמֹתֶיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ תְהַלֵּךְ : לֹא־יְהִי־הֵלֶךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר וְיֹכֵם וְלִגְנֵה הַיָּרֵחַ לֹא־יֵאָדָר לָךְ
וְהַיָּהֳלֶךְ יִהְיֶה לְאוֹר עוֹלָם וְאֶל־הֵלֶךְ לִתְפָּאֶרְתְּךָ : לֹא־יִבְוֹא עוֹד שֶׁמֶשׁךָ וְיִרְחֹךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי
יִהְיֶה יְהִי־הֵלֶךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשִׁלְמוֹ יָמֵי אֲבֹתֶךָ : וְעַמְּךָ כָּל־סְרִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נָצֶר
מִטְעוֹ מַעֲשֵׂה יָדִי לְהַתְּפָאֵר : הַקֶּטָן יִהְיֶה לְאַלְפָּה וְהַצַּעִיר לְגוֹי עַצוֹם אֲנִי יְהוָה בַּעֲתָהּ מִטְעִיךָ
אֲחִישֶׁנָּה : * רֵיחַ אֲדֹנָי יִהְיֶה עָלֶיךָ עֵץ מִשַׁח יִהְיֶה אֹתִי לְבֶשֶׂת עֲנוּיִם שְׂלַחְנִי
לְחֹבֵשׁ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב לְקָרָא לְשִׁבּוּיִם דָּוָר וְלֵאסִירִים פִּקְחֵקוּחַ : לְקָרָא שְׁנַת־רִצּוֹן לַיהוָה
וְיִוִם נֶקֶם לְאַלְהֵינוּ לְנַחֵם כָּל־אֲבָלִים : לְשִׁוִּים וְלֵאבְלֵי צִיּוֹן לְתַת לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֲפֶר שְׁמֹן
שִׁשׁוֹן תַּחַת אָבֶל מַעֲמָה תְהַלֵּךְ תַּחַת רֵיחַ כְּהֵה וְקָרָא לָהֶם אֱלֹי הַצְּדָק מִטְעַ יְהוָה לְהַתְּפָאֵר
וּבְנֵי חֲרָבוֹת עוֹלָם שְׁמֹמוֹת רֵאשֻׁנִים יְקוּמוּ וְחֲדָשׁוּ עֵרֵי חֲרָב שְׁמֹמוֹת דָּוָר וְדוּר :
וְעַמִּדּוֹ זָרִים וְרַעֲוֵי צֹאנֵכֶם וּבְנֵי נָכֵר אֲכַרִּיכֶם וְכֶרְמִיכֶם : וְאַתֶּם בָּחֲנִי יְהוָה תִּקְרְאוּ מִשְׁרָרֵי
אֱלֹהֵינוּ יֹאמֵר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תִּאֲכָלוּ וּבְכַבֹּדֶם תִּתְיַמְרוּ : תַּחַת בְּשִׁתְכֶם מִשְׁנֵה וְכִלְמַה
יִרְנֵי חִלְקֶם לָכֵן בָּאָרֶץ מוֹשֶׁנָּה יִירְשׁוּ שְׂמַחַת עוֹלָם תְהִיָּה לָהֶם : כִּי אֲנִי יְהוָה אֱהִי מְשַׁפֵּט
שֵׁנָא גוֹל בְּעוֹלָה וְנָתַתִּי פְעֻלָּתִם בְּאֵמֶת וּבְרִית עוֹלָם אֲכַרִּית לָרֶם : וְנִדְעַ בְּגוֹיִם וְרַעֲוִים
וְצֹאצְאוֹתֵם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּלִירָאִים יִכִּירוּם כִּי הֵם וְרַע בְּרַךְ יְהוָה : * שׁוֹשׁ
אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאַלְהֵי כִּי הִבְלִישְׁנִי בְּגִידֵי־יִשׁוּעַ מִעֵיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי כַּחֲזָן יִבְהֵן פֶּאֶר
וְכַפְלָה תַעֲרַה כְּלִיָּה : כִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צְמַחָה וְכַנְגַּה וְרִנְעִיָה תִצְמִיחַ כֵּן אֲדֹנָי יְהוָה יִצְמִיחַ
צְדָקָה וְתְהַלֵּךְ נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם : * לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֲחַשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקּוּט עַד־
יֵצֵא כְּנִגְה צְדָקָה וְיִשׁוּעָתָה בְּלִפְנֵי יְבֵעֵר : וְרָאוּ גוֹיִם צְדָקָה וְכָל־מַלְכִים כְּבוֹדֶךָ וּקְרָא לְךָ
שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְבֹּנוּ : וְהִיֵּית עֹטֶרֶת תְּפָאֶרֶת בְּיַד־יְהוָה וְצַנּוּף מְלֹכָה כִּכְפַל־אַרְבֵּיךָ : וְצִנּוּף
לֹא־יֵאָמֵר לְךָ עוֹד עֹזֵבָה וּלְאַרְצֶךָ לֹא־יֵאָמֵר עוֹד שְׂמָמָה כִּי לְךָ יִקְרָא הַפְּצִי־בֵה וּלְאַרְצֶךָ
בְּעוֹלָה כִּי־חַפֵּץ יְהוָה לְךָ וְאַרְצֶךָ תִּבְעַל : כִּי־יִבְעַל בַּחֲוִיר בְּתוֹלָה יִבְעֻלֶךָ בְּנֶגֶד וּמְשׁוֹשׁ חֲזָן
עַל־כִּלְהָ יִשׁוּשׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ : עַל־חֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְּקַדְתִּי שְׂמֵרִים כָּל־הַיּוֹם
וְכָל־הַלַּיְלָה תִּמִּיד לֹא יִחַשׁוּ הַמּוֹכִירִים אֶת־הַיְהוָה אֶל־דָּמִי לָכֶם : וְאֶל־תִּתְּנֵי דְמֵי לֹד עַד־יִכֹּנְן
וְעַד־יֵשׁוּם אֶת־יְרוּשָׁלַם תְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ : גִּשְׁבַּע יְהוָה בִּימֵינוּ וּבִוְרוּעַ עוֹן אִס־אַתָּן אֶת־דַּגְנְךָ
עוֹד מֵאֲכָל לֹא־יִבְיָךְ וְאִס־יִשְׁתִּי בְּנִינָכֵר תִּירוּשֶׁךָ אֲשֶׁר יַעֲתָ בּוֹ : כִּי מֵאִסְפּוּ יֵאָכְלוּ וְהִלְלוּ
אֶת־יְהוָה וּמְקַבְּצֵי יִשְׁתְּהוּ בְּחֻצוֹת קָרְשֵׁי : עֲבָרוּ עֲבָרוּ בְּשַׁעֲרֵים פִּנּוּ דֶרֶךְ
הַיָּם

מטעו מעשיך

דמטרת נצבים

כב

וצנף

סא סב

כסול וכן הוא ומלכיהם יסמכות כסמכות דלך : ישועה חומותך כן הוא כספרים מדויקים מלא ואל קדמיה וחסר ואל במהם : וירשו ארץ
כן הוא כספרי יודין במדויקים : מטעו מעשיך : פקח קוח סמי מלוח וטובים מלא אחת דלך : לאבלי ציון לית דחש ליה למחן דכמס לאבלי
צירוד במר בי"מ : שנא גול יש ספרים ספון כסול והמלה מטעל ? חבל כספרים הטובים צירוד ומלוח : סקול צדקה ועשני חד מן אל"פ
בי"מ מן ב' לא נסבין ואל דרים מינומא ומטעין כסון וסימן כספר כספרה כמס : לא אחשה סח"מ כחטף סנול כספרים מדויקים כ"י וגם
ברוב ספרים הדמוס וכן הנילו דלך כשרטים עם הדמוס כחטף סנול : וצנוף וצנוף ק' : המוכרים כמקמ' ספרים ספר ז"ל קדמיה : סאספון
כמקמ' ספרים מדויקים ה"לף כמס עם הדמוס כחטף סנול : וצנוף וצנוף ק' : המוכרים כמקמ' ספרים ספר ז"ל קדמיה : סאספון
כמקמ' ספרים מדויקים ה"לף כמס עם הדמוס כחטף סנול : וצנוף וצנוף ק' : המוכרים כמקמ' ספרים ספר ז"ל קדמיה : סאספון
כמקמ' ספרים מדויקים ה"לף כמס עם הדמוס כחטף סנול : וצנוף וצנוף ק' : המוכרים כמקמ' ספרים ספר ז"ל קדמיה : סאספון
כמקמ' ספרים מדויקים ה"לף כמס עם הדמוס כחטף סנול : וצנוף וצנוף ק' : המוכרים כמקמ' ספרים ספר ז"ל קדמיה : סאספון

הכפלה

בְּיַסְסֵי מִקְדָּשְׁךָ : הֵינּוּ מַעֲוִלִים לֹא־מִשְׁלַת בָּם לֹא־נִקְרָא שְׂמֶךְ עֲלֵיהֶם לֹא־קָרַעַת שְׁמַיִם
 יִרְדַּת מִפְּנֵיךָ הָרִים נָזְלוּ : * כִּקְדַח אֵשׁ הַמָּסִים מִים תִּבְעֶה־אֵשׁ לִרְדוּעַ שְׂמֶךְ לְצַרְיָךְ
 מִפְּנֵיךָ גַּיִם יִרְגְּזוּ : בַּעֲשׂוֹתֶךָ נִרְאוֹת לֹא נִקְוָה יִרְדַּת מִפְּנֵיךָ הָרִים נָזְלוּ : וּמַעֲוִלִים לֹא־
 שָׁמְעוּ לֹא הֵאֱוִינוּ עֵינַי לֹא־רָאִיתָ אֱלֹהִים וּזְלַתָּ יַעֲשֶׂה לְמַחְבְּהֵינוּ : פָּגַעַת אֶת־שֵׁשׁ וַעֲשֵׂה
 צֶדֶק בְּדִרְכֶיךָ וַיִּכְרַח הַדָּאֲתָה קִצְפַּת וּנְחֻטָּא בְּהֶם עוֹלִים וּנְיָשָׁע : וְנָהוּ כְּטַמָּא כְּלָנִי וַיִּכְבְּד
 עֵדִים כַּל־צַדִּיקֵינוּ וְנָבַל כַּעֲלָה כְּלָנִי וְעוֹנְנֵי כְרִיחַ יִשְׁאֲנֵנוּ : וְאִין־קוֹרָא בְּשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחְזִיק
 בְּךָ בַּיְהוֹסֶתֶרֶת פְּנִיךָ מִפְּנֵי וְתִמְנַנְנֵנוּ בְּיַד עוֹנְנֵנוּ : וַעֲתָה יִהְיֶה אֲבִינוּ אֲתָה אֲנַחְנֵנוּ הַחֲמֵר וְאֲתָה
 יִצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כְּלָנִי : אֲלֵתִּקְצֶף יִהְיֶה עַד־מָאָר וְאֵל־לַעַד תִּזְכֵּר עֵינַי הֵן הִבְטַנְתָּ עִמָּךְ
 כְּלָנִי : עָרִי קָרַשְׁךָ הֵיוּ מְדַבְּרֵי צִיּוֹן מְדַבְּרֵי הַיְהוּדָה יְרוּשָׁלַם שְׂמֶמָה :

סד

בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֶרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הִיָּה לְשִׁרְפַת אֵשׁ וְכַל־מַחְמְדֵינוּ הִיָּה לְחֲרָבָה :
 הַעֲל־אֱלֹהֵי תִתְאַפֵּק יְהוָה תַּחֲשֶׂה וְתִעַנְנֵנוּ עַד־מָאָר : * נִדְרָשְׁתִּי לְלוֹא שְׂאֵלוּ
 נִמְצָאתִי לֹא בִקְשֵׁנִי אִמְרָתִי הִנְנִי הִנְנִי אֶל־גּוֹי לֹא־קָרָא בְּשִׁמִּי : פִּרְשְׁתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם לִי
 עִם סוֹרֵר הַלְכִים הִרְדֵּךְ לֹא־טוֹב אַחֲרַי מַחֲשַׁבְתֵיהֶם : הָעַם חִמְכַעֲסִים אֲתִי עַד־פְּנֵי תַמִּיד
 זַבְחִים בְּגִזְזוֹת וּמְקַטְרִים עַל־הַלְבָנִים : הַיֹּשְׁבִים בְּקִבְרִים וּבְנִצְרוֹת יִלְנִי הַאֲכָלִים בְּיַשָּׁר
 הַחֲזוֹר וַיִּפְרַק פְּגָלִים כְּלִיהֶם : הָאֲמָרִים קָרַב אֵלֶיךָ אֶל־תִּגְשֵׁבֵי כִי קִדְשְׁתֶּךָ אֱלֹהֵי גִישָׁן בְּאֵפִי וּמִרְקָבִי
 אֵשׁ יִקְרַת כָּל־הַיּוֹם : הִנֵּה כְּתוּבָה לִפְנֵי לֹא אַחֲשֶׂה בִי אִם־שְׁלַמְתִּי וְשְׁלַמְתִּי עַל־חִיקִים :
 עוֹנֵתִיכֶם וְעוֹנַת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדוּ אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל־הָהָרִים וְעַל־הַגְּבוּעוֹת חֲרַפְנוּ וּמִדְרָתִי
 פָּעַלְתֶם רֵאשֹׁנָה עַל־חִיקִים : כֹּהוּ אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יִפְצֵא הַתִּירוֹשׁ בְּאֵשׁ־כֹּהֵל אֶל־כִּי
 וְאָמַר אֶל־תִּשְׁחִיתֵהוּ כִי בִרְכָה בּוֹ כֵּן אַעֲשֶׂה לְמַעַן עֲבְדֵי לְבַלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל : וְהוֹצֵאתִי
 מִיַּעֲקֹב זָרַע וּמִיַּהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרִי וּיְרֻשֶׁהוּ בְּחִירֵי וְעַבְדֵי יִשְׁכְּנוּ־שָׁמָּה : וְהָיָה הַשְּׂרֹן לְנוֹה־צֶאֱזָן
 וְעִמְק עֲבוֹר לְרַבֵּץ בְּקֵר לַעֲטִי אֲשֶׁר דִּרְשׁוּנִי :

סה

וְאַתֶּם עֲזֹבֵי יְהוָה הַשְׁכַּחִים אֶת־הַר קִדְשֵׁי הָעֵרְכִים לְגַד שְׁלָחַן וְהַמְּמַלְאִים לְמַנֵּי מִמְסַךְ :
 וּמְנִיתִי אֲתֶכֶם לְחָרֵב וְכִלְכֶם לְטִבַח תִּכְרַעוּ עֵינַי קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דְּבַרְתִּי וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְתַעֲשׂוּ
 הִרַע בְּעֵינֵי וּבְאֲשֶׁר לֹא־חִפְצֵתִי בְּחַרְתֶּם :
 יֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעֲבוּ הִנֵּה עֲבְדֵי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבְדֵי יִשְׁמְחוּ וְאַתֶּם תִּבְשׂוּ : הִנֵּה
 עֲבְדֵי יִרְנֵוּ מְטוֹב לֵב וְאַתֶּם תִּצְעַקוּ מִכָּאֵב לֵב וּמִשֹּׁבֵר רִיחַ תִּילּוּדִי : וְהִנַּחְתֶּם עִמְכֶם לְשִׁנּוּעִיהַ
 לְבַחְיֵי וְהַמִּיתָךְ אֲדַנִּי יְהוָה וְלַעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֲרַי : אֲשֶׁר הִתְבַּרַךְ בְּאָרֶץ יִתְבַּרַךְ בְּאֵתִי
 אָמֵן וְהַנְּשַׁבַע בְּאָרֶץ יִשְׁבַע בְּאֵתִי אָמֵן כִּי נִשְׁבַּחוּ הַצְּרוֹת הַרְאֲשׁוֹנֹת וְכִי נִכְתְּרוּ מַעֲוִנֵי :

כי

לא משלה בם נחסרה רחמא תמו זה ע"ל סבירין כה וקריוון כס ולא ידעמא מלי סבירין סידך סבל לכן כראה סבגרסה סבוכה כמו סמאמי נחסרה
 כ"י חסירי ג' בלחוד וליגא סבוק סדין ננווייהו : גולו דגס הל"מ למסרת דר"ק כפי' ומכלול סקל צ"ל : בקרח אש המסם לים לכוחות כה"ל :
 וְהַחֲשֵׁא כֵן נקוד וליגא סלוגת סבוכה נמקרח גדולה : ועוננו חסר וז"ל חריבס מאזכבת דר"ק וכן ומסוננו ביל עוננו סבמך כספרי מדוייקי'
 הלכות הל"מ כסוח לכדו כנסתנו : ללוא שאדו מלא וז"ל ח"ף : ללא בקשנו מלא ללא חסר וז"ל וכן מלא נקשני בשלם כקודו צרוב סספרי'
 ומקטרים נספריס כ"י הו"מ נמאריד : ופרק ומר"ק ועיין פיסת סרטיס סרס מר"ק : ראשונה על חיקם אל חיקם ק' כן הו"מ נספריס סלבו
 גדסום וכ"י וסנסבוק סלמטלה כסוב וקרי על מכל כספרי' דר"ק סמ"ג סכ"ג ס"ג כסוב סרסאן כסוב אל זק' מל וזה ססני מל זק' אל חיקס ונענך סמות
 סחרומ קדמוניות עס ספרוס דר"ק כסוב כליפסן סחר וז"ל סרסאן כסוב מל וקרי על וזה ססני על חיקס ונענל מכלל יופי כס"ג גס הו"מ לזון עסמט:
 וזוה דה נמק"מ כפרי סרפוס כסוב וסיהודה הו"ל סרסאן כסוב מל וקרי על וזה ססני על חיקס ונענל מכלל יופי כס"ג גס הו"מ לזון עסמט:
 עליו כ' וסכרו מסרי מירושלם וסיהודה (ישעיה ג) סגס סוס הו"ל כס"ד וכן נכסר סס נמקרי' גדולה כ' נכסרס : והססלאים סה"ס נמארי' וקלה
 סל"מ ושיין ע"ס כפינע סיונ'ג : לסני סה"ס רסס וסל"מ כלא גימל ר' יוסב נכסר סרסאן ומכלול דף כ"ל וסרטיס סרס עסד : וסשבר דות
 נספריס מדוייקיס סדין ג' כדיו וכן כסבו כסרטיס :

סד

סה

כִּי־הֲנִי בִּזְרָא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה וְלֹא תִזְכְּרֶנָּה הַרְאֵשְׁנוֹת וְלֹא תִעְלֶנָּה עַל־לֵב :
 כִּי־אֲסִישׁוּ וְגִלּוֹ עַד־יָעַד אֲשֶׁר אֲנִי בֹרָא כִּי הֲנִי בֹרָא אֶת־יְרוּשָׁלַם גִּלְיָה וְעַמָּה מְשׁוּשׁ :
 וְגִלְתִּי בִירוּשָׁלַם וְשִׁשְׁתִּי בְעַמִּי וְלֹא־יִשְׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זַעֲקָה : לֹא־יְהִי־הַיָּמָּה
 עוֹד עוֹל יָמִים וְזָקֵן אֲשֶׁר לֹא־יִמְלֹא אֶת־יָמָיו בִּי הַנֶּעַר בְּדַמָּה שְׁנָה יָמוֹת וְהַחֲזָא בְדַמָּה
 שְׁנָה יָקָל : וּבְנֵי בָתַיִם יוֹשְׁבוֹ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פְרִים : לֹא יִבְנוּ וְאֶחָד יֵשֵׁב לֹא
 יִטְעוּ וְאֶחָד יֵאָכֵל כִּי־יִמֵּי הָעֵץ יָמֵי עַמִּי וְעָשָׂה יְדֵיהֶם יְבִלּוּ בְחַיָּוִי : לֹא יִגְעוּ לָרִיק וְלֹא
 יִלְדוּ לְבַהֲלָהּ כִּי זָרַע בְּרוּכֵי יְהוָה וְצִאֲצִיאוֹתֶיהֶם אֲתָם : וְהִי־הָיָה טָרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה
 עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע : זָאֵב וְטֵלָה יִרְעוּ כְאֶחָד וְאֲרִיָּה כַּבָּקָר יֵאָכְלוּ־תַבָּן וְנַחֲשׁ עֶפְרַיִם
 לַחֲמוֹ לֹא־יִרְעוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ כְּבַלְדֶּהֱר קָרְשֵׁי אִמֵר יְהוָה :

סו
 דפסרת
 שבת ור"ח

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשְּׁמַיִם כְּסֹאֵי וְהָאָרֶץ הָרֵם רַגְלֵי אִיזוֹה גֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאִיזוֹה מְקוֹם
 מְנוּחָתִי : וְאֶת־כָּל־אֱלֹהֵי יְדֵי עֲשֵׂתָה וְיִהְיוּ כַל־אֱלֹהֵי נְאֻסִיָּהוּ וְאֶל־יָהּ אֶפְיֹט לְעֵינַי וְנִכְהַרְוֹת
 וְחָדַר עַל־דַּבְּרֵי : שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכְּה־אִישׁ זֹבֵחַ הַשֶּׁה עֵרָף פֶּלֶב מַעְלָה מְנַחֵה דַם־חַיִּוּר
 מִזְבִּיר לְבָנָה מְכַרֵּךְ אִוֵן גְּסֻדָּהּ בַּחֲרוֹ בְּרִכְוִיהֶם וּבְשִׁקְוִצִיָּהֶם נִפְשָׁם חֲצָצָה : גְּסֻדָּאֵי אֶבְרָת
 בַּתְעַלְלִיָּהֶם וּמְגוֹרָתָם אֲבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאִוֵן עֹנָה דְבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וְעֵשָׂה דְרַע בְּעֵינַי
 וּבְאֲשֶׁר לֹא־חֲפַצְתִּי בַּחֲרוֹ : שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה הַחֲרָדִים אֶל־דַּבְּרוּ אִמְרוּ אֲחִיכֶם
 שְׁנֵאִיכֶם מְנַדְּיכֶם לְמַעַן שְׁמוּ יִכְפַּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחָתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ : קוֹל שְׁאוֹן מַעִיר
 קוֹל מְהוּכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאִיבָיו : כְּטָרֶם תַּחֲלוּ יִלְדוּ בְטָרֶם יִבּוּא חֶבֶל לָהּ
 וְהַמְלִיטָה זָכַר : מִי־שָׁמַע כֹּזֵאת מִי רָאָה כְּאֱלֹהֵי הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בָּיִת אֶחָד אֲסִי־וּלְד גִּוֵּי פְעֵם
 אֶחָת כִּי־חִלָּה גְּסִי־לְדָה צִוּן אֶת־בְּנֵיהָ : הֲאֲנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא אֲוִלִּיד יֹאמֵר יְהוָה אֲסִי־אֲנִי
 שְׁמַחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם וְגִלּוֹ בַת כָּל־אֶהֱבִיהָ
 הַמְּוִלִּיד וְעַצְרָתִי אִמֵר אֱלֹהֶיךָ : שִׁישׁוּ אֶתָּה מְשׁוּשׁ כְּל־הַמַּתְאֲבִילִים עֲלֶיהָ : לְמַעַן תִּיַּנְקוּ וְשִׁבְעֵתֶם מִשׁוּר תִּנְחַמְיָהּ לְמַעַן
 תִּמְצְוּ וְהַתְעַנְנָתֶם מִזֵּו כְּבוֹדָהּ : כִּי־כֹה־אָמַר יְהוָה הֲנִי נֹטֵה־אֶלֶיהָ
 כְּנֶהֱרַר שְׁלוֹם וְכִנְחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גִּוִּים וְיִנְקָתֶם עַל־צַד תִּנְשְׂאוּ וְעַל־בְּרִבִּים תִּשְׁעֲשְׂעוּ : כֹּה־אִישׁ
 אֲשֶׁר אִמּוֹ תִּנְחַמְנֵה בֶן אֲנִכִּי אֲנַחֲמֶכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ : וְרֵאִיתֶם וְשֵׁשׁ לְבַבְכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם
 כְּדֵשָׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדַעַה יִרְי־יְהוָה אֶת־עַבְדָּיו וְעַם אֶת־אִיבָיו : כִּי־הִנֵּה
 יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכִסְפָּה מְרַכְבָּתָיו לְהָשִׁיב בְּחֶמֶה אִפּוֹ וְנִעְרָתוֹ כְּלִהְיֵה־אֵשׁ : כִּי־בָאֵשׁ
 יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבֵּי חֲלָלֵי יְהוָה : הַמַּתְקַדְּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים אֶל־הַגְּנוֹת
 אֶחָד אֶחָד בַּתּוֹךְ אֶכְלֵי בָשָׂר וְרַבֵּי חַיִּוִּי וְרֵשָׁקֵץ וְרֵעֵכֶבֶר יַחְדוּ יִסְפוּ נְאֻס־יְהוָה : וְאֲנִכִּי
 מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגִּוִּים וְהַלְשֵׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי :
 וְשִׁמְתִּי בָהֶם אִוֵּת וְשִׁלַּחְתִּי מִהֶסֶם פְּלוֹטִים אֶל־הַגִּוִּים תְּרִישִׁשׁ פִּוֵל וְלִוֵד מְשִׁבֵי קֶשֶׁת

ס"ב כש"ו
 ט"ו לנ"ו

אחת

תובל

יְרוּשָׁלַם גִּלְיָה לֹא תִפִּיק ה"א : וְבִלּוּ טֵיִן מִסֵּם כְּחִיּוֹב כ"א : לֹא יִגְעוּ לָרִיק כַּכֵּם הַמְכַלּוֹל נִדָּף קִכ"ב טַח נִזְד הַחֵיָן לְכַד מ"ב וְכֵן הוּא כְרוּב סַבְרִי
 הַדְּכּוּם וְהִזְד כְּמַרְדִּיךְ כְּסַפְרִים כְּמוֹכֵי יָד וְנִמְכָּתֶם בְּכַיִּי יוֹד'יִן וְכֵן כְּמַרְדִּיךְ וְהָף לְסַפְרִים כְּמוֹכֵי יוֹד' ח' קְרִיאת כְּנִי' מֵל כְּשׂוֹא כַע לְרַעַת רַד' וְכֵן
 וְיִגְעוּ עַמִּים כְּדִי רִיק יִרְמִים כ"א וְשִׁבְיָהֶם הִכְּלוּ וְכַלּוֹל נִדָּף הַכ"ל : מִבַּה אִישׁ הַכ"ף כְּכִירִי לֹא מְנוּל : עֵרָף כָּלֵב קְרִיאָתוֹ כְּשִׁבִי טַעֲמִים וְכֹהֵם
 מִסַּל עֲבַר כִּי הֵסֵם הוּא מִלְּטִיל עֵרָף וְלֹא כִפִּים רַד' וְטֵיִן מֵה סַלְכָמוֹב כְּשִׁמוֹ כִּיחֻקָּחֵל כ"פ־עַל סַכּוֹן גַּדֵּר גַּדֵּר : חֶבֶל לָהּ הַחֵי"ם כְּכִירִי וְכֵל סַרְפָּה
 סַרָּח : סַבְרָךְ אִוֵן כְּשִׁבִי טַעֲמִים וְטֵיִן מֵה סַכְּמַכְּתִי כִּיטְכִיָּה מִסֵּם וּבְסַרְפָּת וְאֶתְחַנֵּן סוּיָן ר' מֵל הַסַּמֵּם טַס : חֶבֶל לָהּ הַחֵי"ם כְּכִירִי וְכֵל סַרְפָּה
 כְּמַכּוֹל כְּכֵל לִישָׁן סַכּוֹרֵת וְרַד' כְּסַרְפָּתִים וְרַכְּכִילִים : מִי רָאָה בְּאֵלֶה כְּמַקְרָא יִסַּע מִכִּיטְכִיָּה כְּדַסֵּם מִנְחוֹן וְנִי כְּנֹא' וְלֹא יִדְסַמִּי מִי סַכְּכִים כְּכֵל
 הַמְדַסִּים זֶה הַסַּכֵּן לֹלֵחַ סַמְלָל כְּמַרְנוֹס וְזֵן חוֹחַ כְּמִלְוִין וְלֹא סַמְטִי וְלֹא רַחֲמִי כֵן כְּשׁוֹס סַרְפָּה וּבְמַקְרָא הַיִּזְכָּרֵת כְּכַמֵּה מַתּוּרַס מִן חוֹחַ בִּלְחַ וְה"ו :
 אִם יוֹלֵד גִּוֵּי כְּשִׁבִי טַעֲמִים וְהַלְמַד כְּכִירִי כֵן הוּא כְּסַפְרִים כְּמוֹכֵי יָד מַדְוִיקִים וּבְסַפְרִי הַדְּכּוּס כְּשֵׁסֵם אֶחָד לְכַד כְּנֹא' וְכֵן אֶתְרַד עַלְמָל : סוּזֵן כְּבוֹדָהּ
 בְּזֵין כַּכֵּם מוֹזֵן לַחֲפוּקֵי מִי סַכְּמַת מוֹזֵן עַל"ו : אֶתְרַד בַּחוּץ טַס פ' נ'

סו

תובל

ישעיה לו

תִּיבַל וַיִּזֶן הָאֵיִם הַרְחִיקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעוֹ וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם ;
 וְהִבְיִאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה בְּפוֹסִיִּם
 וּבְרִכָּב וּבַצְבָּיִם וּבַפָּרָדִים וּבַכַּרְפּוּרוֹת עַל־הַר יְקֻשֵׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בְּכָל־טְהוֹר בַּיִת יְהוָה ;
 וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנִים לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה ; כִּי כֹאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחֲרָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה
 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה לְעִמּוּדֵי לְפָנַי נִאֲסִי־הוֹדֵר כִּן יַעֲמֹד וְרַעְנָם וְשִׁמְכָם ; וְהָיָה מְדִי־חֲדָשׁ
 בְּחַרְשׁוֹ וּמְדֵי שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ יָבֹא כָל־בֶּשֶׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה ; וַיִּצְאֻ וְרָאוּ
 בְּפָנָיו הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים כִּי כִי רָחֲלָעְתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּפֶה וְהָיָה רֵאזֵן לְכָל־
 בֶּשֶׂר ;

וחוזרים זה הפסוק כדי לסיים בדבר טוב *

והיה מדי חדש ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה:

ככוס פסוקי של ספר ישעיה אלף ומאתים וחשעים וחטטה וסימנו חמט ארצה וקאפוטולי
 טשים וקסה : וסימנו ועו כי ה' יכלו :

דברי

חובל בקצת ספרים חבל בשלש נקודות : והביאו את כל אחיכם (אחר רמל חיים המגיה במקרא גדולה כמלא בפסוקא דדין מרי פסיקא חל
 גמר מינת הגוים וחד גמר מנחה ואילו בדפוסים ויכתיבה נכחו מלך : מרי כמה דכתיבנא ופ'ימא' כמר מינת אחיכם ולבאורה כובא למינא דדינא
 חדא מינייהו מטכסמא היא אבל כדחזינא במסרא רבמא בערך אות פ'א בפסיקא (כרפסה בשנת רכ"ו) אשכחנא דלא כנסמא דדין ולא כנסמא דדין
 דהרי גימט לימו אלף מרי חד כמר אחיכם וחד גמר מנחה ומו לא פ'ב) : יבא כל בשר להשתחות במסורת סוף פרשת שמעני חשיב ליה עם י'ד
 דסנירין יבואו וקרינן יבוא ויומנן סמרגס ייחון הוא למאי דסנירין כפסמא דקרא וכן דרכו ברוב המקומות :
 ד' ספרים כגמרים בפסוק טלמעלן וסימנהון ית'קק וסימן כנבלי וירושלמי ריש פ' אין עומדין : ויכס מראה שם ואגדת מילים מזמור ד' וסיפרי
 ריש פרשת וזאת הנרקה :

תם ספר ישעיה כל הנשמה תהלל יה

דברי

כְּבִשְׁתִּי גִבְבִּי כִּי יִמְצָא בְּן־חַיִּישׁ בַּיַּת־יִשְׂרָאֵל הַמָּה מְלִכֵיהֶם שְׂרִייהֶם וְכַתְּוִיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם :
 יִלְרַתְנוּ אִמְרִים לַעֲץ אָבִי אֶתְּהָ וְלֵאבֹן אֶת־יִרְתֵּנִי כִּי־פָנִי אֵלָיו עָרַף וְלֹא פָנִים וּבָעֵת רַעְרָתִם יֹאמְרוּ
 קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנו : וְאִיהָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָּךְ יְקִימוּ אִם־יוֹשִׁיעוּךָ בְּעֵרַת רַעְתֶּךָ כִּי מִסְפָּר
 עָרִיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה : * לָמָּה תִּרְבוּ אֵלָי כָּל־כֶּסֶף פְּשַׁעְתֶּם כִּי נֹאסִיְהוּהוּ :
 לְשׂוֹא הַכִּיתִי אֶת־בְּנֵיכֶם מוֹסֵר לֹא לָקָחוּ אֲכָלָה חֲרֻבְכֶם נְבִיאֵיכֶם כְּאֶרְיָה מִשְׁחִית : הַדּוֹר
 אֲתָם רְאוּ דְבַר־יְהוָה הַמְדַבֵּר הַיְיָ לְיִשְׂרָאֵל אִם־אֶרֶץ נֹאפְלִיָה מְדוּנָה אִמְרוּ עִמִּי רְדֹנוּ לֹא־
 נְבוֹא עוֹד אֱלֹהֶיךָ : הַתְּשַׁבַּח בַּתּוֹלָה עֲדִיהָ בְּלֹה קִשְׁרִיהָ וְעִמִּי שִׁכְחוּנִי יָמִים אֲיִן מִסְפָּר :
 מִהֲתִיטְבִי דְרָכְךָ לְבַקֵּשׁ אֲהַבָּה לְבָן גַּם אֶת־הָרַעוֹת לְמַרְתִּי אֶת־דְּרָכֶיךָ : גַּם בְּכַנְפֶיךָ נִמְצָאוּ
 דָּם נַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים נְקִיִּים לֹא־בַשְׁחַתְרַת מִצְאָתִים כִּי עַל־כָּל־אֵלֶּה : וְתֹאמְרוּ כִּי נִקְיָתִי אֶךְ
 שָׁב אִפּוּ מִמֶּנִּי הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתְךָ עַל־אֲמֹרְךָ לֹא חָטָאתִי : מִהֲתִזְלִי מֵאֵד לְשִׁנוֹת אֶת־
 דְּרָכְךָ גַּם מִמְצָרִים תִּבְשִׂי כַּאֲשֶׁר־בִּשְׁתִּי מֵאִשׁוֹר : גַּם מֵאֵת זֶה תִּצְאִי וַיִּדְרֹךְ עַל־רֹאשְׁךָ כִּי־
 מָאֵס יְהוָה בְּמִכְתוּדֶיךָ וְלֹא תִצְלַחִי לָהֶם : * לֵאמֹר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִלְכָה מֵאֵתּוֹ
 וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְאִש־אֲחֵר הַשּׁוֹב אֵלָיו עוֹד הַלּוֹא חֲנוּף תַּחֲנֹף הָאָרֶץ הַזֹּאת וְזִנְיָה רַעִים רַבִּים
 וְשׁוֹב אֵלָי נֹאסִיְהוּהוּ : שְׂאִי־עֵינֶיךָ עַל־שָׁפִים וּרְאִי אִיפֹה לֹא שָׁגַלְתָּ עַל־דְּרָכִים יִשְׁבַּת
 לָהֶם בְּעַרְבֵי בַּמְדָּבָר וּתְחַנְּפִי אֶרֶץ בְּזוֹנְתֶיךָ וּבְרַעְתֶּךָ : וַיִּמְנַעוּ רַבִּים וּמַלְקוּשׁ לֹא הָיָה
 וַיִּמְצָא אִשָּׁה זוֹנָה הַיְיָ לָךְ מֵאֵת הַפְּלֵס : הַלּוֹא מֵעַתָּה קִרְאתִי לְךָ אָבִי אֱלֹהֶיךָ נַעֲבִי אֶתְּהָ :
 הַיִּנְטוּר לְעוֹלָם אִם־יִשְׁמַר לִנְצַח הֵנָּה דְּבַרְתָּ וְתַעֲשִׂי הָרַעוֹת וְתִיכַל : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלָי בְּיָמַי יֹאשִׁיבוּ הַפְּלֵךְ הַרְאִיתָ אֲשֶׁר עָשִׂתָה מִשְׁבַּה יִשְׂרָאֵל הִלְכָה הָיָה עַל־כָּל־דְּרֹךְ
 גְּבוּהָ וְאֶל־תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתוֹנֵי־שָׁם : וַאֲמַר אַחֲרַי עָשִׂתָה אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֵלָי תִּשׁוּב וְלֹא־
 תִּשְׁבַּח וְתִרְאֶה בְּגוֹדָה אַחֲזוֹתַי יְהוָה : וְאִרְאֶה כִּי עַל־כָּל־אֲדוֹת אֲשֶׁר נֹאפֶה מִשְׁבַּחַי יִשְׂרָאֵל
 שְׁלַחְתִּיהָ וְאֵתְּךָ אֶת־סִפְרֵי כְּרִיתְתִיהָ אֵלָיו וְלֹא יִרְאֶה בְּגוֹדָה יְהוָה אַחֲזוֹתַי וְתִלְךָ וְתִזֶן גַּם־הִיא :
 וְהָיָה מִקֵּל זְנוּתָהּ וְתַחֲנֹף אֶת־הָאָרֶץ וְתִנְאֹף אֶת־הָאֲבֹן וְאֶת־הָעֵץ : וְגַם־כָּל־זֹאת לֹא־שָׁכַח
 אֵלָי בְּגוֹדָה אַחֲזוֹתַי יְהוָה בְּכָל־לֵבָהּ כִּי אִם־בְּשִׁקֵּר נֹאסִיְהוּהוּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלָי צִדְקָה נִפְשָׁה מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל מִבְּגוֹדָה יְהוָה : הַלֵּךְ וּקְרֵאתִי אֶת־הַרְבֵּים הָאֵלֶּה צְפוּנֶה
 וְאִמְרַת שׁוֹבָה מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל נֹאסִיְהוּהוּ לֹא־אִפְלִי פָנַי בָּכֶם כִּי־חָסִיד אָנֹכִי נֹאסִי־יְהוָה לֹא
 אֲטוֹר לְעוֹלָם : אֶךְ דַּעַי עוֹנֶךָ כִּי בִיהוּהָ אֱלֹהֶיךָ פְּשַׁעַת וְתַפְזוּרִי אֶת־דְּרָכֶיךָ לְזָרִים תַּחַת כָּל־
 עֵץ רַעֲנָן וּבִקְלוֹי לֹא־שָׁמַעְתֶּם נֹאסִיְהוּהוּ : שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְכִים נֹאסִיְהוּהוּ כִּי
 אָנֹכִי בַּעֲלֹתִי בָכֶם וּלְקַחְתִּי אֶתְכֶם אַחַד מֵעִיר וְשָׁנִים מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן : וְנָתַתִּי
 לָכֶם רַעִים כְּלָבִי וְרַעִי אֶתְכֶם דַּעַה וְהַשְׁפִּיל : וְהָיָה כִּי תִרְבוּ וּפְרִיתֶם בְּאֶרֶץ בְּיָמֵם הַחֲמֹר־
 נֹאסִיְהוּהוּ לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְלֹא יַעֲלֶה עַל־לֶב וְלֹא יִזְכְּרוּבּוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא
 יַעֲשֶׂה

וְלִרְתֵּנִי יִלְמְכוּ ק' : מֵאֲפִלְיָה בְּחֻקֵּי סִפְרֵים כִּי מְדוּיָקִים הֵמָּה כִּפְתָּה וְהַלֵּךְ נִחַם כְּלִי כִּיְיָ וּמִקֵּדָן הַלֵּךְ שׂוֹא וְכוּן הַמָּס עֵלֵךְ מִרְדֵּי
 וְהַמָּס כְּזִרְי וְכַדְגָּשׁ קֵל וְהִיא מֵלֶה אַחַת בְּכָל־פְּעֻלָּתָהּ כִּי־רֵךְ כְּסָרֵם אֲפֵל וְכַסֵּב וְכַסֵּב לֹוִית חָן כִּי יֵל מִשְׁחַרֵּר הַשְּׂמִיכִי וְכַמְרֵי סִבְתִּי פִּי
 מִסְמוּרָה וְהַלֵּ רַמְזִיָּה וְכֵן מִסָּר כִּי־נֶסֶף סוּף מִרְסַת בְּשֵׁלֵךְ וְכֵן רֵךְ כִּי־כַסֵּב כְּסִיּוֹשׁ וְכַסֵּרִים סִמְסֵם כִּפְתָּה וְהַלֵּךְ כְּסוּף - עוֹד כִּבְּשׁ שֵׁם סִפְרֵים סִבְכָן
 כִּבְשׁ פְּעֻלָּתָהּ הַמָּס שׂוֹא וְהַלֵּךְ כִּי־כִפְתָּה וְהַמָּס בְּדָגֵם חֲזוֹן עִבְלֵ - עוֹד הַמָּסִי בְּחֻקֵּי סִפְרֵים הַלֵּךְ בְּחֻקֵּי כִתָּה וְכַדְגָּשׁ אַחַר מִמִּי הַלֵּךְ וְהַפְּלוּ וְהִין
 טוֹנֵה לִסְסִי : לְסִדְתִּי לְמַדָּה ק' : שׁוֹלַת סִבְכָה ק' : קִרְאָתִי קִרְאָתָה ק' : הֵנָּה דְּבַרְתָּ בְּחֻקֵּי דְמוּסִי יִשְׁכֵּל כְּסוּב דְכַרְמֵי כְּמוֹד וְכֵן בְּלֵא יוֹד וְכֵן מִלְחָמִי
 בְּחֻקֵּי סִפְרֵים כִּי־וְגַם רֵךְ כִּי־כַסֵּב קֵן אַחַסֵּב בְּסִפְרֵים אַחֲרִים מְדוּיָקִים כְּסוּב כְּלֵא יוֹד כֵּל כְּמִנְסָה כְּמִסוּרָה כְּרִים סִבְר מַלְכִים עִם מַלְיוֹן לְכַמְרִין יוֹד
 עִסוֹף מִיְנוּמָה וְלֹא קִרְאִי וְרַחֲמֵי גַם בְּן־מִסְרֵם אַחַד כִּי־מַחְלֹק אֵלָיו וְאִין זֶה סִבְלָס - וְהַרְאָה נִפְלֵא ק' : וְחַחֲזוּף הַמָּס כְּחֻקֵּי כְּסוּב : הַלֵּךְ וּקְרֵאת
 בְּסִפְרֵי סִבְרֵי הַלֵּךְ נִבְכִיָּה : צְפוּנָה מֵלֵא וְהַלֵּךְ וְעִיּוֹן מִסִּי בְּסִימָן כִּי־

יעשה עוד : בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל־הגוים לשם יְהוָה
 לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע : בימים ההמה ילכו בית
 יהודה על־בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על־הארץ אשר הנחלתי את־אבותיכם :
 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן־לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אל־
 תקראו־לי ומאחרי לא תשיבו : אכן בגדה אשה סרעה כן בגדתם בני בית ישראל נאם־
 יהוה : קול על־שפיים נשמע בני תחנוני בני ישראל כי העיו את־דרכם שכחו את־יהוה
 אלהיהם : שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הנני אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו :
 אכן לשקר מנבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל : והבשת אכלה את־
 יגיע אבותינו מנעורינו את־צאנאם ואת־בקרם את־בניהם ואת־בנותיהם : נשכבה בבשתנו
 ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנתנו ואבותינו מנעורינו ועד־היום הוה ולא שמענו
 בקול יהוה אלהינו : * אסתשוב ישראל ונאסיהוה אלי תשוב ואסתסיר שקוציך מפני גלא
 תנור : ונשבעת חייהוה באמת כמשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו :

כיכה ואמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל־תזרעו אל־קנים :
 המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פדתצא כאש חמתי ובערה
 ואין מכה מפני רע מעלליכם : הגירו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר
 בארץ קראו טלאו ואמרו האספו ונבואה אל־ערי הסבצר : שאינם ציונה העיוו ואל־
 תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול : עלה אריה מספכו ומשתח
 גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצך לשמה ערוך תצינה כאין יושב : על־זאת חגרו
 ספרו והילילו כי לא־שב חרון אף־יהוה מפני : והיה ביוס־ההוא נאסיהוה
 יאבד לביהמלך ולב השרים ונשמו הכרנים והנבאים ותמוה : ואמר אלהו
 אדני יהוה אכן השא השאת לעם הוה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד־
 הנפש : בעת ההיא יאמר לעס־יהוה ולירושלם רוח צח שפים במדבר דרך בת־עמי לוא
 לזרות ולא להבר : רוח מלא מאלה יבוא לי עתה נס־אני אדבר משפטים אותם :
 הנה ופעננים יעלה וכסופה מרובותיו קלו מנשרים סוסיו אזי לני כי שרדנו : כבסי מרעה
 לבך ירושלם למען תישעי ער־מתי תלון בקרבך מחשבות אינך : כי קול מגיד סת
 ומי ימיע און מהר אפרים : הזכירו לגוים הנה השמיעו על־ירושלם נצרים באים מאח
 המרחק ויתנו על־ערי יהודה קולם : כשמרי שדי היו עליה מסביב כיאתי מרתה נאם יהוה
 דרבך ומעלליך עשו אלה לך ואת רעתך כי מר פי נגע ער־לבך : מעי ומעי אחולה קירות לפי
 המה

הקראו מקראי ק' : תשובו מסוכי ק' : אדמה לית כתיב ה"א : הננו בקלות שבי הנוכחין ונשוא הראשונה פסי' החסורה כמ"ס כיוסע סי' ס'
 הסון כספרים רבים ה"א נחטף מתח ורד' כתב כספרים סתום קצות וכן ס"א משיליסולא כמכר כפרו וכן כספר מונח בקמן : והתכנונו כמ"ס סוף
 במחירין ובכ"ס הכלמי : ותקעו מקשו ק' : סלאו טווי וסדגוס וכו' קל ה"א מר וביה ראו לכתוב רד' כפי' וספרים ר' ויב' כמ"ס הרקס וכו'
 מ"ס כיוסוקל ט' : סכבוו כפי' מ' דגוס וכתב המכלול במתקל ק' על סכברד ממנו ככך ויב' לו לומר סכבו' כפי' כפי' נחטף קמן אלח סכפסין לו
 בשוא לנדו להקל כמו סממנו סכתנו וישאום כבתותם ה"א נשוא לנדו ושיין טוד סס וספרים כמג סכבו' כפי' נשוא וכתב וי"ס
 ודגס ה"א לכסרמ ט"כ : וכספרי הדפוס וגם נחטף ספרים כ"י כפי' נשוא לנדו וי"ס ספרים כ"י סכפי' נחטף קמן כחכספוס : והנבאים
 יתפרו כמ"ס הסר יו"ד קדמאה גם כמסורת לסכר סתין כ"י לא כמכס פס המלאים : יאכר לעם הוה כספרים מדויקים כ"י כל"מ כמחיר
 וכמקד בין שרי המלות : יבוא לי כספרים מדויקים כ"י ובדפוס יסן כנלכיו"ד : דרבך ומעלליך עשו אלה כל הספרים הכמונים כסיון
 מוסמים כי הוא מקור וזכיר להיות בחולם וכו' מן הכמונים וכו' כפי' ע"ס המסורה וסיון כמסר ביימיה כ"י וכן הוא כספרים כ"י ודפוסים יכנס
 וכתבול דק ק"ג וכן ספרים בניליון המכלול כנגד מסוק עשו אלה לך (וחוקל כ"י) הוא סבת המחוקקים וכו' ירמיה ד' וסיון טוד מ"ס סכני
 ט"ד לכמונ ג"ה הענין כיומיה כ"ג נ"ט' : מעי | מעי כהרנה מדויקים פ"ן כספ חסרי פ"י סני : אחולה חסילה ק' : קירות לבני כסדר
 קהל

שמעת המה לי לבי לא אחרש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה : שבר על-שבר
 נקרא כי-שדרה בל-הארץ פתאום שדרו אהלי רגע ירעתי : עד-מתי אראה-ננס אשמעה
 קול שופר : כי איל עמי אותי לא ידעו בני-סבלים המה ולא נבונים המה
 חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו : ראיתי את-הארץ והנה-תהו ובהו ואל-השמים
 ואין אדם : ראיתי ההרים והנה רעשים וכל-הגבעות התקלקלו : ראיתי והנה אין
 האדם וכל-עוף השמים נדרו : ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל-ערוץ נתצו מפני יד-יהוה
 מפני חרון אפו : כי-כה אמר יהוה שממה תהיה בל-הארץ ובלה לא אעשהו
 על-זאת תאכל הארץ וקדרו השמים ממעל על כידברתי ופירתי ולא נחמתי ולא-אשוב
 ממנה : מקול פרש ורמה קשת ברחת בל-העיר באו בעבים ובכפים עלו בל-העיר עזובה
 ואתי ואין-ישוב בהן איש : ואתי שרור מה-תעשי כיתלכשי שני כיתערי עדי-זהב כיתקריעי
 בפיד עיניך לשוא תתפי מאס-יך עגבים נפשך יבקשו : כי קול בחזרה שמעתי צרה
 כמבכרה קול בת-ציון תתופח תפרש כפיה אי-נא לי כירעפה נפשי להרגים : *

ואת

שומטו בחוצות ירושלים וראו-נא ודעו ובקשו ברחובותיה אסתמצאו איש אס-יש
 עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה : ואם חייהוה יאמרו לכן לשקר
 ישבעו : יהוה עיניך הלא לאמונה הביתה אתם ולא-חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקי
 פניהם מפלע מאנו לשוב : ואני אמרתי אר-דלים הסנאולו כי לא ידעו דרך יהוה
 משפט אלהים : אלכהלי אל-הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט
 אלהים אך המה יחדו שברו עול נתקו מוסרות : על-כן הכס אריה מיצר ואב ערבוב
 ישרים נמר שקר על-עריהם בל-היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמי משוכתיהם : *
 אסלח אי לזאת אסלוח-לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה
 מיוניס-יתגודרו : סוסיס מוונים משכים היו איש אל-אשת רעהו יצהלו : העל-אלה
 לוא-אפקר נאס-יהוה ואם בניו אשר-פזה לא התנקס נפשי : עלו בשרותיה
 ושהתו ובלה אל-תעשו הסרו נטישותיה כי לוא ליהוה המה : כי בגוד בננו כי בית
 ישראל ובית יהודה נאס-יהוה : בחשו ביהוה ויאמרו לוא-הוא ולא-דתבוא עלינו רער
 וחרב ורעב לוא נראה : והנביאים יהיו לרוח ויהדבר אין פהם פה יעשה
 להם : לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את-הדבר הזה הנני נתן
 דברי בפיד לאש והעם הזה עצים ואכלתם : הנני מביא עליכם גוי מפרחק בית ישראל
 נאם

ה

אסלח

קבלת רבמי סתוק כי נרב חלומות בעמיא דחזקינו ר' חוכא נסר ר' יוסי אמר בקירוב לנו נסא טיכיו סנאחד ממי ממי אחילה קירוב לבי וכו' לנו
 כמיב ט"כ ומתיהל לי טונא ממי קח דייק מד-מיב לנו ועוד קסה דעבל הססו' לא חסיד ליה עם מלין דכתי' וכו' בסוף מיבומא וקריין יר' לכן כר'
 דלח ברסינן ליה ונכ דירושלמי פק הפלג הסחר למה וכן כמב בעל אומ אמת לנו כמיב ימר ט"כ : ויומר יש לחמוס על בעל ממכות כהונה שמת
 כלסון הזה לנו כמ' בן דרן הספר לבוריע לנו המסורת אט"ס שאין בו כורג לבי דרכו : שמעתי ימיר יר' : שדרו אהלי הסי' ננ' נקודות ככל
 ספרים סלנו וכן כמב ר"ק כשרשים אכל בעל פת דברי בסוף ספרו כמנו נקמן רחב שרדו : ואתי שרור ואט ק' : כי חעדי כן כמוב כי בלא
 וכו' : ודעו ובקשו כספרים כ' ודפוס יען קל סק' וק' כמפטר רוב הננין כזה ספורס כמ' ספרס ס ור' יוכה בנימו כספר הרקמה עם הקלין כמו
 קראו בלאו שם' הקודמת : לכן לשקר סכירין אכן כמו אכן לשקר מנענות דלעיל סימן ג' מסורת שמואל ח' כן : ולא חלו יש
 ספרים ולא ננעיש : ישדרם כן כמוב כספרים מדוייקים וכהלי וכמב ר"ק כסי' ובמ-לול דק קס' ונשרשים סנא סלס ונקוד על דרך הספר
 כמו שהיה כחסרון הכפל ש' : כי נקוד השלס היה ש' : כמו ישמרס והוא המקל וימכן סיומו מנכין כוסל הכנד דלומ' למרועט מן שר' מנעוס
 (הוסע י') ונא כמפטר והוא הנכון טכ' ולכל האופנים קריאת הסי' נקמן הסוף כמו ושרדו אט בני קרס (ירמיה מט) שדרה ניכוס (מחוס ג)
 ועיין כספר הרכנה אומ' ומ' ככ' כמזמור ט' על חנכני : אסלוח אסלח ק' : ואשבע בכל ספרים כ' כסי' סמאליט וכן כי כמפטר והמפטרסי'
 פוונים מיוניס ק' נד' ובעיב כו' לו כן הנה למטרנמי : לוא הוא מתחלפת לא הוא וכן לוא נראה דפוק כה' מתחלפת לא כה' אמתס נמכו'
 פירש ויקרא נמכו סביבס כמתי' ל' מלאים .

ה

נאסיהוה גוי ו איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר: אשפתו כקבר פתוח בלם גבורים: ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בושח בהנה בחרב: וגם

בימים ההמה נאסיהוה לא אעשה אתכם כלה: והיה כי תאמרו תחת מה יעשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם פן תעבדו זרים בארץ לא לכם: הגידו זאת בבית יעקב והשמיעיה ביהודה

לאמר: שמעו נא זאת עס סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אונים להם ולא ישמעו: האותי לא תיראו נאסיהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: ולעם היה היה לב סורר וסורה

סור וילכו: ולוא אמרו בלבכם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם וירה ומלקוש בעתו יורה שבעת חקית קציר ישמר לנו: עונותיכם הטו אלה והטאותיכם מנעו הטוב מכם: גיר נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקשים הציבו משחית אנשים ילכו: ככלוב מלא עוף

כן פתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו: שמנו עשתו גם עברו דברידע דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: העל אלה לא אפקד נאסיהוה אם בגוי אשר כזה לא תתקם נפשי: שמה ושעריה נהיתה בארץ:

הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידירם ועמי אהבו פן ומהתעשו לאחרייתה: העיוו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הברס שאו משאת כי רעת ו נשקפה מצפון ושבר גדול: הנוה והמעננה רמיתו בת ציון: אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: קרשו עליה מלחמה קימו ונעלה בצדריה

אוי לנו בירפנה היום פי יגטו צלל ערב: קימו ונעלה בלילה ונשחיתת ארמנותיה: כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושכבו על ירושלם סלגה היא העיר הפקר כלה עשק בקרבה: כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חכם ושדו ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: ביר

הוסרי ירושלם פן תקע נפשי מן פן אשימך שממה ארץ לוא נושכה: כה אמר יהוה צבאות עזלל יעולו כנפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות: על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם

להרפה לא יחפצו בו: ואת חמת יהוה וטלאתי בלאותי הכיל שפך על עיולל פחוץ תל סוד בחורים יחרו כירגס איש עס אשה ילכו וקן עס מלא ימים: ונסבו בחיהם לאחריהם

שדות ונשים יחרו כירגס את ידו על ישבי הארץ נאסיהוה: כי מקטנם וצד גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועריכהן כלו עשה שקר: וירפאו ארזי שבר עמי על ינקרה לאמר שלום

סור וילכו
הנתן גשם
הנתן גשם
הנתן גשם

סור וילכו
הנתן גשם
הנתן גשם
הנתן גשם

כלם גבורים נמקת ספרים מדויקים מלא וכו' וכן כחן ט"ס המסורה כי לא נמנה נמספר ו' חסרים כיוסב ט"ו ו' וכסיר הסורים כו' ג' : ירש חסר וכו' ונמסר עליו נמקת ספרים כ"י לית וחסר י"א מלא: אחה בושח למטרנמי מלא וכו' ולמדתחאי חסר וכן מלאמי בכמה מדויקים כ"י מלא ומסורת חש"י כ"ח חמית כמדנחמי דחמריה כל כניחים חסר כר מן ב' וסימן חסר חמה בושח נו רישטיה ובארץ פלוס חמה נוסח (ירמיה י) : ואמדה אליהם יס כסריה מלא יוד: וודה יורה ק' כן הוא נמקת מדויקים: צללי ערב כמדויקים סל"מ כשוא לנדו וסד"י כלא מאריך ויס חסר סהכד"י בחאריך ומה שמכב בעל תבלל יוכי נמקוס הנה הוא לשון התבלול דף ט"ד ומה שטלה על לני בענין זה כבר כמנתי כרים מרסס לך לך: כרחו עצה לא חסין ט"א וכן הוא למטרנמי ודלח כמדנחמי : וקסה לי טלה נכמה יס הוונים חד חסין ט"א וחד לא חסין דלא מסחית חמ טבה סוף כרסמ סופסטים חסין וזה לא חסין וכן חמורגס טס לא חסין ית חסילת וכן חמורגס קומו חמ"א : וי"ל דכפנומה לא קא חיידי : כהקיר חלי במקרה כפסוקים כן מלאמי בשתי מקראות כ"י: בוד בירק' ומהלם חליליל כשני כפסוקין: לא יחפצו בו כספר אחד כ"י כמוב (ולא נו"ו) וגם במקרה ויטה חויני"א יס חסר חמילוף זה ובספרים אחרים כתיב לא בלא וכו': ואת חסה ה' | מלאמי יס חסין כו' ה' למלאמי ה' מלא על סארץ כנדו: כי כקטנם ועד גדולם כל זה הענין הוא כמוב למטה חסין ח"ס סאר כפסוקים הנאים חסר זה נמלוט סונות למסס כמוב

שְׁלוֹם וְשָׁלוֹם וְאֵין שְׁלוֹם : הוֹבִישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַם-בְּבוֹשׁ לֹא-יִבְּשׁוּ גַם-הַכְּלִים לֹא יִדְּעוּ
לִכֵּן יִפְּלוּ בַּכְּפָלִים בְּעַת-פְּקֻדָּתִים יִבְשׁוּ אֲמַר יְהוָה :

כֹּה אָמַר יְהוָה עַמְרוּ עַל-דַּרְכֵיכֶם וְרֵאוּ וְשִׁאלוּ לִנְתִיבוֹת עוֹלָם אֵי-יְהוָה רַדְּךָ הַטּוֹב וּלְכִי-בָה
וּמִצְאוּ מְרֻנֵּעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נִלְךָ : וְהִקִּמְתִּי עֲלֵיכֶם צְפִים הִקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפֵר
וַיֹּאמְרוּ לֹא נִקְשִׁיב : לִכֵּן שָׁמְעוּ הַגּוֹיִם וְדַעַי עֵדָה אֶת-אֲשֶׁר-בָּס : שָׁמְעֵי הָאָרֶץ הִנֵּה אֲנִלִּי
מִבְּיַד רֵעַךְ אֶל-הָעַם הַזֶּה פְּרִי מַחְשְׁבוֹתֶם כִּי עַל-דַּבְּרֵי לֹא הִקְשִׁיבוּ וַיִּתְּנוּ רֵעֵי וַיִּמְאַסוּ-בָהּ :
לְמַדּוּהָ לִּי לְבֹנָה מִשְׁבָּא תְּבוֹא וְקִנְיָה הַטּוֹב מֵאֲרֶץ מִרְחַק עֲלוֹתֵיכֶם לֹא לְרָצוֹן וּבְחִיכֶם לֹא-
עָרְבוּ לִי : לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶל-הָעַם הַזֶּה מְכַשְׁלִים וּכְשָׁלוֹ כֶּסֶף אֲבוֹרָה וּבְכֹנֶס
כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עִם בָּא מֵאֲרֶץ צָפוֹן וְגִי גְדוֹל יַעֲזוֹר

ואברו ק

מִיִּרְכַּת-אֲרֶץ : קֶשֶׁת וְכִידוֹן יִחִיקוּ אִכּוֹרֵי הוּא וְלֹא יִרְחֲמוּ קוֹלֵם פִּיִּם יִהְיֶה וְעַל-יִסּוּסִים
יִרְכְּבוּ עֲרוֹךְ כְּאִישׁ לְמַלְחָמָה עֲלִיד בַּת-צִיּוֹן : שָׁמְעֵנִי אֶת-שְׁמִיעוּ רַפְּזֵי יְדֵינִי צָרָה הַחֲזוֹקֵרְנִי
חִיל כִּי־לִדְרָה : אֶל-תִּצְאֵי הַשָּׂרָה וּבְהַרְדֵּךְ אֶל-תִּלְכִּי כִּי חָרַב לְאִיִּב מְגוֹר מִסְכִּיב : בַּת-עַמִּי
הַגֵּר־שֶׁק וְהַתְּפִלְשֵׁי בְּאֶפֶר אֲבִל יַחִיר עֲשִׂי-לֶךְ מִסְפָּר תִּמְרוּרִים כִּי פִתְאֹם יָבֹא הַשָּׂרָד עֲלֵינוּ :
בְּחֹץ נִתְחַדֵּךְ בְּעַמִּי מִבְּצָר וְרִדְעֵךְ וּבַחֲנֹת אֶת-דַּרְכֶּם : כָּלֵם סָרִי סוֹרְרִים הִלְכִי רַבִּיל נַחֲשֵׁת
וּבְרֹחַ כָּלֵם מִשְׁחִיתֶם הַמָּה : נַחַר מִפֶּחַ מֵאֲשֶׁתֶם עִפְרַת לְשׂוֹא צָרָף צָרוּף וְרַעִים לֹא נִתְקִי :
כֶּסֶף נִמְאַס קְרָא לְהֵם כִּי-נִמְאַס יְהוָה בָּהֶם : * הַדַּבֵּר אֲשֶׁר-הִיָּה אֶל-יִרְמְיָהוּ
מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר : עֹמֵד בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה וּקְרֵאת שֵׁם אֶת-הַדַּבֵּר הַזֶּה וַאֲמַרְתָּ שְׁמִיעוּ דְבַר-
יְהוָה כִּלְיָהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵים הָאֵלֶּה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה :

תצאו ק
תלכו ק

מאש ק
מרי ק

כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וַאֲשַׁכְּנָה אֶתְכֶם בְּמִקְוֵם הַזֶּה :
אֶל-תִּבְטְחוּ לָכֵם אֶל-דַּבְּרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר הֵיבֵל יְהוָה הֵיבֵל יְהוָה הֵמָּה : כִּי אִם-
הִיטִיב תִּיטִיבוּ אֶת-דַּרְכֵיכֶם וְאֶת-מַעַלְלֵיכֶם אִם-עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ : גֵּר
יָחוּס וְאַל-מִנֶּה לֹא תַעֲשֶׂקוּ וְדָם נָקִי אֶל-תִּשְׁפְּכוּ בְּמִקְוֵם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִלְכּוּ
לְרַע לָכֵם : וּשְׁכַנְתִּי אִתְּכֶם בְּמִקְוֵם הַזֶּה בְּאֲרֶץ אֲשֶׁר נִתְּנִי לְאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן-עוֹלָם וְעוֹד-
עוֹלָם : הִנֵּה אַתֶּם בְּטַחִים לָכֵם עַל-דַּבְּרֵי הַשֶּׁקֶר לְכַלְתִּי הוֹעִיד : הַגִּנֵּב וְרָצַח וְנָאֵף וְהַשֹּׁבֵעַ
לְשֶׁקֶר וְקָטַר לְבַעַל וְהַלֵּךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא-יַדְעֶתֶם : וּבִאתֶם וְעַמְדַתֶם לִפְנֵי
בְּבֵית הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וַאֲמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֵת כָּל-הַתּוֹעֵבֹת
הָאֵלֶּה :

הַמַּעֲרַת פְּרָצִים הִיָּה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם-אֲנִי הִנֵּה רֵאִיתִי נֹאֵם-
יְהוָה

כמו כמקו ועד גדול והנה מקטנס ועד גדולם • למטה בלה כה"ל והנה כלו נו"מ • למטה וירשו והנה וירפאו והוא חד מן ד' זוגים מן כ' כ'
קדמיה מבי"א ומבי"ל לה סמי"א וסמין כר"ה א' ו' למטה אה שנה כה עמי' • והנה אה שנה עמי' : יאברו ואכלו ק' : תצאו מלא ק' : תלכו
מלכו ק' : כלם סרי כה"ל כמכז כה"ל כ"ה סרי ע"כ • ובכל הספרים כמיב כה"ל וכן הוא כמסורת וכ"כ ר"ל' : משחיתם המה יש מחלוקת
כספרים ונמחרות נמחרת מלא י"ד קדמיה וכמראה וכן כראה ממסורת פרט וירא ונקבת ספרים מלא י"ד קדמיה וחסר י"ד כמראה וכן מלאמי
במקרא ישנה כ"ה כנליון כראה לי חזקיה הנקדן סה"ל חסר י"ד כמראה על פי המסורת עד כהן לשוכו • וכוסח מסרה שלו כך היא משחיתים ח' ל'
מכונן מלא דמלא וסימניהן משחיתים איתו כמובן (סופטים ב) משחיתים להפיל חמונה (שמואל ב ב) זרע מרמים כנים משחיתים • ומכר סה"ל
משחיתים (דברי הימים ב כז) וכן משחיתים • כי משחיתים אהכנו • וקדמתי מליך משחיתים (ירמיה כב) וכן כמיב משחיתים • וכלמי מכריבים
המשחיתים אה הארץ (שמואל א ו) כלם משחיתים הנה ע"כ • וכרוך יודע האמת : מאשתם מאס פס ק' והוא חד מן טו מליך דמביין חדל מלה
וקריין מלין וסדורם כדברי הימים א' כז כמ"ג : דרכיכם כהסמין רסין וכן חסרו סממון : היבל ה' היבל ה' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מסולשים וכיין כירמיה סימן כ"כ כמ"ג וכנכת אנון ריס דף ל"ו : הגנב רצח ונאף • כלם ספרים ח"ו חסר מ"ג סמ"ל : ונאף כה"ל ח"ו ח'
גמיה : החועבה נמקת ספרים מלא דמלא אהכס על פי המסורת דסוף פרט אחרים מות כהן להזית חסר ומ' מניין : הפערה כמובן נמכנול
דף ס"א סה"מ רסס וכה"ל נגמיה :

יהוה: כי לכי-נא אל-מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את
 אשר-עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל: ועתה יען עשיתכם את-כל-המעשים האלה
 נאסיהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: ועשיתי
 לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר-נתתי לכם ולאבותיכם
 כאשר עשיתי לשלז: והשלכתי אתכם מעל פני פאשר השלכתי את-כל-אחיכם את כל-
 ידע אפרים: ואתה אל-תחפזל ובערהעם הזה ואל-תשא בעדם רנה
 ותפלה ואל-תפגעני כיראני שמע אתך: האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה:
 ובחצות ירושלים: הכנים כלקטים עצים והאבות מבערים את-האש והנשים לשות בצק
 לעשות כונים למלכת השמים והסד נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: האתי
 הם מכעסים נאסיהוה הלוא אתם למען בשת פניהם:

לכן כה-אמר ואדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל-המקום הזה על-ההרמור
 ועל-עץ השדה ועל-פרי האדמה ובערה ולא תכבה: *

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על-זבחיכם ואכלו בשר: כי לא-דברתי
 את-אבותיכם ולא צייתים ביום הוציא אותם מארץ מצרים על-דברי עולה וזבח: כי הוציא
 אס-את-הדבר הזה צייתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-ללי
 לעם והלכתם בכל-הדרך אשר-אצוה אתכם למען ייטב לכם: ולא שמעו ולא-הטו את
 אונם וילכו במעצות בשריות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים: למך-היום אשר יצאו
 אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את-כל-עבדי הנביאים יום השכם
 ושלח: ולוא שמעו אלי ולא הטו את-אונם ויקשו את-ערפם הרעי מאבותם: ודברת
 אליהם את-כל-הדברים האלה ולא ישמעו אליה וקראת אליהם ולא יעניבו: ואמרת
 אליהם זה הגוי אשר לוא-שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה
 גוי נזרך והשליכי ושא על-שפים קינה כי מאס יהוה ויש את-
 מפייהם:

דור עברתי: כי-עשו בני-יהודה הרע בעיני נאסיהוה שמי שקיצוהם בבית אשר-נקרא-
 שמי עליו לטמאו: ויבנו במזבז התפת אשר בניא בך-הנב לשוף את-בניהם ואת-
 בניהם באש אשר לא צייתי ולא עלתה על-לבי:

נאסיהוה ולא-יאמר עוד התפת וניא בך-הנב כי אס-ניא ההרנה וקברו בתפת מאין מקום:
 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחיר: וה-שפתי ו
 מערי יהודה ומחצות ירושלים קול עשון וקול שמחה קול חתן וקול בלה כי לחרבה תהיה
 הארץ: * בעת ההיא נאסיהוה ויוצאו את-עצמות מלכי-יהודה ואת-עצמות שריו ואת-
 עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי-ירושלים מקבריהם: ושטחום

לשמש

כי לבו נא אל מקומו אשר בשילו מלא יד וכמוי וא' בסוף מינה ע"פ המסורת סכמכמי נכסח טר כו יבא טילה: הכעסני במקום ספרים
 מלא יוד וכו' במסורת סמילא ח' א': סכעסום נקמ ספרים חסר יוד קדמא ועיין מ"ס כ"ז זה סימן ל"ב: הוציא הוציא ק' אותם סארץ
 במדוייקים מלא וא' וכן רלווי ע"פ המסורת דיראיה כ"ב וכן כויתי אותם סכסמוך: ושלה נלה וא' אחר למד: (אלוהים א"ס מלא יוד סבן נסמר
 בספרה רבנא ערך ח"ל סכל אלוהים דירמיה מלאים ט"ב): גוי נזרך בנימל בקמן חסיף מכני דנשיט הוין כמו דני וסחתי וסיין ע"ס כפיסת
 צרמית אל כיום אבלכם ממני: והשליכי בספרים מדוייקים סולמו נניח: והיתה נבלת כ"ס סולמו נניח וכן סול כחילימים לנך אשר:
 ומחצות צרוב ספרים כ"י מדוייקים סח"ת בשל כקודם: ויוצאו ימיר ווא' וכן מלאתי בספרים מדוייקים מספרד וואו חד מן יא מלין דכתיבין
 וא' ברש מינומא ולא קריין וסימן נסמר בספרה רבמא וכנמא ספרים ויוצאו כמיסין ויוצאו וסכל אחד: וכנמא סכסח דר"ק ויבאו כמיסין קרי
 ויבאו סבן סכסו כמיסוי סכסויים וסיים וכן הסתיק סכל סכל יובי סכל סכסח גדולה יס נמניום נלסווי וברך סיקון:

המסרה צו

כי הוציא ק

הוציא ק

לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהנים ואשר עבדום ואשר הלכנו אחריהם ואשר
דרשוים ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לרמן עלפני האדמה יהיה ונבחר
מות מוחים לכל השארית הנשארים מן השפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות :

ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקימו אס-ישוב ולא ישוב :
שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החייוק בתרמית מאנו לשוב : הקשבת ואשמע
בסרצותם לואיכן ירברו אין איש נחם על-רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף
ובמלחמה : גכ-חסידה בשמים ידעה מועדיה ותור וסוס ועגור שמרו את-עת באנה ועמי
לא ידעו את משפט יהוה :

איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשוי עט שקר ספרים :
הבשו חכמים חתו וילכו הנה ברברייהוה מאסו וחכמת מה להם : לכן אתן
את-נשיהם לאחרים שרותיהם ליורשים כי מקטן ועד-גדול כלה בצע בצע מנביא ועד-כהן
כלה עשה שקר : וירפו את-שבר בת-עמי על-נקלה לאמר שלום ו שלום ואין שלום :
הבשו כי תזעכה עשו גס-בוש לאי-בשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם
ישלו אמר יהוה : * אסף אסיפם נאס-יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים
בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעכרום : על-מה אנחנו יושבים האספו ונבוא אל-יערי

המטרה חסעה כאב

המבצר ונרמה-שם כי יהוה אלהינו הרמנו וישקנו מיראש כי חטאנו ליהוה :
קיה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה : מדן נשמע נחרת סיסיו מקול
מצהלות אביריו העשה פל-הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלוואה עיר וישבי בה : כי הנינו
משלח בכם נחשים צפענים אשר אין-להם לחש ונשכו אתכם נאס-יהוה :

מבליגיתי עלי יגון עלי לפי רוי : הנה-קול שועת בת-עמי מארץ מרחקים
יהוה אין בציון אס-מלכה אין בה מרוע הכעסני בפסליהם ברבלי נכר : עבר קציר כלה
קיץ ואנחנו לואנושענו : על-שבר בת-עמי השברתי קדרתי שמה החוקתני : הצרי אין
בנלעד אסדפא אין שם כי מרוע לא עלתה ארכת פר-עמי : מירתן ראשי מים ועיני
מקור דמעה ואכבה יוכם ולילה את חלגי בת-עמי : * מירתנני במדבר
מלון ארחים ואעובה את-עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בנדים : ויררכו את-
לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל-רעה ויצאו ואתי לאידוכו נאס-
יהוה : איש מרעהו השמרו ועל-בלאח אל-תבטחו כי כל-אח עקוב יעקב וכל-רע רכיל
יהלך

ט

בכל הטקמות חסר ואלו קדמא עיין במסורת שוואל ב' ין : במרצותם כמרוצתם ק' : וסוס וסוס ק' : הבשו כי הועבה כספרים מדויקים
חסר ואלו חסר יוד כחברו שלמעלה הבשו חכמים וכמסר עליהם ב' חסר דחסר : לא יבשו חסר ואלו חסר הכיית כספרים עלויקים : מי ראש
צא לך וכנביאים עם סיוחם הריא' וגם נס' כ' כמובן רוש כואו וסטומא הוא דלא אסתכח בו' או רק עכנמו עכני רוש בלחוד דהאזינו : קוח
לשלום וגו' טיין מה אסתכח כסימן י' כססוק הדומה לזה : טרן נשמע נחרת כס' הכין' נלא מאריך והח' י' בשוא לכדו וכמוהו הוד נחרו
מימה (מיוב לט) : מרחקים סמ' כפתח וכן מר' יוכ ארץ מרחקים (ישעיה ל"ג) : יהוה הא' לך כחה וכן כמסורת כל לשון אדכות עם מס' מסיק
נר מן חד ס' אין כניון מכלול דף' : לוא נושענו מלא ואלו ואל' ק במקנת ספרים כ' ודפוסים יסנים וכן כונה במסורת מרסת וקרח סס ל"ס
מלמים כקריאה : חללי בת עמי נקמת ספרים כניבו קל' וכו' כ' ר' ק' כסרסיו ובהנה חללו חרז הלמ' בשוא לכדו : חס חללי בת עמי כל' חמד
שוא וכמה והח' י' מתמדת נגמ' עכ' לולס' ד' וכו' מלוי כמסג' הספרים כס' ס' גרים ס' לך לך וטעם המלה מירכא : ואחי לא ידעו כספרי מדויקים
חסר ואלו חסר הא' לך גם לא כחסכ כמסורת ככלל המלמים : לא ידעו חלמי' קומה טנס סמברי וסטרחה לפסמסיו יס לנס דין כמס' כס' ס' האכלול
סקל חללי ומי שכתב לא ידעו בשוא הד' ל' לא ידעו בני ימינו לשמאלו וכו' ב' אחר מן ס' קחני : כמזורים : איש מרעהו השמרו כנביאים עם
הריא' כמובן איש בואו אמנם כשאר ספרים כמובן איס בלא ואלו' : יעקב הע' ין בשוא לכדו וכל סמך יעקב סוס כר גם בשוא ופסח :

ט

יהודי: ואיש ברעהו יחלו ואמת לא ידברו למרו לשונם דבר שקר העוה נלאו: שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאסיהוה: לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורכם ובהתים כיראך אעשה מפני בתי עמי: חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפני שדוט שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישום ארבו: העל אלה לא אפקדכם נאסיהוה: אמ בניו אשר כוה לא תתקם נפשי:

עלה הרים אשא בני וגהי ועל נאות מדבר קינה פי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים וערבה הנה גרו הלכו: ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: מיהאיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה עלמה אנרה הארץ נצתה במדבר מבלי עבר: ויאמר יהוה על עונם את דתורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא ידדו לכו בה: וילכו אחרי שריות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתם מיראש: והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד פלתי אותם: כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלהו ותבואנה: ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו ילודים: פי קול נהי נשמע מציון איד שדדנו בשני מאד כיעובנו ארץ פי השליכו כשכנתינו: כיר שמענה נשים דבריהוה ותקח אונכם דבר פיו ולפרנה בנותיכם נהי ואשה רעיתה קינה: כירעלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחץ פחירים מרחכות: דבר כה נאסיהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף: כהו אמר יהוה אליהלל חכם בחכמתו ואליתהלל הגבור בגבורתו אליתהלל עשיר בעשרו: כי אכבדות יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כירבאלה חפצתי נאסיהוה: * על מצרים ועל יהודה ועל ארזים ועל בני עמון ועל מואב ועל בלקוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב: * שמעו את הדיבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: כה אמר יהוה אלהיך הגוים אליתלמדו ומאתות השמים אליתתנו כיריהוה הגוים מהפה: כירחקות העמים הבל היא פיהץ מער כררו מעשה ידי חרש במעצר: בכסף ובזהב ייפשו במסמרות ובמקבות יחזקים ולוא יפיק: כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ונשוא כי לא יצדו אל תיראו מהם כירלא ירעו וגסה יטיב אין איתם: מאין כמיה יהוה גרול אתה וגרול שמך בגבורה: מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל החכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמיה: ובאחת יבערו ויכסו מוסר הכלים עץ הוא: בכסף

שדוט

ע"ב

והחלו דגנס כל' מד לפמרת מכלול סקל מצל: שוחט שחוט קו יש אם למקרה ולחטור: סוד כל להיות שחטם למחרים ונכח שחוט כי ל"ה מלמח פטיל כדלית' נערכים סקל ג' כלי יקר סוף פרשת קרח: פי ראש כל' כפ"ס לטובת סימן ח': והפצותים בקצת ספרים מלויקים חסד ירד אחר ס"ה ונחטט עליו כי חסד וחד מלח ע"כ: ועיין ת"ש ביוחזקל י"א: אשר לא ידעו לכן כתיב ולא משתט לדברי מי שמומר ס"ה ירמוס: וחסנה כסין שגלים: כי השליכו כל סקורל וכי נו"מ אינו אלה טיבה: בנותיכם מתלמח חסר י"ו: אל ויהלל עשיר נדכוס י"ז כחוס ואל נו"מ וכן מחתי כ"ח כ"י וכל מאן דמתיב הכי טמי דנחסי רבתי כחכר כ"ב יאירתי: ואל ולית' לטון וינח ומתן דחסיב נבדיסו סככי חל סוח ואל יתהלל הגבור: נשוא ונשוא כל נשא שחקורל חסר ו"ו ודין כלמיד מלח: יראך כירוד כמיתן לכה וס"ה סכטל כעלמת סחממב ונמסכת כירוד ננעיל' סירורט על יד סכקלמ רד"ק

מִרְקַע מִתְרַשֵּׁשׁ יִבָּא וְהֵב מֵאִפּוֹ מַעֲשֵׂה חַרָּשׁ וְיָדוּ צוּרָף תַּחֲלֵת וְאַרְגָּמָן לְבוּשֵׁם מַעֲשֵׂה
חֲכָמִים כָּלֵם וַיְהוֶה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא־אֱלֹהִים חַיִּים יְמֹלֵךְ עֵינָם מִקְצֵפוֹ תִרְעֵשׂ דֶּהֱרָץ
וְלֹא־יִכְלֹי גוֹיִם זַעֲמוּ :

כְּדָנָה תִאֲמְרוּן לְהוֹם אֱלֹהֵיָא דִּישְׁמִיָא וְאַרְקֵא לֹא עָבְדוּ יִאֲבְדוּ מֵאַרְעָא וּמִן־תַּחֲחֹת שְׁמִיָא
אֱלֹהֵי : עֲשֵׂה אֶרֶץ בְּכַחוֹ מִכּוֹן תִּבֵּל בְּחֲכָמָתוֹ וּבְתִבְיַנְתּוֹ נְטֵה שְׁמַיִם : לְקוֹל

הָאֶרֶץ תַּחֲוֹ הַמּוֹן מִיָּם בְּשָׁמַיִם וְיַעֲלֶה נְשָׂאִים מִקְצֵה אֶרֶץ בְּרָקִים לְמִטְרַע עֲשֵׂה וְיִוצֵא רוּחַ מֵאַצְרֹתָיו :
נְבִעַר כְּלִי־אֲדָם מִדַּעַת הַבִּישׁ כֹּל־צוּרָף מִפַּסֵּל כִּי שִׁקֵּר נִסְכּוֹ וְלֹא־רִוּחַ בְּכֵס : הַבֵּל דִּמְרָה
מַעֲשֵׂה תַעֲתֻעִים בַּעַת פְּקֻדָתָם יִאֲבְדוּ : לֹא־כִאֵלֹהֵי חֵלֶק יַעֲלֵב בִּי־יוֹצֵר הַבֵּל הוּא־יִשְׂרָאֵל
וְיֹשְׁבֵי כְּשָׁבַט נַחֲלָתוֹ יְהוּה צְבֹאוֹת שְׁמוֹ : אִסְפִּי מֵאֶרֶץ כְּנַעַתְךָ וְיֹשְׁבֵי־ךָ בַּמְצֹר :

כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הֲנִי קוֹלֵעַ אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ בַּפְּנִים הַזֹּאת וְהִצַּרְתִּי לָהֶם לְמַעַן
יִמְצְאוּ : אִוִּי לִי עַל־שָׁבְדֵי נַחֲלֵה מִכְּתִי וְאֲנִי אִמְרָתִי אִדְוֶה חֲלִי וְאֲשַׁלְּאֵנִי :

אֲהַלְנֵי שֹׁדֵד וְכָל־מִיתְרֵי נִתְקִיו בְּנֵי יִצְאֵנִי וְאֵינֶם אִירְנֹטָה עוֹד אֲהִלִּי וּמְקוֹם יִרְעוּתִי : כִּי נְבִעְרוּ
הַרְלָעִים וְאֶת־הַזֹּהָה לֹא רִרְשׁוּ עַל־כֵּן לֹא הִשְׁכִּילוּ וְכָל־מְרַעִיתֶם נִפְצָה : קוֹל שְׁמוּעָה הִנְדָה

בְּאֵה וּרְעֵשׂ גְּדוֹל מֵאֶרֶץ צַפּוֹן לְשׁוֹם אֶת־עַרְיָ הַיְהוּדָה שְׁמִמָּה מַעוֹן תְּנִים : יִרְעֵתִי יְהוּדָה כִּי
לֹא לְאָדָם דִּרְכּוּ לֹא לְאִישׁ הַלֶּךְ וְהִכִּין אֶת־צַעְדּוֹ : יִסְרְנֵי יְהוּה אֲדִי־בְמִשְׁפַּט אֶל־בְּנֵי־פֶן

חֲמַעַטְנִי : שֶׁפֶךְ חֲמַתְךָ עַל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יִרְעוּ וְעַל מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאִי
כִּי־אֲכַלּוּ אֶת־יַעֲלֵב וְאֲכָלְהוּ וְיִכְלְהוּ וְאֶת־נַוְהוֹ הַשְׁמוֹ : * הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה לִי

יִרְמִיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר : שְׁמַעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְדַבַּרְתֶּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־
יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם : וְאִמְרַת אֵלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲרוּי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע

אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת : אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הוֹצִיאִיתִים מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם
מִנֹּהַר הַבְּרָזֵל לֵאמֹר שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר־אִצַּוְה אֶתְכֶם וְהָיִיתֶם לִי לְעַם

וְאֲנִי אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים : לְמַעַן הִקִּים אֶת־הַשְּׁבִיעִיָה אֲשֶׁר־שָׁבַעְתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵתַת לְהֵם
אֶרֶץ זֶבֶת חֵלֶב וְדִבְשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה וְאֵעַן וְאָמַר אִמֵּן וַיְהִיָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא

אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעַרְיָ יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר שְׁמַעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם : כִּי הָעַד הָעַדְתִּי בְּאֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַעֲלֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם

הַזֶּה הַשְּׁכֵם וְהָעַד לֵאמֹר שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי : וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנוֹם וַיִּלְכּוּ אִישׁ בְּשִׁרְיֹתָיו
לְפָם הִרַע וְאָכִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת אֲשֶׁר־צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי נִמְצְאֵי־קֶשֶׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם : שְׁבוּ עַל־עֹנֹת אֲבוֹתָם
הַרְשָׁנִים אֲשֶׁר מֵאִנִּי לְשִׁמּוֹעַ אֶת־דְּבָרֵי וְהַמָּה הִלְכוּ אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרֵים לְעַבְדָם הַפְּרוֹ

בֵּית

צוּרָף טַעַם הַמַּדְפִּים בְּרַף חֲסַד כִּי אִינְנוּ מִן ד' חֲסָרִים בִּישְׁעֵיהֶם סִימֵן מ'א' : יִכְלֹו בַּסְּפָרִים כִּי מְדוּיָקִים וְדַפּוּסִים וְסָבִים חֲסַר ו'א' וְכֵן נִמְסַר סִימֵן
כ' חֲסַר וְחֲסַר אֲשֶׁר לֹא יִכְלֹו כֵּסִים (יִרְמִיָהוּ ב') אֱלֹהֵיָא דִּי סִי'וֹד לְנוּסָה : וּמִן תַּחֲחֹת כְּכִיּוֹסִים עִם סִירוּס הַרִי' כְּמוֹב מִן תַּחֲחֹת וְטַעַמֹת סוּל' :
מִקְצֵה אֶרֶץ הָאֶרֶץ ק' : מַעֲשֵׂה חֲתָעִים ים סִפְרֵי סְכָמוֹ כֶּסֶם מִמּוֹסִים מַלְא ו'א' וְמוֹטִים הֵם כִּי הֵם סִנֹּא חֲסָרִים בַּמְסוּרָה וְחֲסַדוֹ בִּירְמִיָהוּ כ'א' :
וּשְׁבַתִּי יוֹשֵׁב ק' : וְהִצַּרְתִּי לָהֶם מַלְטִיל הַסֵּם כִּרִי' וְסִימֵן מ'ס' בַּכְּסִי' סִימֵן מ' : נַחֲלָה הַחִי' כְּסוּח לְכַדוֹ חֲדָק וְעִינֵן מ'ס' בְּתִילִים סִימֵן ק'א' :
יִצְאֵנִי וְאֵינֶם ים סִפְרִים סִנְא'וֹ נְטַיָה : וְדַבַּרְתֶּם וּנְכֵן מַרְגֵּז וְהַסְּלִינוֹן נִרְחֵה סִסִּיָה קוֹיֵה וְדַבַּרְתֶּם כִּמְסָן סִימֵן וְחֲסַחְנוּ מֵאֲמָנוּ כְּכֹל סִסְפֵרֵי
הַמְדוּיָקִים וְדַבַּרְתֶּם כְּסוּל סִימֵן כ'א' זֶה לִשׁוֹן רִדְק וְחוֹלֵם בַּסְּפָרִים סְלִנוּ מְסוּרָגָם וְחֲסַלְלוּן : וְעַל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כְּדַפּוּסִים יִסֵן כְּמוֹב וְזֵאל וְסוּסוֹ הוּא
כִּי עַל מִי הַמְסוּרָה כְּמוֹב וְעַל סִימֵן בַּחֲסַד גְּדוֹל כְּסָרֵם יִסֵן (הַזֹּאח) וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּמוֹב סִפְרֵים מְדוּיָקִים מַלְא ו'א' וְכֵן כְּכוּן כִּי לֹא נִמְסַר כְּכֵאלִי
סִסְרָה רִיַם סִימֵן כ'א' נִמְנִין הַחֲסָרִים : נִסְצָא קֶשֶׁר בְּחֲמַרְיָן סִנְא'וֹן כֶּסֶם . שְׁכוּן בַּסְּפָר אַחַד סִפְרֵים כְּכֵאלִי כְּכַדוֹ סִטְטוֹ מַלְטִיל כֶּסֶם ח' קְדָמוֹן כְּמוֹב
עַלִּין מַלְטִיל אַחַל שָׁמוֹ מַרְגֵּז סִימֵן מ'ס' כְּסָרֵם כְּסַטְלַקָּד : עַל עֹנֹת חֲסַר ו'א' אַחַר כְּכוּן' נִם בַּמְסוּרָה כְּחַמִּים רִיַם סִימֵן ס' לֹא כֹל בַּחֲסַר הַמַּלְטִים
כְּלִיסְנָה : אֲבוֹתָם הַרְשָׁנִים כְּמוֹב סִסְרֵים מְדוּיָקִים מַלְא ו'א' וְכֵן דִּינוֹ כִּי לֹא נִמְסַר בַּמְסוּרָה עִם הַחֲסָרִים לְכִיּוֹסִים וְכֵסִימֵן :

בית ישראל ובית יהודה את־בריתי אשר כרתו את־אבותם : לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יזכרו לצאת ממנה ויעקו אלי ולא אשמע אליהם : והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים ויעקו אל־האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם : כי מספר עריק היו אלהיה יהודה ומספר חצורת ירושלים שמתם מונחות לפשת מונחות לקטר לבעל :

ואתה אל־תתפלל בעד־העם הזה ואל־תשא בעדם רנה ותפלגה כי ו אינני שומע בערת קראם אלי בעד רעתם :

מה לידי בניתי עשותה המוֹסֶתה הרבים ובשר־קדש ועברי מעליך כי רעתכי או תעלוי : זית רענן יפה פרי־תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו רדיותיו : ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עקיף רעה בגלל רעת בית־ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל :

ואני ככבש אלוף יוכל לטבוח ולא יזדעפי כי־עלי ו השבני מחשבות נשחיתת עץ בלחמו ונכרתני מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד : ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ורב אראה נקמתך מהם כי אלק גדלתי את־יבוי :

לכן כה אמר יהוה על־אנשי ענתות המבקשים את־נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בירונו : לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקר עליהם הבחורים ימותו בחרב בנייהם ויבנותיהם ימותו ברעב : ושארית לא תהיה להם כי־אביא רעה אל־אנשי ענתות שנת פקרתם :

יהוה כי אריב אלק אך משפטים ארבר אתך מודע ררך רשעים צלחה שלו כל־בגרי בגר : נטעתם גס־שרשו ולכו גס־עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליתיהם : ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרנה :

עדמת תאכל הארץ ועשב כל־השדה ייבש מרעת ישבי כה ספתה בהמורה ועוף כי אמרו לא יראה את־אחריתנו : כי את־רגלים רצתה וילאך ואך תתחרה את־דמוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואך תעשה בנאון הירון : כי גס־אחך ובית־אבך גס־המור :

בגרי כך גס־הפה קראו אחריך מלא אל־תאמן בס כייורברו אליך טובות : עזבת את־ביתי נששתי את־נחלתי נתתי את־ידדות נפשי בכף איביה : היתה־לי נחלתי כארה ביער נתנה עלי בקולה על־כן שנאתיה :

סביב עליה לכו אספו כל־חית השדה התי לאכלה : רעים רבים שחתו כרמי כססו את־חלקתי נתנו את־חלקת חמדתי למדבר שמכיה : שמה לשסמה אבלה עלי שסמה נשפה כל־הארץ כי אין איש שם על־לב : על־בל־שפים במדבר באו שודים כי חרב ליהודה :

אכלה מקצה־ארץ ועד־קצה הארץ אין שלום לכל־בשר : ורעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אפיהוה :

הרעים הנגעים בנחלה אשר־נחלתי את־עמי את־ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת־בית יהודה אתוש מתוכם : והיה אחרי נתשי אותם אשיב ורחמתי והשיבתים איש לנחלתו ואיש

והלכו ערי יהודה ואלו נבגית נס' : שסך י'ס סמנוכ כס' שסך רסלום נמיטון : הסולה ככתב נו' לו פס דגס ה'מר רל'ק כמיוס וסרסל' מל קול הסכה כקול מחנה דרים יחוקל' כלל ו'ו' וכן נמסור סמולה כ' מ' מלל ו' חסר : ובנותיהם מחלמת חסר ו'ו' נמר ט'ן : גס עש' פרו ספ' רס' : ושבו בה נמקט סכרס כ' ודמוס סכרס מלרין כ'ו' : ורעו חטים כמר רס' סכר סקודו נו' ורעו כחירן סז'ן סינוס סוט : נחלו סר'ל' כסול סגדו וכן ספרו ס' ס' סמורה ולל נחלו : כל סכר יוסף (כסוס ו) וצ'ין מ' ס נכמוס סס :

ואיש לארצו: והיה אסלמד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חייהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבבל ונתנו בתוך עמי: ואם לא ישמעו ונתשתו את הנוהגו ההיא נתוש ואבד נאם יהודה:

בדאמר יהוה אלי הלך וקנית לך אוזר פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבארו: ואקנה את האזור בדבר יהוה ואשם על מתני:

לאמר: קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בגיק הפלע: ואלך ואטמנה בפרת כאשר צוה יהוה אותי: והי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צייתך לטמנו שם: ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתו שפה והנה נשחת האזור לא יצלח ללך:

ויהי דברי יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב: העם הזה הרע המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשרוית לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח ללך:

פי כאשר ידבק האזור אל מתני איש בן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאסיהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע פי כל נבל ימלא יין: ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל יושבי הארץ הזאת ואת הפלכים הישבים לדור על כסאם ואת הדבנגים ואת הנביאים ואת כלי שבי ירושלם שברון:

ונפצתם איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאסיהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: שמעו והאזינו אל תגבחו פי יהוה דבר: תני ליהוה אלהיכם

שיתק כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנפפו רגליכם על יהרי נשף וקיותם לאור ושמה לצלמות ישירת לערפל: ואם לא תשמעוה בטסתרים תבכה נפשי כפני גוה ודמע תדמע והתרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה:

אמר למלך ולגבירה הישפילו שבו פי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם: ערי הנגב סגרו ואין פרתם הגלית יהודה פלה הגלית שלומים: שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העור נתולדך צאן תפארתך:

מהתאמרי בייפלק עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים יאחוזך כמו אשת לרה: וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שילך נחמסו עקבך: היהפך כושי עורו ונמר חברבתיו גסאתם תיכלו להיטיב לפני הרע: ואפצצם בקש עיבר לרוח מדבר: זה גורלך מנת מדוד מאתי נאסיהוה אשר שכחת אורתי ותבטחי בשקר: וגסאתי שילך על פניך ונראה קלוניך: נאפיד וסצהלותך זפת וניתך על

על

על

על

על

על

על

על

על

על

על

על

על־נְבִיעוֹת בְּשִׁירָה רֵאִיתִי שְׁקוֹצִיף אִי לֶךְ יְרוּשָׁלַם לֹא תִהְיֶה אַחֲרַי מִתִּי עַד * אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי וְרָמִיתִיו עַל־דְּבָרֵי הַבְּצֻרוֹת : אֲבָלָה יְהוּדָה וְשַׁעֲרֶיהָ אִמְלֹכָי יָד

קָרָיו לְאֶרֶץ וְצוּחַת יְרוּשָׁלַם עֲלֶתָה : וְאֲדַרְיָהוּם שְׁלַחֵי צַעֲדוֹתֵיהֶם לְמַיִם בָּאוּ עַל־גְּבִיבִים לֹא־צַעֲדוֹתָ

מִצְאוּ מַיִם שָׁבוּ כְלִיהֶם רִיקִם בְּשׁוֹ וְהִכְלֵמוּ וְחָפְזוּ רֵאשִׁים : בַּעֲבוּרֵי הָאֲרָמָה חָתָה כִּי לֹא־הָיָה

גִּשְׁם בְּאֶרֶץ בְּשׁוֹ אֲכָרִים חָפְזוּ רֵאשִׁים : כִּי גַם־אֵילַת בְּשִׁירָה יִלְדָה וְיִצְוֹב כִּי לֹא־הָיָה דֶשֶׁא :

וּפְרָאִים עָמְדוּ עַל־שִׁפְיָם שְׁאֵפוּ רוּחַ כְּתַנִּים כְּלוֹ עֵינֵיהֶם כִּי־אֵין עֹשֶׂב : אִם־עֵוִינִי עֵנִי בְּנֹג

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ כִּי־רַבּוֹ מִשִּׁיבְתֵינוּ לֶךְ חֲטָאנוּ : מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בַּעֲרַת צָרָה

לְמַה תְּהִיָּה כְּנֹג בְּאֶרֶץ וְכִאֲרַח נָטָה לְלוֹן : לְמַה תְּהִיָּה כְּאִישׁ נָדָהּ כְּנֹבֹר לֹא־יִוָּכַל לְהוֹשִׁיעַ

וְאַתָּה כְּקֹרְבָנוּ יְהוָה וְשִׂמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תִּנְחַנְנוּ : כֹּה־אָמַר יְהוָה לְעַם הַיְהוּדָה

כִּן אֲהַבֵּי לְנַעַר רַגְלֵיהֶם לֹא חֲשָׁבוּ וַיְהוּדָה לֹא רָצַע עֲתָה יוֹכֵר עֵינֶם וַיִּפְקֹד חֲטָאתֶם :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־תִּתְפַּלֵּל בַּעֲדֵיהֶם הוּא לְטוֹבָה : כִּי יִצְמוּ אֵינִי שִׁמְעֵ אֶל־רִנְתָם וְכִי

יַעֲלוּ עֲלֶיהָ וּמְנַחָה אֵינִי רֹצֵם כִּי בַחֲרִב וּבְרַעֲב וּבְדַבַּר אֲנִי מְכַלָּה אוֹתָם : וַאֲמַר אֲתָה וְ

אֲדַעַי יְהוָה הִנֵּה הַנְּבָאִים אֲמָרִים לָהֶם לֹא־תִרְאוּ חֲרִיב וְרַעֲב לֹא־יְהוּדָה לָכֵם כִּי־שָׁלוֹם אִמְרֵי

אֲתָן לָכֵם בְּמִקּוֹם הַזֶּה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁקֹר הַנְּבָאִים נְבָאִים בְּשִׁמִּי לֹא

שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִיִּיתִים וְלֹא דְבַרְתִּי אֲלֵיהֶם חוּזֵן שְׁקֹר וְקִסֵּם וְאֵלּוּל וְתַרְמוֹת לְבַם הַמָּה מִתְנַבְּאִים וְאֵלַי

לָכֵם : לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבָאִים הַנְּבָאִים בְּשִׁמִּי וְאֵינִי לֹא־שְׁלַחְתִּים

וְהַמָּה אֲמָרִים חֲרִיב וְרַעֲב לֹא יְהוּדָה בְּאֶרֶץ הַזֹּאת בַּחֲרִיב וּבְרַעֲב יִתְמוּ הַנְּבָאִים הַהֵמָּה : וְהָעַם

אֲשֶׁר־הֵמָּה נְבָאִים לָהֶם יִהְיוּ מוֹשְׁלִים בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי הָרַעֲב וְהַחֲרִיב וְאֵין מִקְבֵּר לְהַמָּה

הַמָּה נְשִׁיחִים וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וּשְׁפָכְתִי עֲלֵיהֶם אֶת־דַּעְתָם : וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה

תִּרְדְּנָה עֵינֵי דַמְעָה לֵילָה וַיּוֹמֵם וְאֶל־תִּדְמִינָה כִּי שֹׁבֵר גְּדוֹל נִשְׁבַּרְרָה בְּתוֹלַת בַּת־עַמִּי מִכָּרָה

נַחֲלָה מְאֹד : אִם־יִצְאָתִי הַשִּׁדָּה וְהִנֵּה חֲלָלִי־חֲרִיב וְאִם בָּאתִי הַעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רַעֲב כִּי

גַּם־נִבְאִי גַם־כִּהֵן סַחְרֵי אֶל־אֶרֶץ וְלֹא יִדְעוּ : הַמָּאֵס מֵאֲכַת אֶת־יְהוּדָה אִם־

בְּצִיִן גַּעֲלָה נִפְשָׁךְ מִדְּוַע הִבִּיתֵנוּ וְאֵין לָנוּ מִרְפָּא קִיָּה לְשִׁלוֹם וְאֵין טוֹב וְלַעֲת מִרְפָּא וְהִנֵּה

כַּעֲתָה : יִדְעֵנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ עֵינֵי אֲבוֹתֵינוּ כִּי חֲטָאנוּ לָךְ : אֶל־תִּנְאֹץ לְמַעַן שְׂמֵךְ אֶת־נַבְל

כִּסֵּא כְבוֹדָךְ וְזַר אֶל־תִּפְרֹר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ : הַיֵּשׁ כְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מְנַשְׁמִים וְאִם־הַשְּׁמַיִם יִתְּנוּ

רַבִּיבִים הֲלֹא אֲתַהֲוִיָּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִקְוֶה־לָךְ כִּי־אֲתָה עֲשִׂית אֶת־כָּל־אֱלֹהִים * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אִם־יִצְעֹר מֹשֶׁה וְשִׁמּוֹאֵל לְפָנַי אֵין נַפְשִׁי אֶל־רַעֲיָם הוּרָה שְׁלַח מַעֲלֵי

פְּנֵי וַיִּצְאוּ : וְהָיָה כִּי־אָמְרוּ אֵלַיךְ אַנְּה נִצָּא וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר לְמוֹת לְמוֹת

וְאֲשֶׁר לְחֲרִיב לְחֲרִיב וְאֲשֶׁר לְרַעֲב לְרַעֲב וְאֲשֶׁר לְשָׂכְרִי לְשָׂכְרִי : וַיִּקְרָתִי עֲלֵיהֶם

אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת נֹאסִיָּהוּ אֶת־הַחֲרִיב לְהַרְגֵּן וְאֶת־הַכְּלָבִים לְסַחֵב וְאֶת־עוֹף הַשְּׁמַיִם וְאֶת־בְּהֵמַת

הָאָרֶץ

צַעֲדוֹתֵיהֶם כִּי־יִרְאֶה קָדְשׁוֹ : הָיָה גִשְׁם בַּל מְלֵרִים טַל כְּמִכְנֵה וְכֵן הָיָה דֶשֶׁא וְכַסּוֹךְ מְלֵל לְסֵק לְעַל וּפְתִיחַ מַיִם מְלֵבִים ח' יו' וְז' ע' מְנַחֵימֵל דַּמְס' : אִם

עוֹנִינוּ עֵנִי בְּנֹג כְּמִן ר' חֲסֵר י'וֹד הַרְנִים וְגַם הַמְכַלֵּל יוֹסִי הַעֲמִיק דְּבַרְיוֹ וְכֵן מִחֲמֵי נִזְקֵי־יָסֵבֶה מִהַדְּכּוּם חֲכֵן כָּכֵל סַחֵר סַפְרֵי־שְׁלֵמִי אֵלֶּה וְכֵן מִסּוֹר

עָלָיו לֵאמֹר וְחַלָּה : הִנֵּה הַנְּבָאִים נִסְפְּרִים מוֹנֵסִים חֲסֵר יו' ד' קְדַמָּה וְחַלָּה יו' ד' כְּמֵרָא : וְכֵן כּוֹלֵס שְׁכִירֵי־הַיָּם וְיִסְרֵי־הַיָּם וְכַסְפֵּי־הַיָּם וְכַסְפֵּי־הַיָּם וְכַסְפֵּי־הַיָּם

לועזיהו הארץ לאכל ודהשחית : ונתתים לזועה לכל מכלכות הארץ בגלל מנשה בדיחוקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם : כי מי יחמל עליך ירושלם ומי יגוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך : את נמשת אתי נאסיהוה אחור תלכי ואט אתירי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם : ואורם במורה בשערי הארץ שכלתי אפדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו : עצמוילי אמנותיאלמנותו מחול ימים הבאתי להם עלאם בחור שרר בצהרים הפלתי עליה פרתאם עיר באס ובהלות : אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמושה בעד יומם נושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאסיהוה : אוילי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכלהארץ לא נשיתי ולא נשורבי כלה מקלונני : אמר יהוה אסלא שרותך לטוב אסלוא הפנעתי בך בעת רעה ובעת צרה אהיהאיב : הירע ברול ברול מצפון ונחשת : חילך ואוצרתך לבו אתן לא במחיר ובכלחטאורתיך ובכלגבוליה : והעברתי אתאיביך בארץ לא ידעת כיאש קרחה באפי עליכם תוקר : אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אללארץ אפה תקחני דע שאתי עליך חרפה : נמצאו דבריה ואכלם ויהי דבריה לי לששון ולשמחת לבכי כינקרא שמך עלי יהודה אלהי צבאות : לאישבתי בסודנשחקים ואעלו מפני ירך בדר ישבתי כיועם מלאתני : למה היה כאכי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו : לכן כהאמר יהוה אסדתשוב ואשיבך לפני תעמוד ואסדתוציא יקר מוולל כפי תהיה ישבו המדא אליך ואתה לאתשוב אליהם : ונתתיה לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כידאתך אני להושיעה ולהצילה נאסיהוה : והצלתיך מיד רעים ופדתך מפי ערצים : ויהי דבריהוה אלי לאמר : לאתקח לך אישה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה : כיכהו אמר יהוה עלהבנים ועלהבנות היודים במקום הזה ועלאמתם הילדות אותם ועלאבותם המולדים אותם בארץ הזאת : ממותי תחלאים ימתו לא יספרו ולא יקברו לרמן עלפני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ : כיכהו אמר יהוה אל תבוא בית מרוח ואלתלך לספור ואלתנר להם כיאספתי אתשלומי מאת העם הזה נאס יהוה אתהחמד ואתהרחמים : ומתו גרלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספרו להם ולא יתגדר ולא יקרח להם : ולא יפרסו להם עלאבל לנחמו עלמר ולאישקו אותם כוס תנחומים עלאביו ועלאמו : וביתמשתה לאתבוא לשבת אותם לאכל ולשתות : כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מןהמקום הזה

שרותך

ברכה

יו

טו

יו

לועזיהו נשוא ק' : נלאיתי י'ם כלמתי חסר יו"ד : אמנותו למנוחו ק' : באה שפשה נא ק' : מקלונני נקמת ספרים כלמר נקמן ועיין דקדוקו במלול דף פ"ט ובעל רב פסלים נחלק הזרים כגב סהמורת פלני לית ופמח בס"ף : שדותך שרימתי ק' : ואוצרתך י'ם ואוצרותיך מלא וא' גם חסר רי"ם וי"ם חסר דחסר : והעברתי ברי"ם וכן נקמת נמרויקים כרמויים לסמוך עליהם וכן חסמת יבולה נסמך והעברתיך ונר"כי ונכנן היה קורא גם זה נר"ל סמך סניכה ומשמענדון כ"כ רד"ק וגם אהי מלאמי ס"א סוב כמוב נר"ל וק' ברי"ם : כארץ לא ידעת נכניאמי עם פיית הרי"ח כמוב אשר לא ידעפ וספם המדפים בין זה ובין מה נסמך כס' חסמת יהודה : קרחה סקו"ף נמארי"ך : ויהי דברך דברך ק' והוא חר מן מ' כמובים דברך וקריין דברך וסימכנון נמ' אוח דל"מ ומ"ם סס נמכמו דברך ונכנס כ' נסוק ר"ל פניין דסמו' : ואעלז נקמת ספרים ספיין נחסף סגול ובמדוייקים נשוא נכדו וחסר וא' חר למ"ד : למה היה כמב רד"ק למה נדגש ומלמיל על סה"ל והוא חר מן סה"ל וכמסו"ס דגש לא"ה וסימכנון נמילים מ"ג נח"ג ומ"ם סס סהס סמוכים לחמ"ט בריך לכניה לא"ה . וכן ב"ל נלויית חן פ"ן מהסטר . כמשימי עיין בסוף ספר סכנול על פלג מה וקל לסנין : לא נאמנו סה"ף נחסף סגול כרוב הספרי : היולודים נמרוייקים מלא וא' וכן במסו"ג' כ' חסר ונח' מלא וסימכנון וכל סהס סילרים נמדבר דהושע ואלס סמות היולדים לו בירושלם (סמואל ב) סילודים נמקום פ"כ . כך היא הגורמל הנכונה והספרים סכמנוס ניהושע ב' נח"ג מוטעית ומה סכמנוס סס כירוסלם דדריהו סמיוס לא יבין להיות נמנין זה דסמס כמב ואלה סמות היולדים (ד"ה יד) ונמבר פלני לית ומלא : ואל תנר נקמת ספרים כמוב תנוד בו"או סורק ובמקומם תנוד נב' נקודו' ונכ"ס כ' כמב נכדו' ולי נראה חזקים נכנדרו' תג"ד ע"כ וגם רד"ק כיה סהוא נחולס : לשבת אותם נקמת ספרים ערויקים מלא וא' וכן ככון כי לא נמסה עם המלאים כמיה סיפרה ספיין ב"ג :

לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: והיה בי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו איה על-מה דבר יהוה עלינו את כל-הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: ואמרת אליהם על אשר-עובו אבותיכם אותי נאם יהוה ולכן אחרי אלהים אחרים ועבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת-תורתתי לא שמרו: ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שריות לבו-הרע לבלתי שמע אלי: והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על-הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם-שם את-אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא-אתם לכם חננה:

לכן הנהימים באים נאסיהוה ולא-יאמר עוד חייהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ מצרים: כי אס-חיהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתים על-אדמתם אשר נתתי לאבותם: הנהי שלח

לדונים רבים נאסיהוה ודונים ואחריו-כן אשלח לרבים צידים וצידים מעל בל-הר ומעל כל-לדיגי גבעה ומנקיקי הסלעים: כי עיני על-כל-דרכיהם לא נכתרו מלכני ולא-נצפן עינם סגור עיני: ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את-ארצי בנגלת שקוציות

ותועבותיהם מלאו את-נחלתי: * יהיה עין ומעון ומנוסי ביום צרה אלהיך הושיעך ביום יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו אדי-שקר נחלו אבותינו הבל ואין-בם מועיל: היעשה-לך ביום אלהים והמה לא אלהים: לכן הנהי מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידי ואת-גבורתי וידעו כי-שמי יהוה: * חטאת יהוה כתיבה בעט ברזל בצפון שמיר ין

חרושה על-לוח לבם ולקרנורת מובחותיכם: כוכר בנייהם מובחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבהות: הררי בשדה חילף כל-אוצרותיה לבו אתן במתיק בחטאת בכל-גבוליה: ושמטתה יבך מנחלתך אשר נתתי לך והעברתיך את-איביך בארץ אשר לא-ידעת כי-איש קדחתם באפי ערעולם תוקד: כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר ורעו ומדי-יהוה יסור לבו: והיה כערער בערבה ולא יראה כי-יבוא טוב ושכן חררים במרבר ארץ מלחה ולא תשוב: ברך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: והיה כעץ שתיל על-מים ועל-יובל ישלח שרשיו ולא יראס כי-יבא חם והיה עלה רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימים מעשות פרי: יראה עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: ואני יהוה חקר לב בחרן בלויות ולתת לאיש כדרכו כדבר כפרי מעלליו: קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו ועזבני ימו ובאחריתו יהיה נבל: כפא כבוד מרוכ מראשון מקום מקדשני: וסור מקוה ישראל יהוה כל-עובדי יבשו יסורי בארץ ויתלבו כי עזבו מקור מים-חיים את-יהוה: וסור רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה בי תהלתי אתה: * הנהימה אמרים

אלו איה דבר-יהוה יבוא-נא: ואני לא-אצתי ומרעה אחריה ויום אניש לא התאיתי אתה ירעת

וזה עוננו ומה חטאתנו הכי דכתיב טובינו חטאינו כיו'ל סבו דכספרי דקיי גלא ו'ר' וכן כתיב הקמחי: והשבתים מתחלבים סספריים במליו והיסור י'וד אחר הסי'ן ווא' אחר ב'י'ת: לדונים לדונים ק: לא נפתרו כן כתיב לא נלא ווא' כראש המלה: וחועבותיהם נתקת כסרים מדוייקים מלא ווא' נס אחר הכי' וכן נכון כי הוא א' המסלסה מלמט סמסרו כיתומל י'ב: על גבעות מה סבו צמ' כן סס' מונה ר'ל כמבט על בלא ווא' חט' סאין כראש בן סמסרוס וכן מלמטי נס' כ' ועל: חילק כל אוצרותיה כמק' ספריים כ'י כמבט וכל כואו וכספרי' חררים בלא ווא' וזה מה סכמבט על' על במקרה גדולה וס' ר'ל סכבון למבט כן בלא ווא' ו'כ' ר'ל' חסר ווא' סמסוס כמו שמש ירח: אוצרותיה חלוקים סספריים זה מזה אס חסר ווא' קדחתה או כמראה או אס הול מלא דמלה או חסר דמסר: והעברתיך כדל'מ ולמסלה ככסוק אוי לי ממי בריש

ע'ס: ירא יראס ק: כודכו כדריקן ק: יסור יסורי ק: יסודי וסורי ק:

אל

וזה עוננו ומה חטאתנו הכי דכתיב טובינו חטאינו כיו'ל סבו דכספרי דקיי גלא ו'ר' וכן כתיב הקמחי: והשבתים מתחלבים סספריים במליו והיסור י'וד אחר הסי'ן ווא' אחר ב'י'ת: לדונים לדונים ק: לא נפתרו כן כתיב לא נלא ווא' כראש המלה: וחועבותיהם נתקת כסרים מדוייקים מלא ווא' נס אחר הכי' וכן נכון כי הוא א' המסלסה מלמט סמסרו כיתומל י'ב: על גבעות מה סבו צמ' כן סס' מונה ר'ל כמבט על בלא ווא' חט' סאין כראש בן סמסרוס וכן מלמטי נס' כ' ועל: חילק כל אוצרותיה כמק' ספריים כ'י כמבט וכל כואו וכספרי' חררים בלא ווא' וזה מה סכמבט על' על במקרה גדולה וס' ר'ל סכבון למבט כן בלא ווא' ו'כ' ר'ל' חסר ווא' סמסוס כמו שמש ירח: אוצרותיה חלוקים סספריים זה מזה אס חסר ווא' קדחתה או כמראה או אס הול מלא דמלה או חסר דמסר: והעברתיך כדל'מ ולמסלה ככסוק אוי לי ממי בריש ע'ס: ירא יראס ק: כודכו כדריקן ק: יסור יסורי ק: יסודי וסורי ק:

יָלַעַת מוֹצֵא שְׁפָתַי נֹכַח פְּנֵיךָ ה' יְהוָה: אֶל-תְּהִי־לִי לְמוֹתָח מִחֲסִרְאֲתָהּ בַּיּוֹם רָעָה: יִבְשׁוּ
 רִדְפֵי וְאֶל-אֲבֻשָׁה אָנֹכִי יִחַדּוּ הַמֶּרֶץ וְאֶל-אֲחָתָהּ אָנֹכִי הֵבִיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֵה שְׁבָרוֹן
 הַעַם לְשִׁבְרָם: כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַדָּבָר וְעֹמֶדֶת בְּשַׁעַר בְּנֵי-סֶעַם אֲשֶׁר יִבְאוּ בֹו מִלְכֵי
 יְהוּדָה וְאֲשֶׁר יֵצְאוּ בֹו וּבְכָל שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ דְבַר-יְהוָה מִלְכֵי יְהוּדָה
 וְכָל-יְהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הַבָּאִים בְּשַׁעֲרֵים הָאֵלֶּה: כֹּה אָמַר יְהוָה הַשְׁמַרְוּ
 בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאֶל-תִּשְׂאוּ מִשָּׂא בַיּוֹם הַשֶּׁבֶת וְהִבַּאתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם: וְלֹא-תוֹצִיאוּ
 מִשָּׂא מִבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת וְכָל-מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וּקְדַשְׁתֶּם אֶת-יוֹם הַשֶּׁבֶת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי
 שְׁמוֹעֵי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם: וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנוֹם וַיִּקְשׂוּ אֶת-עַרְפֶּם לְבַלְתִּי שׁוֹמְעֵי וּלְבַלְתִּי קַחַת
 מוֹסֵר: וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמַעְוּ אֵלַי נֹאס־יְהוָה לְבַלְתִּי הֵבִיא מִשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת
 בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת וְלִקְדַשׁ אֶת-יוֹם הַשֶּׁבֶת לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת-כֹּה כָל-מְלֹאכָה: וּבָאוּ בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר
 הַזֹּאת מִלְכִים וְיֹשְׁבִים עַל-כִּסֵּא דָוִד רֹכְבִים וְכָרֶכֶב וּבַסּוּסִים הֵמָּה וּשְׂרִייהֶם אִישׁ יְהוּדָה
 וַיִּשְׁבּוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּשְׁבַּה הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם: וּבָאוּ מַעֲרֵי-יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ
 בְּנִימִן וּמִן-הַשְּׁפֵלָה וּמִן-הַדָּהָר וּמִן-הַגִּבְעָה מְבָאִים עֲלֶיהָ וּבָח וּמְנַחֵה וּלְבִינָה וּמְבָאֵי תוֹרָה בֵּית
 יְהוָה: וְאִם-לֹא תִשְׁמַעוּ אֵלַי לִקְדַשׁ אֶת-יוֹם הַשֶּׁבֶת וּלְבַלְתִּי שֹׂאת מִשָּׂא וּבָא בְּשַׁעֲרֵי
 יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעֲרֶיהָ וְאָכְלָה אֶרְמְנוֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכְבֶּה: *

הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֲלֵי-יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: קוֹם וּרְדָת בֵּית הַיּוֹצֵר וְשִׁמְהָ אֲשַׁמְיַעָהּ
 אֶת-דְּבָרָי: וְאָרַד בֵּית הַיּוֹצֵר וְהִנֵּה עֹשֶׂה מְלֹאכָה עַל-הָאֲבָנִים: וְנִשְׁחַת הַכְּלֵי אֲשֶׁר הוּא
 עֹשֶׂה בְּחֹמֶר בֵּית הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַעֲשֵׂהוּ כְּלֵי אַחֵר כַּאֲשֶׁר יִשֶׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת:
 וְהָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לְאִמּוֹר: הַיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא-אֹמַל לַעֲשׂוֹת לָכֵם בֵּית יִשְׂרָאֵל נֹאס־יְהוָה
 דַּגָּה כְּחֹמֶר בֵּית הַיּוֹצֵר כִּדְבַרְתֶּם בְּיַד בֵּית יִשְׂרָאֵל: רַגַע אֲדַבֵּר עֲלֵיכֶם וְעַל-מְלֹכָהּ
 לְנִתְיָשׁ וּלְנִתְוִץ וְלִהְאָבִיד: וְשָׁב הַגּוֹי הַזֶּה מִרַעְיוֹן אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עֲלֵיכֶם וְנִחַמְתִּי עַל-הָרַעְוָה
 אֲשֶׁר חִשַּׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לָו: וְרַגַע אֲדַבֵּר עֲלֵיכֶם וְעַל-מְלֹכָהּ לְבָנוֹת וּלְנִטְוִעַי?
 הַרְעֵם וַעֲשֵׂה הַרְעִיהָ בְּעֵינֵי לְבַלְתִּי שְׁמַע בְּקוֹלִי וְנִחַמְתִּי עַל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְדוֹטֵיב אוֹתוֹ:
 וְעַתָּה אֲמַרְנָא אֶל-אִישׁ-יְהוּדָה וְעַל-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲנֹכִי
 יוֹצֵר עֲלֵיכֶם רָעָה וְחֹשֶׁב עֲלֵיכֶם מַחֲשָׁבָה שׁוֹבֵר נֶגֶף אִישׁ מִדְּרָכֵי הָרַעְוָה וְהַיְמִינֵי דְרִכֵּיכֶם
 וּמַעַלְלֵיכֶם: וְאָמְרוּ נוֹאשׁ כִּי-אֲחֵרֵי מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ נִלְךְ וְאִישׁ שָׂרִוֵת לְבוֹד-הָרַע נַעֲשֶׂה:
 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה שְׂאוֹנֵנָא בְּגוֹיִם מִי שְׁמַע כְּאֵלֶּה שַׁעֲרַת עֲשֵׂתָה מֵאֵד בְּתוֹלַת
 יִשְׂרָאֵל: הַיְעֹזֵב מִצּוֹר שְׂדֵי שְׁלֹג לְבָנוֹן אֲסִינְתָּשׁוּ מִים וְרִים קָרִים נוֹזְלִים: כִּי-שִׁחַחְנִי
 עַמִּי לְשׂוֹא יִקְמְרוּ וַיִּכְשְׁלוּם בְּדַרְכֵיהֶם שְׁבִילֵי עוֹלָם לָלַכְתָּ נְתִיבוֹת דְּרָךְ לֹא סְלוּלָה: לְשׂוֹם
 שְׂרִיקוֹת אֶרֶץ לְשִׁמְהָ שְׂרוֹקֹת עוֹלָם כָּל עוֹבֵר עֲלֶיהָ יִשֶׁם וַיִּנְיֵד בְּרָאשׁוֹ: כְּרוּחַ-קָרִים

אֲפִיצָה

אֵל הַהוּיָה לִי הַיּוֹד כְּבִירֵי וְנִמְסַר עֲלָיו: סַחֲסוּ אַתָּה הַחַיִּים כְּסוֹף וּמִמֶּה וְכוּחַ חַד מִן ח' רַפִּין כְּלִישְׁנָה עֵינִן שְׂרָסִים שְׂרָסִים חֲסִי: וְהַשְׁתֵּה
 כְּכַמֵּה שְׂרָסִים כְּבוֹן כְּבִירֵי וְנִמְסַר עַד וְחִנְרוּ וּפְשַׁנָּה כְּסָף וּבַסָּף כְּכֹחַ כִּי הוּא כְּקוֹד סְגוּל: הַלֵּךְ וְעֹסְדָת חֲסֵר וְאִ' נִמְקַמֵּת מְדוּוּיָקִים וְכֹן מַסְסִטו
 כִּי'ס הַמְסוּרִים לְסוֹף מְרַטֵם וַיֵּא: בְּנֵי סַעֵם כְּסַס'ק: וְאִמְרַת אֱלֹהִים נִמְקַמֵּת מְרַטֵם מְדוּוּיָקִים מִלֵּא יוֹד' וְכֹן כְּמוֹב כְּמַסְרֵם בְּרוּלֵם וְהִרְמִיִּים
 וַיִּשְׁטִי מִלֵּא כְּסַפְרִים מְדוּוּיָקִים: שׁוֹמַעַת שְׁמוֹעַת'ק: כֹּה בּוֹן'ק: סַבְאִים בְּרוּב כְּסַפְרִים חֲסֵר יוֹד' קְרַמְלֵא וּמִלֵּא יוֹד' בְּמַרְמֵס: וּסְבָאוּ בְּרוּב כְּסַפְרִים
 חֲסֵר יוֹד' חֲסֵר הַכֵּי'ם וְכֹן הוּא כְּמַסּוֹר מִן מְלִין דְּחֵסֵר יוֹד' כְּלִישׁוֹן כִּי'ס וְקַסֵּה לִי לַחַם לֹא כְּמַנֵּה כְּמַסְרֵה וּזו מִלֵּא מְנַחֵם כְּמַסּוֹר'ק: וְהַדָּרֵז וְכִסֵּה סוֹח'ק'
 וּמִיָּן מִ'ס הַרְלֵ'כֵב כֵּס' כְּחוֹת דָּף קַסֵּ'ם: עֲשֵׂה כְּחֹמֶר בֵּית הַיּוֹצֵר כְּכִי'ם כֵּן מִירְסוֹ הַמְפַרְסֵם וְכֹן מוֹנֵה כְּסַפְרִים מְדוּוּיָקִים: אֵלֵי לְאִמּוֹר חַד מִן
 כִּי' מִלֵּא וְאִ'ו: לְנַחֲשׁוּ וּלְנַחֲשׁוּ הַמְוִיָּן רַפִּין: וְלִהְאָבִיד הוֹלֵמוּ כְּנַטִּיָּה: הַרְעֵה הַרְעַת'ק: יוֹצֵר עֲלֵיכֶם מִין לְשִׁמְהָ לְכַבֵּה מִי סַחֲסַת לְוִמֵר יוֹצֵר
 כְּמַקּוֹם יוֹצֵר: וְהַיְטוּבוֹ דְּרִכֵּיכֶם כְּסַפְרִים הַטּוֹבִים מִלֵּא יוֹד' חֲסֵר הֵ' אַחֲרֵר טִיָּה: אִם וְנַחֲשׁוּ כְּמִי' כְּמוֹ כְּסִי'ת רַדִּיק: שְׁכִילֵי עוֹלָם מְמַדוּיָקִים
 כְּמוֹב שְׁכִילֵי כִי'ד וְאִין כֹּחֵן קוֹמְכִים כְּלֵל אֲבֵל רַדִּיק כְּמִ'סְכִילֵי כוֹ'ד וְקִרִי סְכִילֵי כוֹ'ד וְכֹן סוֹף נִקְמַת מְסִרֵי: שְׂרוֹקֹת שְׂרִיקוֹת'ק: כְּרוּחַ קָרִים כְּכֹף
 וְכֹן

יח והנה הוא

יח

אפיצים לפני אייב ערף ולא־פנים אראם ביום אידם : ויאמרו לנו ונחשבה
על־ירמיהו מחשבות כי לא־תאמר תורה מכהו ועצה מחכם ודבר מנביא לנו ונבהו בלשן
ואל־תקשיבה אל־כל־דבריו : הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי : הישלם תחת־טובה
רעה כי־כרו שוחה לנפשו זכרו עמרי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את־חמתך מהם :
לכן תן את־בניהם לרעב והגרם על־ידי־חרב ותהינה נשיהם שכלות

ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מבי־חרב במלחמה : תשמע ויקה מבתיהם
כי־תביא עליהם גיד פתאם כי־כרו שיחה ללכדני ופחים טמני לרגלי : ואתה יהוה ידעת שוחה
את־כל־עצתם עלי לפות אל־תכפר על־עונם וחטאתם מלפניך אל־תמחו ויהיו מכלולים ויהיו ק

לפניך בעת אפך עשה בהם : * כה אמר יהוה הלק וקנית בקנק יוצר חרש י
זמוקני העם ומוקני הכהנים : ויצאת אל־גיא ביהרס אשר פתח שער החרסות וקראת החרסית

שם את־הדברים אשר־אדבר אליך : ואמרת שמעי דברי־יהוה מלכי־יהודה וישבי ירושלם
כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה עליהמקום הזה אשר כל־שמועה תצלנה
אזניו : יען ואשר עובני וינכרו את־המקום הזה וקטרו־בו לאלהים אחרים אשר לא־
ידעים המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את־המקום הזה דם נקים : יבנו את־במורת
הפעל לשרף את־בניהם באש עלות לבעל אשר לא־צויתי ולא דברתי ולא עלתה על־לבי :

לכן הנהימים באים נאסיהוה ולא־יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא ביהרס
כי אסגיא ההרנה : ובקתי את־עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני
איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את־נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ : ושמתיו
את־העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על־כל־מכתה : והאכלתים

את־בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר־העור יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם
איביהם ומבקשי נפשם : ושברת הבקבק לעיני האנשים החלכים אותך : ואמרת אלהים
כה־אמר יהוה צבאות כברי אשר את־העם הזה ואת־העיר הזאת כאשר ישבר את־כלי
היוצר אשר לא־יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור : כ־אעשה למקום
הזה נאסיהוה ויושבו ולתת את־העיר הזאת כתפת : והיו בתי ירושלם ובתי מלכי
יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הפתים אשר קטרו על־נגתיהם לכל צמח השמים

והסד נסכים לאלהים אחרים :
ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית־יהוה ויאמר אל־כל־
העם : כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא אלהיעיר הזאת ועל־כל־עריה את־מביא
כל־הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את־ערפם לבלתי שמוע את־דבריו : * וישמע

פ־שחור כ־אמר הכהן והיאפקוד נגיד בבית יהוה את־ירמיהו נבא את־הדברים האלה :
ויפה פ־שחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על־המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית
יהוה : ויהי כמחרת ויצא פ־שחור את־ירמיהו מן־המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פ־שחור

קרא
וכן במסורת ברוח קדים כ' וסמן ברוח קדים ענה כל הליכה ברוח קדים מספר אבות מרשים עד כאן : ולא קא חשיב לין ממוזן מסוס לאימים
בכ"ף וכן כרחה טהרנוס ור"ק והאפולרי פ' י"ד וכמס המורגמן ערך רוח סרוכ טעולס טועין וקורין גב"ל ושיון מה טלכמוכ ביחוקאל י"ז חכל
ונכדמי בניך : שיחה טוחה ק' : טסנו לרגלי בקמן במדוייקים לא כטורק : והיו ויביו ק' : הלך וקנית כספרים טעניהס חסר ולא וכן
ראוי על פי המסורת לסוף כרסה ויחא : בקבק בית רמטוכה רכס : החרסות החרסית ק' : כמקום התפת ככ"ף וכן כמסר עליון לית ר"ל לים
כומים בקריחה ככ"ף ויחיו ככ"ל טיבא הוו : לכל צבא יאם לכל־צבא והרוכ כחולס : כבי מכות ק' :

וכן במסורת ברוח קדים כ' וסמן ברוח קדים ענה כל הליכה ברוח קדים מספר אבות מרשים עד כאן : ולא קא חשיב לין ממוזן מסוס לאימים
בכ"ף וכן כרחה טהרנוס ור"ק והאפולרי פ' י"ד וכמס המורגמן ערך רוח סרוכ טעולס טועין וקורין גב"ל ושיון מה טלכמוכ ביחוקאל י"ז חכל
ונכדמי בניך : שיחה טוחה ק' : טסנו לרגלי בקמן במדוייקים לא כטורק : והיו ויביו ק' : הלך וקנית כספרים טעניהס חסר ולא וכן
ראוי על פי המסורת לסוף כרסה ויחא : בקבק בית רמטוכה רכס : החרסות החרסית ק' : כמקום התפת ככ"ף וכן כמסר עליון לית ר"ל לים
כומים בקריחה ככ"ף ויחיו ככ"ל טיבא הוו : לכל צבא יאם לכל־צבא והרוכ כחולס : כבי מכות ק' :

וכן במסורת ברוח קדים כ' וסמן ברוח קדים ענה כל הליכה ברוח קדים מספר אבות מרשים עד כאן : ולא קא חשיב לין ממוזן מסוס לאימים
בכ"ף וכן כרחה טהרנוס ור"ק והאפולרי פ' י"ד וכמס המורגמן ערך רוח סרוכ טעולס טועין וקורין גב"ל ושיון מה טלכמוכ ביחוקאל י"ז חכל
ונכדמי בניך : שיחה טוחה ק' : טסנו לרגלי בקמן במדוייקים לא כטורק : והיו ויביו ק' : הלך וקנית כספרים טעניהס חסר ולא וכן
ראוי על פי המסורת לסוף כרסה ויחא : בקבק בית רמטוכה רכס : החרסות החרסית ק' : כמקום התפת ככ"ף וכן כמסר עליון לית ר"ל לים
כומים בקריחה ככ"ף ויחיו ככ"ל טיבא הוו : לכל צבא יאם לכל־צבא והרוכ כחולס : כבי מכות ק' :

יט
כ

קרא יהוה שמך כי אסימנור מסביב : כי כה אמר יהוה הנני נתתך למנור ליהו
 ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך ככל והגלם
 בגלה והבס בחרב : ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעת ואת כל יקרה ואת כל
 אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובוזים ולקחום והביאום בגלה : ואתה פשוור וכל
 ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת
 להם בשקר : פתיתני יהוה ואפת חוקתני ותוכל הייתי לשחוק פלדיום כלה
 לעג לי : כי ימדי אדבר אנעק חסם ושד אקרא כי יהיה דברי חוזה לי לחרפה ולקלס בל-
 היום : ואמרת לא אוכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמותי
 ונלאיתי בכל ולא איכל : כי שמעתי דבת רביס מנור מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש
 שלמי שמרי צלעי אויבי יפתה ונכלה לו ונקחה נקמתנו מפניו : ויהוה אותי כגבור ערין
 על כן רפי ישליו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח : ויהוה
 צבאות בחר צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אלוה גליתי את ידיכי :

שירי ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים :

ארור היום אשר ילדתני בו יום אשר ילדתני אמי אליהו ברוד : ארור האיש אשר בשר
 את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחה : ויהוה האיש הוא בערים אשר דפק יהוה
 ודא נחם ושמע ועקה בפקר ותרועה בערת צהרים : אשר לא מוחתני מרחם ותהילי
 אמי קברי ורחמה ררת עולם : למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי :
 הרבר אשר יהוה אלי רמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשוור
 בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר : דרש נא בעדני את יהוה כי נביכר אצר
 מלך ככל נלחם עלינו אויבי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו :

נא

ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרו אל צדקיהו : כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
 מסב את צלמי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים
 הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת : ונלחמתי אני אתכם
 ביד נטייה ובוזוע חזקה ונאף ובחמה ובקצף גדול : והייתי את יושבי העיר הזאת ואת
 האדם ואת הבהמה ברבר גדול ימתו : ואחרי כן נאסיהו אתן את צדקיהו מלך יהודה ו
 ואת עבריו ואת העם ואת הנשאים בעיר הזאת מן הדבר ו מן הדבר ו מן הדבר ו
 נביכר אצר מלך ככל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והבס לפי חרב לא יחיס עליהם ולא
 יחמל ולא ירחם : ואל העם הוה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים
 ואת דרך המות : הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב וביכר והיוצא ונפל על הכשדים
 וחיה הצרים עליכם יהיה והיתה דלו נפשו לשלל : כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה
 נאסיהו ביד מלך בבל תנחן ושרפה באש : ולבית מלך יהודה שמעו דבר
 יהוה

היוהי לשחוק מלך וכו' וכו' סים להארך כזה אכתבו כזה הספר בסוף מ' ט' כ' : ונלאיתי בידו ספרים מלך יד' אחר מ' : ככל כ' ק'
 רמזנו ננוטה והאחרונה רפה ודומה לו וסמתי ברבר (יטעיה כ' ד') כמו שבחנתי שם : וכן כמנו המדקקים והמאורת מכה אופם בכלל הצרים פיון
 במקרא גדולה דנאלה ב' ונקמת ספרים מדויקים כ' ק' ראשונה במהרין : ודחמה רדת עולם ס' ה' נחם ומיקרה בפתח מכלה ל' ל' ושרש' ומסור
 וכן הוא בספרים כמזכיר יד מדויקים ולמוסם וסנים עוד נוסר כמסר גדולה רתמה ל' וכו' וכו' ורתמה הר' עולם לא מסית ס' ה' דרש נא בעדני
 את כרוכ הספרים חסר וי' אחר דל' : לא יחוס לא כמיו כלל וכו' וכן הוא נב' ט' ס' ספרים סמנו כסם לא ולא כלל כלל כסוק : יחוס
 כשורק לא כחולם : ויהוה זמית ק' :
 מעלליהם 9 I א ט 11

נא

הנהימים באים נאסיהוה ולא יאמרו עוד חייהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: כי אסיהוה אשר העלה ואשר הביא את רוע בירת ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הרחתיים שם וישבו על ארמתם: לנבאים נשבר לפני בקרבי רחפו בלעצמותי הייתי כאיש שפור וכגבר עברו יין ספני יהוה ומפני דברי קרשו: כי מנאפים מלאה הארץ כיימפני אלה אכלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה ונבורתם לאדון: כי גס נביא גס כהן חנפו גס נביתי מצאתי רעתם נאסיהוה: לכן יהיה דרכם להם כחלקקות באפלה ירחו ונפלו בה כייבא עליהם רעה שנת פקדתם נאסיהוה: ונבנביא שמרון ראיתי חפלה הנבאו בפעל ויתעו את עמי את ישראל: ובנבאי ירושלים ראיתי שערודה נאוף והלך בשקר וחוקו ירי מרעים לכלתי שבו איש מרעתו הידלי כלם כסרם וישביה בעמרה: לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מיראש כי מאת נביאי ירושלים כה אמר יהוה צבאות ש תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חוזן לבם ידברו לא מפי יהוה: אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה: כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברי מיהקשיב דברי וישמע: הנה וסערת דברו יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: לא ישוב אסיהוה עד עשותו ועד הקימו מומות לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה: לא שלחתי את הנבאים והם רצו לאדברתי אליהם והם נבאו: ואסעמדו בסורי וישמעו דברי את עמי וישבו מדרבם הרע ומרע מעלליהם: האלהי מקרב אני נאסיהוה ולא אלהי מרחק: אסיפתי איש במסתרים ואני לא אראנו נאסיהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאסיהוה: שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: עדמתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם: החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בפעל: הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו מדלתבן את הבר נאסיהוה: הלוא כה דברי כאש נאסיהוה וכפטיש יפצץ סלע: לכן הנני על הנבאים נאסיהוה מנגבי דברי איש מאת רעהו: הנני על הנבאים נאסיהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם: הנני על נבאי חלמות שקר נאסיהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם ובפחיותם ואנכי לא שלחתיים ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה

אחלק הספרים ופ' כ"א מחלק ספרי המורה ודרך אמונה מאמר ב' סוף ספר ד' ז' המלה ומוספות סס ונור אריז פ' ויסלח ונכח הסורים סוף פ' ויורח על ה' יראש: ולא יאמרו עוד נמקם ס'ס נלל יאמרו עוד ס'ל יאמרו עוד: מארץ צפונה מין לבו למחוק על חסורם שמתקרא גדולה סדנריה סומרים אז זה זה נסורה גדולה נחמר ה' חר גירמיה וכן נחמר כהן וגם נסותן ג' וכספתין מלחיים כמובנים ממלח ג' מהם מלחיים ונ' סורים ולא מלח סמסות ג' כספוס סלך וקראת חסור פליו נסורם קטנה ה' כסופים וליה חסור וולוס המוסכס מרוב ספרים מדוייקים כי כלם מלחיים וכן מלחתי חסורם כ"י החומרת נסוכה ה' כסיסרל ולא חילקם בנייהם כלום תמלוי וחיסור: עברו יין נספרים מדוייקים מלרע הסע' כרי'ס וכן כוא נדכוסים רחאסונים: ודחו מלמלי סלח כמכנס מכלול דף קכ"ו: חנפה המ' נסלס נקודות וס'ל כדגס: וכל הלך בשדרות מלך הלך חסר וז' נספרים כ"י מדוייקים ודמסוס יסנים נס כמ' לל כמכס מס המלחיים כככיליים: דברו דברו ק': לא שלחתי את הנבאים כמקכ מדוייקים חסר ו' ד' קדמחה וכן ככח פ'ס כמסו דסיפרא ס' כ'ו: וישמעו נמקכ ס'ס הקדמונים חסר יו' ד' וכן כמסר מליו ליה וחסר: הלוא את השמים לפי הסודות מלח וז' וז' לף וכן הוא כמסרים מדוייקים: איש לדעהו יס ספרים סמכוב כהס חיים אל רעהו וכסלים כמיוסותן: כאשר שכחו י' דמס'ין אשר נקריאה וס' כמסר ניונה ס'ו א' כמ' ג': לכן הנני על הנבאים כמקכ ספרים מדוייקים חסר יו' ד' קדמחה וכן חסרו סמסותן הכני על דמס'ים ונסודת דסיפרא סימן כ' מוכחת סמ'ין לו מן המלחיים למכס יס ספרים סוד הסני דר'ס ססוק כמוב הנביאם ומסור עליו ג' כמייזו כן: ואם

היה נאס יהוה : וכי ישאלך העם הוה איהנביא אורכהן לאמר מהמשא יהוה ואמרת אליהם אתמהמשא ונמשתי אתכם נאס יהוה : והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי עלהאיש ההוא ועל ביתו : כה תאמרו איש על דעהו ואיש לא אחיו מהענה יהוה ומהדבר יהוה : ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהוה לאיש דברו והפקתם אתדברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו : כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומהדבר יהוה : ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען

אמרכם אתהדבר הוה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה : לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונמשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני : ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח : * הראני יהוה והנה שני דוראי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נביכוראצר מלך בבל אתיכניה בדיחויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל : הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הפירות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע : ויאמר יהוה אלי מהראתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע :

כד

ויהי דברי יהוה אלי לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל בתאנים הטבות האלה בן אביר את גלות יהודה אשר שלחתי מן הפקוס הוה ארץ כשדים לטובה : ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים עלהארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונמטעתים ולא אחוש : ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כיישבו אלי בכל לבם : וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כרכהו אמר יהוה בן אתן את צדקהו מלך יהודה ואת שריו ואת ירושלם הנשארים בארץ הזאת והושבים בארץ מצרים : ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדריחם שם : ושלחתי גם את הרב את הרעב ואת הרב עדתם מעל האדמה אשר הוצר אשר היה עלי ירמיהו על כל העם יהודה :

לועוה

כה

בשנה הרבעית ליהויקים בןיאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנביכוראצר מלך בבל : אשר דבר ירמיהו הנביא על כל העם יהודה ואל כל יושבי ירושלם לאמר : מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הוה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם : ושלח יהוה אליכם ארתי כל עברו הנבאים השפם ושלח ולא שמעתם ולא הפיתם את אוזנכם לשמע : לאמר שובינא איש מירכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו עליהאדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם : ואלתלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוות להם ולא תכניסו אותי הכעיסו במעשה יריכם ולא ארע לכם : ולא שמעתם אלי נאס יהוה למען הכעסתי במעשה יריכם

ואם משא ה' חר מן ד' ספרים דמת בסון סס סקדוס ד' ספמים וסיון כמסר כ"ש כ' י"ד : ולאבותיכם לפי סמורית מלך נאז' וכן סוף ספרים מדויקים : וכלמות ים ספרים סה"ס כווא חולם אכן כרוז ספרים כפורק וכן כמכר ר"ק כמירוס וכסרמים : הראני בחיך סה"ס : וכניה ס"א וכניה : לוועה לזמנה ק' : לחרפה כלה וז' : לשנינה כלה וז' : אח רעוב כלה וז' : ס' סמורית דרים סמסוים וכן כמכר ר"ק : בשנה הרבעית כספרים מדויקים סה"ס י"ד קדמאס וכן בראש סמסורית כסוף יחזקאל : אשכום וכדו' : ס"א לפי כחוס ס"א וכל מלך י"ד ס' סמורית : שוב נא כספרים מדויקים כווא' סורק לל כמלך כדלות וכן דינו מכת סמסורית ס"א כמכר ס' סמסורית כמכר דס"א סימור סמון ס' : ולאבותיכם כספרים מדויקים מלך וז' וכן רמיו לפי סמורית : הכעסוני כספרים ס' : לסמורית

כד

כה

ידיכם לרע לכם : לכן כה אמר יהוה צבאות **עַן אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי**
הַגָּנִי שְׁלַח וּלְקַחְתִּי אֶת־כָּל־מִשְׁפַּחֹת צְפוֹן נֹאס־יְהוָה וְאֶת־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְהַבְּאִתִּים
עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל־יֹשְׁבֵיהָ וְעַל כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב וְהַחֲרַמְתִּים וְשִׁמְתִים לְשִׁמָּה וּלְשַׂרְקָה
וְהַאֲבַדְתִּי מֵהֶם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֵחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל בְּדָה
וְהָיְתָה כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחֶרֶב לְשִׁמָּה וְעַבְדֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־מֶלֶךְ
בָּבֶל שְׁבָעִים שָׁנָה : וְהָיָה כְּמִלְאוֹת שְׁבָעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַל־הַגּוֹי הַהוּא נֹאס־
יְהוָה אֶת־עֵינָם וְעַל־אָרֶץ כְּשָׂדִים וְשִׁמְתִי אֹתוֹ לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם : וְהַבְּאוֹתִי עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַבְּאִתִּי
אֶת־כָּל־דְּבָרֵי אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי עֲלֶיהָ אֵת כָּל־דְּבָרֶיךָ בְּסֵפֶר הַזֶּה אֲשֶׁר־נָבֵא יִרְמְיָהוּ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם :
כִּי עַבְדֵיכֶם גִּסְדֵּרְמָה גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְשִׁלְמַתִּי לָהֶם כַּפְעֵלִם וּכְמַעֲשֵׂה יִדְהֶם :
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת־כֹּס הַיַּיִן הַחֲמֵה הַזֹּאת מִיַּדִּי וְהִשְׁקִיתָה אֹתוֹ אֶת־
כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי שְׁלַח אֹתָךְ אֲלֵיהֶם : וְשִׁתִּי וְהִתְנַעַשׂוּ וְהִתְהַלְּלוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי
שְׁלַח בִּינְתָם : וְאָקַח אֶת־כֹּס מִיַּד יְהוָה וְאִשְׁקָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שִׁלַּחְנִי יְהוָה אֲלֵיהֶם :
אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־עָרֵי הַיְהוּדָה וְאֶת־מְלָכֶיהָ אֶת־שָׂרֶיהָ לְתֵת אֹתָם לְחֶרֶב לְשִׁמָּה לְשַׂרְקָה
וּלְקַלְלָה בַּיּוֹם הַהוּא : אֶת־פְּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־שָׂרָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוּ : וְאֶת־
כָּל־הָעָרֵב וְאֶת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ הָעֵינֹץ וְאֶת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־אֲשַׁקְלוֹן וְאֶת־עֹזַי
וְאֶת־עַקְרוֹן וְאֶת שְׂאֵרֵי אֲשֶׁרֹד : אֶת־אֲדוּם וְאֶת־מוֹאָב וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן : וְאֶת כָּל־מַלְכֵי־
צוּר וְאֶת כָּל־מַלְכֵי צִדוֹן וְאֶת מַלְכֵי הָאֵי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם : אֶת־דָּדָן וְאֶת־תִּימָא וְאֶת־בּוּ
וְאֶת כָּל־קְצוֹצֵי פֶּאֶה : וְאֶת כָּל־מַלְכֵי עָרֵב וְאֶת כָּל־מַלְכֵי הָעָרֵב הַשְּׂכֵנִים בְּמִדְבָּר : וְאֶת־
כָּל־מַלְכֵי זְמֹרִי וְאֶת כָּל־מַלְכֵי עֵילָם וְאֶת כָּל־מַלְכֵי מֹרִי : וְאֶת־כָּל־מַלְכֵי הַצְּפוֹן הַקְּרִבִּים
וְהַרְחִיקִים אִישׁ אֶל־אֹחִיו וְאֶת כָּל־הַמְּמַלְכוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וּמֶלֶךְ שֶׁשָׁךְ יִשְׁתַּה
אֲחֵרֵיהֶם : וְאָמַרְת אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׂרֵגוּ וּשְׁכַרוּ וְקוּ וּנְפְלוּ
וְלֹא תִקְוּוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שְׁלַח בֵּינֵיכֶם : וְהָיָה כִּי יִמְאַנּוּ לְקַחְתֵּי־כֹס מִיַּדִּי
לְשִׁתוֹת וְאָמַרְת אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁתוּ הַשְּׁתוּ : כִּי הִנֵּה בָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי
עֲלֶיהָ אֲנִי מַחֵל לְהִרְעוֹת וְאֹתָם הִנָּקֶה תִּנְקוּ לֹא תִנְקוּ כִּי חֶרֶב אֲנִי קָרָא עַל־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
נֹאס יְהוָה צְבָאוֹת : וְאֵתָה תִּנְבֵּא אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְת אֲלֵיהֶם יְהוָה
מְפָרוֹס יִשְׁאֵן וּמִמַּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שֹׁאֵן יִשְׁאֵן עַל־נְוֹהֵי הַיַּד בְּדַרְכֵיכֶם יַעֲנֶה אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ : בָּא שֹׁאֵן עַד־קֶצֶה הָאָרֶץ כִּי רִיב לִיהוָה בְּגוֹיִם נִשְׁפָּט רִיבֵא לְכָל־בָּשָׂר הַרְשָׁעִים
נִתְנָם לְחֶרֶב נֹאס־יְהוָה :

כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אלגוי וסער גדול יעזר מירכתיארץ : ויהיו
חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועדקצה הארץ לא יספרו ולא יאספו ולא יקברו לדמן
עלפני הארמה יהיו : הילילו הרעים ועקיו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאי ימיכם לטבוח
ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמרה : ואבך מנוס מדררעים ופליטה מאדירי הצאן : קול

צעקת

לְשִׁמְמוֹת כִּן סָבִיב : וְהַבְּאוֹתִי וְהַבְּאִתִּי ק' : וְהִתְהַלְּלוּ בְּסִפְרוֹ מִדְּוִיִּי חֲסֵר וּל' אֲחֵר ס' ה' : אֵת שְׂרֵיהֶם י'ס וְאֵת וְנִסְפָּר סִפְרוֹ בְּלֹא וּל' וְכִכּוּ רִד'ק וְכֹה חֲד מִן סִפְרוֹ לְכַתִּיב בְּהוֹן אֵת וְלֹא וְאֵת אֵת וּסְיִמֹן מִסְפָּר בְּמִלְכֵי א' סְיִמֹן ו' : לְשַׂרְקָה בְּלֹא וּל' : וְאֵת סִלְכֵי הָאֵי מִחֲלָפִין וְאֵת כָּל סִלְכֵי הָאֵי וְכִן מִרְגַּם יִכְמֹן ' וְרִד'ק כִּתְב אֵין כִּי כָל בְּסִפְר מוֹנֵה : אֵת רִדֹן מוֹיִכָּה כְּלוּמָמָה רִבְמָה כִּיכִי סִפְרוֹ וְסִפְרוֹיִיחַ בְּהָאֵי מוֹיִכָּה אֵיכָּה מִחֵן דְּכַמֵּב לֵב כִּי לֹא וְאֵיכָּה מִחֵן דְּכַמֵּב לֵב בְּלֹא וּל' וְכֹסֵי מֵאֵי דְחִזְיִין בְּסִפְרוֹ נִסְחָה בְּפִרְוִיכָה טְפִי מִלְכָּה מִחֲמִיכִירָה ל' אֵת רִישׁ סִפְרוֹ בְּסִפְרוֹ וְכֹלְלוּ מִיִּסְכְּבוּ בְּסִפְרוֹ לְעִלְמֵי וְלִין מִדְּמִחוֹן : וְקוּ כִּי בִיר' וִי' סְכֵמוֹב וְקוּ וְק' וְקוּ וְסוֹסוֹ סוּ : כִּי כִלְאוּ וְיִכְיִם מִחֵן דְּכַמֵּי יִלְיִכֵם מִסְמָה : וְהַפּוֹצוֹתֵיכֶם

בשנה ה' בשנת הרבעית בחרש החמישי אמר אלי חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בבית יהודה
 לעיני הפרעים וכל העם לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את
 על מלך בבל: בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל בלי בית יהוה אשר
 לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויבאם בבל: ואת חנניה בן יוחיאל מלך
 יהודה ואת כל גלות יהודה הנאים בבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשר
 את על מלך בבל: ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הפרעים ולעיני כל העם
 העומים בבית יהוה: ויאמר ירמיה הנביא אמן בן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריו אשר
 נבאת להשיב בלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה: אך שמע נא הדבר הזה
 אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם: והנביאים אשר ראו לפני ולפניה מן העולם
 וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גולות למלחמה ולרעה ולחרב: הנביא אשר ינבא
 לשלום בנא דבר הנביא ירע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: ויקח חנניה הנביא את
 המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברו: * ויאמר חנניה לעיני כל העם כה אמר
 יהוה ככה אשר אתעל ונבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל רגלים
 וילך ירמיה הנביא לרכו: ויהי דברי יהוה אלי ירמיה אחרי שבור חנניה
 הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה
 אמר יהוה מוטת עץ שברת ועשית תחתיהן מוטות ברזל: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל על ברזל נתתי על צואר וכל רגלים האלה לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדו
 וגם את חית השדה נתתי לו: ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה
 לא שלחך יהוה ואתה הכמת את העם הזה על שקר: לכן כה אמר יהוה הנביא משחך
 מעל פני האדמה השנה אתה מת בייסרה רבתי אליהוה: ומת חנניה הנביא בשנה
 ההיא בחרש השביעי: * ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא
 מירושלם אל יתר וקני הגולה ואל הפרעים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגולה
 נבוכדנאצר מירושלם בבלה: אחרי זאת יבנייה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה
 וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח
 צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל לכל הגולה אשר הגלית מירושלם בבלה: בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו
 את פריהן: קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים
 ותלרנה בנים ובנות ורבישם ואל תמעטו: ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם
 שמה והתפללו בעדה אליהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: כי כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל
 חלמתיכם אשר אתם מחלמים: כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתיים נאם
 יהוה: כי כה אמר יהוה כי לפי מלאות לבבל שבועים שנה אפקד אתכם
 והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה: כי אנכי ירעתי את

הצי הספר

כט

בשנה הרבעית בשנה ה': הרבעית נקראת ספרים מדויקים כ"ו ולכונן יסוד חסר י"ד קדמא ומסורב דמוק יחזקאל סמפאל נאון: ויבאם
 בכל כרונא דספרי לייקי דלכוסא וכמא ודא מלא י"ד: ויאמר חנניה וגו' חסי ססר: ויהי דבר ה' אל ירמיה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 חסר ה' אל חזקאל בן קוליה סמון כ"ט ירמיה ע"ב: ואח בנחביכם ס"א נבמיכם חסר ו"א:

הַמַּחְשַׁנֹּת אֲשֶׁר אָנֹכִי חָשַׁב עֲלֵיכֶם נֹאסִיחוּהָ מַחְשַׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם אַחֲרָיִת וְתִקְוָה: וְקִרְאתֶם אֵתִי וְהִלַּכְתֶּם וְדִתְּפַלְלֶתֶם אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם: וּבִקְשַׁתֶּם אֶתִּי וּמֵצֵאתֶם כִּי תִרְדְּשֻׁנִי בְּכָל־לְבַבְכֶם: וְנִמְצָאתִי לָכֶם נֹאסִיחוּהָ וּשְׁבִיתֶכֶם וּקְבַצְתִּי שְׁבוּתְכֶם אֶתְכֶם מִכְּלַד־הַגּוֹיִם וּמִכְּלַד־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִרְחַתִּי אֶתְכֶם שֵׁם נֹאסִיחוּהָ וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־הִגַּלְתִּי אֶתְכֶם מִשָּׁם: כִּי אָמַרְתֶּם הֲקִים לָנוּ יְהוָה נְבִאִים בְּנִלְהָ:

בֵּרַכְהָ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל־כִּסֵּא רֹדֵן וְאֶל־כְּלָדֵי־הַעַם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת אַחֲוֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָצְאוּ אִתְּכֶם בְּגוֹלָה: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּגִי מְשַׁלַּח בָּם אֶת־הַחֶרֶב אֶת־הָרֶעִב וְאֶת־הַדָּבָר וְנִתְּתִי אוֹתָם בְּתַאֲנִים הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלֶנָּה מוֹרַע:

וְרִדְפָתִי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב בְּרֶעִב וּבְדָבָר וְנִתְּתִים לְזוּעָה לְכָל מַמְלַכְוֹת הָאָרֶץ לְאֹלֵי־לְזוּעוֹת וּלְשָׁמָּה וּלְשָׂרְקָה וּלְחַרְפָּה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִרְחַתִּים שָׁם: תַּחַת אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמַעְתִּי אֶת־דְּבָרֵי נֹאסִיחוּהָ אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת־עַבְדֵי הַנְּבִאִים הַשָּׂכֶם וְשִׁלַּח וְלֹא שָׁמַעְתֶּם נֹאסִיחוּהָ: וְאַתֶּם שָׁמַעְתֶּם דְּבַר־יְהוָה כָּל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתִּי מִירוּשָׁלַם בְּנִלְתָּ:

כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי אֲחֵיכֶם בְּקוֹלָהּ וְאֶל־צְדָקְיָהּ בְּדַמְעוֹתֶיהָ הַנִּבְאִים לָכֶם בְּשֵׁמִי שֶׁקֶר הִנְנִי נֹתֵן אִתְּם בְּיַד נְבוּזַרְאֲדַן מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִכֶּם לְעֵינֵיכֶם: וְלִקַּח מִהֶם קָלֶלָה לְכָל גְּלוֹת־יְהוּדָה אֲשֶׁר בָּבֶל לֵאמֹר יִשְׁמֶךָ יְהוָה כַּצְדָקְיָהּ וּכְאֲחֵי אֲשֶׁר־קָלַם מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֵשׁ: יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂוּ נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל וּנְאֻפִי אֶת־נְשֵׁי הָעִירִים וַיְדַבְּרוּ דָבָר בְּשֵׁמִי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא צִיַּתֶּם וְאָנֹכִי הַיּוֹדֵעַ וְעַד נֹאסִיחוּהָ:

וְאֶל־שְׁמַעְיָהוּ הַנַּחֲלָמִי תֹאמַר לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַעַן אֲשֶׁר אָתָּה שִׁלַּחְתָּ בְּשִׁמְכָה סָפְרִים אֶל־כְּלָדֵי־הָעַם אֲשֶׁר בְּירוּשָׁלַם וְאֶל־צַפְנִיָּה בְּדַמְעוֹתֶיהָ הַכְּהֵן וְאֶל־כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר: יְהוָה נִתְּנֶךָ כֹּהֵן תַּחַת יְהוֹדָע הַכְּהֵן לְהִיּוֹת פְּקֻדִים בֵּית יְהוָה לְכָל־אִישׁ מִשְׁנֻעַ וּמִתְנַבֵּא וְנִתְּתָה אֹתוֹ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶל־הַצֵּינֶק: וְעֵתָּה לָמָּה לֹא גַעַרְתָּ בְּיַרְמְיָהוּ הָעֵתְתִי וְהַמִּתְנַבֵּא לָכֶם: כִּי עַל־כֵּן שִׁלַּח אֲלֵינוּ בָּבֶל לֵאמֹר אֲרַכְּבָה הִיא בְּנֵי בָתִּים וְשָׁבוּ וְנִטְעִי נִגְוֹת וְאָכְלוּ אֶת־דַּפְרֵיהֶן: וַיִּקְרָא צַפְנִיָּה הַכְּהֵן אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנוֹ יַרְמְיָהוּ הַנְּבִיא:

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֲלֵי־יַרְמְיָהוּ לֵאמֹר: שִׁלַּח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמַעְיָה הַנַּחֲלָמִי יַעַן אֲשֶׁר נִבְא לָכֶם שְׁמַעְיָה וְאִנִּי לֹא שִׁלַּחְתִּיו וַיִּבְטַח אֶתְכֶם עַל־שֶׁקֶר: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הַנְּגִי כִּי עַל־שְׁמַעְיָה הַנַּחֲלָמִי וְעַל־זִרְעוֹ לֹא־יְהִיֶּה לּוֹ אִישׁ וְיֹשֵׁב בְּתוֹךְ־הָעָם הַזֶּה וְלֹא־יִרְאֶה בְּטוֹב אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה־לְעַמִּי נֹאסִיחוּהָ כִּי־סָרָה דָּבָר עֲלֵיהֶם:

הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֲלֵי־יַרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּתַב־לְךָ אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־סֵפֶר: כִּי הִנֵּה יָמַים בָּאִים נֹאסִיחוּהָ

לחל לכם אחרית וחקוה טיח מה טכניטי עמל לכמונ נדברי הימים א' סימן ה' נמ'ר: שבויתכם שבוכס ק': את הרעב כן כמי את בלא וא' ז' כדוב המדויקים וכן כדוב על פי המסורת דרוש משכטם: לזועה לזבוה ק': את עבדי הנבאים חסר יו' קדמלה על פי המסורת סימן כ' וכן הוא נספרים מדויקים: ושם ה' בצדקוה ל' חסר וחסרו כחסרים: וכאחב כן כמי ובחילובים שבו כיון מערבאי ומל כחמי בכל הסנות וכרבי' פיקון: שקר אשר לוא כבסה ספרים מדויקים עלא וא' ו' או' ל' וזהו אחד מן ל'ים מלמים כסמסר סימנס כפרסה ויקרא ונסמן גמל וינאפו כפסוק זה: צוחם כדוב ספרים מדויקים חסר יו' כמיכא: הוידע היודע ק': ועד כל ועד כפסוק מן מזה שהוא כזריז וכו' פסוקם של מולס ועד סמס סגול לפי ספרונם ערד עד לכל היודע ועד ספרונם לטון ערות לכך הוא כזריז: בשסבה לים ומלל ס'א: הענתתי כ'כ לא כמו שכווב כדפוס כומכירי סמס ט' הענטמטי: ארכה היא חד מן ג' דגוסים וחסר על פי המסורת וסימן כמיכא יא': כה אמר ה' אל שפעיה הנחלמי כספר אחד יסן כמיכא יד זה וחסרו כפסוקם כשוא לכדו וכן כפסוק דמוסם אחרונים מכל כספרים אחרים כמיכא יד ודפוסו יסני' כולם שפסוקם עמסן כמול: איש יושב כפסוקם מדויקים מלל וא' וכן כדוב על פי המסורת כסמסר כמיו סימון ג': כתב לך המ'ר כקמך לכו וכו' הענין =

מירכתי ארץ במ עור ופסח חרה וילדת יחדו קהל גדול ישבו הנה: בבני יכא ובתחננים
אובלים אוליכם אלגחלי מים בדרך ישר לא ישלו פה כידיותי לישראל לגב ואפרים
שמעו דברייהוה גוים והגידו באים מפרחק ואמרו מורה ישראל
בכרי הוא:

יקבלנו ושמו ברעה עדרו: כידרה יהוה אתיעקב וגאלו מיד חוק ממני: ובאו ורננו
במרוסציון ונהרו אל טוב יהוה עלידגן ועליתירש ועלצער ועלפניצאן ובקר והירדת
נפשם כגן רוח ולא יוסיפו לדאבה עור: אז תשמח בתולה במחול ובחרים ויקנים יחדו
והפכתי אבדם לששון ונחמתים ושפחתים מיגונם: ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את
טיבו ישבעו נאסיהוה: פה ואמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרוזים רחל מבכה
עלכניה מאנה להנחם על כניה כי איננו:

ועיניך מדמעה כי יש שבר לפעלתך נאסיהוה ושבו מארץ אויב: וישתקוה לאחריתך
נאסיהוה ושבו בנים לגבולם:

יפתנו ואסר בעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: כידאחרי שובי נחמתי
ואחרי הדעי כפקתי עלייך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הבן יקור לי
אפרים אם ילד שעשועים פירמדי דברי בו זכר אכרנו עוד עלכין המו מעי לו רחס ארחמנו
נאסיהוה: * הציבו לך צינים שמי לך תמרוזים שתי לך למסלה דרך

ע"כ הלכת

הלכת שובי בתולת ישראל שבי אלעריך אלה: עדמתי תתחמקן הבת השובכה כיד
ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר:

ישראל עוד יאמרו אתהדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי אתשבתם יברכה יהוה נודה
צדק הר הקדש: וישבו בה יהודה וכלעריו יחדו אפרים ונעמי בעדר: כי
הרויתי נפש עיפה וכלנפש דאבה מלאתי: עליואת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי:

הנה ימים באים נאסיהוה ורעתי אתבית ישראל ואתבית יהודה ורע אדם ורע
במה: והיר. כאשר שקרתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביר ולהרע כן אשקר
עליהם לבנות ולנטוע נאסיהוה: בימים ההם לאיאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים
תקדוה: כי אסאיש בעונו ימות כלדהאדם האכל הבסר תקדוה

שנוי: הנה ימים באים נאסיהוה וכתתי אתבית ישראל ואתבית יהודה
ברית חדשה: לא כברית אשר פרת אתאבותה ביום החוקי בידם להוציאם

טארץ מצרים אשרהמה הפרו אתבריתי ואנכי בעלתי במ נאסיהוה: כי זאת הברית
אשר אכרת אתבית ישראל אחרי הימים ההם נאסיהוה נתתי אתתורתך בקרבם ועל
לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהודלי לעם: ולא ילמדו עוד איש ארתדעהו

ואיש
וילדת יחדו ברוב ספרים כ"ח חסר וא"ו אחר וי"ד וכן הוא בדפוסים רש"י: ובתחנננים נספרים מדויקים כ"י דה"ו נחמתי וכן כ"ה נחמתי
ואפרים בכרי הוא מלשול על כי הסורה ומכור ראובן בכרי אמה: ובאו מלשול דמים הזקא מקומו לטולם בלומ חמרוני: מיגונם הי"ד
נח: ורויתי כיו"ד אחר וא"ו ונ"ס"א כמינה יד בה מלשול וכסאר ספרים מלחם וכן כתב רד"ק הטעם מלחם כמ"ו: להנחם כן כמובן כלמ"ד כראם
המלה וזין לחוש על מי שחשב לכתוב הנחם כלה ל"ד: ועיניך מדמעה וכספר מילים אה שכי מן דמעה והוא אחד מן כ' מילוף חק מן והד
משמדין וסימן נחמר במסרה גדולה פרט שמות: הבן יקור הכ"ח רס: שעשועים מחלפת שעשועים: לספלה המ"ס רס"ה וכלמד ממטר
צנעא מכלול דף נ"ח: הלכתי הלכתי וכן כתב רס"י הלכתי כמיז וכל מקום סלבת הלכתי אבי ובמדרש איבה רבתי פסוק קראמי למחשבי אמר
י' חייה הלכתי כמיז אח מונח בטה שכלו ישראל לכלל מה כמיז למתנסם שלחתי בלם וכו' ופיין מה סכמתי בישיבה מ"ג וריקאנטי פרט כראשית
דף כ"ח: אסובב גבר ברוב הספרים מסובב בשני טעמים: וצטעו בעדר כהרבה מדויקים הכ"ח כקמץ: הקיצתי סה"ל בשוא וסגול וסגול וסגול
במסורה ושנים האחרים סס כספר מלים סימן ג' וסימן קל"ט והסרות חלוקות איכה למסרי הכ"ח מלח ודין חסר ואיכה למסרי כ"ח חסר וא"ו מלח:
ביום ה"יזיקי כספר א' כ"י ה"יזיקי ונספרים אחרים סה"ל כסגול וכס"ח כחסף סגול וכן כתב רד"ק עוד מלאמי שהספרים מחלפים יס מהן נטעם
פלגיל ב"ת ורובו פרו ואקים מלח: הפרו סה"ל בכרי לה כקמץ וזו חד מ"ד ספרו נחמתי: אכתבנה כקמץ חסר סה"ל ל"ח ול"ח כ"ח וכתב
כן תאמלל"ט וכן דף ק"כ"י ונשמים מתעבגי שכתב ספרים פיר"ו נקודם בשוא ובפת כ"ח סה"ל וסימן ולי"ח:

איש את אחיו לאמר רעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאסיהוה בני
אסלח לעונם ולחטאתם לא אונר עויד:

ימם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: אס ימשו
החקים האלה מלפני נאסיהוה גם רע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים:

כה ואמר יהוה מלמעה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס
הנה ימים * * נאסיהוה
ונבנתה העיר יהוה ממגדל חננאל שער הפנה:
קו ויצא עוד קוה הפדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה:

השמות ק השרמות עד נחל קרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא ייהרם
עוד לעולם:

לב שנתה עשרה שנה לנבוכדראצר: ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים וירמיהו
הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה
לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה:
וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ונתן ביד מלך בבל ודבר פיו עס פיו
עיניו ועיניו את עינו תראינה: ובבל ילך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאסיהוה בני

תלחמו את הכשדים לא תצליחו: ויאמר ירמיהו הנה בבריהוה אלי
לאמר: הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי
לך משפט הגאולה לקנות: ויבא אלי חנמאל בן דודי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר

אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאולה
קנה לך ואדע כי בבריהוה הוא: ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דודי אשר בענתות
ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף:

ואער ערים ואשקל הכסף במאונים: ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים
ואת

בי כולם כולו עם רגש ה' מדת נספריס מדוייק ונאמר מלוי לית מלא וכ"ר ד"ר נפי' ונמכלול דף ק"ה ואין לחום לספרים שמכוב כלם נב' קודר':
אם יסרו גם כ"ה הטעם בד"מ ונאמר ספרים נמ"ח * ימים ס"ס גמס ק' ולא כמת נדרים פרק אין בין המודר והמסור ריש ס' אלס סדרים
ועלתו דבר סמס הוא לנו לומר כי לטעמים רחוקות ולמיו' רבים זמם הכסור ונאמר נקרא בלוי קרב הקן וקרנב הנסורס כן נאמתי בסדר י' דברים
נקרים ולא נאמתי ופירוש ועלמס: סבגדל חננאל שער הפנה נכמה ספרים קדמונים כ"י וגם נדפסו יסן כן כמוב נלא מלג ער ואין ז' נגוריס
רד"ק סכן כמב עד שער הפנה ר"ל עד שער הסנים וכן אמר בכנולמ זכריה ער שער הבגנים סימן י"ד וזכר גם כן סס ומגדל חננאל סכ"ל וכן הוא
במרגום ובפי' הירא' ומתימא לי מילמא טובא וכגון דח דלמי בריכא סינא' ודקדוקא וכמר הכי אשכנחא נמי נספרים דר' מנחם די לונואנו מלסום
בומכירגי סכ"ס ד' דעבר פליסי קולמוס ונלמי הוא אומ' וכן לשמוך פלוי דולמי דק ואשכח הכי נספרי דוקני: קוה ק"ו והק"ו נכמה נספרים
מדוייקים כ"י ודפוסים יסנים: על גבעת גרב זכו' מן אומס הכמוכים מל וסכוריס עד וסימן מסרמי נכמיי י"ב: וכל העסק הפגרים חד
מן א"ב מן חד חר מן מרמין מינומל למ נכנין וז' בריש ממומל ומסעי' באון ופימן נאמר נחמרי רכמל: וכל השרמות הסלמות ק' נד"לג וחול
יוד מן ד' מלין דכמיון רי' וקריון ד"מ כמסורג: ולא יהרם כולו נגמיל כס"ס: כשנת נטנה ק': העשרית נמקמ ספרים מדוייקים חסד
יוד קדמית ונכון הדבר ע"פ המסורת דסוף פ' נלשל: ועינו את עינו כיון ק' כן נאמתי נמקמ מדוייקים מסרד וגם נדפסו יסן שחילוף הקרי
והכתיב הוא על מלמ עינו ונספרים אחרים הוא כמל ועינו: ובבל יולך כרוז ספרים כ"י חסר יוד' ונאמר פלוי ב' חד מלג וחד חסר ולל
מסימיו וכן נאמר נקבלת סימן י"ח על פסוק וילך את קול ובין דבוא מלג ככל הספרים ממילא מסמס דזכו החסר: ואשקלה נספרים ספרים
הראוים לסמוך פליסם ק"ו נחסף כמח' וכן נאמתי ואשקלה ב' נקרימל ב' חסר ונמח וחד מלג וקמן וסימניון ואשקלה לו אמ הכסף -
דאשקלה על ידס כסף - ואשקולה לסם פ"כ וסניסם כנולמ ח' ופי' הכסף ר"ל ב' כלל וז' אחר ק"ו נחסף כמח' מלל וז' ונחסף קמן וכן כמב
רד"ק נספרים ואשקלה על ידס סכיה הקו' נשול וסמח ואשקולה לסם אמ הכסף נחסף קמן סכ"ל וסימן ע"ג פ"ס סם נטורל:
אח החחום המצוה כנדרים ס' אין בין המודר חסוי אח המצוה עם מילין דכסויין ולא קריין והר"ן ז"ל כמב אמ דפחוס סס' אמתהן כן נאמתי
כמוב ולא נאמתי נספרים סלכו סכ"ל ונבדקתמ מק"ג כמוב דרס"י ז"ל פ"י את דמחוס כתיב נדרים פ"כ ולפי דעמי הוא זס דלמל את נחמית סופרת
אח"כ מלמי נחילופי מערכתי ומכתימתי דלמ נבכתי אח החחום המצוה וסחסי' למדנחתי אח החחום ואם במחוס חולי ואם שמיס כוזמב ונדרס דרס' י'
ז' לוי' ד' להנה כפירוס ואם החחום כפיריס ס' טוד כמב דר' ס' דמחוס חסוי כל הכי וסכי פליסו מלמינו במסורת דמ' מילין לל

בשנה ק
הנביא היה כלוא
לאמר מדוע אתה
וצדקיהו מלך יהודה
עיניו ועיניו את עינו
תלחמו את הכשדים
לאמר:
לך משפט הגאולה
אלי קנה נא את שדי
קנה לך ואדע כי
ואשקלה לו את הכסף
ואער ערים ואשקל
ואת

לעזת

יהוה : כה אמר יהוה צבאות עזר יהיה במקום הזה החרב מאידאום ועד
 בהמה ובכל עריו ונה רעים מרפאים צאן : בערי הרר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
 בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן עליהי מונה אמר יהוה :
 הנה ימים באים נאסיהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
 ישראל ועל בית יהודה : בימים ההם ובעת ההיא אצמים לדור צמח צדקה ועשה
 משפט וצדקה בארץ :

בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה וצדקנו : כי כה
 אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל : ולכהנים הלויים לא יכרת איש
 מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים : ויהי דברי יהוה ל-
 ירמיהו לאמור : כה אמר יהוה אסתפרו את בריתי היום ואת בריתי הוללה ולבתי
 היות יומס וילולה בעתם : גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסא
 ואת הלויים הכהנים משרתי : אשר לא יספר צבא השמים ולא ימר חול הים בן ארפר
 את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי :

ויהי דברי יהוה אל ירמיהו לאמר : הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות
 אשר בחר יהוה בהם ומאסם ואת עמי ינאצון מהיות עזר גוי לפניהם : כה
 אמר יהוה אסלא בריתי יומס ולולה חקות שמים וארץ לא שמתי : גם יבע ועקוב ודוד

עבדי אמאס מקחת מורעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כדאשוב את שביתם אשיב
 ורחמתי : * הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך
 בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלהמים על ירושלים ועל כל-
 עריה לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל הלה ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת
 אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש :

ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש וידו תנתן ועניף את עיני מלך בבל תראינה
 ופיהו את פיף ידבר ובכל תבוא : אך שמע דברי יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה
 עליך לא תמות בחרב :

בשלוש תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך בן ישראל ויהי
 אדון יספד לך כידבר אני דברתי נאסיהוה : וידבר ירמיהו הנביא אל-

צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם : וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלים
 ועל פלערי יהודה הנותרות אל לבית ואל עוקה כי הנה נשאר בערי יהודה ערו מבצר : *
 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר
 בירושלם לקרא להם דוד : לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה
 חפשים לבתי עברכם ביהודי אחיהו איש : וישמעו כל השרים וכל העם אשר ב-
 בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבתי עברכם עזר וישמעו
 וישלחו

ה' צדקנו עיון מ' לטיל נסיון כ' : מעלה עולה הספרים חלוקים בין מלך לחסר ויש להכריע סהו מלך ו' לו דליכא סוס חסר כמיפרא רק
 כי יצמו ונ' וכו' ועלו עלה נסיון י' וכן חסר סס ובפרשת נשח : ישחק כמזב נסיון ויהוה חר מן ל' הכהנים כן ככוו לינחק וסיון חסר כחן
 במסורם ונמסו : אשוב אשיב ק' : ונבוכדראצר כספרים כ' ודמוס יסנים כמזב כר' ו' ל' וכן במסרם גדולה במסכת אהר כ' ו' מסור
 כל ירמיה ויחזקאל ראבר ומן נראשית משלבת יהוה יקים מביכס סהו כר' ס' כ' כ' כ' קוליה נא- וססון זה הוא נסיון כ' ס' מחיל כה אמר ב' כ' כ' כ' כ'
 אהי ישראל א מחיל בן קוליה ונ' ונאומו ס' עמיו יס כיד כנכדראצר מלך ככל : א' ס' וקשו ל' יסכח וכלא הכא חסר ב' וחיניו הוא ונבוכדראצר
 נלכא כדניאל ריש ס' ו' והסם כמי כדכיל חסר עליו ב' ואי הכי סכא כמי כתיב כ' ו' ע' וכל חילו ה' מ' נע' : וכמשרבות נס' ה' לו' כמ' ר' :
 ויבבושם

לד

הפסוק משפטים

לד

וירחיה ושלחו: וישבו אחריכן וישבו את העברים ואת השפחות אשר שלחו חפשים וכבשום לעבדים ולשפחות: והיו דברי יהוה אלי ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי ברתי את אבותיכם ביום הוצאתי אתם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: מקץ שבע שנים תשחרו את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הזנו את אונם: ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרוה איש לרעהו ותנרתו ברית לפני בבית אשר תקרא שמי עליו: ותשבו ותחללו את שמתי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרוה איש לאחיו ואיש לרעהו ליעוה ק הנני קרא לכם דרוה נאסיהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ: ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא היקומו את דברי הברית אשר ברתי לפני העגל אשר ברתי לשנים ועבדו בין בתרו: שוד יהודה ושרי יבשלים הפרסים והכנענים וכל עם הארץ העברים בין בתרו העגל: ונתתי אותם בין איבהם ויבדו מבקשי נפשם והיתה גבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ואת צדקתו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איבהם ויבדו מבקשי נפשם ויבדו חיל מלך בכל היעלים מעליכם: הנני מציה נאסיהוה והשבתים אליהעד הואת ונלחמו עליה ויבדוהו ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאז ישב הדבר אשר יהיה אלי ירמיהו מאת יהוה ביום החזקים ביראשיתו מלך יהודה לאמר: הלוך אל בית הרכבים דברת אתם והבאותם בית יהוה אל אחת הל שכות והשקית אתם יין: ואקח אתי ואנייה בדרמיהו בך חכמניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: ואבא אתם בית יהוה אל לשבת בני חנן בדיגליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הפך: ואתן לפני ובני בית הרכבים ובעים מלאים יין זכסות ואמר אליהם שתזיזו: ויאמרו לא נשתזיזו כי יונרב בדרךב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתזיזו אתם ובניכם עד עולם: ויבית לאיתבנו וזרע לאיתזרעו וכרם לא תפועו ולא יהיה לכם כי פאהלים תשבו כל יומיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם: ונשמע בקול יהונרב בדרךב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנהנו נשינו בנינו ובנותינו: ולכלתי בנות פתים לשבתנו וברם וזוה וזרע לא יהיה לנו: ונשב פאהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונרב אבינו: ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלים מפני חיל הבשרים ומפני חיל

ע וחוורו
לאחוריהם
ב פסוקים
בסוף סי'
כה אמר ה'
אם לא
לה

וכבשום ימיר יוד ורד' קמב ויכניסום כמיב ויכניסום ק' וכן הוא נקרא ספרים: השלחו המיו נכסיה: לזועה לנפוק: וזאבא אתם בית ה' אל לשבח כמב בשל מסורת הברית הגדול בירמיה סימן ב' ואבי ג' חסר אל' וסימן ואבי חתם אל' סרסם יפרו: ואבי חתם אל' חרץ ככרמל ימיה ב': ואבי חתם בית ה' ס"ב: וכימיה סימן ל"א סרסם כנודאס לו כסחה חשומס הכל סנסחה כמימיה: היום סרסם חסר יוד כמו סנסמר כפרסם יפרו והנני מודיע סנס וו היא מסובסת וחרץ לפשטי סנסה כסוק ואביה חתם אל' חרץ ככרמל כי היום חתם אל' חתם ככל סנספרים והגירסם הסרסם כן היא וזאבא כ' חסר יוד וסימן ואבא חתם חל' ואלה חתם בית ה': בן שלם חסין כסחה ל' כמימיה כשם סנסה כדפוסים אחרונים: כי יונרב בן רכב מסורת יונרב ג' וסי' ויאמרו לא נכסיה יין: וכסב כאלים: לכן כה אמר וו: וכל שחול דכונת כרמל ח' סכ' ונכילתם ריש כפרסם וישמע ימרו מתחל' היו קוראין אותה ויבנדו וכסב לאונו פססם סחמו לו: אות חתם ונקרא ונרד סנסמר כמימיה כרמל לרסס וו' חתם אפרו חתמים אל' יתחבר חרס לרסס לעורה פירוש כהמחנה לרסס: פם יהוה דם' חלבים ואתרללכו פסם מקמי סבי סכן חתם מוצא כפרון סמחלס היו קוראים אותו סכרון וכססל' סנסף חרס אחרים סחמו אות חתם סחמו סנסמר ויסקל חנרסם: לספרן חתם סנסף ספרון כמיב ועיין א"ס סס: ויהי בעלות כני' רל' ק: ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ כן כמיב כספרי ספרל סנסר ויחסיקס ויחסיקס

לה

לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אל ירושלים
לדרשני הנה חיל פרעה הוציא לכם לעזרה שב לארצו מצרים : ושבו הכשרים ונלחמו
על העיר הזאת ולכרה ושרפה באש :

כה ואמר יהוה אלתישאו נפשתיכם לאמר הליך ילכו מעלינו הכשרים כילא ילכו : כי
אסדיביתם כל חיל כשרים הנלחמים אתכם ונשארוכם אנשים מדקרים איש באהלו וקמו
ושרפו את העיר הזאת באש : והיה בהעלות חיל הכשרים מעל ירושלים מפני חיל
פרעה :

ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחק משם בתוך העם
ויהיהוא בשער בנימן ושם בעל פקרת ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו
הנביא לאמר אליהכשרים אתה נפל : ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשרים ולא
שמע אליו ויתפש יראיה בירמיהו ויבאהו אל הכשרים : ויקצפו השרים על ירמיהו והכפו

אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כיראתו עשו לבית הכלא : כי בא ירמיהו
אל בית הבור ואל החניות ושבתשם ירמיהו ימים רבים : וישלח המלך צדקיהו ויקחהו
וישאירו המלך בביתו ויאמר הושיע דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד
מלך בבל תנתן :

ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לה ולעבדיך ולעם הזה
כי נתתם אותי אל בית הכלא : ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל ואיה
עליכם ועל הארץ הזאת : ועתה שמענא ארני המלך תפלגא תחתי לפנה ויצתשבני
בית יהונתן הספר ולא אמות שם :

ויצוה המלך צדקיהו ויפקרו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו כפר לחם ליום מחוץ האפים
ועדתם כד הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה : * וישמע שפטירה בן מתן
וגלדיהו בן פישחור ויוכל בן שלמיהו ופישחור בן מלכיהו את הדברים אשר ירמיהו מדבר ו
כל העם לאמר : כה אמר יהוה הושב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והוצא אל
הכשרים יחיה והיה חילו נפשו לשלל וחי :

כה אמר יהוה הנחן נתחן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכרה : ויאמרו השרים אל
המלך ימת נא את ראש הזה כי יעלפן היאמרפא את ידיו אנשי המלחמה הנשארים ו
בעיר הזאת ואת ידי כל העם לבבר אליהם בדברים האלה כיו האיש הזה איננו רש
לשלים לעם הזה כי אסדרעה : ויאמר המלך צדקיהו הנדה הוא בידכם כי אין המלך
יוכל אתכם דבר : ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור ומלכיהו בן המלך אשר בחצר
המטרה וישלח את ירמיהו בחבלים ובבור אימים כי אסטיט ויטבע ירמיהו בטיט :

וישמע עבד מלך הכושני איש סרים והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך
ישב בשער בנימן : ויצא עבד מלך מכות המלך וידבר אל המלך לאמר : אדני המלך
הרעי האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת
תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר : ויצוה המלך את עבד מלך הכושני לאמר

קח

לחק משם בכל ספרים שלכני הכותב כשוא ומפח ומכונול דף פ"ה כמוב כשוא כשוא לברו לחק ואחריו סלכו במל מכלל יופי וכפל כשון וכך
כמוב דליות חן פ"כ מ"ט מספר השלישי : יראיה כב' יור"ן הראשונה בקראת ונקודה נקחן ודנוסה והשנית חיה בקראת וכן ומהייאל לבר מת
מחוסל וכן ישכר לקריאת בן אשר דל"ק ועיין מה שבכתיב בפירוש ויבא על יסעבר : ואיו ומה"ק והוא חד מן מלין דכתיבין ו' כסוף מיכנסת
ו' עיין פ"ה וימתין במה בשמאל ב' כ"א וסם כחמר וחיו כנתיבם פלוגמא וכן במסורת כמיבת יד מלתי דדין פלוגין ו' ליה החינים ים מסרה מרמ
פונקלמ ומה"ק ר"ס נקרייה וכו' וחיו כנתיבם בן כמוב טיין במסורת על כסוף זכ' : ועתה שמענא נביאי : יהיה וחי"ק :

קח

והעלית

קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיה הנביא מן הבור בטרם ימות :
 סחכות ויקח ועבד מלך את האנשים ביד ויבא בית המלך לתחת האוצר ויקח משם בלוי הסחכות
 ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיה אל הבור בחבלים : ויאמר עבד מלך הכנעני אל ירמיהו
 שים נא בלואי הסחכות והמלחים תחת אזלות ידך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן :
 וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה : וישלח
 המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהודה ויאמר
 המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל התכחד ממני דבר : ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
 כי אני לך הלוא דמת תמיתני וכי איני עבד לא תשמע אלי : וישבע המלך צדקיהו אל-
 אלהי ירמיהו בפתר לאמר חיי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתה
 ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך : ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
 כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא אל שרי מלך בבל וחי יהוה נפשך
 והעיר הזאת לא תשרף באש וחייתה אתה וביתך : ואם לא יצא אל שרי מלך בבל ונתנה
 העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם :
 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני ראג את יהודה אשר נפלו אל הכשדים פדיתנו אתי
 בידם והתעללו בי : ויאמר ירמיהו לא יתנו שמענא בקול יהוה לאשר אני לבך אליך
 ויטב לך ותחי נפשך : ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה : והנה כל
 הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרת הסירוק
 ויכלו לך אנשי שלמה הטבעו בכץ רגלך נסגו אחור : ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים
 אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש :
 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אליהע בדברים האלה ולא תמות : וכי-
 ישמעו השרים כי דברתו אתך ויבאו אליך ואמרו אליך הגירה נא לנו מהדברת אל המלך
 אל התכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך : ואמרת אליהם מפיל אני תחתי
 לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם : ויבאו כל הדושרים אל-
 ירמיהו וישאלו אתו ויגר להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא-
 נשמע הדבר : וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלים והיה באשר
 נלכדה ירושלים : בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי
 בא נביחזקאל מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה : בעשתתי עשרה שנה
 לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר : ויבאו כל שרי מלך-
 בבל וישבו בשער התוך נרגל שראצר סטגנכו שדסכים רב-סרוס נרגל שראצר רב-כנ
 וכל שארית שרי מלך בבל : ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכלו אנשי המלחמה
 ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמטים ויצא דרך הערבה :

שלבין
 וצין מקול
 אסרה בלש
 אמת

מל

והעלית נס'ם הול'ו נבטיא : בלוי הסחכות סחנות ק' : חי ה' את אשר את כמינ' ולא קרי וטיין מה סכמנמי כסימן ל' כ' ס' את סחכות :
 שמע נא נבטיא : הראני נחירק ס'א רד'ק : ואסרון אליך הו'א' נבטיא נספרי ספרי : בשנה התשעית נס'ם סכר י'ר' קדמאס ונספרי
 מחריכו מלך דמלח וליכא למיססס מחסור' דנשא דהסס לא חייירי מלך נמלך התשעיו כדחסי' להו וזויל ומה סכמו' סס וסמסס ויסי כסכס סמסמס
 לויקויס סטוט הו' זר' ל' ויסי כסכס סמסמס לויקויס ונו' כדסס התשעיו לממלס כסימן ל' : כעשתי עשרה טיין מ'ס כיוחוקל ריסי סיין כ' :
 נרגל מלך חלס : שראצר מלך חלס ונס'ם כסיין סמללית וס'א שראצר כולסון נקודי כסיירי ס'א ל'ק : סמגנכו מלך חלס ונחולס וי'ס סכמוכ
 ספגני-נכו מרמיין מלין ומקף נכניסי ויסי ספריסי נכו כסורק : שדסכיס כספר מונה מלך חלס וכמוכ נמ'ס כסוף מינ' : רב שריסי מריין מלין :
 רב סג מרמיין מלין : רוכ דכריסי מלו מר'דק :

מל

יִירָדְכִי חַיִּל בְּשָׂדִים אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁנֶנּוּ אֶת־צִדְקֵיהֶם בְּעִרְכֹת יָרְחוֹ וַיִּקְחוּ אוֹתוֹ וַיַּעֲלֶהוּ אֶל־
נְבוּזַרְדַּאֲצַר מַלְכ־בָּבֶל רַב־לַחַם בָּאָרֶץ חֶמֶת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־
גַּנְי צְדִיקוֹ בְּרַבְלָה לְעֵינָיו וְאֵת כָּל־חַרֵי יְהוּדָה שְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת־עֵינָיו

צְדִיקוֹ עִיר וַיֹּאסְרֵהוּ בַּחֲנֻשְׁתַּיִם לְבִיא אוֹתוֹ בְּבָלָה וְאֶת־בֵּית הַסֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּית הָעֵס שְׂרָפָה
הַכַּשְׂדִּים בָּאֵשׁ וְאֶת־חֹמַת יְרוּשָׁלַם נָתַצוּ וְאֵת יֹתֵר הָעָם הַנְּשָׂאִים בְּעִיר וְאֶת־הַנְּפִלִים

אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו וְאֵת יֹתֵר הָעָם הַנְּשָׂאִים הִגִּיל נְבוּזַרְדַּאֲצַר רַב־טַבָּחִים בָּבֶל וַיִּסְדֶּהֶם
הַדְּלִים אֲשֶׁר אֵינְלֵהֶם מֵאוֹמֵה הַשָּׂאִיר נְבוּזַרְדַּאֲצַר רַב־טַבָּחִים בָּאָרֶץ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרִמִּים

וַיִּגְבֹּס בָּיִם הַהוּא וַיֵּצֵא נְבוּזַרְדַּאֲצַר מַלְכ־בָּבֶל עַל־יְרֵמְיָהוּ בֶן־נְבוּזַרְדַּאֲצַר רַב־טַבָּחִים
לֵאמֹר קָחְנוּ וְעֵינֶיךָ שִׁים עָלָיו וְאֶל־הָעֵשׂ לֹא מֵאוֹמֵה רַע כִּי אִם כִּי־אֲשֶׁר יְדַבֵּר אֵלֶיךָ כִּזְאֵם כְּהֵאֵן
עֲשֵׂה עִמּוֹ וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְדַּאֲצַר רַב־טַבָּחִים וַיַּבְשֻׁזְכּוּ רַב־כְּרִים וְנִגְלַל שְׂרָאֲצַר רַב־מַנְּוֹ וְכָל־
רַבֵּי מַלְכ־בָּבֶל וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְחוּ אֶת־יְרֵמְיָהוּ מִחֶצֶר הַמִּטְרָה וַיִּתְּנוּ אִתּוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־

אֲחִיקֵס בְּרִשְׁפָן לְהוֹצִאֵהוּ אֶל־בֵּית וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעָם וְאֶל־יְרֵמְיָהוּ הָיָה רַב־
יְהוּדָה בְּהִיטוֹ עֲצוּר בְּחֶצֶר הַמִּטְרָה לֵאמֹר רַב־לֵוִי וְאִמְרַת לְעַבְד־מֶלֶךְ הַבּוֹשֵׁף לֵאמֹר כֹּה־
אָמַר יְהוָה זְכוּרָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגָּנִי מִבְּיַם אֶת־דְּבָרֵי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְרַעְיָהּ וְלֹא לְטוֹבָהּ מִבֵּיאֵךְ

וְהִצַּלְתֶּם בָּיִם־הַהוּא נָאִם יְהוָה וְלֹא תִתֵּן בֶּן־
דָּרוֹ לְכַנְיֹף בָּיִם הַהוּא וְהָיָה לְכַנְיֹף אֲשֶׁר אֵינְלֵהוּ מֵאֵת יְהוָה

חֲאֲשִׁים אֲשֶׁר־אֵתָּה יְגוּר טַפְנֵיהֶם כִּי מִלֵּט אֲמַלְטָךְ וּבַחֲרִב לֹא תִפֹּל וְהָיָה לְךָ נַפְשֶׁךָ
לְשָׁלָל כִּי־כַפַּחְתָּ בִּי נִאֲסִי־הוּדָה * וְדַבֵּר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה

אֲחֵר וַשְׁלַח אִתּוֹ נְבוּזַרְדַּאֲצַר רַב־טַבָּחִים מִדְּהַרְמָה בְּקָחְתוּ אִתּוֹ וְהָיָה אֲסוּר בְּאוּקִים בְּרִתוֹךְ
כָּל־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה הַסְּגֻלִים בְּבָלָה וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים לְיְרֵמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה

אֲלֵיךְ דַּבֵּר אֶת־הַרְעָה הַזֹּאת אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיָּבֵא וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר דַּבֵּר כִּי־חֲטָאתֶם
לִיְהוָה וְלֹא־שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֵן סָדְרָךְ הוּא וְעַתָּה הִנֵּה פָתַחְתִּיךָ חַיִּים מִן־הָאוּקִים הַדַּבֵּר

אֲשֶׁר עַל־יָדֶךָ אִסְטוּב בְּעֵינֶיךָ לְבֹא אֵתִי בָבֶל בָּא וְאֲשִׁים אֶת־עֵינֵי עֲלֶיךָ וְאִם־רַע בְּעֵינֶיךָ
לְבִיא־אֲדָמִי בָבֶל חָרַל רָאָה כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל־טוֹב וְאֶל־רָשָׁע בְּעֵינֶיךָ לְלִבִּי שָׁמָּה לְךָ :

וַיִּזְנֶנִי לֹא־יָשׁוּב וַיִּשְׁבֵה אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקֵס בְּנִשְׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעִיר־יְהוּדָה
וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל־כָּל־הַיִּשָּׂר בְּעֵינֶיךָ לְלַכַּת לְךָ וַיִּתְּנֶנּוּ רַב־טַבָּחִים אֲרָחָה וּמִשְׁאָת

וַיִּשְׁלַחוּהוּ וַיָּבֵא יְרֵמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָה בְּדֹאחִיקֵם הַמְּצַפְתָּה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם הַנְּשָׂאִים
בָּאָרֶץ וַיִּשְׁמַעוּ כָּל־שְׂרֵי הַחִלּוּם אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הִפָּה וְאֲנָשִׁים פִּיהֶם פִּיהֶם מִלֶּךְ־
בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בְּדֹאחִיקֵם בָּאָרֶץ וְכִי הִפְקִיד אִתּוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְנָפְרָה וּמְדַלַּת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר

לֹא־הִגְלוּ בְּבָלָה וַיָּבֵאוּ אֶל־גְּדַלְיָה הַמְּצַפְתָּה וַיִּשְׁמַעֵל בְּגִזְתֵּיהֶם וַיִּזְחַן וַיִּזְתֵּן
בְּנִיקְרַח וְשָׂרִיָּה בְּתַחֲחֻמַת וַיְבִינֵי עֹפְיִי בְּנִטְפְתִי וַיַּעֲיָהוּ בְּהַטְעַכְתִּי הִפָּה וְאֲנָשִׁים :

וַיִּשְׁבַּע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בְּדֹאחִיקֵם בְּנִשְׁפָן וְלֹא־שָׁיָהֶם לֵאמֹר לֹא־תִירָאוּ מֵעַבְדֵי הַבְּשָׂרִים
שְׁבו

בְּעַד־בוֹת וַיְהִי כַסְפִּים מְדוּיָקִים הִי' כְּזוּרֵי וַיִּם סָרִיסִים נַחֲרֹק וַיִּם חֲסוּרָה דְמוּךְ מַלְכִים : וַיִּקְחוּ אִתּוֹ כַּסְפֵּי מְדוּיָקִים חֲמֵל וְלֹא וַיִּם מִסֵּם
מִכְתָּבֵה נִכְחַת חֶמֶת וְחֲמֵרֵי כִן הִיטוּ וְכֹסֶפֶת כִּי כִּיבִי כִּיבִי' נִכְחַת סָרִיסִים מְדוּיָקִים וְדַמְסוּסִים יִסְכֵּשׁ וְעוֹנֵן מִלֵּשׁ
לְטִיל כְּסִימֵן לִי : בְּחֻשְׁתִּים כְּרוֹךְ סָרִיסִים כִּי וְדַמְסוּסִים יִסְכֵּשׁ קֶלֶה הַכּוֹץ וְכִסְפִּים נִחְמָרִים : נְבוּזַרְדַּאֲצַר מֶלֶךְ חֲמֵל וְכִן כָּל כְּבוֹדֵהוּ וְכִסְפֵי־הַמֶּלֶךְ
מִלֵּךְ חֲמֵל הִלֵּךְ : מֵאוֹמֵה רַע כִּיבֵשׁ הִיטוּ רִלֵּךְ כִּיבֵשׁ וְכִסְפֵּי וְכִסְפֵּי דֶק מִכֵּ : כִּי אִם כַּאֲשֶׁר אִם כִּיבֵשׁ וְכִן קִיבֵ : וְנִבְשׁוּבֵן כִּיבֵן חֲמוֹנֵה וְכִיבֵשׁ וְכִיבֵשׁ
חֵד מִן כִּיבֵן אֲרִיבִין וְעִירִין עִם חֲסוּרָה : שְׂרָאֲצַר כִּיבֵן סִמְלִית כִּיבֵשׁ לְחֶמֶל כִּיבֵשׁ סִימֵן : לְהוֹצִאֵהוּ אֶל־בֵּית מִן סִמְכֵן מִן כִּיבֵשׁ סִמְכֵן
יִכָּאֵם סִמְכֵן : הַגָּנִי סִיבֵן מִבֵּיאֵךְ וְכִן מִן חֵד מִן טִיבִין חֲסֵר מִלֵּךְ כִּיבֵשׁ עִמְכֵ : בְּאוּקִים חֵד מִלֵּךְ כִּיבֵשׁ וְכִן הָאוּקִים סִמְכֵן : סִדְרֵ הוֹת
כִּיבֵשׁ ק' : אֲחִי בָבֶל כִּיבֵן רִסִין : וְשִׁבֵה אֶל גְּדַלְיָה מִלֵּשׁ־כִּיבֵשׁ נִשְׁמַעֵל כִּיבֵשׁ : נִשְׁמַעֵל כִּיבֵשׁ כִּיבֵשׁ רִכֵּס : עוֹבֵי טִיבִין ק' :
וְאִם

וְאִם כִּיבֵשׁ
כִּיבֵשׁ וְכִיבֵשׁ

וְאִם כִּיבֵשׁ

עִיפֵי

וְאִם

שכני פארץ ותכרז את מלך ובעל די שב לבסג ואני הנני יושב במצפה לעמוד לפני הבערים אשר יבאו אלי ואתם אספתי יין וקנין דשמן ושכר בכליכם ושבתי בעריכם אשר יתפשתם וגם כל דיהודים אשר פסואב וזמבני עמון וזבדוים ואשר בכל הארצות שמעו קרנתן מלך בכל שארית ליהודה וכל הפקד עליהם את גדוליהו בן אחיקם בן שפן ושכני כל היהודים בכל הממקמות אשר נרחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדוליהו המצפתה ואספתי יין וקנין חרבה כארץ ויוחזקו בדרך וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדוליהו המצפתה ואמרו אלי הילע ידוע כי בעלים וכל בני עמון שלח את שמעאל בן נתניה להפתך נפש ולא האמין להם שרליהו בן אחיקם ויוחזקו בדרך אמר אל גדוליהו בשרי פסצפה לא אשר אלמה נא ואכה את שמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יפסד נפש תפצו כל יהודה הנקבצים אליה ואכהה שארית יהודה ואמר גדוליהו בן אחיקם אל יוחזקו בדרך אל תעשה ותעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל שמעאל ויהי ויבדש השביעי פא שמעאל בן נתניה בן אלישמע מידע המלכה ורבי המלך ועשדה אנשים אתו אל גדוליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה ויקם שמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויבנו את גדוליהו בן אחיקם בן שפן בחרב ויסת אתו אשר הפקד מלך בכל בארץ זאת כל היהודים אשר היו אתו את גדוליהו במצפה וארתי הכשרים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הבה שמעאל ויהי ביום השני להסית את גדוליהו ואיש לא ידע ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש סגליו וקנין יקדעו כמים וסנתהדים וסנתה ולבונה בידם להביא בית יהודה ויצא שמעאל בן נתניה לקראתם בן המצפה הלך אלך זכמה ויהי כפגש אתם ויאמרו אליהם באו אל גדוליהו בן אחיקם ויהי כבואם אל חנוך העיר ושחטם שמעאל בן נתניה את חנוך הכור הוא והאנשים אשר אתו ועשדה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל שמעאל אל תמרתנו כי יש לנו נסמנים בשדה חטים ושעורים ושמן ורביש ויחלל ולא היתם בתוך אחיהם והבור אשר השלוק שם שמעאל אתו כל פגרי האנשים אשר הבה ביד גדוליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו שלא שמעאל בן נתניהו חללים ושכני שמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנינת המלך וארתי כל העם הנשארים במצפה אשר הפקדו נבוארון רבי מנחם את גדוליהו בן אחיקם וישגבם שמעאל בן נתניה וילך

תעשה
כא

ואתם אספתי יין וקנין דשמן ושכר בכליכם ושבתי בעריכם אשר יתפשתם ויבאו ארץ יהודה אל גדוליהו המצפתה ואספתי יין וקנין חרבה כארץ ויוחזקו בדרך וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדוליהו המצפתה ואמרו אלי הילע ידוע כי בעלים וכל בני עמון שלח את שמעאל בן נתניה להפתך נפש ולא האמין להם שרליהו בן אחיקם ויוחזקו בדרך אמר אל גדוליהו בשרי פסצפה לא אשר אלמה נא ואכה את שמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יפסד נפש תפצו כל יהודה הנקבצים אליה ואכהה שארית יהודה ואמר גדוליהו בן אחיקם אל יוחזקו בדרך אל תעשה ותעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל שמעאל ויהי ויבדש השביעי פא שמעאל בן נתניה בן אלישמע מידע המלכה ורבי המלך ועשדה אנשים אתו אל גדוליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה ויקם שמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויבנו את גדוליהו בן אחיקם בן שפן בחרב ויסת אתו אשר הפקד מלך בכל בארץ זאת כל היהודים אשר היו אתו את גדוליהו במצפה וארתי הכשרים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הבה שמעאל ויהי ביום השני להסית את גדוליהו ואיש לא ידע ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש סגליו וקנין יקדעו כמים וסנתהדים וסנתה ולבונה בידם להביא בית יהודה ויצא שמעאל בן נתניה לקראתם בן המצפה הלך אלך זכמה ויהי כפגש אתם ויאמרו אליהם באו אל גדוליהו בן אחיקם ויהי כבואם אל חנוך העיר ושחטם שמעאל בן נתניה את חנוך הכור הוא והאנשים אשר אתו ועשדה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל שמעאל אל תמרתנו כי יש לנו נסמנים בשדה חטים ושעורים ושמן ורביש ויחלל ולא היתם בתוך אחיהם והבור אשר השלוק שם שמעאל אתו כל פגרי האנשים אשר הבה ביד גדוליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו שלא שמעאל בן נתניהו חללים ושכני שמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנינת המלך וארתי כל העם הנשארים במצפה אשר הפקדו נבוארון רבי מנחם את גדוליהו בן אחיקם וישגבם שמעאל בן נתניה וילך

ואתם
כא

כִּלְהֲאָנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁמוּ אֶת־פְּנֵיהֶם לְבֹא מְצָרִים לְגֹר שָׁם יִמְתּוּ בַחֲרֹב בְּרַעַב וּבְדָבָר וְלֹא־
 יִהְיֶה לָהֶם שָׂרִיד וּפְלִיט מִפְּנֵי הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם׃
 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר נָתַד אִפִּי וְחִמְרִי עַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם בֵּן תַּתֵּךְ
 חֲמָתִי עֲלֵיכֶם בְּבֹאֲכֶם מְצָרִים וְהָיִיתֶם לְאֵלֶּה וּלְשִׁמָּה וּלְקַלְקֵלָה וּלְחִרְפָּה וּלְאִתְרָאוֹ עוֹד אֶת־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ דַּבֵּר יְהוָה עֲלֵיכֶם שְׂאֵרֵיט יְהוּדָה אֲל־תִּבְאוּ מְצָרִים יָדַע תִּדְעוּ מִי־הָעוֹדוֹתֵי
 כִּי הִתְעַתִּים בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־אֵתְכֶם שְׁלַחְתִּים אֲתִי אֶל־יְהוּדָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר
 הַתְּפַלֵּל בְּעִדְנֵנו אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּכְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בֵּן הַגִּדְלָנוּ וְעִשִׂינוּ׃ וְאִנִּי
 לָכֵן הַיּוֹם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֹל אֲשֶׁר־שָׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם׃ וְעַתָּה יָדַע תִּדְעוּ
 כִּי בַחֲרֹב בְּרַעַב וּבְדָבָר תִּמְתּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר חֲפַצְתִּים לְבֹא לְגֹר שָׁם׃ *

החתיים

מג

וְהָיָה כְּכֹלֹת יְרֵמְיָהוּ לְדַבֵּר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַיְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְו יְהוָה לָהֵיחֵם
 אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר עֲזַרְיָה בֶן־הוֹשִׁיעִיר וַיִּחַנֵּן בְּדַקְרָח
 וְכָל־הָאָנָשִׁים הַיּוֹדִים אֲמָרִים אֶל־יְרֵמְיָהוּ שִׁקֵּר אַתָּה מְדַבֵּר לֹא שְׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר
 לֵאחֲבָאוּ מְצָרִים לְגֹר שָׁם׃ כִּי בְרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה מִסִּית אֶתְךָ בְּנֵנוּ לְמַעַן תֵּת אֶתְנוּ בְּיַד־
 הַכַּשְׂדִּים לְהַמִּית אֶתְנוּ וְלַהֲלֹת אֶתְנוּ בָּבֶל׃ וְלֹא־שָׁמַע וַיִּחַנֵּן בְּדַקְרָח וְכָל־שְׂרָי הַחֲחִלִּים
 וְכָל־הָעָם בְּקוֹל יְהוָה לָשֹׁבֵת בְּאַרְץ יְהוּדָה׃ וַיִּקַּח וַיִּחַנֵּן בְּדַקְרָח וְכָל־שְׂרָי הַחֲחִלִּים אֵת כָּל־
 שְׂאֵרֵיט יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁבוּ מִכַּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נְדַח־שָׁם לְגֹר בְּאַרְץ יְהוּדָה׃ אֶת־הַנְּבָרִים
 וְאֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַטָּף וְאֶת־בָּנוֹת הַמִּלָּךְ וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הֵינִי נְבוֹרָאֵךְ רַב־טַבָּחִים
 אֶת־גְּדֹלְהֵי בְּדַחֲקִים בְּדָשָׁפוֹן וְאֵת יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא וְאֵת בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה׃ וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ מְצָרִים
 כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וַיָּבֹאוּ עֲדֵת־חַפְנָחִם׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ
 בְּחַפְנָחִם לֵאמֹר׃ קַח בִּירָה אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וַיִּטְמַנְתֶּם בְּמַלְט בְּמַלְטָן אֲשֶׁר בְּפֶתַח בֵּית־
 פְּרַעָה בְּחַפְנָחִם לְעֵינֵי אָנָשִׁים יְהוּדִים׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל הֲנִי שְׁלַח וּלְקַחְתִּי אֶת־נְבוֹכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עִבְדִּי וְשִׁמְתִי כֶסֶף מִמַּעַל לְאֲבָנִים
 שְׁפָרְיוֹ הָאֵלֶּה אֲשֶׁר טַמַּנְתִּי וְנָטָה אֶת־שְׁפָרוֹו עֲלֵיהֶם׃ וּבָאָה וְהִכָּה אֶת־אֶרֶץ מְצָרִים אֲשֶׁר לְמֹת
 לְמֹת וְאֲשֶׁר לְשָׁבִי לְשָׁבִי וְאֲשֶׁר לְחָרֹב לְחָרֹב׃ וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּבֵית אֱלֹהֵי מְצָרִים
 וְשָׂרְפָם וְשָׂכַם וְעָטָה אֶת־אֶרֶץ מְצָרִים כֹּאֲשֶׁר יַעֲמֵת הָרָעָה אֶת־בְּנֵי וַיֵּצֵא מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם׃
 וְשָׁבַר אֶת־מִצְבוֹת בֵּית שִׁמְשׁ אֲשֶׁר בְּאַרְץ מְצָרִים וְאֶת־בֵּיתִי אֱלֹהֵי־מְצָרִים יִשְׂרָף בָּאֵשׁ׃ *

ובא

מד

הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ אֵל כָּל־יְהוּדָהִים הַיּוֹשְׁבִים בְּאַרְץ מְצָרִים הַיּוֹשְׁבִים
 בְּמַגְדֹל וּבְחַפְנָחִם וּבְנֶפֶת וּבְאַרְץ פְּזָרוֹם לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־עַרְוֵי יְהוּדָה וְהַגָּם חֲרַפָּה הַיּוֹם
 הַזֶּה וְאִין בְּהֵם יוֹשֵׁב׃ מִפְּנֵי רָעַתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לְהַכְעִסְנִי לְלִכְתֹּת לְקַטֵּר לְעַבֵּד לְאֱלֹהִים
 אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם הַמֶּלֶךְ אַתֶּם וְאֲבֹתֵיכֶם׃ וְאֲשַׁלַּח אֵלֵיכֶם אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנְּבִיאִים
 הַשָּׂנִים

מדמו כי נחיר ברעב וכדבר ממותו סכמון הוא אחד מסמלים : החתיים הפתיים ק' ונס' א כ' ה' י' נחיר ור' ק' כמזכיר ס' י' וכן הוא
 ככל הספרים : כנפשותיכם במקצת ספרים חסר ו' ו' וכולם כפי המסורת ס' סנים מלאים ונכרו השמו נכסותיכם וימיה י' : לא חבאו
 מצרים נספרים מדויקים חסר ו' א' כמ' ג' שפרדו ספריו ק' : ובאה ונא ק' : כאשר יעשה ס' י' נסוח לבדו ככל ספרים כמני י'
 ונס ככה לדמוס וכן הוא ככל הלסון ובמסורת כרסם כי מרזים יעשה ד' וסמן ועל ססס יעשה . כאשר יעשה . מהי לו כנגד יעשה . נס
 כרסות יעשה מורס . וכולם נסוח נכדו : אשר עשו להכעסני חסר י' ד' חסר ס' י' במקצת ספרים כמני י' מדויקים ודמוס וינס ושיין
 מ' סכמני לטיל כסמן ל' :

מג

מד

הַשָּׁמַיִם וְשָׁלַח לֵאמֹר אֶל-נָא תַעֲשׂוּ אֶת דְּבַר-הַתְּעֵבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי : וְלֹא שָׁמְעוּ
וְלֹא-הִטּוּ אֶת-אָזְנוֹם לְשׁוֹב מִרְעֵתָם לְבַלְתִּי קָטֹר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים : וְתַתֵּךְ חֲמָתִי וְאַפִּי וְתִבְעֶר
בְּעֵרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וְתַהַיִינָה לְחֶרֶב לְשִׁמְמָה בַּיּוֹם הַזֶּה :

וְעַתָּה כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְמָה אַתֶּם עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל-נַפְשֵׁיכֶם
לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ-אִשָּׁה עוֹלָל וַיּוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבַלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׂאֵרִית :

לְהַכְעִסַנִי בַמַּעֲשֵׂי יְדֵיכֶם לְקָטֹר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר-אַתֶּם בָּאִים
לְגוֹר שָׁם לְמַעַן הַכְרִית לָכֶם וּלְמַעַן הִיוֹתְכֶם לְקַלְלָה וּלְחֶרֶפָה בְּכָל גּוֹי הָאָרֶץ : הַשְׁכַּחְתֶּם
אֶת-דַּעוֹת אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת-דַּרְעוֹת וּמַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת רַעוֹת נָשָׁיו וְאֶת רַעוֹתֵיכֶם וְאֶת רַעַת נְשִׁיכֶם
אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם : לֹא רָכַא עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יֵרָאוּ וְלֹא-הִלְכּוּ
בְּתוֹרֹתַי וּבְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר-נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וּלְפָנֵי אֲבוֹתֵיכֶם :

לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה : לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה : לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה : וְלִקְחָתִי אֶת-
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי שָׁם פְּנֵי בָכֶם לְרַעַה וּלְהַכְרִית אֶת-כָּל-יְהוּדָה : וְלִקְחָתִי אֶת-
שְׂאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר-שָׁמַי פְּנֵיהֶם לְבֹא אֶרֶץ-מִצְרַיִם לְגוֹר שָׁם וְתָמוּ כָל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלֹ
בְּחָרֵב בָּרַעַב יִתָּמֵי מִקְטָן וְעַד-גְּדוֹל בְּחָרֵב וּבְרַעַב יָמָתוּ וְהָיוּ לְאֵלָה לְשִׁמָּה וּלְקַלְלָה וּלְחֶרֶפָה :
וּפְקַדְתִּי עַל הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עַל-יְרוּשָׁלַם בְּחָרֵב בָּרַעַב וּבְדָבָר : וְלֹא
יְהִי פֶלֶט וְשָׂרִיד לְשְׂאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים לְגוֹר-שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּלְשׁוֹבֵי אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר-
הֵמָּה מִנְּשָׂאִים אֶת-נַפְשָׁם לְשׁוֹב לְשֶׁבֶת שָׁם כִּי לֹא-יִשׁוּבוּ כִּי אִם-פְּלִטִים : וַיַּעֲנֵנִי
אֶת-יִרְמְיָהוּ בְּלִהְיֵת הַדְּבָרִים הַיְדֻעִים כִּי-מִקְטָרוֹת נְשִׁיחַם לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְכִלְהֵנְשִׁים הַעַמּוּדוֹת
קָהַל גְּדוֹל וְכִלְהֵימִם הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בְּפִתְרוֹם לֵאמֹר :

דְּבַרְתָּ אֵלֵינוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֵינָנו שֹׁמְעִים אֵלֶיךָ :

כִּי עָשָׂה נַעֲשֶׂה אֶת-כָּל-דְּבָרֶךָ וְאֲשֶׁר-יֵצֵא מִפִּינוּ לְקָטֹר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיד לָהּ נִסְכִּים
כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אֲחֵנּוּ וְאֲבֹתֵינוּ מַלְכֵינוּ וְשָׂרֵינוּ בְּעֵרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וְנִשְׁבַּע לְחַסֵּם
וְנִהְיָה טוֹבִים וְרַעַה לֹא רָאִינוּ : וּמִדָּאֻ חָרַלְנוּ לְקָטֹר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיד לָהּ נִסְכִּים
חֲסַרְנוּ כָל וּבְחָרֵב וּבְרַעַב תָּמַנּוּ : וְכִי-אֲנַחְנוּ מִקְטָרִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְלַהֲסִיד לָהּ נִסְכִּים
הַמְּבַלְעֵי אֲנָשֵׁינוּ עָשִׂינוּ לָהּ בָּנִים לְהַעֲצֵבָה וְהַסִּיד לָהּ נִסְכִּים : וַיֹּאמֶר יְרִמְיָהוּ אֶל-כָּל-
הָעָם עַל-הַגְּבֻרִים וְעַל-הַנְּשִׁים וְעַל-כָּל-הָעָם הָעֵינִים אֲתוּ דַבֵּר לֵאמֹר : הֲלֹא אֶת-הַקָּטֹר אֲשֶׁר
קָטַרְתֶּם בְּעֵרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם אַתֶּם וְאֲבוֹתֵיכֶם מַלְכֵיכֶם וְשָׂרֵיכֶם וְעַם הָאָרֶץ אַתֶּם וְכֹר
יְהוָה וְהַעֲלָה עַל-לְבוֹ : וְלֹא-יִוָּכַל יְהוָה עוֹד לְשֹׂאת מַשְׂנֵי רַע מִעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבָת אֲשֶׁר
עָשִׂיתֶם וְתִהְיֶי אֲרֻצְכֶם לְחֶרֶב וּלְשִׁמָּה וּלְקַלְלָה מֵאִין וְיֹשֵׁב כְּהַיּוֹם הַזֶּה : מִשְׂנֵי אֲשֶׁר קָטַרְתֶּם
וְאֲשֶׁר חִמַּאתֶם לַיּוֹיָה וְיֵא שִׁמְעֵתֶם בְּקוֹל יְהוָה וּבְתַרְתּוֹ וּבְחֻקוֹתָיו וּבְעוֹדוֹתָיו לֹא הִלַּכְתֶּם עַל-

ק

לְהַכְעִסַנִי בַמַּעֲשֵׂי וְדִינָם נִסְכָּרִים הֵלֵךְ חֲסֵד יָדוֹ כְּלִטְעִיל : בַּמַּעֲשֵׂי הַנִּלְ הַיָּין חֲסוּק מִמֶּה : לְמַעַן הַכְרִית לָכֶם מִקְרָא גְדוֹלָה כַּמֶּךָ כְּדָר
נִכְכַר מוֹנֵה לִסֵּם מִכּוֹר וְחִי מוֹתוֹ סֶפֶר מוֹשֵׁבָה : הַשְׁכַּחְתֶּם הַשִּׁיד קָהַל וְהַיָּה כָּל צְבָאוֹת וְיֵשׁ סִפְרִים הַיָּה כְּנִיחַ כִּן כַּמֶּךָ רִדֵּךְ כִּי וְנִמְכָּלוּ
דָּם אֵלָה לְשִׁמָּה מִקְטָר מִסְרִים כִּי וְדִמְיוֹת וְנִסְכִּים וְלִשְׁמָה נִלְ מוֹ וְנִסְכָּרִים אֲחֵרִים כָּל וְהָיוּ לְמַעַן נִזַּח עַל מִסוּרָה סִלְנוּ כַּמְנוֹשׁ
צֵם וְיִמָּה סוּף סִימָן כִּי דְכוּוֹנָה אֵינָה מֵלָל לָמַת סִימָן לְסֶדֶר הַיְצוּבוֹת הַמַּחֲלָפוֹת וְלֹא לְסֶדֶר הַיָּהוּי : לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם חֲסֵר מִלֵּךְ וְכִן הַאֲחֵרִים
אֲשֶׁר כִּכְרַעַב כִּי הַמִּידוֹ הַכְּנִירָה נִשְׁכַּחְתָּה וְקִרְאוּהָ כַּמֶּה מִסְרִיב וְכִי סֶפֶר הַמְּנוֹנוֹת לְרִשׁוֹ וְשִׁימָן עוֹד נִמְסַרְתָּ הַלְלוֹת מִדָּם טָ : לְהַעֲצֵבָה מִקְטָר
סִפְרִים כִּי הַיָּה כַּמִּסְיֹק וְנִסְכָּרִי סֶפֶד רִמְיָהוּ וְכִי רִדֵּךְ נִסְיֹוֹשׁ וְכִי מַכְלוֹ דָּם לִבִּי וְנִסְרִיטִים סֶהֱלֵר רַבָּה וְחַסְפָּה נִמְסִיָּם וְכִן כִּרְחַה מִכְּרַמְנוֹס
וְחַסְיֹוֹשׁ רִשָׁ : מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבָה כִּן כַּמֶּךָ נִסְכָּרִים מְדוּיִיקִים מֵלָל וְהָיוּ קִדְמָה וְחֲסֵד וְהָיוּ מְנוּיָה וְכִן רָאוּי מְלָכִי הַמְּסוּרָה לְדוֹם סִי מִמֶּה מוֹת :
וְהָיוּ אֲרֻצְכֶם לְחֶרֶב וּלְשִׁמָּה יֵשׁ סִפְרִים כָּמוֹן לְשִׁמָּה כָּל וְהָיוּ יֵשׁ סִפְרִים סִכְכָּד כוֹאֵי וְחֲתָר כִּן כְּנִרְחָה וְיֵשׁ מִסֶּה כָּל וְהָיוּ וְכוֹסִיכֹוֹס אֲחֵרִים :
וְכַעֲבֹדוֹתַי מִקְטָר מִסְרִים כְּמוֹנֵי יֵד הַדְּלִית כְּהוֹלֵם וְכַמֶּךָ הוֹאֵו וְדָלֵךְ כַּמֶּךָ נִסוּחַ הַיָּה וְנִחַלְסֵם הוֹאֵו וְכִן הוֹא כַּסְרִים מְדוּיִיקִים וְכִן אֲחֵךְ מִן סִי
מִקְטָר וְהָיוּ בְּלִיכָה וְסִימָן נִמְכָּר מְלָכִים מִי :

ושבעה ורותה מרמס כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל-נהר-פרת : עלי גלעד
וקחי צרי בתולת בת-מצרים לשוא הרבתי רפאות תעלה אין לך : שמעו גוים קדונך הרבתי
וצחתך מלאה הארץ כי-גבור בגבור בשלוי יחדיו נפלו שניהם : *

הדבר אשר דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות ארץ-ארץ
מצרים : הגויו במצרים והשמיעו במגדול והשמעו בנה ובתחפנחס אמרו הרעצב והבן
לך כי-אכלה חרב סביביך : מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הרפו : הרבה כושל
נסתפל איש אל-רעהו ואמרו קומה ונשבה אל-עמנו ואל-ארץ מולדתנו מפני חרב היונה :
קראו שם פרעה מלך-מצרים שאון העביר המער : חי-אני נאסד-המלך יהוה צבאות
שמו כי כתבור בהרים וכנרמל בים יבוא : בלי גולה עשי לך יושבת בת-מצרים כי-נה
לשמה תהיה ונצתה מאן יושב : עגלה יפה-כיה מצרים קרין מצפון בא בא :

בס-שכריה בקרבה כעגלי מרבך כי גס-המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בנ
קולה כנחש ילך כי-בחיל ילכו ובקרדמות בנאו לה
עליהם עת פקדתם :
כחטבי עצים : ברתי יערה נאסד-יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר :
הבישה בת-מצרים נתנה ביד עס-צפון : אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל-
אמון מנא ועל-פרעה ועל-מצרים ועל-אהיה ועל-מלכיה ועל-פרעה ועל הבטחים בו : ונתתים
ביד מבקשי נפשם וכיר נבוכדראצר מלך-בבל וכיר עבדיו ואחריהן תשכן כימי-קדם נאסד-יהוה :
ואתה אל-תירא עבדי יעקב ואל-תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואר-זרעך מארץ
שבים ושכ יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד : אתה אל-תירא עבדי יעקב

נאסד-יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בבל-הגוים אשר הדחתך שמה ואתך לא-אעשה
כלה ויסרתך למשפט ונקא לא אנקא : *
הנביא אל-פלשתים במרס יכה פרעה את-עוה : כה אמר יהוה הנה-מים עלים מצפון
והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וועקו האדם והילל כל יושב הארץ :
מקיל שעמט פרסות אבירי מרעש לרכבו המון גלגליו לא-הפנו אבות אל-בנים מרפון
ידיים : על-היום הבא לשדוד את-כל-פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריר עזר כי-שדוד
יהוה את-פלשתים שארית אי כפתור : באה קרחה אל-עוה נדמתה אשקלון שארית עמקם
ערימת תתגודדי : הוי חרב ליהוה ער-אנה לא תשקטי האספי אל-תערך הרגעי וחמי :

אך תשקטי ויהוה צוה-לה אל-אשקלון ואל-חוף הים שם יערה : *
למואב כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל-נבו כי שדרה הבישה נלכדה
קריתים הבישה המשגב וחתה : אין עוד תהלת מואב כחשבון חשבני עליה רעה לכו
ונכריתנה מגוי גס-מרמן תלמי אחריו תלך חרב : קול צעקה מחורגים שר ושבר גדול :

נשברה
ודוהה במקט ספרים כ"י ודוהה בחיק הרי"ם ודגז נו"ח סמוכים אופו מהדגוס אכן נספדים מדויקים מספרד הרי"ם נקמן וכן כמז רל"ק
והנה מן הקל וליה כתיב ושאר ומה ודוהה מן הדגוס : הרביות הרבית ק : העביר המועד נס"ל יסן כ"י ודפוס ראשון ש"ן כסוף לבנו
וכסאר ספרים נחטף סגול : יפה פיה סגי-מלות וענינו מלה אחת רל"ק כמירוס ומכלול דף רכ"ה מכל כהנזה סרטים כמז ר"ל הלוי שכמו וקרי מלה
אחת : ברחו יערה כמז רל"ק כמירוי וכשרים שים מחלוקת בקריאת המלה הואת יש קוראים אמה נקמן חטוף וסומרים סבוא כווי כמו ח"ב"י מלך
(ירמיהו ז) באילו מדבר כנגד המיל : ויש קוראים אמה כהעמדה כמו שפ"ר עזתיו (מילים ז"ט) סבוא פסל סבר וכן מלכאנוו כספרי מדויקים
הכ"ף מעמדת נפלא ואלה הקריאה הכוונה לפי העביו ועיין טוד כמירוס : ושאנן במקט ספרים כ"י הנו"ן נקמן וע"פ המסורת הוא כמז וזה
ד ויה א' מס' וכן הוא כריב הספרים : וישרחיך עיין לעיל כמיל ל' מ"ס נמלה זו : והיולל נס"ל כ"י והיולל כמז ר"ל מד וכסאר ספרים כתיב
והבז ז"ל כמז וז"ל רל"ק : קול צעקה כנתיאם מס פי' הרי"ל וקרה כתיב ופשוט הוא סויה א' ח"ל כמקד כנתיאם כמו סבוא כמסורת :
חזונוים נס"ל מחריטס חסר : ושבר כמקט כ"י הנו"ח סבוא וספרים אחרים נקמן :

השמיעו

מז עכ

מח

מז סח

אשר אין משפטם לשתות הבוס שרזו ושתו ואתה רוא נקה תנקה לא תנקר כי ערתה
 תשתה: כי בי נשבעתי נאסיהוה כילשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל
 עריה תהינה לתרבות עולם: שמעיה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח
 התקבצו ובאו עליה וקמו לפלחמה: כיהנה קטן נתתיך בגוים בוי באדם: תפלצתך
 השיא אתך ורון לפך שכני בחגוי הפלע תפשי מרום גבעה ביתגפיה כנשר קנה משם
 אוריה נאסיהוה: והיה ארום לשמה כל עבר עליה ישם וישק עלכל מכוריה:
 כמהפכת סוס ועמרה ושכניה אמר יהוה לאישב שם איש ולא יגור בה בך אדם: הנה
 באוה יעלה מגאון הירדן אלניה איתן כיראגיעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי
 מי כמוני ומי יעירני רעה אשר יעמד לפני:

לכן שמעו עצתיהוה אשר יעץ אל ארום ומחשבותיו אשר חשב אלישבי תימן אסלוא
 יסחבו צעירי הצאן אסלאשים עליהם נוהם: מקול נפלם רעשה הארץ צעקה ביום
 סוף נשמע קולה: הנה כנשר יעלה ויראה ופרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי ארום
 ביום ההוא כלב אשה מצרה:

שמעו נמנו בים דאנה השקט לא יוכל: רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה
 תהלת יוחבלים אחותה ביולדה: איך לא יעזבה עיר תחלה קרית משוש: לכן יפלו בחוריה
 ברחבתיה וכל אנשי הפלחמה ירמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: והצתי אש בחומת
 דמשק ואכלה ארמנות בן הדר:

לקר וילממלכות חצור אשר הנה נבוכדראצור
 מלך בבל כה אמר יהוה קמו עלו אל קר ושדו ארז בני קרם: אהליהם וצאנם יקחו
 ירעותיהם וכלבליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: נסי נרו מאר העמיק
 עליכם לשובת ישבי חצור נאסיהוה כירעץ עליכם נבוכדראצור מלך בבל עצה וחשב עליהם
 מחשבה: קמו עלו אל גוי ישב לבטח נאם יהוה לא ידלתים ולא יכריח לו בוד
 ישכנו: והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשלל וורתים לכלריח קוצי פאה ומכל עכריו

אביא את אידם נאסיהוה: והיתה חצור למעון תנים שממה עד עולם לאישב שם איש
 ולא יגור בה בך אדם: אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא אל עולם
 בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר: כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת
 עולם ראשית גבורתם: והבאתי אל עולם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וורתים
 עולם לכל הרוחות האלה ולא יחיה הגוי אשר לא יבוא שם נרחי עולם: והחתתי את עולם

לפני

חפצתך בספרים מדויקים המהיר גמ' לא כל' מד: איתך ורון נמקת ספרים כמוכי יד איתך וסמיתם סס סזרו א' מן ד' איתך לזכר מל פי
 הסמורט ובמסרה גדולה שלנו כמוכ סמסר הסמין ירמיה י' ז' וסס לא מסר כלום ומוסס מ'אמיו נספריס כ'י נסופסיס י' ז' וזו הלשון אוחך ל קס
 וסימסון נעסרה כל אוחך (סופסיס יג) מפלכמ ססיח אוחך • כדרי אסכ ס' כי אריב ח'יך (ירמיה יג) כסמלכך מנסה אוחך • וכל יסוחקל
 כדומסון כמ' כ'א וכל א'ק' ולסון נקסס וססר יסוחקל כדומ' כמ' וסמסון סולח מני איתך וסל אחריו (יסוחקל כ) וכדכרי אוחך סס סוף סמין
 ג' • וכסמתי אוחך סמין ל'ח • וססמין סמלכס סמין כ'ס • להכיא אוחך סליס סמין ל'ח ע'כ • וססרה סגולה סמייסם וכל לסח נקסס דכר
 תגביה כנשר ס'כ' דנוסס מדין סמין כמ' כסודריס וכן כמכ רכ ספליס ככלל סמין: כסדככ ככ כ' נגסיח: ועידני כסגול ס'ל'ל ונגלס
 כס'ן סלל כמככ וסס סניס כסירח ס' סמסורת וסריו כסמין כ' כמ' סס: אשר יעץ אל ארום ומחשבותיו אשר חשב ככל ססרס סלל וז'ז
 וכן כססורת כ' וסריו ומסכסתי אס' סכס אל ארץ כסליס לקמן סוף סמין כ' וכסרה סכ' כריך לסניס כסמלפסיס למסרכל: והיה לב כ' ס' ס' כסמל
 נס' ס' כלב אשה כ'ק': חלה ססלמ'ק': נכוכדראצור כמכ כול' וק' כלל וז' ססיס כקרא נס כן כוכדראצור נסלס רד'ק' וסמין ס'ס
 כס'רס סמין כ': ושדדו כקמ' חסוף כלסס חרבו מלך רד'ק' כסירוס וכסרסיס וכמכלול דף י'ס' וכן נס'ל' כ'י ססורת ככל לית חסוף קמן וסמין
 ס'ס' כירמיה ס' מל יסדסל: העסיקו כספריס מדוייקים סס'ן כסול' לכד: וחשב עליהם פליכס'ק' וסמין ירמיה ס'ל: שליו כסול' סס'ן
 וז'ר' סס'ק': ודתיס כמקכ ספריס מדוייקים סס'ר' ו' ד כמ' ריס וכן סול' חרס סכסמוך כססוף וסלמתי אל סילס: אשר לא יבוא חר' מן י'ר'
 יבוא כסכרין יבולו וסימסס כמכ כ'ג סוף סרסס סמיי' ומה ססרסס וסמין דלל יסכוך סול' לפי סססמסות כמככ למחי דסכרית: נחזי כ'ל'ל כ'גס
 כסמרון ס'ל' ססל' • נדחי יסרלל וסס רכס רד'ק': עולם פילס'ק':

את כלו ועמו כי מלאכה היא לארצי יהוה צבאות בארץ כשדים : באולה מקץ פרחו
 מאבסה סלילה כמו ערמים והחריטוה אל אלהיהן שארית : חרבו כל פריה ירדו למבת
 הוי עליהם כיהא זמס עת פקדתם : קול נסים ופלאים מארץ בבל להגיד בציון אתי
 נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו : השמיעו אל כבל זרבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב
 אליהוהי פליטה שלמוילה כפעלה ככל אשר עשתה עשולה כי אליהוהי זרה אל קרוש
 ישראל : לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאסיהוהי :

להפ' וטא בחיב

הנני אליך ורוץ נאס ארצי יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך : וכשל
 ריון ונפל ואין לו מקום והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו : כה אמר יהוה
 צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החוקי כס מאנו שלחם : גאלם
 חוק יהוה צבאות שמו ריב ירוב את דרכם למען הרגיע את הארץ והרגיו לישבי בבל : הרב
 על כשדים נאסיהוהי ואל יושבי בבל ואר שריה ואל חכמיה : חרב אל הפרים ונאלו חרב
 אל צבוריה וחתו : חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב
 אל אוצרתיה וכוזו : חרב אל מימיה ויכשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו : לכן
 ישבו ציים את אילים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודר :
 כמה פנת אלהים את יסדם ואת עמרה ואת שכניה נאסיהוהי לא ישוב שם איש ולא יגור בה
 בראס : הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ : קשת וכידן
 יחיוקי אכורי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו עריך באיש למלחמת
 עליך בת בבל : שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל פיולדה :
 ארצם הנה באריה יעלה מנאון הירדן אל גוה איתן כי ארגיעה ארצם מעליה ומי בחור אליה
 אפקר כי מי כמוני ומי יעדני ומי ירעה אשר יעמד לפני : לכן שמעו עצתיהוה אשר
 יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אס לא יסחבו צעירי הצאן אס לא
 ישים עליהם נוה : מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וועקה בגוים נשמע : *
 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל יושבי לב קמי רוח משחית : ושלחתי לבבל זורים
 וזריה וינקקו את ארצה כיהיו עליה מסביב ביום רעה : אל יודך יודך הדרך קשתו ואל
 יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה : ונפלו חללים בארץ כשדים
 ומדקרים בחוצותיה : כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה
 אשם מקרוש ישראל : נסו מתוך בבל ומלסו איש נפשו אל תרמו בעוניה כי עת נקמה
 היא ליהוה גמול הוא משלם לה :

נא יודך

סוה כיווי בקמן חטוף מפני דנסות סלימד : אל יהוה סבלמה לה ק' ולא כגיב כדרים פ' ארץ בין המודר ומסורת ריש ספר ואלה הדברים וזכו
 אחת מן' יתיבות הנקראות ולא כמבנות וסיונס סדרים ברוט ושלמו כי ככל היה כסא המלוכה וכות המלכות וכן הוא אומר הלא דא היה ככל רכסא
 די אבש כנימא לטיט מלכו וכו' וזה סקסס גלית ישראל וכטלס מלכותם וככחרו מלכותם ובישר ירמיאו הכניא א סארות ישראל כנקמת ה' המכה כשבי
 כולמים וככב אל יטי לה כליטה כעולם סוה וכוסיף לה מנחון וככב ואל יהי לה פליטה לע' אכ כך מפלחי כמוב כס'ם : ככל אשר עשתי מתחלת
 ככל אשר עשתי : זרה עבר מלמיל רד'ק : פסלים חסר יוד קדמאה ע'ם כמסורת כסופטר סיון ג' וכן הוא כספרים מדוייקים : מנאון סני' מל
 דנוכס : כיו ארגיעה ג' מל וחד חסר וסיומכו כיו ארגיעה ארובכו לפיל סיון מ'ם מרשס לסונו סקר (חסי' י'ג) וכן כמסר כספרים אחרים
 כ' מל וחד חסר ולא כסיומי וכמסר אחד כמית יד כמסר על דין לסכא לית חסר וסיון סס סכמכ סעניה כסיון מ'ם לפיל וכמסלי סיון י'כ : ארצם
 אריים ק' : יועדני כמנול סל'לם וכדנס סנו'ן סלל כמכנס כמו חסר למעלה כסיון מ'ם רד'ק כפירוש ומכולל דף ס'ג וכנסת לזית חן סטר ו' כ'ס' :
 אס לא יסחבו מי סחסב לכמוב לוח מלל כו' מו'ל'ף טעס כין זס וזין סחמור סע'ם כמסורת כסופטר סיון מ'ם לפי סרלס כמסורת סחמורס אס לוח יסחבו
 קדמאה כוה סכר סרובס לומר לא קדמאה סכסוק זס ולא היה דר'ל' קדמאה לסכר רמיס : אל יודך וכו' ואל יועל וכו' יוכמנ מרנס כמו מ'ל לא יסמח וכו' ויס כסחמורס
 קן מלן דכעבינן ולא קרוין מסורת רות וכדרים פ' ארץ בין המודר : אל יודך וכו' ואל יועל וכו' יוכמנ מרנס כמו מ'ל לא יסמח וכו' ויס כסחמורס
 כמנ לז כס'לה יסמח דמח קסמיה וכל יסכ כשרייביה כן כמב רד'ק כספרים סרס סרס אלס :

נא

צוֹסֶזְהָב בְּבַל וְתִשְׁבֵּר הַיְלִיּוֹת עָלֶיהָ קָחוּ צְרוּ לַמְּכַאֲבָה אוֹלֵי תְרַפָּא : רַפְּאנוּ אֶת־בְּבֶל וְלֹא
צְרַפְתָּה עֲבוֹבָה וְנִלְךָ אִישׁ לָאָרֶץ בִּינְנַעַע אֶל־הַשָּׁמַיִם מִשְׁפֹּטָה וְנִשְׂא עַד־שַׁחֲקִים :

הוֹצֵא יְהוָה אֶת־צִדְקָתוֹנוּ בְּאוֹ וְנִסְפָּרָה בְּצִיּוֹן אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : הִבְרִי הַחַצִּיִּים
מֵלֹאֵי הַשְּׁלֵמִים הַעִיר יְהוָה אֶת־רוּחַ מַלְכֵנוּ מִדֵּי כִי עַל־בְּבֶל מִזְמַתּוֹ לְהַשְׁחִיתָהּ בִּינְקֻמַּת יְהוָה
אֶל־חַיִּמֹת בְּבֶל שְׂאוֹיֶנְס הַחֲזִיקוּ הַמְּשַׁמֵּר הַקִּימוּ שְׂמֵרִים
הִיא נְקֻמַת הַיְכָלוֹ :

הִכִּינוּ הָאֲרָבִים כִּי גִסְזִמְס יְהוָה גִּסְעֵשָׂה אֶת־אֲשֶׁר־דָּבַר אֶל־יְשֻׁבֵי בְבֶל : שְׁכַנְתִּי עַל־מִיִּם שְׁכַנְתָּהּ
רַבִּים רַבֵּת אוֹצְרֹת בָּא קֶצֶף אִמַּת בְּצַעֲדָה : נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ כִּי אֶסְמְלֵאֲתוֹךְ
עֵשָׂה אֶרֶץ בְּכַחוּ מִכִּין תָּבֵל בְּחַכְמָתוֹ וּבַתְבוּיָתוֹ
אֲדָם כִּילֶק וְעֵנִי עֲלֶיךָ יְהוָה :

לִקְוֹל תִּתֵּן הַמִּזֵּן מִיִּם בְּשָׁמַיִם וְיַעַל נְשָׂאִים מִקְצֵה־אֶרֶץ בְּרָקִים לְמַטֵּר עֲשֵׂה
וְיֹוצֵא רִיחַ מֵאֲצִרְתּוֹ : נִבְעַר כֹּל־אֲדָם מִדְּעַרְתָּ הַבִּישׁ בְּלִצְרוֹן מַפְסֵל כִּי שִׁקֵּר נִסְכּוּ וְלֹא־
רִיחַ בָּם : הַבֵּל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתֻעִים בַּעַת פְּקֻדָּתָם יֹאבְדוּ : לֹא־כֹאֲלֹה חֶלֶק יַעֲקֹב
בִּיּוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְשִׁבְטֵנוּ נַחֲלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ :

מִלְחָמָה וּנְפִצְתִי בָךְ גּוֹיִם וְהִשְׁחִיתִי בָךְ מַמְלֻכֹת : וּנְפִצְתִי בָךְ סוּס וְרִכְבּוֹ וּנְפִצְתִי בָךְ רֶכֶב
וְרִכְבּוֹ : וּנְפִצְתִי בָךְ אִישׁ וְאִשָּׁה וּנְפִצְתִי בָךְ זָקֵן וְנָעַר וּנְפִצְתִי בָךְ בַּחֲרוֹר וּבַתְּלִילָה : וּנְפִצְתִי
בָךְ רֵעָה וְעֵדָרָו וּנְפִצְתִי בָךְ אֶבֶר וְצִמְדוֹ וּנְפִצְתִי בָךְ פַּחוֹת וְסַנְגִּים : וְשִׁלְמָתִי לְכָבֵל וְיִכְלָו
יְשֻׁבֵי כְשָׂדִים אֶת־בְּלַדְעָתָם אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּצִיּוֹן לְעֵינֵיכֶם נָאִם יְהוָה :

אֵלֶיךָ הָרַח הַמִּשְׁחִית נֹאסִיחָהּ הַמִּשְׁחִית אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְנִשְׁתִּי אֶת־יְדֵי עֲלֶיךָ וְנִלְגַלְתִּיךָ מִן־
הַסַּלְעִים וְנִתְתִּיךָ לְהַר שְׂרָפָה : וְלֹא־יִקְחוּ מִמֶּנּוּ אֶבֶן לְפָנָהּ וְאֶבֶן לְמוֹסַדְרֹת
בִּישְׁמֹמֹת עוֹלָם תְּהִיָה נֹאסִיחָהּ : שְׂאוֹיֶנְס בְּאֶרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּגוֹיִם קְדָשׁוֹ עָלֶיהָ גּוֹיִם
הַשְּׁמִיעוּ עָלֶיהָ מַמְלֻכֹת אֲרָרַם מִנִּי וְאֲשַׁכְנֵנוּ פִקְדוֹ עָלֶיהָ מַפְסֵר הַעֲדוּסִים כִּילֶק סָמֹר : קְדָשׁוֹ
עָלֶיהָ גּוֹיִם אֶת־מַלְכֵנוּ מִדֵּי אֶת־פַּחוֹתֶיהָ וְאֶת־כָּל־סַנְגֵיהָ וְאֶת־כָּל־אֶרֶץ מוֹשְׁלָתוֹ :

וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ וְתַחַל כִּי קָמָה עַל־בְּבֶל מַחֲשָׁבוֹת יְהוָה לְעוֹסִים אֶת־אֶרֶץ בְּבֶל לְשֹׁמֵר
מֵאִין יוֹשֵׁב : חֲדָלוּ גְבוּרֵי בְבֶל לְהִלָּחֵם יִשְׁכּוּ בַּמְצֻרוֹת נִשְׁתָּה גְבוּרָתָם הִיוּ לְנָשִׁים הַצִּירָנוּ
מִשְׁכַּנְתִּיהָ נִשְׁבַּרֵי בְרִיחֶיהָ :

רֵץ לְקִרְאֵת־רֵץ יָרוּץ וּמְגִיד לְקִרְאֵת מְגִיד לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ בְּבֶל כִּי־נִלְכַדְתָּ עִירֹו מִקְצֵה :
הַמַּעֲבָרוֹת נִתְפָּשׂוּ וְאֶת־הָאֲנָמִים שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ וְאֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה נִבְהָלוּ :
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּתִבְבֶּל כַּגֵּר עַת הַרְרִיכֹת עִירֹו מַעֵט וּבֹאֲרָה עַת־הַקֶּצֶר
לָהּ : אֲמַלְנוּ הַמְטָנוּ נְבוּסִדְרָאֲצֵר מֶלֶךְ בְּבֶל הַצִּיגְנוּ כְּלֵי רִיב כְּלַעְנוּ פִתְגָמֵי מִלֵּא כְרָשׁוּ אֲכַלְנוּ
מַעֲדָנֵי הַדִּיחְנוּ : חֲמָסִי וְשִׁאֲרֵי עַל־בְּבֶל תֹּאמַר יִשְׁכַּת צִיּוֹן וְדָמִי אֶל־יְשֻׁבֵי כְשָׂדִים תֹּאמַר הַצִּיגְנוּ
כְּלַעְנוּ בְּלַעְנוּ יְדוּשָׁלַם : לֵכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּגִידֵרֵב אֶת־רִיבֶךָ וְנִקְמַתִּי אֶת־נְקֻמָּתְךָ הַדִּיחְנוּ
וְהַחֲרַבְתִּי

אכלנו
הממנו
הצייגנו
בלענו
הדיחנו

שְׁכַנְתִּי שְׁכַנְתָּהּ ק' : אוֹצְרֹת נְסִמִּים מְדוּיָקִים חֲסֵד וּל' מְכִינָה כְּלִיסָה נְמִרָה לְחִימָה נְחֹסֶרֶת וְעִיּוֹן מִה שְׁאֲכֹכ כְּדָבָר הַיּוֹמִים ח' ס' : נִשְׁבַּע
ה' צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ יֵם חֲסֵדָה שְׁלֹחַ מַסַּע יְדוּשָׁה נִסְכָּה ה' כְּנֹחֹת כְּנַפְשׁוֹ מִמּוֹס קְדָמָה כְּנַפְשׁוֹ ה' (חֲלָבִים) נְקֻדָּתוֹ מְכִינָה כְּנַפְשׁוֹ ה' (חֲלָבִים) נְכַפְשׁוֹ רִלֵק :
אֲכַלְנוּ אֲכַלְנוּ ק' : הַמְטָנוּ הַמְטָנוּ ק' : נְבוּסִדְרָאֲצֵר מֶלֶךְ בְּבֶל הַצִּיגְנוּ הַצִּיגְנוּ ק' : בְּלַעְנוּ כְּלַמְנִי ק' : פִּלְאָ בְּרָשׁוֹ ה' לְחִימָה נְקֻדָּתוֹ וּמְכֹלֵל דָּף קַעֲחַ
כְּמוֹכ כְּמִשּׁוֹן הַזֶּה וְר' יַעֲקֹב בֵּן אֲלֵעָזָר כְּחֵץ ה' בְּרָשׁוֹ כְּבִירֵי חֲבֵל חֲמָנוּ מְכֹלֵנוּ נְקֻדָּתוֹ כָּחֵץ כָּל־הַסַּפְרִים הַמְדוּיָקִים וְהַמְסוּר' מֵלֹא סְכִים כְּמִירֵי לִישׁוֹ אִין
פִּלְאָ קְדָמָה כְּמוֹכ עַל־כֵּן מְכֹלֵל כְּחֵץ ה' פ' כ' לְטוֹבוֹ פִּירוּשׁ קְדָמָה זֶה דְיוֹמָיָה וְהוּא לְטוֹן מִלּוּוֹ בְּכֹדָה כִּי אִין מִלָּה בְּלַטוּבֵי (הַיְלִיִּים קֹלֶם) סָכּוֹת
לְטוֹן כְּנַפְשׁוֹ הַיּוֹמִים ק' : וְנִקְמַתִּי מִי שְׁכַנְתִּי הַיּוֹן נְקֻדָּתוֹ טַהֵר שֶׁמֶס שְׁלֵמָה נְחֹסֶרֶת מִלִּי בְּמַסָּר רִב וְסַמְךָ מַסָּר נְקֻדָּתוֹ גְּדוּלָה :
וּפְשֵׁל

מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר חמוטל
 עשה יהויקים: כיו על-אף יהוה היתה בירושלם ויהודה ערדה שליכו אותם מעל פני
 ומרר צדקיהו במלך ככל: ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש
 בא נבוכדראצר מלך-בבל הוא וכל-חילו על-ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה היק סביב:
 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: בחדש הרביעי בחדש
 לחדש ויחוק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר וכל-אנשי המלחמה
 יברחו ויצאו מהעיר לילה רך שער בין-החמטים אשר על-גן המלך וכשרים על-העיר
 סביב וילכו רך הערבה: וירדפו חיל-כשרים אחרי המלך וישיגו את-צדקיהו בערבת
 ירחו וכל-חילו נפצו מעליו: ויתפשו את-המלך ויעלו אתו אל-מלך בבל רב-לטה בארץ
 חמת וידבר אתו משפטים: וישחט מלך-בבל את-בני צדקיהו לעיניו וגם את-כל-שרי
 יהודה שחט ברב-לטה: ואת-עיני צדקיהו עיר ויאסרוהו בנחשתים ויבארוהו

מלך-בבל בבדה ויתנהו בבית-הפקת עריוס מורו: ובחדש החמישי בעשור לחדש בית
 היא שנת תשע-עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך-בבל בא נבוכדראדן רב-טבחים עמר
 לפני מלך-בבל בירושלם: וישרף את-בית-יהוה ואת-בית המלך ואת כל-בתי ירושלם
 ואת-כל-בית הגדול שרף באש: ואת-כל-חמות ירושלם סביב נתצו כל-חיל כשרים אשר
 את-רב-טבחים: ומדלות העם ואת-יתר העם הנשארים בעיר ואת-הנפלים אשר נפלו
 אל-מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוכדראדן רב-טבחים: ומדלות הארץ השאיר
 נבוכדראדן רב-טבחים לנרמים ולינבים: ואת-עמוני הנחשת אשר לבית-יהוה ואת-המכנרת
 ואת-ים הנחשת אשר בבית-יהוה שברו כשרים וישאו את-כל-נחשתם בבדה: ואת-
 הפרות ואת-היעים ואת-המוזרות ואת-המזרקת ואת-הבפור ואת כל-בלי הנחשת אשר-
 ישרתי בהם לקחו: ואת-הספים ואת-המחנות ואת-המזרקות ואת-הסירות ואת-המנרות
 ואת-הכפות ואת-המנקיות אשר זהב זהב ואשר-כסף כסף לקח רב-טבחים: העמורים
 שנים הים אחר והבקר שנים עשר נחשת אשר-תחת המכלות אשר עשה המלך שלמה
 לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל-הכלים האלה: והעמורים שמנה עשרה אמה
 קומה העמד האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסבני ועביו ארבע אצבעות נבוב: וכתרת קומת
 עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושבעה רמנים על-הכותרת סביב הכל
 נחשת וכאלה לעמוד השני רמנים: ויהיו הרמנים תשעים וששה רוחה כל-הרמנים
 מאה על-השבכה סביב: ויקח רב-טבחים את-שריה כהן הראש ואת-צפניה כהן המשנה
 ואת-שלשת שמרי הסף: ומדהעיר לקח סרים אחר אשר-היה פקידו על-אנשי המלחמה
 ושבעה אנשים טראי פני-המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את-עם
 הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: ויקח אותם נבוכדראדן רב-טבחים
 וילך

חמוטל חמוטל: היה לחם גדוויקים כ"י היה מלתי ושיון מ"ש על חכרו כסוף מלכיס: ויאסרוהו בנחשתים כ"ג נבגיה ורפס: בבית
 בית ק: ואח כל חסות לסי הסוף מלח וז' מבינה וכן הוא כ"ס מונה: ואח יחד העם הוליו נבגיה: ואח יחד האמון ונ"ס מלכיס ואח יחד
 הרבון: ומדלות הארץ ונספר מלכיס ומדלת הרץ ונס סרמי בסמינים: הים אחר גירסמות מונות ראימי כספדים נמקמם האחד כמיב
 אחד ק' ונקמם נסחמות יסנות כ"י כן הים כמוב נסס נחלה ואחר כן נחקה סיה"ל ונקמם הים כמוב נחלה אחד ואחר כן הוסיפו ה"ל ונחמסות
 סנידיו יו יסכרעי ש"מבונ וק' אחד יען לא נמנה ז' עס אומס דנסנין ה"ל נכיס מיבונם ולא קריין: קומה קומת ק: דוחה מלגיל וכמינ כ"א
 וחד מלרס וכמינ ח"ל"ק ונסס המון רוחס (דני"ל-ב): ואח ספר שר הצבא נמקמם ספרי הדמוס כמוב השר צבא ודבר זה נזכר כי טפות ככל
 נדמס כי ככל סרמי גדוויקים כ"ז ע"כ נכנס וכן הוא במסורה נמקום סוף כמו סממני כסוף ס' מלכיס:

וַיִּלֶךְ אוֹתָם אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַבְלָתָהּ : וַיִּכֶּה אוֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּמָּתֵם בְּרַבְלָה בְּאַרְצָ חֶמֶת וַיִּגַּל
 יְהוּדָה מֵעַל אֲרָמְתוֹ : זֶה הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה לְנְבוּכַדְרֶאֱצַר בְּשָׁנַת שֶׁבַע יְהוּדִים שְׁלֹשָׁת
 אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ : בְּשָׁנַת שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה לְנְבוּזַרְאֲדַן מִירוּשָׁלַם
 נָפֶשׁ שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשָׁנַיִם :

בְּשָׁנַת שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לְנְבוּכַדְרֶאֱצַר הִגְלָה לְנְבוּזַרְאֲדַן רַב־טַבָּחִים יְהוּדִים נָפֶשׁ שֶׁבַע מֵאוֹת
 אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת : וַיְהִי בְשִׁלְשִׁים
 וְשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנַיִם עָשׂוֹר חָדָשׁ בְּעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה לְחָדָשׁ נִשְׂאָה
 הַכְּלוּאָה אוּלַם מֶרְדֵּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּשָׁנַת מַלְכּוֹתוֹ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֵּצֵא אוֹתוֹ מִבַּיִת הַכְּלוּאָה :
 הַמַּלְכִים וַיִּרְבֶּר אוֹתוֹ טֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶפוֹ מִמַּעַל לְכֶסֶף סַמְלָכִים אֲשֶׁר אָתּוֹ בְּבָבֶל : וְשָׁנָה אֶת
 בְּגָדָיו כִּלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לַפָּנּוֹ תַמִּיד כְּלִימֵי חַיִּוֹ : וַאֲרַחְתּוּ אֶרְחַת תַּמִּיד בְּתַגְרוּלָיו מֵאוֹת
 מֶלֶךְ־בָּבֶל דְּבַר־חַיִּים בְּיוֹמוֹ עֲרִיזִים מוֹתוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּוֹ :

נגמר בשלימות • תוכחות של נביא ירמיה •

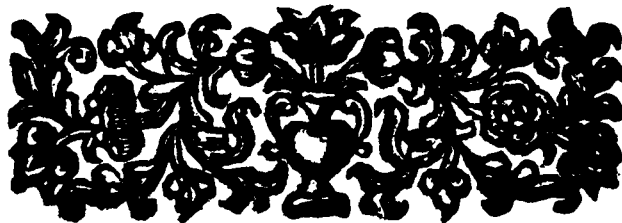
פתחו לנו שערי צדק • נבא בם גורלה יה •

סכום פסוקי של ספר ירמיה אלף ושלש מאות וששים וחמשה וסימנו אנ כי אשמח ביריה • וסדריו
 שלשים ואחד • וסימנו חסר אל כל היום • מספר הקאפישולי חמשים ושנים : וסימנו אורה ה'
 בב' ל לבב :

ויהי

וַיִּגַּל וְהוֹדָה הַיָּוֵד כְּחִירָק עַם הַשְּׂמֹרֶת כַּסֵּם כַּמְלָכִים כִּי יֵן וּפִיָּן טוֹד מִסֵּם כַּמְלָכִים בִּי כִּי־ : בְּשָׁנַת שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה מֵלַח וַח' עַסֵּס : לְנְבוּזַרְאֲדַן
 מִירוּשָׁלַם נִמְקַמֵּת מִקְרָאוֹת מִסְרָכּוֹס כְּמוֹכ לְנְבוּכַדְרֶאֱצַר הִגְלָה מִירוּשָׁלַם וְכֵן הוּא כְּמֹאִיר כְּחַיִּב אֲמוֹנֵס כְּכַל סַמְרִים מְדוּיָקִים כִּי אִין כֶּסֶם מֶלֶךְ הִגְלָה
 זָכֵן מִתּוֹרָגֵם לְנְבוּכַדְרֶאֱצַר מִירוּשָׁלַם : הַכְּלוּאָה הַכְּלוּאָה ק' : סַמְלָכִים כַּמְלָכִים ק' : וְשָׁנָה כִּי־א וְדַמְלָכִים גַּח־לֵךְ כַּמִּסֵּס : וְאָכַל לֶחֶם מִלֶּמֶס מֵלֶא
 כְּמַכְּבָּג כְּחַכְרוֹ דַּמְלָכִים : תַּמִּיד כֹּל יְפִי חַיִּו זָסוֹ א־ מֵן ד' חַסְרִים יוֹד־ד כְּקִרְיָא וּסְיָוֵן כְּמַסַּר כְּמוֹף מַלְכִים אֲכַל כֹּל יְפִי חַיִּין שְׁנַסְנוֹךְ כְּשִׁכִּי עֲדִי־ל־

תושלבע

יחזקאל א

ויהי

הפסוק
והוא של
שבועות

בשלושים שנה ברב עי בחמשה לחודש ואני בתוך הגולה על נהר-כבר נפתחו השמים ואראה
 מראות אלהים: בחמשה לחודש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: היה היה
 דברי-יהוה אלי-יחזקאל בדבואי הכהן בארץ כשדים על-נהר-כבר ותהי עליו שם יריהוזה:
 וארא והנה רוח סעלה באה מן-הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה בעין
 החשמל מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראהן דמות אדם להנה: וארבעה
 פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל
 ונצצים בעין נחשת קלל: וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם וידי
 לארבעתם: חברת אשה אלי-אחותה כנפיהם לא-יסבו בלכתן איש אל-עבר פניו ולכו:
 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אליהמין לארבעתם ופני-שור מהשמאול לארבעתן ופני-
 נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חזכרות איש ושתיים
 מכסות את גויתיהנה: ואיש אל-עבר פניו ולכו אל אשר יהיה-שמה
 הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות החיות מראהם כגחלי-אש בערות
 כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן-האש יוצא ברק: והחיות רצוא
 ושוב כמראה הכנף: וארא החיות והנה איפן אחר בארץ אצל החיות לארבעת פניו:
 מראה האופנים ומעשיהם בעין תרשיש ודמות אחר לארבעתן ומראהם ומעשיהם כאשר
 יהיה האופן בתוך האופן: על-ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן:
 ונביהן ונבה להם ויראה להם ונפתם מלאת עינים סביב לארבעתן: ובלכת החיות ילכו
 האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: על אשר יהיה-שם הרוח
 ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעפתם כי רוח החיה באופנים:

בלכתם

יחזקאל

ויהי | בשלושים שנה טעם המלה נגלה ונראה: ואראה מראות אלהים נספר הזוהר כרסם יתרו קודם ששרת הכנרים אמר ר' יוסי ג"מ
 לנביאין כוונתו לנביא חסד כנוקמי לנבי דבר לכתיב פה אל סב מדבר בו ואראה: ולשאר נביאים במראה חליו אמודש במראה ולא מראה
 כ"ס יחזקאל דלפילו מראה לא כתיב ביה מלא מראה חסד וכ"ס לכתיב במשה ולא בחזקות אלא כל מלה על טוריהו ע"כ: והבי מראה המס מקמי הכי
 וכן כפ"ל דף מ"ס משפטים דף ק"ל ונכ"ס פ"מ משפטים דרוש ליה חסד עוד מחמתי ככ"ס כפי' העשה מרכבה כפי' כפי' הכוונה י"כ ע"כ חיות לחיזן ע"כ
 שמות הקדשים והטעמים כי הגולה וסדאות חסדים הם משפטי ווי"ן: וכן כ"ס הריק"ט כפי' פירוש דש"ל אמנם בפסוקים שלנו שתי המלות מלאים וז"ל
 וידו אדם וידיק' * ונכ"ס פ' ערבי פסחים דרוש ירו כתיב זה ירו על ה"כ סה"א פרומה מתא ככ"ס חיות כ"ל לקבל בעלי טעונה מפני מדה כדון
 ופיין עקידה עבר ס"ג וק"ג: ופניהם וכנפיהם (פרדות) אלהם טעם וקף גדול על ופניהם היינו אומרים כי הוא דנוק עם וכנפיהם אבל
 הטעם המלמדו להעמיד מיכא ופניהם כפי' ע"מ"ה רס"י ור"ק: גויתיהנה ברובן של ספרים ה"ן בלא דנשוכן ככ"ס כי אין דרך ה"ן להדגש
 רק כפי'א סימן לכתבה הפעולה כמו שכתוב ביחזקאל י"ג ונכ"ס פי'ה וכן במכיל' דף ק"ג וס"א כתיבי נחקת ספרים: הלפדים חסד יו"ד
 קדענה ומלח יו"ד במראה כ"ס נכ"ס פירוש דש"ל אמר ומי שכתבו מלא דמלא לא קדקת על ככ"ס: והחיות רצוא במסורת ריש פירוש שלח לך חסיד ליה
 עם מלין דכתיבין מ"ל"ף כסוף תיכונת ולא קריין: ודמות אחר לארבעתן דכ"ס י"ן: דשם מתחון חם וטעונה נגור הוא כי זכ"א אמר מן' ד'
 כתיבין נז"ן על מי סה"רמ:

וכהנשואם

וְלַחֲרָףָהּ בְּנוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיךָ לְעֵינַי בַּלְעֵיבֹר : וְהִיְתָה חֲרָפָה וְגִרְפָּה מוֹסֵר וּמִשְׁמָה לְגוֹיִם
אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיךָ בַּעֲשׂוֹתֶיךָ בְּךָ שְׁפָטִים בָּאָף וּבְחֵמָה וּבְתַכְחֹת חֵמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי : בְּשַׁלְחִי
אֶת־חֲצֵי הָרָעִב הָרָעִים בְּהֵם אֲשֶׁר הָיוּ לְמִשְׁחִית אֲשֶׁר־אֶשְׁלַח אֹרְחִים לְשַׁחְתְּכֶם וְרָעֵב אֶכְרֶה
עֲלֵיכֶם וּשְׁבַרְתִּי לָכֶם מִטְהַלְחֵם : וּשְׁלַחְתִּי עֲלֵיכֶם רָעֵב וְחַיָּה רָעָה וְשִׁפְלָךְ וְדָבָר וְדָם יַעֲבֹר
בְּךָ וְחָרַב אָבִיא עֲלֶיךָ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי : *

וְהָיוּ דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בְּךָ אָדָם שֵׁים פָּנֶיךָ אֶל־הָרִי יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּבֵא אֵלֵיהֶם : וְאָמַרְתָּ
הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַעְנִי דְבַר־אֲדָנִי יְהוָה כְּהָדָאָמַר אֲדָנִי יְהוָה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת וּלְאֶפְקִים וּלְגִבְעוֹת וּלְגִבְעוֹת
הִנְנִי אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם חָרָב וְאֶבְרָתִי כַּמּוֹרְתֵיכֶם : וְנִשְׁמָו מוֹבְחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חֲמֻנֵיכֶם
וְהִפַּלְתִּי חֲלוּלֵיכֶם לִפְנֵי גִלּוּלֵיכֶם : וְנָתַתִּי אֶת־פְּגָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִלּוּלֵיהֶם וּוְרִיתִי אֶת־
עַצְמוֹתֵיכֶם סָבִיבוֹת מוֹבְחוֹתֵיכֶם : כָּל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם הָעָרִים תַּחֲרַבְנָה וְהַבְּמוֹת
תִּישְׁמַנָּה לְמַעַן יַחֲרֹבוּ וַיֵּאֱשָׁמוּ מוֹבְחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבַּתוּ גִלּוּלֵיכֶם וְנִגְדַעְוּ חֲמֻנֵיכֶם וְנִמְחֹו
מַעֲשֵׂיכֶם : וְנָפַל חֵלֶל בְּהוֹכֵכְם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה : וְהוֹתַרְתִּי בְּהוֹיֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חָרָב
בְּנוֹיִם בְּהוֹרוֹתֵיכֶם בְּאַרְצוֹת : וּזְכְּרוּ פְּלִיטֵיכֶם אֹרְחֵי בְּנוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבְּרוּ־שָׁם
אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבְכֶם הוֹיָה אֲשֶׁר־סָר מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם הוֹיָה אַחֲרַי גִּלּוּלֵיהֶם וְנִקְטְלוּ
בְּפָנֵיהֶם אֶל־הָרָעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכָל תַּעֲבֹבוֹתֵיהֶם : וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא אֶלְחָצֶם דִּבַּרְתִּי
לַעֲשׂוֹת לָהֶם הָרָעָה הַזֹּאת : כְּהָדָאָמַר אֲדָנִי יְהוָה הִנֵּה בְּכַפְּךָ וְרָקַע בְּרִגְלֶךָ וְאָמַרְתָּ
אֵחָ אֵל כְּדִתְעֹעְבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּחֲרַב בְּרָעֵב וּבְדָבָר יִפְלוּ :

הָרְחוֹק דְּבַרְךָ יָמוֹת וְהַקְּרוֹב בַּחֲרֹב יִפּוֹל וְהַנְּשָׂאָר וְהַנְּצוֹר בְּרָעֵב יָמוֹת וְכִלְיֵי חֲמֻרֵי בָּם :
וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהוֹיֹת חֲלוּלֵיהֶם בְּחוּךְ גִּלּוּלֵיהֶם סָבִיבוֹת מוֹבְחוֹתֵיהֶם אֵל כָּל־גִּבְעָה רָמָה
כָּל־וְרָאשֵׁי הָהָרִים וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלֶּה עֲבֹתָהּ מְקוֹם אֲשֶׁר נִרְגְּוּ־שָׁם רִיחַ
נִיחֹחַ לְכָל גִּלּוּלֵיהֶם : וְנִטְיִיתִי אֶת־יָדַי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמִשְׁמָה מִמֶּדְבָר
דְּבַלְתָּה כָּל־מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה : *

וְהָיוּ דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : וְאַתָּה בֶן־אָדָם כְּהָדָאָמַר אֲדָנִי יְהוָה לְאֹדְמַת יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא
הַקִּץ עַל־אַרְבַּעַת בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ : עֵתָה הִקִּץ עֲלֶיךָ וּשְׁלַחְתִּי אִפְיִ בְּךָ וּשְׁפַטְתִּיךָ בְּדַרְכֶּךָ אַרְבַּעַת
וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֵת כָּל־תַּעֲבוֹבוֹתֶיךָ : וְלֹא־תַחֲסוּ עֵינַי עֲלֶיךָ וְלֹא אַחְמוּל כִּי דִרְבִּיךָ עָלְךָ אֶתֵּן
וְתוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹכְךָ תִּהְיֶינָה וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה : כֹּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה רָעָה אַחֲת
רָעָה הִנֵּה בָּאָה : קִץ בָּא בָּא הַקִּץ הַקִּץ אֲלֶיךָ הִנֵּה בָּאָה :

בָּאָה הַצְּפִירָה אֲלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בְּאֵת קְרוֹב הַיּוֹם מְהוּמָה וְלֹא־הָרָה הָרִים : עֵתָה מְקֻרֹב
אֲשַׁפֵּךְ חֲמֻתִי עֲלֶיךָ וְכִלְיֵי אִפְיִ בְּךָ וּשְׁפַטְתִּיךָ כְּדַרְכֶּךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֵת כָּל־תַּעֲבוֹבוֹתֶיךָ :
וְלֹא־תַחֲסוּ עֵינַי וְלֹא אַחְמוּל כְּדַרְכֶּךָ עֲלֶיךָ אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹכְךָ תִּהְיֶינָה וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה

מנה
אנדט כתיב גדל וק' אגרת כריס : והיתה כס' ונדפוסים קדמונים הו' לו' כנפיא : בשלחי הכי' כעיל כסכרים מדוייקים כ"ו ונדפוסים
יסכיס : ולגאות ולגאות ו' כס' כלל וי' אחר הכי' מל : הנני אני כ"כ לא הכה מי : וזריותו מלרש ככסא ח' לכד רד'ק : יחרבו כסנול
היו' ו' והכי' רד'ק : ויאשמו כשול' ל' רד'ק : בחובכם הכ' ק' כשול' : ונקשו כגש הכי' וכן כמסורת לית ודגש והכי' ר' יהודה מלה זו
כננין כפעל' הכתי' ה' י'ן דומה כמלאו כספריו רכס ור' יונה כמב שכלאו דגש וכן כמלאוהו כספרים מדוייקים והמסורת עליו לית ודגש ור' י' יהיה
מפעלי' הסכל שרסיס : (סביבות מובחותיהם ח' עטות גדול רחמי' כלסוס ויכני' אס' פס פמרון כמלות מסכת יחנו שבמוב שס סכיבו' מובחותיהם
כ' ק' ו'ס' מיכו סהרי כמסו' כ' א' כמכה פס ג' מובחותיהם כס' ח' ע"כ :) עבתה הכי' דנוסה : דבלחה גד' למ כמו רבלתה כרי'ס וכן השואל דעוה'ל
רד'ק : ארבעת ארבע' ק' : כדרכיך כ' רד'ק : תועבותיך כסכרים מדוייקים מלל כס' ו' מ' כני' א' וכן ככון ע"כ' כסכ' ה' דהמי סיפרא כוסר
ס' מועמדיך כמובן חסר ור' ג' כמלה ור' ז' מכלל' ויש לדעת כי סס כמסורת הדפוס חסר מסוק אחר מהחמסס והוא על כל מועמדיך שנכסוק
וען אחר לא זכר כס' י'ן : אהן ותועבותיך מלל ג' ו' מ' כני' א' כסכרים מדוייקים וס' י'ן מ' ל' ט' ל' כריס כרסה זו : ההיין הכי' כמל' י'ן :
יצאה

מכה: הנה היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הורון: החמס קם למטה
 רשע לאימהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולאנה בהם: בא הערת הגיע היום הקונה
 אלי ישמח והמוכר אליתאבל כי חרון אל כל המונה: כי המוכר אליתאמכר לא ישוב
 ועוד בחיים חיתם ביהוון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חירתו לא יתחוקו: תקעו
 בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: והחרב פחוצי ודבר
 והרעב מבית אשר בשרה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: ופלטו פליטיהם
 והיו אליההרים כיוני הגאות כלם המות איש בעונו: כל ההרים תרפנה
 וכל הרפים תלכנה מים: וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בוששה ובכלי
 ראשיהם קרחה: בספס בחוצות ישליכו ויהבם לנה יהיה בספס ויהבם לא יוכל להצילם
 ביום עברת יהיה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: וצבי עדין
 לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנה: ונתתיו ביד
 וחללוהוההרים לבו ולרשעי הארץ לשלל וחללוהם: והסבתי פני מהם וחללו את צפוני ובאבות
 פריצים וחללוה: עשה הרתיק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה
 חמס: והבאתי רעי גלים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עינים ונחלו מקדשיהם: קברה
 בא ובקשו שלום ואין: הנה עליהה תבוא ושמעה אל שמעיה תהיה ובקשו חוון כנגבי
 ותורה תאבד מכהו ועצה מוקנים: המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה ויהי עם הארץ
 תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה: *
 והיו בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל
 עלי שם יד אדני יהוה: ואראה והנה דמות כמראה אש כמראה מרתני ולמטה אש
 ומתניו ולמעלה כמראהזהר בעין החשמלה: וישלח תבנית יד ונקחני בציצת ראשי
 ותשא אתי רוחו בין הארץ ובין השמים ותבא אתי וישלמה במראות אלהים אל פתח
 שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: והנה שם כבוד
 אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: ויאמר אלי בן אדם שאנא עיניך הרך צפונה
 ואשא עיני הרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הנה בפאה:

ח

זיאמר

יצאה הצפרה כדגש כדלי וחזרו למעיל ואין הפרס בנייהם רק שזה חסר וחזרו מלא: מההם נס"ל כ"ה ה"ל ראשון בשבוע לבדו וכדפוס יסן כחטף
 פחה ובשאר ספרים בחטף סגול: ולא נה בהם הכ"מ כדגש וכן מחמתי כס"ח של דקרון כ"י יסן שהיה בניית מדרשו של הגמון מורי ורבי כה"ר
 משה קזים דודי ז"ל זה לשונו סמיק ה"ל כונן סחציתה כבקר וכיוצא בו ובכל זה יש לכלול ה"ל הנקודה פחה חסר קראינה כשין סמיק ה"ל ולא
 נה בהם ודומיהו ע"כ * ועיין מ"ש בפרשת עקב של אכניה כדול וכו' ע"כ * על ושפתיה כסדרב ובסוף מיכה: והמוכר יש חילוף בספרים בין
 מלא לחסר וכן על חזרו שנסמון: כי חוון כזה בספוק כי חוון לזין ובספוק של מעלה כי חרון כרי"ם ובספוק של מטה כי חרונו: אל כל
 הסוגה לא ישוב שארי ליה מארביה למאן דלתיק אדעתיה למימר אל כל המונה נאם ה' ואישתבס בספוקי דהאי סיפירא סוף סימן ל"א סוף סי' ל"ג:
 והיו אל ההרים כנביאים עם פי כרי"ם כבוד על וטעות הוא וכ"ל רד"ק אל ההרים כמו על ההרים: ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני
 הגאות כלם הסוח ומסורה לית חסר וח"ו קדמיה וכל שאר קרי"ו הומוט ע"כ: וצירושלמי דתנאים ס' בשלש ספרים ר' בוב ימין מתני כלם
 פומות חסר ליה ר' חנינא בר חמא סמות חסר ליה סן קריימה חסר ליה קלס רב המניח דנבל חסר ליה כד פישות לקמן אמור ליה דמניח חסר
 וידע דלא מתמכי ביומיה ע"כ * ומאן דמניח חסר בירושלמי ר' הוה ימין ומתני וזכרו פליטיהם מותי והיו אל ההרים ונו' * וכן כבוד נמתות
 כסוכה כדדרס קהל ס'כי העוסק יכול חסר אבל בפרשה של מעלה סי' ו' כבוד וזכרו פליטיהם מותי גזויס ונו' * ומו אימא חסר כריימה דכיינא
 ומני לר' חמא בר חנינא וכ"ל לרבי חנינא בר חמא כדמוכח בפר הכי וכן הוה דבבלי דמוכות ס' הכושת וכדדרס קהל דלמעיל: לשלל וחללוה
 וחללוהו ק: מקדשיהם ה"ל"מ בשום נח רד"ק כפי' ומכלול דף רכז וטרסיס: קמדה-בא כספרים כמותי יד נחמק וכי"מ רפויס ומסס קמדה
 כו"ק ח"א דמות ספסחא הנקרא מחילל סחינו טעם חססין וזו אחד מן י"א מקומות שמשרמח המחילל למחמת: ובשמשפיהם כני"מ רד"ק:
 סמל הקנאה המקנה ממה שמכח המורתי כפרסם כראשית של חזי ישב חסל ומקנה כראש כדור כנספריי היה כבוד המקנה כל"ף ואחר כך חסר
 גם ימין שהיה כבוד כנספריי רז"ל כה"ל ובכל ספרים סלכתי כבוד כה"ל ואף על פי שהוא מכוון קחא כח"ל כל כדור כסלי ה"ל וזו
 סיה כוכב רד"ק כפירוש וכספרים וטעות סמל כספרים לכבוד המקנה כה"ל וזר"ך להיות כה"ל כמו שכתבתי בטרסיס יסן כמניח יד וכן כבוד ככל
 השמן המקנה כה"ל מורתי אל"ף כי ריכו סקניא וכו' גם בעל יפה מורתי כראשית רבה פרשת כ"ג סימן ד' כבוד על המורתי לשון זה וא"י קשאו
 כמיה ספרים וכו' וכלס מחמתי סמל הקנאה המקנה כה"ל:

ח

ויאמר אלי בראדס הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל מה הם עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ויבא אתי אלפתח החצר וראה והנה חראחד בקיר: ויאמר אלי בראדס חרתינא בקיר ואחתי בקיר והנה פתח אחר: ויאמר אלי בא וראה אתה תועבות הרעות אשר הם עשים פה: ואבוא וראה והנה כלתבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה עליהקיר כביבו סביב: ושבעים איש מוקני בית ישראל ויאונניו בדשפן עמר ברויכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתיו בידו ועתר ענדהקטרת עליה: ויאמר אלי הראית בראדס אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחרני משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עיב יהוה אתהארץ: ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים: ויבא אתי אלפתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות אתהתמו:

ויאמר אלי הראית בראדס עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: ויבא

אתי אלחצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח פעשורים וחמשה איש אחיהם אלהיכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוויהם קדמה לשמש: ויאמר אלי הראית בראדס הנקל לבית יהודה מעשות ארתהתועבות אשר עשויה כן מלאו אתהארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים אתהזמורה אל אפס: וגם אני אישה בחמה לאתחוס עיני ולא אחמול וקראו באוני קול גדול ולא אשמע אותם:

ספספס
ככ"ט וכו'
סבא טבת
מכת המסור
דוק ומסכת

ויקרא באוני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו: והנה ששה אנשים באים מדרךשער העליון אשר ומפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתיכם לבש בדים וקסת הספר בטהונו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: וכבוד ואלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתח הבית ויקרא אליהאיש הלבש הבדים אשר קסת הספר בטהונו:

ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו עלמצות האנשים הנאנחים אלו ויהנאנקים על כלתועבות הנעשות בתוכה: ולא לה אמר באוני עברו בעיר אחריו והכו עלתתחוס עיניכם ואלתחמלו: זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרני למשחית ועלכלל אל ק' עינכם:

ויאמר אליהם טמאו אתהבית ומלאו אתהחצרות חללים צאו ויצאו ויהכו בעיר: ויהיו כרבותם ונאשאר אני ואפלה עלפני ואזעק ואמר אהו אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכה אתחמתך עלירושלם: ויאמר אלי עין בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ רמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עיב יהוה אתהארץ ואין יהוה

בהם מה הסק' וכו' חד מן טו' מלין דכמיבין מלה חדא וקריין מרין מלין: לרחקה סמי' כחטף קמין וכן כמנו המלקקים: החסון כמ' רד' ק' כבירוס ובספרים סגורו בסמחו' מקוון כתיב כשני ווי' וכזרות כחשכ כשני וחי' אמת לירי אמת מחוק לחיה מיניו דקא סביחן ספרי דכמי' טכין מן חרב מלה סנין נחלא וכו' לחסור: אה הזמורה אל אפס אלא חסי מיכתי ליה אלא סביבה הסמכות וכו' חד מן י"ח מלין סמס מקון סופרי' בת"ס ר"ק וקמ' מסס כספרי' ס' כספמלך ומכילמא' ס' כסמלובולס נמדדש למדכו' ס' כסלח ומסורת כנדול כמו ססמכמו כזכריו כ' וסס סארבתי: ואיש כלי חד מן ז' בחיקן ומטעין דסטרין כבירי וסימן כמי' כלי ספצו סכסמוך: משחתו סמי' כבירי: סמנה כסל' אשר מלה קראח: וכש כריו סכסריס כ"י ודכוסיס ויטני חסר וכו' וכן דינו מכה סמסורת כמן וסוף משלי: הלכתי הבדיוס: ק' זה חסר וכו' וספריס כ"י וכמקת דכוסיס וסניס וכספריס כ"י סביה כמחל' טו' אלו עברו עליה קולמוס: ויהוית תו: אלו מלין ק': והתוית תו ספיר' לנוסח מדין סמי' מרתיק ומלה הן חסר וי' דמדיויקיס: על תחוס אל ק': עינכם טיכנס ק' לטון יחיד וסמכמו לטון רביס: וסלאו סל' חד איכסד לנוסח וכמורו רביס קלס סכנין כדנוס כמו ונקטו כרובותיה כ"י אלא מלאו אחרי וקכלו כו' ודומיסיס רד' ק' כבירוס ומכיל' דף פ' ד' וספריס וכמסורת כסר על זה וסלאו ליה וכו' סלאו ט' כ' וכו' כירמיה ד' קראו סלאו וסמרו: ויהי כהכותם כ"ף: ונאשאר כמקת ספריס כ"י ספי' כסול' ככדו וכן סול' כבירי וכו' יוסף ומקן ודקרין קמלה עיין כמכיל' דף ס' ס' וכספ' סכסכס סל' מלינו סליו מות וכו': ותמלא הארץ דמיס' כן רמי' כמס' ספריס וכו' כ"ף

ט

יְהוָה רָאָה : וְגַם־אֲנִי לֹא־תָחוּס עֵינִי וְלֹא אֲחַמֵּל בְּרַאשֵׁי נַתְנִי : וְהִנֵּה
 כָּבֵד אֲשֶׁר לַהֲאִישׁ לְבַשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר הִקְסֵת בְּמַתְנֵי מִשׁוֹב דְּבַר לֵאמֹר עֲשִׂיתִי כָאֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי *
 וַאֲרָאָה וְהִנֵּה אֶל־הַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַכְּרֹבִים כָּאֵבֶן סָפִיר כַּמְרָאָה דְמוּת כְּסֵף נִרְאָה
 עֲלֵיהֶם : וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ לְבַשׁ הַבְּדִים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל־בֵּינֹת לְגִלְגַּל אֶל־תַּחַת לְכַרֹּב
 וּמֵלֶא כְּפָנָיִךְ גַּחֲלִיאֵשׁ מִבֵּינֹת לְכַרְבִּים וּזְרַק עַל־הָעִיר וַיָּבֹא לְעֵינַי : וְהַכְּרֹבִים עֹמְדִים
 מִיָּמִין לְבַיִת בָּבָאוּ הָאִישׁ וְהֶעֱנַן מֵלֶא אֶת־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית : וַיֵּרָם כְּבוֹד־יְהוָה מֵעַל הַכְּרֹב
 עַל מִפְתַּן הַבַּיִת וַיִּמְלֵא הַבַּיִת אֶת־הֶעֱנַן וְהַחֲצֵר מֵלֶא אֶת־גִּזְיוֹ כְּבוֹד יְהוָה :
 וְקוֹל כְּנָפֵי הַכְּרֹבִים נִשְׁמָע עַד־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה כְּקוֹל אֶל־שָׂרֵי בְּדָבָר : וַיְהִי בַצּוֹתוֹ אֶת־
 הָאִישׁ לְבַשׁ־הַבְּדִים לֵאמֹר קַח אֵשׁ מִבֵּינֹת לְגִלְגַּל מִבֵּינֹת לְכַרְבִּים וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד אֶצֶל הָאוֹפֶן
 וַיִּשְׁלַח הַכְּרֹב אֶת־יָדוֹ מִבֵּינֹת לְכַרְבִּים אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר בֵּינֹת הַכְּרֹבִים וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן אֶל־כְּנָפָי
 לְבַשׁ הַבְּדִים וַיִּקַּח וַיֵּצֵא : וַיֵּרָא לְכַרְבִּים תְּבִנִית יְדֵאֵם תַּחַת כְּנָפֵיהֶם : וַאֲרָאָה וְהִנֵּה
 אַרְבַּעַה אוֹפְנִים אֶצֶל הַכְּרֹבִים אוֹפֵן אֶחָד אֶצֶל הַכְּרֹב אֶחָד וְאוֹפֵן אֶחָד אֶצֶל הַכְּרֹב אֶחָד
 וּמְרָאָה הָאוֹפְנִים כְּעֵין אֵבֶן תְּרִישִׁישׁ : וּמְרָאֵהֶם דְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּם כָּאֲשֶׁר יְהִיֶה הָאוֹפֵן
 בְּחוּץ הָאוֹפֵן : בְּלַכְתֶּם אֶל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלַכְתֶּם כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־יִפְגַּע
 הָרֹאשׁ אַחֲרָיו יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלַכְתֶּם : וְכָל־בָּשָׂר וְגַבְהֵם וַיְדִירֵהֶם וְכַנְפֵיהֶם וְהָאוֹפְנִים
 מֵלֵאִים עֵינַם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּם אוֹפְנֵיהֶם : לְאוֹפְנֵים לְהֵם קוֹרָא הַגִּלְגַּל כְּאוֹנֵי : וְאַרְבַּעַה
 פָּנִים לְאֶחָד פָּנֵי הָאֶחָד פָּנֵי הַכְּרֹב וּפְנֵי הַשָּׁנִי פָּנֵי אֲדָם וְהַשְּׁלִישִׁי פָּנֵי אֲרִיָּה וְהַרְבִּיעִי פָּנֵי
 נֶשֶׁר : וַיִּרְמוּ הַכְּרֹבִים הַיָּא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּנִהְר־כְּבָר : וּבְלַכְתׁ הַכְּרֹבִים יִלְכוּ הָאוֹפְנִים
 אֶצֶל־ם וּבִשְׂאֵת הַכְּרֹבִים אֶת־כְּנָפֵיהֶם לְרוּם מֵעַל הָאָרֶץ לֹא־יִסְבוּ הָאוֹפְנִים גְּסִדָּהֶם מֵאֲצֵל־ם :
 בְּעֹמְדָם יַעֲמִדוּ וּבְרוּמָם יִרְמוּ אוֹרֵם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּהֶם : וַיֵּצֵא כְבוֹד יְהוָה מֵעַל מִפְתַּן
 הַבַּיִת וַיַּעֲמֵד עַל־הַכְּרֹבִים : וַיִּשָּׂאוּ הַכְּרֹבִים אֶת־כְּנָפֵיהֶם וַיִּרְמוּ מִן־הָאָרֶץ לְעֵינַי בְּצֵאתָם
 וְהָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַקְּדוֹמוֹנִי וַיִּכְבֹּד אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם מְלֻמַּעַלָּה :
 הַיָּא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בְּנִהְר־כְּבָר וְאָדָם כִּי כְּרֹבִים הָיָה : אַרְבַּעַה
 אַרְבַּעַה פָּנִים לְאֶחָד וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאֶחָד וְדְמוּת יְדֵי אָדָם תַּחַת כְּנָפֵיהֶם : וְדְמוּת פְּנֵיהֶם
 הָיָה הַפָּנִים אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נִהְר־כְּבָר מְרָאֵיהֶם וְאוֹתָם אִישׁ אֶל־עֵבֶד פָּנָיו יִלְכוּ : * וְתִשָּׂא
 אֶת־יְרוּחַ וְתִבָּא אֵתִי אֶל־שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַקְּדוֹמוֹנִי הַפּוֹנֶה קְדִימָה וְהִנֵּה בִּפְתַח־הַשַּׁעַר עֹשְׂרִים
 וַחֲמִשָּׁה אִישׁ וַאֲרָאָה בְּתוֹכָם אֶת־יְאוֹנִיָּה בֶן־עֶזֶר וְאֶת־פְּלִטְיָהוּ בֶן־בְּנִיָּהוּ שְׂרֵי הָעָם :
 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים אוֹן וְהַיְעֲצִים עֲצַת־רָע בְּעִיר הַזֹּאת : הָאֲמָרִים
 לֹא בְּקִרְוֹב בְּנוֹת בָּתִּים הַיָּא הַסִּיר וְאַנְחֵנוּ הַבָּשָׂר : לָכֵן הִנְבֵּא עֲלֵיהֶם הַנְּבֵא
 בֶּן־אָדָם : וְתִפֹּל עָלֵי רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אָמֵר כֹּה־אָמַר יְהוָה בֶּן־אֲמֹרֹתַם בַּיִת יִשְׂרָאֵל
 וּמַעֲלוֹת

פרנס וכתן חיובי קטול חבל כספר א' מדויק כ"י קלמון ונס נדסוס א' יסן כבוד וממלא החרן חסס ורד' פורס נחמלס וממלא החרן חסס ונסות
 דבריו כמב ובקמט ספרים מדוייקים וממלא החרן דמיס פי' שופכים דמיס ס"כ : וכמל מאיר כתוב ארכנל אררי רכסי סהנילו כסרס דס וכסרס חיס
 ולסווי נכסאי מכרסכל לל קאחיכל : והנה האיש לבש הבדים כרוב ספרים יסנים חסר וז' : כאשר ככל חסר ק' : ואראת וזהו ל הרקיע
 ונ' כן הוא ראש סימן י' : וקול כנפי הכרובים מלא וז' סלל כמכס כסמ' פ' מרומס מס החסרים וכן הוא במדוייקי' : לגלגל סבינות לכרובים
 מלא וז' כמ'ס למיל : ושלח הכרוב אח ירו סבינות לכרובים מלא וז' והסני ככססוק חסר : וירא לכרובים זסו ח' בן הססרים כסמ' סכ"ל
 וכן הוא במדוייקים : אצל הכרובים מלא וז' על פי הססורת דלעיל : לאופנים להם קורא איכל סלונכס ח' פני מן סלין דחסרמט כמאילל
 ללמנח ססורת ד'ס ב' כ' : לחס קורא כסכרים מדוייקים כ"י ורססוים יסנים מלא וז' : ויעמד על הכרובים מלא וז' כמ'ס למסלס : והשא
 אתו חסר וז' כסכרים מדוייקים וכן וחכא אתו סכססוק : הקרסנו כמקמט ספרים סקלמניס מלא וז' :

ימלולת רוחכם אני ידעתיה :

הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל :
יהיה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הכשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה :
יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה : והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד
זרים ועשיתי בכם שפטים :
ידעתם בראני יהוה : היא לא-תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לכשר אגבול ישראל
אשפט אתכם : וידעתם בראני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטני לא עשיתם
וכמשפטני הגוים אשר סביבותיכם עשיתם : ויהי כהנבאי ופלטיהו בךבניה מת ואפל על-
פני ואועק קול-גדול ואמר אהה אדני יהוה בלה אתה עשה את שארית ישראל :

ויהו דברי-יהוה אלי לאמר :
כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם רחקי מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה :

לכן אמר כהדאמר אדני יהוה :
להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם :
יהוה וקבצתי אתכם מן-העמים ואספתי אתכם מן-הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם
את-ארמת ישראל : ובאו שמה והסירו את-כל-שקיציה ואת-כל-תועבתיה מפנה : ונתתי
להם לב אחר ורוח חדשה אתן בקרבם והסרתני לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר :
למען בחקתי ילכו ואת-משפטני ישמרו ועשו אתם והיו-ילי לעם ואני אהיה להם לאלהים :
ואל-לב שקיציהם ותועבותיהם לכם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה : וישאו
הכרוביט את-כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה : ויעל כבוד
יהוה מעל תוך העיר ויעמד על-ההר אשר מקדם לעיר : ורוח נשאתני ותבאני בשדימה
אל-הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי : ואדבר אל-הגולה
את כל-דברי יהוה אשר הראני :

ויהי דברי-יהוה אלי לאמר :
ולא ראו אוניס להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם :
ואתה בן-אדם עשה לה כל-י גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל-מקום אחר
לעיניהם אילי יראו כי בית מרי המה : והוצאת כל-י גולה יומם לעיניהם ואתה
תצא

הרביתם הנתי נצרי לא כחוקר כמו שראיתי בלתי ספרים : ומלאתם נכמה ספרים כבוד ומלאתם כבוד : ונכחתי מלכותי וידוע דקי לן במתרגמי
וכן היה נדמוס ימן : בחובה לבשר אל גבול בני-אדם עם פי הריאה כבוד על גבול כמו שתרנס המתרגם וכמו שכתוב בפי שלמה אבן נשאר
ספרים כבוד אל וכן מוכח וספרים חקת דכמה סימן ה' על גבול ואין זה במספרם ושל משלה היה אחר מהם : וכמשפטני נסם הו' אלו
צמחין : סביבותיכם עשיתם היכל רמי כבוד ובמשפטני בניס חסר סביבותיכם לא עשיתם לעיל סימן ה' ובכבוד הכא עשיתם כמתקנים שנים
לא עשיתם כמתקנים שנים עשיתם סנהדרין סלה פי' דיני ממונות : ויהו כהנבאי בחקת ספרים כ"ו בנתיב ובספרים אחרים ככ"ו וכ"כ רד"ק
בכ"ו : הפיצותים כבוד ספרים מדויקים מלא דמח ושיין מה שבמתי בירמיה סימן ט' : למקדש מעט נספרים שלנו הד"ל בחק וד"ק ככ
טוב ספרים נפתח : נפצותם ספ"ח נהולס כמ"ש בסיון כ' וכן נמלול דף ק"מ : תועבתיה מחלפת מוטבותיה ושיין מ"ש בסיון י"ו : לב אחד
כן במי' לב לא חדש כמו שכתוב בסיון ל' מזה הספר וכו' מספרים שתרנס שיהם לב דחיל ורוח דחיל : ורוח חדשה אתן בקרבם נספרים
רנס ספרים בקרבם וכן במתי נבמתי נמלה אף על פי שראיתי נספרים אחרים בקרבם אחרי כן רוח חדש היה אמי לכבוד בקרבם
כמהו ספרים אחרים כבודים כן נוספים על הראשונים וכן הוא במתי כבוד שרם כמן ושרם קרב וכן כדא מפרוש הריאה וגם לטון כבוד מוכיח
כן ספרים מדרש של לנכח וכן ספיק שלמתי ושל אחריו וכן מ"י נבמתי ונמתי כי קהה עלי מאל להחליף בספרים אך מ"א לנכות ספרים לני מרי
אשמט עני במסוק אחר דסימן ל' שהיה כולו לנכות ולספרו ואחריו ה' ימחר ויחסי הזמן שספרים ספרים אך מ"א לנכות ספרים לני מרי
והסרתני לב בנימיהם עם ספרים הריאה כבוד את לב וטעם המדפיס בין וכו' במובן יחזקאל סימן ל' ואין כן בשאר ספרים : מנשרם
כן במי' לא מנשרם : וחבאני נספרים מדויקים חסר יוד אחר כ"מ : הראני המסור פליו למ סול קמן :

גַּעֲנִיתִי לוֹ בַּחַב גְּלוּלָיו: לִמְעַן תִּפְשֶׁת אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם אֲשֶׁר נָזְרוּ מַעְלֵי בְּגוּלוֹתֵיהֶם
 בָּלֵם: לָכֵן אָמַר וְאֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שׁוּבוּ וְהִשְׁבוּ מַעַל
 גְּלוּלֵיכֶם וּמַעַל כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם הִשְׁבוּ פְּנֵיכֶם: כִּי־אִישׁ אִישׁ סִבִּירַת יִשְׂרָאֵל וּמִהַרְגֵי אֲשֶׁר־
 נָגַד בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְזֹר מֵאַחֲרָי וַיַּעַל גְּלוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֵזְרוּ יִשִּׁים נִכַח פְּנֵיו וּבֵא אֶל־הַנְּבִיא
 לִדְרֹשׁ לוֹ בִּי אֲנִי יְהוִה גַּעֲנֶה־לוֹ בִּי: וְנָתַתִּי פָנָי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִשְׁמַתִּיהוּ לְאוֹר וְלִמְשָׁלִים
 וְהִכְרַתִּי מִתּוֹךְ עַמִּי וַיִּדְעַתֶם כִּי־אֲנִי יְהוִה: וְהַנְּבִיא כִּי־יִפְתָּה וְדַבֵּר דְּבַר אֲנִי יְהוִה פְּתִיחַתִּי
 אֶת הַנְּבִיא הַהוּא וְנִמְטִיתִי אֶת־יְדֵי עָלָיו וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְנִשְׂאוּ עֵינֶיךָ בְּעֵין
 הַדְּרֹשׁ בְּעֵין הַנְּבִיא יְהוִה: לִמְעַן לֹא־יִתְעוּ עוֹד בֵּית־יִשְׂרָאֵל סֹאֲחָיו וְלֹא־יִפְטְמוּ עוֹד בְּכָל־
 פְּשָׁעֵיהֶם וְהִוִּילִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה:

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּנִדְאוֹם אֶרֶץ כִּי תַחֲטְאוּ־לִי לְמַעַל־מַעַל וְנִטְרִיתִי יְדִי עָלֶיךָ
 וְשִׁבְרְתִי לָהּ מִטֶּהֱלַחַם וְהִשְׁלַחְתִּי־בָהּ רֵעַב וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אֲדָם וּבַהֲמָה: וְהָיוּ שְׁלֹשַׁת
 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ נָח דְּנָאֵל וְאִיּוֹב הַמָּה בְּצַרְקָתָם וַיַּצִּילוּ נַפְשָׁם נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה: לָהּ
 חַיָּה רַעַה אַעֲבִיר בְּאֶרֶץ וְשִׁבְלָתָהּ וְהִיתָה שְׂמֵמָה מִכְּבִלֵי עֹזְבֵר מִפְּנֵי חַיָּה: שְׁלֹשַׁת הָאֲנָשִׁים
 הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חִי־אֲנִי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה אֶסְבְּגִים וְאֶסְבְּגוֹת יַצִּילוּ הַמָּה לְבָדָם וַיַּצִּילוּ וְהָאֶרֶץ
 תְּהִיֶה שְׂמֵמָה: אִזְ חָרַב אָבִיא עַל־הָאֶרֶץ הַהִיא וְאִמְרְתִי חָרַב תַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה
 אֲדָם וּבַהֲמָה: וְשְׁלֹשַׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חִי־אֲנִי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה לֹא יַצִּילוּ בָנִים
 וּבָנוֹת כִּי הֵם לְבָדָם וַיַּצִּילוּ: אִזְ דְּבַר אֲשַׁלַּח אֶל־הָאֶרֶץ הַהִיא וְשִׁפְכְתִי חַמְתִּי עָלֶיהָ בָּדָם
 לְהִכְרִית מִמֶּנָּה אֲדָם וּבַהֲמָה: וְנָח דְּנָאֵל וְאִיּוֹב בְּתוֹכָהּ חִי־אֲנִי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה אֶסְבְּגֵי אֶסְבְּגוֹת
 בְּתַ יַצִּילוּ הַמָּה בְּצַרְקָתָם וַיַּצִּילוּ נַפְשָׁם: כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אִם כִּי־אַרְבַּעַת
 שָׁפְטִי וְהָרַעִים חָרַב וְרַעַב וְחַיָּה רַעַה וְדַבַּר שְׁלַחְתִּי אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהִכְרִית מִמֶּנָּה אֲדָם וּבַהֲמָה:
 וְהָיָה נֹזְרֵיהֶּבָּה פְּלִטָה הַמּוֹצֵאִים בָּנִים וּבָנוֹת הֵנָּס וְיֹצֵאִים אֲלֵיכֶם וּרְאִיתֶם אֶת־דֶּרֶכְכֶם וְאֶת־
 עֲלִילוֹתֶם וְנַחֲמַתֶם עַל־הָרַעַה אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עַל־יְרוּשָׁלַם אֶת כָּל־אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עֲלֵיהָ: וְנַחֲמוּ
 אַתְּכֶם כִּי־תִרְאוּ אֶת־דֶּרֶכְכֶם וְאֶת־עֲלִילוֹתֶם וַיִּדְעַתֶם כִּי לֹא חֲנַם עֲשִׂיתִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי
 כֹּה נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה: * וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּנִדְאוֹם מַה־יְהִיֶה
 עַץ־הַגִּפֶּן מִכְּלַעֲץ הַיְמוּרָה אֲשֶׁר הָיָה בְּעֵצֵי הָעֵיר: הַיּוֹקֵחַ מִמֶּנּוּ עֵץ לַעֲשׂוֹת לְמִלְאכָה אֶסְבְּגוֹת
 יִקְרוּ

טו

כסר לוכי ומדרס אנדס ים הכימו הש"ל ועיין מ"ס ביחזקאל ב"ג: גענוהו לו בה הכ"ס כלא מפיס מכלול דף ל"ב והוא חד מן מלין לא מפרין
 ה"ס כסוף מיכותה ומסעין בהון וסיעין כח"ג ונמק"ט ספרים בה כמ"ב ב"ק ב"ל"ק: (ח"ס ולכ"ו מנכנס כזם למס לא כמס הר"ג שנמסרה רמ"ט שרד
 בה ח"מ"ג ב"ה דקריין כל יסכא חרובי"ה ואחר מ"ס הוא זה דמ"ב בה כ"ה וקרי בא כ"ה ו"ל"כ קסו מרי מסרות אהר"י פ"ב): ונתתו בני ה"ס
 דפס: לטעל מעל בקמץ חסוף ובקמץ דוסים יסנים למעל כחולס ואין כסם מ"ס: ושברתי לה מלגיל וכן כמס כסמס מלס דכל חד וחד מלגיל
 ול"ה דכח"מ"ה וסיעין כסוף מ"ג: שלשת האנשים האלה במק"ט ספרים כ"ו ושלשת כ"ו ונספרים סומר מדויקוס צלל ו"ו: גז דנאל ואיוב
 כס"א כ"י כמס בני צין י"ס דניאל וכן כמס על חכרו שנספרס ושל חכס אהס מדכאל יחזקאל כ"ה ונספר אחר כ"י כולס כמניס דנאל וק' דניאל וכן
 במפורס דנאל ג' חסרס יו"ד וס' חכס אהס מדנאל: וס'ו שלס אהכס"ס: וכן דנאל ואיוב כמכס: ונס דד"ק ככ"ו ונמכלול דף ק' כמס דג' א"ו
 כמובין צלל יו"ד: וס'ו"ד קרמ"ט אפ"ס שמיס כמוב"כ יו"ד ירוסלס וה"ל"ק כמס כ"ו סערי חמס ס'ו"ד וס'ו"ד דנוסס: ושכלתה הכ"ף דנוסס ונס"ס
 כ"י כמס כמנו ושכלתה מליגס ונמכלול דף ל"ה: מק"ט"ה כולו קמון וה"ל"כ כמ"ס: כן הוא על המססס אלס שמכאכוס במסל קרחה סל"ס ממוס
 והס"ו דנוסס והס"ל רסס והוא מלס"ל כחו לו חיס דסס אעביר צרף ושכלתה: ככל אסר צוק"ה חמוסס (ד"ס ג) וידו חלקתה לסס בק"ו (סיעס ל"ד)
 ובקססה רמס (שמו"ל ח"א) סכ"ל: אצל ככל מדויקוס סלמכי למ"ד ושכלתה קמוסס וכן מסססה מפני ססססס: שלשת האנשים כן הוא שלשת
 כלא וס'ו וסלמסס וסלמסס כול"ו: והארץ חיה שססה כס"א כ"י: ים דגיליון כ"כ שמסס מסיס ע"כ: ובחלוסיס סלנו לא כמסס חילוף זס: אר
 דבר אשלח אל הארץ מרגומו של הרעב והוא מחלוקת בין מפרכאי למדכחי ולמרגעבוי אל הארץ וכן ס'ו סססס כמ"ן מן ריס סיסרס וע"ד
 כקט בסיעין כ"ל אל הארץ כמ"ס מו חרב אבי"ס על הארץ ל"ל כסוף וכל אסר קרי"ס דכוסס על הארץ כר מ"ג אל הארץ וכ"ו: זנח דנאל ואיוב
 עיין מ"ס ל"ל בסיעין ז"ל: כו לא חנפס כס"א כ"י וככ"י"ס עס ס'ו אכרנכ"ל כמוב"ל אל חכס אכן כסאר ספרים ל"מ"ה ונס כס"י כסח"ס כ"י ססס
 כקט כמ"ל לא כמס"ס וכמקרא גדולס מס"ו ל"ה דסס"ד: אסר עשוי"ה בה: מקרא גדולס כמוב"ל כז"ו כססר מוגס לה וססר מוטעס כו"ו:

לפני ואסיר אתה כאשר ראיתי: ושמרון כחצי השאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך

אחותיך עשית

גם את ושאי כלמרך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר העבתיך מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי כלמרך

שבות שבות ושבתי

ושבתי את שבותיך את שבותיך ואת שבותיך ואת שבותיך ואת שבותיך ואת שבותיך

ובנותיה ושבותיך בתוכה: למען תשאי כלמרך ונכלמת מכל אשר עשית ושבתי

בנחמך אתי: ואחותיך סרס ובנותיה תשכן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשכן לקדמתן ואת

ובנותיך תשבינה לקדמתכן: ולוא היתה סרס אחותך לשמוערה בפיך ביום גאונך:

במסר תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארס וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות

אותך מסביב: את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים נאם יהוה: כי כה

אמר אלני יהוה ועשיתם אותך כאשר עשית אשר צוית אלה להפר ברית: וזכרתי אני ועשית

את בריתי אתך בימי נעורך והקימותי לך ברית עולם: וזכרת את דרכיך ונכלמת

בקהלך את אחותיך הגלות מסך אליה קטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבירתך:

והקימותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה: למען תזכרי ובשת ולא

יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בנפרי לך לכל אשר עשית נאם אלני יהוה: *

יך

ויהי דברי יהוה אלי לאמר: בן דארס חור חודה ומשל משל אל בנות ישראל:

ואמרת כה אמר אלני יהוה הנשר הגדול גדול הנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לזו

הרקמה בא אל הדבנן ויקח את צמרת הארז: את ראש יניקותיו קטף וביאהו אל ארץ

בנען בעיר רכלים שמו: ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה

שמו: ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו

ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פראות: ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה

הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערנות מטעה:

אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן

אדרת: אמר כה אמר אלני יהוה תצלח הלא את שרשיה ינתק ואת פריהו יקוסס ויבש

כל טרפי צמחה תיבש ולא בורע גדולה ובעם רב למשאורת אותה משרשיה: והנה

שתולה התצלח הלא כנעת בה רוח הקרים תיבש יבש על ערנות צמחה תיבש:

ויהי

אחיותך אחותיך ק: אשר עשיתי עשית ק: אחיותך האלף כלל מחרוק והח' כשוא לנר: ושבתי את שבותהן כולם נזה בסוק

שבות כבוד נז' וק' שבות נז' ומסורק שבותהן שבותיך כמיו וק' כח' כעל הכלל יוכי וכל' סגן כריך להגיה כמיוס רד' וכן

מלמי נכוסח מדויקת מטליטה וכמה ספרים כבוד שומהן נז' וק' נז' ונז' רמזה רמזה כרמית עיקר: את שבות סרס שבות ק: ואת

שבות שרון שבות ק: ושבתי שבותיך ושבות ק: בחובנה כלל בספרים ה' כשוא לנרו וקס' דלמי הרמזה כחילופי הדפוס ונס כחילופי

ויהי דברייהוה אלי לאמר : אמרנא לבית הפרי הלא ידעתם מורי אלה אמר הנהבא
 מלך בבל ירשלים ויקח את מלכה ואת שוריה ויבא אותם אליו בבגדה : ויקח מירע המלכה
 ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אלי הארץ לקח : להיות ממלטה
 שפלה לבגתי התנשא לשמר את בריתי לעמדה : וימרדו לשלח מלאכי מצרים לתת
 לו סוסים ועסרוב היצלה היפלט העשה אלה והפר ברית ונמלט : חיאתני נאם אדני
 יהיה אסלא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו
 בתוך בגל ימות : ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה בטלחמה בשפך סלדה
 ובבנות דיק להכרית נפשות רבות : ובוה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה
 לא יפלט : לכן כה אמר אדני יהיה חיאתני אסלא אתי אשר בזה ובריתי

אשר הפיר ונתתיו בראשו : ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו
 מברחיו בבגה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעלבי : ואת כל מברחיו בכל אנפיו בחרב יפלו
 והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי : * כה אמר אתני
 יהוה ולקחתי אני מצפרת הארו הרמר : ונתתי מראש ונקותיו רך אקטף ושרגלתי אני על
 הרגבה ותלוד : בחר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענה ועשור פרי והיה לארו אהר
 ושכני תחתיו כל צפור כל פנת בצל דליותיו תשכנה : זורעו כל עצי השדה כי אני יהוה
 השפלתי ועץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי
 ועשיתי : * יהי דברייהוה אלי לאמר : מהילכם אתם משלים את

המורה
האוי
למיטלגני

המשל הוה על ארמת ישראל לאמר אבות יאכלו בשר ושני הבנים תקהינה : חיאתני
 נאם אדני יהוה אסייהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל : הן בלדנפשות לי הנה
 בנפש האב ובנפש הבן ליהנה הנפש החטאת היא תמות : ואיש פייהיה צדיק ועשור
 משפט וצדקה : אליההרים לא אבל ועיניו לא נשא אגלולי בית ישראל ואת אשת רעהו
 לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב : ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גולה
 לא יגול לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בנר : בנשך לאיתן ותרפית לא יקח
 מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש : בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות
 אמת צדיק הוא חיה יהיה נאם אדני יהוה :

יח

והוליד בן פרץ שפך דם ועשה אח מאחר מאלה : והוא את כל אלה לא עשה כי גם אר
 ההרים אבל ואת אשת רעהו טמא : עני ואביון הונה גולות גול תבל לא ישיב וידגלולים

נשא

אילי הארץ סל'נף נכרי : וחביאותיהוה בבלה סמי הכימין רפוי : סבדחז מרחיו ק' : כה אמר אדני יהוה : כן כקוד כמנהג : (ונקוחו
 א"ס עיין מ'ס בסוף הוסט) : ועשה פרי כרום הספרים הכ"ל רפה ונבלין א' מס'ס כמכב נכרו נספר א' ונספה פרי כדגם עד כאן : ולא ידעמי
 למה טאח כאן לא טכס מפסק ולא אמי מרחיק סה"א סרסי : תשגבה דגם בנין לכו' הסדס רש"י ור"ק בפירוט ומכלול דק כ"ד וזכו א' פן ה'
 מלין דכל חד וחד ליה דכוומיה דגז וסימן נמסורת ריש פרשט נו וניאורס ריש פרשט נח : וירעז נספרי ספרד ה"ל ונמיט : עץ שפך ספרים
 דבוס כ"י מדויקים טמא לר"י סכ"א ובלחר מסס מסורת פליה ליה זקף קמז ור"ק כרסי כמכלסון הזכ ובנירי הנכמה טן ש"ל ובסג'ס
 הספרים המדויקים טול קמז ע"כ : יהן ועירם נקמט ספרים מדויקים מלח ויר' דן כמכ ר"ק נכמכ ביר' ד הפסך אחר הפ"א ע"כ ויש ספרים
 מלח ור"י אחר כר"ס : בנשך לא יתן נקמט ספרים כ"י כני"ט כטול מכל ר"ק כמכ סה"א פמוטה לחסרון ה"א היריעה : צדיק הוה חיה יהוה
 נקמט ספרים כמזב חזו נו"ל וכפי הספרה רלוי ליוזג כ"א כי חין זה סה"ר יענה דכרעין ור"י בקריאה וסמיון נסדר נג"י יחמל ג' וכ"כ ר"ק
 בסוף פרשט זו על מסוק זיראה ויסוב ונ' חזו יחיה נו"ל וכל הכוזכרים למעלה כ"א : והוליד בן פרץ כמ"א כמ"א יד הכי"ט כפסול ולא ימכ
 כפי הכסרה דפרשט ויכא זכור א' מן ד כנירי : פאחד מאלה כרום ספרים כר"ל ונחמקמס כמזב כנליון כ"א מחמס : כי גם אל הדברים אבל
 נקמט ספרים כולו קמוז וכן הניאו ר"ק נמכלול עם הקמוכס אבל כפי כמכ כי גם אל הכרסם מכל פמח כזקף ושלמטלה לח אבל קמז כזקף וסמיון
 לא מכל קמז סמיה אבל פמח כומיה עכ"ל וכן מכלמא נקמט מדויקים כ"י וכ"כ ר' אליהו במתקדק כמכמס המכלול כרום הספרים אבל ה"א פמות
 נהשי לח אבל קמוכס וכן נקמט לחל פמח כומיה ודלח אבל קמז סמיה וכן כמכ כסוף סמר סכרי לחות כל שניכח אל הכרסם לח אבל כלו קמז
 מכל אל הכרסם אבל חזיו קמז נחזיו סמ' :

כניש

נְשֵׂא עֵינָיו תּוֹעֵבָה עֲשֵׂה :

בַּנֶּשֶׁךְ נָתַן וְתִרְבִּית לָקַח וְחֵי לֹא יִחְיֶה אֶת כָּל־הַתּוֹעֵבֹת

הַאֵלֶּה עֲשֵׂה מוֹת יוֹמָת וּמִוּוּ בּוֹ יִהְיֶה : וְהִנֵּה הוֹלִיד בֶּן וִירָא אֶת־כָּל־חַטָּאת אֲבִיו אֲשֶׁר

עֲשָׂה וִירָאס וְלֹא יַעֲשֶׂה כֵּהֵן : עַל־הַדְּהָרִים לֹא אָכַל וְעֵינָיו לֹא נִשְׂאוּ אֶל־גִּלְגָּלִי בֵּית יִשְׂרָאֵל וִירָאֵהָ

אֶת־אֲדַשֶׁת רַעְיוֹ לֹא טָמֵא : וְאִישׁ לֹא הִנִּיחַ חֶבֶל לֹא חָבַל וְגוֹלָה לֹא גוֹל לַחֲמוֹ לָרַעֵב נָתַן

וְעָרוֹס בְּסֹהֵר־בְּגָד : מִעֵנֵי הַשֵּׁיב יָדוֹ נֶשֶׁךְ וְתִרְבִּית לֹא לָקַח מִשְׁפָּטֵי עֲשֵׂה בַּחֲקוּתֵי הַדָּק הוּא

לֹא יָמִית בְּעֵינָי אָבִיו חַיָּה יִחְיֶה :

לֹא־טוֹב עֲשֵׂה בְּתוֹךְ עַמּוֹ וְהִגְדַּמְתָּ בְּעֵינָיו : וְאָמַרְתָּם מַדּוּעַ לֹא־נִשְׂא הַכֶּן בְּעֵינָי הַאֵב וְהַכֶּן

מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה עֲשֵׂה אֶת כָּל־חֲקוּתֵי שֹׁמֵר וְיַעֲשֶׂה אֹתָם חַיָּה יִחְיֶה : הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא

תְּמוּת בֶּן לֹא־יִשְׂאוּ בְּעֵינָי הָאֵב וְאֵב לֹא יִשְׂא בְּעֵינָי הַכֶּן צַדִּיקָה הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה וְרַשְׁעִית

סֹרֵשׁ עָלָיו תִּהְיֶה : וְהַרְשָׁע כִּי יִשָּׁב מִכָּל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂה וְשָׁמַר אֶת־כָּל־חֲקוּתֵי וְעֲשֵׂה־הַרְשָׁע

מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה חַיָּה יִחְיֶה לֹא יָמוּת : כָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עֲשָׂה לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ בְּצַדִּיקָתוֹ אֲשֶׁר־הִטְאִיתִי

עֲשֵׂה יִחְיֶה : הַחֲפֵץ אַחֲפֵץ מוֹת רָשָׁע נָאִם אֲדַנִּי יִהְיֶה הַלּוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיָּה : וּבְשׁוּבוֹ

צַדִּיק מִצַּדִּיקָתוֹ וְעֲשֵׂה עוֹל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר־עֲשָׂה הַרְשָׁעֵי עֲשֵׂה וְחֵי כָל־צַדִּיקָתוֹ אֲשֶׁר־עֲשָׂה צַדִּיקוֹתָיו

לֹא תוֹכַרְנָה בְּמַעֲלֵוֹ אֲשֶׁר־מַעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא בְּסִימָתוֹ : וְאָמַרְתָּם לֹא יִתְכַן דְּרֹךְ

אֲדָנִי שְׂמִיעוּנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הַדְּרָכִי לֹא יִתְכַן הֲלֹא דְרָכִיכֶם לֹא יִתְכַנוּ : בְּשׁוּבוֹ צַדִּיק מִצַּדִּיקָתוֹ

וְעֲשֵׂה עוֹל וּמָת עֲלֵיהֶם בְּעוֹלוֹ אֲשֶׁר־עֲשָׂה יָמוּת : וּבְשׁוּבוֹ רָשָׁע מִרַשְׁעָתוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂה וַיַּעַשׂ

מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ יִחְיֶה : וִירָאֵה וַיִּשׁוּב מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עֲשָׂה חַיָּה יִחְיֶה לֹא וַיִּשָּׁב

יָמוּת : וְאָמַרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְכַן דְּרֹךְ אֲדָנִי הַדְּרָכִי לֹא יִתְכַנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל

הֲלֹא דְרָכִיכֶם לֹא יִתְכַן : לָכֵן אִישׁ כִּדְרָכָיו אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדָנִי יִהְיֶה שׁוּבוֹ

וְהַשִּׁיבוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵיכֶם וְלֹא־יִהְיֶה לָכֶם לְמַכְשׁוֹל עֵינָי : הַשְּׁלִיכוּ מֵעֵינֵיכֶם אֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיכֶם

אֲשֶׁר פָּשַׁעְתֶּם בָּם וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרִיחַ חֲדָשָׁה וְלִמָּה תִמְתְּנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל : כִּי לֹא

אַחֲפֵץ בְּמוֹת הַמָּת נָאִם אֲדָנִי יִהְיֶה וְהַשִּׁיבוּ וְחַיָּה : * וְאַתָּה שֵׂא קִנְיָה אֶל־

נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל : וְאָמַרְתָּ מַה אִמְרָה לְבִיָּא בֵּין אֲרִיזוֹת רַבְצָה בְּתוֹךְ כְּפָרִים רַבְתָּה גִּירִיָּה :

וְחַעַל אַחַד מִגִּירֵיהֶם כְּפִיר הִיָּה וְיִלְמַד לְטָרְף־טָרְף אֲדָם אָכַל : וַיִּשְׁמָעוּ אֵלָיו גִּזְיֹת בְּשַׁחְתָּם

נִתְפַשׂ וַיִּבְאֵהוּ בַּחַיִּים אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וְתִרָא כִּי נִוְחַלְתָּ אֶבְרָהָה תִּקְוַרְתָּה וְתִקַּח אַחַד

מִגִּירֵיהֶם כְּפִיר שְׂמַתְהוּ : וַיִּתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ־אֲרִיזוֹת כְּפִיר הִיָּה וְיִלְמַד לְטָרְף־טָרְף אֲדָם אָכַל :

וַיֵּדַע אֲלֵמְנוּתָיו וְעַרְיָהֶם הַחַרִּיב וְתִשֵּׁם אֶרֶץ וּמְלֵאָה מִקוֹל שִׁאֲנָתוֹ : וַיִּתְּנוּ עָלָיו

גִּזְיֹת סָבִיב מִמְרִינֹת וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רִשְׁתָּם בְּשַׁחְתָּם נִתְפַשׂ : וַיִּתְּנֵהוּ בְּסוּגַר בַּחַיִּים וַיִּבְאֵהוּ

אֶל

בנשך נתן ברוב ספרים מדוייקים הני"מ נכמה : ויראס ויראה'ק' : על הדברים לא אכל ונ' את אשת רעהו נס"ל כ"י מלאמי ואת נ"ל מ' ונטל הוא בנימומו : וערום כשה בגד בספרים מדוייקים חסר י"ד ומלא ונ"ו : ותרבות לא לקח נח בנתן ונתקף כינס חוקק יס"ל חסכת החסכת נתקומות רנים וכמוהו רנים כחמורת רים ס' כמדבר ורים ס' ויקרא ובמכלול שקל צ"ל והרכבה מהם כפרסה ו' : ורשעה חסדע חרשע ק' : החטאתו החטאתו ק' : הלוא כספריים כ"י מדוייקים מלא ונ"ו ונ"ל ונ' ככונן ע"ס חמורת דהא ביפרא כסימן י"ב כי לא נח סס כתיב ח' ח' ס' : פדרכיו בספרים כ"י מדוייקים כן במיוון כ"י ונ"ד ונ"ח כ"ן מילוף בין קרי לכתיב וכן הוא במקפת רמוסים יסכים גם לא מכנה כמ"ג מס החסדים יו"ד כמכנה מינוחא : כל צדקתו כדקקיון' : וישוב וישכ' ונ"ד ונ"ח ונ"ח חסד חסד ונ"ו אחר המ"ס וככונן לשמה כן כ"י מין זכ' מין ז' מלאים כס' חקן ומי סכתבו מלא כחלף לו ע"ס אומן סהול כסימן ל"ג : והשיבו וחיו ככתיבים ע"ס מ"י הרי"ל השיבו בלא ונ"ו כרשס המינים וטעום הוא : ויבאהו חסר יו"ד אחר הני"מ בספרים מדוייקים כ"י ודטמס יסכים כמ"ס גירמיה סימן כ"ו : ב"חיים כס"ל יסן כמון ב"חיים כחולס וכסחר סכרי ככפת מכל וילכדו את מכסה בחוהים ד"ב ג' ל"ג כחולס ככל הספרי : בסוגר ככל ספרים שלכתי חון מ"ה הני"מל כפתה וברוב סכרי הכסום חלשיל ככתי סטטין וכן מלאמי נס"ל כ"י יסן בסוגר וככנס ככדו ממחלפת בסוגר מלרש ור"ק כס' מכלול דף ר"ג הנימוס מס דו"תים חמרים סכס מלרש וכחתיין ונ"ח חס' אחר ונ"כ קורא כסוגר מלעיל ככתי סטטין וכדכריום סה"ל ככס ככל מקיה חמרים כס"ל צ"ל וכסוף ככס חמס אכ"י מלאמי כס"ל בסוגר גס כן כקמן : ב"חיים ויקרא רנה כוף כפרת חמורה ככעלה ככוכבדנר להחריב את ירושלים וס"ל ככסדרין סימני

יט עכ

יט

חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לבלות אפי בם במדבר: והשכתי את ידיו ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם: גם אני נשאתי את ידיו להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות: יען משפט לא עשו וחקיתי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרו גלולי אבותם היו עיניהם: וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ואטמא אותם במתנותם בהעביר בלפור רחם למען אשמש למען אשר ידעי אשר אני יהוה: לכן דבר אל בית ישראל בך אדם ואמרת אליהם כה אמר יהוה עזר זאת גרפו אותי אבותיכם במעלם בי מעל: ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידיו לתת אותה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עין עבות ויזכרו שם את זבוחיהם ויתנו שם פעם קרבנם וישמי שם ריח ניחוחיהם וישיבו שם את נסכיהם: ואמר אלהים מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הוה: לכן אמר אל בית ישראל כה אמר יהוה הברוך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקיציחהם אתם זנים: ובשאר מתנותיכם בהעביר בנכם באש אתם נטמאים לכל גליליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל כי אני נאם אני יהוה אם אדרש לכם: והעלה על דרוחכם היו לא תהיה אשר ואתם אמרים יהוה כנוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן: כי אני נאם אני יהוה אם לא ביד חזקה ובכוח נטויה ובחמה שפוכה: והנאתי אתכם אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובכוח נטויה ובחמה שפוכה: והנאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפתי אתכם שם פנים אל פנים: כאשר נשפתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אני יהוה: והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: וברותי מכם המרדים והפושעים כי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל ארצת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה: ואתם בית ישראל כה אמר אני יהוה איש גלולי לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגליליכם: כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כה בארץ שם ארצם ושם ארוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם: בריח ניחח ארצה אתכם בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה: בתיבאי אתכם אל ארצת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידיו לתת אותה לאבותיכם: וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בבניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם: וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אני יהוה: * והיה דברי יהוה אלי לאמר: בך אדם שים פניך בדרך תימנה והטף אל הרום והנבא אל יער השדה

נא

מחבורת ספרות מפורסם על סמך וכתב אותם על סל * ועוד קשה כי מלאות ה"ח שמה בעל המחבורת כפיכר לחסרם מלאגי הדנה מנס מלאים בעל הספרים: והשבתו נקראת דבוסים יסנוים נכסס האחרון לנד חנל בספרים כ"י מדוייקים כפי פסטיין וכן במסורת ב' מלתיגל וחנינו וכיכונמי ידוע על פירוש כריס עמוס כמ"ס ס: לתת אותה להם בספרים מדוייקים מלא ו"ו וכן משמע מחבורת בלן: בהעביר כמ"ס סכ"י נביא: והעלה כל מד קנין וכן משמע מחבורת יחזקאל סימן מ"ג: נפוצותם בחולם ספ"ו וכן חנרו שנסרסו ושלמטלם כסיון י"א ואינון מלאה כפיכרם על פי המחבורת ונקראת ספרים דין דכסא חסר ו"ו כתיבת: כן אשפט ארבעם נקראת ספרים יסנוים כחוב ארבעם ומעשים הם אלה דנים שמבוג ארבעם וכן מפורסם בכונן: לא יבוא מטה שמסר כפרס כספלתך משמע מזה מלא ו"ו י"א וכן הוא במדוייקים וזכו חסד מן י"ד כתיבין ויבוא לטון דנים וקריין יבוא כלטון יסיר וסיון כמסר כפרס סכיון וציון טוד מ"ס יחזקאל סימן כ"ג:

להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרתיכם בפה תתפשו: ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יוכו בעת עיני קץ: המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה ורגבה השפיל: ענה ענה ענה: אשימנה גסזאת לא היה ערבא אשר לוו המשפט ונתתיו:

ואתה בך אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת הרב הרב פתיחה לטבח מריטה להכיל למען ברק: פחיות לך שווא בקסם לך כזב לתת אותך אל ציאיארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עיני קץ: השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך: ושפכתי עליך ועמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית: לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתיך הארץ לא הזכיר כי אני יהוה דברתי: * ויהי דברי יהוה אלי לאמר:

כב ואתה בן אדם התשפט התשפט את העיר והורעתה את כל תועבותיה: ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה:

כב הפסרת אחרי סות

בדמך אשר שפכת אשמת ובלוליד אשר עשית טמאת ותקריבי יסוד ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות: הקרבות והרחקות מסך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה: הנה נשיאי ישראל איש לורעו היוו בך למען שפך דם: אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: קרשי בנות ואת שבתתי חללת: אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואלה הדברים

אכלו בך זמה עשו בתוכך: ערות אב גלה בך טמאת הגדה ענו בך: ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחיו בתאביו ענה בך: שחד לקחו בך למען שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעוך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: והנה הכיתי כפי ארבעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך: היעמד לך אסתחוקנה ידך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: והפיצותי אותך בגוים ווריתיך בארצות והתמתי טמאתך מסך: ונחלתך בך לעיני גוים וירעת כי אני יהוה: * ויהי דברי יהוה אלי לאמר:

ע"כ לספרדים כן פה לסיג ע"כ לקצת מקום

בך אדם הוילי בית ישראל לכונ כלם נחשת וברילי וברזל ועופרת בתוך כור סיגים כסף היו: אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסיגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם: * קבצת ע"כ לקצת מקום ונחשת וברזל ועופרת ובריל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך בן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם: וננסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתחתם בתוכה: ברתוך כסף ברתוך כור כן תתנו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמרי עליכם:

ויהי דברי יהוה אלי לאמר: בך אדם אמר ליה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום ועם

השפלה המלה מלפני: עוה עוה עוה חד מן ב' פסוקים למית כהן א' מלון מולאמין וסומכסון בירמיה כ"ב כ"ג: לו הששש כספר חמור כ"ו כהן ככרי לא השפט כספרים אחרים ולפי' מין כהן ממש: השב אל תערה הסי' כסח כמ"ס בישיבה סימן מ"ב: והורעתה מפי' ה"ל: הוועכותיה עיין מ"ט בסיון י': לשמאה ה"ל רפה: וחבוא עד שנותיך ונתן מרגס וסמא עינין בישתיך וסו מן סמילופי' סנין סתרכמי למדינחמי: למענחמי כתיב וק' עד ולמדנחמי עת כתיב עד ק': קדשי כלם חטף ופקמן רחנ וכספרים כ"ו מין מלחין כן ז"ל וכן ויחללו קדשי סכפרסה ועיין מה שבחמתי כפרסת מ"ס ס' ט: הגדה ענו בך זה כהנו ענו ושכפסוק הכהן ענה: (ואתי שבחת מ"ה שבחה אחתו למלכים שכתבו מלל וכלם לא כמנה כמסרה רמה כמנין המלחים ע"כ): לעיני גוים כן כתיב כלם ה"ל לא הנוים: בן אדם היו כספרים כ"ו בוקף גדול לא נשי גריסין: לשו' לסיג ק': סיגים כסף היו נתקצת ספרים מלל דמלל ופסחמי מני מומם מכת המסרה שבחמתי ברוש ישיש: לא גשמה ככל כדגס

כב

חזוני כשרים

אל-תזנותיה ותרא אנשי מחקה על-התקיר צלמי כשרים חקקים בששר:

אזור במתניהם סרוחי טבילים בראשיהם מראה שלישים כלם רמות בני-בבל כשרים ארץ מולדתם: ותענבם עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם בשדימה: ותענבה:

ויבאו אליה בני-בבל למשכב רדים וישמאו אותה בתזנותם ותטמא-בם ותקע נפשה מהם: ותגל תזנותיה ותגל את-ערוותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: ותרבה את-תזנותיה לזכר את-ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: ותענבה על פלגשיהם אשר בשר-חמורים בשרם וזרמת סוסים וזרמתם: ותפקדי את זמת נעוריה בעשורת במצרים דרך למען שרי נעוריה:

לכן אהליבה כה-אמר אדני יהוה הנני מעיר את-מאהבך עליך את אשר-נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב: בני בבל וכל-כשרים פקוד ושוע וקוע כל-בני אשור אותם בחזרי חמר פחות וסגנים כלם שלישים וקרואים רכבי סוסים כלם: ובאו עליך הוצן רכב וגלגל ובקרקל עמים צרה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטו במשפטיהם: ונתתי קנאתי בך ועשו אותך כחמה אפך ואונך יסירו ואחריתך בחרב תפול הטה בניה ובנותיה וקחו ואחריתך תאכל באש: והפשיטו את-בגדיך ולקחו כלי תפארתך: והשבתו ואתך מסך ואת-זנותך מארץ מצרים ולא-תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכירי-עוד:

כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר-נקעה נפשך מהם: ועשו אותך בשנאה ולקחו כל-יגיעך ועובוד ערם ועריה ונגלה ערות זנותך וזנותך ותזני-יך: עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר-נטמאת בגלוליהם: בררך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל: שפרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון: ושתירת אותה ומצירת ואת-חרשיה תגרמי ושנדך תנתקי כי אני רפתי נאם אדני יהוה:

לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוף וגם-את שאי זמתך ואת-תזנותך: ויאמר יהוה אלי בן-אדם התשפוט את-אהלה ואת-אהליבה והגד להן את תועבותיהן: כי נאפו ודם בידיהן ואת-גלוליהן נאפו וגם את-בניהן אשר ילדו-לי העבירו להם לאכלה: עוד זאת עשו לי טמאו את-מקדשי ביום הריא ואת-שבתותי חללו: ובשחטם את-בניהם לגלוליהם ובאו אל-מקדשי ביום ההוא לחללו והנהיכה עשו בתוך ביתי: ואף כי תשלחנה לאנשים באים מפרחק אשר מלאך שליח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך וערית ערי: וישבת על-מטה כבודה ושלחן ערוך לפני וקטרת:

כשרים כשרים ק': חקקים יש ספרים חקוקים: חזוני יש ספרים חזונו כסוד כחולס: מראה שלישים במקום ספרים שלישים חסר ו' קדמה כחכרו שנסמך: ותענבם ומענבם: בעשות ככמה ספרים כמובני יד מדוויקוסים כס'ין כשוא לכדו וכן בדפוסים וס'ן ואתרים נחטף סמך: שלישים וקרואים כרום הספרים חסר ו' קדמה: (הוצן אמר המניע במקראות ויביאה חסדים מקרוב כלא כמובן בגליון ס' חצן בחי' ומטוב גמור הוא ספרים כל המספרים מפרסו כה' ואף למחן המפרשי ליה לשון זרוב כמנו סהוא כמו חצן בחי' ומיין ר' ק' ס'אן כפרסו וכשרים שרש חצן ומס שמכ ר' ס'אן וכוד ראוה מס'ג שמכר חוט ס'א כמסר סס סטה מן ל'א קריין ס'א ולית דכוו' ונכללן הוצן פ'כ'): וסגן וקובע בקו' והלרם ובפמח וזלמי הסמיכות וכמו נככלול דף ר'כ סר' יהודה כמנו קמוז ומיין מ' ש בשמול' א' י'ן: עשה אלה לך מלך עשה כה' ומיין מה שמכנ בעל המסור בורמה כ'כ סיס ספרים נמסר זה בו'או במקום חס עשו חעשו דהמס וכבר גירמי זה הענין סס כפייטמה דסחיל' ומיין סוד מ'ס בירמיה ד': העבירו להם כדפוס יסן וגם ככמה ספרים כמובני יד מדוויקוסים כמובן להם נמ'ס לל להן כ'ס'ן וכוני סרינים מושב אל העלולים כמו שפירסו ר'ק' והרי מה וכן הוא כמכלל יופי ובמאיר כביב שרש חכל טוד יס לכהוי ראוה המסורת ססבינה כמ'ן פייטן י'ד לכן ושמך מהם הוא והגד להן שס' הקורס ומיין זה נמוכס: ובשחשש נס'ס ה'או נמאריין: כבודה כו'או שס דהמס ומיין סוסס'ים י'ת: וקטרת:

בָּאֲרָם בְּיַד עַמֵּי יִשְׂרָאֵל וְעָשׂוּ בְּאֲחֵם כְּאִפִּי וּבְחַמְתִּי וַיִּדְעוּ אֶת־נַקְמָתִי נֶאֱמַר אֲדַנִּי יְהוָה
 כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה יֵעָן עֲשׂוּת פְּלִשְׁתִּים בְּנִקְמָה וַיִּנְקְמוּ נֶקֶם בְּשֹׂאט בְּנֶפֶשׁ
 לַמִּשְׁחִית אִיבַת עוֹלָם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי נֹשֵׂט יָד עַל־פְּלִשְׁתִּים וּדְבַרְתִּי אֶת־
 בְּרִיתִים וְהִאֲבִרְתִּי אֶת־שְׂאֵרֵי חוֹף הַיָּם: וְעָשִׂיתִי בָם נִקְמוֹת גְּדוּלוֹת בְּתוֹכָהֶן חֲמָה וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי אֶת־נַקְמָתִי בָם: * וַיְהִי בְעֶשְׂתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּאַחַד
 לַחֲדָשׁ הַיָּהּ דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּן־אֲרָם יֵעָן אֲשֶׁר־אָמְרָה צָר עַל־יְרוּשָׁלַם הָאֵח נִשְׁבְּרָה
 וְדָלוֹת הַעַמִּים נִסְבָּה אֵלַי אִמְלֵאָה הַחֲרָבָה: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי
 עֹלֶיךָ צָר וְהִעֲלִיתִי עֲלֶיךָ גּוֹיִם רַבִּים בְּהִעְלוֹת הַיָּם לְגַלְיוֹ: וְשַׁחַתְתִּי חֲמוֹת צָר וְהִרְסוּ מִגְּדָלֶיהָ
 וְסֻחַתִּי עִפְרָה מִפְּנֵה וּנְתַתִּי אוֹתָהּ לְצַחִיח סֹלַע: מִשְׁטַח חֲרָמִים תְּהִיָּה בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי אֲנִי
 דְּבַרְתִּי נֶאֱמַר אֲדַנִּי יְהוָה וְהִיתָה לְבֹן לְגוֹיִם: וּבְנוֹתֶיהָ אֲשֶׁר בְּשָׂרָה בְּחָרֵב תִּהְרַגְנָה וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֲנִי יְהוָה:

כו

כִּי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֶל־צָר נְכוֹב־רָאצֵר מִלַּד־בָּבֶל מִצְפּוֹן מֶלֶךְ מַלְכִים בְּסוּס
 וּבִרְכֵב וּבַפְּרָשִׁים וְקָהַל וְעִסְדָּב: בְּנוֹתֶיךָ בְּשָׂרָה בְּחָרֵב יִהְרַג וְנִרְזַן עֲלֶיךָ זֶקֶן וְשֹׁפֵךְ עֲלֶיךָ
 סִלְלָה וְהָקִים עֲלֶיךָ צֶהַר: וְיִמְחִי קִבְלוֹ יֵתֵן בְּחַמְתֶּיךָ וּמִגְּדָלְתֶיךָ יִתֵּן בְּחַרְבוֹתָיו: מִשְׁפַּעַת
 סוּסָיו יִסְפֹךְ אֲבָקָם מִקּוֹל פָּרֶשׁ וְגִלְגַל וְרֹכֵב תִּרְעַשְׁנָה חוֹמוֹתֶיךָ בְּבוֹאוֹ בְּשַׁעְרֶיךָ כְּסִבּוֹאֵי עִיר
 מִבְּקָעָה: בְּפִרְסוֹת סוּסָיו יִחַסֵּס אֶת־כָּל־חַיּוֹתֶיךָ עִמָּךְ בְּחָרֵב יִהְרַג וּמִצְבוֹת עוֹף לְאֶרֶץ תִּרְדּוּ:
 וְשִׁלְלוּ חֵילְךָ וּבְנוֹי רַבְלֶתְךָ וְהִרְסוּ חוֹמוֹתֶיךָ וּבְתֵי חֲמוֹתֶיךָ יִתְצוּ וְאֲבַנְיָךָ וְעִצֶיךָ וְעַפְרָךְ כִּרְזוּךָ
 מִיַּם יִשְׁיִמוּ: וְהִשְׁבַּתִּי הַמּוֹן שִׁירֶיךָ וְקוֹל בְּנִעְרֶיךָ לֹא יִשְׁמַע עוֹד: וְנִרְתַּתֶּיךָ לְצַחִיח סֹלַע
 מִשְׁטַח חֲרָמִים תְּהִיָּה לֹא תִבְנֶה עוֹד כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי נֶאֱמַר אֲדַנִּי יְהוָה: כֹּה
 אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה לְצוֹר הָלֹא מִקּוֹל מִפְּלִתְךָ בְּאֵיךְ חָלַל בְּהַרְג דֶּהֲג בְּתוֹכְךָ יִרְעֲשׂוּ הָאִיִּם:
 וַיִּרְדּוּ מַעַל כְּסֹאוֹתָם כָּל נְשִׂאֵי הַיָּם וְהִסִּירוּ אֶת־מַעֲוִלֵיהֶם וְאֶת־בְּגָדֵי רַקְמָתָם יִפְשְׁטוּ חֲדָדוֹת ו
 יִלְבְּשׂוּ עַל־הָאָרֶץ יִשְׁבוּ וְחֲרָדוּ לְרַגְעִים וְשָׁמְמוּ עֲלֶיךָ: וְנִשְׂאֵו עֲלֶיךָ קִנְיָה וְאָמְרוּ לָךְ אֵיךְ
 אֲבִרְתָּ נֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים הָעִיר הַחֲלָלָה אֲשֶׁר הִיתָה חוֹקָה בֵּינֵם הִיא וְיֹשְׁבֵיהָ אֲשֶׁר־נִתְּנוּ חֲתִירָם
 לְכָל־יֹשְׁבֵיהָ: עֵתָה יִחְרְדוּ הָאֵין יוֹם מִפְּלִתְךָ וּנְכַהְלוּ הָאִיִּם אֲשֶׁר־בֵּינֵם מִצִּאתְךָ:
 כִּי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה בְּתַתִּי אֶתְךָ עִיר נַחֲרָבַת כְּעָרִים אֲשֶׁר לֹא־נִשְׁבּוּ בְּהִעְלוֹת
 עֲלֶיךָ אֶת־תְּהוֹמֹם וּבְסוּף הַיָּם רַבִּים: וְהוֹרְדְתִיָּה אֶת־יִזְרְדֵי בּוֹר אֶל־עַם עוֹלָם וְהוֹשַׁבְתֶּיךָ
 בְּאָרֶץ תַּחְתִּיּוֹת בְּחָרְבוֹת מַעוֹלָם אֶת־יִזְרְדֵי בּוֹר לְמַעַן לֹא תִשְׁבִּי וְנִרְתַּתִּי צְבִי בְּאָרֶץ חַיִּים:
 בְּקָדוֹת אֶתְנֶה וְאֵינְךָ וּתְבַקְשִׁי וְלֹא־תִמְצְאִי עוֹד לְעוֹלָם נֶאֱמַר אֲדַנִּי יְהוָה: *

כו

דבר

גד' למ ר'ק': וזהו בעשתי ה'י הספר ונמסר ירמיהו ס' ל'ט עשתי'ג' וס' ויהי נארבעים שנה דר'ים ס' דר'ים * נפסתי פסרה שנה ל'לקי'ו נחש
 הרביעי נעשתי פסרה שנה דבור ד'יחזקאל ס'ל'ג' ונמסרה כ"י כ'מוב נעשתי ד'ל'ג'יה ד'יחזקאל: ונתתני אותה מלא וז' נספריים כ'מוב
 יד מ'ד'ויק'ים וכן כ'מוב ע'פ'ס ס'מ'ב'מ' ל'מ'ל' נ'מ'י'ן כ'ג': ונמתי קבלו ס'ק'ף נ'ק'מ'ן ר'ח'ג ל'כ'נ'י'ן מ'א'ר'י'ך כ'ס' ו'כ'נ'י'ת נ'ק'מ'ן ח'ס'י'ף מ'כ'נ'י' ד'נ'ש'ו'ת ה'ל'מ'ל'
 כ'מ'ו ק'פ'נ'י ע'נ'ה (מ'ל'כ'י'ס א' י'ב) מ'כ'ל'ל' ר'ף ד'י' ו'ח'י'ן ל'נ'ק'ד'ה כ'ס'ו'ת ק'מ'ן כ'י מ'י'ן ד'ג'ש א'ח'ר ש'ו'ת כ'ע': י'ת'ן ב'ח'מ'ו'ת'י'ך מ'ח'ל'כ'ת' ח'ס'ר ד'ח'ס'ר ו'מ'ל'ח ד'מ'ל'ח:
 ע'מ'ך ה'ס'י'ן ב'פ'מ'ח: ה'ל'א י'ס' ש'ו'ת מ'ל'ח ז'א'ו' ו'ז'א'ו' ו'ל'א ל'ק'ד'ק'ו ט'ז'ו'ת ה' מ'ן ח'ס'ר'י'ם כ'ס'י'פ'ר'ח ו'ס'י' נ'א'ס'ר כ'ס'י' י'כ' ב'מ'ג': ג'א'נ'ק ס'מ' ל'מ'נ'ק ה'ס'י'ן ל'ף
 ש'ו'ת ל'ג'ד'ו ו'נ'ס'א'ר ס'פ'ר'י'ם כ'ח'ט'ף ט'ג'ו'ל: כ'ה'ר'ג י'ס' ס'ה'נ'י'ת כ'צ'י'ר'י' ו'כ'כ' ר'ד'ק' כ'ס'י'ר'ו'ס ו'נ'ס'ר'ט'י'ם ו'כ'ן ש'ו'ת כ'מ'ו ב'ע'ט'ף מ'ו'ל'ל ו'י'ז'נ'ק ו'מ'ס'ס'ס כ'ה'ר'ג
 כ'ה'ע'ט'ף ו'נ'כ'מ'ו'ל ה'ס'י'ן ס'כ'י'ן ס'ו'ט'ל מ'נו'ע'מ'ה ע'ל כ'י'ת ס'מ'ו'ס ו'פ'י'ן נ'י'ח'ו'ק א'ל כ'ס'ר'ט'י'ם ט'ר'ס ה'ר'ג: וַיִּרְדּוּ נְסִים ה'ר'ל'א כ'נ'ס'י'א: כ'ו'ש'ב'ת ס'י'ב'ו'ס
 י'ס כ'ו'ק'ל'י'ן ר'פ'י ו'פ'ו'ת'ר'י'ן מ'א'ס'ב'ת פ'י'מ'י'ם ק'ד'ו'מ'ו'ס ו'י'ס כ'ו'ק'ל'י'ם ד'ג'ש ו'פ'ו'ת'ר'י'ן מ'א'ס'ב'ת כ'ח'ו'ק'ה ע'ל י'ד'י ו'פ'י'ם ה'ס'נ'ו'ס'י'ם ל'א ו'כ'ן מ'י' ס'כ'ל' ר'ס'י' ז'ל ו'כ'י'א'ו'ר
 ד'כ'ר'י'ו כ'י' י'פ'י'ם ש'ו'ת ל'ש'ו'ן י'ו'ס ה'י'ד' נ'ק'מ'ן ו'ר'פ'י' א'ח'ר'י'ו כ'מ'ס'ס'ט כ'מ'ו ו'י'ב'י' מ'י'ו'מ'י'ם ו'י'ל'ח'מ'ו' ד'י'ס'מ'ח א'נ'ל ו'פ'י'ם ש'ו'ת ל'ש'ו'ן י'ס' ה'י'ד' כ'פ'מ'ח ו'ד'ג'ש
 א'ח'ר'י'ו כ'מ'כ'ב' א'ח'ר מ'נו'ע'ה ק'ש'נ'ה כ'מ'ו ו'מ'ל'ח א'ת כ'מ'י'ם ב'י'ו'ס'י'ם ו'כ'ן ה'ו'ת כ'ס'פ'ר'י'ם ס'ל'בו כ'פ'מ'ח ו'ד'ג'ש: וַיִּחְרְדוּ כ'ס'ו'ת ה'ס'י'ת ר'ד'ק': כ'ה'ר'בו'ת כ'ס'פ'ר'י'ם
 כ'י' מ'ד'ו'י'ק'י'ם ו'ד'פ'ו'ס'י'ם י'ס'נ'י'ם כ'כ'ף: ו'ח'ב'ק'ש'ו כ'ו'ל'ח'ו כ'ב'א'ר'י'ן ו'ה'י'ו' כ'ח'ט'ף מ'ת'ח ר'ד'ק' כ'ס'י'ר'ו'ס ו'כ'מ'ל'ל' ר'ף ס'ג' ו'נ'ע'ק'ת' ס'פ'ר'י'ם מ'א'מ'י' כ'מ'י'ו' נ'ש'ו'ת
 ל'ג'ד'ו ו'ט'י'ן מ'ש' נ'ס'פ'ט'י'ם ס':

שא

יחזקאל כו

דבריהוה אלי לאמר : ואתה בן־אדם שא על־צד קינה : ואמרת לצור הישבתי על־השנת
מבואת ים רכלת העמים אל־איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני בלילת
יפי : בלב ימים גבוליה בנהו כללו יפיה : פרושים משניר בנו לך את כל־לחתי ארו
מלבנון לקחו לעשות תרו עליך : אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו־שן בת־אשרים
מאי בתים : שש־ברקמה מטצרים היה מפרשך להיות לך לגס תכלת וארגמן מאי
אלישה היה מכסף : ישבי צידון וארור היו שטים לך חכמיה צור היו כך המה חבליה :
וקני גבל וחכמיה היו כך מחויקי ברקך פלאניורה הים ומלחיהם היו כך
לערב מערבך : פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלוי־כך המה נתנו
הרף : בני ארור וחילך על־חמוותיך סלבי ונפרים במגדלותיך היו שלמיהם תלו על־
חמוותיך סלבי המה כללו יפיה : תרשיש סחרתך מרב כל־היון בכסף פרול בריל ועופרת
נתנו עובונך : יון תיבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך : מבית
העזרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עובונך : בני דון רכליך איים רבים סחרת ירה
קרנות שן והובנים השיבו אשכרך : ארם סחרתך מרב מעשיך בגנף ארגמן ורקמה ובוץ והבנים
וראמות וכדכד נתנו בעובונך : יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחצי מנרת ופגג
ודגש ושמן וצרי נתנו מערבך :

דמשק סחרתך מרב מעשיך מרב כל־היון בין חלבון וצמר צחר : ודן ויון מאהל בעובונך
נתנו פרול עשות קרה וקנה במערבך היה : דת רכלתך בפני־חפש לרכבה :
ערב וכל־נשיאי קדר המה סחרי ירך בכרים ואילם ועתודים בס סחרך : רכלי
שבא ורעמה המה רכליך בראש כל־בשם ובכל־אכן יקרה וזהב נתנו עובונך : חרן וכנה
וערו רכלי שבא אשור כלמר רכלתך : המה רכליך במכללים בגלוי תכלת ורקמה ובגנוז
ברמים בחבלים חכשים וארוים במרכלתך : אנויות תרשיש שרותיך מערבך ומכא
ותכברי מאד בלב ימים : במים רבים הביאוך השטים אותך רוח הקדים שברך בלב ימים :
הונך ועובונך מערבך מלתך וחבלך מחויקיך ברקך וערבי מערבך וכל־אנשי מלחמתך אשר

בד

שא על צד חסר וא"ו שלח נחנה בסוק של מעלה בכלל המלאים ועיין מה שמבטוי במל"ה א' ה' : הושבתי ימיר ח"ל ונחמתי
כמוני יד ודברתי ימית חסר וא"ו חסר יוד וכן הוא במסורת פסח מזורש וימית סימן מ"ח נתמן החסרים : כללו הל"מ שכול כבוד
פמכהגני : כרושים משניר נשיך שחלתי כמ"ס בסוף פסח דברים : מאי בתים במקפת ספרים כמובן ח"ה ומי סוס קרי נתון וכס"א כמוב
עליו נבלי"ה א"ב ים כריס כמ"ס ק"ע" : ור"ל קמ כמ"ס ביו"ד אהח כמ"ס וק' נשני יוד"ן כיר"ל יחם וני"ד הינוני כמ"ס במו מל"ה
הטבריים : וקני גבל במקפת ספרים קדמונים כ"י נקמך וזהו דע"ה ר' יעקב בן אלעזר שמב"י גבל יעמון מיליס כ"ג פתח : אהל זקני גבל קמך
ור"ל כמ"ס י"ל דבסר מכלול דף ק"ט שם ספרים מדוייקים וקני גבל פתח ומסורת עליו ליה פתח גבל ועמון קמך ומסורת שניו לית קמך
וכן יאל בספר מל"ה ואלה גס במסורה ערך פ"ה נחנה גאל"כ כ"ג נחמ מן חד וחד חד פתח וחד קמך זקני גבל פתח גבל יעמון קמך : וכובע
חלו כך מלתי שרם ס וסוא כ"ף : בסגולותיך ים ספרים חסר וא"ו : נתנו עובונך כמ"ס רד"ק כשרם פזכ בעובונך נתנו וכל אשר כס הים
עניינס עינו סמורה וכו"ן דנוסע פ"ה : וכן מלאכ"י בספר ח"ל קדמוני כ"י וכשרם ספרים מדוייקים שלבני ה"ן רפנים ככול : והובנים והבנים
ק' נקמך הסוק והוא חד מן מלין ימירין וא"ו וחספין קמ"ס על פי המסורת : וראפוח י"ם חסר וא"ו כמר מ"ס : סאוול כו"ו טס כו"ן ב"ן :
נתנו דגש כ"ן לפסרת הקריאה מכני הספסל רד"ק ומסורת : דת רכלתך י"ה סן דתן סיחן סחורא כ"י סהיה כמובן כספרו סחרתך כמו סמרנס
למל"ה פל רחשים סחרך : וכן ארם סחרך : דמק סחרך דלס לא כן היה לו להירגס תגרך כמו סמרנס למטה פל בלסר רכלתך וכדפ"ו ויכ"ה
סכ רמ"ה יס ספרים מחילוף זה אהל לא מחא"י כן נחמד מספרים וחסר סמון סמרנס סלבו סבן סמרנס לקמך פל וארוים
בסרכלתך סחורחין וכן יל ברב חבכתך ברכלתך מרנס כמ"ס חובכתך וכספרתך וחסר"ס כ"ז כסן ורובל וסחר מברי מקיח : לדרכה סס
לספיק ס"ל בלא חפיק והוא חד מן י"ה זנינס חד חפיק וחד לח חפיק וכל פי המסורת : בכרים ואילם ל"ן סח חרמן ג' דמנוים כן מלא יוד
קדמא וחסר יוד מכוונא וכינוי פסח במסר רבמל וכן מחא"י במקפת ספרים מדוייקים : ובכל אכן יקרה כמ"ס כמסר פל ז"ס דמטעין כנון
דסידין וכל וכן כ"ל להניס במסורת וכן כמסר כפרס חספשים ועיין עוד לקמן וככל קהלך : במכללים ים ספרים סמ"ס כמירך ונרונן כסמ"ס כן
חשמי במכלול דף רכ"ן במקפת ספ"על : ובגנוז ברמים בספרים כ"י חסר וא"ו חסר ר"ש : וארוים כמ"ס כ"י קדמוני סר"ס כקמך מולי זמל הימס
גירסא יומן סמרנס חמי דסין וכמו ספי דכרוי רס"י ז"ל אך כשרם ספרים הר"ס כמ"ס כקודות יפי ר"ו סה"ל"ך מחרס חמ"ס כמו חמוני וכ"כ
רד"ק נמקפת ספרים חסר עליו וכן במסר מלאן רמיה סה"ל כ"ג כקודות : במים רבים הביאוך מחלבת כמ"ס חסר יוד"ל : השטים אותך
מקפת מדוייקים מלא ווא"ו וכן כמסר גדולה נחנה סס המלאים נלשין נקנה : שברך הר"ס ככרוי : הונך בספרים מדוייקים כ"י וכמו יכ"ס

ובכל

כך ובבל קראך אשר בתוךך יפלו בלב ימים ביום מפלתך :

לקול זעקת הבליד יתעשו מגרשות : וירבו מאנותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי
הים אל הארץ יעמדו : והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר
יתפלשו : והקריחו אליך קרחא וחגרי שקים ונכו אליך במרנפש מספר מר : ונשאו
אלך בניהם קינה וקוננו עליך מלצור פרמה בתוך הים : בצאת עובונך מימים השפעת
עמים רבים ברב הוינה ומערבך העשרת מלכי ארץ : עת נשברת מימים במעמקי מים
מערכך וכל קראך בתוךך נפלי : כל ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער
רעמי פנים : סתתם בעמים שדקי עליך בלהות היות ואינה עד עולם :

כה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בך אדם אמר לנגיד צר כה אמר וארני יהוה יען גבה
לבה ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבה בלב
אלהים : הנה חכם אחת מונאל כל סתום לא עמוקה : בחכמתך ובתבונתך עשית
לה חיל ותעש והבונסר באוצרותיך : ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לכה
בחילך : לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבך בלב אלהים : לכן
הנני סביא עליך ורים עריצי גוים הרקיקו חכמותם עליפי חכמתך וחללו יפעתך : לשחת
יודוך ומתה ממותי חלל בלב ימים : האמר תאמר אלהים אני לפני הרגה ואתה אדם
ולא אל ביד מחלקה : מותי ערלים תמות בירורים כי אני דברתי נאם אדני יהוה :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בך אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה
אמר אדני יהוה אתה חותם חכנית מלא חכמה וכליל יפי : בעדן גן אלהים היות כל
אבן יקרה מסכתך אדם פטרה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפה ובקרת וזהב מלאכת
תפיה ונקבך כך ביום הבראך בוננו : אתי כרוב ממשח הסוכה ונתתיה בחר קרש אהים
היית בתוך אבני אש התהלכת : תמים אתה בדרבך מיום הבראך עד נמצא עלותה
בך : ברב רכלתך מלו תוכה חמוס ותחטא ואחלקה מרר אהים ואפרה כרוב הסוכה מתוך
אבני אש : גבה לבה ביפיה שחת חכמתך עליפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים
נתתיה לראיה בך : מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקרשיך ואוצני אש מתוכה היות
אכלתך ואתנה לאפר על הארץ לעיני פלראיך : כל יודיעך בעמים שממו
עליך בלהות היות ואינה עד עולם :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בך אדם

שום

כה

ובבל קהלך אשר בתוךך כנניאיש טס פי הריא : כמוד וכל קהלך וכן נראה מהמרגום אמנס בספרים אמרים כמוד ובבל וכן הוא נמסרם טס ה'
ובבל דהטטין כהון לסנירין ובל והמרגום פרוסי קא מפרם : מגרשות נכל ספרים כ"י מדוויקוס ודפוסים ראשוניס הריס בחולם לא כזוא כמו
סכוד נמקת דפוס אחרוני וכלפוס הסרטים ומה שכמב רד"ק הגרשות בחולם על הריס אמר וכן מנין פלסון הסרטים שמת ומשקל אחר יתעס
מגרשות וממהני מנעל הלסון שכמב מגרשות בקמן ט"ו משפחה : ויודו הוא'ו כנעיל נס"ס : קרחא נמקת ספרים כ"י נס"ה ופל פי הקמתי
הוא טל"ג וכן כמב בעל הלסון ובמ"ג כמאר עליו לית כתיב ט"ו והוא חר מן מלך דנהינין ט"ו בסוף מינוחא ט"ו ודבר זה כדור טון דנחליפין
סלנו חסמט דלמשרגמי כתי קרח נס"ה : בניהם הכ"ן כחירק נמלס פריהם כהיסס מכלול דף קס"ה קס"ו ושרטים שרס נסה : לנגיד מיין בנימל
דגס כמדוויקוס ובס"ה כ"י כמוד קל"ד ולא ימכין למי סכמסרה אומרת לית כוומיה ואילן קל"ד טונגה הון נקריא : ואתה אדם ולא כספרים כ"י
מדוויקוס הנעילן זרלאו לא נל"מ : חכמ אחת מונאל חסר י"ד והיא כקפאל דגוסט כמנופת העירי ואטס"י שטינה כ"י ירוסלס רד"ק נמקת
ספרים כ"י כמוד כנליונס כדניאל ק' ועתי מ"ס לגיל סימן י"ד : חותם חכנית ככל הספרים מדוויקוס התי"ו כתיב ונמ"ג כמוד כ"י חוקים כ"י
ולא כמלח חילוף זה כחילופי כ"י ונ"ב אולי זאת הימה נירס יוכמן ספרגס חת דמי למנח דקורמל ונס כננימיס טס כירוס פרי"ה כמוד חוקים
וכ"ג מקירוסו שכמב ולכן דמה אומן למכנית החמוס סני יחממו הדברי לקיוס ט"כ אמנס נירס רס"י ורד"ק כתיב וליכח לנידל מינה : סכנתך
ככל ספרים כ"י מדוויקוס הכ"י סלחמחר הכ"י רפויי וכ"י חרונקו קמוס : ויששה ס"ה ויסקב כתיב ונמקת ספרים כ"י מיין טוס טסס נ"י חל
כס"ס טי נוכח ועיין מ"ס כ"י מוס על חל"ז : ובקרת וזהב כספרים כ"י מדוויקוס מיין כנ"י מארדך וא"ל על פי כן קריאמו בקמן רחם כמ"ס
כ"י טל על ויסקה : הבראך בוננו נמקת ספרים כמודי יד וכלפוס יסן הריס כזוא וכמאר ספרים פמה : את ברוב פסשת חד מנ"ג חת
לזכר וסימן נמסרם כהן וכרשת כסלמך : ברוב הסוכה מתחלפת הסך חסר ואל"ו : סקדשין מלל י"ד :

שִׁים פְּנִיךָ אֶל־צִדּוֹן וְהִנְבֵּא עֲלֵיהֶם : וְאָמַרְתָּ כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי עֹלֶיךָ צִדּוֹן וְנִכְבַּדְתִּי בְּתוֹכךָ וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתַי כֹּה שְׁפֹטִים וְנִקְדַּשְׁתִּי בָהֶם : וְשַׁלַּחְתִּי־בָהּ דָּבָר וְדַם בְּחִיצוֹתֶיהָ וְנִפְלַל חַלַּל בְּתוֹכָהּ בְּחָרֵב עֲלֶיהָ מִסְבִּיב וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה : וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל סֻלּוֹן מִמַּאִיר וְקוֹץ מִכָּאֵב מִכָּל סְבִיבֹתֶם הַשָּׂמַיִם אוֹתָם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנֵי יְהוָה : *

כְּהֵאמֹר אֲדֹנֵי יְהוָה בְּקִבְצֵי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ כִּם וְנִקְדַּשְׁתִּי כִּם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וַיֵּשְׁבוּ עַל־אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַמִּי לְעֵקֶב : וַיֵּשְׁבוּ עֲלֵיהֶם לְבַטָּח וּבְנֵי בָתַיִם וְנִטְעוּ כִרְמִים וַיֵּשְׁבוּ לְבַטָּח בַּעֲשׂוֹתֵי שְׁפֹטִים בְּכָל הַשָּׂמַיִם אוֹתָם מִסְבִּיבֹתָם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : *

בְּשָׁנָה הָעֲשׂוֹרִית בַּעֲשָׂרֵי בָשָׁנִים עֹשֵׂר לַחֹדֶשׁ הַיָּדֵי כְּהֵאמֹר אֱלֹהֵי לֵאמֹר : בְּיָדָאֵם שִׁים פְּנִיךָ עַל־פְּרֵעָה מִדֶּךָ מְצָרִים וְהִנְבֵּא עֲלֵיו וְעַל־מְצָרִים כָּלָה : דָּבָר וְאָמַרְתָּ כְּהֵאמֹר וְאֲדֹנֵי יְהוָה הִנְנִי עֹלֶיךָ פְּרֵעָה מִלֶּךְ־מְצָרִים הַתַּנִּים הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יָאֲרִיו אֲשֶׁר אָמַר לִי יָאֲרִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִנִּי : וְנָתַתִּי חַחִים בְּלַחְיֶיךָ וְהִדְבַקְתִּי דַגְתֵי־יָאֲרִיךָ חַחִים בְּקִשְׁשֵׁתְךָ וְהַעֲלִיתִךָ מִתּוֹךְ יָאֲרִיךָ וְאֵת כָּל־דַּגְתֵי יָאֲרִיךָ בְּקִשְׁשֵׁתְךָ תִּדְבַק : וְנִטְשֵׁתְךָ הַמְּדַבְּרָה אוֹתָךְ וְאֵת כָּל־דַּגְתֵי יָאֲרִיךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא תֹאסֵף וְלֹא תִקְבֹץ לַחֵית הָאָרֶץ וְלַעוֹף הַשָּׁמַיִם נָתַתִּיךָ לְאֹכְלָהּ : וַיִּדְעוּ כִּלְיֵשְׁבֵי מְצָרִים כִּי אֲנִי יְהוָה יָעַן הַיּוֹתָם מִשְׁעַנְתָּ

קִנְיָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל : בְּתַפְשָׁם בָּךְ בְּכַפֵּךְ תִּרוֹץ וּבְקַעַת לַחֵם כִּלְכַתְּךָ וּבְהַשְׁעָנִם עֲלֶיךָ תִשָּׁבֵר בְּכַף קְוֵה וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כַּל־מִתְנִים : לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא עֲלֶיךָ חֵרֵב וְהִכְרַתִּי מִמֶּךָ אֶדָם וּבְהִמָּה : וְהִיחָה אֶרֶץ־מְצָרִים לְשִׁמְמָה וְחִרְבָה וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה יָעַן אָמַר יָאֲרִי לִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִי : לִכֵּן הִנְנִי אֹלֶיךָ וְאֶל־יָאֲרֶךְ וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מְצָרִים לְחִרְבוֹת חֵרֵב שִׁמְמָה מִמְּגִדֵל סוּנָה וְעַד־נְבוֹל כָּשׁ : לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ רִגְלֵ אָדָם וְרִגְלֵ בְהֵמָה לֹא תַעֲבֹר־

בָּהּ וְלֹא תִשָּׁב אַרְבַּעִים שָׁנָה : וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מְצָרִים שִׁמְמָה בְּתוֹךְ אֶרְצוֹת נִשְׁפוּת וְעִירָהּ בְּתוֹךְ עָרִים מְחֻרְבוֹת תְּהִיֵן שִׁמְמָה אַרְבַּעִים שָׁנָה וְהַפְצֵתִי אֶת־מְצָרִים בְּגוֹיִם וְזִרְתִּים בְּאֶרְצוֹת : כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה מִקֶּץ אַרְבַּעִים שָׁנָה אִקְבֹץ אֶת־מְצָרִים מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה : וְשִׁבַּתִּי אֶת־שְׁבוֹת מְצָרִים וְהִשְׁבַּתִּי אוֹתָם אֶרֶץ בְּתָרוּם עַל־אֶרֶץ מְכֻרָתָם וְהָיוּ שֵׁם מַמְלַכָה שְׁפֵלָה : מִן־הַמְּמַלְכוֹת תִּהְיֶה שְׁפֵלָה וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם וְהַמַּעֲטָתִים לְכַלְתֵי רֵרוֹת בְּגוֹיִם : וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִכְסַח מוֹכִיר עֵץ בְּגִנּוֹתָם אַחֲרֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנֵי יְהוָה :

וַיְהִי בַעֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֱלֹהֵי לֵאמֹר : בְּיָד־אֹדָם נִכְבַּדְרָאצֵר מִלֶּךְ־בָּבֶל הָעֶבֶד אֶת־חִילוֹ עֲבָדָה גְדֹלָה אֶל־צֵר כָּל־רֹאשׁ סִקְרָח וְכָל־כַּתְּף מְרוּטָה וְשֹׁכֵר לֹא־הָיָה לוֹ וְלִחִילוֹ מִצֵּר עַל־הָעֵבֶדָה אֲשֶׁר־עָבַד עֲלֶיהָ : לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן לְנְבוּכַדְרָאצֵר מִלֶּךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מְצָרִים וְנִשְׂא הַמֶּנָּה וְשָׂדֶה שְׁלָלָה וּבְזוֹן בֹּזֵה וְהִיתָד־שֹׁכֵר לְחִילוֹ :

פְּעֻלָתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד כֹּה נָתַתִּי לוֹ אֶת־אֶרֶץ מְצָרִים אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נֹאֵם אֲדֹנֵי יְהוָה : בְּיוֹם הַהוּא אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְלֶךְ אֶתְּןָ פֶתַח־דָּפָה בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה : *

וַיְהִי

כְּהֵאמֹר אֱלֹהֵי לֵאמֹר : בְּיָד־אֹדָם נִכְבַּדְרָאצֵר מִלֶּךְ־בָּבֶל הָעֶבֶד אֶת־חִילוֹ עֲבָדָה גְדֹלָה אֶל־צֵר כָּל־רֹאשׁ סִקְרָח וְכָל־כַּתְּף מְרוּטָה וְשֹׁכֵר לֹא־הָיָה לוֹ וְלִחִילוֹ מִצֵּר עַל־הָעֵבֶדָה אֲשֶׁר־עָבַד עֲלֶיהָ : לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן לְנְבוּכַדְרָאצֵר מִלֶּךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מְצָרִים וְנִשְׂא הַמֶּנָּה וְשָׂדֶה שְׁלָלָה וּבְזוֹן בֹּזֵה וְהִיתָד־שֹׁכֵר לְחִילוֹ :

אֲשֶׁר נִפְצוּ בָם וְזִמְנָן גּוֹיִם סַסְתָּרִים לְאִימְנֵדְרוֹ לְמַתָן וּבְקִבְצָת סַסְרִים הָיָה כְמוֹכָה נְרָאֻסָה שֶׁשׁ וְשׁוֹחֵ"כ הַגִּיטוֹ בָם וְכֵן רָאִינִי לְכִיּוֹת מִכַּח הַמַּסְתַּרְתָּ סַסְרִימְטִים בְּנִסְרֵי סִימֵן וְסַסְרִימְטִים לְאִיֵן נִהְיָו בָם בָּם וְזֶה ה' מֵהַס וְכֵן הוּא כְהַלְלֵי וְנִסְמֵ' : מְצָרִים כָּלָה בְּקִבְצָת סַסְרִימְטִים וְנִסְמֵ' כִּי־נִקְוֵד כָּלָה הַלְמָד כְּמוֹס מְכַל לְרַעַת רַלְק הוּא כְּמַתָן וְכֵן כְּמַלָּ כְּרוֹב סַסְרִימְטִים : חַחִים יִמְרֵי וְדָבָר וְנִקְרָא כִּי־רַ' ה' חַחִים וְכִי־ל כִּי־לֹסִיִם לְמַעֲרָבָא : כִּכְךָ כִּי־ק' : גְדֹלָה אֶל צֵר סַסְרִימְטִים כְּמַלָּ וְחַסֵּר : וְכֵן בֹּזֵה לֵית מַסִּיק הַל' :

ויהי דברייהוה אלי לאמר: בן־אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילול
 יה ליום: בִּרְקֹב יוֹם וקֹרֹב יוֹם ליהוה יוֹם עֲנַן עַת גּוֹיִם יהוה: וכֹּהָה חֶרֶב בְּמִצְרַיִם
 ויהיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונדדו יסודותיה: כוש ופיט
 ולוד וכל הערב ולכו ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: כה אמר יהוה ונפל
 סמני מצרים וירד גאון עזה ממגדל סנה בחרב ופלו בה נאם אדני יהוה: ונשמו בתוך
 ארצות נשמות וערו בתוך ערים נחרבות תהינה: וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים
 ונשברו כל עזריה: ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני פנים להחריד את־כוש בטח ויהיה
 חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה: כה אמר אדני יהוה והשבתי את־
 המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך־בבל: הוא ועמו אתו עריצי גוים מוכאים לשחת הארץ
 והריקו חרבותם על־מצרים ומלאו את־הארץ חלל: ונתתי יארים חרבה ומכרתי את־
 הארץ ביד־רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד־רעים אני יהוה דברתי: כה־אמר
 אדני יהוה והאברתי גלגלים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ־מצרים לא יהיה עוד ונתתי
 יראה בארץ מצרים: והשמתי את־פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא:
 ושבתי חמתי על־סין טעו מצרים והכרתי את־המון נא: ונתתי אש במצרים חול תחיל
 סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: בחיורו און ופירבסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה:
 ובתחפנחס חשך היום בשכר־שם את־מטות מצרים ונשבת־בה גאון עזה היא ענן יכפנה
 ובנותיה בשבי תלכנה: ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי־אני יהוה: ויהי
 באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דברייהוה אלי לאמר: בן־אדם את־זרוע
 פרעה מלך־מצרים שברתי והגדל לא־חבשה לתרו רפאת לשום חתול לחבשה לחוקה
 לתפש בחרב: לכן כה־אמר אדני יהוה הנני אל־פרעה מלך־מצרים ושברתי
 את־זרועתיו את־החוקה ואת־הנשברת והפלתי את־החרב מינז: והפצותי את־מצרים
 בגוים ווריתם בארצות: וחוקתי את־זרעות מלך בבל ונתתי את־חרבי בידו ושברתי את־
 זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: והחוקתי את־זרעות מלך בבל וזרעות פרעה
 תפלנה וידעו כי־אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך־בבל ונטה אותה לארץ מצרים: והפצותי
 את־מצרים בגוים ווריתי אותם בארצות וידעו כי־אני יהוה: *
 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דברייהוה אלי לאמר: בן־אדם אמר
 אל־פרעה מלך־מצרים ואל־המוני אל־מי דמית בנגדך: הנה אשור ארזו בלבנון יפה
 ענף

תחולק
 למ"ד כח
 מחב מסורת
 דספח נאמכ
 דוק ומסכת
 למ"ד כקמץ
 מחב מסורת
 דלפי

לא

ובאה חרב מלרע סלא כמכנז: וכל הערב נדפסו יסן מוויניאלה ובנבואים עם פי' הריא' כבוד כל הטרב כלל ווא' וטבות הוא: את פתרוס
 בספרים מדויקים כ"י ודפוסים יסניס מלא ווא': תחיל מחולק: ופי' בסת לית ומרמי חלין ורד'ק כגב מרמין מלין כמינין וקריון מלכ חרת
 ולד כריו קסה סלא נמסה כמסורת ד'ה ב ל'ד עם מלין דבמיכין מרין וקריון חד ובמסה ספרים חדא מלכ כמיב: חשך היום י'ח אייתי חשך ביבם
 משמש שהוא גורס חשך כשי'ן ימחט ובכל ספרים חלכו כשי'ן שמחלית וכן פי' רד'ק לטון חניטה כמו ולא חשך ממני מאומה ובמקרא גדולה כאן
 ובמ'ג כבוד חשך ו בקריאה וסימן נמסר כמסומל א סוף סימן כ"ה ובמסומל כבוד וסימן נמסר כמסר רבמל וסמימן אייכו בשום מקום ואני מלאכי
 כמסרות כ"י וזה אייכו גדול נבית הזה פי' וישנ: וישמש דוד כי מת בכל (סמול א כה) וישמש יואכ כסופר (סמול ב י'ח) וישמר נחוי כפר ליטש
 (מלכיס ב) מכה טוים בעברה (ישעיה יד) ובמחפנחס חשך היום י'מלס כמיב לאכו (מליס ע"ח) וכולם כשי'ן סמל לית משנין מנישה דאילו מסיבין
 חשך ומחשך איכא אחריני בקריאה וקסא מישל על המזיר כמיב סהניס זה דיחוקאל כשיב הכנייניס אולי טסה כן מפני המרנוס: היא ענן וכסנה
 בכל ספרים כ"י כבוד וק' היא כ"ד וחזיק לא כמו סממל כמה ספרים מהדפוס סמנוב הוא נו'או וק' נחירק סנה איני מלונן דכמינין היא וקריון
 הוא סמיניס מסור נמ' מליס ע"ג: פידו: והפצותי את מצרים ד' כסיפרל חד כסימן כ"ב וחד כסימן כ"ט ונ' כסימן זה וסככריס חלוקיס
 ומחלפוס בכל הדברים אשר יכלו נזחל המלכ ולפי מה סממתי כס' קדמתי מלכ דמלכ וכן כמסר סליו נה'ג ל'מלח מנייאל חסר חסר וכן כמסר
 סליו נמ'ג לית חסר מלימלח ורכימלח חסר יו'ד ומלח ווא': חפלנה וידעו כס' ס'ואו נגיטי: ונשה אותה אל ארץ מצרים כנבואים עם
 פיניס הריא' על ארץ והוא טעות וחף רד'ק כגב אל חוף מרריס כמו על: והפצותי מיין י'ס לטיל כמסך:

כי נתתי את חתיתי בארץ חיים והשבב בתוך ערלים את חללי חתיתי

אדני יהוה

הרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה *

יהי דברי יהוה אלי לאמר : בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה לג
הרב ולקחו עס הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה : וראה את הרב באה
על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם : ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר
ותבוא הרב ותקחהו דמו בראשו יהיה : את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה
והיא נזהר נפשו מלט : והצפה כי יראה את הרב באה ולא תקע בשופר והעם לא
נזהר ותבוא הרב ותקח מהם גבש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש :

ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני : באמרי
לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך
אבקש : ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב מננה ולא שב מדרכו היא בעונו ימות
ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל בן אמתם לאמר

ואתה נפש הצלת :
כי פשענו וחטאתנו עלינו וכן אנחנו נמקים ואיך נחיה : אמר אליהם חיי אני ונאם ו
אדני יהוה אסאחפץ במות הרשע כי אסבשוב רשע מדרכו וחייה שובי שובי מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו בית ישראל : ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת

הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יובשל בה ביום שובי מרשעו וצדיק לא
יובל לחיות בה ביום חטאתו : באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו ועשה עול
כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות : ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו צדקותיו
ועשה משפט וצדקה : חבל ישיב רשע גולה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול
חיו יהיה לא ימות : בלי חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה : חטאתיו

ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן : בשויב צדיק מצדקתו ועשה
עול ומת בהם : ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם היא יחיה : ואמרתם
לא יתכן דרך אדני איש בדרכיו אשפיט אתכם בית ישראל : יהי בשתי עשרה
שנה בעשירי בחמשה לחדש לגלותנו באדלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר : ויד
יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפדתי פי ולא
נאלמתי עוד : יהי דברי יהוה אלי לאמר : בן אדם ישובי החרבות האלה

על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה
הארץ למורשה : לכן אמר אלהם כה אמרו אדני יהוה על הדם ואכלו ועינכם
תשא אל גגוליתכם ורם תשפכו והארץ תירשו : עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש
את

27 החיות חמיו ק : והשבב כמז רד"ק כסרטיס נמקת סרטיס נזמן חטוף והשבב ונקמת הספרים נשורק ר"ל כשלא נקודות ונכסרטיס כמז הכ"ל
נקודת ספרים וכן הוא בספרים שלנו : איש אחד מקציהם רפוייה הקו"ף ד"ק נפי' וסרטיס ופ"ס נהגתה הלוי : באמרו חיו קו למעלה : ואתה
בן אדם הסני רפי כמו הראשון : ביום פשעו כן כמזב ככל הספרים וכן במסורת פשעו ב' וחזרו להגיד ליעקב כשעז (מכ"ב ג') חבל נשלתה פ"ק
דקידוסיין ננמרה ונמוספח גרטיין ביום רשעו וכן כמזב בילקוט קבלת על סטוק וחוטא אחד יאבד טובה הרבה ובהרמ"ב פ' ט"ז ס' ה' הלכות
מסוכה וברי"ק ובר"מ ס"ק ד"מס' הסנה וטובת חמיו הוא זה ובעל יפה מראה נפ"ק דספא סימן כ"ד מיימי לה לבך מוספח והמס' קאי שפיר
פסגו : כל צדקתו צדקתו ק : לא תזכרנה כספרים מדוייקים כ"י נ"ן ה"א כסוף מינה וכן כדספרים ראשונים : כל חטאתו חטאתו ק :
וצדקה עשה חיו יהיה נמקת ספרים כמז חיה נה"ל חמס כפי המסורת כסטימן ב' הוא בוא' סוכו א' מן ד' דכמיין וכן כן כספוס הקודם
לזכ : לגלותנו כס' סודפוסים ישנים חיו י"ד חמר סמ"ו וכן במסורת כ"י יחזקאל ריש ס"י מ' לגלותנו ב' נקראו חמר נה' חלי הפליט יעשרים
וחמס : עד בוא אלי חבל וס"ו ול"ף וכן ככל המסורת כמנין המלחם נמנו כמנין חמיו : נאלמתי כמ"ס ה"ל"ף כשוא לכדו :
עשיתן תועבה כמז ע"פ המסורת :

את־אשת רעהו טמאתם והארץ תירשוי : כה־תאמר אליהם כה־אמר אדני
יהיה ח־אני אס־לא אשר בחרבות בתרב יפלו ואשר על־פני השדה לחיה נרתיו לאכלו
ואשר במצודות ובמערות בדבר ימותו : ונתתי את־הארץ שממה ומשמה ונשברת נאון
עוה ושממו הרי ישראל מאין עובר : ורעי פראני יהיה בתתי את־הארץ שממה ומשמה
על כלהעצבתם אשר עשו : ואתה בדאדם בני עמד הנדברים כה אצל
הקירות ובפתחי הבתים ודבר־חד את־אחד איש את־אחיו לאמר באונא ושמעו מנה הדבר
היוצא מאת יהוה : ויבואו אליה כמבואעם וישבו לפני עמי ושמעו את־דבר־יך ואותם
לא יעשו כיענבים בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם הרך : והנה להם כשיר ענבים
יפה קול ומטב נגן ושמעו את־דבר־יך ועשים אינם אותם : ובבאה הנה באה וירעי בני
נביא היה בתוכם : ויהי דברי־הוה אלי לאמר : בן־אדם הנבא על־
רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה־אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר הוי
רעים אותם הלא הצאן ירעי הרעים : את־החלב תאכלו ואת־הצמר תלכשו הבריאה
תובחי הצאן לא תרעי : את־הנחלות לא חזקתם ואת־החולה לא־רפאתם ולנשברת לא
חבשתם ואת־הנרחת לא השבתם ואת־האברת לא בקשתם ובחוקה ריתם אתם ובפרך :
ותפציצה מבלי רעה ותהינה לאכלה לכל־חית השרה ותפציצה : ישגו צאני בכל־ההרים
ועל כל־גבעה רמה ועל כל־פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש :
לכן רעים שמעו את־דבר יהוה : ח־אני נאם אדני יהוה אס־לא ען היות־צאני לבו
ותהינה צאני לאכלה לכל חית השרה מאין רעה ולא־דרשו רעי את־צאני וירעי הרעים
אותם ואת־צאני לא רעי : לכן הרעים שמעו דברי־הוה :
כה־אמר אדני יהוה הנני אלה־רעים ודרשתי את־צאני מיום והשבתים מרעות צאן ולא־
ירעי עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא־תהיון להם לאכלה : כי כה
אמר אדני יהוה הנני־אני ודרשתי את־צאני ובקרתים : כבקרת רעה עדרו ביום־היותו
בתוך־צאנו נפרשות בן אבקר את־צאני והצלתי אתהם מפלי־המקומת אשר נפצו שם ביום
ענן וערפל : והוצאתים מדהעמים וקבצתים מדהארצות והביאותים לארצתם ורעייתים
אלהרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ : במרעה־טוב ארעה אתם ובהרי מרום
ישראל יהיה נוחם שם תרפצנה בנה טוב ומרעה שמן תרעינה אלהרי ישראל : אני
ארעה צאני ואני ארפיצם נאם אדני יהוה : * את־האברת אבקש ואת־הנרחת אשיב
ולנשברת אחבש ואת־החולה אחזק ואת־השמנה ואת־החוקה אשמיד ארענה במשפט :
ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין־שה לשה לאיכים ולעתודים : המעט
מכם המרעה הטוב תרעי ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע־מים תשתו ואת הנותרים

לד
המורה
בחקותי
לאישימאני

אלא
לחולה

עכ

ברגליכם

אם לא אשר בחרבות הן רבים החילופים אשר אמנו במלה הזאת כס"ב ונס דרמסו ימן הכ"ב נתקן והח"מ נחטף קמן ובמקבץ דרמסו הני"ב
בסגול והח"מ נחטף סגול וחולס דרמסוים קדמונים וספרים כ"י מדויקים הני"ב בסגול והח"מ נחטף קמן : והנך ה"א בחורק : ואמרת איהם
במקבץ הספרים מלא י"ד וכן כבון טפ"ה כי אין זה במכין ו' חסרים בספירא וסימן כמסר בסמין י"ז נמ"ג : הוי רעי ישראל סמ"ס יס בגלגל במלג
הוי וסופר בסוף נמלג רעי וכן דרמסוים יסכיס : ושגו צאני הני"ב דגשה כמסמס וכמוהו ואם כל עדה ישראל ישגו חכרו : יען היות ה"א
נחטף סגול : הרעים ודרשתי כס"ס הו"ו נכטיא : תהיון י"ס כבון כ"א נסוף מינכ ושמות הו"ו שזהו ה' תן הכמוכים כבון חרובה והמסור
מבט עליהם ה' כמוכים כן וסימן יחזקאל כ"ט : המקומה ג' כמובן כן כס"ס כסמאל כ"י : בתוך צאנו אין סוס מנב כמלג כמון : ארעה
אתם חויבא נהאי מינומא מלוגמא חיבא מתן דכבש לה בקדמימא חסר ווא' וכבר הכי אוסיף מלה ווא' ורחיק לכו במלח טובה להאי ווא' וחיבא
מתן דכמיב לה בקדמימא מלא ווא' וכבר הכי גריר לה ורווח לה פלמא למי"ו ונ"ב במסדה גדולה : ואהנה במקבץ ספרים קדמונים הני"ב בסגול
וכן כמון עליו בגליון ס ובמקבץ ספרים נבירי ושיין לטיל סמן י"ב :

לד

יהואל לד לה ו

ברגליכם תרפשו: וצאני מדכים רגליכם תרעינה ומרפשי רגליכם תשתינה:

לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בידשה בריה ובין שה רוד: יען בצד ובכתף תהלפו ובקרניכם תננחו כל-הנחלות עד אשר הפיצתם אותנה אל-החוצה: והושעתי לצאני ולא-יתהינה עוד לבן ושפטתי בין שה לשה: והקימתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אותם והוא יהיה להן לרעה: ואני יהוה אלהיה להם לאלהים ועבדי דויד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי: וקרתי להם ברית שלום והישפתי חיה-רעה מן-הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים: ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והוריתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: ונתן עץ השדה את-פריו והארץ תתן יבולה והיו על-ארמיתם לבטח וידעו כי-אני יהוה בשברי את-מטות עלם והצלתיים מיד העברים בהם: ולא-יהיו עוד בזלגים וחת הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחרוד: והקמתי להם מטע לשם ולא-יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא-ישאו עוד כלמת הגוים: וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: ואתן צאני צאן פרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה: * ויהי דבריהוה אלי

לה

לאמר: כדאדם שים פנה עדהר שעיר והנבא עליו: ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הרשעיר ונטיתי ידו עליך ונתתיך שממה ומשמה: עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי-אני יהוה: יען היות לך איבת עולם ותגר את-בני-ישראל על-ידי חרב בעת אידם בעת עון קץ: לכן חי-אני נאם אדני יהוה כי-לדום אעשה ודם ירדפה אסילאדם שנאת ודם ירדפה: ונתתי את-הדר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: ומלאתי את-הריו חלליו גבעותיך וגיאותיך וכל-אפיקיך חללי-חרב יפלו בהם:

שממות עולם אתנה ועריך לא תישבנה וידעתם כי-אני יהוה: יען אמרף את-שני הגוים תישבנו ואת-שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היר: לכן חי-אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאשף וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך גם ונדעתי גם כאשר אשפטך: וידעת כי אני יהוה שמעתי ואת-כל-נאצותיך אשר אמרת על-הרני ישראל לאמר ושממה לנו נתנו שממו לאכלה: ותגדלו עלי בפיכם והעתרתם עלי דברכם אני שמעתי: כה אמר אדני יהוה כשמח כל-הארץ שממה אעשה-לך: כשמחתך לנחלת בית-ישראל על אשר-שממה בן אעשה-לך שממה תהיה הרשעיר וכל-אדום כלה וידעו כי-אני יהוה: * ואתה כד-אדם הנבא אל-הרני ישראל ואמרת הרני ישראל שמעו דבריהוה: כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו:

לכן

הדדמו המיו בטוב כלל הספרים לא כמס כמו שראינו בדפוס וכן: חננחו הני'מל בדגש ככל ספרים כ"י: ביערים נקמף ספרים כן כמיו קרי וכן כראם סהול דמ' רל'ק שלח כמב עליו מלומס ובספרים אחרים ביעורים כמיו ביערים ק: ונתן חין מנן נבון: לבטח וידעו נס'ם סו'לו נשתי: ואתן צאני כן כמיו ואמן כמ'ם למעלה ס' יג: צאן פרעיתי אדם אתם חד טלפס יימא מוד' ב' לא נסנין יאו' ברוס מיבות ומטעין נסין: על רר שעיר כן כמיו כלל הספרים על הר ונס'ם כ"י סהיה כמיו נחמלס על נחמך וכברב חמ'כ אל וק'קול סו'ל זה דנישטי' כ'ן כמי נחמסרם כל אל כמיוכי למלת רד וזית דין נגווי'סו: ודם ירדכך אם לא דם שנאת ודם ירדכך ב' כמיוק וסניסם כמטף קמך לנ'ם וכסול ופמר לר'כ כן כמיו רל'ק כמי' וכמכלול דף כ'א ובספרים ונסת לוי'ם חן שער ו' כ' ס' ומסכני י'ל רוב ספרים סלנו סה' כסול ופמח ככל' סמס כחילופי כ'א וז'כ סנדפוס וגם כ'א לנ'ם ו'ד'ד' כ' ו'ד'ד' ומוסס חכי לסס מחממח: לשקפ'ה נקמף ספרים כ"י כיי' לשקפ'ה ונמלויקים לשמטה סה'ין נחירק ונמלויקים ומ'ס ראסוכה כסול וסול דמ' רל'ק סמכב כמיוס וכמכלול דף רס'ו סה' כפ'לם שפחה שפחה ומסמך ס'מ סה'ל כמטס ס'כ: ונקמף ספרים מ'ס ראסוכה כמטף פמח כמכנסם אחר המלריק לו כמיור סמי מומות דומות: שמסות עולם כספרים מלויקים סה'ין כמלויקים ומ'ס כסול נכדו וכן משמט מדברי רל'ק שלח כמב עליו רק שממך ס'מ סה'ל כמטס ובספרים סה'מ'ס כמטף פמח סה' מוכממס סמכמי למעלה: חישכנה מסוכנה ק: אשפטך כהרס ספרים כ"י ורפוסים וסניס סה'א כסול לנדו כמיו וסנין מכלול סמחיו אפקור: וידעת כו'ל

לה

להיותכם

יחזקאל לו

כט

לכן הנבא ואמרתי כה אמר אדני יהוה יען בעיני שמותי ושאי אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עמם : לכן הרי ישראל שמעו דברי אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב : לכן כה אמר אדני יהוה אסלא באש קנאתי ודברתי על שארית הגוים ועל אדום בלא אשר נתנא את ארצו ולהם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מורשה לבז : לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרתי להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים גשאתם :

לכן כה אמר אדני יהוה אני גשאתי את ידי אסלא הגוים אשר לכם מסביב המה בלמתם ישאו : ואתם הרי ישראל ענפכם תחננו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא : פי הנני אליכם ופנתי אליכם ונעברתם ונורעתם : והרביתי עליכם אדם כלבית ישראל כלה ונושבו הערים והחרבות תבנינה : והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם בקדמותיכם והיטבתי מראשותיכם וירעתם בראיני יהוה : והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוהו והיית להם לנחלה ולא תוסיף עוד לשכלם : כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך היית : לכן אדם לא יתאכלי עוד וגויך לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה : ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים וגויך לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה :

אח גויך ק
וגויך ק
חשכלי ק
וגויך ק

ויהי דבריהוה אלי לאמר : בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם וטמאו אותה בדרכם ובעלילותם בטמאת הגדה היתה ררכם לפני : ואשפך חמתי עליהם עליהם אשר שפכו על הארץ ובגלגליהם טמאוה : ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות בדרכם ובעלילותם שפמתיים : ויבוא שרי הגוים אשר באו שם ויחללו את השם קדשי פאמר להם עסי יהוה אלה ומארצו יצאו : ואחמל על השם קדשי אשר חללו בית ישראל בגוים אשר באו שמה : לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אסלשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר פאתם שם : וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וירעו הגוים בראיני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם : ולקחתי

דמטרת
שבת מדה

לו

להוהכם אין כ"ד מריון : ותעלו כס"א כ"י סע"ן נקמן כמנהג וכשאר ספרים בחטף פתח סלח כמנהג וכן כמג ד"ק ועיון מ"ט כ"ד כ"ב י"ב חבל אל הלחם : ולחרבות השממות כספרים כ"י מריויקים כמוב ולחרבות כו"ל בראשית פתח וכן הוא בדפוסים קדמונים ובמחיר כתיב וכן כראה מהמנוס : השממות כרוב ספרים כ"י כס"א כבירי וסל דפוס כשול וגם ד"ק כמג כבירי סע"ן כמק"ט ספרים ונקמקמם בשול : ועל אדום בלא המסורת שליו לית כתיב ח"ל וכתב ד"ק סע"ל נחמוס ס"א כמו וס"א לם לורא ודומיקס רבים כמכלול ד"ק ק"י : בשאט י"ס כמק"ט ח"ל ורובן נקמן : ואחם כשני גרסיין : ענפכם ס"א כדגש כרוב הספרים : ומריכם כס"א כ"י סע"ל כחירק ונשאר ספרים בסגול וכן כמג ד"ק כספרים סע"א כסגול וכפידוש כמג ו"ס כחירק : ונעברתם כס"א כ"י ונעברתם סע"ן כשול לכדו והכ"י דנוסח חך כרובן סל ספרים סע"ן בחטף סגול : והישבתי כס"א כ"י ככתב כדלו מחלפת והישבתי ע"ב : וזהו דעת כ"כ כשני פסטיין כמו כראה בחילופים וע"ס בחילופי הדמות כ"א וכפיקמי כ"כ וספיכמי שינוש סוף ו"ל וספיכמי ולענין מלוי או חיסור יו"ד אחר סע"ל וס"ט חילופים רבים כנמאים כספרים ומסו כספיקס סומן ל"ג כתיב להדין עם מליון דחסרון יו"ד כס"א כ"י כ"ל חסר יו"ד אחר סע"ט : כראשיתוכם סע"ט כחירק וכס"ן סמלית : אדם אחי אה ק"י : גויך גוייך ק"י : וגויך גוייך ק"י : חכשלי משכלי ק"י : וגויך גוייך ק"י כולס יו"ד הרבים חסרה מהמכתב וכשאר כמבטל כמג גוים לויס : חכשלו כן כמכירוק"י : אוחה בדרכם כני"ל וסמלית כמג ד"ק : ואפיץ אתם כמסורת חסיב ליה כהדיס הנהו דחסריוס ו"ל כסדר יחזקאל וכספרים מחלפטים : ויבא אל הגוים הא דמרגס ויכמן ועלו לניכי עממח סידושא הוא כי חרמתי כמתי כהדיס דוכמי וכמתי דחכתי דלוי"א רכמי לך הוא כריך קרס למימר אלף ויבאו : ואת אחר ויבא אלף כביכול הוא עמ"ס ס"ר ויבא אל פנוים וכו' ונמסורת כדך שלם לך חסיב ליה כהדיס חרמתי דמתיבן ויבא לסון יחיד וסכדין ויבאו לסון רבים וכמגמים לעיל סימן כ"ג : אשר חללו י"ס חללו : הסחלל סע"ל סמכות כמחירק ועמ"ס רפה : כבם לעיניהם כספר ח' קדמון כ"י ככתב כגליון זה הלשון היה כהללי ככס וכמק"ט כס"ב ואיך כן כספרים סגול ונמלל לטיכיס יס שחלוקת בין ספרי הדפוס לכו"י כי כרוב הדפוסים כמוב לטיכיסם וכרוב כ"י לטיכיסם וכן מרגס ויכמן וכן כראה לוי עיקר כראיות הספרות חלל לטיכיסם סימן י"ו כמסר סימן ח' לטיכיסם ולית דין עינייהו ש"ל דהדיק כמוב לטיכיסם וכן הוא במחיר כתיב : כ"ד כמסורת כמסר על י"ב

יחזקאל לו לו

ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם לארמתיכם וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתיכם ומכל גדולתכם אטהר אתכם :

ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר : ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחרתי תלכו ומשפט תשמרו ועשיתם : ושבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים :

והושעתי אתכם מכל טמאתיכם וקראתי אליהם והרבית אתם ולא אתן עליכם רעב : והרבית את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תחקו עוד חרפת רעב בגוים :

וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבתיכם : לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה וידע לכם בושו והכלמו מרוביכם בית ישראל : כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והשבתי את הערים ונבנו החרבות :

והארץ הנשמה תעבר תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר : ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה בגזען והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצריות ישבו : וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי ואני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי : * כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן ארם : כצאן קדשים כצאן ירושלם כצאן עמורה

עכ
המפרת
שבת ח"ה
של מסת
ל
והכפרים
מחזיקין
כא

בן תהינה הערים החרבות מלאות צאן ארם וידעו כי אני יהוה : * היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות : והעבירני עליהם סביב וסביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאר :

ויאמר אלי בן אדם התחינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת : ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם היבשות שמעו דברי יהוה :

כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחיותם : ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח והייתם וידעתם כי אני יהוה : ונבאתי כאשר צויתי וידויקול כהנבא והנהרעש ותקרבני עצמות עצם אלי

עצמו : וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם : ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות

לפיניכם כ"ד סימן נחש כ"ח חק המורה וכ"ח נחש גדולה ואולם לא נחש הסימן כ"ח המזכר וכרוך כ"ח כי פקח את עיני ואראה סימן מסרה זו בתקף כ"ד ביחזקאל סימן י"ב וזה מכללם וזו נחש לטיניס כ"ד וסימנון ויאמר חזו לטיניס (ב' מקץ) מנבט מדרים לטיניס (פ' וזרח) אל הסל לטיניס (ע' חק) נמים לטיניס (פ' נחש) וזויה אומן לטיניס (ס) ירעשו לטיניס (ישעיה יב) חם כרוך לטיניס (ירמיה לב) מענינה לטיניס (יחזקאל ד) כשה לך כלי בולה כ' נו (סס סימן יב) והנחש כליך ד' נו (סס) לטיניס חמר לך (סס) לטיניס על ככף (סס) נשתי לטיניס (סס) ואמס לתמן סמי (סס סימן כ) ואמשה לתמן סמי (סס) והסיתר אמ ידו (סס) ואמס בן אדם אהנח (סס סימן כ) זכרתי נכס לטיניס (סימן ז) והי ספדיס (סימן ל) נסקדתי נך לטיניס (סימן לח) ואם נכלמו (סימן עב) ונחמתי לטיניס (מיוכ כא) ולקחתי אתכם מן הגוים כן כבוד ומי סבא מן הסמים אינו אל מופת : מכל אפואותיכם נקמם ספרים כבוד ^{קל} ואין כן כבוד ספרים : (וכל על עונותיכם ח"ה הסורה על"ז מלל מונמתיס הטו אלל (דומיה ס) והכי נמי הם נחש ב' וכמבני דברי אלס לפי שרמיני נקמם ספרים מדויקים טהור חפר ולכ מה שכפמי רמוי לזיוף מלל דסלודלי עם נס כירמיה סביב כ' ור"ל מלמיס דמי טנומיס גרילל קל חגיב סל סכנה כוו ומרי בטנומיס וכולס ספרים נד מן סמיס חלל מלל ורלי כדמערן ע"כ) : ונבנו החרבות הס"ח נבנו והח"מ נקמם חסך והר"ס נקמם רל"ק :

הלזו נחלופים טלפינו לכ"ה הלזו נשטס בחירון נכד ולכ"כ כפי פספין ור"ק כמב נכסך נטרס לזוכ"כ סלוי מן סג"ט פ' וכל ספרים סס כדריסס וככ"ה : והערים החרבות נבנו כ"כ : החרבות נבנו כ"כ : ויוצאני ד"ס נסיפול והכו הרשון והסני כריס סימן מ"כ

בצאן קרשים נשך סימן מ"ו וכדכפי כריס סימן מ"ו וכספרים מחלטיס נבוליו וחסירו וז' ויד' ככל הכרדיס אספרי לכאמ עד סלין סניס מהס מככייס לביסח חקמ ואון כי לטכריס כריסס נכד וז' מלמי נקמם ספרים סמסר כליזס חקוס כ' מלל ולא סיונו וכמסר רמיני ספין לסו"ל מל"ה נחמי נכסו חמרי רוב הסחמות סל כל אחד ואחד נכפי טכמו ומלמי רמיני מלל וז' וחסר יוד' ונ' כדראיני מלל וז' ויד' : והעלתי כס"ס

סל ונסיפול חסר יוד אחר למ"ד : וחקיבו עצמות עצם אל עצמו סימן מ"ס נטרסמ ויהל על ויהמנה בבאן :

לז

רחות באי הרוח ופחי בהדגים האלה ויחיו: והנבאתי באשר צניי ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על-רגליהם חיל נחל מאד מאד: ויאמר אלי בן-אדם העצמות האלה כל-בית ישראל הטה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגורנו לנו: לכן הנבא ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני פתח את-קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל: וירעתם כי-אני יהוה בפתחי את-קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על-אדמתכם וירעתם כי-אני יהוה דברתי ועשיתי נאם-יהוה: * ויהי דברי-יהוה אלי לאמר:

ע"כ
לספרים
המרת
ויגש
חבריו
חבריו
חבריו
ע"כ לקצת
מקומה לך

ואתה בן-אדם קח-לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו וילקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל-בית ישראל חברו: וקרוב אתם אחד אל-אחד לך לעץ אחד חברו והיו לאחדים בדרך: * וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא-ירגיד לנו מה-אדמה דבר אלהים כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושבתי חבריו ישראל חברו ונתתי אותם עליו את-עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד: ויהי העצים אשר-כתבת עליהם בדרך לעניהם: ודבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו-שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל-אדמתם: ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם יהיו למלך ולא יהיה-עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא יטמאו עוד

חבריו

בגדליהם ובשקציניהם ובכל פשעיהם והושעתיו אותם מכל מושבתיהם אשר הטאו בהם וטהרתיו אותם והיגילי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי רוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם: וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישב-בה אבותיכם וישבו עליה הטה ובניהם ובני בניהם עד-עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: וכתתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתיו אותם ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם: והיה משבני עליהם והייתי להם לאהים והמה יהיגילי לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את-ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: *

העצים
לקח את-בני
אדמתם:
יהיו למלך
בגדליהם
וטהרתיו
יהיה לכלם
ליעקב אשר
נשיא להם
ונתתי את-מקדשי
לעם:

ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: בן-אדם שים פניה אל-גו ארץ המנוג נשיא ראש מושך ותבל והנבא עליו: ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גו נשיא ראש מושך ותבל: ושובבתיה ונתתי חחים בלחיה והוצאתי אותה ואת-כל-חיליה סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: פרס כוש ופוט אתם כלם

ע"כ
לח
המרת
לשבת ח"ה
של סכות
לאישלואני

והבאתי אתכם אל אדמת ישראל בירושלמי מ' במרח דכלאים יהיב סטחא לקבורא יעקב אבינו בא"י דכתיב אמכלך לפני ה' כחברות החיים ארץ שמעיה חייב החלה למוות המשיח יתה טעם כוון נסחא טעם עליה ופריך חלה מפתח רבומינו שבנוטה הסבירו חמר ר' סימחי מחלד (פי' טוק) בק"ב לפניו את הארץ וכן מתגלגלים כבודות וכיון סגן מנימים לא"י נספן חוזרו על-סין ומה טעם והכתיב ישראל על אדמת ישראל ונתתי רוחי בכם וחיימתם והנחתי אתכם על אדמתכם ופקט הכי כדי לקצר המעוים כדאמכחן נכתב דקמי וכוו סחמוב דלכני דמיס א' ה' ט"ז וכתב עליו ליהודה נרוך הספרים חסר רכן כוון כמו שמומר בסמוך: ולבני ישראל חברו חבריו ק' ובכ"ד ה' ט"ח ססוק ויקרא יעקב לנכני רכנן אמרי כוה חותן על המחלוקת חמר לכוון כולכוון חסיפס א' הס' ר' ומה ק' לך מן אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל וכו': חברו כמיב ועשו בני ישראל חזרה א' המקינו שבמיכס לגמולה ומה כמיב חזריו. וטסימי אחס לגוי אחד וכו': וכתוב עליו ליוסף בספרים מריוקים חלה וכן כוון: כי זה הוא א' חן ה' בליטח חלה וסימן חסר נת' ריש סימן כ"ד דהאי סיפרא: וכל בית ישראל חברו חבריו ק' וקרוב אתם כווי מן הגוים ונח נפתח סר'ים כמו פלג לסוכה וק' ר' כמיב דבגור סר'ים סלויס תקנלה דגס: ושבתי ישראל חברו חבריו ק': וקבצתי אתם מסביב חסר וכו' והנחתי אותם חלה כד נחמתי מתקנת מריוקים וכן ראוים טע"ס: ועשיתי אחס מס'ל שושבתיהם י"ס סג'ל לח נח כמיב וספרים וכן יחזקעמי אחס סנסוכן: ולא יהיה יהיו ק' ועיון א"ס כיהוסט ס'ו: ולא יחצו חלילי: סג'ל שושבתיהם י"ס סג'ל ובמשפטו ולכו כל-למד כצרי: וחקותי ושמדו כפי הספורת דפרסת מולדת יחק וירמיה סימן מ' דהו סלח וכו' אחר קו"ף וכן נקח' במקנת ספרים: ותבל והנבא נרוך ספרים מריוקי' חסר וכו' וכן אומר סנסוכן בספר: ויס ספרים סייסם חלמיס:

סגן
הבאתי אתכם אל אדמת ישראל בירושלמי מ' במרח דכלאים יהיב סטחא לקבורא יעקב אבינו בא"י דכתיב אמכלך לפני ה' כחברות החיים ארץ שמעיה חייב החלה למוות המשיח יתה טעם כוון נסחא טעם עליה ופריך חלה מפתח רבומינו שבנוטה הסבירו חמר ר' סימחי מחלד (פי' טוק) בק"ב לפניו את הארץ וכן מתגלגלים כבודות וכיון סגן מנימים לא"י נספן חוזרו על-סין ומה טעם והכתיב ישראל על אדמת ישראל ונתתי רוחי בכם וחיימתם והנחתי אתכם על אדמתכם ופקט הכי כדי לקצר המעוים כדאמכחן נכתב דקמי וכוו סחמוב דלכני דמיס א' ה' ט"ז וכתב עליו ליהודה נרוך הספרים חסר רכן כוון כמו שמומר בסמוך: ולבני ישראל חברו חבריו ק' ובכ"ד ה' ט"ח ססוק ויקרא יעקב לנכני רכנן אמרי כוה חותן על המחלוקת חמר לכוון כולכוון חסיפס א' הס' ר' ומה ק' לך מן אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל וכו': חברו כמיב ועשו בני ישראל חזרה א' המקינו שבמיכס לגמולה ומה כמיב חזריו. וטסימי אחס לגוי אחד וכו': וכתוב עליו ליוסף בספרים מריוקים חלה וכן כוון: כי זה הוא א' חן ה' בליטח חלה וסימן חסר נת' ריש סימן כ"ד דהאי סיפרא: וכל בית ישראל חברו חבריו ק' וקרוב אתם כווי מן הגוים ונח נפתח סר'ים כמו פלג לסוכה וק' ר' כמיב דבגור סר'ים סלויס תקנלה דגס: ושבתי ישראל חברו חבריו ק': וקבצתי אתם מסביב חסר וכו' והנחתי אותם חלה כד נחמתי מתקנת מריוקים וכן ראוים טע"ס: ועשיתי אחס מס'ל שושבתיהם י"ס סג'ל לח נח כמיב וספרים וכן יחזקעמי אחס סנסוכן: ולא יהיה יהיו ק' ועיון א"ס כיהוסט ס'ו: ולא יחצו חלילי: סג'ל שושבתיהם י"ס סג'ל ובמשפטו ולכו כל-למד כצרי: וחקותי ושמדו כפי הספורת דפרסת מולדת יחק וירמיה סימן מ' דהו סלח וכו' אחר קו"ף וכן נקח' במקנת ספרים: ותבל והנבא נרוך ספרים מריוקי' חסר וכו' וכן אומר סנסוכן בספר: ויס ספרים סייסם חלמיס:

בהם אש שבע שנים : ולא ישא עינים מדהשדה ולא יחטבו מדהערים כי בנשק יבערו
 אש ושללו את שלליהם וכוזו את צויהם נאם ארני יהוה : והיה ביום ההוא
 אתן לגוג ומקום לשם קבר בישראל גי העברים קרמת הים וחטמת היא את העברים וקברו
 שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג : וקברום בית ישראל למען טרד ארץ
 הארץ שבעה חדשים : וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם ארני יהוה :
 ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הגזתרים על פני הארץ לטרה
 מקצה שבעה חדשים יחקרו : ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון ער
 קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג : וגם שם עיר המונה וטירו הארץ : *

ואתה בדאדם כה אמר ארני יהוה אמר לצפור כל דבנך ולכל חית השדה הקבצו
 ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם וזבח גדול על הרי ישראל ואבלתם בשר
 ושתיתם דם : בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתידים פרים
 מריא בשן כלם : ואבלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרוז מזבחי אשר זבחתו לכם :
 ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם ארני יהוה :

ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידו אשר שמתו בהם :
 וירעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מדהיום ההוא והלאה : וירעו הגוים כי בעונם
 גלו בית ישראל על אשר מעלדו ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם :
 כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם : לכן כה אמר ארני

יהוה עתה אשיב את שביית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי : ונשו את
 כל פתם ואת כל מעלם אשר מעלדו בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחיר : בשובבי
 אותם מדהעמים וקבצתי אתם מארצות אביהם ונקדשתי גם לעיני הגוים רבים : וירעו
 כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם
 שם : ולא אסתר עוד פני מהם אשר שפכתי את דוהו על בית ישראל נאם ארני יהוה :

בעשירים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע
 עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה :
 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הדר גבה מאר ועליו כסמנה עיר מגוב :
 ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא
 עמר בשער : וידבר אלי האיש בדאדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר
 אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגר את כל אשר אתה ראה לבית
 ישראל : והנה חומה מחוץ לבית סביב וסביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה
 וטפח וימד את דלת הבנין קנה ארד וקומה קנה אחר : ויביא אל שער אשר פניו דרך

שבת
 ס"א מל"י

מ

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

הקריטה

המונה חד חן ד' דכתיבין ה' בקריאה כמקום וכו' : ער קברו כמקום ספרים כ"י הסוף כמחיר וכן נדפוס יסן : ומהר הארץ מספרים כ"י
 מסכת סהים כמוב נדפסו בארץ כני"ג וכן נדפוס יסן מויניכיה כמכ כן כנליון ולא רמיזי כן נדפוס ספר : חשחו אילים נשכי חרין וס"א כ"י
 כמוב ואילים כו"ל ולא כמנה כן נדפסו ספרים : שביית סנו"ק : וקנאתי סנו"ן כנירי : בהגלותי כלל דגס בני"מל : ובכתיב על אדמת
 כרוב סכרי נדפוס חרובי כמוב אל אדמתם וכמב טליו המדמים כמקרא גדולה מל יסה וכך ריטו כי לא כמנה כמסרה כי אס ר' פל אדמתם נסיסת
 וזה לא כמנה מבללס ומטעי כיה ספרי פכ"ל : ומסרם וזכמכח כחוקאל סימן ל"ו וסימן נקנני מ"כ כיה יחראל וכו' על אדמתם (יחזקאל כח) וכמב
 ע"ז חסדה מ"כ פרו וכו' על אדמתם (סס סימן ל"ד) כיה ישראל יסכיס על אדמתם (סימן לו) כמכמס על אדמתם (סימן לט) וככל ספרים
 כ"י סיראית וגם נדפוסים רמאונים אף זה כמוב על ונקמם נדפסו טליו ד' כסימסר וסימסר דלס כן כו"ל חסדה וכן כמחיר נתיב כולם כמכמס
 ל' גלוהמג וכן ת' דכ"ט סימן ל"ג : דראוחכה כמוב כ"ל חסר ס"ף וסימן מ"ט כתיב סימן מ' : הבאותה כמקום ספרים חסר ס"א
 כמלה

מ

הקרימה ועל במעלתו וימד אתי סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב
והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אלם
השער מהבית קנה אחד: וימד את אלם השער מהבית קנה אחד: וימד את אלם
השער שמונה אמות ואילו שתיים אמות ואלם השער מהבית: ותאי השער דרך הקדים ואילו
שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומרה אחת לאלם מפה ומפו: וימד
את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות:

ונבול לפני התאורת אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות
מפו: וימד את השער מנג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגר פתח: ויעש

את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביבו סביב: ועל פני השער האתון על האיתון
לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה: וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה
לפנימה לשער סביב וסביב וכן לאלמות וחלונות סביב וסביב לפנימה ואל איל תמרים:
ויביאני אליה חצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביבו סביב שלשים לשכות
אל הרצפה: והרצפה אל כתף השערים לעפת ארך השערים הרצפה התחתונה:
וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון:

והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדר ארכו ורחבו: ותאו שלושה מפו
ושלשה מפו ואילו ואלפו היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים
באמה: וחלונות ואילמו ותימדו כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע
תעורבו ואילמו לפניהם: ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד

האילו איליו
אילמו
המדיו
עלוהיו
חלונות
כלם חסרים
וי

משער אל שער מאה אמה: ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום וימד אילו
ואילמו כמדות האלה: וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כהחלונות האלה חמשים אמה
אורך ורחב חמש ועשרים אמה: ומעלות שכעה עלותו ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד
מפו ואחד מפו אל אילו: ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך
הדרום מאה אמות: ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום
כמדות האלה: ותאו ואילו ואלפו כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב חמשים
אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: ואלמות סביבו סביב ארך חמש ועשרים אמה
ורחב חמש אמות: ואילמו אל חצר החיצונה ותמרים אל אילו ומעלות שמונה מעלו:

ויביאני
צמחה ור"ק מכוונת א: במעלותו במעלותו ק: מאצל אלם נקמת ספרים חסר ואלו וכן כמסורת כל צורת הכית חסר כדמן פ' מלמים וסימן
פ'סר נמ"ג ותינו זה חס: ואילו ואליו ק' ונקמת ספרים חסר וי"ד בין ח"ף ל"מ כמתיב ונקרי: שלשה מפה וגו' קדמחה ומכניח ומלימחה
שכסוק כתיב מפה כה"ל וידיעה נ"א וכן רלוויס על פי המסורת כמו שכסר נמ"ג כתיב זה וכן כמסר ד"ק וחל זה כסוס: ונבול לפני
החאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפה קדמחה דסמוק כה"ל על פי המסורת ושנים חתוכים נ"א
וכן רלוויס נקמת ספרים המדויקים: ואל איל החצר ככל ספרים כ"י סלכני ונס דרסוס ינסיס כמוב איל כתיב כה"ל והי"ד כחל לא כמו
סכסוק כמתיב דמוסיס ח"ל: הנאתון המיון ק: סביב לפנימה מין כה"ל דגס: חסרים המ"ס רפה וכן כולם: לשכות ורצפה ונג' אל
הרצפה כספרים כ"י מדויקים דמוסיס ינסיס כה"ל נמחירן והכ"ל כמ"ל לנד והס"ל רפה ונקמת ספרים הכ"ל כמסר פתח כמ"ס על רכב
דמניח חסר זה מלוי כמנסה הכסמחות כמחירן עס החירק וכן הרצפה הרצפה שכסוק הסמך ונריס סימן מ"ג וד"ס ב' ז' מכל וכידור רפה
דיטטרה והס"ל דגוסס ככל הספרים ולפי זה יהיה הכרס זה כתיבם שלטון נחלם נדגס ולטון רכבם כתיבם כתיבם רפי: השער התחתונה חלטי
כעגס כתיב ורפה"ל כוספת רד"ק כתיבם ינסיס וזה עס שכמס כסוף מ"ג כספת חדל דכל חד וחד מלטיל וית' כדומיהם ונרין לנהיה עס לסוף
ואיליו ק' ונ"ד נר ח"ף כמ"ל חסריס מדויקים: ואלמו ואלמו ק' ונקמת ספרים מלח וי"ד כתיב ח"ף כתיב: וחלונות וחלונות ק': ואילמו
ומלמיו ק': והיכור ומחיריו ק' ויס חסר וי"ד כתיב מ"ג וסימן מ"ס כיוצא ב': ואילמו ומלמיו ק': וכדד אילו איליו ק' ואילכוד ומלמיו ק': לז
ולאילמו ומלמיו ק': עלותו עלומיו ק': ואלמו ומלמיו ק': וחסרים לו אחד מפו ואחד מפו שניס כמניס נ"א חל דכתיב ח"ל כדומיהם כתיב: ואילמו
מס כמניס נ"א וכן כמ"ל רד"ק: אל אילו חליו ק': ואלמו ומלמיו ק': ואלמו ומלמיו ק': ואלמו ומלמיו ק':
ואילמו אל חצר ומלמיו ק': וחסרים אל אילו חליו ק': שמה מעלו ומלמיו ק':

אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוים ולא יהיו אחוים בקיר הבית : ורחבה
ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסבה הבית למעלה למעלה סביבו סביב לבית עליון
רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה : וראיתי לבית גבה סביבו
סביב מידות הצלעות מלו הפכה שש אמות אצילה :

מוסות

רחב הקיר אשר : וכן הלשכות רחב
לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר סנח בית צלעות אשר לבית : וכן הלשכות רחב
עשרים אמה סביב לבית סביב סביב : ופתח הצלע למנח פתח אחד ררך הצפון ופתח
אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב : והבנין אשר אל פני הגזרה
פאת דרך היס רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים
אמה : ומדר את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה :

ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה : ומדר ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על
אחריה ואחוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר : הפסים והחלונות
האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הפתח שחוף עץ סביב סביב והארץ עד החלונות
והחלונות סכפות : על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב
בפנימי ובחיצון מדות : ותשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים
לכרוב : לפני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב
סביב : מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל :

נקוד על ההיכל

ההיכל מוזת רבעה לפני הקדש הראה כפראה : המזבח עץ שלוש אמות גבה
וארכו שתים אמות ומקצועותיו לו וארכו וקירותיו עץ ידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה :
ושתיים דלתות להיכל ולקדש : ושתיים דלתות לדלתות ושתיים מוסכות
דלתות שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחת : ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל
כרובים ותמרים כאשר עשויים לקרות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ : וחלונות אטמות
ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים :

אל החצר החיצונה דרך ררך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין
אל הצפון : אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות : נגד
העשורים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק
בשלשים : ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם
לצפון : והלשכות העליונות קצרות כיוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתיכונות בנין :

מב

וקמחוס וכן כלם טענות טרטים ופיון זה טעמיה כמרים נראים כל ויתן ס' אלהים אמ בלג : ורחבה ונסבה פני אלוין נטמא כפדוייקים :
פייסדות ששדות ק' : פלו הקנה ס'א יסן כמוב נו'א ונכמב כדנו כ'א סלא ונס מני פנאמיו כ'א'ל כדמס יסן וכמרים מרירס נו'א וכ'ב
רד'ק כסרמים נו'א'ו כמקס אל'q : וקיר הבנין חמש אמות כסרמים מדוייקים כ'י המארך כתי'ג וכי'א'א כום כסוף ס' ויחל' ס' : ואחוקיהא
ואחוקיהא ק' ובסורה ריש פרט ס'ה'ג לך חסר' ל'י'ט ס'ל'ין דכמירין אל'q כסיף מירומ' וכל קריין : סמו וסמו סניסס נו'א'ו : שחוף עץ סביב
כסרמים מדוייקים כ'י שחוף כש'י' סמל'ית : ונס רד'ק כנילו כסרס כסני' כמנו לפי שאינו כסרס אחר סניסס כ'י'ן ימניס ורשימי' כ'כ לכמל' כמסון
ולמל' מליד' כמיב כמנו כמירוס ס'ה'ו כס'י'ן ואין' למסך כום ס'ה'ן כסרס' סמירד' מלי'ו כסוסס' כ'י' כמנו כס'י'ן ו'ק' כ'ס' ס'ן : עד החלונות מל' דמל'ת
והחלונות כסכות חסר' ו'א' קדמיה כן ס'ל'מי' כסרמים מדוייקים כ'י' וכן ס' למי' כסרומ' : ותמרים ותמרה ס'ס' כל' דנס כסרמים מדוייקים
כ'י' כמו טעמיה לחטל' : אל החמרה סמו ופני כמיר אל החמרה סמו סמיר'ן כפאר'ך וכס'ס' רפה כסרמים כ'י' מדוייקים סנסים סמו סנססס
כמנ'ס נו'א'ו : והחמרים עשויים וקיר ההיכל חד מן ס'ו נקודות כמקרא : שתיים מוסכות דלתות : שתיים כן כאלני' מל' כס' שתיים שתיים
בפני כססי' : כרובים ותמרים כמיר' כמאר'ך כמקב סררים : ותמרים סמו וסמו סניסס כמנ'ס נו'א'ו : והעבים כמ'ס' דנוסס : ויוצאני
ס'י'ן שש טעמיה כר'ס ס'י'ן ל'ן : ויבאני אל הלשכה מל' זעב ויבאני מל' סל'ס כניס' סמנו' סרסס' סל'ססל'ס כסר' כ' חסר' : ונגד רצפה ס'י'ן
ס'ס' למל' ס'י'ן מ' : בשלשים כל'מ' כחיר' : כי יוכלו אתיקים ס'י'ד' כמול' וכמוב כ'י'א' כמקום מ'q ויס סררס' סמנו' כניל'ין י'ל'כ'ן' :
מהתחתנות כל' המארך כתי'ג : וכן כמסוף הססוף :

כי משלשות הנה ואין להן עפרים בעמודי החצרות על כן נאצל מהחצרות ומהתיכנות מהארץ: ונדר אשר לחוץ לעפת הלשכות דרך החצר החצונה אלפני הלשכות ארבו חמשים אמה: כי ארך הלשכות אשר לחצר החצונה חמשים אמה והנה עלפני ההיכל מאה אמה: ומתחתה לשכות הארה המבוא מקדים בבואו להנה מהחצר החצונה:

ומתחת הלשכות ק מסבא

ברחב ונדר החצר דרך הקדים אלפני הגזרה ואלפני הבנין לשכורת: ודרך לפניו במראה הלשכות אשר דרך הצפון בארבע בן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן: וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגזרת הגינה דרך הקדים בבואן: ויאמר אלי לשכות הצפון לשכורת הדרום אשר אלפני הגזרה הנהו לשכורת הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו ו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בנייהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה לבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: וכלה את מדרות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו

ולבשו ק

מאות ק דרך הקדים ומדרו סביב וסביב: מדר רוח הקדים בקנה המדה חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: מדר רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: את רוח הדרום מדר חמש מאות קנים בקנה המדה: סבב אל רוח הים מדר חמש מאות קנים בקנה המדה: לארבע רוחות מדרו חומה לו סביב וסביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל: * ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: והנה

מאות ק

כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו בקול מים רבים והארץ האירה מכבודו: ובמראה המראה אשר ראיתי במראה אשר ראיתי בבואי לשחת את העיר ומראות במראה אשר ראיתי לנהר כבר ואפל אלפני: וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים: ותשאני רוח ותבאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית: ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: ויאמר אלי בן אדם

מן

את מקום בסאי ואת מקום פפות רגלי אשר אשכנשם ברחוק בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בנותיהם ובפני מלכיהם במזרחם: בתתם ספס את ספי ומזותם אצל מזותי וחקיר בניי ובניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: עתה ירחקו את זנותם ופני מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: * אתה בן אדם הגר את בית ישראל את הבית

המשרה הצהה

ויכלמו מעונותיהם ומדרו את תכנית: ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכניתו ומוצאו ומובאו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הנדע אותם וכתב לעיניהם וישמר

תיו ק תיו ק תיו ק

והנה על פני ההיכל כל הספרים כמוב על פני ונראה שכן דרוך להניח בחילומים למערכאי ויש לוח כוחה ומספרים צורתם חספטים מסבגמי וס עיניהם אחר כך בחילומים סדרבום ויניחיהם שנת רס"ו וס כמוב למערכאי על פני למערכאי אל פני וזו היא צורת בנייהם הניחיהם וניחיהם וניחיהם וניחיהם לפי פסגת ס"ט משיגת כל ספס: ומתחתה לשכות ומתחת הלשכות ק' וזו היא חמת מן סלס מינות סבראסוכה ליקחת מן המזרח וסיומן מסרתי בסמול ב' ה': הסבוא המכוא ק': ודרך לפנייהם כמ"ס לא כמ"ן: בפני הגזרת הני"ל נדנס: לשכות הצפון לשכות הדרום ונדר לשכות הקדש כן כמזכירם כלס: ולבשו ולבשו ק': וקרבו הק"ף במהרה דכל חר וחד מלמיל וליה רבנותיה: ואפל אל פני כן סמוך פני י"ב ס"ד ק': חומה לו לית מלמיל ימנה כמ"ס מריה גדולה כמ"ס חר דכל חר וחד מלמיל וליה רבנותיה: בקנה המדה לין כ"ף דנב: חמש אסוח מאות וסיון למטה כסיון מ"ד: ומלת יאפל חזר ונ"ל אחר פ"א: והנה סלא כבוד ה' ה'בית' צפון אחר' כ"ב' א' זכרתי לך כמוב אח הבית וכספרים אחרים לין כמ"ס מלה אח: אתה בן אדם כל סיסרף יאמה בר מן דין: והנב"ל לין לו מריה חרף אסוי לזית וקבואי מ"ל ס"ס כן כמוב סיומן סמוך ללמל ומוצאו וימיהו וסן מורס ונגבתי וחפשי: (מ"ל) כן כמ"ס א"א' כ"ב' ס' אחרים סיון ס"ס ק' ר"ב: וכל צורתו כמ"ס ק': וכל צורתו כמ"ס ק': וכל צורתו כמ"ס ק':

מן

קט

יט

א

יט

קט

בזה אמר אני יהוה כל־בְּדַגְנֵךְ עַל־לֵב וְעַל־בֶּשֶׁר לֹא יָבֹא אֶל־מִקְדָּשִׁי לְכָל־בְּדַגְנֵךְ אֲשֶׁר
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֲסִיְהוּיִם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעָלַי בְּתַעֲוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּעֲוֶה מֵעָלַי
 אַחֲרַי גְּלוּלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ עֵינָם וְהָיוּ בְּמִקְדָּשִׁי מִשְׁרָתִים פְּקוּדוֹת אֶל־שַׁעֲרֵי הַבַּיִת וּמִשְׁרָתִים
 אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה יִשְׁחֲטוּ אֶת־הַעוֹלָה וְאֶת־הַזֶּבֶח לַעֵם וְהָמָּה יַעֲמֵדוּ לִפְנֵיהֶם לְשִׁרְתָּם יַעֲזֹב
 אֲשֶׁר יִשְׁרָתוּ אוֹתָם לִפְנֵי גְלוּלֵיהֶם וְהָיוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִכְשׁוֹל עֵינָן עַל־כֵּן נִשְׂאֵתִי יְדֵי עֲלֵיהֶם
 נָא אֲדַנִּי יְהוָה וְנִשְׂאוּ עֵינָם וְלֹא־יִנָּשׂוּ אֵלַי לִכְתּוֹן לִי וּלְגִשְׁרֹת עַל־כָּל־קִדְשֵׁי אֶל־קִדְשֵׁי
 הַקִּדְשִׁים וְנִשְׂאוּ כְלִמְתָם וְתוֹעֵבוֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְנָתַתִּי אוֹתָם לְשִׁמְרֵי מִשְׁמַרְתְּ הַבַּיִת לְכָל
 עֲבָרְתוֹ וְלִכְלֵל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בּוֹ * וְהַבְּהֵמִים הַלְוִיִּם בְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר

הַמִּטְרָה אֶמְרוּ

שִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתְּ מִקְדָּשִׁי בְּתַעֲוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵעָלַי הֲמָה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתָּנִי וַעֲמֵדוּ לִפְנֵי
 הַקִּרְיָב לִי חֶלֶב וְדָם נָא אֲדַנִּי יְהוָה הֲמָה יָבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי וְהִמְטִירָה יִקְרְבוּ אֶל־שַׁלְחָנִי
 לְשִׁרְתָּנִי וְשִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וְהָיָה בְּבֹאֵם אֶל־שַׁעֲרֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִית בְּנֵי פְשָׁתִים
 יִלְבְּשׁוּ וְלֹא־יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צִמְרֵם בְּשַׁרְתָם בְּשַׁעֲרֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִית וּבֵיתָהּ פֶּאֱרִי פְשָׁתִים
 יִהְיוּ עַל־רֹאשׁוֹ וּמִכְנָסֵי פְשָׁתִים יִהְיוּ עַל־מַתְנֵיהֶם לֹא יִחַרְדוּ בְיוֹעַ וּבְצִאתָם אֶל־הַחֲצַר
 הַחִיצוֹנָה אֶל־הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה אֶל־הָעַם יִפְשְׁטוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר־הִמְטִירָה מִשְׁרָתָם בָּם וְהִנִּיחֻהוּ
 אוֹתָם בְּלִשְׁכַת הַקֹּדֶשׁ וּלְבָשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְלֹא־יִקְדְּשׁוּ אֶת־הָעַם בְּבְגָדֵיהֶם וְרֹאשָׁם לֹא
 יִגְלְחוּ וּפְרַע לֹא יִשְׁלַחוּ כְּסוּסֵי יִכְסִּמוּ אֶת־רֹאשֵׁיהֶם וְיִזְנוּ לֹא־יִשְׁתּוּ בְּלִבְהֵן בְּבֹאֵם אֶל־
 הַחֲצַר הַפְּנִימִית וְאֶל־מִנְה וְנִרְשָׁה לֹא־יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אֲסִיְתוּלֹת מוֹרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְהָאֶלְמָנָה אֲשֶׁר תְּהִיָּה אֶלְמָנָה מִכְּהֵן יִקְחוּ וְאֶת־עַמִּי יִירוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל וּבִדְרֹמָה לְטָהוֹר
 וְיִזְרְעוּ * וְעַל־דִּיב הַמִּדְּרָגָה יַעֲמֵדוּ לְשִׁפְטֵי בְּמִשְׁפְּטֵי וְשִׁפְטוּהוּ וְאֶת־חֻקֵּי בְּכָל־
 מוֹעֵד יִשְׁמְרוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי יִקְדְּשׁוּ * וְאֶל־מֵת אָדָם לֹא יָבֹא לְטָמְאָה כִּי אֲסִילָאֵב וְלֹאֵם
 וְלֵבָן וְלִבְרַת לֶאֱחָוִית וְלֹא־הִתְהַוָּה לְאִישׁ יִטְמְאוּ * וְאַחֲרֵי טְהַרְתֶּם שְׁבַעֲת
 יָמִים יִסְפְּרוּלוֹ * וּבָיֹם בָּאוּ אֶל־דְּקֹדֶשׁ אֶל־הַחֲצַר הַפְּנִימִית לְשִׁרְתֵּם בְּקֹדֶשׁ יִקְרִיב חֲטָאתוֹ
 נָא אֲדַנִּי יְהוָה :

לְשִׁפְטֵי ק' וְשִׁפְטוּהוּ ק'

וְהָיְתָה לָהֶם לְנִחְלָה אֲנִי נִחְלַתֶם וְאֶחָזָה לְאֶתְתָנִי לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֶחָזָתֶם : הַמְּנַחֵה
 וְהַחֲטָאת וְהָאֵשׁ הִמָּה יֶאֱכֹלֶם וְכִל־חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יְהוּה : וְרֹאשִׁית כָּל־בְּבוּרֵי לָל
 וְכִל־תְּרוּמוֹת כָּל מִכֵּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם לְכַהֲנָיִם יְהוּה וְרֹאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן לְהַנִּיחַ
 בְּרִכָּה אֶל־בֵּיתָהּ : בְּלִנְבֵלָה וְיִטְרַפָּה מִן־הָעוֹף וּמִן־הַבְּהֵמָה לֹא יֶאֱכֹלוּ
 הַכַּהֲנָיִם : * וּבְהַפִּילְכֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּנִחְלָה תְּרִימוּ תְּרוּמָה לְיהוָה וְקֹדֶשׁ
 מִן־הָאָרֶץ אֶרֶץ חֲמֹשֶׁה וְעֵשְׂרִים אֶלֶף אֶרֶץ וְרַחֵב עֲשָׂרָה אֶלֶף קֹדֶשׁ הוּא בְּכָל־בְּגִידָה סָבִיב :

ע"ב מ"ה

יהוה

ועל כל בשר לא יבוא במסורת סוף ב' טו' וזו מונח זה טו' ד' דכיוון וזו וקרינו יבוא : ומשרתים כס' ה' וזו נמארו : ושירתו אותם
 כהדיוקים מלח וזו נס לא נכח נמ' ג' מס החסרים : קדשו הקדשים ק"ו כחטף קמ' : ועשה בו : והבהנים הלויים בני צדוק כמכת
 סמרי לפסוקים סיסקא נחמט מסוק כיו וסכמנים הלויים ונמרים כ"י ססיסקא היא קודם וסכמנים וכן ככז ככל אור מורה כי כס' ה' סיסקא זו
 נחמט מסוק : ובצאתם נחמט : (א"ה חכמי חילופי נחמט נמלת שרחת ח' ססור ח' מלח ולפי מקראות מדויקות סכמלח לפי כיון
 לסימ חסר) בלשכת סל' מד נמארו וס' נשוא לכדו וס' ק' רפה : כי אם בחולה י"ם מלח דמלח וי"ם חסר וז' קמלח וסלח וז' מניכח
 וז' מן נמורת מיליס מוזור קמ' : למשקם למשקם ק' : ושקמרו יסמסו ק' : ואל סח אדם לא יבוא חר' מן י"ד דכיוון יבוא וקרינו יבוא
 וז' כמ' ג' סוף סמיכי ויונמן סמרינס לא ייעלון חזיל למשק-נמיה ק"ח לחזי דכיוון וסכי מרחיה כרוכ דוכמי : להם לנחלה כס' סל' מד נמ' :
 ככדוי כל מלשיל סקמלח נכ' : כל רפי : וכל חרוכות כל חלוקים סמרינס זס מוס ונקמ' כמ' : וכל חרוכות כל וס סכיון סמרי טמי מן
 מלח קמ' סנין דמית כיון סלוגמל דל וסר כס' דוכמל קיימל : ערושותיכם סרככ חילופים יס נכמריס וסמסור' מוסר' ססוק מלח דמל' :

עשרה אלף מלשיל חטמ' כס' י' כח

יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב:
 ומקדמה הוואת תמוד ארך חמשים ועשרים אלה ורחב עשרת אלפים וכו' יהיה המקדש חמשה
 קדש קדשים: קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתו המקדש והיה הקדשים לשרת את
 יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: וחמשה ועשרים אלה ארך ועשרת
 אלפים רחב יהיה ללויים משרתו הבית להם לאחזה עשרים לשבת: ואחות העיר תתנו והיה
 חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלה לעפרת תרומת הקדש לכל בית ישראל
 יהיה: וזנשיא מזה ומה לתרומת הקדש ולאחות העיר אלפני תרומת הקדש ואלפני
 אחות העיר מפאתים יפה ומפאת קרמה קרימה וארך לעמות אחד החלקים מנבול ים אל
 נבול קרימה: לארץ יהיה לנו לאחזה בישראל ולא יוננו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו
 לבית ישראל לשבתיים: כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושל
 הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: מאוני צדק
 ואיפת צדק ונת צדק יהי לכם: האיפה והבת תכן אחר יהיה לשאת מעשר החמר הבת
 ועשרת החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו: והשקל עשרים גרה עשרים שקלים
 חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל הפנה יהיה לכם: ואת
 התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השעורים:
 וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כיעשרת הבתים חמר:
 ושה אחת מן הצאן מן הפאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר
 עליהם נאם אדני יהוה: *

כל העם הארץ יהיו אליה תרומה הוואת לנשיא בישראל: ועלי הנשיא יהיה העולה
 והמנחה והנסך בחטים ובחמשים ובשבבות בכל מועדי בית ישראל הווא עשה את החטאת
 ואת הפנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל: * כה
 אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש:
 ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל מוונות הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מוונות
 שער החצר הפנימית: וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את
 הבית: בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות
 יאכל: ועשה הנשיא ביום ההוא בערו ובעד כל העם הארץ פר חטאת: ושבעת ימי
 החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימים ליום שבעת הימים וחטאת
 שעיר עזים ליום: ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הזין לאיפה: בשבעי
 בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת בעלה וכמנחה וכשמן:
 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה כגור

ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: ונבא הנשיא ררך אולם
 השער מחוץ ועמד על מוונות השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה עליה
 מפתן

כפר: שפירם וסנים כ"ו ומסדוס כ"ג כפח: חמס חמס ק: קדשים מין נקו קמארין כספרי כ"ו ונס כקמט דמוס: סקום
 כ"ה: כקמט פסרים כמינת יד לבחים סל' חר כפח ונספר אחר כעוב לבחים וככבב ככדו כרמה ל' לבחים תכח כסמורג: יהוה וסיה ק:
 יהי לכם כמסמט גמולותיהם והי לא יהיה: מעשר החמר וכן מעשר הבת כסמורג ספ'ין כסול פסוס כסכיס וכנחמיה י'ד ארמוכ
 הדבור נוס סמט כמקום האל: וכחורשים וכשבחות בכל כנכאיה סס פירוס הרוח כמוב וכחדשים וכמקורים וכמקומות וככל: ואיש שוגה
 ופתג קי' מי סמט כן: חג שבעות כן כמי סל' ונ' כמיניל טיין מסורג ירמיה ס': חמסוס ליום כל קמיס לכסירל ספר ו' ד כהרל כר
 קן

מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב : והשתחונו עסדהארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה : והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים : ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הזן לאיפה : וביום החדש פר בן בקר תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהיו : ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הזן לאיפה : וכבבא הנשיא דרך אולם השער יבוא וברכבו יצא : וכבבא עסדהארץ לפני יהוה בפועדים הכא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב והכא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה יצא לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו : והנשיא פתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו : ובתאים ובפועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הזן לאיפה : וכריעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו : וכבש בך שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו : ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההזן לרס את הפלת מנחה ליהוה חקית עולם תמיד : ועשו את הכבש ואת המנחה ואת

חזק

ע

ק

יעשו

ע"ב

לכסדרים

השמן בבקר בבקר עולת תמיד : כהאמר אלני יהוה כריתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנחלה : וכריתן מתנה מנחלתו לאחר מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה : ולא יקח הנשיא מנחלת העם להזנתם מאחותם מאחוריו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחוריו : * ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכהם ימה : ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו יושם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם : ויוציאני אל החצר החיצונה ויעברני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר : בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעת מהקצעות : וטור סביב בהם סביב לארבעתם ויבשלות עשוי מתחת הטירות סביב : ויאמר אלי אלה בית המכשלים אשר יבשלו יושם משרתי הבית את זבח העם : * וישבני אל פתח הבית והנה תמים יצאים מתחת מפתן הבית קרימה פי לפני הבית קדים והמים יררים

ע"ב

לאיטליה

בירכהם

ס

מקור על

מהקצעות

מז

מז

מן א' ואיל מן הכלל מתיאם יסמו לטעם ס' מ"ג : וביום החדש פר בן בקר תמימים במקל ספרים כ"י כמו חמים ומיגומו בר מורי שלים וכן הוא במאמר כתיב וכו' נרטינן במנחות פרק המכלת הובא בילקוט כרם סיכום ובקריה ספר פ' ח' המלכות מילדים ומוססים ורס"ו כמו במירוס המקרא סוף סימן דלפול הכי כקים ליה לקרא וסמס במנחות דרשינן פר מה מלמוד לומר לבי שחמר במורה ובראשי חדיכס פרים בני בקר שנים מנין סמס לא מלא שנים שמנח"ח מ"ל פר ור"ק גרים תמימים וכמב על דרש זה שלפיכך חמר מתימם לאון רבים חף על פי שחמר פר לאון יחיד סמס סמס סמס שנים יביא שנים כמו שמבוב במורה וקודם לכן כמב חמר פר יחיד וחמר מתימם רבים יש מפרשים שיהיה הפר וחמו מתימם וזה חלוס פ"כ לסובו כסדרו : וכן כמב שרש תמס ובמכלול דף י' ד' וכן כמב סמס ר' יונה בספר הרקמה ספר : מה שמסו בו בחסרון שלשון הכמוב חמים חמין ודליון כ"י שיהיה חמין כי הוא ספור לפר בלכד חלל חס ויחם ספור לטניהם יחד עכ"ל לכונמנו : וכמב מוד בשטר חמר שהסודרת עליו בקר חמיסם ליט' דכומיה פ"כ : ובכרמשיית רבה הקשו חמיונו ל' קושיות רבות בפרשה זו עד שחמר ר' יוחנן בפרשה זו עמיד אליהו לררסה כלומר סמין אכז ירדקיס לררסה וחמר רב חסלה חמר רב סקשו לבנו ס' יחזקאל לפי שהיו דבריו סומריין דברי מורה ברס זכיר לסוב חכמים בן חזקיה בן גריון סיסב כפליה ודרשן ובמסומינו כפליס ממנו מה שדרס' ברוב חסדו יסלח לנו אליהו כנניא כ"כ חמן : נכחו יצאו יל"ק : כבואם יבוא חד מן' דסנירין יבואו וקריכו יבואו וסימן פ"ג סוף פרשת שמיני : ובצאתם יצאו כס"ח כ"ג תל זה יל"ק ויוכל היה מדרך כל המפרשים סיסרסוהו לטין רבים וכן כמין וקרי יצאו ככל ספר ספרים : ועשו יסמו ק' : והיתה לו הלמד דנגס וכמסס לא זקף קסן : הלשכות ספ"ק ררס כספרים מדוייקים כמ' ססס חמרים רבים למעלה : בירכהם בירכהם ק' : ויוציאני עיין מ"ס כרים ס' ל' : מקצעת במקל ספרים מקצעות מלא וא"ן צמרה ד' מהקצעות מלא זו היא חמח מן ט"ו נקודות נקריא : המבשלים כספרים כ"י מדוייקים ס"ה סמאריין וס"ה ס' ררס :

יחזקאל מו מח

הרים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב לפונה: ויוצאני ה' ה' שער צפונה ויסבני ר' ה'
 חוץ אל שער החוץ ה' הפונה קדים והנהמים מפנים מן הדבקה הימנית:
 בצאת האיש קדים וכן בידו ויסד אלף באפה ויעברני כפים מ' אפסים: ויסד
 אלף ויעברני במים מים בתפס ויסד אלף ויעברני מ' פתנים: ויסד אלף נחל אשר לא-
 אוכל לעבר כי נאו המים מ' שחו נחל אשר לא יעבר: ויאמר אלי הראיה כד אדם
 יולכני וישבני שפת הנחל: בשאבני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה וסדה:
 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ונאו היסדה אל-
 וימה המצאים ונרפאו המים: והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם
 נחלים יהיה והיה הדנה רבת מאד כי באו שמה המים והאלה וירפאו ויהי כל אשר יבוא
 שמה הנחל: והיה יעמדו עליו הונים פעין גרי וער עין עגלים משטוח לחרמים יהיו עמדו
 קמינה תהיה הנחל פדות הים הגדול רבה מאד: בצאתו ונגבאו ולא ירפאו למלח בצאתו
 ויעל הנחל יעלה על שפתו מזה וסדה כל עץ מאכל לא-
 יבול עלה ולא יתם פרע לחודשו יבבר כי מפיו מן המקדש הפה יוצאים והיו פרו ודוה
 למאכל ועלה לתרופה: כה אמר א' יהיה גבול אשר תחנהלו
 את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים: ונחלתם אותה איש כאחו אשר
 נשאתי את ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה:
 גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הנהך חתלן לבוא צדחה: חמת ופרותה
 סכרים אשר ביד גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חרן: והיה
 גבול מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: ופאת
 קדים מבין חרן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל וירדן מגבול על הים
 הקדמוני תמזו ואת פאת קדימה: ופאת נגב תימנה סתמר ערמי מריבות קדש נחלה
 אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה: ופאת הים הגדול מגבול
 ער גבה לבוא חמת ואת פאת הים: ונחלתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל:
 והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הנרים בתוככם אשר הולדו בנים
 בתוככם והיו לכם כאורח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה ברוך שבטי ישראל: והיה
 בשבט אשר נגר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם א' יהיה:
 שמות השבטים מקצה צפונה אל יד ה' חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול דמשק צפונה
 אל יד חמת והירדו פאת קדים הים הן אחד: ועלו גבול הן מפאת קדים ער פאת ימה
 אשר אחד: ועלו גבול אשר מפאת קדימה וער פאת ימה נפתלי אחד: ועלו גבול
 נפתלי מפאת קדימה ער פאת ימה מנשה אחד: ועלו גבול מנשה מפאת קדמה ער

מח

פאת

ויוצאני בין חלם ביום סימן ל' מ' אפסים כ"ב בכל ספרים כ"י מדויקים טרמיני ונמ כדמוס קדושים נקמן סוף א' ל' וכן פתחו ככל
 פלסון וכו' על חקל מ' פתנים שנסוך: כי נאו מלרם טעם גז' ל' מ' שחו כסין סמלית וכן מרנס יובני מ' פתנא וכן כרסא מלסון
 דל' כ' כ' ו' ש' וסטרס וכן מוכיה ירוסלמי דסקל' ס' ו' וישבני שפת הנחל נסכרי כדמוס כמוב ויסבני על ספס כחל וכן מ' וכן הוא כמי
 דל' ק' חתמס ככל ספרים כ' סמל' ליד' מ' דס' מל' על וכן סירס רש' יטונו דמריב ויסבני ספס כחל כלאר אלל ספס כחל ססס כיה סומד:
 ונרפאו א' ל' נחש: יעסרו ממדו ק' הונמס כ' ל' דיגיס ק' ורד' ק' כמב דונמס כן כמ' ב' ל' לסינה חד מן מלין דלח ססקין ס' סוף
 שצמח וסטי' כנאו וכ' רש' ורד' ק' ונפל יס' מראה כפ' דסקל' סימן י' ר' בצאתו כשאמ' ק' למדשויו כרונ ססטרס סל' מל' נקמן
 ונחלתן פסגול וסתי' כחטף קמן: הבה נוצאים נסכורט יחזקאל סוף סימן י' חסוב להלוי מ' ד' יוצאים מל' וכו' אשכנזא גטימרי דימי
 דסטרד: והיו וסיה ק': והיה חללו אותה נסכורט כ' ודמוס יסכיס מל' וכו' ראו ס' ס' המסורט סמכמי לטיל ס' כ' ל' לבוא חמת
 כ' מ' נגמ' כסכורט מדויקים: והוולו נקמט ספרים ספס' נחל חרן:

מח

היה

פאת ימה אפרים אחר: ועל גבול ראיבן מפתת קדים ועד פאת ימה ראיבן אחר: ועל גבול ראיבן מפתת קדים ער פאת ימה יהודה אחר: ועל גבול יהודה מפתת קדים ער פאת ימה תרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפתת קדימה ער פאת ימה והיה המקדש בתוכו: התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ולא לה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש יהודה בתוכו: לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא יתעו בתעות בני ישראל באשר תעו הלויים: והיתה להם תרומה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלויים: והלויים לעמם גבול לכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל ארך חמשה עשר ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ולא ימכרו ספנו ולא ימור ולא יעבד ראשית הארץ בירקש ליהוה: וחמשת אלפים הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חל הוא בתוכו לעיר למושב ולמגור והיתה העיר בתוכה: ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות כחי ולא קארבעת אלפים ופאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ומפתת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים: והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: והנותר בארך לעמם תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמם תרומת הקדש והיתה תבואתה לחם לעבדי העיר: והעבד העיר יעבדוהו מכל שבט ישראל: כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחות העיר: והנותר לנשיא מנה ונסוה לתרומת הקדש ולאחות העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול וקדימה ימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמם חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש בתוכו הפית בתוכה: ומאחות הלויים ומאחות העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה: ויתר השבטים מפתת קדימה ער פאת ימה בנימן אחר: ועל גבול בנימן מפתת קדימה ער פאת ימה שמעון אחר: ועל גבול שמעון מפתת קדימה ער פאת ימה יששכר אחר: ועל גבול יששכר מפתת קדימה

עד

והיה המקדש בחוכו במקדש ספרים כמו כמכסה כה"מ וק' כמו כו"מ וכן כמכר ר"ק אבל כמק"א ספרים מדוייקים כמו וק' כמו כו"מ והמס' אזל כווייטו סגן אומרת כמכס ב' כמו כין כן ועבדין וסימן חל הוא למטר למוסד ולמנרס והיפה ספיר בתוכה ומקדש הכית בתוכה וכן מנאפי במסורת כ"י שם מינה להדין כמו כו"מ: לכהנים המקדש בספרים מדוייקים סל"ס רפה וס"ה במחרי: ולא יעבדו יסביר ק': והיחוד העיר בתוכה כמו כ': נגב חמס חמש מאות חמס כמו כ' ולא ק' וסוף אחד מהמסוכה דכמינתי ולא קריין וס' כמסר כמגלל דות וזהו גם כן סג' הנוכרים כנמרה סרן חין בין סודר וסירס ס' וזכרונו לכרסה חמס סני כמו כ' ולא קרי וסיין מה שבכמי כרות וכדימיה סימן ל"ב: חבואחה כמו כה"מ וקרי כו"מ ונפרו כירמיה ב': והעבד העיר יעבדוהו כאגדת סמולל כמבין כנכסוכים כמו כ' סוף למטר לנה הקדוש כרוך הוא מרחקן סמלר ויסבד אש סכיר יעבדוהו גז' וחי"א כסי בעדרס סודר סוב מזור א' ומזור י"א סוף הקדוש כרוך הוא ספיר למחן למטר לנה סמלר וסבד סכיר יעבדוהו גז' ונכדוהו כמו כ' וכן כמדרס דכס ריש פרשט נש' הונל זה המדרס וסס כמו כ' יאכדוהו סכל סכטי ישראל וס' ל' לוי למטר א"י כפרק ססרס יחסין וסככד את סכיר יאכדוהו סכל כמדרס דל"ן סרן יס כוחל"ן נרסינן יעבדוהו לאמרינן ססס ספירס חין ישראל ססמחל"ן לסלסס ססר ססטיס חידך למחן סמר רב ססרל לנסיא דכמיס וסבד סכיר יעבדוהו סכל סכטי ישראל וס' ל' כנרסטיס רכס ס' ל' סמר ר' לוי למטר לנה סכל סמרסחין חון סססס ונגכנוני כחס סכלרס ונחס סכד לחמו לא ירמו ולא יסחיסו ונו' נכנוני וסבד סכיר יעבדוהו ונו' וסכל יסס סמרס סככ כקידוסין כלסון סוס וס' ס' כן יאכדוהו סיינו כמ' כמדרס רכס סל מקרי יעבדוהו סל יאכדוהו סל יאכדוהו סל סכטי ישראל וס' ל' כנרסטיס רכס ס' ל' לוי למטר סס ססכמונ סס' כסוף דכרי ססיס סל וסמר וכל סכריס סכלו כמו כ' וסבד סכיר יעבדוהו וכל סל סל וכן כמסודס יעבדוהו כ' סלל וסכרו כל גיס יעבדוהו: ומקדש הכית בתוכה כמו כ': ויתר השבטים מפתת קדימה ער פאת ימה כו"מ וק' כן כן כדקסינן למימר קמ' :

ועל

יחזקאל מח

עַד-פֶּאֶת-יָמָה וּבִלְזָן אַחֵר ; וְעַל גְּבוּל וּבִלְזָן מִפֶּאֶת קִרְמָה עַד-פֶּאֶת-יָמָה גַּר אַחֵר ;
 וְעַל גְּבוּל גַּר אֶל-פֶּאֶת נֹגַב תִּימְנָה וְהָיָה גְבוּל מִתְּמַר מִי מְרִיבֵת קָדֵשׁ נְחֻלָּה עַל-הַיָּם הַגְּדוֹל ;
 וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר-תִּפְּלוּ מִנְּחֻלָּה לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה מַחְלְקוֹתֵם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה ;
 וְאֵלֶּה תּוֹצְאוֹת הָעִיר מִפֶּאֶת צִפּוֹן חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מֵדָה ; וְשַׁעֲרֵי
 הָעִיר עַל-שְׁמוֹת שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה צְפוֹנָה שַׁעַר רְאִיבָן אַחֵר שַׁעַר יְהוּדָה אַחֵר
 שַׁעַר לְוִי אַחֵר ; וְאֶל-פֶּאֶת קִרְיָמָה חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשַׁעֲרִים שְׁלֹשָׁה וְשַׁעֲרֵי
 יוֹסֵף אַחֵר שַׁעַר בְּנִימֵן אַחֵר שַׁעַר דָּן אַחֵר ; וּבִפֶּאֶת-נֹגַב חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
 מֵדָה וְשַׁעֲרִים שְׁלֹשָׁה שַׁעַר שִׁמְעוֹן אַחֵר שַׁעַר יִשְׁשַׁכָּר אַחֵר שַׁעַר זְבוּלֹן אַחֵר ;
 פֶּאֶת-יָמָה חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שַׁעֲרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שַׁעַר גַּר אַחֵר שַׁעַר אֲשֶׁר אַחֵר
 שַׁעַר נִפְתָּלִי אַחֵר ; סָבִיב שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵי אֶרֶץ וְשִׁסְדֵּי-הָעִיר מִזֶּם יְהוִהוּ שְׁמָה ;

בחווק אל נגמר בשלימות ספר יחזקאל
 את מגדליו איה כיפר איה שוקל ;

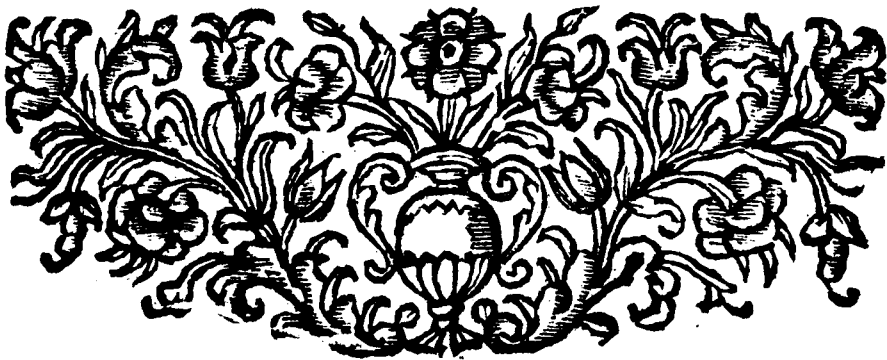
סכום פסוקי טל ספר יחזקאל אלה ומואתים ושבשים ושלשה • וסימנו כחול תענו על אסידן • מים כן גפשי תעני
 אליך אלקים • ומנין הקאשטולי ארבעים ושבשים • וסימנו ועל יובל יטלת טרסיו ;

דבר

ועל גבול וזולן מפאת קרמה • במסרים מדויקים חסר וכן במסורת כ"ג חסר נמז סימן ר"ל בפסלי מנשה זולן ; ה' ושמח יש פסוק בין ה'
 למטה ולבשרא פ' הספירה ב' נקראו תל סמו של הק"ב אלו הם נדויקים ומשיח וירושלם בריחיים שבאחר כל הנקרא השמי ולבכנודי בראמיו ונו' • מסות
 דכתיב וזה שמו אשר יקראו ה' בלקבו • ירושלים דכתיב וזה העיר ה' שמה אל מקרי שמה אלה שפדו ומה שלא אמר הכבוד כמיוס ה' שפדו כמות
 הסי' רק נקחן כמוב במסורת הכרית הגדול ויש דברי הימים ב' ל' רמזו גם כן דה' אוב למיסכ לו המקום הסיח נמח סלה ומד ולא זזה סביבכ מכונת
 תענו אפילו בהרכנס ס"כ • ועיין מ"ס בירמיה כ"ג סודר סובן סומור כ"א נמח אגוז דק ס"כ כתיי פרסס לך לך ופרסס כי מסא ;

תם ספר יחזקאל שבח לאלהי ישראל

דע קודם נעים כי תרי עשר הם טנים עשר נביאים • שנתנכחו בזמנים שונים • חדשים וגם ימים • ופואיל מדברו נבואות
 קטנות • מדרכ רבותינו ז"ל שיחדיו יהיו חוכות • לכך גם אנתנו בכלל סכום הפסוקים בסוף כלם כחלל מחתת • מחשינתו
 בדין וכסילכתא ;

ואכלתם חית השרה: ופקרתי עליה את ימי הפעלים אשר תקטיר להם
 ותלך נזומה וזליתיה ותלך אתרו מארביה ואתי שכחה נאסיהוה: לכן ננה אנכי מסתיה
 והלכותיה המדבר ודברתי על לבה: ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח
 תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים: והיה ביום
 ההוא נאסיהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: והסירתי את שמות הפעלים
 מפיה ולא יזכרו עוד בשמם:

וכאמרי להם ברית ביום ההוא עסחית השרה ועסיעוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב
 ומלחמה אשכור מן הארץ והשכנתים לבטח: וארשתיד לי לשלם וארשתיד לי בצדק
 ובמשפט ובחסד וברחמים: וארשתיד לי באמונה וידעת את יהוה: *

והיה ביום ההוא אענה נאסיהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ:
 והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעל: וזרעתיה לי בארץ
 ורחמי את לא רחמה ואמרתי לא לעמי עמיתא וזהו יאמר אלהי: *

ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת באהבת יהוה את בני ישראל והם
 פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישי ענבים: ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר
 שעירים ולהך שעירים: ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תוני ולא תהיי לאיש וגם

אני אליך: כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין כלה ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין
 אפוד ותרפים: אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו
 אליהוה ואל יטובו באחרית הימים: * שמעו דברי יהוה בני ישראל כי

ריב ליהוה עס יושבי הארץ כי איך אמת ואיך חסד ואיך דעת אלהים בארץ: אלה וכחש
 ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים ברמים נגעו: על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה
 בחית השרה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו: אך איש אל יירב ואל יזכח איש ועמף

כסריבי כהן: וכשלת היום וכשל גם נביא עמף לילה ורמיתי אסף: נדמו עמי מבלי
 הדעת פראתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשפח בנהג גס
 אני: כרבם כן חטא לי כבודם בקלון אמיר: חטאת עמי יאכלו ואל יעונם ישאו נפשו:

והיה כעס ככהן ופקרתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: ואכלו ולא ישבעו הוננו ולא יפרצו
 כראת יהוה עובו לשמר: ונתתי ויין ותירוש יקחלב: עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי
 ריח ונתים התעה ויוני מתחת אלהיהם: על ראשי ההרים יפחו ועל הגבעות יקפרו

תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה עליהן תנינה בנותיהם וכלותיהם תנאפנה:

ל

עוד בעלי המין נסוא לבדו במדויקים כ"י וכדפוס ישן: (והסירותי א"ה כללתי נסוא שבות אשר כפל כבוד הספרי על מלך והסירותי אשר
 הניחיהו חסר י"ד ולא נחלתינו נז סוס נוסרה לא בזמיר ולא כדמח וחסתי פר מקום טידי יד כסה מנסג ככל חסרתי והסרתי שנתקח ומחלתי
 כולם חסר י"ד אך כמילתי פ"א על הסירותי מסבל סכמו כמכב בני ליון ב' מלח ולא נחלתי חסתי הטני וכין דרין מלח כחיה ספרים חסרתי קיום מסכמו
 כ"ז הוה): ולא יזכרו עוד כס"א כ"י הטעם בזין וכבוד דפוסים נר"ם ונמקת מדויקים כ"י ודפוס ישן גם כן מאריך בזין ובנתיאס עם
 פירוש הרי"ל כבוד יזכרו וטעות הוה: ואכרה דגם הכ"ף למפאריה מכלול דף ל' ודף קס"ד: ובקשו קל הקי"ף: ואמאסאך כו"ל נסוא
 בדפוסים קדמונים וככל ספרים כ"י וכן בקודש מכלול דף מ"ד ובכפל פלפון ובמקרא לונאחו וכמתי כל ל"ף ימירתי כין הס"מ ויכ"ף ועמין בספר
 הדכסה של ר' אליהו אוח' וז' ונשמות רבה פ"ב ח' חמר ר' יסודל כל כהן סהו מוכל נמרוס ואינו כן מורה כינו כהן לעמיד לנח מלח כמחם מסלס
 דברים טכאמר ומאסאך מכהן לי שכן ג' חלפ"י יש בו סמלחם מן סהכסה ומן המקדש ומן הלוי: כרבם כן חטאו לי כרבם כבוד חסר וז' לטון
 רב ונשיא כלומר כשהחוטא הרב וסוה הנשיא כן חוטאים כלם וכן דרשו דלרבים רבה פ"ב ח' חמר ר' שמואל בר נחמני כל מה סהנדוליס כוסים סודר
 עושה וכו': כבודם בקלון אמיר וכו' אחד מן י"ח מקון סופרים וסיה לו למר כבודו מלח סכניה סכמוכ מדרס ילמדנו פרסג נשלח ומסורג כל"ם
 בזכרתי ב': יקחלב נמקת מדויקים נכ' סממים וכן מכלול דף ט"ה: אלון ולבנה הכו"ף כסול לא כקמן וכן נמסורג לית וחד מקל לבנה:
 וכלותיהם תנאפנה נמקת ספרים ח"ל כקמן:

אל

הושע ו ז ח ט

עברו ברית שם בנרו בי : גלעד קרית פעלי און יריח מרם : וכחמי איש גדודים חכר :
 כהנים הרך ירצחו שכמה כי זמה עשו : בבית ישראל ראיתי : שעירייה שם ונח לאפרים שעירייה
 נטמא ישראל : גם יהודה שת קציר לך בשובי שבית עמי : * כרפאי
 לישראל ונגלה עין אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר ונגב יבוא פשט גרוד בחוץ : ובל-
 יאמרו ללבבם כל רדעתם זכרתי עתה סכנים מעלליהם נגר פני היו : ברעתם
 ישפחו מלך ובכחשיהם שרים : כלם מנאפים כמו תנור בערת מאפה ישבות מעיה
 מלוש בצק ער חמצתו : יום מלכנו החלו שרים חמת מין משך ירו את לצצים : כי-
 קרבו כתנור לבם בארבע כל הלילה ישן אפהם בקר הוא בעד כאש להבה : כלם יחמו
 כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו איך קרא בהם אלי : אפרים בעמים הוא
 יתבולל אפרים היה ענה בלי הפוכה : אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה ורקו בו
 והוא לא ידע : וענה גאוי ישראל בפניו ולא שבו אל יהודה אלהיהם ולא בקשהו בכל-
 זאת : והיו אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשרו הלכו : כאשר ילכו אפרוש
 עליהם רשתי בעוף השמים אורידם איסורכ בשמע לעדהם : אוי להם כי גרדו מפני שד
 להם כי פשעו בי ואנכי אפרם והמה רברו עלי כזבים : ולא זעקו אלי בלבם כי יילוו
 על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי : ואני יפרתי חוקתי ורזעתם ואלי יחשבו
 רע : ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מועם לשונם זו לעגם בארץ
 מצרים : * אל חכה שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורת פשעו : לי
 יזעקו אלהי ידענהך ישראל : ונח ישראל טוב אויב ירדפו : הם המליכו ולא מפני
 השירו ולא ידעתי בספס וזהבם עשו להם עצנים למען יפרת : ונח עגלך שמרון חרה
 אפי בם ערמתי לא יוכלו נקון : כי מישראל והוא חרש עשרו ולא אלהים הוא כיה
 שבבים יהיה עגל שמרון : כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה
 קמח אולי יעשה זרים יבלעו : נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי איך הפץ בו : כיה
 המה עלו אשר פרא בודד לו אפרים התנו אהבים : גם כיהתנו בגוים עתה אקבצם
 ויחלו פעט מפשא מלך שרים : כיהרבה אפרים מובחות לחטא היולו מובחות לחטא :
 אכתובלו רבו תורת כמזור נחשבו : ובתי הנהבי יוכחו בשר ויאכלו ידוה לא רצם ויתירא
 עתה יזכר עונם ויפקר חטאתם המה מצרים ישובו : וישפח ישראל את-
 עשהו ויבן היכלות ויהנה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה : *
 אל תשמח ישראל אל גיל בעמים כי זנרת מעל אלהיך אהבת אתנן על פל גרנות דגן :
 גר

ובחכו איש גדודים במקום ספרי הכתוב כ"ה אחר ס' וטמוט הוא כ"לפי הפרגום ולכל הפירושים כ"ה וכן מלמדי דמוסטיס יסניס ונספרים
 כ"י פדוייקים : ירצחו שכמה בספרי הכתוב כ"ה כ"לפי הכתוב בחיובים וסם כמוב ירחו וכו' ירחו : שעירייה סערוויסן : פשט
 גוד חר מלמח ביחא מן כ' ב' לא כסנין וכו' כ"ה כ"לפי הכתוב בחיובים וסם כמוב ירחו וכו' ירחו : שעירייה סערוויסן : פשט
 ישפחו מלך כ"ה כ"לפי הכתוב בחיובים וסם כמוב ירחו וכו' ירחו : שעירייה סערוויסן : פשט
 דהבון ונוכל לומר סה"ק מפורסם כ"ה כ"לפי הכתוב בחיובים וסם כמוב ירחו וכו' ירחו : שעירייה סערוויסן : פשט
 סה"ק מפורסם כ"ה כ"לפי הכתוב בחיובים וסם כמוב ירחו וכו' ירחו : שעירייה סערוויסן : פשט
 לנהיג כ"ה כ"לפי הכתוב בחיובים וסם כמוב ירחו וכו' ירחו : שעירייה סערוויסן : פשט
 לו וימיר וכו' ופתי' נתפס חסוף סכניס סה"ק מפורסם כ"ה כ"לפי הכתוב בחיובים וסם כמוב ירחו וכו' ירחו : שעירייה סערוויסן : פשט
 ויאכלו כ"ה כ"לפי הכתוב בחיובים וסם כמוב ירחו וכו' ירחו : שעירייה סערוויסן : פשט

גְּדוֹן וַיִּקַּב לֹא יָרַעַם וְתוֹדוֹשׁ יִכְחַשׁ בָּהּ : לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וְשֵׁב אֶפְרַיִם מִצְרַיִם וּבְאֲשׁוּרֵי
 טָמֵא יֹאכְלוּ : לֹא יִסְכְּנוּ לַיהוָה יֵין וְלֹא יַעֲרֹבְלוּ : וּבְחִירֵיהֶם כָּלָחֵם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אֲכָלוּ
 יִטְמְאוּ בִּילְחָמָם לִנְפֶשׁם לֹא יָבֹא בֵּית יְהוָה :

מִהֲתַעֲשׂוּ לַיּוֹם מוֹעֵד וְלַיּוֹם חַג־הַהֵוא : בִּיהֲהִי הָלְכוּ מִשׁוֹר מִצְרַיִם תִּקְבְּצֵם כִּי תִקְבְּרֵם
 מִחֲמַד לִכְסָפֶם קִימוֹשׁ יִרְשֵׁם חוֹחַ בְּאֵהֳלֵיהֶם : בָּאוּ יְמֵי הַפְקָדָה בָּאוּ יְמֵי הַשְׁלֵם יִדְעוּ
 יִשְׂרָאֵל אוֹיֵל הַנְּבִיא מִשְׁנַע אִישׁ הָרוּחַ עַל רֵב עֵזְבָה וְרַבָּה מִשְׁטָמָה : צוּפָה אֶפְרַיִם עִם־
 אֱלֹהֵי נְבִיא פֶחַ יְקוֹשׁ עַל־בְּלִדְרֹכָיו מִשְׁטָמָה בְּבֵית אֱלֹהָיו : רַעֲמִיקוֹ שְׁחָתוּ כִּימֵי הַגְּבֻעָה
 יִזְכָּר עֲוֹנָם יִפְקֹד חַטָּאתָם :

בְּרֵאשִׁיתָהּ רֵאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה בָּאוּ בְעַל־פְּעוֹר וַיִּזְנוּ לַבְּשָׁר וַיְהִי שְׁקוּצִים כְּאֲהָבָם :
 אֶפְרַיִם פְּעוּף יִתְעוֹפֵף כְּבוֹרֶם מִלְּדָה וּמִבְטָן וּמִהַרְיוֹן : כִּי אִם־יִגְדְּלוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְשִׁכְּלֵתִים
 מֵאֲרָם כִּי־גַם־אוֹיֵי לָהֶם בְּשׁוּרֵי מָרָם : אֶפְרַיִם כְּאֲשֶׁר־רֵאִיתִי לְצוֹר שְׁתוּלָה בְנוֹה וְאֶפְרַיִם
 לְהוֹצִיא אֶל־הוֹרֵג בְּנָיו : תִּן־לָהֶם יְהוָה מִהֲתַתֵּן תִּן־לָהֶם רַחֵם מִשְׁכִּיל וְשֵׁרִים צְמִיקִים :
 כִּלְרַעְתָם בְּגִלְגָל כִּי־שָׁם שְׁנֵאתִים עַל רַע מַעֲלִייהֶם מִבֵּיתִי אֲנַרְשֵׁם לֹא אוֹסֵף אֲהַבְתֶּם כָּל־
 בְּלִקְ שְׂרִיהֶם סוֹרְרִים : הִבֵּה אֶפְרַיִם שְׂרָשָׁם יֵבֶשׁ פְּרִי בְלִי־יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יִלְוֶן וְהַמְתִּי מִחֲמַדִּי
 בְּטַנְסִם : יִמָּאֵס אֱלֹהֵי כִי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וַיְהִי נִרְדִים בְּגוֹיִם :

גִּפְן בּוֹקֵק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יִשׁוּה־לוֹ כָּרֵב לְפָרְיוֹ הַרְבֵּה לְמוֹבְחֹת כְּטוֹב לְאַרְצוֹ הֵיטִיבוּ מִצְבוֹת :
 חֶלֶק לֶבֶם עֵתָה יֵאֲשֹׁמוּ הוּא יַעֲרֵף מוֹבְחֹתָם יִשׁוֹר מִצְבוֹתָם : כִּי עֵתָה יֹאמְרוּ אִין מֶלֶךְ
 לָנוּ כִּי לֹא יִרְאֵנוּ אֶת־יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ מִהֲיַעֲשֶׂה־לָנוּ : דִּבְרוּ דְבָרִים אֱלוֹת שׁוֹא פֶרֶת בְּרִית
 וּפְרַח כְּרֵאֵשׁ מִשְׁפָּט עַל תַּלְמֵי שָׂרֵי : לַעֲנֹת בֵּית אוֹן יִגְרוּ שָׁבָן שְׁמֵרוֹן כִּי־אֵבֵל עָלָיו
 עָמְדוּ וּכְסָרוּ עָלָיו יִגְלוּ עַל־כְּבוֹדוֹ כִּי־גִלָּה מִפָּנָיו : גַּם־אוֹתוֹ לֹא־שׁוֹר יוֹבֵל מִנְחָה לְמֶלֶךְ יִרֵב
 בְּשֵׁנָה אֶפְרַיִם יִקַּח וַיְבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַעֲצָתוֹ : נִדְמָה שְׁמֵרוֹן מַלְכָה כְּקִצֵּף עַל־פְּנֵי־מַיִם :
 וַיִּשְׁמְדוּ בְמוֹת אוֹן חַטָּאת יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדִרְדָר יַעֲלֶה עַל־מוֹבְחֹתָם וְאָמְרוּ לְהִרִים כְּפִסְגָה
 וּלְגַבְעוֹת נָפְלוּ עָלֵינוּ : מִימֵי הַגְּבֻעָה חַטָּאתִי יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמְדוּ לֹא־תִשְׁיָגֶם בְּגַבְעָה

עֵתָתָם מִלְחָמָה עַל־בְּנֵי עֲלוּהָ : בְּאֵתִי וְאֲסָרֶם וְאֲסַפּוּ עֲלֵיהֶם עֲפִים בְּאֲסָרֶם לְשֵׁתִי עֵינָתָם :
 וְאֶפְרַיִם עֲנָדָה מִלְמַדָה אֲהַבְתִּי לְרוֹשׁ וְאֲנִי עֲבַרְתִּי עַל־טוֹב צוּאֲרָה אֲרַכִּיב אֶפְרַיִם יַחְרוֹשׁ
 יְהוּדָה יִשְׁדָּרְלוּ יַעֲקֹב : וְרַעֲי לָכֶם לְצַדִּיקָה קִצְרוּ לְפִי־חֶסֶד נִירוּ לָכֶם נִיר וְעַת לְרוֹשׁ אֶת־
 יְהוָה

כ"ף בדיסיה וליה לכוונת : וכחש בה כ' ספורין עם ב"ם כמלכום כ' ג' : צופה אפרים עם אלהי ככל הספרים כפונ מלכיה והריא' כמב נראה
 מדברי רש"י שהיה כפונ כספרו עם מלכיה ואינו כן כי אם עם אלהי וראה חכי מחלוקת בין הספרים אם יש זה חול או קדם וכן נכית מלכיה סכסוף
 זה הספוק : וכמסכת סופרים סנידור ר' מן אומר בניית מלכיה כרי זה קודם ע"כ : ולפי דמתי אם סס חסרון והמקום ימלח חסרונו : פח יקוש
 כס"א כ"י כסורין כמו ספח יקוש דמילים וכן וכספור משח יקוש (מסניו) אבל כסאר ספרים זה נכדו כחולם וכן כמב הקמתי כשרש יקש : העמיקר
 כס"א דפוס יסן ע"פ"ן נחסף סגול ובספרים חסרים כשוא לכדו וכיין מ"ס לטיל סימן ה' : חטאתם ככמה ספרי דפוסם וכ"י מלח מל"ק ומ"ו חד
 כמקב ספרים מדוייקים ישנים וגם כפוס קדמון כפונ חטאתם כלא ומ"ו וכן כראש ספק דכסורת יסמיה כ"ח נמפר חטאתם ט' וכפס חסוב לס"א
 ד' כזוריימא וכו' ככניאים ומדחויין דכנכו דמרוימא כלא ומ"ו ח"י לן למימר דשארל נמי דכוונתיכו וכשרשם קרת חיתא להן מסרל כזווא חסריי
 ודל ודל חדל הוא ולא סלגי אסדרי דוק ומסכת : כבבורה סה"ל כלא חסין וכוא חד מן י"א וזיגין חד חסין וחד לא חסין : כמכבם סה"ל
 כקמן רחב וס"א כחסף קמן : כשודו כשין סמלית וכן הוא כמסורת הושע כ' עם מלנין דחמיון ט"ן וקריגין סמ"ד : הן להם ה' כס"א כס"י
 כספרים מדוייקים וכן הן להם רחם אסכול טיין כמכלול דף ק ב ומ"ס כזמור כ"ח כס"ד : רחם משכיל כס"ן ימנית ומנח"ל ט"ל כמסורת חכיו
 ככבור משכיל (ירמיהו כ) : סודרים ממלכת ספרים חסר ומ"ו : בלו כל ק" : סחפדי ח"מ כשוא ופסת : עתה ואשפסו כס"ל קדמון סהדפות
 סה"ל כשוא וסגול ובספרים מדוייקים כשוא לכדו וכלא מריד כיו"ד : ופרח כראש ככ"ף : קוץ ודרדר כמקב ספרים קדמונים כ"י דל"ט סנייה
 כקמן גם ככל רב כפליס כמב סמלח כן כמקב ספרים וטיין גם כן מ"ס כפרט כראשית על וקוץ ודרדר : סימיה רגבעיה חסריי ישרל כ"א חטאת
 וכן כמב רש"י ח"ל חטאת זה כקוד רפי סהול לטון נקכה ולשכבר כמו עשט כמב חלמ יד : עינתם סוכנס ק" : ישרד לו יעקב כשין סמל"י חסין
 סדק וכן כמסורת ג' כריאה וכולם כמתיים כן :

יהא עד יבוא וזרה צדק לכם : חרשתו רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי-כחש פרי-בטחת
ברכה בלב גבורה : וקאם שאון בעמיה וכל-מבצריה וישר בשור שלמן בית ארבל
ביום מלחמה אם על-בנים רמשה :

יא ככה עשה לכם בית-אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל : * כי
נער ישראל ואהבהו ומצרים קראתי לבני : קראו להם בן הלכו מפניהם לבעלים יבחו
ולפסלים קטרו : ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על-זרועותי ולא ידעו כי רפאתים :
בתכלי אדם אמשכם בענתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל :
לא שוב אל-ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב : וחלה חרב בעריו וכלתה
בדיו ואכלה מפעצותיהם : * ועמי תלואים למשובתי ואל-על יקראהו יחד לא ירום :
אך אתנה אפרים אמנה ישראל אך אתנה כדמרה אשימה כצבאים נהפך עלי לבי יחד
נבטרו נחמי : לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אך אנכי ולא-איש
בקרנה קדש ולא אבוא בעיר : אחרי יהוה ילכו בארצה ישאג כיהוא ישאג ויחררו בנים
מים : יחררו כצפור מצרים וכינה מארץ אשור והושבתים על-פתיהם נאסיהוה : *

הפסרת
ויצא

יב סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עסאל ועם-קדושים
נאמן : אפרים רעה רוח ורדה קדים בלתיים כוב ושר ירבה וברית עם-אשור יכרתו
ושמן למצרים יובל : וריב ליהוה עסיהודה ולפקד על-עקב בדרכיו כמעלליו ישיב לו :
בבטן עקב את-אחיו ובאנו שרה את-אלהים : וישר אל-מלאך ויכל בכה ויחחלל בית
אל ימצאנו ושם ידבר עמנו : ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו : ואתה באלהיך תשוב
חסד ומשפט שמר וקה אל-אלהיך תמיד :

עכ
הפסרת
וישלה
לאשכניום

בנען בידו מאוני מרמה לעשק אהב : ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי אין לי בליגעי
לא ימצאלי עון אשר-חטא : ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים
כימי מועד : ורברתי על-הנביאים ואנכי חוץ הרביתי וביד הנביאים ארמה : אסגלעד
אין אך-שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מנחותם כגלים על תלמי שרי : * ויברח יעקב
שרה ארם ויעבר ישראל באשה ובאשה שמר : ובנביא העלה יהוה את-ישראל מצרים
ובנביא נשמר : הכעים אפרים תמרורים דמיו עליו ימוש וחרפרו ישיב לו ארנו :
בדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימרת : * ועתה יוספו לחטא יג
ועשו להם מסכה מכספם כתבונם עצנים מעשה הרשים כלה להם הם אמרים זבחו אדם
עגלים ישקן : לכן יהיו בענדבקר וכטל משקים הלך כסץ יסער מגרן ובעשן מארבה :
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תרע ומושיע אין בלתי : אני ידעתיה
במדבר

יושר נכמה צו'ו' מס הדגש וכדון ספרים-סלנו הסיף קמוסה וד'ק' בספר מכלול ד'ק' ס'ק' כמנו כמחמ ואחר כך כמנו ונכמ' ספרים קמין בוקף :
ארבל בספרים מדויקים כ'י סנ' כרמויה וכן הוא בדכוסים יטבי : בשחר בני'מ' לא ככ'ק' וכן במסורת לית כומי' ואילו ככ'ק' הא ח'יכא נמי
או יבקט כשחר אורד (ישיה נח) : קחם על זרועותיו כולו קמון ומיין בספר הרכנס מר' אליה המדקק : אמשכם ס'ק' בשרי גרוב
ספרים : מסעצותיהם הדגס חילוסים יש-בנליו וחסור ור'יין וכמילים ה' פל ססוק יפלו חמסמקיהס מסוד פליס ב' כביז כן והוא חסר ור'ו
קדמסה ומל' ור'ו מניינ' כצבאים יחיד-חמס ס'וד ויה' ל'ק' כחה : נאמן כדון של ספרים ס'א' ק' נחסף סנול וסנ'ון בלא מאריך : כמעלליו
ישיב לו כן כתיב בלא ור'ו ומי סחש לבמו וכמלליו כר'לו ססה וכן ספורנס כדפוס יסן בעוכרוהי : ויחחנן לו המיר' כמאריך : ואתה
באלהיך תשוב הרי זה קודס מסכת סופרים : ויאמר אפרים במסורת חשיכ ליה כדרי י'כ' דסנדיין ויאמרו ועיין מה סכמתי בסוף ס' מסופ :
באהלים בספרים כ'י מדויקים הא'ל'ק' כחסף קמין וכן נמק'מ' ספרים הדפוס גם במסורת כמין וכמוספס' ח' נחסף כמל'ס' ד' כקריאה וכולם כחסף
קמין : ורברתי כמני מסטין וי'ס' כמס' א' בלכד ור'ין לחוס להם : ויאשם כמפרים כ'י מדויקים ח'ס' נמק'מ' ספרים הדפוס ס'א'ל'ק' כמ'א' בלכו
וכ'כ' כמכלול ד'ק' ק'ל' : כחכונם ככל ספרים כ'י ככ'ק' וכן מיר'א' כל המפרטים :

במדבר בארץ תלאכות: * כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לכם עלכן שכחתי: ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור: אפגשם כרב שכול ואקרע סגור לכם ואכלם שם כלבוא בית השדה תבקעם: שחתה ישראל כירבי בעונה: אהי מלכה אפוא וישעיה בקל עריה ושפטיה אשר אמרת תגדלי מלך ושרים: אחת לך מלך באפי וקחת בעברתי: צרור עין אפרים צפניה חטאתו: חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כרעת לא יעמד במשבר בנים: מיר שאול אפרים ממור: אנאלם אהי דבריה מות אהי קטבה שאול נחם יסתר מעיני: כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהיה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כלכלי חמדה: * תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירששו והריותיו יבקעו: * שובה ישראל עד יהיה אלהיה כי כשלת בעונה: קח עמכם דברים ושובו אלי יהיה אמרו אליו בלתישא עון וקח טוב וישלמה פרים שפתינו: אשורו לא וישענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידנו אשר בך ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי מפני: אהיה כמל לישראל יפרח בשושנה ויד שרשו כלבנון: ילכו וינקרעו ויהי כוית דודו ורוח לו כלבנון: ישבו ישכנו בצליו יחיו דגן ויפרחו כנפן זכרו כיון לבנון: אפרים מהליו עוד לעצבים אני עניתי ואשורני אני כברוש רענן מפני פרוה נמצא: מי חכם ויבן אלה נכון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכעלו בם: *

ויש שטמי כאן הפטר ויצא יד הפטר וילך ולמנחה פ כאב

יואל

א דבר יהוה אשר היה אליזאל בדפתואל: שמעו זאת הזקנים והאינו כל יושבי הארץ היתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: יתר הגום אבל הארפה ויתר הארבה אבל הילק ויתר הילק אבל החסיל: הקצו שכורים ובכו והילולו כל שתי יין על עסם כי נברת מפניכם: כיניו עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו: שם נפני לשפה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו שריניה: אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה: הברת מנחה ונסה מבית יהוה אבלו הפהנים מעורתי יהוה

הלאכות ס' תלאכות: כנמר על דרך אשור מיטמבו כולאו נסחי לכתיבין אפור כמחם הא' לך ונדגם כס' ין כי הוא כקמ' הא' לך והס' ין דפ' וכו' רס' י' כל אשור סמקרה דגם וזה רפי סמינו סם מקום מלל אחרוב ואשקוד כמו אשורנו ולא קרוב: זכ' רד' ק כפירוס וכסרס סהול ספול מבנין קל: טוד כחב כסרס ויס לפרס מן אשורנו ולא קרוב הא' לך למדבר וזהו כפירוס רס' י' זל ובלל כפירוסים כקמ' ורסי: קטבה ס' י' קמ' נכר והוא חטוף רד' כפירוס וכמכלול דף כ' י: האשם שפרון הא' לך כסול לכדו רד' ק ככל המקומות: כי מרתה באלהיה סם: כפירוס ס' ד' כי מרס כלהיה כרי זה קרס: אמרו אליו כס' כ' ונכניאים סם כפירוס כריה' ונס כדפוס וסן מויכטיאה כמכ וספרו כו' י' וכן נדגם כפירוס רד' ואלום כשאר דפוסים וספרים אחרים כ' י' כלל וכו' וכן הוא כפירוס: ונקותיו מתמלמים הספרים כמילוי והיסוד וכו' קדמא ומכניא: (א' כ' מכל לפי כמסר כיוזקאל י' על מרס ונקותיו כ' חר חר וחד מלל ולפי רוב ספרים כמדויק' מירך חסר שפסנתי סיכס כדכתי מלל כו'): רענן ס' י' כסול וסמק וכלל מריר כריס: ויבן אלה ככ' סממס וכן כמכלול דף כ' וס' ין ס' כ' קרס מל ויוס' כרס ונסרסמ וסמקן מל סממס סם:

יואל

א והילולו מחלפת והילולו וס' והילולו: ומתלעות כרוכ כמדויקס ס' י' כמרינ: וברת ס' י' כקמ' חטוף: אבלו סה' ל' כמרינ: כמק' כמדויקס:

עלי קל מהרה אשיב נמלתי בראשנים : אשר נכספי ויהי לקחתם ומחמרי המזבלים
הקאתם להזבלים : ובני יהודה ובני ירושלים סכרתם לבני הנשים למען הרהיקם מעל
גבולם : הנני מעידם מדרמקום אשר סכרתם אתם שמה השלתי נמלכם בראשנים :
ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרתם לשבאים אלני רחוק בני יהודה
דבר : * קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבוהים יגשו יעלו כל אנשי
המלחמה : פתו אתכם לחרבת ומותרתכם לרמחים החלש יאמר גבור אני : עושו
ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהודה גבורה : יעורו ויעלו הגוים אל עמק
יהושפט פי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב : שלחו סגל פי בשל קציר באו רחו
כי מלאה נת השקי הקבים כי רבה רעתם : המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום
יהודה בעמק החרוץ : שמש וירח קדחו וכוכבים אספו נגהם : ויהודה מציון ישאג
ומירושלים יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהיה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל : וידעתם
כי אני יהיה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והתה ירושלים קדש וזרים לא יעברונה עוד :
יהיה ביום ההוא יטפו ההרים עיסים והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה
ילכו מים ומעין מבית יהודה יצא והשקה את נחל השמים : מצרים לא שממה תהיה ואדום
למדבר ששמה תהיה סחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם : ויהודה לעולם תשב
וירושלים לדור ודור : ונקותי רמס לא תקיתי ויהיה שכן בציון :

עמו

דבר עמו אשר היה בנקרים מתקוע אשר חזרה על ישראל פימי עויה מדרך
יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש : ויאמר
יהוה מציון ישאג ומירושלים יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל :
כה אמר יהוה על שלשה פשעי המשק ועל ארבעה : לא אשיבנו על דושים בחרצית
הפרול את הגלעד : ושלחתי אש בבית חואל ואכלה ארמנות בן הדד : ושברתי ברים

רמשק
אשיב גסלבם נתקם ספרים יתנים כ"ו ומהרפוס זה והנרו סנסמוך שניהם בלח מחריץ בני מל והער' וא"ו ומסורת זולת כוונתן לדיכין מרימן
סימח חסר בליטת וסימן נסחר במסרת גדולה מפרכת אוח הגימל וכמסרה קטנה כמי מסור מליהם ב' והסוד ונעתיך ופיין מ"ס במחמר המחרץ :
ומסודי השבוע במסורת חטיב ליה מס ה' חסר וא"ו בליטת בקרוא ונכחו דכמתיך ליה הכ"ל טמאל' הן ככרין : בנזותיכם יס ספרים חסר וא"ו :
ובכרום לשבאים במקמ ספרים הא"ף בחירק והי"ד כחה וזהו דעת ר"ק בפירוט ובמקמ ספרים הא"ף כחה והי"ד כחה בחירק והוא דעת
ר"ק שכחו בספר המלך דף ר"ל והמלל יופי' פס' עיקר' לטון המלל ובמסורת כ"י פ"ס מדין עתאים (מיליוס ק"ד) מכתמי לטון זה חלין כמבין
חל"ף ולא קריין שגאים - פמאים - פמאים - כגאים ע"כ והכני מנארה שגאים היינו ומכרום לטנאים פמאים ר"ל כל פמאים הכפונים גח"ף וי"ו -
כת"ס במלל בלך ר"ל פמאים יתנו קול' - כגאים מסוק הוא כד"ה א' י"ב' - והכגאים על ההרים למחר זאת חומרת - כדעת רד"ק
המלל : ובמסורת יכנס ציבונ ספרים יתנו חסר וא"ו כמר ר"ס : החלש הל"מר נקצן : כי במלאה גת הגימל דנוסה והמלל בספר חומיות
א"ו' טנאו במחלה ככלל הרפס ומחר כך כפ' טמא' כמסרים מדויקים כדגם חבל כ"כ כמ' כי הוא רבי וסיין מ"ס ככלל' ג"ד כפ"ל דסמין ל"טוה
גדין אחי מרחק : הסונים הסונים כה"ס כ"י וגם נלפס יתן שניהם : ולא וא"ו : וכדכבים כרוכ ספרים מדויקים מלל וא"ו מחר כ"ף : ורעשו
הי"ן כחטף פחה : פחשה לעפס : ככל כמסרים כחטף פחה וכן מדין להגיה במסורת : המסורת סוף מאמר ג' וכן כהון על פי במסורת כי וכו' א' מן
ח' רמין וסימן נסחר במילים ס"ב כמ' נמי' רפי' דחסר ר"ל כחטף פחה כמו מלו הטמנה או כחטף כניול : כמו אורי אפס' כו ומכריו : ופי' דנשין
ר"ל בשוח פסוט כמו סלגים סת"ס' כמפנים חומר לה' סת"ס' ודומיין : ויס לדעת טעם המדפס במסורת הנזכרת בחומר סת"ס' ס' רפין בליטת
וידיך בחחרונה חנניה' כי כך חטיב כפ"י וגי' דעומור כן וזריך לומר ח' רפין בליטת כוליהם חנני' ה' וגי' שתינו מן האנין ופי' לו ענין בחמרי'
מדנה אפס' הו' טנאו בשוח לנדו כמו סת"ס' החסרה במה נאמרה וכל אפס' דכוות' רפין בר מן ח' דגס ונכל כמסוק אפס' טנאו סוף פסוק
הנני' דלמיל וכן רחמי' כמה מסורת כ"י ומימח על ר"ק כמסרים והכלים חליו' בעל מלל יופי' ונכל הלכון סממנו גס סל זה ריחול שהיה
בשוח לנדו ור"ק לא דק כמס' החת' טנאו עמנו במחלה דכריו כניח' סימן מסורת הנזכרת מן שגכה רפין וז' דיוח אחד מס' כרמו' נמלת מציון
ראשית כמסוק וכל ונכל כמס' אחס' אחר שחצרת הנזכרת היא הפך מה שבגז במחלה טנאו בשוח וטנול' ואל זה לא כניט סלפי מסורת הכל' גס
שוח סך כה שגב מחר כך טנאו כדנרו : דס נקיא כחטף כח"ף על פי המסורת וכן ואל ממן עלינו דס נקיא דיוכה וסס מן י"ב חלין דכמתיך
חל"ף כפי' יכונתא ולא קריין וסימן נסחר כמ"ב פרשת טלל ודכילת ג' :

וַתִּשְׁקוּ וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מִבְּקַעַת אֲזָן וְתוֹמֵךְ שֹׁבֵט מִבַּיִת עֵץ וְגַלְיָו עִם אֲדָמָה קִדְדָה אַחַר יְהוָה :
 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי עֲזָה וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־הַגְּלוּתָם גְּלוּת שְׁלֹמֹה
 לַחֲמִנִיהָ לְאֲדָוִים : וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּחֹמֹת עֲזָה וְאָכְלָה אֶרְמְנֹתֶיהָ : וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מִבְּקַעַת
 וְתוֹמֵךְ שֹׁבֵט מִבְּקַעַת וְהִשְׁבֹּתִי יָדִי עַל־עַקְרוֹן וְאָבְדוּ שְׂאֵרֵי פְלִשְׁתִּים אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה :
 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי־צָר וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־הַסְּגִירָם
 גְּלוּת שְׁלֹמֹה לְאֲדָוִים וְלֹא זָכְרוּ בְרִית אֲדָוִים : וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּחֹמֹת צָר וְאָכְלָה אֶרְמְנֹתֶיהָ :
 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי אֲדָוִים וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־דְּרֹפּוֹ
 בַּחֶרֶב אֲחִיו וְשָׁחַת רַחֲמָיו וְיִמְרָף לַעַד אַפּוֹ וַעֲבָרְתִּי שְׂמֵרָה נֶצַח : וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּרִימָן
 וְאָכְלָה אֶרְמְנֹתָ בְּצִדָה :

כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי בְּנֵי־עֲמֹן וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־בְּקָעַם הַרֹת הַגְּלָעָר
 לְמַעַן חֲרִיב אֶת־גְּבֻלָּם : וְהִצַּתִּי אִשׁ בְּחֹמֹת רִבְרָה וְאָכְלָה אֶרְמְנֹתֶיהָ בַּתְרוּעָה בַּיּוֹם
 מִלַּחְמָה בְּסַעַר בַּיּוֹם שׁוֹפָה : וְהִלַּךְ מִלֵּכֶם בְּגִזְלוֹהָ הוּא וְשָׂרָיו יַחְדוֹ אָמַר יְהוָה : *

כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי מֹאָב וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־שְׂרָפוֹ עֲצֻמוֹת מֶלֶךְ־אֲדָוִים
 לְשִׁיד : וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּמֹאָב וְאָכְלָה אֶרְמְנוֹת הַקְּרִיּוֹת וַיָּמָת בְּשֹׂאֵן מֹאָב בַּתְרוּעָה בְּקוֹל
 שׁוֹפָר : וְהִכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקְרָבָה וְכָל־שְׂרִיָּה אַהֲרֹן עִמּוֹ אָמַר יְהוָה : כֹּה
 אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יְהוּדָה וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מֵאֲסָם אֶת־תּוֹרַת יְהוָה
 וַחֲקִיו לֹא שָׁמְרוּ וַיִּתְּעוּם כְּזִבְיָהֶם אֲשֶׁר־הִלְכּוּ אֲבוֹתָם אַחֲרֵיהֶם : וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בִּיהוּדָה וְאָכְלָה
 אֶרְמְנוֹת יְרוּשָׁלַם : * כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבַּעָה

ב

דַּמְרָה וְיִשָּׁב

לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מִכְרָם בְּכֶסֶף צְדִיק וְאֲבִיוֹן בַּעֲבוּר נְעֻלִים : הַשֹּׁאֲפִים עַל־עַפְרָאֲרֵץ בְּרֹאשׁ
 הַלִּים וְדָרָךְ עֲנוּם יִטּוּ וְאִישׁ וְאִבּוֹ יִלְכוּ אֶל־הַנְּעֻדָה לְמַעַן חָלַל אֶת־שֵׁם קְדָשִׁי : וְעַל־
 בְּנֵדִים חֲבָלִים יִטּוּ אֶצֶל כָּל־מִזְבְּחַי וַיִּין עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם : וְאֲנִכִּי הִשְׁמַדְתִּי אֶת־
 הָאֲמָרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כָּנְבָה אֲדָוִים גְּבָהוּ וַחֲסֹן הוּא כְּאֹלֹנִים וְאֲשַׁמִּיד פְּרִיו מִפְּעַל וְשָׂרָיו
 מִתַּחַת : וְאֲנִכִּי הִעֲלִיתִי אֶתְכֶם מֵאֲרֵץ מִצְרַיִם וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם בְּמִדְבַר אֲרָבָעִים
 שָׁנָה לְרֵשֶׁת אֶת־אֲרֵץ הָאֲמָרִי :

וְאִקִּים מִבְּנֵיכֶם לְנִבְיָאִים וּמִבְּחֹרֵיכֶם לְנֹזְרִים הֵאָף אִין־זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה : וְתִשְׁקוּ
 אֶת־הַגְּזֵרִים יוֹן וְעַל־הַנְּבִיאִים צִוִּיתֶם לֵאמֹר לֹא תִנְבְּאוּ : הִנֵּה אֲנִכִּי מַעִיק הַחֲתִיכֶם כַּאֲשֶׁר
 תַּעֲיֵק הַעֲגֹלָה הַמְּלֵאָה לְהָ עֵמִיר : וְאֲבָר מֵנוֹס מִקֹּל וְחֹק לֹא־יֵאֲמִין כְּחוֹ וּגְבוּר לֹא־יִמְלֹט
 נַפְשׁוֹ : וְתַפֵּשׁ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד וְקֹל בְּרַגְלָיו לֹא יִמְלֹט וְרִכְבּ הַפֹּסֵס לֹא יִמְלֹט נַפְשׁוֹ : וְאֲמִין

לבו

עמוס

והשיבותי וזו מלטייל הטעם בני"ה ובמקום ספרים מלרע והמסורס נוחת כנגדס ואומרת ז' מלטייל כח"ס כיוחוקל כ' : בחומת צר לט בטס
 מלטייל כטנין : ואכלה ארמנותיה נכמה ספרים חסר וז' אמנם כפי המסורת רמזי להיות מלא וכן תכלתיה מצרפת במקרה כ"ה לשיכס
 ארמנותיה ד' חסר בלישכא וסימן ועלמה ארמנותיה (ישיבה לה) וישכח ישראל את עטתו (הוספת ח) ושלחתי אש בחומת מוס דלטייל תכלת חכבי
 (טמוס ו) ט"כ' וכן במקרה גדולה נחסר על כל א' מסך ד' חסר בלישכא : ושחת רחשוין נמדרש ולמדנו מרשע כי משה כשיבא מסיני אחו חסר
 קימרון טלה סי' טס טלה ובלעז חדרר'ני טלה מלד'ה' ד' על רדכו נחרב אחיו ושחת רחשו רחמו כמ' ט"כ ואין כן כספרי' טלבו : שמרה נצח כמכ
 ז' עזרה כפי' המקרא ונס' נחות דף קס"ה טה"א נחה א"ט פ' שיקרה נמסיק לכנוי הטעמה וז"כ דר"ק במלבו דף ל"ב ונכ"י כמכ טה"ה מלטייל מס' :
 סחיכופה למלת נכח טה"ה מלטייל ובטעמים הוסף וי"א כי טה"ה נוספת לפי טה"ה מלטייל : מאסם את תורת נכטוס יסן מוניי'מה כנגד מלת את
 נכטפלוו נס"א לית ולפי דעמי נטמנשו נטה נטמוכ כנגד מלת סאסס לית וסנרי דטל מלת את איתמר ולח טיה : סכניכס לנביאום נכטי'ה
 מדוייקים מלא דמלא : ותשקו את הגזרים כן כמינ נכטריים מדוייקים חסר יו"ד קתמה :

א

ב

הפכתי בכם כמחפנת אלוהים את סלם ואת עמדה ותהיו כאור מצל משרפה ולא שמתם עדי נאם יהוה

לכן כה אעשה לך ישראל עקב ביזאת אעשה לך הבון לקראת אלהיך ישראל : כי הנה יצור הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה ישו עשה שחר עיפה ודרך על כמתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו :

ה

נפלה לא תוסף קום בתולת ישראל נטשה על ארמטה אין מקימה בית ישראל : כי כה אמר יהוה העיר היצאת אלה תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל : כי כה אמר יהוה לבית ישראל רדשוני וחיו : ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובירת אל יהיה לאון :

הרשו את יהוה וחיו פיניצלה פאש בית יוסף ואכלה ואידמכה לבית אל : הרפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו : עשה כימה ונסיל והפך לפרק צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי ימים ושפכם על פני הארץ יהוה שמו : המבליג שר על עושר על מבצר יבוא : שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו : לכן יען בושכם על דל ומשאת בר תקחו מפני בתי גוית בניתם ולא תשבו במ פרי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם :

כי ידעתי רבים פשעים ועצמים חטאתיכם צרתי צדיק לקחי כפר ואכזינים בשער הפו : לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא : דרשו טוב ואל דע למען תחיו ויהי לך יחיה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם :

שנאו דע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף : לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות ארצי בגל רחבות מספר ובבל חוצות יאמרו הוהו וקראו אפר אל אכל ומספר אל יודעי נהי :

ובבל צרמים מספר כי אעבר בקרבך אמר יהוה : הוי הפתאים אתיזם יהוה למה יזו לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור : כאשר ינום איש מפני הארי ופגעו הרב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש :

הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו : שנאיתי מאסתי חניכם ולא ארית בעצרתיכם : כי אסית עלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאתכם לא אביט :

הסר

ה

כמהמכת ה"ה בשוא לבדו ובמסורת יהיה שמו מ"ט כמהמכת ו' וכולהון כמינין כן : וברא רוח ברוב ספרים כ"י מדוייקים וגם כדפוס יסן מלרמ וחסר ו"ו אחר כ"י וכן מסר עליו לית חסרב ופגור לאדם פה שחו נפ"ק דמגינה ממי מה סיחו אמר רב אבילו סיחה קנה ימירה שנין איש לאשמו מגידים לו כשעם מימה וכן בירושלמי שדק חין דורשין אבילו דברים שאין בהן חס כמכת למדע על פנקסו ומי מגיד לאדם הכל היו"ה מפוז והבי איתא כמ"ר פרשט אמר ואיבה רבמי גבי ימן בעפר סיחו וכסוף מדרש קמל רבמי כראה שכל המדרשים קוראים סיחו בחירק בש"ן ובי"ו אכן נספרים שכלו כמפם סיחו כצירי וכלל ירוד וכן כמכ דר"ק שזכו כצירי אכל אפס ידכמם אפ האים ואח סיחו כחיר' סכ"ל וכל' דהמדרשים לא פליגי אספרי דילן אן דרשוכו לטון סיחה לפי שכיבה הכמוב לכמוב כלסון הזה ולא כמכ לטון אחר כחמר מוכין למל פנין האדם ומעשיו : לא חוסיף קום ברוב ספרי הדפוס חסר י"ו וכן ראו כי המפורש דפרשט כל אל פרעם יען כמכ זה ככלל ו' חסרים י"ו הכוזרים סס ואפ"י שנפרסן כרחין ז' אינן אלל' לפי האמת סיחה שמתכו סס והולכתי פליכס אדם הוא הפסוק עמנו שמתכו אה"כ ולא מוסף עוד לשכלל שהכל הוא כסוק ח' ולפי דבמי חין למקום פל מסרה התיא סהספרים חלוקים עליה כהרבה פסוקים סהס מללים ומכללס ימים' פל ימי חלק מוסיף (תיליס ס"ה) כין שמתו ולא מוסיף (אויב כ' יראת ה' מוסיף ימים (משלי י) עוד יש מסרה אחרת ביחזקאל ל' החולקת עליה שאומרת ג' חסר י"ו דקריאה וסימן ולא מוסף עוד לשכלל (יחזקאל סס) כי אס מגיל ועוד מוסף (משלי י"ט) וינוודים כאלם מוסף (משלי כ"ג) ולואת שומטים שמתכמת למציאות הספרים וכן מלמיה כחקריות ישנום כ"י במשלי כ"ג . ועוד הוא שלם ממות ואלו מן החלל לטון הכמרה דפרשט כל אשפ הוא וכן מלמיה כחקר סכ"ל כחיו ל"ה ול"ס מסיף ג' כמיב כן וסימן והסינין ה' מצרים פרשט כי מנוח כום מללים דמללים מכה מסרות שזכרתי וכן ברוב ספרים כ"י גורסוסיס קדמונים לא מספ דפרשט כל הכל מודים שבוך דחמר וזולת אלו כ"ל שכולם מללים דמללים מכה מוט ארץ (ישעיה כ"ד) עד סה מנוח ולא מוסף עד כאן אכל וכמה זה דפוסם מלא דמלא עוד יש לדפם כי נישביה כ"ר וביחזקאל ל' כמסר מסרה אחרת אלס ולא מוסף ד' בקריאה וסימן' כום מנוח ארץ והולכתי פליכס אדם' עין שופכו . ואמר עד סה מנח מ"כ . ואין זו שופרת סה שאמרנו שזכונת מסרה זו אינה מל מלמיה והחשירס רק למל סימן לך' אלו דקדים לטון מלא ולא וזה כדור : ויהי בן כמכה ספרים הו"ו כחקרין : כאשר ינום איש מפני הארי ג' דמסטיס סבירין מתי . מסרות ריש פרשט מסטי' בעצרתכם הנה ידגושע למכרתת מהלול שקל מצל' : העלו לי עלות כחקרת מדוייקים חסר ו"ו קדמיה וכן ככון כמי המסרת דריש ס' מקן : כריאכס מהחלפת מריויכס :

בלנה

הסר מעלי המזבחות וזמרת נבלה לא אשמע: ויגל בפנים משפט וצדקה בנהל איתן:

הנבחים וסנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל:

ונשאתם את סכות מלפנכם ואת פיו של מיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: והגלתי

אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו: * הוא השאננים

בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ונאו להם בית ישראל:

עברי כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו נתפלשתים המזבים מדהמלכות האלה אמר

רב גבולם מנבלכם: המנרים ליום רע ותנשון שבת חסם: השכנים על מטות שן

ושרחים על ערשתם ואכלים ברים מצאן ועגלים מתוך מדבק: הפרטים על פי הנבל

כדוד חשבו להם פלרשיר: השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על-

שבר יוסף: לכן עתה יגלו בראש גלים זמר מרוח סרוחים:

נשבע אלני יהוה בנפשו נאס יהוה אלהי צבאות סתאב אנכי ארת נאון יעקב וארמנות

שנאתי והספרתי עיר ומלאה: והיה אסיתרלו עשרה אנשים בבית אחד וסתו: תשא

דוד ומטרפו להוציא עצמים מדהבית ואמר לאשר בידכתי הבית העוד עמד ואמר אפס

ואמר דם פי לא להוציר בשם יהוה: כיהנה יהוה מציה והכה דבית הגדול

רסיס והבית הקטן בקעים: הירצון בפלע סוטים אס יחרוש בנקרים כיהפכתם

לראש משפט ופרי צדקה ללענה: השומחים ללא דבר האמרים הלא בחלקנו לקחנו לנו

קרנים: כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאס יהוה אלהי הצבאות גו ולחצו אתכם

מלכוא חמת עד נחל הערבה: * פה הראני אתני יהוה והנה יצר גבי

בתחלת עלות הקקש והנה לקש אחר גוי המלך: והיה אס מלה לאכול את עשב הארץ

ואמר אתני יהוה סלחנא מי יקום יעקב כי קטן הוא: נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר

יהוה: כה הראני אתני יהוה והנה קרא לרב באש אתני יהוה ותאכל את-

תהום רבה ואכלה את החלק: ואמר אתני יהוה חודלנא מי יקום יעקב כי

קטן הוא: נחם יהוה על זאת גס יהיא לא תהיה אמר אתני יהוה: כה

הראני והנה אתני נצב על יחומת אנך וכידו אנך: ויאמר יהוה אלי מהאתה ראה עמוס

ואמר אנך ויאמר אתני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: ונשמ:

בטות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: וישלח

אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל

לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו: כי כה אמר עמוס בחרב ימור ירבעם וישראל

וגלה יגלה פעל ארמתו: ויאמר אמציה אל עמוס חוה לך ברח לך אל ארץ

יהודה

בלנה נחם סתו' נכדי והכף במלך דמיון פ' כח ס' י: פנבלכם נחמת ספרים מנבלכם כו' וכן הוא במקרא עולה חסם כפי המסורת
סנמ' לא יתכן סנמסר סס נבולכס ג' כ' חסר וח' מלא כל הקטש חס' מדרך המוריהג' כל קחוס ריבוסת' אס רב נבולס ע"כ' ולא חסימא הי
מינייכו מלא ומדחויכו יהוה דיוססס פלל צבולכו סכריו למוריהגל חסר פל כחתיך כריכוך למימר דסרין דסמיס חסר: וחנשון נקמת מדויק'
חסר יוד ונח' חסס נחסר לים וחסר: עדישם מהלמת ערשוחם מלא ווא': ולא נחלו החי'פ כשול לבדו סרסיס פרס חלה וכן הוא בספרים
הקבווקים וזה מלא כדברי ר' יוסף זרק סתמס כס' רב סתלים וכפל הסלסון סהי'פ כחטף סגול ופיין גס מ'ס כירמיה סימן י"ב: על שבר
סופ' ס' ס' כריי: בראש גלים כנתיאס סס פי כרי'פ' כסונ גוים יהוה סתוב נלוי וידוס: וארסנתי' חר מן' חסריס ווא' בליסנא כמ'ס
לגיל סימן א': מלח נא ס' מן' כנטיא: עוד עבור לו חר מן' מלח'ס בליסנא וסימן כמ' ספרס בלק וכן חסרו דסיפרס סימן ח ומטיסל לי
סוכל דכסטיה רכס' ככדי מיבוסח דימרין ווא' וחספין קמין חסיכ אוסיף סוד סבור לו דכטוס ולא קח חפרסל כמי הי מינייכו קמין חספ וככולכו
ככרי דיין מדוייכו כחלס ודילמת סוד היל דמח' לכ' כמ'ס נמיל'ס' גבי חרוש רסיו וכן ככר גליין ככתי דוכתי דלס סכטיין סילי'ס: בטות
ישחק חר מן' ד' כמ'טין כטי'ן כמי ליתח' וסימן נחסר נכסרת' כן וכירמיה סימן ל'ג ופיין כמי כרס' וי'ס:

יהודה ואכלתם לחם ושם תנבא: ובית אל לא תוסף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא
 ובית ממלכה הוא: ויען עמוס ואמר אל אמציה לאנביא אנכי ולא בך
 נביא אנכי כי בוקר אנכי וכולם שקמים: וקחני יהוה מאחרי הצאן ואמר אלי יהוה לך
 הנבא אל עמי ישראל: ועתה שמע דברי יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטעם
 על בית ישחק: לכן פה אמר יהוה בשנתך בעיר תונתך ובבגדך ובנתיך בחרב יפלו
 ואדמתך בחרב תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: *

כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר
 כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא תוסף עוד עבור לו: והלילו
 שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפטר בכל מקום השליך הם:

שמעו זאת השופים אביון ולשביט עניי ארץ: לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה
 שבר והשבת תפתחה בר להקטין אפה ולהגדיל שקל ולעזר מאוני מרמה: לקנות
 בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשפיר: נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשפח
 לנצח כל מעשיהם: העל זאת לא תרבו הארץ ואבל פל יושב בה ועל תרה כאר כזה
 וננרשה ונשקפה כי אור מצרים: והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי

השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור:
 והפכתי חניכם לאבל וכל שורכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל פל ראש קרחה
 ושמתיך כאבל יחוד ואחריתה כיום מור: הנהו ימים באים נאם אדני יהוה
 והשלחתי רעב בארץ לא רעב לחם ולא צמא לפים כי אסלשמע את דברי יהוה: ונעני

מים ערבים ומצפון ועד מרח ישימטי לבקש את דברי יהוה ולא ימצאו: ביום
 ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא: הנשבעים באשמת שמוון ואמרו
 חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד: *

ראיתי את אדני נצב עליה מנבח ואמר הך הכפתור וירעשו הספים ונצעם בראש כלים
 ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: אסדחתו בשאר משם
 ידו תקחם ואסדעלו השמים משם אורידם: ואסדחבאו בראש הכרמל משם אחפש
 ולקחתים ואסדפתרי מנגר עיני בקרקע הים משם אציה את החמש ונשכם:
 ואסדלכני בשבי לפני איביהם משם אציה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם
 לרעה ולא לטובה:

ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואכלו פל יושבי בה ועלתה ביאר בלה ושקעה ביאר
 העלותיו מצרים: הבונה בשמים מעלותו ואנדרתו על ארץ יסרה הקרא למייהים וששכם
 על

כד בוקר אנכי טמטק טמטוק תלמי: על בית ישחק גס זה א' מן המזנים כפי' כסו נדלי' ספ' ללמיל: ענוו ארץ ספיו ק': נשבע ה'
 בגאון כננימים מס פיודס הריא' ממונ כס' של חלף דל'ט וכספרים אחרים כסס כמיוחד גס כמסורג לח כמסר נמסר סמט ס' חרנו: ונשקפה
 וכספה ק': כי אור מה סיס לקרק בזה אס הוא חסר וא' מו מל ספיו מ'ס כזכריה: והבאתי השמש (מלכ והחמי) כלא מחריד כס'ל: בו אס
 לשמע את דברי ה' כלהו ספרי הכי מימכו וכסנת סרק פולין גרסינן דבר ה' וס' כ' ס' וכימה דקסטי סכני נאסרית לקון ססוק דכפריה
 דרשיכו אסדלי וכנסדכר רכס פ' ג' קאי ספיר דכרי: הבחולת ספריס אחרים כמזולת: ובצעם חלל' לבייל כסני ספסין וכן כסדר סליו
 לית וכסמס תלמי' וסד'י כקחן וספ'ין כפתח וסיה רחוי לסיות כולו קמון כחו כחכנו וכחמלנו חו גאלס: אסר גסלס כרספיו חבל סכני סדמלס
 מלבייל כסמסס ספיו' וקמאס סד'י לל וז מקמונו וכן סמלמי כס' א' כ'י חסר יסן סכסים למס כמכוב כס: וול דף ל'כ וכסרסוס וכס סלסיו ומייה
 אנו חסר כי כססרסיו רניס גס סד'י כמחוס: לא ינוס להם כס' א' כ'י ולא וכסאר ספריס כלא וס' וכן כס' ספריי כסכג כדרי יסס כס' מונה לא:
 סעלותו מלבויו ק': דקרא אסכמכ כספרי דוקי דכדמייגס הוס כמיו כסו הקורס כולו וכסר ככי כרירו ס' וריוו סלמס לרי' ס' ומזינל
 כפי כספרי אחריו דכמיני מסיקס כלא וס' וסר' וילן מסיכס לפון דכריס' וסל וליס דין כנניויו: והנדיהו

על פני הארץ יהיה שמו * יהוה הלווא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקור :
 הנה עיני ארני יהוה בפמלכה החפאה ותשמדתי אתה מעל פני הארמה אפס פי לא
 השמיד אשמיר את צבית יעקב נאסיהוה : כיהנה אנכי מצוה והנעותי בכל חגוים את
 בית ישראל כאשר ינוע בכבדה ולא יפול צורר ארץ : בחרב ימורו כל חטאי עמי
 האמרים לאתניש ותקרים בעדני הרעה : ביום ההוא אקים את סכנת דוד הנפלת
 וגדרתי את פריצה ותרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם : למען יירשו את
 שארית אדום וכל הדגוים אשר נקרא שמי עליהם נאסיהוה עשה זאת : הנה
 ימים באים נאסיהוה ונגש חורש בקוצר ודרך ענבים כמשך הורע והטיפו הדרים עמים
 וכל הדגבעות תתכונגנה : ושבתו את שכנות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו
 כרמים ושחו אתיונים ועשו גנות ואכלו את פריהם : ונטעתי על אדמתם ולא ינתשו
 עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך * עב

עובדיה

חזון עבדיה ברהאמר אלני יהוה לארום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח
 קומו ונקימה עליה למלחמה : הנה קמץ נתתיה בגוים בוי אתה מאד : דרון
 לבך השיאך שכני בחנוי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ :
 כגשר ואסבין כוכבים שים קנה משם אורידך נאסיהוה : אסגנבים באי לך אס שודדי
 לילה איך נדמיתה הלווא יגנבו דים אס מצרים באי לך הלווא ישאירו עללות : איך נחפשו
 עשו נבעו מצפניו : ערה גבול שלחוק כל אנשי בריהך השיאך יכלו לך אנשי שלמה
 לחמד ישימו מזור תחתיה אין תבנה בו : הלווא ביום ההוא נאסיהוה והאבדתי חכמים
 מאדום ותבנה מרה עשו : וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מרה עשו מקטא :
 מחמס אהיך יעקב תכסף בושה ונכרת לעולם : ביום עמך כנגד ביום שכות זרים חילו
 ונכרים באו שערו ועליו שלם ידו גורל נסאתה באחד מהם : ואלתרא ביום אחיך ביושע שעריו
 נכרו ואלתשמח לבני יהודה ביום אבדם ואלתגדל פיך ביום צרה : אל תבוא בשער
 עמי

עובדיה

חזון עבדיה כרוב הספרים חסר וא"ו אחר מ"ן : שכני בחנוי הכי"ת רפה : מי ויורדני במקמט ספרים חסד יול אחר ר"ם : חנניה כנשר
 הכ"ף דנוטה מרין מפיך כח"ס ניתוקלני וכללי נב"ד כ"ס : דמיר ליה"ו וכן חנרו שגורמיה מ"ט : באו לך במקמט ספרים הטלס נח"ף וכלל
 מקף בין סמי המלות וזכו דמ"ל דמ"ל נמכלול דף ק"ה וכ"כ הלוי חן נ"כ מ"השבר הכינעי חלל כ"ס מלוייקים כ"י תם במקמט דמוסיה הטמס
 צנ"מ ומקף וכן העיר הר"ר מנחם די לונזאנו סכן מחל כ"ס אפ"י שמינו כן בהללי ומכלול : אם שודדי לילה נספרים כ"י ודמוסיה ישי"ת חלל
 וא"ו אחר מ"ן : תכסף בושה הכי"ת רפה : עבדך במקמט ספרים חס"ס חלל מאריך והקמץ חסוף חכן כרוב. המלוייקים נמאריך וסקמץ רחב
 ורד"ק נ"ס מכלול דף ל"ט הניחו במחלה טע דומים אחרים טהם בקמץ חסוף ונח"כ כמכ יום ספרים מלוייקים ח"ס מממל. נשיא נכמ"ל ונכסרטים
 לא הניח חק המארוך וכן כתב בטל הלזון המ"ס בקמץ רחב מחורט קמץ חסוף וכן נהגמט לזו"ת חן סכרו ל"ק נ" : שערו ספריון : ביום
 נכרו הכ"ן בקמץ נכד וכו"ל חסוף :

עָמִי בְּיָמַי אֵלֶּים אֶלְתָּרָא וְגַם אֶתְּךָ בְּרַעְתּוֹ בְּיָמַי אִידוּ וְאֶל־תְּשַׁלְּחֵנָה בְּחֵלְזוֹ בְּיָמַי אִידוּ וְאֶל־
 תַּעֲמֹד עַל־הַפָּרֶק לְהַכְרִית אֶת־פְּלִישְׁתֵּי וְאֶל־תַּסְגֵּר שְׂרִידוֹ בְּיָמַי צָרָה : כִּי־קָרוֹב יִסְחָרוּהָ
 עַל־כַּל־תְּגִימָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָּךְ גְּמֻלָּה יָשׁוּב בְּרֵאשִׁית : כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתָ עַל־הַר
 קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָל־הַגּוֹיִם תָּמִיד וְשִׁתּוּ וְלַעֲזוּ וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ : וּבָהֵר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה
 קָדֵשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם : וְהָיָה בֵּית־יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהַבָּה וּבֵית עֵשָׂו
 לְקֵשׁ וּרְלָקוּ בָהֶם וְאָכְלוּם וְלֹא־יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי יִהְיֶה דָבָר : וְיִרְשׁוּ הַגִּבּוֹר אֶת־
 הָר עֵשָׂו וְהַשְּׁפֵלָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וְיִרְשׁוּ אֶת־שָׂרָה אֶפְרַיִם וְאֵת שָׂרָה שְׁמֵרוֹן וּבְנֵימָן אֶת־הַגִּלְעָד :
 וְגַלְתָּ הַחֵלֶל הָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כִּנְעָנִים עַד־צַרְפַּת וְגַלְתָּ יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסַפְרָד וְיִרְשׁוּ אֶת
 עַרְי הַגִּבּוֹר : וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהָר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־הָר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה :

ע"כ

יונה

א ויהי

הפסוק
כנחה יום
פכור

דְּבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶּן־אָמְתִי לֵאמֹר : קוּם לָךְ אֶל־נִינוּהַ הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקֵרָא
 עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רַעְתָּם לִפְנֵי : וַיִּקַּם יוֹנָה לְבָרַח מִלְּפָנֶי יְהוָה וַיֵּרֵד יָפוֹ
 וַיִּמְצָא אֲנִיָּה וּבָאָה תְּרִשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֵד בָּהּ לְבוֹא עִמָּהֶם תְּרִשִׁישָׁה מִלְּפָנֵי יְהוָה :
 וַיְהִי הַטִּיֵל רֵיח־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעֲר־גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאֲנִיָּה חֲשֹׁבָה לְהִשָּׁבֵר : וַיִּירָאוּ
 הַמִּלְּחִים וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת־הַכִּלִּים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיִּזְנֶה
 יָרֵד אֶל־יַרְכְּתֵי הַסִּפִּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם : וַיִּקְרַב אֵלָיו רֵב הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מִהֲדָךְ נִרְדָּם קוּם
 קֵרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֶאֱבָד : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־עֵרֵהוּ לָנוּ וְנִפְלָה
 גּוֹרְלוֹת וְנִרְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרַעְיָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְלּוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּד הַגּוֹרֵל עַל־יוֹנָה : וַיֹּאמְרוּ אֶלָּוִי
 הַגִּידָה־נָא לָנוּ כַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרַעְיָה הַזֹּאת לָנוּ מִהֲמַלְאָכְתָּךְ וּמֵאִין תְּבוֹא מִה אֶרְצָה וַאֲי־מִזְרָה
 עִם אֶתְּךָ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבַרְי אֲנִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־
 הַיָּם וְאֶת־הַיַּבְשָׁה : וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יָרָאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יִרְדְּעֵנוּ
 הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלְּפָנֵי יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִהֲנַעַשְׂתָּ לָּךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה הַיָּם
 מֵעַלְיָנוּ כִּי הָיָה הוֹדֵךְ וְסַעֲרָ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהַטִּילְנִי אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה הַיָּם מֵעַלְיָם
 כִּי יִרְעֵ אֲנִי כִּי בִשְׁלֵי הַסַּעֲרָ הַגְּדוֹל הוּא עָלֵיכֶם : וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶל־הַיַּבְשָׁה
 וְלֹא יָכְלוּ כִּי הָיָם הוֹלֵךְ וְסַעֲרָ עֲלֵיהֶם : וַיִּקְרָאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נָא נֶאֱבָדָה

בנפש

נסלך כרוב ספרים אין ספרים נחם וחסר וא"ו ע"פ וטעין ח"ס נחמד במהרין סוף מירון חקירה ב' : כל הנוים חסיד גירסת נכל מחיר נחמד
 סביב סבן הניחו נטרס סבן וכטרס סזס ולא הניחו נטרס ממד וכ"כ רד"ק ישמו כל הנוים סביב פי' תמיד נכלי כפסק ונס המכלל יומי הלך אחריו
 וקרוב להיות סין נמלל נחיה ספר ונס ח"ב נחמתי כספר קדוין סנהללה היה כמזב סביב ואחריו פן חסוד ממנס נכל סמר ספרים סמכני כמזב
 חסוד וכן יהיה תמיד עד סינא חליבו י וכן מרנס יונמן חרירא וכול מרנס חמלה ע"מיה - ולא לפירוש כמו סחנס רד"ק אחר זמן סכרתי כל
 זה סמחוי לי חליבו ואמר סמל ססוק וסמו כל הנוים חסוד וסמו ולפי נכאר חליו חס"וין כיה ספרי להמכס כל הנוים סביב פי' סהסופרים מס"וין
 אה כקוראים . מסורת הסורת סוף מחמר ח' החל הוה כרוב הכפיים סה"ל נחמריך וסח"ל נכירי ונמקף נין ספי סמלות - וכן כמזב רד"ק
 סח"ל נכירי : צדפת סד"ל נקמן יחכ סכני סמוכ וסמר אהד כ"י נחמריך וכו"ן מה סמכני סיהוסט ג' : ורשו כן הוה נספרים מלוויקים
 כיר"ל אהד לכך ונחמריך והוה חד מן חסורים יו"ד נלסון ירושה סל פי חסורת וטעין מה סמכני נמלכים ב' יו' ועלו מושעים סליגי ספרי
 וחסרתא ח"ת דמכרי ב' מלל ויחיד חתן לסס מושיעים נחמיה ס' וומי דמכרי כ' חד חסר וחד מלל ולא מסיימי ומדחויכן כהוה נחמיה סל כנלכו
 ספרי ס"מ דרדון דמנדיה חסר וספרי דסכרד כסמל נחמיה סל ק"י ה' מלכוה הוה וסימנו חתן :

יונה

באה חלום על פי המסורת : ויאמרו אנה ו' כמנזים ה' נלסון נקשה וסימן נמילים סימן ק"ו ונספרים יש מחלוקת אם הוא נסמס אהד נלכד
 ע"זן או אם הוא נשני טעמים א"ה וכן יש מחלוקת בין המדקדקים אם הם מלכיל או מלכית וכס"ד מביא כל הספרות נמילים סימן ק"ו :
 נקיא 22 I א ב II

בָּנָפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־תִּתֶן עָלָיו וְאִם נִקְיָא כִּי־אֵתָהּ יִהְיֶה כְּאִשֶׁר חָפַצְתָּ עֲשִׂיתָ : וַיִּשְׁאֲלוּ
אֶת־יֹנָה וַיִּטְלֶהוּ אֱלֹהִים וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִן־עָפֹן : וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵאָה גְדוּלָּה אֶת־יְהוָה
וַיִּזְבְּחוּ זָבַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים : וַיִּמְן יְהוָה דָּג גְּדוֹל לִבְלַע אֶת־יֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמִעַי הַדָּג
שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת : * וַיִּתְפַּלל יֹנָה לַיהוָה אֱלֹהָיו מִמִּעַי הַדָּגָה :

ב

וַיֹּאמֶר קְרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִמִּבְּטֵן שַׂחַל שְׁנַעֲתִי שְׁמַעְתָּ קוֹלִי : וַתִּשְׁלַחֲנִי
מִצָּרָה בְּלִבְבִי יָמִים וַתֵּרֶר יִסְבְּנֵנִי בְּלִי־מִשְׁבָּרִיד וַיִּגְלַף עָלַי עֵבֶר : וַאֲנִי אִמְרָתִי נִגְרַשְׁתִּי
מִנֶּגַד עֵינַיךָ אֵדָּךְ אִסְרָף לַהֲבִיט אֶל־הַיִּכַל קְרֹשֶׁךָ : אִפְפוּנֵי מַיִם עָרַנְפֶשׁ תַּהוֹם יִסְבְּנֵנִי מִן־
חִבְשׁ לְרֹאשִׁי : לְקַצְבֵי הַרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיךָ בְּעַד לַעֲוֹנֹתַי וַתַּעַל מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה
אֱלֹהֵי : בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה זָכַרְתִּי וַתִּבּוֹא אֵלַיךָ תְּפִלָּתִי אֶל־הַיִּכַל קְרֹשֶׁךָ :

ג

מִשְׁמָרִים הַבְּלִי־שׂוֹא חֶסֶדֶם יַעֲזֹבוּ : וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹרָה אֲזַכְּחֶלְךָ אֲשֶׁר נִדְרָתִי אֲשַׁלְּמָה
וַיִּשְׁמַעְתָּה לַיהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקְא אֶת־יֹנָה אֶל־הַיַּבְשָׁה : * וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֶל־יֹנָה שְׁנִית לֵאמֹר : קוּם לךָ שְׁתַּעֲבֵה הָעִיר הַגְּדוּלָּה וְקֹרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרֹאָתַי
אֲשֶׁר אֲנִי לֹבֵר אֵלַיךָ : וַיָּקָם יֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוָה כְּרֹבֵר יְהוָה וַיִּנְיֹה הַיְתֵרָה עִיר־גְּדוּלָּה
לְאֱלֹהִים מִהַלֶּךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים : וַיְחַל יֹנָה לִבּוֹא בְּעִיר כְּהַלֶּךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד
אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּנְיֹה נְהַפְכָת : וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי נִינְוָה בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ צוּם וַיִּלְבְּשׂוּ שָׂקִים
מִגְדָּלָם וַעֲרֹקְטָנָם : וַיַּעַן הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוָה וַיָּקָם מִכְּסֹא וַיַּעֲבֵר אֶרְצוֹתוֹ מֵעָלָיו וַיִּכַּס
שָׂק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאָפֶר : וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוָה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַיִּגְדְּלוּ לְאִמְרַת הָאָדָם וַהֲפַחְמָה
הַבֶּקֶר וַהֲצֹאן אֶל־יִטְעֶמּוּ מֵאִמָּה אֲלִי־רַעוּ וּמַיִם לִישְׁתּוּ : וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאָדָם וַהֲפַחְמָה

ד

וַיִּקְרָאוּ אֶל־אֱלֹהִים בַּחֻקָּה וַיִּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הִרְעָה וּמִן־הַחֶמֶס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם : מִי־יִזְעַק
יִשׁוּב וַחֶסֶם הָאֱלֹהִים וְשֵׁן מַחְרוֹן אָפּוֹ וְלֹא נֹאכֵר : וַיִּרְא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ
מִדְּרָכָם הִרְעָה וַיִּנְחַם הָאֱלֹהִים עַל־הִרְעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה : * וַיַּרְע לֵאמֹר
יֹנָה רַעַה גְדוּלָּה וַיִּתֵּר לוֹ : וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה הֲלוֹא־אָדָּר דְּבַר־יְהוָה
עַל־אֲדַמְתִּי עַל־כֵּן קָרַמְתִּי לְבָרַח תְּרַשִּׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אֶתָּה אֶל־חַנּוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפִּים
וְרַב־חֶסֶד וַחֶסֶם עַל־הִרְעָה : וַעֲתָה יְהוָה קְחָנָא אֶת־נַפְשִׁי מִמִּנִּי כִּי טוֹב מוֹרְתִי מַחֲיִי :

ה

וַיֹּאמֶר יְהוָה הַיִּטֵּב חֲרָה לָךְ : וַיֵּצֵא יֹנָה מִדְּהַעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְרֵס לַעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סָבָה
וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֶל עֵד אֲשֶׁר יִרְאָה מִה־יְהוָה בְּעִיר : וַיִּמְן יְהוָה אֱלֹהִים קִקְיוֹן וַיַּעַל מַעַל
לְיֹנָה לְהוֹיֹת צֶל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרַעַתוֹ וַיִּשְׁמַח יֹנָה עַל־הַקִּקְיוֹן שֶׁמַּח גְּדוּלָּה : וַיִּמְן
הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשֶּׁחַר לְמַחֲרַת וַתֵּךְ אֶת־הַקִּקְיוֹן וַיִּכַּס : וַיְהִי פֹרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמְן
אֱלֹהִים רֵיחַ קְרִים חַיִּישִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יֹנָה וַיִּתְעַלֵּף וַיִּשָּׁל אֶת־נַפְשׁוֹ לַמּוֹת וַיֹּאמֶר
טוֹב מוֹתִי מַחֲיִי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יֹנָה הַיִּטֵּב חֲרָהֲלֶךָ עַל־הַקִּקְיוֹן וַיֹּאמֶר הַיִּטֵּב חֲרָה
לִי עַד־מוֹת : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתָּה חֶסֶת עַל־הַקִּקְיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא נִדְרַתָּ שְׂבָךְ
לְיָלֶה הָיָה וּבְדִלְגָה אָבַד : וַאֲנִי לֹא אֲחַסֵּם עַל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר יִשְׁכְּחַת הַרְפָּה
מִשְׁתֵּים־עֲשָׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יַרְעֵעַ בְּיַד־מִינוֹ לְשִׂמְאָלוֹ וּבְהַמָּה רַבָּה : *

ו

כָּתוּב וַיִּשְׁמַח יֹנָה עַל־הַקִּקְיוֹן שֶׁמַּח גְּדוּלָּה : וַיִּמְן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשֶּׁחַר לְמַחֲרַת וַתֵּךְ אֶת־הַקִּקְיוֹן וַיִּכַּס : וַיְהִי פֹרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמְן אֱלֹהִים רֵיחַ קְרִים חַיִּישִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יֹנָה וַיִּתְעַלֵּף וַיִּשָּׁל אֶת־נַפְשׁוֹ לַמּוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מַחֲיִי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יֹנָה הַיִּטֵּב חֲרָהֲלֶךָ עַל־הַקִּקְיוֹן וַיֹּאמֶר הַיִּטֵּב חֲרָה לִי עַד־מוֹת : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתָּה חֶסֶת עַל־הַקִּקְיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא נִדְרַתָּ שְׂבָךְ לְיָלֶה הָיָה וּבְדִלְגָה אָבַד : וַאֲנִי לֹא אֲחַסֵּם עַל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר יִשְׁכְּחַת הַרְפָּה מִשְׁתֵּים־עֲשָׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יַרְעֵעַ בְּיַד־מִינוֹ לְשִׂמְאָלוֹ וּבְהַמָּה רַבָּה : *

ז

כָּתוּב וַיִּשְׁמַח יֹנָה עַל־הַקִּקְיוֹן שֶׁמַּח גְּדוּלָּה : וַיִּמְן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשֶּׁחַר לְמַחֲרַת וַתֵּךְ אֶת־הַקִּקְיוֹן וַיִּכַּס : וַיְהִי פֹרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמְן אֱלֹהִים רֵיחַ קְרִים חַיִּישִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יֹנָה וַיִּתְעַלֵּף וַיִּשָּׁל אֶת־נַפְשׁוֹ לַמּוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מַחֲיִי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יֹנָה הַיִּטֵּב חֲרָהֲלֶךָ עַל־הַקִּקְיוֹן וַיֹּאמֶר הַיִּטֵּב חֲרָה לִי עַד־מוֹת : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתָּה חֶסֶת עַל־הַקִּקְיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא נִדְרַתָּ שְׂבָךְ לְיָלֶה הָיָה וּבְדִלְגָה אָבַד : וַאֲנִי לֹא אֲחַסֵּם עַל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר יִשְׁכְּחַת הַרְפָּה מִשְׁתֵּים־עֲשָׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יַרְעֵעַ בְּיַד־מִינוֹ לְשִׂמְאָלוֹ וּבְהַמָּה רַבָּה : *

א דבר

יהוה אשר היה אל-מיכה הפרשתי בימי יותם אחי יחזקיה מלכי יהודה אשר
 חזה על שמרון וירושלם: שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה יהי ארני
 ויהיה יהוה בכס לעד ארני מהיכל קדשו: כיהנה יהוה יצא מסקומו וירד וחרך על-במורת-
 ארץ: וננסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו פדונג מפני האש כמים מנרים במזר
 בפישע יעקב כל-זאת ובחטאות בית ישראל מירפשע יעקב הלוא שמרון וימי במורת יהודה
 הלוא ירושלם: ושמתי שמרון לעי השדה למפעי ברם והגרתי לגי אבניה ויסדיה אנלה:
 וכל-פסיליה יבתו וכל-אתנניה ישרפו באש וכל-עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קבצה
 ועד-אתנן זונה ישונו: על-זאת אספדה ואילולה אילכה שילל וערום אעשה: מספר
 כתלים ואבל בבנות יענה: כי אנושה מכותיה בירבאה עדי יהודה נגע עד-שער עמי ער
 ירושלם: בגת אל-תגידו כנו אל-תכבו בבית לעפרה עפר התפלשתי: עברי לכם
 יושבת שפיר עריה-בשת לא יצאה יושבת צאנן מספר בית האצל יקח מכם עמדתו: כי-
 חלה לטוב יושבת מרות כיררר רע מאת יהוה לשער ירושלם:

שולל
 התפלוש

רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לברת-ציון מירבך נמצאו פשעי
 ישראל: לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי
 ישראל: עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד-ערלם יבוא כבוד ישראל:

חבר

ב

קרחי וגוי על-בני תענוגך הרחיבי קרחתך בנשר כנגלו ממך: *
 חשבי-און ופעלי רע על-משכבותם באור הבקר יעשוה כי ישלאל ירם: וחמרו שדורת
 וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו:
 חשב על-המשפחה הזאת רעה אשר לא-תמישו משם צוארתיכם ולא תלכו רומה כי עת
 רעה היא: ביום ההוא ישא עליכם משל ונהר: נהי יהיה אמר שריר נשדנו חלק עמי
 ימיר אף ימיש לי לשובב שרני יחלק: לכן לא-יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה:
 אל-תטיפו יטיפין לא-יטיפו לאלה לא יסג כלמורת: האמור בית-יעקב הקצר רוח יהוה:
 אם-אלה מעלליה הלוא רברי ייטיבו עם הישר הלך: ואתמול עמי לאויב יקומם ממיל

שלמה

מיכה

סודות קדשו אין כחם מחרין: יצא מסקומו יא חסר וכו' לתיבס מן המלאים עפ"ה: מסקומו מספרים מדויקים מלא וכו': בסודות
 ימיר וכו' והם כחם קחן כחם כפרים כחיוני: ובחטאות מלא אל"ף וכו': זונה כבצה הקו"ף בחירק וכו' היא כע' ודל"ק כפי ונשדטים
 טרם קנז וטרם פתח ובהירק מורם טורק ופססו קבצה וכן כחם החסר ר' יונה כספר הרקמה והכי גיסינן נכ"ף דע"א ונקלהת רבתי על סטוק כל
 דנדיים ינע"ס והסוכרמי לכמוז זה מכני טרמימי' בולקוט שככתב קיבנה וגם נמקרה ישנה נדפס קנפה כסלם נקודות ונמקרה אחרת קבצה נקחן
 פ"ף ונולס טומים: שילל סולל ק': לעברה נמקמ' לטומים יסנים כמזל לעפרה ה"י"ן נקחן והוא חטוף וכן הוא נמקמ' ס"ם מדויקים וכל"ה מס'
 נרסס בניליון כהללי פתח וסאון רד"ק כפתח ה"י"ן וסאר טכרה ככל הכמוז ה"י"ן נקראת נקחן חטוף והוא טכרה אסר לכניחן: החפלתה
 החפלת' וכו' מלגל: יושבת שמיר כרוב הספרים מלא וכו' וכן כולס סכמנין וכו'ן לטשופ כן ע"פ החסידות דירמיה אסר לכניחן: החפלתה
 סמנו סס החסרים ואין סוס אחק מלגל כמניינם: לשער ירושלם אין מחרין כיו"ד ולא נדי"ם: לאכזב נס"א כ"י ככמס כדו כהללי לאכזב
 קחן ע"כ וככל ספרים סלנו הא"ל"ף כפתח וגם רד"ק כמס סהור כמו היו מדיה לי כמו אכזב דירמיה ט"ו: עד הירש נכפרים כ"י מלת עד כטסס
 דנימ' לא כטופר כסוף: אבי לך חסר אל"ף שהיא למ"ד הסמל מהמכת' וכן שחן ראש אל יני ראשי רד"ק כפי ומכלול דף ק"ב: כנשר כיו גלו מסך
 בדסוס יסן מויניאיה ככמס כדו ס"א על ג"י"ף כי גלו מחר נכמל מהמכת' סן הוא כמנינס מלל לא כמלמי כן כדסוס סכר ויס להוכיח סכמנינס: ח"ן
 מתסות כדירס' חזמו הספר כי נמסרה גדולס כמנו כל ג"י"ף נמקרה ואין סוס וכר טע"ף: דויו כס"ס ככס' מונח: ופעלי רע כספרים מדויקים
 כטסס כפי"א לא כל"מ'ד: ואיש ונחלתו יס מחלוקת גדול חס כמזו ואיש נו"א"ר מן בלל נו"א"ר - וראיתי ככפרים וחרנט קחן דפוס כומניני
 מויניאיה שכת ס"ד סהור נלא וכו' והכס' ר' נחמס הוסיף כו וכו' וכמס פליו כן כמלמי כרוב הספרים נו"מ: רבה מלג' וס"א כ"י ככמס כדו
 דוסה ככסר ח"ע"כ וככל כפרים טרמימי' ר"י"ם כחולס וגם הרא"ש כע' ורד"ק כמנו סהור כקבל סיב"ה ק"ס"ה: אל חשבונו נמקמ' כספרים חסמ'ן
 חסר יו"ד: הישר הלך נמקמ' מדויקים חסר וכו' וכן נמסרה גדולה לא נמנה עם המלאים כנדיים וכן הלך רוח סכמנין: ואתמול כטורק
 וכמס החסס אנרכניל סרס"י כסס' וחק מול סמר מלות מלל כפי' אהמ' חינו כי אס מלה אחת כמו סוכר הרא"ש כע' עד כ"ן: וכן הוא כפירוש רד"ק
 ונמכלול דף ר"ס וסרסיס:

ב

שְׁלֹמֹה אָדָר תִּפְשְׁטוּן מַעֲכָרִים לְטַח שׁוֹבֵי מַלְחָמָה : נָשִׂי עִמִּי תִגְרָשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנִינִיהַ
מֵעַל עַלְלִיהַ תִּקְחֵי הַרְרֵי לְעוֹלָם : קִימוּ וּלְכוּ כִּי לֹא־זָמַרְתִּי הַמְנוּחָה בְּעִבְרֵי טַמְאָה תִּהְבֵּל
וְחָבֵל נִמְרֹץ : לֹא־אִישׁ הֵלֵךְ רֹחַ וּשְׁקָר כִּבּוּב אִטָּף לֶךְ לֵינִי וּלְשֹׁכְרֵי וְהִיא מִסִּף הָעֵס הִיא :
אֲסָף אֶמְסָף יַעֲקֹב כְּבֹץ אֶקְבֹץ שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׁימוּנִי בְּצִיּוֹן בְּצִרָה בְּעוֹר כְּתוּף
הִרְבּוּ תְהִימָנָה מֵאֲדָם : עֲלֵה הַפָּרֶץ לַמְּנִיחִים פְּרִצוּ וַיַּעֲבְרוּ שַׁעַר וַיִּצְאוּ בֵּן וַיַּעֲבֵר מִלֶּכֶם
וְאָמַר שְׂמַעֲנָנָא רֵאשִׁי יַעֲקֹב וְקִצְיָנִי בֵּית

יִשְׂרָאֵל הַלֹּא לָכֶם לְדַעַת אֶת־הַמִּשְׁפָּט : שְׁנָאִי טוֹב וְאֶהְיֶה רַעִי גִזְלֵי עוֹרִם מַעֲלִיחִים רַעִי

וְשָׂאִרִם מֵעַל עֲצֻמוֹתֵם : וְאֲשֶׁר אֲכָלוּ שָׂאֵר עִמִּי וְעוֹרִם מַעֲלִיחִים הַפְּשִׁיטוּ וְאֶת־עֲצֻמוֹתֵיכֶם
פְּצוּ וּפְרִשׁוּ כְּאֲשֶׁר בְּפִיר וּכְבֹשֶׁר כְּתוּף קָדַחַת : אִו יַעֲקֹב לִי־יִהְיֶה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וַיִּסְתַּר
פְּנֵי מַהֵם בַּעַת הַיּוֹם כְּאֲשֶׁר הִרְעִי מַעֲלִיכֶם : כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבִיאִים

הַמְתַּעֲבִים אֶת־עַמִּי הַנְּשָׁכִים בְּשִׁנְיָהֶם וְקִרְאוּ שְׁלוֹם וְאֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן עַל־פִּיהֶם וְקִרְשׁוּ עַל־וּ
מַלְחָמָה : לִכֵּן לִלְוֵה לָכֶם מַחֲזוּן וְחִשְׁכָה לָכֶם מִקְסָם וּבְאֹה־הַשֶּׁמֶשׁ עַל־הַנְּבִיאִים וְקָרַר
עֲלֵיהֶם הַיּוֹם : וּבָשׂוּ הַחַיִּים וְחִפְרוּ הַקְּסָמִים וְעָשׂוּ עַל־שֶׁפֶס כָּלֶם כִּי אִין מַעֲנֶה אֱלֹהִים :

וְאֵלֶם אֲנִכִּי מִלְּאֲתֵי בַח אֶת־רוּחַ יְיָ וְיִמְשַׁטּ וַיִּבְנֹה־לִּי לְהַגִּיד לְעַקֵּב פִּשְׁעוֹ וַיִּשְׂרָאֵל
חֲטָאוֹתָו : שְׂמַעֲנָנָא וְאֵת רֵאשִׁי בֵּית יַעֲקֹב וְקִצְיָנִי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְתַּעֲבִים מִשְׁפָּט

וְאֵת כָּל־הַיְשָׁרָה יַעֲקֹשׁוּ : בְּנֵה צִיּוֹן בְּדָמִים וַיְרוּשְׁלַם בְּעוֹלָר : רֵאשִׁיָּהוּ בִּשְׁחָר יִשְׁפָּטוּ

וּכְהִנִּיָּה בְּמַחֲרֵי יוֹרֵי וּנְבִיאֵיהַ בְּכֶסֶף יִקְסְמוּ וְעַל־יְהוָה יִשְׁעוּנִי לֵאמֹר הַלֹּא יְהוָה בְּקִרְבְּנוּ לֹא־
תָּבוֹא עֲלֵינוּ רַעִי :

חצי הספר בפסוקים

וְהָרַ הַבַּיִת לְבַמּוֹרֵת יַעַר :

וְהִיְהוּ בְּאַתְרֵי הַיָּמִים יְהִי הָרַ בַּיִת־יְהוָה נֶכּוֹן בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא הוּא מִנְבֻעוֹת וְנַהֲרוּ
עַל־ו עַמִּים :

יַעֲקֹב וַיִּזְרְנוּ מִדְּרָכָיו תִּלְכַּה בְּאַרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תִּצְאָ תוֹרָה וְדָבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַם : וְשָׁפַט בֵּין
עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עַצְמִים עַד־רְחוֹק וְכַתְּמוּ חֲרָבְתֵיהֶם לְאֲתִים וְחִנִּיתֵיהֶם לְמוֹמְרוֹת
לֹא־יִשְׂאוּ גוֹי אֶל־גּוֹי חָרֵב וְלֹא־יִלְמְדוּן עוֹד מַלְחָמָה : וַיִּשְׁבּוּ אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָהוּ

וְאִין מַחֲרִיד כִּי־פִי יְהוָה צְבָאוֹת דָּבַר : כִּי כָל־תַּעֲמִים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֶׁם אֱלֹהָיו וְאֲנַחְנוּ נִלְךְ
בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד :

וְהִנְדַּחַה אֶקְבֹּצָה וְאֲשֶׁר תִּרְעִיתִי : וְשִׁמְתִי אֶת־הַצִּלְעָה לְשְׂאֵרֵי וְהִנְדַּלָּה לְגוֹי עֲצוּם וּמִלְךְ

יְהִיָּה עֲלֵיהֶם בְּהָר צִיּוֹן מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם : וְאֵתָה כְּנַגְל־עֵדֶר עֹפֵל בְּרַחֲצִיּוֹן

עֵדֶךְ תֵּאֲתָה וּבָאָה הַמַּמְשֻׁלָּה הַרְאֵשְׁנָה מִמַּלְכַת לְבַת יְרוּשָׁלַם : עֲתָה לְפָנֶי תִרְעִי רַעִי

הַמֶּלֶךְ אִידֶךְ אִסִּי־וַעֲצֶךְ אֶכְרֵ בִי־הַחֹזֶקֶךְ חֵיל כִּיּוֹלָדָה : חֹזְלִי וְנָחִי בְּרַחֲצִיּוֹן כִּיּוֹלָדָה כִּי־
עָתָה

בְּעוֹר טַמְאָה נִסְפְּרִים מְדוּיָקִים הַיָּמִים מִמְּעַרְבֵי כְּתוּרִיךְ וְהַיָּמִים לְקִרְבֵי רַחֲמֵי מִשׁוֹחַ מְבַר לְנִקְבֵי וְכֵן כּוֹל לְבִי הִרְאֵה כֵּן וְהַקְּחִיתִי אֲנִי
לְפִי הַמְרָגוֹם וְכִי־רֵשִׁי הַיָּמִים כִּי הוּא מְקוֹר לְעִלְמָם וְהַיָּמִים נִחְסֵק לְכַנּוּי סִלְכָה : הִרְבּוּ כַסְמִיָּים כִּי מְדוּיָקִים וְכֵן כְּלִמָּה לְפִיָּם יִשָּׁן
יֵם מְחַרֵּךְ נִדְלָיִת וְחָף רִדְקָ כְּכֹס כְּסִי וְנִשְׂרָשִׁים סִדְלָם מִמְּעַרְבֵי נִגְשִׁית וְנִקְרַחַת כְּקִטְן רַחֲמֵי וְחִסְפָּה לְחִסְפָּה כְּמוֹ וְרִמּוֹ כְּכַסִּים כְּדָבָרָם יִסְגִּיָּה ה' :
הַחִסְפָּה כַסְפִּים כִּי־יֵם כֵּלָם לְגַם וְכֵן כְּנָסוֹ לְפָנֵיהֶם כִּי־יֵם הַרְבּוֹת לְפָנֵיהֶם כִּי־יֵם כְּסוֹף חִיבָה מֵל תְּרֹאזְנָה בָּה : רֵאשִׁי וַיַּעֲקֹב כֵּן כְּמוֹ רֵאשִׁי יַעֲקֹב
וְהַלְמָסָה כֵּן כְּמוֹ רֵאשִׁי בֵּית יַעֲקֹב : הַלֹּא לָכֶם מִלָּה וְחִי' וְחִי' : וְאֶהְיֶה רַעִי רַעִי : וְעַתָּה אֲחַסֵּם מִן כִּי מִלָּה וְחִי' כְּהַיִּסָּר : מַעֲנֵה יֵם
סִכְלִין מִכְּלוֹ וְכִי־יֵם כְּסוֹרֵי וְכֵן כְּהַיִּסָּר : מִלְּחָמָה בַח הַיָּמִים רַעִי : הַמְתַּעֲבִים הַיָּמִים רַעִי וְכִי־יֵם סוֹמְכָה נִגְשִׁית מְכֻלֹּל דָּף כִּי :
לֵאמֹר הַלֹּא מִלָּה וְחִי' וְחִי' : תְּבוֹא מִלָּה וְחִי' וְחִי' : כִּי לֹא נִמְנָה נְרִיָּם מִן אֲדוּרִיָּים מִסִּי חֲסָרִים : לִכֵּן בְּגִלְלָבֶם חִי' הַסְּפָר נִפְסוּקִים : וְהִלְכוּ
יּוֹמִים רַבִּים הִלָּו נִגְשִׁית נִסִּים : וַיִּזְרְנוּ נִסִּים יֵם מְחַרֵּךְ כִּי־יֵם וְנִסְפְּרִים מְחַרֵּךְ חִי'כִי : חֲאֲתָה הַיָּמִים כִּסָּה :

עֲתָה תִצְאֵי מִקִּרְיָה וְשִׁכַנְתְּ בַשָּׂדֶה וּבָאת עִיר־בְּבַל שֵׁם תִּנְצֵלְי עִים יִצְאֶלְךָ יְהוָה מִכָּא אֵיבֹךְ
 וְעֲתָה נֹאסְפוּ עֲלֵיךְ גּוֹיִם רַבִּים הָאֹמְרִים תַּחֲנֹף וְתַחֲזוּ בְצִיּוֹן עֵינֵינוּ : וְהִמָּה לֹא יִדְעוּ מַחֲשֹׁבוֹת
 יְהוָה וְלֹא הִבִּינוּ עֲצַתוֹ כִּי קִבְצָם בְּעֵמִיר גְּרִנָּה : קוֹמִי וְדוּשִׁי בְתִצִּיּוֹן כִּי־מִרְנָה אֲשִׁים בְּרוּל
 וּפְרַסְתִּיךְ אֲשִׁים נְחִישָׁה וְהִרְקוּת עַמִּים רַבִּים וְהִחַרְמְתִי לַיהוָה בְּעַעֲם וְחִילָם לְאַחֲזוֹן בְּלִי-
 הָאָרֶץ : עֲתָה תַתְּגַדְדִי בַת־גְּדוּד מְצוּר שֵׁם עֲלֵינוּ בְּשֹׁבֵט כִּי עַל־הַלְחֵי אֶת שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵל :

ה

וְאַתָּה בֵּית־לַחֶם אַפְרָתָה צַעִיר לְהוֹיֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמֶּדֶד לִי יֵצֵא לְהוֹיֹת
 מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצֵאתֹי מִקְרָם מִימֵי עוֹלָם : לִכֵּן יִתְנַם עֲרֵדֶת יוֹדָה וְיֹדָה וְיִתֵּר אַחֲזִי
 יִשׁוּבוּן עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְעַמְּךָ וְרַעְיָה בְּעֵז יְהוָה בְּנֵאֻן שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי וְיִשְׁבוּ בִיעֲתָה יִגְדַל
 עִיר־אֲסִי־אֶרֶץ : * וְהוּא זֶה שְׁלוֹם אֲשׁוּר כִּי־יִבּוֹא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי יִרְדֶּךָ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ

הפסרה בלק

וְהִקְמַנּוּ עֲלָיו שֹׁבְעָה רַעִים וְשִׁמְנָה נֹסְכֵי אָרֶם : וְרַעֲוֵי אֶרֶץ־אֶרֶץ אֲשׁוּר בְּחָרֵב וְאֶרֶץ־אֶרֶץ
 נִמְרוֹד בְּפִתְחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאֲשׁוּר כִּי־יִבּוֹא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי יִרְדֶּךָ בְּגַבְלֵנוּ : * וְהָיָה
 שְׂאֵרֵי־יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים פְּטַל מֵאֵת יְהוָה כְּרַבִּימִים עַל־יַעֲשֵׁב אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָה לְאִישׁ
 וְלֹא יִיחַל לְבַנְיָ אָרֶם : וְהָיָה שְׂאֵרֵי־יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאִרְיָה בְּבַהֲמוֹת יַעֲרָה
 כְּכַפִּיר בְּעֵרְיָצֻן אֲשֶׁר אֲסַעֲכֶר וּרְמָס וְטָרַף וְאִין מְצִיל : תָּרַם יְהוָה עַל־צִרְיָה וְכָל־אֵיבֹךְ
 יִכְרַתוּ : וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא נֹאסִי־יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהִאֲבַדְתִּי מִרְכַּבְתֶּךָ :

ואשכנזים והכפרים פתחולין באן

וְהִכְרַתִּי עֲרֵי אֶרְצָה וְהִרְסֵתִי כָל־מִבְצָרֶיךָ :
 וְהִכְרַתִּי כְּשֵׁפִים מִיָּדָה וּמַעֲוֹנָנִים לֹא יִהְיֶיֶלְךָ : וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמִצְבּוֹרְתֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְלֹא־
 תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדָיךָ : וְנִתְשַׁתִּי אֲשִׁירֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עִרְיָה : וְעִשִׂיתִי בְּאֵת
 וּבַחֲמָה נֶקֶם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ : *

שָׁמְעוּ־נָא אֶת־אֲשֶׁר־יְהוָה אָמַר קוֹם רִיב אֶת־הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבְעוֹת קוֹלֶךָ : שָׁמְעוּ הָרִים
 אֶת־רִיב יְהוָה וְהֵאֲתַנּוּ מִסְדֵי אֶרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה עַם־עַמּוֹ וְעַם־יִשְׂרָאֵל יִתְוַכַּח :
 עַמִּי מִה־עִשִׂיתִי לָךְ יִמָּה הֲלֵאתֶיךָ עֲנָה כִּי : כִּי הֵעֵלְתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבְּרֵית עַבְדִּים
 פְּרִיתֶיךָ וְאֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ אֶת־מִשָּׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם :

ו

עַמִּי וְכִרְנָא מִה־יַעֲזֵץ בְּלֶק מֶלֶךְ מִזָּאב וּמִה־עֵנָה אֲתוּ בְלַעַם בְּרִבְעִיּוֹר מִן־הַשְּׂטִימִים עֲרֵה־הַגְּלָל
 לְמַעַן רַעַת צְדָקוֹת יְהוָה : בְּמָה אֶקְרַם יְהוָה אֲבָךָ לֵאלֹהֵי מְרוֹם הָאֲקַדְמָנוּ בַּעוֹלוֹת בַּעֲגָלִים
 בְּנֵי־שֵׁנָה : הִירְצָה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרַבְּכוֹת נַחֲלֵי־שִׁמּוֹן הָאֲתָן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בִטְנֵי
 חֲטָאֹת נַפְשֵׁי : הִגִּיר לָךְ אָרֶם מִה־יָטוּב וּמִה־יְהוָה דוּרַשׁ מִמֶּדֶד כִּי אֲסַעֲשׂוֹת מִשְׁפֵּט וְאַהֲבַת

ע"כ

חֶסֶד וְהִצַּנַּע לְכַת עַם־אֱלֹהֶיךָ : * קוֹל יְהוָה לְעִיר יִקְרָא וְתִישָׁנָה
 יִרְאֶה שֹׁמֵד שָׁמְעֵי מִטָּה וְיָמִי יַעֲרָה : עוֹד הָאִשׁ בֵּית רָשָׁע אֲצֻרוֹת רָשָׁע וְאִפְתַּח רוּזוֹ וְעוֹמָה :
 הַאֲזוּכָה

ושכנת בשדה כירושלמי כ' לולב ומרנה לרש ר' יונין ושכנת נשדה ושיכתי נשדה וכו' ככל יפה מראה מסוס דלשון סלכול לו גלוב מיכתי לים
 דלשון סבון לא יסול מלא על הדורה כשלוס והסקס דריוס ניה ושיכתי נשדה סהשכינה כשיכול גולה ממחס סכל' - אבל כלאגמ מילים מונור י"א
 חמר ר' אלמור ושכנתו כמיס סלפטי סחרס סייכטי מוטרס סס וכן כילמנו פרשס נח ונסוס פרסס וישלח ושיכנת נשדה ושיכתי כתיב קשר ססס י"ב
 סתתה גולה נשדה סכינטי לל זוס חמד וכן כריוקנטי פרשס כרשזי דף כ"ח וכדומה לזה וכספריו סלנו לל כשכל כזה : ועסר ודקח ונחליס סס
 כ"י הרו"ל כמוב ודאה ובוה סנוס סזח א' מן ס' ורסה כקרי"ו ו' כישין ונ' סנין וסימן כספר כמילים סימן כ"ח : כעו כ' חד ססר וחד סלל וססלנו
 סוה כסוק ססלי כר סיה כרסל סכנוס : אשור כ"י יבוא כספריו מדוייקים מלא וכו' וסל"ף וכן רלוי ס"פ כססורס דסרסס נסל"ע : וסענוניס
 כספריו כ"י כסחרוך נו"לו לל כס"ין : ססרו ארץ כקלמ ססרוס חסר וכו' וכן כסורס סל"ו לים חסר : הלסחין כססמ ססילס כ"ל"ף כתיק
 וכרונו סל מדוייקים כסרי וס"ף דל"ן כ"כ וכסרסיו ס"ח כסנו"ל וסל"ף כסרי : אכ"ף כסמח וסימן סרסו סרסו כסס" וסכס"פ ססדקס סס :
 כדככות סייק כרוס כסרס לך כן סל וסכרסה כסריכ"ד : ה"אש בית רשע חסר יו"ד וכססורס כ' פסחין מר חסר וחד סלל וסלל סוה ה"אש כמוב

ה

ו

עֲזַנְתִּינוּ וְתִשְׁלַךְ בַּמַּצְלוֹת יָם בְּלִי-חַטָּאתַם : תַּחַן אֲמַרְךָ לְעֵלֶיךָ חֶסֶד לְאֹהֲבֶיךָ אֲשֶׁר-
גִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ מִיַּמי קֶדֶם :

נחום

א משא
חידו

נִינּוּה סִפֵּר חֲזוֹן נַחֻם הָאֱלֹקְשִׁי : קָנוּא וְנָקַם יְהוָה נָקַם יְהוָה וְבָעַל חַמָּה
נָקַם יְהוָה לְצִרּוֹ וְנוֹטַר הוּא לְאִבּוֹ : יְהוָה אַרְךְ אַפַּיִם וְגִדּוּל-פֶּחַ וְנָקָה לֹא
ס וְעִירָא וְנָקָה יְהוָה בְּיַסְפָּה וּבִשְׁעָרָה הִרְבּוּ וְעִנְזָא אֲבָק רְגִלּוֹ : גִּזְעַר בָּיִם וּבִבְשָׁהוּ וּכְלֵה-הַהָרֹת הַחֲרִיב
אֲמַלְל בְּשֵׁן וְכַרְמֶל וּפְרַח לְבָנוֹן אֲמַלְל : הָרִים רָעִשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבֻעוֹת הִתְמַנְּנוּ וְתִשָּׂא הָאָרֶץ
מִפְּנֵי וְתִבֵּל וְכָל-יֹשְׁבֵי בָהּ : לִפְנֵי וְעַמּוֹ מִי יַעֲמֹד וְיָמִי יִקֹּם בַּחֲרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְכַּה כְּאֵשׁ
וְהַצִּירִים נִתְצַו מִמֶּנּוּ : טוֹב יְהוָה לְמַעַן בָּיִם צָרָה וְיִדַע חֲסִי בּוֹ : וּבִשְׂמֹךְ עֵבֶר כְּלָרָה
יַעֲשֶׂה מִקִּוְמָה וְאִבּוֹ יִרְדֶּה-חֶשֶׁךְ : מִהֲתַחֲשַׁבּוֹן אֱלֹהֵי-הוָה כָּלָה הוּא עֹשֶׂה
לְאַתְקוּם פְּעַמִּים צָרָה : פִּי עַד-סִירִים סִבְכִּים וְנִסְבָּאִם סְבוּאִים אֲכָלוּ בְקֶשׁ יֵבֶשׁ מֵלֵא :
מִפֶּךְ יֵצֵא חֶשֶׁב עַל-יְהוָה רַעֵה יַעֲזֵב בְּלִיעַל : כֹּהוּ אֲמַרְךָ יְהוָה אֲסִי-שְׁלֵמִים וְכֵן
רַבִּים וְכֵן נְגוּזוֹ וְעֵבֶר וְעִנְתֶךָ לֹא אֲעַנְךָ עוֹד : וְעִתָּה אֲשַׁבֵּר מִטְהוֹ מִעֲלֶיךָ וּמוֹכַרְתֶּךָ אֲנִתֶקְ:
וְצִוְהָ עֲלֶיךָ יְהוָה לְאַזְרֹעַ מִשְׁמֶךָ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אֲכַרִּית פֶּסֶל וּמִסַּכְרָה אֲשִׁים קִבְרֶךָ פִּי
קְלוֹת : * הִנֵּה עַל-הַהָרִים רָגְלוֹ מְבַשֵּׂר מִשְׁמֵעַ שְׁלוֹם חֲנִי יִתְהַדֵּר חֲנִיךָ
ר שְׁלֵמִי נִדְרֶיךָ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לְעַבּוֹר-בְּךָ בְּלִיעַל כְּלָה נִכְרַת : עֲלָה מִפִּיךָ עַל-פְּנֵיךָ נִצְוֹר
מִצִּוְרָה צִפְהֶיךָ חוֹק מִתְנַיִם אֲמִץ בְּחַ מָאֵר :
בִּי שָׁב יְהוָה אֶת-גִּזְאוֹן יַעֲלֶיךָ בְּנֵאוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בִקְקוּם בְּקִקּוּם וּמְרִיהֶם שַׁחְתּוּ : מִנֵּן גִּבְרִיהוּ
מֵאֲדָם אֲנִשְׁי־חַל מִתְלַעִים בְּאִשְׁ-פִּלְתָּ הִרְכַּב בָּיִם הִכִּינוּ וְהִבְרִזְשִׁים הֲרַעְלוּ : בַּחֲצוֹרֹת
יִתְהוֹלּוּ

במצלות ים כמסוך כסורק סגרי וכמורכת כחולס כמ"ס כפרש כשלח : כל חטאתם נחמק ספרים כמוב חטאותם מלא א"ף וא"ו ואלום כמי
המסורק ספסורו כפרש קרח וכישעיה כ"ה כמ"ס כמוב כאלף לגד : חסד לאכרדם חד מן א"ב מן כ"ב לא כמכין וא"ו כרים מינוח ומספין כהון
וסמין כמסרה רבמא אומ"ו (א"ב חלל רס"י כמן טמס לפנה למה נחמר חסד כלא וא"ו כרים מינוח) ה"י ירחמנו וירעה כשכיינו לבלה הספסום ולהמס
חטאות ולכפר פונקם ולהציל דקד פולמים כמסרה בימינו חסן :

נחום

הבני נחמר כמסרה רבמא ונמקרא גדולה ריש חספיה חוון ב' ריש כסוק וסמין חוון ישיעו חוון שובדיה ואחר פליגא חוון כחום האלקוטי ס"ב *
חובי כמק"ט ספרים מחלת ספר כחום היה חוון כחום אך כספרים שלנו כמוב משא כינוה ספר חוון כחום וכן כמסרופ כ"י כמסר חוון כ' ריש כסוק
וכס' חלו הסנים דישיעיה ועובדיה וגם כמקרא גדולה שכמה כפסר כן כרים שובדיה וכן כמדרש ים טמס לחם כמכב חוון כשכי כבויאים כלכל ישיעיה
ועובדיה מיוון כחוי סוף פרשט זימלת : ספר חוון לרס"י חוון קוד קמן לפי טחינו דנוק וטינו דוואס לחוון ישיעו סקוד חספ פמה וכן כס"א
חס"ס כמכב כדרו ס"א חוון קמן ולר"ק כשול ופמח כי הוא סמוך כמו חוון ישיעיה ואף כריי הר' אבט מורין כן סמכ כי דנק הוא חספ"י סווא
מביר ע"ב וכל ספרים סלמני הם כדברי רד"ק והמסס חרנכניל כמב וכפי הספרים המדוייקים אסר לנו כדקו דברי רס"י : האלקשו כס"א כתיכב יד
האל-קשו קמין חלין וכמסר ספרים חל מלה : וגדול כוח כמיב כו"א אחר הר' לים וקרי כלא וא"ו כקמן חסוק סמני כמקף והוא מן מלין ימירין
וא"ו וחספין קמנים כמסרה רבמא ומיוון ס"ס כמילים סימן קמ"ה : כמסופה עס"א כ"י כס"פך זסיר"ל וכן מסור פליו ואף כרים מסרה גדולס נמסס טס
למיוות קטנות וכן מלמטי כמקמ מסר" כ"י ופיוון ס"ס כמילים כן : מה החשבון כמילטופי אסר כמילטופים לכ"א מה כמסנון כלא כמקף ומלמ כוח
כמסרין חס כן כמ"ו רפה סמין כאן דיון החיק ולכ"ב כלא חמרין וכמק"ט ס"י דגוסס פדיון דחיקה לטופ"י כ"י מלמטי כמסך וכן הוא ככל כמסרין
כמקף ודבש וס"א כמוב חחשכיון וכמה כחשב הוא : כי עד סודים מלא דמלא ומיוון כ"ר כ"ו זיסה מואר סס סימן ו' ומכומב כמוב : וכמבאס
כקמן חסוק : וכמסרתיך כמסרים חלוקים זה מזה כמיליו ומיכור וא"ו כמר ח"ס וכמר ריש : קבדך כס"א כ"י מספרד כמרר הסגול סמספ רר"ס
ובמאר סווא וכמספ כ"ף וכל סאר ספרים סלמני כמגול ומלמיל : לעבודך כן ככל הספריס יסיד וא"ו וקרימחו כקמן חסוק סמני הסמיוט וכמילט
למלמ חסוי ליה כמ"ל כמסוקה כריי חמריו דימירין וא"ו וחספין קמני וכן כמילים חרונים סס מיוות חרנכניל כקוד לעבוד כמולס וקריב לישוט
טיכיה זה מה סמכונב כמ"ד מלא וסלונמא ח"ב ר"ב סוז חלוק מן סלחרים ססס כמולס וזה כקמן חסוק וכמסרופ כ"י לביח מלב וקלונמא זס"י כמסר
כמ"ד כאן וכס' כלא ויהושפט ג' ויס ליה ער פ"י אחר כוז ובמכמיהו ביהושפט ג' ע"ס כד אסר ממו כל כנוי לעבר מרלנו סמס כי סל סמסור כמסר
וכמסר פ"י הרבני מהמקמב וכמסרין כמגמט וס"ריי מורה סליה סכ"ל ויהי העמקת הסגולת דף קמ"ג : סמארס כמ"ל קמין לגד וקנא חסוק סמני
דנאס

בצרות כחם קרה שמש ויהיה ונודד ולא יתנועע מקומו אים : נמו רעה סלה אשר
ישבנו אדיריה נפשו עפה על הדורים ואין מקבץ : אין כחתי לשבדה נחלה סבתה כל
שמעי שמעך תקע כף עליך כי עלימי לא תעברה רעתך חסוד :

חבוק

א המשא

אשר חודד חבוק הנביא : עד אנדה יהודה שועתי ולא השמע אועק
אליה חסם ולא תושיע : למה תראני און ועמל תביט ושד וחסם לנגוד
יהוה ריב וקדון ישא : עלכן תפוג חודה ולא יצא לנצח משפט פי רשע מכתיר ארת
הצדיק עלכן יצא משפט מעקל : ראו בגוים והביטו והתמהו חסדו כי פעל פעל בימיכם
לא תאמינו בייספר : כיהנני מקים את העשורים רגוי הפר והנמדה החולק למרחבי
ארץ לרשת משכנות לאלו : אים ונורא הוא מפניו משפטו ושאתו יצא : וקדו מנמרים
סוסו וחרו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו בנשר חש לאכול :
כלה לחסם יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף בחול שבי : והוא במלכים יתקלס ורונים
משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה : או חלה רוח ויעבר ואשם או כחו
לאלה : הלא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להזכית
יסרתו : טהור עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למדת תביט בגוים תחריש
בבלע רשע צדיק מפניו : ותעשה אדם כרגי ריב פרמש לא משל בו : כלה בחברה
העלה יגדו בחרמו ויאספיהו במכמתו עלכן ישמח ויגיל : עלכן יזבח לחרמו ויקפא
למכמתו כי בהפה שמן חלקו ומאלו בראיה : העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים
לא יחמול : * על משמרתו אעמדה ואתיננה על מצור ואצפה לראות
מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי : ויענני יהוה ויאמר כתב חזון וכתב על הלוחות
למען ירין קורא בו : כי עוד חזון לפועד ויפח לקץ ולא יכוב אסדתתמהמה חבה ללו
כי יבא יבא לא יאחר :

ב

הנה עפלה לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יהיה : ואף בידיו בנגד גבר יהור ולא
ינה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל הרגונים ויקבץ אליו

נזדר נקמם ספרים כל' נקמץ ור' דק כסירוס ובסרטים כמס סהוא פיה נחמם הספרים ומקמם קמז והספרים פלוגין ניה : נסו מנסו אף
ט' סי סטוטוטוס : נחלה החי'מ כשול לנדו :

חבוק

א

ראו בגוים ומביטו כס' ה' או נביא : משכנות בטמס נג'ן : וקלו מלרע וכן וחרו מכלל דף קת' : סואבני מלפיל ודומה לו ואבי' סרכ
צמניה ג' : וששו מלביל : ורונים כמה ספרים מדויקים חסר ואל' אחר סר'ס ומספאי במסירות ולא תבאמי מסייה מפורש אך תבאמי בסופים
ס' מל הלוינו רונים אכסרם כל קרי' חסר נד חן ג' ובישגיה סימן מ' על הזמן רונים ובמלים ב' מל ורונים ניסדו יחד ובמלים ל' מל ולרונים
אי סבר נמסר מל כל' מהס ג' מלל מכלן רחיה טיה דמקית חסר : אלהי קדשי לא נמות זכו א' מן י' ח מקין סופרים וביה לו למר חסוד רס' י
כאן ובכילמל ותדרים למדנו פרסמ בטלס וספרי פיסמ בהתלמד ומסורת ובכרייה סימן ב' א' מוכוב כולור סירוס תקין סופרים כמזמ סטור ס' :
סראוח רע נודס לנו מפי החסודת כי זה מרמז רת כלל כיה' ושל' יספיה ל' מ' מ' מ' כרם וכן היה החסיה קדמיה דיסטמיה מרמז כרם כבינה
דמרי עטר מרמז רת וחד סמוק סימן לא יחליטו ולא יתיר חמו טוב כרם או רע נטיב רד' : בבלע כיה' ככלע ח' אקדס' סוף פרסמ
בתדבר וכו' : העלה רמזיו כמו העלה נרחיה ובזה המלס הזמל מאנדע כיקוד החסנה כי ס' א' כן ריה כנירי וספ'ן כחסף סמח כמו סבל
נמל' למה העברת (ייוס' 1) רד'ק כסירוס ומכלול דף קנן ובכרייה ובכרם פליז ליה דכומיה : לא יאחד רנים כוכבו בתלס ו' ח'ס כמזכ ל' :
או ולא הכסירים תחלטים ושמי החסודת יש להכריע סכמוב ל' : כלל ואל' ס'ן מנשה החסרה קכ' ס'סידס דל' י' כסוד' : ולא ו' ח'ן ז'ס כמכייס
ובכל סכר' דלמל סמכה ואל' מתקמל ל' : היון בג' נחמ' מדויקים חסר ואל' ויש' ל'ס ס'ל מ' ס'סוכובו כי נמפלי כ' ב' כל ויסלף דנרו בג'
נמסר ג' חס' ו' ח' נחמ' נחמ' כ' כ' י' נמסר על ז' ס' חס' :

ב

ויקצו 2 ; א כנ 11

צפניה ב

יגיל עליך ברנה : נגו סמועד אספתי סמך היו משאת עליה הרפה :
הגני עשה את כל סעניך בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדהה אקבץ ושמתים לתהלה
ולשם בכל הארץ בשתם : בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כיאתן אתכם לשם
ולתהלה בכל עמי הארץ בשויבי את שבותיכם לעיניכם אסר יהוה :

חגי

בשנת

שתיים לריוש הפלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דברי יהוה ביד
חגי הנביא אל זרובבל בן שלתיאל פתת יהודה ואל יהושע בן יהווצק
כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עתבא עתבית
ויהו דברי יהוה ביד חגי הנביא לאמר : העת לכם אתם
יהוה להבנות :
לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב : ועתה כה אמר יהוה צבאות שוימו לבבכם
על דרכיכם : זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתי ואין לשכרה לבוש ואין
לחם לו והפשתפר משתפר אל צרור נקיב : כה אמר יהוה צבאות שוימו

לבבכם על דרכיכם : עלו ההר והבאתם עץ ונבנו הבית וארצהו ואכבדו ואכבדו אסר יהוה : ואכבדו
פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו עין מה נאם יהוה צבאות עין ביתי
אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו : על פן עליכם כלאו שמים סמל והארץ כלאה
יבולה : ואקרא רוב על הארץ ועל ההרים ועל הרגן ועל התירוש ועל היצור ועל אשר
תוציא האדמה ועל האדם ועל בהמה ועל כל יגיע כפים : וישמע זרובבל :

בן שלתיאל ויהושע בן יהווצק הכהן הגדול וכלו שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל
דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה : ויאמר חגי מלאך
יהוה במלאכת יהוה לעם לאמר אני אתכם נאסיהוה : ועז יהוה את רוח זרובבל בן
שלתיאל פתת יהודה ואת דניה יהושע בן יהווצק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם
ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם : ביום עשרים וארבעה לחדש פששי

בשנת שתיים לריוש הפלך : בשביעי בעשרים ואחר לחדש היה דברי
יהוה ביד חגי הנביא לאמר : אמר נא אל זרובבל בן שלתיאל פתת יהודה ואל יהושע בן
יהוצק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר : מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית
הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם : ועתה חוק
זרובבל נאסיהוה וחוק יהושע בן יהווצק הכהן הגדול וחוק כל העם הארץ נאסיהוה ועשו
כיאני אתכם נאם יהוה צבאות : את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורגזי

חגי

בשנת שתיים לריוש כל דריוס יצוי זכריה וזכריה אל נאם בן חגי ומכאן נקרא חגי ונאם חגי ונאם חגי
מ"ס בנביא חגי סימן ו' : על דרכיכם נסמרים כ"ה הכ"ף רשע וכן חננו נסמון : ואכבדו ומכבדו ק' ונבננו ס"ב רופח מ"ס דמחוס כ"ה חל
כ' לדרים סיס בנין מקדש ראשון למקדש ס"ו ומסת לכו כהם וכבדו פ' ס"ו ומדש מוזת חס חספה ס"ו ובידו סמ"ס ב' דמסמית ובחילופים סנין
לכו מדריסם כמין כמל יסח מרחם סס כמפמית ומסח כ"ה סמסרס כמין כממלחם כמסוק למסין דראוחכה הבאחה הנה יחוקמל מ' סמרחס ס"כ
לחוקמל כמל סמחוי לכוטע למסיר לכוטע וכלה כ"ה לדרים הללו יחזרו למקדש וסין כמין פ' ויסח וסגכ סיסמל חסר ס"ס ז' כירס כוחמ
דרוח כקדס לא סמיה כננחיס סמכח חמים לדריוס סמלך וחילך וכמכוס סס' כמח דוד סמייכר ככ"ר דוד נאמ' סיס כנחיס ו' סכו' סוכר וכ"ל סמכח
ארבע לדריוס ככו סמחמל כוכריה ריש סימן ז' ויחי כמכח מרבע לדריוס סמ"ך סיה לכוטע ס"ה זכריה ונ' : החירוש י"ס חסר וז' : כמסר שלחו
י' חסמ"ס דסכריין חסר וסין כמכר כ"ג זכריה ס' : ואח רוח כל כ"ה כ"ה נמ"ס ס"ס : ככבודו כרוכ סמריס כדריקיס ויסניס מל וז' :

עמרת

עֲמַת בְּתוֹכְכֶם אֶל־יְהוָה: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אֶחָת מַעַשׂ הָיָה
וְאֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־הַחֲרֹבָה: וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם
וּבָאוּ הַמִּדְּוָה כָּל־הַגּוֹיִם וּמִלֹּאֲתֵי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת: לִי בִבְמִן וְלִי
הַהֵב נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת: נְחֹל יְהוָה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה דַּאֲחֵרוֹן מִדְּהָרָאשׁוֹן אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וּבִמְקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שְׁלוֹם נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת: בְּעִשְׂרִים וָאַרְבָּעָה
לְתִשְׁעֵי בְשֵׁנַת שְׁתַּיִם לְרִיזוֹשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּיַד־חֲנִי הַנְּבִיא לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת שְׂאֵל־נָא אֶת־הַכְּהֻנִּים תּוֹרָה לֵאמֹר: הֲיֵן יִשְׂאֵאִישׁ בְּשֵׁר־קֹדֶשׁ בְּכַנְתָּ
בְּנֹזֵז וְנָנַע בְּכַנְפוֹ אֶל־הַלְחָם וְאֶל־הַנְּזִיר וְאֶל־הַיַּיִן וְאֶל־שֵׁמֶן וְלִכְל־מֵאֵל הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲנוּ הַכְּהֻנִּים
וַיֹּאמְרוּ לֹא: וַיֹּאמֶר חֲנִי אֲסִינַע טְמֵא־נַפֶּשׁ בְּכָל־אֶרֶץ הַיִּטְמֵא וַיַּעֲנוּ הַכְּהֻנִּים וַיֹּאמְרוּ
יִטְמֵא: וַיַּעַן חֲנִי וַיֹּאמֶר בֶּן הָעַם־הַזֶּה וּכְדַהֲגוֹי הוּא לִפְנֵי נֶאֱסִי־הוּא וְכֵן בְּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
וְאֲשֶׁר יִקְרִיבוּ שֵׁם טְמֵא הוּא: וַעֲתָה שִׂימִי־נָא לְבַבְכֶם מִדְּהַיּוֹם הַזֶּה וּמַעֲלֵה
מִפְּרִים שִׁים־אֶבֶן אֶל־אֶבֶן בְּהִיכַל יְהוָה: מִהַיּוֹתָם נָא אֶל־עֲרֹמֶת עֲשָׂרִים וְהִיתָה עֲשָׂרֵה
נָא אֶל־הַיֵּקֶב לַחֲשֵׁף חֲמִשִּׁים פִּיֶּה וְהִיתָה עֲשָׂרִים: הַבַּיִת אֲתֶכֶם בְּשֹׁדֶמָן וּבִירְקוֹן וּבְבָרֶד
אֶת בְּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְאִין־אֲתֶכֶם אֵלֵי נֶאֱסִי־הוּא: שִׂימִי־נָא לְבַבְכֶם מִדְּהַיּוֹם הַזֶּה וּמַעֲלֵה
מִיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לְתִשְׁעֵי לְמִדְּהַיּוֹם אֲשֶׁר־סָפַר הִכְלִי־הוּא שִׁימוּ לְבַבְכֶם:
הַעוֹר הַזֶּה בְּמַנְרֵה וְעַד־הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהַרְמִין וְעַץ הַזֵּית לֹא נִשְׂא מִדְּהַיּוֹם הַזֶּה
אֲכָרָה: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה וְשֵׁנִית אֶל־חֲנִי בְּעִשְׂרִים וָאַרְבָּעָה לְחָדָשׁ לֵאמֹר:
אָמַר אֶל־זִרְבָבֶל פַּחַת יְהוָה לֵאמֹר אֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: וְהִפַּכְתִּי כַּסֵּא
פְּטָלֹת וְהַשְׁמַדְתִּי חֹזֶק מַמְלֹכֹת הַגּוֹיִם וְהִפַּכְתִּי מִרְגְּבָה וּלְכַבִּיָּה וַיְרַחֵם סוּסִים וּלְכַבִּיהֶם אִישׁ
בְּחָרֶב אֲחָיו: בַּיּוֹם הַהוּא נֶאֱסִי־הוּא צְבָאוֹת אֶקְחָה וּרְבַבְל בְּד־שְׂאֵל־יֵאֵל עֲבָדֵי נֶאֱסִי־הוּא
וְשִׁמְתִּיךָ בַּחֹתָם כִּי־בָךְ בַּחֲרַתִּי נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

זכריה

א בחדש השמיני בשנת שתים לריוש היה דברייהוה אלזכריה בןברכייה בןעדיה
הנביא לאמר: קצף יהוה עלאבותיכם קצף: ואמרת אללים כה אמר
יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: אלתייהו
כאנתיכם

ליהבסוף וליהזהב נאם ה' צבאות ראינו מי שנסתפק במסוק זה אם כבוד נאם או אמר כי כנרייהא הסנויים בנשי מהנו' כפ' קנין מורה קנסי
אמר וכבי חייא כסילכיס' טעם יוחסין וכנסהדרין' חלק ובילקוט חן יש להביר' ספק זה טעם סרתינו כמסרה גדולה כל נאם' כנאות וזה'
מסס וקוואל שנחה להסיר על ככה ודאי דימה כיוונה ודקדקה בדבר אל כיוון: העם הזה נספרים כ"י וגם כלפוס קדמון המאריך נה"ל לא כפ"ין =
וכן הגוי' נרוב המדוייקים אין מאריך נמלך וכן: לחשף הח"מ נשאל לכדו. נספרים כ"י ואף נכמה דמוסיו ודומה לו ולחשף מים מנחל (יטסיה
3) ויהי דבר ה' ו שנית יש כסוק בין הסס לנביא כמ"ס ניספיה י"א: אמר אל ורבלל פחה יהודה זה נכדו הסטס נכ"א וכן כפוס כמכנל
דף רע"ג ונפרטים טרס פחה ונח' אחר מלטייל אחר אל זרכנל פחה. יהודה פ"כ' וגימח על המכנל יופי סמכ בריס ספרח פחת מלרס כמסס וכן
פחה יהודה סמאמר נא חטמה מדברי ספחה יהודה הקודס לו כמסוק ויפר ה' הוא מלטייל וכן כמכ עליו כמקומו כמירוש ונכלל הספרים הוא מלרס
כמו סכרה חסור מדברי רד"ק דלפול וכלוים חן פ' י"ז פכסטר הסמיני כפוס וכמסוק כלו פחות ושלרס פחה יהודה ומלטייל אחר כח אל זרכנל כן
מלטייל פחה יהודה פ"כ וגם זה טעום כי הוא מלרס ובריר להגיה אחר אל זרכנל פחה יהודה וכמסוי ססרר פחה יהודה כמירכס ספחה וכלל חק'
ויניסס ונכמס ספרים פחה יהודה כמקף וכמאריך סס"ל ולכנין המאריך אל מוטס מלטייל כמחמי נחסד אללים לחומו דמי כמאמר כמירכס וכן
הוא מריר כמקווא:

זכריה

בשנת שתים לריוש טיין פ"ס נרוש חגי: בן עדו נס"ח כ"י עדוא נו"מ ואל"ף ואין בן כמאר ספרים וכן דינו מסה בסמורע לביון כו"ג: שוכו

לַגִּנֹךְ כִּי־אֲנֹשִׁי מוֹצֵת הָמָּה כִּי־הֲנִי מְבִיא אֶת־עַבְדֵי צִמְחָה : כִּי הִנֵּה הָאֲבֵן אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעֵינַי יְהִישַׁע עַל־אֲבֵן אַחַת שְׁבַעֵה עֵינַיִם הֲנִי מִפְתַּח מִפְתַּח פֶּתַח נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִשְׁתֵּי אֶת־עֵין הָאָרֶץ הָיָה בְּיוֹם אַחֵר : בְּיוֹם הַהוּא נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרָא אִישׁ לְרַעְיוֹ אֶל־תַּחַת גִּפְנוֹ וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה : * וַיֹּשֶׁב הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי וַיַּעֲרֵנִי כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיעוּר מִשְׁנָתוֹ : וַיֹּאמֶר ד

אֵלַי מָה אַתָּה רֹאה וַיֹּאמֶר רֵאיתִי וְהִנֵּה־מְנוּרָת זָהָב כְּלֵה וְגִלְגָּה עַל־דְּאִשָּׁה וּשְׁבַעֵה נִרְתִּיָּהּ וַאֲמַר עָלֶיהָ שְׁבַעֵה וּשְׁבַעֵה לְנֹרֹת אֲשֶׁר עַל־דְּאִשָּׁה : וְשָׁנַיִם וַיְהִי עָלֶיהָ אַחֵר מִיָּמִין הַגִּלְגָּה וְאֶחָד עַל־שְׂמאלָהּ : וַאֲעֵן וַאֲמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי לֵאמֹר מָה אֵלֶיךָ אֲרֵנִי :

וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מִהֲדַמְּהָ אֵלֶה וַאֲמַר לֹא אֲרֵנִי : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זָרְבָבֶל לֵאמֹר לֹא בְחִיל וְלֹא בַכֹּחַ כִּי אִם־בְּרוּחִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת : מִי־אַתָּה הַרְהַבְרוּל לִפְנֵי זָרְבָבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת־הָאֲבֵן הָרִאשֹׁה תְשׂוּאוֹת חֵן חֵן לָהּ : * וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : יָדֶי זָרְבָבֶל יִסְרוּ הַבַּיִת הַזֶּה וַיְדִינוּ ע"כ

תְּבַצְעֶנָּה וַיִּדְעַתְּ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם : כִּי מִי בַז לְיוֹם קִטְנוֹת וּשְׁמַחוֹ וַרְאוּ אֶת־הָאֲבֵן הַבְּרִיל בְּיַד זָרְבָבֶל שְׁבַעֵה־אֵלֶה עֵינַי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל־הָאָרֶץ : וַאֲעֵן וַאֲמַר אֵלָיו מִה־שָׁנַי הַיְהִיתִים הָאֵלֶה עַל־יָמִין הַמְּנוּרָה וְעַל־שְׂמאלָהּ : וַאֲעֵן שְׁנַיִת וַאֲמַר אֵלָיו מִה־שְׁנַי שְׁבַלֵי הַיְהִיתִים אֲשֶׁר בְּיַד שְׁנַי צְנִתְרוֹת הַזָּהָב הַמְּרִיקִים מְעַלְיָהֶם הַזָּהָב : וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הֲלוֹא יָדַעְתָּ מִהֲאֵלֶה וַאֲמַר לֹא אֲרֵנִי : וַיֹּאמֶר אֵלֶה שְׁנַי בְּנֵי־הַיְצִיָּהר הַעֲמֻדִים עַל־

אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ : * וְאִשׁוֹב וְאִשָּׂא עֵינַי וָאֵרָאָה וְהִנֵּה מְגִלָּה עָפָה : וַיֹּאמֶר ה

אֵלַי מָה אַתָּה רֹאה וַאֲמַר אֲנִי רֹאה מְגִלָּה עָפָה אֲרַכָּה עֲשָׂרִים בָּאֲמָה וּרְחִבָּה עֲשָׂר בָּאֲמָה : וַיֹּאמֶר אֵלַי זֹאת הָאֵלֶה הַיּוֹצֵאת עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ כִּי כָל־הַגִּבּוֹר מִזֶּה כְּמוֹהָ נִקְּה וְכָל־הַנְּשָׁפַע מִזֶּה כְּמוֹהָ נִקְּה : הַיּוֹצֵאתִיהָ נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל־בַּיִת הַנִּשְׁבַּע בְּשִׁמְי לְשֹׁקֵר וְלִנְהָ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וּבְכַלְתּוֹ וְאֶת־עַצְמוֹ וְאֶת־אֲבָנָיו : וַיֵּצֵא הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי שָׂא נָא עֵינֶיךָ וָרָאָה מָה הַיּוֹצֵאת הַזֹּאת : וַאֲמַר מִהֲהִיא וַיֹּאמֶר זֹאת הָאֵיפָה הַיּוֹצֵאת

וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינֶם בְּכָל־הָאָרֶץ : וְהִנֵּה כִפֹּר עֲפָרָת נִשְׂאת וְזֹאת אִשָּׁה אַחַת יוֹשֶׁבֶת בְּרֵחוֹךְ הָאֵיפָה : וַיֹּאמֶר זֹאת הַרְשָׁעָה וְשִׁלְךָ אֶתָּה אֶל־תוֹךְ הָאֵיפָה וְיִשְׁלַךְ אֶת־אֲבָנֶיךָ הָעוֹפֶרֶת אֶל־פִּיהָ : וְאִשָּׂא עֵינַי וָאֵרָאָה וְהִנֵּה שְׁתֵּים נָשִׁים יּוֹצֵאוֹת וְרוּחַ בְּכַנְפֵיהֶם וְלִהְנֶה כְּנָפִים כְּכַנְפֵי הַחַסִּידָה וְתִשְׁנֶה אֶת־הָאֵיפָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם : וַאֲמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר

בִּי אֵנָה הֵמָּה מוֹלְכוֹת אֶת־הָאֵיפָה : וַיֹּאמֶר אֵלַי לְבָנוֹת־לֵהָ בֵּית בָּאָרֶץ שְׁנַעַר וְהוֹכֵן וְהַנִּיחָה שֵׁם עַל־מְכַנְתָּהּ : * וְאִשׁוֹב וְאִשָּׂא עֵינַי וָאֵרָאָה וְהִנֵּה אַרְבַּע מְרַכְבּוֹת יּוֹצֵאוֹת מִבֵּין שְׁנַי

הַקְּרָאוּ אִישׁ לְרַעְיוֹ דְּכַפּוּסִים אַחֲרוֹנִים כְּמוֹן אֵל רַעְיוֹ אֵל כָּל דְּכַפּוּסִים רִאשׁוֹנִים וְכָל סַפְרֵי סַפְרֵי דְּסַפְרֵי אַרְבּוּסִים כִּי כְּמוֹן לְרַעְיוֹ וְאֵין לְכַפּוּס כֹּזֵב דְּקָם סַכִּיחַן סַפְרֵי טַיִי מִן אַרְבַּע מֵאָה סִינֵן דְּכַפֵּי אִימְכָה וְלִית בְּהוֹן כְּלוֹנָה וְחִוּיָא כְּמִי נְסַכְרֵיה דְּר' מַנְחֵם דְּכַפֵּי אֵין כְּלַל סַפְרֵי בְּכַר לְרַעְיוֹ : וַיֹּאמֶר ק' סִינֵן נְמַסְרֵה נְחִמִּיה ס' : וְגִלְגָּה סִפְרָא נְמִסִּין לְכַנְפֵי הַבְּקִיעָה מִן לְמַחְרַת כְּמוֹ שְׂכַמֵּן דְּר' דְּכִירִים וְכַמְלִיל דְּר' רַח' וְכִמִּי שְׂכַמְנִי בְּיַחְזָק' ל' כִּי בְּנוֹי קִרְיָה רַבֵּה סוּף מִרְשַׁם ל'כ' דְּרִשִׁי לִיָּה מְלִשׁוֹן גִּילָה כְּמוֹלֵם וְמִלְשׁוֹן גִּילָה כְּמוֹ שְׂכַמְנִי כִּישְׁמִי מ' וְאֵין זֶה מִהַמְיָחַם הַמְּסַמֵּס שְׂכַמְנִי בְּמַלְאכֵי כְּסִינְעִמָּה דְּמִיָּה : מִסִּין גִּלְגָּה לֹא מְחִיק ס' א' : לְמִישֹׁר כְּמַלְכֵי א'כ' נְמַסֵּר סִימְחַן מִן הַמְּלָאכִים וְא' וְאֵין זֶה בְּנִינִים וְכֵן מְכַלְתּוֹ ס' בְּשָׂקָה כְּמִדְּוִיקִים : אֵת הָאֲבֵן הַרְאִשָּׁה לֹא מְחִיק ס' מְסוּרָה סְגוּלָה : יָדֶי זָרְבָבֶל יִסְרוּ הַבַּיִת הַזֶּה דְּכַפּוּסִים כְּמוֹן אֵת הַכֵּית הַזֶּה וְהוֹבֵל לְכַד כְּשֹׂר : כִּי מִי בַז סְגוּלָה בֵּין כְּמִי סִפְרֵי וְסַכְּמוֹלִים הוּא כִּי נְכַחֵי סִפְרֵי מ' א' הַפְּעֵל קְרוּבָה לְהוֹרֹת עַל סִמְךָ וְסַכְּמוֹלִים מ' א' הַפְּעֵל מְמוּנָה וְהַמְּשַׁל כִּי אֵת מִם הַכֶּסֶף וְהַמְּשַׁל כְּמוֹ מִסְרִים סִפְרֵי וְכֵן כְּלַל חֲלָקֵי הַסְּוֹנִים וּמְכַפֵּי שְׂמֵאֲבָדוֹ כִּי מִי בַז לְיוֹם קִטְנוֹת כְּמוֹן סַכְּמוֹלִים סְהוּב מִן הַסְּכִילִים וְכִי וְטַיִי ר' דוּד קְמַחֵי שְׂמַר כִּי בִז מְמוּנָה סֵלָא כְּמַשְׁטַן כֵּן כְּמַן אֲמַרְדֵּי כְּפִירָא כִּיֵּה : מִה־שְׁנַי הַסִּין נְחִיָּה נְהַסְמֵךְ עֲלֵיהּ סִיָּה וְכַרְמִיו סִיָּה מִלּוֹחַ כְּמַלְאָךְ אַחַת מְכַלֵּל דְּר' ק' א' וְכֵן סְכֵלִים נְמַסְרֵי טַיִים וּבְקָרָה סַפְרֵי סַפְרֵי חֵין מְחַק בֵּין שְׁנַי בְּמַלְאָךְ וְהַסִּין דְּנִישָׁה וְכַלְחַד מִמֶּה מְכַלְמֵי שְׂכַמְנִי בְּכַדֵּי מִחְלָמִס סִיָּה־שְׁנַי רַפְיָה : שְׁבַלֵי לִיָּה מְחַק סִיָּה : מְרִיקִים כֵּן כְּמִיֵּי : לְבָנוֹת לֵה בֵּית חַד מִן ג' לֵלָא מְסַקִּין ס' א' בְּקִירָה וְסִימְכָהוֹן נְמַסְרֵי סִיָּה וְכֵן לִיָּה בֵּית רַעְיוֹ סִיָּה לִין לְחִיק סִיָּה כְּרוֹם וְנַמְקָמוֹת אַחֲרִים וּמִיָּין סוּף מְמוּנָה : מְכַנְתָּה סִיָּה כִּי סִיָּה נְחִילִים עַם סִיָּה

וְאִשָּׂא עֵינַי וָאֵרָאָה וְהִנֵּה אַרְבַּע מְרַכְבּוֹת יּוֹצֵאוֹת מִבֵּין שְׁנַי

שני ההרים וההרים הרי נחשת :

במרכבה הראשנה סוסים ארמים ובמרכבה השנית סוסים שחרים : ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים כרדים אמצים : ואען ואמר אליהמלאך הדבר בן מהאלה ארני : ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רוחות השמים ויצאות מהתיצב על-ארץ כל-הארץ : אשר-בה הפוסים השחרים יצאים אל-ארץ צפון והלבנים יצאו אל-אחריהם והכרדים יצאו אל-ארץ התימן : והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהקף בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ : ויועק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל-ארץ צפון הניחו את-רוחי בארץ צפון : ויהי דברי-הזה אלי לאמר : לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן-צפניה אשר-בא מבבל : ולקחת כספ-זהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן-יהווצדק הכהן הגדול : ואסרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה-איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את-היכל יהוה : והוא יבנה את-היכל יהוה והוא יבנה את-היכל יהוה ויהי על-כסאו והיה כהן על-כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם : והעטרת תהיה לחים ולטוביה ולידעיה ולחן בן-צפניה לזכרון בהיכל יהוה : ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וירעיתם ביהוה צבאות שלחני אליכם והיה אס-שמוע תשמעו בקול יהוה אלהיכם : * ויהי בשנת ארבע לדרוש המלך היה דברי-הזה אלי זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו : וישלח בית-אל שראצר ורגם מלך ואנשיו לחלול את-פני יהוה : לאמר אלהי-הרבים אשר לבית-יהוה צבאות ואלה-הנביאים לאמר האכנה בחדש החמישי הנה באשר עשיתי זה פמה שנים : ויהי דברי-הזה צבאות אלי לאמר : אמר אל-בילעם הארץ ואלהי-הרבים לאמר כי-צמתם וספור בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני : וכי תאכלו וכן תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים : הלוא את-הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים ברוח ירושלם ישבת וישלול ויעריד סביבתיה והננב והשפלה ישב : ויהי דברי-הזה אלי זכריה לאמר : כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את-אחיו : ואלכנה ויתום גר ועני אל-תעשקו ורעת איש אחיו אל-תחשבו בלבבכם : וימאנו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואזניהם הכבירו משמוע : ולבם שמו שמור משמוע את-התורה ואת-הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות : ויהי כאשר-קרא ולא שמעו בן יקרא ולא אשמע אמר יהוה צבאות : ואסערם על כל-הגוים אשר לא-ידעו והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישומו ארץ-חמדה לשמה : *

ויהי

וא' ונמקם ספרים בוא' וסחוק וברוב מדוויקים נשלם בקורות : ובמרכבה השלישית לפי כמרה דכרס שלם לך רחוי לסיוד חסר א"ד קדמה וכן הוא בספרים מדוויקים : ובמרכבה הרביעית כמקל מדוויקים חסר יו"ד קדמה וכן ימקם ממסור דסיף יחזקאל : אלה ארבע רוחות נס"ל כ"י כמחקר הו"ל מנייח ומסור עליו כן כמיני וכמסר רבמל לם לרנט רוחות מלני וכספרים מלל רחלל : ויאמר לכו התהלכו י"ג לסנירין ויאמרו וטוין ס"ג כסוף מטוין : ראה היוצאים כמקל ספרים חסר ואל' חמסס ממסורת יחזקאל סימן י"ד חסיני לים כמנין כמלמס : וסאת טוביה מיסדלמס סאת טוביהו חסל סגרת ואל' כמחלט מיצב ספרים חסר ואל' חמסס ממסורת יחזקאל סימן י"ד חסיני לים כמנין כמלמס : וסאת יסניס כמנן וסאת טוביה וכן נזכר למן לחלם ולטוביה : ועשית לב"כ מלרע סוסרף כמ"ו ולב"כ מלגיל סוסרף כמ"ו : וכמיהו מנו קורמים רד"ק כמירוס ומלכל דף ז' : לחלם כס"ל כ"י מחמתי החי"ת כסנול וכ"כ רב פעלים י"ס כב"ן וי"ס כג"ל מכן כמכלול כמסס מס כדומים ספ"ל כהולל סלסס כמירי : ר"י ריוש המלך כן כמיני : ככסלו ח"כ מן דמית ככסלו מלל יו"ד ונטיול כרינח דכסרי דכ"י כמנין חסר יו"ד : השחיים י"ס מלל ואל' : כביכתיה כס"ס המדוויקים ואלף כדפוסים יסניס חסר ואל' וברמ ב"מ : ורעת איש אחיו כן כמיני איש אחיו נלל מלל את כממט ו"כ מפרוט רד"ק : ואסערם סל"ף כמירי וסמ"ך כמין וס"ן כחטף סמס ס"כ רד"ק כס"ן ונטיול דף ס"ס ור' מלייח סל"י כס דכמס :

ויהי דברייהוה צבאות לאמר : כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציין קנאה
 גדולה וחמה גדולה קנאתי לה : כה אמר יהוה שבתו אל ציון ושכנתי בתוך
 ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והרייהוה צבאות הר הקדוש : כה אמר
 יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרב ימים :
 ורחבות העיר יפלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה : כה אמר יהוה
 צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גס בעיני יפלא נאם יהוה צבאות :
 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מרח ומארץ מבוא השמש :
 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלים והיו ילי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה :
 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים
 האלה מפי הנביאים אשר ביום יסר בית יהוה צבאות ההיכל להבנות : כי לפני הימים
 ההם שבר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא איך שלום מן החר ואלשלח
 את כל האדם איש בדרך : ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה נאם
 יהוה צבאות : פירוע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן ארתיבולה והשמים יתנו
 שלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה : והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית
 יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אלתיראוי תחזקנה ידיכם :
 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר וממתי להרע לכם בהקצוף אבתיכם אתי אמר
 יהוה צבאות ולא נחמתי :

כן שבתו וממתי בימים האלה להטיב את ירושלים ואת בית יהודה אלתיראוי : אלה
 הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם :
 ואישו את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאמרו כי את כל אלה
 אשר שנאתי נאם יהוה :

ויהי דברייהוה צבאות אלי לאמר : כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום
 השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמנוחה טובים והאמת והשלום
 אהבו : כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבו ערים רבות :
 והלכו יושבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות
 אלכה גס אני : ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלים ולחלות
 את פני יהוה : כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה
 אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים
 עמכם : * משא דברייהוה בארץ חרף ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אלם
 וכל שבטי ישראל : וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד : ותבן צור מצור
 לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות : הנה ארני יורשנה והנה בים
 חילה

ויהי דבר ה' צבאות לאמר נחמתי ספרים יסכים כ"י כמוכ אלו לאמר וכן כרחה מהמרגום עמי למימר אבל רד"ק כמב שהוא כמו חלי לאמר
 ומאד לית כומים חסר חלי וגם נחמתי כ"י שהיה כמוכ בו בחלה מלת חלי כנרחה אחר כך והמרגום מספר שהוא לסירוס : אל חידאו תחזקנה
 ידיכם הרי"ת נחמתי מנול כמו הרסון שלמלה וכס"ח כ"י יסן מחמתי זה הסכי באו לכדו : אמת ומשפט שלום החזורים והספניות סכנו כהם
 נסוף מ' ק' רחוב ושלום בוא'ו מוסעים וכן דרשו רבותינו בפ' ק' לסנהדרין כנבלי וכירוסלמי מיהו משפט שיש בו שלום הוי אמר זה כיבוש :
 ולמקדים כס"ח וכדמוסיס יסכים יש חמרון נו"מ לח נח"ס : והלבו כס"ס הו"מ ננעיה : תגבל בה הכי"ת נקמן לכדו והוא חסוף מסכי
 סמקין וכן ותצבר כסף כעפר חרין כטיט חוצות : הנה ארני יורשנה והנה בים חילה
 פלץ לית געיה : הנה ארני נסס חל חלף ל"מ 2

חילה והיא באש תאכל :

תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאר ועקרון ביהוביש מפתה ואבר מלך מעזרת ואשקלון
לא תשב : וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים : והסרתי רמיו

מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גסהוא לאלהינו והיה באלף ביהודה ועקרון כיבנסי :
וחנתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כיעתה ראיתי בעיני :

גילי מאר בתציון הרעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני
ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות :

ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים ערלים ומנהר עד אפסי ארץ : גס
את ברם בריתך שלחתי אסירך מבור אין מים בו : שובו לבצרון אסירי התקנה גס

היום מגיד משנה אשיב לך : כידרתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועזרתני בנגד
ציון על בניך יין ושמתיד פחרב גבור : ויהוה עליהם יראה ויצא בפרק חצו וארני יהוה

בשופר יתקע והלך בסערות תימן : יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשלו
אבני קלע ושתו והמו כמורין ומלאי פמורק בוות מופח : דפוס על אנטון מתחיל לאן קאפ

והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני יור מתנוססות על אדמתו : כי וכן תג
מהטוב ומהיפיו רגן פחלים ותירוש ינובב בתלור : * שאלו מיהוה מטר בערת

מלקוש יהוה עשה חזוים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשרה : כי התרפים
הרבו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון עלבן נסעו כמורצאן

יעני ביה אין רעה :
עלה רעים חרה אפי ועלה העתורים אפקור כירפקר יהוה צבאות את עזרו את בית יהודה
ושם אותם כסוס חזרו במלחמה : ממנו פנה ממנו יתר ממנו קשת מלחמה ממנו יצא

כל נוגש יחדו : והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו
רכבי סוסים : וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו

כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואניעם :
והיו כגבור אפרים ושמה לבם כמורין ובניהם יראו ושמתו יגל לבם ביהוה :

אשרקה להם ואקבצם כי פיתים ורבי כמו רבו : ואזרעם פעמים ובפרחקים יוכרוני
וחזו את בנייהם ושבו : והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון

אביאם ולא ימצא להם : ועבר בים צרה ורבה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והיחד
נאון

חרא מלרם הסמס טרי"ם רל"ק כמורום וכמכלול דף קס"ו וכן כמפרי ספרד : הוביש מכשה המ"ס כנסול תאורט ורל"ק : גזלו סאר מלרם וכן
כמסורת ליה כשטס מלרם וכן כמב רל"ק כמורו וכן כמפרי ספרד : ועל עיר בן אתנות זוהר פרשת בלק דף ר"ל אמת כמוב ודרים ליה
המס לכוס ארחים וכמפרי דילן מלא וכו' מביוב : וששלו קריאת המ"ס כמקן חסוף : מים עד ים כנכילים עם פירוש חרי"ה כמוב ועד ים
ושטת הוא מבחם טעמים חרף דמפרשת מסמטים כמסר סימן מן כל ועד ים כמקרה ואין זה כמובם ועוד דמפרשת לך וכן כמפרי גדולה כמסר
סימן ג' מסוף דלית כהון ועד פד ואין מסוף זה מסמס וכן מבינו כס' מליים מתור פ"ב סמאר רוד כרוח הקדש כמבון זה כמפרי וירד מים פד ים
ומנהר פד אשכז ארץ וגם כמפוס ח' כמוב וכמו מים פד ים ומכחון ועד מזרח : ושחן והפון כמפרי ח' כ"י כמוב והפון כו"ו וכן הא ב"ס רל"ק
וכמכלל יוכי וכנכילים עם מ"י הרי"ה כמפוס וכפירוש וכמפרי כמוב ומיין מ"ס כמליים מומור מ"ו ולני מנמס כזה מפיני רבוו הספרים כמפוס הפון
כלל וכו' וגם לא כמנה כמסורת עם כ"כ וזנין יחידליין כ' מליין כמפון וכו' ולית להון זוגה : והושיעם הו"ל מו עבתי כס"ם וכלל מפרין כס"ם :
כמפוסות כס"ם המפרי כס"ם לא כנו"ן : בתלות עיין מ"ס כמפילת אסמר סימן כ" : ושם אותם וכו' מן הסנים מלחים וכו' כמפרי פשר :
ואזרעם מין כרי"ם מפרין : מצולות יאר כמפרי גדולה דילן הכי כמפרי ימור הימור ו' מליים וסימן כמפרי כס' מקן והפם מלחים וכו' כמפרי יאר כמפרי כל
אורייתא חסר וכל כמפוסים וכמפוסים כמפוס חסר כר מן ו' פ"ב : ומן לא והמפרי חסר וגם כס"א כ"י כמפרי הימור כל כמפרי יאר הימור כל
וחסתי פד מקוס סידי הניעה ולא ובימי למחוא כסוס מקוס כרמון מלהה השפה מלחים גס כי אפרמי לנקטן אחר לחמד כמפוסים כמפוס כמפוס כמפוס
מפיקנס לא כמפוי מלוחה כמפרי החילופים שכללו כמפוסים ומי יוכל לקמן את אחר מומיו כמפוי הספרים ומי יורם לנחנת ליוה וכמפוס כזה מן ו' פ'
כמפוס

גִּזְיוֹן אֲשׁוּר וְשִׁבְט מְצָרִים יִסָּר : וּנְבִרְתִים בִּיהוָה וּבְשֵׁמוֹ יִתְהַלְכוּ נָאִם יְהוָה : * פֶּתַח יָא
 לְבָנוֹן דְּלִתִּיד וְתֹאכַל אֵשׁ בְּאַרְוִיד : הַיֵּלֶל בְּרוֹשׁ בִּירְנַפֵּל אֲרֹז אֲשֶׁר אֲדָרִים שְׁדָדוּ הַיֵּלִילוּ
 אֲלוֹנֵי בִשָּׁן כִּי יִרְדַּע הַבְּצוֹר : קוֹל יִלְלַת הַרְעִים כִּי שְׁדָדָה אֲדָרְתָם קוֹל שְׁאֲנַת כְּפִירִים הַבְּצוֹר
 כִּי שָׁדַד גִּזְיוֹן הַיִּרְדָּן : כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי רַעַה אֶת־צֹאֵן הַהַרְגָּה : אֲשֶׁר
 קָנִיהוּ יִהְרָגוּ וְלֹא יֵאֱשָׁמוּ וּמְכִרֵיהֶן יֹאמְרוּ בְּרוּךְ יְהוָה וְאֶעֱשִׂיר וְרַעִיהֶם לֹא יִחְמָלוּ עֲלֵיהֶן : כִּי
 לֹא אֲחַמֵּל עוֹד עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻמֵי־יְהוָה וְהִנֵּה אֲנִי מִמְצִיא אֶת־הָאֹדֶם אִישׁ בִּידְרָעוֹ
 וְבוֹד מַלְכוֹ וּבְתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא אֲצִיל מִיָּדָם : וְאַרְעָה אֶת־צֹאֵן הַהַרְגָּה לְכֹן עֲנִי הַצֹּאֵן
 וְאֶקְחָלִי שְׁנֵי מַקְלוֹת לְאַחַד קָרָאתִי נָעַם וְלְאַחַד קָרָאתִי חֲבָלִים וְאַרְעָה אֶת־הַצֹּאֵן :
 וְאַחֲזַר אֶת־שְׁלֹשֶׁת הַרְעִים בִּירַח אַחַר וּתְקַצֵּר נַפְשֵׁי בָהֶם וְגַם־נַפְשֵׁם בְּחַלְהָ בִּי :
 וְאָמַר לֹא אֲרַעָה אֶתְכֶם הַסֵּתֶה תְּמוֹת וְהַנְּכַחְדַת תִּפְחָר וְהַנְּשֹׂאוֹת תֹּאכְלֶנָּה אֲשֶׁר אֶת־
 בְּשַׁר רַעֲיוֹתָ : וְאַפְקָ אֶת־מִקְלֵי אֶת־נָעַם וְאַגְדַּע אֹתוֹ לְהַפִּיר אֶת־נְבִרְתֵי אֶת־
 כָּל־הָעַמִּים : וְתַפֵּר בַּיּוֹם הַרְוּא וְיִדְעוּ כֹן עֲנִי הַצֹּאֵן הַשְּׁמָרִים אֲרֵנִי

כִּי־מִרְיָהוּחַ הָיָה

וְאָמַר אֲלֵיהֶם אֲמַטְוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבִי שְׂכָרִי וְאִסְלָא חֲדָלוּ וְיִשְׁקְלוּ אֶת־שְׂכָרִי שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הַשְּׁלִיכֶנּוּ אֶל־הַיּוֹצֵר אַדָּר הַיִּקָּר אֲשֶׁר יִקְרָתִי מַעֲלֵיהֶם וְאַקְחָה שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף
 וְאֲשַׁלֵּךְ אֹתוֹ בֵּית יְהוָה אֶל־הַיּוֹצֵר : וְאַגְדַּע אֶת־מִקְלֵי הַשְּׁנֵי אֶת הַחֲבָלִים לְהַפִּיר אֶת־הָאֲחוּהָ
 בֵּין יְהוּדָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי עוֹד קַח־לָךְ כָּלִי רַעַה אֲלוֹנֵי : כִּי הִנֵּה־אֲנִי מַקְיֵם רַעַה בְּאָרֶץ
 הַנְּכַחְדוֹת לְאִי־פֶקֶד הַנְּעַר לְאִי־בִקֵּשׁ וְהַנְּשַׁבֵּרֵת לֹא יִרְפָּא הַנְּצַבָּה לֹא יִכְלָל וּבְשַׁר הַבְּרִיאָה
 יֵאָכַל וּפְרַסְיָהּ יִפְרָק : הוּא רַעִי הַאֲלוֹל עֲזָבוּ הַצֹּאֵן חָרַב עַל־זִרְעוֹ וְעַל־עֵין

יְמִינוֹ זָרְעוּ יְבוֹשׁ תִּיבֵשׁ וְעֵין יְמִינוֹ כִּהָה תִּכְהָה : * מִשָּׂא דְבִרְיָהוּחַ עַל־יִשְׂרָאֵל
 נְאֻמֵי־יְהוָה נִטְהָ שְׁמַיִם וְיִסָּר אָרֶץ וְיִצֵר רוּחַ־אֲדָם בְּקִרְבוֹ :

הִנֵּה אֲנִי שֵׁם אֶת־יְרוּשָׁלַם כַּף־רַעַל לְכָל־הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה יִהְיֶה בְּמַצוֹר עַל־
 יְרוּשָׁלַם : וְהִיָּה בַּיּוֹם־הַהוּא אֲשִׁים אֶת־יְרוּשָׁלַם אֲבָן מַעֲסָה לְכָל־הָעַמִּים כָּל־
 עֹמְסִיהָ שְׂרוּט יִשְׂרָאֵל וְנֹאסְפוּ עֲלֶיהָ כָּל גִּזְיוֹ הָאָרֶץ :

בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻמֵי־יְהוָה אֶבֶה כָּל־סוֹס בְּתַמְהוֹן וְרַכְבוֹ בַּיַּגְעוֹן וְעַל־בֵּית יְהוּדָה אֶפְקָה אֶת־עֵינֵי
 וְכָל סוֹס הָעַמִּים אֶבֶה בַּעֲרוֹן : וְאָמְרוּ אֲלֵפֵי יְהוּדָה בְּלִבָם אֲמַצְהָ לִי יְרוּשָׁלַם בִּיהוּדָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם : בַּיּוֹם הַהוּא אֲשִׁים אֶת־אֲלֵפֵי יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אֵשׁ בְּעַצִּים וְכִלְפִיר אֵשׁ בְּעַמִּיר

וְאִבְלוּ

קריטנה מיהא ד' מלחיה דלח חזיקה להו פלוגתא בסברי דייקי ואלו הן סרות על יאוד על כי יאוד וכל מירש יאוד (יסתיה י"ט) ונסתמן כ"ג קריה
 יאוד מנחמה כי פליגי בסברי נסמוק כל מסליכי ביאוד (סס סימן יט) ונפמחוס ונסקפה ביאוד חברים ובחן זכריה ז'אח חסנתי לנסות מלח
 כל מסליכי ביאוד דסמין ליה למלח אחרוני מלחיה וגם יהוא דפמחוס משום דכמרוויכו נחסר נח"ו מלח טיב וסלח ס' אורכו מיהא דהרד יסמוק
 אור וסבר על שט ומתחא חסס ומסליך נמכותו ים כל חסמתינו חמין אשך אודיים כן הוא כרוכ ספריה כ"י ודפוסים יסנים חסר יו"ד קדמאה ומלח
 יו"ד מתייבא וי"ס מלח דמלח ודפוסים חסדים אודיים : הבצור הנצירק : יללח כל"מ כשוא לנדו כמכבד וחס שמב סתכלל ויסי הוא השמק
 מהסתכלול דף כ"ד ושניין כ"ס כשוכטים ז' על המלקקים : אשך קניהן כנ"ן ובכריהן כנ"ן ורעיהם נמ"ס עליהן כנ"ן כך מלמתי כריב המדוייקי
 וחילופים רבים ראימי בספרים אחרים ומקצר נכס על כן בספרמי כפי מהם : ואעשיר הוא' סמוחה וסל"ף נחה וסע"ן כשוא לנדו כ"כ
 דר"ק ככל סבריו : על יושבי הארץ נספרים מדוייקים חסר ואל' כי לל נגכה נחסורת עס המלמים : בחלה סח"מ כחסף פתח ואיין נבי"מ חמרוד :
 להפיר את כריתי כצריכי ונבי"ד הסך דר"ק : מקום רעה כס"א כ"י וגם נמקמת דפוס יסן כמכ"ו לר"ה וסס ככל ורשה רכס וגם יונתן מרגס אב"א
 מקום פרנסא ורשה יס"אל ירשה אומני' דעס וסכל חמן : הו רעי האליל עובי רמי מוני סניס כחירק וס"א' כוספת כמו אסרי לנמן עירס
 חצבי מיוס קגרי יסטיה כ"כ : והוה כמצור כמק"ט ספרים יסנים כ"י כיוון תהוה וכן כדפוס יסן יס ספרה מזה ואיין כן נספרי' אחרים : בעורון
 כמק"ט דפוסים יסנים כפ"מ כשוא ונספרי' כ"י כס"א : אבצה י"ס סט"ף קמחן וכרוכין כמח וס"כ ר"ק סכ"א סס נשקל עולה : ככיוור סכ"ף כנע"י :
 ואכלו

א תקול
יב
16
G

בְּיָד יְכַבֵּד אֶב וְעוֹד אֶדְנִי וְאֶסְאֵב אֲנִי אִיהַ כְּבוֹדִי וְאֶסְאֵדוֹנִים אֲנִי אִיהַ מוֹרָאִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת לָכֵן הִהְיִיתִים בְּיוֹם שְׁמִי וְאָמַרְתֶּם בְּפִי בְּיוֹם אֶת־שִׁמְךָ : מְגִישִׁים עַל־מִזְבְּחִי לֶחֶם
מְגָאֵל וְאָמַרְתֶּם בְּמַה גִּאֲלִנְךָ בְּאֶמְרֶכֶם שְׁלַחן יְהוָה נְבוֹה הוּא : וְכִי־תִשְׁאוּ עֵד לִזְבַּח אֵין
רֵעַ וְכִי תִשְׁאוּ פִּסְחֵי־וְחֹלֶה אֵין רֵעַ הַקְרִיבֶהוּ נָא לַפֶּתַח הַיְרֻצֶךָ אוֹ הִישָׁא פְּנֵיךָ אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת : וְעַתָּה חֲלוּנָא פְּנֵי־אֵל וְהִצַּנְנוּ מִיֶּדְכֶם הִיתָה זֹאת הִישָׁא מִכֶּם פְּנִים אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת : מִי גַם־בְּכֶם וְיִסְגְּרֵי דִלְתִים וְלֹא־תֹאֲרוּ מִזְבְּחֵי חֲנָם אֵין־לִי חֶפְצָן בְּכֶם אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וּמְנַחֵה לֹא־אֲרֻצָּה מִיֶּדְכֶם : בִּי מְפֹרֵחַ־שִׁמְשׁ וְעַד־מְבוֹאֵי גְדוֹל שְׁמִי בְּגוֹיִם וּבְכָל־
מְקוֹם מְקַטֵּר מְגִישׁ לְשִׁמִּי וּמְנַחֵה מְהוּרָה בִּי־גְדוֹל שְׁמִי בְּגוֹיִם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : וְאַתֶּם
מְחַלְלִים אוֹתוֹ בְּאֶמְרֶכֶם שְׁלַחן אֶדְנִי מְגָאֵל הוּא וְנִיבֵו נְבוֹה אֲכָלוּ : וְאַמְרַתֶּם הֲנֵה מִתְּלַאֵה
וְהַפְחַתֶּם אוֹתוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבַּאתֶם גְּזוֹל וְאַתִּי־הַפֶּסַח וְאַתִּי־הַחֹלֶה וְהִבַּאתֶם אֶת־הַמְּנַחֵה
הָאֲרֻצָּה אוֹתָהּ מִיֶּדְכֶם אָמַר יְהוָה : וְאֲרוּר נֹכַח וְיֵשׁ בְּעֵרְרוֹ זָכַר וְנָרַר וּזְבַח מְשֻׁחַת לֹאֲדְנִי
כִּי מֶלֶךְ גְּדוֹל אֲנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשְׁמִי נֹרָא בְּגוֹיִם : * וְעַתָּה אֲלִיכֶם הַמְצוּהָ הַזֹּאת
הַהֲנִיגִים : אֶסְלֵא תִשְׁמְעוּ וְאֶסְלֵא תִשְׁימוּ עַל־לֵב לַתֵּת כְּבוֹד לְשְׁמִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְשִׁלַּחְתִּי בְּכֶם אֶת־הַמַּאֲרָה וְאֲרוּתִי אֶת־בְּרֻכּוֹתֵיכֶם וְגַם אֲרוּתִיהָ כִּי אֵינְכֶם שְׁמִים עַל־לֵב :
הֲנִי גַעַר לָכֵן אֶת־הַיְרֹעַ וּזְרוּתִי פָּרַשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲנִיכֶם וְנִשָּׂא אֶתְכֶם אֱלֹוֹ : וְיִדְעַתֶּם
כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלִיכֶם אֶת הַמְצוּהָ הַזֹּאת לְהִיזֵת בְּרִיתִי אֶת־לֹוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : בְּרִיתִי וְ
הִיתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם וְאַתְנַסְלוּ מוֹרָא וְיִירָאֵנִי וּמִפְּנֵי שְׁמִי נַחַת הוּא : תּוֹרַת אֲמַרַת
הִיתָה בְּפִיהֶו וְעוֹלָה לֹא־תִמְצָא בְּשִׁפְתָיו בְּשִׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הַלֵּךְ אִתִּי וּרְגִים הַשִּׁיב מַעֲוִן : כִּי
שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמַרְדְּעוּת וְתוֹרַת יִבְקֶשׁוּ מִפִּיהֶו כִּי מִלֶּאךְ יְהוָה צְבָאוֹת הוּא : * וְאַתֶּם
סָרְתֶם מִן־הַדֶּרֶךְ הַבְּשִׁלְתֶם רַבִּים בַּתּוֹרָה שְׁחַתֶּם בְּרִית הַלֹוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : וְגַם־אֲנִי
נִתְתִי אֶתְכֶם נְבוֹים וְשִׁפְלִים לְכָל־הָעַם כְּפִי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דְּרָכֵי תְּשִׁאִים פְּנִים
בַּתּוֹרָה : הֲלוֹא אֵב אֶחָד לְכַלְנוּ הֲלוֹא אֵל־אֶחָד בְּרָאֵנוּ מִדְּעַ נְבַגְדֵי אִישׁ בְּאִחֵיו לְחַלֵּל בְּרִית
אֲבֹתֵינוּ : בְּנִדְהָ יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נַעֲשִׂתָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַם כִּי חָלַל יְהוּדָה קֹדֶשׁ יְהוּדָה
אֲשֶׁר אָהֵב וּבָעַל בַּת־אֵל נָכַר : יִכְרַת יְהוָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָה עַר וְעֵנָה מֵאֲדֵלֵו יַעֲקֹב
וּמְגִישׁ מְנַחֵה לַיהוָה צְבָאוֹת : וְזֹאת שְׁנִית תַּעֲשׂוּ בְּפֹת דְמַעַה אֶת־מִזְבְּחֵי יְהוָה בְּכִי וְאַנְקָה
מֵאֵין עוֹד פְּנוּת אֶל־הַמְּנַחֵה וְלִקְחַת רִצּוֹן מִיֶּדְכֶם : וְאַמְרַתֶּם עַל־מֹרָה עַל כִּי־יְהוּדָה הֵעִיד
בְּיַד וּבִין אִשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֲשֶׁר אֶתָּה בְּנִדְתָה בָּהּ וְהִיא חֲבֵרְתָךְ וְאַשֶׁר־תְּרִיתָךְ : וְלֹא־אֶחָד
עָשָׂה וְשֹׁאֵר רוּחַ לוֹ וְמַה הָאֶחָד מְבַקֵּשׁ זֶרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחְכֶם וּבְאִשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֶל־

ב

ע"כ

יבנר

מלאכי

באמרתם שלחן נקמרות גדולות הא' ק' בואו לכדו וכן תלמי נכסחא כ' יסנה ספרדיו וכולם כסאר ספרים סלפני כחמק סגול : וכי הנשוח
פליגי כיה ספרי זין ספר זא' למלא : וסנחה סחורה מלא וז' ועיין פ"ס בריש פרשת נח : באמרתם כסחא כ"י דלמילא חק זה סלפ' בואו
לד' וז' כן כספרים חמרים : שלחן אדני סגאל הוא כספרים מדויקים הנישו כסס חלכות וכן כסכה כמסורה כמנין קל"ד וכן סוף כדכוסים
יסנים : ואמרתם הנה מתלמאה והפחתם אותו וז' אחר מן י"ח מלין מקון סופרים ויהיה לו' אותיו חלח סכניה כסנכ' מדרס סלכדו וסכילת
פרשת כסלח ומסורה וכן כריף למרס דברי רס"ל כ' כסו סכמנ הוא כסמנו כמקוק ח' וכבר סלרכמי כענין זה כוכריס כ' : כסחח י"ס סחח"ס
קתקן כמו ומקר כסחח (מסלי כס) וכס"ח כ' מסור על זה כמלאכי ד' וכל סר"ל ד' סס"ס קתקן לחסוקי כסחח מליס מרזאנו(יסחיה כג) סחח"ס
מחירק : כסחח לארצו כדסוס יסן מויוכסילס כככ כסס סחחד וגיורס סחח סחח חכח חלח חן סכמססין דכיסור' וסמיה כ"ח ססיו' חלחני דכמ'
כן וזין חל מנייסו : וזריתו כמסיל ססופר כריס ונס"ס יס ג"כ סחריד כמ"ו וסכ"ס ססס' סלפסיל כ"ס רד"ק וסססו' סלח' ל' כוומ"י מלטי'ל
וסי"ס כחירק לל כנירי כמו סמל' כדסוס יסן : כגרח' כה כדסוס יסן : כגרח' כלא ס"ח וזין לחוס מלי' : וסח' סחחד כבקש זרע ארוס י"ג וסס'
סרפטי מלכמי די יקמיוס ליה ולר' יסן קרס' כ' וכככ רס"י סססיככון חס לל סחל' סחחד כסס' קק קטן כוסק ח' סוכ' סכס' סלסחכ' סס' וסס' סחח'ל
וסכנו 25 א כה 11

א

ב

מלאכי ג

יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפני ליראי יהוה ולחשבי שמו : והיו לי אמר יהוה צבאות
 ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו : ושבתם
 וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבד :
 ביהנה היום בא בער פתגור והיו כל יודים וכל עושה רשעה קש ולהט אתם היום הפא
 אמר יהוה צבאות אשר לא יעזוב להם שרש וענף : וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה
 ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק : ועפותם רשעים כיהיו אפר תחת כפות
 רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות :
 אשר צייתי אותו כחרב על כל ישראל חקים ומשפטים : הנה אנכי שלח לכם את אליה
 הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא : והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על
 אבותם פך אבוא והפיתי את הארץ חרם :

וכפולים זה הפסוק כדי לסיים בדבר טוב

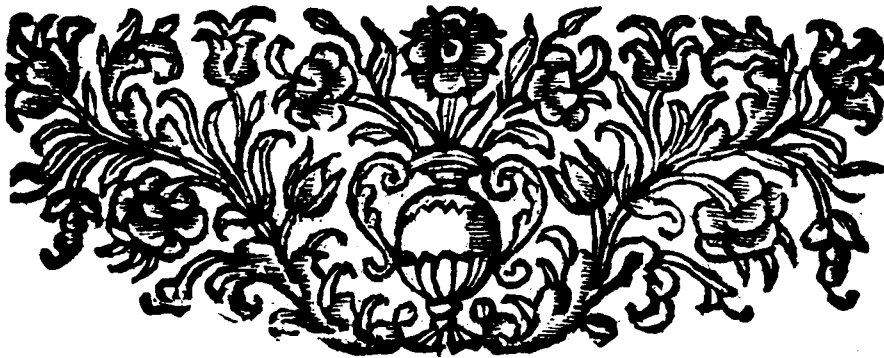
הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא

נשלמו נביאים אחרונים • תהלה לשוכן מעונים :

פסוק פסוקי של תרי עשר הם אלה וחמשים וסימן אלף ליל הרמוד • ומנין הקאסיטולי הם ששים ושבעה
 והרמו כ"י גר'ל עד שמים חסדך •

אפסוק ספר ים שמוס בקמט פרוקי אבות פ' ג' סכמוס דקס ויכמוס כספר והכמוס הוא ויכמוס ספר : ועסוחם נאיוכ מ"ח חסיד כמל סמסרה כספ
 חילין חילדיון נליסן מסחיק ונמוכן ומסוחס דשטיס כי יהא חסר פליגה פליה פ' כ' וככל ספרים שלכו כמוכ ומסוחס כמ'ק' ולח רחמינו מן מחלוקת :
 זכרו זין רנמח : דארץ חרם כיון מ"ח כמיכה ו' :

הו של בע

ד יט אחרים חסר יו"ד לוי כן מסורה עליו ז' ז
 חסרים בליטתו וכן ממנה נפרשת ויטלה ז
 נכתיב חסריו ע"ש
ז יב בחיהם הני"ת רפה לדין שום מנבל חק יא
 יב'ל
יז והקטני כ"ל חסר יו"ד מכה מסורה דפ' יז
 נחקמי וכן נמ"ק פרשת לך לך על נפסוק יז
 והקטני את ברימי ואם נדכס מלת טבוט יז
 הו"ל
כ אחרם מלת ווא"ו פיינ בחיבור יז
 אורם נס זכ מלת סס
כז אורם נס זכ מלת ע"פ מסורת דס"י כ"ב יז
 אורם נס זכ מלת
לז סבאים חסר יו"ד קדמאה חיבור יז
 טו ויבשלום הכל"ט עד שהל"ד רפה כי מסו' יז
 עליו ל' וחסר יו"ד ואל"כ החיבור הוא נמקו' יז
 מחוטה גדולה וכוון סורה לנו הרב יז
 המתכר וכל"ט נג"ד כפ"ט סה"ק סיה" יז
 נמקום מ"ג מניב השו"א מ"כ ה"ה נמי הכל יז
 ודיו'

יט א דרך חסר ווא"ו רש"ן בחיבור יז
ו באים מלת יו"ד פסן כולם מלאים וא"ך יז
 מסורה עליו ז' חסר כ"ל ז'
כג כא הנכאים חסר יו"ד קדמאה חיבור יז
 כד הלוא מלת ווא"ו סס
ל הנכאים חסר יו"ד סס
פט יט הנכאים חסר יו"ד קדמאה פס
לא ד ויצאח הנכון למ"ד שהטמח' אחת יז
 ויצאה כי מיניב בבחול סמוך ל' שחקים יז
לב בם נ"י"ת רפה שחין כאן מנבל לין יו"א יז
לכ ח ואדע נוקף גדול כי לא יאמן סני גריסין יז
 סמוך ל"פ והוא טבוט
לה יח והעשו גז נזק או נזק לא נשני גריסין יז
 חק טעם שכתבמי
לו יב לחלק הח"ט נטוה ופמח חיבור יז
לח כח ודויה נוקף גדול לא ונב' גריסין כמס"ל יז
 נס"י ל"כ פ"ח

כז כח ידושלם הלמ"ד נמקן כמסמס האמנה יז
כח ז ויחדל נוקף גדול לא נב' גריסין כמס"ל יז
כט כא הלוא מלת ווא"ו כי כן מסורת נווחת יז
 ואומרת ירמיה כולם מלאים נמ"ג ואין זה יז
 מבללס
לז כד ודויה נוקף גדול דמי הוי נזק יהיה יז
 קדמא נביבת כל
ל נבובדראצר גריס מכה מסורת דמ' יז
 נכמח חות כו"ן פ"ט
פה יב לו נוו"ו וכן פירשו כל המפרשים וכן יז
 מרנס המתרגם וכן הביאו בעל מליד כמיב יז
 ואין לפקפק בזה
פט לב וזרחים חסר יו"ד אחר רי"ש רש"ן בחיבור יז
 לו ושלתחי הלמ"ד דגושה שטוה אחר מ"ק יז
 לו כלוחי מלת ווא"ו כיהס טנים נבל המקר' יז
 וחנידו בירמיה"ס וגם הוא מלת
נא גא בלטה חסר יו"ד הנס כי לא מלאמי טוס יז
 מס' יסן כי נדקמי בכל ליטכא דכלמיה יז
 ותלאמי כולם בכל ספרים שלפני חסרים יז
 ואם זה מלת המסורת לא היתה שומקת יז
 מלמסור ל' חסר

יחזקאל

כ"פ יד אדה ל"א סניה נחמיק וכלל זה מסור יז
 בידנו מלת המדקדקים דוק ומטבח

מדרי המורה דמורה
 סמאל ווא"ו קדמאה וחסר
כז כג המינים פסר ווא"ו נכרמל
כו יד העשה חמ"ו רפס שחין

השע

פ' ס' פ' שפה הסי"ן דגושה סמאל
 ככלכליו
ז א ישיבי חסר ווא"ו וגם כי מסורה
 מלת חס המנבל את המסורה גרמס
 טזה חסר כי טעם כפוב שיהיה
 להיטיה זמח בימיכס ומ' ש"ח
 הוא וכל' זמח הזקנים ורמ' יב'דו
 זמח בימיכס ופסוק קנה כרים
 כמי כמס"ק חסר ל' מלא ודוק
ה ה בניכאים הנו"ן והו"ו
 וכלס דגושה כנ"ך
יא יא סארץ נגלגל לא נמניר כי לא
 מלת קודס טפחא לא חמריה קודס
 ויחונן החי"ת במארץ חיבור

יואל

פ' פ' בקרב הני"ת רפה לדין נגלגל

עמוס

פ' פ' הלג חסר ווא"ו כסן מסורה מלא
 נכפיה וגם כי נכסר רפמח
 מסר כולסון חסרים דמ"ה מלת
 כד הניה הרב המחד דטבוט
 כולסון מלאים נמ"א חסר וכהנ"ל
 מטכח

זונה

פ' פ' ויקראו נלה מאריך נוו"ו חיבור

מיכה

פ' פ' טענה הנו"ן נצריי סס עפ"ס ופ"ט

נחום

פ' פ' ירצצו מלת ווא"ו ומסורת מלת

חבקוק

כ אנה אין דגס כנו"ן סהרי טרס
 המחכר כמילים מזמור ק"ז
 יד ששל חסר ווא"ו כי לא נכנס
 עם המלאים

צפניה

פ' פ' ית יוכל נגלגל לא נטפחא כי לא
 כ"א קודס מס"ף

זכריה

פ' פ' ונושע הסי"ן קמוכה סהרי

אלו בעלות במים אדירים

ודוד מנן בירו

וידד משה אל העם

ויושט המלך לאסתר

וההשעולו
פתחו
שערים
ויבאנו צדיק
שומר אמנים

וידם השמשודה עמר

העצמות היבשות שנתו

ורמו לונא דיאדוקהא

IN MANTOVA
CON LICENZA
DE
SUPERIORI

גורו את הילד הזה

ספר

ארבעה ועשרים

עם תוספת מרובה תוספת טובה • טוב מדידה ומטיב לאחריני הלא היא כתובה •
 בספר הישר להישיר דרך ברחבה • ממה שקבץ ורביץ חכמת שלמה הנשגבה • הרק
 היטב היטב הרק בכל מלי יקרה וחשובה • הן חסר הן יתר הן רב הן זעיר במשקל במרה
 חשב מחשבה • כל פתוח וסתום לא יבא בעקבה • כל טעם וניקוד מנו לא נחבא •
 כי בכל מכל כל המלאכה תמה וערבה : וזה יצא מעט ברול ועפרת עפרות זרוב לו
 אורייתא בבית גנזיו לזאת קרא חפצי בה • עם שבא באחרונה מלאכה מרובה • מאמר
 המאריך יקרה וחשובה • הכל מהרב הכולל • לא אוסף לדבר בו נכבדות ולמלל • פן
 יאמרו נגמרה עליו את ההלל • ונמצא הדבנר לשולל • ה"ה כמהר"ר ידידיה שלמה
 בנורצ'י זצוקל • ולגודל חבת הספר וחמדתו קראתי שמו

כנת ש

מנחת יתן אומר למנוחה נכונה • בישיבה עליונה • תחת כנפי שכינה • כעת במרום יתרוטם ממעשה ידיו
 אמונה • בעצת לאור העלוטה לכל לביקנה • זכות הרבים תלוי בו קריאה נאמנה • ש במנה הראויה להתכבד
 להתהדר לפני מלך מאן מלכו רבנן וכל הבא להיות חבר הוא ראשי תיבות שמונת הרב המחבר • ואף כי הפכא
 מסתבר ישר והפוך ישר • ש כי יש כל בו סמא רכולא ביה לכל עובר • להנחיל אוהבו • אוצרותיו פה לפה
 מלא עה שאין הפה יכול לדבר • תשבע עין לראוי • על הכל יהגדל וספרו גובר • וזה יצא רביעית ממכתש הדפוס

החלק הרביעי

כתיב

סנופה בנפה דקה סן דקה • הונה בעיון רב תלמוד הבוא לידי מעשה • על ידו הכחור יניק וחכים בדוק ומנוכה • הוציא לאור
 מלאכה סווקקה • בעיון הגהותיו במשפט וכצדקה • המשכיל ונכון כס' הר רפאל חיים באוילה יצ'ו הס כי לא להזכיר סה
 שעין ראהה וחעויה עד אן נפשו חשקה • לראות חן הספר אין דרך רחוקה :

ונדפס בביתי הצעיר והרמה רפאל חיים מאיטליא הרופא

פה מנטובה

בשנת מטיב בטובו ידידיה שלמה לפק

על ידו העוסק במלאכת הקדש • חולע משמח החולעי • יהושע בנפ"ר מיכאל מסיני ז"ל

אמר המניה אחרי הדפסת הטעמים של תילים כפי רעת הרב הטחבר כאשר עיני הקורא תחויבה מישדים אמרתי ראוי ג' להדפיסם כפי נוסח הקרטון שנמצא בכל המקראות כדי שמתוך שניהם יבין ויבחין הקורא ולא יבשל בקריאות ואלה הם באזהרותיהם שגרפסו טמע' המניהם הקרטונים :

ידוע מדע קורא נשים כי גלו ביהלום בשלי איוב סקוס קטנים מכל אמר ב'א המרים לכך נמנו הטעמים מספר עכתיב המקרא וזמקום הסגולתא המסרת לזקא נא בא' סח העולה ויורד * והזקא אשר נא בלי עולה ויורד אין לו טעמה ויקרא צנורין * עוד הראית לדעת כי השקרא נראש מינה קודם הנקודה הוא מלך וממשיק ונקרא דחו מכל מינו טעמים כ'א לפי משקל כמו בוד הרה' ממור ו' הסעם ב'כף זאינו סעסם אלא גרים לפי משקלה כמו פשה בכה ספס מלרע * אלי' סס כ'כ גה סכני מלרע כראשון אכל כשהמרחא אחר הנקודה ראשונה טעמים ומינו משפיק כלל - והוא כמו מאריך או שומר הולך ושאר טעמים כלמי מפסיקים *

ואלו הם למוציאיהם למיניהם * בעזר בורא השמים ונוטיהם :

זָרְקָא עוּלָה וְיִוָּרֵד יִרְח בְּן יוֹמוֹ פֶּזֶר גְּדוּל פֶּסֶק ו רְבִיעַ שׁוּפָר מֵהַפֶּךְ אֲזוּלָא פֶּסֶק ו שׁוּפָר עֲלָה דְבִיעַ רְבִיעַ וְיִוָּרֵד רְבִיעַ גְּדוּל וְיִוָּרֵד * זָרְקָא רְבִיעַ יוָּרֵד פֶּסֶק ו שׁוּפָר הַזֶּךְ רְבִיעַ יוָּרֵד שְׁלֹשְׁלָתוֹ גְּדוּל ו שְׁלֹשְׁלָת קָטוֹן מֵרְחָא שׁוּפָר הַזֶּךְ אֲתַנָּח רְבִיעַ סֻגְרֵשׁ מֵאָרִיךְ סוּף פֶּסֶק : דְּחֵי אֲתַנָּח גְּרִישׁ סוּף פֶּסֶק : רְבִיעַ גְּדוּל (בלא אתנח) מֵאָרִיךְ סוּף פֶּסֶק : פֶּסֶק ו צְנוּרֵי :

בספר מלכות יש פנינים כפלים כמו שספרו הקוראים מהסגולות הסגולות אשר לכל ממור וממור וממקדמת ההסגולות האלוים על כל מה שירצה בקריאתם בכונה רצונה וימלל בהם ערב ונקר ובהרים ובהים הידיעה הזאת מפורסמת אצלם ומפני ששמעתי רבים מעם הארץ בארם המזרחיים נבמי בכסיות אלהים בקיאים במיסקי הטעמים גם לא ידעו ולא ינינו כסטי המכונים ודרכם באפלה לא ידעו כמה יבסלן, וטעמים רבות יביעו כפיהם חרות כשפתיהם ובלים לדי חירוף וגיחוף חליה אשר כל שומעם מלכסה שמי אנוכי וההילול הכף לחילול ח' * גמרתי להעיר על רוב פסיקתא דמילים מאומם טעמו לבחנה זו להרחיק החירופים והנידופים ולזוט טעמים ירחק מענו, כמו שכתובינו מרבותינו שדרכם מקומות ומחללים לחדו לשאר ספרים ולטעמים יצטע ועליותם מלא נכמת טוב ומכיב וחרח נדיקים כאור נוצה הולך ואור כד ככון היום נש' ידקק וימלל כל זרע ישראל :

מסקינן צנו' פ'ק בדרכות דאשרי האיש ולמה רגשו חרף פרשםא היא דאמר ד' טעם' בד נחמיני אמר ר' יונגן כל פרשה שהיא חנינה על דוד מיה כה באשרי וסיים כה באשרי פתח באשרי דכמיב אשרי האיש וסיים באשרי דכמיב אשרי כל חוסי נזי וכמבו המוססות לכל פרשה לא דוקא דהא לא אשכחן טום פרשה אחרת שמתחלת באשרי ומסיימת באשרי אלא זו אלא ר'א חמישה חמין פתייה כמו מהלך שפתח במלה וסיים במלה מהלך ה' ידבר פי וכן הרבה פתייות שמתחילות בהללויה בהללויה כאלויה כאלויה * וכן הודו וכן ה' ארוכנו * ולכך הקונו חמיהם ברוב נכרות למסות חמייתן חמין פתייתן : וכן' דמלה מה ראו לומר ברבם הסנים נמיטיית אמר ר' אכלסלדרי כנגד מפקטי שטריס דכמיב שבר זרוב רשע ונז' ודוד כי אחרת נמיטיית אמר וכו' רש' כפרשה משייטת וכו' חמיית היא אשרי ולמה רגשו גוים חריי פרשםא היא והמסכות הקשו עלין ודאמרין כפ' בדרכות דאשרי ולמה רגשו גוים חרף פרשםא היא : ומרבו דג'ל דלמכסא על מות לכן ולמה ה' ממעור כרחוק מרמי כיכזה עכ"ל * האמנם נכסחת רש' כ' וזו היא גירסא ישרא נמיטיית אמר ר' א' שחין גירסא הספרים מודין לה וכוה הכל מחוקן ואין מקום לקושיית המוססות כלל ולדברי שכל אשרי ולמה רגשו חרף פרשםא היא כמסקנא דנח' דלגיל ועל מות לכן ולמה ה' ממעור כרחוק מרמי : איכין אכל דל' כמד כי לתה רגשו גוים שאח ממור שני וכן מנאנח אמתו בכל הספרים המדוייקים שהוא ראש ממור ונחשנן כומכס אמתו שני ע"כ ואמרין בירושלמי ס' כל כמיב דר' כלל אשכח בספרא דאזדמא דכמי' דה מלה וארבעים ושבעה חמיות שכתוב במילים כנגד שטעמו של אכינו יעקב מלמד שכל הקלוים שישראל מקלוים לה' כנגד שטעמו של יעקב כחך ומה קדום יושב מהלות ישראל והכי איתא בשוחר טוב ממור * כ'ב זק"ד וכמכ דעל יפה זרמא אש' ג' דלספרים דירן ק'ן הוו הרי אמרו כפ' בדרכות דאשרי ולמה רגשו גוים חרף פרשםא היא כמי יראה דכ' מקומות אחרים מוכים חלף א' שה טעמנו נכסרינו לשנים עכ"ל * ואני מלאין במה ספרים בהלל שאין לא לנו מחלמ הממור וכו' דל' סס * עוד מלאי כס' קדוון כי הללו אמ' ה' כל גוים אינו מקלע * ממור רק הוא דנוק עם ממור פלכניו שבו לקחן כמיכילא דירושלמי ושחר טוב :

איכתי לחי שני רשעים שברתי ליהודה
 הישועה על עמך ברכתך פלה *
 למנצח בנגינות מזמור לדוד
 בקראי ענני ואלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני
 ושמע תפילתי בנני איש עדי-מה כבודי
 לכלמה תאהבתי ריק תבקשו כוב סלה ודעו
 ביהפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי
 אליו רגזו ואל-תחטאו אמרו בלבבכם על-
 משבכם ורמו סלה זבחוי וזבחי צדק ובטחו אל-
 יהוה רבים אמרים מי יראנו טוב נסה-
 עלינו אור פניו יהוה נתתה שמתה בלבי
 סעת דגנם ותירושם רבו בשלום יחרו
 אשכבה ואישן כיה אתה יהוה לבדר לבטח
 תושבני * למנצח אל-
 הנחילות מזמור לדוד אמרי האוינה ו
 יהוה בינה הגיגי הקשיבה לקול שועי
 מלכי ואלהי ביראליה אתפלל יהוה בקר
 תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה ביו
 לא אל חפץ רשע ואתה לא יגדף רע לא-
 יתעצבו הוללים לגד עיניו שנאת כל-פעלו
 אינו תאבד דבריו כוב איש-דמים ומרמה
 יתעב ויהוה ואני ברב חסדך אבוא
 ביתך אשתחווה אל-היכל קדשך בירארה
 יהוה ונחני בצדקתך למען שוררי הישר
 לפני דרכך כי אין בפייה נכונה קרבם

היות קבר-פתוח גרנם לשונם יחליקון
 האשמים ואלהים יפלו ממעצותיהם ברב
 פשעיהם הדיחמו בירמו בך וישמחו כל-
 חוסי בך לעולם ירגנו ורחסך עלימו ועלצו
 כך אהבי שמך כי אתה תברך צדיק יהוה
 כצנה רצון תעטרנו *
 למנצח בנגינות על-השמינית מזמור לדוד
 יהוה א-באפק תוכיחני ואל-בחמתך תיפרני
 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי
 נבהלי עצמי ונפשי נבהלה מאד ואתם יהוה ואתה
 ערמתני שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני
 למען חסדך כי אין במות זכרך פשאל
 מי יודה לך יגעתי באנחתי אשחה ככל-
 לילה מטתי ברמתי ערשי אמסה עשישה
 מכעס עיני עתקה בכל-צוררי סורו ממני
 כל-פעלי אין כי-שמע יהוה קול בכני שמע
 יהוה תחנתי יהוה תפילתי יקח יבשו
 ויבהלו מאד כל-איכתי ישבו יבשו רגע *
 שגיון לדוד אשר-שר ליהוה
 על-דברי-כוש בן-ימיני יהוה אלהי בך
 חסיתי הושיעני מכל-רדפי והצילני פך
 יטרף כאמיה נפשי פרק ואין מציל יהוה
 אלהי אס-עשיתי זאת אס-יש-עול בכפי
 אס-גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם הישר
 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי
 וכבודי

הישועה כל היסודות שנמקרה הו' ד רפה מכלול דף כ"א : בקראי הקו"ף נקמץ לכד וכן חנני וסע חטופים : בני אוש : הנו"ן נמאריך : חבקשו
 כוב ס"ף רפה : זאל חטטאו הו"ו ננטיא : נסה עלינו הנו"ן ננטיא נסורת כ' לין כמוב סס"ח וס"א וחד כמוב נטי"ן ואל"ף קומס ס' אל
 נשא ידו והוא חד מן י"ב וזוין בקריאה חד מן כ' כ' חד כמוב אל"ף נסוף מיונתא וחד כמוב ס"א וסיתן כסטר נמומר י' נמ"ג * עלינו כספרים
 כ"י מדויקים נטעם חוזה : אמרי האוינה | יהוה בינה הגיגי נסטיק"א דספר מילי יס סטיק בין סאויבה נסס וכן הוא נס"ס ונטעם מיוסב נסס :
 דקשיבה לקול שועי כספרים מדויקים כן הוא נטעם גרמיה : יהוה בקר י"וד סל סס ננטיא : אערך לך נקמץ לכד והוא חסוף : כי לא
 אל חפץ רשע | אהה כך סס כטעמים נס"ס ויס סטיק בין רשע לאמה כי חליטה לאל מרשע : לא יגדף היסודות מליו ליה וחטר ונקטת כספרי יס
 מואריך בני"מ לסודות כל חסרון הו"ו ולכן ב' ספסוף כט כמ"ס נסוף פ' ויסח : יתעב | ד' יס סטיק בין ימעט נסס כפי פסס סכמוב הוא סס'
 הוא הנוטעב איס דמיס ומרמס ולא כל לומר סמליס דרמיס הוא המעטב ופוד כרי להרחיק לסון פוטעס מהסס : אבוא ביחד טעב מי סכמנו כ"וד
 חמר מ"ו : היכל קדשך נמאריך הו"ו נמקף בין שמי סמלות וכמוב רמיס כמ"ס נמאמר המאריך : חושר כסר ק' : האשיום אלהים ה"א' ו
 ננטיא נס"ס : זועלצו הו"ו ננטיא * י"ס ספטי"ן נפמח מכל דר"ק כמב סה"מ וס"ל מ"ד נטיא : חעטרנו דספר אמד כ"י וספטי"ן וגס כדכוס
 מיוסבליס נרשס כן נכדו אמכס נמאר ספרים איכו כן וגס דר"ק כמב סכ"ו כמו יעשרנו סמלך : על"ה השמינית כן כמוב : יהוה א באפק חנני
 י"וד סס ננטיא : זאל בחסדך היסרני הו"ו ננטיא : חנני סה"מ נקמץ לכד והוא חסוף : אמלל נס"א כ"י סה"מ נקמץ נכמאר ספרים
 א-ממח ונ"כ"ן עזרה ונ"כ"ן רד"ק נבר' וגס כרטיס כמב סכמל סמח נכדו ספריס וכן רמו כפי המסורה : ונפשו אין כו נכור : ואת וספטי"ן :
 שובה ה' ס' כטעם מלרס וסיתן נסורת כמון ח' ס' מס' : יגעתי באנחתי הכ"י ננטיא : עששה סה"מ ננטיא : חפלותי יקח ננטיא :
 שועלס דע' נקמט מדויקים מלרס טעס דמ"ס וכמטר מליו ליה ומלל : וואחלצה צוררי ריקם נמדויקים אין נמלל וואחלצה כמף ימיו ומיוסב
 ולכן ננטיא סטיק סמח טעלם צוררי וכן נכדו לבי דס"י זר"ק סמלס דיקס מיס סמכס מלמל כודרי מכל לבי כמון עמל וואחלצה סכמיוס סכודריס
 סווח סמלס ססס נקמץ לסודת כמף ימיו ומיוסב מלמל וואחלצה : ערף הריס נפמח ונקמץ סמלס עימן נכירוס דר"ק ומכלול דף כ' :

ז
 וְדַבְּרוּי לַעֲפֹר יִשְׁכַּן סֵלָה : קִיְמָה יְהוָה :
 בַּמִּשְׁפָּח הַנְּשֹׂא בַעֲבֹרֹת צִוְרֵי וְעֹרֵה אֱלֹי
 מִשְׁפַּט צִיּוֹת : זַעֲדַת לְאֻמִּים תִּסּוּבְכֶךָ וְעָלֶיךָ
 לְמָרוֹם שׁוֹבֵד : יְהוָה יִדִין עַמִּים שְׁפֹטְנִי
 יְהוָה כַּצְדִּיק וְכַתְּמִי עָלַי : יִגְמַרְנָא רְעוּ רְשָׁעִים
 וְתִכְנֹנן צְדִיק וְיַחֲזֵן לְבוֹת וְכִלְיוֹת אֱלֹהִים צְדִיק :
 מִגְּנִי עַל־אֱלֹהִים מִזְשִׁיעַ יִשְׁרִי־לֵב : אֱלֹהִים
 שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֵל זָעִם בְּכָל־יוֹם : אִם־לֹא
 יִשׁוּב חֲרָבֵנו יִלְמוֹשׁ קִשְׁתּוֹ דֶּרֶךְ וַיִּכְוֹנֵנָה : וְלוֹ
 הַכִּיץ בְּלִי־מוֹת חֲצִיזוֹ לְדַלְקִים יַעֲמַל : הִנֵּה
 יִחַב־לֵאזֵן וְהִרָה עֵמֶל וַיֵּלֶד שֹׁקֵר : בּוֹר כִּרְה
 וַיַּחֲפְרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַעֲמַל : יִשׁוּב עֵמֶלוֹ
 בְּרֵאשׁוֹ וְעַל קִרְקָפוֹ חִמְסוֹ יִרֵד : אֹדְרָה יְהוָה
 בַּצְדִּיק וְאֹמְרָה שֶׁס־יְהוָה עָלְיוֹן *
 ח
 לַמִּנְצָח עַל־הַגְּתִית סוּמוֹר לְדָוִד :
 יְהוָה אֲרִנֵנוּ מִה־אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 עָנִים ק
 תִּנְה הַזֶּרֶק עַל־הַשָּׁמַיִם : מִפִּי עוֹלָלִים ו
 וַיִּנְקִים יִסְדַת עוֹ לַמַּעַן צִוְרֵיךָ לְהַשְׁבִּיר אוֹיֵב
 וּמִתְנַקֵּס : כִּי־אֵרָאָה שִׁמְךָ מַעֲשֵׂה אֲצִבְעֶיךָ
 יִרַח וְכֹכְבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה : מִה־אֲנוֹשׁ כִּי
 תוֹכְרָנִי וּבְךָ־אֲדַם כִּי תִפְקְדֵנִי : וְתַחֲסַרְחִי מַעַט
 מֵאֱלֹהִים וּכְבוֹד וְהַדָּר תַּעֲטֶרְהוּ : תִּמְשִׁילֵהוּ
 בַמַּעֲשֵׂי יְדִיךָ כֹּל שֵׁתָה תַחַת־רַגְלֵי : צַנְה
 עָנִים ק
 וְאֵלֶפִים כָּלֵם וְגַם בְּהַמוֹת שָׂרִי : צִפּוֹר שָׁמַיִם

וְדַבְּרוּי הַיָּם עִבְרֵ אֲרָחוֹת יָמַי : יְהוָה אֲרִנֵנוּ
 מִה־אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ : *
 ט
 לַמִּנְצָח עַל־מוֹת לִבָּן מוּמוֹר לְדָוִד :
 אֹדְרָה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְרָה בְּלִי־נִפְלְאוֹתֶיךָ :
 אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶצֶה בְךָ אֹמְרָה שִׁמְךָ עָלְיוֹן :
 בְּשׁוֹבֵד אוֹיְבֵי אַחֲוִיר יִשְׁלֹו וַיִּאֲבָדוּ מִפְּנֵיךָ : כִּי
 עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יִשְׁבַת לִכְסֵא שׁוֹפֵט צְדִיק :
 גְּעַרְתָּ גּוֹיִם אֲבֹדַת רָשָׁע שָׁמַם מַחִית לְעוֹלָם
 וְעַד : הָאוֹיֵב וְתָמוּ חֲרָבוֹת לַנְּצַח וְעָרִים
 נִתְשַׁת אֲבָד וְכִרַם הַמָּה : וַיְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁב
 כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסֵּאוֹ : וְהוּא יִשְׁפֹט־תַּבֵּל
 בַּצְדִּיק יִדִין לְאֻמִּים בְּמִישְׁרִים : וַיְהִי יְהוָה
 מִשְׁבָּב לְדָךְ מִשְׁבָּב לַעֲתוֹת בַּצְרָה : וַיִּבְטְחוּ
 בְךָ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא־עֹבֶפֶת דְּרָשִׁיךָ יְהוָה :
 וּמַרְי לִיהוָה יִשְׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בְעַמִּים עֲלִילוֹתָיו :
 כִּי־דָרַשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת
 עָנִים : חֲנֹנֵנִי יְהוָה רֵאדָה עֵנִי מִשִּׁנְיָ
 מְרוֹמָי מִשְׁעָרֵי־מוֹת : לַמַּעַן אֲסַפְרָה בְךָ
 תְהַלְתִּיךָ בְּשַׁעְרֵי בַת־צִיּוֹן אֲלִילָה בִישְׁעֶיךָ :
 טִבְעֵי־גּוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְרִשְׁתּוֹ מִמֶּנִּי נִלְכְּרָה
 רַגְלָם : נוֹדַע וְיְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בַּפֶּעַל כַּפּוֹ
 נִקַּשׁ רָשָׁע הַגִּיּוֹן סֵלָה : יִשׁוּבֵי־רָשָׁעִים לִשְׂאוֹרָה
 כְּלִי־גַיִם שִׁכְחִי אֱלֹהִים : כִּי לֹא לַנְּצַח יִשְׁכַּח אֲכִיּוֹן
 תִּקֵּת עָנִים תֹּאבֵד לְעַד : קִיְמָה יְהוָה אֵל־
 יַעו

קוֹסֵה מֵלַרְע : שׁוֹפֵט צְדִיק מֵלֵא וְזֵל כִּי יֵשׁ חֲלוּפֵי מַסְרוֹת וְסֵא אֲכַמוֹב כִּסֵּי־מֵה סִרְאָה צַיִנִי : לְדַלְקִים כִּלְדֵי נִשְׁתִּיא : יִשׁוּב עֵמֶל
 בְּרֵאשׁוֹ הַכִּיָּת רַסֵּה : וְעַל קִרְקָפוֹ קוֹף סִינֵה כַּחֲסָף קַמֵּן כַּחֲסָם כְּסוּמָל כִּי יֵשׁ עוֹלָלִים וַיִּנְקִים בְּסֵם כִּוֹ אִוּ נִגְעִיא וּבִקְסַת סַפְרִים וַיִּנְקִישׁ
 מֵלֵא וְזֵל : וְחַחֲסַרְהוּ מַעַט הַמֵּם דְּלוֹס בְּסֵם : עַל סוֹחַ יֵשׁ תַּחְלוּקַת בֵּין הַסּוֹפְרִים וְהַמַּסְפְּרִים אִם הִיא חֲלָה מֵלֵא אִו מְרִין מֵלִין וּמְדַרְכֵי אֲגַדָּה יֵשׁ
 רַסִים וְזֵל מֵהַם הַכְרַע רֵסִי כַּמֵּן שְׂרֵאָה כְּסוּמָרַת הַבְּדוּל סִינֵה מִינֵה אַחַת סַרְדֵי חִינֵר לֵה וְהוּא יִכְהַנּוּ עַל מוֹת כְּסוּמָרַת מֵסֵא וְהַחֲסֵם נְזֵל שְׂרֵאָה כַּמֵּן כַּמֵּן
 כִּי שָׁמַיִם מֵלֹוֹס הֵן וְכִי כְּסִימֹן מֵסֵא שְׂעַל הַסּוּמָרַת אֹמֵר סִינֵה מֵלֵא וְכִדְרִים הַמֵּלֵא כַּמֵּן רֵדִיק בְּסַרֵם עֵלֵם עַל יִכְהַנּוּ עַל מוֹת וְזֵל אֲשַׁכְחַת
 כְּלִי־סִנְאָה אַחֲרִיבֵאֵל עַל מוֹת כִּי כְּסִימֹן וְסִימֹן עַל מוֹת לִכֵּן : כִּי זֵה אֱלֹהִים אֲלֵהִינוּ וְלֵימָה כְּסוּמָרַתֵינוּ דְּסִמִּיכִין עֵלֵם : וּפִי דְּסִמִּיכִין רֵלֵא שְׁמַם סוּמָכִים זֵה
 לֵזֵה אֲבָל הַסֵּ מְרִין מֵלִין כִּי הֵאֵל לְאֲחֵרִינֵן מִי הוּא זֵה גִ' דְּסִמִּיכִי וְסִימֹן בִּירְמִיָהוּ ל' וְכְסוּמָתֵא חֲסִינֵי כְּנִי יִסְרָאֵל ג' דְּסִמִּיכִי וְסִימֹן בִּירְמִיָהוּ ד' וְכְסוּמָתֵינוּ
 סוּבֵא כְּסוּמָרַת : חֲרָבוֹת אַחֲד בֵּן לִכְרַע כִּי מֵלֵא חֲרָבוֹת כַּחֲסָף כְּסִימֹן קְדוּמֹן עַל כֵּן פִּי בִו כְּמוֹ חֲרָבוֹת צוּרִים וְכַחֲסָף כְּסִימֹן כְּסִימֹן חֲסוּף כַּחֲסָף
 הַרֵאָבֵעַ וְר' אֲלִיָּהוּ הַמְדַקְדָּק כַּמֵּן כְּהַגַּת סִרְאִים שִׁיטֵם מַחְלוּקַת אִם חֲסִימֵא חֲסָף כַּמֵּן אִו כַּחֲסָף קַמֵּן וְהוּא לְשׁוֹן חֲרָבִין עֵלֵם וְזֵל מֵלֵא מֵלֵא מֵלֵא כְּסִימֹן כְּסִימֹן
 סִלְפִינֵי כַּחֲסָף קַמֵּן : וְהוּא יִשְׁפֹט תַּבֵּל כִּסֵּ' א' מְדוּיָיק יֵשׁ הַכֵּ' א' בְּקַמֵּן וְהוּא חֲסוּף מִפְּנֵי הַמַּקָּף אֲמַנֵם כַּאֲרֵם סַפְרִים כְּחוּלֵם וְלֵא מִיָּתֵב נֵאֵל מְדוּיָיקֵי
 סַפְרֵי מַסּוֹם מֵאִי דְחִזִּיכֵא כְּחִלּוּפֵי דִידֵן דְּלִבֵּאֵא בְּקַמֵּן וְלִכֵּן כְּחוּלֵם וְעִינֵן מֵסֵא כְּמוֹמֵר ג' : הַגִּידוּ בְעַמִּים כְּסִימֹן מְדוּיָיקִים מֵלֵא יֵזֵל וְזֵל הַגִּיד
 חֲסֵר : צַעֲקָה עָנִים עִינֵים ק' וְהוּא חֲסֵר ה' דְּכַמִּינֵן עִינֵים וְקִרְיִין עִינֵים וְחִילּוּפֵיהוֹן ג' כַּמִּינֵי עָנִים וְקִרְיִין כְּסִימֹן כְּמוֹ כְּסִימֹן כַּמֵּן כְּסוּמָרַת ג'
 חֲזַנְנֵי ה' יֵשׁ סַפְרִים סִבְחִיָּם כַּחֲסָף וְאִם כֵּן הוּא זֵוּי מִתְכִּינֵן עַל הַדְּגִים כַּשֶּׁקֶל לְסוּדֵי וְגִרְסָה הַנּוֹן כְּמוֹ כְּהַם חֲכֵנו אֲלֵינוּ וְזֵהוּ דַעַפ דְּרֵיק־בְּמִידוֹם וְכֵן
 כַּמֵּן הוּא עֵמֶן כִּסֵּ' מַכְלוּל דֵּף קִסֵּ' כִּסֵּ' ר' יְהוּדָה וְחֲסִיכֵא אַחֲרֵי סִבְחָתָא כַּחֲסָף סַפְרִים בְּקַמֵּן וְכֵן הוּא כְּרִיב סַפְרִים סִבְחֵי־וְאִם כֵּן הוּא זֵוּי מֵהַקֵּל בְּקַמֵּן
 וְקִרְיָנוֹ אֵל וְקִרְיָנוֹ בְּקַמֵּן חֲסוּף כְּעַצְמוֹ הַשּׁוֹף הֵנֵא אַחֲרָיו גַּם כִּי הוּא בַעַ כְּסִימֹן סִבְחֵי־נְבוּבֵי וְכִי ר' אֲלִיָּהוּ כְּסִימֹן הַסִּרְבָּב מוֹת חֲסִימֵא וְכַעַל לְבוֹת
 יִחַן כְּכַחֲסָף רִבִּינֵי מִהַסְפֵּר הַסְּטֵעִי סִלְפֵי הַסַּרְסִים סִבְחִיָּם בְּקַמֵּן הוּא חֲסוּף וְכִי־זֵאָה כַּמִּינֵי בִירְמִיָהוּ ה' עַל יִשְׂרָאֵל וְכַאֲרֵי סַפְרִים ח' עַל שְׂרָדֵךְ אֲבָן
 סַפְרֵי : חֲנֹנֵנִי ה' נְטַם מוֹשֵׁב כְּרִיב הַסַּרְסִים : לַמַּעַן אֲסַפְרָה בְךָ הַחֲלַחֲךָ מֵלֵא יוֹדֵד כְּמֵר מִיָּו עַל־פִּי הַסְּבִירַת וְעִינֵן יֵסֵר דְּרֵיק : עָנִים

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁפֹּט גּוֹיִם עַל-פְּנֵיהֶם : שִׁיתָרָה
 יְהוָה מִיָּדָה לָהֶם יָדָעוּ גּוֹיִם אֲנוּשׁ הֵמָּה סֵלָה :
 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרִחּוֹק תַּעֲלִים
 לַעֲתוֹת בְּצַדִּיק : בְּנֹאוֹת רָשָׁע יִדְלַק עֵינִי
 יִתְפַּשֵּׂוּ וּבְמוֹמֵי זֵו חֲשָׁבוּ : כִּי-הִלֵּל רָשָׁע
 עַל-הָאוֹת נִפְשׁוּ וּבִצְעַ בְּרָךְ נֶאֱמָן וְיָהוָה : רָשָׁע
 כִּנְכָה אִפּוּ בְלִיַּדְרֵשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל-מוֹמֹתָיו :
 יִחַיְלוּ דַרְכּוֹ וּבְכָל-עֵת מְרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְהַרְוֹ
 בְל-צִוְרֵיו יִפִּיחַ בָּהֶם : אָמַר בְּלִבּוֹ בְל-אִמּוֹט
 לָדָר וְדָר אֲשֶׁר לֹא-יִבְרַע : אֱלֹהִי וְהוּא מִלֵּא
 וּמְרֻמוֹת וְתָךְ תַּחַת לְשׁוֹנֵי עֵמֶל וְאֹן : יִשְׁבּוּ
 כְּכֹאֲרֵב חֲצָרִים בְּמַסְתָּרִים יִהְרֹג נָקִי עֵינֵי
 לַחֲרֵה יִצְפְּנוּ : יֵאָרֵב בְּמַסְתָּר וּבְאֵרִיהַ בַּסֶּכֶה
 וַיֵּאָרֵב לַחֲטוּף עֵינֵי יִחַטֵּף עֵינֵי בְּמִשְׁכּוֹ בְּרִשְׁתּוֹ :
 וְדַכָּה יִשָּׁח וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו חֲלָבָאִים : אָמַר
 בְּלִבּוֹ שָׂכַח אֵל הַסִּתִּיר פָּנָיו בְּלִרְאֵה לְנֹצַח :
 קוֹמָה יְהוָה אֵל נְשֹׂא יָדָךְ אֶל-תִּשְׁכַּח עֵינָיִם :
 עַל-מָה וְנֶאֱמָן רָשָׁע וְאֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא
 תִדְרֹשׁ : רֵאתָה בְּרֵאתָה וְעֵמֶל וּבָעֵס וּתְבִיט
 לְתַת בְּיָדְךָ עֲלֵיךָ יַעֲזֹב חֲלָכָה יְתוֹם אֲתָה וְ
 הֵייתָ עֲזוּרָה : שָׁבֵר יַרְוַע רָשָׁע וְדָע תִּדְרוּשׁ-
 רָשָׁעוֹ בְל-תִּמְצָא : יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד
 אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ : תֵּאוֹת עֵנּוּיִם שִׁמְעַת
 יְהוָה תִּכְנֵן לִבָּם תִּקְשִׁיב אֹזְנְךָ : לְשִׁפְטֵי יְתוֹם

וְרָךְ בְּלִיַּדְרֵשׁ עוֹד לַעֲרֹץ אֲנוּשׁ מִדְּחַרְצֵי : *
 יֵא לְמַנְצַח לְרוּךְ בִּיהוּה וְחִסְתִּי
 אִיךְ תֵּאֲמַרְנוּ לְנַפְשֵׁי נַוְדוֹ הַרְכֵם צְפוּר : כִּי נוֹדִיק
 הֵנָּה הַרְשָׁעִים יִרְכָּן קֶשֶׁת כּוֹנְנֵי חֲצֵם עַל-
 יָתֵר לִירוֹת בְּמוֹ-אֶפֶל לְשִׁרְיָלֵב : כִּי הַשְׂתוֹת
 יִהְרָסוּן צְדִיק מִה-פְּעַל : יְהוָה וְכִהִיבֵל קָדְשׁוֹ
 יְהוָה בְּשָׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יַחוּז עַפְעַפְיוֹ יִבְחַנֵּי
 בְּנֵי אָדָם : יְהוָה צְדִיק יִבְחֵן וְרָשָׁע וְאִהֲבַח חֲסֵם דְּרִכּוֹ
 עֲנָאָה נַפְשׁוֹ : יִמְטַר עַל-רִשָׁעִים פָּחִים אֵשׁ
 וּגְפִרִית וְרוּחַ וְלַעֲפוֹת מֵנֵת כּוֹסֵם : כִּי-צְדִיק
 יְהוָה צְדָקוֹת אִהֲבַח יִשָּׂר יַחוּז פְּנֵימוֹ : *
 יֵב לְמַנְצַח עַל-הַשְּׁמִינִית מוֹמֵר
 לְרוּךְ : הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי-נִמְרַח חֲסִיד כִּי-פָסַח
 אֲמוּלִים מִבְּנֵי אָדָם : שׂוֹא וַיְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת-דְּרָעָהוּ
 שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת בְּלֵב וּלְבַב יְדַבְּרוּ : יִכְרַת יְהוָה יִדְכָה ק'
 כָּל-שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מְדַבְּרַת גְּלוּלוֹת : אֲשֶׁר ק'
 אֲמָרוּ וְלִלְשֵׁנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן עֵנּוּיֵכֶם
 לְנוֹ : מִשֹּׁר עֵנּוּיִם מֵאֲנָקַת אֲבוֹנִים עֲתָה
 אָקִים יֵאֲמַר יְהוָה אֲשֶׁר־תְּבִישַׁע יִפִּיחַ לוֹ :
 אֲמֵרוֹת יְהוָה אֲמֵרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צְרוּף בַּעֲלִיל
 לָאָרֶץ מִקַּק שִׁבְעֵתִים : אֲתָה-יְהוָה תִּשְׁמַרְם
 תִּצְרַנְנוּ וּמִדְּהָרוֹר זֵו לְעוֹלָם : סִבִּיב רָשָׁעִים
 יִתְהַלְכִין כָּרֵם וְלוֹת לְבַנֵּי אָדָם : *
 יֵג לְמַנְצַח מוֹמֵר לְרוּךְ : עַד-אֲנָה
 יְהוָה

שיחה מלכת: למה נ' ראש ספוק רביץ וסימן למה אמרת אחתי היא * למה ב' מסתך ברחיק * למה ב' מונח כסתי * יתפשו נגמיה לאחרי: בך נאץ ה' יש פסוק בין נאץ לשם וכן לנסח כפסוק תל מה נאץ רשע ואלהים יש פסוק בין רשע לאלהים שלא לסמוך לטון רשע וכיאינן אצל קדוש ישראל: רשע נבנה כלבים ים מוניסיה נכסית וכן יראה המתרגום וכסאר ספרים כל' וכן כסורת נבנה נ' בקריאה וסימן אש-כנסה ארום נבני: כנסה אפו: דרכו רכיוו ק': אלה פיהו שלא אין נמלת פיהו מיוסב והפ'א דגוסה: וסרסות נס'א כ' סרסות נלא יא' וכו' מהמרגוס ונשאר ספרים נוא'ם: כסארב נמק'א ס'ם ס'א ל'פ כשא לכדו כמו סמנמי ניהוסס ח': לחלכה ס'למד נגיש'א: לחאוף עני יחטף מהחלמיס הספרים בנקודות ובאמיות נמק'ה סמי החלמיס בשו' לכד וי'ם סמי'ן כחטף פוח ובספרים כנאים הספרד הרשמן כחטף פוח ומל' וכו' וסכני בשו' וסר: ודבה ידכ' ק' ויש בו דרש נלגדת מיליס: חלכאיים ח'ל כאיים ק' וכהנ חלכאיים מחלוקת יש בין כתיב ל'ן חס היא מלה אחת או סמיס ומקדק גדול אמר כי חלכאיים מלה א' כן כזב הי'א'כ'ב ולטון רש'י ראימי כמסורת הנדולה חלכאיים א' מתחם עשרה חינוח הסמוכות מינה א' ובקראות סמי מינוח כמו נגד וכו' וסימן נד'ה א' כ'ן וכן כמכ דיק כפי' ובספרים שרס חיל וסרס חל'ן ובספר הרבנה אום החי'ת: שכה אל כ'כ כמארין כ'ק נס'ם: אל חשבה ענינים ענינים ק': על סה' ונאץ רשע ואלהים יש פסוק בין רשע לחלמיס כמו סמארתי כדאש הסמוכי: ובמקפת כדוסים יסינים יש שני נלגלים כנאץ רשע והוא כיון כטיני: ראחה חסר יו'ד: כי אתה ו עמל וכעס ו חביש יש פסוק בין מלת אתה למלך עמל להחיק החיוף כלפי מלכה ח': חדרוש רשעו נקדקד גדולה דמיס נומנירני ספ'ח' כמוב חדרוש נו'לו' ובחטף קתן כמנה ק'א כפרים כמוביות הרמויות נקתן חטוף כי הוא נקדקד וכן מלמיהו נקתן חטוף נקדקד כ' ונס כמסר רכא' נמנה מס מלין דמירין וכו' וחסטיין קתין אכל כחילופים מלמתי סוה לקריאה כ'א אכל לקריאה כ'א שאבו סומכיס מליו כמולס וכו' רל'ן כש'ס דרש ושיין ח'ס כעמוס: נ' נודו כרי ק ויש בו דרש נלגדת מיליס וסמלה מלפני כשקל קימו שובי והכתיב וכו' חל קרי וכו' ח'ן כס' רביע לא כ'ל'מל ולא כ'נו'ן ובספרים כ'י סמי כסה רביע הוא כ'נו'ן: בהיכל קדשו הכי'א נגיש'א: אש ונפרית כס'ם נעיס יחנית וי'ס חוניה: שוא ידברו הי'וד נגיש'א נס'ם: אסרות ה' נקדקד ספרים כדמיס כס'ם כשוא לכד אך כמתי ספרים כ'י ודכוסים יסינים כחטף פוח: בעקול הע'ין כחטף פוח: סביב רשעים וחהלכון ויקרא רבה ריש פ' ל'כ'ר ויהיה אומר סניב להשעים הנדקוקים מלכסיס וכו' ולפי זה היה כרוך להיות כס'ק דמיס נמל' רשמיס ול'ן אמר לו רבי נחמיה טד מתי אהב עוף, פ' חטף ומשנות ובמדרש מיליס גרים פוח'ס: עלינו ח'י התקרא מל' סניב לנדקוקים הרשעי' מהלכסיס וכו': כרם ולות מלך כרם חסר וכו' והסם נמלרס רכתי וסאר' סונ דרטי ליה לטון רוממות כמו הקרי ולטון כרם כמו סמניו זיל קרי כהס:

חלקם בחיים וצפיתך תמלא בטנם ישבעו	מים	ונצלו מוסדות תבל	מנערתך וצפונך
בנים והגיהנום יתרים לעולליהם: אני בצדק אחזה	יקחני	יהוה מנשמת רוח אפך:	ישלח מפרים
פנה אשבעה ברקוץ תמונתך: * יח	מאיבי עי	ימשני ממים רבים:	יצילני
למנצח לעבר יהוה לדוד אשר דברו ליהוה	ממני:	יקדמוני ביום-אודי	ויהי
אתדברי השירה הזאת ביום הצילי-יהוה	יהוה למשען לי:	ויוציאני למרחב	יהוה
אורתו מכה כל-איביו ומיד שאול:	יחלצני	כי חפץ בי:	יגמלני
ויאמר ארחמך יהוה חוקי: יהוה	יהוה כצדקי	כבר ירו ישיב	יהוה
סלעי ומצודתי ומפלגי אליו צירי אחסדה	לי:	כי שמרתני דרכי יהוה ולא	יהוה
בו מגני וקרן ישעי משגבי: מהלל	רשעתי מאלהי:	כי כל-משפטיו	יהוה
אקרא יהוה ומן איבי אושע: אפפוני חבל-	לנגדי	וחקתיו לא-אסיר מני: ואהי	יהוה
מות ונחלי בדיעל יבעתני: חבלי	תמים עמו ואשתפר מעוני:	וישב-יהוה לי	יהוה
שאול סבבני קדמוני מוקשי	כצדקי	כבר ירו לנגד עיניו: עס-	יהוה
מות: בצר-לי אקרא יהוה ואל-	חסיד תתחסד	עס-נבר תמים	יהוה
אלהי אושע ישמע מהיכני	תתפס:	עס-נבר תתברר ועס-	יהוה
קולי ושוטתי לפניו ותבא באזניו: ותנעש	עקש תתפתל:	פי-אתה עס-עני	יהוה
ותרעש ורארץ ומוסרי הרים	תושיע	ועינים רמות תשפיל: כי	יהוה
ירגו ויחנעשו פירחה לו: עליה	תתה תאיר נרי	יהוה אלהי יגיה	יהוה
עשן באפו ואש-מפי	הוציני:	פירבך ארץ גדיד	יהוה
תאכל גחלים בערו ממנו: ויט	אדגג-שור:	האל תמים	יהוה
שמים וירד וערפל תחת	דרכו	אמרת-יהוה צרופה	יהוה
רגליו: וירבב על-כרוב ויעף וירא	הוא לכל החוטים בו:	כי מי איה מבלעדי	יהוה
על-פנפיר-רוח: ישת חשך וסתרו סביבותיו	יהוה	ומי צור וזלתי אלהינו: האל	יהוה
סתו השכתפים עבי שחקים: מננה	המאורני חיל	ויתן תמים	יהוה
נגרו עביו עברו ברך ונחלי-	דרכו:	משה רגלי כאילות ועל	יהוה
אש: וירגם בשמים ויהוה ועליון	במתי יעמידני:	מלמד ידי	יהוה
יתן קלו ברך ונחלי-	למלחמה ונחתה קשת-נחלשה ורועתי: ויתתך	לי מגן ישעך	יהוה
אש: וישלח חציו ויפיצם וברקים	יראו אפיקי	יראו אפיקי	יהוה
רב ויהרסם:			

מיכה תקד האחת בחטף פתח כמו הללו צללו שפסחו עולם הצוצרות ארוטבך וכיוצא בהן וכן מסתים ידך ה' ספתים מחלד ופיין מ'ס כרים סדר לך לך: וצפונך וכמונך ק': לעוללירם ככל הספרים מלא וא' ונחילופים תמנע סבן הוא למרחבתי אבל לא למרחבתי:

שירה זו לאמרה גם כספר שמואל אך יש הפרש ביניהם נמלות סוגות כמו שהספורתי על הרבה מהן עס ולכי סתמתי אותם בסדר סירה בים וסידת דבורה מהספמים האמורים עס גם זו ראיתי אבי לכתוב כדמותה כלמלה דלא נרעא מינה שמתין נהגנו מרועה אחד (א"ה להיות כי לקורי הססה הוכרחנו לטעות מדעת הנפלים הרב המסחר סבת עולמנח עד ומוד שאלו בשני סמות היינו הואת כוף סטה אחת ושאר הססו כססה אחרת ראינו להטיר על זה מוון הקורא כדי שלא נביה כשילת יד שלא נרסו) יחי רבן סנכה לכיר את סיר ה' על מדקת בקדס נירוטסס אמן:

ארהבך קבלנו קריאמו נקמץ חטף אשר לא כדמ כהיום ה' אין גיבוית וכן אבחתך על מי מרינס כסימן כ"א ולזה הסכים הקמתי וי"ם אר"הך נקמץ רחנ כי הוא נל מן ארחם ולא מן ארחום ויש חוקין במינה זו עכ"ל: ה' סלעי סמ"ך נחסרין כן הוא גם': וסצודתי ומפלגט קל נלל רנב כל מד כססה מדוייקים וכמוהו גם שמואל ונמוזור קת': ונחלי בליעל בניגיא גם': ויתנעשו הי"וד כנעני: השכח מים ארץ כח"ר מיוסב: בשמים יהוה בניגיא גם': כי חפץ בי מדוייקים: חפץ כל סתמים כמו סבתמי כשמואל: עם גבר כספרי ספרד הניח קמונה וסר מ' כפתה: החוסים בו יש ספרים החסום חס' וא': ועל במתי כספרים מדוייקים חסר וא' וכן חנרו לשמואל וכמוסרת

ג' חד מלא וכוז לסיף תקוק: ונחתה כנעני: וענתך כנעני:

יִרְדּוּ לְכָל-אֶרֶץ כְּנָעַן יְמִינְךָ תִּמְצַח שְׁנֵי-יָדַי :
 תִּשְׁתַּמְּךוּ וּבְתַנּוּר אֵשׁ לַעַת פְּנֵיךָ יִהְיֶה בְּאִפּוֹ
 יִבְלַעַם וְתֹאכְלֶם אֵשׁ : פְּרִימוֹ מֵאֶרֶץ חֶמֶד
 וּזְרַעַם מִבְּנֵי אָדָם : כִּי-נָטוּ עֲלֶיךָ רַעַה חֲשָׁבוּ
 מוֹמָה בַל-יִכְלֹוּ : כִּי תִשְׁתַּמְּךוּ שָׂכֶם בְּמִיתְרֵיךָ
 תִּכְוֶנֶן עַל-פְּנֵיהֶם : רִוְמָה יִהְיֶה בְּעוֹף נְשִׁירָה
 וְנִזְמְרָה גְבוּרַתְךָ : * כב

לַמְצַח עַל-אֵילַת הַשֶּׁחַר מוֹמֹר
 לְדוּר : אֱלֹהֵי לְמָה עוֹבְתָנִי רְחִיק מִיִּשְׁעֵיךָ
 דְּבָרֵי שְׁאֵנְתִּי : אֱלֹהֵי אִקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה
 וְלַיְלָה וְלֹא-דוֹמִיָּה לִי : וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב
 תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל : בְּךָ בָטַחוּ אֲבֹתֵינוּ בְּטַחוּ
 וְתַפְלְטֵמוּ : אֱלֹהֵי זַעַק וְנִמְלֵטוּ בְּךָ בְּטַחוּ
 וְלֹא-בוֹשׁוּ : וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא-אִישׁ חֲרַפְתִּי
 אִדָּם וּבְיוֹי עַם : כִּלְ-רֵאִי יִלְעָנִי לִי יַפְטוּרִי
 בְּשִׁפְהָ יִנְעוּ רֹאשׁ : גַּל אֶל-יְהוָה וּפְלִטָהוּ
 יִצְלָהוּ כִּי חֶפֶץ בּוֹ : כִּי-אַתָּה גֹחֵי מִבְּטֵן
 כּוֹבְטֵיךָ עַל-שִׁדְיֵי אֱמִי : עֲלוֹךְ הִשְׁלַכְתִּי מֵרַחֵם
 מִבְּטֵן אֱמִי אֱלֹהֵי אֲתָה : אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי-
 צָרָה קְרוּבָה כִּי-אֲזִין עוֹזֵר : סִבְבֵי פְרִים
 רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתֹרְנֵי : פָּצוּ עֲלַי פִּיהֶם
 אֲרִיָּה טָרַף וְשֹׁאֵג : בְּמִים נִשְׁפַּחְתִּי וְהִתְפַּרְדֵּי
 כִּלְ-עֲצָמוֹתַי יְהוָה רַבִּי כְּחוֹנֵן נִמְסַ בְּתוֹךְ מַעֲיָן
 יִבֹּשׂ כַּחֲרֹשׁ וְכִחֵי וְלִשׁוֹנִי מֵרֶבֶק מִלְקוֹחִי וְלַעֲפָרִי
 כִּיִּרַת תִּשְׁפַּחְתֵּנִי : כִּי סִבְבֵי פְלִבָּים עֲדַת
 מִרְעִים הִקִּיפֵנִי כְּאִרִי יָדִי וְנָלִי : אֶסְפֵּר כֹּל-
 עֲצָמוֹתַי הֵמָּה יִפְיטוּ יְרֹאֲוֵיכִי : יִחַלְקוּ בְנֵי
 לָהֶם וְעַל-בְּוֹשֵׁי יִפְלוּ גוֹרֵל : וְאַתָּה יְהוָה
 אֶל-תִּרְחַק אֵילוֹתַי לַעֲזוּרְתִי חִישָׁה : הִצִּילָה

מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד-פְּלֶלֶב יְחִידְתִּי : הוֹשִׁיעֵנִי
 מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֵינֵיךָ : אֶסְפְּרָה
 שִׁמְךָ לְאֲחֵי בְּתוֹךְ קָהֵל אֲהַלְלֶךָ : יִרְאֵי יְהוָה
 הַלְלוּהוּ בְּלִירְעָה יַעֲקֹב בְּבִדְוָהוּ וְגוֹרֵוּ מוֹמְנֵוּ בַל-
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל : כִּי לֹא-זָבַח וְלֹא שִׁקֵּץ עָנֹת
 עֵינִי וְלֹא-הִסְתִּיר פְּנֵיו מִפְּנֵי וּבְשִׁיעֵי אֱלֹהֵי שְׁמַע :
 מֵאַתָּה תְּהַלְתִּי בְּקִהֵל רַב נְדָרֵי אֲשֶׁלֶם נֶגֶד
 יְרֵאִיו : יֹאכְלוּ עֵינָיו וְיִשְׁפְּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה
 דְּרִשְׁיוּ יְחִי לְבַבְכֶם לַעֲד : וּזְכְּרוּ וּיִשְׁבוּ אֶל-
 יְהוָה כֹּל-אֶפְסֵי-אֶרֶץ וּיִשְׁתַּחֲוּוּ לַפְּנֵיךָ כֹּל-
 מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם : כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה וּמִשְׁלַל
 בְּגוֹיִם : אֲכַלּוּ וּיִשְׁתַּחֲוּוּ וּכְלָדֵשׁוּ-אֶרֶץ לַפְּנֵי
 יִכְרְעוּ כָל-יִזְרְעֵי עֵפֶר וּנְפִשׁוֹ לֹא חִיה : זֶרַע
 עֲבָרְנֵי יִסְפֵּר לְאָדָם לְדוּר : יְכֹאֵ וּיְגִירָה
 צִדְקָתוֹ לַעַם נִלְדָּר כִּי עֲשָׂה : * כב

מִיִּמּוֹר לְדוּר יְהוָה רַבִּי לֹא אֲחַסְרָה :
 בְּנֵאֻת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל-יְמֵי מְנוּחַת יְהוָה :
 נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יַחֲזִי בְּמַעֲגֵי-צִדְקָה לְמַעַן שְׁמוֹ :
 גַּם כִּי-אֵלֶךְ בְּנֵי אֲצִמּוֹתַי לֹא-אִירָא רַע כִּי-
 אֲתָה עֲמָדִי שְׂבָטֶךָ וּמִשְׁפַּחְתְּךָ הֵמָּה יַחֲמֵנִי :
 הַעֲדֵךְ לַפְּנֵי וְשַׁלְחֵן נֶגֶד צִרְרֵי דְשִׁנְתְּ בְּשִׁמְךָ
 רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה : אַךְ וְחֹסֵד יִדְפְּנֵי
 כִּלְ-יָמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית-יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים : *
 כד לְדוּר מוֹמֹר לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהָ
 תִּכְלֹו וְיִשְׁבִּי בָּהּ : כִּי-הוּא עַל-יָמִים יִסְרָה
 יַעֲדֵ-נְהַרְוֹת יִכְיֵנְנָה : מִיִּשְׁעֶלָה בְּהַר-יְהוָה
 וּמִיִּיְקוֹם בְּמִקְוֵי קְדֻשָּׁה : נָקִי בָּפִים וּבְרֵ-לֵב
 אֲשֶׁר וְלֹא-נִשְׂיָא לְשׁוֹן נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע נַפְשׁוֹ
 לְמַרְמָה : יִשָּׂא בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה
 מֵאֱלֹהֵי

כב וְכִיבֵן הַיָּמִים רַמִּים וְסַרְסִים כְּוֹמֵת וְכִיבֵן דְּנֹרָה : זְהֵאכְלֶם אֵשׁ הוֹמֵר נִנְיָה : כִּי תִשְׁתַּחֲוּוּ שָׂכֶם בְּמִיתְרֵיךָ מְדוּיָקִים מִלֵּמַי כִּי
 כִּימְכִיתָ וְכִימֵן הַיָּמִים דְּנֹרָה וְיָם כִּי מְשִׁימָתוֹ בְּמַקֵּף וְכִימֵן רַמִּים : אֱלֹהֵי אִקְרָא נְסִים יִסְנִיחַ בְּחַלְקֵךְ כִּינֵן טוֹב לְסַנְדְּלֵךְ וְלֹא יִדְבַח לְמַחֵי אֲהַבִּית :
 וְלֹא-דָמִיָּה הוֹמֵר נִנְיָה נְסִים : דְּבוּרֵי לִי כִּמֵן כִּמֵן הַמְּשֻׁרָר דְּוִמִּיָּה ר' א' חֶמֶד וְסִימֵן וְלִילָה וְלֹא דְמוּס לִי : כִּלְמַחֲמֵי דְוִמִּים סִימֵן לִי אֶךְ מִלְּאֵס
 דְּוִמִּים נְכַפְשִׁי כְּסִימֵן ס' כ' דְּוִמִּים מְסַלֵּם סִימֵן ס' קְדַמְתָּ חֶמֶד וְכִן כּוֹס חֶמֶד מְדוּיָקִים וְיִזְמִין מ'ס' נְסִים : יִלְעָנִי לִי כְּסַרְסִים מְדוּיָקִים
 הַסִּרְיָד וְכִימֵן מִלְּרַסֵּה : כִּי חֶפֶץ בּוֹ כְּהַרְבֵּה מְדוּיָקִים נְשִׁיטֵי-מַעֲסִים : אֶל תִּרְחַק מִמֶּנִּי חֲמֵנִי כִימֵנִי : וְהִתְפַּרְדֵּי כֹל עֲצָמוֹתַי נְסִים הַכֹּף
 בְּמַחֲרִיק מִפְּנֵי סֶהֱמֵל עוֹקֶפֶת וְיִזְמִין כְּסוּף כ' דְּהַם מִלְּכָל הַכְּבִירִים עֲדָר טַרְסִים לְמַטָּה נֹזֵחַ הַמְּשֻׁרָר : וְלַעֲפָר הוֹמֵר נִנְיָה : כְּלִבָּים יִסְ-גַּם סֶהֱמֵל
 סֶהֱמֵל : יְבֹאֲרֵי סֶהֱמֵל קִמְצוּ וְיִזְמִין מ'ס' כִּימֵנִי לִמֵּךְ וּבְקֶרְנֵי דְמוּס : כִּמֵן דְּרִיָּה כְּסִים רֵאשִׁים וְנִסְכִּים ס' ק' וּמִקְרֵי רֵאשִׁים עֵינֵיךָ פ' כ' אֲמַסֵּס
 כִּמֵן סֶהֱמֵל מִלְּאֵס דְּוִמִּים כְּסִימֵן ס' ס' לִי אֶךְ וּבְשׁוֹעַר נִנְיָה : סֵהֱמֵל הַלְלוּ נִנְיָה : לַעֲד חֲמוֹ קִמְצוּ וְחֲמוֹ שִׁמֵן יִסֵּם כְּוֵן קִמְצוּ : כֹּל מִשְׁפָּחוֹת
 כְּסִים כְּמַחֲרִיק רֵבֶב לְעֵי אֶרֶץ : וּמִשְׁלַל בְּנֵימֵן מְדוּיָקִים חֶמֶד וְכִימֵן כְּסִים יִבֵן כְּמִשְׁקַלֵּת סִימֵן ט' כְּמַחֲרִיק מִשְׁלַל יִדְּ חֲמֵלִי וְיִזְמִין זֶה חֶמֶד :
 כְּנֵהוּת כִּי יִבְרָחֵי עֲמֵק מְדוּיָקִים כִּי : יַעֲמִצְנֵהוּ אֶתֵּי מְחַתֵּף חֶמֶד : וְשִׁבְרֵהוּ בְּמֵי מְדוּיָקִים כְּסִים : אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לְשׁוֹא נַפְשׁוֹ כְּסִים ק'
 וְיִבְרָחֵי

כב כד

תהלים כו כח כט

בְּנִקְיוֹן כְּפִי וְאִסְבַּבְתָּ אֶת־מִזְבְּחֶךָ יְהוָה לִשְׁמֹעַ
 בְּקוֹל תְּהִלָּתְךָ וְלִסְפָּר כָּל־גִּבְלוֹתֶיךָ יְהוָה
 אֲהַבְתִּי מְעֹז בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ אֶל־
 תִּאֲסֹף עִסְתִּי אִסְתִּים נַפְשִׁי וְעַם־אֲנָשֵׁי דָמִים
 חַיִּי אֲשֶׁר־בִּידֵיהֶם זְמָה וְיָמִינָם מְלֹאָה שָׁחַר
 וְאֲנִי כַתְּמִי אֶלֶךְ פְּהַי וְחַנְּנִי רַגְלֵי עֲמִדָה
 בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרְךָ יְהוָה *
 כו לְדוֹר וַיְהוֹה אֹרְזֵי וַיִּשְׁעֵי מִמֶּנִּי
 אִירָא יְהוָה מְעֹז־חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד בְּקִרְבִּי עָלְיוֹ
 מִרְעִים לֹאֲכַל אֶת־בְּשָׂרֵי צָרִי וְאִיבֵי לֵי הַמָּוֶה
 כְּשִׁלּוֹ וְנִפְלִי אִסְתַּחֲנָה עָלַי מַחְנָה לֹא־
 יִירָא לְבִי אִסְתַּקִּים עָלַי מִלַּחְמָה בְּזֹאת אֲנִי
 בּוֹטֵחַ אַחֲרַי וְשִׁאלְתִּי מֵאֵת־יְהוָה אֲזוֹתָהּ
 אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה בְּלִי־יָמֵי חַיִּי לַחַוֹת
 בְּנוֹעַס־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִכְלוֹ כִּי יִצְפְּנֵנִי ו
 בְּסִכְהַ בְּיוֹם רַעְיָה יִסְתַּרְנִי בְּסִתְךָ אֱהִלּוּ בְּצִוֶּר
 יְהוֹמֵמֵנִי וְעַתָּה יְהוֹם רֹאשִׁי עַל אִיבֵי
 סִבִּיבוֹתַי וְאֹזְבַּחַהּ בְּאֱהִלּוֹ וּבְחַי תִּרְעֶנָּה אֲשִׁירָה
 וְאֹמְרָה לִיהוָה שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא
 וְחַנְּנִי וְעֲנֵנִי לֵךְ וְאָמַר לְבִי בְקִשׁוֹ פְּנֵי אֶת־
 פְּנֵיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ אֶל־תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי
 אֶל תִּסְבָּאָה עֲבָרְךָ עֲזָרְתִי הִיִּת אֶל־תִּטְשֵׁנִי
 וְאֶל־תִּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי כִּי־אֲבִי וְאֲמִי
 עֲזֹבֵנִי וַיְהוֹה יֹאסֵפֵנִי הוֹרֵנִי יְהוָה רַחֲמֶיךָ
 וְנַחְנִי בְּאַרְח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי אֶת־תַּנְּנִי
 בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי־קָמוּ בִי עֵי־יִשְׁקַר וַיִּפַּח חָמָס

לֹאֲהֵאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה בְּאַרְצֵי חַיִּים
 קָוָה אֶל־יְהוָה חֹק וַיִּאֲמָץ לְבָבִי וְקוֹה אֶל־יְהוָה
 * כח לְדוֹר אֶלֶךְ יְהוָה ו
 אֶקְרָא צִרְיָ אֶל־תַּחֲרַשׁ מִמֶּנִּי פִתְחֵהּ מִמֶּנִּי
 וְנִמְשַׁלְתִּי עַס־יִרְדֵי בּוֹר שְׁמַע קוֹל תַּחְנִנִּי
 בְּשׁוֹעֵי אֶלֶךְ בְּנִשְׂאֵי דָוִד אֶל־דְּבִיר קִרְשֶׁךָ אֶל־
 תִּמְשַׁכְּנֵנִי עַם־רָשָׁעִים וְעַם־פְּעֻלֵי אֲזֹן דְּבָרֵי
 שְׁלוֹם עַס־רַעִיָהם וְרַעִיָה בְּלִבָּם תִּדְלַחֵם
 כַּפְּעֵלָם וְכָרַע מִעַלְלֵיהֶם כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תִּךְ
 לָהֶם הַשֵּׁב גְּמוּלָם לָהֶם כִּי לֹא יִבְנִי אֶל־
 פְּעֻלָּתִי יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂר יְדֵי וְהִרְסָם וְלֹא
 יִבְנֵם בְּרוּךְ יְהוָה כִּי־שְׁמַע קוֹל תַּחְנִנִּי
 יְהוָה עֵזִי וּמִנְּנִי בּוֹ בְּטַח לְבִי וְנַעֲזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז
 לְבִי וּמְשִׁירֵי אֹהֲרֵנִי יְהוָה עֲזָרְלָמוֹ וַיַּעֲזֵר
 יִשְׁעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא הוֹשִׁיעָה אֶת־עַפְּךָ
 וּבְרַךְ אֶת־נַחְלָתְךָ יַרְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם

* כט מְזִמּוֹר לְדוֹר הַבּוֹי לִיהוָה
 בְּנֵי אֱלֹים הַבּוֹי לִיהוָה כְּבוֹד וְעֹז הַבּוֹי לִיהוָה
 כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לִיהוָה בְּהִרְת־קִרְשֶׁךָ קוֹל
 יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־
 מַיִם רַבִּים קוֹל־יְהוָה בְּפִחַ קוֹל יְהוָה בְּהַר
 קוֹל יְהוָה שִׁבְרֵ אַרְצוֹם וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת־אַרְצוֹ
 הַלְבֵנּוֹן וַיִּרְקֹדֵם כְּמו־עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזוֹן
 כְּמוֹ בְּרָאמִים קוֹל־יְהוָה חֲצִב לַהַבְוֶרֶת
 אֵשׁ קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה
 מִדְּבַר קִרְשֶׁךָ קוֹל יְהוָה וַיַּחֲלַל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף

ואסבבה חסר ואי' : יהוה אהבתי ונתיא נס' : סלאה שחר נס' שהי' דנוסה : אלך בטטה רביט : המה בשלו רפי : בני יצפני בסכה כו
 כריס מס' נלפ' בי'מל מחותיות קטנות ס' יבסכני בסכה ולא מלאמה קטנה בטוס ספר גם לא כניסה מ' כ"י מחותיות קטנות ומ' במק' כריס
 ס' ויקר' ס' יבסכני בסכה טעות הוא עוד כחזק סס' ס' כסופה ובסערה דרכו כחוס מ' סמית ובסערה נשי' והם סנים במס' כתיבי' שי' וחסרו אחר
 בסערה יסוכני חיוב ט' ולוח קטנה דהס' היא סמ' כסופה וביין מ'ס כריס כחוס : יסתורני במק'ס מדוייקים מלא יוד' וי'ס חסר : סביבותי
 הס'מך נגסיל : סביבותי ס'ל כמה ספרים חסר ואי' : וחנוני נו'מ' ככל הספרים : למען שוררו ברוב ספרים יסנים מלא ואי' : לולא טעם
 רבים ונקוד למעלה כן הוא בספרים מדוייקים וכן מלאמי בספרה כ"י דין בקוד למטה ולמעלה ושאר בי אם לפיל ובמס' אחרת כ"י מלאמי
 כלשון הזה לולא נקוד למעלה והלרע בר מן ואי' ללא נקודה מלא מלילי' ט' וכן ראימי במקרא כ"י מטוליטולא ונפ' דבריות מה שמסיה דר'
 וכן למען נקוד טל לולא אחר דוד לפני הק' ר' טע מונטח חני בן סלמה משלם סבר טיב לדיקים לפמיל למ' חכל חייני יודע אם יש לי חלק
 כיניסם אם לאו לסר שיה יגרום הסטח ופחסר יעבן כח כל לולא כמקרא מפורס' וזכ סמוס כי לא מיום מה היה אם לא היה ממעין ע'ס : בטוב
 הכי' מ נגסיל : וידוע חן להם בספרים מדוייקים כתיבו וכן היה ראו לזיוף אט' פי' שהו במק' לפי סמינו סמיר' למטה זעירא מו מלה ססיל
 הלעיל כמו חן להם מ' מה חן להם רחם מסביל כוסע ט' חכל נחליל דק ק'ג כחוס כמלא מ' ככנול מלא כמכנ' חן להם ככסיל וחסו' סליו
 ל' כומיה כגול וחד חן כליה אם פ' קרח וכ'ס כנעה לזית חן ס'ס פ'ח : כי לא יבינו מין אחר כי ספק : עזי נג' נקודות ספ'ין : ונעדרתי כול'ו
 כנעיל : ורקע כ'ס סמדוייקים ס'רו' כמארזיך וחס' מ'ס כחילופים כ'ל ורקע יוציא כרי'ס כ'ל לא יוציא וביין מ'ס כסופים ס' : ושרוין כשי'ן
 כמלילי' כמ'ס כסוף פ' כדרים עוד מלאמי הכרעה לזכ כמ'ג ריט משרבת חית סס'מך סתסר סס' ס' חן מ' זגזין חד ס' וחד וס' כנון סמרו ומניני'
 וחלל'ן וסמרו וא' מהם הוא שרוין דלונכים יקראו ושרוין דוירקידס כמו מל' : יחולל אילות כס' הזר פ' אחריו מופ' דק ס' מ' מיל' כפי' חסר
 ובסביבי דל'ן חלל' : ויחשוף כתי' מ כסוף סגול :

תהלים לב לג לר לה

לִבְנֵי כִּי בָשָׁם קָדְשׁוֹ כְּמַחְנוּ : יְהִי-יְחַסְדֶּךָ
 יְהוָה עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : *
 לְדֹר בְּשָׁנוֹתַי אֶת-טַעְמוֹ לִפְנֵי
 אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשְׁהוּ וַיִּלְךְ : אֲבָרְכָה אֶת-יְהוָה
 בְּכָל-עֵת תְּמִיד תְּהַלְתּוּ בְּפִי : בֵּיתוֹהָ תִתְהַלֵּל
 נַפְשִׁי יִשְׁמְעֵנִי עֲנוּיִם וַיִּשְׁמַחֵנִי : גִּדְלוֹ לִיהוָה
 אֲתִי וַנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו : דְּבַשְׁתִּי אֶת-יְהוָה
 וַעֲנֵנִי וּמְכַל-מְנוּרוֹתַי הִצִּילֵנִי : הִפְטֵנוּ אֱלֹהֵי
 וַנְהַרְוּ וּפְנֵיהֶם אֶל-יַחְפְּרוּ : יְרֵה עֵינֵי קְרָא
 וַיהוָה שָׁמַע וּמְכַל-צְרוּרוֹתַי הוֹשִׁיעֵנִי : חֲנֹדֶה
 מִלֶּאֱדִי-יְהוָה סָבִיב לִירְאוֹ וַיַּחֲלַצֵם : טַעְמוֹ
 וַרְאוּ כִי-טוֹב יְהוָה אֲשֶׁר הִזְכֵּר יַחְסַד-כֹּהֵן :
 יִרְאוּ אֶת-יְהוָה קָדְשׁוֹ בִּירְאוֹ מַחְסוֹר לִירְאוֹ :
 כְּפִירִים רָשׁוּ וַרְעִבוּ וַרְדֵּשׁוּ יְהוָה לֹא-יִיחַסְדֶּךָ
 כִּלְ-טוֹב : לִכְנֵי-בָנִים שָׁמְעֵי לִי יִרְאֵת יְהוָה
 אֶלְמֹדֶכֶס : מִי־הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהִב יָמִים
 לְרֵאוֹת טוֹב : נִצֵּר לְשׁוֹנֶה מֵרַע וּשְׁפָרְךָ
 מְדַבֵּר מִרְמָה : סוֹר מֵרַע וַעֲשֵׂה-טוֹב בְּקֶשׁ
 שְׁלוֹם וַרְדֵּפְהוּ : עֵינֵי יְהוָה אֶל-צְדִיקִים וְאֹזְנוֹ
 אֶל-שׁוֹעֵתִים : פִּנְנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית
 מֵאָרֶץ וְכֹרֶם : צַעֲקֵי וַיהוָה שָׁמַע וּמְכַל-צְרוּחֵם
 הִצִּילֵם : קְרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי-לֵב וְאֶת-דֹּכָאֵי-
 רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמְכַלֵּם יִצְלִימוּ
 יְהוָה : שֹׁמֵר כָּל-עֲצָמוֹתַי אַחַת מֵהֵנָּה לֹא
 נִשְׁבְּרָה : תְּמוֹתֶיךָ רָשָׁע רַעַה וְשֹׁנְאֵי צְדִיק
 יֵאָשְׁמוּ : פֶּדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאָשְׁמוּ
 פְּלִי-חַוֹּסִים בּוֹ : *
 לְרוּד ו רִיבָה יְהוָה אֶת-יְרִיבֵי לֶחֶם
 אֶת-לַחְמֵי : הַחֹק מִנֵּן וַצִּנָּה וְקִיְמָה בַּעֲזָרְתִּי :
 וְהִרַק חֲנִית וְסֶגֶר לְקִרְאֵת רִדְפֵי אִמְרֵ לִנְפְשִׁי
 וְשַׁעֲתָךְ אֲנִי : יִבְשׁוּ וַיְכַלְמוּ מִבְּקָשׁוֹ נַפְשִׁי
 יִסְנֵי אַחֲרַי וַיַּחְפְּרוּ חֲשָׁבֵי רַעְתִּי : יְהוָה כִּמְצֹ
 לִפְנֵי

חַטָּאתִי אֲדַעֲבֶךָ וְעֵינֵי לֹא-כִפִּיתִי אִמְרַתִּי אֲדַעֲבֶה
 עַל פִּשְׁעֵי לִיהוָה וְאֶתְּךָ נִשְׁאֵת עֵינֵי חַטָּאתִי
 סִלְה : עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל-יַחְסִיר ו אֶלְיָךָ
 לֵעֵת מִצֹּא רֹק לְשִׁטְף מִיִּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא
 יִנְיָעוּ : אֶתְּךָ לִי מִצַּר תִּצְרַנִּי רַגְלֵי פִלְט
 תְּסוּבְּנֵי סִלְה : אֲשַׁכִּילְךָ ו אֲוַרְךָ בְּרַדְדֵי
 תִּלְךָ אֵינְעָה עֲלֶיךָ עֵינֵי : אֶל-תִּהְיוּ ו כְּסוּס
 כִּפְרָד אֵין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם כֹּל
 לָרֵב אֶלְיָךָ : רַבִּים מְכֹאִיִּם לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטָח
 בֵּיתוֹהָ חֶסֶד יִסּוּבְּנֵי : שִׁמְחוּ בֵּיהוָה וַיְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנֵנוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל : *
 רַנְנֵנוּ צְדִיקִים בֵּיתוֹהָ לְיִשְׂרָאֵל נֹאדָה
 תְּהַלְלֶה : הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר
 זְמִירָתוֹ : שִׁירֵי-לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נִגֻן
 בְּתִרְעָה : כִּי-יִשֶׁר דְּבַר-יְהוָה וְכָל-מַעֲשָׂהּ
 בְּאֱמוּנָה : אֲהִב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה
 מִלֵּאֲדֵי הָאָרֶץ : בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
 וּבְרוּחַ פִּיו כָּל-צְבָאִם : כְּנֶס כְּנֶד מִי הַיָּם נָתַן
 בְּאֻצְרוֹת תְּהוֹמוֹת : יִרְאוּ מִיהוָה כָּל-הָאָרֶץ
 מִמֵּנִי יִגְוֶר כְּלִי-שִׁבְי תִבֵּל : כִּי הוּא אִמְרֵ
 וַיהוָה הוּא-צִוָּה וַיַּעֲמֵד : יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם
 הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יְהוָה לְעִילָם
 תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִפְנֵי לָדָר וְדָר : אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהָיו הָעַם ו בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ :
 מִשְׁמִים הִפְטֵ יְהוָה רָאָה אֶת-דִּבְלֵנֵי הָאָדָם :
 מִמְּכוּן-שִׁבְתּוֹ הִשְׁנִיחַ אֶל כָּל-יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ :
 הַיֵּצֵר יַחַד לִבָּם הַמְבִין אֶל כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין
 הַמֶּלֶךְ נוֹשַׁע בְּרִכְי-חֵיל גְּבוּר לֹא-יִנְצַל בְּרִכְי-
 כַּח : שִׁקֵּר הַפִּסִּים לְתַשְׁבִּיעַר וּבְרִב הִילֹל לֹא
 יִמְלֹט : הִנֵּה עֵינֵי יְהוָה לִירְאוֹ לְמִיחָלִים לְחַסְדּוֹ :
 לְהִצִּיל מִמוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב : נַפְשֵׁנוּ
 חֲכַתָּה לִיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי-בּוֹ יִשְׁמַח

ואהה נשאת כלל כספ באלכס : לעת סצוא במדויקים כ"י מלא וכו' וכו' : לשבט במדויקים כ"י כחם נקודות וכו' ד"ק נסרס : ואורך
 נבטיא : כל קרב חסר וכו' : יהוה הפיר נבטיא : ויגרשהו י"ס נסמח הני"מל וכו' מדויק כמון ויגרשהו הרי"ס כחטף מ"ח ונס כחילופים
 נחמה שזכו דמ"ח : תהלתו ונבטיא : יראו אח"ה ס"ף כחה כמ"ס נסיף ויבטע : כל טוב כחולס נס לא כחנה כמסר סס אומס סס נסירק :
 לכו בנים נבטיא : ואח דכאי נבטיא : יאסמו ס"ל"ף כסוח נכרו ולמה לו האשם סירוק סוס"ד : ולא יאשבו ס"ל"ף כסוח נכרו וס"ף
 כסוח ס"ל"סן נח וכו' נט : כל החסיד בו כ"ס כמ"ר"ק ונמקף וזיין מ"ס סוף פ' רמ"ה : ריבה מלר"ב : וקוסה ל"מל"גיל כספר : ישועהך נבטיא :
 יה

וְשָׁעֲתִי וְהַאֲזִינָה אֶל־דַּמְעֹתַי לֹא־תִחַרֶשׁ כִּי־גַר
אֲנִי עַמְּךָ תוֹשֵׁב בְּכַל־אֲבוֹתַי הֲשַׁע מִמֶּנִּי
וְאֲבִלְיָגָה בְּמַרְסֵם אֵלֶיךָ וְאִינֶנִּי

מ לְמַנְצֵחַ לְדוֹר מוֹמוֹר קִיחָה
קִימִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי וַיַּעֲלֵנִי
מִבּוֹר שְׁאוֹן מִטִּיט הַיּוֹן וַיִּקַּם עַל־כַּלְע רַגְלִי
בַּזָּנַן אֲשֶׁר־וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְלֵה
לְאֱלֹהֶינִי יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְטְחוּ בַיהוָה
אֲשֶׁר־הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר־שָׁם יְהוָה מִבְּטַח וְלֹא־
פָּנָה אֶל־רֵדְהִיִּם וְשָׁטִי כֹזֵב רַבּוֹת עֲשִׂיתִי
אֲתֶנְהוּהוּ אֱלֹהֵי נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשַׁבְתֶּיךָ אֱלֹהֵינוּ
אֵין נֶעֱרָךְ אֵלֶיךָ אֲנִידָה וְאֲדַבְרָה עֲצֻמוֹ מִסֵּפֶר
עֲבוֹדַמִּנְחָה לֹא־תַפְצֵת אוֹנִים כְּרִית לִי עוֹלָה
וְחִטָּאָה לֹא שְׁאַלְתִּי אִזְּאֵמְרִי הִנֵּה־כִּאתִי
בְּמַגְלַת־סֵפֶר כְּתוֹב עָלַי לַעֲשׂוֹת־רְצוֹנֶךָ
לֹא־הִי תַפְצֵתִי וְתוֹרְחֶךָ בְּתוֹךְ מַעֵי בְּשִׁרְתִּי צַדִּיק
בְּקַל רֵב הִנֵּה שִׁפְתֵי לֹא אֵכְלָא יְהוָה אֲתָה
יִרְעֵת צַדִּיקְךָ לֹא־כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִפִּי
אֲמוֹנְתֶךָ וְתִשׁוּעֶתֶךָ אֲמַרְתִּי לֹא־כִחַדְתִּי חֶסֶדְךָ
וְאֲכַתֶּךָ לְקַח רֵב אֲתָה יְהוָה לֹא־תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֶסֶדְךָ וְאֲמַתֶּךָ תִּמִּיד יִצְרֹנִי
כִּי אֲפַפּוּעָלַי רַעִית עַד־אֵין מִסֵּפֶר הַשִּׁנְיָנִי
עוֹנֵתִי וְלֹא־יִכְלַתִּי לְרֹאֵת עֲצֻמֵּי מִשְׁעוֹרוֹת
רֹאשֵׁי וְלִפִּי עֹבְנֵי רַצְיָה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי
יְהוָה לְעוֹרְתִי חוֹשֶׁה יִבְשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ יַחַד
מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי לְסַפּוֹרְתָהּ יִסְגּוּ וַיִּכְלָמוּ
חַפְצֵי רַעִיתִי יִשְׁמְעוּ עַל־עַקֵּב בְּשִׁתָּם הָאֲמֹרִים
לִי הָאֵחָ וְהָאֵחָ יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל־
מִבְּקָשֶׁיךָ יִאֲמְרוּ רַחֲמֵיךָ יִגְדַל יְהוָה אֱרֵבִי

אֲרֵבִי וְרַעִי מִנְּגֵד נִגְעֵי יַעֲמֹד וְקִרְוֵי מִרְחַק
עָמְרוּ וַיִּגְקְשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ נַפְשִׁי וְרִשׁוּ דַעֲוִי
דִּבְרוּ הַיּוֹת וּמְרֻמוֹת כָּל־הַיּוֹם יִרְגֹזוּ וְאִנִּי
כִּחַרֶשׁ לֹא אֲשַׁמַּע וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח־פִּי
וְאֵרִי כַּאֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאִין בְּפִי תוֹכְחוֹת
כִּי־לֶךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי אֲתָה תַעֲנֵה אֲרֵנִי אֱלֹהֵי
כִּי־אֲמַרְתִּי פִּי־יִשְׁמַח־לִי כְמוֹט רַגְלִי עָלַי
הַגְּדִיל כִּי־אֲנִי לְצַלַּע נָכוֹן וּמְכַאֲבֵי נִגְדֵי
חֲמִיד כִּי־עֹנֵי אֲגִיד אֲרֹאג מִחַטָּאתִי
וְאִינִי חַיִּים עֲצֻמוֹ רַבִּי שְׁנֵאֵי שִׁקָּר וּמִשְׁלָמִי
רַעִי תַחַת־מַזְכֵּה יִשְׁטַנּוּנֵי־תַחַת רְדוּפֵי־טוֹב
אֶל־מַעֲבֹבֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל־תִּרְחַק בְּמִנֵּי
הַשָּׁשָׁה לְעוֹרְתִי אֲדַנִּי תִשְׁוַעֲתִי
לְמַנְצֵחַ לְיְהוָה מוֹמוֹר

לְדוֹר אֲמַרְתִּי אֲשֶׁמְרֶה דְרָכִי מִחֲטוֹא
בְּלִשׁוֹנִי אֲשֶׁמְרֶה לִפִּי מַחֲסוֹם בְּעַד הַשָּׁע לִנְגְרֵי
כְּאֲמַתֵּי דוֹמְהַ הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב וּכְאֲבִי נַעֲכָר
חֲסִלְכִי בְּקִרְבִי בַּהֲנִיגִי תַבְעֵר־אִישׁ דְּבַרְתִּי
בְּלִשׁוֹנִי הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצְוֵי וְכֹדֶת יָמֵי מַה
הוּא אֲרַעְהָ מִה־חֹרֵל אֲנִי הִנֵּה טַפְחוֹת
נִתְתָה יָמִי וְחִלְתִּי כְּאֵין נִגְדָה אֶךְ כְּלֵהֵב כָּל־
אָדָם נֹצֵץ סָהָה אֶךְ בְּצַלֵּם וְתַהַלְקֵה־אִישׁ
אֶךְ־הֵבֵל הַמּוֹיִן יִצְבֵר וְלֹא־יִדַע מִי־אֲסַפֵּם
וְעַתָּה מִה־קִּימִי אֲרֵנִי תוֹחֵלְתִי לֶךְ הוּא
מִכָּל־פִּשְׁעֵי הַצִּילֵנִי חֲרַפְתִּי נָכַל אֶל־תִּשְׁיַמֵּנִי
נִאֲלַמְתִּי לֹא אִפְתַּח־פִּי כִּי אֲתָה עֲשִׂיתִי הֶסֶר
מֵעַל־נִגְעֶךָ מִתְּגַרְתִּי דָךְ אֵינִי כְלִיתִי בְּתוֹכְחוֹת
עַל־עוֹן וְיִסַּרְתִּי אִישׁ וְתַמַּס בְּעַשׁ חַמּוֹרֵי אֶךְ
הֵבֵל כָּל־אָדָם סָהָה שְׁמַעְהָ תַפְלֵתִי יְהוָה

וְקִרְוֵי מַלְא וְאוֹי וַיִּגְקְשׁוּ נַקְמַת מִדְּיוֹקִים הַקּוֹף דְּנֹשָׁה אֲבַל רַיִבָּה כֵּס' הַרְקָה כִּיאוּ עַם מַלְיָן הַמּוֹקְלִין וְרַק לֹא הִיאוּ כִּי סִפּוֹת קוֹרָה
אוֹמוֹ דַּגִּם וְאוֹיבֵי נַשִּׁי' נִסִּים רַדְפִּי ק' וְהַכְּמִיכ בּוֹ' אֶל־חֶרֶץ לִי' וְנִמְסַךְ הַקֵּמֶן בְּנִסָּם כְּמוֹ סִירְדֵי בּוֹד לְיִדְוִתוֹן לְיִדְוִתוֹן ק'
הוֹדִיעֵנִי ה' קִצְוֵי הַנְּרֻשִׁים הִיא אַחַר הַסֵּם וְלֹא קוֹרֵם וְלֹא יִרְעֵ בְּנִפְיָא בְּנִסִּים וְנִלְא מִאֲרִיךְ בְּלִמְדָה בְּכָל פִּשְׁעֵי כֵּס' מְטוֹלֵסוֹלָה הַסֵּם נִמְסַרְדִּי
קִבְלֵ סַעֲטֵי בַחֲבוּחוֹת נַשִּׁי' שְׁכַעָה תַפְלֵתִי יֵם סִפְרִים סִפְרִים כַּחֲסָף קֵמֶן וְזִכּוֹ דַעַם ר' יוֹנֵה בְּסִכַר הַרְקָה וְהַלְכוּרִי כֵּס' יוֹיִים סִפְרִים
כַּחֲסָף פַּחַח וְכִמוֹ זֶר נַחֲסָנוּ וְגַם רַדְפֵי לֹא זָכַר זְרוּת זֶה כְּמִינְוִרֵי וְנִעַל מוֹר מוֹרֵה כְּמֵם כֵּס' בְּשׂוֹף יִגְדַל בְּסִפְרֵי כִּסְרֵי מִשִּׁיט הַיּוֹן נַקְמַת כִּסְרִים
הוֹ' כִּנְגוֹל וְנִסִּים נִצְרִי וְכִסִּים נִסְרָסִים סְהוֹ נִקְלֵ עֲקֵב וְיִקָּם הַקּוֹף כְּנִגּוֹל עַל פִּי כַּחֲסוֹרֵת אֲשֶׁר־י עֵינֵי מִסִּים בְּרִים כִּסְרֵי וְלֹא פָנָה הוֹ' אֶל
נַשִּׁי' כֵּס' בְּכַגְלַת סַפֵּר חֵין כֵּס' רַכִּיט בַּל סִבְקָשִׁיךְ כֵּס' כַּחֲמִירִיךְ יִאֲסֵרוּ תַסִּיד נַקְמַת כִּסְרִים כִּיכּוֹן וַיִּאֲסֵרוּ נוֹ' וְלִפִּי דַשְׁמִי כַּחֲמִירִיךְ
לִסַּם כִּין זֶה וְכִין אוֹמוֹ סַכְמוֹר ט' סַכּוֹב בּוֹ' אֶל כָּל סִפְרִים וְכִן כְּרָמָה כְּעֵינֵי לִכְרִיטֵם הַסַּחֲסוֹרֵת סוֹזֵב כֵּלֵם וְאוֹ' טַחַן בְּיַסְמִיָּה סִימָן יִר' כַּחֲסֵר ט'
וַיִּאֲסֵרוּ וְרִי מִינְיִיכֵי יִרְגֹזוּ וַיִּסְמְחוּ סִימָן לֵם יִסְיִסוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ סִימָן וְלֹא הוּם כִּין בּוֹ' הוּן לִסֵּר מִסַּר וְהַסֵּם כַּחֲמוֹר ט' וְלֵם כַּחֲסֵר ט' רַבִּין כִּסְרִים
לֹא נַמְסַר מִירֵי ט' כְּכַמִּינְכֵם מוֹ סַכְחָנָה כְּרֵם סִכִּי מִסַּר לִיקָא וְכִירִירָה לִדְמָא כִּי קַדְמָה וַיִּאֲמְרוּ מִיכֵד כִּיבִיבֵל וַיִּאֲמְרוּ מִיכֵד תַלְמִיָּה וַיִּאֲמְרוּ
מִיכֵד וְוִי אִיבֵה כְּרִיבֵה לַפְטִים

ממיל ווי אופט כרוכה לפנים

ממיל ווי אופט כרוכה לפנים

אלהים: היתה לי רמעי לחם יומם ולילה
 באמר אלי כל היום איה אלהיך: אלה
 אוכרה ו ואשפכה עלי נפשי כי אעבר ו צפוף
 אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון
 חונג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי ואשר
 הוחלי לאלהים כי עז אודנו ישועות פניו:
 אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אוכרה מארץ
 ירדו וחרמונים מהר מצער: תהום אלה
 תהום קורא לקול צנוריה כל משבריה ו גלוק
 עלי עברו: יומם ו צוה יהוה וחסדו וכלילה
 שירה עמי תפלה לאל חי: אומרה ו לאל
 סלמי למה שכחתי למה קדר אלק בלחץ
 אויב: ברצח ו בעצמותי הרפוני צירי באמרם
 אלי כל היום איה אלהיך: מה תשתוחחי ו
 נפשי ומה תהמי עלי הוחלי לאלהים כי עז
 אודנו ישועת פני ואלהי: * מג
 שפטני אלהים ו זריבה ריבי מנו
 לאחסר מאיש מרמה ועולה תפלטני: כי
 אתה ו אלהי מעיני למה ונחתני למה קדר
 אתה קד בלחץ אויב: שלח אורך ואסתך
 חמה: ינחני יביאני אל הר קדשך ואל
 משכנותיך: ואבואה ו אל מופת אלהים
 אל אל שמחת גילי ואודך בכבוד אלהים
 אלהי: מה תשתוחחי ו נפשי ומה תהמי
 עלי

תשיעתך: ואני ו עני ואביון ארני יחשב
 לי עזרתי ומפלטני אתה אלהי אל תאחר: *
 למנצח מומור לדוד:
 אשירי משכיל לרד ביום רעה ימלטהו יהוה:
 יהוה ו ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו
 בנפש איביו: יהוה יסעדנו על ערש דוד
 כל משכבו הפכת בחלי: אני אמרתי יהוה
 חנני רפאה נפשי כי יחטאתי לך: אויבי
 יאמרו רע לי מתי ימית ואבר שמו: ואם
 בא לראות ו שוא ידבר לבו יקבץ און לו יא
 לחץ ירבר: וחר עלי יתלשו כל שונאי
 עליו ו יחשבו רעה לו: דבר בלועל צוק בו
 ואשר שכב לא יוסף לקום: גס איש
 ישלומי ו אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל
 עלי עקב: ואתה יהוה חנני והקיסני ואשלמה
 להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא
 ירע איבי עלי: ואני בתמי תמכת בי
 ותצוני לפניך לעולם: ברוך יהוה ו אלהי
 ישראל מהעולם ועד העולם אמן ו ואמן: *
 ספר שני

מב למנצח משכיל
 לבני קרח: כאל תערג על אסיקוים בן
 נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי ו
 לאלהים לא לחי מרני אבוא ואראה פני

מב פלטי קל הלמד כרוכ ספרים ויהי חסד נדנש: אתה כסם האלף כמח כמס כמס כמפורס וסופטים יא וכן כמס המכלול דף רס"ג: ויסלחו
 נגזיא וכל מד נדנש: ואשר וחסר ק: יהוה יסעדנו כסברי ספרד נגזיא: אני אמרתי בנפשי ומקף אל כספור כן הוא נס"ג וספין פ"ס
 כמסל"כ"ו: יקבץ און כמקבת מדויקים ה"ד במלך: דבר בלועל נגזיא:

מב *אסיקוים כ"כ: היתה לי רמעי לחם יומם ולילה
 כמס ובספור מוכה נ' במחר חסר בקריאה וזה אחד מהם וסנים החמרים הם כמסך סגול ככל הספרים וגם זה כמותם כרוכ הספרים: וההמי
 קדמיה ופמתי חביבה ומלימה ומה המה ונמקת רמסים הכל כשוא לכדו וכן תלמי נס"ג כ"י וכן וולוס נשאר ספרים כמסך סגול: אלהי נס"ג
 יס נפשי כל"ף בין סוף לסגול: תהום אלהיך תהום כ"כ: ובליילה שירה עמו ב' כמסרת חד כתיב וכו' ויהי שירא חמסה ואף אחד כתיב ה' וכלילה
 שירה כתיב ונמסר רכבה מערכת מות הל"ף חשיב לבו כל"מ כ"י ח"ן ב' ופרויב: כתיב ליטני ור"סי סי' שירה עמי מהא חביבן כמוכו שירה
 לשון חבייה כמחרגמיתן ויחן וסר וכו' למדתי ממוך מסורת הגדולה שחבר אה זה כס ויהי שירו חמסה ואל"ף כל"מ כ"י ח"מ של שמי מינות החלוקי'
 כמסרונן לימד סלון זה לשון שיר ומדרכה הגדלה כמסרן לשון שיר וכו' פ"ס * עוד כל"ף טיש כזה רמז למה שלמדו רבותינו כמ"ק דע"ז מה כמסרן
 שנלילה כ"ה ק"ס יושב וסומע שירה כתיב חיות הקדש וגם למה שלמדו נס' כזכר שרשט ומה שמוך דף י"ח סק"ג כה כרא המלכים המסונים כמסרן
 פוס וברא המלכים המסונים לומר שירה כלילה ולימא כמס א"ר כמסיה אשרי הווכה לדעת כמותו שיר דמני' הווכה כמותו שיר ידע כמסניני המורה
 והחכמה ויחזין ויחזור ויוסיף כה ונכורה כמה סהים וכמה ספמדי להזכר וכוה וזה שלמה וכו' וספין כרטיא סהימנא ריש פ' נשא וריקאנסי פרשת
 בראשית דף כ"ן מערכת האלטה כ"ג כתיב חיים סוף דף ל"ג: למה שכחתי למה למה הראשון רפה ומלרס והסני דנש ומלעיל מסורה ורד"ק כתי'
 ומכלול דף רס"ג ומה שמכוב כאלן כמסרם ואלו הוא ספוד לחמיות חל"מ כתיב להגיה ח"ה כמ"ס בירמיה ט"ו: שכחתי קדמיה למה שכחתי כתי'
 למה ונחמתי וכוה חד חן ג' ונוים מחלפין קדמיה ס"ן וסניניא זין כשו כמסר כמל"כ כ"ה א"ה: קדר אלך קדמיה חלן כמרה אהלך והאנודרם
 כתיב סיון סל"ל חמ פ"י הראשון שכתבתי ח"לן הסני ונחמתי חמל"ן: כרצח בעצמותי נגזיא: ומה תהמי כרוכ הספרים ה"ה כמסך סגול
 כמ"ס לעיל: מאיש מרמה וכו' כמ"ס וי"ס כ"ב סתמים והחכם לכוזאכו כמס סהוא חמל"ל: אלהי מעיני
 כמדויקים כמס כמותו פס כרנס וכ"כ רד"ק: למה ונחתני למה הא' רפה ומלרס וכו' דנש ומלעיל: ואורך כמסרן הכי"מ רס"ג: ומה תהמי כרוכ
 הספרים

מג *איש מרמה וכו' כמ"ס וי"ס כ"ב סתמים והחכם לכוזאכו כמס סהוא חמל"ל: אלהי מעיני
 כמדויקים כמס כמותו פס כרנס וכ"כ רד"ק: למה ונחתני למה הא' רפה ומלרס וכו' דנש ומלעיל: ואורך כמסרן הכי"מ רס"ג: ומה תהמי כרוכ
 הספרים

הלא אלהים יחקרזאת כיהוא ידע תעלמות
 לב: כיעליך הרגנו בלדהים נחשבנו בצאן
 טבחה: עורה למה תישן ו אדני הקיצה
 אל תונח לנצח: למה פניך תסתיר תשכח
 עינינו ולחצני: כי שחה לעפר נפשנו דבקה
 לארץ כמננו: קימה עזרתה לנו ופרנו למען
 חסדך: * מה למנצח על
 ששנים לבני קרח משפיל שיר ידות: רחש
 לבי ו דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני
 עט ו סופר מהיר: יפית מבני אדם היצק
 חן בשפתותיה עלפן ברכה אלהים לעולם:
 חגור חרפק על צדך גבור הודך והדרך:
 והררך ו צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק
 ותורה נוראות ימינה: חציה שונים עמים
 תחתיה יפלו בלב אויבי המלך: בסאה
 אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך:
 אהבת צדק ותשנה רשע עלפן ו משחק
 אלהים אלהיך שמן ששון מחברך: מר
 ואהלות קציעות כל בגדותיה מן היכלי שן
 מני שמחה: בנות מלכים ביקרותיה
 נצבה שגל לימינה בכתם אופיר: שמעיה
 בת וראי והטי אונך ושכחי עפר ובית אביך:
 ויתאו המלך יפיה כיהוא ארניה והשתחויו:
 יבת צר ו במנחה פניה יחלו עשירי עם: כל
 כבודך בת מלך פנימה ממש בצורת זהב
 לבושה

עלי החיילי לאלהים ביעוד אורנו ישוער
 פני ואלהי: * מד
 למנצח לבני קרח משפיל: אלהים
 באוננו שמענו אבותינו ספר לנו פעל פעלת
 כימיהם בימי קדם: אמה ידך גוים הורשת
 ותטעם תרע לאמים ותשלחם: כי לא
 כתרבם ירשו ארץ וזרעם לא הושיעה לנו
 כי ימינה וזרעה ואור פניה כי רציתם: אתה
 הוא מלכי אלהים צה ישועות יעקב: בך
 צרינו נגנח בשמך נבוס קמינו: כי לא
 בקשתי אבטח וחרפי לא תושיעני: כי הושיעתנו
 מצרינו ומשנאנו הכישות: באלהים הללנו
 כל דהיום ושמך לעולם נודה כלה: אהזנחת
 ותכלימונו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו
 אחור מניצור ומשנאנו שמו לנו: התננו
 בצאן מאכל ובגוים וריתנו: תמכר עפרך
 בלאהון ולא רבית במחיריהם: תשימנו
 חרפה לשכננו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו
 משל בגוים מנד ראש בלאמים: כל דהיום
 כלמתי נגרי ובשת פני פסתני: מקול מחרה
 ומגרה מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו
 ולא שכחנה ולא שקרנו בכריתך: לא
 נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארצה:
 כי דביתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות:
 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש פנינו לאל זר:

הספרים הלא כחסף סגולתו סמכתי כחומר דליל והם ג' בענין * והסכודרהם כמז, כסדר של פסח סמלם כספרים העלויים הראשון
 והשני כשול והשלישי כשול וסגול: אהה ידך גוים כספרי ספרך ידך כספס מרשים וי' ידך ו נויס: הסכוד עסק בלא כיל רפה: לא
 כסוג אחור לבנו כמסורת פרשת דברים לה מסיג ד' כמינין סמך כלשון הסנה והמס חסיג להר וכל נסיה דכוחל כסמך דר מן חד כמיס סמך לא
 כסוג אחור לבנו ס"כ וכן כירכא אינה מלח מן הממחיות סהרי בכל הספיים כמוב לא כסוג כסמך כלל מחלוקת ואומר חגי ססבות סוכרים הוס
 זה סמחלף להס דוד כיהובמן וכך כרין לגרום לא כשגו אחור וכסוק הוס כשמואל ב' א' כקיימ סחול ויונמן דכמיס קשת יהונתן לא כשגו אחור ואין
 לנחמס כזה דודאי הכי הוס והמס נמי כספר פלח לית כמיס סמך: וחט אשרינו כספרים מדוייקי כ' ימי יוד' ויש מהס כס מלל וז' וז' סמכס
 לזכורנו ככל ס"ס מלל וז' וקשה כן ויס לסון יחיד: הלא אלהים יחקר ואת כמדוייקים חסר וז' וכן ככון כ' חניכו כענין ט' מלחם כמחברים:
 למה תישן ו אדני יס סמך כן מישן לסס כי סכיה מרה גיפכית וז' ליהס צומה חל ככורל רק ככסחל ודכומיה ויקן כיוסן ו כמחזור ז"ח וכל
 כיונל כזה סמל כמורה וכדברי כתיובס וכמזניס הוס דרך חסל ומליטה כשנר חל כחון מה סהיא יכולל לסמוט ועל ככל אמרו חכמים כרה מרס
 כלשון כני חרס: ולחצנו כעשיס: קוסה מלרס וכל מכלות ככומיה כר מן אחד וקוסה כפזומי כמ"ס כסי ל"ה: תגור חרבך על ידך כ"ס:
 על דבר אמת כ"כ: כגדוחיך מחלפת כגדמייך חסר וז' ו: ביקרוחיך ככפ כחכס חנן כפדס סיס מחלוקת כין כעלי סמכות וסקרילה כן סמחל
 ביקרומיך על דרך כייסונו והסני כדרך מישני כסר ורס' ככג ביקרומיך ק"ף דגס לפי סהול לסון כדור וז' עכ סמכר יוד לפניה רמיסי ככדור רכ
 סגריה מינה זו סדורה חס מי מן לחסייה יפקג (ישעיה מ"ב) כמכוב כו יוד וסמך מודגש ורדך ככג כמכלול דף ק"ה סלקריחל כ"כ כני"ח
 כחירק וכיוד כחה והקוף דנוש וכסדס"ה כוסף סלקריחל כ"ח כני"ח כסוח וס"ד כחירק ככסכסו ביקרומיך וכ"כ ככל לויט מן כ' כרסחן סהסטר
 כסני וכעל מכלל ויפי ממה על דרך כספירוס מליס לא כוכיר כן חס קריחל כן כמלי ונס ככסוח סריס חל קסל לי מחר: סלנו סוכזיס על
 קריחל כ"ח למה הוס כקוד ככל הספרים ככריחל כ"כ ס"כ וכככלול סקל צ"ח כוכסח מלס ז' כס מליט חכוסה סהדגס כין למכרמ ויטין כוד

מד

מה

כסרטיס סרס ילל: ככורה כמגז נוז' חס סלגס ויטין סופטיס י"ח:
 3 2 2 1

בחולות

באש: הרפו זרעו כיראני אלהים ארום
 בננים ארום בארץ: יהוה צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקב סלה:
 מו למנצח לבני קרח מזמור:
 בלהעמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול
 רנה: ביהוה עליון נורא מלך גדול על-
 בלהארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים
 תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את
 גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים
 בתרועה יהוה בקול שופר: זמרו אלהים
 זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך בלהארץ
 אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים על גוים
 אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי עמים
 נאספו עס אלהי אברהם כי לאלהים מגני-
 ארץ מאד נעלה: * מח
 שיר מזמור לבני קרח: גדול יהוה
 ומהלל מאד בעיר אלהינו הרקדשו: יפה נוף
 משוש בלהארץ הרציון ירכתי צפון קרית
 מלך רבו אלהים בארמנותיה נודע למשגב:
 ביהנה המלכים נועדו עברו יחדו: הפה
 ראו בן תמהו נברלו נחפו: רעה אחותם
 שם חיל ביולרה: ברוח קרים תשבר אניות
 תרשיש: כאשר שמענו וכן ראנו בעיר-

יהוה צבאות בעיר אלהינו יכוננה עיר
 עולם סלה: רמינו אלהים חסדך בקרב
 היכלך: בשםך אלהים בן תהלתך על-
 קצווי ארץ צדק מלאה ימינה: ישמח הרציון
 תגלנה בנות יהודה למען משפטך: סבו
 ציון והקיפוח ספרו מגדליה: שיתו לבכם
 לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור
 אחרון: כי זהו אלהים אלהינו עולם ועד
 הוא ינהגנו על-מות: * מט
 למנצח לבני קרח מזמור: שמעו
 זאת בלהעמים האינו כל יושבי חלד: גם-
 בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון: פי
 ידבר חכמות והגות לבי תבנות: אמרה
 למשל אוני אפתח בכנר חדתי: למה אירא
 בימי רע עין עקבי יסופני: הבטחתי על-
 חילם זכר עשרם יתהללו: אח לאפרה
 יפרה איש לא ייתן לאלהים כפרו: ויקר
 פריון נפשם וחרל לעולם: ויחיעוד לנצח
 לא יראה השחת: כי יראה חכמים ימותו
 יחד כסיל ובער יאבדו ועובי לאחרים חילם:
 קרבם בתימו ו לעולם משגנתם לדור ודור
 קראו בשמותם עלי ארמות: ואדם ביקר בל-
 יקון נמשל כבהמות נדמו: זה דרכם כסל למו

ואחריהם

לכנצח אין מחרין כל מה: אח גאון וכו' אחר עין נ' את נקוד טעם ותמחירך בלא חקף רד"ק וחסודם כאן ומשלי ג' ומ'ם בלעז סוף ס' מ'א:
 בו סלך בין הארץ כס'א כ"י ונדפוס יסן כמוב על כל הארץ ולק בספר אחד יסן מספרד כ"י נכמב נראשונה עם מלת על וחס'כ כנררס גס נדפוס
 יסן מויניטאל נכמב נדרו ס'א על וכן היא במחיר נכמב וכן נראה מפי' עזרא ורד"ק ואין להכריע זה ממה שמלכנו כמ' ו' על כל הארץ וכל
 מהלכות דכוותה נר מן ב' על הארץ וסיומן ויקרא רשב כל הארץ: כי כנצח סמיס על הארץ: ולומר סזה כמוב על כל הארץ דהמס לא מסיר רק
 נהנו דכמוב נהו מלת על סמוך למלת הארץ אי חית נכסיהן מל' בל לא אכל כל הארץ דלא קדים להו מלת על לא מייברי נהו מידי דכונא חינון:
 ושב על כסא אין מחרין ב"יוד: נאספו נרוב הסמיס הא' ק' כטות טעם: גדול ה' ומהלל מאד י"ם ה' ומהלל כשני בלגלי: ספרו האסודר עליו
 ספרו ב"י רמין ומנרו לכו ספרו את ישראל (ד"ס ה' כ"ח): לחילה נגשיא: לחילה לא מסיק ס'א והוא חד מן י"א וזמין חד מסיק ומד לא
 מסיק וכ"כ נהגזט טרסיס טרס חיל א"א ס'א ש' לחילה רבס זהו נוספת אכל ורבה נים חולה (זכריה ט) ה'א' נאכיק סהי' לבינוי הכקנה
 הסמרת עכ"ל * וביורסלמי ב' כ' דמני' וסילי' עובר קטן פמיד הקדוש כרוך הוא להיעטות ראש חולה לנדיקים לעמיד לנח * מה טעמא סימו
 לנכס לחילה לחולה כמב וסכי איתא בויקרא רבס סוף ב' י"א ובתדרס חזית סבוך על כן עלמות אהנוך וסבוך סוני סוני השלמית ומדרס קהל'ם
 פסוק אין זכרון לראשונים וכן בתיקוני הזרס כריס מיקונא חד ועשרין ודססות וענא סס רמס ומין מספר ונ' סס אחינ' יסלכו לוימן זה יזרס
 לסאך כו וסיי חרי פסוק ס'הר סימו לנכס לחילה ונ' לחולה כמב ע"כ וככל פסריס מלכו כמוב וק' לחילה ב"יוד וסני איתא נאגדת מליס * וכן
 מסכיותם כל המסרות: על סות סמי מלות כמ'ס כריס מזמור ס' וכן כמב רד"ק ביהושע ב': למה אירא חד מן ה' דנאן חק על נב דסחיכין
 לא'ה וסימן נמסר כמ'ס סימן מ"ב ושיין בספר מכלול כסוסו על מלת מה: יסובגני כסריס מדוייקים כמב כול' עס דננס זכ"כ רד"ק: ויחיר'
 עוד נגשיא: לעולם מכני נגשיא ש"ס הוא קודס אוח כגרון מקרא חולם קראח האות סנדרה מכלול דף ק"א ט' לדור ודר ד' דסמיכי כייבי
 כן קדמלה מלח ומניין חסר וסימן נמ'ס: כבהסוח נרסו דומה נעובי סקל'ת מסקדמוניס היס כמוב כספריסס דבדסה ונרמס כלס סרב רבינו משה
 מקובי סמב כחיבורו בהקדמת חק סגשיין נמס כמב ק' וסדך לדכרוו מלמצי מדרס קהל'ת רמבי על סבוך גס נמסדך מלך חל מקל'ת איתא
 כמי בויקרא רבס פ' ל"ב ודסס נראה דמוב נדרסה כי הוי גיוכל כסייבי דלמז קדמנ' גס כשל אוח אמת ככסו מרי דובמי דמדרס קהל'ת וויקרא רבס
 ירמא קליסמא קא חזינא סבא דלא אססחנא כי הוי גיוכל כסייבי דלמז קדמנ' גס כשל אוח אמת ככסו מרי דובמי דמדרס קהל'ת וויקרא רבס
 ס'א' בריך לומר כנחמ'ס נדמו מין נדע'ת אלא סקין סימק'ס וכו': כשל לבו רד"ק אחר סזא' כשס כקודות אכל כ'ס'ס נחשס כקודות וכן כספריס
 ולדעת רשע כשל (קסל'ת ז) לית טעם:

*
 מספר איתא
 רמב"ם וזמין
 רמב"ם וזמין
 ע"ס

מז
 מח
 מט

וְיִזְכֹּר שְׁמִי עַמּוּדֵי אֶרֶץ לֹא אָמַר לְךָ
 כִּי לִי תָבֵל וּמְלָאָה : הָאוֹכֵל בְּשָׂר אֲבוֹתָיִם
 וְדָם עֲתִידִים אֲשַׁתָּה : זָבַח לְאֱלֹהִים תּוֹדָה וְצוּרִים
 וְשֵׁלֶם לְעֵלְיוֹן נְדָרָיִךְ : וְקִרְאֵנִי בְּיוֹם צָרָה
 אֲחַלְצֶנּוּ וְתִכְבְּדֵנִי : וְלִרְשָׁעִים אָמַר אֱלֹהִים
 מִהֲרֵךְ לִסְפֵר חֲקֵי וּתְשֹׂא בְרִיתִי עָלֵי־פִיךָ :
 וְאַתָּה שְׁנֵאתָ מוֹסֵר וּתְשֹׁלֵךְ דְּבַרְךָ אַחֲרָיִךְ :
 אֲסִרְאִית גִּבּוֹר וּתְרִץ עִמּוֹ וְעַם מְנַאֲפִים חֲלָקָה :
 פִּיךָ שִׁלַּחַת בְּרַעְיָה וּלְשׁוֹנֶךָ תִּצְמִיד מְרַמֵּה :
 תִּשָּׁב בְּאֲחוּיֶךָ תִּרְבֵּר בְּבֶן־אִמְךָ תִּתְּן־לְפִי :
 אֱלֹהֵי עֲשִׂיתָ וְהִחַרְשִׁיתָ דְּמִית הַיּוֹרֵת־אֲהִיָּה
 כְּמוֹךָ אוֹכִיחָה וְאֶעְרַכָּה לְעֵינֶיךָ : בְּיַגְוֹתַי
 זָמַת שִׁכְחִי אֱלֹהֵי פִדְאֲמִרְךָ וְאֵין מַצִּיל : זָבַח
 תּוֹדָה יִכְבְּדֵנִי וְשֵׁם דְּרָךְ אֲרַאנִי בִּישַׁע אֱלֹהִים :
 * נא לְמַנְצֵחַ מוֹמוֹר
 לְדוֹד : בְּבוֹאֲאֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא בְּאֲשֶׁר־בָּא
 אֶל־בֵּית־שִׁבְעָה : חָנְנוּ אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ רַב־
 רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי : הִרְבָּה בְּכַסְפֵּי מַעֲשֵׂי הַרְבֵּה
 וּבְחַטָּאתַי טִהַרְנִי : כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע
 וְחַטָּאתַי נִגְדֵי תָמוּד : לְךָ לְבָדָךְ וְחַטָּאתַי
 וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ
 תּוֹבָה בְּשִׁפְטֶךָ : הִן־בְּעֵינָי חוֹלְלֵתִי וּבְחַטָּאתִי
 יִחַמְתֵּנִי

וְאַחֲרֵיהֶם וּבְפִיָּהֶם יִרְצוּ מְלָה : בְּצִאֲנוּ
 לְשֹׂאוֹל שְׂתוֹ מוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בְּסִם יִשְׂרָאֵל
 לְפָקֵד וְצִדִּים לְבָלוֹת שֹׂאוֹל מוֹכֵל לוֹ : אֲדָר
 אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשׁוֹ מִיַּד־שֹׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי מְלָה :
 אֶל־תִּירָא כִּי־יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ :
 כִּי לֹא כְמוֹתַי יִקַּח הַכֹּל לֹא־יִירֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ :
 כִּי־נַפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִכְרֵךְ וַיִּוֹדֵךְ כִּי־תִשָּׁב לְךָ :
 תִּבּוֹא עַד־דוֹר אֲבוֹתָיו עַד־נֶצַח לֹא יִרְאֶה־אוֹר :
 אֲדָם בִּיקֵר וְלֹא יִבּוֹן נִמְשַׁל כְּבִהְמוֹת נְרָמוֹ : *
 מוֹמוֹר לְאִסְףָּ אֱלֹ
 אֱלֹהִים יִהְיֶה דְבַר וְיִקְרָא־אֶרֶץ מְפֹרָח־שִׁמְשׁ
 עַד־מְבֹאוֹ : מַצִּיּוֹן מְכַל־לִפִּי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ :
 יִבֵּא אֱלֹהֵינוּ וְאֶל־יִחְרַשׁ אֲשֶׁל־לִפְנֵינוּ תֹאכֵל
 וְסִבִּיבוֹ נִשְׁעֶרָה מֵאֵד : יִקְרָא אֱלֹהֵי־הַשָּׁמַיִם
 מֵעַל וְאֶל־הָאָרֶץ לְרִין עִמּוֹ : אֲסַפְּדֵלִי חֲסִידוֹ
 כְּרַתִּי בְרִיתִי עַל־רִבְחָה : וַיַּגִּידוּ שְׁמִים צִדְקוֹ
 כִּי־אֱלֹהִים וְשִׁפְטָה הוּא מְלָה : שִׁמְעָה עִמּוֹ
 וְאַרְבְּרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךָ
 אֲנִכִּי : לֹא עַל־זִבְחֶיךָ אֲוִכִיחָה וְעוֹלֹתֶיךָ
 לִנְגְדֵי תָמוּד : לֹא־אִקַּח מִבִּירְתֶּךָ פֶּרֶךְ
 מִמְּכַל־אֲחוּיֶךָ עֲתִידִים : כִּי־לִי כָל־חִתּוֹת־יַעֲר
 בְּהַמּוֹת בְּהִרְרֵי־אֱלֹהֵי : יִדְעֵתִי כִלְעוֹף הַרִים

לשאל שמו כן הוא בס' במחירך נלמד וכנ"ל ויש מן הכתובים שקדו הכי' בחסדך כמה ואין דמי כוחה כסו וקריאת העולם בשום נח' אבל
 צמל לוי חן כספר ד' פ' ו' כמד כנאן לשאלו שמו מלגיל שמו בשמים קיהם ס' פ' ב' חלרע וכן כמד רב פעלים ובעל ח' ב' בסלמך על כסוק שמו
 ששם כתב סגס הוא מהל במסרה כ"י כנאן לשאלו שמו מלגיל ואחר כך כמד ותיבו אם הוא מלגיל או לא כ"ע עדיין ובהקדמו ימנאר נש"ע עכ"ל
 אבל לא רמיז ששם כל זה מהותה כסוק מקום ובספר ח' כ"י מסור על זה לית חלרע וא' מלגיל שמו בשמים ע"כ' ולאמר הכי שם מסור כידיהם כך
 נקבל ואם לדין יש להשיב למהות פתח ורבוש וגם מלגרי רש"י ואכן ור"ק בספר מלגול דף קמ"ח כראה דשמי מלות אלו שרים הם לכל דבר
 כשם ששארנו שניהם מן הכלל להיות פתוחים ורבושים שם היה נטיה הפסד לא אישמיט חד מיכיהו למכניהם : וצורים וצורים ק' : מיד שאל
 נסכרים כ"י ורבושים וינסים מלל : כי יקשר הפ"ן בחסדך פתח : פומוד לאספ' סמ"ך נמרכא : אל | אלהים יהוה נס"ם יו"ד של סס ננטיא
 וגם כשם של אלהים יש נטיא אחת ב"ך השואל לטנוול ויש ססין ב"ך א לאלהים לכורות שכל ח' מהם סס קדש ככפי עלמו כמ"ס נמומר פ"ט אל חסין
 יש ויבושם כל ורבושי אחריני וכן משמע בירושלמי פ' הרוחה דמחריני המס שלשם סס ח' כאניס דלמר וכו' וכן כרא' מתיירוש הרא"כע והמרגום
 שלל כדברי דש"י ור"ק : מכלל יופי הכ"ף רסה : ובא אלהינו נס"ם נכ' שמיים וס"ל כשם ח' כני"ם : ואל יחרש הו"ו ננטיא : ברחי
 בריחי שני"א רסה : ששקף | עמו ננטיא : אלהים אלהיך אלהיך ננטיא נלנל : ועולחין לנגדי חסיד יש ספריה ועולחין לנגדי חסיד
 ננטיא מיושם על מולחין ומירכא פתח לנגדי : כ"י ליל כל כ"ף של כל רסה : ותכברני כס"ם נמחריך : וחשא בריחי כ"מ רסה : באחין חדבר
 המ"ו רכויס ככל הספריס וס"ין ח"ס נכ' וארח על אמה חדבר : והחרשהי ננטיא נס"ם : ויכברננו ננטיא וכן מלפני דחלוסי כ"י לנ"ל : ושם
 דרך כמה טבו כנאי מינומא לקרו ושם נשי"ן ימני ואטבו לכולו כנאי ומסמיטי ממאי דלשכחו נויקרא רסה כרסת או חמר ר' ונמי וסס כמיב
 עייס אורחיה כני שוי פ"י כסם אורחומי כדך ארין הרבה טוב דרריס ושם מלשון שומת כ"ף שואל נשי"ן ימני וקוססא דמילח דקרינן נשי"ן
 שמלית ומררש אנדא הוא על דרך אל מקרי כ"י הא דמחרינן כפראק קמח דמ"ן וכן ק' דכוטא חמר ר"ל כל כסם אורחומי כעלך וזכה ורואה
 ציוטמו של כ"י כנמחר וס' כדך חרמו נישט אלסם אל מקרי וס' אלח וס' כלומו חל הקרי נשי"ן שמלית אלח כשי"ן ימני וחסם נמי נמומד
 קטן נויקרא רסה מקמי הכי דרשי ליה כנכסי אחריני נשי"ן שמלית כדקרינן וכן כ"י אשכנח ככולהו כנאי עסיקוי וזף על נכ דלר"י מילחא דפשיטא
 היא ולית בה ספיקא חויבא לכוונה וכ"כ כמל יסא מואר כנ"ר פ' ד' סיון פ' ומזן ל"א סני ליה כנאי לתימן כמסרר כמס' ד' ח' ושם כשי"ן
 שמלית זיל קרי כמסרת סדר ויכא ודין חד כמסרין וכן כירשו אר"כע ורש"י ור"ק סוג מלפני כ"י ממורגן שיש ד"ה ושם דרך ארמנו וכו' מרגום
 וסמאן יצרני אורחא כישא וכו' כראה סהיה קורא ושם נשי"ן ימין וכפתי על משקל וחס לרין כחכס נשי"ן עסיקוי ששמה ע"כ' אהכס נפשיס שכלו מיורגס
 ודו יצוי אורחא כישא וכו' : בישע אלהים ה"ו ככריי על פי המסורת דשיציה סימן מה וכן כמ"ס המליל דף ר"ד : כבוא ננטיא נס"ם :
 הרבה הרבן : הן בעיון חוללתי וכן בעיון חוללתי ד' מלחם מרי וי"ן נלשנא כקריאה וזה אמר מהס וטיין מ"ס רש"י כדברי הימים ח' כ"א :
 וכל

נא

רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים
 עולם ועד: אורח לעולם פי עשית ואקנה
 שמוך כי טוב נגד חסידך: * נג

למנצח על מחלתי משכיל
 לרוד: אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
 והתעבנו עול אין עשה טוב: אלהים משמים
 השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש
 את אלהים: כלו סג יחדו גאלחו אק עשה
 טוב אין גס אחר: הלא ידעו פעלי און
 אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו:
 שם פחדו פחד לא יהיה פחד כי אלהים פור
 עצמות הנך הבישתה כי אלהים מאסם:
 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים
 שכוח עמו יגל יעלב ישמח ישראל: *

למנצח בנגינת נד
 משכיל לרוד: בבוא הימים ויאמרו לשאול
 הלא דוד מסתתר עמנו: אלהים בשמך
 הושיעני ובנגינתך תדינני: אלהים שמע
 תפילתי האזינה לאמרפי: כי זרים קמו
 עלי וערצים בקשו נפשי לא שמו אלהים
 לנגדם סלה: הנה אלהים עזר לי ארני בסמכי
 נפשי: ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם:
 בנגרבה איבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב:
 כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני: *

נה
 למנצח בנגינת נד
 משכיל לרוד: האזינה אלהים תפילתי ואל
 תתעלם מתחנתי: הקשיבה לי וענני ארד
 בשחי וזהימרה: מקול אויב מפני עקרת
 רשע

יחמתי אמי: הן אמרת חפצת בטחתי
 ונכרתם חכמה תודיעני: תחטאני באיוב
 ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני
 ששון ושמחה תגלנה עצמות דבית: הסתר
 פניך מחטאי וכל עונתי מחה: לב טהור
 בראלי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: א
 תשליכני מפניך ורוח קדשך אלתק ממני:
 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני:
 אלמרה פשעים דרכיך וחטאים אלקי ישוני:
 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן
 לשוני צדקך: ארני שפרתי תפתח ופי
 יגיד תהלתך: כיו לא תחפץ זבח ואתנה
 עולה לא תדצה: זכתי אלהים רוח נשברה
 לב נשבר ונרפה אלהים לא תבוה: היטיבה
 ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים:
 או תחפץ ובחי צדק עולה וכלל אייעל על
 מונחך פרים: * נב

למנצח משכיל לרוד: בבוא דואג
 האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל
 בית אחימלך: מה תתהלל ברעה הגבור
 חסד אל בלדיו: היות תחשב לשונה
 כתעד מלפני עשרה רמיה: אהבת דע
 מטוב שקרו מרבר צדק סלה: אהבת כל
 דברי בלע לשון מרמה: גס אל יתצה
 לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ
 חיים סלה: ויראו צדיקים וייראו ויעלו
 ישחקו: הנה הגבר לא ישום אלהים מעיו
 ויבטח ברב עשרו יעו בהותו: זאנו ביות

ישיבך

נב

נג

נד

וכל עונתי נגמל נס'ם: סודים אלהים נגמל כס'ם בין הטוב לבטול: זכתי אלהים במקל ספרים סוד'ם בחטק פתח ומה שהכאס לזה
 היה כחומר המאריך עם החירק כס'ם רד'ק נכמה מקומות ואין כאן מקום להאריך: הארופי ברוב המדויקים חסר וז'ו: עשה רמיה נס'ם
 הסי'ן נבדיו וכן ראוי על פי המסורת דברשת בשלח ומלכיס'ן: ארבת דע דא הרי'ם בדנש במלה זמירא נכא עליה מלכ מלטייל מכלול דף ס'כ
 וכו' קמוץ ספ'ם: מעוזו נוז'ו פס הדגש: (המוזר כ'ג הלן משונה קבא מחומר ז'ר ורוס'ס א'אמרן כרוח בקדש ונתינו לידים קבסם כו'ו בעדריסו
 שול אומר ספי' י'ר הכל סר ויס נו דרש כנגד מילים: נאלחו ברוב הספרים, הא לך בחטק סבול וכן חדרו לצייל נסמין י'ר: אין עשה טוב
 כצויו וכן דינו כפי המסורת דמלכיס'ן ז' וכמה אין עשה טוב סנסמין: פ'א'ל און כ'כ: מחדו פחד כמד ספ'א רספ: למנצח בנגינת נמקל
 מדויקים חסר וז'ו וכן במסורת כנגינות נ' מלכ עלישכא וסימן כקראי עכני: אל בלפך מוכיחי: ונגינות סוגי ספר ס' ס'ט: הלא דוד הלך
 כפי'ס כלא וז'ו וקאמס סירסס חנן יחיא: אלהים כששים כח'לף נגמיל כס'ם: על בני אדם סכ'י'ת נגמיל כס'א סטוליסולל: כלו סג ולבלן
 ופי'ן בפרשת זרח על אמה מדבר: כי זרים קמו עלי מרגומו ארוס ודגנים קמו עלי וכן מרגס כחמור ס'ו פ'כ'ט מלכיס'ן ז'וים קמו עלי כראה
 סיהי קורא סיהיס זדים אמנס בספריו כיוון כאלן זרים וכשמי'כיה מן הרח מטרס לחמרה זדים ר' וכל מלכ'ס כיה'ס רכמי לכוחא וכל כחכס זס
 נמסמס: קמו עלו נל'רנכ: וערצים נכ'י' כס'ם: בקשו נכשוי קל הקוף: בסכסיו נפשו נגמיל: ושוב הרע יסי'ק: לפנצח בנגינת נמקל
 מדויקים

נו

אכתח־בך :

רשעי פוֹדִימוּ עָלַי וְכַתְּמִי יִשְׁמְמוּנִי :
 לִבִּי יִחַל בְּקִרְבִּי וְאִמּוֹת מוֹת נִפְלוּ עָלַי :
 יִרְאֵה וּרְעַד יִבֵּא בִּי וְתִכְסֹּפְנִי פְלִצוֹת : וְאָמַר
 מִיִּתְחַן־לִי אֲבִר בְּיוֹנָה אֵינִיפָה וְאִשְׁכְּנָה :
 הִנֵּה אֲרַחֵק נֶדָה אֵלַי בְּמִדְבַר סֵלָה : אֲדַעֲשֶׂה
 מִפְּלִט לִי מִרוּחַ סֵעָה מִסַּעַר : בְּלַע אֲדַרְנִי
 פִּלַּג לְשׁוֹנִם כִּי־רִאֲרִיתִי חֶמֶס וְרִיב בְּעִיר :
 יוֹסֵם וְלִלְדָה יִסְכְּבָה עַל־חַוְלוֹתֶיהָ וְאוֹן וְעַמֵּל
 בְּקִרְבָּה : הַיּוֹת בְּקִרְבָּה וְלֹא־יִמְוֵשׁ מִרְחֵבָה
 תָּדַד וּמְרִמָּה : כִּי לֹא־אֹיֵב יִחַרְפְּנִי וְאִשָּׁה
 לֹא־מִשְׁנְאֵי עָלַי הִגְדִּיל וְאַחֲתָר מִמֶּנּוּ : וְאַתָּה
 אֲנוֹשׁ כְּעִרְכִּי אֵלֶיפִי וּמִרְעִי : אֲשֶׁר יִחַדּוּ
 נְמַתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נִדְרֶךְ בְּרִגְשׁ :
 יִשְׁיָמוּתוּ עָלַימוּ יִרְדּוּ שְׂאוֹל חַיִּים כִּי־רַעוּת
 בְּמַגִּירִם בְּקִרְבָּם : אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אִקְרָא
 וַיְהוֹה יוֹשִׁיעֵנִי : עֵרֵב וּבָקֵר וּצְהִירִים אִשְׁיִיחַ
 וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי : פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי
 מִקִּרְבֵּי לִי כִּי־בִרְבִּים הָיוּ עִמָּדִי : יִשְׁמַע יְיָ
 וַיַּעֲנֵם וַיִּשָׁב קֶדֶם סֵלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלוּפוֹת לָמוֹ
 וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים : שְׁלַח יָדָיו בְּשָׁלוֹמוֹ
 חָלַל בְּרִיתוֹ : חֲלָקוֹ מִחֲמַאֲת פִּי וְקִרְבִּי
 לִבִּי רָכַו דְּבָרָיו מִשְׁמָן וְהַמָּה פְתוּחוֹת : הַשְׁלַךְ
 עַל־יְהוָה וַיִּבְרַךְ וְהוּא יִכְלַכְלַךְ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם
 מוֹט לְצַדִּיק : וְאַתָּה וְיְהוָה וְתִזְדַּרְס לְבָאֵר
 שַׁחַת אֲנִישׁ דְּמִים וּמְרִמָּה לֹא־יִחַצֹּו יְמֵיהֶם וְאֲנִי

לְמַנְצָה וְעַל־יוֹנָת אֵלֶם רַחֲמִים לְדָד
 מִכְתָּם בְּאִחוֹ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּנֹת : חַנְּנִי
 אֱלֹהִים כִּי־שֹׁאֲפְנִי אֲנוֹשׁ כָּל־דְּהִיּוֹם לְחַם
 יִלְחָצֵנִי : שֹׁאֲפִי שׁוֹרְרֵי כָּל־הַיּוֹם בִּירְבִּים
 לְחַמִּים לִי מְרוֹם : יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ
 אֲכַתְּחָ : בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבָרוֹ בְּאֱלֹהִים
 בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מִדִּי־עֲשֶׂה בֶּשֶׁר לִי : כָּל־
 הַיּוֹם דְּבָרֵי יַעֲצִבֵנִי עָלַי כָּל־מַחְשַׁבְתָּם לְרַע :
 יַגִּירוּ וַיַּצְפִּינֵי הַמָּדָה עַקְבֵי יִשְׁכְּמוּ כַּאֲשֶׁר קָא־יַצְפְּנֵי קִ
 נַפְשִׁי : עַל־אוֹן פִּלְטֵי לָמוֹ בְּאֵף עַמִּיסוֹ חוֹרֵד
 אֱלֹהִים : נְדִי סִפְרַתָּה אַתָּה שׁוֹמְהָ דְמַעֲתִי
 בְּנִאֲדָךְ הֲלֹא בְּסִפְרַתְךָ : אֲזָו וַיִּשְׁכְּבוּ אֹיְבֵי
 אַחֲזָר בְּיוֹם אִקְרָא וְהִי־יִדְעֵתִי כִּי־אֱלֹהִים לִי : יִשִּׁי סוּת קִ
 בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבַר כְּבוֹדָה אֶהְלֵל דְּבַר :
 בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מִדִּי־עֲשֶׂה אִרְם
 עָלַי אֱלֹהִים נִדְרֶךְ אֲשֶׁלֶם תּוֹדַת לָךְ :
 כִּי־רִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת הַלָּא רִגְלֵי מַדְחִי
 לְהַתְּחַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים : *

נו

לְמַנְצָה אֶת־תַּשְׁחַת
 לְדוֹד מִכְתָּם בְּכִרְחוֹ מַפְנֵי־שְׂאוֹל בְּמַעֲרָה :
 חַנְּנִי אֱלֹהִים וְחַנְּנִי כִּי בְךָ חִסִּיה נַפְשִׁי וּבְצַל־
 כַּנְּפִיךָ אֲחַסֶּה עַד יַעֲבֹר הַיּוֹת : אִקְרָא
 לַאֲהוּיִם עֲלוּן לֹא גִמַר עָלַי : יִשְׁלַח מַשְׁמִים
 וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֲרָף שֹׁאֲפִי סֵלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסֵד
 וְאִמְתוֹ

מדוייק יחסר וא"ל ח"ס נחמו"ל לט"י : ואיפוא מוח נאיוכ ס"ס ט"ז אסחון א מנעמני אומתת חס"י ואמרו ל' חס"ד כליטנא וכחם אחריתי חנו
 ס'אומסיף ואימות מוח וכלל ספרי' סלנו כמוב ואימות מלח יו"ד ונס כס"א כ"י אסור טליו"ל ומלח : יראה ורעד יבא בי חר טו"ן י"ד רסנ"י יבולו לטון
 רבים מסורת סוף מ'טעני ומרבוט אהיון למאי דסריון : ולא יפוש נביא : כ"י לא א"יב ס"ב : ישמות ישי טו"ק וכוז חר מן ט"ז מליך דכתי'
 מל"א ח' ומריון מרמי וסומנון כד"ה ח' כל מנ"ז ולטון דל"ק כפי' כמוב כלל ח'ל"ק וק' נל"ך כמו לא ישי חויב בו סימן פ"טוב"כ כסרסיס סטוא
 בחסרון חל"ף כמו ח'ל יכו ראשי ועיין מ"ס נמלסיס ב' י"ח על אל ישא ל"ס : סקרב לי נקמן חטוף : ויענם נביא : בשלוטיו כס"ס מלח ווא'
 וספרי' אחר' חסר : בחסמא : כס"ס חתי' כשו' לכל וכן נקוד נמל"ל דף מ"ז ונכטל הלסון וספרי' אחרים נהטף פתח : וקרב לבו נקמף ספרים
 חין בו מקף וספס' נמלח וקרב ואס' כן קריאמו נקמן רחב ור'ק כמב סטוא חטוף כמו סקרב לי דלטי"ל ולפי דבריו נהיד לומר סמלח וקרב חין בו
 ט"ס וולמי המלריך לזינו נחטב ספס' דהטפס ומקף סס מרמי דספרן חסדרי סמ"ס מנחמ' סמלריך וכן סמלחי' כס' מדוייק מטלטי"ל ומח' סמלח
 ר' חליא המקדק כספרי' סריס סיר י"ד כרמס סריס קורא וקרב לבו כמו ורהב סרין סריס וסריס וסריס סל סמלח לויטנא חמלחי' כמוב כלטין
 סריס חלל סכוק דלטי"ל סריס כשלוס נכשי מקרב לי סרמוס וסריס כ"ב סרסיס מקרב לי לטון קורבה ורל"ק ורס"י סריסו סנין מלחמס ודעמ סרמוס
 כ"ב סיקר סמילי סריס ענין מלחמס סס מ"ל לי חלל וקרב לבו ל"פ ענין סקריאמו נקמן רחב חר' כס"ס חו"ל כמקף ושב"ן כ"ל סקריאמו נקמן רחב חו"ל : כן דע"ג רל"ק
 וקרב לבו נספרו כדכוס חין בו מקף ולפי זס חסטר סקריאמו נקמן רחב חר' כס"ס חו"ל כמקף ושב"ן כ"ל סקריאמו נקמן רחב חו"ל : כן דע"ג רל"ק
 סכ"ל : ירבך נקמף ספרים כמלריך : למנצח על יונת סטסס כ"י י"ד : באלהים אהלל דברו וכו' סה יעשה בשר לי סדין קממס בשר לי
 ומניא דמחורא אדם לי ווא' כסוק סימן ס'ל בשר אדם לא יסך : יגורו רח"כ כ"ב סריסו מזמ"ג נדוד כרמס סטוא גורס וגורו כד"ל ולפי דמס
 ל"ס : יצפניו יבולו ק' : הודח לך כיוון ס'ל ספרים מדוייקים חסר חו"ל מניכ"ל : הלא יס כסריסו ט' סלוא מלח כסריסו וסין זס סמס
 וכן סוא חסר כמדוייקים : אסמס כדכוס סריסו כ"י מדוייקים סריסו כמוב נכטו וסין מ"ס כס"ף חו"ל : ויושועני נביא כס"ס :

וְאֶמְתוּ : נִפְשֵׁי | בְּתוֹךְ לְבָאִים אֲשַׁכְּרָה
 לַהֲטִים בְּנֵי-אָדָם שְׁנִיהֶם חֲנִית וְחַצִּים וְלִשְׁוֹנֹם
 חֶרֶב חֲדָה : רִמְּה עַל-הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל
 כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדָה : רֶשֶׁת | הִכִּינוּ לַפְעֻמֹּ
 כַּפֵּי נַפְשֵׁי כְרוּ לִפְנֵי שִׂיחָה נִפְלוּ בְּתוֹכָהּ סֵלָה :
 נִכְזוּ לִבֵּי אֱלֹהִים נִכְזוּ לִבֵּי אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה :
 עֲוֹנָה כְּבוֹדִי עֲוֹנָה הִנְבֵּל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שַׁחַר :
 אֹדֶךְ בַּעֲמִים | אֲלֵנִי אֹמְרָה בְּלֹאמִים : כִּי-
 גִדַּל עַד-שָׁמַיִם חֲסֹדְךָ וְעַד-רִשְׁתְּקִים אֲמַתְךָ :
 רִמְּה עַל-שָׁמַיִם יָדוּם עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ :

נִמְ *
 לְמַנְצָח אֶל-תְּשַׁחַת
 לְדוֹר מִכְתָּם בְּשִׁלְחַ שְׁאוּל וְיִשְׁמְרוּ אֶת-חֲפִית
 לַהֲמִיתוֹ : הֲצִילֵנִי מֵאִיְבֵי | אֱלֹהֵי סִמְתִּיקוֹמְכִי
 תִּשְׁגַּבְּנִי : הֲצִילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנֻשֵׁי דָמִים
 הוֹשִׁיעֵנִי : כִּי הִנֵּה אֲרָבוּ לַנְּפֹשִׁי יַגִּירוּ עָלַי
 עֵינִים לֹא-פִשְׁעֵי וְלֹא-חַטָּאתֵי יְהוָה : בְּלִי-עֵינֹן
 יִרְצוּן וַיְבֹנְנֵנִי עֲוֹנָה לִקְרֹאתִי וְרָאָה : וְאַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהִים | צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּצֵרָה :
 לִפְקֹד כָּל-הַגּוֹיִם אֶל-תִּחַן כָּל-בְּגָדֵי אֹזֶן סֵלָה :
 יִשְׁבוּ לַעֲרֹב יִהְיוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּכְבוּ עִירֵי : הִנֵּהוּ
 יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי-מִי
 שָׁמַע : וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק-לָמוֹ תִלְעַג לְכָל-
 גּוֹיִם : עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁגַּבְּנֵי :
 אֱלֹהֵי חֲסֵדוֹ יִקְדַּמְנֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי :
 אֶל-תִּהְרַגְסִי | פִּן-יִשְׁכַּחֵנוּ עַמִּי הַנִּיעַמּוּ בַחִילָךְ
 וְהוֹרִירָמוּ מִנִּנְנֵי אֲדָנִי : חֲטָאתֵי-פִימוּ דַבַּר-
 שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּנִאֲוָנִים וּמְאֵלָה וּמִכְבַּחַשׁ
 יִסְפְּרוּ : כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי-
 אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לֹא־פָסַד הָאָרֶץ סֵלָה :
 וַיִּשְׁבוּ לַעֲרֹב יִהְיוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּכְבוּ עִירֵי : הַמָּה
 יִנְעִיעוּן לֹא־כֹל אִם-לֹא יִשְׁבַּעוּ וַיִּלְנִנוּ : וְאֲנִי
 אֲשִׁיר עֲוֹנָה וְאֲרַנֵּן לִפְקֹד חֲסֹדְךָ כִּי-רַחֵיִת מִשְׁגַּב
 לִי וּמְנוּס בְּיָוִם צָרֵי-לִי : עֲזוּ אֱלֹהֵי אֹמְרָה
 כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁגַּבְּנֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדוֹ : *

נח *
 לְמַנְצָח אֶל-תְּשַׁחַת
 לְדוֹר מִכְתָּם : הָאֲמַנְסִי אֶל־סֶדֶק תִּרְבִּירוֹן
 מִיִּשְׁרָיִם תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם : אֶת-כָּל־עוֹלַת
 תִּפְעִילוֹן בְּאָרֶץ חֲמָס יִדְוִכֶם תִּפְלִסוּן : זָרוּ
 רִשְׁעִים סָרַחֵם תַּעֲזוּ סִבְטָן דְּבָרֵי כֹזֵב : הַמֵּת-
 לָמוֹ כְּדָמוֹת חֲמַת-תַּחַשׁ כְּמוֹ-פֶתַח חֶרֶשׁ יֹאמְסֻ
 אֲנִי : אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע דְּקוֹל מִלְּחָשִׁים
 חוֹבֵר חֲבָרִים מִחֲכָם : אֱלֹהִים הֲרִס-שְׁנִימוֹ
 בְּפִימוֹ מִלְּתַעוֹת כְּפִירִים נִתּוּץ | יְהוָה : יִמְאָסוּ
 כְּמוֹ-מִים יִתְהַלְכוּ-לָמוֹ יִדְרֹךְ חֲצֵזוֹ יִתְמַלְלוּ :
 כְּמוֹ שִׁבְלוֹל תִּמְסֵ יִהְלֹךְ נִפְלֵ אִשְׁתִּי בְּלִי-חַזוֹ
 שָׁמֶשׁ : בְּטָרָם יִכְנֹנוּ סִירְתִּיכֶם אֲמַר כְּמוֹ-
 חֵי כְּמוֹ-חֲרוֹן יִשְׁעֵיךָ : יִשְׁמַח צְדִיק כִּי-חָחָה
 נָקַם פְּעַמּוֹ יִרְחֹץ בְּדָם הַרְשָׁע : וַיֹּאמֶר אָדָם
 אֶד-פְּרִי לְצְדִיק אֶךְ יִשְׁאֲלֵהִם שִׁפְטִים בְּאָרֶץ :

ס
 לְמַנְצָח עַל-שִׁוְשָׁן עִירוֹת
 מִכְתָּם

בני אדם נבטיא : ברו לפני שיחה חמיק וכל המונח טוחה נשיר קורא אבי עליו משנה יסרים בדרך רש בשחוחו הוא יכול משלי כ"ח :
 עורה הנבל כמוה נחליל דף קלף וכבר נתי חס מלרש עורה הנבל וכבר שובח ה' וכו' פכ"ל וכן כ"ס טוח נחתי שיעמי טעם הראשון הוא יחתי
 נראש מיבה כמכנה שחיו עושה מלטייל כמלטייל והטעם הכי מורה טוח מלרש : ומל הנבל כספרי ספרד נדברו אבל נכלו נבל מליטע"ל כנכול
 והמורה טליו לית טנול ואחר עם וכו' וביה כבור ונבל יסמיה ה' : אורך בעמים | אדנו יש פסוק בין נעמים לשם שלא לייחס מלכות לנעמים
 ודכומיה נסוף סימן י"ח וסימן ק"ח ודכומי אחריו : בלאמים ה"ל מד רפה : כי גדל עד שמים כמחיה פ' מקום טענה רבא רמי תמיב כי גדול
 מל טמים חסדן סימן ק"ח וכמיב כי גדל עד שמים חסדן ה"ל כיבד כאן נעושים טל לטעה וכו' : וסימן כספרי כהנה פירש ויחתי
 דף ר"ט : ועד שחקים נבטיא כ"ס : רוסה על שמים הראשון השמים כ"ס וזה שמים נלא ה"ל : העו סבטן מלרש כמסכסכו נבטיא סמוך
 למלש זעירא או מלטייל כמו בין שגו וכסבר תעו יסמיה כח : וכן כל תעו נמקרא מלרש חוץ מן תעו מדבר יסמיה י"ו טוח מלטייל וכן נחמר טליו
 לית מלטייל וגם נמלול דף ק"כ חמו וכו' מהס מלטייל תעו מדבר : כלו נמטן בלוי : ויודעי לא חזו ימיו חיוב כ"ד : יאשם נכסרים מדוייקים
 כ"י ה"ל טוח נלדו וכן הוא נעלל הלשון : אלהים הרם נבטיא כ"ס : תוץ | ה' יש פסוק בין תוץ לשם מכתי כבודו טל טעם : חצו תליו
 ק' וכן נמכה נחמור עם מליון דחסרס יו"ד נחמט מיומח וקריין : חסם יהלך מ"ו נטנול : חזו שטש מלטייל : חזו שטש מאיבי | אלהי
 יש פסוק בין מאיבי לשם מכתי כבוד : בלי עון נבטיא : ירצון ויבוננו י"ס טמכונ כהס ויבוננו ואינם כנטיים וגם ר"ל ק כמכ ויבוננו מ"ו
 כמטל נכלעט נדגס ומטכטו ויחכוננו : ואתה ה' אלהים | צבאות כספיקא דס' מליטס יש פסוק בין אלהים לנצחות וכן מלטייל כ"ס כ"י יסין
 יומר מטל מלוח טכס ונכסח זו ערנה עלי מטכטס טלכטוב נחמור ס"ט אלה חסין | יס : כל הגוים כ"ס כל נמקרוך נמקפ וכבר כמכתי מ"ס ט"ז
 מוטת רחב : אלהי חסדו חסדו ק' : דבר שחטימו נבטיא : ואינמו נבטיא כ"ס : וירען מכתי הנחיל טל טל אשח : מל סו"ד הקרא חורק
 נכמכה מכלול דף ק"ט : ינעוץ וינעוץ ק' : עזי אליך אסמרה הראשון עזי אליך אסמרה וזה עזי מלך אסמרה וכו' ח"ד מן ז' זיך
 מחמלמס קדמח"ס ס"ן ומיניטל זין וסימן נכסר כ"ג מלטייל כ' סימן י"ל : שושן כטורק ונכמט ונכמור כ' פמחין וזה ה' מהס וחזרו מנכס
 כ"ס

חסדו ק
 חציו ק
 יניעוץ ק

נח
 נט
 ס

מכתם לרוד ללמד : בהצותו ואת ארם
 נהרים ואת ארם צובה וישב ויאב ויה ארם
 אדום בגיא מלח שנים עשר אלה : אלהים
 ונחנתו פרצתנו אנפת תשובב לנו : הרעשתה
 ארץ פצמתה רפה שבניה כרמטה : הראית
 עמך קשה השקיתנו יין תרעלה : נתתה
 ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה : למען
 יחלצון יירידיה הושיעה ימינה ועננו : אלהים
 דבר בקדשו אעלוה אחלקה שכס ועמק סבות
 אמרד : לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעו
 ראשי יהודה מחקקי : מואב וסיר רחצי על
 אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי :
 מי יובילני עיר מצור מי נחני עד אדום :
 הלא אתה אלהים ונתתנו ולא תצא אלהים
 בצבאותינו : הבה לנו עזרת מצר ושוא
 תשועת אדם : באלהים נעשה חיל והוא
 יבוס צריני : * סא

מוזור לדוד : אך אל אלהים דומיה נפשי
 מפני ישועתי : אך הוה צורי וישועתי
 משגפי לא אמוטרבה : עד אנה ותותתו
 על איש תרצחו כלכם כקור נטי גדר הדחיה :
 אך משאתו ועצו להרוח ירצו כוב בפיו יברכו
 ובקרבים יקללו סלה : אך לאלהים דומי
 נפשי כפי מפני תקותי : אך הוה צורי
 וישועתי משגפי לא אמוט : על אלהים תעני כ
 ישעי וכבורי צורעני מחסי באלהים : בטחי
 בו בכלעת ועם שפני לפניו לבכס אלהים
 מחסה לנו סלה : אך והבל בני ארם נוב
 בני איש במאונים לעלות המה מהבל יחד :
 אל תבטחו בעשק ובגול אל תהבלו חיל ופי
 ינוב צתשיתו לב : אחת ודבר אלהים שתים
 זו שמעתי כי עז לאהים : ילך אדני חסד
 פראתה תשלם לאיש כמעשהו : *

למנצח על גנינת לדוד : שמעה
 אלהים רנתי הקשורה תפלת : מקצה
 הארץ ואלה אקרא בעטף לבי בצוררים
 מפני תנחני : כיהיית מחסה לי מגדל עז
 מפני אויב : אנירה באהלך עולמים אחסה
 בסתר כנפוך סלה : בראתה אלהים שמעת
 לגדרי נתת רשת יראי שמך : ימים על
 ימי מלך תוסף שנותיו כמו דר ודר : ישב
 עולם לפני אלהים חסד ואמת מן יצרהו :
 בן אומרה שמך לעד לשלמי נדרי יום ויום :
 * סב למנצח על ידותו

מוזור לדוד בהיותו
 במדבר יהודה : אלהים ואלו אתה אשרך
 צמאה לה ונפשי כמה לה בשרי בארץ ציה
 ועיף בלמים : בן בקדש חיותך לראות
 עזך וכבודך : בייטוב חסדך מחיים שפתי
 ישבחונך : בן אברכה בחיי בשמך אשא
 כפי : כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי
 רננות יהללפי : אם וברכתך על יצועי
 באשמרות אהנה בך : כיהיית עזרתה לי
 יבצל כנפוך ארני : דבקה נפשי אחריך
 כי תמכה ימינה : והמה לשואה יבקשו נפשי
 יבאו בתחתיות הארץ : יגירו על יד יחב
 מנת

סוטר באלום (מלכים א') וכל סוטר הנורה דכוותיה : את ארם את זה קודם סגול והוא במהריד בלא מקף סלם כמכבד וכן בלא סכים אחרים כמו
 זה את גלון ועקני : את אשר יאבד כ' וזכית (מסלי ג) דר"ק בלון והסורת במזמור מן ומסלי ג' ומכוב עור מזה בלויב סוף סימן מ"א : ועננו
 וענניק' : אעלוה הסורה עליו ג' כ' סריים וז' מלח וסימן ואני כה' אטלונה דחקוק' : אלהים דבר בקדשו' : וחברו כסימן ק"ח דחקוק מלח
 וכו' וכן בחסד סגול כמחם ספרים ונספרים כולן בסוף לגדו : ולא תצא נגיה סם' : אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר הני' ג' רפין
 כמו דר ודר כרוב ספרים מדויקים סביהם סריים וז' וכן כהן כפי הסורה דמוזור קס"ה : לשלפי ה"מ נגיה' : על ורחוק נגליו מ' כ' כמוב
 על כ' ה"ח כע כראה סהיה גורם לידומון ולי כראה סמין הכרע ונבל ספרים סלנו כמוב על ידומון וכן כדרס בלגדת מילים על הדמות ועל
 הדוכים סלמה טוסה לנו : חרצחו סנהדרין סמך חלף סיסקא ספשי סדום דרס רכח ספי דכתיב טד חכה סכוסטו על איה סרסחו כלסם וינו' סלמד
 סהיו סומנין סנייטס בנעלי סמון ומוסינים אופו סלך קיר כבוו ודומין אופו עליו ונלחין וכוסלין את סמונו כראה סהדרס קורא חרצחו כסמחוס
 סרי'ס מן ופעה סרצחים' : ירצחו סכמה וכך כיה קרסח' בן כספלי ומחורס רכס ובעל חסע סנל קרסח' סכתי סכרי' ור' כנחס סלס סייסיכ
 וסרס' כע ר"ס חרצחו קסוה וסוסוס ספני דגשות סכר' : ועלייהו ססכנין מוסס דכן סשר קלי כומוייהו : וקללו סלה סה"ק סמריד וכל סד
 ססול וכל דגס : בסחו בו כ"ה נו רפה : כמעשהו כנשי' כס' וכן הו' לנ"א : אלהים אלו אתה אשרך מ"ף : אשרך נגיה' כס' :
 כמה כמסוק ס"א וסין לו סמר כמקרא : כהחיות נגיה' כס' :

שְׁרֵי זְבוּלוֹן שְׁרֵי נַפְתָּלִי: צוּה אֱלֹהֵיךָ עֲזֹב
 עֵינֶיהָ אֱלֹהִים זֶה פְעֻלַת לִנְי: מֵהִיכֵלָה עַל-
 יְרוּשָׁלַם לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שִׁי: גֵּעַר חֵיט
 קָנָה עֲרַת אַבְיָרִים: בְּעַלְי עַמִּים מִתְרַפֵּס
 בְּרִצְיֹכְכָה בּוֹר עַמִּים קָרְבוֹת יִחַפְצוּ: יִאֲתוּ
 חֲשָׁמַיִם מִנִּי מִצָּרִים כּוֹשׁ תְּרִיץ יָרִיו לְאֱלֹהִים:
 מִמַּלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים וּמְרוּ: אֲדֹנָי
 סֵלָה: לְרֹכֵב בְּשֵׁמֶ שְׁמִי קָרָם הֵן יִתֵּן בְּקִילוֹ
 קוֹל עֹז: תִּנְו עוֹ לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ
 וְעֹזוֹ בְּשִׁחְקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשׁ שֶׁךְ
 אֶל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן: עוֹ וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם
 בְּרוּךְ אֱלֹהִים: * סט

יְהוָה עַתְרֵצוֹן אֱלֹהִים בְּרִבְחֵהֶסְדֶּךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 יִשְׁעֶךָ: הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאֶל־אֲטַפְעָה אֲנַצְלָה
 מִשָּׂנְאֵי וּמִמַּעֲמִיקֵי־מִים: אֶל־חֲשַׁטְפָּנִי וְשִׁבְלַת
 מִים וְאֶל־תְּבַלְעֵנִי מְצוּלָה וְאֶל־תְּאֲטִירֵנִי עַל־
 בָּאֵר פִּיהָ: עֲנֵנִי יְהוָה כִּי־טוֹב חֶסֶדְךָ כִּרְב
 רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלַי: וְאֶל־תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ
 כִּי־צָר־לִי מְהֵרָ עֲנֵנִי: קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֹלָה
 לְמַעַן אֵיבִי פִּינֵי: אַתָּה יְדַעַת חֲרַפְתִּי וּבִשְׁתִּי
 וּבְלַמְתִּי נִגְדָה כִּלְצַרְרֵי: חֲרַפָה וְשִׁבְרָה
 לְפִי וְאֲנִישָׁה וְאֶקְוֶה לִנְגִיד וְאֵין זְלַמְנַחֲמַיִם וְלֹא
 מְצַאֲתִי: וַיִּתֵּנִי בְּבֵרוֹתַי רָאשׁ וְלִצְמֹאֵי
 יִשְׁקִינֵי חֲמִץ: יְהִי־שְׁלַחְנִים לְפָנֶיהֶם לִפְח
 וּלְשִׁלּוּמַיִם לְמוֹקֵשׁ: תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֶיהֶם מִרְאוֹת
 וּמִתְנַיִהִם תְּמִיד הַמַּעַד: שְׁפָד־עֲלֵיהֶם וְעִמָּךְ
 וְחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשָּׁגֶם: תַּהֲיִי־טִרְתָּם נִשְׁמָה
 בְּאֱהֻלֵיהֶם אֵי־יְהִי יֵשֵׁב: כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־הִכִּיתָ
 רִדְפוֹ וְאֶל־מְכַאֵב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ: תַּנְהַעֲיִן עַל־
 עֹנֵם וְאֵי־יִבְאֵי בְצַדִּיקְךָ: יִסְחָר מִסְפַּר חַיִּים וְעַם
 צְדִיקִים אֶל־יִכְתְּבוּ: וְאֲנִי עֲנִי וְכוֹאֵב יִשְׁעֶתְךָ
 אֱלֹהִים תִּשְׁגַּבְּנִי: אֲהַלְלֶה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר
 וְאֲגַדְלֶנּוּ בְתוֹרָה: וְהֵיטֵב לִיהוָה מִשׁוֹר פִּי
 מִקָּרֶן מַבְרִים: רָצִיו עֲנוּיִם יִסְמְחוּ רִדְפוֹ
 אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַנְכֶם: כִּי־שָׁמַע אֶל־אֲבִיוֹנִים
 יְהוָה וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא בָוָה: יַחַלְלוּהוּ שָׁמַיִם
 וְאָרֶץ יָמִים וְכִלְדַּמְשׁ בָּם: כִּי אֱלֹהִים וְ
 יִשְׁעֵי צִיּוֹן וּבִנְיָה עֲרֵי יְהוּדָה וּישְׁבוּ שֵׁם וַיִּרְשָׁה:
 וּרְעַ עֲבָדָיו יַחַלְלוּהוּ וְאֲהַבֵּי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ־בָה: *
 לְמַנְצֵחַ לְדוֹד לְהוֹכִיר:
 ע
 אֱלֹהִים

לְמַנְצֵחַ וְעַל־שׁוֹשְׁנִים לְדוֹד: הוֹשִׁיעֵנִי
 אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מִים עַד־נַפְשׁ: טַבַּעְתִּי וְ
 בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאֵין מַעְכָר בְּאֵתִי בְּמַעֲמִיקֵי־מִים
 וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנִי: גִּעְתִּי בְקִרְאֵי נַחַר גְּרוֹנִי
 כְּלוֹ עֵינֵי מִיחַל לְאֱלֹהֵי: רַבִּי וְ מִשְׁעֵרוֹת
 רֹאשֵׁי שָׂנְאֵי חֲנָם עֲצָמוֹ מִצְמִיתֵי אֵיבֵי שְׁקָר
 אֲשֶׁר לֹא־זוֹלָתִי אִזְ אֵשִׁיב: אֱלֹהִים אַתָּה יְדַעַת
 לְאוֹלָתִי וְאֲשִׁמוֹתֵי מִמֶּךָ לֹא־נִכְחָדוּ: אֲלֵי־יִבְשׁוּ
 בִי וְקִיָּה אֲרִנִי יְהוָה צָכְאוֹת אֶל־יִכְלְמוּ בִי
 מִבְּקִשְׁיֶךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי־עֲלִיד נִשְׁאֲתִי
 חֲרַפָה כִּסְתָה כְלַמָּה פָּנַי: מוֹיָר הֵייתִי לְאֵתִי
 וְנִכְרִי לְבִנֵי אֲמִי: כִּי־קָנָאת בֵּיתְךָ אֶכְלַתְנִי
 וְחֲרַפְתָּ חוֹרְפִיךָ נָפְלוֹ עָלַי: וְאֲבַכָה בְּצוּם
 נַפְשִׁי וְתַהֲי לְחֲרַפּוֹת לִי: וְאַתָּה לְבוֹשֵׁי שֶׁךְ
 וְאַהֲרֵי לְהַם לְמַשֵּׁל: יִשְׁיָחוּ בִי יִשְׁבֵי שַׁעַר
 וּבְנֵינּוֹת שׁוֹתֵי שְׁכָר: וְאֲנִי תַפְלִית־לְךָ וְ

השם מקרא פתח נדרחנה מכלול דף קפ"ט וכפ"ק דמכונ' מבין לברכת חתנים נעשרה טבא' ויקח עשרה אכסים דרוח ר' אכסו אמר מהכל נמקלות
 נרכו אלהים וכמו שהוסבם חף על נכ דמקלות מרי קלות משמם אין סברה לחלק בין עשרה למסרים נסום ענין ומקלות דעלמא נשי למומר
 ומימן בירושלמי פ' שלשה טבאלו דרום נמקלות כמיב חסר ולא עכ"ל * וכל ספרים שלכו מלא וכן נמקורת פרשת מסעי וזמנו נמקלה לית חסר
 ולא מלא נמקלות נרכו: עונה כמכ נז'מו עם הדגם: נוחן | עז ים מסיק בין כמן לעז: אלהים אתה נדעת מל' של מלכים נביא נס' *
 בסתה כלמה כ"ף של כלמה רסי: וחרבות מחלפת וחרסות רפי: תאמר בל' של נסוף לכדו כמדוייקים: ולסנחסיים נמקנת מדוייקים סל' מר
 נמארין: ולשלושים נביא נס' * שגן עליהם ועסך כספר אחר כ"י סגוב שגן ונכמה נכדו מחלפת שגן * ואבי מחלפיו קמן חסוף ככל
 סאר ספרים שלפני: תנה עון נביא: מקרן לית וחסר נמה מדלוקין אחר רב יודים סיר סקריב אלס הראסון קרן אחר סומה לו נמאתו
 סגמאר מקרין חסדים ופרין מקרין מרמי משמע אחר רב נמקון מקרן כמיב ופי' רס' מקרין מרמי משמע דסמס מקרין כל קרניו וכן סירש נסרן
 אלו סרמות וכן כמכ נכנו מס כפרקא קמא דע"ל דמקרן כראש קרן אחר יוגר מקרין * ונמנכות כסוכה דיוק מדבתיב חסר יו"ד משמע בעל קרן
 א' כמו נמלת כערי יודים חסר וז' ודרסו חל חר כולה סוב * מקרין משמע בעל חסי קרבים כמו ספרים יחכריו ע"כ ועיין סוד בירושלמי פ' נסמס
 מדלוקין ומדרס קבלת ססוק מה ססיה סוא ססיה סיה סיה ומערבת הלכות פ' ט': ראו ענויים ושחחו כן כמיב יסחחו כלל וא"ל כראש מיב סעין מ"ס
 נד"ס מ' כ"ג: יחללוהו שמים וארץ ימים וכל נס' סעי במיכות נביא':

מבקשי

מלכי שְׂבָא וְסָבָא אֲשֶׁר יִקְרְבוּ: וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
 לוֹ כָּל־מַלְכִים כָּל־גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי־יִצְלַח
 אֲבוֹנֵי מִשְׁעָע וְעַנֵּי וְאִדְעֵי לֹ: יָחַס עַל־דָּל
 וְאֲבוֹנֵי וּנְפֹשׁוֹת אֲבוֹנִים יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ יִמְחָס
 הוּא לִגְיָאֵל נַפְשָׁם וַיִּקַּר דָּמָם בְּעֵינָיו: וַיַּחַד וַיִּתֵּן
 לוֹ מִזֶּבֶחַ שְׂבָא וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ תְּמִיד כָּל־הַיּוֹם
 יִבְרַכְנָהוּ: יְהִי פֶסֶת־בַּר וּבְאָרֶץ בְּרֹאשׁ הַרִים
 יִרְעַשׂ בְּלִבְנוֹן פְּרִזוֹ וַיִּצְיַח מֵעִיר כַּעֲשֵׂב הָאָרֶץ:
 יִזְנוּ כִּי יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי־שָׁמַשׁ נִזְנוּ שְׁמוֹ וַיִּתְּרֻכוּ
 בוֹ כָּל־גּוֹיִם יִאֲשֶׁרוּהוּ: בְּרוּךְ הוּא יְהוָה אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ הוּא
 שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
 אָמֵן וְאָמֵן: כָּל־יִתְפַּלְתוּ דָוִד בְּדָוִשׁ: *

וְשָׁלוֹם עוֹלָם הַשְּׁגוּחִיל: אֲדָרִיק וּזְכִיתִי לְבָבִי
 וְאֲרַחֵץ בְּנִקְיוֹן בְּפִי: וְאֶהְיֶה נְנוּעַ כָּל־הַיּוֹם
 וְתוֹכַחְתִּי לְבַקְרִים: אִם־אֲמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְמוֹ
 הַנֶּהָר דָּוִד בְּנִיף בְּגִדְתִּי: וְאֲחַשְׁבֶּה לְדַעַת
 וְאֵת עֵמֶד הֵיאָ בְּעֵינָי: עַד־אָבִיאוּ אֶל־מִקְדָּשֵׁי־
 אֵל אֲבוֹנָה לְאַחֲרִיתָם: אֲךָ בַּחֲלָקוֹת תִּשְׁתִּי
 לְמוֹ הַפְּלָתָם לְמִשְׁוֹאוֹת: אֲךָ הֵיךְ לְשִׁמְרָת
 כְּרֹגַע סָפִי תִמּוֹ מִזְבְּחֹת: בַּחֲלוֹם מִרְקִיץ
 אֲדַנֵּי בְּעִיר וְצִלְמָם תִּבְוָה: כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי
 וְכִלְיוֹתַי יִאֲשִׁתְּזוּן: וְאֲנִי־בְעַד וְלֹא אֲדַע
 בְּהַמּוֹת הַיְיָ עִמָּךְ: וְאֲנִי תְּמִיד עִמָּךְ אֲחֹת
 בְּיַד יְמִינִי: בְּעֲצָתָךְ תִּנְחַנֵּי וְאַחֲרַי כְּבוֹד
 תִּקְחָנִי: מִי־לִי בַשָּׁמַיִם וְעִמָּךְ לֹא־חֲפָצְתִּי
 בָּאָרֶץ: כָּל־הַ שְׂאֵרֵי וְלִבִּי צוּר־לְבָבִי וְחֲלָקֵי
 אֱלֹהִים לְעוֹלָם: כִּי־הִנֵּה רַחֲמֶיךָ יִאֲבִדוּ
 הַצְּמִתוּךָ בְּלִי־זוֹנָה מִמָּךְ: וְאֲנִי וְקִרְבַּתִּי
 אֱלֹהִים לִי טוֹב שְׁתִּי וּבְיַדְנִי יְהוָה מַחֲסֵי
 לְסַפֵּר כָּל־מַלְאֲכוֹתֶיךָ: *

עַן מִזְמוֹר לְאַסָּף אֲךָ טוֹב
 לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרִי לְבָבִי: וְאֲנִי כַּמַּעֲט
 נְטוּי רַגְלֵי כְּאִין שִׁפְכָה אֲשֵׁרִי: כִּי קִנְיַתִּי
 בְּהוֹלֵלִים שְׁלוֹם רַשְׁעִים אֲרָאָה: כִּי אִין
 חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא אֵינֶם: בְּעַמֵּל אֲנוֹשׁ
 אֵינָמוּ וְעַס־אֲרָם לֹא יִנְעֵנוּ: לָכֵן עֲנַקְתָּמוּ
 בְּאוֹהַי יַעֲטֶה־שִׁירַת חֲמַס לְמוֹ: יֵצֵא מַחֲלָב
 עֵינָמוּ עֲבָרוּ מִשְׁכִּיֹּת לְבָבִי: יִמְיָקוּ וַיִּדְבְּרוּ
 בְּרַעַע עֲשָׂק מִמְרוֹם יִדְבְּרוּ: שְׁתִּי בַשָּׁמַיִם
 יִשׁוּב כִּי פִיהֶם וְלִשְׁוֹנָם תִּתְּלַךְ בָּאָרֶץ: לָכֵן וְיִשָּׁב
 עִמּוֹ הַלֵּם וּמִי מֵלֵא יִמְצֹו לְמוֹ: וְאִמְרוּ אִיכָּה
 יִדְעֶה־אֵל וַיִּשׂ דַּעַה בְּעֵלְיוֹן: הִנֵּה־אֱלֹהֵי רַשְׁעִים

מִשְׁכִּיל לְאַסָּף לְמַה אֱלֹהִים נִחַתָּ
 לְנֹצַח יַעֲשֶׂן אֲפָךְ בְּצִיאַן מִרְעִיָּה: זְכֹר
 עֲרִיבָה וְקִנִּית קָרָם נֹאֲלֵת שִׁבְטֵי נַחֲלָתְךָ הַר־
 צִיּוֹן זֶה וְהוּא שְׁכֵנֶת בוֹ: הָרִימָה פְּעֻמֶיךָ לְמִשְׁאוֹת
 נֹצַח כָּל־הָרַע אוֹיֵב בְּקִדְשׁ: שְׁאֲנֵי צוּר־רִיק
 בְּקִרְבִּי מוֹעֲרִיךְ שְׁמוֹ אוֹתָתָם אֲתוֹרַת: יִדְרַע
 כַּמְבִּיא לְמַעֲלָה בְּסִבְדָּה־עֵץ קִרְדָּמוֹת: וְעֵתָה
 פְּתַחְיָה יַחַד בְּכִשְׁוִיל וְכִלְפֹּת יִתְלַמּוּ: שְׁלַחְו
 בָּאֵשׁ

כל גוים במהריד: זאין עור לו ה' ח' גוים נבטא נב' וכן הוא בחילופים לב' א: שמו לעולם נבטא נב' וכן ינון ק': כל גוים ואשרו
 מלת כל במהריד: עשה נפלאות נב' נבירו וכן ראו כפי המסורת לפרשת נחל: וימלא נבטא ספרדית וימלא נבטא נבטא נבטא
 דאמרין במסורת וימלא נב' בקריה וסימניהו וולוס חי אמי וכבוד שם כבוד: אח כל הארץ יש מחלוקת בין הספרים כי במקצת כבוד כל הארץ
 בחולס ואי חסונא למכרשני הוה אמניא דכסחי דכמיבין בקמת ימות הן נבדוין ועדימי סמי דמדחוכין במסרה דבא סיימן תן י'ד ססוקי דלית
 ספר שלושי כבוד את כל הארץ וכולהון קמתינ מסמכרא דהדין כמי דכוונתינו: בלו חסלות בקמת הטוף מפני דגשות הל' מד: נטו כסוי ק': שפכה סככו
 ק': אינמו כספרים מדויקים אין בו י'ד אחר הכ' וכן יבא מחלב עינשו כנסמוך: חהלך ספ'א כחסף פתח ופיין מ'ס ביהושע ו': לבב ישיב
 ק': ואמר נבטיא נב'ס: השגו חיל כ'ין סמלית: עפל היא הוה ק': ספו תמו מ'ו רסי: ואחר כבוד הטפס טל ואדר ואינו
 דנוק מס כבוד כי הנגינה מפריד ביניהם רש' ור'ק' ואנן עזרא לפירוש השני אבל לפירוש הראשון ואחר כבוד סמוך: קרבת נספרים כ'י ס'ק'ו
 במהריד ובק'תם ה'ש כחסף פתח ופיין מ'ס כישעיה סיימן כ: סחסי כספרים מדויקים כ'י ורפוסים יס'ים סח'י' כשוא לנדון ונכון לסמיט כן
 סח'ין זה ס' רפיין כלישן כמסורת וסימן כמזמור ס'ב נב'נ' וזה שכמסר כ'ון כמקרא גדולה ס' רפיין כליש' ונ' כקדו סח'י' כחסף פתח סטות הוה:
 כסבך עץ בקמת חטוף ובמדויקים כ'י' במהריד וס'מך כשוא לכד וכן הוה לכ'א ובק'ת ספרים ס'מך כשוא ופתח כמסנן קראתם נבלת סככו
 היסר (ישעיהו) ובכילופות ספ'א דגושע ובק'ת ספרים וכלמות נלא יו'ד וכסרי' כמ'ס ס'י'ד למך: יהלפון ספ'א כחסף פתח ככל המדויקים:
 ועתה ופתח ק': ובכילופות ספ'א דגושע ובק'ת ספרים וכלמות נלא יו'ד וכסרי' כמ'ס ס'י'ד למך: יהלפון ספ'א כחסף פתח ככל המדויקים:
 שלחו באש קלה כל'מד וכ' ר' יונה נב' הרקמה וכמוהו רינים קלים וחדגוש כמ'ס כיוחקל מ' ובמ' ש' רל' כ' נמלל דף ע"ד ונשמרת סוכפוס מ'
 סלחו ד' דגשין והסם חסיב לכו ואויל וכל דסמיכי למש דכוונתינו דגשין נר מ' רפי שלחו באש מקדשך ומשגין כיה:

תהלים על עה עו עז

באש מקדשך לארץ חללי משכן שמוך :
 אמרו בלבם נינס יחד שרפנו כל-מועדיך אל
 בארץ : אותתנו לארצנו איך-עוד נביא
 ולא אתנו יודע ערמה : ערמתי אלהים
 יחרף צר ינאץ אויב שמוך לנצח : למה תשיב
 ידה וימינה מקרב חוקך כל- : ואלהים
 כלני מקדס פעל ישועות בקרב הארץ : אתה
 פירתך בעוק ים שברת ראשי תנינים על-
 המים : אתה רצצת ראשי דויתן תתנני
 כמאל לעם לציים : אתה בקעת מעין ונחל
 אתה הובית נהרות איתן : לך יום אפלה
 דולה אתה תנינית מאור ושמש : אתה
 הצבת פלגים בולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם :
 זכר-זאת אויב חרף ו יהודה ועס-נבל נאצו
 שמוך : אל-תתן לחית נפש תורף חית
 עיניך אל-תשפח לנצח : הנט לבית כי
 מלאי מחשכי ארץ נאות חמס : אל-ישב
 דך נבלס עני ואביון יהללו שמוך : קומה
 אלהים ריבה ריבה זכר חרפתה מני-נבל כל-
 היום : אל-תשכח קול צורריך שאן קמיה
 עלה חמיר : * עה

למנצח אל-תשחת מזמור לאסף
 שיר : יהודינו לך ו אלהים יהודינו וקרוב
 שמוך ספרו נפלאותיה : כי אפח מועד אני
 מישרים אשפט : נמגים ארץ וכל-ישביה

אנכי תכנתי עמאיה פלה : אמרתי להוללים
 אל-תהיו ולרשעים אל-תרימו קרן : אל-
 תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק :
 כי לא ממוצא ומפערב ולא ממדבר הרים :
 כי-אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים :
 כי כוס ביד-יהוה ויין חמר ו מלא כוסך ויגד חוקך
 מזה אך-שמריה ימצי ושתו פל רשעי ארץ :
 ואני אניד לעלם אומרה לאלהי-עקב : וכל-
 קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק :

עו * למנצח בנגינת
 מזמור לאסף שיר : נודע ביהודה אלהים
 בישוראל גרול שמו : ויהי בשלם סוכו
 ומעונתו בציון : שמה שפר רשפי קשרת
 מגן וחרב ומלחמה סלה : נאור אתה אדיר
 מהררי-טרף : אשתיללו ו אבירי לב נמו
 שנתם ולא-מצאו כל-אנשי-חיל יריהם :
 מגערתך אהי יעקב נרדס ורכב וסוס : אתה ו
 נורא אתה ומיי-עמד לפניך מאז אפך :
 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה :
 בקום למשפט אלהים להושיע כל-ענוי ארץ
 סלה : ביהמת אדם תודך שארית חמת
 תחגר : נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל-
 סביבו יבילו שי למזרא : יבצר רוח נגידים
 נורא למלכי ארץ : * עז

למנצח על-ידיהן לאסף מזמור : ידותנך
 קולי

עה

עז

עז

בשכן שם המ'ס נמאריך ומדויקים ומכאן ראיה סגין סגריד נזה מניש האוב הנא אחריו : שרפן כל ב' ק' רפה : למה תשוב המ'ס לנוס :
 חוקך כלה חוקך ק' ח' ה' יש סכין אחר חרף כדי להרחיק לשון חירוף מהס' : אהללו שמוך כן הוא כב' : עלה חסיד במדויק חסר
 ואל' : דוד נו רך אלהים המ'לף נביא נספרי ספרד : נמגים נביא : מסדבר הרים בקש הספרים הנ'ית קמוצה וכן פי' ר'ק כפי מילוס
 ונספריס הסיף שנמקח הספרים מסדבר ספח ואל' כן יסיה הרים מנזר הר לפי שהוא סמוך והכסון בקמן וליצנו סמוך ואל' יסיה הרים מענין
 רוממות וכן במדרס הנמחה וכן מדבר רבה פרס כ'כ אחר ה' אנה כל הרים שנמקרא הרים חין מזה שהוא רומח לומר שאין אדם ממרום מדרכים
 הללו מה הקדום ברוך הוא מיס טוטל מזה וטמן לזה וכו' : כי אלהים שפט חסר ואל' ועינין מה שאכזוב בדברי סימס ב' כן : בוד ה' הני'ת
 נביא : ואני אניד לעלם במקרא גדולה נסמר במסורת לשלם יח חסרים וסימן במסדה רכתא בערך ע'ו ובמסרה רכתא לשלם יח חסרים וסימנס
 נוסר במילוס ע'ה ובמחאניו קרחים מכאן ומכאן ועברתי שליטם עד שכתבו כל הענין ואלו הן וחי לשלם : בראש לשלם : זה סמי לשלם : ימלך
 לשלם ועד : ועבדו לשלם : מות היא לשלם : אמן לזרעם וכתל לשלם : לשלם נסם משדודו : למיין יושכ להם ולנכיהם לשלם : ואמרתי חי אנכי
 לשלם : ימי אדני הפלך דוד לשלם : מלכיס בוך סימן חלף : וסנו דמיס בראש יואב ובראש זרמו לשלם מלכיס ח' ב' : מתלבך על ישראל לשלם :
 מלכיס ח' ט' כהננת ה' את ישראל לשלם : מלכיס ח' א' : עיני יסודוך לשלם ועד : מילוס ח' ח' : וחי מניד לשלם : מילוס ע'ה : ואמח מרום
 לשלם ח' : מילוס כ' ב' : מאסמתי לא לשלם אחיה : ח' וכו' ז' : וכן סאגו במסיה מניכת יד כלסון קצר ושיין ויה שכתמי נפרסת כי סאח סימן ל"א :
 בשלם סוכו נסרנה מדויקים ככתב נו'לו עם הדגס וכן במסורת רומיה כ"ה סכו ב' בקריאה וסימן טזכ ככסיר סכו כן כמידי ויחי בשלם סוכו
 כן כמידי ויחמס כן שכו כן כמידי נס'ין : רעפני קשת הס'ל רבה תל פי המסורת וכן כתב רס' זל ושיין שיר הסיריס ח' : נדרו הנ'ו ממסת
 נביא ונכלול דף י'ט ויס ספרים סדל'ל נסוא וספח : לה אלהיכם המ'לף נביא נס'ס : יבילו שי נספרים מדויקים חסרו ואל' אחר יוד' וכן
 נמארת ב' חל מל וחד חסר ויבילו מלכיס ח' : כדרו וסלמו קדמיה מל' : ידוהן ודמון ק' :

והאיון

אשר שמענו ונדעם ואברינו ספרו לנו ;
לא נבחר | מבניהם | דור אחרון מספרים
תהלות יהוה ועזמו ונפלאותיו אשר עשה ;
ויקם עדות | בעל לב ותורה שם בישורא אשר
ציה את אבותינו להודיעם לבניהם ; למען
ידעו | דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו
לבניהם ; וישמו באלהים פסלם ולא ישכחו
מעלליהם | ויצונו ינצרו ; ולא יהיו |
כאבותם | דור סורר ומרה דור לא יחזיק לבו
ולא ינאמנה את אל רוחו ; בני אפרים
נשקו רומיקשת הפכו ביום קרב ; לא
שמרו ברית אלהים וכתורתו מאנו ללכת ;
וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם ;
נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שרה ;
צען ; בקע ים ויעבירם ויצבימים במוינה ;
ונחם בענן יומם ובלילה באור אש ;
ויבקע צרים במדבר וישק בתהמות רבה ;
ויוצא נוזלים מסלע ויורד פנהרות מים ;
ויזסיפו עזר לחטאיהם למרות עליון בציה ;
וינשרו פלבבם לשאל אכל לנפשם ; וירברו
באלהים אמרו הויכל | לערך שלחן במדבר ;
הן הבה צור ויוזבו מים | ונחלים ישטפו הגם
לחם יוכל לתת אסיוכין שאר לעמו ; לכן
שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה בעקב וגם
אף עלה בישראל ; כי לא האמינו באלהים
ולא בטחו בישועתו ; ויצו שחקים ממען
ודלתו

קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים
והאזין אלי ; ביום צרתי ארני ררשתי ידיו
לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי ;
אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה | ותתעטף
רוחי סלה ; אחית שמרות עיני נפעמתי
ולא אדבר ; חשבת ימים מקדם שנות
עולמים ; אזכרה נגניתי בלילה עם לבבי
אשיחה ויחפש רוחי ; הלעולמים יונח ארני
ולא יסיף לרצות עוד ; האפס לנצח חסדו
גמר אמר לדר ודר ; השכח חנות אל אס
לפץ פאף רחמיו סלה ; ואמר חלותי היא
אזכר מעלליה פי
אזכרה מקדם פלאה ; והגיתי בכל פעלק
ובעלילותיך אשיחה ; אלהים בקדש דרפק
מיאל גדול באלהים ; אתה האל עשה פלא
הודעת בעמים עזר ; גאלת בורוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה ; ראך פים | אלהים
ראך פים יחילו אף ירגו תהמות ; זרמו
מים | עבות קיל נתנו שחקים אף חצציק
ותהקבו ; קוד רעמך | בנגל האירו ברקים
תכל רגזו ותרעש הארץ ; פים דרפק
ושבילך ושכילך במים רבים ועקבותיך לא נרעו ;
נחית בצאן עמך בירמשה ואהרן ;
עח משכיל לאסף
האזינה עמי תורתני הטו אנכם לאמרני פי ;
אפתחה במשל פי אביעה חידות מניקרים ;

והאזין נדפס יסן כבוד והאזין וזין להאזין חלו ולסון הרה כפי יא סהים רמוי לסות והאזין כמו לא סהמין ור' מסה אחר סכוא לסון ס
זכור דמי סס בפועל ; נגרה הניל דנוסס ; הלעולמים הלמד רפה וסה' בלא נשיח סכלול דף ס' א ; הלעולמים יונח ארני יס ססיק ס'
יונח לסס ; חלותי היא כל מלכל סכני סמלה זכירח אשר נדרו סכלול דף קנ'ט ועיין עוד סס ; אזכיר אזכור ק ; עשה פלא הודעת בעמכי
מלת פוסה נצירי ומלת פלא רפי ומלת נפשים רפי ; גאלה בורוע נחמק ספרים מלת נאלה נעטס ימניח וניח בורוע נ'כ דנוסה ולא
ידעמי למת סתמנאי חמי מרחיק כסה' א אביה נכמנת כרוך סהמלה סהמנה לס מהים מלה זעירח או מלעיל נפנוטה כהאסוכה סלה או נאות סכנייל
סס חיי ; ססיסה כזויר וזין כען סוס ח' סמלה סמנמים ונס' א כ' יסן סכמיו רפי כססס וכ' ס סכלל יוסי ונמכלול כסטר אמיות סה' סכוב כ'
הוא ; דנש מרין חמי כרחיק סכל מינו על סמסס כי סמסס נמות סנייה ונחמק סוסחיות ססכרי סססרס כססס זה סס אומס סינמו חן סכלל וזיין
נס כן מ'ס נלייב ס' על סקרנוס כן היא ; ראוך סוס אלהים סה' ל'פ נשיח ססכרי ססכר ; דנה ותרעש כן הוא כמדוייקים ; ושכילך
זכילך ח' ; ועקבותיך דנש סקו' למסמרת ; ביד משה סכני כנשיח סעס ססוא סקד חירק כהרמנה סכלול דף קפ'ט ; אפתח כספיים כ'
מדוייקים סמיו נסוח נלדו ורדק כמב סיס ספרים סמיו נקמן חטף ונס סה' צ'ב כמב סמכות סמיו כסטר כעבור מות סרנון כמו סמסס מס יזכר
סמין ס' ; סספרים סה' סנשיח סס' ; ונפלאותיו ססר וס' נכר ח' ל' על פי סססורת דפ'רס סמות ; בעקב סני' סנשיח ; נאסנה אף
אל כן כמיב כסכרים כמדוייקים סה' סל ונקת דסוסיס יסניס כמיב סל סל וזין למחך עליהס ; בני אפרים כנשיח ; ונפלאותיו כס' סל סל וס'
סחר סל' ק וכן כיון עס' דפ'רס סמות כי סל כיוס סס עס סססרס ; כהמות דבה סמ' רס' סמסס סהים סקור כהקסוח כני' וכן כסס'
כמיה דסוס סמסס כמדוייקים כ' כ' ק וכן פי סה' ק כפי מיליס וכסרסיס סרס ססס ; דנש סקס יוכל סח סס ; לכן שאר לעמו כן סס סססס
כמדוייקים ; נשקה בעקב נשי' סמל' ססן ססיק וסססרס ;

החלים עח עט

וּדְלַתִי שָׁמַיִם פָּתַח: וַיִּמְטֵר וְעָלִיתִם מִן
 לֶאֱכֹל וַיִּדְגַּן שָׁמַיִם נִתַּן לָמוֹ: לֶחֶם אֲבִירִים
 אֲכַל אִישׁ צִדָּה שֶׁלַח לֶחֶם לְשֹׁבְעַי: יַסַּע קָדִים
 בְּשָׁמַיִם וַיִּהְיֶה בַעֲזוֹ תִימֹן: וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם
 כַּעֲפַר שָׂאֵר וּכְחֹל יָמִים עוֹף בְּנֶגֶף: וַיִּפֹּל
 בְּקֶרֶב מַחְנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּנְתּוֹ: וַיֵּאבְלוּ
 וַיִּשְׁפְּעוּ מֵאֵד וּתְאוֹתֵם יָבֵא לָהֶם: לֹא-זָרוּ
 מִתְאוֹתֵם עוֹד אֲכַלְם בְּפִיהֶם: וְאֵף אֱלֹהִים
 עָלֶיהֶם וַיִּהְיֶה בְּמִשְׁמֹנֵיהֶם וּבַחֲזֵרוֹ יִשְׂרָאֵל
 הִכְרִיעַ: בְּגִלְזוֹת חֲטָאוֹתָיו עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ
 בְּנִפְלְאוֹתָיו: וַיִּכְלַד-בְּהֶבֶל יְמִיהֶם וַשְׁנוֹתֵם
 בְּפִהֶלָה: אִסְדֵּהֲרֹגֶם וּדְרָשׁוּהוּ וּשְׁבוּ וּשְׁחַרוּ
 אֵל: וַיִּזְכְּרוּ כִּי-אֱלֹהִים צִוִּים וְאֵל עֲלִיוֹן
 גָּאֹלִם: * וַיִּפְתָּחוּ בְּפִיהֶם וּבְלִשׁוֹנָם
 יִכְזְבוּ-לוֹ: וְלִבָּם לֹא-נָכוֹן עִמּוֹ וְלֹא נֶאֱמַנּוּ
 בְּבְרִיתוֹ: וְהוּא רַחוּם וְיִכְפַּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא-יִעִיר כְּלִי-חַמְתּוֹ:
 וַיִּיבֶר כִּי-יִשְׁעַר הַמּוֹד רִיחַ הַזֶּהֶדֶק וְלֹא יִשׁוּב:
 כְּמֹדָה יִמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר וַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן:
 וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּנְסֹו אֶל קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹן: לֹא-
 זָכְרוּ אֲתִירוֹ יוֹם אֲשֶׁר-פָּדָם מִיַּד-צָר: אֲשֶׁר-
 שָׁם בְּמִצְרַיִם אֲתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בְּשַׁדְרֵ-צִנּוֹן:
 וַיִּתְּפֹךְ לֶדָם יֶאֱרִיחֶם וְנִזְלוּהֶם בְּלִי-יִשְׁתִּיּוֹן:
 יִשְׁלַח בָּהֶם עֶרֶב וַיֹּאכְלֶם וַצַּרְפָּדַיַע וַתִּשְׁחִיתֶם:
 וַיִּתֵּן לְחַסִּיל יְבוֹלֶם וַיַּגִּיעַם לְאַרְבֶּה: יִהְיֶה
 בְּפִרְדֵּי גִפְנִים וּשְׁקֻמוֹתֵם בַּחֲנַמַּל: וַיִּסְגַּר לְבַרְדַּךְ
 בְּעִירֵם וּמִקְנֵיהֶם לְרִשְׁפִּים: יִשְׁלַח-בָּם חֲרוֹן
 אִפּוֹ עֹבְרָה וַעֲזָה מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי-רַעִים:
 יִפְלֵס נְתִיב לְאִפּוֹ לֹא-חֲשֵׁךְ מִמּוֹת נַפְשִׁים

וְחִיתֶם לְדַבַּר הַסִּנּוֹר: וַיִּךְ פְּלִבְכּוֹר בְּמִצְרַיִם
 רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאֶהֱלִי-חַם: וַיַּסַּע בְּצֹאן עִמּוֹ
 וַיִּנְהַגֶם בְּעֶדֶר בַּמִּדְבָּר: וַיִּנְחַם לְבַטַח וְלֹא
 פָּחַדוּ וְאֶת-אֲוִיבֵיהֶם פָּסַח הַיָּם: וַיִּבְיֵאֵם אֶל-
 גִּבְיֹל קָרְשׁוֹ הַר-רִדְדָה קִנְתָּהּ יְמִינוֹ: וַיִּגְרַשׁ
 מִפְּנֵיהֶם גּוֹזִים וַיִּפְלֹס בְּחֶבֶל נַחֲלָה וַיִּשְׁכַּן
 בְּאֶהֱלֵיהֶם שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּנְסֹו וַיִּמְרוּ אֶת-
 אֱלֹהִים עֲלִיוֹן וַעֲדוֹתָיו לֹא שָׁמְרוּ: וַיִּסְגַּוּ
 וַיִּכְגְּדוּ כְּאֲבוֹתֵם זָרָה-כֹּחוֹ פִקְשַׁת רַמְיָה:
 וַיִּכְעִיסוּהוּ בְּבִמּוֹתֵם וּבְפִסְלֵיהֶם יִקְנִיאֹהֶוּ:
 שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבֵּר וַיִּמְאֵס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל:
 וַיִּשֵׁשׁ מִשְׁכַּן שְׁלֹו אֱהֵל שֶׁכֵן בְּאֶרֶם: וַיִּתֵּן
 לְשִׁבְי עֲזוֹ וּתְפָאֲרָתוֹ כִּי-דָצַר: וַיִּסְגַּר לְחַרֵּב
 עִמּוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבֵּר: בַּחֲזֵרוֹ אֲכַלְהוּ-אִשׁ
 וּבַתּוֹלְתָיו לֹא הוֹלְלוּ: כִּהְיִנוּ בַּחֲרֵב נִפְלוּ
 וְאִלְמַנְתּוֹ לֹא תִכְכְּנֶה: וַיִּקְץ כִּישׁוֹן אֲדָנִי
 בְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן כִּישׁוֹן: וַיִּדְ-צִירוֹ אַחֲרַי חֲרַפְתָּ
 עוֹלָם נִתַּן לָמוֹ: וַיִּמְאֵס בְּאֵהֶל יוֹכָף וּבִשְׁבַט
 אֲפִרַיִם לֹא בָחַר: וַיִּבְחַר אֶת-שְׁבַט יִהוּדָה
 אֶת-הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהַב: וַיִּבֶן כְּמוֹדֵרִים
 מִקְדָּשׁוֹ כְּאַרְצָי יִכְרָה לְעוֹלָם: וַיִּבְחַר בְּרוֹד
 עֲבָדוֹ וַיִּקְחֵהוּ מִמִּכְלַאת צֹאן: מֵאַחַר עֲלוֹת
 הַבָּיָא לְרַעוֹת בִּיעֲקֹב עִמּוֹ וּבִישְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ:
 וַיִּרְעַם כְּתֵם לִבְבוֹ וּבַתְּבוּנוֹת פִּפְיוֹ יִנְחַם: *

חצי הכפר

עט

פֶּן לֶאֱכֹל כְּרוֹב כְּסֻמִּים כֹּה־לֵךְ בְּחֶסֶד סִנּוֹל: צִוָּה יֵם מַחְלֹקֶת כְּכֹרִים חֵם הוּא חֶסֶד וְחָיִל מוֹ מֵלֵךְ וְחֹלֵם לְפִי הַמְּסוּרָה מֵלֵךְ כִּי בְּסוֹכְטִים זִכְמוֹ
 ג' חֶסֶד וְחָיִל זֶה חֶסֶד: וְכִנְיָל כֵּן הוּא בְּסֻמִּי סִפְרָד: כְּבִיב לְבַשְׁבְּנָתוֹ כ' חֶד חֶסֶד וְחֵד מֵלֵךְ וְסִימָן וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב מַחְנֵהוּ כְּזוֹהֵר לְמִשְׁכַּנְתּוֹ
 כְּסִימָן ק"ב וְכַמּוֹדוּיָקִים הִרְאִינוּ חֶסֶד וְהִסְכִּי מֵלֵךְ: כְּכֹל זֹאת חֲטָאוֹ-עוֹר כֵּן הוּא בְּכֹרֵי-סִפְרָד בְּמַחְרֵד כְּחֵי"ת וְנִיבָהָ. כְּנִפְלְאוֹתָיו כְּמִקְרָא
 מְדוּוּיָקִים מֵלֵךְ וְכֵן כְּכֹן מֵלֵךְ כִּי הַמְּסוּרָה לְפָרֶשֶׁת שְׁמוֹת: וְדִרְשׁוּהוּ י"ס וְדִרְשׁוּהוּ י"ס וְדִרְשׁוּהוּ י"ס וְדִרְשׁוּהוּ י"ס וְדִרְשׁוּהוּ י"ס וְדִרְשׁוּהוּ י"ס וְדִרְשׁוּהוּ י"ס
 הוּא: וַיִּפְתָּחוּ חֵי הַסִּפְרָה וְקִיָּא לִי הֵאֵל לְחַמְרֵינוּ כִּי בְּכָף דְקִדְוִשִׁין וְהוּא רְחוּם וַיִּכְבַּר שׁוֹן חֲזִיין דְּפִסְקוּסִים וַעֲזִיין מֵהַ סְבִיבֵי כְּסוֹף פִּרְשַׁת ז' וְלֹא
 יִשְׁחִית הוֹיָא נְפִישָׁא: כְּמֹדָה יִכְדוּהוּ מִלְרַע כִּי כֵן טַעַם הַמֵּלֶךְ לְכִיּוֹת מִלְרַע כְּמֹדָה כְּכֹה לִי מוֹנוֹת וְחֲטָאוֹת מִיּוֹב י"ג בְּמֹדָה | כִּי רַעֲשִׁים יִדְעֵן מִיּוֹב
 כ"ל: אֲשֶׁר פָּדָם נִסִּים יֵם גִּבְיָה כֹה לֵךְ: וְנִזְלוּהֶם כְּכֵם סִפְרִים מְדוּוּיָקִים חֶסֶד וְחָיִל אַחַר כְּטוֹן: וְעִדּוֹתָיו מֵלֵךְ וְחָיִל כְּמִיב וַעֲזִיין מֵלֵךְ כְּסִפְרָד
 וְחֲמַקֵּן סִימָן ו' וְחֲמַפְרָתוֹ בִּיר הוֹיָא נְנִישָׁא וְכֵן בִּיר רִפּוּיָה סִימָן טַעַם מִפְּסִיק קוֹדֵם לֵם: לֹא הוֹלְלוּ כְּכֵם בּוֹיָא עַם דְּנֵשׁ כְּלָמֵד: וַיִּקְץ כִּישׁוֹן
 אֲדָנִי יֵם מִסִּיק כֵּן כִּישׁוֹן לֵסֵךְ כִּי מִיָּא לְמַעֲלֵה לֹא יִקְיָה וְלֹא סִיכָה וַעֲזִיין מֵלֵךְ לְפִיִּין מֵלֵךְ כְּסִימָן מ'ד: וּבִשְׁבַט הוֹיָא נְנִישָׁא וְכֵן הוּא נִסִּים: וַיִּרְעַם
 בְּסִפְרִים מְדוּוּיָקִים כ"י וְדִסְטוּסִים יִסְכִּים הוֹיָד בַּחֲרוֹק וְכֵן מוֹכַחַת מְסוּרָה טוֹסֵט ל' עִיין מֵלֵי-ה: כְּתֵם כ"ף וְכַחֲלוֹם וְחֵדֶד כְּתֵם פִּרְחֵי יִשְׁכִּים י"ח נִקְטֵן
 חֵסִף: אֱלֹהִים כְּאוֹ גּוֹזִים נִסִּים נְנִישָׁא הֵלֵךְ בְּחֶסֶד סִנּוֹל מוֹ כְּרֵאֲשׁוֹ: בְּנַחֲלָהֶךְ הִכִּיָּה נְנִישָׁא: סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם טִיבֵם נְנִישָׁא י"ח נִסִּים:
 ירושלם

ירושלם ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו
 לעג וקלם לסביבותינו: עדימה יהוה תאנה
 לנצח תבער כמו אש קנאתך: שפך חמתך ו
 אלהגים אשר לא ידעוה ועל ממלכות אשר
 בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת
 נהגו השמו: אלה תזכר לנו עונת ראשנים
 מהר יקדמונו חמיה כי דונו מאר: עורנו
 אלה ישלנו על דבר כבוד שמך והצילנו
 וכפר על חטאתינו למען שמך: למה ו
 יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו
 נקמת דם עבדיך השפוך: תבוא לפניך אנקת
 אסיר כגדל ורועה הותר בני תמותה: והשב
 לשכנינו שבעתים אלהיקם חרפתם אשר
 חרפוה ארני: ואנחנו עמך ווצאן מרעיתך
 נודה לך לעולם לדור ודור נספר תדלתך: *
 למנצח אל ששנים
 פ
 עדות לאסף כזמור: רעה ישראל האזינה
 נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: לפני
 אפרים ו בנימן ומנשה עזרה את גבורתך
 ולכה לישעתה לנו: אלהים השיבנו והאר
 פניך ונישעה: יהוה אלהים צבאות ער
 מתי עשית בחפז עמך: האכלתם לחם
 דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: השיבנו

מדון לשכנינו ואיכנו ילענו דמו: אלהים
 צבאות השיבנו והאר פניך ונישעה: נפן
 ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: פניך
 לפניך ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: כסו
 הרים צלה וצנפיה ארזיאל: תשלח קצירה
 עדים ואל דהר ונקותיה: למה פרצת
 גריה וארזה כל עברי דרך: יכרסמנה
 חור מילד ויוו שרי ירענה: אלהים צבאות
 שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת:
 וכה אשר נטעה ימנה ועל בן אמצתה
 לך: שרפה באש כסוחה מנערת פניך
 יאברו: תהיירך על אש ימנה על בך
 אדם אמצת לך: ולא נסוג ממך תחינו
 ובשמך נקרא: יהוה אלהים צבאות השיבנו
 האר פניך ונישעה: * פא
 למנצח על הדגתית לאסף: הרנינו
 לאלהים עינו הריעו לאלהי יעקב: שאר
 זמרה ותננתך כנור נעים עסיבבל: תקעו
 בחרש שופר בכסר ליום חגנו: כי תק
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ו
 ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת
 לא ידעו אשמעי: הסירותי מסבל שכמו
 פשו מדור תעברנה: בצרה קראת ואחלהך
 אענה

אל הגוים ונילמיה על בניו: ואח נהו נביא: איה אלהיהם נביא אל לב נבאם החסך סנו לו נאמא: בניו בניו ק: אשר
 חרפוה ארני כסו של מלך לל: פרוור ודר מד מן ק קדמיה מלא מבינא חסר וסימן נביסיה גדולה סימן מ'ס: רעה ישראל וכו' אה מן
 מליו רעה קהיין כסוב ר'א על מי המסורת וכן תלמי נבטי דמוסו יסביה וטיין מ'ס נישטיה סימן ס'ג: הכרובים כמדוייקים ס'ג ונגס נבטיס
 יסן מלא וכו' וכן כיון כלל מנהג המסורת פרשת מרומה נבטיין כמחזים: לפני אפרים עיין מה שכתבנו בספרי סימן ל' פל לפני אמי: ולכה
 נב'א וכו' מד מן ל' ולכה כמו ולך על מי המסורת והניא נס כן רס' ו'ל וסעס הנביא כמסך על מלת לישעיה ס'ג גלגל ואינה נדוקה למלא
 לנו כי בטעם חפזי בנייה ואמי חפזי למאי דרדיס ר' הלקיה כסס ר' אהבה ולכה מלא כמי סבל היסופה כניכול סלך היא שוקר טוב וכו' מ'ס
 ודכויה דרדיס נמי ר' אהבה בסוק יבל לבי נישומך זה א' מן במקוריה הקטין סיסוטמו סל הק' זה כניכול היא יסופתן של ישראל יבל לבי
 נישומתנו מין כמי כאל מלא נישומך אחר דור יסופתך היא יסופתנו ודכויה בסוק ארץ ימיס חסבייה וראיהו נישומתו ודכויה דרדיס נמי
 נפסוק רעה קרני זה כי סממיה נישומך דוק ומסכת: וטיין טוד מה שכתבתי נישטיה מ'ג וסמאל כ' ו' וירמיה ל'א בסוק למסלה דרך הלכתי ויזכר
 כרשת קדוסיס דף כ' עמוד כ' ריקנאמי פרשת נראטימ דף כ' כ' ח' נחיי כרשת כסלח כסוק זה אלי ומוסו: לישעיה מתלמי הסכריס ולפי
 כמסורת חסר וכו' כי הוא א' מן ו' חקריס כליסל וסימן כמ'ג מליס ל'ס ודכויה אחריה: גפן כסכריס: כמדוייקים כ' ודטוס יסן חלמ נפן
 נמימית: כסודריס: כמקן הטוף כמתי נצואת ס'סן: ארזי אל ס'ל ס'ל כמדוייק ל'ס וכן הוא כמדוייקים: קצירה כרונ כמדוייקים חסר יוד
 אחר רי'ס: סילר ס'לין מליס ויס נו דרס נאגמל מליס ווייקרל רכס פ' י'ג ומרס חוית כסוק כמטס אגנתיי מסכ ואכזב דר' נפן ס' ל'ג ויזין
 מ'ס כפרשת לו קודס ויסע עליי חת כסנן וכסופטיס י'ס: וכנה כ'ף רכמל: תהו ירך תהי' נביא וטיין מ'ס כמסלי כ'ו: החיניו
 י'ס חסו כ'ו א' בלנדוטיין סלל סימן ט'ל ולקמן סימן פ'ס: עיונו כקצת מדוייקים כמכז ג'ול' י'ס דגס כנין וכלל י'ד: שאוקסדה
 כמי כנשיא טעס סיוא קודס חומ הגרין קרל סייק כרסמנה כמלול דף ק'ס'ט: בבשת המסורת יכליו ל'א וכמיס ה'א ונביאיו דרס כמסכת י'ט
 ס' ל' חיוה חג סהלס מ'מכסס נו הוי אומר זה ר'ה ויס גז' ס'י רניס עיין עלייה וכדכר פרשת אמור דק ק' ע' ו' פרשת כסח דף ר'ל'א פ'כ' ופ'
 סיכטיס דף רש'ס: עדות ביהוסף שסן: כסוק זה מחיל כנין ומסיס כנין י'ט למס שחמרו כסוטה פ' אלזו כמחריס נל נביאל ולדדו ע' לסון
 מ'ס ל'ס סל כנה מן סטרוה זה סל וסלנו נו ונורטו פ'ס מדס כנגד מדס כמחריס ול אל חקרי עליי עיין חלמ כולי עיין חסר ככרית: הנדול:
 שנה לא ידעיה אשמע כיוס כס' דנ פ'ליס כמס' מקצת ספרו חלמ סמל לא ידעיה אשמע ל'י פמח נב'ס ולל תלמי כן נב'ס ס'ס: ואחלהך כ'כ:

אענה בכתר רעים אבנה | ו עלמי מריבה
 סלה : | שמע עמי ואעידה בך ישראל אם-
 תשמע לי : | לא יחיה בך אל זר ולא
 תשתחוה לאל נכר : | אנכי ו יהוה אלהיך
 הפעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו :
 ולא שמע עמי לקולי ישראל לא יבנה לי :
 ואשלחה בשרירות לבם ילכי במועצותיהם :
 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו כמעט
 אויביהם אנניע ועל צרהים אשוב יהי משנאי
 יהוה יכחשו לנו יהוה עתס לעולם ויאכיליהו
 כחלב חמה ומצור דבש אשביעך *
 פב

מוצור לאסף אלהים
 נצב בערתיאל בקרב אלהים ישפט : ער-
 כתי תשפטו על ופני רשעים תשאו סלה :
 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו : פלטו-
 דל ואביון מיד רשעים הצילו : לא ירעו ו
 ולא יכניו בחשכה יתהלכו ימוטו כל-מוסרי
 ארץ : | אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון
 כלכם : | אכן באדם תמותון וכאחד השרים
 תשלו : | קימה אלהים שפטו הארץ כ-
 אתה תנהל בכל-הגוים : * פג

שיר מוצור לאסף : אלהים אל-
 המילך אל-תחרש ואל-תשקט אל : ביהנה
 אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש : על-
 עמך יערימו סוד ויתעצו על-צפינה : אמרו
 לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד :
 כי נועצו לב יחדו עליוך ברית יכרתו : אהלי
 אדום וישמעאלים מואב והגרים : גבל ועמון

ועמלק פלשת עמי ישבי צור : גסי-אשור
 נלוה עמם היו ורוע לבני לויט סלה : עשה-
 להם במרון כסוסרא לביזן בנהל קישון :
 נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה : שיתמו
 נדיכמו כערב וכואב וכוכח וכצלמנע כל-
 נסיכמו : אשר אמרו נירשה לנו את גאות
 אלהים : אלהי שיתמו בגדל פקש לפני-
 רוח : כאש תבער-יער וכלה-הבר. תלהט
 הרים : בן תרדפם בסערה ובסופרה
 תבהלם : מלא פניהם קלון ויבקשו שמך
 יהוה : יבשו ויבהלו עריער ויחפרו ויאבדו :
 ורעו כי-אתה שמך יהוה לברך עליון על-
 כל-הארץ * פד

למנצח על-הגתית לבני-קרח מוצור :
 מה-ירדות משכנותיך יהוה צבאות : נכספה
 וגם-כלתה ו נפשו לחצרות יהוה לבי ובשרי
 ירגנו אל אלהי : גסי-צפור ו מצאה בית
 ודרור ו קן דה אשר-שתה אפרחיה ארת-
 מובחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי : אשרי
 יושבי ביתך עוד יהללך סלה : אשרי אדם
 עיודו בך מכלות בלבכם : עברי ו בעמק
 הבכא מעין ישיתוהו גס-ברכות יעטה מורה :
 ילכי מחיל אל-חיל יראה אל-אלהים בציון :
 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתו האוניה
 אלהי ועלב סלה : כנגנו ראה אלהים
 והבט פני משיחך : כי טוב-יוס בחצריך
 מאלה בחרתי הסתופף בברג-אדתי מדור
 באהלי-רשע : כי שמש ו ימנן יהוה אלהים

חז

רעם כספריס טיטנס הרי"ס קמוס : אבנך קנלנו קיאלמו בקמן חסוף אשר לא כדס כהית : העיף ברונית וכן ארחדד ס' חזקי ככלס אוברך
 חארץ ירדן וכ"כ דר"ק-נסי' וכסרטיס : הרחב פיך סגול : ואבלאהו כמל חנינו הדגס להקל : כמוצעותיהם נגשיא : לו עמי לו טיטנס
 מיוסכ : כוסוד לאסף אלהים נצב נגשיא סא' לפ' נס' : בקרב אלהים יופש מלהים זה ממש קדס וחול מסכת סופריס פרק ל' ועיין מ"ס
 כפרט מס' טיטנס סוף סי' כ"ג על מלהים לא תקבל וסוף פרט ויכא על מלחי מניה : שפאו דל כספריס כ"י כפח כמו סמני זאולס לפי סופריס
 כראסון בקמן וסכני נסמת : אני אמרתי סא' לפ' נגשיא נס' ועיין מ"ס כמסל' כ"י : גבל כרוב הספרים סכ"י קמוס ועיין מ"ס כיוחוקל כ"י
 כסיסרא ס"ף נגשיא : בעין דאר כני"מ נגשיא : נידשה-לנו י"ס נידשה לנו סכ"י נגללו : אלהי יוחסו נגשיא סא' לפ' נס' : כגלל כס"ף
 רכס : ויחפרו סו' לו נגשיא : וידעו סו' לו נגשיא : וידעו כקרא גדולה ס"וד בקמן וטיצום סו' כ"י סו' מ' מן י"מ מלין זידעו בקרימה וס'
 כמזמור כ"ס נמ"ג : טצאה בית כמכלול דף ק"ו הוכסח מל"ט טצאה ע"ס מלוח סחרוט סבן מלעיל וסכס ככס בסופן ככתב ולא מדגשו סמלוח
 סלאחריון כמו סלאה גח יומל ג' : נוססה כו' דומיין וכס' מל"ט טצאה ככ' סצמיס ועיין מ"ס כפרט קרס על ויכא פרח : קץ לה ק"ו רעמי
 ועיין מ"ס רעינו כחיי כרסח מולרות וכח' סכל קמיי כחיי : עוד יהללך ס"וד נגשיא נס"א מטולטולל : מעין חד מן ס' קמליס בקריאה וסימן
 ככרסח כמיי : יראה אל אלהים בציון כראסון חול וסכני קדס כסכת סופריס פ' ד' : כי שמש וסגן ה' אלהים כקמוס רכיס מזכר קמכס
 כ"י סמס ומנן ס' כמלוא וככר כעיר כזס סר' מט' ז' כמלוא סכרי לוחס וסוף סל סמס כי וכו' דרך כמיי' ג'כ' לדרוס כסוקיס כמלף וכסי' ויכיר

פב
 פג
 פד

מן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להקים
בְּתָמִים : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאִים בְּטוֹב פֶּה :
פָּה לִמְנַצֵּחַ לְבָנֵי־קָרָח *
בְּבֵית ק' מִזְמוֹר : רָצִיתָ יְהוָה אֲרָצְךָ שֶׁבֶת שְׁבוֹת
יַעֲקֹב : נְשֵׂאת עֵינַי עִמָּךָ כִּסִּית כָּל־חַטָּאתֶם
סִלַּח : אֶסְפֶּת כָּל־עֲבֹרְתֶךָ הַשִּׁיבוֹת מִחֲרוֹן
אַפֶּךָ : שׁוּבִינוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְהִפֵּר פִּעְסֶךָ עִמָּנוּ :
הַלְעוֹלָם תֵּאנַחֲבֵנו תִּמְשֵׁךְ אִפְּךָ לְדֶר וָדֶר :
הֲלֹא אֲתָה תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעִמָּךְ יִשְׁמַחֲוֶכֶךָ :
הֲרֵאנוּ יְהוָה חִסְדֶּךָ וְיִשְׁעֶךָ תַּחְדָּלְנוּ : אֲשַׁמְעָה
מִהִדְבַר הָאֵל : יְהוָה כִּי ו יִדְבַר שְׁלוֹם אֶל־
עַמּוֹ וְאֶל־חִסְדֵּיו וְאֶל־יִשׁוּבֵי לִכְסֵלָה : אֵךְ
קְרוֹב לִירֵאֵי־יִשְׁעוֹ לִשְׁוֹן כְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ : חִסְדֶּךָ
וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צַדִּיק וְשְׁלוֹם נִשְׁקִי : אִמֶּת
מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצַדִּיק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף : גִּם־יְהוָה
יִתֵּן הַטוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָה : צַדִּיק לִפְנֵי
יְהוָה וְיִשֶׁם לְדָרֶךְ פְּעַמָּיו : * פו
תַּבְּלָה לְרוּד הִטְהַרְתָּהּ אֲנֹכָה עַנְנֵי
כִּרְעָנוּ וְאֲבִינוּ אָנֹכִי : שֹׁמְרָה נִפְשֵׁי כִּי־חִסְדֶּיךָ
אָנֹכִי הוֹשַׁע עַבְדֶּךָ אֲתָה אֱלֹהֵי הַבּוֹטָח אֱלֹהֶיךָ :

בצל
בלא
אח

חַנּוּנֵי אֲדֹנָי כִּי־אֱלֹהֶיךָ אֲקַרָא כְּלִי־הַיּוֹם : שִׁמְח
נַפְשִׁי עִבְדֶּךָ כִּי אֱלֹהֶיךָ אֲדֹנָי נִפְשֵׁי אֲשֶׁר : כִּי־
אֲתָה יְהוָה טוֹב וְסִלַּח וּרְבִי־חֶסֶד לְפָד־קְרָאֶיךָ :
הַאֲזִינָה יְהוָה תִּפְלֵת זַהֲקִישִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי :
בְּיוֹם צָרָתִי אֲקַרָאֲךָ כִּי תִעַנֵּנִי : אִיךְ־כִּמְךָ בְּאֱהוּיִם
אֲדֹנָי זָאִין כַּמְעֵשִׂיךָ : בְּלַגְנוּיִם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ
יְבוּאֵי ו וְיִשְׁתַּחֲוִי לִפְנֵיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ :
כִּי־גִדַּלְתָּ אֲתָה וְעֲשִׂיתָ נִפְלְאוֹת אֲתָה לְאֱהוּיִם לְבָרְכָה :
הֲרֵנִי יְהוָה ו דַּרְפֵּךְ אֲהַלֵּךְ בְּאַמְתֶּךָ יְהוָה לְבָנֵי
לִירְאָה שִׁמְךָ : אִוְדָה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי בְּכָל־
לְבָבִי וְאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם : כִּי־חִסְדֶּךָ גִּדַּלְתָּ
עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאֵל תַּחְתִּיָּה : אֱלֹהֵי־סוֹ
זָדִים קָמוּ עָלַי וְעַתָּה עֲרִיצִים בְּקִשְׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא
שִׁמְךָ לִנְגָדִם : וְאַתָּה אֲדֹנָי אֶל־רִחֻם וְחֲנוּן
אֲרַךְ אֲפִים וּרְבִי־חֶסֶד וְאַמֶּת : פָּנָה אֵלַי
וְחַנּוּנֵי תַּחֲדֵעֶיךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אִמֶּתְךָ :
עֲשֵׂה־עִמָּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שְׁנֵאֵי וְיִבְשׁוּ כִּי־
אֲתָה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי : * פו
לְבָנֵי־קָרָח מִזְמוֹר שִׁיר יִסְדָּתוֹ בְּהַר־רִי
קִדְשׁ : אֲהַב יְהוָה שִׁעְרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכַּנּוֹת
יַעֲקֹב

דעה שם כבודם בנאותם כי יביא דמברש הכול דמברש קיימי כמו מן מל כבוד לא יאמס בקיום נגד וקרא כמיו סק מל כבוד ולא יאמס אויב
ל' וחסם בסוף המחר המרד על זה בדברים נכוחים למצוי וישרים למזכיר דעת להוכיח במימור כי נדבק כל אמרו פי הוזהר מין בהם כפתל ונקב
ישמע חסם ויוסף לקח לקיים דבריו כמיו וכן מחנכות יקנה ומינו מן חסם להארץ כאן ושיני יור מ'ס ממזמר מ'ו ונסוף כרשם כל ואיוב ל'ו
נגד'ס מ' ה' חל פסוק ולא ראשי בים אכונם : שבות סגית ק' : בסת כל הכ"ף רפה : אספת כל הכ"ף רפה : לדר ודר בספרים מנוויקים
סגיתם סגית ו' ו' : הלא אתה כס'ס הכ"ף נגשיא וכן כול בחילופים לכ"ס : תהיניז מתחלת חחינו כיו"ר מ' כלנד כללעל ס' פ' : אשבעה
כיליון מ' ח"ס ככס ככדו כ"ל אשבעה חטף קמץ ושיין מ'ס ברם מזמר מ'ס חסם כס' : ז' ו' זכובו כו' או נגשיא נג'ס : העלה לחד כספרים
מנוויקים מין סיקף אמר לדוד : שמרה נפשי כספר קדמון כ"י סקרא לשון למודים הנכונם לר' סלמה ירמי מ'אמ' ככוב לשון זה ככללי קמץ
חסיף חס' מרסל נפס מקראנו קמץ רחביהיה טיבל עבר והוא הפך כוונת הספוק ושל זה ככל הספק כמלת ברחו יערה ירמיס מ'ו : כי יכלו נה
סכי פירוים חס' כווי חס' פמל עבר ערד כאן לכונו כראש מדבריו דהדין כמי דמיס' בקמץ חסוף ומ'אמי מרס קדמוני מסיפס ליה דזו כול כל קרית
ש'מרה קמץ בר מן מ' חטף ש'מרה זמל לטולס וכל מהלים דכומיס חטף בר מן מ' ש'מרה ככשי ע'מיק פמון ק'ט קמץ : עוד מ'אמי מרסל אחרת
דכומיס בר מן מ' ש'מרה ג'מל לטולס וכל מהלים דכומיס חטף בר מן מ' ש'מרה ככשי ע'מיק פמון ק'ט קמץ : עוד מ'אמי מרסל אחרת
בכוף מרסל גדולה סלנו ככסמ מן כ"ל דכל חד וחד לים כספר כוונת וכל קרית דכוונת בר מן מן וכו' ו'אחר מהם ש'מרה ככשי ע'מיק וכל קרית
דכומיס בר מן מ' ש'מרה זמל לטולס והליון קרמי מ'מרה זמל חד אונח' אית להו חלמ' דמיתלמי כנירסמסון ומ'מרוויכו סמעינן דקרית ש'מרה ככשי
בקמץ חטוף כמו ש'מרה ככשי סימן כ"ס סית'ה' ש'מרה ככשי סימן ק'ט' חל' דע' דר'ק אויבו כן סהרי ככס כפי' על ש'מרה ככשי סה"ק
קרא קמץ רחננטיס עם קמץ להודות כי כן קרא ולא בקמץ חטף והוא כווי - כמו ש'מרה זמל לטולס זכרה לי אלהי לטונה סוף כממיה ססס
חטופים ככסמס חל' זה כמסך כפי' ככסס להארץ כופס הכנין - וכן ש'מרה חל' כי חסימי כד' סימן י' וכן כמוב כמכלול דף י"ח ודף רי"ו
וכסרס סרס סרס י' עוד כמכ כיסטיס סימן ל"ח וכסרס סרס עמק על עשקה לוי ערביני שלפי דעמו הוא כווי ואף על פי שחינו חטוף הכס
כמוסן סרס ככשי חסר חל' וכס'מ'מ'מ'ס חל' כדע' דר'ק כמ'מ'ר'ק ולרע' י' חומרים סהכוי סרס' כע' קרית חל' כן בקמץ רחננטיס חל' סוטל
עבר - ושיין מ'ס סמכ' סחכס לומ'אכו כסרק הליכות סנל סדססס כסוף ספר עכורת מ'קדס - ומה סכמכמי גס חל' ככוף ע'מ'ר המ'רין :
און כמון כאלהים | אדני יס ססיק כין כל'היס חלדכי כי גדול ככוד ה' וכן הוא נכשי ק'ה דמסלות ונקמ'ס סרס' כ"י מ'אמי יסו ו'אין ככסטיד
ככס המיוחד חל' ככס' ג' ככסכ כלומס ססס ססס על ח'כונם : זאין ככסעשיד כניתיס הכ"ף : לירדא ש'מך ככסרס מנוויקים מין ככוב ככס מל' אח וכן
ספרו כוויס ככוד סרס' וספרים סמ'ו ככיוונתס אח קולל ככמי טעום הוא כי סמל כמסורת כטא כרות ע"ס כי אמר חל' חל' מ'נח'י' מליון קריתין
ולא כמון ולא כמכ ככס חל' ססיס חל' ככס' חל' י' ככוב ספרו כוויס חל' ככודו : אלהים | זדים קמו עלי חכמס סופרים ס' ד' מלסיס זדים קמו
עלי קמס חל' סקורס כרין סיה' חכסיס כרי'מ'מ'ן : וערת הע'ין נכס'ס ס' ס' ס' בקשו נפשי כ'ן'ק' חלל דג' ככוד המ'ניקיס : יסודו ככוכ :

פה

פו

פו

יעקב: נכבדות מדבר-בך עיר האלהים
 סלה: אומר: רחב ובבל לודעי הנח
 פלשת וצר עס-כוש זה ילד-שם: ולציון
 יאמר איש ואיש ילד-בה והוא יכוננה: עליון:
 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד-שם סלה:
 ושירים כחללים כל-מעני בך: * פח
 שיר מזמור לבני קרח למנצח על-
 מוחלת לעגית משפיל להימן האורחי: יהוה
 אלהי ישועתי יום צעיקתי בצלח נגדה: תבוא
 לפניך תפילתי הטח אנף לרנתי: כי-שבעה
 ברעות נפשי חזי לשאל הגיעו: נחשבת
 עם יורדי בור היתי כגבר איז-איל: במתים
 חפשי כמו חללים ושכני קבר אשר לא-זכרתם
 עוד והטח מידך נגדו: שתיני כבוד תחתית
 במחשבים במצלות: עלי סמכה חמתך
 וכל משבר-ך עגית סלה: הרחקת מידעי
 מפני שתי תועבות למו פלא ולא אצא:
 עיני ראבה מני עני קראתך יהוה בכל-יום
 שטחתי אליך כפי: הלמתי תעשה-פלא
 אס-רפאים יאמנו: וידוך סלה: הוספר
 בקבר חסרה אמונתך באבדו: היגע בחשך
 פלאה וצדקתך בארץ נשיה: ואני אלה
 יהוה ישועתי ובבקר תפילתי תקדמך: למה
 יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני: עני
 אני וגוע כנער נשאתי אמה אפינה: עלי

עברו חרונך בעותקי צמתתני: ספוני כמים
 כל-היום הקיפו עלי יחד: הרחקת מפני
 אתך ורע מידעי מחשך: * פט
 משפיל לאיתן האורחי: חסדי יהוה
 עולם אשירה לך ודרו אוריע אמונתך בפי:
 כי-אמרתי עולם חסד וגנה שמים חנן
 אמונתך בהם: ברתי ברית לבחירי גשפעת
 לך עברי: ער-עולם אכין זרעה ובניתי
 לדור-ודור כסאך סלה: ויוו שמים פלאה
 יהוה אר-אמונתך בקהל קדשים: פי מי
 בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים:
 אל נערץ בסוד-קדשים רבה וגוה על-כל-
 סביבו: יהוה אלהי צבאות מיד-כמה
 חסן: יה ואמונתך סביבותיך: אתה מושל
 בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: אתה
 דבאת כחלל רחב צורוע ענה פורת אויביך: לך
 שמים אלה ארץ תבל ומלאה אתה יסרתם:
 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמש
 ירננו: לך זרוע עס-גבורה תעז ידך תרום
 ימינה: צדק ומשפט מכין כסאך חסד ואמת
 יקדמו פניה: אשרי העם ידעי תרועה יהוה
 באור-פניך יתלבין: בשמך יגליו כל-היום
 וצדקתך ירוכני: כיר-תפארת עזמו אתה
 וברצונך תרום קרננו: פי ליהוה מנגנו תרום
 ולקרוש ישראל מלכנו: או דברת-בחזון לחסידך
 ותאמר

פח

פט

לודעי כל מר נטיא: וצר כסא כפי חסר ואי חסר גדלי ומסורת מביטא ליה כי לא כנסת זכ ויחוקל כל כ"ט ע"ס מלמי כל-יבטא בקריאה:
 יהוה יספר ידך כל סס נטיא: כל מעיני כסא מלא כל נמחרך ונמקך ומכל מקום קריאמו בקצן חטיף כמ"ס בכרית רחם על כל הכבוד והכס
 כמורו כמלאו רבי-כמלי ונמקומות אחרים: יום צעקה בלילה כמב הרמ"ט כי יום ספקתי קצור עם הבא חמרו וכן דע"ה וכן הוא לפי גירסת
 הספדים בספרים מדוויקים לכן כ"ט בלילה רבויה ומין רחם כן מפי רמ"ט זל: בסצלות נחולם גדלי כמ"ס כפרשת בשלח וכל ספרים מדוויקים
 כן כמין חסר ואי קדמאה ומלא ואי מבייבא יתן חרוד להניח נמסרה פרשת בשלח ועיין גם כן מ"ס נחמיה ט: בכל יום נכל הספרים כמוב
 בכל יום וכן הוא במינוס ובס"ה הרמ"ט זל ור"ק ונמסורה בכל יום ב' ויפיתם ואל זמס בכל יום: פיני דאנסי מבי פני: בכל יום אגברך ומה שאמב
 המניה טרסה כספר מדוויק כמוב בכל ספ דומה כמיוס סביב ספר משוש: חעשה פלא התי' נמחרך כסא ועיין מ"ס בכלני בג"ד כס"ה דסמך
 ליה"ו בדיון דמיק ואמי מרחיק ונמחמר המאריך: הכלתי הקרבך מ"ו מכלתי נטיא כסא: נשאתי אסין נמקת ספרים כמוב איתוך מלא יד
 ואיכס ככונים כן וכו' מן ד' ספרים יו"ד בליכסל ועיין נסר במינוס סוף ס"ט: סודעי סמ"ס נטיא: סחשך תיחא גדולה סל רמ"ט שזי' מחשך
 נחשתי ובחלמי חסס משאב סביב גורם מחשך כסין סליית לשון ולא חשך ממני כהנח סרסוס ומסמסורת ים להוכיח שאו כס"ה ימניתי כן אומר
 מחשך כ' וימין מודעי מחשך: אשים מחשך למינס למה: לך ודר אודיע נמקת ספרים מלאים ואיכס ככונים כי לא נמנה כסוק זכ עם
 החמסה מלאים נמסורת מליים סימן קמ"ה אבל ברוב הספרים סביב ספרים והמסורת סלפנינו האומרת לך ודר לית דבות' כמיי כן וימין חסדי ה'
 שולס אשירה וד' חלף דור קדמא' מלא ומניי' חסר וכו' חרוד לומר ונכניתי לך ודר כסאך סלה טכמא' כי עם נמסר כספרים לית כמיכ כן וכן כמסר
 כהדיא נמסורת מליים סימן מ"ט: ברתי ברית הנ"ל רבוים: חסין | יה יש פסיק בין חסין ליה לפי שחלם חסין הוא מואר ואינו סמך ליה כלומר
 ח"ו חסין סל ים אבל הוא מוכרת כסל כניר וסס כפי שנתן סל ס"ס וס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס ס"ס
 דכי פסח ואחרים כיוצא בהן כמ"ס נמזמר כ"ט ויבטא כ"ט: יקרוס כ"ט נטיא: באור פניך כ"ט נטיא: הרוים קרננו תרום ק
 קרננו כמ"ס ספרים מדוויקים כמוב קרינינו יו"ד הרניס וס"ס רד"ק: לחסידך כמ"ס ספרים מדוויקים כמוב לחסידך כ"ט לטון רביס וכן
 הוא

רעה: יראה אל-עבדיך פעלה והררף על-
 בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
 ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו:
 * צא ישב בסתר עליון בצל
 שכי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי
 אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילה מפח יקוש
 מדבר הוות: באברתו יסוף לך ותחרת-
 בנפיו תחסה צנה וסחרה אמותו: לא-תירא
 מפחד לילה מחץ יעוף וימס: מדבר באפל
 יהלך מקטב ישור צהרים: יפל מצרף אלה
 ירכבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך
 תביט ושלמת רשעים תראה: וכי-אתה
 יהוה מחסי עליון שמת מעינך: לא-תאנה
 אליך רעה ונגע לא-יירכב באהלה: כי
 מלאכיו יציה לך לשמרך בכל-הרכיב: על-
 בפס ישאונך פתחנך באבן רגלך: על-שחל
 נפתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק
 ואפלטתו אשנכרו בי-ידע שמי: יקראני
 ואענהו עמו אנכי בצרה אחצתו ואכבדהו:
 ארך ימים אשפיעהו ואראהו בישועתי: *

צב מזמור שיר ליום
 השבת: טוב להודות ליהוה ולומר לשמו
 עליון: להגיד בכקר חסדך ואמונתך בלילות:
 על-י-עשור ועל-י-נבל עלי הגיון בכנור: כי
 שפחתני יהוה בפעליך במעשי ידך ארנן:
 מה-גדלו מעשיך יהוה מאד עמקי מחשבתך:
 איש-בער לא ידע וכסיל לא-יבין ארתזאת:
 בפרח רשעים ו כמו עשב ויציצו כל-פעלי
 און להשמדם עדי-עד: ואתה מרום לעלם

יהוה: כי הנה איביך יהוה ביהנה איביך
 יאברו יתפרדו כל-פעלי און: ותתם כראים
 קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי
 בקמים עלי מרעים תשמענה אונן: צדיק
 כתמר יפרח כארו בלבנון ישנה: שתולים
 בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד
 יניבון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד
 כי-ישר יהוה צדו ולא-עילתה בו: * עולתה
 צג יהוה מלך גאות לבש לבש
 יהוה עז התאזר אף-תפון תבל בל-תמוט:
 נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו
 נהרו תו יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
 דכים: מקלות ו מים רבים אדירים משברי-
 ים אדיר בפרוס יהוה: עדתה ו נאמנו
 מאד לביתך נאוהקדש יהוה לארך ימים: *
 צד אל-נקמות יהוה אל
 נקמות הופיע: הנעא שפט הארץ השב
 גמול עולמים: עד-מתי רשעים יהוה
 עד-מתי רשעים יגלו: יפיעו ידברו עתק
 תאמרו כל-פעלי און: עמך יהוה ירכאו
 ונחלתה יענו: אלמנה וגר ירנו ויתומים
 ירצחו: ויאמרו לא יראהיה ולא-יבין אלהי
 יעלב: בינו בערים בעם וכסילים מתי
 תשכילו: הנטע און הלא ישמע אס-יצר
 עין הלא יביט: היסר גיים הלא יוכיח
 המלמד אדם דעת: יהוה ידע מחשבות
 אדם כיהמה הבל: אשרי הגבר אשר-
 תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקות לו
 מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי ולא-יפש
 יהוה

עולתה

צא צב צג

יהוה נעם אדני יש מחלוקת בספרים אם הוא נעם אל-לכות או נעם המיוחד וכל המסורת יש לסמוך שהוא כל' לך ל' מ: באברתו יסוף לך יש
 ספרים מלת לך נעם מייסב: כנפיו תחסה בכל הספרים הס' מ' שהוא נכדו ומ' עליו במקרא גדולם חד מן ט' רכין בלש-ב: טבות הוא כי אין
 זה המכניס ושיין מה שמכניס כנף יואל: מן הגוף כהרבה מדוייקים חסר ומ' ובענהו הואו כנטיה וספין נחסף כנול: עסר-הנבי בצרה
 הכי' רפואה: בסעשי הכי' ננטיה: מה גדלו הכי' מל-דעשה: אויבך יהוה יו'ל' סל סס ננטיה: בקמים עלי פרעים נקמים עלי קשור
 עם מלת מרמים וכן מוכיחים הס' מ' בלבנון ישנה כספר אחר כתיבת יד כמלמי ישנא כל' לך ונכל סאר הספרים כה' ושיין מ'ס כמיוכ ת':
 ולא הוא' ננטיה: עסלתה עולתה ק': נהרות יהוה ננטיה: נהרות יהוה ננטיה: ונכל סאר הספרים כה' ושיין מ'ס כמיוכ ת':
 נאזה לא ימות עבדי דמסורה חסיל לים עם מלך דמסקין א': עד סחי רשעים א' ה' יש ספיק בין רשעים לים כי חוק ה' מרשעים וסלמ הוא
 כמחרף מ': ובויען ידברו כסני נלגלים סהינון כחסף לטביה: ונחלתך ננטיה: לא יראה יהוה יו'ל' דנכס כמר יו'ל' על פי המסורת וסיון
 ויאמרו לא יראה יהוה - אסרי כנצר אסר מיסרבו יהוה: מן המצר קראמי יהוה: יסר יסרכי יהוה: ונחמורת דכיל ה' כמבו עם י' מלך דנטיין כמ' יואל
 בלמ עסל: אב יצר עין מלת יצר צ' ט' מ'ס כהדוייקים: יהוה ידע וי'ל' סל-סס ננטיה: תיסרנו יהוה א' מן ד' דנטיין כמ' לטביה:
 ישעשעו

יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: כִּי-עַד-צָרְק
 יָשׁוּב מִשִּׁפְטֹת וְאַחֲרָיו כָּל-יִשְׂרָאֵל: מִיַּיִקוּם
 לִי עַס-מַרְעִים מִיַּיִתִּיב לִי עַס-פְּעָלִי אֹן:
 לִוְלֵי יְהוָה עֲזָרְתָה לִי כַמַּעַט וְשָׁכַנְהָ רִמְיָה
 נַפְשִׁי: אִסְדָּמַרְתִּי מִטָּה רַגְלִי חֲסָדָה יְהוָה
 יִסְעָדֵנִי: בָּרַב שִׁרְעֵפִי בְקָרְבִי תִנְחֹמֵמֶיךָ
 יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי: הִיחַבְרָךְ כִּפְסָה הָיִיתָ יָצָר
 עִמָּל עָלֶי-חֶק: יְגֹדֵר עַל-נַפְשׁ צָדִיק וְדָם נָקִי
 יִרְשָׁעִי: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וְאֵלֹהֵי לְצִוֵּר
 מַחֲסִי: וַיִּשָּׁב עֲלֵיהֶם וְאֶת-אֹנֶם וּבִרְעֵתָם
 יַצְמִיתָם יַצְמִיתָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: *
 צה לכו נרננה ליהוה נריעה
 לצור ישענו: נקדמה פניו בתורה בזמרות
 נריע לו: כי אל גדוד יהוה ומלך גדול על-
 כל-אלהים: אשר בידו מחקר-ארץ
 ותועפות הרים לו: אשר-לו הים והוא
 עשהו ויבשרת ידיו יצרו: באו נשתחוה
 ונכריעה נברכה לפני-יהוה עשנו: כי הוא
 אלהינו ואנחנו עם מרעייתו וצאן ידו היום
 אס-בקלו תשמעו: אל-תקשו לבבכם
 כמריבה כיום משה במדבר: אשר נסונו
 אבותיכם בחינוי נסראו פעלי: ארבעים
 שנה ו אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם
 והם לא יודעו דרכי: אשר-גשבעתי באפי
 אס-יבאון אל-מנוחתי: * צו
 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה

כָּל-הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיהוָה בְּרַכּוּ שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ
 מִיוֹם-לְיוֹם יִשְׁנַעְתּוּ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ
 בְּכָל-הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל
 מְאֹד נִרְאָה הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי וּכְלֵי-
 אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהוָה שְׁמַיִם עָשָׂה:
 הִירֵדוּהֶר לִפְנֵי עַו וּתְפָאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הַבּוֹ
 לַיהוָה מִשְׁפַּחַת עַמִּים הַבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֵז:
 הַבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְנֵי-
 לַחֲצוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה בְּהִרְתֵּל-קֹדֶשׁ
 חִילוֹ מִפְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם וַיְהוָה
 מֶלֶךְ אֲמֵן-תִּבְּזוּ תִבֵּל בְּלִי-תִמְזוֹ יִרְדּוּ עַמִּים
 בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וּתְגַל הָאָרֶץ
 יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוּ: יַעֲלוּ שָׂרֵי וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ
 אֵז וְרַנְּנוּ בְּלִי-עֲצִיבֵי-עַר: לִפְנֵי יְהוָה וְכִי בָא
 כִּי בָא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִבֵּל בְּצָדִק וְעַמִּים
 בְּאִמּוֹנָתוֹ: * צו יְהוָה מֶלֶךְ
 תְּגַל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אִיִּם רַבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֵּל
 סָבִיבוּ צָרֶךְ וּמִשְׁפָּט מִזֶּן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי
 תִלְךָ וּתְלַהֵט סָבִיב צִרְיֹן: הָאֵירוּ בְּרִקְוֵי תִבֵּל
 רָאִתָה וּתְחַל הָאָרֶץ: הַרִים כְּרוֹנֵג נִמְסִי
 מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ: הַגִּידוּ
 הַשְּׁמַיִם צְדָקָה וְרֵאוּ כָל-הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׂוּ
 כָּל-עֵבְרֵי כֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאִילִים הַשְּׁתַחֲוּ-
 לוֹ כָּל-אֱלֹהִים: שְׁמַעְהָ וּתִשְׁמַח צִיּוֹן וּתְגַלְנָה
 בְּנֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: כִּי-רָאִתָה
 יְהוָה עֲלִיּוֹן עַל-כָּל-הָאָרֶץ מְאֹד גְּעֻלִית עַל-

כל

יִשְׁעֵשְׂנו נַסִּים כַּמְדוּיָקוּם יִרְדּוּ נְגִיפֵי וְכִסְיָן וּפְסִיִן הַרְחֵטוּנִים מִחוּסָה וְכֵן כַּבֵּד רַלְקָה כְּמִי וּמְכַלֵּל דָּק קָסֵה וְשִׁרְסִים: יְגֹדֵר נִמְכָּה סִרְסִים
 חֲסֵר וְלֵז: יִרְדּוּ יִצְרוּ כְרוּס פֶּלֶךְ דַּמּוּפֵי וְסִבִּים כְּנֵלִי-חַ וְרֵמִיָּה שְׁמוֹ וַיִּבְשַׁת יְדָיו יִבְרוּ וַיִּבְרוּ וְכָל סִרְסִיָּה כִּי-בֹב יִרְדּוּ גַם לֹא כִמְסֵה כִמְסֵה עַם כִּי
 מִלֵּן חֲסִרִים יֵרֵד כִּמְסֵה תִבְּזוּת וְקִרְיָן: לִפְנֵי יְהוָה הַלְמַד נִמְחָרִיךְ כְּסֵה: (זֶה הַמִּזְמוֹר בִּזְמַן כְּבוֹד גִּבְרָתוֹ אֵל יֵרֵד סִמּוֹךְ לְמִזְמוֹר הַכּוֹדוֹ לֵב קִרְחָה
 נִשְׂמֵי חֲסֵר כְּסוֹךְ וּכְנִיָּה אֵל מִרְצוֹ וְאַחֲרָיו רִבּוּיָהוּ סִחֲלֵךְ הַרְחֵשׁוֹן הַיּוֹ אֲוִמְרִים אֲוִמוֹ נִקְרָה וְחֲלֵךְ הַסִּבִּי הַיּוֹ אֲוִמְרִים כִּבְרָב וַיִּם בִּין מִזְמוֹר זֶה לְאוֹמוֹ
 כִּבְרָתֵי אֵיִם חִילִים כְּמֵלֶךְ סוֹכּוֹת כְּעַז כְּמֵלֶךְ גַּם כְּמִזְמוֹר הוֹדוּ וְנִחְמְדֵי לְהַפִּיר עַל קִמָּה מִסֵּס כִּבְרֵי לְהַחֲזִין בִּין זֶה לֵזֶה וְהִי שִׁמְחָה כִּסֵּס לִשְׁמֵה יֵשׁ
 כִּרְכֵס מִחֵסֵה) סוּם לְיוֹם וְכִדֵּי מִיוֹם אֵל יוֹם: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ כְּסִרְסִים יִסְבִּים מִיָּן כִּסֵּס מֵלֶךְ אֵל לֹא נִקְרִי וְלֹא כְּמִיָּה וְכֵן הוּא כְּמִסְרֵךְ סוֹף
 וַיִּשָּׁב כְּדֵי כְמוֹן אֵח כְּבוֹדוֹ וְסִיִּן מִסֵּס כְּסִיִּן פֶּרֶ: נִרְאָה הוּא וְכֵדֵי וְנִרְאָה: כִּי וְכָל אֱלֹהֵי חֲרִיד לְהַדְגִּים כִּי עַל כָּל מִכְנֵי הַטַּעַם מִסִּיִּן
 וְכֵן חֲרִיד לְהַסְסִיק בִּין מֵלֶךְ כִּי לְהַלֵּל כָּל כְּמוֹ סִדְרוֹשׁ גִּבְרָתוֹ כְּכָל כְּכָלֵי הַסּוֹד וְכֵן חֲרִיד לְהַסְסִיק בִּין אֱלִילִים וְכֵן זֶה אֵלֵי מִסֵּס מֵלֶךְ יֵשׁ כְּמוֹר לְהַשְׁלִי: עַז
 וְהַתְּפָאֶרֶת בְּבִקְדָשׁוֹ וְכֵדֵי עַז וְחֵדוֹס נִמְכָּהוּ: וְכֵאֵן לַחֲצוֹתָיו כְּדֵי וְכֵאֵן לִפְנֵי: חִילוֹ סִפְּנוֹ כְּדֵי חִילוֹ מִלְּפָנֵי: יִרְעַם נַסִּים הַיָּרֵד
 כְּמִחְרִיד וְכֵן הוּא כְּחִילוֹסִים לְכָל וְקָבְלוֹ קִרְיָחָה כְּסוֹת כַּח: יַעֲלוּ שָׂרֵי כְּדֵי יַעֲלֵן הַסֵּה: יִרְנְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר כְּדֵי יִרְכָּבוּ כְּכֵי הַיָּרֵד
 ה' כִּי בָא כִּי בֵּשֶׁט הָאָרֶץ וְכֵדֵי מִלְּפָנֵי: כִּי בָא לְשִׁפּוֹת אֵת הָאָרֶץ: יִשְׁפֹּט תִבֵּל לְפִי הַכְרָמָה כְּחִילוֹסִים הַסֵּה כְּתָמָן חֲסוֹךְ לְכָל וְכֵן כְּחֵלֶס
 וְכָל הַסִּרְסִים הַסֵּה כְּחֵלֶס כְּכֵי מֵלֶךְ כְּמִכְנֵה וְכֵי הַיּוֹ וְכָלֵנוּ קִרְיָחָה כְּסוֹת כַּח: יַעֲלוּ שָׂרֵי כְּדֵי יַעֲלֵן הַסֵּה: יִרְנְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר כְּדֵי יִרְכָּבוּ כְּכֵי הַיָּרֵד
 הַיּוֹ מִיִּפְךָ לְכָל כְּחֵלֶס וְכֵן כְּתָמָן כְּדֵי מִכְנֵהוּ כִּי הַיּוֹ נוֹכַח כְּכֵי כִי יִנְבֵּב מִיָּם כְּפִרְסָה מִסִּיִּים וְאַחֲרָיו דְּכוּמִיָּה וְעִיִּן מִסֵּס כְּסִיִּן ט' עַל יִשְׁכַּט
 מֵלֶךְ: הָאֵירוּ בְּרִקְוֵי קִדְמָה כְּמוֹר עַל אֲחִירוֹ כְּרִקְוֵי קִדְמָה רְבִיבָה וּמִרְטָט כְּרִמָּה רַחֵם וּפְסָל: קִדְמָה כְּמוֹר כְּכֵי יִבְרִי:

סִיִּים כְּפִרְסָה כְּכֵי הַסִּיִּים: כִּי אֲחֵה ה' כָּל הַיּוֹם אֲחֵה הַסִּיִּים:

לפני

6

א

ן

א*

צה צו

צז

למנצח לדוד מזמור אלהי תהלת
 אלתחרש: כי פי רשע ופי מרמה עלן
 פתחו דברו אתי לשון שקר: ודברי שנאה
 סבבני וילחמוני חנם: תחת אהבתי
 ישטנני ואני תפלה: וישמו עלן רעה
 תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: הפקר
 עליו רשע ושמן יעמד עלימינו: בהשפטו
 יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: יהיו ימינו
 מעטים פקדתו יקח אחר: יהיו יבניו יתומים
 ואשתו אלמנה: ונוע ינועי בניו ושאריו
 ודרשו מחרבותיהם: ינקש נושדה לכל
 אשר לו ויבו זרים יגיעו: אליהו לו משך
 חסד ואליהו חונן ליתומיו: יהיו אחריתו
 להכרית בדור אחר ימח שמם: יזכר ועז
 אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח:
 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם:
 יען אשרו לא זכר עשות חסד וירדה אישעני
 ואביו ונכחה לבב למותו ויאהב קלה ותבואהו
 ולא חפץ בכרחה ותרחק ממנו: וילבש קלה
 כמדו ותבא במס בקרבו וכשמן בעצמותיו:
 תהיילו כבד יעשה ולמוח תמיד יחננה:
 זאת פעלת עיני מאת יהוה והדברים רע
 על נפשי: ואתה יהוה אדני עשה אתי
 למען שמך כי טוב חסדך הצילני: כידעני
 ואביון אנכי ורפי חלל בקרבי: כצל כנפותו
 נהלכתי ונגערתי בארבה: ברפי פשלו מצום
 ובשרי

ארץ פני למלחה מרעת יושבי בה: ישם
 מדבר לא יסמים וארץ ציה למצאי מים:
 ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: ויורעו
 שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה:
 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט:
 וימננו וישחו מעצר רעה ויגזו: שפק
 בן על נדובים ויתעם בתהו לא דרך: וישגב
 אביון מעיני וישם לצאן משפחות: יראו
 ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: מיי
 חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה: *
 קח שיר מזמור לדוד: נכוז
 לפני אלהים אשירה ואופרה אהבבדני: עורה
 הנבל וכנור אעירה שחר: אודה בעמים
 יהוה ואופרה בלאמים: כי גדול מעל
 שמים חסדך וערשהקים אמתך: רומה
 על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך:
 למען יחלצו ירדיה הושיעה ימינה וענני:
 אלהים דבר בקדשו אעלה אהלקה שכס
 ועמק ספות אמר: לי גלעד לי מנשה
 ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואבו
 סיר רחמי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת
 אחרועע: מי יבילני עיר מבצר מי נחני
 עד אדום: הלא אלהים זנחתי ולא תצא
 אלהים בצבאתי: הבה לנו עזרת מצר
 ושוא תשועת ארם: באלהים נעשה חיל
 והווי יבוס צריני * קט

קח וישעו כרמים נדבש הטימ טרסיו: (ס) פסוקים הראשונים מזה כחומר קח נאמרו כחומר נאמרו כחומר ס' ואין
 ביניהם חילוף רק במקמח תכונת: עורה הנבל כס' עורה כסני טעמים וביין מ'ס כסיומז: אודך בעמים א' ה' יס פסוק כיון טעמים לשם כס'ס
 כחומר כ: ואושרך כ' לאו וכסיון כ' חומרך כ'ל וס'ו: בלאמים ה'מר רפה: מעל שמים וכסיון כ' פד שמים ופיין מ'ס ס: ועד שחקים
 ס'ו'ו כנטיח: ועל כל הארץ וכסיון כ' על כל הארץ: וענני כספרים מדוייקים כן כביידי' כ'וד חבל כחומר כ' כסני כ' לאו וק' כ'וד
 אעלה עיני מ'ס כסיון ס': מי גלעד לי קדמח דסיפרא לי גלעד ולי: מניינח לי גלעד לי וחסד סקון סימן ולי הדברי ונ'ו' הוספת לי ונ'ו'
 דיחל ל: עלי פלשת אחרועע וכסיון כ'ו' פ'ו' פלשת אחרועעי: עיר מבצר וכסיון כ'ו' פיר כצור: הלא אלהים וכסיון כ'ו' חלל אמה
 ארסיו: ולא תצא כנטיח: וישבו עלי רעה כטסס ימנית לא מיוסס: ודרשו מחרבותיהם ככס'ר יפקסנן אל'ג'ר כי כספר כ'ל'ו' אסר
 כטוליתחל כחוב עליו כמסרה לים כופים חטף ונס הנניר כ'כב סמאלו כן כמסרה וכרבו הספרים כ'כ רד'ק כסרסס וכס'ו' סוסף סק'קריאה כואת
 ססיה סמלס כווי כמו חרבו סמד - סשבו מוסה וס'רם לסרס הענין על קריאה זו וכסנהו ססרסס אל' ויסיב דרשו כקמן סט'ף כמו ודרשו כקמן
 ככנין כסול'ו כחולסכמבור סר'ס סמינה מקבלת סדגס על סקל כ'י כרשו מ'כרס וכן ס'ר ס'י נאחל ססכססס ונלס ודרשו כמס'מ'מ'מ' סחרסס
 סכרי כקוד סט'ף כקן ע'ס וכן סמאלו גס חני כס' יסן ע'ספר ססמור לים כ'ו' סט' - סמלס סחל' דכרי רד'ק כס' כן סס וסל'ו דרשו כקריח
 כקמן רכס כמו וססרו ד'ך ס' וכן ככלנו קריאה: ואל יהו כנטיח: אל ססח ס'ס'ס כקמן: עני ואביון כס'ס כטססס ומניח וס' סח' סוכס:
 ונכחה י'ס ככרי י'ס כסניל: ולא חפץ כנטיח: חהילו כנטיח: ולמוח ס'ס'ס ככרי סרסס: עשה אתו כספרי ססרד ס'ס' כנטיח
 וכן מן סמלס כס'ל' כ'ו' חלל סחי קמן וס'ו ססח ויבוס ססל עכר רד'ק וס'ן סר'ס: כנשוחו כס'ף רד'ק: נהלכתי כרבו כסרס
 מדוייקים ס'ס' כס'ף סניל:

תהלים קד קטו קיו

וארץ: השמים שמים ליהוה והארץ נהיה
לבני אדם: לא המתים יהללוהו ולא בלתייהו
דומה: ואנחנו ונברך יה מעתה ועד עולם
הללויה: *

קיו אהבתי כי ישמעו ו
יהוה את קולי תחננני: כי יהטה אזנו לי
ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות ומצרי
שאול מצאני צרה ויגזו אמצא: ובשם
יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: חנן
יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: שמר פתאים
יהוה דלותי ולי יהושע: שובי נפשי למנוחיכי
ביהוה גמל עליכי: כי חלצת נפשי ממות
את עיני מן דמעה את רגלי מן דם: אתה לך
לבני יהוה בארצות החיים: האמנתני פי
אדבר אני עיני מאד: אני אמרתי בחפזי
כל האדם כוזב: מה אשוב ליהוה כל
תנמולוהי עלי: כוס ישועות אשא ובשם
יהוה אקרא: נדרי ליהוה אשלם נגדה נא
לכל עמו: יקר בעיני יהוה המותה לחסדיו:
אנה יהוה ביאני עבדה אני עבדה בך אמתך
פתחת למיסרי: לך אופח זבח תודה ובשם
יהוה

מה לך הים כי תגוס הירח תפב
לאחור: ההרים תרקדו כאילים זבעור
בבני צאן: מלפני ארון חולי ארץ מלפני
אלוה יעקב: ההפכי הצור אנשים חלמיש
למעני מיס: * קטו לא
לנו יהוה: לא לנו כי לשמך תן כבוד על
חסדך על אמתך: למה יאמרו הגוים איה
נא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל אשר
חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה
ידי אדם: פה ליהם ולא יברו עינים להם
ולא יראו: אונים להם ולא ישמעו אף
להם ולא ירחיחו: ידיהם ו ולא ימישו
רגליהם ולא יהלכו לא ינהגו בנגונם: כמותם
יהיו עשהם כל אשר בטח בהם: ישראל
בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: בית אהרן
בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יראי יהוה
בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יהוה זכרנו
יברך יברך את בית ישראל יברך את כלה
אהרן: יברך יראי יהוה הקטנים עם
הגדלים: יסף יהוה עליכם עליכם ועל
בניכם: ברוכים אתם ליהוה עשה שמים

בסיון כ"ט וסימן פ"ט: לבעינו הפ"ן בשם: לא לנו י"ס שאין זה חמלת המזמר וכ"כ רד"ק וכבר דברתי מזה בספיקת הספר: על אסרך
חד מה"מ כ"מ מן ב' ל' כסין וכו' כ"ב רבים כמות ומטעין כסין וסימן נחסרה רנח"א: עצביהם הפ"ן נגשיא כס"ס: לא יהגו בנגונם
הגי' מל דגוסה וכן ב"מ בנגונם: והללו יהוה אין נשיא כ"ד של יסללו רק הוא מאריך כה"ל במקמת ספרים: הללויה כ"ד למנו כמנו נחמ"ט
שיטה ומינה אמת: אהבתי כי ישמע ה' י"ס פסוק בין ישמע לשם כמו שבמתי בסוף מזמור ס' ו: אנה ה' פלטה נפשי במקמת ספרים
בשטם אחד לנד כנ"ן זכרון הכ"י שלפני כשני טעמים ובמסורה ו' דבאינין הא בליטין בקשה וסימן אנה ה' זכר כל דמלכים וחקירו דיטעיה ב'
דיוכה ב' דהללו וכלל העולה מדברי רד"ק ב"מ ונחמלול דף רס"א ונשרשים שרס אן שכל אנה ב"מ ל"ף הוא לכולם מלפני וכן כל ששה דלפני כה"ל
שסל לשון נקשה ויחנה וכן טעם לדבריו כי הא"ל קמויה והכ"ן דגוסה וכ"כ בעל לויית חן כ"כ א' שרס' ואלם בספרים שלנו אמת הדבר כי
הא"ל קמויה והכ"ן דגוסה ככולם אך בשמיים יש חילופים נסכרים כמ"ס על כל א' מהם נחמקו ונס' דקדוק ישן כ"י נחמתי שכל לשון נקשה בין
כל ל"ף ובין כס"ל מלרע ולשון איה מלטייל וטופם לשונו הוא זה אנה אשר פמרונו לשון נא קתן ואין הדגש מנסלו ולא נודע לי טעם בדבר אך כל
הטעם לפי שאין הדגש כה חבני יתרון הא"ל וכל שפכיו שאין ביטוד המינה רק גא והא"ל ל"ף שנרשם המינה ימירה והרנה אלפ"ין נחמ"ט נקריאה
ימרות נחמילם ביטוד המינה כמו אל"ף של ואחותי כחזקם: וכן אל"ף שבנחמתי חרב' וכן אל"ף של וימחכנו גלות עשן. וכן אל"ף של אנה
שיומרת ואין נשורם יסודו כי אס גא ומדע כי בניתי אנה למטה לפי שהכ"ן פיקר המינה ואין הא"ל עיקר כמו אנה שפמרונו איה שהכנינה
קנומה כמו עד אן לבך טעמו כל ל"ף ודינס בקמת כי כרפיהס חכל אנה סהוא כמו גא טעמו למטה כלומ עיקר ויש לפמרו של דגשות הכ"ן כרי
לכפרים בין אנה אשר פמרונו איה ולכ"ן אין דגש הנ"ן מנטל הקמת כן נראה לי וחותם שפמרונס איה כולם נביחמם
למעלה בר מן ב' שנייכמס למטה על פי שהסורת וסימן אנה אכחנו עליס' אנה אלך מרוחק עד כאן לשונו ונכל מקנה חכרהס הביא שמי
הסכרות נחמכטי הנעוים וכן כלשון הזה יש מעמידין הקריאה נחמס מיכות נרשסס שמימנס ל"ב א"י ס בהיומס נקמת וקידמות לנגס כמו לסה
בתיס' אנה ימה ששה' ואכחנו לא רחיונו מן המדקדקים כלשונם שפמרונו כי חס ל"י ס נלנד ונכל טרונס הנסס נחר ללכ חכריהס הסכרי'
שסס כנ' טעמים ורחה למטר שפיהס קריחמ אנה נהממרה קח"מ לא מלטייל ולא מלרע נחמכטי כי כך יחייבו מרי טעמי כמ"ס ביחוקאל כ"כ כללם
דנקטינן דשלש דעות בדבר והא"י שיהי סהכס קריחמ אנה נהממרה קח"מ לא מלטייל ולא מלרע נחמכטי כי כך יחייבו מרי טעמי כמ"ס ביחוקאל כ"כ כללם
בנסק טרסת ויחיי: פ"מ אים כל פמחיסה אל"ף נחה ופי"ד נטה והיא למ"ד הפמל ופי"ד הרנינס כפלה רל"ק נמירוס ושורסיס ומכלול דף רל"ט ועיינן
מה שבמתי בסוף ק"ד: דלותי ב' כספיה רין מלרע וחד מלטייל כי דלומי מחד כסימן קח"ב: שובי נפשי חד מן ג' שוני טעמס לרע וכן
שכלול דף קל"ן: כל האדם כוזב כל הנמולוהי שטינס נחמרוך ונחמק כס"ס: אנה ה' בי אמי זהו אחד מן ששה הברוכים כה"ל כלשון
נקסד ונסכר מחר כ"י בשטם אחד לנד כנ"ן ונכה ספרים כשני טעמים וסימן למעלה נכסוח חכה ה' מלטה כפסי: אני עכרן כן אסרך האל"ף
של חלת אני נגשיא כס"ס וכן נחלופים לכן אשר:

קטו קיו

ואשאלכני אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה

ידעתי יהוה כפי צדק משפטיו ואמונה עניחני :

יהינא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך :

ובאוני רחמיך ואחיה ברחמיך שעשעו :

בשני זדים כישקר עיתוני אני אשיח בפקודיך :

ישובי לי יראיך וידעו עדותיך :

יהי לבני תמים בחקך למען לא אבוש :

כ

בלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי :

בלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני :

פיהייתי כנאד בקיטור חקך לא שכחתי :

במהימני עבדך מתי תעשה ברחמי משפט :

ברולי זדים שיחות אשר לא כתורתך :

בל מצותיך אמונה שקר רבוני ערני :

במעט פלוגי בארץ ואני לאיעובתי כקדך :

בחסדך חניני ואשמרה עדות פיך :

ל

לעולם יהוה דברך נצב בשמים :

לרר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמוד :

למשפטיו עמרו היום כי הפל עבדך :

לילי תורתך שעשעו או אבדתי בעיני :

לעולם לא אשכח פקודיך כרבם חיתני :

לך אני הושיעני כי פקודיך ררשתי :

לי קני רשעים לאבדתי עדותיך אתבונן :

לכליתכלה ראיתי קץ רחבה מצותך סאר :

מ

מהראהבתי תורתך בליהיום היא שיחתי :

מאיבי תחפמני מצותך פי לעולם היאילי :

מפלמלמרי השפלתני כי עדותיך שיחה לי :

מוקנים אתבונן כי פקודיך נצרתני :

מפל ארח רע בלאתי רגלי למען אשמר דברך :

ממשפטיו לאיסרתי כראתה דורתני :

מהנמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי :

מפקודיך

זכר דבר נחמתי כפרים זכר נחום וברוכו כקמך חטוף : הליצני סה"ל כחטף סגול ונדטוסים יסנים נחטף פתח ואין לחוש לו : זכרתי משפטיו

כפרים כ"י אין פסוק בין זכרתי למשפטיו אבל יש כסין בין משולס לה"ל סה"ל יסא כראס כחומר ח"ו מנסוס סל"ה ומיחתי כסתי רשויות סליס וכ"ן

סול ככסיקמל דליס : האמנתו סה"ל כחטף סגול : אשיח בפקודיך בלסוסים וסנים וברוכו ספרים כ"י מלל וס"ל וכ"ן יסוי כ"ל כנסס

נמסרס נס"ו ספרים סכסתי למעלס : וידעו וידעיק : תנחמני סמ"ו ננשיס : למשפטיו סל"מ כנשיס כס"ס : לא אשכח פקודיך

ברוכ כפרים וסנים מלל וס"ל וכ"ן כחון כס"ס למיל : לך אני נס"ס ננשיס : לכל תכלה יס"ס ננשיס : כ"י עדותיך יס"ס נקראת : כ"י פקודיך נצרתני

ה"ל וס"ל כ"י אינו מרססס ספרים וכ"ן סול ככפרים וסנים : אמרתך כסכסס וי"ט כרכיס

ננשי

בחקיך :

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתי :

ואת נחמתי בעיני כי אמרתך חיתני :

זדים הליצני ערמאר מתורתך לא נטיתי :

זכרתי משפטיו מעולס ויהוה ואתנחם :

זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך :

זמרות היולי חקך בבית מגורי :

זכרתי בלילה שמוך יהוה ואשמרה תורתך :

ואת היתדילי כי פקודיך נצרתני :

ח

חלקי יהוה אמרתי לשמר דברך :

חליתי פנה בכל לב חנני כאמרתך :

חשבתני דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך :

חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך :

חבלי רשעים עורני תורתך לא שכחתי :

חצות לילה אקים להודות לך על משפטי צדקך :

חבר אני לכל אשר יראיך ולשמרי פקודיך :

חסדך יהוה מלאה הארץ חקך למרני :

ט

טוב עשית עס עבדך יהוה בדברך :

טוב טעם ודעת למרני כי במצותיך האמנותי :

טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי :

טוב אתה ומטיב למרני חקך :

טפלו עלי שקר זדים אני בכל לבו אצר פקודיך :

טפש כחלב לבס אני תורתך שעשעתי :

טובלי כיעניתי למען אדמר חקך :

טובלי תורת פיך מאלפי זהב וכסף :

ידיך עשיתי ויכוננתי הבינני ואלמדה מצותיך :

יראיך יראני וישמחו כי לדברך יחלתי :

וידעתי

פ

פלאות ערותיך על־פני נצרתם נפשי :
 פתח דברך יאר מבין פתיים :
 פי־פערתי ואשאפה כי לצותיך יאבתי :
 פנה־אלי וחנני כמשפט לאבני שמה :
 פעמי הכן באמרתך ואל־תשלט בי כל־און :
 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך :
 פנה האר בעבדך ולמדני את־חקיך :
 פלג־מים ירדו עיני על לא־שמרו תורתך :

צ

צדיק אתה יהוה וישר משפטיך :
 ציית צדק עדותיך ואמונה מאד :
 צמתתני קנאתי כי־שכחו דברך צרו :
 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה :
 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי :
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת :
 צרו־מצוק מצאוני מצותיך שעשעי :
 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה :

ק

קראתי בכל־לב עניי יהוה חקוק אצרה :
 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך :
 קדמתי בנפש ואשועה לדברך יחלתי :
 קדמו עיני אשמרות לשווח באמרתך :
 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חניני :
 קרבו רדפי ומה סתורתך רחמי :
 קרוב אתה יהוה וכל־מצותיך אמת :
 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסרתם :

ר

ראה עיני וחלצני כיה־תורתך לא שכחתי :
 ריבה

מפ־קודיך אתבוננו על־פני שנאתיך כל־ארח שקר :

נ

נר־להגלי דברך ואור לנתיבותי :
 נשבעתי ואקו־מה לשמר משפטי צדקה :
 נענית ער־מאד יהוה חניני כדברך :
 נרבות פי רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני :
 נפשי בכפי חמיד ותורתך לא שכחתי :
 נהני רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי :
 נחלתי עדותיך לעולם כי־ששון לבי המה :
 נטיתי לבי לעשות חקוק לעולם עקב :

ס

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי :
 סתרי ומנני אתה לדברך יחלתי :
 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי :
 סמכני באמרתך ואחיה ואלתיבישני משברי :
 סעדני ואשעה ואשעה בחקוק חמיד :
 סלית כל־שונים מחקוק כיה־שקר תרמיתם :
 סגים השפת כל־רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך :
 סמר מספרך בשרי ומשפטיך יראתי :

ע

עשיתי משפט וצדק בל־תניחני לעשקי :
 ערב עבדך לטוב אליעשקני זרים :
 עיני פלו לישועתך ולאמרת צדקה :
 עשה עס־עבדך כחסדך וחקוק למדני :
 עבדך־אני הבינני ואדעה עדותיך :
 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך :
 על־פני אהבתי מצותיך מזהב ומפן :
 על־פני כל־פקודיך כל ישרתי כל־ארח שקר
 שנאתי :

גמשו בכפי הניח רפה : נחלתי עדותיך ה' אלו נכס : וחורתך אהבתי ה' אלו נכסיה ב' א' : לדברך יחלתי כן הוא נכסיו ב' : ואשעה
 אין לנש כטי' : בחקוק ה' הניח דנוסה וי' רפה : סגים במקצת מדוייקים חסר י'וד קדמתי ומסורתי מסלי רים סימן כ"ה מסייעת לכו :
 עשיתי ששפט וצדק בל קראי כמ ומססט כר מן חד חילוף ששפט וצדק : ערב עבדך כל אל' אל' כ"ה אית בכל מסוק חד מן עטר ליסני אליו
 אפריה : דנוי : ערות : דרך : השכטי : פקוד : טווי : מורה : חק : אמונה : ואינן רמזין לשטרה ממני אורוימא דמימיכיבם על סורא
 דטיני כר מן חד סרכ ענדך לטוב לליב ציה חד מכל אלו ואית דביסי כדק במקום אמונה : פלאות עדותיך ה' אלו נכס : פתח דברך ספ' אל
 נקמת קסן להנדיל נוכו ונין פתח הסער סהוא נכסות קסן טרטיס וכן במסורא לית קמן ובמסרה אחרת כל קריא פתח ופתח נ' נקודות כר מן
 א' קמן פתח דברך יאר סהוא פתחון דכריס לכמחילה : מבין פתיים כמני יודי' וכן ערוס רמז רמז דמלטי כ"ה והמסורת מנא עליהם ב'
 טל' כמני יודי' : ואל חשלת ה' אלו נכסיה : ועבדך נכסיה ה' אלו : ותורתך נכסיה ה' אלו : צדק עדותיך לעולם ה' אלו נכס : קראתי
 בכל לב פשימרה : לדברך יחלתי לדברך : כמשפטך חניני הכ"ה נכסיה ב' א' : קרבו רדפי ומה נכסירוס מדוייקים מלת קרבו
 נכסיה וכן כהן לא נכלל : וכל מצותיך ה' אלו נכסיה :

רחמי

דָּבַר וּמַהֲרֵי־יָפוּ לִךְ לְשׁוֹן רַמְיָהּ : חֲצִי גִבּוֹר
 שְׁנַנִּים עִם גַּחְלֵי רַתְמִים : אוֹהֲלֵי פִי־גִרְתִּי
 מִשֶּׁךְ שִׁכְנֹתֵי עִם־אֹהֲלֵי קָדֶר : רַבַּת שִׁכְנֵיהָ
 לָהּ נִפְשֵׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם : אֲנִי־שְׁלוֹם וְכִי
 אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה : * קכא

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל־הַרְיָם
 מֵאִן יָבוֹא עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה
 שְׁמִים וָאָרֶץ : אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־
 יָנוֹם שְׁמֶרֶךָ : הִנֵּה לֹא־יָנוֹם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל : יְהוָה שְׁמֶרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יָד
 יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה וְיָרַח בַּלַּיְלָה :
 יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ :
 יְהוָה יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :
 * קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

לְדוֹר שִׁמְחֹתֵי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלְךָ :
 עֲמֻזֹת הַיּוֹרְגִלְנֵינוּ בְּשַׁעֲרֵיךָ יְרוּשָׁלַם : יְרוּשָׁלַם
 הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֹׁחֲבֵרָה־לָהּ יַחְדָּו : שֶׁשֶׁם עָלוּ
 שְׂבָטִים שְׂבִטֵי־יָהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַזְכִּיר
 לְשֵׁם יְהוָה : כִּי שָׁמָּה וַיִּשְׁבּוּ כַסָּאוֹת לְמִשְׁפַּט
 כַּסָּאוֹת לְבֵית דָּוִד : שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם
 יִשְׁלִי אֲרֻבָּה : יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹה
 בְּאַרְמְנֹתֶיךָ : לְמַעַן אֲתִי וְרַעִי אֲדַבֵּר־נָא
 שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה
 טוֹב לָךְ : * קכג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
 אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בְּשָׁמַיִם : הִנֵּה
 כְּעֵינַי עֹבְדִים אֶל־יָד אֲדוֹנָיהֶם כְּעֵינַי שֹׁפְחֵי־
 אֶל־יָד גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֵינָיו אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד
 שִׁיחַנְנוּ : חֲנָנוּ יְהוָה חֲנָנוּ כִּי־רַב שְׂבַעֲנוּ בָנוּ :
 רַבַּת שְׂבַעֲרֵי־לָהּ נִפְשָׁנוּ הֲלַעַג הַשְּׂאֲנָנִים
 הִפְּזוּ לְגֵאוֹנִים : * קכד שִׁיר

המעלות

רִיבָה רִיבֵי וּנְאֻלְנֵי לְאַמְרַתְךָ חַיְנֵי :
 רַחֲוֶה מְרַשְׁעִים יִשְׁעֶךָ כִּי־חָקִיךָ לֹא דָרְשׁוּ :
 רַחֲוֶה רַבִּים וְיְהוָה כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ חַיְנֵי :
 רַבִּים רִדְפֵי וְצָרִי מַעֲרֹזֶיךָ לֹא נִמְטִיתִי :
 רָאִיתִי בְּגֵדִים וְאַתְקוּטְטֵר־ אֲשֶׁר אִמְרַתְךָ לֹא
 שָׁמְרִי :

רָאָה כִּי־פָקַדְתָּ אֶהֱבֵתִי יְהוָה כַּחֲסֶדֶךָ חַיְנֵי :
 רֹאשׁ־דְּבָרְךָ אֲמַת וְלַעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צְדָקָה :
 שׁו

שָׁרִים רִדְפוּנֵי חֲנָם וּמְדַבְרֵיךָ פָּחַד לְבִי :
 שֶׁשׁ אֲנִי עַל־אִמְרַתְךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רֵב :
 שָׁקֶר שִׁנְאֹתִי וְאַתְעַבֶּה תוֹרַתְךָ אֶהֱבֵתִי :
 שֶׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתֶךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה :
 שְׁלוֹם רֵב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְשׁוֹל :
 שִׁבְרֹתֵי לִישׁוֹנֶיךָ יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי :
 שְׁמֵרָה נַפְשִׁי עֲדִיתֶךָ וְאַהֲבֵם מֵאֵד :
 שְׁמֵרֹתֵי פִקּוּדֶיךָ וְעֲדִיתֶךָ כִּי כָל־דַּרְכֵי נִגְדָה :
 ת

תִּקְרַב רַגְלֵי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּרַבְרָה הַבִּינֵנִי :
 תָּבוֹא תַחְנֹתִי לְפָנֶיךָ בְּאִמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי :
 תִּבְעַנָּה שִׁפְתֵי תְהַלְלָה כִּי תִלְמַדְנִי חָקִיךָ :
 תַּעַן לְשׁוֹנֵי אִמְרַתְךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צְדָקָה :
 תְּהִי־יְרֵךְ לְעֲזָרְנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי :
 תִּאֲבֹתִי לִישׁוֹנֶיךָ יְהוָה וְתוֹרַתְךָ שַׁעֲשַׁעִי :
 תַּחֲרִי־נַפְשִׁי וְתִהְלַךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזָרְנִי :
 תַּעֲרִיתִי בְּשֶׁה אֲבֵר בְּקֶשׁ עֲבָרְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא
 שִׁכַּחְתִּי :

קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה
 בְּצִרְתָּה לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי : יְהוָה הַצִּילָה
 נַפְשִׁי מִשִּׁפְּתֵי־שָׁקֶר מִלְשׁוֹן רַמְיָהּ : מִהֲיִתֵּן

ומרבך

לגאי יונים

הַחֲסִידִים רַבִּים ה' כן הם הַמַּעֲלוֹת כִּסְּם וְיָרִיךְ לְהַיָּר טַלּוּם יִסְמַד מִלֵּךְ דְּבִים לִסֵּם וְכֵן דִּקְדָק טַלּוּם הַמַּעֲלוֹת לְהַרְחִיק
 כִּרְנוּי מִשְׁמוֹ ית' כִּמְשַׁמְטִיךְ הַכֹּף נִבְטֵי : כַּחֲסִידִים הַכֹּף נִבְטֵי : וְסִדְרֵיךָ וּמִלְכָּדֶךָ ק' תַּחֲוֹ נַפְשִׁי
 וְחַהֲלֶךְ מִכִּי נִבְטֵי טַעַם הַטּוֹב מִקְרָא חִירָק כַּחֲסִידֵי כַּחֲסִידֵי קוֹדֵם לְחַוֵּי כַּרְוִן וְזֵה מ' מִן הַדּוֹתֵי נִבְטֵי לִדְךָ קִפְּט' וְכֵן הוּא כַּסְפֵּי כִּי נִבְטֵי :
 יַעֲזָרְנִי כַּמִּקְרָא סִפְרִים כִּי מְדוּיָקִים יִמְרָנִי כַּסְפֵּי טוֹמִים : תַּעֲרִיתִי בְּשֶׁה כַּסְפֵּי מְדוּיָקִים כַּסְפֵּי וְכֵן לִי כִּי טוֹב מִדְּכֵי כַּסְפֵּי שֶׁשֶׁם כַּסְפֵּי
 ט' יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי נִבְטֵי כִּסְּם : אֲנִי שְׁלוֹם ה' לֵךְ נִבְטֵי כִּסְּם וְכֵן כַּחֲלִי־בַיִם לְכֵל' : שִׁיר לַמַּעֲלוֹת זֹאת לְכַדוֹ טַעַם לִפְד' : שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל כַּסְפֵּי מְדוּיָקִים מִלֵּךְ וְכֵן מִסְפָּסוֹ כִּי נִמְנָה כַּמְסוּרָה טַעַם הַמַּלְאִים : יְהוָה יִשְׁמַרְךָ כִּסְּם נִבְטֵי : יְהוָה יִשְׁמַר כִּסְּם נִבְטֵי : יִשְׁמַר
 צֵאתְךָ נִקְמַן חֲטוֹף וּכְסִימָה סִפְרִים וְזֵכִיר כְּמוֹב יִסְמַר כְּחֹלֶם וְאַחֲרָיִ כְּמוֹב טַעַם לִדְמַת כִּי' : עֲשׂוֹתֵי כַּסְפֵּי מ' לִכְד' : אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב כֵּן הוּא
 כַּסְפֵּי כְּרוֹב כַּסְפֵּי יִסְמַר : אֵל יֵד אֲרוֹנֵיהֶם ה' לֵךְ נִבְטֵי כִּסְּם : לְגֵאוֹנִים לִבְטֵי יִזְכִּיר ק' וְהוּא חֵד מִן שׁוֹ' פִּתָּן טַעַם מִלֵּךְ חֲדָה וְקָרִי טַעַם :
 חֲדָלָה

קכ קכב קכג

בנתה לרעי מרחוק : ארחו ורבעי זרית וכלי
 דרכי הסבנתה : כי אין מלה בלשוני הן יהוה
 ידעת כלה : אחר וקדם צרתני ותשת עלי
 פליאה כפכה : פליאה דעת ממני נשגבה לא
 אוכל לה : אנה אלק מיוחד ואנה מפניה
 אברח : אסאפק שמים שם אתה ואציעה
 שאול הנה : אשא כנפי שחר אשכנה
 באחרית ים : גם שם ידך תנחני ותאחזני
 ימינה : ואמר אדך חשך ישופני ולילה אור
 בעדני : גם חשך לא יחשיך כסוף ולילה
 ביום יאיר כחשיכה באורה : בראתה קנית
 כליתי תסכני בבטן אמי : אודה על כי
 נראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת
 מאד : לא נכתר עצמי כסוף אשר עשיתי
 ידעתי כי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ : גלמי וראו
 ולו יעיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא
 אחר בהם : ולי מה יקרו רעיה אל מר
 עצמו ראשיהם : אספרם מחול ירבין
 הקיצתי ועודי עסך : אסתקטל אלוה ו
 רשע ואנשי דמים סורו מני : אשר יטרוד
 למצפה נשוא לשוא עריף : הלוא משנאיה
 יהוה ו אשנא ובתקומתך אתקוטט : תכלית
 שנאה שנאתים לאויבים היו לי : חקרני אל
 ודע לבבי נחנני ודע שרעפי : וראה אס
 רך עצב בי ונחני בדרך עולם : *

חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני :
 אשר חשבו רעות בלב בל יום יגורו מלחמות :
 שנגני לשונם כמורחש חמת עכשוב תחר
 שפתימו סלה : שמרני יהוה ו מידי רשע
 מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות
 פעמי : טמני גאים ו פח לי וחבלים פרשו
 רשת ליד מעגל מקשים שתדלי סלה :
 אמרתי ליהוה אלי אתה האנינה יהוה קול
 תחנני : יהוה אדני עז ישועתי סכותי
 לראשי ביום נשק : אל תתן יהוה מאוני
 רשע וממו אל תפק ירומי סלה : ראש מסבי
 עמל שפתימו יכסמו : יפיו עליהם
 גחלים באש יפילם במחמרות בליקומו : איש
 לשון בל יכון פארץ איש חמס רע יצורני
 למדחפת : ידעת כי יעשה יהוה דין עני
 משפט אבנים : אך צדיקים יורו לשמה
 ישבו ישרים את פניה : * קמא

יכסמו ימוסו

קמ

קמ

וכל דרכי ה' אלו נגשיא : וחשת עלי כפכה סודו ומסתלי הפך ועל כן מלא נה' פיין נחמרת סנוף ספר לקוסי סבה ומאס דף כ' ח' ב'
 ב' פליאה כלימה ק : לא אוכל לה מלא אוכל נשני טעמים : אנה אלך זה א' מן הסכים מלרע והסני אנה אכחו עליס : ותאחזני ה' אלו
 נגשיא : לא יחשך במדויקים החי' כשול לנדו כמ' כירמיה יג : עצמי סעי' נקראת בקמן סעי' : בחחיות סני' נגשיא : ועל
 ספרך ה' אלו נגשיא : ולא אור בהם ולו ק' ומרשי אנדה יש רכיס ופיין סוד בריס הקדמת הו' ל' לספר יצירה : ולי מה יקרו כמב רב
 סעי' סדגס דחיק ודמי מרסיק דגס חזק ולכן יפא גס בימר האומיות ולי מה יקרו רסיך : מה טבו סהליך יפאך ודומיהס : אלוה ו רשע יש ססיק
 בין מלה לרשע וכן כריך להססיק בקריאה סלה יהא כרחה כמחרף ח' וכן כמסוק הלא מסנליך ה' : אסנא סנסמוך יש ססיק בין ססס לאסנא ססס
 ככורו סלמעלה כמ' סעמיס רנוס : למוסה נשוא חד מן מלין דכמ' א' ח' כסוף מינוח ולא קרינן סנ' א' נ' ורד' ק ומסורמ דניאל ב' וריס
 ס' סלח לך : לשוא עריף חמר כמל כמסרה על ויבי ערך סמואל ח' כ' ב' בליס סנוח חד חסר וחד מלא והסמלמי עריף מיכה ב' ולדמו חינו
 מזה ססנין כסוח לסוח עריף כי לא חסנו סעיהס כ' כ' כסרסיס חבל כמסרה סלפסיכו כסמואל ונמיכה כמסר ח' בליס דכנו כקריאה ונחכס סעיהס גס
 כסוח לסוח עריף : כסו נחש נגשיא : סאויי כמב דל' כמירוס סהי' דנוסח ונחבלול דף רב' ו' יונכס כמב כי סמויי רשע רבי ולא
 מנמוסו אכחו כן מלא כס' ירושלמי ראויו רבי קמץ ה' אלו והו' סספר חס' סמך עליו ר' יונכס כי הו' מני' ריהס ממיד כמקרא ירוסלמי וזהו
 ססיה כסיקוססה וזה סניס רנוס ט' כ' : ונס מני מנאסיו כן כמסר חמד כ' יסן : יכסומו יכסימו ק' : יסישו ימוסו ק' : ידעת ידעמי ק'
 ונחמורת ב' כמי ידעא וקרי ידעמי וסכני ידעת כי כל מובל חיונ ח' וחינוך ראש ססוק וליס דכוימיהו : משאת כן כמיכ נשני מרביכין :
 נצרה דגס ס' די למסרמ : לדבר ו רע יש ססיק כמס' : פעלי און ס' א' כמריך : ויוכיחי ה' אלו נגשיא : אל ינו חסר מל' ח' ס' ס'
 ססררת וכמו סמורמי כמיכה ח' :

תהלים קמא קמב קמג קמד

ושמעו אמרי בני נעמו : כמו פלח ובקע
 בארץ נפוזו עצמינו לפי שאול : כי אליהו
 יהוה אדני עיני בכה חסיתי אלתיגר נפשי :
 שמרני מירי פח יקשו לי ומקשות פעלי און :
 יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי עד-אעבור :
 * קמב משכיל לדוד
 בהיותו במערה תפלה : קולי אל-יהוה
 אועק קולי אליהוה אתחנן : אשפה לפניו
 שיהי צרתי לפניו אנור : בהתעטף עלי
 רוחי ואתה ירעת נתיבתי בארציו ההר
 טמנו פח לי : הביט ימין וראה ואידלני
 מיר אבד מנוס ממני און דורש לנפשי :
 ועלמו אליה יהוה אמרת אתה מחס חלקי
 בארץ החיים : הקשיבה אל רנתי כידולתי
 מאד הצילני מדרפי כי אמצו ממני : הוציאה
 ממסגרי נפשי להודות את-שמך בני יכתרו
 צדיקים כי תגמל עלי : * קמג
 מזמור לדוד יהוה ושמע תפלתו
 האזינה אליהתחנני באכנתך לפני בצדקתך :
 ואלתיבוא במשפט אותעבדך כי לאיצדק
 לפניך פלתי : כי רבף אויב ונפשי דפן
 לארץ חיתי השיבני במחשפים כמתי עולם :
 והתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לפני :
 זכרתי ימים ו מקדם הגיתי בכל-פעלה
 במעשה ידך אשוחח : פרשתי ידך אליה
 נפשי ו כארץ עיפה לה סלה : מהר ענני
 יהוה כלתה רוחי לתסתר פניך ממני ונמשלתו
 עס-ירי בור : השמיעני בבקר חסדך כי

תהלה

נהיבתי סוף נעמיא : כי דלותי ומד חרע דלומי ולי יסוסי : במעשה נקמט ס"ס נעמיא וכן הוא לב"א בחילופים : נפשו בארץ קמב מנ
 עיפה החסם טרמח נמאיר מהלות סלי סירסו חלינו הוא נבי"א בארץ סבן כמב כי נכס חף כי היא נל"ח טיפס הוא גוף המדס היא לך סלס
 כי הנכס המסכל הוא חלק מלוח המולמו וכו' ונס החסם יחיוס סי נבי"א וזכו לטובו חף כי המטפה הטוב הוא כמנע מהני המחשבה טובה
 טורכא חמי כי ככסי סהר טמח פרח טיפס ויכסם וכל טוב ללמני הויכס נל"ח חר טיפי ה' אלפי זה מראסיה סכס ונע מחרית סכס הוא
 לך מלחי טולם סלס והנחיות מ"ס ומנו כלל המסורס ס' לך לך המסיוס דמכוב כ"ף דמחמ סס ה' בלחן כ"ף וידין חד מסקו וניסחי דוקי
 נמו כווסה סלקי ודח היא גירסת' ספרגוס ון' פורח ודל"ק ולחתינו ולא סנחנין עשרמח ויחיוס לנבין פורח ודל"ק דהוו בקימי נביסח טפי
 חייכיו : מאויבו ה' יס פסקו זון מחיבי לה' כמכננ כמס מקיטוט לדכר חמו : והאברת נעמיא : הסלכד ידו לקרב סל"ס רכיוס וסל"ס
 סוכס נעמיא מכלול דף ב' ומלל לקרב סק"ף רכיוס ודל"מ בלל נעמיא מכלול דף ב"א : וספלשו קל ה' למד וכמוהו דניס ודל"ק נב"י ומכלול דף
 וכו' וסרסוס וסנכס סס ועיון נמזמור י"ח : הרודר נמדויקוס כ"י מל"מ ו' : עמי חד מן ג' דסכויין חמיס וסימן נמכר נב"ג סומל ב' כ"ב
 וכמס סמכלול נסקל סיונלס וכ"ס ר' יוכס כס' סקקס : חחתו נכב רש"י כי כס' מלויק מונס יש מסו' עליו חמיו ק' ע"ב ולא נכמל כן בספרו'
 סלכי ולא נמכריו : ידוד מה אדם היל"ד נעמיא כס"ס : ויעשנו סיל"מ נבי"ס ס"ס : אלחיוס שיר חדס ה"ל כ"ף נעמיא כס"ס : והצולנו סיר
 בני נכר ה"ל נעמיא נס"ס וכן בחילופי' לב"א : צאוננו כ"ב נמדויקי' : בחוצותינו נמדויקי' מל"א ומו' גס חר כ"ל' : סככלס סל"ס ונעמיא
 ונמרתין

קמד

תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום
ההוא אבדו עשתנתיו: אשרו שאל
יעלב בעורו שברו עליהוה אלהיו: עשורו
שמים וארץ אתהים ואתפל אשרנים
השמר אמרת לעולם: עשה משפט
לעשקים נתן לחם לרעבים יהודה פתור
אסירים: יהודה ופקח עורים יהודה וקח
פפונים יהודה אהב צדיקים: יהודה ושמר
אתגרים ותוס ואלמנה יעודר ודרך רשעים
יעות: ימך יהודה לעולם אלתך ציון לדר
דרך הללויה: * קמו הללויה ו
פיוטוב וטרה אלהינו פינועים נאווה תהלה:
בונה ירושלים יהודה נדחו ישראל יבנס:
הרופא לשבורי לב ומחפש לעצבותם: מונה
מספר כוכבים לכלם שמות יקרא: גדול
ארונינו ורביכח לחבונתו אין מספר: מעודר
ענוים יהודה משפיל רשעים עדי ארץ: ענו
ליהוה בתורה זמרו לאלהינו בכבוד: המכסה
שמים בענים המכין לארץ מטר המצמיח
הרים חציר: נותן לבהמה לחמה לבני
ערב אשר יקראו: לא בנבירת הסוס יחפץ
לאבשוקי האיש ירצה: רוצה יהודה את
יראיו אתהמיתלים לחסדו: שבח ירושלים
אתיהוה הללי אלתך ציון: פיוחוק בריתי
שעריך פרה פנה בקרבך: השם גבולך
שלוט הלב חפים ישפיקך: השלח אמרתו
ארץ עדי מהרה ירוץ דברו: הפתן שלג

קמה תהלה לרוך ארומסק
אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
בכליום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
דור לדור ישבח מעשך ונבורתך יגדו: הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה: ועינו
וגדולתך נראותך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר
רביטובך יביעו ועדקתך ירננו: חנון ורחום
יהוה ארך אפים וגדלחסד: טוביהוה
לפך ורחמיו עלכל מעשיו: יודך יהודה
פלמעשך וחסדיך יברוככה: כבוד מלכותך
יאמרו ונבירתך ידברו: להודיע לבני
האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
מלכות כלעמים וממשתך בכלדור ודר:
סומך יהוה לכלהנפלים וזוקף לכלהנפופים:
עיניכל אלוך ישברו ואתה נותןלהם את
אבלם בעתו: פותח אתידך ומשביע לכל
חן רצון: צדיק יהודה בכלדרכיו וחסיד
בכלמעשיו: קרוב יהוה לכלקראיו לכל
אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה
ואתשועתם ישמע וישועים: שומר יהוה
אתכלאהבו ואת כלהרשעים ישמיד:
תהלת יהוה ידברו פי ויברך בלבבשר שם
קדשו לעולם ועד: * קמו
הללויה הללי נפשי אתיהודה:
אהללה יהוה פחיו אומרה לאלהי בעודי:
אליתבטחו בגדיבים כבודאדם ושאין לו

כצמר

קמה זבוחותך ביום וטיון מ'ס נשנים סימן ס': וגדולתך וגדולתך ק' ור'ק כנס סכנכס ביו"ד הרנו אחר התי"ו וכן הוא נדמוסים מהרובים
אכל נדמוסים ראשונים וכו' כ"י מדוייקים לא נמצא בהם יו"ד וכן מסתבר ללא נכנס במסורת רק עם ס"ב מלין דמיונין מוקדם מאוחר וסומנס
נמסר נמ"ג מות הו"א: וגדל חסד כנס בס' המדוייקים כמ"ג ונדל חסד בקמן הטיף וכלל וי"ו אחר לית' וכן הוא נדמוסים יס"ו ונמקלה לדמוסים
כמוכ וגדול חסד ב"ל"ו ויש לנס על מה שיבאנו מהספרם שלנו סמנס זה עם המלה שיש בהם וי"ו יתירא אש"פ ססן בקמן הטיף וכבר נמנו
נמסרה זו מינות אחרות עם וי"ו שלא נמצאו בן בספרים ולמיכך חין לסתך עליהם ארנה יש לנחושם סכני מפרים אחרת האומרת וגדל ב' חד מלא
ומד חסד וסמלא הוא וגדול כח דרים יברוככה מלא יברכו כ"ה כה מנרכו כנס הספרים כה מנרכו נלסון בקלס: ועינין עוד בנזכר כרסת ואפסן
זכוכבר כרסת כסא דק קט"ו אל מקרי יברוככה הוא זה וכן במזכר ד"ק כהרית כסא וסנס: וברכוכה חן מלין דכסא וינין כל כסוף מיכונל
דק רסן וריקאנטי פרסת כסא ושערי אורכ דק י' זכרני' כחיי כרסת כסלה על מסוק זה אלי ואנוהו יברוככה יברכו כה כלימור צמכין כזה וסוה
נבלה ונסמר בשין כוסת הגרנות סתקנו כרוד חמס לנכות ואשר קלסנו כסמר וזהו סאמר חיד כבוד מלכותך יאמר: ונברוךך ידברו לניכס וחס'ם
אמר להודיע לבני האדם הגרנותו סתקנו כרוד חמס לנכות להרומ סתק על פי סוהו יחנך כסמר ונלס מסנס כל מסיג נבלה סוה
וכמלא כלבנות: וכבוד הדר רוב הספרים הכמף יטיו והמיוסכ נמלא וכבוד: ומשילחך בכל דוד ודר כן סוה לפי הספרים שלכו קדחת מלא
מיכונל חסד ונכרנס ספרים סניסס מלאים: פותח את ירך חסר יו"ד על פי הספרים: ה' ידבר פי יו"ד סל ידבר ננעיה ויל יו"ד סל סס:
קמו מן הללויה ריס כרסא וחדל מלא: וימלך ה' לעולם ילמ"ד ננעיה: לדר ודר הללויה חמל מלא: הללויה כיו טוב חמל מלא: הר פא
נמקת ספרים חסר וי"ו: לעצבותם נגנס סל"ד למסרת: רוצה ה' טיון מ'ס נטיון קמ"ט: הטהילים ס"ה כמאריך:

תהלים קמו קמח קמט קנ

ושמים: וירם קרן לעמו תחלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו הללויה: *

קמט הללויה ו שירו ליהודה דבריו פ

שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח
ישראל בעשיו בני ציון ויגילו במלכם:
יהללו שמו במחול בתוף וכנור וימרו לז: פו
רוצה יהיה בעמו יפאר עניו בישועה:
יעלו חסידים בכבוד וינגו על משכבותם: צבאו ק
רוקמות אל בגדונם והרב פיפיות ביהם:
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים:
לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל:
לעשות בהם משפט בתיב הרר הוא לכל
חסידיו הללויה: *

קמט צבאו ק

הללויה והללויה בקדשו הללויה בקרקע
עזו: הללויה בגבורתו הללויה ברכ גדלו:
הללויה בתקע שופר הללויה בגבל וכנור:
הללויה בתוף ומחול הללויה במנים וענב:
הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

קמט צבאו ק

כצמר כפור נאמר יפור: משליך קרחו
כפתים לפני קרתו מי יעמד: ישלח דברו
וימסס ישב רוחו יולדמים: כינור דברו
ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה
כזו לכל גוי ומשפטים בל ירעום הללויה: *

קמח הללויה והללו את יהוה

מדהשמים הללויה במרומים: הללויה כל
מלאכיו הללויה בל צבאו: הללויה שמש
וירח הללויה בל כוכבי אור: הללויה שמי
השמים והמים אשרו מעל השמים: יהללו
את שם יהוה כי הוא ציה ונבראו: ויעמידם
לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: הללו את
יהוה מן הארץ תנינים וכל החמות: אש
וברד שלג וקיטור ריח סגרה עשה דברו:
ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארצים: החיה
וכל בהמה רמש וצפור נגף: מלכי ארץ
וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ: בחורים
וגם בתולות וקנים עם נערים: יהללו את
שם יהוה בית שגב שמו לבדו הווי על ארץ

נשלם ספר תהלים תהלות לאל קדש הדולים

כיום כסוף של ספר תהלים הם אלפים חמשים מאות ועשרים ושבעה ורמז דוד בן ישי על ישראל השחרר וסדריו הם תשעה עשר וסימניו כיום טובה היה בשבוע ומזמוריו מאה וחמשים וסימנו ודורו קן לה:

משלוי

קרחו במקלם ספרים מדוייקים הקיף כפתח ובמאריך וכן נקוד פתח בספר בצל הלסון וי"ם נקמץ ובמאריך ובכרוכ הדפוסים נקמץ חסוף:
כפתים רד"ק מנאו בספר מכלול דף ק"ן עם הרמיון כמו הן חכי כפיך חיוז ב"ג ויהי כנחך שם היתר סופטים י' וכו' בעל מקנה מנכס וכו'
ר' אליהו הלוי בפרק שירם ובפי' מהלך טעמי הדעת סכלל שתי אומיות נב"ד כפת זו מכל זו שהראשונה נדושה הוא או שתיים ממוכח מ' מכל אם
הן משתי מוצאות מהייכה רבות ובספר רב פעלים כבוד טעמ' שתי אומיות יתמו' רסין שלח כמנהג ע"ה ויהי כנחך שם היתר * משליך קרחו
כפתים * הן חכי כפיך למל * ועוד אחר שלח הזכירו בעל המסורת ורפה גם הוא * והיא כמפורחת פלגה נכס פ"כ: דברו דבריו ק' : הללויה
סכסוף וריש המזמור שלחמרוי חלח מלה: צבאו נבאיו ק: יהללו הי'וד נגעי' נס"ם: בתולות נדפוסים יטנים וכל ספרים כ"י שלפני מלח דחלח
ונס"ם שנייה סג"י נכירי: יעלזו כנטי טומין: פיפיות ב' ואריך ביטמיה סימן מ"א וטיין פ"ס סס: בלאמים קל הל'מד ולא פלאטוה דגש
כי אם בספר אחד כ"י: לאמר הא"ף נסוא לכלו: הללויה סכסוף וריש המזמור שלחמרוי חלח מלה: גדלו בני'מל נשלא נקודות רד"ק נשרשים:
גבל במקלם ספרים הנו"ן כנסול ורד"ק כנסול נכירי: וענב חסר ווא' אחר פי' והי'מל רמיה וטיין פ"ס סכלל ויט' נבאיו ל': בצלצלו
חרועה הכי"ג נגעי' : הללויה חלח מלה כמיב:

קמח
קמט
קנ

תם ספר תהלים בעור מנביה שפלים

משלוי

משלי

ס רבתי

שְׁלֹמֹה בְּדָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: לְדַעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר לְהִבִּין אֲמָרֵי בִּינָה: לְקַחַת מוֹסֵר הַשְּׂכַל צָדֵק וּמִשְׁפָּט וּמִשְׁרִים: לְתַת לְפִתְאִים עֲרֻמָּה לְנַעַר דַּעַת וּמוֹצָה: יִשְׁמַע חָכֵם וְיוֹסֵף לֶקַח וְנִכְזֵן תַּחֲבֻלוֹת יִקְנֶה: לְהִבִּין מִשָּׁל וּמְלִיצָה דְבָרֵי חֲכָמִים וְחִידָתָם: יִרְאֵת יִהְיֶה רֵאשִׁית דַּעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר אוֹיְלִים בְּזוֹ: שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבוֹה וְאַל תִּפְשֵׁת תּוֹרַת אֲמָה: כִּי אֲלוֹת חַן הֵם לְרֵאשִׁיף וְעֵנְקִים לְגִגְרֹתָהָ: בְּנֵי אִסֵּי פִתְוּהָ חֲטָאִים אֲלֵי תִבָּא: אִתִּי אֲמָרוּ לְכֵה אֲתָנּוּ נִאֲרַבְּהָ לְרַס נִצְצֶנָה לְנַקֵּי חַנּוּם: נִבְלָעִים כְּשֹׂאוֹל חַיִּים כְּשׂוֹאֵה וְתַמְיִמִים פְּיוֹרֵרֵי בּוֹר: בְּלִהְיוֹן יִקֵּר נִמְצָא נִמְלֵא בְתִינְנֵי שְׁלֵל: גּוֹרֵלָה תִפִּיל בְּתוֹכֵנִי כִּים אַחַד יִהְיֶה לְכַלְנֵנִי: בְּנֵי אֵלֵי תֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ אַחַס מִנַּע רֵגֵלָה מְנַתִּיבְתֶם: כִּי רֵגֵלֵיהֶם לְרַע יוֹרְצוּ וְיִמְהָרוּ לְשִׁבְרֵי דָם: כִּי־חַנּוּם

מִזְרָה הַרְשֵׁת בְּעֵינֵי כַל־פֶּעַל כְּנָף: וְהֵם לְרַס יִאֲרֹבוּ יִצְפְּנוּ לְנִפְשָׁתָם: כִּן אֲרַחוֹת כַל־בָּצַע בָּצַע אֲתִנְפֵשׁ בְּעֵלְיוֹ יִקַּח: חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנֶה בְּרַחְבוֹת תִּתֵּן קִלְעָה: בְּרֵאשִׁית הַמְּיוֹרֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמָרִיהָ תֵאמַר: עַד־מָתַי פִּתְיֵךְ תֵּאֲהָבוּ פִתֵי וְלִצְיִים לְצוֹן חֲמָדוֹ לְהֵם וְכַסְּיוֹלִים יִשְׁנֹאוּ־ דַעַת: תִּשׁוּבוּ לְתוֹכְחָתִי הִנֵּה אֲבִיעֶה לְכֶם רִוּחֵי אִידִיעַת דְּבָרֵי אֲתָכֶם: יִעֲזֹן קְרֵאתִי וְתִמְאֲנֵנִי נְטִיתִי יָדִי וְאִין מְקָשִׁיב: וְתִפְרְעוּ כַל־עֲצָתִי וְתוֹכַחְתִּי לֹא אֲבִיתֶם: גַּם־אֲנִי בְּאִוְדְכֶם אֲשַׁחַק אֲלַעַג בְּבֹא פְחָדְכֶם: בְּבֹא כְּשֹׂאוֹהוּ פְחָדְכֶם וְאִוְדְכֶם כְּסוּפָה יֵאֲתָה בְּבֹא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה: אִן יִקְרָאנִי וְלֹא אֲעִנֶה יִשְׁחַרְרֵנִי וְלֹא יִמְצָאנִי: תַּחַת כִּי־שְׁנֹאוֹדַעַת וְיִרְאֵת יְהוָה לֹא בַחֲרוּ: לֹא־אֲבוּ לַעֲצָתִי נִאֲצוּ כַל־תִּיבְחָתִי: וְיִאֲכֹלוּ מִפְּרֵי דָרְכֶם וּמִמַּעֲצָתֵיהֶם

משלי

משלי מ"ס רבתי ומדרש אנדרט סתמתי מ' יום סתמתי לו חכמת המורה כחשיב ויהי עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה והבי איתא באגדה משלי ופיין מסורה הכרית הגדול: ומשורים ג' וסימן כי אמה בחן לכב ד"ס א" כ"ס לקחת מוסר השכל: כל מעגל סוב משלי כ' מ"כ וכמה ספרים מסור ג' ב' מלא יחד חסר ולא מסיימי ומדחוינן ככולהו ספרי דהוא דר"ש ודמשלי כ' מלאים אית לן למיחר דדין חסר ובקמט ספרים מדוויקיים חסר וז' וחסר יו"ד טיין נמסורת: גורלך הפיל הפי' דנוסה מפני הספחה שמלת גורלך: סורה נספרים מדוויקיים חסר וז' וכן נספר עליו לית וחסר: יארבו כרוכ הספרים הא"ף בחסך סובל: בצע בצע כן הוא מדוויקיים כ' טעמים ונס"ח נספר לית בטעם משלי ומו אשכחנ' בטעם חלף דכל חדודח משלי ולית דכומיה דחשיב ליה כנוייהו ופיין מ"ס נישטיה ס"ג: תאמר כ' נכירי נכספך וסי' ופמה זוט ויכרמו לי ארזים מלאים א' ה' נכמתי שפרים: פתים נכמט נלא א"ף עם יו"ד למ"ד הספל לכד וי"ד הרבים נפלה וכן כי מסוגת פתים מהרנס נספסוף והסארת מנח פליטה ב' חסר כמיב נחד יוד נחוד: האהבו פתי ננשיא וזה"ל נחשף פתח ופיין כ"ס הרבנה: האהבו בילקוט איבה רמו מק"ח תאהבו פתי מהכנון כמיב אחר הק"כ כבוהג שפולס ארס מוכל כחנה ב' ימים מו' ג' ימים וכפסו קניטה פליז ואס פ' כמה טנים אהם חלילים שמוכב כה לא מאמר לו נוהג מאמר לו ופיין נכספס קניטה פ"כ: כי' נחנה דנים כנוסים קטנים כדמכין פ' דטרומות ר' יהודה מתיב נכמפי: וכפ הטודר מן המבושל הטודר מן המכנה מותר כסירית טרופה וקא דרים כו'ן מהכנון קטנים דג כונח אבנ' לא נכמפ' נספרים סלבו: תשובו נספרים סינים כ"י ומדפוס מלא וז'ו: לתוכחתו הלל'ר ננשיא: כשאוה כשואה פ': ואודכם נשיא כו"מ כ"ס: יאחה הא"ף בחסך כנוי כרוכ הספרים לא כשוא נכדו כמו שנתמא נקמטם וכן נסרסים מדין האחה מיכה ד' כנוח הא"ף: ונכונה אינן לן מספין וזכ יאחה כשופה יאחה והסארת מליטה יאחה כ': אקנה כפי'ן נחשף כנול: ויאכלו הו"א ונצילי כ"ס': ושגין

אֵיזֶלָה קִצֵּץ שֹׁמֵר וּמִשְׁלֵל: תִּכְנֵן בְּקִיץ לַחֲמָה
 אֲנִירָה בְּקִצִיר מֵאֲכָלָה: עֵרֶם מִתִּי עֵצֶל ו
 תִּשְׁכַּב מִתִּי תִקִּים מִשְׁנֵתָךְ: מַעֲט שְׁנוֹת
 מַעֲט תְּנוּמוֹת מַעֲט וְחֶבֶק יָדַי לִשְׁכָב: וּבֹא
 כְּמַהֲלֵךְ רֹאשֶׁה וּמַחֲסֵרָה כְּאִישׁ מִנִּי: אָדָם
 בְּלִיעֵל אִישׁ אֲזַן הוֹלֵךְ עֵקֶשֶׁת פֶּה: קוֹרֵץ
 בְּעֵינָיו מוֹלֵל בְּרַגְלָו מִרָה בְּאַצְבָּעָיו: בְּרַגְלָיו
 תִּהְפְּכוּת וּ בְלָבוֹ חֵרֶשׁ רַע בְּכָל־עֵת מִדְּנִים מִדְּנִים
 יִשְׁלַח: עַל־כֵּן פְּתָאֵם יָבֹא אִיּוֹ פִתְעַ
 יִשָּׁבֵר וְאִין מִרְפָּא: שְׁשִׁהְנָה שְׁנָא יְהוּרָה
 וְשִׁבְעַת תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ: עֵינַיִם רְמוֹת לְשׁוֹן תּוֹעֲבַת
 שִׁקְר וְיָדַיִם שֹׁפְכוֹת דַּם־נְקִי: לֵב חֵרֶשׁ
 מַחֲשָׁבוֹת אֲזַן רַגְלָיִם מִמַּהְרֹת לְרוּץ לְרַעָה:
 יִפְיַח כּוֹזִיִּם עַד שִׁקְר וּמִשְׁלַח מְדִינִים בֵּין
 אַחֲסִים: נִצֵּר בְּנֵי מִצְוֹת אֲבִיךָ
 וְאַל־תִּפְשׁ תְּנוּת אִמָּה: קִשְׁרָם עַל־לִבָּךְ
 תִּמִּיר עֲנָדָם עַל־גְּרָרְתָךְ: בְּהִתְהַלֵּכְךָ ו
 תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֵר עֲלֶיךָ וְהִקְיֹצוֹת
 הֵינָא תְּשִׁיחָה: כִּי גַר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר
 וּרְרָה חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר: לְשִׁמְרָה מֵאֲשֶׁת
 רַע מַחֲלֶקֶת לְשׁוֹן נְכָרִיָּה: אֶל־תִּחַמְדִּי יִפְיָה
 בְּלִבְבְּךָ וְאַל־תִּקְחָה בְּעַפְעֵפִיָּה: כִּי בְעֵרָה
 אֲשֶׁר־זוּנָה עֲרִיכְכָר לַחַם וְאֲשֶׁת אִישׁ נַפֶּשׁ
 יִקְרָה לְצוּר: הַיּוֹחֲתָה אִישׁ אִשׁ בַּחֲקִיו וּבְגִדָיו
 לֹא תִשְׁרַמְנָה: אִם־יִהְלֵךְ אִישׁ עַל־הַגְּחִלִים
 וּרְגָלָיו לֹא תִכּוֹנֶנָה: כֵּן הִבָּא אֶל־אֲשֶׁת רַעָהוּ

בְּנִים שֹׁמְעוּ לִי וְאַל־תִּסְוּוּ מֵאַמְרוּי־פִי: הִרְחַק
 מֵעֲלִיָּה רִבְכָּה וְאַל־תִּקְרַב אֶל־פֶּתַח בֵּיתָה:
 פִּדְתַתְּן לְאַחֲרִים הוֹדָה וְשִׁנְתָּה לְאַמְרוּי: פֶּךְ
 יִשְׁבְּעוּ יָדַיִם כְּחֶךְ וְעֵצְבִיךָ בְּבֵית נְכָרִי: וְנִהְמַת
 כְּאַחֲרִיתָה בְּכָלוֹת בְּשִׁרְה וּשְׂאֵרָה: וְאִמְרַת
 אִיךָ שְׁנֵאתִי מוֹסֵר וְתוֹכַחַת נֶאֱמַר לְפִי: וְלֹא
 שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל מוֹרִי וְלִמְלַמְדִי לֹא־הִטִּירְתִּי
 אֲזַנִּי: בְּמַעֲט הֵייתִי כְּכֹל־רַע בְּתוֹךְ קֹהֶל
 וְעֵרָה: שְׁתִּהֲמִים מִבּוֹרָה וְנִזְלִים מִתּוֹךְ
 בְּאֵרָה: יִפְצֹצוּ מַעֲיֵנְתָךְ חוֹצֵה בְּרַחֲבוֹת
 פְּלִנְי־מַיִם: יְהוּיִלְךָ לְבָבָה וְאִין לְוִרִיכ אֶתְךָ:
 יְהוּי־מְקוֹרָה בְּרוּךְ וְשִׁמַּח מֵאֲשֶׁת נְעוּרֶיךָ:
 אֵילַת אֲהָבִים וְיַעֲלֶתְחֹן דְּדִיהָ יִרְוֶה כְּכֹל־עֵרָה
 בְּאַהֲבָתָה תִּשְׁנֶנָּה תְּמִיד: וְלִמָּה תִּשְׁנֶנָּה בְּנֵי
 בּוֹרָה וְתִחַבֵּק חֶק נְכָרִיָּה: כִּי נִכְחַו עֵינַיִ יְהוּרָה
 דְּרִכְי־אִישׁ וְכֹל־מַעֲגֵלְתָיו מִפְּלִם: עוֹזוֹנְתָיו
 יִלְכְּדוּ אֶת־הַרְשָׁע וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתְמַך:
 הוּא יָמוֹת בְּאִין מוֹסֵר וּבִרְב אֵילָתוֹ יִשְׁנֶנָּה:
 בְּנֵי אִסְעֵרְבַת

לְרַעַךְ תִּקְעַת לִזְר פִּפְיָה: נִקְשֶׁת בְּאַמְרוּי־פִיָּה
 גְּלִבְדַת בְּאַמְרוּי־פִיָּה: עֲשֵׂה זֹאת אִפּוֹא בְּנֵי
 וְהִנְצֵל כִּי בָאת בְּכַף־רַעַךְ לֶךְ הַתְּרַפֶּס וְרַהֲב
 רַעִיָּה: אֶל־תִּתֵּן שְׁנֵיָה לְעֵינֶיךָ וְתִנּוּמָה
 לְעַפְעֵפֶיךָ: הִנְצֵל כְּצִבִי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיָּד
 יִקְוֶשׁ:
 לֶךְ־אֶל־נַמְרָה עֵצֶל רֹאה דְּרִכְיָה וְחַכֵּם: אֲשֶׁר

לא

ושנתך חלוקים כספרים כחלוקי וחסיון יורד אחר מ'יו ונס נוא'ו אחר נ'ו'ן : ונהפח במקצת ספרים כ'י ה'א'ו נגמיל ומומרים סכן הוא ל'א'ל
 חמס כחילוס ס'לטו כן הוא ל'כ'ב : בכלות כני'ת ומד כ'כ'ף בכלות כחי מיליס ט'ז ומיוון מן א'כ'ח כ'ד' וחד כ'י'ת ופיין נ'כ' במסורת מיליס
 פ'א' ח'ג' : ואסרת הוא'ו נגמיל ובסמס מייסב : ולא שמעתי הוא'ו נגמיל נס'ס : ונוליס כרבה מדוייקוס חסר ווא'ו אחר נ'ו'ן : יפוצו
 ככל ספרים יסנים הוא'ו סורק : סקורך ברוך כ'י'ת רס'ה : ויעלת חן הוא'ו נגמיל : וכל מעגלתיו הוא'ו נגמיל : עוונותיו חד מן ל'
 דכמינין כהן מרוץ ויין'ו בליכא ופיין כ'י' רס'י ב'ה' א' כ'א' והע'ו'ן נגמיל נס'ס וסמס המלה מייסב : והנצל נגמיל הוא'ו : ורהב רעין כל
 רעך שנספר משלי חסר י'וד אחר ט'י'ן מון מוס סהול מלא ופיינו דרס'ר' י'תק ביופח כ'ר'כ י'ה חס ממון יס לו בידך המר לו פספס היד ואס לאו
 כרבה עליו רכיס ופי' רס'י רפיך כמרא קרא כמיב מלא לפי סהול לשון רניס וכמ' כחי מרסמ ויגס רפיך השני מלא כלומר ס'רדין להמרס
 לפני סניסס לכני המלוה סיממין לו ולפני הלוח סינכ'אכו מן הכרנות : ובא כסהלך ראשך ופחסרך ונסימין כ'ל' וכל כסהלך רישך ופחסריך
 וסימין סמך ומס'סכך : ונמרס משלי וכל כסהלך ראשך זה מלך הסמיה ס'מיק לפיכך כראס יסר'אל ס'נאמר ויפכר מלכס לפניסס ו'כ' כראסס :
 הולך עקשות מה ככל ספרים יסנים סהדכוס וכ'י' מלא ווא'ו וכן כ'כ'ון פפ'ה דקסל'ט ט' : קורץ כענינו ככמה ספרים כמיב כענינו ו'כ' כענינו כמז
 סהול מולל ברגלו ספסוק מילס ככסר מוגס מסוליסול'ט סהיס כמזכ' כן כמחל'ה כמחן בקרי' מנחון ונמקן כפניס בענינו איבד'ה ודאי' דהכי מוכח
 מהמסורת דנחמ'רבת מוט' הווי'ך נאסר סימין מן כ'ז' מלין דחסריין יו'ד' כ'אמכ'ט מ'יכומ'ט וקריין וחסיד כהרייסו מולל כרגלו וסניק מל'ט כפיכך
 למימרא דהכי כמיב כו'ד' : סרנים מליסי'ן ק' : יבוא אירו'ו נכסח'ט כ'י' יבוא לית מלא נסיפ'ר'ט וכמסורת פרס'ט כסלפ'ך מיכ'ט כ'לונמ'ט וכליכ'ט
 כמל'ט דק'ס'ט מוט' ד'אמרי'ט פ'א'וס ויבוא אירו'ו לית מלא כמס'לי' ופיין מ'ס כענינו' : תועבות מונכ'ט ק' : ספחרות נו'א'ו : על גרנ'הך כמקצ'
 ספרים חסר ווא'ו וחסר יו'ד' כ'יין כמסורת ריש משלי : בשבכך נגמיל נס'ס :

כל

לא ינקוה כל הנגע בה : לא יכזבו לנגב בי
 יגוב למלא נפשו כי ירעב : תמצא משלים
 שבעתים את כל דהון ביתו יתן : נאף אשה
 חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה : נגע
 וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה : ביקנא
 חמת גבר ולא יחמול ביום נקם : לא ישא
 פני כל פטר ולא יאבה פי תרבה שחר :

בני שמר אמרי
 למצותי תצפן אתך : שמר מצותי וחייה
 ותורתך באישון עיניך : קשרם על אצבעותיך
 כתבם על לוח לבך : אמר לחכמה אחתי
 את ומדע לבניה תקרא : לשמרך מאשה
 זרה מנכריה אמריה החליקה : פי בחלון
 ביתי בעד אשנבי נשקפת : וארא בפתאים
 אבינה בבנים גער חסר לב : עבר בשוק
 אצל פנה ודרך ביתה יצעד : בנשף בערב
 יום באישון לילה ואפלה : והנה אשה
 לקראתו שית זונה ונצרת לב : המיה היא
 וסררת בביתה לא יישכנו רגליה : פעם
 בחיץ פעם ברחובת ואצל כל פנה תארב :
 והחזיקה בו ונשקה לו העוה פניה ותאמר לו :
 זכחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי : על
 כן יצאתי לקראתך לשחר פניה ואמצאך :
 מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים :

ועתה בנים שמעו לי והקשיבו
 לאמרי פי : אל יישט אל דרכיה לבך ואל
 תתע בנתיבותיה : כירבים חללים הפיקה
 ועצמים כל הרגיה : רכי שאול ביתה ירדות
 אל דררי מות : ח
 חכמה תקרא ותבונה תתן קולה : בראש
 מרמס עלי דרך בית נתיבות נצבה : ליר
 שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה :
 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם :
 הבינו פתאים ערמה ונסילים הבינו לב :
 שמעו בני נגורים אדבר ומפתח שפתי מישרים :
 כי אמרת יהנה חגי ותועבת שפתי רשע :
 בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש :
 כלם נחלים למבין וישרים למצאי רעת :
 קחי מוסרי ואל תבסף ודעת מחרוץ נבחר :
 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא

ישו

כל הנגע נס' הכ' מנוה א' כי סתלה מוקם וכבר נמכר ענין זה בסוף פרשת ראש : וחיה נס' ה' יוד כנסול כי מנסה נכירי וכן כמוב
 נמכלול דף קכ"ג הכיורי בנה נכירי ונח אחד נסגול שטר מצותי וחיה : בפתאים נכמב כל' י' יוד ה' כל' כהה וז' יוד כהה : פנה הכ' נמסיק
 מסורט ושרטים : בנשף בערב יום כס' נס' ואין מקף אחר בערב : העוה פניה לית מלמיל מס' נסופה בסטא חדה דכל חד וחד מלמיל ולית
 דכומיה : ותאמר לו ה' בסמח וזה לבדו מלמיל יעין נמסורט אחר סימן ה' ומכלול דף קכ"ג ובהגה המדקדק סס : אטון כמוב בספר באר
 מים חיים נחלק שני ממנו כקרא מקור חיים אטון חסר כתיב ועולה ששים וסורטו מרנדים רבדמי ערשי מפסוקי דרמתי של מנין ששים שנים
 נכריים המזיקים ט"ב : ונספרים סלנו נכמב נו"א : באהבים נכמה ספרים ה' כל' נחטף פחה אהל רד' ק' כמב נסרטים שסוף נחטף קמן וכן
 הוא נס' המדויקים : צרור נס' ככר' נכטיא וכן הוא לכ"א : הכסא הכ"ף נסגול : ליום הכסא יבא ביחו במדויקים חסר וז' ודונמנו
 כסור אל טנח יבא שנסמוך וכן כיון ט"ס המסורט שכתמי למעלה כסימן ו' : כבדו הכ"ף נכטיא : ואל חתע תעה לנכי פלגות כעמני בראומי
 ריבוי החילופים סכפלו בספרים סלנו ככאן משני : איס לדרכו פנינו : ואין מו יורה דעה : ירין כהלכה : נכמה ספרים חדשים נס' ישכים
 נכמדים וכדפסס כלל וז' ואף בתיזה ספר שנתלה נכמב נו"א ננדרה אח"כ ונקמט דפוסים ישנים כמוב ואל נו"א וזף נס' כ"י מונה נו"א
 אש"י סלל נכמב כן בראשונה ונכמב זו מחוסרת כטיי מכני שמכאמי כמ"ג כ"ג פסוקים בקריאה ריש זמיתמא אל אל וסימן נכמב כשעוהל כ'
 י' ואין זה ממקינים וכן הוא עם וז' נכמנס וכפי' עורא ורל' נכ וכן וקני ויחייא ועמנואל ומאיר כתיב אך קשה שמכ"ג כמסר סימן מן כ"ב
 יחידמין ואל ולית להון זונה ואין זו נכטיים סס וכן מקרא סמו' וידעו מטי רוח כינה : חתע נצרה נמנין משל י' : וכל קורט אומנו מלרב
 סהס ככ טעמים שניהם כמ"ג מלמיל להיט מלמיל כמ' ומלך וחחע : החת נצרה נמנין משל י' : וכל קורט אומנו מלרב
 אינו אלל מטה : בנתיבות ה' מלא וז' במדויקים : ועצמים כל הרגיה רבים ועטומים החילופים סכפלו על הרגיה ושל זונה כניסטיה סוף
 ס' כ' והמסורט אומרו כ' חד מלל וחד חסר ולא מסיימי ואין לי לאורוח אך ט"ס הרוב הספרים שנזדמנו לפני דיטטיהו מלל ודין חס' : ירדות
 נס' חסר וז' אחר יוד' : בראש פרטים נכמה ספרים כמוב מרומים מלא וז' ואינו כר' כן המסורט דנא יוכ י' כספר ד' מלל נליט ואין זה
 מהס ונכטי' מילים ס' קמ' נכמב ג' מלא נליט' ולא נכמב כמובס וספדי כמרומים דאינו וחוסכני' ליה מסטי' : נתיבות נכפרי מדויקי' מלא וז' :
 סבוא פתחים מלני נים ספרי החון הוא סרפה : פתאים ה' כל' כהה וז' יוד כהה : כי אמת טעם כאל' : למצאי רעת נסוף כדל' :

ישוּרֵיהֶּ: אֲנִי חֲכָמָה שִׁכְנָתִי עִרְמָה וְדַעַת
 מוֹפְתֵי אִמְצָא: יִרְאֵת יְהוָה שְׁנֵאת רַע גֹּאֵה
 וְגֵאוֹן וְדַרְךָ רַע וְפִי תִהְפֹּכֶת שְׁנֵאתִי: לִי
 עֵצָה וְתוֹשִׁיָה אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה: בֵּי מַלְכִים
 יִמְלִכוּ וְרוֹנִים יִחַקְקוּ צַדִּיק: בֵּי שׁוֹרִים יִשְׁרוּ
 וְגִדְיָכִים כָּל־שִׁפְטֵי צַדִּיק: אֲנִי אֲהַבִּיה אֲהַב
 וּמִשְׁתַּרְי יִמְצֵאֲנִי: עֲשֶׂר־וּכְבוֹד אֲתִי הוֹן
 עֵתֶק וְצַדִּיקָה: טוֹב פְּרִי מוֹחְרוֹן וּמְפוֹ וְתִבְוֹאתִי
 מִכֶּסֶף נֹכַח: בְּאַרְח־צַדִּיקָה אֲהַקֵּךְ בְּרוּךְ
 נְתִיבוֹת מִשִּׁפְט: לִהְנַחֵל אֲהַבִּי יֵשׁ
 וְאַצְרִיתֶיהֶם אִמְלֵא: יְהוָה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרַבּוֹ
 קֵדָם מִפְּעִלֵי מֵאוֹ: מְעוֹלִם נִסְכַּתִּי מֵרֵאשׁ
 מִקְדְּמֵ־אַרְץ: בְּאַיֶּ־תְּהוֹמֹת הוֹלַלְתִּי בְּאֵן
 מַעֲנֵנֹת נִכְבְּדֵי־מִים: בְּטָרִם הָרִים הִטְבַּעֵנִי
 לִפְנֵי גְבוּעוֹת הוֹלַלְתִּי: עַד־לֹא עֲשֶׂה אֲרָץ
 וְחֵצוֹת וְרֵאשׁ עֲפְרוֹת תַּבַּל: בְּהִבְנֵנו שְׁמִים
 שֵׁם אֲנִי בְּחָקֵי חוֹנֵן עַל־פְּנֵי תְּהוֹם: בְּאִמְצוֹ
 שְׁחָקִים מִפְּעַל בְּעוֹזֵי עֵינֹת תְּהוֹם: בְּשִׁימוֹ
 לִים וְהָקוֹ וְיָמִים לֹא יַעֲבִירוּ־פִּי בְּחִיקוֹ מוֹסְרֵי
 אֲרָץ: וְאַהוּה אֶצְלוֹ אֲמוֹן וְאַהוּה שַׁעֲשׂוּעִים
 יוֹם וַיִּם מִשְׁחָקֶת לִפְנֵינוּ בְּכַל־עֵת: מִשְׁחָקֶת
 בְּתַבַּל אֲרָצוֹ וְשַׁעֲשׂוּעֵי אֲתִרְבְּנֵי אֲדָם: וְעֵתָה
 בְּנִים שִׁמְעֵדֵלִי וְאַשְׁרֵי דְרַכִּי יִשְׁמְרוּ:

שָׁמְעוּ מוֹסֵר וְחֲכָמוֹ וְאַל־תִּפְרְעוּ: אֲשֶׁר־י
 אֲדָם שָׁמַע לִי לְשִׁקֵּר עַל־דַּלְתֵי יוֹם וַיִּם
 לְשִׁמֵּר מוֹנוֹת פִּתְחֵי: כִּי מִצָּאִי מִצָּאִי חַיִּים מִצָּאֵה
 וַיִּפְקֵךְ רֵצוֹן מִיְהוָה: וְחֲטָאֵי חַמְסֵי נִפְשׁוּ כָּל־
 מִשְׁנֵאֵי אֲהַבֵּי מוֹת: חֲכָמוֹת
 בְּנֵתָה בֵּיתָה חֲצִבָה עֲמוּרִיָה שְׁבַעֵה: מִבְּחַה אֲוַהֲבִי
 מִבְּחַה מִסְכָּה יִינָה אִף עִרְכָה שְׁלַחְנָה: שְׁלַחְה
 נַעֲרִיתֶיהָ תִקְרֵא עַל־פִּי מְרִמֵי קֶרֶת: מִי־פִתִּי
 יִסֵּר הֵנָּה חֲסֵר־לֵב אֲמַרְהָ לוֹ: לָכוֹ לַחְמוֹ
 כְּלַחְמוֹ אֲשֶׁר־בֵּין מִסְכָּתִי: עוֹבְדֵי פִתְאִים
 וְחַיִּו וְאַשְׁרֵי בְּדַרְךָ בִּינָה: יִסֵּר לֶץ לֶקַח לוֹ
 קִדְוֹן וְסוֹכִיָה לְרֵשַׁע מוֹסֵו: אֶל־תִּנְוַח לֶץ
 פִּדְיִשְׁנֵאֵךְ הוֹכַח לַחְמֵס וְאַהֲבֵךְ: תֵּן לַחְמֵס
 וְיַחֲכֵם־עוֹד הוֹרַע לְצַדִּיק וַיִּוֹסֵף לֶקַח: תִּחַלַּת
 חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה וְדַעַת קִרְשִׁים בִּינָה: בִּי־
 כִּי יִרְבּוּ יִמֵּךְ וַיִּוֹסֵפוּ לֶךְ שְׁנוֹת חַיִּים: אִם־
 חֲכָמָת חֲכָמָת לֶךְ וְלִצַּת לְבָדֶךָ תִּשָּׂא: אֲשֶׁת
 כְּסִילוֹת הוֹמִיָה פִתְיוֹת וְכַל־יִרְעֶה מֵה: וַיִּשְׁבַּה
 לִפְתַּח בֵּיתָה עַל־כֶּסֶף מְרִמֵי קֶרֶת: לִקְרֵא
 לַעֲבִיר־דֶּרֶךְ הַמִּישְׁרִים אֲהַרוֹתֶם: מִי־פִתִּי
 יִסֵּר הֵנָּה וְחֲסֵר־לֵב וְאִמְרָה לוֹ: מִי־סִגְנִיבִים
 יִמְתְּקוּ וְלַחֵם סִתְרִים יַעֲסֵם: וְלֹא־יִרְעֵ כִּי־
 רַפְּאִים שֵׁם בְּעַמְקֵי שְׂאוֹל קִרְאִיָה:

משלי

אני חכמה כל ימי נבטיה בספרי ספרך וכן כול בני אדם - וביני מה סתמתי נמלתי כיון: שנאה רע השי' נבטיה: ומי תהפכת
 פרום ספרים מדוויקים יש טעם מסתק נמלת ומי ומי'ו מסתב דנוסה וכל' עזרא ונס'א מדוויק יש נמלת ומי ככפ מיין ומיוסב: ורונים חס'
 וכל' אחר ריש' וינין מ'ט נחנקוק מ': יחקקו מדוויקים חסר וכל' אחר ח'מ: כל שפטי צדק כמה ספרי וספריה איסתפקו סדך מינוח
 אין סדך קדמתי' מי קרא ארץ אז ע' וכל דענו לכתובשי איכא נוסחי פיקרי דנקדמתי'א הוו כמיני צדק וכמר הכי ברירו לה וכמנו ארץ
 ומכתי נכתי לטברו איכא ואיכא מ'ן דארסיה אמרי רבשי וכמב ארץ דק' יחזיב מיניבו דמכתי מל' חד'א נכתי גווא' ומל' אחר'א נכתי ברמי
 וכל ידשכא מ'וי ארץ כה דלי' כינכא לה מחזיק דק' וכל סופט דק' לחוד דין אסכנא דמתרנמיין דיכוי דמרי'ומ'א וחזויכמי כמאיר כמי דמיתרי
 ליה כשרפ דכ' י'מט' ונכר'א דק' וכן הו'א כפי' ימי'א וכלמ'ס כמפול' : גם נכסרו טל בעל מור מורה מתק מל' ארץ ונכמב דק' ואמר שנס'א
 נכמב דק' וכל מי סבל'א כמיו' ארץ ונכמ'ן דק' וסימ'ן דק' כק' מדוק ע'כ' - סי' דמי'ן מרי' סוקוי דסמיכי להדדי וכמפיו'ן דק' - סי' יקיים
 כמ' מה סכר' ע'י' וסמי'א כמ'א כ' ס' סוכמ'ו ס' מחוקקט' ס' מלכ'ו הו' ויסמי'בו מלכ'ו: האביה אסניק': נתיבות נספרי'ס מדוויקים מל'א
 וכל' : ואצרותיהם נקמט ספרי'ס ס' מ'ו נכטי'א: יהוה קנני' יו'ל טל סס נכטי'א: באין תהומות ממלכת ההמות חסר וכל' קדמ'ה וזה
 פלוי כמ'יק' המסרות סהוב'א כמ'ר'א נכמ'ל סיס'ט נכטי'א: לשני גבעות כמ'ל רכס: בחקו הונ' רכס' הק'ו'פ מכלול דק' ק'א וכל'ן עזרא:
 עינות ההום נספרי'ס כ'י מדוויקים השי'ן דחירוק וכל' נכר'סי'ס וכמ'ן עינות מ'ס כמ'רי' : כמ'נו עינות סהום כחירוק כן כירוק להני'ס כספרי
 הסרסי'ס שלטו כמו סתמתי' נכר'סי'ס כ'י וסך' : גם בעל מכלל יופי ובעל הלסון כמ'נו סהום כחירוק כ'י כן דרסס להעמיק מספרי'ס וזה לסון בעל
 הלסון וכמ'מ'ס'ת ממש כמ'רי' סמי'ס עסדה עינות מ'ס ומכמו כחירוק כמ'רי' דמ'י'ו'ת סהום: כחוקו מוסרי' מה' סהום כמכלול וככר'סי'ס ממש סהום
 קו'ס' להבין סונ' דלעיל חסר וכל' ורסס' הק'ו'פ וכן כמ'א כמ'ר' ספרי' : אמכס כח'ס ספרי'ס וז' סה'ני מל' וכל' וכן כמ'ר'ת ב' אנטמ'ך חסר וכל'
 מל' : אשד' ארם כן הו'א כ'ס'סכ'ני מ'רי'כין כמ'ט כ'רי'ס סכר'א: סמ'אי חיים מ'א'ן: ו'חמ'אי נכטי'א כ'ס' : נקדתי'ה השי'ן כחט'פ' מ'ח: מי
 עתו רפי' כמ'ל' : חסר לב אמרה לד' כ'רין קדמ'ה חסר' : אמרה כלא וכל' ו'וי'ך דלק'ן ו'חסר לב אמרה לו' כ'ו'ל ו'הו' חד' כן ח'זנין כן כ'מ'ד
 עמי'כ'ת מתחל'ס קדמ'ה ל' כ'ס'כ' ו'ו' ו'עמי'כ'ת כמ'י' ו'ו' ו'סמי'כ'ס'ין כמ'ר'ה כמ'ל' מ'ו' ו'ו' : בלחמי' ס'מ'ת נכטי'א וכרו'ס ספרי'ס ס'מ'ת כמ'ל'
 לכרו' : פח'א'ם כמ'ל'ך נכ'ה ו'ו' ו'ל' כמ'ט כמ'ט' נכ'ל'ים ק'ו' : ו'יאר'כך כרו'ס כמ'ר'ים כמ'ל'ך כחט'פ' כמ'ל' : לכו'ך חש'א ס'ל'מ'ד נכטי'א: הוסי'ה
 פלגי' ספרי' מי' חסר הו' מל' וזה מלוי נכמ'מ'ת סמ'ר'ת דכמ'ל' אמרי' הוסי'ה כ'י' חס' ו'ח' מל' ו'ס'י' כמ'סר' כמ'ל' ס'ו' : ו'נכטי'ה כ'כ' אמר' כ'
 א'ל'ו' חסר - מ'ו'ו'ד כמ'ט' ס'ו' ס'מ'ה ו'ס'י'ו'ר דנוס'ו'י'ס ס'ס'ו' ק'ו'ו'ס: ו'ישכ'ה ס'מ'ו' נכטי'א כ'ס' : ה'ס'פרי'ס ס'מ' סמ'ו'ס' כמ'ר'ך
 כ'ס' : ג'ל'א י'ר'כ' ס'מ'ו' נכטי'א כ'ס' :

משלי שלמה בן חכם ישמח אב וכן
כסיל תגנת אפו : לא יועילו אצרתת רשע
וצדקה תציל ממות : לא ידעו יהוה נפש
צדיק והית רשעים יהרה : ראש עשה כפי
רמיה ויר חרצים תעשיר : אגר בקיץ בן
משכיל נרדם בקציר בן מביש : ברכות
לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס : זכר
צדיק לברכה ושם רשעים ירקב : חכס-לב
יקח מצות ואויל שפתים ילבט : הולך בתם
ילך בטח ומעקש דרכיו יורע : קרץ עין יתן
עצבת ואויל שפתים ילבט : מקור חיים
פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס : שנאה
תעורר מדנים ועל כל-פשעים תכסה אהבה :
בשפתי נבון תמצא חכמה ושבת לגו חסר-
לב : חכמים יצפנר-דעת ופי-אויל
סחתה קרבה : הון עשיר קרית עזו מחתת
דלים רישם : פעלת צדיק לחיים תבואת
רשע לחטאת : ארח לחיים שומר מוסר
ועזב תזכחת מתעה : מכסה שנאה שפתי-
שקר ומוצא דבה הוא כסיל : ברב דברים
לא יחרל-פשיע וחשך שפתיו משכיל : כסף
נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט : שפתי
צדיק ירעי רבים ואוילים בחסר-לב ימורנו :
ברפת יהוה היא תעשיר ולא יסוף עצב עמה :
בשחוק לכסיל עשורת זמה וחכמה : לאיש
תביעה : מגורת רשע היא תבואנו ותאות
צדיקים יתן : בעבור סופה ואין רשע וצדיק
יסוד עולם : בחמץ ולשנים וכעשן לעינים
כן העצל לשלחיו : יראת יהוה תוסוף ימים
ושנות רשעים תקצרנה : תוחלת צדיקים

ישרם

שמחה ותקות רשעים תאבד : מעזו לתם
דרך יהוה ומחתה לפעלי און : צדיק לעולם
בל-ימוט ורשעים לא ישבנו-ארץ : פיר-צדיק
יניב חכמה ולשון תהפכות תברת :
שפתי צדיק ירעין רצון ופי רשעים תהפכות :
יא מאונ מרמה תועבת יהוה ואבן
שלמה רצונו : באזרון ויבא קלון ואר-
צנועים חכמה : תמת ישרים תנחם וסלף
בגדים ושרם : לא יועיל הון פנים עכרה
וצדקה תציל ממות : צדקת תמים תישר
דרכו וברשעתו יפל רשע : צדקת ישרים
תצילם ובהות בגדים ילכרו : במות אדם
רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה :
צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו : בפה
חנה ישחרת רעהו ויבדעת צדיקים יחלצו :
בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים
רנה : בברכת ישרים תרום קרית ובפי
רשעים תהרס : בוד-לרעהו חסר-לב ואיש
תבונות יחריש : הולך רכיל מגלה-סוד
ונאמן-רוח מכסה דבר : באין תחבולות יפל
עם ותשועה ברב יעץ : רעיונו פי-ערב
ור ושנא חוקעים בוסח : אשת-הון תתמד
כבוד ועריצים יתמכר-עשר : גמל נפשו
איש חסד ועזר שארו אכורי : רשע עשה
פעלת-שקר וזרע צדקה שכר אמת : בן-
צדקה לחיים ומרה רעה למותו : תועבת
יהוה עקש-לב ורצונו תמימי דרך : יד ליה
לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט : נוס זהב
באף חויר אשה יפה וסרת טעם : תאורת
צדיקים אד-טוב תקות רשעים עברה : יש

מפור
והות רשעים יהרה כחמה מקראות והכדמות באחרונה ראיתי בתרומם וא מקוסטה עם הקוראים כן כובכל ספרים כלי ולדוסים יסנים וכך
כספרים ומרכם גדול כגוד רשעים וכן במרמס וסרטים ומאיר כגיב וכל ספרים וזהו א' מהספרים סכיון סככל כדפוס א' כולם מטיבס חמרי
ועל כובכ זהו אמרו סנשח כיון דעמל כאל ולסיכף סוכרמי כבוכו : והרה כספרי-לפני סי'וד כסול חון מדפוס כסולי כסול כמח ורד'ק
ככ כסרטים כלי מלח חילוף זה כיון חסרש כדלויקים : הולך בחם הולך מלל : בהם חסר טיון סוררת פ' כפר סיני : וסוצא דבה כדלויקים
חסר יוד וכן כסוררת ב' חר חסר וחד מלל והמלל הוא ומוטח כלי למעשה ושיהים כ'ד : נבחד יס ככר כמח : הוא תבואנו כספרי מלויקים
מלל וחו' וכן כסוררת מנאנו ב' ב' מלל וא' חסר וסיון כל יד עמל תבאנו חכב כ' מוררת רשע' ודרש רטת מנאנו' קמחה חסר ויחכר למסר
וררש רטת מנאנו חסר : ואח צנוקים חו' מו כנעיה : ושדס יסדסק' וסול נקמן חסך מן הכסילים כמס כמכלל דף קס'א' וכאסן רוח ס'א' ק'
כמסך סגול וכ' רב כסלים ככתי כמל ועייק-פ'ס כסוואל ב' סיומן' : רע ידוע כמס' מין סופ טעס נרי-ס'רע : ושנא כסר וח' מ'א' ס'א' ק'
כמ'א' כישיה סיון פ'א' כ' וזהו א' מן ד' חסרים הכדריססס וכן כניחו כמקבת סררים : חוקעים כמקבת סררים חסר וז' : עשה פעלת כס'א' ק'
רבה : ונקד רע הר'ס כדגס כמל וזירח כנח עילס מלל מלל-ל חכלל דף פ'כ' :

מפני וננסף עוד וחשך מישר ארץ למחסור : קלון ערים : יפית אמונה יגיד צדק ועד
 נפש ברכה חדשן ומורה גס הוא יורא : מנע שקרים מרמה : יש בוטה במדקרות חרב
 בר יקבה לאוס זכרנה לראש משביר : שחר ולשון חכמים מרפא : שפת אמת תכון
 טוב יבקש רצון ורדש רעה תבואנו : בוטח לעד ועד ארבעה לשון שקר : מרמה בלבי
 בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו : עבר חרשי רע וליעצי שלום שמחה : לא יאנה
 ביתו ינחל רוח ועבר אויל לחכמלב : פרי לצדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם : הן צדיק
 בארץ שלם אף בירשע וחוטא : יב
 אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער : טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מומות
 ירשע : לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בלימוט : אשת חיל עטרת בעלה וברקב
 בעצמותיו מבישה : מחשבות צדיקים משפט תחבולות רשעים מרמה : דברי
 רשעים ארבלם ופי ישרים יצולם : הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד : לפי
 שכלו יהללי איש ונעוה לב יהיה לבו : טוב נקלה ועבר לו ממתכבד וחסר לחם : יודע
 צדיק נפש בהטתו ורחמי רשעים אכזרי : עבר אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר
 לב : חמר רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן : בפסע שפתים מוקש רע ויצא מצרה
 צדיק : מפרי פיאיש ישבע טוב וגמול יהי אדם ישוב לו : דרך אויל ישר בעיניו ושמע
 לעצה חכם : אויל ביום יודע פעם וכסה

ממשכה

חושן הפיו רפוי ובר הארבעה ענין זה בספר וארץ כל אמה מדבר : מנע בר נמוף מסרה גדולה נאסר סטא חדא לכל חד וחד חלפיל
 ולית דכומיה ואחד מהס מונע בר ופיין מה סתבמי ביטעיה ס'ג : יקברו לאום וזהר פרסם בלק דף קפ"א לחם כמיז וכבי דריס ליה חסר וא"ו
 וכן במס'ג סוף מערכת ארומות' נחסר סימן מן כ"ה וזכין חד מלא וא"ו בלחצות מיבות' אחד כסיב וא"ו בריס מיבול' ואס' אחד מהכחו וזני לאום
 ברוב עם הדמ מלך חסלי ט"ו י ולמס מלאס יאמץ : כרס נסכרי דוקני לאם דכרב עם חסר לאום דסנע בר חסלי י"א מלא י וכן נחסרה דדפוסא
 פרסח רולדומ יתחפ בני ולמס מלאס יאמץ כסר כלס חסר בר מן א' מלא וסיומא דמלמא אשכחל כהריל נחסרה כמיפ יד כל ליטכא חסר בר
 מן יקבוה לאום ומחטול הכי כרין להניה במסרה רכמא לאום מונע בר ופליגא אסכרא דוזהר : פרי צדיק הפ"א נגמיה : אהב
 דעת הפ"א נבלגל לאום והמטול הכי כרין להניה במסרה רכמא לאום מונע בר ופליגא אסכרא דוזהר : פרי צדיק הפ"א נגמיה : אהב
 י"ד טוב יסיק דהכ"א אף חמס אובל ל"ד נקי והוא ישקט ומי ירשע במראה חסר ומ'ס נקי בראה לי סהוי פסוק ודס נקי ירשיעו
 מיליס ב'ד וחילופיס אחריס יס במסרות סלכו כשמואל א' ט"ו ואיוב ל"ד וסם לא מנו רק ד' ירשיע סמונו דמיליס כמוב ירשיעו ב'ד'או והטולס
 מסמיהן סוה דחשלי חסר כי פלגיני כוהוא יסס ומי ירשע ואנן ארוכל דסכרי דוקני סמיכנא : בעלה הפ"א בשול לכרו : פבושה הפ"א רפה :
 לפי שכלו הפ"א נגמיה : ורחסו הו"א כגפיל כס' : ישוב יסיב' : ושמע לעצה כל'מד כשוא : אויל ביום ג' ביום דגמסי ומסמין
 כהון וסימן נחסר נקבלת סימן י"ב ועיין מ"ס סס : שפח אסת הפ"א נגמיה : תכון לער כס' הפ"א פמוח ונכסכניס קמוצה : כשה דעת
 כס' הר"ל דגוסה וכפאכניס רפויס : לסס י"ס נקחן חמ' : ישחנה כנין ימניה לטון ספלות ומס סאחרו כיומא פ' ט"ו חד אמר יסימנה
 מדבמו וחד אמר יסימנה לאחריס דרך דרס נאמר כמו סתבמי כפסמיה א' : נתיבה הפ"א רפה והימס ראויה נכמין כבלול דף ל"ב וסרשיס :
 אל-סות מרנומו לבוחא דומס סהוו קורא אלכסגול וכן ראמי נקח'ת ספרים יסניס כמובי יד וככל סאר ספרים סלפני כפמ' וכן סירויס כל
 המפרשים : תרצים חושן הפ"ו דגוסה ככל הספרים ואינה דומה אל כסס ברבה חושן דלפיל סימן י"א סאינה סמוכה ליה'או : דבר שקר יג
 ד"ל נגמיה : חס דרך נמקף יסוב חיליס לחמץ חסוף :

מִמְשָׁכָה מַחְלֵה־לֵב וְעַץ חַיִּים תֵּאָוֶה כְּאֹרֶךְ
 בֵּן לְדַבֵּר יִחַבֵּל לוֹ וְיִרְאֵה מִצְוֶה הוּא יִשְׁלָם :
 תוֹרַת חָכְם מְקוֹר חַיִּים לְסוֹר מִמְּקַשְׁי מוֹת :
 שְׂכָל־טוֹב יִתְחַזַּן וְדָרֶךְ בְּגֵרִים אִתּוֹן : כָּל־
 עֲרוּם יַעֲשֶׂה בְדַעַת וְכִסּוּל יִפְרֹשׂ אֵילַת :
 מִלֶּאֱדָר רֶשַׁע יִפֹּל בְּרַע וְצִיר אֲמוּנִים מִרְפָּא :
 רִישׁ וְקִלּוֹן פּוֹרַע מוֹסֵר וְשׁוֹמֵר תּוֹכַחַת יִכְבֵּר :
 תּוֹלֵךְ תֵּאָוֶה נְהִיָּה תַעֲרַב לְנַפְשׁוֹ וְתוֹעֵבַת כְּסִילִים
 יַחֲכֵם לְסוֹר מִרַע : הַלּוֹךְ אֶת־חַכְמָיו וְחָכְם וְרַעִיָּה
 כְּסִילִים יִרְוַע : חֲטָאִים תִּרְדָּף רַעִיָּה וְאֶת־
 עֲנוּיִם קְצִיּוֹקִים יִשְׁלֹם־טוֹב : טוֹב יִנְחִיל בְּנֵי־בָנִים
 וְצַפּוֹן לְצַדִּיק חֵיל חוֹטָא : רַב־אֶכֶל נִיר רֵאשִׁים
 וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט : חוֹשֵׁךְ שִׁבְטוֹ שׁוֹנֵא
 בְּנֹו וְאֶהְרֹו שְׁחָרוֹ מוֹסֵר : צַדִּיק אֶכֶל לְשִׁבְעַ
 נַפְשׁוֹ וְבִטָּן רִשְׁעִים תַּחֲסֹר : יָד
 חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּהּ בֵּיתָהּ וְאֵילַת
 בִּידֶיהָ תִּהְרַסְנָהּ : הוֹלֵךְ בִּישְׁרוֹ יִרְאֵה
 יְהוָה וְנִלְוֹ דַרְכָיו בּוֹהֵג : בְּפִי־אוֹיֵל חֲטָר
 גְּאוּה וּשְׁפָתַי חֲכָמִים תִּשְׁמָרוּם : בְּאֵן אֲלֵפִים
 אֲכִיס בָּר וּרְב־תְּבוֹאוֹת בְּכַח שׁוֹר : עַד אֲמוּנִים
 לֹא יִכּוֹב וְיִפִּיחַ כּוֹבִים עַד שִׁקֵּר : בְּקִשְׁלֵךְ
 חֲכָמָה וְאֵין וְדַעַת לִנְכוֹן נִקַּל : לֶךְ מִנְּגֵר לְאִישׁ
 כְּסוּל וּבִל־יִדְעֶת שְׁפִת־יִדְעֶת : חֲכָמַת עֲרוּם
 הִבִּין דַּרְכּוֹ וְאֵילַת כְּסִילִים מִרְמָה : אוֹלִים
 יִלְוִין אֲשֶׁם יְבִין יִשְׂרָיִם רְצוּן : לֵב יוֹדַע מִרְתָּה
 נַפְשׁוֹ וּבִשְׁמַחְתּוֹ לֹא־יִתְעַרֵּב וְרִ : בֵּית רִשְׁעִים

הולך
 יחכם
 ענוים
 קציוקים

מענה
 הלון אח חכמים הולך ק' : וחכם יחם ק' : רב אבל נמקף ישוב כחולם לקמן חסוף וכ"כ רש"י על וכספריים מדוייקים אין מלרין כיום ה
 חכמות נשים הח"מ נפחם רש"י ורד"ק ופיין מ"ס כסופטים ה' על חכמות שרומה : כמו אויל הכי"מ נעמיה : השפורם סיה רמזי פס
 הכיזוי חסוף קמן וכל הסורק במקומו מכיל דף כ"ב : זרב תבואות נמקף ישוב הח"ל לקמן חסוף גם כמסורת דברי הימים ב' סימן כ"ח נמנה
 ככלל הקאזים וטעה מי סמנו כחולם או כמח : ובל ידעה שפתי דעה כבוד כפירוש שמתולד ונפירוש קכ וקני סיס ספרים סמנו כהס
 סמני שקר ולא ראינו טר הכה כסום ספר ומרנוו כספומיה ידועתה וכן פיראזו אכן עזרה ורש"י ור"ל כנ ויחייא : ובין ישרים בעל המסורת
 הניא כסוף יונה וכמסלי כ"ג מפרה א' מן ו' בן בלישנא ד' מנהון חסריים וככלל המלאים מוכה ובין ישרים רמזי וכמקסה מלד על מסרה זו למי
 שנכל הספרים כבוד ובין ישרים כזירי וחסרה זו לא ראימיה כסום ספר כ"י וכן מלאי שבן בן ובן ד' בלישנא נקריאה וסימן ויהי אם כן הכוונ
 שרש"י יקף' אמה חסמ על הקויקיון ב' כו' : וכל כן כון דנומיה : ופיין עוד מ"ס כס"י כ"ג : סרחה נמשו כרי"ס דגוסה על פי
 המסורת ולכן המ"ס נקמן חסוף מכלול דף ס"ב ודף ר"ב : גם בשחק חסר ור"ו ובכר כמבאר ענין זה מסלומו כירמיה סימן מ"ח : ובוטח
 במקמט ספרים חסר ור"ו אחר הכי"מ ונ"ס הוה מלא כי לא נמכה במסלי כ"ח נמנין החסריים : קצר אפים הקו"ף נעמיה : נחלו פחאיים ה"ף
 כחה ור"ו נטה : ובחרו דעה טעה המדכים ארומ מלה יו"ד כי הוה ובהמלה והמלה מלרע וכן באסור' סחו כ"וס' שחן נגמנה עולם
 דחנקוק שחן רשים וכן כבוד כשרשים שרש סחה : וסחונן ענינים מכוים ק' : הלא יתעו הכ"מ נעמיה כ"ס' : ככל עצב נמקמט ספרים
 שרש"י כזירי ורד"ק כמכ סהוה נסס כקורות : ובאמס לאס עיין מ"ס למיל סימן י"א מכל יקנהו לאום : ברעתי ויחה רשע סכ"מ נעמיה כ"ס' :
 וחסכה בסותה הני"מ רכס : הרומס גוי ס"ה הרומס גוי וס"ה הרומס : רצון־שלך נעמיה ונמקף :

יד

טו

מענה רך ישיב חמה ודבר
 לעצב יעלה אף: לשון חכמים תיטיב דעת
 ופי כסילים יביע אולת: בכל מקום עיני
 יהוה צפות רעים וטובים: מרפא לשון עין
 מים וסלף בה שבר ברוח: אויל ינאץ
 מוסר אביו ושמר תוכחת יערים: בית צדיק
 חזן רב ובתביאת רשע נעכרת: שפתי
 חכמים יזרו דגת ולב כסילים לארץ: ובח
 רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו:
 תועבת יהוה דרך רשע ומרה צדקה יאהב:
 מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת מוות:
 שאול ומכיוז נגד יהוה אף כילבות בני אדם:
 לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך:
 לב שמח יטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה:
 לב נכון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת:
 כל ימי עני רעים וטוב לב משחה תמיד:
 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה
 בו: טוב ארחת ירק ואהבה שם משור
 אנוס ושנאה בו: איש חמה יגרה מרוץ וארך
 אפים ישקט ריב: דרך עצל כמשכרת
 חק וארח ישרים סלה:
 בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוורא אפו:
 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר
 לכת: הפך מחשבות באין סוד וברב
 יועצים תקים: שמחה לאיש כמענה פיו
 ודבר בעתו מה טוב: ארח חיים למעלה:
 למשכיל למען סור משאול מטה: בית גאים
 יסח ויהוה יוצב גבול אלמנה: תועבת יהוה
 מחשבת רע וטהרים אמרי נעים: עקר

ביתו בוצע בצוע ושונא מתנת יחיה: לב
 צדיק יהנה לענות ופי רשעים יביע רעות:
 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע:
 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשוך
 עצם: און שמערת תוכחת חיים בקרב
 חכמים תלן: פורע מוסר מואס נפשו
 ושומע תוכחת קונה לב: יראת יהוה מוסר
 חכמה ולפני כבוד ענוה: ין

לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון
 פל דרכי איש נך בעיניו ותכן רוחות יהוה:
 גל אליהוה מעשיך ויכנו מחשבתיה: כל
 פעל יהוה למענהו ונסרשע ליום רעה:
 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקר:
 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור
 מרע: ברצות יהוה דרכי איש גס איביו ופי
 ישלם אתו: טוב מעט בצדקה מרב
 תביאות בלא משפט: לב אדם יחשב דרכו
 ויהוה יכין צעדו: קסם ו על שפת מלך
 כמשפט לא ימעל פיו: פלס ו ומאזני משפט
 ליהוה מעשהו פל אבני ימים: תועבת מלכים
 עשורת רשע פי בצדקה יכין כסף: רצון
 מלכים שפת צדק ודבר ישרים יאהב: חמת
 מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: באור
 פני מלך חיים ורצונו כענ מלקיט: קנה
 חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר
 מכסף: מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו
 נצר דרכו: * לפני שבר גאון ולפני לשלון חצי הכסף
 נבה רוח: טוב שפל רוח את עניים ענוים
 מחלק שלל את גאים: משכיל על דבר
 ימצא

מענה רך ישיב חמה ודבר: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 לעצב יעלה אף: לשון חכמים תיטיב דעת: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 ופי כסילים יביע אולת: בכל מקום עיני: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 יהוה צפות רעים וטובים: מרפא לשון עין: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 מים וסלף בה שבר ברוח: אויל ינאץ: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 מוסר אביו ושמר תוכחת יערים: בית צדיק: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 חזן רב ובתביאת רשע נעכרת: שפתי: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 חכמים יזרו דגת ולב כסילים לארץ: ובח: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 תועבת יהוה דרך רשע ומרה צדקה יאהב: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת מוות: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 שאול ומכיוז נגד יהוה אף כילבות בני אדם: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 לב שמח יטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 לב נכון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 כל ימי עני רעים וטוב לב משחה תמיד: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 בו: טוב ארחת ירק ואהבה שם משור: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 אנוס ושנאה בו: איש חמה יגרה מרוץ וארך: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 אפים ישקט ריב: דרך עצל כמשכרת: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 חק וארח ישרים סלה: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוורא אפו: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 לכת: הפך מחשבות באין סוד וברב: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 יועצים תקים: שמחה לאיש כמענה פיו: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 ודבר בעתו מה טוב: ארח חיים למעלה: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 למשכיל למען סור משאול מטה: בית גאים: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 יסח ויהוה יוצב גבול אלמנה: תועבת יהוה: חכמה ופני כבוד ענוה: ין
 מחשבת רע וטהרים אמרי נעים: עקר: חכמה ופני כבוד ענוה: ין

בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס : איצור
 נחמד ושמן בנהו חכם ונסיל אדם יבלענו :
 דרך צדקה יחסד ימצא תמים צדקה וכבוד :
 יציר גברים עלה חכם וירד עלו מבטחה :
 שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו :
 יהיה לץ שמו עושה בעבודת זדון : תאות
 עצל תבטחו בראשי ירו לעשות : בליחוס
 התאווה תאות וצדיק יחן ולא יחשך : זבח
 רשעים תועבה אף בריבזתה וביאנו : עד נכבים
 יאמר ואיש שומע לצנח ידבר : העו איש
 רשע בפניו וישר הוא יכין רכביו : אין חכמה
 ואין תבונה ואין עצה לגנר יהוה : סוס מוכן
 דיום מלחמה וליהוה התשועה : **כב**
 נבחר שם מעשר רב מכסף ומהלב
 חן טוב : עשיר ירש נפשו עשה כלם
 ירוה : ערים וראה רעה ויסתר ופתים
 עברו ונענשו : עקב ענה יראת יהוה עשר
 וכבוד וחיים : צנים פחים בדרך עקש שומר
 נפשו ורחק מהם : חנה לער על פי דרכו
 גם כיון וקין לא יסור ממנה : עשיר ברשים
 ימשול ועבד ליה לאיש מלוה : זרע עולה
 יקצור ראון וישבט עברתו יכלה : טוב העין
 היא יברך כיונתן מלחמו לדל : גרש לץ
 ויצא מדון וישבת דין וקלוז : אהב טהור
 לב חן שפחו רעהו מלך : עיני יהוה נצרו
 דעת ויסוף דברי נגד : אמר עצל ארו
 בחיץ בתוך רחבות ארצח : שיחה עמקה

כי רעות ועוים יהוה יפולשם : אולת קשורה מדינים
 בלב נער שבט מיטר ורחוקה ממנו : עשק
 דל להרפות לו נתן לעשיר אף למחסור :
 הט אונה ושמע דברי חכמים ולבך תשיר
 לדעת : כי נעים פיתש מרס בפנטך יכנו
 חלו ערשפתו לליתות בידור מבטחה
 הדעתו דאם אף אתה : הלא כתבתי לך
 שלשים במוצות ודעת : להוציע קשט
 אמר אמת להשיב אמרים אמת לשלחה :
 לתולדל כי דל הוא ואף תרפא עני בשער יכין
 ביהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש רכוכ
 אלה תרע את בעל אף ואת איש חמות לא
 תבנא : פן תאלף ארחסו ולקחת מוקש ארחסו
 לנפשה : אלהיה בתקעיה כף בערבים
 משאות : אם יודך לשלם דמה יקח
 משכבך מתחתיה : אלתסג נכול עולם
 אשר עשו אבותיה : חיות איש מריר
 במלאכתו לפני מלכים יתיצב בלתי צב לפני
 חשבים : **כג** כיותשב לדחוס אר
 מושר בין תבין את אשר לפניך : ושמת
 שכן בליך אם בעל נפש אתה : אלתתאו
 למטעמותיו והוא לחם כובים : אלתתיגע
 להעשיר מבינתך חלל : התעוף עיניך וכו התעוף
 ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועוף יעוף
 השמים : אלתלחם את לחם רע עין
 ואלתתאו למטעמתיו : כי ממושער
 בנפשו כד הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו
 בל

מדונים וכעס מדינים ק' : עיר גברום חד מו' חסדים סכ' ונויקרה רכב פרסת ל"ב נכרים קמוס חסד ואל' וסבלם נכרים ואין נכס נכהה פ"ה
 לסון נכר זכר סכל סמלכסיה זכרים : מבטחה ה"ח סכניי נחה וסויה רחוקה להדפס מכלול דף ל' כ וכן משלתי נכסו כ"י מבטחה ליה ורפי ה"ח
 יכין יעין ק' וכוה חד מ' מלון דכמיכין אקאריון כ"ח : דרביז דרכו ק' : ויסחר וכסתר ק' ועיין בספר הנהיר פרשת בח דף ס"ט :
 ופתיים כסני יודין ונכרו סמה דכרין יאור : ונענשו ה"ח נכשית כס"ס : יקצור און כמיכ כול' וקרי בקמן חסוף מכני המקף וכוה חד מן
 מלון דומירין ואל' וחססין קמפין טל פי סהמרות וחסיד ליה כמי ככד' ג' יקצור חלל ואל' ומרמי אחריבני בחולס : גרש לץ כל טעמים וכן
 שמכלול דף ס"ב : טהור לב ימיר ואל' וקריאמו בקמן חסוף כלפילל אפ"י טלל כמכס במסורת עם החסדים : יפול שם נכ' זה כמכס עם מלון
 דהטסין קמפין וימירין ואל' : קשורה בלב ככ"ה רכיה : שלשים סליטים ק' : חאיף ה"לף כחטוף סגול כרוב ספרים : ארחסו ארחסין
 ק' : אל הסג נכול עולם ס"ה דמשה מי שמיכו מניח את סכניים לקחם וכו' ה' נוזל את סכניים פל' זה נחאר אל סגן נכול עולם כלומר אל
 קרי מולם חלל מולים וסכי רחיקה כחדרם ילמדנו טוף פרסת וישלח ועיין בפ' הכסבה להרמ"ב' וכןה מהרה ומוסכת י"ס ומ"ס במלכסי ס"ב :
 לפני מלכים כחארין ומקף : את מושל בין כהמורת סלכניכו כטסדים ואריב גרול חלמה בלבוליה חלל כמפרסי ס"ך משלתי בין ג' כ' חסר
 וחד מלל וסיון אס בין כהות' : דברו אורי בן יק"ב : בין מבין את אשר לפניך - וחד סגן לילה סיה וכן לילה אבד' : וכל כן כון דכיתא ועיין טור
 ח"ס לשלם כסית י"ה : להקטיר חל"ד כנטיה : החקוף החסיף ק' : ואיננו ה"ח אביבני כס"ס : ועוף יפול ק' : שער חסין קמן חסין
 כ' חסמתי לחסו חס"י וכן כמסר מלי ליה משה : אבול ושהה כספי מלוייקים מל' ואל' וכן מסר יחוקל' ב' כמסר ס' סבל' עלמ ואל' חסמתי

בל-עפר: פתח אכלת תקיאתה ושתה
 דבריה הנעימים: באוני כסיל אל-תדבר כי-
 יבו לשכל מליה: אל תסג גבול עולם ובשרי
 יתומים אל-תבא: כי-גאלם חוק הוי-
 יריב את-דרכם אתך: הביאה למוסר לבך
 ואונה לאמרי-דעת: אל-תמנע מנער מוסר
 כי-תבני בשבט לא ימות: אתה בשבט
 תבני ונפשו משאול תציל: בני אס-חכם
 לבך ישמח לפי גס-אני: ותעלונה כליותי
 בדבר שפתיה מישרים: אל-יקנא לבך
 בחטאים כי אס-ביראת יהיה כל-היום: כי
 אס-יע אחרית ותקותה לא תברת: שמע-
 אתה בני-ויגם ואשר בדרך לבך: אל-תהי
 כסבאי-יון בולגו בשר למו: כי-סבא ווי-
 יורש יקרעים תלביש נומה: שטע לאכיה
 זה ילדה ואל-תבנו כיוקנה אמה: אמר
 ציל יגיל קנה ואל-תמכר חכמה ומוסר ובינה: גול
 ייולד ק יגול אבי צדיק יולד חכם וישמחו בו ישמח
 וישמח אביו ואמה ותגל יולדתה: תנה-בני לבך
 תצרנה לי ועיניך דרכי תרצנה: כי-שוחה עמקה
 זונרה ובאר צרה נכריה: אחיה היא כחתה
 אויבך תארב ובוגדים באדם תוסף: למי אוי
 מדינים למי אבוי למי מדינים-ו למי שיח למי פצעים
 חנם למי חכללות עינים: למאחרים על-היון
 לבאים לחקור ממסך: אל-תרא יין כי
 יתאדם ביהיתן בלם עינו יתהלך במישרים:
 אחריתו פנחש ישך וכצפוני יפרש: עיניך
 יראו זרות ולבך ירבר תהפכות: והיית פשכב

בלבים וכשכב בראש חבל: הפוני בל-
 חליתו הלמוני בל-ידעתי כתי אקיע אוסוף
 אבקשני עוד: כד
 באנשי רעה ואל-תתאו להיות אתם: כי-
 שר יהנה לבם ועמל שפתיהם תדברנה:
 בחכמה יבנה בית וכתבונה יתפונן: וברעת
 חדרים ימלאו בל-היו יקר ונעים: גבר-חכם
 בעוז ואיש דעת מאמץ-כח: כי בתחבולות
 תעשה-לך מלחמה ותשועה ברב יועץ:
 ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו:
 מחשב להרע לו בעל-מומות יקראו: זמרת
 אילת חטאת ותועבת לאדם לץ: התרפית
 ביום צרה צר פחפה: הצל לקחים למוות
 ומטים להרג אס-תחשוך: כיתאמר הן לא-
 ידענו ור-הלא תכן לבורת: הוא-יבין ונצר
 נפשך הוא ידע והשיב לאדם בפעלו: אכל
 בני רבש כירטוב ונפת מתוק עלי-חבך: בן
 רעה חכמה לנפשה אס-מצאת ויש אחרית
 ותקותה לא תברת: אל-תארב רשע לונה
 צדיק אל-תשחר רבצו: כי שבע יפול
 צדיק וקם רשעים יפשו ברעה: בנפל
 אויבך אל-תשמח ובכשלו אל-יגד לבך:
 פחד-יראה יהודה ורע בעיניו ור-שיב מעליו
 אפון אל-תתור במרעים אל-תקנא ברשעים:
 כי ולא-תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך:
 ירא-ארת-יהוה בני ומלך עם-שונים אל-
 תתערב: כי-תפאכם יקום אידם
 ופיר שניהם מי יורע: גס-אלה לחכמים

כד

הכנו בשבט הניח רסויה: וחעלונה העין בחטף פתח: בוללי הניח רסה: (א"ה אלה דכרו הרב בשמו ולא ידונכ למטוקי מאי ומי לח
 דקח המפיכה הוה אחינא דשמות סופר הוה ושל ב"ח בסבאי או בשר קאי ע"כ) גול גיל ק: יגול יגיל ק כן הוה כמות ספרים חבל נב'
 א"כ מונה יגיל כמוב וכן נראה מחסורת הגדול שנתערכת מוח היר"ד יש אלפ"ח כיתא כתיב ור"ו כחמט מייבוא וקריין יוד ולא מנה סס רק
 חלה גול: ס'ולד ויולד ק: וישמח ישמח ק' עיין זוהר פרשת נמדנר דף ק"ט ובסוף ספר הזכר כהנהיג ק"ח פציות סתלו כדפוס: חרצנה
 מרכה ק: עסקה מחלפת עמוקה: תארב בחטף סבול הא"ף כרוב ספרים: באדם תופיף כמות ספרים מדווקים חסר או"ד ונחסר עליו
 ג' ספרים וכבר נבאר זה הענין בעמוד ה' למי מדונים מדינים ק: למאחרים הא"ס רסה וה"ל מל מופתעת נגפיה מכלול דף כ"א: בכיס
 כזוס ק' ומרטי אגדה יש בויקרא רבה פרשת י"ב ונמדנר רבה פרשת י' ומדרש אמר ריש פרשת י' ומדרש פסלי דף ע"ב וילמדנו פרשת שביני:
 וכשכב בראש חבל נמדנר רבה פרשת י' חבל כתיב זה היה פתן שנחנק בחבל: ובלאו גס"ח כ"י י"א? ואין לחוש פליו דנכדילי כמב רל"ק
 נחכלול דף ע"ב שספרת עם השוא כחשר היה בלמי הספן ובראו נכרי: בעון הניח קמנה כרוב הספרים ועיין מ"ס מלמכ"ב חבל ומה האחד:
 צד בחכה חלה ח"ה בסוף מינה ובזוהר פרשת ויכל ק"ב ופרשת וישלח דף ק"ד כרש בר כה: הלא חבן לבוח חס"ה נגפיה ס"ס:
 אויבך אויבך ק: ובכשלו מספסו ונכשלו ונפלה ה"ה מהמכתב: עם שונים כס"ח כ"י מונה ועם גר' וכן נדפוס סוכ"ן: והכי איתח
 בסופ"ס ה"ה נוטל ונמדנר רבה פ' ס"ו ונחמח וכן הוה: נהרתי ונמפרטים רבים אכל כרוב הספרים הוה בלא ור"ו וכן נפרטים ומאיר כתיב
 ונמכרת שובים ג' ונפרטי לישבי ומל וס' וס' וס' ע"ס סונים חל מפרטוב וכלים הכלים סוכים:

למי

כד

לא תרע מה ילד יום : יחלוק ער ולא יפוק
 נכרי ואל שפתיה : כבד אבן ונסל החול
 וכעס איל כבד משניהם : אכזריות המה
 ושטף אף ימי יעפר לפני קנאה : טובה
 תוכחת מגדה מאהבה מסתרת : נאמנים
 פצעו אוהב ונעתרות נשיות שונא : נפש
 שבעה תכוס נפת ונפש רעבה כלמר מתוק :
 כצפיה נודדת כן יקנה בן איש נודד מקומו :
 שמן וקטרת שפחלב ומתק רעהו מעצת נפש :
 רעה ורעה אכזה אל תעזוב ובית אחיה אל
 תבוא ביום ארזה טוב שכן קרוב מאח רחוק :
 חכם בני ושטח לפני ואשיבה הרפי דבר :
 ערום ראה רעה נסתר פתאום עכרו ענישו :
 קחבננו ברערכ זר יבער נטירה חבלהו :
 מברך רעהו בקול גדול בבקר השמים קלה
 תחשב לו : דלף טורד ביום סגור ואשת
 מדונים נשתור : צפניה צפנרוח ושמן
 ימינו יקרא : פרול בגדול יחד ואיש יחד
 שנירעהו : נצר תאנה יאכל פריה ושמר
 אתיו יכבר : בפנים הפנים לפנים בן לב
 האדם לאדם : שאול ואבדה לא השבענה
 ועיני האדם לא תשבענה : מצרף לבסוף
 וכור לזהב ואיש לפי מהגלו : אם תכתוש
 את האוילוב סכתש בתוף דריכות בעלי לא
 תסיר מעליו אילתו : ירע תרע פני צאנה
 שית לבך לערבים : כי לא לעולם חסן
 ואסנור לדור דור : גלה הציר ונראה

תען כסיל כאולתו פדתשוהו גמאתה :
 ענה כסיל כאולתו פדתיהו חכם בעיניו :
 מקצה גדלים חסם שחה שלח דברים ביד
 כסיל : דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים :
 בצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד :
 חיה עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים : רב
 מהולל כל ושכר כסיל ושכר עברים : ככלב
 שב על קאו כסיל שונה באולתו : ראית
 איש חכם בעיניו תקוה לכסיל מפניו : אמר
 עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות : הדלת
 תפוס על צירה ועצל על מפתו : טמן עצל
 יד בצלחת גלאה להשיבה אליפו : חכם
 עצל בעיניו משבעה משיבי טעם : מחזיק
 באוני כלב ענה מתעבר על ריב לא ידו :
 כמתלמה הירה וקם חצים ומת : כן איש
 רפה את ידעו ואמר האל משחק אני :
 מדונים באסם עצים תכבדו אש ובאין נרנן ישתק
 מדון : פתח לגחלים ועצים לאש ואיש
 מדונים לחרחר ריב : דברי נרנן כמתלהמים
 והם ירוו חררי בטון : כסף סינים מצפה
 בשפתיו על חרש שפתים ולקיס ולכרע : בשפתו
 ואברון יכבר שונא ויקרבו ישות מרמה : ברחמן
 קולו אל תאמרו כי שבע תועבור בלבו :
 תכסה שונאה במשאון תגלה רעתו בקהל :
 כרה שחת בה יפול ויולל אבן אליו תשוב :
 לשון שכר ישנא רכיו ופה חלק יעשה מדחה :
 אל תתהלל ביום מחר פי

כו

דור ק

דשא

ענה כסיל כס' הטי'ן נגמיו וכן עכאמי כסמרי כ' כלסון סיה חתילו התיירד שאור זמרה חנה טין עשירי אמי לחסן סת' 22 פשוט
 צנה כסיל - כללנו והדומים להם גמיון ומקפן לה שמן סוסר וכל דקרי למד מנאון כסופר טמי ויש כמקום : 22 חקמתי 22 רמימי 22 חמא
 וכל אמי מטיא וסופר ער כמן וזריך טאון בחי'בים כ' אשם כראה שחמ' ענה כנטיא הוא לנכ' אך לא לנכ' : דליו כס' יסן כ' מנאמיו קמון
 וכן כמנו ר' אבדה חיון עם הפוכרים כבנין קבלו' חק בתכ כסרס דלס ואכמנו פלמכוו סתם הד' לפי : וכן כמנו ר' יעקב בן חלמור ואם בן הוא
 טווי עקדנות נרסיון כפלד ומסמטו סלרנס : סחולל כל כסני טעמים : קאו כזירי וחסר יו'ר' : כסתלהלה כנטיא סכ' כס' : הלא שחוק
 אנו ס'ס' אשכיא כס' : ואיש מדונים מליכס ק' : בשפתו כסמיו ק' : חכמה כקמ' סמריס כמנו חכמה כסול שמי' ורמי כס' וטמיא
 ככל כס' כי הוא עהספסל והרמי קמכס' וכ' רד' כשירו : כקהל יס' סכני' כמק וזרוב כסול : לשון שקר כנטיא ס'ס' כס' :
 לשון שקר כדמות כחול' כמזכ דבר שקר כקרי הוא דובר : מה ילך כקמ' סמריס סיו'ר כסגול' : ונעתרות כממס סני'ן : רען ורע
 ורע ק' : נסחר כמפוס כסכול' יכמז וכסר כ' ארועות הוא סכמח'ף לס זס עם אומו שכול' כס' : כ'כ' דכמכ יוסמר וקריוב וכסמר : פחא'יס
 ה'ל'ף נחם וה'נד כס' : נענישו כרוב סמריס סטי'ן כשש' סול ודס' : כמז וכמכסו כ'ל'ו וכן חלמתי כס' כ' א'מנס כמל' סמריס לה כמכ'ס'
 כ'ל'ו רח' אומו סממין כ'כ' : ואשח מדונים ערבים ק' וגם זה חמ'ר עין כססה סכמוניס כ'ל'ו ונקרשים כיו'ר' וכסמין כממר כמלי סמרי סמין
 כ'ל' כ'כ' ועיין כסריס סרס ר' : נשמחה כמזכ כמלל דף ק'ס כסול מלכיל : שאול ואבדה ואלכו ק' וכ'כ' כדש'יס כסלל כמ'ן ס'
 אגרון וכמכס' אדו'יס כמכזכ ואברון כמסוק וסחריס סכמוז ואבדה דקרי ואברון וכולם סמ'נטיס : כעלוי כמכס' סמריס כסלל כמ'ן ס'
 ג'ל סל' אשקנ' סטי'ל כעמ'ת וכס'ן כסול וס'ן ז'ל וכמכ'ב כדג כ'י סטי'ן כסול וכפס : נזר לדור סודו ודור ק' :

עשכות

כו

דשא ונאספו עשבות הרים : נבשים
 ללבושך ומחיר שדה עתורים : ודי חלב
 עינים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערתיך :
כה
 נסו ואיך דנה רשע וצדיקים
 ככפיר יבטח : בפשע ארץ רבים שררה
 ובאדם מבין ידע בן יאריך : נבררש ועשק
 דלים מטר סחף ואין לחם : עובי תורה
 יהלכו רשע ושמרי תורה יתגרו בס : אנשי
 רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל :
 טובי רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא
 עשיר : נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים
 יכלים אביו : מרבה הוננו בנשד ובתרבות
 לחונן דלים יקבצנו : מסור אזנו משמע
 תורה גם תפלתו תועבה : משנה ישרים
 בדרך רע בשחיתו הוא יפול לתמימים יחלו
 טוב : חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין
 יחקרנו : בעל צדיקים רבה תפארת ונקים
 רשעים יחפש אדם : מכסה פשעיו לא

יצליח ומורה ועוב ירחם : אשרי אדם
 מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה : ארי
 זהם ורב שוקק נושד רשע על עמידל : נזיר
 חסר תכונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך
 ימים : אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס
 אליהם מכרבו : הולך תמים ישע ונעקש
 דרכים יפול באחת : עבר אדמתו ישבע
 לחם ומרה ריקים ישפיע ריש : איש אמונות
 רבי פרכות ואין להעשיר לא יקרה : הכר
 פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע ונבר :
 נבהל להון איש רע עין ולא ידע ביד חסר
 יכאנו : מיכח אדם אחרי חן ימצא מוחליק
 לשון : גזול ואמו ואמר איך פשע
 חבר הוא לאיש משחית : רחב נפש יגרה
 מרון ובטח על יהודה ירשן : בושח בלבו
 הוא כסיל והולך בחכמה הוא יפלט : נתן
 לרש אין מחסור ומעלים עיניו רבי מאהרות :
 בקום רשעים יסתר אדם ובאדם ירבו צדיקים :
 איש

שנא ק
 ר ועירא

ותרבי ק

עשבות הרים דב הסיף לזכרית : ודי חלב עינים נספר פתח דכרי בשער בעלות אום הד' לא במונ לשון זה ונכחא בחירוקדי זכר ודי חלב עינים
 עד כאן : וכן כמנ רב כפלים כשפיראמלות ואין ניראח זו תביה אכליני : ולא מוד אלא שחמורת ריש סרפא מתייב כמסר סימן חן' ר' ר' גברי
 וחר ודי חלב עינים : ללחמך נשניא הל' אל' נס' : בפשע נבלגל ובמאריך : גבר רש ועשק כספרי וקניי נלא ו'או האזור : ובחברות
 ומרתיא בן הוא כספריס מדוייקים ומכנה כחבורת פס' מ' מ'ין יתרון ב' ולא קריין : יקבצנו יש ספריס יקבצנו וממלוייקים נשני סימן
 וכמו סרפא שזיה מהלוקת בלא ונכ' : רלב' מן הקל ולכ' מן הדנוס ולפי זה יש למטה על מה סהבנו בשני סומין : ארי נהם האלף
 נשניא כספרי ספרד : שנאי סנא ק' : אדם לית דל'ת זעירא : עד בור ינוס כרוב ספריס נור מלא ו'או אכל כספר אחד כ' נגרה ה'או
 ונכחמי לו רביה מהסורת סמורת ב' חסר סימן כי יפתח אדם בור מנייחא דסוקו עד בר ינוס : אמנס לא מלאכי לבי לחלוקת מל רוב הספריס
 ועוד סכנולס נספר כסרפא סמפסיס כל כי יכרה אדם בר לית חסר : ונעקש נשוא נלדו הע'ין כספריס מדוייקים ונכחמי חק' : ישבע סחם
 ישבע דיש כספרי ספרד ה'וד ומאריך נשניס : ריש כספר אחד כ' ה'ריס נזירי ורד' כמנו בחירק וכן הוא כספר ספריס : הכר פנים
 ספריס מהחלסיס בניקוד ונספס על המוכסיס שחכמי למעלה סימן כ' : נבהל יש ספריס שחכמו נסג נבהל נשוא נלדו ה'ני' כמנהג'
 אמנס כרוב ספריס קדמוניס מדוייקים ה'ני' נחפ קתן וס'ה' קתן וכן מסמט כמסורת כפיכר יד ס'ה'ה' קתן סבן אומרת ככסל ב' קתין
 וחד פתח זסימן ומרס כי ככסל שמואל ח' כ' ס'ימי נכסל' : נכסל לכו' : קדמאס כמח וכן כמב דל'ת נסרפסיס ומרס כי ככסל מאל סעל לכו' נ
 כי הוא פתח והסמורת עליו לית כוזמיס כמח ככסל לכו' נזיוני כי הוא קמוח והני' מ סמורת כפיכר יד ס'ה'ה' קתן סבן אומרת ככסל ב' קתין
 נספר הרקמס : ולא ידע בו חסר מלך חסר גרי'ס זה נרוו וכו'כרבי לכו'מנו מפני שנוס הדבוסים שבוה גד'ל'ת וקורא אבי מרנ על המדסיסיס
 סנדרך ססס סולכסיס לנס חסר ובסמורת רבה פספס לא לרשו כסוק זל על פנים דניס וכלס מענין ססוקון . ואלחד מהס כמכמי כסרפס חיי סרס
 על פסוק ויסקל אכריס לזכר עיני סס : מוכיח אדם אחרי נספריס וארנב גדול כמוב אחרי נזירי גרי'ס ונס נכסלחומ סניס כמנוס מספרד
 כמכמי בן נ'חילה אלא סמחרי בן החליפו ה'ירי לפתח ומי יודע מי היה היומר חסס חסס . ודכרי רש' זל כדריס סאו קורח אחרי נזירי ומי
 אכמי סאכא אחרי המלכסיס את אכר ככר נסו ונכסללס הנלוך ר' סעדיב ור' יוסף קסחי ור' דוד בנו וסחריס דניס מהספריסיס סנולס פירשו סמחרי
 כמח גרי'ס ומכמי רביה לפס ממררס דכריס רנב ריש פ' ר' פכחס כסס ר' חמס נח' חנינא מוכיח זה מהס . אדם מלו יסרחל סמאמר וסחרי
 נלכי' לכו' מרעית אדם אדם . מהו מחרי אמל הק'כ' כפניל לכזיון אחרי . חן ימנא ז' חסס דכמו ונס סלמא חן נע'י' : ממחליק לשון
 זה נלפס סכחליק כנכו'אומיו ונסה לנס וכפלו נשטי' . ד'א מוכיח אדם אחרי אמ' ר' יבודה בר סימןו מסו אחרי אמר הק'כ' כפניל מסה בוכיחמי
 אחרי יסרחל וזיכיה ליסרחל אחרי ליסרחל אמר יחמס סמאמל להקדיש ברוך הוא אמר למס ימרה אמך ככמך עד כאן לשון סמאמר נע'י'כנו'
 וסימן עוד כרנינו נמיי ריש פסקה דכריס ומו גריסינן נגמרא פ'ק דמחיר אמר ר' סאחל בר כמנאי ח'ר יונקן כל המוכיח את חבירו לנס סמיס
 וזכיה לפלגו (ס'א לחלקו) של מקום סמאמר סיחיה אדם אחרי חן יסכא' ופי' המפיש זוכה לחלקו של מקום למחיצה סלו במוך חחוינו סלס סמס
 מוכיח אדם הרי הוא אחרי כלומר עמי לשון אחר אדם אחרי . המוכיח יהיה אחרי . לשון מחר ממפרס קדמון המוכיח יהיה אחרי סמוך ל'
 כל אלה כפירויסיס סכווכיס לכסמ אחר אלא סממחלפסיס כפירושם ומכולס למדנו דקרימאס אחת להס נפתח ה'רי'ס ורמזיני נס בן לנעל נמר סנב
 כמכב ב'ק דמחיר זה שלשון כספריס מדוייקים כרוב מוכיח אדם אחר ולא אחרי . כך מ'ממי כמכב כספרי מוספוט ס'כ' . ולכי אומר לי דחילוף
 ספריס סכמו כמוספוט מיכנו כלומיות רק הוא ככקדונו בן פתח לזירי נמו סכמכמי . ומעמי ק' ספריס סניו כוס לפי סלל רשו סנקודו ולא
 דמו לנכחינן ביון זה לזכ כמו סנס אכחכו לא כדל כוונת המוספוט מיזוהו המיקוד של ספריס מדוייקים ס'כסס וסחרי כמכ' דמיני לשון סמסוס'ס
 נקמומו סמורת כספריס מדוייקים נקוד מוכיח אדם וכו' הרי סהספרס סול בניקוד . ה' יוכנו לכו'ת כחלקו ולפניו חן כפניו חמן :

כה

ואיש

איש תוכחות מקשה... כט
 ערו פתע ישבר ואין מרפא... ברבור
 צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם...
 איש יאהב חכמה ישמח אביו ורעה זוגות...
 יאבדהוין... מלך במשפט יעמיד ארץ
 ואיש תרומות ירסנה... גבר מחליק על
 רעהו רשת פורש על פעמיו... בפשע איש
 רע מוקש וצדיק ירון ושמח... רע צדיק דין
 דלים רשע לא יביין דעת... אנשי לצון יפיוו
 קריה וחכמים ישיבו אף... איש חכם נשפט
 את איש איל ורגו ושחק ואין נחת... אנשי
 דמים ישנאיהם וישרים יבקשו נפשו... כל
 רוחו יוציא כסל וחסם באחור ישבחנה...
 משל מקשיב על דברי שקר כל משרתו
 רשעים... רש ואיש תככים נפשו מאיר
 עיני שניהם יהוה... מלך שופט באמת
 אדוניו כל דלים בסאו לעד יפון... שבת ותופחת יתן
 חכמה ונער משלח מביש אפו... ברבור
 רשעים ירבה פשע וצדיקים בפלתם יראו...
 יסר בנה ויניחה ויתן מעתים לנפשה... באין
 חוץ יפרע עם ושמר תורה אשרהו... ברבורים
 לא ייוסר עבד כי יביין ואין מענה... חזית
 איש אץ ברבורו תקוה לכסל מפניו... מפנק
 מנער עבדו ואחרתו יהיה מנון... איש אף
 יגרה מדון ובעל חמה רב פשע... גאות אדם
 תשפילנו ישפל רוח יתמד כבוד... חולק
 עס גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד...
 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב...

רבים מבקשים פני מושל ומיחזה משפט...
 איש... תועבת צדיקים איש עול ותועבת
 רשע ישראל... דברי אנו
 בדיקה המשא נאם הגבר לאיתו לאיתאל
 ואכל... כי בער אנכי מאיש ולא בנינת אדם
 לו... ולא למדתי חכמה ודעת קרשים אדע...
 מי עלה שמים ויורד מי אסקרווח ו בחפניו
 מי צרדמים ו בשמלה מי הקים כל אפס...
 ארץ מה שמו ומה שם בניו כי תרע... כל
 אמרת אלוה צרופה מן הוא לחסם בו...
 אל תוסף על דבריו פן יזיכו בך ונכות...
 שתים שאלתי מאתך אל תמנע מפני בטרם
 אמות... שוא ו דבר נוב הרחק מפני דאש
 ועשר אלתתן לי המדפני לחס חקי... פן
 אשבע ו וכשתני ואמרתני מי יהוה ופן אורש
 ונגבתי ותפשתי שם אלוה... אל תלשזן עבר
 אל ארנו פן יקללה ואשמת... דור אביו
 יקלל ואת אמו לא יברך... דור טהור בעיניו
 ומצאתו לא רחץ... דור מה דרמו עיניו
 ועפעפו ינשאו... דור חרבות שניו ומאכלות
 מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם...
 לעלוקהו שתי בנות ה... והב שלוש הנה לא
 תשבענה ארבע לא אמרו הוין... שאל ועצר
 רחם ארץ לא שבעה פים ואש לא אמרה...
 הוין... עין ו תלעג לאב ותבו ליקחת אם
 יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר... שלשה
 המה נפלאו מפני וארבע לא ידעתים...
 דרך הנשרו בשמים דרך נחש עלי צור דרך

ואיש תרומות וזהו כ' סמיני דף מ' תרומת כמיו כד"ל וזאת המרום וכו' וככל הפסוקים שלנו תרומות כמיו וכן במרום ג' ב' חסר והד מלא
 וסימן כל תרומת הקדשים כדו נגלגל שמות כ' מ' ואיש תרומות חד במרום חד בכניאוס חד בכמונים וסימן כל טוריה דמלא ובספרים מדויקים
 זה דמשל מלא והפחחים הסרים : בפשע איש רע מוקש בתקת ספרים כ"י מלא איש בטעם ימנו וכן מסתמ מפ' הרמ' כע : ודון כל בסורק
 יחת חולס חסלו דק קש' וס דסיס טרם רנן : ושמה כס"א כ"י ושיפח' ומיבו כן בסחר ספרים וכו"כ בסרטים כ'י הוא נמשקל אצל : משל חסר
 וכו"ט ט"ס : על דבר שקר כ"כ ולא על טעם שקר : כל פשרהוין במק"ג מלא כל במחרת ח"ט סהיו במק"ג וכן סמכתי כס"א קדוין כ"י ובסחר
 ספרים סלכתי מיכנו : רש ואיש חכמים אש"פי סמיכתי עמה נהגתי רש"י לא יזולתי להטעלם מלמדיע על טעות כפל בפסוקים סמכוו כס"א ח"ט
 תרומות נחקוס ואיש חכמים ופדרס סהניו הו"ט מ"ב דמטורה וויקרא רבס מ' ל"ד : מאיר עיניי כרוב סכרי מדויקים סהניס כמ"ס ויש סהניס כ"א
 ונס"א כ"י סמ"ד כל טעמים ובכולס חין ססיק אחריו : משלח בקתן חלק מדע כספרים מדויקים : במשלחם נגישו הכ"מ : יפרע עם כ"כ כ"כ
 טעמים : רב פשע נחמח סרי"ט מדויקים וכן כדון כ'י לא כהניס דמטורה ר"ה ב' כ"ח יסס הקמונים : בן יקח בחיקו הכ"מ כספרים מדויקים
 ובמטורה מוכיח כמ"ס כזה הספר סי' כ"ג וכו"כ ב' מרח ורד"ק : ואכל הכ"ף רבויה : אל חוקף ליט ומלא ודנס נס במחלו דף קטן ודף ק"ב
 סהיו עם דומים אחרים סהשו סחחרן כע כמו ויברך וישב ויש סוקרתיס כל סתי סוחרס כמ"ס סוחרס כמ"ס סהניס סהניס סהניס סהניס
 סיר חסי : ודבר סו"ל מחרין כמיוויקים : ראש כל"ף : ותפשתי חולי : כנבור הויה ונגבתו מלפני הויה סנה אחריו מלפני הו"ט אכע כס'
 סמונים : עיניי מ"ס ביחוקל מ"ג : אדנו מלכוי ק : ואשמת חין כו"ט גישא : סחלקתיני נגישו פ"ס כ"ס כ"ס : ה"ב ה"כ כ"ט דכס סב קתמלה וערה
 וכן מסור ע"י ל"ג נ"ג וזו"ט : תלעג ממחרת סמי' וחבו ליקחת סו"ד כסה וקרוף דגושה : ויאכלוה כמ"ס סו"ל : וארבעט : וארבעה כ'
 אניה

אשר הוא עולם
 כל הספרים
 ר"כ ר"ל ר"מ
 ר"מ ר"ל ר"מ
 ר"כ ר"ל ר"מ
 ר"כ ר"ל ר"מ
 ר"כ ר"ל ר"מ
 ר"כ ר"ל ר"מ

אשר הוא עולם
 ר"כ ר"ל ר"מ
 ר"כ ר"ל ר"מ
 ר"כ ר"ל ר"מ

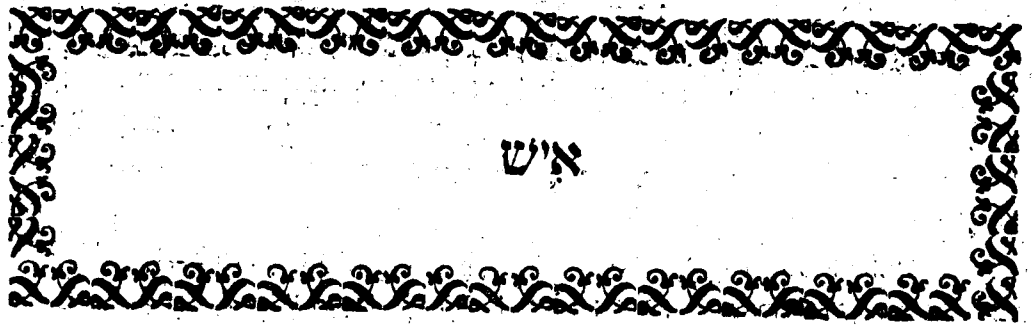
אנה כלבים ודרך גבר בעלמה: בן ודרך
 אשה מנאפת אלה ומחתה פיה ואמרה לא
 פעלתי את: תחת שלוש רגוה ארץ ותחת
 איבע לאתוכל שאת: תחת עבר כי ימלוך
 ונבל כי ישבע לחם: תחת שנואה כי
 תבעל ושפחה כרתיש גברתה: ארבעה
 הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים:
 הנמלים עם לא יעו ויבינו בקיץ לחמם:
 שפנים עם לא יעצום וישימו בסלע ביתם:
 מלך אין לארנה וצא הצץ כרו: שטמרת
 בידים תתפש והיא בהכלי מלך: שלשה
 המה מיטבי צער וארבעה מיטבי לכת:
 ליש גמור בבהמה ולאישוב מפניכל: ורזיר
 מתנים איתיש ומלך אלקים עמו: אס
 נבלת בהתשא ואס זמות יך לפה: כי מיץ
 חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא הם ומיץ
 אפים יוציא ריב: לא
 למיאל מלך משא אשר יסרתו אמו: מה
 ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי: אליהתן
 לנשים חילה ודרך לך למחורת מלכין: אל
 למלכים ולמואל ל למלכים שתוזין ולרוזנים
 או שבר: פרושתה וישכח מחקק ישנה
 דין כל בני יעני: תגר שבר לאוכד ויין למרי
 נפש: ישתה וישכח רישו ועמלו לא יוכר

עוד: פתח פיך לאדם אל דין פלגני חלוק:
 פתח פיך שפט צדק ודין עני ואכיון: אשת
 חזל מי יפצא ורחק מפניעם מכרה: בטח
 בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמלתו
 טוב ולא ידע כל ימי חייה: הרשה צמר
 ופשתים ותעש בחפץ בפיה: היתה כאניות
 סוחר מפרחק תביא לחמה: ותקם בעוד
 לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתי:
 ומטה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעו פרם: נטעה
 הגרה בעוז מתניה ותאמץ ורועתיה: טעמה
 כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה: ויהי בלילה
 שלחה בפישור וכפיה תמכו כלך: כפה
 פרשה לעני ויהי שלחה לאכיון: לא
 תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים:
 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה:
 נודע בשערים בעלה בשכתו עסוקי ארץ:
 סדן עשתה ותמכר ותגור נתנה לפני עני:
 עווריה לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה
 פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה:
 יזפיה הילכות ביתה ולחם עצלות לא
 תאכל: קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה:
 רבות בנות עשו חיל ואת עלית עלי בלנה: שקר אי
 החן והבל היפי אשה וראת יהוה היא תתהלל:
 תגולה מפני יריה ויהללה בשערים מעשיה:

כפר משלי נשלם ונגמר תהלות לאל אשר בריתו שמר

אנה כל'ף בחסד קצין כרוכ הספרים: וסחתה פיה ס'ל רפה: ארבעה הם לית מלגיל וכמה בסוף מסו' גדו' כססמ חדל רכל חד וחד
 מלגיל וליט לכוניש: שססיה כספרים כ'י מדוייקים כש'ין שחלית וכו' כהדוא בעל חמיר כמיב וככלל הלשון וחק דר'ק הביאו כשרם ככני
 פאני לבי סאיכו כשרם אחר סכניא כש'ין ימניש: מיטבי לכה כספרים מדוייקים מלא יוד כפר מ'ס וחסר יוד כפר ס'י'ל וכן דיכוו כח מסו'
 דיתוקל סימן ל'ג: אם נבלה בהתנשא הכי'ת רכוס: אשר יסרתו כ'ל'ף נעשי: אשכר ח'יק וככלל מכלל יומי קורא אומן כחירק
 למלכום כס'ם סניס ס'ל'מ כמחירק והמ'ם כלא רגס ו'ים כדגס: למואל כנטיית ס'ל'מ: או שבר ח'יק וככלל מכלל יומי קורא אומן כחירק
 סדן כס' מ' סבר חסר ל'ון ומשפטו אין סבר ואס הוא כחירק כמו מ'ל'ן יש סה פחת ידך פ'כ' ודכריו לקוחים חסרטיס סרס מי ו'לס ולרוזני
 מ' סבר חסר נו'ן ומשפטו אין סבר וכן מ'ל' כנוד מספטו אין כנוד ואס הוא כחירק כמו מ'ל'ן יש סה פחת ידך וימכן לפרס כסייכו כמו איה ועלמ
 מל למלכום כושת כמקום סניס ומיורשו ואל לרוזנים טואמרו איה סבר לשמות וכן אי כנוד כלומר איה כנוד סלייכו כישראל הים עכ'ל והככלל
 יומי טיה כהנכט כהלשון והכס שמה רד'ק ואס הוא כחירק וכו' מוסב על כסוק אי סבר ואינו כן חן מ'ל כסוק מ'ל' כנוד דסליק מיניש וסס על
 סייס הוא אומר ס'ל'ל ואס ס'ס כחירק וזה כנוד גס בעל הלשון שמה כוז סכ' כספרו כנר'י ס'לס וכסין אחר והיא מלכ סניינה כמו אין ולרוזני
 מ' סבר מ'ל' כנוד וסס כחירק כמו מ'ל'ן יש סה פחת ידך פ'כ' הרואה יראה מסכס למקן לשון סרטיס ומייוון כסכך מל'ו לקלוקל כי ככל סספרי'
 חרטיס כ'י ימניס כיוכו או סבר כבארו וכ'כ סכסס ח'ון עזרא מ'ל'ן ומסס כחירק כמו מ'ל'ן כיק כלומר אין כני: ח'ל'ו ש'כ'ר כן כמו: היתה
 באניות ס'ל'ף כחסף קצין ל'ל כחסף סמח: נטעס כרס כסכס פ': חגרה בעוז סחניה כמכ'ס כפרים חגרה כסכס ימכית בעוז כנ'גלוניל'
 דנוסס חנל כרוכ המדוייקים כסניו ככללים והכ'ל' רכוס וכ'כ מ'סירוזי המסרטיס וכס'ל' יסן כ'י מלמתי כ'ית כעוז קמושה וכן מסכס סמי'ן כ'וזל
 ואין כן כסאר ספרים כי אס כסול וכן מוכיח המסורת כסכסר כעוז כ' חד מ'ל' וחד חסר וסימכיון ועמר ורשע כעוז ס' מיכס ס' חגרה כעוז סמיכסי:
 טעמה סמל כפר וכסמ'ל ש'כמ טעמה מ'יק ס'ל' וחסס סהוא סס: בלילס נרה כליילס ק' וכדסס כסחר ס'ב מ'זמור ק'ל'ו על כפיה כ'מ סרסס
 סהי'ס ככורה וכמסלמו סל כססס כ'כולה כמכ'יכ ל'ל אכס כליילס כרס ליל כמ'ל' ליל סמוריס: צופיה כס'ל' ס'ל' כ'ל'י כדולה וכן נכסר עליו
 לית כד'י כדולה ול'ל מלמתי כן כסאר ספרים וסיין מ'ס' כ'יטעיס כ'י: הילכות סליכום כ'י: אשה ידאח ס' ל'ל' ס'י'ר כמחירק ומקור'ל כ'י
 ידאח ס'י'ר כסול ככרי'ס כמסמ'ל' ק'ה וסס של'ס סמי'ל כ'יכיס ח'ת: חנו לה כס'ל' כ'י'ס'יו כעשי'ל ואין כן כס'ס: בשערי'ס ח'ל'ת רכ'פ:

לא

איוב

ז

בארץ : ואולם שלחנא ידך וגע בכל אשר
 לו אסלא על פניך יברכך : ויאמר
 יהוה אלי השטן הנה כל אשר לו בידך רק
 אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני
 יהוה :
 והי היום ונניו וננתיו אכלים ושתיים יין
 בבית אחיהם הבכור : ומלאך בא אל איוב
 ויאמר הבקר היא חרשות והאתנות רעות
 על ידירם : ותפל שבה ותקחם ואת
 הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי
 להגיד לך : עור זה מדבר וזה בא ויאמר
 אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן
 ונבערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי
 להגיד לך : עור זה מדבר וזה בא ויאמר
 כשדים שמו : שלשה ראשים ויפשטו על
 הנמלים וקחום ואת הנערים הכו לפי חרב
 ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך : עד זה
 מדבר וזה בא ויאמר בנך ובנותיך אכלים
 ושתיים יין בבית אחיהם הבכור : והנה
 רוח גדולה באה ומעבר המדבר ויגע בארבע
 פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה
 רק אני לבדי להגיד לך : ויקם איוב ויקרע
 את מעליו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו :
 ויאמר

היה בארץ עויז איוב שמו והיה האיש
 ההוא תם וישר ויבא אלהים וסר מרע :
 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות :
 והיו מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי
 נמלים וחמש מאות צמר בקר וחמש מאות
 אתונות ועבדה רבה מאד והיה האיש ההוא
 גדול מכל בני יקום : והלכו בניו
 ועשו משתה בית איש יומי ושלהו וקראו
 לשלושת אחיהם לאכל ולשתות עמם :
 והיה כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב
 ויקרשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר
 כלם פ אמר איוב אולי חטאו בני וברכו
 אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים :
 והי היום ויבאו בני האלהים להתיצב
 על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם : ויאמר
 יהוה אלי השטן מאין תבא ויען השטן את
 יהוה ויאמר משיט בארץ ומהתהלך בה :
 ויאמר יהוה אלי השטן לשמת לבך על עבדי
 איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר ירא
 אלהים וסר מרע : ויען השטן את יהוה
 ויאמר החנם ירא איוב אלהים : הלא
 אתה שכת בעדו ובער ביתו ובעד כל אשר
 לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרוץ

אתה

איוב

איש טיבם מלמא כביר : ושלוש ככרנה מדויקום תל אלו זאן באסרת פרש זק ויפוקל מ'א שלום ובו וכל כמובים כדומה
 מ'למים : שבעת אלפי צאן הסיך כמלריך לכן חסר וכן סוף עשירים כ'י מדויקום ויש מי שנקדבב'א אסמא וכמו וטעם כי כשוא נח :
 שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי נמלים ר' א'סי וכבירים ס'למים וס'תון מקרא גדול כ'רמא כ'י אס'ט'ו' אצאן כבדיו כסותא : הלא אתה חמה
 ק : שלח נא נביאים : בכל אשר לו כדמס יסן בכל בחולם ונלגל אסין כחום טלוי : עד זה מדבר וזה בא ויאמר בנך ובנותיך כ'ד זה כמפתח
 יא

ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב
 שמה יואת נתתי ויהודה לקח יחי שם יהודה
 מפרד : בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן
 תפלה לאלהים : **ב** והיו היום
 ויבאו בני האלהים להתיצב עליהוה ויבוא
 גסהשטן בהכס להתיצב עליהוה : ויאמר
 יהוה אלהשטן אי מזה תבא ויען השטן את
 יהוה ויאמר משט בארץ ומתהלך בה :
 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך לעברי
 איוב כי אין במוה בארץ איש תם וישר ירא
 אלהים וסר מרע ועדני מחניק בתמרתו
 ותסתני בו לבלעו חנם : ויען השטן את
 יהוה ויאמר עוד בעד עזר וכל אשר לאיש
 יתן בעד נפשו : אולם שלחנא ירך וגע
 לעצמו ואל בשרו אסלא אל פניה יברכה :
 ויאמר יהוה אל השטן הנו בירך אך את
 נפשו שמר : ויצא השטן מאת פני יהוה
 ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו ועד
 קרקרו : ויחלדו חרש להתנדר בו והוא
 ישב בתוך האפר : ותאמר לו אשתו ערך
 מחניק בתמך בך אלהים ומת :
 ויאמר אליה בדבר אחת הנבלות תדברי
 גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע
 לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו :
 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה
 הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו
 התימני ובלדר השוחי וצופר הנעמתי ויוערי
 יחדו לבוא לנודלו ולנחמו : וישאו
 את עיניהם מרחוק ולא הבירוהו וישאו קולם
 ויבכו ויקרעו איש מעלו ויוורקו עפר על
 פחרתו

ראשיהם השמימה : וישבו אתו לארץ
 שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
 דבר כי ראו כי גדל הפאב מאד : אתה ימ
 פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו : **ג**
 ויען איוב ויאמר : יאבד יום אולד בו
 והולדה אמר הרה גבר : היום ההוא יהי
 חשך אל יודרשנו אלוה מפעל ואל תופע
 עליו נהרה : ואלוה חשך יצלמות תשכך
 עליו עננה יבעתהו במריני יום : הולדה
 ההוא יקחהו אפל איחד בימי שנה במספר
 ירחים אל יבא : הנה הולדה ההוא יהי
 גלמוד אל תבוא רננה בו : יקבהו אררי
 יום העתידים ערר לויתן : יחשכו כוכבי
 נשפו יקולאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר :
 כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני :
 למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואנוע :
 מדוע קדמוני ברכים ומה שרים כי אינק :
 כי יעתה שכבתי ואשקוט ישנתי או יניח לי ועד
 עם טלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו :
 או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם
 כסף : או כנפל טמון לא אהיה בעללים
 לאראי אור : שם רשעים חדלו רגז ושם
 ינחמו יגיעי כח : יחד אסירים שאננו לא
 שמעי קול נגש : קטן וגדול שם הוא
 יעבר חפשי מאדניו : למה יתן לעמל אור
 וחיים לכוהי נפש : המחכים למות ואיננו
 ויחפרהו ממטמונים : השמחים אליגול
 ישישו כי ימצאו קבר : לגבר אשר דרכו
 נסתרה ויסך אלוה בעדו : כי לפני לחמי
 אנתתי תבא ויתכו כמים שאנתי : כי פחד
 פחרתי

יחזי לית חסר אלף : אולם שלח נתיב : סוד קרקרו וסר ק : קרקרו מיון מ'ס בטמול כ' י'ד : להתנדר כדל'ת רש' : הבאה עליו
 זהו א' מן המלכ'ה מלפניו ע'פי המסורה : הבאה עליו כדמוס יסן כזוב אליו ומיון למחך עליו : ויען איוב ויאמר נפסח גדול ומלגיל וכן
 בספר חשיב' לא ויאמר פתחיו ומלרע וכל ויען ויוסף לחיוב רכוחה חזק ס'ס כולם מלפניו וכן במכיל דף ק"ג ובס' הכחור מאחר כ' סקר ו' : יהי
 חשך נתיב : השקף עליו כן הוא בספרים מרדכי וס'ס' נקמץ חסוף : בספרינו יום כ"כ : אל יחד דגש הדל'ת למיקון הקריאה לפי
 סמלה מלפניו ואילו כימה מלרע סתם כחו ולא יחס לו דל'ת שרש אחד ובמכיל דף ק"ג : חרבות נחסף קמץ : המסלאים כן כתיב וסוף קל
 ובכ' לוח חן פ' י'ג ספר ד' ובמסורה ג' בקריא והמלאים למני חמסך ישיבם ס'ה המלאים בתיהם כסף : המלאים כים חלנייהם כתיבם א' :
 קול נגש נחסף מדויקים חסר ואל' וכן ראוי דלמסורה דלחל' י'א כחמר נוגש כ' מל' וסמון ממנו יבא כל נוגש מלאכי י' : ועמד כל כמו
 מכניו כנגס סס דלחל' :

פחדתי ואתיני ואשר יגרתני יבא לי : לא
 שלותי ו לא שקטתי ולא נחתתי ויבא רגזי
 וען אליפו התיסני ואמר :
 הנסה דבר אליה תלאה ועצר במלין מי יוכל :
 הנה יסרת רבים ויריס רפות תחוק : כושל
 יקטון סליד וברכיס פרעות תאמץ : כי עתה
 תבוא אליה ותלא תנע ערוד ותבהל : הלא
 יראתך בסלתך תקותך ותם דרכך : זכר
 נא מי הוא נקי אבר ואיפה ישרים נכחתי :
 כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרו :
 מנשמת אלוה יאברו ומרוח אפו יכלו :
 שאנת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו :
 ליש אבר מבלי טרף ובני לביא יתפרדו :
 ואלי דבר יגנב ותקח אונני שמץ מנהי :
 בשעשים מחויונות לילה בנבל תרדמה על
 אנשים : פחד קראני ורערה רוב עצמותי
 הפחיד : ורוח עלפני יחלף תסמר שערת
 בשרי : יעמד ו לא אביר מראהו תמונה
 לנגד עיני דממה וקול אשמע : האנוש
 ידיו מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר גבר :
 הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים
 תהלה : אף ו שכני בתיהמר אשר בעפר
 יסודם ידבאום לפני עש : מבקר לערב
 יכתו מבלי משים לנצח יאברו : הלא
 נסע יתרו בס ימותו ולא בחכמה : ה

קראנא היש עונך ואלמי מקדשים תבנה :
 כי לאיל יהרג כעש ופתה תמית קנאה :
 אני ראיתי איל משריש ואקוב נהו פתאם :
 ירחקי בניו מישע וידבאו בשער ואין מציל :
 אשר קצירו ו רעב יאכל ואל מצנים יקחרו
 ושאף צפים חילם : כי לא יוצא מעפר
 און ומארמה לא יצמוח עמל : כי אדם
 לעמל יולד ובני דרש יגבוהו עוף : אולם
 אני אודש איל ואל אלהים אשים דברתי :
 עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר :
 הפתן מטר עלפני ארץ ושלח מים עלפני
 חוצות : לשום שפלים למרום וקדרים
 שגבו ישע : מפר מחשבות ערומים ולא
 תעשנה יריהם תשיר : לכר חכמים
 בערמם ועצת נפתלים נמהרה : יומם
 יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים : וישע
 מחרב מפיחם ומיד חוק אביון : ותהי לרל
 תקנה ועלתה קפצרה פיה : הנה אשרי
 אנוש יוכיחו אלוה ומיסר שרי אל תמאם :
 כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידם תרפינה :
 בשש צרות יצילך ובשבע ו לא ינגע בה רע :
 ברעב פרך ממות ובמלחמה מיני חרב :
 בשוט לשון תחבא ולא תירא משר כי יבוא :
 לשו ולכפן תשחק ומחית דארץ אל תירא :
 כי עם אבני השדה בריה וחיית השדה
 השלמה

ולא נחתי נגיא : ויבא רגז במקצת ספרים כי הטעם כיו"ר בלי ספק וכן הוא בחילופים לב"א ובחילופים כי מלמתי שגם לב"א הטעם כיו"ר
 מלא סהור בגלגל ולכ"א במהירך : הנסה דבר כספרים שלכו הד"ל"ט כרויה כמנהג וכפל לשון למודים וכפל מקצת אברהם כמבן בכלל חמי מחסין
 יטבאו מעטים מן הכלל ותמו נבוכס הכנס דבר וכמה שאמרו בן על אליך תלאה סת"ו דגש אעפ"י שהמלה מלרש וכן מלמתי במקצת ספרים
 מדוייקים אבל במקצת סת"ו רפואה כמנהג : ועצר סת"ו נשוא לכדו מכלול דף מ"ט ולויית חן סג"ר א"י וסג"ר ב"י וכן כמבן המדקקים
 אחרים : בשעפים דגש סת"ו : בנפל סת"ו רסה : יעמד סת"ו נשוא ופתח : ולא אביר סת"ו נגשיה ואין טעם מחר בל"מ : קרא נא
 כק"ף נגשיה : יהרג כעש כש"ן כמו בס"מ וזהו א' מן ד' כמ"ן כש"ן בלי טעם ונחמורה הוטע סימן ב' כמסר סימן כל מל"ן דכמ"ן סת"ו וקרי'
 סמך : אני ראיתי סת"ו נגשיה כפ"ס וכן הוא בחילופים לב"א ופתיין מ"ס במסל"י כ"ן : נודו פחאם רסה סת"ו : וקרא נבוכס
 מחלולי וסוכנין כמבן ו"קא' ולא מלמתי כן בספרים כמובי יד שלכני ורמימי לנחון ר' שמעון בר כמח כסי' מזהב מספט שלו סת"ו סמי
 הנורמות וכן כמבן וידבאו הוא מננין הכפסל וסיה רמוי ה"ר בחיור ודל"ט כדגש מלא, שהוטלה מנופת ה"ר בול"ו וכמה הד"ל"ט כדגש מלא
 כמנהג כן מלמתי בספרים מדוייקים וי"ט סהור כמסעו ה"ר בחיור ודל"ט כדגש וכן כמבנה ר' יונה ור' דוד קמתי בספר ספרים סת"ו :
 ושאף י"ט כמבן כסי' יסאף כיו"ר וקרי וסאף בול"ו ואין לסמוך עליהם יטן לא נמכה זה נמסר כ"ס מל"ן דכמ"ן כיו"ר בריש מינוח וקרי' ור"ו :
 יולד כמבן בול"ו עם הדגש וסם שטעה נחמורה : עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר כ' מסוקים כסיפרא מסתיין בהון וס"י קדמא
 סס"ה גדלות ואין חקר נפלאות מנייב כסי' ט' טעם גדלות עד אין חקר ונפלאות וס' מסוק סימן וכס"ו מים עד ים : ושלח מים נמקצת מדוייק'
 סס"ס כמבן כשני טעמים : חוצות כן רמזי להיות ספ"ה דפרשת בלק : ולא תעשנה בול"ו נגשיה : חשיה נקצת ספרים חסר וס"ו והסמורה
 המייט"ס דניטפיה סימן כ"א ובמסל"י סימן ח' נמסר סימן מן ז' מ"מסם בלי טעם ואין זה הכלל : ימששו קלס סת"ו כדגש בספרים וס"ו נגשיה :
 ועלחה מהחלפת וטולה מלא וס"ו : ויביחנה במקצת ספרים חסר וי"ר אמר כ"ף : וידו וידיוק' : יצולך כדגש בספרים וס"ו נגשיה :
 כמד כדגש בספרים וס"ו נגשיה : ויבוא הספרים מהחלפים וס"ו המסורה מלא :

בְּחַמוֹ נִדְעָכוּ מִסְּקוּמֶם׃ יִלְפְּתוּ אֲרֻחוֹת דְּרָכָם׃
 יַעֲלוּ בְּתֵהוּ וַיֵּאבְדוּ׃ הַבִּיטוּ אֲרֻחוֹת תְּמָא
 הַלִּיכֵת שְׂבָא קוּיִלְמוּ׃ בִּשְׂנו כִּי־כִטַּח כָּאוּ
 עֲדוּהָ וַיַּחֲפְרוּ׃ כִּירְעַתָּה הָיִיתָם לוֹ תִירְאוּ׃
 חַתַּת וַתִּירְאוּ׃ הַכִּירְאִמְרָתִי הִבִּי לִי וּמִפְחָכֶם
 שַׁחְרוּ בְּעַדִּי׃ וּמִלְטוֹנֵי מִידְצָר וּמִיד עֲרִיצִים
 תִּפְדּוּנִי׃ הַזְרוּנִי וְאֲנִי אַחֲרֵישׁ וּמִה־שְׁגִיתִי וְהוֹתִי
 הִבִּינוּ לִי׃ מִה־נִּמְרָצֵי אֲמִרְיוֹשֵׁר וּמִה־
 יוֹכִיחַ הוֹכַח מִכֶּם׃ הַלְהוֹכַח מַלְאִים תַּחֲשֹׁבוּ
 וְלָרוּחַ אֲמַרְנֵי נֹאשׁ׃ אֶף־עַל־יְתוּסַת תִּפְלִיזוּ
 וְתִכְרוּ עַל־רֵיעֵכֶם׃ וְעַתָּה הוֹאִילוּ פְנֵיכֶי וְעַל־
 פְּנֵיכֶם אֲכֹאֲבוּב׃ שְׂבוּ נָא אֶל־תֵּהוּ עוֹלָה
 וּשְׂבִי עוֹר צְדִיקִי־בָּהּ׃ הַיֵּשׁ בְּלִשׁוֹנֵי עוֹלָה אִם־וּשְׂבוּ
 חֲבִי לֹא־יִבִּין הַיּוֹת׃ הַלֹּא־
 צָבָא לֵאנֹשׁ עַל־הָאָרֶץ וְכִימֵי שִׁכְרֵי יָמָיו׃ עָלִי קִ
 כְּעֶבֶד יִשְׁאֲרֶצֶל וְכִשְׂכִּיר יִקְוֶה פְּעִלוֹ׃ בֵּן
 הַנְּחַלְתִּי לִי יִרְחֹשׂוּא וְלִילוֹת עֵמֶל מִגִּזְלֵי׃
 אֲסִדְשִׁכֶּנְתִּי וְאִמְרָתִי מִתִּי אִקוּם וּמִדְרֵעֶרֶב
 וּשְׂבַעְתִּי נִדְרִים עֲדוּי־נִשְׁפָּ׃ לִבֵּשׁ בְּשָׂרֵי רִמְהָ
 וַיֵּשׁ עֶפְר עֲוִירֵי רִנֵּעַ וּנְמָס׃ יָמֵי קָלוּ מִגִּזְשׁ
 אֲרָג וַיִּכְלוּ בְּאֶפֶס תְּקוּהָ׃ זָכַר כִּי־רִחֵם חַיִּי
 לֹא־תִשׁוּב עֵינַי לְרֹאוֹת טוֹב׃ לֹא־תִשְׁוֹרְנִי
 עֵין רְאִי עֵינֶיךָ בִּי וְאִינְנִי׃ כְּלָה עֵזֶן וַיִּלָּךְ
 כָּן

הַשְׁלִמְהָ לָךְ׃ וַיִּדְעַת כִּי־שְׁלוֹם אַהֲלָה וּפִקְדַתִּי
 נוֹדָה וְלֹא תַחֲטִיֵא׃ וַיִּדְעַת כִּי־רִבֵּב זִרְעֶךָ
 וְצֹאצְאֶיךָ כַּעֲשֵׂב הָאָרֶץ׃ תָּבוֹא בְּכֹלֶךָ אֶל־
 קֶבֶר כַּעֲלוֹת־נְרִישׁ בְּעַתָּה׃ הַנְּהַרְוֹזֹתִי
 חֲקִרְנִיהָ כְּהָיָה שְׂמֵעָנָה וְאַתָּה רַעֲלֶךָ׃
 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר׃ לֹא
 שָׁקָל יִשְׁקָל כַּעֲשֵׂי וְהִיתִי בְּמֵאוֹנִים יִשְׁאוּי־חֵד׃
 בִּירְעַתָּה מִחֹל יָמַי יִכְבַּד עַל־כֵּן דְּבַרִּי לְעוֹ׃
 כִּי חֲצִי שָׂרִי עִמָּדִי אֲשֶׁר חָמַתָם שְׂתֵה־רֹחִי
 בְּעִיתִי אֱלוֹהֵי יַעֲרֹכְנִי׃ הַיִּנְהַק־פְּרָא עַל־י
 דְּשֵׂא אִם יִגְעַה־שׁוֹר עַל־בְּלִילוֹ׃ הַיֹּאכֵל
 חֶפֶל מִבְּלִי־מֶלֶח אֲסִישְׁטַעֵם בְּרִיר חֶלְמוֹת׃
 מֵאֲנָה לְנַנְעֵנַע נְפִשִׁי הֵמָּה בְּדָוִי לַחֲמוֹ׃ מִי־
 יִתֵּן תָּבוֹא שְׂאֵלְתִי וְתִקְוֶתִי יִתֵּן אֱלוֹהֵי׃ וַיֹּאמֶר
 אֱלוֹהֵי וַיִּדְכָּאֵנִי יִתֵּר לִדּוֹ וַיִּבְצַעְנִי׃ וְתִהְיֶה־עוֹדוֹ
 נְחַמְתִּי וְאִסְלַדְהִי כַחֲלוֹד־הִי לֹא יִחְמוֹל כִּי־לֹא
 כִּחְדָּתִי אֲמַרְנֵי קְדוֹשׁ׃ מִהִכְתּוֹ כִּי אֵיחֵל וּמִה־
 לִקְצֵי כִּי־אֲאָרִיךְ נְפִשִׁי׃ אֲסִיחָ אֲבָנִים כְּחִי
 אֲסִי־בְשָׂרֵי נְחָשׁ׃ הָאִם אֵין עֲוֹרָתִי כִּי
 וְתִשְׁוֶה נְדַחָה מִמֶּנִּי׃ לְמַסּ מַרְעֵהוּ חֶסֶד
 וַיִּרְאֵת שָׂרִי יַעֲזוּב׃ אֲרוּי בְּגֵרוֹ כְּמוֹ־נְחַל
 בְּאֵיזֶק נְחָלִים יַעֲבְרוּ׃ הַקְּרִים מִגִּזְשׁ־קֶרֶחַ
 עֲלֵימִי יַתְעַלֵּם־שִׁלְגָ׃ בְּעַת יִזְרְבוּ נִצְמָרְתוּ

וידעת כירב ה'וא' נבטיח כס' : אבוא נכון להיות מלא ו'וא' פ'כ' לאינו יתכן כ' כ'לא כנכה זה פ'כ' החסרים ס' : חקרונה כן היא כס' המדויקים מלא כן נסגול ונוסע מדון אמי מרחיק וכן כמובן נחבלול דף ק' א'כ' פ'י סת'מ' כן היא מלה זעירא אחר שהיא סמוכה ל'ת' היא לא היה לה להיות משפטה כמספט מלה זעירא מלא שכן פ'כ'א'ה אומה דנוסע וישין מ'ס' גם ממומר פ'ן על ג'אלת כזרוס' : כעשו כס'ין כמו כס' מ'ק' וס'י'ן ק' : והיותו והופי' : כ'ב'אונים כ'כ'ית נבטיח' : ישאו יחד אין דגש כ'י'וד : הינהק פרא הי'וד נחמ'ר'ין כספרים כ'י' : לננוע ים חילופים כספרים והכננו כ'י הוא מלא ו'וא' פ'כ'ה כמו סתמ'ר כפרשת וירא נמ' : אבוא שאלתי ים שס'ר'ן כסו'ו וס'ל'ק' כ'ב'ארי ונמ'רוויק' ס'ר'ין כסגול וס'ל'ק' כחסף סגול וכן כספרים : ותשיה' צמ'ק'ה ספרים חסר ו'וא' כמר מ'ר' וכן' : לשמות כן פ'כ'ה דמ'כ'י' ח' ס'מ'ין אין ז' מ'ל' ג'ל'ס'כ'ה המניס ס' : לשם המ'ס' כק'ת'ן : ארחות חס'א חס'ר י'וד אחר מ'ר'ן פ'כ'י' העסורת דישיה' כ'ל' וס'פ'ים כ'ב'אונים אומ' מלא י'וד : הליכה חס'ר ו'וא' אחר כ'ק' עמ'ה דמ'ל'ים ס'ח' : שב'א כס'ל' כמובן שוא ב'ר'מ'ו ו'אין לחוס מ'ל'יו : קו'ן למ'ו כספרים כ'י' כק'ת'ן ב'ין ש'י' המלות וגל'ל ט'ס' אחר נמ'ל' קו'ן : היותם ל'ן כ'ל' מחלוקת גדול בין הספרים ולא דמי זה כרמ'י זה ו'אין ז'ד ס'ה כ'י'ס'ם כק'ת'ס' כמובן לא כ'ל' ל'ק' ו'אין נכ'ס' קר'ו ו'כ'ב'י' כ'ל' ו'במק'ת'ם כמובן לו ב'ר'מ'ו ו'כ'ר'ב'ה מה'ס' כמ'ב'י' לא כ'ל' ל'ק' ל'ן ב'ר'מ'ו ו'כ'ס' ר' אחר'ס' כ'ר'ב'י'ל' כ'י' ש'כ'י' כ'ר'ו'ס'ים א' כ'ל' ל'ק' ו'א' ב'ר'מ'ו ו'כ'ר'ס'א זו ח'י'ב'ה מ'אוס'ר'ת' כ'ע'י'ב'י' ל'כ'י' ס'ל' כמ'כ'י'ת' מ'י'ב'ה זו ס'ס'ו מ'י'ב'ו'ת' ה'כ'מ'ו'ת' ל'א כ'ל' ל'ק' ו'ק'ר'י'ן ל'ן ב'ר'מ'ו כפרשת ס'מ'י'ו והנור'ס'ה ה'ס'ר'י'ה א'כ'י' היא ה'כ'מ'ו'ת' לו ב'ר'מ'ו ב'ל'א סו'ס קר'ו ו'כ'ר'י'ב' ס'כ'ן כ'ר'ו'י' ר'ו'ני המפרשים וכן מ'כ'א'י' כ'מ'ל'ר'פ'ים ס'כ'ן מ'ר'ב'נ'א'י' ו'מ'ד'כ'מ'א'י' ל'ד'ז'מ'ר'ב'נ'א'י' ה'י'ס'ה'ם ל'ו ב'ר'מ'ו ו'ל'מ'ד'י'נ'כ'א'י' ה'י'ס'ה'ם ל'א כמ'ב'ו' ל'ן ק' ו'י'ד'ו'ע דק'יס ל'ן כמ'ר'ב'נ'א'י' : תירא'א ח'ח'ת' כ'ס' מונ'ה מלא י'וד ו'כ'ס' פ'ד'ק' כ'ש'ס' י'וד מ'י'ר'מ'ו ח'ח'ת' ו'מ'י'ר'מ'ו ס'י'ס'ם כ'ב'אונ'ים ב'ר'מ'ו ו'ל'ן ס'ל'א כ'כ'ר'י'ה ה'ל'בו'נ'א'י' ס'כ'מ'ב' כרמ'ו ס'כ'א' : ה'כ'ו' א'מ'ר'ה'י' ה'ס'ל' נבטיח כס'ם : הדבר לו ל'ל' כ'נ'ו ס'כ'מ'ס' כ'ב'י'ת' כר'ן מ'ן ל'ין ד'ט'ע'מ'א כ'כ'ל' ו'כן כמ'ס'ר'ת' ר'י'ס פ'ר'ש'ת' ה'א'ו'י'ב' נ'ס כ'ס'י'ף מ'ז'ר'ה' ג'ד'ו'ל'ה' כ'נ'כ'ה כ'ס'ס'א ח'ל'א ד'כ'ל' ח'ר' ו'ח'ד מ'ל'פ'ל' ל'ג'י' כ'ד'ו'מ'י'ה' : ש'ח'ר'ו מ'י'ן מ'ל'ס' כ'ס'פ'ס'ים ה' ו'א'ו'י'ב' ל'ג' : נ'ז'א'ש כ'ס'פ'ר' כ'י' כ'נ'ג'ר'ה' ה'ו'ר'מ'ו ו'ש'ו'ר' מ'ל'יו ל'י'ת' ח'ס'ר' א'מ'כ'ס' כ'ש'א'ר ס'פ'ר'ים מלא ו'כן כמ'ס'ר'ת' ר'י'ב'י'ה' ל'ח כ'ס'ר' כ'ו'א'ר ל'ן ו'אין ה'פ'י'ס' כ'י'נ'י'ס'ם כ'מ'ל' ו'ח'ס'ר' : ו'ש'ב'ו ו'א'כ'ו'ן ק' : א'ם ח'ב'ו ל'א י'ב'י'ן ה'ו'ו'ת' מ'כ'ר'ת' ס'י'ף פ'ר'ש'ת' ס'מ'ו'ת' כ'ל' ה'ו'ו'ת' מלא כ'ר'ן מ'ן ק' ח'ס' ו'ס'י'ת'ן ה'ו'ת' ל'ל'כ'ר'ן כ'ן כ'ס'ל' ס'כ'ל' י'ס' : ס'ק'ר' מ'י'ן מ'ל'ט'ו'ן ה'ו'ת' פ'ס'ל' י'ן : א'ם ח'ב'ו ל'א י'ב'י'ן ה'ו'ת' כ'מ'ר'ה' פ'ל'ג'ע'ה' ע'כ' : ו'כ'כ'ל' ס'פ'ר'ים מ'ח'ו'י'ק'ים ל'ח י'ז'ו'ן כ'ס'כ'י' ו'אין והנור'ס'ה ה'ס'ר'ס' כ'מ'ס' כמ'ס'ר'ת' מ'ש'ל'י' י'ס' ו'ח'ש'ל'י' י'ז'ו'ן ה'ו'ת' כ'ן ח'ס'ר' ו'ה'ס' פ'ש'נים פ'ש'ל'י' כ'ל'מ'ל' : ע'ל'ס א'ר'ץ פ'ל'י' ח'מ'ן ק' : דג'ש ו'נ'ז'ש ק' ו'כ'ס'פ'ר'ים י'ס'כ'ים כ'מ'ר'ד'ים מ'א'ו'ר פ'ל'יו ל'י'ת ג'מ'ל' ז'ע'יר'א ו'כן ה'י'א כ'ל' פ'ל'א ב'י'ל'מ'א ח'מ'ו'י'ת' ק'ט'ו'ת' : י'ש'ו ק'לו מ'ל'ל' ו'כן ו'י'מ'ת' ק'לו מ'ני' ר'ן כ'ס'מ'י'ן ט' ו'יש'י'ן מ'ל'ס' כ'מ'ר'ת' כ'ל' כ'ן ק'לו ה'מ'י'ס' : ע'י'ן ר'ג'י' כ'כ'ל' כ'י' ו'נ'ס' ד'מ'ס'ו'ס'ים י'ס'כ'ים ס'פ'ט'ס'ם כ'ל' ל'ק' ח'מ'ס' כ'ס'ם ה'מ'ד'ו'י'ק'ים כ'ט'ע'ס' כ'ר'י'ס' ו'כן

זדקה: ויהי ראשיתך מצער ואחריתך
שנה מאד: פישאלנא לחדר רישון וכונן
לחקר אבותם: ביהתמול אנתנו ולא נדע
פי צל ימינו עלי ארץ: ולא ידעם יורה
יאמרו לך ומלכם יוצאו מלים: הונארה
גמא בלא בצה ישנא אהו בלי מים: עדנו
באבו לא יקמו ולפני כל חציר ייבש: בן
ארחות כל שכחי אל ותקורת חנה האבד:
אשר יקוט בסלו ובית עכביש מבטחו: ישען
על ביתו ולא יעמד יחוק בו ולא יקום: רטב
הוא לפני שמש ועל גנתו יזנקתו תצא: על
גד שרשיו יסבכו בית אבנים יחוד: אס
יבלענו ממקמו וכחש בו לא ראתיה: הק
הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו: הק
אל לא ימאסותם ולא יחזיק ביד מרעים:
עדימלה שחוק פיך ושפתיה תרועה: שגאוף
ילבש יבשת ואהל רשעים איננו: ט
וען איוב ויאמר: אמנם ידעתי ביני
ומה צדק אנוש עסאל: אס חתפן לריב
עמו לא יעננו אחת מני אלה: חכם לבב
ואפיץ פח מירקשה אליו ושלם: המעתיק
הרים

לא ישוב עדי: פן יזרד שאול לא יעלה:
לכיתו ולא יפירנו עוד מקומו: גם אני לא
אחשד פני אדברה בצר רוחי אשיחר: במר
נפשי: היסאני אסתנן כיתשים עליו
כיתאמרתי תנחמני ערשי ישא:
כשיו משכבי: וחתתני בחלמות ומחזינות
תבעתני: ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי
מאסתי לא לעלם אחיה חרל ממני כיריב:
ימי: מהאניש כי תגדלנו וכירית שית אליו
לבך: ותבקרנו לבקרים לרגעים תבחננו
כמה לא תשעה ממני לא תרפני ער בלעי:
רפי: חטאתי מה אפעל ו לך נצר האדם
למה שמתני למפגע לך ואדוה עלי למשא:
ימה ו לא תשא פשעי ותעביר את עוני כיר:
עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני:
וען בלדד השחי ויאמר: עד
אן תסלל אלה ורוח כפיר אמרי פיך: האל
יעות משפט ואס שפי יעות צדק: אס פניך
חטאו לו וישלחם ביד פשעים: אס אתה
תשחר אל אל ואל שדי תתחנן: אסוך
וישר אתה ביעתה יעיר עליך ושלם נור:

וכן רינו כי הוא סס נסקל צודי חלוז וכאזנו יכל בשרו סראי איוב ל"ב . יכס פינים וטוב דאי שמואל א' יו כמ' דרק סס ובמסורת כרספ
 לך לך ראי ו' נחולס וסימן כנס ה'ס . על כן קרא לנאר . ויחק כח מלך . ויכס יחקס עם כחר לחי . ויהוה חרמונו כס יכס פינים . לא השריני
 עין ראי . וחד מלס אל ראי נחפץ קחן ט"כ . ד' קדמתי מלרע ססל לדעת קחמ מדקדקים סמל עם ככוי המדבר כדלו . וי"א ססס סס סס ככוי
 המדבר ג"כ כולמו כנולתי וכמב דרק סזאו סכנון וכ' כמתי מלטיב כדאמרן וכן חספ אל דאי סזאו חספ גס הוא סס כולו' אל רמוס נסקל ארי
 עני וכ"כ הר"אבט : ולא יכירנו עוד כן סס הסמנים כס פירס כ"ל לא וכן סתמל כדפושים כמק ימין ומיוסכ על מלג וכירנו : מקובו מלג
 וז"ל על פי המסורת דריס פירא ודכומיס בליסכא חף לוחט יחד לכו וימר ססקובו כסי' לן ושארל דריוב חסר . וכל מקומו דלורייתא דכומיס
 חסר ודכומיס בליסכא אל יא חיס סמקמו ועיין מ"ס כסי' י"ד : אחשך פו קחמן חסוף ותי"מ כחטף סגול כרוכ ססכריס : אדברה סל"ף כנטיח
 כס' : היס אני ס"ס כנטיח כס' ולא יכסן דסס כיר' : לדעיס כן כתיב כלא וז"ל כחלת סתלס וד' סס כמסורת : כמה מלרס כ"ס
 כמחור ס"ח : מה אפעל סו"ן כמסח : למה שמתני כל להס רפי ישמרו לתסס כר מן דין דהוא לפיל סל"ף דרכי וחסיו ליה כעל סמסורס
 כססל חרל דכל חד וחד מלטיב וליח דכומיס על קרי כסוף סמרה גדולה דיין : ואהיה עזי לכסא וזו אחד מן י"ח כסוקיס מקון סוכריס וזיס
 לו לומר ע"יך אלל סכינה כמכונ הר"אבט . ורל' כנ' ושדש ילמדנו וככילתא כרסמ כמלל וספרי ס' כעללך וסמורכ וככר כירארי סכין זס כמרוכס
 כוכריס כ' : חסלל אלה כלא מלריך כל"מ : יעות צדק לסי מה סכמתי כנוסח כ"י כחילופי כ"ל וכ"כ לכ"ל יעות ככירי כו"ל ונמלריך
 וכלל מקף כין סגי סמלות וכ"כ יעות כרק סנסל' הו"ו וכלל מלריך וכמקף וכן ראי' בשתי מקראות כ"י ככ"ל : חטאו לו התי"מ כמלריך :
 לרור רישון כיר' כנר מקוס אל' וכמלל דריאשון חלס מולר חייב ט"ו נח' ובי"ד סל"ף כרס' ובי"ד לנסך כרסי' כרס' ראש וכמוק כמדקס
 כמכלול דף רכ"ב : וכונן לחקר אבותם כן סס סמעיס כמקב' מדוייקיס : יוצאו פלויס כעקב' מדוייקיס כ"י מלל וז"ל חסר י"ד גס כנסו'
 כרסמ סל' לך וכיחוקלל כ"ח כמכס עם מלין מיומריס דהסריס י"ד כליס' יוציא' : דיגארה גסא בלא כצה סל"ס כסח : ישנא אחו כסי' ונכמס
 כ"י כנספריס כריס כמכונ כיה"ל כמו ססור ואחרייך יכס' מרל דלטי' וכן כמסרתי יסנכ' ג' וסימן כררץ כלכתי יסנכ' . ואחרייך יסנכ' מלל
 כ"י יסן ונכמל דמוסס יסכיס וכדרי' הוא דר' לסיך סל' ו' וכמסורת ס' כמתי למתל' חס הייס כמכונה כן כנספרי דר' כ"ל סלל כמכין סלומיס
 כממרה רף על קריית סלוק כנסכס כמסח מקומו : יחזיק בו סתי"מ כסוי' וסמ' : יונקתו כספר אחד חסר וז"ל אחר י"ד : הן אל ככל'
 סכריס כ"י סלמי ס"ס כסכול כמכנו סמלמלה כמכנו וכן סניס כעל חור מורס כספרי' חלל כמסורת סלככינו לל כמכס זכ כס אוחס ססס כמכנו :
 עד וכלל כדפוס כמכולי כמכונ יתלל כ"ל יסן וכן כסי' חייב כ"י יסן לל ירעמי סס סכמכר כמכ יתלל כ"ל יסן וחס"כ כמכוי"ס סמכונ יסלס כסי'
 כממרה סל"ף ט"ו . ולכאזנו אחרון סיקר סכ' לוחט דר' ר' וכן כמסורת ליה כתיב ס"ל ונכ כמק' כרסי' וימליל ס' כמס' יתלל ז' ו' כמכונ סל"ף
 ו' כמכונ ס"ו וזל' מה סמכונ כסי' : ושמתין חרועה כעדיוייקיס כ"י סתי' רמויס סמי' ססס סמסי' כמלל וסמסי' :

דֹאֲרָץ וַיִּתְעַם בְּתַהוֹ לֹא־דָרָךְ: יִמְשֵׁשׁוּ־חֶשֶׁךְ
וּלֹא־אֹר וַיִּתְעַם בְּשָׁכֹר: יָד
כָּל רֵאתָה עֵינֵי שְׂמֵעָה אֲזוּי וּתְבַן לָהּ: כִּדְעַתְכֶם
יִדְעֵתִי גַם־אֲנִי לֹא־נָפַל אֲנִי מִכֶּם: אֵלֶם
אֲנִי אֶל־שָׂרֵי אֲדָבָר וְהוֹכַח אֶל־אֵל אַחֲפָץ:
וְאֵלֶם אַתֶּם טַפְלֵי־שָׂקֶר רַפְּאִי אֵלֶם כְּלִכֶם:
מִיִּיתֶן הַחֶרֶשׁ תַּהְרִישוּן וְתָהִי לְכֶם לַחֲכֹמָה:
שְׂמֵעִינָא תוֹכַחְתִּי וְרַבּוֹת שְׂפָתַי הִקְשִׁיבוּ:
הֲלֹא־ל תִּדְבְּרוּ עוֹלָה וְלוֹ תִדְבְּרוּ רַמְיָה: הִפְנוּ
תִּשְׁאוּן אֶסְלָאֵל תְּרִיבוּן: הַטּוֹב כִּי־יִחָקֵר
אַתֶּכֶם אֶסְכַּחֲתֵל בְּאִנּוּשׁ תִּהְתְּלוּ בּוֹ: הוֹכַח
יֹכִיחַ אַתֶּכֶם אֶסְבַּפְתֵּר פְּנִים תִּשְׁאוּן: הֲלֹא
שִׁאתוּ תִבְעַת אַתֶּכֶם וּפְחָדוֹ יַפֵּל עֲלֵיכֶם:
זְכַלְנֵיכֶם מִשְׁלִי־אֶפֶר לִגְבִי־חֹמֶר גְּבִיכֶם:
הַחֲרִישוּ מִמֶּנִּי וְאֲדַבְּרָה־אֲנִי וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה:
עַל־מָה וְאַשָׁא בְּשָׂרִי בִשְׁנֵי וּנְפִשִׁי אֲשִׁים
בְּכַפִּי: הֵן יִקְטַלְנִי לֹא אֵיחַל אֶךְ־דַּרְכִּי אֶל־
פְּנֵי אֹזִיכִים: גַּם־הוֹאִדְתִּי לִישׁוּעָה כִּי־לֹא־
לִפְנֵי חַנּוּךְ יָבוֹא: שְׂמַעִי שְׂמוֹעַ מַלְאָכֵי
וְאַחֲוֵתִי בְּאֲזֵנֵיכֶם: הִנֵּה־נָא עַרְכָּתִי מִשְׁפַּט
יִדְעֵתִי כִּי־אֲנִי אֲצַדֵּק: מִי־הוּא יָרִיב עִמָּדִי
כִּי־עַתָּה אַחְרִישׁ וְאֲנוּעַ: אֶךְ־שִׁתִּים אֶל־
תַּעֲטַ עִמָּדִי הֲיֹ מִפְּנֵיךְ לֹא אֶסְתַּר: כִּפֶּה

מַעְלֵי הַרְחַק וְאֵימַתְךָ אֶל־תִּבְעַתְנִי: וְקָרָא
וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֲזוּ אֲדַבְּרֶנּוּ וְהִשִּׁיבֵנִי: כִּפֶּה לִי
עֲזוֹנוֹת וְחַטָּאוֹת פְּשָׁעֵי וְחַטָּאוֹתֵי הֲרִיעֵנִי:
לִמְדֵי־כְפִיךָ תִּסְתִּיר וְתַחֲשִׁבֵנִי לְאֲזִיב לָךְ:
הַעֲלֵה נִדְוֵי תַעְרוּץ וְאֶת־קֶשׁ יָבֶשׁ תִּדְרֹף:
כִּי־תִכְתֹּב עָלַי מַרְרוֹת וְתוֹרֵישְׁנִי עֲזוֹנוֹת נַעֲוָרֵי:
וְתִשֵּׁם בְּסֹד וּרְגֵלִי וְהַשְׁמוּר כִּלְאֵי־אֲרַחְתִּי עַל־
שְׂרָשֵׁי רְגֵלִי תִתְחַקֵּךְ: וְהוּא כְּרַקֵּב יִבְלֶה
כְּבַנְךָ אֲכָלוּ עֵשׂ: אֲדָם יִלֹד אִשָּׁה קָצֵר
יָמִים וְשִׁבְע־רִגְוֹ: בְּצִיץ יִצָּא וְיִמַל וַיִּבְרַח
כְּצֵל וְלֹא יַעֲמֹד: אֶךְ־עַלְיָהּ פָּקַחַת עֵינֶיךָ
וְאֵתִי תִבְיֵא כְּמִשְׁפַּט עַמֶּךָ: מִיִּיתֶן טָהוֹר
מִטְּמֵא לֹא אֲחֹד: יָד

חַרוּצִים וְיָמֵי מִסְפָּר־חַרְשׁוֹי אַתְּךָ חֲקוּ עֲשִׂית חֲקוּ
וְלֹא יַעֲבֹר: שְׁעָה מַעְלִיו וַיִּחַדֵּל עַד־
יִרְצֶה בְּשָׂכִיר יִזְמוּ: כִּי יֵשׁ לַעֲץ תִּקְוָה אִם־
יִכְרַת וְעוֹד יִחַלֵּף וַיִּנְקֹתוּ לֹא תִחַדֵּל: אִם־
יִקְוֶן בְּאֲרָץ שָׂרָשׁוֹ וְכַעֲפֹר יָמוֹת גִּזְעוֹ: מַרְיָח
מִים יִפְרַח וְעֵשֶׂה קָצִיר כְּמֹד־נֹטַע: וְגִבְרָה
יָמוֹת וַיִּחַלֵּשׁ וַיִּגְוַע אֲדָם וְאִיוֹ: אֲזוּל־מִים
מִנְיָים וְנִהְרֵי יַחֲרִב וַיִּבֶשׁ: וְאִישׁ שׂוֹכֵב וְלֹא־
יִקְוֶם עַד־בִּלְתִּי שְׂמִים לֹא יִקְיָצוּ וְלֹא יַעֲרוּ
מִשְׁנַתָּם: מִי יִתֵּן וּבְשִׂאוֹל תִּצְפְּנֵנִי תִסְתִּירֵנִי
עַד

וכן דרשו במילתא ס' כסלה בעל פהון כשמייר מכל הירמות סלהן כשבייל לבמות לבן של מפרים להטעותן סהוא סהוא ועליו סהוא סהוא
מסניא לגוים ויאבדס ותימח כמי בשמות רבס מרסה ט' ויכזי לה היה ק' נה יכול להביל ישראל מיר מפרים נכסה רחשונה אלל לקיים מה שנאמר
מסניא לגוים ויאבדס ו' ונס נמדדר רבס מרסה כ' וילמדנו פרסה כלק דרשו פסוק מסנה יסרים בדרך רם כסמויו סהוא יכול על כללס הרבס
נמחלה היו הכרית כובסות כסרות סהוא סהסס סהרות וכמו סהססס סהססס כמסס סכמן כס כל סהססס ס' ס' סכך כסוכ מסניא לגוים
ויאבדס עכל אלס המדרסס סהסס סהרות סהסס סהרות סהסס סהרות סהסס סהרות סהסס סהרות סהסס סהרות סהסס סהרות סהסס סהרות
מלסון ריבוי ורוממות כמו סן אל שניא סויב ל' וכן מלמלי מדרס אסר סהויבי ס' נה לסמלסן סן מנגדלסן לס' ויסס סל כססו מלס כל סהסר'
וזסר כן וימלו סל סון סה' סהסס לגוים ויאבדס נס רס' ול כסן סים מפרסס ססוק זס כמדרס סהססלי למעלה סהססלימל וסמר סלין זס
כלסון סיקר דלס כן סה סל לסימ כסר ימין ססניא כסו סינע אלל זס סיקר מנגדול לסון סניא כס ורסימי נס כן כס' ר' סמטון כר ססמ סכס
כלסון סה ס' ס' ססניא סססס לסון ססנע וס סה' סהוא ססנע לסי סהוא כסכונל וסל סל מי ססמלל מדרס סכ' ל' וסל לסור דלסגוס סלוקוס סן
דלס סה סלימ ולל סליי סד דריס כס' ססקרל וסד דריס כס' סססרס כדלסססן כסמ דוכמי על דרך אל סיקרי וסלו וסלו דכרי מלססס מים
כס' ס כסססס ס' : סן כל מלילס ססססן : כרעסבס ס' ס' עכסיא כס' ס' : וסולס ס' ס' נסלי : זרבוס ס' ס' ססס ססס וססר יו' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ונקלס מדויקיס מלסססס מלל יו' ד' : ולו סרברו כן כס' ס' ולו ס' וס'
כס' ס' : לל א סחל ל' ק' וסדרס כסוסס סוק ס' כסס כסססס וסססס : הרועני כקללס מדויקיס ססר וס' וסלל יו' ד' : וססס כסר רגל
ו' ס'
ו' ס'
ונחלוסי כ' ס' וכן סלסנינו כסלס ססס' כסו וסמל כ' ס' ולל דלמי כן כסוס ססר נס : רד' ק' סניא כסו לכד ולל סמר כלוס סמילוק זס דוסס
סססילוק סינו אלל נססס סמסר' כלכר וסין ס' ס' כסוססס ס' : פקחַת עֵינֶיךָ דין סה סד מן' ס' סססס יו' ד' כלל סססל וסססן כסר כססס סלס
כס' ס' : תביא כסססס כל ס' סויב כסססס ס' ס' כסמ וסל לכרו כסו : סמ חרוצים וכו' כלן סססל ססססן : חקו חקו ק' : וינקחו
כסססס מדויקיס ססר וס'
כל ס'
כן ס'

חשית

בְּקִדְשׁוֹ עַד-שׁוֹב אַפְּךָ תִּשִׁית לִי רַק וּתְזַכְּרֵנִי : אִם-
 יָמוּת גְּבַר הַחַיִּיהַ בְּלַיְמֵי צָבָא אֵיחָל עַד-בּוֹא
 חֲלִיפָתִי : תִּקְרָא וְאֵנֹכִי אֶעֱנֶה לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
 תִּכְסֶּה : בְּרַעְיָתָה צַעֲדֵי תִסְפּוֹר לֹא-תִשְׁמַר
 עַל-חַטָּאתַי : חָתָם בְּצַדִּיק פִּשְׁעֵי וְחַטְּפַל
 עַל-עֵינָי : וְאוֹלָם דִּרְ-גוֹפֵל יְכוֹל וְצוֹר יַעֲתֵק
 מִמָּקוֹמוֹ : אֲבָנִים וְשַׁחֲקוּ מִיַּם תִּשְׁשֶׁף-סְפִיחֶיהָ
 עַפְרָאֲרָץ וְתִקּוֹת אֲנוֹשׁ הֶאֱבַרְתָּ : תִּתְקַפְּהוּ
 לְנֹצַח וְיִהְיֶה מִשְׁנֵה פָּנָיו וְתִשְׁלַחְהוּ : יִכְבְּדוּ
 בְּנָיו וְלֹא יִדַע וְיִצְעָרוּ וְלֹא-יִבְיִן לְמוֹ : אֶד-
 בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב וְנַפְשׁוֹ עָלָיו תֵּאָבֵל :
טו
 וַיַּעַן אֱלִיפָז הַתִּימְנִי וַיֹּאמֶר :
 הַחֲלָם יַעֲנֶה רַעֲתֵרוֹחַ וַיִּמְלֵא קִדְּיִם בְּטַנּוּ :
 הַזִּכָּח בְּדַבָּר לֹא יִסְבּוֹן וְמַלְיִם לֹא-יִזְעִיֵּל בָּם :
 אִרְאִיתָה תִפְרָא יִרְאָה וְתִגְרַע שִׁיחָה לְפָנֶיךָ :
 כִּי יֵאֲלֶה עֵינֶיךָ פִּיךָ וְתִבְחַר לְשׁוֹן עֲרוֹמִים :
 יִרְשִׁיעֶךָ פִּיךָ וְלֹא-יֵאֲמֵר וְשִׁפְתֶיךָ יַעֲנֶה-כֶּךָ :
 דְּרֵאִישׁוֹן אֲדָם תּוֹלֵד וּלְפָנָי גְּבַעִיֹת חִילָלֹת :
 א הִסֵּר א הַבְּסוֹר אֱלוֹהִים תִּשְׁמַע וְתִגְרַע אֱלֹהֶיךָ חֲכָמָה :
 מִהִידְרַעְתָּ וְלֹא גִדַע תִּבְיִן וְלֹא-עֲפַנִי הוּא :
 גִּם-שׁוֹב גִּם-יִשְׁוִישׁ בְּנֵי בְּבִיר מֵאֲבֵיךָ יָמִים :
 הַמַּעֲט מִמֶּךָ תִּנְחִימוֹת אֵל וְדַבָּר לֹאֲטָ עֲפָךָ :
 מִהִידְרַעְתָּ לִבֶּךָ וּמִהִידְרַעְתָּ עֵינֶיךָ : כִּי-תִשָּׁבֵב
 אֶל-אֵל רִיחֶךָ וְהִצָּאתָ מִפִּיךָ מַלְיָן : מִהֵאֲנוֹשׁ

כִּי-יִזְכָּרְךָ וְכִי יִצְדַק יֵלֵד אִשָּׁה : הֵן בְּקִדְשׁ
 לֹא יֵאֲמִין וְשִׁמְיִם לֹא-יִזְכְּרוּ בְּעֵינָיו : אִף בִּיד-
 נִתְעַב וְנִאֲלַח אִישׁ-שֶׁתָּה בְּפִים עֲוֹלָה : אַחֲרָי
 שְׁמַע-לִי וְהִי חֲזִיתִי וְאִסְפְּרָה : אֲשֶׁר-חֲכָמִים
 גִּידוּ וְלֹא כִחְרוּ מֵאֲבוֹתָם : לֵהֵם לְבָדָם נִתְּנָה
 הָאָרֶץ וְלֹא-עֲבַר זָר בְּתוֹכָם : כִּלְיֵימֵי רִשְׁעֵי
 הוּא מִתְחַלֵּל וְסִסְפֵּר שְׁנָיִם נִצְפְּנוּ לְעָרִיץ :
 קוֹל-פְּחָדִים בְּאֲזִינוּ בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֲנֵי : לֹא-
 יֵאֲמִין שׁוֹב מִגְּרִיחֶשֶׁךְ וְצַפּוֹתָ הוּא אֱלֹהֵי-חֶרֶב :
 גִּדַּד הוּא לֶלֶחֶם אִיָּה יַדַע וְכִרְנָמוֹן בִּידוֹ יוֹסֵר-
 חֶשֶׁךְ : יִבְעַתְרוּ צָר וּמְצוּקָה תִתְקַפְּהוּ כְּמַלְךָ וְ
 עֲתִיר לְפִירוֹר : כִּי-נִמְדָה אֶל-אֵל יָדוֹ וְאֵל-
 שָׂרֵי יִתְגַבֵּר : יִדְוֹץ אֱלֹוֹ בְּצִוְאָר בְּעֵבֵי גַבִּי
 מִגְּנֵינִי : כִּי-נִכְפָּה פָּנָיו בְּחֻלְבוֹ וַעֲשֵׂה פִימֵרָה
 עַל-יִכְסָל : וַיִּשְׁכַּח עֵרִים נִכְחֹלוֹת בְּתֵימִם
 לֹא-יִשְׁבּוּ לְמוֹ אֲשֶׁר הִתְעַתְרוּ לְגַלְיָם : לֹא-
 יַעֲשֶׂר וְלֹא-יִקְוִים חִילוֹ וְלֹא-יִמְדָה לְאָרֶץ מְגַלְיָם :
 לֹא-יִסְוֹר וְ מִגְּרִיחֶשֶׁךְ יִנְקָתוֹ תִיבֶשׂ שְׁלֵהֲבַת
 וַיִּסְוֹר בְּרוּחַ פִּיו : אֶל-יֵאֲמִין בְּשׁוֹ נִתְעָה כִּי-
 שׁוֹא תִהְיֶה תְמוֹרָתוֹ : בְּלֹא-יִזְמוֹ תִמְלֵא
 וְכַפְּתוֹ לֹא רַעֲנָנָה : יִחְמַס בְּגַפְּזָן בְּסִרְוֹ וַיִּשְׁלַךְ
 בְּיָתִי נִצָּתוֹ : כִּי-עָרַת חֲנֶף גְּלִמּוֹד וְאִשׁ אֲכַלָּה
 אֶהְלִי-שְׁחָד : הִרָה עֵמֶל וְיֵלֵד אֹזֵן וּבִטְנָם
 תִּכְיִן מְרַמָּה : יָן וַיַּעַן אִיֹּב וַיֹּאמֶר :

וצפון ק

חסר א

תשית לי בספרים מדויקים כן כמיני כל טעמים : היחיה בספר אחד מסוימוולא הס'א נעמיה : לסקעה נעמיה כל'מד נס'ם : לא תשמר
 נספרים ישנים כ'י ומספרים חסר ו'א' ומה שמספר עליו במקרא גדולה ד' מלא הוא פנוס כי במסרה גדולה נשמואל כ'י'א במסר ג' מלאים בליסא
 וחילאין בקריאס וסיון ויסי' מספור יובא ש'חול'ב' י'א' : לעולם אשגור לו חבדי מילים פ'ט' : ותשבור כל אדחמי מיוב סיון י'ג' ונמסר' אחרימי
 מוסיק'הליח טולם חספור מיוב כ'כ' : וחולס' מחממי אחרי כן לשון מסרה אחת נס'א כ'י' וכל'יומר ככ'ו' מספור ד' מלא בקריא וסיומכו'ן אז
 מל'י'ת' י'חמה אס' מל'ך : ומסס' נסר' : באר'ט' ע'כ' וסכני' מ'כ'אר'ן סר'אשון ב'ד'ס'א' כ'כ' הסני' ב'ד'ס'א' ז' הסל'י'ת' וסר'ניטי' פס' הסכני' שוכרמי' למעלה
 ד'איוב ש'ד' השום טכני' טוכ' חסר : יעקב טסקטו' נספרים מדויקים חסר ו'או' אחר ק'י'ף וכן במסורת ריש מ'ור'א חסיר מקומו' ו' חסריים בליסא
 ובמר' הכי' אחר וכל' מור'ימ'א' ומיוב ד'כ'ומ'א חסר בר' מן כ' מל' וסיון' וכל' יכיר'נו עוד מקומו' סיון' ז' אף לוח'ת יחד'ר לני' ריש סיון' ל'ן : חסמ'א
 נסיוחיה' נדפוס' ישן קמי'ב' מסס'ף בקמ'ן חסוף' וס'א' דמ'ט' כ'כ' אכל' לכן' אסר' נחולס' : ויהל'ך נדפוס' כ'אס'לי' וגם' נס'א' יס'ן כ'י' הו'ל'א' נס'א'ו
 וכו'י'ר' כמ'ס' לט'יל סיון' ח' : הבסוד' כ'מו'ב נעמ'ס'ה א'סוד' ס' ל' כ'י' נמק'ט' א'י'ך נסמ'וד' : ולא' ע'ט'נו' סו'ל'א' נעמ'י' : וס'א' יד'וס'ון' הו'ל'א' נעמ'ר'י'ך : והצ'א'ל
 מנ'א'ו' ד'ק' נכ'ס'ל'ול' ד'ק' ס'א' פ'ס' הרפ'ווי'ס' וכל' נעמ'י' וכן' המע'ט' א'י'ך נסמ'וד' : ולא' ע'ט'נו' סו'ל'א' נעמ'י' : וס'א' יד'וס'ון' הו'ל'א' נעמ'ר'י'ך : והצ'א'ל
 נמק'ט' ד'פ'וסי' ישנים' וספרים' כ'י' חסר' ו'א' אחר' ה'א' וכן' ב'ני'ה' נס'ם : ספ'י'ך מ'לי'ן' נס'א' כ'י' כ'מו'ב מ'לי'ס' : וס'א' יד'וס'ון' הו'ל'א' נעמ'ר'י'ך : והצ'א'ל
 מ'לי'ן' א'ט'ט' מ'סמ'ס'ה' ס'מ'ר'ס' כ'רי'ש' סיון' ע'לק'ת'ן' ב'ט'לי'ס' י'ג' ב'לי'ס'א' נס'א' ו'א'ין' ז'ה' מ'ס' : ב'ק'ד'ש'ו' ב'ק'ד'ש'ו'ן' : ונ'א'ל'א' הו'ל'א' נעמ'י' נס'ם' ונ'ד'רו'ב'
 הספרים' ה'א'ל'ף' נחמ'ט' כ'ס'ול' : א'ח'ו'ך' ב'מק'ט' ספרים' סו'ל'א' ב'ד'ג' ונ'ס'ם' : כל' ד'נ'ס' וכו'י' ר'ק' נסר'ש'ים' ונ'ס'ם' מ'כ'ל'ול' ד'ק' ק'ס'ל' כ'ס'ל' מ'ח'נו' ה'ד'ג' :
 ש'מ'ע' ל'י' נעמ'י' : וצ'פ'ו' וצ'פ'ו' ק'ר'י' ל'ן' כ'ן' הו'א' כ'כל' ספרים' כ'י' מדויקים' וטעום' נס'ל' כ'מ'ה' ספרים' ס'מ'ר'ס' ס'מ'ס'י'ס'ו' הקרי' ומוט' ל'נו' ז'ה' מ'סי' המס'ו' :
 ד'מ'ני' כ'איו'ב' ז' י'ג' מ'לי'ן' חסר' י'ר'ד' כ'סוף' מ'כ'ו'ב'א' וק'ר'י' וז'ה' ח' מ'ס' וכו'י' ס'ר'ס' כ'ר' פ'מ'ה' צ'פ'ו' פ'ס'ול' כ'ל' מ'שק'ל' ב'נ'ו' : כ'ב'ע'ה'ה' נעמ'י' ה'י'ר'ד' : ולא'
 י'ס'ה' כ'ל'א' מ'א'ר'י'ך' ב'ל'מ'ד' : ונ'נ'ק'ת'ו' ב'מק'ט' ספרים' חסר' ו'א' אחר' י'ר'ד' : ב'ש'ו' נ'ת'ע'ה' כ'כל' הספרים' חסר' א'ל'ף' וכן' מ'ס'ר' מ'לי'ן' ב'מק'ט'ס' ל'י' חסר'
 א'ל'ף' וכו'ב'ו' נסר'ש'ים' טר'ס' טוכ' וס'א' מ'י' ס'יס' ספרים' ס'כ'ו'ב' מ'נ'ח'ו'ן' מ'ק'מו'ס' הקרי' נ'מ'ל'ף' ז'כו' מ'כ'י'י'ק'ו' כ'מו' טוכ' : כ'ל'א' י'כ'ו'ב'ו' כ'כ'י' נ'עמ'י' : ד'ע'נ'נ'ה'
 מ'וט'ל' ח'ול'ף' כ'י' הו'א' מ'ע'ל'י' א'ף' ע'ר'ס'ט'ו' ר'ע'נ'כ'ה' מ'ו'א'ר' כ'י' הו'א' מ'ל'ר'ס' טר'ש'ים' וכן' כ'מ'ס'ו'ר'ת' כ'ר' מ'ל'ר'ס' וז'ה' מ'ט'ע'ל' :

טו

רשעים מקרוב ושמתח חנף עדי-רגע: אם-
 יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע: בגללו
 לנצח יאבד ראיו יאמרו איו: כחלוס יעוף
 ולא ימצאהו וידר בחזיון לילה: עין שזפתו
 ולא תוסיף ולא-עוד תשורנו מקומו: בגיו
 ירצו דלים וידיו תשכנה אונו: עצמותיו
 מלאו עלומו ועמו על-זכר תשכב: אם-
 תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחרת לשונו:
 יחמל עליה ולא יעובדה וימנענה בתוך חבו:
 לחמו כמעיו נהפך מרות פתנים בקרבו:
 חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל: ראש-
 פתנים יינק תהרגנו לשון אפעה: אלירא
 בפלגות נהרי נחלי רבש וחמארי: משיב
 יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלם: כיו
 רצץ עוב דלים בית גול ולא יבנהו: כיו
 לא-ידע שלו כבטנו כחמודו לא ימלט: איך
 שריר לאכלו על-כן לא-יחיל טובו: במלאות
 שפקו יצר לו כלי-יד עמל תבאנו: יהו ולמלא
 בטנו ישגח-בו חרוץ אפס וימטר עלימו
 בלחמו: יברח מנשק ברול תחלפהו קשת
 נחושה: שלף ויצא מגוה וברק ממדרגתו
 יהלך עליו אמים: בל-חשך טמין לצפניו
 תאכלהו אש לא-נפת ירע שריר באהלו:
 יגלו שמים עונו וארץ שתקוממה לו: יגל

יבול ביתו נגרות ביום אפו: זהו חלק-ארם
 רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:
כא ויען איוב ויאמר: שמעו שמוע
 מלתי ותהרואת תנהומתיכם: שאוני ואנכי
 ארבר ואחר דברי תלעיג: האנכי לארם
 שיחי ואם-מדוע לא-תקצר רוחי: פנוראלי
 והשמו ושימור על-פה: ואם-זכרתי ונבהלתיו
 ואחו בשירי פלצאת: מדוע רשעים יחיו
 עתקי גם-גברו חיל: זרעם נכון לפניהם
 עפס וצאצאיהם לעיניהם: בתיהם שלום
 מפחד ולא שבט אלוה עליהם: שורו עבר
 ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשבל: ישלחו
 כצאן עויליהם וילדיהם ירקמן: ישאו כתף
 וכנור וישמחו לקוד עוגב: יבלו בטוב ימיהם
 וברגע שאול יחתו: ויאמרו לאל סור מפני
 ורעת דרכיה לא חפצנו: מר-שרי בני-
 נעברנו ומר-דנועיל בני נפגע-בו: הן לא
 בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: כפהו
 גר-רשעים ידעך ויבא עלימו אידם הנלים
 יחלק באפו: יהיו כתבן לפני-רוח וכמץ
 גנבתו סופה: אלוה יצפן לבניו אונו ילם
 אליו וידע: יראו עינו בידו ומחמת שדו
 ישתה: כיו מה-חפצו בביתו אחריו ומספר
 חרשיו חצצו: הלאל ולמר-רעת והוא
 רמים

עלומי

עניו

בגללו הכף ננתיא נסם: וידר בחזיון לילה ר' יאודה הניאו נסדר פטל הקל ודומה כי ספרו שלמד בו יסנשו טהא וידר הי"ר כחירק וא"כ
 היה מקל אבל אחר שטאנו בכל ספרים הי"ר כחיון שמים הוא מטל נזכר פעלו בלי ספק סרטים: עליוסו טלחוי ק' בסלאות מלא א"ף וא"ב
 שפקו נס"ף כמו נס"ן ק' הוא כמדויקים ונשרטים טרס ספק וכ"ר' אברהם פריבול ושיבוט כפל כמה דפי-ים טכאנו ספקו נס"מ: ושלח
 בו הי"ר ננתיא: ויצא מגוה ננסחמו יסנות הכלות מסכר הה"א רפה ולפי המרגום ורבים מהמפרשים הס"א כנפיק ורד"ק הביא שמי הלמות
 בשרט בו: ידע מלעיל ורבים כמתח סרטים סרס רפה: סחוקוספה לו מלוקים הספרים אם הוא מלמיל או מלרע ובעל לויט חן כמב נס"א
 המספר הרביעי כי הוא תלמיל ונקמת מפני שכיב מלה זעירא וב"כ רב פטלים כננין המפסל מחני ספ"ן מורכב עם המרובע מסרס כון:
 הנחומתיכם כן הוא נס"ם כסכי מחריון וכסכרי אחרים מינס: ואם מדוע נס"א מטוליסולא הו"א ננתיא: והשפסו ים מחלקם כיון המדקלקים
 מהם חמוד כי הוא נקרא בקרן סחוף מחת הה"א וספ"ן דעסה וזו דעת ר' יונה ומהם חמוד סה"א נקמת רחב וכרפיון ספ"ן: וזו היא הקריאה
 הנכונה לדע רד"ק נמכלול דף קפ"ג וכן כפי איוב יסן לא כולם עם המחט מלמתי כמוד כלשון הזה והשמו כווי המוסק והה"א נקמת ולא נקמת סחוף
 כאשר חשבו רבים וכס"ן רפה כראוי ס"כ וכן כמחל כספרים המדויקים מלנו וספ"ן נס" פתח דברי דף ס"ט ונס" הרבנה אות הו"א: ואם זכרתי
 ים שכתוב אם נלא ו"א חמס נמסר נדולה כמנה זה עם י"א הכמונים בו"א כראש פסוק וזה י' נס" איוב כמו כמסר כמסר קסנה: ונבהלתיו
 בדפוס נאשולי ונבהלו וסגור הוא: ולא יגעל חן דנש דנ"חל: ישאו כחף כמקת מדויקים נכ"ף ונחמורת ל' כמיה ר"ל ככ"ף למילוי כבית
 מיכא אחריו וכן חמטת מפ"ר רד"ק טרס מקף ומפי הרמ"ן ור"ל נ"ד ור' אברהם פריבול ובמחירי מכל דס"פי' היו כוסיים קול כסירה כחוף
 וכנור דומה שהוא היה קורא בהך ככ"א וכן נראה מהר"ב נס"א וספרנוס: שוב מלמתי כפי' איוב לר' יצחק כסן כנפטרר גם הוא מחילוף זה כיון
 קאם מהמפרשים כמ"ס והכאני: ובלו יכלו ק' והוא חל מן י"א מל"ן כדמיינן כ"א וקריין כ"ף וסיומן כמסר כמג נמסרפת אות הכ"א וכרסי כסו
 וכרסי ד"ה ונכ"א מוכס חספס לר"ס בר' כמח כמוד כלשון הזה יכלו ק' ככ"ף וכמוד ככ"א ונמננה ויוסף מליהו סיומן ל"ו יבלו ק' וכפיד ככ"ף
 וכסוקו יבלו כחירי יסטיה ס"ה נמסרה ל"ט כוומיה נקריאה והוא"ה הוא כמוד ככ"א וק' ככ"ף ע"כ כ"ל לנתיא לטובו ומה שכתוב עם ונמננה
 ויוסף מליהו יכלו ק' ככ"א וכמוד ככ"ף סביב הוא כלי ספק וכרין לחמק מלת ככ"א רל"ן קטיל לדייה ארדייה ומריסת הסכרים וסמורת:
 מה שריו כדפוס יסן כמוד ומה כו"ו וסמור הוא: וראו עינו טיכיו ק':

עבות

ואמרת מרדידע אל הבעד ערפל ישפוט :
 עבים סתרו לו ולא יראה וחוג שמים יתהקד :
 הארח עולם תשמור אשר דרכו מתיאון :
 אשר קמטו ולא ערת נהר יוצק יסודם :
 האמרים לאל סור מפניו ומה יפעל שרי למו :
 והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה
 מפני : יראו צדיקים וישמחו ונקי ילג למו :
 אכלא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש :
 הספדנא עמו ושלם בהם תבואתך מוכר :
 קחנא מפיו תורה ושים אמרו בלבבך : אם
 תשוב ערשדי תבנה תרחיק עולה מאהלך :
 ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר :
 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך : כיאז
 על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניך :
 תעתיר אליו וישמעך ונרדך תשלם : ותגור
 אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור : כי
 השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע : ימלט
 אינקי ונמלט בבר צפיד : **כג** ויען
 איוב ויאמר : גסידום מרי שחי ידי בברה
 על אנחתי : מריתן ידעתי ואמצאהו אבוא
 עד תכונתו : אערכה לפניו משפט ופי
 אמלא תוכחות : ארעה מלים יעני ואכינה
 מה יאמר לי : הפרבכח ריב עמדי לא
 אך הוא ישם בי : שם ישר נוכח עמו
 ואפלטת לנצח משפטי : הן קדם אהלך
 ואינגו ואחור ולא אבין לו : שמאול בעשתו
 ולא

רמים ישפוט : זה ימרת בעצם תמו ללו
 של אגן ושלו : עטינו מלאו חלב וזמח
 וזה הספר עצמותיו ישקה : וזה ימות בנפש מרה
 ולא אכל במוכר : יחד על עפר ישבנו
 ורמה תבסה עליהם : הן ידעתי מחשבותיכם
 ומזמות עלי תחמסו : כי תאמרו איה בית
 נדיב ואיה אהל : משכנות רשעים : הלא
 שאלתם עובדי רך ואתם לא תנפרו : כי
 ליום איר יחשך רע ליום עברות ובלו : מר
 יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו :
 והוא לקברות יובל ועל גרש ישקור : מתקור
 לו רגבי נחל ואחריו בל אדם ישוקד ולפניו
 אין מספר : ואיד תנחמוני הכל לתשובתיכם
 נשאר מעל : **כב** ויען אליפו
 התמני ויאמר : הלאל יספדנבר כייספן
 עלימו משביל : החפץ לשדי כי הצדק ואם
 בצע ביהתם דרכיך : המיראתך יביחך
 יבוא עמך בפשפט : הלוי רעתך רבה
 ואיך קץ לעונתך : ביהתכל אחך חנם
 ובנה ערומים תפשיט : לאמים עוף תשקה
 זמרעב תמנעלחם : ואיש זרוע לו הארץ
 ונשוא פנים ישב בה : אלמנות שלחת
 ריקם וזרעות יתמים יבא : עליכן סביבותך
 פחים ויבהלך פחד פתאום : איחשך לא
 תראה ושפעת מים תכסך : הלא אלוה
 גבה שמים וראה ראש בוכבים כירמו :

כב עברות הטעם בריש : ועל גרוש האלו בנפיה כס' : הנחטוני התי' כסא וספח : המיראתך כס' התי' כנפיל כין סוף לכמה :
 יבוחך חסר וא' ומלא י'וד ועיין מ'ש במשלי י'ט : לעונתך כספרים מונים חסר וא' אחר כו'ן וכן כראה מסורה נחמיה ט' דכספר הכס' ו'
 מלמים ו'לא כלוסטל בקרי ואי' זה כמובס : ובגדו ערומים כמכ כו'או עם הדגס עפ' ה' ועיין מ'ס כס' כראשי' אכל ויהיו סניסה ערומים :
 כביכותך פחים ככ'א דמיה : ושפעת מים אלא ננפיל : הלא אלוה כס'א ננפיל כס' : ואמרת מה כו'או ננפיל כס' : הבעד
 כתי' פחים כמדוייקים וכן מלאו כמכלול דף ס'א עם כרסים וכל נפיל : השמוד ככל הספרים מלא וא' ועיין מ'ס לטיל סימן י'ד : סחי
 און : אשר קסמו חיי הספר : קיסמו כספרים שלנו פת' קמוכה וזכר' צע כמכ רוני הספרים אמרו סהוא כקמץ קטן סהוא כירי חת כתי' כתי'
 ורד' כמכ סהוא כקמץ נחוס כירי : הבואתך כתי' ננפיל ונכמ מדוייק' כ'א' קקמץ וכפרים אחרים כממח ודקדוק מלה זו כמנה רד' כמכלול
 דף קמ'ס ומדקדוקים אחרים כמלות הזרות וכמורכבא : והיה שדי כגמון רכיבו ספרים יסר' כ'ן אל מירסוהו קדס וכן כמרוס וכן כדרס כמכ
 ארוה' כל כמספך סס פחים כמכרו כמכלים לו כמכסמו כמלמר וסיה שדי ככריך וכמף מוטמות לך וכן כמכתי' כממות רכס סוף כ' מ' סדרסוכו פל
 סס כמכנד פל כן טוב ליושר של למחקו ועיין רד' כתי' ימוקאל סימן א' פל כקול שדי כמכסם וכמכס סדר : ככריך כמכ כר' כר כמכ סהוא
 לשון ימיד לפי שאין כו' יוד וסר' כ' כמכיל כמכני אמתח וסס רד' כמכ ויס ספרים מדוייקים אין כו' יוד פ' כ' וכמכתי' לידן כתי' : חועפות
 כמכמ ספרים כתי' כמספך כמכל כמדוייקים כקמץ וכ' כמכ סלסון כמכס יעף ו'ל ועיין אחר עינין מוקף ססס פ'מ חולדה חועפה מן וכמכ
 חועפות לך וכמכתי' כתי' חועפות רמס ט : ותנור אמר ה'או ננפיל וה'ין כממח וכמכ' כ' כתי' חסוק וימיר הוא מלא רכי' כ'כ' כר'ס כר כמכ
 כתי' כממח : גוה כתי' רסס : מה יאמר לי מכליל : נוכח ליה מלרי : ולא אבין ה'או ננפיל : שסאול בעשתו כן כמכ מלא כ'א' ק'
 ומ' כרוס ספרים מדוייקים וא' לך קדים לר'מו :

לא אחו יעטף ימין ולא אראה : כיריע
 דרך עמדי בחנני כזהב אצא : באשרו אחוה
 רגלי דרכו שמרתי ולא אט : מצות שפתיו
 ולא אמיש מחקי צפנתי אמריפיו : והוא
 באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ועש : כי
 ישלים חקי וכדנה רבות עמו : על-כן מפניו
 אבהל אתבונן ואפחד מפניו : ואל הדרך לבי
 ושדי הבהילני : כי-לא נצמתי מפני-חשך
 ומפני כסה-אפל : **כד** מרוע
 משדי לא-נצפנו עתים וירעו לא-חזו ימיו :
 גבולת ישיגו עדר גולו וירעו : חמור יתומים
 ינהגו יחבלו שור אלמנר : ישו אבנים
 כורר יחד חבאו עניי ארץ : הן פראים ו
 כמרר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה
 לו לחם לנערים : בשרה בלילו יקצרו
 וכרס רשע ילקשו : ערום ילינו סבלי לבוש
 ואין נסות בקרה : מורס הרים ירטבו ומבלי
 מחסה חנקי צור : יגולו משד יתום ועל-
 עני יחבלו : ערום הלכו בלי לבוש ורעבים
 נשאו עמר : בין-שורתם יצהירו יקנים
 דרכו ויצמאו : מעיר מתים ו ינאקו ונפש
 חללים תשוע ואלוה לא-ישים תפלה : המה
 דהו במרדו אור לא-הכירו דרכו ולא-ישבו
 בנחיתו : לאור ו יקום רוצח יקטל-עני
 ואביו ובלילה יהי כננב : ועין נאף ושמרה
 נשת לאמר לא-תשורני עין וסתר פנים ישים :

חתר בחשך כתיים ימס חתמו-למו לא-ירעו
 אור : כי יחדו ו בקר למו צלמות כי-פיר
 בלהות צלמות : קל-הוא ו על-פני-מים
 תקלל חלקתם בארץ לא-יפנה דרך ברמים :
 ציה גס-חס יגולו מימי-שלג שאול חטאו :
 ישפחהו רחס ו מתקו רמה עור : לא-יוכר
 ותשבר פעץ עולה : רעה עקרה לא תלך
 ואלמנה לא ייטיב : ומשך אבירים בכחו
 יקום ולא-יאמין בחיין : יתולו לבטח וישען
 ועיניהו על-דרכיהם : רופו מעט ו ואיננו וירועו
 והפכו ככל יקפצו ובראש שפלת ימלו : ואס
 לא אפו מי יכויבני וישם לאל מלתי :
כה ויען בלדר השחי ויאמר : עניו
 המשל ופחד עמו עשרה שלום במרומו :
 היש מספר לגדודיו ועל-מי לא-יקום אורו : יקצרו
 ומה-יצדק אנוש עסי ומה-יזכה ילוד אשה :
 הן עדי-רח ולא יאהיל וכוכבים לא-זכוי בעיניו :
 אף כי-אנוש רמה וכן-אדם תולעה :
כו ויען איוב ויאמר : מה-
 עזרת ללא-ילח הושעת ורוע לא-עו : מה-
 יעצת ללא חכמה : ותשירה לרב הודעת :
 את-מי הגדת מלין ונשמת-מי יצאה ממך :
 הרפאים יחוללו מתחת פים ושכניהם : ערום
 שאול נגרו ואין כסות לאבדון : נטה צפון
 על-תרו תלה ארץ על-פלימה : צרר-מים
 בעביו ולא-תבקע ענן תחתם : מאחו פני-
 כסה

ולא אחו כמב הר"ס כד כח כה כז כח כט ס'הא לטון ראה ובראו בשלמותו אחוה ולכן הוא מלפיל ואילו היה לטון אחוה וס'הא ל"פ טרם היה מלרע פ"כ
 וכן במלכו דף קכ"ד ובמסורה אחו ג' חד מלפיל וסימן אחו ישיב פלגא * וזכה אחו בקרנות המזבח * שמאל כעשן ולא אחו * כהרם מלפיל
 וכל טוס נכר קמן יתלרע גם כסוף ססור' גדול כמסר סימן משטח חדל כל חד חד מלפיל ולית לכותיה וזה ח' חס : ונפשו כס"ח כ"י ונפשו כמ"ב
 ונפשו ק' ונחסי עלינו כ' כמ"ב כפסי וקריין כפשו וסימכסון וכפסי אותה ויעט * מה ככסי חיונ ל'ג כפשו ק' ע"כ * ומסרה זו ויחידה היא ולא
 כתיבין כותמיה דכולהו כפרי פליגי עלה ולא אשכחא כמס"ה רבתא ככסי מלין דכמינין יוד כסוף מינומא וקרי' וז' רק מה ככסי משבר כסל
 צלמוד וזו כמסר ככא כמ"ג וכפשו ח' ודין חד מהכון וכולהון כמינין כן וקריין וזמר הכי אשכחא כנסחא שמיקא מתקוון וצירן וז' ונפשו אותה
 וזדמא היא לי : הבהילני כספרים מדוייק' מלא יוד : וירעסן וירעיו ק' ונכ"ג וירעין ק' וכן מורנכס ודמכוייני ימי חכב כלל כספרים המדוייקים
 וירעיו ק' כ"ד וז' וז' וכן כ' כל המפרשים ואף כמסרה גדולה נכמה עם מלין דכסריים יוד נחמט מינומא וקריין וכולן וז' נסוף : לא חזו
 ימנו מלפיל מלכו דף קכ"ח : עניו תביין : יקצרו וקצרו ק' : ועל עני הו"א בניניא : הלכו כלו זה כפוש כלו ושלמטלה ערום ילינו
 סבלי : כסדרו הכי"ת בניניא : יקטל עני כקמן חסיף וככ"ה ויטין מ"ס נמשיל ד על יחסך דבריו : לא ידעו אור כקמא מדוייקים יס מקף
 בני ידעו למלח אור : בלהות צלמות הוקל סל"מד שרשים : ולא יאמין הו"א בניניא : בחיין כ"ן על פי הססורה : ואיננו הו"א בניניא
 כס' : וזהמכו הו"א בניניא : אפן חד מ' ד' דמינין הו"א כספרים כמ"ס בנינין ס' : ולא יאהיל ראימי כלנול כספרים וכמכרשים כי נקמס
 כפוש לא יחסיב כלל וז' ונקמס כו"א' : וזכא כסריים שחא חבל וחס' הלל כמס' כו"א ופס' כלל וז' וליכא לא-כריעי מהמס' מירד וסירוקף
 כדק מילמא לא אימכריר לי ספיר כרס אשכחא כמר וימנא מסרה כ"י דמסיר על הדין סתקא ג' כס' ולא לא : והשויה נקמט כסריים חס' וז' ו
 אחר מ"ו וכן דינו מכה מוסרת משלי ח' וישיבי סוף סימן כ"ח : צר מים מהלש' כספרים כשמיניס יס מהס שטעמ' ככ"י ומהס כררס
 ומס

כסה פרושו עליו ענינו: חקתהג על פנימים
 ער תכלית אור עם חשך: עמדי שמים
 ירופפו ויתמונו מנצרתו: בכחו רגע היס
 וברובותו מחץ רהב: ברוחו שפוס שפרה
 הלכה ירו נחש ברת: הן אלה ו קצור
 דרכו ומה שמין דבר נשמענו ורעם גבורתו
 מי יתבונן: כו ויסק איוב שאת
 משלו ויאמר: חאל הסיר משפטי ושלי
 המר נפשו: בייכל עור נשמתי בי רוח
 אלוה באפי: אסתדברנה שפתי עולת
 ולשוני אסיהנה רמיה: חלילה לי אס
 אצדיק אתכם עד אנוע לא אמיר תמתי מפני
 בצדקתי החוקתי ולא ארפה לא יחרף לבכי
 מימי: יהי כרשע איבי ומתקוממי בעול:
 כי מרה תקנות חנף כי יבצע כי ישל אלוה
 נפשו: הצעקתו ישמע ואל כיתבוא עליו
 צרה: אס על שדי יתענג יקרא אלוה בכל
 עת: אורה אתכם ביראל אשר עם שדי
 לא אבחר: הראתם כלכם חיותם ולמה
 זה הכל תהבלו: זה חלק אדם רשע ו
 עסאל ונחלת עריצים משדי יקחו: אס ירפנו
 בנינו למוי חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם:
 שרדיו בפות יקברו ואלמנתיו לא תבכנה:
 אס יצפר בעפר כסף וכחמר יכון מלבוש:
 יכון וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק: בנה
 כעש ביתו וכספה עשה נצר: עשיר ישכב

ולא יאסף עיניו פקה ואיננו: תשיגהו פמים
 בלהות לילה גנבתו סופה: ישארו קרים
 וילך וישערהו ממקמו: וישלך עליו ולא
 יחמול מידו ברוח יברח: ישפק עלימו
 בפיו וישלך עליו ממקמו: כח כי יש
 לכסף מוצא ומקום לוהב יקוי: פרול מעפר
 יקח ואבן יציק נחיתה: קץ ו שם לחשך
 ולכלת תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמורת:
 פרץ נחל ומעסגר הנשכחים מנירגל רלו
 מאנוש נעו: ארץ מפנה יצאלחם ותחתיה
 נהפך כמו אש: מקום ספיר אבניה ועפרת
 והב לו: נתיב לא ידעו עיט ולא שפתו
 עין איה: לא ידריכוהו בני שחץ לא ערה
 עליו שחל: בחלמיש שלח ירו הפך משרש
 הרים: בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה
 עינו: מבני נהרות חבש ותעלמה יצא
 אור: והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום
 בינה: לא ידע אנוש ערפה ולא תמצא
 בארץ החיים: תהום אמר לא ביהאויים
 אמר אין עמדי: לא יתן סגור תחתיה ולא
 ישקל כסף מחירה: לא תסלה בכתם אופיר
 בשחם יקר וספיר: לא יערכנה זהב וזכוכית
 ותמורתה בליפן: ראמות וגביש לא יוכר
 ומשך חכמה מפנינים: לא יערכנה פטרת
 כיש בכתם טהור לא תסלה: והחכמה
 מאין תבוא ואיזה מקום בינה: ונעלמה

מעני

ומהם כנ' טמאים ומשם דהבך כמראי דייקוי סמי וספחה דמילחא דלשחכא ליה כשטא חרס מן מלין דכל חד וחד מלטיא ולית דכונמיה דוק
 וספחה כשילטי חסרה דנחא דליק צמר כלינתי דמפרנתי ומדנחתי: ובהובנחתי ובהובנחתי ובהובנחתי ובהובנחתי: דרכו דרבי:
 ק: גבורתו גבורתו ק: הצעקתו נס' וס נגיה כה' זין טוה לפתח: אדם רשע ו עם אל נס' יס ספיק אחר רשע כי רחוק ה' מרשעי:
 ונחלת עריצים ה' לו נגיה נס': וצאצאיו סא' ק' כחסף כנויל: שידויו כחמה ספרים סרירו כמי שרדיו ק' אכל כחמרת הנדול לא כחמה
 טס החסרים י'וד כחש' מיונח: מסקמו כקמ ספרים חסר וח' וכן רחוי כפי חסר' דרים מורא: ישפק כס' שמלית וחסר ו'לו ס'ט' כחמס'
 דמלטי א' ו בעיין טוד כסימן ל': עליו כמקמו חסר וח' וק' כחסף ספרים וכן ככון כפי כחמרת דרים מורא: פועם גר כמ' כמאריר וימקף
 כין סמי סמלוח: ודלו מאנוש ככל פתח דכרי ככנו כדף ס'ט' מ'לוס ססס מלטיא וכ'ס' כר' כ'ס' כחמ דף קט' ו כני כמחורת דלו כ' א'
 מלטיא ו' מלרש וסימן דלו מחמס כנו': דלו עיני לחרוס וספיה ל'א' קדמחא מלטיא: יצא לחם סירוד כמאריר ק' לא הדריכוהו כמסרו כ'י
 כ' חר חס' וחד מלח וסימס כמרו א' כנימן מוכסיה כ' כני סחן פ'כ' ולא חסימי היכיוו חסר ובי כיוו מלח ו'לוס כמסר' מונסיה סרו ד'ס'ט'
 חסר ודח' יונ מלח ופכי כמסר כדריא כמסר' ד'ס'ט' סכא וסמס: לא עדה ד'ס'ט'ס וס'ס'ס כמוב ולא כ'ס'ס'ס כ'י כלא
 ו'לו וכן הוה כ'ס'ס'ס ס'ס'ס עדה ונפירושי סכר'ס'ס': ותעלמה ליה וחסר ח'א וכפרקי ר' מליצור חלון יס כרקיט וס'טו מלכותה ומסס
 מולדו ס'ס'ס כמקומו וכלן מסוק כ'א' למסר'ת לל ככנוי וכ'כ' ד'ק' צמכ'לו דף ל'ב' ודף ר'כ'א' וכ'ס'ס'ס' וכ'כ' ס'ר'ס' כר כמ' ופיין מ'ס' כ'ס'ק'ל' כ'כ'
 והחכמה מאין תמצא ה' לו נגיה נס': ואי זה כמק'ס ספרים סמי מלות וכלה חקף וכמק'ס ספרים סמי מלות וכלה חקף וכ'כ' ס'ס'ס'ס' וכ'כ' ולי
 א'ס מקום מניחיה: ותי זה אחר מלתי לכו דמלתי והחכמה מאין תמצא והחכמה מאין תמצא חקף וכן כמסור' ר' ד'ס'ס'ס'ס' וכ'כ' ולי
 נגיה נס': ואי זה מקום בינה טיין מ'ס' למלח: ונעלמה כ'לו נגיה נס':

מעני כלחי ומעוף השמים נסתרה: אברון
 ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה: אלהים
 הבין דרכה והוא ידע את מקומה: ביהוא
 לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה:
 לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה:
 בעשתו למטר חק ודרך לחיו קלות: או
 ראה יוספרה רבינה וגם חקרה: ויאמרו
 לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסוד מרע
 בניה: **כט** ויסף איוב שאת
 משלו ויאמר: מיתחנני כירחי קדם כימי
 אלוה ישמרני: בהלו נרו על ראשי לאורו
 אלק חשך: כאשר הייתי כימי חרפי בסוד
 אלוה עלי אהלי: בעוד שרי עמדי סביבותי
 נערי: ברחץ הליכי בחמה וצור יציק עמדי
 פלגי שמן: בצאתי שער עלי קרת ברחוב
 אבין מושבי: ראני נערים ונחבאו וישישים
 קמו עמדי: שרים עצרו במלים וכף ישימו
 לפיהם: קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם
 דבקה: פי אוז שמעה ותאשרני ועין ראתה
 ותעידני: פיראמלט עני משוע ויתום ולא
 עזר לו: ברפת אויב עלי תבא ולב אלמנה
 ארני: צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף
 משפטי: עינים הייתי לעור ורגלים לפסח

אני: אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי
 אחרדני: ואשברה מתלעות עול ומשניו
 אשליך טרף: ואמר עסקני אנוע וכחול
 ארבה ימים: שרשי פתוח אלי מים וטרל
 ילון בקצירי: כבודי חדש עפר וקשתי ביד
 תחליף: לו שמעו ויחלו וידפו למו עצתי:
 אחרי דברי לא ישנו ועלימו תפף מזתי:
 ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש: אשתק
 אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון:
 אבחר ריכס ואשב ראש ואשכון כמדר בדרוד
 כאשר אכלים ינחם: **ל** ועתה ו
 שחקו עלי צעירים ספני לימים אשר מאסתי
 אבותם לשית עם כלבי צאני: גם ינח
 יריהם לפה לי עלימו אבר פלה: בחסד
 ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואר
 ומשאה: הפטפים מלוח עלי שיח ושרש
 רתמים לחמם: סדנו יגרשו יריעו עלימו
 כנגב: בערוץ נחלים לשכן חרי עפר
 וכפים: ביד שיחים ינהקו תחת חרול יספחו:
 בני נבל גם ידני בלי שום נכאו מן הארץ:
 ועתה ננינתם הייתי ואדו להם למלה:
 העבני רחמי מני ומפני לא חשכו רק: כי
 יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו: עלימין יתרו
 פרהה

בעשתו בספרים מדויקים חסר וא' וכן בספרים כ' חס' וסמן שמואל כמסמו לפיל סימן כ'ג כמסמו למטר חק: לחוויו קלות נמקת ספרים
 כן כמית חסר וא' קדמאה וכן נמכה כמסורה פילום ג'ג סס'ו מלין דכמינין בן: ראה פמין כ'א וכן כמסורה ג' פאוקים דכל מליהון מפקי כ'א
 וסמן מוזני דסנת כמכה וביאורם ספרה כסומה וכמכה - כל מסומה חדשה וסמנה וכל מוסדה אסמ' כ' או ריה ויספרה וגו': הן יראת
 אדני כמכה ספרים כ'י תחלתי סבתחלה כמכז כסס הסויה וחמ'כ כבישו כסס של חרות וכן כמכז כס' סיכל כ' דף ס'ג כסס הזה כמכז כ'א דל"ח
 וכן כמלתי בספרים מדויקים ס'כ גם כמסרה גדולה כמנה נמכין קל"ד וזהו האחרון סכה: בירחי קדם הכ'רפה כמדויקים: בצאתי לית
 כומים תליל: ולא עזר לו ה'ו' לאו כנפלא כס' וס'א כמכז ואין וסנוס הוט: ובחיל ראיני גם מדויק ירושלמי ובחול ארבה ימים כסורק
 כסדרתי ובחולם למטרנתי ספרים וכהנסות ח'א תחלתי כמדרס טוף הוט וסמו חל כסורק ולא ידעתי אכה מכל כמדרס הוטו כסורק וכחתיס
 כול כמין חלק כנפלא חכמי דור כמכז דף ק"ח וכנפלא חכמי רכס כרסה י'ס כמכז וקח ספרתי ופאכל וכמסיקמא כובנה כילקוס איוב רמו כמקי'ן
 ואגדת ספאל ס' י'ב - וכמסורה ובחול כ' כקריה וכמרי לישני וסמן ובחול חסר של סמפ הוט סוף פרסמ וירא - ובחול ארנה ימים חד
 וחד סס העוף וליג' דכומסון: כבודי חדש י'ס ספרים חכוי קמן וחכוי סמח וכמסרים מונשים כולו קמן כן מללתי כמיוסם איוב לא ידעתי:
 ויחלו: כדגם כלי'עד למספרת כמכז סקל סקל ורד'ק היה קורא ויחלו סכן כמכז כמסרים סרס יחל וכמה כ'א הפסל והוסכ החידק כ'א'ו כמכה
 אומיות כמסומ סס ס'א'ד כרוב עד כולן לטובו: וכן כמל' כמכז דף פ'ס פ'ס דותים אחרים ספוי'ד ככה והוטלה כמכותה על אום סמיום: וגם
 עכל כמכז וכמל' כמלל חסי כולו אחריו ומלמו אמ דכרוי - ועסמ חבי מחד מזה סככל ספרים סלפני אחרונים וקדמונים ה'א'ו כמכז וס'א'ד כמייק
 וכן כמל' סמיום סנין כן אסר וכן כמל' נייסם ספרים סלכו ככ'א וצירסמ ר'ק ככ'כ וכן כמסר קדמון סמוליסולת סמוב כמסוק !! חלו ומכחון כ'כ
 ו'חלו: כאשר אכלים ינחם סילפי סס' מקיין חסר ר' אכסו מנין לאכל כמייסכ כרמס סכממר מנחר דרכס וגו' כאשר חללים ינחם וסרכי' ינחם
 אחרים עסמט ספר כר נחמן כר ינחם י'ח'ס כמיי כמלומר קרי כיה י'ח'ס חחרק ס'א'ד דים חס למסורת ופאלכל כולו מנחנס כן ס' כמיוסם יוסף וסמן
 לפון רס' ויכוסות וסרי'סכ סוף ס' מלמסמ ספס'ס כפ' וסרכמיה סמין ס'כ' ע'ל סלחתי ככלל כמרכמיי כמכין וזה סמין סס: בערוץ נחלים מלס
 סמן כמל' וסמס'י מכלל מל בערוץ נחלים ססרכים ספרים וסרכמין סמן מויכ'י'ח'ס כמס סמ'ס נמחוס כמרון כחלים וסמכ'מ'ל כמיו כמכר
 כ'י סמחי הוט ויס ספרים ססרי'ס כחלים וסמס'ו הוט כ'י הוט כסורק וכ' ד'ר'ק כמסרו סהוט סס כמקל כמול וכול: חרוי כמדויקים חסר ו'א'ו:
 בני נבל כמיי כמכ'ס: וחדר ימרי ק:

אפו על צדקו נמשו מאלהים : ובשלש
 רעיו חרה אפו על אשר לא ימצאו מענה
 וירשעו את איוב : ואלהו חכה את איוב
 בדברים כי וקניסיהמה ממנו לימים : וידא
 אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים
 ויחר אפו : ויען אליהוא בך ברנאל
 הבוין ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים
 על-כן וחלתי ואירא ו מחות דעי אתכם :
 אמרתי ימים ידברו ורכ שנים ידעו חכמה :
 אכן ויחיהו באנוש ונשמת שדי תבינם :
 לא רפים יחכמו וזקנים יבינו משפט : לכן
 אמרתי שמעיהליו אחוה רעי אף אני : הן
 הוחלתי ו לדבריכם אין עדת-בנותיכם עד
 תחקרון מלון : ועדיכם אתבנין והנה אין
 לאיוב מוכיח עונה אמרו מכם : פדתאמרו
 מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש : ולא-ערך
 אל מלון ובאמריכם לא אשיבנו : חתו לא-
 עני עוד העתיקו מהם מלים : והוחלתי
 כי לא ידברו כי עמדו לאדענו עוד : אענה
 אף אני חלקי אחוה רעי אף אני : כי מלתי
 מלים הציקתני רוח בטני : הנה בטני פיון
 לא יפתח כאבות חדשים יבקע : אדבררה
 ויחללי אפתח שפתי ואענה : אל-נא
 אשא פני-איש ואל-אדם לא אבנה : כי לא

וארעי מקנה תשבר : כי פחד אלי איד
 אל ומשאתו לא אוכל : אם-שמתי והב
 כסלי ולפתם אמרתי מבטחי : אם-אשמח
 פירב חילי וכיכביר מצאה יני : אם-אראת
 אור כי יהל וירח יקר הלק : ויפת בסתר
 לבי ותשק יני לפי : גס-הוא עון פלילי-כר
 כחשתי לאל ממעל : אם-אשמח בפיר
 משנאי והתעוררתי כי-מצאו רע : ולא-נתתי
 לחטא חפי לשאל באלה נפשו : אם-לא
 אמרו מתי אהלי מיייתן מבשרו לא נשבע :
 פחין לאילין נר דלתי לארח אפתח : אם-
 כפיתי כאדם פשעי לטמון כחפי עיני : כי
 אערוץ ו המון רברי ובויד-משפוחת יחתיני
 ואלם לא-אצא פתח : מי יתן לי ו שמע
 לי הן תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבי :
 אם-לא על-שכמי אשאנו אעננו עטרות
 לי : מספר צערי אגורנו כמו נגיד אקרבונו
 אסעלי אדמתי תועק ויחר תלמיה יכפיון :
 אם-כחה אכלתי בלי-כסה ונפש בעלדה
 הפחתי : תחת חטה ו יצא חום ותחרתי
 שעה באשה תמו דברי איוב : לב
 וישבתי שלשת האנשים האלה מענות את-
 איוב כי הוא צדיק ביעיניו : ויחר אף אליהו
 בך ברנאל הבוין משפחת רם באיוב חרה

ידעתי

בקה ה"א נחה ומשפחה נחמיק מכלול סס ושרטים ולכן מ"ו חשבר רפויים : ויפת בסתר לבי בשני בלגלים נמדוויקיים : וישת בסתר כס"א
 מדוויק מלמאי נ"א בסתר רפויים ורד"ק כתב במכלול דף ק"ב סממ"א כספרים מדוויקיים נ"א בסתר דגושה וכן וילדה בן סופטים י"ב נ"א בן
 דגושה וכן וישב | ממנו שני כסמ"ק וס"א כן ארבו ויפת עס כסמ"ר ולא ילדה עס כן ולא וישב עס ממנו אל קרמ כמלכו ויפת כסני השומ"י
 נחיס וכן וילדה וכן וישב כמו יפת סמ"ס היו כספרים ויפת וילדה היו נ"א בסתר ונ"א בן רפויים וכן וישב | ממנו שני כסמ"ק ויפת כסני השומ"י
 ממנו א"ס היה כסמ"ר לא היה בו סמ"ק א"כ איכס כספרים כלס סמ"ס כסמ"ר המלם א"ל כקראים כמלכו כסני השומ"י נחיס כמו סמ"ס ככל מלות הסמ"ק
 וסיון טוד מ"ס כספרים נח א"ל וישת מן היין : לשאל באלה נפשו ג' קטעין כהן מסורת הוטר"ד : אם כסמ"י כאדם פשעי נדמו ויכתיב
 סמ"ר כמובן פשע' ואלו לנסות פשע זה מלפני הטופים כי ככל הספרים כמובן פשע' : לא אצא פתח כ"כ לא כלה וא' נחמלה המלה :
 הן חיו מסורים ה' הן כסגול וס' כסמ"ר הכה נמ"ג וכדומה אחריו ודיו חד מיכיהו כלה פלוגמ"א כרס כספר' עמיקא מלקדוקא אשכחא הן משרת
 כליטמ"א אחריו ה"ה פתח וסיון הן עס לנדל ויכוון . הן עס כליטא יקום הן הוא משום דרכו איוב ח"י . הן חני כסמ"ר איוב ל"ב . הן זמ"א לא
 כדקמ אטמ"ס . וחד פלוגמ"א הן מוי שדי יכתיב עד כמ"ן . וכמסמ"ר דילן הן חני כסמ"ר לימיה כהאי מניינ"א דהוא כסמ"ר : חיו ל"א
 מלרע : אקרבונו יס ספרים כסמ"ק וקרובו כקמ"ן : אם כחה אכלתי בלי כסמ"ר כן כמובן וסמ"י רפויים : באשה עס כמלס סחרת
 וסמ"י מקום ה"א עצמת חסמ"א שהוא עמקלס וסמ"י סמ"י טמ"א נרוכית הוסק בקמ"ן חסמ"ר אכלתי בלי כסמ"ר כן כמובן וסמ"י רפויים : באשה עס כמלס סחרת
 וסמ"י ח"ה כהה כשוא מכלול דף ר"ו ושרטים : וירשעו את איוב זה א' מן י"ח מקראות שמרו מקון סופרים הוא זה א"ת האלהים היה לו לומר
 אלא כתיבה כמכונ רש"י וסמ"י כע בר כמח ומאיר איוב ומדרש ילמדנו פירשט כשלה ומסורת וסמ"רתי כל הסיון נוכחים כ' וסס ארבעי כמ"י
 מקון סופרים כ' בו זקנים כנשיא חיון כס"ס : ויערו לית חסר וא' : אחוה רעי כ"ל רמ"ס : לרברוכם כנשיא ח"ל מר כסמ"ר סמ"ר :
 חבונתיכם גרוב המדוויקיים כ"י סמכני מלח וא' קדמא וסמ"ר וא' מניינ"א ומסמ"ר מליו לית נכמ"ר כן : חתו מלרע כמלכו דף ק"ב א"ל ס'
 פתח דברי דף ס' מנכס עס אחרים סמ"ס מלע"ל : העתיקו מהם מלים כדמס יסן וסס כקדמון כ"י כמובן מלון כנ"י ואלם כמסורת איוב ר"ס
 פיון י' כמכס כמ"י כליטמ"א ח"י : והוחלתי כמ"י כמ"א כחילופים ה"א נשיא לכן אחר וילא מל"י כן כספרים : אחוה רעי כ"ל רמ"ס :
 וירוח לו כמ"ס קו"ל נמקיר : ואענה סמ"י כמ"ס כמ"ל :

לב

ואולם

אלה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנש צדקתו ישר על אנשים ואמר חטאתי וישר העויתי ולא שורה לי פרה נפש מעבר בשחת וחיתי באור תראה הרך אלה יפעל אל פעמים שלוש עם נבר להשיב נפשו מנישחת לאור באור החיים הקשב איוב שמע לי החדש ואנכי אדבר אסדש מלון השיבני דבר פי חפצתי צדקה אסדאן אתה שמע לי החדש ואאפק חכמה ויען אליהוא ואמר שמעו

לד

חכמים מל וירעים האינו לי פראון מלון תבחן וחד יטעם לאכל משפט נכחרה לנו נדעה בנינו מה טוב כיאמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי על משפטי אכוב אנש חצי בליפשע מינבר באיוב ישתה לעג כמים וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע כיאמר לא יסדנבר ברצתו עם אלהים לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לא מרשע ושדי מעול כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאו אי אמנם אל לא ירשע ושדי לא יעור משפט מיפקד עליו ארצה ומו שם תבל כלה אס ישים אליו לבו ריחו ונשמרתו אליו יאסם יגע בלבשר יחד ואדם על עפר ישוב ואס בינה שמעה זאת האונה לקול מלי האף שונא משפט וחבוש ואס צדיק כביר תרשיע האמר למך

בליעל

ואולם נביא שמע נא נביא וכל דברי נביא זשר לבו כן כמו נביא ונחקק ערכה חד מן יא זוזין חד מטיק סא וחד לב מטיק הן אזי בטיך סכף רפויס כמס נבליס קמל זך נחקק פפריס כ"י בקמך ור"ק כמס סטור כפמס בלו פשע נביא הך אנכ כמסרה גדולה מסדכוס וגס כמסרות כ"י נאל פח נ"י אה מלומיות קטנות ח"ת חף חכני קטנה וגס כס' ישן מסלולטולא מס' עליו לית ח"מ זעירא זמיון מ"ס כנס סכנס חלקין כספר מכות סלוי דף לג פ"א חבל תור כרסם אנבי ח' כטכס מלפיל זבל איוב וחסמח זוסוף סבוק זוקף דכזומיה כד מ"א חלרס כחמכח זסור זס' פרסח כרמסית זמכלול דף רס"ב לא צדקת בלא מחרין כל מל' זכספרס כחולס פחמ סורק זספר זגור סגבר ס"א כחה והוכח כסורק סרסיס וריב רובק' ושמו ושמו ק' ראו זכ' מחרבס מקומות סגלכס ס"ל וסיון סרסיס כסרסם חק סיון מ"ג וסיון דגס כריס' למספחיס כס"ס סרסיס רסס וסל מל עמדת כניעיה וכן כמכלול דף כ"א פרעהו כדלכ כמס כמסל דל רטפס כמכלול דף קכ"ז ועס חות כרונית מחרך סמוכס סכסכ ויסמק פמח עס כסור כמו זכחכס שחרו כעדי איוב' זכספחיס כס בלא נחיס' מחרין סמוכס סכסכ ויסמק פמח כס כדף קכ"א ואס יסמק פמח עס כסור מחרין קרימס כקמך כמו רטפס כסור וסיון מ"ס כסופסיס' סרה נפשו כסור' וסיון מ"ס לסיל סמך כ"ג ובמיליס חזזור כ"ד וחיתי וחיתו ק' פעמים שלוש כמס מרויקוס מלח וז' וכן כמסורת כרסס כלק ויחוקל מ"ס סלום ה' מלחיס וכל כמזכיס דכזומיה מלחיס איוב שמוע לי כניעיה צדקת ככל מרויקוס סכף דכוסס' אחה שמוע לי כניעיה חצי בלו כניעיה רפה אנשו לבב כן סור כמס' כסני סמסיס זכ"א וכל' אנשו כססיס' סל כנר כס"ן כן כמתי כרס' סיסנ כמסר מ"ס וכך כריך לניעיה כמילופיס' אס ישוס אליו לבו כמילופיס' סלבו סמלפוס כן סל כמס' סל כמס' סל כמלול וכל' סלבו יסע כניעיה יסע

יחתי אכנה כמעט ישאני עשני : ואלם שמענא איוב מלי וכל דברי האונה נפשו הנהנא פתחתי פי דברה לשוני בחפי ישר וחיתו לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללי ריח אל עשתני ונשמתי שדי חייני אסתוכל השיבני ערכה לפני התיצבה הך אני כפיה לאל מחטר קרצתי גמאני הנה אימתי לא תבעתך ואכפי עליה לא יכברך אף אמרת באוני וקול מלון אשמע וך אני בלי פשע חף אנכי ודא עון לי הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאיוב לו ישר כספר רגלי ישמר פל ארחתי הך וזאת לא צדקת אענה כיררבה אלות מאניש מדוע אליו ריבות פי כל דבריו לא יענה כירבארת ידבר אל ובשתיס לא ישורנה כחלום וחיון לילה כנפל תרדמה על אנשים כתנימות עלי משכב או יגלה און אנשים ובמסרס יחתם להסיר אדם מעשה וגור כמבר יכסה יחשה נפשו מנישחת וחיתו מעבר זרוב בשלח והוכח כמכאוב על משכבו וריב עצמו אחר ויהמתי חיתו לחם ונפשו ידשפו כמאכל תאוה יכל בשרו מרא ושפי עצמותיו לא ראי ותקרב לשחת נפשו וחיתו כממתים אסדש עליו מלאך מליץ אחר מניאלה להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פרעהו מרדת שחת מצאתי כפר רטפס בשרו מעור ישוב לימי עלומיו יעתר אל

לג

ואולם נביא : שמע נא נביא : וכל דברי נביא : זשר לבו כן כמו נביא ונחקק ערכה חד מן יא זוזין חד מטיק סא וחד לב מטיק הן אזי בטיך סכף רפויס כמס נבליס קמל זך נחקק פפריס כ"י בקמך ור"ק כמס סטור כפמס בלו פשע נביא הך אנכ כמסרה גדולה מסדכוס וגס כמסרות כ"י נאל פח נ"י אה מלומיות קטנות ח"ת חף חכני קטנה וגס כס' ישן מסלולטולא מס' עליו לית ח"מ זעירא זמיון מ"ס כנס סכנס חלקין כספר מכות סלוי דף לג פ"א חבל תור כרסם אנבי ח' כטכס מלפיל זבל איוב וחסמח זוסוף סבוק זוקף דכזומיה כד מ"א חלרס כחמכח זסור זס' פרסח כרמסית זמכלול דף רס"ב לא צדקת בלא מחרין כל מל' זכספרס כחולס פחמ סורק זספר זגור סגבר ס"א כחה והוכח כסורק סרסיס וריב רובק' ושמו ושמו ק' ראו זכ' מחרבס מקומות סגלכס ס"ל וסיון סרסיס כסרסם חק סיון מ"ג וסיון דגס כריס' למספחיס כס"ס סרסיס רסס וסל מל עמדת כניעיה וכן כמכלול דף כ"א פרעהו כדלכ כמס כמסל דל רטפס כמכלול דף קכ"ז ועס חות כרונית מחרך סמוכס סכסכ ויסמק פמח עס כסור כמו זכחכס שחרו כעדי איוב' זכספחיס כס בלא נחיס' מחרין סמוכס סכסכ ויסמק פמח כס כדף קכ"א ואס יסמק פמח עס כסור מחרין קרימס כקמך כמו רטפס כסור וסיון מ"ס כסופסיס' סרה נפשו כסור' וסיון מ"ס לסיל סמך כ"ג ובמיליס חזזור כ"ד וחיתי וחיתו ק' פעמים שלוש כמס מרויקוס מלח וז' וכן כמסורת כרסס כלק ויחוקל מ"ס סלום ה' מלחיס וכל כמזכיס דכזומיה מלחיס איוב שמוע לי כניעיה צדקת ככל מרויקוס סכף דכוסס' אחה שמוע לי כניעיה חצי בלו כניעיה רפה אנשו לבב כן סור כמס' כסני סמסיס זכ"א וכל' אנשו כססיס' סל כנר כס"ן כן כמתי כרס' סיסנ כמסר מ"ס וכך כריך לניעיה כמילופיס' אס ישוס אליו לבו כמילופיס' סלבו סמלפוס כן סל כמס' סל כמס' סל כמלול וכל' סלבו יסע כניעיה יסע

לד

פֶּשַׁע בְּיַנְיָנוּ יִסְפֹּק וַיִּרְבּ אֲמַרְיוֹ לֵאלֹהִים

לה

וַיַּעַן אֱלֹהֵיוֹ וַיֹּאמֶר
 הַזֹּאת חֲשַׁבְתָּ לְמִשְׁפַּט אֲמַרְתָּ צְדִיק מִלֵּאל
 כִּי־תֹאמַר מַה־יִּסְבְּדֶךָ מֶה אֵעִיל מִחַטָּאתַי
 אֲנִי אֲשִׁיבָךָ מִלֵּוֹ וְאֶת־רַעֲיֶיךָ עֹפֶף
 שְׂמִים וְרֵאֵה וְשׂוֹר שְׁחָקִים גְּבוּהוּ מִפֶּךָ
 אִם־חַטָּאת מִרֵּי־תַפְעֵל־כִּוּוֹ וְרַבּוּ פִּשְׁעֶיךָ מִרֵּי־
 תַעֲשֶׂה־לוֹ
 אִם־צָדִיקָתְךָ מִה־תִּתְחַלְּלוּ אִם־מִה־
 מִידֶךָ יִקַּח
 לֹא־יִשְׁכַּח־מִדֶּךָ רִשְׁעֶךָ וּלְבַדְאֲדָם
 צָדִיקָתְךָ
 מִרֹב עֲשׂוּקִים וַיַּעֲקֹב יִשְׁעֵי מִזְרָע
 רַבִּים
 וְלֹא־אָמַר אִיהָ אֱלֹהֵי עֲשֵׂי נִתָּן וּמְרוֹת
 בְּלִילָהּ
 מִלִּפְנֵי מִבְּהֵמוֹת אֶרֶץ וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם
 יִחַכְּמֵנוּ
 שֶׁם יַצְעִקֵנוּ וְלֹא יַעֲנֵה מִפְּנֵי גִאוֹן
 רַעִים
 אֲךָ־שׂוֹא לֹא־יִשְׁמַע וְאֵל וְשׂוֹר לֹא־
 יִשְׁוֹרָנָה
 אֲךָ־כִּי־תֹאמַר לֹא תִשְׁוֹרָנֵנוּ דִּין
 לִפְנֵינוּ וְתִחַלְּלֵנוּ
 וְעַתָּה כִּי־אֵין פֶּקֶד אִפּוֹ
 וְלֹא־יִדַּע בְּפִשְׁ מִאֲדָר
 וְאִיּוֹב הִבֵּל יִפְצֹל־
 פִּיהוּ בְּכִלְי־דַעַת מִלֵּוֹן יִכְבֵּר
 לוֹ
 וַיִּסֹּף אֱלֹהֵיוֹ וַיֹּאמֶר
 כִּי־עוֹד לֵאלֹהֵי מַלְאָכִים
 אֲשֶׁנָּה רַעִי לְמִרְחֹק
 וּלְפַעְלֵי אֲתֶר־צִדִּיק
 כִּי־רֵאֵמָנִם לֹא־שָׁקַר מִלִּי
 תִּמְסִים רַעֲיוֹת עִמָּךְ
 הֲדָאֵל כְּבִיר וְלֹא יֵאָמֵס
 כְּבִיר

בְּלִי־עַל רִשְׁעֵי אֲלֵנִדְבִיבִים
 אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂאוּ
 פְּנֵי שָׂרִים וְלֹא נִבְרַשְׁוּעַ לְפָנֶיךָ לְפִי־מַעֲשֵׂה
 יִרְוּ כַּסִּים
 רַנְעוּ יִמְתְּנוּ וְחִצּוֹת לִידָה יִנְעֲשׂוּ
 עִם וַיַּעֲגֵרוּ וַיִּסְרוּ אֲבִיר לֹא כִיד
 כִּי־עֵינָיו
 עַל־דְּרֹכֵי־אִישׁ וְכָל־צַעֲדָיו יִרְאֶה
 אִי־חֹשֶׁךְ
 וְאֵין צִלְמוֹת לְהַסְתֵּר שֶׁם פִּעְלֵי אֲוִן
 כִּי לֹא
 עַל־אִישׁ יִשִּׁים עֵינָי לְהִלֵּךְ אֶל־אֵל בְּמִשְׁפַּט
 יִרְגֵּעַ בְּבִירִים לֹא־יִזְכָּר וַיַּעֲמֵד אַחֲרֵים תַּחְתָּם
 לְכִן יִכִּיר מַעֲבָרֵיהֶם וְהַפֶּךָ לִידָה וַיִּדְבַּחֵנוּ
 תַּחְתּוֹת־רִשְׁעִים סִפְּקֵם בְּמִקּוּם רֵאִים
 אֲשֶׁר
 עַל־כֵּן סָרוּ מֵאֲחֵרָיו יִגְדַל דְּרָכָיו לֹא הִשְׁכִּילוּ
 לְהִבְיֵא עֵלָיו צִעֲקַתְּךָ וְצִעֲקַת עֲנָוִים יִשְׁמַע
 וְהוֹי יִשְׁקַט וְיִמִּי יִרְשַׁע וַיִּסְתֵּר פָּנָיִם וַיִּמִּי
 יִשְׁוֹרָנֵנוּ וְעַל־גִּוֵּי וְעַל־אֲדָם יִחַד
 מִסִּלֵּךְ אֲדָם
 חִנַּף מִמִּקְשֵׁי עֵם
 כִּי אֶל־אֵל הָאֲמֵר נִשְׂאֵתִי
 לֹא אֲחַבֵּל
 בְּלַעֲדֵי אֲחוּהָ אֲתָה הֲרַנִּי אִם־
 עוֹד פִּעְלֵתִי לֹא אִסִּיף
 הַמַּעֲמָה יִשְׁלַמְנָהּ
 כִּי־נִאֲסַת כִּי־אֲתָה תִּבְחַר וְלֹא־אֲנִי וּמִה־יִדְעַת
 דְּבַר
 אֲנִישֵׁי לִבִּי יֹאמְרוּ לִי וְגַבַּר חֲכָם
 שָׁמַע לִי
 אִיּוֹב לֹא־בִדַּעַת יִדְבַר וַיִּדְבְּרוּ לֹא
 כְּהַשְׁכִּיל
 אֲבִי יִבְחַן אִיּוֹב עַד־נִצַּח עַל־
 תְּשֻׁבַת בְּאֲנִשֵׁי־אֲוִן
 כִּי יִסֹּף עַל־חַטָּאתָיו

ולא נבר שוע במהרה שלנו כבר נ' א' מלמל וסיון כי נכר אלו מלהים' שמואל ח' כ'ג ולא נכר שוט לכני דל פ"ב • וכן במקמק דמוסוס ישכוס
 ים טעם דנו'ן י'ג' שוט אכל בספרים כ"י אין טעם נכ'ון ונאסרה שלום לא כוזר כלום ממלשיל ומלרם: וכל צערוו נגמיל: להלך אל אל
 בספוש הרמון חול והסני קדם מסכת סופרים פ' ד': ירע כבירים מלל דמלל ככל מריוקים: ומו ירשע חסר יו"ד ופיון מ"ס נמשני סימן
 י"ב: סמלוך דנגס כה"ס כנייש וכן במשורת ד' נקריאה וחסרים וסימן סמואל • שמואל • חלם • פרשה • וניאורס כמ"ג: כי אכל אל האסר
 נשאחי מל הראסון חול והסני קדם מסכת סופרים פ' ד' ומיון מ"ס נמיון יו': בלערו אחוה הס"מ נחטף כניול וכן במסור' אחוה ד' ואל אחוה
 וסימן נחפר כה"י סיפרא סימן י"ט כמ"ג: המעקף סה"ל נגמיל: השבת מתחלפים הספרים נחסי וימיר: בינינו יספוק הספרות ממחלפות
 כסדר בלל ומלשים מ' כ' וכן וכל ספרים סלכיו וכו' כס'וך ומלל וכו' רד"ק נשרס ספק סהוא כמוב נס'וך וחס"כ אמר ונמקנ' הספרים רלמינו
 כס'ין אכל במשורת מל אס ישמק מפר סמון ישכנ ג' חסרים וכמוניס כס'ין ישמק מפר סמון • ונעל מלל ופכיו ס'מך
 סינינו יספוק פ"ב: ומפרס זו היא כמחלפת כספרים שלנו כמלסו מ' כ' וכן סירשו כל כספרים כס'מך וכן נדרס כויקרא רבה פרשת ד' אלה
 מסכת גי'י'ו אל טוכומיד סימן כס'י רס"י וכס"י הכסו: ואח רעיון נגמיל: מה הפעל בו י"ס ספס' ין כפמח ונס"ס נקמק חסוף ואף רד"ק
 כמ' וסרסיס ונכמול דף כ' כ"ג ר"ב סהוא נקמק חטף מקום החולם מכני הקמף והפסודי כפ' י'ן כמג סטתה רד"ק לסוס ככלל דומי' מהחולס סדרכן
 לטוב קמן חטוף נקמק מה הפעל • כו כי הגזרה סואת נבא על דמיון אצל • כמח וכן סמך לו פמח • ונעל מלל דור סימן ל"ד הסיני עליו סלל אמר כלום כי לפי
 הסמרה כרדף כ' חד קמן וחד פמח יקמק אל כרדף קמל ג' קמן • מה כרדף לו פמח • ונעל מלל דור סימן ל"ד הסיני עליו סלל אמר כלום כי לפי
 הספרים המדייקים סגזס' רד"ק וכן נומן הזס מלל הפעל היא נקמק חטוף ורד"ק כהרע מהמחורר ס הקודס כי מחחר סכל כגורום ססן מל דמיון
 אפסל לל רלכ"י נקמק חטף כי אס מומן ססס כחולס אס מל פפעל בו סהיא נקמק חטף חסנה מן אפסל רק מן אפסל ואף סט"ן כסונל היא
 נרוניס סכס כמיו ומה אוניס וינסוס מליו וכל סכככו מל ססוק מה נרדף לו ממסורס סככני אפסר • לומר כי רד"ק לל רלס ומה המסורס מכל
 דלס מסורס אחרס סלמחמ מה נרדף לו נקמק וירוע סרל"ק סקל הרעס כסרי סמקרא וס"ל מלל רלס מומס סספרים סהיאס מלל כרדף לו כפמח
 ופס כל זל אמר נלמירס מוחלטת סהיא נקמק כהרלס סרלס אסורס סלומירס כן והספרים סהיאס כסס מלל כרדף לו כפמח חסכ ססס נטמול עכ"ל
 גס: ס' פמח דכרי דף ס"ל כמוב לסון וסו כסככו כמקף ישוב סחולס לקמק חטוף מה הפעל בו • חוזה סררן ישכנ מור: ולא אמר כגמיל:
 פש כספרים מדויקים סה"ל כפמח וכן כמג רד"ק נסרס פרס: אהן צדק לסי כהרלס כחילויס לל"כ סמיו' כסונל ולכ"כ ככרי • וכן רלמינו
 בדפוסים יסכוס ונמקמק ספרים כ"י כסניל ככ"ל: ולא יסמס נו"ל וכפ"ק כררכוס מנין סהן סהן כ"ה מומס ספלגן סל דניס סנמחר סן מל ככרי
 לל יממס וכמג כר"מ'ע זל כממחר ככרי לחומס כי זלו דרף הנמרה כי סכל דלס ככרי קמל דקרה סנהו סל חקוס סווא וסדר כמכ וכל יממס ככרי
 כח

יִשְׁכְּבוּ : בָּצֵק עֵפֶר לְמוֹצֵק וְרִגְמִים יִרְבְּקוּ : יִגְמַא אֶרֶץ וְלֹא אֲמִין בִּיקוּל שׁוֹפֵר : בְּדוּ
 הַתְּצַד לְלִבָּא טָרַף וְחַיִּת כְּפִירִים תְּמַלֵּא : שֹׁפֵר וַיֹּאמֶר הָאֵח וּמְרַחֵק יִרְיַח מְלַחְמָה רַעִם
 כִּי־יִשְׁחָו בְּמַעֲוֹנוֹת יִשְׁבוּ בַּסֶּכֶה לְמוֹ־אֲרָב : שְׂרִים וְתִרְעֵה : הַמְּבִינֶתְךָ יִאֲבֵרְנֵךְ יִפְרֵשׁ
 מִי יִכֵּן לְעֵרֵב צִידוֹ כִּי־יִלְדֵוּ אֶל־הַל יִשְׁעוּ : כְּנָפָיו לְתִימֹן : אִם־עַל־פִּיךָ יִגְבִּיהַ נֶשֶׁר וְכִי
 יִתְעוּ לְבִלִּי־אֵכֶל : לֵט הַיְדַעַת עַת : יָרִים קָנֹו : סַלַע יִשְׁכֵן וְיִתְלַנֵּן עַל־שֶׁשׁ־סַלַע
 לְדַת יַעֲלִי־סַלַע חֲלָל אֵילוֹת תִּשְׁמַר : תִּסְפֹּר וּמְצִידָה : מִשֶּׁם חֲפֵר־אֵכֶל לְמַרְחֹק עֵינָיו
 יִרְחִים תְּמַלְאנָה וְיִרְעַת עַת לְרַחֲנָה : תִּכְרַעְנָה יִכְיִישׁוּ : וְאִפְרָחֹו יַעֲלֵעִידֵם וּבְאִשֶׁר חֲלָלִים
 כְּנִיהֶם יִרְבּוּ בְּבַר יִצְאוּ וְלֹא־יִשְׁבוּ לְמוֹ : שֵׁם הוּא : וַיַּעַן יְהוָה אֶת־
 שְׁלַח פָּרָא חֲפָשִׁי וּמִסְרוֹת עֲרוּד מִי פֶתַח : אִיּוֹב וַיֹּאמֶר : הֲרַב עַם־שָׂדֵי יִסּוּר מִזְכִּיחַ
 אֲשֶׁר־שָׁמְתִי עֲרֵבָה בֵּיתוֹ וּמִשְׁבְּנוֹתָיו מְלַחָה : אֱלֹהֵי יַעֲנֶנָּה : וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה
 יִשְׁחַק לְהַמּוֹן קָרִיֵה תְשׁוּאוֹת נֹגֵשׁ לֹא יִשְׁמַע : וַיֹּאמֶר : אֲתָת דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה וְשִׁתִּים
 יִתַּר הָרִים טָרַעְהוּ וְאַחַר בַּל־יִרְוֹק יִרוּשׁ : וַיֹּאמֶר : וַיַּעֲדֵיְהוָה אֶת־אִיּוֹב מִנֹּו סַעֲרָה
 הַיֹּאכָה רִים עֲבָדָה אִם־יִלְוִי עַל־אֲבוּסָה : אֲחֻרָה וְהוֹדִיעֵנִי : הָאֵף תִּפְרַ מִשְׁפָּטִי תִרְשָׁעֵנִי
 הַתְּקַשְׁרִירִים בְּתִלְסַם עֲבָתוֹ אִם־יִשְׁוֹדַר עַמְקִים : וְאִם־זִרְעוּ עַבְדִּי וְיִבְקוּל
 אַחֲרִיקָה : הַתְּבַטַּח־בוּ כִּי־רַב כַּחוֹ וְרַעֲוֹב : וְהוֹדִיעֵנִי : הַתְּאִמִּין בּוֹ כִּי־יִשׁוּב וְרַעַף
 וְנִתְּנָה יֹאסִי : כְּנֶגַ־רִגְמִים נַעֲלֶסָה אִם־ : וְהוֹדִיעֵנִי : הַתְּאִמִּין בּוֹ כִּי־יִשׁוּב וְרַעַף
 אֲבָרָה חֲסִידָה וְנָצָה : בִּיתְעֹוֹב לְאֶרֶץ בִּיצִיהַ : וְהוֹדִיעֵנִי : וְתִשְׁבַּח כִּי־רַגְלֵ תִזְוִרָה
 וְעַל־עַפְרֵ תַחֲפֹס : וְתִשְׁבַּח כִּי־רַגְלֵ תִזְוִרָה : וְחַיִּית הַשָּׂדֶה תִרְיֹשָׁה : הַקְּשִׁיחַ בְּנִיהַ לְלֹא־
 לָהּ לְרִיק יִגְיעָה בְּלִי־פֶחֶד : כִּי־הִשָּׁה אֱלֹהֵי : לָהּ לְרִיק יִגְיעָה בְּלִי־פֶחֶד : כִּי־הִשָּׁה אֱלֹהֵי
 חֲכִמָּה וְלֹא־חֲלַק לָהּ בְּבִינָה : כְּעַת בְּפָרוֹם : חֲכִמָּה וְלֹא־חֲלַק לָהּ בְּבִינָה : כְּעַת בְּפָרוֹם
 תִּמְרִיא תִשְׁחַק לְסִים וְלִרְכִבוֹ : הַתְּתַן לְסוֹם : תִּמְרִיא תִשְׁחַק לְסִים וְלִרְכִבוֹ : הַתְּתַן לְסוֹם
 גְּבוּרָה הַתְּבַלְּבִישׁ צֹארוֹ רַעְמָה : הַתְּרַעֲוִישְׁנוּ : גְּבוּרָה הַתְּבַלְּבִישׁ צֹארוֹ רַעְמָה : הַתְּרַעֲוִישְׁנוּ
 כְּאַרְבֵּה הוֹד נַחַר אִימָה : יַחֲפֹרֵוּ בַעֲמַק : כְּאַרְבֵּה הוֹד נַחַר אִימָה : יַחֲפֹרֵוּ בַעֲמַק
 וְיִשׁוּשׁ בְּכַח יִצָּא לְקִרְאֵת־נֶשֶׁק : יִשְׁחַק לְפֶחֶד : וְיִשׁוּשׁ בְּכַח יִצָּא לְקִרְאֵת־נֶשֶׁק : יִשְׁחַק לְפֶחֶד
 וְלֹא יִחַת וְלֹא־יִשְׁוֹב מִפְּנֵי־חֲרָב : עַלְיוֹ תִרְנָה : וְלֹא יִחַת וְלֹא־יִשְׁוֹב מִפְּנֵי־חֲרָב : עַלְיוֹ תִרְנָה
 אֲשֶׁפָה לְרַב חֲנִית וְכִירוֹן : בְּרַעַשׁ וְרִגְוָה : אֲשֶׁפָה לְרַב חֲנִית וְכִירוֹן : בְּרַעַשׁ וְרִגְוָה

יִרְדּוּ ק
סִבּוּי ק

מִן כְּחִי
חֲרָא
וְק תְּרַחֵן

יִשׁוּב ק

כַּחֲרִיו ק

לֵט וְלֹאֵסוּ יִלְדּוּ ק : אֵל אֵל אֵין מִרְוִד נַמְלַח אֵל הַרְמִסְנוּ : אַחְשָׁדַד רִים הִסִּיחַ נְנִיחַ נְסִים : רִים כַּמֵּן הִרְסֵם כֵּר נַחֲמָה הַרְסֵם רִים
 כְּנִירוֹ הַתְּקַסֵּר רִים נַחֲרִיק וְהִסִּי וְסַכַּן חֲדָרִים סִכֵּל וְדַבָּר זֶה כִּפְלַל הוּא כְּעִיבִינוּ כִּי לֹא מַלְאֲנוּ הַפָּרֵס כִּינִיחַס כְּסוֹם סִכַּר וְהָף דְּכִירֵי רִדִּיק בְּפָרֵס רִחַס
 מִזְכִּיחַס סַטְנִיחַס כְּנִירוֹ : הַתְּבַטַּח בּוֹ הִסִּיחַ נְנִיחַ נְסִים : כִּי זֹשׁוּב יִסִּין ק : וְנִרְנַךְ הוּאֹו נְנִיחַ נְסִים : אֲבָרָה חֲסִידָה וְנָצָה הִסִּיחַ
 רַכִּיבִין וְעַל עַפְרֵ הוֹלֵוּ נְנִיחַ נְסִים : וְחַיִּית הַשָּׂדֶה תִרְוִשִׁיהַ כְּרוּב סַטְרִים כִּי־כִי כִמְיֹו דְנִגְסָה וְכִינִין לֹאֵס כְּפָרֵס וְאַחַר אֲחַל אֲפֵס תְּרַבֵּר :
 הַתְּרַעֲוִישְׁנוּ הִסִּיחַ נְנִיחַ נְסִים : הַמְּבִינֶתְךָ הִסִּיחַ נְנִיחַ נְסִים : בְּנַפְסוֹ כְּנַפְסוֹ ק : וְכַמִּין כְּנַסוֹ לְלַמְדֵךְ סַטְפּוֹרֵס כְּנַף אִם־מַכְסֵה נִלְגַל חַמֵּה כֵךְ
 מַלְאֲמִי בְּמַרְדֵּס חֲסִרוֹת וְיִמְרוֹת וְיִמְיִין גִּישׁוֹן־מִי כֵל הַנְּטוּ וְיִקְרָא רַבֵּה סִכֵּל : וְאַפְרָחֵסוּ וְאַפְרָחֵסוּ ק : וְיַעֲלֵעוּ דָם נְסִים הַסְּלִוּיִיקִים אֵין דְּנַשׁ כֵּל־מַד
 וְדַקְדוּק הַמִּלֵּה כְּפָרֵסִים טָרַשׁ לֹבֵב וְנַמְכּוּל דֵּף קַחַן וּמְדַקְדָּקִים אַחֲרִים כְּמַלּוֹת חֲרוֹת : כִּן סַעֲרָה מִן סַעֲרָה ק : וְיִמְיִין מִסִּם לְמִיב סִי לִחִ : אֲוֹר נַא
 בְּנַבֵּר נְסִים הִסִּיחַ נְנִיחַ נְסִים : עֲבָדוֹת נְדָמוֹס נְפֻלִי וְכַלְמוֹס קוֹטְטֵא־כְּרִיבָה מִסִּי : חַבֵּשׁ כְּמַקְטַף מְדוּיִיקִים חֲסֵר וְלֹאֵוּ וְיִמְיִין מִסִּי כִיחֻקֵּא
 וְאִוֹבֵה מַשְׁמַט הִסִּיחַ נְנִיחַ נְסִים : חַבֵּשׁ כְּמַקְטַף מְדוּיִיקִים חֲסֵר וְלֹאֵוּ וְיִמְיִין מִסִּי כִיחֻקֵּא : חַבֵּשׁ כְּמַקְטַף מְדוּיִיקִים חֲסֵר וְלֹאֵוּ וְיִמְיִין מִסִּי כִיחֻקֵּא
 סִימֹן כִּד : כַּחוֹ בְּחַתְנוּ הַכִּיֵּת רַטְוִים : פַּחְרוּ פַחְרִיו ק : יִשְׁדַּגּוּ הִסִּיחַ נְנִיחַס לֹא כְּסַלֵּס כְּקוֹדוֹת כַּמוֹ סַטְנֵאֵל כְּדָפּוֹסִים יִסִּין : וְכַל חַיִּית הוֹלֵוּ
 נְנִיחַ : וְכַצָּה הִסִּיחַ נְנִיחַ :

בביתו ויגדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש גוס זהב אחד ויהיה בךך ארזי אחרית איוב מראשתו ויהיה לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמר בקר ואלף אתונות ויהיה לו שבעה בנים ושלוש בנות ויקרא שמם האחרת יכימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך ולא נמצא נשים יפות בבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אברהם נחלה בתוך אחיהם ויחי איוב אחריו ואת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות וימת איוב זקן ושבע ימים

את דהברים האלה אלי איוב ויאמר יהוה אלי איפו התימני חרה אפי בך ובשני העיד כי לא דברתם אלי נכונה בעבדי איוב ועתה קחולכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אספנו אשא לבדתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה בעבדי איוב וילכו אליפו התימני ובלדר השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה שבות ק את פני איוב ויהוה שב את שבית איוב ויראה ק בהתפללו בעד רעהו ויסת יהוה את כל אשר לאיוב למשנה ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו וכל ידיעיו לפנים ויאכלו עמו לחם

ספר איוב נשלם בעזר אל : אשר נכתב על יד יקותיאל :

כנס סוקי של משלי השע פאות וחמשה עשר וסימני חנו לה פפרי יריה ויהללוה בשגרים משמים : סדריו ששנה וקאסיטולי שלשים ואחר וסימנו חסר אל כל היום :

כנס סוקי של ספר איוב אלף ושבעים וסימנו האמכס אלם כדק מדברין : סדריו ששונה : וסימנו נגילה וכמחה כו : והקאסיטולי סו ארבעים ושנים וסימנו ס' בס סיני בקרס :

ושבעה אילים נמקמ מדויקים מלא דמלא וכן ראוי כפי מה שמכר לעיל סימן מ' במקרא גדולה וגם במסר גדולה ערך א' : ובלדר השוחי צופר הנעמתי כן הוא כספרים מונים : את שבית איוב שבות ק : קשיטה אחת נקמט ספרים כמוב אחת כולו פמח מכל נהרנה מדויקים כ' ודמוסים ימניס הא' לך בסגול והח' מ קמוט והמסרה מברפת כמותם שמכר כיהוסט סימן ו' ובמסרם כסלח אחת ו' וקוסינ פמחין והוכמו גס במכלול דף רכ"ה ואין זה במכוינס : ויראס את בניו ויראה ק' : כפרק היה קורא אמר ר' יוחנן כי הוה מסיים ר' מאיר סיפרא דאיוב הוה אמר הכי סוף אלס למות וסוף נהמה לשמיטה והכל למיטה סן סומריק משרי מי סגדל כמורה ועמלו כמורה ופושט נחמ רוח ליוצרו גדל כסס טוב וכמפר כסס טוב מן הטולם ועליו אמר שלמה כחכמו טוב סס משמן טוב וגו' :

תם ונשלם ספר איוב : שבח רופא לכל מכאוב

אמר המדפוס

אנכי דאתא לידי האי אגדתא דפרק ה' קורא בה סייס הר"ר המחבר ספרא דאיוב (אין נורק בה לעניינו) אימא ביה מילתא כי הכי דליהוי ל' ביה זכותא אם זע ירא הוא ולא דבימא ובלי הערת הקושיות כי רבות המה (אין מי לא יראה כמו) אנכי כפי קוצר סבלי ומיעוט השנתי בפרק אלה הדברים ואומר • כי לא לחנם דווקא בסייס ס' איוב הוייא מרגלא דא בפומיה דר"מ דק כטוב טעם ודעת ושום שכל והבין במקרא בתכלום הספר הנו וימת איוב זקן ושבע ימים להיות כי זקן בכל מקום רומז לחכמה כאמרם זל זקן זה קנה חכמה ושבע ימים תורה על ענין חיי האדם על הארץ וכאמרם במקום אחר חכם וכו' קצר ימים ושבע רגז ולבן היה אומר מה יתרון לאדם אם חכם יהיה או שכל כמות זה בן מות זה ומותר האדם מן הבהמה אין היינו סוף אדם למות סוף הבהמה לשחיטה • כלל דמילתא הכל למיתה הם עומדים • ולכן פעיון אחר עיון ה' ר"מ אומר יש יתרון לחכם מן הכסיל יען בלומד תורה כתיב כי הוא חייך ואורך ימך היינו לעולם שכלו ארוך ולזה בא המדרש יעקב אבינו לא מת וכן ככל הדיוק • ולכן בני והדר מפרש מאי תקנתיה של אדם להיות חי לעולמים ולא ימות במיתה הנוף לאחר עליו אחריו ואברי חלקו • יעסוק בתורה וזהו שכתוב אברי אדם שגדל בתורה ואף אם הולך עריו שגלו נאמר כבו בכה להולך כפירושם זל להולך בלא בנים עכ"פ כשהוא בר אוריין התורה היא היא בנים בניו והיינו ועמלו בתורה כח' דא ואת עמלנו אלו הבנים ובהו יתבאר ב"כ ועושה בחת ווח ליוניו שאם לא יעשה רגז קונו פסדיה ורביה למלאת ציוויו לא תהיה בראה לשבת יצרה יעשה חמד אחר בלימוד התורה כמאמר זל אין לה' כר בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה ובה האופן כמלא שימיה בעולם כשם טוב כי מלמדיו ומורמו מלידיה עליו שלא עסק בפנייה אלא מטעם שהיה קשה בעיניו להיות לו רחיים כנראהו ולפסוק בתורה וכמו שנאמר בן עזאי אבל מה לעשה ונפשי חשקה בתורה וזהו ונדל כשם טובי ושמו הטו' לא יסוף עס כי לא יהיו לו בנים להקים שם המת על נחלתו נחלת ה' בנים • אחרי כי טפתיוו בחדושו דובכות בקבר ומע זרעו בחיים היינו מה שורע בתורתו אף הוא בחיים • ובדאחרן אלו תולדות נח בני אדם דיק תמים ולמדך שפקד תולדותיו של דיוק' מעשים טובים וא"כ עכ"פ יניח אחריו בדכה בשמו הטוב שקנה ע"ד קיה לו דבר תורה קנה לו חיי ה' ע"ב ולזה אומר ונפטר כשם טוב מן העולם • ומה טובו ומה יסיו של הפסוק המעיד על זה טוב שם מחמן טוב ויום המות מיום הולדו היינו טוב לאדם אף כי ימות בלא בנים כשיפטר כשם טוב ומה שיניח בנים אף כי יהיו משוחים בשמן המשחה וכדאמר הכתוב בזכריה אלה שני בני היצחק וכו' דהיינו שמן טוב ולחוק הענין פירש ואמר ויום המות' מיום הולדו ירעה כי בעת שימות האד' אף בלי זרע ומורמו בידו ודאי הוא בן העולם הבא וכל יום ויום הולך ועולה ממדרגה למדרגה בזכרון חידושו שמזכירין בשמו בעה" • האמנם אם יוליד בן שמתו נקרא אדם חי לאחר מותו כאמרם זל כרסל ע"פ מנה לי בנים ואם אין מתה אנכי וכן באמרם ארבעה חסובים במתים וא' מהם מי שאין לו בנים • מי יודע החכם יהיה או שכל אדם צדיק או רשע ולא יבוא ויכלם פניו לע"ב רב דחמנא ליכלן • לכן טוב לו יום המות אם ימות מיום הולדו להיות נקרא נולד מחדש מי שיש לו בנים כדאמרן • ויותר כי מלת הולדו תורה על פטולת שמתו להיות מבניין בפעל והפפעל • וזה מה שהעלתי במגדתי החלוטה וידי הקצרה ולמלאת חסרון בניר החלק שנמנא בדפוס בין איוב לס' דניאל כדי להתחיל אומר בראש הדף ואם ל' הוא די לפיין שהאמר הוא אומר דרשני ולפי שכלו יהולל איש בחדושו היותר טובים מאלה כי לא מחכמה סגלתי על זה והתנלות המקום פניו ימלא חסדוני :

בשנת

שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה : ונתן
ארני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויבאם ארץ שניער בית אלהיו
ואת הכלים הכיאת בירת אוצר אלהיו : ויאמר המלך לאשפנו רב סריסו להביא מבני
ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים :

ילדים אשר אין בהם כל מאוס וטובי מראה ומשכלים בכל חכמה ודעו דעת ומבני מדע
ונאשר פח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים : ויסן להם המלך
הברזים ביומו מפת בני המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני
המלך : ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה :

וישם להם שר הפריסים שמות וישם לדניאל בלטישאצר ולחנניה שדרך ומישאל מישך
ועזריה עבד ננו : וישם דניאל על לבו אשר לא יחנאל בפת פני המלך ובין משתיו
ויבקש משר הפריסים אשר לא יתנאל : ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני
שר הפריסים : ויאמר שר הפריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את
מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם ועפים מן הילדים אשר בני לכם והיכתם
את ראשי למלך :

דניאל חנניה מישאל ועזריה : נס נא ארת עבדיך ימים עשרה ויתגר לנו מן הדורעים
ונאכלה ומים ונשתה : וידא לפניו מראינו ומראה בולדים האכלים את
פת בני המלך וכאשר תראה עשה עס עבדיך : וישמע להם לדבר הזה וינפס ימים עשרה :
ומקצת ימים עשרה נראה מראהם טוב וגריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פת בני
המלך : והיו המלצר נשא את פת בנים ויין משתיהם ונתן להם ורענים : והילדים האלה
ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הכין בכל חזון וחלמות :
ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויבאם שר הפריסים לפני נבוכדנאצר : ודבר
אתם המלך ולא נמצא בכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמד לפני המלך : וכל

דניאל

בשנת ג'נלל ס'יון : ומקצת כלי בית האלהים : כמנ ר' יונה בס' פירקה ומקצת כלי בית האלהים ומקצת ימים פסחים ולמקצת סיומים חסר
אמר המלך נקמות כד'י נטלסכס וסס סמוכיס ס'כ ונמסורק ומקצת ק' : ומדוע המלוכה נקמק' דמוסיס יסניס בשנן שרדע כלל וז' וכן
פסחמי בס' כ'י קלמון ספדי א'כן ברוב ספריס כול'א : מאום כמו חוס וכמכס פל' ז'ק' וז'ו' ומיין פ'ס' כמלכיס כ' ס' : פסח בני ברוב ספריס
כ'י מדוייקיס כל פח בני סנעכין כ' מלין ומקף כ'יכיס וכן סמיה מספריס סרס כג וכן כס'א כמ'ס נמסר מל' זס דין וכל ליסנא מרתיין נלין כמ'ס
וק' : בנילכס חלל יו'ד כמ'בי : פראינו ברוב ספריס מלל יו'ד :

דניאל א ב

דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל-החרטמים האשפים
 אשר בכל-טלכותיו ויהו דניאל עד-שנת אחת לבוא-ש המלך * ובשנת ב
 שתים למלכות נבכרנצר חלם נבכרנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו :
 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך
 חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך : ויאמר להם המלך חלמותי ותפעם רוחי לדעת
 את-החלום : וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדך יחירי
 ופשרא נחיא : ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא סני אודא הן לא תהודענני חלמא
 ופשרה הדמין תתעברין ובתיכון עלי יתשמיין : והן חלמא ופשרה תהחון סתנן ונבוכד-
 ויקר שניא תקבלין מוקדמי להן חלמא ופשרה החוני : ענו תנינית ואמרין מלכא חלמא
 יאמר לעבדוהי ופשרה נהחיה : ענה מלכא ואמר מדיציב ידע אנא די עדנא אנתון זבנין
 כל-קבל די חיותון די אודא סני מלתא : די הן-חלמא לא תהודענני חרדי-היית דתכון
 וסלה כרבה ושחיתת-הוסמתין למאמר קרמי ער די עדנא ישנתא להן חלמא אמרו לי הודמתון
 ואנדע די פשרה תהחוני : ענו כשדיא קרס-מלכא ואמרין לא-איתי אנש על-זבשתא כשראי
 די סלת מלכא יוכל להחיה כל-קבל די כל-מלך רב ושליט מלה כננה לא שאל לכל--
 חרטם ואשף וכשדי : ומלתא די-מלכה שאל יקרה ואחרן לא איתי די יחניה קרס מלכא
 להן אלהין די מרהוין עס-בשרא לא איתוהי : כל-קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר-ס מלכא יוד
 להזכרה לכל חכימי בבל : ודרתא נפקת וחכימיא סתקטלין ובעו דניאל וחברוהי
 להתקטלה : בארין דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב-טבחיה די מלכא
 די נפק לקטלא לחימי בבל : ענה ואמר לאריוך שליטא די-מלכא על-סיה דרתא
 מהחצפה מוקדמ מלכא ארין מלתא הודע אריוך לדניאל : ודניאל על יבעה מן-מלכא
 די זמן ינתן-לה ופשרא להחיה למלכא : ארין דניאל לביתה אול ולחניה
 מישאל ועוריה חברוהי מלתא הודע : ורחמין למכעא מוקדמ אלה שמיא על-רוח דנתא
 די לא יהוברין דניאל וחברוהי עס-שאר חכימי בבל : ארין לדניאל בחווא די-לודיא רוא
 גלי ארין דניאל בךך לאלה שמיא : ענה דניאל ואמר להוא שמה די-אלהא מברך מן-
 עלמא ועד-עלמא די חכמתא ונבורתא די-לה היא : והוא מהשנא עדניא ומניא מהערה מלכין
 ומתקים מלכין יהב חכמתא לחימין ומנדעא לידעי בינה : הוא גלא עסיקתא ומסתרתא
 ידע

חחמקס רוחו קדמא דסיפרא ומסכס מנינא ומסכס : מלכא לעלמין נחקת ספרים לעלמין נחמריד נע"ן : לעבדך יחירי יוד וקרנין
 לטבדך : ופשרא נחוא קדמאס וכסרא נחוב מכיכא וכסריה נחמו : ואמר לכשדיא לכשראי ק : מלתא לית כמיב ס"א : תהודענני ממחלמא
 תהודענני : תתעברין כביית רפס : תהחון נעמיא כמרי ונחולס ה"א : לעבדוהי ומשרה כ' כמיב ס"א וארין כמן דניאל ומקרי וכסריה
 ידע אנא ממחלמא חסב כה"א : זבנין כרוב כמלוייקים סין נחמריד : דהבון נס"ס סל"ג קשבה : הוסמתון חודמתון ק" וכו' חד מן כ'
 מלין חסרין דל"ת מקריין וארין ואת חסר נחמריד מדרק (מכביס א יט) (א"כ עיין מ"ס דר"ב כ' ח') : למאמר כ' חד כמיב חל"ף וחד חסר חל"ף
 ונכנסא סחבסא (פזרו) : קרסב נס"ס י"ק קאזבא וכמחריד ונס"כ"א פלמאי קרמי נחמריד קמן : ענו בשדיא כשדאי ק' : להחיה וס"א רפס :
 די מלכה לית כמיב ס"א ועיין מסורה הכרית הנדול סתון חמ"סנ : יקרה לית כמיב ס"א וא' כמיב חל"ף רבא ויקרה שורא א' : ואחרן לא
 איתי נס"א כ"י סטליטולא כמוב כנליון כ"א ואחרן כמיב ואחרן ק' פ"כ : וכרמא ססמך על מדרס ר' מכחימא ואחרן לא מימי כהן הלובס חוריס
 ופומיס מיני כהן סניד לך חלל כמדרס הוא על דרך אל מקרי אחרן חלל אחר כמ"ס סחבס חלסין וכ"כ הנמיי כפישת מקן וזהו רמז הכמוב שחמר
 ואחרן כ"א חמר ואחרן סחופיות אח"כ ממחלמות וסין ש"ד מסורה הכרית הנדול סס : קרם סק"ף כחטף קמן : כל קבל סק"ף כחטף קמן :
 ואמר להזכרה כרוב הספרים ס"א נפתח ויס מסס בשוא : ודרתא נפקתה ון נסנול לא נפתח כמו סמכא נחקת דסוסים : לקטלא נס"ס נ"א
 כסוף מינה וסמר אחר נס"א : על רוא י"ס רזה כה"א ונמקרא גדולה כמסר עליו כל סיפרא כמיב חל"ף : דנא י"ס דנה כה"א : רוא גלי דרין
 קדמאס דסיפרא כחטף סמך גדול וזכיינא כהאי פישתא רוא דנכ גלי כחטף סנול : מן עלמא ועד עלמא כמסר ספרים מלוייקים סיינין
 נחמריד : ונבורתא נס"א ונבורתא ס"א רפוס : לידעי בינה נחמריד יוד נקמן ונכמס נס נחמריד : הוא גלא כרוב הספרים נס"א
 לא כ"ל

תהוירא ידע מה בחשונא ונהירא עמה שרא : קדו אלה אבהתי מהוירא ומשבח אנה די חכמתא
 ונבחרתא יחבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא : כל קבל דנא
 דניאל על על-אריוך די מני מלכא להוברא לחכימי בכל אול וכן אמר-לה לחכימי בכל ל-
 תהויר העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא : ארין אריוך כרתתה-לה הנעל לדניאל
 קדם מלכא וכן אמר-לה די השפחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע :
 האיתך ענת מלכא ואמר לדניאל די שמה בלששאצר האיתך כהל להודעתני חלמא די-חיות
 ופשרה : ענה דניאל קדם מלכא ואמר רוא די-מלכא שאל ל- חכימין אשפין חרטמין
 גורין וכלין לחחיה למלכא : ברם אית אלה בשמיא גלא רין והודע למלכא נבוכדנצר
 אנת מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחיוי ראשך על-משכבך דנה הוא : אנתה
 רעיונך מלכא רעיוניך על-משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רוא הודעך מהדי לחוא :
 ואנה לא בחכמה די-אית בי מן-כל חייא רוא דנה גלי לי להן על-דברת די פשרא למלכא
 ימיר יהודעון ורעיוני לבבך הנדע : אנתה מלכא חוה הוית זאלו צלם חד שגיא
 צלמא דמן רב וזוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל : הוא צלמא ראשה די-דודב טב
 מנהון חוהי ורעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש : שקוהי די פרול רגלוהי מנהון די פרול
 ומנהון די חסך : חוה הוית ער די התגורת אבן די לא בידן ומחת לצלמא על-רגלוהי
 די פרולא וחספא והדקת הסון : בארין דקו כחה פרולא חספא נחשא נכספא ורהבא
 והו פער מן-אררי-קיש ונשא הסון רוחא וכל-אתר לא-השתכח להן ואנבא די-מחת
 לצלמא תת לטור רב ומלאת כל-ארעא : דנה חלמא ופשרה נאמר קדם-מלכא :
 אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכיתא חסנא ותקפא ויקרא ירב-לק :
 דיירין ונבכלדי דארין בני-אנשא חיות ברא ועין-שמיא ירב בידך והשלטך בכלהון אנתה-הוא
 יתיר הראשה די דהבא : ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליתא אחרי
 ארעא די נחשא די תשלט בכל-ארעא : ומלכו רביעיה תהוא תקיפה בפרולא כל-קבל די פרולא
 חילמאה די נחשא די תשלט בכל-ארעא : ומלכו רביעיה תהוא תקיפה בפרולא כל-קבל די פרולא
 רביעיה די נחשא די תשלט בכל-ארעא : ומלכו רביעיה תהוא תקיפה בפרולא כל-קבל די פרולא
 מנהון חסך די-פחר ומנהון פרול מלכו פליגה תהוה ומן-נצבתא די-פרולא להוא-נה כל-
 וסנהון קבל די חויתה פרולא מערב בחסך מינא : ואצבעת רגליא מנהון פרול ומנהון חסך מן-
 קצת

ונהירא ונכורא ק' ומדרס איכר רבמי פילוי דפרסס סיון ר' בינא סנוריא אמר נהירא סמו של משיח סנאור ונכורא עמה שרא נהירא כמיב כך
 כל לבניא לטון המדרס ואין נורך לפי סדרכת בעל מחכות סוכס כפרס כפי נירסמ הספר נהירא כמיב כלל ואין קרי ביה נהירא : חכמתא
 ונבחרתא כס' וננורמא פמ' רכוסיה : סלכא הודעתנא נספריס יסכיס מהדכוס וכי' פמ' סגול : כל קבל הקו' כחסף קמן ומתחלב' נסוח
 לכד : דנא יס' דנה דכ' וכן ככולס מחלפת : האיתוך האיתוך : גלא דוון ברוב המדוייקיס גלא גל' וכל נכ' : אנתה חסך ק' :
 רעיוניך רעיונך ק' : מה די להוא ברוב הספרים סה' כחסף סגול וכן כולם : לא בחכמה כס' נחמא כל' : אנתה ימיר ס' כל-מלכ
 הוא צלמא סד' נספח לא נחירק : רגלוהי מנהון מנהון : וסנהון ומנהון ק' : והדקת הסון סד' נס' נסגול לא נכירי : אנתה ימיר
 ס' : מלך מלכיא כל מלכיא האמוריס נכיראל חיל חוץ מזה סהון קדם וס' רש' חוץ מזה מלך מלכיא דמלו לנכודנצר לא סוב קרי ליה די-אל
 מלך מלכיא חלל ס' חנה מלכא נכודנצר מלך מלכיא דהוא חלל דשמיא מלכות חסנא ירב לך פרק סנופט העדות ומסכת סופרים וכן מירס רס'
 ורבינו סעדיה גלון נפירוס סמכות וס' למר סהכונס כל מקום סמכות מלכיא סככל ספר די-אל לא נכמלו חלל מרי מלכיא חכמא מלך מלכיא
 ומרד חמד וכיומיהון די מלכיא סנפרסס זו ולא ידק לומר כל על סניס נכר - ועוד סתלכיא סנכמכא מלכא חוכו קדוס חלל ודמי על מלך סמפור
 כמלך מלכיא חמד סהון קדוס וכן פירס רס' כל מלכיא האמוריס נכיראל כל מקום סנאמר סס מלך ואסילו הכי קשה דסס אסבחן מלך סהון קדוס
 לכד מזה וסוה סמכות כסוף סימן ד' כסוף חנה נכודנצר מסכת וכו' למלך סמי' - ולכן חני אומר דמאי דקאמר כל מלכיא האמר נכיראל חין סוכס
 על ספר די-אל חלל סוכס על כררי די-אל סל מלך סהכיר די-אל הוא חול חוץ מזה סהון קדוס ס' : לטון כסף מסס סוף ס' סהככות יסורי
 סגורס וסין מ' כרס סיר סהכירוס : דארין דיירין ק' : בני אנשא נכעיס סני' : בכלהון כס' ס' ח' כחסף וסל סל סס דנש : אנתה
 ימיר ס' : ובתרך נקמס מדוייקיס סני' נחמירי : ארעא מר' ק' ולקמן סימן ג' נכמס נחמירי עם מלין דימירין חל' כסוף מיכונפא ולא קרין ג'
 חלומא מלמסס' : רביעיה רכסיעה ק' וסמכיס כס' לכסוף ברוב המדוייקיס : חוא ברוב המדוייקיס כל' כ' כסוף מיכונפא וס' כחסף
 סגול : קבל כחסף קמן סה' ומחלפת כס' לכד : מנהון פרול ומנהון מנהון ק' : ומסכין ק' :
 קצת

קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה: כרי חיות פרולא מערב בחסא טינא ודיק
 מתערבין להון פורע אנשא ולא להון דבקין דנה עסדנה הא כרי פרולא לא מתערב עם
 חספא: וכינסיהון די מלכיא אנו יקים אלה שמיא מלכי די לעלמין לא תתחבל ומלכותה
 לעם אחרון לא תשתבק תהק ותסא כל אלון מלכותא והיא תקום לעלמא: כל קבל די
 חיות די מטרא אתגזרת אמן די לא בידן והדקת פרולא נחשא חספא חספא ודהבא אלה
 רב הודע למלכא מה די יהוה אחרי דנה ויצב חלמא ומחומן פשהה: בארין
 מלכא נבוכדנצר נפל על אנפיהו ולדניאל סגור ומנחה וניחחון אמר לגסבר לה: ענה
 מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהבון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה ריון די יכלת
 למנלא רוא דנה: ארין מלכא לדניאל רבי ומתנן רבדון שיאן יחבלה והשקטה על בל
 מדינת בבל ורבי סגנון על פל חפמי בכל:

ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבדתא די מדינה בכל לשדרך מישך ועבר ננו ודניאל
 בתרע מלכא: * נבוכדנצר מלכא עבר צלם די דדרכ רימה אפין שתין
 פתיה אפין שת אקומה בבקעת דינא כמרינת בכל: ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש
 לאחשרפניא סגניא ופחותא ארנוריא גרבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא
 לחנפת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: בארין מתפנשין אחשרפניא סגניא ופחותא
 ארנוריא גרבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנפת צלמא די הקים נבוכדנצר
 מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר: וכרוזא קרא בחיל לכוז אמרין עממיא וקימין
 אמיא ולשניא: בעדנא דיתשמעין קל קרנא משרוקיאה קירוס סבכא פסנתרין קתרוס
 סאכפניה וכל זני זמרא תפלו ותסגרוין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: ומדי
 לא יפל ויסגר בה שעתא יתרמא לגוא אתון נירא יקרתא: כל קבל דנה בה זמנא כרי
 שמעין פל עממיא קל קרנא משרוקיאה קיתרס שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין בל קתרס
 עממיא אמיא ולשניא סגרוין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: כל קבל דנה בה
 זמנא קרבו גברין כשראין ואכלו קרציהון די יהוה: ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא
 לעלמין חיי: אנתה מלכא שמת טעם די כל אנשא די ישמע קל קרנא משרוקיאה יחיה
 קיתרס שבכא פסנתרין וספניה וכל זני זמרא יפל ויסגר לצלם דהבא:
 ומדי לא יפל ויסגר יתרמא לגוא אתון נירא יקרתא: איתי גברין יהודאין די סגית
 יתרוין על עבדות מדינת בבל שדרך מישך ועבר ננו גבריא אלה לא שמו עליך מלכא טעם עלך פ

להוה תקיפה נספריס מדוייקים כ"י כה"א לא נא"לף והמסורה שלום מקיבס ג' ב' כתיב ה"א וחד כתיב אל"ף וסיון ומלכו רביטאס מסוב מקיסס
 מן קת מלכותא מסוב מקיסס: דחילא וחימני ומקיסס כתיב אל"ף: סדי ודיק: ומלכותה לעם אחרון נספריס כ"י אפין מסיק כה"א סגור
 כמקום אל"ף וכן במסורה לית כתיב ה"א: כל קבל הקו"ף בחסא קמין כ"י: והדקת כרוכ המדוייקים סד"ל פסגול לא כזרי: וחשלתה
 במדוייקים ה"א נספח לא בקמן כמון סכנאל בקת ספריס: אדרנוריא גרבריא: גרבריא הני"ל פנוסס וזול מן סיוטאס מסכלל וכן מתנה מסו'
 כיון ה"א מספ: דחבריא סד"ל פנוסס כפי סכלל ססס ספי חומות נל כ"ס"ת ומעו"ל אחת והראשונה כסול והמסורה כסול פס הפגושין
 אחרי י"א"ל נל מסכל ויס לומר כי הוה פנוסס סוכרמי: בארין מתפנשין סל"ן פנוסס: גרבריא דתבריא ספיהס פנוסס כ"ס למסל:
 וקאמין וקיסין: לקבל הקו"ף בחסא קמין: קיתרס קתרס' ועסות כסל נקרא גדולה כי אינו אלל ימיר י"ד: שבכא פסנתרין ס"א
 פס"ן בחסא פתח וסמ"ר רפויס וכן הוה דלקסן: וקרתא כמדוייקים כ"י אפין י"ד אחר הקו"ף כ"ס לקמן: כל קבל בחסא קמין ס"א: קיתרס
 קתרס': פסנתרין נסטר על"ו לית כתיב ט"א: לצלם דהבא ס"א בחסא פתח: כל קבל בחסא קמין ס"א: אנתה ימיר ה"א: שמת
 טעם ס"א פמוחה כמדוייקים ונחמס' ש"ת כתיב סחיון: קיתרס ימיר י"ד: שבכא פנוסס ס"א: פסנתרין פנוסס ס"א כ"ס לפיל:
 וספניה וספניס' כן הוה נספריס מדוייקים ונכ כתיב הוה כ"ס והמסורה חומרת כן קדמא סוכמכיל סכילא וסופניה חלימא וסוכמכיל:
 יקרתא כלס ספריס י"ד וכתיבין אל"ף כן כחמ"י כתיב אל"ף כן כחמ"י כתיב כ"י: יהודאין נספריס כ"י סלפני סלפני אחת סל"ף אכל נככלול דף ר"ל
 כמון יהודאין ספיק י"ד כסל ומזל כשראין מסיק ס"א כתיב ומזל וכו' סלפני ס"א ס"א: ועבר גג ספין בחסא פתח: שמו עליך מלך פ'
 כאלהיך

בארזן נבוכדנצר

עליו לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די חקומת לא סגדון :
 ברנן וחמא אמר להיתירי לשרדך מישך ועבר ננו בארזן גבריא אלך היתיי קרם מלכא :
 ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שרדך מישך ועבר ננו לאלהי לא איתכון פלחין ולצלם
 דהבא די חקומת לא סגדון : כען חן איתכון עתידון די בעדנא די דהשמעין קל קרנא
 משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרון וסוספניה וכלו וני זמרא תפלון ורסגדון לצלמא די
 עבדת והן לא תסגדון בהשעתא תחרמון לגוא אתון נגרא יקרתא ומן דהוא אלה די
 ישובנכון סגדון : ענו שרדך מישך ועבר ננו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא תחשחון
 אנחנא על דנה פתגס לתבוהך : הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין וכל לשויביתנא מך
 יתירי אתון נגרא יקרתא ומן דהוא אלהיך מלכא ישוב : והן לא ידעו להוא אלק מלכא די לאלהיך לא
 איתנא פלחין ולצלם דהבא די חקומת לא נסגד : בארזן נבוכדנצר התמלי
 אשתני חמא וצלם אנפוזי אשתנו על שרדך מישך ועבר ננו ענה ואמר למוזא לאתונא חר
 שבעה על די חזה למזיה : ולגברין גבריי חיל די בחילה אמר לכפתה לשרדך מישך ועבר
 ננו למרסא לאתון נגרא יקרתא : בארזן גבריא אלך כפתו בסרבליהון פמישיהון וכרבלתהון
 ולבשיהון ורמו לגוא אתון נגרא יקרתא : פל קבל דנה סגד די מלכא מלכא מחצפה
 ואתונא אוה יתירה גבריא אלך די הסקי לשרדך מישך ועבר ננו קטר היפין שביכא די
 נגרא : וגבריא אלך תלתיון שרדך מישך ועבר ננו נפלו לגוא אתון נגרא יקרתא
 ארזן נבוכדנצר מלכא תוה וקס בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי
 מכפתין : הלא גברין תלתה רסנא לגוא נגרא מכפתין ענינ ואמרין למלכא יציבא מלכא : ענה
 ואמר האננה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגו נגרא וחבל לא איתי בהון ורוה די
 בארזן קרב נבוכדנצר לתרע אתון נגרא יקרתא
 דיבעאה די בעיה דימה לבר אלהין :
 עלאה ענה ואמר שרדך מישך ועבר ננו עבדוהי די אהא עליא פקי ואתו בארזן נפלין שרדך
 מישך ועבר ננו סגדנא נגרא : ומתכנשין אחשררפניא סגניא ופתחא והדברי מלכא
 חון לגבריא אלך די לא שלט נגרא בגושמהון ושער ראשהון לא התחך וסרבליהון לא
 שנו ורוח נור לא ערת בהון : ענה נבוכדנצר ואמר פרוך אלההון די שרדך מישך ועבר
 ננו די שלח מלאכה ושוב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלכא שניו ויהבו גשמהון די
 לאיפלחין ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון : ומני שים טעם די כלעם אפה ולשן

לאלהיך לא פלחין : וחמא ים וחמא כסא : קרם מלכא נקמן חספ הק' : הצדא דננס סר'לם : קוחרס יתירי : וסוספניה כן
 כתיב כס' למשלם : יקרתא בלא י' ד חר ק' כמ' טפיל : למלכא נבוכדנצר מלכ למלכא באיכחא ומלכ נבוכדנצר יז'ק מן דרביס סבוא
 חמלמ דנור וזכו שרשו רנמינו בווקרא רבה סוף פתח ל' אס חמלכ ליה נבוכדנצר ואס נבוכדנצר למה מל' א' חלל : ד' חמרו ז' רבי' וז' רבינו
 סמיי נכד הקחא אומ מ'ו מורה : על דנה יש ספריס דכא נא'לף : פלחין ספ' רכס : יקרתא חסר יו'ד : ישוב דלמסי יסניס ייספרי' כ'
 מלכ יו'ד חמר ס'ין וס'ין חירק לא נביי : לאלהין יתיר יו'ד : איהנא ריב סדווייקיס המ'ו נקמן לא נפ'ח ונקמ ספריס כירי איהנא
 ונכמכ טליו יתיר יו'ד : פלחין ספ' רמויה : אשתנו אשכניק : פמישיהון יתיר יו'ד נמר כ'י' וסמ'י' דנוסס ולמי ד גמי ז'י כ'י' ספריס
 סגין משרכאי למדכחאי מי יתיר יו'ד או חסיר : ורס'י' כ'י' נכס וכו' או נכס כמו רסס'י' א' לכ ספס (הוסס י'ד) וכן אשהי חסר'י' יתנו
 סאני רבא (דניס ה) נכמ ר' א'י' המדקדק דכרוס ספרי' כל או סו'י'ן הן סרוקין כססו וראוויס לכוט דלי נקוד : יקרתא נל' ס'
 ק' : כל קבל כספ קמן סק' : ותורה נספריס מדוויק' : מספרד מלפיל ונכמסר יתירה נ' מלעיל וססין דחילא יתירה סחילא וס'י' ס'י' ס'
 יתירה ס'י'ן / כל קבל דכס מן די מלכ מלכא : תלתיהון כספריס קדשוניס נס מ'ו סניב דנוסס ונכסריה חסי' ליה סס ד' מו'ין דנין א'
 סולך כמו סל הבתיס וכן סמאי נכסר דקדוק יסן סהאריך לדכר גז' וכלל דכרוי דמי' סניב דנזסס בחיון : א' י' יס'י' סמח לכסיה - כני'
 נקמ ספריס כנו' וכן כסוסרס : רביעי' רביסמס'ן : עליא טלמ'ן : פקו ואתו מלכ סקו חסר וז' וסמ'ל' נכ' נקודות וס'י' ס'
 כמדרס חו'י' ססון חרמי' א'תלס כמסר סוקו וז'י'ו מין כמ'י' כון מלכ סקו וז'תו סכאן סכפ'ן סככסן וסריס כס' מ'י'נו' ס'י'נו' ס'י'נו' ס'
 סקו חסר וז' סמס' סל' יס'ו סלספון כמח' א'לכ כל א' וז' יכ' כפריס ככני פכמו : שני' כ'י' נכס וס'י'ו כס' סמ'י' ס'י'נו' ס'י'נו' ס'י'נו' ס'
 גשמהון ויתיר יו'ד נכסילוכיס סל'ו טקשס סגן הוא למדכחאי אכל למסרנכ' חסר :

דייאמר שלה על אלהיון דיי שררך מישך ועבר נגוא הדמין יתעבר וזיתה נלי ישתור. שלום
 בל קבל די לא אתי אלה אחרן דייכל להעלה ברתה : בארין מלכא הצלח לשררך מישך
 ועבר נגו במדינת בבל : נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשנינא די
 דארין בכל ארעא שלמכוין ישגא : אחיא ותמהיא די עבר עמי אלהא עליא שפר קדמי דייזין
 להחיה : אחוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלמנה עם עלאה
 דר ודר : * אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהכלי : חלם חוית וירחלנני
 והרהרין על משכבי וחוו ראשי ובהלנני : ומני שים טעם להעלה קדמי לכל חכימי
 בכל דיפשר חלמא יהודענני : בארין עלוין חרטמא אשפא בשדיא וגיריא וחלמא
 אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי : וער אחרין על קדמי דניאל די שמה
 בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת : בלטשאצר
 רב חרטמא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכליהו לא אנס לך חווי חלמי די
 חוית ופשרה אמר : וחוו ראשי על משכבי חוה הוית ואלו אילן בננא ארעא ורומה
 עניא : רבה אילנא ותקף ורומה ומטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא : עפיה שפיר
 ואנבה שניא ומזון לכל אבה תחתוהי תטללו חיות ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה ידורין
 יתוין כל בשרא : חוה הוית בחווי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נרת :
 קרא בחיל וכן אמר גדי אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובררו אנבה תנר חיותא מן
 תחתוהי וצפריא מן ענפוהי : ברס עקר שרשוהי בארעא שבקי ובאסור די פרול ונחש
 בדתא די ברא ונטל שמיא וצטבע ועסחיותא חלקה בעשב ארעא : לבבה מן אנשוא
 ישנון ולבב חויה יתיב לה ושבעה עדנין יחלפין עוהי : בגורת עירין פתגמא ומאמר
 קדישין שאלתא ער דברת די ינרעין חייא די שליט עליא במלכות אנשוא ולמך די יצבא
 יתננה ושפל אנשים יקים עליה : דנה חלמא חוית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה
 בלטשאצר פשרא אמר פל קבל די כל חכימי מלכותי לא יצלין פשרא להודיעתני ואנתה
 כהל די רוח אלהין קדישין בך : ארין דניאל די שמה בלטשאצר אשתומם
 בשעה חרה ורעיונהי ובהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל יכהך ענה
 בלטשאצר ואמר מראי חלמא לשנאך ופשרה לעריך : אילנא די חוית די רבה ותקף מרי
 ורומה ומטא לשמיא וחזותה לכל ארעא : ועפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכל אבה לערך
 תחתוהי

שלה סל' ק' : ועבר נגוא הדמין לית כמיז אל' ק' ונחטורת חסיב ליה מסמלון דמירין אל' ק' בסוף סינחא : כל קבל בחסך קמין : די דארין
 דירין ק' : ישגא בסין לא בסמך כמ' נקבת דמוסיס : עליא עלאה ק' : אנה כן כמיז בה' אל' קדמוהי : ורענן י'ס ורענן בחסך פתח :
 עליון סל' ק' יסוף חר מן ד' דנסבין ימיר למ' ד' בקריאה וסי' נמסו' : בשדוא כסלוי ק' : ומשרה נלא יו' ד' : על קדמי י'ס סוף בחסך קמין :
 קדמוהי י'ס סוף בחסך קמין : ומשרה נלא יו' ד' : בננא ארעא ספרים אמרים בגו ונ'ס נחטורת : ותקף חסר יו' ד' נמלויקיים ונמסרה ב'
 חסר וסמן רבא חילנא ותקף : חילנא די חוית רבה ומקף דלקמן : וחזותה נלא יוד חסר מ' : עפיה סל' ק' בחסך חסך ונ' כולם סמך כן כמ' ס'
 בחילום סמך ק' : לבלה ביה זכו מ' מן י'ס מקומות סמך ילל חסרת לא זכח ולכן בהי' רפייה וכן חסרו סמך י'ס י'ס כד' ב' כ' על וישבו
 כה : ידרון ידורין ק' : יתוין סין בחירק לא כירי : נחת בחירק סמך לא כירי : החתוהי וצפריא סן ענפוהי סמן עכסוהי רפין
 מנפוהי דנסין : בדתא ז' וכידי כן במרין אל' סין כמ' יננא : לבבה מן אנשוא אכסא ק' ואל' ק' בחסך פתח כרוכ ספרים : ישנון כל' סין
 כחולס כרוכ ספרים לא כסורק : חויה מתחלפת חויה כה' : יתיבה סל' סמך בחירק וחסר יו' ד' : ובאמר בחקת דמוסיס ובחמסר כמ' סמך וטמנ
 סוף : ער דברה בחקת דמוסיס יסכיס כמנב על דברת וסכוס סוף : עליא עלאה ק' : אנשוא אכסא ק' ואל' ק' בחסך קמין : ואנתה ימיר סל' :
 הלמא נל' ק' : ואנתה ימיר סל' : משרא כ' כמיז אל' ק' ואידך ומשרא חל יצליך דלקמן : קבל בחסך קמין : ואנתה ימיר סל' : אשתומם
 כמ' ספרים סמך כמ' : כשעה כ' ק' : חדה במרויקים כה' : ורעיונהי בחקת מרויקים מלא ואל' חסר יו' ד' : ומשרא נל' סל' כמ' ס'
 לבי : מראי ימיר אל' ק' ונ' סכובת ספרים ונכס' ספרים חילנא מ' ד' דמלת מראי קדש : וכלפי ק' סל' חסר י'ס י'ס חילנא סל' סמך
 זה וכן ס' רש' ורבינו ספרים כמ' ס' הכי איתא בשמות רבה ס' ב' הדורס מק' זה כמ' ס' ונ'סו עושה לרכיז מסיח דבריס כלפי מל' סמך לנכסוהי
 חויה חלמא לסמך חין סוכנו בשלם וזמר מן סל' סמך סמך חריב חת כמ' ונ'סו חת כמ' יסדא חיו סוכנוהי וסיה קבל חויה מל' סמך כן דמא לכו
 כננר סל' ס' ואל' מרי סמך חת חת חל' לנכסוהי זה ס' סל' כן סוכ לזיס סל' לחוסין : לשנאך לסמך ק' : לעריך לסמך ק' : לבלא ביה למ' ד'
 שניה

וַיִּחַדְהָ תַחְתֹּהֶיךָ תְרוּחַת חַיִּת בְּרָא וַיִּבְעַטְפוּהוּ וַיִּשְׁבְּנוּ צִפְרֵי שְׁמַיָא : אֲנִתְהוּ דְהוּא מַלְכָא דִּי רַבִּית וְתַקְפַּת רַבְתָּא וְרַבּוּתָא רַבַּת וּמִטַּת לְשִׁמְיָא וְשִׁלְטְנָא לְסוּף אֲרֵעָא : וְדִי חוּה מַלְכָא עֵיר וְקַדִּישׁ נַחַת וּמִן שְׁמַיָא וְאָמַר גְּדוּ אֵילָנָא וְחַבְלוּהֵי בְרַם עֵקֶר שְׁרִשׁוּהֵי בְּאֲרֵעָא שְׂבָקוּ וּבְכֹסֶר דִּירְפִירוּל וְנָחַשׁ בְּרַחֲמָא דִּי בְרָא וּבְטַל שְׁמַיָא יִצְטַבַּע וְעַסְחִיּוֹת בְּרָא חֻלְקָה עַד דִּי שְׂבַעַה עֲדָנִין וְחֻלְפִין עֲלוּהֵי : דְנָה פְּשָׂרָא מַלְכָא וְגִזְרַת עֲלֵיָא הוּא דִּי מִטַּת עַל־מְרָא מַלְכָא : וְלֵךְ טְרַדִּין מִן אֲנָשָׁא וְעַסְחִיּוֹת בְּרָא לְהוּה מְרֻךְ וְעִשְׂבָא כְּתוּרִין לָךְ יִטְעִמוּן וּמְטַל שְׁמַיָא לָךְ מִצְבָּעִין וְשְׂבַעַה עֲדָנִין וְחֻלְפִין עֲלֵיךְ עַד דִּי תִתְנַדַּע דִּי שְׁלִיט עֲלֵיָא בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וְלִמְדֵי יִצְבָּא עֲלֵיָא יִתְנַנְה : וְדִי אֲמַרְי לְמִשְׁבַּק עֵקֶר שְׁרִשׁוּהֵי דִּי אֵילָנָא מַלְכוּתָא לָךְ קוּמְרֵי מִן־דִּי תִתְנַדַּע דִּי עֲלֵיךְ שְׁלִטְן שְׁמַיָא : לְהֵן מַלְכָא מְלָכִי יִשְׁפַר עֲלֵיךְ וְחֻטְרָךְ בְּצַדְקָה פְּרִק וְעֵינְיָךְ בְּמַחֵן עֲנִין הֵן וְחֻטְרָךְ תְּהוּה אֲרַכָּא לְשִׁלּוּחָךְ : פְּלָא מְטָא עַל־נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָא : לְקַצַּת יַחֲזִין תְּרִירֵעֶשֶׁר עַל־הֵיכַל מַלְכוּתָא דִּי בְּבַל מְהֻלָּךְ הוּה : עֵנָה מַלְכָא וְאָמַר הֲלָא דִּיאֲהִיָּא בְּבַל רַבְתָּא דִּי אֲנָה בְּנִיתָה לְבֵית מַלְכוּתָא בְּתַקְףָּ חֲסִנִי וְלִיקֵר הֲרִירִי : עוֹד מַלְתָּא בְּפַס מַלְכָא קֵל מִן־שְׁמַיָא נִפְל לָךְ אֲכַרִּין נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָא מַלְכוּתָא עֲדַת מִנְךָ :

וּמִן־אֲנָשָׁא לָךְ טְרַדִּין וְעַסְחִיּוֹת בְּרָא מְרֻךְ עִשְׂבָא כְּתוּרִין לָךְ יִטְעִמוּן וְשְׂבַעַה עֲדָנִין וְחֻלְפִין עֲלֵיךְ עַד דִּי תִתְנַדַּע דִּי שְׁלִיט עֲלֵיָא בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וְלִמְדֵי יִצְבָּא יִתְנַנְה : וְכַה־שְׁעִתָּא עֲלֵיָא מַלְתָּא סַפַּת עַל־נְבוּכַדְנֶצַּר וּמִן־אֲנָשָׁא טְרִיד וְעִשְׂבָא כְּתוּרִין יִכַּל וּמְטַל שְׁמַיָא גְּשִׁמְהָ יִצְטַבַּע עַד דִּי שְׂעֵרָה בְּנִשְׁרִין רַבָּה וְטִפְרוּהֵי בְּצִפְרִין : וְלַעֲלָא וְלַקַּצַּת יוּסִיָא אֲנָה נְבוּכַדְנֶצַּר עֵינֵינוּ לְשִׁמְיָא נְטַלַּת וּמְנַדַּע עֲלֵי יָתוּב וְלַעֲלָא בְּרַכְתָּא וְלַחֵי דִּירִירָא עֲלֵמָא שְׂבַחַת וְהֲדַרְתָּ דִּי שְׁלִטְנָה שְׁלִטְן עֲלֵם וּמַלְכוּתָהּ עֲסַדְדָּ וְדַר : וְכַל־דִּיאֲרֵי אֲרֵעָא וְדִירִירָא בְּלָה חֲשִׁבִין וּכְמִצְבִּיָּה עֵבֶד בְּחֹל שְׁמַיָא וְדִיאֲרֵי אֲרֵעָא וְלֵא אִיתִי דִּי־יִמְחָא בִידָהּ וְאָמַר לָהּ מַה עֲבַדְתָּ : בְּהִזְמַנָּא מְנַדַּעֵי יָתוּב עֲלֵי וְלִיקֵר מַלְכוּתֵי דִּירִירָא וְיוּי יָתוּב עֲלֵי וְלֵי דִּירִירָא וּרְבַרְבְּנִי יִבְעוּן וְעַל־מַלְכוּתֵי תַתְקַנְתָּ וּרְבוּ יִתִירָה הוֹסַפְתָּ לִי : בְּעֵן אֲנָה נְבוּכַדְנֶצַּר מְשַׁבַּח וּמְרוּמַס וּמְהַדַּר לְמַלְכָּא שְׁמַיָא דִּי כַל־מְעַבְדוּהֵי קִשּׁוּטָא וְאַרְחֻרְתָּהּ הֵן וְדִי מְהֻלָּבִין בְּגוּרָה יִכַּל לְהַשְׁפִּילָה : * בְּלִשְׁאֲצַר מַלְכָא עֵבֶד לְחַס רַב לְרַבְרַבְנוּהֵי אֲלֵךְ וְלַקְבֵּל אֲלִפָּא חֲמַרָא שְׂתָה : בְּלִשְׁאֲצַר אֲמַר וּבְטַעַס חֲמַרָא לְהִיתִיָּה לְמַאֲנֵי דִּירִירָא וּכְסַפָּא דִּי דִּינְפִק נְבוּכַדְנֶצַּר אֲבוּהֵי מִן־הֵיכַלָּא דִּי בִירוּשָׁלַם וְיִשְׁתַּן בְּהֵן מַלְכָּא וּרְבַרְבְּנוּהֵי שְׁגַלְתָּה וְלַחֲתָהּ : בְּאַרְיִן הִיתִיו מַאֲנֵי דִּירִירָא דִּי־יִכַּלְתָּ אֱלֹהָא דִּי בִירוּשָׁלַם וְאַשְׁתִּיו בְּהֵן מַלְכָּא וּרְבַרְבְּנוּהֵי שְׁגַלְתָּה וְלַחֲתָהּ : אֲשְׁתִּיו חֲמַרָא וְשַׁבְחוּ לְאַלְהֵי דִּירִירָא וּכְסַפָּא נַחֲשָׁא פְּרוּלָא

פְּרוּלָא : כְּנִיס דְנוּסָה וְנִימָא בִּיהַּ רַפּוּסָה כְּמוּ סַבְחָמִי לְמַעַלְמָה בְּזַם סַמִּיָן : אֲנִתְהוּ יִמִיר הֵלָּא : דִּי רַבִּית רַנַּתָּ : וְדִי חוּה כְּמַדְוִיָּקִים כִּי כְּהֵלָּא : בְּרַחֲמָא כְּמַרִּין מְלָכִין כְּמֵסֵל לְשִׁיל : עֲלִיָּא מַלְכָּא ק' : בְּרַאֲוִי מַרִּין ק' : עֲלִיךְ מַלְךְ ק' : עֲלִיָּא מַלְכָּא ק' : קִיסָה כְּהֵלָּא : שְׁלִטְן לִי חֲסַר לְחַסַּר : עֲלִיךְ עֲלֵךְ ק' : וְחֻטְרָךְ וְחֻטְרָךְ ק' : וְעוּתְרָךְ וְאִי מְכִיבָא קְמוּסָה וְלִנְן מִן הַיּוֹדִי דְנוּסָה : תְּהוּה יִסְ סַפְרִים הֵלָּא כְּסוּף לְכַד בְּ אֲרַכָּא הֵלָּא רַפּוּסִים : בְּנִיחָה בְּסֵם הֵלָּא כְּסוּבִיל : מַלְכוּתָא עֲרַת כְּסַפְרִים מְדוּיָקִים כִּי וְדַטְסִים יִסְנִים כִּי לָךְ וְצוּבָה כְּכַל כְּסוּפִי אֲחַרְוּסִים כְּכַסּוּבִים כְּהֵלָּא : וּמִן אֲנָשָׁא כְּמַדְוִיָּקִים הֵלָּא לָךְ כְּסוּף וְסַפְחָה לֵא כְּסוּבִיל : עֲלִיךְ מַלְךְ ק' : עַד דִּי תַעֲדַע כֵּן כְּמִיב מִיָּן כְּסוּפִר הוֹלֵךְ לִי מְנַדַּע כְּמַקֵּף וְכִנִּים : עֲלִיָּא מַלְכָּא ק' : בַּה שְׁעִתָּא כְּהֵלָּא כְּמַתָּא יוּסִיָּא כְּמַתָּא יוּסִיָּא כְּמַתָּא יוּסִיָּא כְּמַתָּא יוּסִיָּא : שְׁעִירָה הֵלָּא כְּסוּף כְּנַדִּי : כְּצַבְרִין כְּל כְּסַרָּא דְרַבִּינָל מַתָּא וְכַל כְּסַרָּא כְּמַתָּא יוּסִיָּא : וְלַעֲלִיָּא וְלַעֲלִיָּא ק' : וְכַל דִּיאֲרֵי דִירִירָא ק' : וְכַל דִּיאֲרֵי דִירִירָא ק' : מְנַדַּעֵי כְּכַל סַפְרִים יִסְנִים הֵלָּא כְּמַתָּא לֵא כְּחִירָא : יִתְדִירָה כְּסַפְרִים קְדוּמוּנִים כִּי לָךְ לֵא כְּהֵלָּא : בְּעֵן אֲנָה כְּכַל סַפְרִים יִסְנִים כְּהֵלָּא לֵא כְּהֵלָּא : סַעְבְּרוּהוּ כְּדוּב כְּמַדְוִיָּקִים הֵלָּא יִן כְּחַסְף מַתָּא : בְּגוּה כֵּן כְּמִיב : לְהַשְׁפִּילָה סִימֵן מִן רִישָׁא דְרַבִּינָל וְעַד יִכַּל לְהַסְפִּילָה בְּלִשְׁשַׁצְרָא וּמִן יִכַּל לְהַסְפִּילָה עַד סוּפָא דְסִימִרָא בְּלִשְׁשַׁצְרָא כְּרַמִּין וְסִימִרָהוּ דִּי מַלְכָּא שְׂם שְׂמָה כְּסִימֵן הֵלָּא אֲחַר כְּקֻרָא סוּפֵן כְּסִימֵן יוּדִי כִּי סִימֵנָה אֲחַרְיָתָא מִן רִישָׁא סִימִרָא עַד בַּה בְּלִינְלִיָּא קְשׁוּל בְּלִשְׁשַׁצְרָא כְּלִטְסַמְרָא : בְּלִשְׁשַׁצְרָא כְּמִיב סִיף קְדִים לֵא לָךְ וּמִן בַּה בְּלִינְלִיָּא עַד סוּף סִימִרָא כְּלִטְסַמְרָא כְּמִיב אֲלֵךְ קְדִים לִשְׁרִין מִיָּן וְהֵי מְדוּיָקִים לֵא קְשִׁיין אֲחַדְדִי וְהִימָה לְכַהֵל וְהִימָה לְכַהֵל לְחַס רַב מַתְּלָפִים לְחַס כְּהִירָא : וְיִשְׁתַּן כְּסֵם וְכַדְמִוּסִים יִסְנִים כְּמִיָּן כְּמִלֵּם : הַנְּפִקוּ כְּמַדְוִיָּקִים חֲסַר יוּדִי וְכֵסֵל כִּי כְּמַסְרַת מִלִּין לִיָּת וְחֲסַר : דִּי בִירוּשָׁלַם הֵנִיָּא רַפּוּסִים :

דניאל ה

פרזלא אעא ואבנא : בה שעתה נפקו אצבעו די יראנש וכתבו לקבל נברשתא על גירא נפקה מ
דיכתל היכלא די מלכא ומלכא חוה פס ויא די כתבה : ארין מלכא ויהי שנויה ורעיהו
יבהלונה וקטרי תרצה משתרין וארכבתה דא לרא נקשו : קרא מלכא בחיל להעלה

לאשפוא בשריא וגוריא ענה מלכא ואמרו לחכימי בבל די כל אנש דייקרה כתבה דנה כשרא
ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט : ארין
עללין כל תבימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרה להודעה למלכא : ארין מלכא עליוס
בלשאצר שניא מתהרל ויהוי שנין עלוהו ורברבוהי משתבשו :

לקבל מלו מלכא ורברבוהי לבית משתאי עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי
אליבהלוק רעיונך ויויך אלישתנו : איתי נבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה ובויומי
אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב
חרטמין אשפין בשראין גורין הקימה אבוך מלכא : כל קבל די רוח ויתירה

זמנע ושכלתנו מפשר חלמין ואחיות אחוין ומשרא קטרין השתכחת בה בדניא די מלכא
שם שמה בלששאצר בען דניאל יתקרי ופשרה יהויה : בארין דניאל העל קרס מלכא
ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי
מדיהוד : ושמעת עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך :

זכען העלו קרמי תבימי אשפוא די כתבה דנה יקרין ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר
מלתא להחוויה : ואנה שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא בען
תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעותני ארגונא תלבש והמונכא די דהבא על צוארך ותלתא
במלכותא תשלט : בארין ענה דניאל ואמר קרס מלכא מתנתך לך לדיון ונבוכדנצר

לאחרן הב פרס כתבא אקרא למלכא ופשרה אהודענה : אנתה מלכא אלהא עליא
מלכותא ורבותא וקרא והדרא יהב לנבוכדנצר אבוך :

זמן דבותא די יהכילה כל עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין ורחלין מן קרמוהי דיהוא צבא ויעין
הוה קטל ודיהוה צבא הנה פחה ודיהוה צבא הוה מרים ודיהוה צבא הוה משפל :

זכרי רס לבנה ורוחה תקפת להודה הנחת מן פרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה : ומך
בני אנשא טרוד ולבנה עסחיותא שויס ועסערדיא מרודה עשבת כתרין יטעמונה שויו מ
ומפל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכותא אנשא ולמד די עלאה :

יצא

בה שעתה נפקו אצבעו די יראנש וכתבו לקבל נברשתא על גירא נפקה מ
דיכתל היכלא די מלכא ומלכא חוה פס ויא די כתבה : ארין מלכא ויהי שנויה ורעיהו
יבהלונה וקטרי תרצה משתרין וארכבתה דא לרא נקשו : קרא מלכא בחיל להעלה
לאשפוא בשריא וגוריא ענה מלכא ואמרו לחכימי בבל די כל אנש דייקרה כתבה דנה כשרא
ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט : ארין
עללין כל תבימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרה להודעה למלכא : ארין מלכא עליוס
בלשאצר שניא מתהרל ויהוי שנין עלוהו ורברבוהי משתבשו : לקבל מלו מלכא ורברבוהי
לבית משתאי עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אליבהלוק רעיונך ויויך
אלישתנו : איתי נבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה ובויומי אבוך נהירו ושכלתנו
וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין בשראין
גורין הקימה אבוך מלכא : כל קבל די רוח ויתירה זמנע ושכלתנו מפשר חלמין
ואחיות אחוין ומשרא קטרין השתכחת בה בדניא די מלכא שם שמה בלששאצר
בען דניאל יתקרי ופשרה יהויה : בארין דניאל העל קרס מלכא ענה מלכא ואמר
לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מדיהוד :
ושמעת עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך : זכען
העלו קרמי תבימי אשפוא די כתבה דנה יקרין ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר
מלתא להחוויה : ואנה שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא בען
תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעותני ארגונא תלבש והמונכא די דהבא על צוארך
ותלתא במלכותא תשלט : בארין ענה דניאל ואמר קרס מלכא מתנתך לך לדיון ונבוכדנצר
לאחרן הב פרס כתבא אקרא למלכא ופשרה אהודענה : אנתה מלכא אלהא עליא
מלכותא ורבותא וקרא והדרא יהב לנבוכדנצר אבוך : זמן דבותא די יהכילה כל
עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין ורחלין מן קרמוהי דיהוא צבא ויעין הוה קטל
ודיהוה צבא הנה פחה ודיהוה צבא הוה מרים ודיהוה צבא הוה משפל : זכרי רס
לבנה ורוחה תקפת להודה הנחת מן פרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה : ומך בני
אנשא טרוד ולבנה עסחיותא שויס ועסערדיא מרודה עשבת כתרין יטעמונה שויו מ
ומפל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכותא אנשא ולמד די
עלאה :

מִלְחָמָה שָׁמַע שְׂגִיָּא בְּאֵשׁ עֲלוּהֵי וְעַל דְּנִיָּאל וְעַל לְשׁוֹבוֹתָהּ וְעַד מַעְלֵי שְׁמִשָּׁא רִוְהַ מְשַׁחֲרֵר
לְהַצְלוּחָהּ : בְּאֲרִין גְּבִירָא אֲלֵךְ הֲרִגְשׁוּ עַל־מַלְכָּא וְאִמְרִין לְמַלְכָּא דַּע מַלְכָּא דִּידְרִית לְמַר
וּפְרִס דִּי־כָּל־אִסְרֵי וְקִיס דִּי־מַלְכָּא יִהְיִים לֹא לְהַשְׁגִּיהַ :

וְהִיתֵּי לְדְנִיָּאל וְרִמּוּ לְגַבָּא דִּי אַרְיוּתָא עֵנָה מַלְכָּא וְאִמְרֵי לְדְנִיָּאל דִּי אַנְתֵּרָה דִּי אַנְתֵּרָה פְּלַח־לָהּ יִחִידָה
בְּתַדְרִירָא הוּא יְשׁוּבְנָךְ : וְהִיתֵּרָת אֲבָן חֲדָה וְשָׁמַת עַל־פְּסֵי גַבָּא וְחַתְמָה מַלְכָּא בְּעֻקְרָתָהּ
וּבְעֻקְתָּהּ רַבְרַבְנֵיהּ דִּי לֹא־תִשְׁנָא צְבִי בְּדְנִיָּאל : אֲרִין אֲזַל מַלְכָּא לְהִכְלֵה וּבֵית טוֹרֵי וְרַחֲקֵי

לְאִדְהַנְעַל קְרַמְזוּהֵי וְשִׁנְתָּה גְּרַת עֲלוּהֵי : בְּאֲרִין מַלְכָּא בְּשִׁירָא פְּרָא יְקִיס בְּנִנְהָא וּבְהַתְּפַה־לָהּ פִּקְטָה
לְגַבָּא דִּי־אַרְיוּתָא אֲזַל : וּכְמַקְרַבָּהּ לְגַבָּא לְדְנִיָּאל בְּקַל עֲצִיב זַעַק עֵנָה מַלְכָּא וְאִמְרֵי
לְדְנִיָּאל דְּנִיָּאל עֵבֶר אֱלֹהֵי הִיא אֱלֹהֵי דִּי אַנְתֵּרָה פְּלַח־לָהּ בְּתַדְרִירָא הִיכַל לְשׁוֹבוֹתָךְ מְדֵי יִחִידָה

אַרְיוּתָא : אֲרִין דְּנִיָּאל עַס־מַלְכָּא מַלְל מַלְכָּא לְעַלְמִין חַיִּי : אֱלֹהֵי שְׁלַח מַלְאָכָה וְסַנְר
פְּסֵי אַרְיוּתָא וְלֹא חֲבַלְנֵי כָּל־קַבְּלֵי דִּי קְרַמְזוּהֵי וְכִי הִשְׁתַּכַּחַת לִי וְאִתְּ קַדְמִיךְ מַלְכָּא חֲבִיבָה לֹא יִחִידָה
עֲבַדְתָּ : בְּאֲרִין מַלְכָּא שְׂגִיָּא טַאב עֲלוּהֵי וְלְדְנִיָּאל אִמְרֵי לְהִנְסַקָה מִדְּגַבָּא וְהִפֵּק דְּנִיָּאל מִן

גַּבָּא וּכְלִי־חֲבַל לֹא־הִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ דִּי הִימֵן בְּאַלְהֵיהּ : וְאִמְרֵי מַלְכָּא וְהִיתֵּי גְבִירָא אֲלֵךְ הִי
אֲכַלְוּ קְרַצוּהֵי דִּי דְנִיָּאל וְלִגְבֵי אַרְיוּתָא רִמּוּ אֲנִין בְּנִירוּן וּנְשִׁירוּן וְלֹא־מִטּוּ לְאַרְעִית גַּבָּא עַד
דִּי־שְׁלִטּוּ בְּרוּן אַרְיוּתָא וּכְלִי־גְרַמְזוּהֵי דִּקְרִי :

עַמְסִיָּא אִמְיָא וְלִשְׁנֵיָּא דִּי־דְאֲרִין בְּכָל־אַרְעָא שְׁלַמְכוּן יִשְׁנָא : מִן־קְדָמֵי שֵׁים טַעַם דִּי וְדִירִין פ
בְּכָל־שְׁלִטָּן מַלְכוּתֵי לְהוּן וְאֵעִין וְרַחֲלִין מִן־קְדָם אֱלֹהֵי דִּי־דְנִיָּאל דִּי־הוּא וְ אֱלֹהֵי הִיא וְקִיס וְיַעֲיִין פ
לְעַלְמִין וּמַלְכוּתָהּ דִּי־לֹא תַתְּחַבֵּל וְשְׁלִטָּנָה עַד־סוּפָא :

אַתִּין וְתַמְהִין בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא דִּי שׁוּיב לְדְנִיָּאל מְדֵי אֲרוּחָהּ : וְדְנִיָּאל דְּנָה רַחֲלֵי
בְּמַלְכוּתֵי דְרִיּוּשׁ וּבְמַלְכוּתֵי בּוּרְשׁ פְּרַסְיָא : * בְּשַׁנַּת חֲדָה לְבַלְאֲשַׁצַר מַלְךְ בְּבַל
דְּנִיָּאל חֲלַם חֲזֵה וְחֻזֵי רֵאשֵׁה עַל־מְשַׁכְּבָהּ בְּאֲרִין חֲלֵמָא כְּתַב רֵאשׁ מַלְךְ אִמְרֵי : עֵנָה דְּנִיָּאל

וְאִמְרֵי חֲזֵה הוּיָת בְּחֻזֵי עַס־לִילִיָּא וְאַרְבַּע רִוְהֵי שְׁמִיָּא מְגִיחֵן לִימָא רַבָּא : וְאַרְבַּע חִיָּן
רַבְרָבֵן סַלְקֵן מִן־יִמָּא שְׁנִין דָּא מְדָא : קְדָמִיתָא כְּאַרְיָה וּגְפִין דִּי־נִשְׁרַר לָהּ חֲזֵה הוּיָת עַד
דִּי־מִרְטוּ גַפִּיהּ וְנִטְלִית מִן־אַרְעָא וְעַל־רַגְלִין כְּאַנְשׁ הַקִּימַת וְלִבָּב אַנְשׁ יִהְיִב לָהּ : וְאַרְבַּע גַּפֵּיהּ פ

חֲזֵה אַחֲרֵי תַנְיָנָה דְמִיָּה לְרַב וְדִשְׁטַרְחֵד הַקִּמַת וְתַלְרַת עַלְעִין בְּפַפְּהָ בֵּין שְׁנֵיָּה וְכֵן אִמְרִין שְׁנַה פ
לָהּ קִימֵי אֲכַלֵי בְּשַׂר שְׂגִיָּא : בְּאַתֵּר דְּנָה חֲזֵה הוּיָת וְאַרְבַּע אַחֲרֵי בְּנִמְרַ וְלָהּ גְפִין אַרְבַּע דִּי
עוּף עַל־גַּבִּיָּהּ וְאַרְבַּעָה רֵאשִׁין לְחִיּוּתָא וְשְׁלִטָּן יִהְיִב לָהּ : בְּאַתֵּר דְּנָה חֲזֵה הוּיָת בְּחֻזֵי יִחִידָה
לִילִיָּא

מלכא אמר הא' נ' בחטף פתח : ודשו בזק גדול : אנהא ימיר ה'א : וישוונך כמדוייקים אלל י'ור אחר ש'ין : קרמוהו י'ם קדמוהי בחטף
קמ' : בש'ר'פ'רא פ'א קדמה זכירא מניב'רבתא וסי'קטון ונדרל סס הוא ולמכרבהי חרל מלה כמיב ולמדנחמי מרין מלין וכמסור' הכירי הכרול
ס'כ'האסנכס מלחמיות קטנא וס'כ'א באחרונה מלחמיות גדולות לרעיו קדוים לכן לא היה לדריוס פה להשיב כדי להציל את דניאל כי כמיוהא מן
יורדו בו ויכרזוהו אבל כשנכח דניאל נסה מלך גזר על המעלילים כל דניאל להסליכס לגובל דלריוחא ומורא לא מלה כל ראשו : בקל עציב
יס סרסיס הק'ף בסתא : אנהא ימיר ה'א : וסגר פיון מה סכמנטי בסרספ. נחשית אלל וזהב הארין : כל קבל נחטף קמ' : קרמנך ימיר
א'י' : ולא סטו בחולס לא כסורק : כתב לכל הל'מר נעמיא : דארין דירין ק' : מן קדמי נחטף קמ' : זאעין זיכין ק' : מן קדמי נחטף
קמ' : פרסיא פרסיה ק' : לבלאשצור חל'ף קדים לסי'ן כמו סכמנטי לבייל סוף סימן ד' : שנין דא סן דא ויקרא רבה פרספ י'ג אל מקרי
סיני אלל בנין ופיין מה סכמנטי נכמיה ח' : באריה סכ'ף רסס : גפיה נכס ק' : הקימח נס'ם נחטף קמ' ס'ה'א י'ם נחטף פתח ונמקרא
גדולה נחטף סגול ולא ס'מחמי כן כסוס ספר כ'י : רסיה לרב לרב כמיב חסר וס' וזו מדי הוא דמקיה דר' ויחנן דלמפר על כן כסס אריה מימר זו
ככל זמנ מרבות ויסדרס זו מדי וכו' כ'ר סרספ נ'ס' סימן נ' וויקרא רבה פרספ י'ג ונמחלפ מרסס אסמר וכסופו ס'ם נחמנות כסוכה ויפה מואר
ונס'י רש'י נסוק : ולשטר חר נס'ין סחל'י' : הקמח נס'ם ס'ה'א נחטף קמ' וספר אחר נחטף פתח : שנייה סכס ק' : ולה גפין ולה ד'
ופיין ולה ספספס מ'ר'י' : ולה סמי כ'יז' : ולה אחר כלי לס'ס' : ולה גפין מרבע' : כפרספ פתח נ' אחריתי קמ'ין כן ס'מחמי נכסמחמ מדוייקות
וכן היא אצירסא כמסרמנו פרספ לך ולל עימוס למאי דמיב סמס מנרס : גבויה נכס ק' :

דניאל ו

דביקתא ק' ליליא וארז חיות רביעיא דחילה יתירה ותקפא יתירה ושנין דיי פרול לה רברבן אכלה
 וימדקה ושארא ברגליה רפסה והיא משניה מדבלת חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה :
 משתבל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי וערה סלקת בנייהון ותלת מדקרניא קדמיה
 אתעקרו מדקרמיה ואלו ענין בעיני אנשא בקראדא ופס סמלל רברבן : חוה הוית עד
 די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב לבושהו כחלג חור ושער ראשהו פעמר נקא כרסיה שבבין
 רייגור גלגלוהי נור דלק : גרר דיגור נגר ונפק מדקרמוהי אלת אלפים ישמשונה ורבו
 רבון קדמוהי יקמון דינא יתב וספרין פתיחו : חוה הוית בארז מדקל מליא רברבתא
 די קרנא מסללה חוה הוית עד די קטילת חיותא והובר גשמה ויהיבת ליקדת אשא : ושאר
 חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון ערזמן ועין : חוה הוית בחוה ליליא
 וארו עס עניננ שמיא כבר אנש אתה הוא וערעתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי : ולה
 יתב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלוהו שלטנה שלטן עלם דירגא
 יעדה ומלכותה דירגא תחבל : אתחברית רוחי אנה דניא בנו נרנה וחוזי ראשי יבהלנני :
 קרבת על חד מדקאמיא ויצבא אבעא סנה על בלדנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני :
 אלן חיותא רברבהא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקמון מדארעא : ויקבלון מלכותא
 קדישי עליונין וחסנון מלכותא עד עלמא וער עלם עלמיא : ארין צבית ליצבא על חיותא
 רביעיתא דידות שניה מדבלתון דחילה יתירה שניה דיי פרול וספריה דיי נחש אכלה מדקה
 ושארא ברגליה רפסה : ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מדקרמיה
 תלת וקרנא רבן וענין לה ופס סמלל רברבן וחווה רב מדחברתה : חוה הוית וקרנא
 רבן עברא קרב עס קדישין ויכלה להון : עד דיאתה עתיק יומיא ודינא יריב לקדישי
 רביעיא ק' עליונין ומנא מטה ומלכותא החסנו קדישין : כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיה
 תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה : וקרנא
 עשר סנה מלכותא עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון והויה ישנא מדקרמיה
 עלאה ק' ותלתה מלכין יהשפל : ומלון לצד עליהם ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה
 ומנין ודרת ויתחבון בידה ערעון ועדנין ופלג עון : ודינא יתב ושלטנה יהעדון
 להשמדה ודרבורה ערסופא : ומלכותא ושלטנא ורביתא די מלכות תחורת כל
 שמיא יהיבת לעס קדישי עליונין מלכותה עלם וכל שלטניא לה יפלוהו וישתפעון :
 ערברה סופא די מלכותא אנה דניאל שגיא ו רעיוני יבהלנני וויי ושתנון עלי ומלכותא
 בלבן נטררת : *

בשנת

דביקתא רביעיתא ק' ובריש נטמא נס' : דאויסחנר נקמט מדוויקיס סל' ק' נזירי ומלא יו' ד' וכו' בחירק : יתירה נקמט מדוויקיס מלכיל
 כמ' טיל נסימן ג' : ברגליה ימיר יו' ד' : קדמיה ימיר יו' ד' : בנייהון בנייהון ק' : אתעקרו אמסקרה ק' והל' כחירק וכל יו' ד' ויס
 סמלל סל' ק' : קדמיה ימיר יו' ד' וקו' כחסף קמ' : אנשא סל' ק' כחסף סמלל נכונ ספרים סל' מד בחירק : שבבין
 ים מלא דמלא : נור דלק סל' מד בחירק לא נזירי : קדמוהי כחסף קמ' : אלפים אלפיין ק' : ישמשונה נקמט ספרים סל' כדש ומק' :
 בלא דכס ונכס כו' ס' דש אחרי ויס סמטס כו' כקדום : רבון כן כמיר וקרי נס' וספרים אחרים רבון כמיר רבנן ק' וס' ס' מלמיר רבון
 כמיר רבון ק' : גשמה לית מפת ס' א' : אנה נמדוויקיס ס' א' : ליצבא סל' כחסף לא בחירק : שניה כ' א' : בלהון כלסן ק' : יתירה
 נקמט מדוויקיס מלכיל כמ' טיל נסימן ג' : שניה ימיר יו' ד' : וספריה ימיר יו' ד' : ברגליה ימיר יו' ד' : בראשה סל' נקמ' : ונפלו
 ונכסל ק' : מן קדמיה קדמה ק' וקו' כחסף קמ' : רביעיה רביעיתא ק' וסמט ס' א' כסוף מינה כרוב סמטוויקיס כ' : תהוא בארעא כמ' א'
 דמי סנה מלכותא כרוב מדוויקיס סל' ק' : עליא מלאה ק' : יתב סו' ד' בחירק נמדוויקיס וס' יו' ד' נטמא וסמט יו' ד' ונכסר ס' א' מלכ
 לית ודנא וסמט :

בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חוזן נראה אלי אני רניא אחרי הנראה אלי בתחלה:
 ואראה בחוזן ויהי בראתי ואני בשושן הפירה אשר בעילם המדינה ואראה בחוזן ואני
 הייתי על-אבן אולי: ואשא עיני ואראה והנהו איל אחד עמד לפני האכל וזו קרנים
 והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרונה: ראיתי
 את-האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל-חיות לא-יעמדו לפניו ואין מציל מירו ועשרה
 כרצנו והגדיל: ואני הייתי מבין והנה צפיר-העוים בא מן-המערב על-פני כלי-ארץ
 ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: ויבא עד-האיל בעל הקרנים אשר ראיתי
 עמד לפני האכל וירץ אליו בחמת כחו: וראיתיו מניעו ויצל האיל ויתמרמר אליו ויך
 את-האיל וישבר את-שתי קרניו ולא-היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו
 ולא-היה מציל לאיל מירו:

והצפיר העוים הגדיל עד-מאד וכעצמו נשברה הקרן הגולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה
 לארבע רוחות השמים: ומן-האחת מהם יצא קרן-אחת מצעירה ותגדל-יתר אל-הנגב
 ואל-המזרח ואל-הצבי: ותגדל עד-צבא השמים ותפל ארצה מן-הצבא ומן-הכוכבים
 ויתרמסם: ועד שרי-הצבא הגדיל ומפנו הרים התמיד והשלף מכון סקדשו: וצבא
 תנתן על-התמיד בפשע ותשלף אמת ארצה ועשתה והצליחה: ואשמעה אחד-קרוש
 מדבר ויאמר אחד קרוש לפי-מוני המדבר עד-מתי החוזן התמיד והפשע שמום תת וקדש
 וצבא מרמס: ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: ויהי בראתי
 אני דניאל את-החוזן ואבקשה בינה והנה עמד לגדי כמראה גבר: ואשמע קול-אדם
 בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להזו ארת-המראה: ויבא אצל עמדי ויבבאו נבעתי
 ואפלה על-פני ויאמר אלי הבן בן-אדם כי לעת-קץ החוזן: ויבררו עמי גרמתי על-פני
 ארצה ויגע-פי ויעמידני על-עמדי: ויאמר הנני מודיעך את אשר-יהיה באחרית הועם
 כי למועד קץ: האיל אשר-ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: והצפיר השעיר מן-
 יון והקרן הגדולה אשר-בין-עיניו הוא המלך הראשון: והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה
 ארבע מלכויות מנוי ועמדנה ולא בכחו: ובאחרית מלכותם בהתם הפשעים יעמד מן-עו-
 פנים ומבין חירות: ועצם כחו ולא בכחו ונפלאית ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים
 ועם-קדשים: ועל-שכלו והצליח מדמה בירו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועד
 שרשרים יעמד ובאפס יר ישבר: ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה-
 סתם החוזן כי לימים רבים: ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה אתה-
 מלאכת המלך ואשתומם על-המראה ואין מבין: * בשנת אחת לדריוש
 בן-אחשוורוש מורע מדי אשר המלך על מלכות בשדים: בשנת אחת למלכו אני דניאל
 בינתי

למלכות בלאשצר במקום מדויקים חלף קדום לטיף וכן רמזי לפי הסודות דלעיל סוף סימן ד': ותעלנה מין דגש כנ"ן: יצא קרן אחת ג'
 סיביון יאה: מצעירה כמובן ככלול דף רכ"ה ס"ח הנקבה שנגניה חכי שנגינתם איכר ג' ונחירק סת"ם יצא קרן ח"ה מצעירה דגש ס"ד
 למפלה וב"ב נס"ק מ"ל ונסרטים סרס נטר מור כמובן בעל הכנס' ח"ה לשי סה"ח רפס חמטפ סה"ס נוספת שמוס הויה לשמים הויה סה"ח
 נס"ק: ואל הצבי המסכת סלח בהפסק הצבי ובהפסק נסגול ואל הצבי: הדים הורס ק': פכונ סקדשו כלום יובי-הויה סנה ר"מ כמכ
 כליו סקום ילא ירעמי מקום זה מוי כי בכל הספרים כמובן סבון: ואשמעה ברוב הספרים סה"ס בשוא וס"ח נחסף קמ"ו: וכן כמכלול דף כ"ח
 בהק"מ ספרים ושמתי אחד קרוש מדבר נחסף קמ"ו יכן כמובן סה"ס וכן סה"ס נחסף קמ"ו: סלכויות נקונן ספחים: ועמדנה יח כיו"ל
 כמלפ"כ וכן ס"ח נוספה והרמזי מעמדה וטיין סה סה"ס נחסף קמ"ו ילא כל ויחמכה כמ"ן לשמות: ונחליתי הנו"ן כמכלול וס"ח נחסף סגול וכן
 כסרטים: לדריוש טיין מה סה"ס נחסף קמ"ו ילא רים סל"ג ו':

בִּנְיָתִי בַּסְּפָרִים מִסְפָּר הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי וְיָמֵי הַנְּבִיאָה לְמַלְאוֹת לְחַרְבוֹת
 יְרוּשָׁלַם שְׁבַעִים שָׁנָה : וְאַתָּה אֶת־פָּנָי אֶל־אֲדֹנָי הָאֱלֹהִים לְבַקֵּשׁ תַּפְּלָה וְתַחֲנוּנִים בְּצִוּוֹם
 וְשֶׁק וְאֶפְרָי : וְאַתָּה שְׁלָלָה לִיהוָה אֱלֹהֵי וְאַתְּוָדָה וְאָמַרְתָּ אֲנִי אֲדֹנָי הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁמֶר
 הַבְּרִית וְהַחֲסוּד לְאֱהָבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו : חֲטָאֵנו וְעִוְוֵנו וְהִרְשָׁעֵנו וּמִרְדְּנוּ וְסוּר מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ : וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֶל־עֲבֹדֶיךָ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְרוּ בְּשִׁמְךָ אֶל־מַלְכֵינוּ שְׂרֵינֵנו
 וְאֲבֹתֵינוּ וְאֵל כָּל־עַם הָאָרֶץ : לָךְ אֲדֹנָי הַצַּדִּיקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפְּעִים כַּיּוֹם הַזֶּה לֹאִישׁ יִהְיֶה־הָ
 וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וּכְלֵי־יִשְׂרָאֵל הַקְּרִבִים וְהַרְחֹקִים כְּכֹל־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִרְחַסְתָּ שָׁם בְּמַעַלְסֵם
 אֲשֶׁר מַעַלְרֶבְךָ : יְהוָה לָנוּ בְּשֵׁת הַפְּעִים לְמַלְכֵינוּ לְשְׂרֵינֵנו וְלֹאֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר חֲטָאֵנו לָךְ :
 לְאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֲמִים וְהַסְּלַחוֹת כִּי מִרְדְּנוּ בּוֹ : וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכַת
 בְּתוֹרָתוֹ אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים : וְכֹל־יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת־תּוֹרָתְךָ וְסוּר
 לְבַלְתִּי שָׁמַע בְּקֹלְךָ וְתַתֵּךְ עֲלֵינוּ הָאֱלֹהִים וְהִשְׁבַּעְתָּ אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ־הָאֱלֹהִים
 דִּבְרוּ כִּי חֲטָאֵנו לָךְ : וַיִּקַּם אֶת־דְּבָרְךָ אֲשֶׁר־דִּבַּר עֲלֵינוּ וְעַל שְׁפָטֵינוּ אֲשֶׁר שִׁפְטָנוּ לְרֶבֶב אֶת־
 עֲלֵינוּ הָעַד גְּדֹלָה אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשִׂיתָ תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר נַעֲשִׂיתָ בְּיְרוּשָׁלַם : כַּאֲשֶׁר
 כְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֵת כָּל־הָרַעָה הַזֹּאת בָּאָה עֲלֵינוּ וְלֹא־חָלְתֵנוּ אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשׁוּב
 מִעֲוֹנֵינוּ וְהַשְׁכִּיל בְּאַמְתָּךְ : וַיִּשְׁקַךְ יְהוָה עַל־הָרַעָה וַיְבִיאֲתָה עֲלֵינוּ כִּרְצוֹן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עַל־כָּל־מַעֲשֵׂיוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹלוֹ : וְעַתָּה וְאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־
 עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֹזֶק וּתְעַשְׁלֶךָ שָׁם כַּיּוֹם הַזֶּה חֲטָאֵנו רִשְׁעֵנוּ : אֲדֹנָי כְּכֹל־
 צִדְקָתְךָ יִשְׁבַּח־נָא אֶפְרָי וְחַמְתָּךְ מַעִירְךָ יְרוּשָׁלַם מַעִירְךָ הַרְקִדְשֶׁךָ כִּי בְּחַטָּאֵנוּ וּבְעִוְוֹתֵנוּ אֲבֹתֵינוּ
 יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל־סִבִּיבֹתֵינוּ : וְעַתָּה שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶת־תַּפְּלַת עַבְדְּךָ וְאֶת־תַּחֲנוּנָיו
 וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשֶׁךָ הַשָּׁמַם לְמַעַן אֲדֹנָי : הִטָּה אֱלֹהֵינוּ אֹזְנֵךָ וְשָׁמַע פִּקְחֵי עֵינֶיךָ וַיִּרְאֵה
 שְׁמֵאֲתֵינוּ וְהִעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עֲלֵינוּ כִּי לֹא עַל־צִדְקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
 כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדֹנָי שְׁמַעְתָּ אֲדֹנָי סִלַּחְתָּ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶת־תַּחֲנוּן
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ : וְעוֹד אֲנִי מוֹדֵב וּמְתַפְּלָל וּמְתוֹדֵד
 חֲטָאֵתִי וְחַטָּאת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּמְפִיל תַּחֲנִנְתִּי לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֵי עַל־הַרְקִדְשׁ אֱלֹהֵי : וְעוֹד אֲנִי
 מוֹדֵב בְּתַבְלָה וְהָאִישׁ גְּבִירֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רִאֲתִי בְּחוּץ בְּתַחֲלָה מַעַף בְּעֵת נַגַּע אֵלַי כַּעַת מְנַחֲת־
 עָרִב : וַיְבֹן וַיְדַבֵּר עִמָּי וַיֹּאמֶר דָּנִיֵּאל עֲתָה יִצְאֵתִי לְהַשְׁכִּילְךָ בֵּינָה : בְּתַחֲלָת תַּחֲנוּנֶיךָ
 יִצָּא רֶבֶב וְאֲנִי בְּאֵתִי לְהַגִּיד כִּי חַמּוּדֹת אַתָּה וַיְבִין בְּדַבְּרֵי וְהִבֵּן בְּפִרְאָה : שְׁבַעִים שְׁבַעִים
 נִחַתְךָ עַל־עַמְּךָ וְעַל־עִיר קְדוֹשֶׁךָ לְכֹלֵי הַפְּשַׁע וּלְחַתֵּם חֲטָאוֹת וּלְכַפֵּר עֵינַי וּלְהִבְיֵא צִדְקַת עַלְמִים
 וּלְחַתֵּם חוּזֵן וּנְבִיא וּלְמַשַּׁח קָדֵשׁ קְדוּשִׁים : וְתוֹדַע וְתִשְׁכַּל מִן־מִצְרָא דְבַר לְהַשִּׁיב וּלְבַנּוֹת
 יְרוּשָׁלַם עַד־מְשִׁיחַ נְגִיד שְׁבַעִים שְׁבַעִים וְשָׁנִים וְשָׁנִים תְּשׁוּב וּנְבַנְתָּה רְחוֹב וְחַרְוֵן
 וּבְצוֹק הָעֵתִים : וְאַחֲרֵי הַשְּׁבַעִים שָׁנִים וְשָׁנִים יִכְרַת מְשִׁיחַ וְאֵין לוֹ וְהִעִיר וְהַקְּדֵשׁ יִשְׁחִית

עם
 לְמַלְאוֹת - מִלֵּא אֶל־ק' וּל' : אֲנִי נִמְקָד מְלֻוּיָקִים כְּכֹל סְמָמִים וּמִיָּין שֶׁ'ס בְּנִיָּים סִימָן ק' : וְהַחֲסוּד כִּי'ו כְּנִתִּים כִּסִּים : וְהִרְשָׁעֵנו הִרְשָׁעֵנו
 ק' : וְסוּר כ' וְסוּר מְחַלְוִיךָ וְסוּר לְכַלֵּי לְקַמֵּן כְּהָיִ סִימָן
 לָנוּ בְּשֵׁת הַפְּעִים כְּכֹל כְּסֵם ט' אֶל־ק' דִּלִּי וְצִדְקָה לְבִיחַ כְּסֵם הַחַוְוָה וְכַמְחֻזֵן כְּמַחֲזֵק כֹּלֶךָ הִלִּי ס' סִימָן לִישָׁתִּי סִימָן כ' :
 לְמַלְכֵינוּ לְשְׂרֵינֵנו כִּן כְּתוּב לְשִׁרְיָנוּ בִּלְא' וְכַחֲלָה הַמֵּלֶכֶ הַחַוְוָה רְבִי וְלְמַלְכָּנוּ וְלְשִׁרְיָנוּ כִּי'ו : אֵת דִּבְרָיו דְּבָרֵי ק' : וְשִׁמְעֵי סִימָן ט' כִּי בִּלְק
 סִימָן כ' : סִימָן כ' : אֲדֹנָי שְׁמַעְתָּ אֲדֹנָי סִלַּחְתָּ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה כְּדוֹכֵן ט' סְפָרִים מְלֻוּיָקִים מְשַׁמֵּן כְּסֵם ס' אֲרָבוֹת וּמִיָּין כְּמַסִּיק גְּדוּלַס
 אֹמֶת הִלִּי וְהִי סְמָמִים ט' : כַּעַת מְנַחֲת עָרִב כְּסֵם לִנְחָמוֹ הַנִּיב כְּסִימָן יִצָּת כְּכֹל וְכֵן כְּסֵם יִסְ מְדִיבִילֵי יֵם הַסְרָה מְחַלְוִיךָ וְאֵת חֲסִימִים
 מְדֻוּיָקִים סִמָּנֵי כ' : וְלַחַתֵּם וְלַכָּסֵף ק' וְלִין כֹּל חֵד מ' ד' מְלִין כְּמִי ח' וְקָרִי כ' ס' וְסִימָן כְּסִימָן א' וְשִׁמְכִי ב' וְלַחַתֵּם חֲטָאוֹת חֲטָאוֹת :
 וְעַל

עם נגיד הבא וקצו בשטוף ועל קץ מלחמה נחרצת שממות: והגביר ברית לרבים שבווע
אחד וחצי השבוע ישביתו וזכו ומנחה ועל כנה שקצים משלם ועד-בלה ונחרצה תתך על-
שומס: * בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא

שמו בלמטאשצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את-הדבר ובינה לו בפראה: בימים ההם
אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים: לחם חמדות לא אכלתי וכשר ויין לא-
בא אלי וכוף לא-סכתי עד-מלאת שלשת שבועים ימים: וביום עשרים

וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חזקל: ואשח את-עיני
וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופו: ונזיתו כתרשיש ופניו

כפראה ברק ועיניו בלפירי אש וזרעתי וברגלתי בעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון:
וראיתי אני דניאל לבדו אתהפראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו אתהפראה אבל
חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא: ואני נשארתי לבדו וארא אתהפראה

הגדלה הזאת ולא נשארני כח והורי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: ואשמע את-
קול דבריו וגשמעי את-קול דבריו ואני הייתי נרדם על-פני ופני ארצה: והנהיר נגעה
בי ותנועני על-כרפי וכפות ידי: ויאמר אלי דניאל איש-חמדות הבן ברברים אשר אנכי

דבר אלוך ועמד על-עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את-הדבר הזה עמדתי
נרעיד: ויאמר אלי אלתירא דניאל כי מדהים הראשון אשר נתת את-לפך להבין
ולהתענות לפני אלוך נשמעו דבריך ואני-באתי ברבריה: ושר מלכות פרס עמד

לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם
אצל מלכי פרס: וכאתי להבינה את אשר-יקרה לעמך באחרית הימים כי-עוד חזון
לימים: ובדברו עמי בדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: והנה פרמות בני אדם

נגע על-שפתי ואפתחפי ואדברה ואמרה אל-העמד לנגדי אדני בפראה נהפכו צירי עלי
ולא עצרתי כח: והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם-אדני זה ואני מעתה לא-יעמד-בי
כח וגשמה לא נשארתי-בי: ויסי ונגע-בי כפראה אדם ויחוקני: ויאמר אל-התירא

איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחוקתי ואמרתי ידבר אדני כי חוקתני:
ויאמר הידעת למה-באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם-שר פרס ואני יוצא והנה שר-חזק
בא: אבל אני לך את-הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אס-מיכאל

ואני בשנת אחת לריוש הפרי עמדו למחזיק ולמעו לו:
ועתה אמת אני לך הנה-עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול
כרצונו: ובעמדו תשבר מלכותו וחזן לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו
אשר משל בו חנות מלכותו ולאחרים מלבר-אלה: ויחזק מלך-הנגב ומן-שריו ויחזק

עליו
ועל כנה שקצים נחסרת פרסת ויחי נחסר סימן מן ס' מל דנצירין כד וקריין מל וזכ אחר מהס ומיין מ'ש נחמיה סימן י'ג: כלמטאשצר ח'q
קדים ל'ט'q מ'ס החסורת כמבני כחף סימן ד': נצעה בו הכ"מ לנוס נספריס כ'י: נהמכו צירי נהמכו כ' ומיין כי נהמכו מליה כריה סמול
א' ל'ויין: עבד אדני זה מלרם לדבר מס אדני זה מלמיל ונחמו' נ' נסמס מוכר ישר סדון ומיך וינס אדני לרית כוכסויס וסל דמסר כמס כפ'q
ב' נסמס סופר ישר עבד אלני זה רישל לקרא נקס וקוסטל דמלמל לחסיפיה קלי כדמחרן ומיין מ'ס כריס סופסי: גשארד בו כרוכ ססטריס ס'q
נחמף סמח ז'י'q בו רסויה: ויחוקני כח'q סמח וז'יין דנוסל לח הוי'ר: חזק נמח: חזוק כמקן הוין: לקס' באתי כ'כ נסמרי ספרד:
ובחוקתו נכ'q כמ'ס ג' סימן כ'ו: מלך גבור כמ' כ'י וסן מלך כפוכ גדול כמקום נטור ונס כדמס'סן סוניכילקס יס ספרס סחילוף זס
לח כמל'ס כן כמל'ס סכריס ונס כפירויסי ססרסיס סימן גבור: וכעמדו כ'q:

י

יא

עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: ולקח שנים יתחברו ונתן מלך הנגב תמוא אל מלך
הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הידע ולא יעמר וזרעו ורחנתן היא ומביאיה
והילדה ומחוקה בעתים: ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא להחיל ויבא במעו מלך הצפון
ועשה בהם והחויק: וגם אלהים עסנסמיהם עסכלי חמדתם כסף וזהב בשכי יבא
מצרים והוא שנים יעמר ממלך הצפון: ויבא במלכות מלך הנגב ושב אלי אדמתו: ובנו
יתגרו ואספו המון חילים רבים ויבא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו עד מעוה: ויתמרמר
מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עסמלך הצפון והעמיד המון רב ונתן המון בידו: ונשא
ורסס המון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעוו: ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מדהראשון
ולקח העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכיש רב: ובעתים ההם רבים יעמדו על
מלך הנגב ובנו פריצי עפק ישאלו להעמיד חזון ונכשלו: ויבא מלך הצפון וישפך
סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד: ויעש
הבא אליו ברצונו ואין עומד לפניו ועמד בארץ הצבי וכלה בידו: וישם פניו לכוא בתקת
כל מלכותו וישרים עמו ועשה ונתן הנשים יתדלו להשחיתה ולא תעמד ולא תהיה:
וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו: וישב פניו
למעווי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא: ועמד על רכשו מעביר נוגש הדר
מלכות ובימים אחרים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: ועמד על רכשו נבזה ולא נרנו
עליו הוד מלכות ויבא בשלוה והחויק מלכות בחלקקות: וזרעות השטף ישטפו מלפניו
וישברו וגם נגיד ברית: ומדתחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעטנו
בשלוה ובמשמנו מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש
להם יבוור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועדעת: ויער כחו ולכבו על מלך הנגב בחיל
גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום ערומאד ולא יעמד כייחשבו עזו
מחשבות: ואכלי פתבנו ישפרוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים: ושניהם המלכים
לבנם למרע ועל שלחן אחד כוב ידברו ולא תצלח כיעוד קץ למועד: וישב ארצו ברכוש
גדול ולבבו על ברית קרש ועשה ושב לארצו: למועד ישוב ויבא בנגב ולא תהיה כראשנה
וכאחרונה: ויבאו בו ציים פתים ונבאה ושב ועם על ברית קרש ועשה ושב ויבן על
עוזי ברית קרש: וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעו והסירו התמיד ונתנו השקוף
משמם: ומרשיעי ברית יתנוף בחלקות ועם ירעי אלהיו יחוקו ועשו: ומשכילי עם
יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשכי ובבה ימים: ובהכשלים יעורו עור מעט ונלוו
עליהם רבים בחלקקות: ומן המשכילים ישלחו לצרופ בהם ולכרר ולדבן עדעת קץ
כיעוד למועד: ועשה כרצנו הפלך ויתרום ויתגדל על כל אל ועל אלים ידבר נפלאות
והצליח עד פלה ועם כי נחרצה נעשתה: ועל אלהי אבתיו לא יבן ועל חמדת נשים
ועל

ובניו ק
ויתגרה ק
מעו ק

וישם ק

ממשל רב כחוק המס': ולא תעצר כוח למטרבני מלך וכו' ולמדכחוי נלח וכו': וגם אלהיהם כמ' ים נמיא כחמסס החספ סגול: ובנו
ובכיו' ק: ויתגרו ויתגרה ק: מעוה מעו ק: ירנש ורס' ק: ינשאו נמקבת סמריס סנו' נקמן וכס' נממח וספיל' נעוסה וכמסר מלכי
לני: ועם מבחריו לדעת סגולן רכיבו סמדיס זמל סמלס מבחריו ק' וככר נמקסס כזה סמניס נקקדמס סקול' נחולס: וישב פניו
לאויס ויסס' ק: למעווי ככתב נ' לו מס דנט אחריו: כזי יחשבו כשני סוואיס וסס סניס נמסודס וחכרו יחשבו רעס לי מיליס מ' ס: פת פנו
כמדיויקיס מרתיו מלי: כרית קרש ל' ס מל: ובכזה יפיש נמקבת דמויס סדיסס וגס מבייססניס ימיס רניס ולין כן כסכריס כ' סמדיויקיס:
ולכל' ים סמנו' ילכל' וסנוס הול וכן כמס רד' ס סהול סיעל יזמל סהספיעל: כזי נחרצה סכ' נמחריו:

עזרא א ב

א ובשנת

את לכוּרש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את ירוּת
 כרש מלך פרס ויעברקול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: כה אמר
 כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא דפקד
 עלי לבנות לוי בית בירושלם אשר ביהודה: מייבכם מכל עמו ידוי אלהיו עמו ועל
 לירושלם אשר ביהודה ויכן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם:
 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא גרשם ישאוהו אנשי מקומו בכסף ובזהב ובכיש
 ובנהמה עסדה נדבה לבית האלהים אשר בירושלם: ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימין
 והכהנים והלוים לגל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם:
 וכל סביבותיהם חזקו בידים בכלי כסף בזהב בכיש ובנהמה ובמנדנות לבר על פלל
 התנב: והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר
 מירושלם ויתנם בבית אלהיו: ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הנזבר ויספרם
 לששבצר דגשיא ליהודה: ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף
 אלף מחלפים תשעה ועשרים: כפורי זהב שלשים כפורי כסף ארבע מאות
 ועשרה פלים אחרים אלף: כל גלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הפל
 העלה ששבצר עם העלות הגולה מכל לירושלם: * ואלה בני הפרנה
 העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה איש
 לעירו: אשר באו עסור בבל ישוע נחמיה שריה העליה מרדכי בלשן מספר בני רחום
 בענה מספר אנשי עם ישראל: בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: בני שפטיה
 שלש מאות שבעים ושנים: בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים: בני פחת מואב
 לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר: בני עילם ארבע מאות חמשים וארבעה:
 בני יהוא תשע מאות וארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות וששים: בני בני שש
 מאות ארבעים ושנים: בני בני שש מאות עשרים ושלשה: בני עוזר אלף מאות
 עשרים ושנים: בני ארניקה שש מאות ששים ושלשה: בני בני אלפים חמשים
 ושלשה: בני ערין ארבע מאות חמשים וארבעה: בני אטר ליהויה תשעים ושמנה:
 בני נצי שלש מאות עשרים ושלשה: בני יורה מאה ושנים עשר: בני חשם מאות
 עשרים ושלשה: בני גבר תשעים וחמשה: בני בית לחם מאה עשרים ושלשה:
 אנשי נטפה חמשים ושלשה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: בני עזמות ארבעים
 ושנים: בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה: בני הרמר
 ובע

ב
 נבוכדנצר
 ק

עזרא

ובשנת טעם המלה נבטל • לכוּרש כמדוייק' מלך או' וכן נבטל' כמסר' וס' המיד' הא' • כה אמר כרש • כל ממלכות כ" • העלות
 כרוב המדוייקים ה"א כצורי לא נסגול וכן חכור סכמסורף ולפי העלות הפנ"ס בהפלות' • נבוכדנצר נבוכדנצר ק' וסס סנים
 יתרון או' ע"ה ואיך לקדך ולמלכות חכור אשר ה"ה כנבוכדנצר (ירמיה ח"ט) ואחר כתיב כמו שכתבתי סס וכן כרד' לבנים כמס' • ויהודה
 כ" קלמן כ"י כמוב' וליהודה • וגם נדפוס יסן מויכס' יסן המרס' מיה' נכפיון ורנים הסכרים אשר אטטו סמכות כסם ויהודה • רעליה נס"ם
 כרד'ס נבטי' וסלמ' ד' נקמן • כרובל' כמס' סכרים פרלת נחסף קמן וכבר כתבתי מזה במנלת אבמר ריש ס' ז' • מספר בניו מספר סלמטון
 ס"א קמזה וסטי' ס"א כמותה רס"י • בניו זכי כמס' וק' זכי כ"ן כמטי' לסונות ע"ב וכמסרי' סלנו כמס' וק' כ"ף וכמסר' סלנו ז'
 קר' קמן וחקרו (כמטיה ס' ז') (וכמורס ס' ז') כמוב' חכמים • זכי עתלו והוא בני' מ' וכמס' סלנו לים • בני גבר ח"ן דכס' נטי' מ' •
 בני קרית ערים וז' וארבעים ושלשה כרוב הסכרים ומרכבים ע"א' •

א
 ט

עזרא ב ג

וַנִּבֶּע שֶׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד : אֲנָשֵׁי מִכֶּמֶס מְאֹד עֶשְׂרִים וְשָׁנָיִם : אֲנָשֵׁי בֵּית־אֵל
וְהָיָה מֵאֲתָיִם עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ : בְּנֵי נָבוּ חֲמִשִּׁים וְשָׁנָיִם : בְּנֵי מְגַדִּישׁ מְאֹד חֲמִשִּׁים
וְשֵׁשׁ : בְּנֵי עֵילָם אַחֵר אֶלֶף מֵאֲתָיִם חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה : בְּנֵי חֵרֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים :
בְּנֵי־לֹד הַרִיר וְאוֹנוֹ שִׁבְעַת מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה : בְּנֵי יֶרֶחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה :
בְּנֵי סִנְאָה שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים : הַכְּהֵנִים בְּנֵי יִדְעִיָה לְבֵית יְשׁוּעַ תְּשַׁע
מֵאוֹת שִׁבְעִים וְשָׁלֹשׁ : בְּנֵי אִמֶר אֶלֶף חֲמִשִּׁים וְשָׁנָיִם : בְּנֵי פִשְׁחוֹר אֶלֶף מֵאֲתָיִם
אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה : בְּנֵי חֵרֶם אֶלֶף וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר :

הַדְּלוּיִם בְּנֵי־יְשׁוּעַ וְקַדְמִיָּאל לְבְנֵי הַדְּוִיָּה שִׁבְעִים וָאַרְבָּעָה : הַמְּשָׁרְרִים בְּנֵי אֶסָף מֵאָה עֶשְׂרִים
וְשִׁמְנָה : בְּנֵי הַשְּׁעָרִים בְּנֵי־שְׁלוֹם בְּנֵי־אִמֶר בְּנֵי־טַלְמוֹן בְּנֵי־עֶקֶב בְּנֵי חֲטִימָא בְּנֵי שִׁבְי
הַכֹּל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה : הַנְּתִינִים בְּנֵי־צִיחָא בְּנֵי־חֲשׂוּפָא בְנֵי טַבְעוֹרָא : בְּנֵי־קָרָם

בְּנֵי־סִיעָהא בְּנֵי פְרוֹן : בְּנֵי־לְבָנָה בְּנֵי־חֲנָבָה בְּנֵי־עֶקֶב : בְּנֵי־חֲנָב בְּנֵי־שְׁמֹלֵי בְּנֵי חֲנָן : בְּנֵי־שְׁלֹמִי
גְּדַל בְּנֵי־נַחֲרַר בְּנֵי רֵאִיה : בְּנֵי־רִצִּין בְּנֵי־נִקְדָּא בְּנֵי גֹם : בְּנֵי־עֲנָא בְּנֵי־פֶסֶח בְּנֵי בְסִי :
בְּנֵי־אֲסָנָה בְּנֵי־מַעֲוִינִים בְּנֵי־נְפִיסִים : בְּנֵי־בִקְבוּק בְּנֵי־חֲקוּפָא בְּנֵי חַרְחוּר : בְּנֵי־בַצְלוֹת נְפוֹסִים

בְּנֵי־מַחֲוִירָא בְּנֵי חֲרֵשָׁא : בְּנֵי־בְרָקוֹס בְּנֵי־סִיסְרָא בְּנֵי־תַמְח : בְּנֵי נְצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא :
בְּנֵי עֵבְדֵי שְׁלֹמָה בְּנֵי־סִמְי בְּנֵי־הַסְּפָרַת בְּנֵי פְרוּזָא : בְּנֵי־עֵלָה בְּנֵי־דְרוֹקוֹן בְּנֵי גְדַל : בְּנֵי
שְׁפַטְיָה בְּנֵי־חַטָּיל בְּנֵי פִכְרַת הַצְּבִיִים בְּנֵי אֲמִי : כָּל־הַנְּתִינִים וּבְנֵי עֵבְדֵי שְׁלֹמָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת

תְּשַׁעִים וְשָׁנָיִם : וְאֵלֶּה הָעֲלִים מִתַּל מֶלֶח תַּל חֲרֵשָׁא כְּרוּב אֲדָן אִמֶר וְלֹא
יָכְלוּ לְהַגִּיד בֵּית־אֲבוֹתָם וְזָרְעָם אִם מִי־שְׂרָאֵל הֵם : בְּנֵי־דְלִיָּה בְּנֵי־טוֹכְיָה בְּנֵי נְקוּדָא שֵׁשׁ
מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְשָׁנָיִם : וּמִבְּנֵי הַכְּהֵנִים בְּנֵי חַבִּיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי כְרוּזִי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת

בְּרוּזִי הַגְּלַעְרִי אִשָּׁה וַיִּקְרָא עַל־שֵׁמֶם : אֵלֶּה בְּקִשׁוֹ תַּבְּסֵם הַמְּתִיחָשִׁים וְלֹא נִמְצְאוּ וַיִּגְאֻלוּ
מִן־הַכְּהֵנָה : וַיֹּאמֶר הַתְּרַשְׁתָּא לְהֵם אֲשֶׁר לֹא־יֵאָכְלוּ מִקְדֵּשׁ הַקְּדוֹשִׁים עַד עֹמֵד כֶּהֵן לְאוּרִים
וְלַתְּפִיסִים : כָּל־דְּהַקְהַל כְּאַחַד אַרְבַּע רִבּוּא אֲלָפִים שְׁלֹש־מֵאוֹת שָׁשִׁים : מְלַבַּד עֵבְדֵיהֶם

וְאִמְרַתְיָהֶם אֵלֶּה שִׁבְעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלֵהֶם מְשָׁרְרִים וּמְשָׁרְרוֹת
מֵאֲתָיִם : סִיסִיָּהֶם שִׁבְעַת מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ פְּרֻדִּיהֶם מֵאֲתָיִם אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה :
גְּמִלְיָהֶם אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחַמְשָׁה חֲמֵרִים שֵׁשַׁת אֲלָפִים שִׁבְעַת מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים :

וּמְרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת בְּבוֹאֵם לְבֵית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם הִתְנַדְּבוּ לְבֵית הָאֱלֹהִים לְהַעֲמִירוֹ עַל־
מְכוּזוֹ : כִּלְהֵם נָתְנוּ לְאוֹצֵר הַמְּלֶאכֶה וְרֹבֵב הַרְכָּמֹנִים שִׁשְׁ־רַב־אֹזֶר וְאֶלֶף וְכֶסֶף מִנִּים
חֲמִשַׁת אֲלָפִים וְכֹתֶנֶת כְּהֵנִים מֵאָה : וַיֹּשְׁבוּ הַכְּהֵנִים וְהַדְּלוּיִם וּמְדַהֲעִים וְהַמְּשָׁרְרִים

וְהַשְּׁעָרִים וְהַנְּתִינִים בְּעִירָהֶם וּמִלִּי־שְׂרָאֵל בְּעִירָהֶם :

ויגע

חריר ואונו נשני דלמ"ק . המשררים כ"ה נחמירין . טלמון זרוב הספרים מלא וכו' : בני סיערא כתיב נטוי נס"ם . בני שמלי
שתי ק' ונטין סחלית זרוב מדוייקים כ"ס (נכחמיה סי' ז) . בני נקודא זרוב ספרים נחלף . בני אסנה י"ח מסכת בבל"ג ונחמיה סי'
הנוף זרוב כספרים נספר דניאל זמורא נכמה שחזק וכמה מלות נלכין מרגום סופי מינות מלכין אל"ף או ה"ה עד שחין בני ספרים סכחיות
לנרמא אחת ואמרו ספר אחד טמס כבוד כ"ה וסמס בל"ף ולא הקדמי כל כך בחינות; לטי סהל"ף וה"ה אחיות אומיות הנשיקה ותי סירבה
לכבוד אל"ף יכבוד ולכבוד ה"ה יכבוד כמ"ס דל"ק כריש ד"ס עיין ס"ס . נפוסים נפוסים ק' . בני בצלות אין נביא כתיב בני . בני סופרא
נמתי . בני יעלה העי"ן נסוח זכד וכן חנור (שנכחמיה פי' ז) והסס כתיב אל"ף והכ"ה ה"ה . הצבויים נכמה מדוייקי' נשני אד"ן . העלים
מדוייקים חסר וכו' . בית אבות נמקם מדוייקים מלא וכו' וכן דינו פנה המסורה שנכמה נמסר הכסרים ולא יכלו להגיד בית אבות
זמרא שבה (נכחמיה סי' ז) . חבירה נכסרים ספרים סח"מ נחשף קמן וכן (נכחמיה ז) . הגלעדי אשה טיין מ"ס (נ"ה ב' כ"ה) . אלה
בקשו קלז תקו"ף . המתחשים נכסרים מדוייקים כ"ה כתיב נכחמיה . הקדשים הקו"ף נחשף קמן . כל הקהל וגו' שלש מאות ששים
י"ח וששים טו"י . שש רבאות נס"ם בל"ף נחם :

וַיַּעַל הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרִים וַיֹּאמְרוּ הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד לְיִירוּשָׁלַם׃ וַיִּקַּם יֵשׁוּעַ בְּדוֹצֵרֶק וְאָחִיו הַכְּתָנִים וּרְבֹכֵל בֶּן־שְׂאֵל־תִּימָאל וְאָחִיו וּבְנֵי אֶת־מִזְבַּח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹת מִכֹּנְתָיו ק' עֲלוֹת עֲלוֹת כְּפָתוּב בַּתּוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים׃ וַיִּכְנֹו הַמִּזְבֵּחַ עַל־מִכֹּנְתָיו בִּי בְּאִמְרֵהוּ וַיַּעֲלוּ ק' עֲלֵיהֶם מַעַמי הָאָרְצוֹת וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת לַיהוָה עֲלוֹת לְבָקֶר וְלַעֲרֹב׃

וַיַּעֲשׂוּ אֶת־דַּג הַסְּכּוֹת כְּפָתוּב וְעֵלַת יוֹם בְּיוֹם בְּמִסְפָּר כְּמִשְׁפַּט דְּבָרֵיוֹם בְּיוֹמוֹ׃ וְאַחֲרֵי־כֵן עֵלַת תְּמִיד וְלַחֲרָשִׁים וְלִכְל־מוֹעֲדֵי יְהוָה הַמִּקְדָּשִׁים וְלִכֹּל מִתְנַדֵּב נִדְבָה לַיהוָה׃ מִיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הֵחֵלּוּ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לַיהוָה וְהֵיכַל יְהוָה לֹא יָסַד׃ וַיִּתְּנֵנוּ־לָכֶם לַחֲצִבִּים וְלַחֲרָשִׁים וּמֵאֵל וּמִשְׁתָּה וְשִׁמֹן לְצַדִּים וְלִצְרִים לְהָבִיא עֲצֵי אֲרָזִים מִן־הַלְּבָנוֹן אֲלֵי־ם יִפּוֹא כְּרִשְׁיוֹן כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַם עֲלֵיהֶם׃

וּבִשְׁנַת הַשְּׁנִית לְבּוֹאֵם אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים לְיִירוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי הֵחֵלּוּ וּרְבֹכֵל בֶּן־שְׂאֵל־תִּימָאל וַיֵּשׁוּעַ בְּדוֹצֵרֶק וְשָׂאֵר אַחֵיהֶם וְהַכְּתָנִים וְהַלְוִיִּם וְכֹל־הַבְּאִים מִהַשְּׁבִי יִירוּשָׁלַם וַיַּעֲמִדוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִבְּן עֶשְׂרִים עָנָה וּמַעֲלָה לְנִצַּח עַל־מִלְאכַת בֵּית־יְהוָה׃ וַיַּעֲמֵד יֵשׁוּעַ בְּנֵיו וְאָחִיו קְרִמְיָאל וּבְנֵיו בְּנֵי־הַיְהוּדָה כְּאֶחָד לְנִצַּח עַל־עֲשֵׂה הַמִּלְאכָה בְּבֵית הָאֱלֹהִים בְּנֵי חֲנָדָד בְּנֵיהֶם וְאָחֵיהֶם הַלְוִיִּם׃ וַיִּסְדּוּ הַבָּנִים אֶת־הֵיכַל יְהוָה וַיַּעֲמִידוּ הַכְּתָנִים מְלַבְּשִׁים כְּחֻצְצוֹת וְהַלְוִיִּם בְּנֵי־אָסָף בְּמַצֵּלְתִים לְהַלֵּל אֶת־יְהוָה עַל־יְדֵי דוֹד מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲנֵנו בְּרַגֵּל וּבַהוֹדָת לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי־לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְכֹל־הָעָם הָרִיעוּ תְרוּעָה גְדוּלָה כְּהַלֵּל לַיהוָה עַל הַסֵּד בֵּית־יְהוָה׃ וּרְבִים מִהַכְּתָנִים וְהַלְוִיִּם וְרֵאשֵׁי הָאָבוֹת הֶקְנִים אֲשֶׁר רָאוּ אֶת־הַבֵּית הָרֵאשׁוֹן בְּיָסֻדוֹ זֶה הַבֵּית בְּעֵינֵיהֶם בָּכִים בְּקוֹל גְּדוֹל וּרְבִים בַּתְרוּעָה בְּשִׂמְחָה לְהַרִים קוֹל׃ וְאִין הָעָם מְבִירִים קוֹל תְרוּעַת הַשְּׂמִיחָה לְקוֹל כְּכִי הָעָם כִּי הָעָם מְרִיעִים תְרוּעָה גְדוּלָה וְהַקוֹל נִשְׁמַע עַד־לְמַרְחֹק׃ *

וַיִּשְׁמַעֵי צְרִי יְהוּדָה וּבְנֵימָן כִּי־בְנֵי הַגְּזוּלָה בּוֹנִים הֵיכַל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּנְשְׂאוּ אֶל־וּרְבֹכֵל וְאֶל־רֵאשֵׁי הָאָבוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם נִבְנָה עִמָּכֶם כִּי כָכֶם נִרְדוּשׁ לְאֱלֹהֵיכֶם וְלֹא וְאַנְחֵנוּ וְכַחֲסִים מִיָּמֵי אֶסְרָחָדָן מֶלֶךְ אֲשׁוּר הַמַּעֲלָה אֲתָנוּ פֹּה׃ וַיֹּאמְרוּ לָהֶם וּרְבֹכֵל וַיֵּשׁוּעַ וְשָׂאֵר רֵאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לֹא־לָכֶם וְלָנוּ לִבְנוֹת בֵּית לַאֱלֹהֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ יָחַד נִבְנָה לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ הַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַם׃ וַיְהִי עִם־הָאָרֶץ מְרֵאִים יְדֵי עַם־יְהוּדָה וּמַבְלִיִּים אֹתָם לִבְנוֹת׃ וְסִכְרִים עֲלֵיהֶם וַיַּעֲצִים לְהַפֵּר עֲצָתָם כֹּל־יָמֵי כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַם וְעַד־מְלִכֻת דְּרִוִּישׁ מֶלֶךְ־פָּרַם׃ וּבְמַלְכוֹת אַחֲשֻׁרוּשׁ בְּתַחֲלַת מְלִכֻתוֹ כָּתְבוּ שְׁטָרָה עַל־יְשֵׁבֵי יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם׃

וּבִיָּמֵי אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא כָּתַב בְּשֵׁלֶם מִתְרַדַת טַבָּאל וְשָׂאֵר כְּנוֹתָיו ק' עַל־אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס וְכָתַב הַנְּשִׁתָן כְּתוֹב אַרְמִית וּמִתְרַגַּם אַרְמִית׃

רהים

מִכֹּנְתָיו מִכֹּנְתָיו ק' וַיַּעֲלוּ וַיַּעֲלוּ קוֹי • וְעֵלַת יוֹם בְּיוֹם כִּן כְּמִי וְעֵלַת לֹא וְעֵלַת כְּמִי דְפִסוֹת רַעֲמִי מוֹיִנְיָה • כְּמִשְׁפַּט כִּפֹּא סְמוּחָה כְּמִדּוּיָק' וְכֵן דִּינָה מִכַּח הַמְּסוּרָה דִּם מְסָסִים (וּמַלְכִים כ' יו') • דְּמִקְדָּשִׁים כ' כ' בְּלֹא מַחְרִיץ כְּהֹל נְסִים • וְשִׁמֹן לְצַדִּים נְרוֹז הַמְּדוּיָקִים מִסַּד יוֹד קְדָמָה וְכֵן כְּכּוֹן עַבְדֵי דְּמִסְפָּסִים יוֹ וְסַס הַמְּרָכְמִי • א יֵסוּא מַד כֵּן יִבְ מַלְיָן דְּכַמִּיב אֶלֶף בְּסוֹף מִינוּחָה וְלֹא קְרִיין וְסִי נְחָסוֹ דְּרִים סַדֵּר לֵד לֵן (וּדְכִיָּא נ) בְּכַצֵּלְחִים כְּנִיָּה יִכְרַח יִכְרִי וְהַכְּרוּ אַכָּף דְּרֵאשׁ (גְּדֵלֵי א י) וְנִשְׁנִיָּה כְּנִיָּה כְּמוֹכָה נְחָרִיין וְכַחֲסִים קֹלָה נְסִים • לְהַלֵּל אֶת ה' נְדָפּוֹם יִסָּן לְהַלֵּל אֶל ה' וְסַמְרוֹת הוּא • וְלֹא אֲנַחְנוּ זִלְו אֲנַחְנוּ כ' אֶסְרָחָדָן חֲדָל מֵלֵה וַיִּסָּן מִרְמִין מַלְיָן כְּמִי נְמַלְכִים וַיִּשְׁתִּי • וְשַׁכְּלֵיהֶם וּמַכְּסֵלִים ק' • וְסַכְרִים כֹּל לִיסְכָל לְהַנְרִיָּה כְּמִי סִיָּן דְּרִין רִין דְּכַמִּיב כְּמִיָּן כְּמִיָּן נְחָזְזוֹר ס' • וְכַיִּסִּי אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא נְסַפְרִים מְדוּיָקִים זֶכ לְנָדוּ מִיָּן סְנִיָּה קַתְמָן וְכֵן נְחָסֵר עֲלוֹי • וְכֹל אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא סַמְכִין סִיָּן דְּאֶשְׁכֵּה יִמְכִיָּה וְסַנִּיָּה סַמְלִיָּה נְרוֹז הַסְּכָרִים יִכְסָּן כְּמוֹכָה מְדוּיָקִים סִיָּן סְנִיָּה חֲמַס כְּסַמְרָה כְּמַסֵּר סִיָּן מִן רִים סִיָּרָה עַד וְאַחַר סַדְרִים הַלְּבִי סִיָּן אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא כְּסִיָּן וְנִשְׁפָּר מִד כּוֹף סִיָּרָה אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא כְּסִיָּן וְכַלְהִין אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא קְרִי נְשָׂא כֵּן מַלְמִי כְּמַסְרוֹת מַלְיָוֹלָה • כְּנוֹתוֹ כְּמוֹתוֹן וְכַסְרִים מְדוּיָקִים כְּסִיָּן קַתְמָן וְכִיָּו וְכִיָּו נְסִיָּה אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא כְּסִיָּן וְכַלְהִין כְּנוֹתוֹן וּבְנֵיהִיָּה סַמְכִין וְכַתְמֵן דְּרִין סִיָּן לְנוֹ כִּיָּסָה נֹז כְּדַרְרִי רִין לְנִסְפָּר דְּכַרְרִיָּה מִי דְּמִיָּה סַמְכִיָּן וְכִיָּו חַלְלָה וְכִיָּו כְּכּוֹמִתוֹן כִּי כְּדִיָּהִים וְכַלְל כְּמַתְכָּה מְלִיָּהִים עִיָּן וְכִיָּהִים כִּים אֶחָד אֶסְפֹּסִין זֶה מְכוֹנְתָה כְּסִיָּרָה וְכִיָּן בְּכִיָּרָה עַד כֵּן בְּרַחֲמֵיָּה •

רחום בעל-טעם ושמישי ספרא כתבו אנרא חדא על-ירושלם לארתחששתא מלכא
כנמא : ארין רחום בעל-טעם ושמישי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא
ארכויא ארכויא בבליא שושנכיא דהוא עלמית : ושאר אמית די הגלי אספר רבא

ונקריא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר-נהרה ובענת : דנה פרשנ
אנתא די שלחו עלוהי על-ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר-נהרה ובענת : ידע
לחוא למלכא די יהודיא די סלקי מזלותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרתא ובאישתא

בנין ושורי אשכלילו ואשיא יחיטו : בען ידע להוא למלכא די הן קריתא דך תרפנא
ושוריא ישתכללון מנה-בלו והלך לא יתנון ואפתס מלכים תהנוק : בען כל-קבל די-
מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא-אריד-לנא למחנא על-דנה שלחנא ורודענא

למלכא : די ובקר בספר דכרניא די אבהתך ותחשב בספר דכרניא ותנדע די קריתא
דך קריא מרדא ומהנוקת מלכין ומרין ואשתדור עבדין בגיה מדיומת עלמא על-דנה
קריתא דך החרבת : מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון
לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך :

פתנמא שלח מלכא על-רחום
בעל-טעם ושמישי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר-נהרה שלם ובעת :
נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי : ומני שים טעם ובקרו

והשפחו די קריתא דך מדיומת עלמא על-מלכין מתנשארה ומרד ואשתדור מתעבר-בה :
ומלכין תקיפין הוו על-ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומרד בלו והלך מתיהב להון :
בען שימו טעם לבטלא גבריא ארך וקריתא דך לא תתבנא ערמני טעמא יתשם : ויהיון

הון שלו למעבר על-דנה למה ישגא חבלא להנוקת מלכין : ארין סודי
פרשנן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדס-רחום ושמישי ספרא וכנותהון אלוו בבהלו
לירושלם עליהודיא ובטלו המו באדרע וחיל : בארין בטלת עבדת בית-

אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך-פרס : *
והתנבי חגי נביאה וזכריה בר-עדזא נביאיה עליהודיא די ביהוד ובירושלם בשם ה
אלה ישראל עליהון :

בארין קמו ורבבל בר-שאלתיאל וישוע בר-יוצדק נביא.ה
ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיה די-אלהא מסעדין להון :
בהזמנא אתה עליהון תחני פחת עבר-נהרה ושחר בוני וכותהון וכן אמרין להם

מזשם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה : ארין כנמא אמרנא להם
מךאנן שמחת גבריא הידנה בנינא בנין : ועין אלהים הות על-שבי יהודיא ולא-בטלו
המו ערשטעמא לריוש יהד וארין יתיבין נשתונא על-דנה : פרשנן אנת די-שלח תתניו
פחת עבר-נהרה ושחר בוני וכותה אפרסתכיא די בעבר נהרה על-דריוש מלכא : פתנמא
שלחו

ארכוי ארכויא ק' דהוא דהיא ק' : עבדיך מנדך ק' . סלקו יס סליון מלח יוד' . ובאישתא כ"כ נס' וסא' ויהיו' נחין ונקמ' ספרים
ככב' נחין ונכמח' ק' . ושורי אשכלילו ושוריא שכלילו ק' והוא חד מן כ' תלין פנינא כנמא מן קריתא ולידך (בסמיול ב' כ"א) כמ"ס סס'
מלכים נקמ' ספרים מלכין . כל קבל סק' ק' נחטף קמ' ונל' יוד' אחר הכ"מ . לקבל סק' ק' נחטף קמ' . קרי קדמי . סק' ק' נחטף סגול
ס"ס נחטף וכן חזרו ללקמן . קדמי סק' ק' נחטף נס' ויס' נחטף קמ' . טעמא יתשם [נכל ספרים יסכיס מהלכוס וכ' ס'ין נקמין ולא
בידי . הוו ס"ס נחטף סגול ונקמ' מדוייקים נחטף פמח : קרי קרב סק' ק' נחטף קמ' . אולו בבהילו בני' רמיה מכלול דף ק' ס'
לדוח בשלא בני' נחטף ק' וכן חזרו לנקמן נס' ו' . נביאיה יוד' ראשונה פמוח ושניה קמוח' וכן ללקמן נס' ו'
יהודיא מין דגס כיר' גביה . ושרטו יוד' נח' וכו' או קראש כמו ומל' מלכא סכיו וסורק נכוס . פחת עבר נהרה במקרא גדולה נטעס
קמא חזל' והוא טעס .

ארכויא ק'
דהיא ק'

יחיד י'
ידע

ושוריא
שכלילו

ה

עזרא ז

דנה יתנחם אע מן ביתה ויקח יתמחא עליה וביתה נולו יתעבר על דנה: ואלהא דיה
שכן שמה תמה ימנר כל מלך ועם ריו ושלח ירה להשניא לחבלה בית אלהא דיה
בירושלם אנא דריוש שמת טעם אספרנא יתעבר: ארין תתני פחת עבר
נהרה שתר בזוני וכנותהון לקבל דיי שלח דריוש מלכא בנמא אספרנא עברו: ושני
יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה ברעדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל
ומטעם כורש וריוש ואתחששתא מלך פרס: ושיצא ביתה דנה עד יום תלתה לירח
אדר דיהוא שנת ששת למלכות דריוש מלכא: ועברו בני ישראל כהניא

ולוא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחרוה: והקברו לחנכת בית אלהא דנה
הזרין מאה דכרין מאתין אפרין ארבע מאה וצפירי ענין לחטיא על כל ישראל תרי עשר לחטא
למנן שבטי ישראל: והקימו כהניא בפלגתהון ולוא במחלקתהון על עבדת אלהא דיה
בירושלם ככתב ספר משה: ויעשו בני הגולה את הדפסח בארבעה עשר

לחדש הראשון: כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים וישחטו
הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הפרגים ורהם: ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה
וכל הנבדל מטמאת גויי הארץ אלהם לדרש ליהודה אלהי ישראל: ויעשו תג מצות
שבעת ימים בשמחה בישמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחוק יהיהם במלאכת
בית האלהים אלהי ישראל: ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא

מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה: בן שלום בן צדוק בן אחיטוב: בן
אמריה בן עזריה בן מריות: בן זרחיה בן עזי בן בקי: בן אבישוע בן פינחס בן
אלעזר בן אהרן הכהן הראש: הוא עזרא עלה סבבל והוא סופר מהיר בתורת משה
אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך ביר יהודה אלהיו עליו כל בקשרו: ויעלו
מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע
לארתחשסתא המלך: ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: כי
באחד לחדש הראשון הוא יסר המעלה סבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם ביר
אלהיו הטובה עליו: כי עזרא הכין לבבו לדרש את תורת יהוה ולעשרת וללמד
בישראל חק ומשפט:

וזה פרשנן הנשתן אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות
יהוה וחקיו על ישראל: ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא
די אלה שמיא גמיר וכענת: מני שים טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמא ישראל
וכרנוה וזיא למלך לירושלם עמך יהך: פל קבל די מוקדם מלכא ושבעת יעטרו
שליח לבקרה על יהוד ולירושלם ברת אלה די בירך: ולהיכלא בסף ורהב די מלכא
ויעטרו התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה: וכל בסף ורהב די תהשפח בכל
מדינת פבל עם התנדבות עמא וכרניא מתנדבין לבית אלהים די בירושלם: פל קבל

דנה
לקבל הק"ף נחטף קמין חגי נביאה ב' כמיכ כן וסי' והמנני דלמיל ריש סי' ה' ודין: ושיצא חד מן י"ב מילין דכתיב חל"ף כסוף מיכוס
ולא קי"ן וסי' נחטורג (דכיל ג) וריש ס' מלח נן לחטיא נחטמה ק' קל קל' הגולה לא לבג' וכל הנבדל נס' המדויקים וכל
נחלס וינסטס רביט ורסב הו"ו נטיח ולעשת נמדויק' חסר וז' חמס' ס' מתנדב דל"מ כסמ וי"ס כהירי מן קסא כרוב
המדויקים נחט"ף כל קבל נחטף קמין מן קדם נחטף קמין בדת כני"ת ונחטורג מ' וחכרו הסכתא מלוי כרת מלכא דכיל ו' וכן כירסו
המסרטיס ולהיכלא כני"ת לאלה נחט"ף ס' משכנה נחירק ס' וי"ס כ"ל כסמ' כל קבל נחטף קמין:

קלין

וְהָאֱסֻפְרָא תִקְנָא בְכֶסֶף דְּנָה תוֹרִין דְּכַרְוִין אִמְרִין וּמְנַחְתְּרוֹן וּנְסֻבְיָהוּן וְתִקְרַב הַמֹּזַע עַל-
 מִדְּבַחָא דִּי בֵּית-אֱלֹהִים דִּי בִירוּשָׁלַם: וְמֵה דִּי עֲלִיד וְעַל-אֲחִיד יִיטֵב בְּשָׂאֵר בְּכֶסֶף וְדִהֲבָה
 לְמַעַבְר פְּרָעִית אֱלֹהִים תְּעַבְדוּן: וּמֵאֲנִיא דִּי-מִתְּהַבִּין לָךְ לְפִלְחָן בֵּית אֱלֹהִי הַשְׁלֵם קִדְם
 אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלַם: וְשָׂאֵר חֲשׁוֹת בֵּית אֱלֹהִי דִּי יַפְלִיד לְמַנְתָן תַּנְתָן מִזְבֵּיה גִּנְוֵי מְלָכָא:
 וּמְנִי אֲנִי אֲרַחֲשֶׁמְתָא מְלָכָא שִׁים טַעֵם לְכָל גּוֹבְרֵיא דִּי בְּעַבְר נְהַרְרָא דִּי כְלִדְיֵי יִשְׁאֲלַנְכוּן
 עֲזֵרָא כְּהֵנָּה סִפְּא דִּתָּא דִּי-אֱלֹהֵי שְׁמֵיָא אֲסֻפְרָא יִרְעַבְד: עַד-כֶּסֶף בְּכַרְוִין מֵאָה וְעַד-
 חֲנֻטִין בְּכַרְוִין מֵאָה וְעַד-חֲמֵר בְּתִין מֵאָה וְעַד-בְּתִין מִשְׁח מֵאָה וּמְלַח דִּי-לֵאָה כְּתָב: כְּלִדְיֵי
 מִדְּטַעֵם אֱלֹהֵי שְׁמֵיָא יִתְעַבְר אֲדֻרְדָּא לְבֵית אֱלֹהֵי שְׁמֵיָא דִּי-לְמַדָּה לְהוּיָא קֶצֶף עַל-מְלָכוֹת
 מְלָכָא וּבְגוּרֵי: וְלִכְסֵם מֵהוֹדְעִין דִּי כְּלִדְבְּחֵיָא וְלוּיָא וּזְרֵיָא תִרְעִיא וְנִתְיָא וּפְלַחֵי בֵּית
 אֱלֹהֵי דְנָה מְנַדָּה כְּלוּ וְהַלְךְ לֹא שְׁלִיט לְמִרְמָא עֲלֵיהֶם: וְאַתָּה עֲזֵרָא פְּחֻכְמַת אֱלֹהִי דִּי-
 בִידְךָ מְנֵי שְׁפָטִין וְדִינִין דִּי-לְהוּן דְּאֲנִין לְכַל-עַמָּא דִּי בְּעַבְר נְהַרְרָא לְכַל-יִרְעֵי דְתֵי אֱלֹהִי וְדִי
 לֹא יָדַע תְּהוֹדְעוּן: וְכְלִדְיָא לְהוּיָא עַבְד דִּתָּא דִּי-אֱלֹהִי וְדִתָּא דִּי מְלָכָא אֲסֻפְרָא דִּי-נָה
 לְהוּיָא מִתְּעַבְר מְנַדָּה הֵן לְמוֹת הֵן לְשִׁרְשׁוֹ הֵן לְעֵלְעֵנֵשׁ נִכְסֵין וְלֵאֲסוּרִין:

יחיד ו יחיד

וינין

לשרשי

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר נָתַן כּוֹזַת בְּלֶב הַמֶּלֶךְ לְפָאֵר אֶת-בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: וְעַל-
 הַטְּהָחֵסֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וּיַעֲצוּ וּלְכַל-שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַגְּבֹרִים וְאֲנִי הִתְחַוִּיקְתִּי כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵי
 עָלִי וְאִקְבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רְאשִׁים לְעֹלוֹת עִמִּי:

ח

וְאֱלֹהֵי רְאשֵׁי אֲבֹתֵיהֶם וְהִתְיַחֲשׂוּ הָעָלִים עִמִּי בְּמַלְכוּת אֲרַחֲשֶׁמְתָא הַמֶּלֶךְ מִכְּבֹל: מִכְּנֵי
 פִּינְחָס גְּרָשָׁם מִכְּנֵי אִיתְמַר דְּנִיָּאל מִכְּנֵי דִיד חֲמִישׁ:
 פְּרַעֲשׁ זְכַרְיָה וְעַמּוֹ הִתְיַחֲשׁ לְזִכְרִים מֵאָה וְחֲמִשִּׁים:
 אֲלִיהוּעֵינִי בְּדִרְחִיָּה וְעַמּוֹ מֵאֵהִים הַזְּכָרִים:

וּמִכְּנֵי עֲדִין עֶבֶר בְּדִינְתָן וּמִכְּנֵי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַזְּכָרִים:
 וְעַמּוֹ חֲמִשִּׁים הַזְּכָרִים: וּמִכְּנֵי עֵילִם יִשְׁעִיָּה בְּדַעַתְלִיָּה וְעַמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים: וּמִכְּנֵי
 שְׁפַטְיָה זְבַרְיָה בְּדִמְכֵאל וְעַמּוֹ שְׁמֹנִים הַזְּכָרִים: מִכְּנֵי יוֹאָב עֲבַרְיָה בְּדִיחִיָּאל וְעַמּוֹ מֵאֵתִים
 וּשְׁמֹנֶה עָשָׂר הַזְּכָרִים: וּמִכְּנֵי שְׁלוֹמִית בְּדִיוֹסָפִיָּה וְעַמּוֹ מֵאָה וּשְׁשִׁים הַזְּכָרִים:

וּמִכְּנֵי בְבִי זְכַרְיָה בְּדִבְבֵי וְעַמּוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה הַזְּכָרִים: וּמִכְּנֵי עֹגֵד יוֹתָן
 בְּדִהֲקִטָן וְעַמּוֹ מֵאָה וְעֶשְׂרֵה הַזְּכָרִים: וּמִכְּנֵי אֲדַנְיָקָם אַחְרֵיָּם וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹתָם אֲלִיפְלַט
 יַעֲזַאל וּשְׁמַעְיָה וְעַמּוֹ שְׁשִׁים הַזְּכָרִים: וּמִכְּנֵי בְנֵי עוֹתִי וְזַבְדָּר וְעַמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים:
 וְאִקְבְּצִים אֶל-הַנְּהַר הַבָּא אֶל-אֲרָוָא וּנְחַנְהָ שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה וְאֲבִינָה בְּעַם וּבְכַהֲנָיִם וּמִכְּנֵי לִי
 לֹא-מִצְאָתִי שָׁם: וְאֲשַׁלְּחֶהּ לְאַלְיַעֲזָר לְאַרְיָאֵל לְשִׁמְעִיָּה וּלְאַלְנָתָן וּלְיָרִיב וּלְאַלְנָתָן וּלְנָתָן
 וּלְזִכְרִיָּה וּלְמִשְׁלֵם רְאשִׁים וְלוֹיָרִיב וְלְאַלְנָתָן מְבִינִים: וְאַצְאֶרְהֶם אִתְּם עַל-אֲדוּר הַרְאֵשׁ

וזכור

ואצוה

בְּכֶסֶף הַמָּקוֹם וְאֲשִׁימָה בְּפִיהֶם דְּבָרִים לְרַבֵּר אֶל-אֲדוּר אֲחִיו הַגְּרֻזִיָּים בְּכֶסֶף הַמָּקוֹם
 לְהַבִּיא

עליך טלן ק' אחוד מחן ק' תעברון כפתת הפיין וכשוה נח הניל וי'ם תעברון כנני שוהין קרם כחסף קמן - רגזין דינין קרי •
 לא ירע בקחן היר' לא בשוה - לפרשו לטריס ק' והתיחשם כח'ם בשוה לכוו כמדויקים • יעזאל כן כתיב בספרים קדמונים וככל ס'ם
 כיו'ר וזמן כמן קרי וכתיב כלל גם לא כמנה נמסרת עם מלך דכתיבין וז'ו כמנה מיוכל וקריין ח'ר • ושפעה ספין בשוה לנד • וזכור
 וזכור קרי והוה חד מן מלך דכתיבין כ'ם וקריין כ'ף ומן כ' מלך דכתיבין ל'ם וקריין ר'ם ולירך ומתרי לא מסבד (ידמיס כ) • אל אהות
 ברוב המדויקים אל'ף בסוף מינה וזה'ל כחסף פחה וכן נמלתי בסורה כ'י כל פורה אהוה ס'ל וכתיב אל'ף ומרי מסר אחוה ח'ל' וכתיב ח'ל' •
 ואצארה וזכור ק' יש מתנוקם ככתיב פמלה שוה בין הספרים אך בקריאה כלם שוים וכמו סכמתי כן סכמתי כס'ל כשכתב את כו'ל עם ס'ם
 מלך דכתיב טקדס מחוחר וכן פול כנ'י רל' כ' • רגזוניש הסמינים ק' וסנו'ן כדג' •

ח

להביא לנו משרתים לבית אלהינו: וביאו לנו ביד-אלהינו הפזבה עלינו איש שכל מפני ארנו
 מחלי גדלו בדישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר: ואת חשביה ואתו ישעיה מפני
 מררי אחיו ובניהם עשרים: ומדיהנתנים שנתן הויד והשרים לעברת
 הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: ואקרא שם צום עליההר אהוא
 להתענות לפני אלהינו לבקש מפני דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל-רכושינו: כי בשתי לשאוק
 מןהמלך חיל ופרשים לעורנו מאויב בדרך כיד-אמרנו למלך לאמר יד-אלהינו על-כל-
 מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל-עזוביו: ונצימה ונבקשה מאלהינו על-זאת וועתר לנו:
 ואכדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאתים עשרה: ואשקולה
 להם אתהכסף ואתהזהב ואתהפלים תרומת ביד-אלהינו החריםו המלך ועצו ושדיו
 וכל-ישראל הנמצאים: ואשקלה עליהם כסף בכרים שש-מאות וחמשים וכלי-כסף מאה
 לכברים זהב מאה כגרי: וכפרי זהב עשרים לאורכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה
 שנים חמולת כזהב: ואמרה אלהם אתם לרש ליהיה והפלים קדש והכסף והזהב נדבה
 ליהיה אלהי אבותיכם: שקרו ושמו עדהשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי-האבות
 לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה: וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב
 והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: ונסעה מנהרו אהוא בשנים עשר
 לחדש הראשון ללכת לירושלם ויד-אלהינו היתה עלינו ויצילנו מןאויב ואורב על-הדרך:
 ונבוא לירושלם ונשב שם ימים שלשה: וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית
 אלהינו על יד-מרמות בךאיריה הבהן ועמו אלעזר בךפינחס ועמהם יוזבר בךישוע ונעריה
 בן-בנאי הלויים: במספר במשקל לכל ויכתב בדהמשקל בעת ההוא: הבאים מהשבי
 בני-הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים-עשר על-כל-ישראל אילים ותשעים
 ולשה כבשים ושבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עליה ליהוה: * ויתנו
 אתדתי המלך לאחשררפני המלך ופחות עבר הנהר ונשאו אתהעם ואתדבית האלהים:
 וכבכות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא-נבדלו העם לישראל והכהנים
 והלויים מעמי הארצות כתעבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבסי העמני הפאני המצרי
 והאמרי: כי-נשאו מבנותיהם להם ולבנותיהם והתערבו ורע דקדש בעמי הארצות ויד
 השרים והסגנים היתה בפעל הזה ראשונה: וכשמעי אתהדבר הזה קרעתי את-בגדי
 ומעילי יאמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם: ואלי יאספו כל חרר בדברי אלהי
 ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב: ובמנחת
 הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על-ברכי ואפרשה כפי אליהוה אלהי:
 ואמרד אלהי בשתי ונכלמתו להרים אלהי פני אליה כי עונותינו רבו למעלה ראש
 ואשמתנו גדלה עד לשמים: מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הוה ובעונותינו

נחנו
 וביאו לנו האלף כדנש וזה א' מן ד' מקומות שנקראת כן וס' מסרתי כמ' ויהי קמץ ס' מ'נ' מחלי כסוף לכד' ישעיה ט"ז כסוף לכד' חיל
 ופרשים כספים וברבע של הסכס לנכסו כסוף כסוף כסוף כסוף רבב דומה שמה כן נחמה ספר וכן נראה מס' רס' והכסס יחיל אמנם כספרי
 סלפני כסוף חיל לעורגו כס'ן בקמץ לכד וזהו חסוף ואשקולה להם הקו'ף בחסוף קמץ ומלא וא' ונפל המסורת חסבי ליה הכס עם מלך
 וא' גל-שכא וכס' רכמ' חסבי ליה כמי עם מלך דימיריו וא' וחטטין קמץין וס'ין עוד מ'ס' (בידמיה ס' לנ') ואשקלה על ידם כסוף כסוף כסוף
 וסמס' וכפרי זהב נחמ' ט' ליה ליה חסר' משקל הכסף והזהב כספיים מדוייקי כ' הקו'ף נקמץ וכן כספו ר' יונה כספ' הרקמה עם סוריס שבאו
 בקמץ אר' ס' סמס' סמוביס' ונמסעה כדנש סמ'ך שנה כמנהר רוב הכנין סרסיס' עלה לה' נקמץ ספריס מלא וא' ונמ' ליה חסר כספיה
 ופחות כדנש המדוייקים כס' וס' רס' יל' רבו בקמץ סר'ס' ורס'ין סר'ס' למעלה ראש כדנש סר'ס' מדוייקים

ט

נתנו אנתנו מלכנו כהנינו בירו מלכי הארצות בהרב בשני ונבנה ובכשת פנים כהיום
הזה: ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת
לנו יחד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מוחה מעט בעמדתנו:

כדעכדים אנתנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויש עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת
לנו מוחה לרוימס את בית אלהינו ולהעמיד את הדלתות ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם:

ועתה מה נאמר אלהינו אחר זאת כי עזבנו מצורתי: אשר ציית ביר

עבדתי הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות

בתועבתיהם אשר מלאה ספה אלפה בטמאתם: ועתה בנוחיתכם אלתתנו לבניהם

ובנותיהם אלתשאו לבניכם ולא תדרשו שלמס וטובתם עד עולם למען תחזקו ואבלתם

אתיטיב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: ואחרי כל זה בא עלינו במעשינו הרעים

ובאשמתנו הגולה כי אתה אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת:

הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבורת האלה הלוא תאנף בנו עד גולה לאין

שאירת ופליטה:

יהוה אלהי ישראל צדיק אתה בירשארנו פליטה כהיום הנה הננו לפניך באשמתנו כי אין

לעמוד לפניך על זאת: * וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני

בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רכימאר אנשים ונשים וילדים כירככו העם הרבה

ועין שכניה בדיחאל מפני עולם ואמר לעזרא אנתנו מעלנו באלהינו ונשב נשים

נכריות מעמי הארץ ועתה ישמקוה לישראל על זאת: ועתה נכרת ברית לאלהינו

להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: קום

כירעליה הדבר ואנתנו עפך חוק ועשה: ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים

הלויים וכל ישראל לעשות בדבר הנה וישבעו: ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל

לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שרה כי מרואבל על מעל

הגולה: ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלים: וכל אשר

לאיבוא לשלשת הימים בעצת השרים והקנים יחרם כל רכושו והוא יברל מקהל הגולה:

ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלים לשלשת הימים הוא חרש התשיעי בעשרים

בחדש ושכו כל העם גרוחב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים:

ויקם עזרא הכהן ואמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת

ישראל: ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והברלו מעמי הארץ ומן

הנשים הנכריות: ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול בן כדבריה עלינו לעשות: אבל

העם רב והעת גשמים ואין פח לעמוד בחץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כיהרבינו

לפושע בדבר הנה: יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו הרשיבו נשים

נכריות יבא לעתים מופנים ועמכם וקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון את אלהינו

ממנו

ממנו

ממנו

ממנו

נחנו דגס כנון לבורד נוין השטס הרא' כס ורס' * ויש עלינו כמחומ היר' כמ'ס (כמחול ב'ס) * ושה בנוחיתם כני'מ פני'א
סעוננו כקמס ספרי' מכונינו כו'ר' כרניס * הננו לפניך קל וכשוה כו'ר' כראשוכס ואינון ד' כקרל ספ'ס וס' סרדמי (כיהוסס ס) * סכני
עולם פילס ק' * ותשיבו כמקמס דפוסיס כמזכ * ותשיבו סמי'ן כקמס וסמטס כו'ס כי אינו מלס כחולס' * כדבריו כדלדד קרי' * לכל הקהל
הלמ'ד ננע'א * וכל אשר כמלס כקמס ספרים ולכל ונעלמס כמיטוסס * ההשיבו כ'א סניס כחולס' :

מִפְּנֵי עַד לְדַבֵּר הָיָה: אֲךָ יִנְתֵן בְּרַעְשָׁה יִחְיֶיהָ בְּחִמְקָה עִמּוֹ עַל־זֹאת וּמְשִׁלִּים זְשִׁבְתִּי
הָלוּ עֲזָרָם: וְעִשְׂוִיכֵן בְּנֵי הַגּוֹלָה וַיְבַרְלוּ עֲזָרָה הִבְהִין אֲנָשִׁים רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם
וְכֻלָּם בְּשִׁמּוֹת וַיִּשְׁכְּנוּ בְּיוֹם אֶחָד לְחֹדֶשׁ הָעִשְׂרִי לְדִרְיוֹשׁ הָרִבֵּר: וַיְכַלּוּ בְּכָל אֲנָשִׁים הַחֲשִׁיבִי
נָשִׁים נְכָרִיּוֹת עַד יוֹם אֶחָד לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן: וַיִּפְצֵא מִבְּנֵי הַכְּרִיָּים אֲשֶׁר
הָשִׁיבוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת מִבְּנֵי יִשׁוּעַ בְּדִיּוּצְדָק וְאֶחָיו מַעֲשִׂיָה וְאַלְעֵזָר וְרִיב וְגִדְלִיָּה: וַיִּתְּנֵהוּ
יָדָם לְהוֹצִיא נְשִׁיהֶם וְאֲשָׁמִים אֵיל־צֶאֱזָן עַל־אֲשָׁמָתָם: וּמִבְּנֵי אִמְרָה חֲנַנִי חֲבֵרִיָּה: וּמִבְּנֵי
חֲרָם מַעֲשִׂיָה וְאֵלִיָּה וְשִׁמְעִיָּה וַיְחִיָּאל וְעִיָּה: וּמִבְּנֵי פֶשְׁחֹר אֲלִיּוּעֵנִי מַעֲשִׂיָּה
יִשְׁמַעְיָאל נְחֲנָאל וַיּוֹכֵר וְאַלְעֵשָׁה: וּמִקַּדְהֵלִים יוֹבֵד וְשִׁמְעִי וְקִלְיָה הָיָה קִלְיָטָה פֶתְחֵיהָ
יְהוּדָה וְאַלְעֵזָר: וּמִקַּדְמִשְׁרָרִים אֲלִישִׁיב וּמִקַּדְשִׁעֲרִים שֶׁלֶם וְטָלָם וְאֶרֶי: וּמִיִּשְׂרָאֵל
מִבְּנֵי פֶרְעֵשׁ רַמְיָה וַיִּזְיָה וּמִלְכִיָּה וּמִיִּמֹן וְאַלְעֵזָר וּמִלְכִיָּה וּבְנֵיהָ: וּמִבְּנֵי עֵלָם מִתְּנִיָּה וְכָרִיָּה
וַיְחִיָּאל וְעִבְדֵי וְרַמְזוֹת וְאֵלִיָּה: וּמִבְּנֵי וְחֹוֹא אֲלִיּוּעֵנִי אֲלִישִׁיב מִתְּנִיָּה וְרַמְזוֹת וְזָבֵר וְעִזְיָה:
וּמִבְּנֵי בְנֵי יוֹחָנָן חֲנַנִיָּה וְזִבִּי עֵתְלִי: וּמִבְּנֵי בְנֵי מִשְׁלָם מִלֹּךְ וְעִדְיָה יִשׁוּב וְשָׂאֵל וְרַמְזוֹת:
וּמִבְּנֵי פֶחַח מֹאזָב עֲדָנָא וְכֻלָּל בְּנֵיהָ מַעֲשִׂיָּה מִתְּנִיָּה בְּצִלְאֵל וּבְנֵיהָ וּמִנְשֹׁרָה: וּבְנֵי חֲרָם
אֲלִיּוּעֹר יִשִׁיָּה מִלְכִיָּה שְׁמַעִיָּה שְׁמַעִיָּן: בְּנֵיִמֹן מִלֹּךְ שְׁמַרְיָה: מִבְּנֵי חֲשֵׁם מִתְּנִיָּה מִתְּתָה
זָכֵר אֲלִיפְלֵט יִרְמִי מִנְשָׂה שְׁמַעִי: מִבְּנֵי בְנֵי מַעְרִי עֲמָרָם וְאִיָּאל: בְּנֵיהָ בְרִיָּה כְלוּהֵי: כְלוּהֵי
וַיִּנְיָה מִרְמּוֹת אֲלִישִׁיב: מִתְּנִיָּה מִתְּנִיָּה וַיַּעֲשׂוּ: זָבִי וּבְנֵיהָ שְׁמַעִי: וְשִׁלְמִיָּה וְנִרְזָן וַיַּעֲשִׂי
וְעִדְיָה: מִכְּנָרְבִי שְׁשִׁי שְׁרִי: עֲזָרָא וְשִׁלְמִיָּה שְׁמַרְיָה: שֶׁלֶם אֲמִרְיָה וְיֹסֵף: מִבְּנֵי
נְבוּ יִעִיָּאל מִתְּתָיָה זָכֵר וּבִינָא יִדֹ וַיִּיָּאל בְּנֵיהָ: כֹּל־אֵלֶּה נְשָׂאֵי נְשִׁים נְכָרִיּוֹת וַיֵּשׁ מֵהֶם יְדִיָּה
נְשָׂאֵי נְשִׁים וְשִׁימוֹ בְּנִים:

בשלימות נגמר ספר עורא בעורת האל הגדול והנורא

סכום פסוקי ספר עורא הם מאתיים ושמונים ושימנו ירויחן חרשן כותף • הקאפיטולו סס עשרה
בשימנו אבוא אלך ונרכבך:

דברי

לדיוש חלה זרה נטבור היר' ואין לה סכית במקרא ומסכסה לדיוש הרח' כפ' ורד'ק כפי' וספר' רכבנה וכמ' כסרסיס קרט שמל ונמכלול דף ס"ד
כי לא מלאכו אוח כוסכת כנה כי אס כראש המלה או כסוכה זולמי מלה זו ואשכר שהיא מלה מורכבת ואכתנו לא ירכנו • ישוע בן יוצרק סן כמי'
לא יהוצרק • ומבני פשחור אליועניו במקפת מדוויקיס מלה יוד' אחר פ"ן ועל ומבני ותוא אליועני דלקמן כספר לית חסר וכו' כמ"א •
ישמעאל נחנאל במקפת ספרים וכמחל בוא' ואין לחוס חליהם • קליטא יס' כס"א • ומבני בניו כ"א ראשינה דנוסה • ירסות ורמות ק' •
ישועה יוד' סנייה דנוסה • מלון כסורק' בלוהי כלוהו ק' כן סוף כמ"א מלה ווא' אחר למ"ד כמ"ב: ויעשו ויעשי ק' • סמנרבי כסכריס
מדוויקיס ככ"q אחר ה"ס לא ככ"א • וראיה גדולה לדבר סכרי סוף ס' למסוקי ס' לך סס' ק"ו • ידו ידק' אלה נשאי כמלו ק' •

תב ונשלם

נחמיה א ב

א דברי

נחמיה בן חכניהו ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה :
 ויבא חנני אחר מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה
 אשר נשאר מן השבי ועל ירושלים : ויאמרו לי הנשאים אשר נשאר מן השבי עם
 במרינה גרעה גדולה ובחרפה והימת ירושלים ספרצת ושעריה נצחו באש : ויהי בשמעו
 את הדברים האלה לשבתי ואבנה ואתאבלה ימים ואחי צם ומתפלל לפני אלהי השמים :
 ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והגורא שמר הבירה והסר לארבינו ולשמרי
 מצותיו : תהי נא אונג קשבת ועינד פתחוורת לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי
 מתפלל לפניך היום ימים ולילה על בני ישראל עבדך ומתוודה על חטאות בני ישראל
 אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו : חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת
 החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך : וברנא את הדבר אשר צוית את
 משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים : ושבתם אלי ושמרתם מצותי
 ועשיתם אתם אסיהיה נרחם בקצה השמים פשם אקבצם והבואתים אל המקום אשר
 בחרתי לשכן את שמי שם : והם עבדך ועסך אשר פרית בכחך הגדול ובידך החזקה :
 אנא אדני תהי נא אונג קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדך החפצים ליראה את
 שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה לסלך :
 ויהיו בחדש ניסן שנת עשרים לארתחששתא המלך יין לפני ואשא
 את היין ואתנה לפלך ולא הייתי רע לפניו : ויאמר לי המלך מדוע פנה רעים ואתה
 אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד : ואמר למלך המלך לעולם יחד
 מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש : ויאמר לי
 המלך על מה זה אתה מבקש ומתפלל אל אלהי השמים : ואמר למלך אם על המלך
 טוב ואסויטב עבדך לפניך אשר תשלחני אליהוורה אל עיר קברות אבתי ואבננה :
 ויאמר לי המלך והשגלו וישבת אצלו עד סתי יהיה מהלכה ומתי תשוב וייטב לפני המלך
 וישלחני ואתנה לו זמן : ואמר למלך אם על המלך טוב אגורתי יתנו לי על פחוורת
 עבר הנהר אשר יעבירני עד אשר אבוא אליהוורה : ואגרת ל אקף שמר הפרדס אשר
 למלך אשר יתדלי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר
 אבוא אליו ויתן לי המלך פיר אלהי הטובה עלי : ואבוא אל פחוורת עבר הנהר ואתנה
 להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים : וישמע סנבלט
 החרני וטובה העבר העמני ורע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל :
 ואבוא אל ירושלים ואהישם ימים שלשה : ואקום לילה אני ואנשים סעט עמי ולא
 הגרתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלים ובהמה אין עמי כי אסיהמה אשר
 אני

נחמיה

א ויבא חנני נמקם ספרים הסגס כנו' נ ראסווס ונתקמס כנו' סכיה ויש לקיים גירסא ראסווס סגן הוא ואנוס את חנני אחי לקמן כרוב
 סימן ז' וכסר י' ויסודס חנני וכן (נמלכיס מ' יו) (ובדל' מ' כה) ואמר אנא נפ' נכסמ' מ' לנד כנו' וסיין מ' ס' כהלל
 והבואתים וסניולמ' ק' וסיין פסו' (ירמיה ס' כה) כמ' : אנא אדני ברוב הכמרים כ' טעמים זכבלל במרמיי : והצליחה נא מלכיל
 ובפדוויקיס הל' מ' כמלריד וסיין מ' ס' כסוף כהלל : את שערי הבירה אשר לבית כה' ס' הסכמים כמדוויקיס :
 * * * 7 6 5 4 3 2 1 ואהי

קעילה לפלגו: אחריו החוקי אחיהם בני בןחננד שר חצי פלג קעילה: ויחוק על-
 ידו עור בדישוע שר המצפה ומה שנית מנגד עלת הנשק הפקצע: אחריו החרה החוק
 זכר ברוך בדובי מדה שנית מן הפקצע ערפתח בית אלישיב הכהן הגדול: אחריו החוק
 מרמות בןאריה בןהקוז מדה שנית מפתח בית אלישיב ועדתכלית בית אלישיב:
 ואחריו החוקי הכהנים אנשי הכפר: אחריו החוק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החוק
 עזריה בןמעשיה בןענניה אצל ביתו: אחריו החוק בניי בןחננד מדה שנית מבית
 עזריה ערדהפקצע ועדהפנה: פלל בןאוי מנגד הפקצע והמגדל היוצא מבית
 הפלג העליון אשר לחצר הפטרה אחריו פריה בןפרעש: והנתנים היו ישיבים בעפל
 עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא: אחריו החוקי התקעים מדה שנית מנגד
 המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל: מעלו שער הפוסים החוקי הכהנים איש לנגד
 ביתו: אחריו החוק צדוק בןאמר נגד ביתו ואחריו החוק שמעיה בןשכניה שמר שער
 המזרח: אחריו החוק חנניה בןשלמיה וחנן בןצלה הששי מדה שני אחריו החוק
 משלם בןברכיה נגד נשכתו: אחריו החוק מלניה בןהצרפי ערבית הנתנים
 והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: ובין עלית הפנה לשער הצאן החוקי
 הצרפים והרכלים: * ויהי כאשר שמע סנבלט בןאחנני בנינים אתהחומה
 ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על-היהודים: ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מר
 היהודים האמללים עשים היעזבו להם הויבחו היכלו ביום היחי אתהאבנים מערמות
 העפר והמה שרופות: וטוביה העפני אצלו ויאמר גם אשרהם בונים אסיעלה שועל
 וברץ חומת אבניהם: שמע אלהינו כיהיינו בזה והשב חרפתם אלראשם
 ותנם לבוה בארץ שביה: ואלתכס עלעונם וחטאתם מלפניך אליתמחר בן הכעיסו
 לנגד הבונים: ונבנה אתהחומה ותקשר כל-החומה ערדחציה ויהי לב לעם לעשות: *
 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעפנים והאשדודים כיעלתה
 אריכה לחמות ירושלים כיהחלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד: ויקשרו כלם יחדו
 לבוא להלחם בירושלים ולעשות לו תועה: ונתפלל אל-אלהינו ונעמיד משמר עליהם
 יומם ולילה מפניהם: ויאמר יהודה בשל פח הפל ויעפר הרבה וינתנו לא נכיל
 לבנות בחומה: ויאמרו צרינו לא ירעו ולא יראו עד אשר-נבוא אל-תוכם והרגנום
 והשבנתנו אתהמלאכה: ויהי כאשר-באו היהודים הישיבים אצלם ויאמרו לנו עשר
 פעמים סבל-הפקמות אשר-תשובו עלינו: ואעמיד מתחיות לפקום מאחרי לחומר
 בצחחיים ונעמיד אתהעם למשפחות עם-חברתיהם רמיהם וקשתתיהם:

אחריו ק
 אחריו ק
 חצי הספר
 כפסוקים

ד

וארא

לפלגו סוף הנושא רש"י וכוונתו שרשים: אחריו החוקי אחיהם נחמך פתח הכ"מ של אחריז' וכו' זכר ק' וכו' חר מן מלך דכתיב כ"מ וקריין
 כ"ף ענניה כרוז המדוויקים נקמן סוף' בניו בן חננד כתיב כחברו שלמפלג: אחריו החוק חנניה אחריו קרי: מדה שני שני דמניין
 שנית כ' הדין ולידך אל בית הכסוי שני דמסר: אחריו החוק סלביה אחריו ק: ובין עלית הפנה חצי הספר כפסוק: היכלו ביום
 כתיב בארץ שביה נקמת ספרים קדמונים כ"י ומסדכוס שבים כ"מ וכן הוא כתיב רש"י ויחייא ומלך כתיב גם כתיב ח"מ כתיב שבים כנליון
 מסרים ומרובם של ומסיהם לי מילתא טובה: ואל חכם על עונם ככל המדוויקים כמוב ואל כתיב וקסא לי רשח חזיקבחיילתי דילן דלתי
 כיה מתכבלי ומתכבלי ולמכר כתיב כלל וכו': שמע סנבלט מין דגש כנז' כי החלו כדגש הלל' ואעמיד כחמף שחם כתיב וכן חמז
 כ"מ כפסוק: בצחחיים כנחיתים ק' וכו' דגוש' רפחיהם ככל ספרים סלכני הרי"ם נקמן חמף ופסר' מכבו כחמלם כתיב הרי"ם וקמן המ"ם
 רפחיהם וכו' כמב' ונקמת מדוויקים רפחיהם נקמן הרי"ם על הסיקר כמקל חרטיכס ופוסריכס וכ"כ ר' ונספ' ככלול דף ר"ח כמב
 סוף חמון וקשתחיהם כדגש הסי' ורפה המי' כן הוא ככל ס' ושיח ס' (כמילתו) וכדכתיב מאחרי:

ד

נחמיה ד ה

וארא ואקים ואמר אליהם ואלהפגנים ואליתר העם אלהיארם מפניהם אתארני
הגדול והגורא זכרו והלחמו עלאחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם ובתיכם : ויהי
כאשר שמעו איבינו ביתודע לנו ויפר האלהים אתעצתם ונשוב כלנו אללהחמה איש אל-ונשב
מלאכתו : ויהי מדהיום והוא חצי נערי עשים במלאכה : וחצים מחזיקים והרמחים
המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כלבית יהודה : הבונים בחומה והנשאים
בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחרת מחזקת השלח : והבונים איש חרבו
אסורים עלמתניו ובונים והתקוע בשופר אצלי : ואמר אליהם ואלהפגנים ואליתר
העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים עלהחומה החזקים איש מאחיו : במקום
אשר תשמעו אתקול השופר שמר תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו : ואנחנו עשים
במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים : גם בעת ההיא
אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלים והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה : ואין
אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אידאנחנו פשטים בגרנו איש שלחו היום : *
ותהי צעקת העם נשיהם גדולה אליהם היהודים : ויש אשר אמרים בנינו ובנותינו
אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה : ויש אשר אמרים שדתינו וכרמתי ובתינו אנחנו
ערבים ונקחה דגן ברעב : ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת הפלך שדתינו וכרמתי :
ועתה כבשר אחינו כשרנו בבניהם בנתי והנה אנחנו לבשים אתבגתי ואתבגלינו
לעבדים ויש מבנותינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמתי לאחרים : ויחר לי מאד
כאשר שמעתי אתדועקתם ואת הדברים האלה : ויפלך לבי עלי ואליבה אתהחורים
ואתהפגנים ואמרה להם משא אישבאחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה : יחיד א
ואמרה להם אנחנו קנינו אתאחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגםאתם תספרו
אתאחיכם ותכירו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר : ואמר לאשוב הדבר אשראתם עשים ואמר
הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים איבינו : וגםאני את ונערי נשים בהם כסף
ודגן נעזבהנא אתהמשא הזה : השיבו נא להם כהיום שדתיהם פרמיהם ויתיריהם
ובתיהם ימאת הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם : ויאמרו נשוב ומהם
לא נבקש מן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא אתהכהנים ואשביעם לעשות בדבר הזה :
גםחצני נעתי ואמרה ככה ינער האלהים אתכלהאיש אשר לאקים אתהדבר
הזה מביתו ויגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כלהקהל אמן ויהללו אתיהוה ויעש העם
כדבר הזה : גם מיום אשרציה אותי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת
שלשים

ונשוב ונשב ק' והשדונים במקום מרוביקים כ"י כש"ן שט"ח ועמה שכמו רד"ק בפרש סרה משמע שכל כיוצא בזה ספורו לנזם ברזל כש"ן
ימני החמס כיון שמהלכו לרוב הסדיוות (בירמיה מז) וכן ואל ימטל בסדיוו (בירמיה נח) ויכל לבית סיחמ"ג כ"י כש"ן שמחלות כן כ"ל
עששים לית ובתי כ"ן : והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה בדכוס ויבייחיה שבת ר"ח כמוב ויהי וזו היה טעמו גדולה מהסדיוו וזו
סוד על כוחאות שפנה נגד כריס"ק דרכות ובסוף ס"ג דמגלה וזו פסח לא אריח כי פתונים רבות נמצאו נמכר קרואים סליסם כהוייתם כמו
סכנז פוססמו כחמס מקומות וזין לסכסיד בכך ועוד מכתוב מזה (ד"ל א ב) כ"ס' שלחו בחירק וכן במשירם שלחו ג' וסימן מן שלחו
אותם (ד"ל א ב) ואים שלחו בידו (ד"ל ג כג) מים שלחו כמים : היהודים כדגם היו"ד : ואין לאל ידנו במקום מדוייק' חסר יד' חמר
הל"ה וספורות מכות : בחומס כי בסוף פרשת בראשית במסר ידינו ו' תלמים ואין זה נכונים : משא איש באחיו זה א' מן המקומות סקל'לו
המדיסטים לכמו משא כש"ן שמחלות ומסופן כדן מים בחזיו חס נשים וכיוצא בו נעזבה נא את המשא הזה שסמין וכן ומשא כל
יד שכמו בזה ס"ס י' הן דומיין סדיוו לטון הלואה כלס כש"ן וכות' : אתם נשאים כמים ק' והל"ה ימירה ככתיב וכן כמס' נשים כ'
וכש"ן זס' וימלך לבי עלי ונס מני אחי הטינו נא להם קדמה כאלים כמי וספרה כמים כמי : ויחרישו בחי"ת בחס"ת פחם : ויאבר ויאמר
קרי וזו חמד מן ד' כתיב ויאמר וקרי ויאמר וסייגס במסורת : את המשא הזה כש"ן ימיה כ"ס לטעמי : כרמיהם ויתירם נדכוס יסן
כחמס וימייכס נזמ"ו ואין לחוס סליו :

נחמיה ז

נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים: ואציה את-חנני אחי ואת-חנניה שר הבירה על-ירושלם כיהוא כאיש אמת וירא את-האלהים מרבים: ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד-הם השמש ועד הם עמדים יניבו הדלתות ואחוזו ואמרו והעמיד משמרות יושבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד בירתו: והעיר רחבת ידים וגולה והעם מעט בתוכה ואין בתים בניים: ויתן אלהי אל-לבי ואקבצה את-החרים ואת-הפגנים ואת-העם לרהיט ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: אלהו בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: הבאים עם-זרבבל ישוע נחמיה ערוה רעמיה-זחמני מרדכי בלשן כספרת בני נחום בענה מספר אנשי עם-ישראל: בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: בני ארח שש מאות חמשים ושנים: בני-פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמונה מאות שמנה עשר: בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: בני ותוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות וששים: בני בניו שש מאות ארבעים ושמונה: בני בניו שש מאות עשרים ושמונה: בני עוזר אלפים שלש מאות עשרים ושנים: בני ארנילם שש מאות ששים ושבעה: בני בניו אלפים ששים ושבעה: בני גרין שש מאות חמשים וחמשה: בני-אמר לחזקיה תשעים ושמונה: בני חשם שלש מאות עשרים ושמונה: בני בצו שלש מאות עשרים וארבעה: בני חרף מאה שנים עשר: בני גבעון תשעים וחמשה: אנשי בית-לחם ונטפה מאה שמונים ושמונה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: אנשי בית-עזמות ארבעים ושנים: אנשי קרית יערים כפירה ויבארות שבע מאות ארבעים ושלשה: אנשי הרמה ונבע שש מאות עשרים ואחד: אנשי מכסם מאה ועשרים ושנים: אנשי בית-אל והעי מאה עשרים ושלשה: אנשי בניו אחר חמשים ושנים: בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: בני חרם שלש מאות ועשרים: בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: בני לוד חריו ואנו שבע מאות ועשרים ואחד: בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: בני אמר אלף חמשים ושנים: בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: בני חרם אלף שבעה עשר: הלויים בני-ישוע לקרמיאל לבני להודיה שבעים וארבעה: המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמונה: רשעים בני-שלם בני-אמר בני-טלמן בני-עקיב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים ושמונה: הפתנים בני-צחא בני-חשפא בני טבעות: בני-קירס בני-סיעא בני פרין: בני-לבנא בני-חנכא בני שלמי: בני-חנן בני-גדל בני-גנר: בני-ראיה בני-רצין בני נקודא: בני-גזם בני-עזה בני פסח: בני-בסי בני-מעונים בני נפושסים: נפושסים ק' בני

והמשררים מין דגס נמ"ס: חנני אחי כרוז הספרים מלשילכת"ס למיל סי' מ' ויאמר להם ואמר ק' כמ"ס למיל נמ"ס: והעמור מלמ א"ד למטרנאי: ונדדה הסבורה ב' חד מלל חד חסר זהו חסר והמלל ונדולה היא מלי (קבלה ט) נחמני כרוז הספרים כ"י הטעם נמ"ס. סרדכי בלשן נמקט ספרים הדל"מ נחסף קמץ כמ"ס (בלסמר ז) בני כבי נקמץ הכי"מ. בני-אמר לחזקיה כמדוייקים מין זקף קטן כמלג אמר: בני חרוף נהרבה מדוייקים מלל יו"ד. מאה שנים עשר י"ס ושנים נחמ"ו וכוונת בלל וח"ו. ונטפה מתחלת ונטופה מלל וח"ו. אנשי סכסם מאה עשרים ושנים נמטה ספרים מדוייקים כמוב עשרים בלל וח"ו. לבני להודיה כרוז הספרים כן כמדיוקי ואין פסם להדיה: ק' גס לא נמכה נחסרמט עם מלין דמתי וח"ו בלמטה עינזוא וקריינו יו"ד. המשררים מין דגס נמ"ס. כנו שלפו כמ"ס מליה כרוז כמדוייקים: נפושסים כמססיס קרי.

בְּנֵי־בִקְנֹק בְּנֵי־חִקְיָא בְּנֵי חֲרֹחֹר : בְּנֵי־בַעְלִית בְּנֵי־מַחֲדָא בְּנֵי חַרְשָׁא : בְּנֵי־בְרָקוּס
 בְּנֵי־סִיסְרָא בְּנֵי־תַמַּח : בְּנֵי נַצִּיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא : בְּנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סוּמִי בְּנֵי־לִפְרָת
 בְּנֵי פִרְיָא : בְּנֵי־יַעֲלָא בְּנֵי־דִרְקִין בְּנֵי־גִדְל : בְּנֵי שְׁפִטָּה בְּנֵי־חַטִּיל בְּנֵי פִלְתַּת הַצְּבִיִּים
 בְּנֵי אַמּוּן : כִּלְהַנְתִּינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תְּשַׁעִּים וְשָׁנַיִם : וְאֵלֶּה הָעוֹלָם
 מִתַּל מֶלֶךְ תַּל חֲרָשָׁא בְּרוּב אֲדוּן וְאַמְר וְלֹא יָכֹלוּ לַהֲגִיד בֵּית־אֲבֹתָם וְזָרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל
 הֵם : בְּנֵי־דִלְיָה בְּנֵי־טוּבְיָה בְּנֵי נִקּוּדָא שֵׁשׁ מֵאוֹת וָאַרְבַּעִים וְשָׁנַיִם :
 וּמִן־הַכְּתָנִים בְּנֵי חֲבִיָּה בְּנֵי הַקּוּץ בְּנֵי בְרוּזִי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת בְּרוּזִי הַגִּלְעָדִי אֲשֶׁר וַיִּקְרָא
 עַל־שֵׁמֶם : אֵלֶּה בְּקִשּׁוֹ כְּתָבֶם הַמְתִּיחִשִׁים וְלֹא נִמְצָא וַיִּגְאֻלוּ מִן־הַכְּהֵנָה :
 וַיֹּאמֶר הַתְּרַשְׁתָּא לְהֵם אֲשֶׁר לֹא־יֵאֱכֹלוּ מִקֶּדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים עַד עֹמֵךְ הַכֶּהֱן לְאוּרִים וְתַמִּים :
 כִּלְהַקְהֵל כְּאַחַר אַרְבַּע רַבּוּא אֲלֵפִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְשָׁשִׁים : מְלֵכֵר עֲבָדֵיהֶם וְאַמְהֻלְתֵּיהֶם
 אֵלֶּה שִׁבְעַת אֲלֵפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלָרֹם מְשֻׁרִים וּמְשֻׁרֹת מֵאַתִּים
 וָאַרְבַּעִים וְחַמְשָׁה : סוּסֵיהֶם שִׁבְעַת מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה פְּרֻדִּיהֶם מֵאַתִּים
 אַרְבַּעִים וְחַמְשָׁה : גְּמָלוֹם אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחַמְשָׁה חֲמָרִים שֵׁשׁ אֲלֵפִים שִׁבְעַת מֵאוֹת
 וְעֹשְׂרִים : וּמִקְצַת רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת נָתַנוּ לְמַלְאכָה הַתְּרַשְׁתָּא נְתָן לְאוּצֵר וְהֵב
 דְּרַכְמָנִים אֶלֶף מִזְרָקוֹת חֲמִשִּׁים כְּתָנוֹת כְּהֵנִים שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת : וּמֵרֵאשֵׁי
 הָאֲבוֹת נָתַנוּ לְאוּצֵר הַמַּלְאכָה וְהֵב דְּרַכְמָנִים שְׁתֵּי רַבּוֹת וְכֶסֶף מָנִים אֲלֵפִים וּמֵאַתִּים :
 וְאֲשֶׁר נָתַנוּ שְׂאִרִית הָעַם וְהֵב דְּרַכְמָנִים שְׁתֵּי רַבּוּא וְכֶסֶף מָנִים אֲלֵפִים וְכַתְנַת כְּהֵנִים
 שָׁשִׁים וְשִׁבְעָה : וַיֵּשְׁבוּ הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם וְהַשְּׁעָרִים וְהַמְשֻׁרִים וּמִן־הַגֵּים
 וְהַנְּתִינִים וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם וַיַּעַן הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם : * וַיֹּאסְפוּ כָל־
 הָעַם בְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הַרְחוּב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעֲרֵהֶם וַיֹּאמְרוּ לְעֹזְרָא הַסֹּפֵר לְהֵבִיא אֶרְנִיסְפָּר
 תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל : וַיָּבִיא עֹזְרָא הַכֶּהֱן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקְּהָל מֵאִישׁ
 וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִנְּהַל לְשָׁמֹעַ בַּיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי : וַיִּקְרָאוּ־בּוּ לִפְנֵי הַרְחוּב אֲשֶׁר וּלְפְנֵי
 שַׁעֲרֵהֶם מִדְּהָאוֹר עַד־מַחְצֵית־הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאֵינִי כָל־הָעַם אֶל־
 סֹפֵר הַתּוֹרָה :

וַיַּעֲמֵד עֹזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מִגְדַּל־עֵץ אֲשֶׁר־עָשׂוּ לְדַבָּר וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ מִתְּתִיָּה וְשָׁמַע וַעֲנָה וְאוּרִיָּה
 וְחַלְקִיָּה וּמַעֲשִׂיָּה עֲלֵי־מִינוֹ וּמִשְׁמָאלוּ פְּרִיָּה וּמִישָׁאֵל וּמִלְכִיָּה וְחַשְׁמֵנָה וְזַכְרִיָּה מִשְׁלֵם :
 וַיִּפְתַּח עֹזְרָא הַסֹּפֵר לְעֵינֵי כָל־הָעַם כִּי־מַעַל כִּלְהַעַם הָיָה וּכְפָתְחוּ עֵמָדוֹ כָל־הָעַם : וַיִּבְרַךְ
 עֹזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנֵנו כָל־הָעַם אַמֵּן וְאִמֵּן בְּמַעַל יְרֵיהֶם וַיִּקְרְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה
 אֲפִים אֲרִצָּה : וַיִּשְׁנַע וּבְנֵי וְשִׁרְבִיָּה וַיִּמִּין עֲקוּב שִׁבְתִּי וְהוּדְיָה מַעֲשִׂיָּה קְלִיטָא עֹזְרִיָּה

בני סיסרא התי' נגשי' כס' : בני ועלא התי' כסוף לנר כמ' כס' נגורא סימן ב' : שש מאות וארבעים ושנים כספרים כ' מרוויקוס
 וארבעים גו' אלו : בני חביה במקל מרוויקוס התי' כסוף ופתח וכן בעזרא ב' : הגלעדו אשה סימן ט' כד' ב' כ' א' : בקשו קלס קו' א'
 המתיחשים התי' כסוף לכלו כמדויקוס כ' וכן למיל כנרא סימן ב' : סוסיהם שבע מאות שלשו ושישה פרדיותם מאתים ארבעים וחמשה
 במקל ספרים כ' מרוויקוס ונס כדמוס כסולי לא נמצא סמוך זה ונמצא הספרים הנזכרים מנאמי כמוב בגלילנו לטון הזה מנאמי כמסק כוסיהם
 שבע מאות שלשים ושישה פרדיותם מאתים ארבעים וחמשה ולפי המסורת כראש סוף טוים ע' כ' : וזו היא המסורת סככת כספר הנזכר
 בקדמא : סוסיהם פרדיותם נמליים כנמראה חסר סוסיהם פרדיותם וכמיב נמליים ע' כ' וכי' קדמאם היינו לספר עזרא וכנראה הדיון דמתיב ויס לר' ^ל
 כי נת' נסוף סיפרא כמוב כסוס פסוקי דעזרא מר' כח וקשה כי כנרסן מי אמת מוצא רק מר' טו וע' כי חצי הספר כסוקים הוא וזין עלית הכס
 כמ' למיל כסוימן ג' וכן הוא בכל הספרים וכמתיב חסס עד ראש הספר איכס כי חס סמ' כ סוקים ומס' ועל סוף הספר שמ' לכן כראש סטיות
 כסל כדמוס וב' מר' כה סוקים וכן מנאמי כנחמא כ' ולגרסת הספרים סמין כסס סוקו האמור למעלה חמי ספיר נמי חתי כספר לחתי הראשון סמ' כ
 סוקי' וחתי האחרון סמ' וסטמטרסס יחד ועלו לכסוס מר' כה ועיין חילוף דומה לז' כיהוש' כ' א' : והמשררים כלל דגש כמ' : ויאספו כל
 ה' ק' רכס : ופושאל גו' אלו : וחשבנה כסמ' התי' : ושרביה כרוכ המדויקוס התי' כד' כד' סגול : הודיה כדגש התי' ד' :
 לארנינו

יזכר חנן פלאיה והלויים מבינים אתהעם לתורה והעם עלעמדם :

ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא :

נחמיה הוא התרשטא ועורא הכהן הספר והלויים המבינים אתהעם לכלהעם היום קדש

הוא ליהוה אלהיכם אליתתאבלו ואלתבכו כי בוכים כלהעם בשמעם אתדברי התורה :

ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנורת לאין נכון לו כיקדוש היום

לארננו ואלתעצבו כרחוק יהיה היא מעונכם : והלויים מחשים לכלהעם לאמר זמן

כיהיום קדש ואלתעצבו :

ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם : וביום השני נאספו ראשי

האבות לכלהעם הכהנים והלויים אלעורא הספר ולהשכיל אלדברי התורה : וימצאו

כתיב בתורה אשר ציה יהיה בירמשה אשר ישבו בני ישראל בפנות בחג בחדש השביעי :

ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכלעריהם ובירושלם לאמר צאו הדר והביאו עלינו ועלי

עץ שמן ועלי הדם ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב : ויצאו העם ויביאו

ויעשו להם סכות איש עלנגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים

וברחוב שער אפרים : ויעשו כלהקהל השבים מדהשבו סכות וישבו בסכות כי לא

עשו מימי ישוע בדתן בן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד : ויקרא

בספר תורת האלהים יום ביום מדהיום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים

וביום השמיני עצרת כמשפט : * וביום עשרים וארבעה לחדש הזה

נאספו בני ישראל בצום ובשקים וארמה עליהם : ויבדלו ורע ישראל מכל בני נכר ועמדו

ותודו עלחטאתיהם ועונות אלתיהם : ויקימו עלעמדם ויקראו בספר תורת יהוה

אלהיהם רבעית היום ורבעית מתורים ומשתחיים ליהוה אלהיהם : ויקם

עלמעלה הלויים ישוע ובני קרמיאל שבניה בני שרכיה בני כנני ויעקו בקול גדול ליהוה

אלהיהם : ויאמרו הלויים ישוע וקרמיאל בני חשבניה שרכיה יהוה שבניה פתחה קומו

ברכו אתיהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבוד ומרום עלכל

ברכה ותהלה :

אתההוא יהוה לבדך אתם עשית אתהשמים שמי השמים וכלצבאם הארץ וכלאשר אתה

עליה הימים וכלאשר בהם ואתה מתיא אתכלם וצבא השמים לה משתחיים : אתה

הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם :

וימצאת אתלבנו נאמן לפניך וכרות עמו הבית לתת ארץ ארץ הכנעני החתי האמרי

והפרזי והיבנסי והגרשזי לתת לורעו ותקם אתדבריה כי צדיק אתה : ותרא אתעני

אבתינו במצרים ואתזעקתם שמעת עלינו סוף : ותתן אתת ומפרתים בפרעה ובכל

עבדיו

לארננו זה אחד מן מקניו מלך בלשנא כמ' במילים סימן קל"ה : ואל תעצבו כי חרות נקמת ספרים סל"ד בשוא ורוב כמדוייקים נבדו :

בעונם ה'ין דנוסה כמ' נישטיה ב' : ולעשות כחסף פמח סל'ן : פויס ישוע בן נון בערכין פ' המוכר את שדכו מימי להאי סמוקא ובהם

כמי יחושט וסבי חימא נמדדס קבלת רנמי סמוק דור הילך ודור גא ונכולנו ספרי לתיא לן כמי ישוע בלל ה'א וזכו סמכ החכס בן כורא יסוב

קרא ג' סמוק ר'ל סוסע יחושט יסוב וסבי חימא נמדדס בירושלמי פתק ו' רשביעית כי לא כשו מימי יסוב בן נון ולתא יסוב ר' הלל כריס

דסומל בר בחנן סנה הסמכ כבוד הסל' בקבר ספכי כבוד לדיק נשעמו פ' לדיק בקבר יהושט סמכר סמכוב חית משמו לכבוד לדיק נשעמו דסבינו

כורא הסוכר וסבי חימא בלגמית סומל פ' ס' : רבעית היום ורבעית לפי הסמורת דסוף יחזקאל שביהס חסר ור' קדמלס וחסר ור' מביאל

וכן נמלל במקמ מדוייקים : שבניה בני הנו' נסירק לא נסמח : שרביה הרי'ס נבדו כמ' למשלל וכן כפסוק הנמשך : מן העולם עד העולם

חיובל נוקמת ספרי דרסי ועד נו'לו ושיבוטא הוא דנמסורת חגי ליה נבדו דכמינ פד סמולס בלל ור' : אחס עשית חמ' פ' בעצלות

ט

ט

יזכר חנן פלאיה והלויים מבינים אתהעם לתורה והעם עלעמדם :

ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא :

נחמיה הוא התרשטא ועורא הכהן הספר והלויים המבינים אתהעם לכלהעם היום קרש

הוא ליהוה אלהיכם אללתאבלו ואלתבכו כי בוכים כלהעם בשמעם אתדברי התורה :

ויאמר להם לנו אכלו משמנים ושתי ממתקים ושלחו מנורת לאין נבון לו כיקרש היום

לארננו ואלתעצבו ברחות יהוה היא מעונכם : והלויים מחשים לכלהעם לאמר הונו

ביהיום קרש ואלתעצבו :

ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הוריעו להם : וביום השני נאספו ראשי

האבות לכלהעם הכהנים והלויים אלעורא הספר ולהשכיל אלדברי התורה : וימצאו

כתיב בתורה אשר ציה ירוה בירמשה אשר ישבו בני ישראל בפסות בחנ בחדש השביעי :

ואשר ישמעיו ועבירו קול בכלעריהם ובירושלם לאמר צאו החר והבאו עליזות ועלי

עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתיב : ויצאו העם ויבינו

ויעשו להם סכות איש עלנגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים

וברחוב שער אפרים : ויעשו כלהקהל השבים מדהשבו סכות וישבו בסכות כי לא

עשו מימי ישוע בדין כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד : ויקרא

בספר תורת האלהים יום ביום מדהיום הראשון עד היום האחרון ויעשוהנן שבעת ימים

וביום השמיני עצרת כמשפט : * וביום עשרים וארבעה לחדש הוה

נאספו בני ישראל בצום ובשקים וארמה עליהם : ויבדלו ורעו ישראל מכל בני נכר ועמדו

ויתודו עלחטאתיהם ועונות אלתיהם : ויקימו עלעמדם ויקראו בספר תורת יהוה

אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחיים ליהוה אלהיהם : ויקם

עלמעלה הלויים ישוע ובני קרמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויעקו בקול גדול ליהוה

אלהיהם : ויאמרו הלויים ישוע וקרמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קימו

ברכי אתיהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבוד ומרומם עלכל

ברכה ותהלה :

אתההיא יהוה לכה אתם עשית אתהשמים שמי השמים וכלצבאם הארץ וכלאשר אתה

עליה הימים וכלאשר בהם ואתה מחיה אתכלם וצבא השמים לך משתחיים : אתה

היא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם :

ומצאת אתלכבו נאמן לפניך וברות עמו הברית לתת ארץ ארץ הבנעני החתי האמרי

והפרזי והיבוסני והגרנשי לתת לורעו ותקם אתדבריה כי צדיק אתה : ותרא אתעני

אבותינו במצרים ואתזעקתם שמעת עליסוף : ותתן אתת ומפרתים בפרעה ובכל

עבריו

לארננו זה אחד מן ז' מחקין אלף בליטא כח"ס במילים סימן קל"ה : ואל תעצבו כי חרות נחמיה ספרים הכריז בשוא ורוב כמדוייקים כנריו :
מעובם ה"ן דגוש כח"ס נישטיה כ"ג : ולעשות נחסף פתח ה"ן : מימי ישוע כן גון כערכין פ' הכיור את שדהו מימי להאי מסוקא ובמס
פמיני יאושע והכי איתא במדרש קהלת רבמי מסוק דור הילך ודור נח ובכולכו ספרי דלית לן כמידי ושוע בלא ה"א וזהו שמכח הסכסך ב' כורא יאוש
קרא בנ' סנות ר"ל הוסע יהושע יאוש והכי איתמר פדריא בירושלמי כרח' ד' דשביעות כי לא בשו מימי ישוע כן גון ולמה יאוש ר' הלל ברבי
דסמואל בר נחמן בנס הכבוד כבוד הכריזבכר מפכי כבוד דרין כשמו כ' דרין כקבר יהושע סחטר הכמוב אית משמו לכבוד דרין כשמו דריו
כורא האופר והכי איתא סמואל פ' ס' : רבעית היום ורבעית לפי המסורת דסוף יחזקאל שביחם חסר יו"ד קדמא ומסר יו"ד מניינא
וכן כמא נחמיה מדוייקים : שבניה בני הגו' בחירק לא כפמא : שרביה הרי"ס כנריו כמ"ס לטתלס וכן כפסוק הנמשך : מן העולם עד העולם
חזיקא נחמיה ספרי דגרסי ועד גו' אלו ושינושא הוא דנחמיה מני ליה כדדי דכמידי קד המלס בלא ווא' : אחס עשית מ"ס פ' :
בפסולת

נחמיה ט

עבדיו ובכל עמ ארצו כי ידעת כי הידו עליהם ותעש להם שם כהיום הזה: והיום בקעו לפניהם ועבדו בחוף הים ביבשה ואת הרפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עינם ובעמוד ענן הנחתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה: ועל הר סיני ירדת ודבר עמם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותזרות אמת חקים ומצות טובים: ואת שבת קדשה הודעת להם ומצות חקים וחורה צוית להם ביד משה עבדך: ולחס משמים נתת להם לרעהם ופיהם מפלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את הדרך לתת להם: והם ואבותינו הידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיה: וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיה אשר עשית עמם ויקשו את ערפם ויתגדראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנן ורחום ארך אפים ורחום ורכוחסד ולא עונתך: אף פיעשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלה ממצרים ועשו נאצות גדולות: ואתה ברחמך הרבים לא עונתם במדבר את עמוד הענן לאמר מעליהם ביוםם להנחתם בדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: ורוחך הטובה נתת להשכילם וסנה לא סנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם: וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלוי ורגליהם לא בצקו: ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה וירשו את ארץ סיוון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: ובניהם הרבית כלכבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: ויבאו הבנים וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: וילכו ערים בצורת ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצבים ברמים ויתים ועץ מאסל לרב ויאכלו ושבעו וישמנו וירענו בטובה הגדול: וימרו וימרדו בה וישלכו את תורתך אחרי גימם ואת נביאך הרגו אשר העידו כס להשיבם אליה ויעשו נאצות גדולות: ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובערת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וברחמך הרבים תתן להם מושיעים וישועים מיד צריהם: ובנות להם ישובו לעשות רע לפניך ותענבם ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויועקוד ואתה משמים תשמע ותצילם ברחמך רבות עתים: ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הידו ולא שמעו למצותיה ובמשפטיה חטאיבתם אשר יעשוה אדם וחיה בהם ויתנו כתף כותרת וערפם הקשו ולא שמעו: ותמשך עליהם שנים רבות ותעד גם ברוחך ביד נביאיך ולא

במצולת כחולס וכרוז המדויקים מלא וא"ו קדמיה וחסר ווא"ו מנייה ולא כחוס למת שכמוב נחמו' נח' מ' כ' נכלח וטיוח ח'ס שם וכמ ילית ס'ח : ומצוה וחקים לית מלא מרין ואו"ו ובידו סלמי ס'חרבטב נדרים אמר ר'אשור בר אביןא שכוח סבת מליא להודיען סהיא סקולא כנגד כל מצוה וסל סורה ס' מצוה לכתיב גבי סנה לכתיב ואת סבת קדש הודעת להם ומצוות מלא כ' וא"ו: ולחס סשמיס גתח נחמ'ת מדוייקים חסר ס'ח וכן סמלתי במסרה כ"י כמ' ד' חסר ססיפ'ר' וסיון ולחס סשמיס דרוחך קדמיה דסמוק וסס ככלכותס כ' לו ס'כ' וכולהון כהאי ס'נייבא וסבי אסבחה כחי גמסיה רבנא דסדוסא כרסמ מרומה דכחמר סימן מן וכמ' כמ' כ' חסר וקחסיב כוויסו ד' אילין מלחמין וליחמר כחי סמס וסס ככלכותס כ' כו וכמסרה כ"י כחי דכומה : כרס אסבחה דכמוב כס ולחס סשמיס כליג' : ורוחך סטונה כליג' : ומכמ'ת מסרה זו מוחלפת כבייסמ' סס מרין סוכרתי וסרבה יסן מויניבליה יסן סרתי מחילוף זה וזה טעום גדול סהמדרס כ' ססוכר'ת מוכיח ט'מוב העלך סכפרסת כ'י ססח כמסר סמל'ת כסחי כ' ונס כרמיס יסן מוכיבליה יסן סרתי מחילוף זה וזה טעום גדול סהמדרס כ' ססוכר'ת מוכיח ט'מוב העלך סכפרסת כ'י ססח כמסר סמל'ת כסחי כרסמ כ'י ססח וס' ככלכביס : העלך ססצרים כמקמ'ת ספרים יסניס סמל'תס כמוב סארץ סצרים כלסון כמוב כרסמ כ'י ססח וכמלכביס כסחי סמיקי ודוקני כמוב ססצרים ולי' ססיק'ת : נאצות כסגול ככו"ו יסן חכרו סכפרס'ת וסס סניס כמסור'ת : וסנך סלמ'ת כמ' סכרסיס : וסס'ת כלא דגס וכן כמלכ'ל דס רע'ו מה סכמ'כו וסנך לח סכמ'ת סססיס סססיס פסוחה ידמ'ה כ'י ככו"ו מל'ת ססוקל'ת כמ' סרס'ת מן כרסיס : וסס'ת סוד שלמתייהם לח בלו דככ' חסר מכל סספריס וכמ' ס' מל' ב' חסר כליסכ'ת : לפאה סוף סרס'ת מרומה כרסיס לנכוין (סר ססידי) וק סס כ' דמי : ויורשו את ארץ נחמ'רין : דרבי'ת כחוקר כבי' : ויורשו את הארץ ככני יודין וסיון סח סכמ'כני ככלכביס כ' ין : וישועים כמקמ'ת

ולא האוינו ותתנם ביד עמי הארצת: וברחמיך הרבים לא עשיתם מלה ולא עובתם פי
 אל־חַנּוּן ורחום אתה: ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד
 אל־יִמְעַט לִפְנֵיךָ אֶת בְּלִתְהַלָּאָה אֲשֶׁר־מִצַּאתָנוּ לְמַלְכֵינוּ לְשִׁרְנוּ וּלְכַהֲנֵינוּ וּלְנְבִיאֵינוּ וּלְאֲבֹתֵינוּ
 וּלְכָל־עַמֶּךָ מִיָּמֵי מַלְכֵי אֲשׁוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ואתה צדיק על כָּל־הַפָּא עֲלֵינוּ כִּי־אָמַרְתָּ
 עֲשִׂיתָ וְאִנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: ואת־מַלְכֵינוּ שָׂרֵינוּ כַּהֲנֵינוּ וְאֲבֹתֵינוּ לֹא עָשׂוּ תוֹרַתְךָ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ
 אֶל־מִצְוֹתֶיךָ וְלְעִדּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר הֵעִידְתָּ בָהֶם: וְהֵם בְּמַלְכוּתָהֶם וּבְטוֹבָה הֵרַב אֲשֶׁר־נָתַתָּ לָהֶם
 וּבְאֶרֶץ הָרְחֹבָה וְהַשְּׂמֵנָה אֲשֶׁר־נָתַתָּ לְפָנֵיהֶם לֹא עָבְדוּךָ וְלֹא־שָׁבוּ מִפְּעֻלָּתֵיהֶם הָרָעִים:
 הִנֵּה אִנְחָנוּ הַיּוֹם עַבְדִּים וְהָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְאֲבֹתֵינוּ לֹאכַל אֶת־פְּרִיָּהּ וְאֶת־טוֹבָה הַנָּדָה
 אֲנַחְנוּ עַבְדִּים עֲלֶיהָ: וּתְבִיאָתָה מִרְבָּה לְמַלְכִים אֲשֶׁר־נָתַתָּה עֲלֵינוּ בְּחַטְאוֹתֵינוּ וְעַל־
 גְּוִיָּתָנוּ מִשְׁלִים וּבְבַהֲמָתָנוּ בְּרִצּוֹנָם וּבְצָרָה גְּדֹלָה אִנְחָנוּ: * וּבְבִלְחָזָת
 אִנְחָנוּ כְּרָתִים אֲמָנָה וְכַתְּבִים וְעַל הַחֲתוּמִים שָׂרֵינוּ לִוְיָנוּ כַּהֲנֵינוּ: וְעַל הַחֲתוּמִים נְחֻמִּית
 הַתְּרַשְׁתָּא בְּדַחְלִיָּה וְצַדִּיקָה: שְׂרִיָּה עֲרִיָּה יִרְמִיָּה: פִּשְׁחוֹר אֲמִרְיָה מַלְכִּיָּה: חֲטוּשׁ
 שְׁבַנְיָה מַלְיָךְ: חֲרָם מִרְמוֹת עַבְדִּיָּה: הַנִּיַּאל גִּנְתוֹן פְּרִיָּךְ: מִשְׁלָם אֲבִיָּה מִיֻּזָּן:
 מַעֲזִיָּה בְּדָגִי שְׁמַעִיָּה אֱלֹה הַכַּהֲנִים: וְהַלּוּיִם וַיִּשׁוּעַ בֶּן־אֲוִיָּה בְּנֵי מִבְּנֵי הַנְּרִד
 קְדַמִּיָּאל: וְאַחֵיהֶם שְׁבַנְיָה הַנְּרִד קְלִישָׁא פְּלֵאִירֵי חַנּוּן: מִיכָא רְחוּב חֲשַׁבְדָּה: זְבוּדָה
 שְׂרַבְיָה שְׁבַנְיָה: הוֹדִיָּה בְּנֵי בְּנֵינוּ:

ראשי העם פרעש פחת מואב עילם ותוא בני: בני עוגר בני: אדניה בני ערין:
 אטר חוקיה עזר: הוריה חשם בצוי: חרית ענתות נובי: מנפיעש משלם חייר: נביי
 משויבאל צדוק ירוע: פלטיה חנן עניה: הושע חנניה חשוב: הלוחש פלחא שובק:
 רחום חשבנה מעשיה: ואחיה חנן ענן: מלוק חרם בענה: ושאר
 העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתינים וכל־הנבדל מעמי הארצות אל־תורת
 האלהים נשיהם בניהם ובנותיהם כל ירוע מבין: מחויקים על־אחיהם אדיריהם ובאים
 באלה ובשביעה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד־האלהים ולשמור ולעשות
 את־כָּל־מִצְוֹת וְהוּא אֲדָרְיָנוּ וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקּוֹ: ואשר לא־נתן בְּנֵיתֵינוּ לְעַמֵּי הָאֶרֶץ וְאֶת־
 בְּנֵיתֵיהֶם לֹא נָקַח לְבָנֵינוּ: וְעַמֵּי הָאֶרֶץ הַמְּבִיאִים אֶת־הַמִּקְחֹת וְכָל־שֶׁבֶר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 לְמַכּוֹר לֹא־נָקַח מֵהֶם בַּשַּׁבָּת וּבְיוֹם קָדֵשׁ וְנִטַּשׁ אֶת־הַשְּׂנֵה הַשְּׁבִיעִית וּמִשָּׁא כְּלִיָּד:
 וְהַעֲמַדְנוּ עֲלֵינוּ מִצְוֹת לַתָּת עֲלֵינוּ שְׁלִישִׁית הַשָּׁקֶל בַּשָּׁנָה לְעִבְרַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: לְלַחֵם
 הַמַּעְרַכַּת וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְלַעֲוֹלַת הַתָּמִיד הַשְּׂבָמִית הַחֲדָשִׁים לְמוֹעֲדִים וְלִקְדָּשִׁים וּלְחַטָּאוֹת
 לְכַפֵּר עַל־יִשְׂרָאֵל וְכֹל מֵאֲכַת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ: וְהַגְּדֹלוֹת הַפְּלָגִי עַל־קִרְבָּן
 הַעֲצִים הַכַּהֲנִים הַלְוִיִּם וְהָעָם לְהִבְיָא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ לְבֵית־אֲבֹתֵינוּ לְעֵתִים מוֹמֵנִים שָׁנָה בַּשָּׁנָה
 לְבַעַר עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה: וְלְהִבְיָא אֶת־פְּכוּרֵי אֲדָמָתָנוּ וּבְכוּרֵי כָּל־פְּרִי
 כָּל־עֵץ שָׁנָה בַּשָּׁנָה לְבֵית יְהוָה: וְאֶת־בְּכֹרוֹת בְּנֵינוּ וּבְהִמָּתָנוּ כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה וְאֶת־בְּכוּרֵי

בקרינו
 לשדינו ולכהנינו נחמיה דמוסוס יסנים לכהנינו נחמיה וכל ספרים כ"י בול: ולעדויות הולמו קראת כמ"ס נרוס חל"פ כ"י תח רבמי
 דמילס: והם בסלכותם 121 אשר נחח להם 121 ככל סמדיויקים חסר ה"ל וכן חנרו סנפ"ס חסר כתת לפנייה וכן כיון ט"פ סכממי למעלה:
 ולא שבו"הו"י ננטי"ח כמ"ס: אשר נחחה לאבחינו מל"ה ברוב סמדיויקים וכן דינו טכ סמסרו"ל לע"ל: אשר נשתה עלינו בחטאותינו
 כמ"ס: ואחיהם שבניה כמ"ס וכן הכמו"ל לקמן: שרביה דציר"ה ר"ס: נובי כניק: סלוק מל"ה ח"ל: כענה י"ס נפנ"ה נח"ל: הסביאום
 סמדיויק"קל"ס ח"ס וס"ל נחמיה: ומשא כל יד כסין ימנית כמ"ס לעיל ס"ה: ולקדשים נס"ס הקוף כסוף לנד וספרים אחרים כחסף קמ"ל:
 על קרבן כסלס כקודמ' 2

בְּקִרְיֵנוּ וּצְאֵנוּ לְהֵבִיא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ הַמְּשֻׁרְתִים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ : וְאֶת־רֵאשִׁית
 עֲרִיסֹתֵינוּ וְתִרְמֹתֵינוּ וּפְרֵי כָל־עֵץ תִּירוֹשׁ וְיֵצֵהוּ נְבִיא לְכַתְּנִים אֶל־לְשֹׁכֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂר אֲדָמָתֵנוּ לָהֶם וְהֵם הַלֵּוִים הַמַּעֲשִׂים בְּכָל עֵרֵי עֲבֹדָתָנוּ : וְהִיא הִכְהֵן בְּדֹ-אֲהָרֹן
 עֲסֵה־לָהֶם בַּעֲשֵׂי הַלֵּוִים תְּכַסֶּה אֶת־הַמַּעֲשֵׂה לְבֵית אֱלֹהֵינוּ אֶל־הַלְּשֹׁכֹת לְבֵית
 הָאֲזָרָה : כִּי אֶל־הַלְּשֹׁכֹת יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי הַלֵּוִי אֶת־תִּירוֹמֹת הַדֶּגֶן הַתִּירוֹשׁ וְהַיֵּצֵהוּ
 וְשֵׁם בְּלֵי הַמַּקְלֵשׁ וְהַכְּהֵנִים הַמַּשְׁחֵנִים וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְּשֻׁרְרִים וְלֹא נַעֲזֹב אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ : *
 וַיֵּשְׁבוּ שְׂרֵי־הָעַם בִּירוּשָׁלַם וְשָׂאֵר הָעַם הִפְלִיגוּ גִדְלוֹת לְהֵבִיא אֶחָד מִן־הַעֲשָׂרָה לַשְּׁבֵת
 בִּירוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ וְתִשַׁע יְהוּדֹת בְּעָרִים : וַיִּכְרְזוּ הָעַם לְכָל הָאֲנָשִׁים הַמִּתְנַדְּבִים לַשְּׁבֵת
 בִּירוּשָׁלַם : וְאֵלֶּה רֵאשֵׁי הַמְּדִינָה אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה יֹשְׁבֵי
 אִישׁ בְּאַחֲזוֹתָו בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכְּהֵנִים וְהַלֵּוִים וְהַנְּתִינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה : וּבִירוּשָׁלַם
 יֵשְׁבוּ מִבְּנֵי יְהוּדָה וּמִבְּנֵי בְנֵי־מִן מִבְּנֵי יְהוּדָה עֵתִיהּ בְּזִעְיָהּ בְּזִכְרִיָּהּ בְּזִאֲמַרְיָהּ בְּזִשְׁפַטְיָהּ
 בְּזִמְהַלְלָאֵל מִבְּנֵי פָרֶץ : וּמַעֲשִׂיָהּ בְּזִכְרֹה בְּזִכְרֵי־חֹה בְּזִחְוִיָּהּ בְּזִעֲדִיָּהּ בְּזִיִּירִיב בְּזִ-
 זְכַרְיָהּ בְּזִהֲשִׁלְנִי : כָּל־בְּנֵי־פָרֶץ הַיֹּשְׁבִים בִּירוּשָׁלַם אַרְבַּע מְאוֹת שָׁשִׁים וְשָׁמְנָה אֲנָשִׁים
 חֹיִל : וְאֵלֶּה בְּנֵי בְנֵי־מִן סָלָא בְּזִמְשָׁלַם בְּזִיִּיעַד בְּזִפְדִּיָּהּ בְּזִקְלוּיָהּ בְּזִמַּעֲשִׂיָהּ
 בְּזִאֲתִיָּאֵל בְּזִדְשִׁעִיָּהּ : וְאַחֲרָיו גַּבְי סָלֵי תִשַׁע מְאוֹת עֲשָׂרִים וְשָׁמְנָה : וַיִּזְאֵל בְּזִזְכַּרְיָה
 פֶּקִיד עֲלֵיהֶם וַיְהִיָּה בְּזִהֲסַנְיָאָה עַל־הָעִיר מִשְׁנָה : מִן־הַכְּהֵנִים יִרְעִיָּה בְּזִ-
 יִירִיב יְכִיָּן : שְׂרָיָה בְּזִחֲלִקְיָהּ בְּזִמְשָׁלַם בְּזִצְדֹק בְּזִמְרִיּוֹת בְּזִאֲחִיטָיֹוב נָגַד בֵּית הָאֱלֹהִים :
 וְאַחֲוִיָּהּ עֲשָׂה הַפְּלָאכָה לְבֵית שְׁמֹנָה מְאוֹת עֲשָׂרִים וְשָׁשִׁים וְעֵדִיָּהּ בְּזִדְרַחַם בְּזִפְלִיָּהּ בְּזִאֲמַצִּי
 בְּזִזְכַּרְיָהּ בְּזִפְשָׁחֹור בְּזִמְלַכְיָהּ : וְאַחֲוִי רֵאשִׁים לְאַבֹּת מְאֹתִים אַרְבַּעִים וְשָׁשִׁים וְעַמְשָׁסִּי
 בְּזִעֲזֹרָאֵל בְּזִאֲחֲוִי בְּזִמְשַׁלְמוֹת בְּזִאֲמֵר : וְאַחֲרֵיהֶם גַּבְרֵי חֹיִל מְאֹה עֲשָׂרִים וְשָׁמְנָה וּפְקִיד
 עֲלֵיהֶם וּבְדִיָּאֵל בְּזִהַגְדֹלִים : וּמִן־הַלֵּוִים שְׁמַעִיָּהּ בְּזִחֲשׁוּב בְּזִעֲזִירְקָם בְּזִ-
 חֲשִׁיָּהּ בְּזִבְנִיָּי : וְשִׁבְתִּי וַיִּזְכֹּר עַל־הַפְּלָאכָה הַחִיצָנָה לְבֵית הָאֱלֹהִים מִרֵאשֵׁי הַלֵּוִים :
 וּמִתְנַיָּהּ בְּזִמִּיכָא בְּזִזְכַּרְיָהּ בְּזִאֲסָף רֵאשׁ הַתְּחִלָּה יְהוּדָה לְתַפְלָרָה וּבַקְּבִירָה מִשְׁנָה מְאַחֲוִי
 יְדוּתוֹן וְעַבְדָּא בְּזִשְׁמוּעַ בְּזִגְלָל בְּזִדְרִיָּתוֹן : כָּל־הַלֵּוִים בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ מְאֹתִים שְׁמֹנִים וְאַרְבַּעָה :
 וְהַשּׁוֹעֲרִים עֲקִיב טַלְמוֹן וְאַחֲרֵיהֶם הַשְּׁמֵרִים בְּשַׁעֲרֵים מְאֹה שְׁבַעִים וְשָׁשִׁים :
 וְשָׂאֵר

יא

יא

אֶל לְשֹׁכֹת הַכֹּף רַפָּה : וּמַעֲשֵׂר אֲדָמָתֵנוּ נִכְפָּרִים מְדוּיָקִים הֵמָּן כְּשֹׁל לְכַדוּ וְכֵן לִקְחֵן כְּסִימֹן יִז' וּמַעֲשֵׂר הַדֶּגֶן : הַמַּעֲשֵׂרִים הֵמָּן כְּמִלְרִיד :
 כַּעֲשֵׂר כְּשֹׁל לְכַד הַטָּיִן וְהַרְמוֹי בְּהַעֲשֵׂר י' כְּזֹרֵה וּרְדָק : יַעֲלוּ אֶת מַעֲשֵׂר כְּסָפִים מְדוּיָקִים הֵמָּן צַחֲסָף סַחֲסָף וּכְסָפִיָּהּ רַבְמָל מַעֲשֵׂר ג' דְּנָסִין
 ר' ל כְּשֹׁל סָטוֹס וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאֶרֶץ מִזֵּרֶם הָאֶרֶץ : וְכָל מַעֲשֵׂר נֶקֶד וְכֵלָן (פ' נַחֲמָה) כִּי אֶת מַעֲשֵׂר כְּנִי יִשְׂרָאֵל סָרַסֵף קָרַח ט' כ' . מִכְּכָה מִשְׁמַע דְּכָל
 אֶת מַעֲשֵׂר דִּסָּן דִּילֵהוּן בְּמַתָּה סְפוּיָן ר' ל סֵפֵי' ין כַּחֲסָף סַחֲסָף וְכ' כַּסֵּל מִסֵּו' הַסֵּו' כְּסוֹף מִאֲמֵר ג' וְזֵרִי מִתְּחִילָה יִזְכַּר כְּמִילָה' חֲדָל לְאֲשַׁכְּחֵן סְסוּקִי
 אַחֲרִיבִי טוֹכָה דְּכַמִּיבִין מַעֲשֵׂר כְּשֹׁל לְכַד וְזֵרִי מִיִּזְכֵּירוּ כְּכַרְשַׁת רַבָּה מַעֲשֵׂר דְּגִנָּן חִירְשָׁן . אֶת כָּל מַעֲשֵׂר מְכֹאֲמֵן . וְזֵרִי אַחֲרִיבִי כִּיחֻזְקָאֵל סִי'
 מ' וְחַד כְּכַרְשַׁת כִּי מִנָּה כִּי מְכַלָּה לְעֵשֶׂר אֶת כָּל מַעֲשֵׂר . וְחַד כְּרֵי' ב' לֹא מַעֲשֵׂר נֶקֶד וְכֵלָן וְחַד כְּסוֹף כַּחֲמִישֵׁי הַיָּחִיד מַעֲשֵׂר דְּגִנָּן וְעוֹד קִשָּׁה דְּלֹא
 אֲשַׁכְּחֵן כַּחֲסָף סַחֲסָף דִּיקִי רַק דִּיקִי רַק דִּיקִי יִשְׁלוּ אֶת מַעֲשֵׂר וְכֵן מִסוֹר מִלִּוּו' אֶת־הַסּוֹלִיטוֹלָה לִית חֲסָף סַחֲסָף וְשָׂאֲרָה חֲסָף וּמִסַּמְקָא לִי מִלְמָה
 כְּלִילָה וְקִשָּׁי לִי כַּמָּה סִי וְלֹא סִינִיָּה כְּסִי מִיָּדִי דְּלִיָּהּ זִיָּה מִשְׁטַח מִסוֹס דְּלִיָּהּ זִיָּה קִיטְרִי וְכַמָּה סַכְרִיָּוִי טַעֵו זִיָּה וְאֲמַטוֹה לְכוּלְהֵי סַכְרִי וְזִכְרִיָּה דְּלִיָּהּ טִיבִילָה
 וְדַקְדוּקָה וְכַסְטָא לְכוּס מְאַל דְּחִינְיָה בְּרַחֲמֵי מַחְרִיָּה דְּשִׁמְיָה אֲשַׁכְּחָה כּוּסְחָא דִּיקָא וְכִרְיָה כְּכַפּוּרָה וְלִיבָה לְטִיבִיל' מִיבִישׁ דְּכָל סַכְרִי מִפְּקִיָּה קִיטְרִי כּוּסֵי
 וְדָה הֵאֵל כָּל קָרִיָּה מַעֲשֵׂר כְּסָף מַעֲשֵׂר וְהִיָּה סִכְהֵן בֵּן אַחֲרֵן דְּסוֹפִיָּה דְּזוּרָה' . וְכָל מַעֲשֵׂר הַמַּעֲשֵׂר דְּכוּמִישׁ כִּר מִן חַד בְּעֲשֵׂר הַלֵּוִים חֲדָשִׁים כְּסָפֵי
 בֵּן אַחֲרֵן ט' כ' . וְנִתְּן דִּילֵן כְּמַסֵּר עַל בְּעֲשֵׂר הַלֵּוִים לִית וְאַחַד בְּעֲשֵׂר וְהוּא כִּי מְכַלָּה לְעֵשֶׂר דְּכוּמִישׁ דְּכוּמִישׁ מִנִּי מִסְרָה אַחֲרִיבִי בְּכַמֵּי לִישְׁכָה סִימָן
 כָּל בְּעֲשֵׂר חֲסָף כָּלֵל חֲסָף סַחֲסָף מִתְּחִילָה כִּיכְסוּ וְלִית כְּכִין סִימָקָה כָּלֵל . וְכַכִּי רִיבְסָן כּוּלְהֵו סְסוּקִי סַמִּיר : דְּהַפְּלִיגוּ גִדְלוֹת כָּלֵל סַכְרִיָּה
 וְהָלִין מִרֵי לִישְׁכֵי חַד אֲזוּרָחָה אִיָּה לְהוּ וְכַסְחֵי מִתְּחִילָה כִּיכְסוּ וְלִית כְּכִין סִימָקָה סֵס' ד' סַחֲסָרִים וְהוּ' קְדָאֵס כְּלִישְׁכָה וְאִין זֵה מַסָּה : כֵּן מַעֲשִׂיָּה הֵלִים לֹא יִכְסֵן דְּנִשָּׁ
 וְסָנִים מִלָּל דְּמַלְלָה וְכֵן דִּיכֵו מִכָּה סְסוֹרֵת רִישׁ פ' אַחֲרִי מוֹת סַמְמָר סֵס' ד' סַחֲסָרִים וְהוּ' קְדָאֵס כְּלִישְׁכָה וְאִין זֵה מַסָּה : כֵּן מַעֲשִׂיָּה הֵלִים לֹא יִכְסֵן דְּנִשָּׁ
 גִּזְרֵד' עֲשָׂה הַפְּלָאכָה כְּסָפִים מְדוּיָקִים עֲשָׂה כְּסָף . וְכֵן רְמוֹי כִּי לֹא נִמְנָה כְּכַרְשַׁת וַיִּקְבַּל מִס' י' עֲשִׂי כְּמִכְבִּי יוֹד' כְּרִיָּלָה : כֵּן פְּלִיָּה דְּמַטוֹ
 יִסֵן כְּמֹנֵס פְּלִיָּה וְסַטוֹן גִּזְרֵד הוּא : דְּאֲשִׁים לְאַבֹּת כְּסָף הַלְמָד כְּשֹׁל וַיִּם כְּקִמָּן : כֵּן יְדוּתוֹן יְדוּמוֹן ק' :

נחמיה יא יב

וְשָׂאֵר יִשְׂרָאֵל הַכְהֻנִּים וְהַלְוִיִּם כָּל־עַרְוֵי יְהוּדָה אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ : וְהַנְּתֻנִיִּם יֹשְׁבֵי בְּעַפְלָא
וְצִיּוּא וְגִשְׁפָא עַל־הַנְּתֻנִים : וּפְקִיד הַלְוִיִּם בִּירוּשָׁלַם עֹזִי בְּדָבְנִי בְּדַחֲשֻׁבְיָהּ בְּדַחֲמַנְיָהּ
בְּדַמְיָכָא מִבְּנֵי אֶסְפָּה הַמְשֻׁרְרִים לְנַגְדַּת מְלֹאכֶת בֵּית־הָאֱלֹהִים : כִּי־מִצֹּרֶת הַמֶּלֶךְ עָלֵיהֶם
וְאִמְנָה עַל־הַמְשֻׁרְרִים דְּבָרוּס בְּיָמָיו : יִשְׁתַּחֲוֶה הַדְּמֻשְׁבָּאֵל מִכְּבַּר־זֶרַח בְּדַחֲוֹדָה לִדְ
הַמֶּלֶךְ לְכַלְדֵּנֶבֶר לְעַם : וְאֵל־הַחֲצֵרִים בְּשֹׁלְתָם מִבְּנֵי יְהוּדָה יֹשְׁבוּ בְּקִרְיַת הָאֲרָבַע וּבְנֵיהֶּ
וּבְרִיבֵן וּבְנֵיהֶּ וּבִיקְבָצָאֵל וְחֲצִרְיָה : וּבִישׁוּעַ וּבְמַלְדָּה וּבְכֵית־פֶּלֶט : וּבַחֲצָר שִׁיעַל וּבְכַבָּאֵר
שִׁבְעַ וּבְנַתְיָה : וּבְצִקְלָג וּבְסַמְכָה וּבְכַנְתְיָה : וּבְעִזָּן רַפְוִן וּבְצַרְעָה וּבִירְמוּת : זָנַח עֵרְלָם
וְחֲצִרְיָם קָבִישׁ וְשֹׁדְתִיָּה עֹקָה וּבְנַתְיָה וּיְחַנּוּ מִכַּבָּר־שִׁבְעַ עַד־גֵּיא הַנָּס : וּבְנֵי בְנִימָן מִגְּבַע
מִכְמֶשׁ וְעִיָּה וּבֵית־אֵל וּבְנַתְיָה : עֲנַתוֹת נָב עֲנַנְיָה : חֲצוּרוֹרְמָה גֵּתִים : הָרִיד צְבָעִים
נְבֶלֶט : לֶד וְאוּנּוֹ גַי הַחֲרָשִׁים : וּמִדְּהַלְוִיִּם מַחֲלָקוֹת יְהוּדָה לְבְנִימָן : *

וְאֵלֶּה הַכְהֻנִּים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר עָלוּ עִם־זֶרְבָבֶל בְּדַשְׁאֲלֵת־אֵל וְיִשׁוּעַ שְׂרִיָּה יִרְמְיָה עֹזְרָא : יב
אֲמִרְיָה כְּלֹדַת חֲטוּשׁ : שְׁכַנְיָה רַחֵם מִרְמַת : עֹדְאָא גִנְתּוֹי אֲבִיָּה : מִיָּמִין סַעְדִיָּה בְּלָגָה :
שְׁמַעְיָה וְיִזְרִיב יִדְעִיָּה : סֶלֶז עֲמוֹק חֲלָקִיָּה יִדְעִיָּה אֱלֹהֵי רֵאשֵׁי הַכְהֻנִּים וְאַחֵרִים בְּיָמֵי יִשׁוּעַ :
וְהַלְוִיִּם יִשׁוּעַ בְּנֵי קַרְמִיאֵל שְׂרַבְיָה יְהוּדָה מִתְּנִיָּה עַל־הַיְהוּדֹת הוּא וְאָחָיו :
צִבְקַבְקִיָּה וְעִנָּי אַחֵרִים לְנַגְדָם לְמִשְׁמֵרוֹת : וְיִשׁוּעַ הוֹלִיד אֶת־יִזְרְיָקִים וְיִזְרְיָקִים הוֹלִיד אֶת־וְעִנָּי
אֱלִישִׁיב וְאֱלִישִׁיב ׀ אֶת־יִזְרְיָדָע : וְיִזְרְיָדָע הוֹלִיד אֶת־יִזְרְיָתָן וְיִזְרְיָתָן הוֹלִיד אֶת־יִזְרְיָדָע : וּבְיָמֵי
יִזְרְיָקִים הָיוּ כְהֻנִּים רֵאשֵׁי אֲבוֹת לְשְׂרִיָּה מִרְיָה לִירְמְיָה חֲנַנְיָה : לְעֹזְרָא מִשְׁלֵם לְאֲמִרְיָה
יְהוּחָנָן : לְמַלְכוֹי יִזְרְיָתָן לְשִׁבְנָיָה יוֹסֵף : לְרַרְס עֲדָנָא לְמִרְיָת חֲלָקִי : לְעֹדְיָא זְכַרְיָה לְמַלְכוֹי
לְגִנְתָּן מִשְׁלֵם : לְאֲבִיָּה זְכַרְיָ לְמִנְיָמִין לְמוֹעֲדִיָּה פֶּלְטִי : לְבְּלָגָה שְׁמַעְיָ לְשִׁמְעִיָּה יְהוּחָנָן :
וְלִיזְרִיב מִתְּנֵי לִידְעִיָּה עֹזִי : לְסֶלֶז קְלִי לְעֲמוֹק עֵבֶר : לְחֲלָקִיָּה חֲשֻׁבְיָה לִידְעִיָּה נְתַנְאֵל :
הַלְוִיִּם בְּיָמֵי אֱלִישִׁיב יִזְרְיָדָע וְיִזְרְיָתָן וְיִזְרְיָתָן רֵאשֵׁי אֲבוֹת וְהַכְהֻנִּים עַל־מְלִכָּהּ דְרִישׁ
הַפְּרָסִי : בְּנֵי לְוִי רֵאשֵׁי אֲבוֹת כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּכַרִי הַיָּמִים וְעַד־יָמֵי יְהוּחָנָן
בְּדַשְׁאֲלִישִׁיב : וְרֵאשֵׁי הַלְוִיִּם חֲשֻׁבְיָה שְׂרַבְיָה וְיִשׁוּעַ בְּדַקְרְמִיאֵל וְאַחֵרִים לְנַגְדָם לְהַלְל
לְהוֹדוֹת בְּמִצְוֹת דְּוִיד אִישֵׁי־הָאֱלֹהִים מְשֻׁמֵר לְעַמַּת מְשֻׁמֵר : מִתְּנִיָּה וּצְבָקִיָּה עֲבָדִיָּה מְשֻׁמֵר
מִלְּמוֹן עֲקִיב שְׁמַרִים שׁוֹעֲרִים מְשֻׁמֵר בְּאֶסְפֵי הַשְּׁעָרִים : אֱלֹהֵי בְיָמֵי יִזְרְיָקִים בְּדַחֲשֻׁבְיָהּ בְּדַחֲ
יִזְרְיָקִים וּבְיָמֵי נְחֻמְיָה הַפְּחָה וְעֹזְרָא הַכְּתָן הַסִּפֵּר : וּבַחֲנַנְתָּ חוֹמַת יְרוּשָׁלַם
בְּקֶשֶׁשׁ אֶת־הַלְוִיִּם מִכְּלִי־מִקְוָמָם לְהַכִּיָּאֵם לִירוּשָׁלַם לַעֲשֵׂת חֲנֻכָּה וְשִׁמְחָה וּבְתוֹדוֹת וּבְשִׁיר
טְצֵלְתִים נְבָלִים וּבְכַנְרוֹת : וַיֵּאֲכַפּוּ בְנֵי הַמְשֻׁרְרִים וּמִדְּהַכְּבָר סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמִדְּ
חֲצִרְיָ נְטַעְתִּי : וּסְבִיֹת הַגְּלָל וּמִשְׁרוֹת גְּבַע וְעֹמֹמֹת כִּי חֲצֵרִים בְּנֵי לְהַם הַמְשֻׁרְרִים סְבִיבוֹת
יְרוּשָׁלַם : וַיִּטְהַרוּ הַכְהֻנִּים וְהַלְוִיִּם וַיִּטְהַרוּ אֶת־הָעָם וְאֶת־הַשְּׁעָרִים וְאֶת־הַחוֹמָה : וְאֵעֵלָה

עוֹן בֶּן בְּנֵי נְבִיָּה : וּבִיקְבָצָאֵל בְּקַמַּת מְדוּיָקִים אֵין דַּשׁ גַּיָּה וְנִסְאָה כִּי־כַבְרִיָּה הוֹלִיד וְנִסְאָה דְנִגְשׁ : וְעִיָּה נְעַדְיָקִים כִּי־נִבְאָה : הוֹדִיד
כַּסְבִּי לְהַיָּין : גִּנְתּוֹי כַּסָּא כִּי־וּבְדַפּוּס יָאן נְבִימָן בְּנֹדָן וּכְבַל שֹׁמֵר סַפְרִים כִּי־ד : בְּנֵי בְּסוּרָן : שְׂרַבְיָה כְּבִירֵי הַרְיָם : הַיְחֻת דְנִגְשׁ הוֹדִיד
טִיָּן בְּכַלּוֹל דֶּק קַסָּה וְסַרְסִים סַרְס יִדָּה וְנִסְאָה הַרְבֵּב לְרֵאשִׁיָּהוּ בְּלֵוִי מוֹרֵס הַסָּא : וְעִנּוֹ וּמִנִּי ק : וְאֱלִישִׁיב ׀ אֶת יִזְרְיָדָע בְּקַמַּת סַפְרֵי־מִסְבּוֹ
וְאֱלִישִׁיב הוֹלִיד־אֶת יִזְרְיָדָע אֲבָל בְּסַפְרֵים סַפְרִיָּים כִּי־מְדוּיָקִים וְנִסְאָה יָסֵן מִלְּרָן אֲשַׁכְּנוּ וּבְדַפּוּס כַּסְבִּי אֵין כַּסָּה חֵיבַת הוֹלִיד וְלֹא מוֹרֵס מִלֵּא שְׂכַמֵּס
מִלֵּי לִיָּה חֶסֶד הוֹלִיד : לְמַלְכוֹי לְתַלְכוֹי קָן כִּן הוּא בְּסַפְרִים מְדוּיָקִים : לְשִׁבְנָיָה כִן כַּסְבִּי : עֹדְאָא נְשִׂאָה כַּס : חֲלָקִיָּה בְּנִטוּל סַפְרֵיָּה : לְעֹדְיָא
לְסַרְיָה קָן ׀ לְמִנְיָמִין מִלֵּא פֶּלְטִי־מְסוּרָה : עַל סְלִכוֹת דְרִישׁ וּבְסוּרָה פִּרְסַח וַיְחַיִּי מְסַר סִי מִן ׀ עַל דַּסְכִּירִין עַד וְחִירִין עַל כַּסָּה לְקַמֵּן נְסִאָה
סִי : דְרִישׁ־יָם כַּמַּח וַיְחַיִּי מִסֵּס בְּנִטוּל רִישׁ סִימָן : שְׂרַבְיָה בְּדַחֲשֻׁבְיָהּ : בְּסַצוֹת נְבִיָּה : בְּקֶשֶׁשׁ קִלְבֵּי־הַקָּיָה : הַמְשֻׁרְרִים כַּמַּחֲרִי וְנִבְאָה :
וַיִּטְהַרוּ הַכְהֻנִּים כַּסְבִּי־מְדוּיָקִים סִי־מִכְמֶשׁ : וְאֶת הַשְּׁעָרִים דְנִגְשׁ כַּסְבִּי כַּמֹּכּ הַשְּׁעָרִים וּסְבִיבֵי כוּחַ : וְאֵעֵלָה נְעַדְיָקִים סִי־מִלֵּא בְּכַסְבִּי
וְכִן בְּכַסְבִּי מִכַּח הַסְּמִרָה וְסִי־מִכְמֶשׁ כִּן וְסִימָן כַּמִּסּוּס סִיף סִימָן ד' :

את שרי יהודה מעל לחומה ואעמירה שתי תורות גדולות ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת: וילך אחריהם השועיה וחצי שרי יהודה: ועוריה עזרא ומשלם: יהודה ובנימן ושמועיה וירמיה: ומכני הכהנים בחצרות ובריה ברונתן פושטעיה בדתתניה: בן מיכה בן חכר בן דאסף: ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה הנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם: ועל שער העזן ונגדם עלו על מעלות עיר דויד בפעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מורח: והתורה השנית תהולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל לחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: ומעל לשער אפסים ועל שער הישנה ועל שער הרגלים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועל שער הצאן ועמרי בשער הפרה: ותעמדה שתי התורה בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי: והכהנים אלקים מעשיה מניסין מיכה אליועני יסיה הנגיד בחצרות: ומעשיה ושמעיה ואלעזר ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמעיהו המשררים וירחיה הפקיד: ויזבח ביום זה זבחים גדולים וישמחו בני האלהים שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמעו שמחת ירושלים מרחוק: ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות לעשות ולמעשרות לכוזם בהם לשרי הערים מנאות התורה לכהנים וללויים בני שמחת יהודה והכהנים ועל הלויים העמרים: וישמרו משמרת אלהים ומשמרת הפרה והמשררים והשועים כמצות דויד שלמה בנו: כי בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים ושירת תהלה וזודות אלהים: וכל ישראל בימי ורפבל ובימי נחמיה נתנים מניות המשררים והשועים דבריו ביום ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן: * ביום ההוא נקרא בספר משה באני העם ונמצא פתוי בני אשר לא יזבחו עמני ומאבני בקהל האלהים עד עולם: כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכרו עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה: ויהי בשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל: ולפני מזה אישיב בהון נתון בלשפת בית אלהינו קרוב למזכיה: יעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלמנה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלויים והמשררים והשועים ותרומת הכהנים: וככל זה לא היותי בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארתחששתא מלך בבל באתי אל המלך ולקח ימים נשאלתי מן המלך: ואבוא לירושלם ואכינה ברעה אשר עשה לישיב למזכיה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: וירע לי מאד ואשליבה את כל כלי בית מזכיה:

אחרי

ראשי

אחרי

יג

והחיו שמעיה כמ' שמי המלך נתיב: סללו גללו ברובן של ספרים מדויקים סמוך לו סביב כמאריך וכחסף פתח וכ"ר מליה המלך כפרקי טירה סיר י"ב ופיון טור מ' המלך כהנה סמבל דף ל' וסבמו היא מל דפוס קוסטאנטינא זמא סמבונ סס אכל מללי חניה מן הסנין ר"ל אכל חללי וכבר הרומי כזה הסנין כרס סמט לך לך פיון פ"ס סס: חנני הסבם כו"ן ראסוכה כמ"ס לטיל סימן א': ועד שער המים סודם כמ"ס כ"י יסן כמוב ועל וכן רמס ההכס לזמאמ כנליון ספרו אמנה בכל שחר ספרים כמוב ועד: לסואל לית וימיר ח"ף זכ"ב כמרים כמ"ס כחה אחר כו"ל: ועל שער הישנה ועל שער הרגים ומגדל חננאל כמ' סמט ויהי כמסר סימן מן ס' על דסנירין כד וקריין מל זכרים אהס אלו סמסוק זה ומה סמבוכ סס י"א כחה להניה ס' סמסרסן מי אמח מונח כי אה ס' זמלו כן וירכמו על צודון ס' וימי. על הפעציה (יוסמ) כ) על סמבא (יוסמ י"ב) על שבה (סופסיס ז) על נכסת גרב (ורחום ל"א) ועל כנף סקויס (דמאל ט) על מלבוש דריוס דלפני ועל שטר היסנה: ועל שטר הפנים ומגדל חננאל כ' בו הרי ס' ועד סמט לא אסכחל ימיר: אליועני דהרס מדויקים מלל א"ל אחר פ"ן וכן הוא כמסורת ופיון מ"ס כמ' מרחק סימן ו"ד: שפחה ירושלם מרחוק מדכוני גירסאות יס כן י"ס סמורסס ירושלם עד מרחק וסמסר קדמון כמוב ירושלם למרחק ובלפוס כפול עד למרחק והגירסא כהנוכה אבני ירושלם מרחוק וכזמא כמלמי ברוב מדויקים ס"י שפטי וכן כמארי כמוב גם החכס לזמאנו הניה כן כספרו וכמך כקמיון חין עד וכן כמ' ס: ולסעסודת כקמס ספרים פ"ן כמא ועמדויקים כמ"ס כמצות דויד כ"ג: ראש רשטיק: עמני כמקמס מדויקים אחר ו"א ומה סמבונ כמסורת ככלל סמללים לא יבוא סמוכי סוף מויו של מוירס כמ"ס כמ"ס: ויראך מלהינו הקללה ככל ספרים מדויקים כ"י סמלמי חין מל"חין כמס מלל אה וטכוכ סופרים הוא סמל הרע לכוזם סלכו כמ"ס מ"ס מורס וגם כמסס לזמאנו כמך כמארי סמסר קדמון וס' חין כמס מלל אה:

יג

האלהים

נחמיה יג

החזין מן־השכר! ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את־הסנחה והלבנה; וארעה כ־מניות הלויים לא נתנה ויברחו איש־לשרהו הלויים והמשררים עשו המלאכה; ואריבה את־הסננים ואמרה מדוע נעזב בית־האלהים ואקבצם ועמדם על־עמדם; וכל־ההורה הביאו מעשר הרגן והתירוש והיצהר לאוצרות; ואוצרה על־אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן־הלויים ועל־ידיהם חנן בן־זכור בן־מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם; וזכרה־לי אלהי על־זאת ואל־תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו; בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים־גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על־התמרים וארזין ענבים ותאנים וכל־משא ומביאים ירושלים ביום השבת ואעיד ביום מחרם ציד; והוצרים ישבו בה מביאים דגן וכל־מסר ומזכרים בשבת יחיד א לבני יהודה וירושלם; ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מ־ההדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את־יום השבת; הלוא כה עשו אבותיכם ואל אלהינו עלינו את כל־הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוספים חרון על־ישאל לחלל את־השבת; ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה וסגרי הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדות עלי־השערים לא יבוא משא ביום השבת; וילינו הרכלים ומכרי כל־ממכר מחוץ לירושלם פעם ופעם; ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אסרת־שני יד אשלה בכם מ־העת ההיא לא־באו בשבת; ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים וביאים שמריה השערים לקדש את־יום השבת גם־זאת וזכרה־לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך; גם־לפנים ההם ראיתי את־היהודים השיבו נשים אשרודות עפוניות יחידין מואביות; ובניהם זר מדרבב אשרודות ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם; ואריב עם ואקללה ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אס־תתנו בנתיכם לבניהם ואסחת־שאי מבנתיהם למניכם ולכם; הלוא על־אלה חטא־שלמה מלך־ישראל ובגוים הרבים לא־היה מלך כמהו ואריב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על־כל־ישראל גם־אותו החטיאו הנשים הנכריות; ולכם הנשטע לעשת את כל־הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות; ומבני יודע בן־אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריהו מעלי; וזכרה להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים; וטהרתים מכל־נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאכתו; ולקרבן העצים בעתים מופנות ולבכירים וזכרה־לי אלהי לטובה;

ביושר ובתמים נעשה ספר נחמיה כל הנשמה תהלל יה;

סיום פסוקי של ספר נחמיה הם ארבע מאות ושמונה; וסיומן ובג'ת אני בושח; והקאפוטולי הם שלשה עשר; והרבו ביום ההוא יהיה ה' אחר'ך ושמו אחד;

ארס

האלהים את הסנחה והלבנה י"ם סכמו נהם את הלנונה ובסמורם מוכיח סכמו והלבנה חסר וז'ו חסר כ"יית סכן אומרת וכלככה ב'ח' חסר וז' מלא והמלא הוא כד"ה ח' סיון ס' וכן בספרים ב' מדוייקי'; מניות הלויים לא נתנה כן כמיב למסרמי ולמלכמי נתנו; והמשררים אין דגש בח"ס; ואקבצם י"ם וקצצם; ונרוב המדוייקים שלפני כשני שימים וכן הנהי החכם לזכורו כספרו נכס ס"ם; שעשר שר"ן כסוף לכדו נכס' המדוייקים וכבר נמנר זה סכנין על משלוחו למטלה כסיון ז'ד; והיצהר לאוצרות וכן על אוצרות דמריה מרנויכו מלא למלא נכס' אחריתי לחיבה בירמיה כל' וסיון ח"ס כד"ה ח' ס'; ועמסים נבתיא הו'א; ומביאים ירושלם כ"כ לא לירושלם; סביאים דאג לית כמיב ט"ף; לבני יהודה וכירושלם כן כמיב נו'או ומי שבת כירושלם נלא וז'ו טבה סכן נמסר בירמיה סיון כן יוכרה ונירוסלם ג' דמסיפין נקריה וסימנהון וגם את חת האנוה לראשיה דמלכיה ומס כתיאים הס ירמיה כן והוצרים ישנו זה דמורח וכן פכאמי נמסרות כ"י; צללו כל'מר נכס' לכדו כדרכנו וזה נ' מסורת רח ודסריה סיון וסוף חתוק חכ"ן; לא יבא משא דכפוס יסן כמכז ולא נו'או וסיון כן כמסר ספרים; מן העת ההיא ככל ספרי' כ"י מדוייקים כן כמיב ב'ז'ול כל'כפוסים סכמו ההוא כו'לו'וק' סיון; אשרודות עפוניות מרנוייהן מן מינומל לחספין קחפין וימדין וז'ו' נמסר רבמל אום וז'ו'; ואקללם קל כל'מר; והשיב חסר וז'ו' וכן נמסרת להוסיב ב' חד חסר וחד נלא וסימנהון עס כדנייה דמללל הנה מלא סים ככרות חסר; וטהרתים ב' בקריה וסימנהון מכל נכר; מכל עוכס (ירמיה לב); ס' לטיבה וזכרו ומכל חטאיהון וטהרו חמן;

דברי הימים א א

אדם

שֵׁת אָנוּשׁ׃ קִינָן מִהַלְלָאֵל יָרָד׃ חֲנוּךְ מִתּוֹשֵׁלַח לְמֹד׃ נָח שֵׁם חָם וְיֹפֶת׃ בְּנֵי יֹפֶת
 גָּמַר וּמְגוֹן וּמְדֵי וַיּוֹן וְחָבֵל וּמִשְׁדָּן וְתִירָס׃ וּבְנֵי גָמַר אֲשַׁכְנָן וְרִיפַת וְתוֹגְרַמָּה׃ וּבְנֵי יוֹן
 אֲלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה כְּתִים וְרוּדְנִים׃ בְּנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם פּוּט וּכְנַעַן׃ וּבְנֵי כּוּשׁ סִבְאָ
 וְחִילָה וְסִבְתָּא וְרַעְמָא וְסִבְתָּא וּבְנֵי רַעְמָא שְׂבָא וְרֵרֹן׃ וּכּוּשׁ יָלַד אֶת־נַמְרוֹד הַיֵּה הַחַל
 לוֹרִים לִלְחֹיֹת גְּבוּר בְּאַרְצָ׃ וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לוֹדִיִּים וְאֶת־עֲנַמִּים וְאֶת־לֶהֱבִים וְאֶת־נַפְתָּחִים׃
 וְאֶת־פְּתָרְסִים וְאֶת־כְּסֻלָּחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשֵּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתָּרִים׃
 וּבְנֵעַן יָלַד אֶת־צִדְדִּין בְּכָרוֹ וְאֶת־חַת׃ וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֲמֹרִי וְאֶת־הַגְּרִנְשִׁי׃
 וְאֶת־הַחִיִּי וְאֶת־הָעֲרֹקִי וְאֶת־הַסִּנִּי׃ וְאֶת־הָאֲרֹרִי וְאֶת־הַצְּמֹרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי׃ בְּנֵי שֵׁם
 עֵילָם וְאֲשׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרְסַם וְעוּץ וְחִיל וְגֵתֵר וּמִשְׁדָּן׃ וְאַרְפַּכְשָׁד יָלַד
 אֶת־שֵׁלַח וְשֵׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר׃ וְעֵבֶר יָלַד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בִימּוֹ נִפְלְגָה
 הָאָרֶץ וְשֵׁם אֶחָיו יֶקְטָן׃ וַיִּקְטָן יָלַד אֶת־אֶלְמוֹד וְאֶת־שֵׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמוֹת
 וְאֶת־יֵרַח׃ וְאֶת־הַדּוֹרָם וְאֶת־אֵאוּל וְאֶת־דִּקְלָה׃ וְאֶת־עֵיבֵל וְאֶת־אֲבִימָלֵךְ וְאֶת־שֶׁבַע׃
 וְאֶת־אוּפִיר וְאֶת־חִילָה וְאֶת־יֹוֹבֵב בְּלִי־אֵלָה בְּנֵי יֶקְטָן׃ שֶׁבַע אֲרַפַּכְשָׁד שֵׁלַח׃ עֵבֶר פֶּלֶג
 רְעוּי׃ שְׂרוּג נְחוּר תְּרַח׃ אֲבָרָם הוּא אֲבָרָהִם׃ בְּנֵי אֲבָרָהִם יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל׃
 אֵלָה תְּלָדוֹתָם בְּכוֹר יִשְׁמַעְאֵל נְבִיזַת וְקָרַר וְאַדְבָּאֵל וּמְכַשֵּׁם׃ מִשְׁמַע וְרוּמָה מִשָּׂא
 חָדָד וְתִימָא׃ יִטּוֹר נְפִישׁ וְקָרְמָה אֵלָה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל׃ וּבְנֵי קַטּוּרָה פִּילְגֶשׁ אֲבָרָהִם
 יִלְדָה אֶת־זִמְרֹן וַיִּקְשֵׁן וַיְמָרְזֵן וַיִּשְׁבַּק וְשׁוּחַ וּבְנֵי יֶקְשָׁן שְׂבָא וְרֵרֹן׃ וּבְנֵי מְרִיז עֵיפָה וְעַפְרָיִם
 וְחֲנוּךְ וְאֲבִירְעֵי אֶלְדָּעָה כָּל־אֵלָה בְּנֵי קַטּוּרָה׃ וַיִּילַד אֲבָרָהִם אֶת־יִצְחָק בְּנֵי
 יִצְחָק עֵשׂוֹ וַיִּשְׂרָאֵל׃ בְּנֵי עֵשׂוֹ אֲלִיפּוֹ רְעוּאֵל וַיַּעֲוֵשׁ וַיַּעֲלָם וְקָרַח׃ בְּנֵי
 אֲלִיפּוֹ תִימָן וְאוּמֵר צְפִי וְגַעְתָּם קָנָן וְתַמְנַע וְעַמְלֹק׃ בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת זְרַח שִׁמְהָ וַיְמֹרָ׃
 וּבְנֵי

דברי הימים

אדם א"ף של אדם רבני מכל אפי"ן שנמקד' שבו החיל ה"כ' כגרא את הכל וכו' גמר את הכל ופיין כס' אוח אמת סוף מדרש רות וזוכר ס' תכורס סוף דף כ"ג ובס' פנחס רות ריש ס' גראשית וסודר הכריז הגדול ריש ד"ה' וזבל כרוז ספרים ישנים שלפני חסר וא"ו אחר מ"ז׃ וריפת כד"ל כס' כרהבי וריפת כרי"ס ויש בו דרס הניחו רש"י ז"ל וסימן ראשי שמות ספריהון פרשת כרהשי' הנקרא ראשי' כריס כס'כ וריפת כרי"ס ונר"כ כס'כ וריפת כד"ל כס'ס' הנקרא כדרי כד"ל וכס'ג אוח ד"ל חסיב לכו כמלפא כיהא חן חד וחד חד ד"ל' וחד רי"ס׃ וורודנים כרי"ס ראשונה וכחומס כחוב כסני דלמ"ן ויש בו דרס כנ"ר פרשת לז' סניאו רש"י ז"ל כמסרה דלעיל חסיב כמי הנך כהדיהו׃ ורעסא וגו' ובני רעכא במקצת מדוייקים סניסס כח' לף וכן כמסר כהדיא כמסרה סלכו פרשת נח׃ לורדים לוגים ק' ויש בו דרס כנ"ר פרשת לז' סניאו רש"י ז"ל ופיין יפה מואר׃ ואת פחדוסים כול'ו כנביא׃ וגחר וסשן נמקצת דמוסוס ישנים המ"ס קמוצה ונכלל ספרים כ"י מדוייקים כסגול ודני זה מוכרס כס מהמסורה החומרת ומשך כ' כסגול ומידך יון מונל ומשך (יחזקאל כו')׃ חצרות מלכ' ח' ד"ק וכן הוא כחומס כמ"ס סס׃ אלה תלדותם מקצת מדוייקים חסר וא"ו קרמח ומל' וא"ו כפינכח וכן כמסור' פ' ומרס כל ד"ה תלדותם כמיב כמ"ל וחסיהם למולדס ד"ה ח' ט' צפי ונעתס צפי כמיב כיו' ד' וכמורה צלו נו' או רד"ן׃

דברי הימים א א כ

ובני שעיר לוטן ושוכל וצבעון וענה ורישן ואצר ורישן : ובני לוטן חוזי והומס ואחוזת
לוטן תמנע : בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונס ובני צבעון איה וענה : בני ענה
דישון ובני רישון חמרן ואשכנן ויתרן ויכרן : בני-אצר בלחין וועון ועקן בני רישון עיץ
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל :

בלע בן-בעור ושם עירו דנהבה : וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן-זרח מבצרה : וימת
יובב וימלך תחתיו חישם מארץ התימני : וימת חישם וימלך תחתיו הדר בן-גדר המכה

את-מדון בשדה מואב ושם עירו עיות : וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה : עיות
וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנחר : וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן

בן-עכבור : וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת
מטרר בת מי זהב : וימת הדר ויהיו אלופי אדום אלופ תמנע אלופ עליה אלופ יתת : עלוה

אלופ אהליבמה אלופ אלה אלופ פינן : אלופ קנן אלופ תימן אלופ מבצר : אלופ מגדיאל
אלופ עירם אלה אלופי אדום : * אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי

ויהודה יששכר וזבלון : דן יוסף ובנימין נפתלי גר ואשר : בני יהודה ער ואונן ושלה
שלושה נולד לו מבת-שוע הכנענית ויהי ערו בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתוהו :

ותמר בלתו ילדה לו את-פרץ ואת-זרח כל-בני יהודה חמשה : בני פרץ
חצרון וחמול : ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה : ובני זמרי עכר

עוכר ישראל אשר מעל בחרם : ובני איתן עזריה : ובני חצרון אשר נולדו-לו את-
ירחמאל ואת-רם ואת-כלובי : ורם הוליד את-עמינדב ועמינדב הוליד את-נחשון נשיא

בני יהודה : ונחשון הוליד את-שלמא ושלמא הוליד את-בען : ובען הוליד את-עובד
ועובד הוליד את-ישי : ואישי הוליד את-בכרו את-אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי :

נתנאל הרביעי רדי החמישי : אצם הששי דויד השביעי : ואחיתיהם צרויה ואביגיל
ובני צרויה אבשי ויואב ועשהאל שלשה : ואביגיל ילדה את-עמשה ואבי עמשה יתת

הישמעאלי : וכלב בן-חצרון הוליד את-עויבה אשה ואת-יריעות ואלה בניה ישר ושונב
וארדון : ותמת עויבה ויקחלו כלב את-אפרת ותלד לו את-חור : וחור הוליד את-
אורי ואורי הוליד את-בצלאל : ואחר בן חצרון אל-בת-מכיר אבי גלעד והוא לקחה

והיא בן-ששים שנה ותלד לו את-שגיב : ושגיב הוליד את-יאיר ויהיו עשרים-ושלוש
ערים בארץ הגלעד : ויקח גשור-וארם את-חות יאיר מאתם את-קנת ואת-בנותיה ששים

עיר כל-אלה בני מכיר אבי-גלעד : ואחר מות-חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה
ותלד לו את-אשחור אבי תקוע : ויהיו בני-ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובניה וארן

נאצם אחיה : ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונס : ויהיו בני-רם
זהום בואו וזכום וזכום כו' דל'ק : עליו ב' יוד וזכום מלון כו' לו דל'ק : חסדן כו' ס' ובמורה חסדן
זל'ט ויס בו דרם הכיאו רס' זל'ט כמחלה כיו חסודין ונחמדין ככדקים ולכסוף מכוסרי כחזור כן דרך החסוד כמחלה חמוד ולכסוף כמסר
וכסום ממחלה מכוסר ולכסוף יסע : בני אצר הכי'ט כעציה : יעקן כו' י' ובמורה ועקן כו' לו' : בני דישון עוץ וארן כלמסוס מחיוני' כמסר
כני דישון כקמן וסיכוס הוא מהמכטיסס כלי ספק דמרנלל כפומייהו הכי כמורייתא אמנם ככל ספרים כ'י מריויקיס וגם כדכוסוס רחשוכוס כמסר
כמן דישון מלמ וז' וכן כרמין דכרי דל'ק כי למ זכר סס ז' כמ' כי אס כחולס : ויעקן תחתיו חושם וימת חושם מוסס ל' מרין כמסון מלייד
וערין חסרים וסימן וימת יובב וכמסר : דל'ורייאל חסרים ד'ס מלמים : עיות טוימ'ק : וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר
כד'ל'ט ובמורה כו'ס'ס וסימנכון ראשי ספריאון : פעי כו' ד ובמורה כו' לו' : וימת הדר כמ' כמסר כדל וטעם הוא מהדסוס : אלופ עליה
מלוה'ק וטימן כמיי סוף ס' ויסלח : ובני איתן עזריה עיין מ'ס כס' ויבס כני ובני דן חסיס : ושמעא השלשי כס' מונס חסר וז' דן כן כדסוס יסן
וסס' ימרו כמית סמין דס מן מלמים דל'ק : וזת היספעאלו וכסמחל כ' ין אומר יתרא הישראלוי עיין מ'ס סס : וארדון כנגס כד'ל'ט : אשת

זהום בואו וזכום וזכום כו' דל'ק : עליו ב' יוד וזכום מלון כו' לו דל'ק : חסדן כו' ס' ובמורה חסדן
זל'ט ויס בו דרם הכיאו רס' זל'ט כמחלה כיו חסודין ונחמדין ככדקים ולכסוף מכוסרי כחזור כן דרך החסוד כמחלה חמוד ולכסוף כמסר
וכסום ממחלה מכוסר ולכסוף יסע : בני אצר הכי'ט כעציה : יעקן כו' י' ובמורה ועקן כו' לו' : בני דישון עוץ וארן כלמסוס מחיוני' כמסר
כני דישון כקמן וסיכוס הוא מהמכטיסס כלי ספק דמרנלל כפומייהו הכי כמורייתא אמנם ככל ספרים כ'י מריויקיס וגם כדכוסוס רחשוכוס כמסר
כמן דישון מלמ וז' וכן כרמין דכרי דל'ק כי למ זכר סס ז' כמ' כי אס כחולס : ויעקן תחתיו חושם וימת חושם מוסס ל' מרין כמסון מלייד
וערין חסרים וסימן וימת יובב וכמסר : דל'ורייאל חסרים ד'ס מלמים : עיות טוימ'ק : וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר
כד'ל'ט ובמורה כו'ס'ס וסימנכון ראשי ספריאון : פעי כו' ד ובמורה כו' לו' : וימת הדר כמ' כמסר כדל וטעם הוא מהדסוס : אלופ עליה
מלוה'ק וטימן כמיי סוף ס' ויסלח : ובני איתן עזריה עיין מ'ס כס' ויבס כני ובני דן חסיס : ושמעא השלשי כס' מונס חסר וז' דן כן כדסוס יסן
וסס' ימרו כמית סמין דס מן מלמים דל'ק : וזת היספעאלו וכסמחל כ' ין אומר יתרא הישראלוי עיין מ'ס סס : וארדון כנגס כד'ל'ט : אשת

בְּכֹד יִרְחַמְאֵל מְעֵץ וְיִטֵּן וְעָקֵד : וְהָיוּ בְנֵי-אוֹנֵם שְׂמֵי יוֹדֵעַ וּבְנֵי שְׂמֵי נָרֵב וְאֶבְיָשׁוּר :
 וְשֵׁם אִשֶׁת אֶבְיָשׁוּר אֲבִיהוּל וְתִלְדַּל לוֹ אֶת-אֲחֻזָּן וְאֶת-מֹלִיד : וּבְנֵי נָרֵב סֹלֵךְ
 וְאִפְסִים וַיָּמָת סֹלֵךְ לֹא בָנִים : וּבְנֵי אִפְסִים יִשְׁעִי וּבְנֵי יִשְׁעִי שִׁשָּׁן וּבְנֵי שִׁשָּׁן אַחֲלִי : וּבְנֵי יוֹדֵעַ
 אַחִי שְׂפִי יִתֵּר וַיִּזְנַתְךָ וַיָּמָת יִתֵּר לֹא בָנִים : וּבְנֵי וַיִּזְנַתְךָ פֶּלֶת וַיִּזְנַתְךָ וַיִּזְנַתְךָ אֱלֹהִים הָיוּ בְנֵי יִרְחַמְאֵל :
 וְלֹא-הָיָה לְשִׁשָּׁן בָּנִים כִּי אֲסִי-בְנוֹתָ וּלְשִׁשָּׁן עֶבֶד מִצְרַיִם וְשִׁמּוֹ יִרְחַע : וַיִּתֵּן שִׁשָּׁן אֶת-בְּתוּלָתָהּ
 לִירְחַע עֶבְרָה לְאִשָּׁה וְתִלְדַּל לוֹ אֶת-עֵתִי : וְעֵתִי הָלִיד אֶת-נַתָּן וְנַתָּן הוֹלִיד אֶת-זֹבֵד : וּזְבֻד
 הוֹלִיד אֶת-אֶפְלָל וְאֶפְלָל הוֹלִיד אֶת-עֹבֵד : וְעֹבֵד הָלִיד אֶת-יְהוּא וַיְהוּא הָלִיד אֶת-עֲוֹרִיהָ :
 וְעֲוֹרִיהָ הָלִיד אֶת-חֶלֶץ וְחֶלֶץ הָלִיד אֶת-אֲלַעְשָׁה : וְאֲלַעְשָׁה הָלִיד אֶת-סִסְמִי וְסִסְמִי הָלִיד
 אֶת-שְׁלוֹם : וְשְׁלוֹם הוֹלִיד אֶת-יִקְמָה וְיִקְמָה הָלִיד אֶת-אֲלִישַׁמֶּע : וּבְנֵי כָלֵב
 אַחִי יִרְחַמְאֵל מִישַׁע בְּכָרוֹ הוּא אֲבִי-זוּף וּבְנֵי מִישַׁע אֲבִי חֲבֵרוֹן : וּבְנֵי חֲבֵרוֹן קָרַח וְתַפַּח
 וְרָקִם וְשִׁמְעֵי : וְשִׁמְעֵי הוֹלִיד אֶת-רַחֵם אֲבִי יִרְקֵם וְרָקִם הוֹלִיד אֶת-שְׂמִי : וּבְכָן שְׂמִי מְעֵזָה
 וּמְעֵזָה אֲבִי בֵּית-צִוִּיר : וְעֵיפָה פִּילְגֵשׁ כָּלֵב יִלְדָה אֶת-חֲרֹן וְאֶת-מוֹצָא וְאֶת-גִּזּוֹ וְחֲרֹן הוֹלִיד
 אֶת-גִּזּוֹ : וּבְנֵי יְהוּדֵי רָגִם וַיִּוֹתֵם וַיִּישָׁן וְפִלְט וְעֵיפָה וְשַׁעַף : פִּילְגֵשׁ כָּלֵב מַעֲכָה יֵלֵךְ שֹׁבֵר
 וְתִלְדַּל שַׁעַף אֲבִי מִדְּמָנָה אֶת-שׂוּא אֲבִי מַכְנָנָה וְאֲבִי גִבְעָא וּבֵת-כָּלֵב עַכְשָׁא :
 אֱלֹהִים הָיוּ בְנֵי כָלֵב בְּדָחַי בְּכֹד אֶמְרָתָה שׁוֹבֵל אֲבִי קָרִית יַעֲרִים : שְׁלֹמָא אֲבִי בֵּית-לַחֵם
 חָרַף אֲבִי בֵּית-גְּדֵר : וַיְהִיו בָּנִים לְשׁוֹבֵל אֲבִי קָרִית יַעֲרִים הָרָאָה חֲצֵי הַמְּנַחֲתוֹת : וּמִשְׁפַּחַת
 קָרִית יַעֲרִים הֵיחָדִי וְהַפְּתוּרִי וְהַשְּׂמִתִּי וְהַמְּשַׁרְעִי מֵאֱלֹהִים יֵצְאוּ הַצְּרַעְתִּי וְהַאֲשַׁתְּאֵלִי : בְּנֵי
 שְׁלֹמָא בֵּית לַחֵם וְנִמְנֹפְתִי עֲטֻרוֹת בֵּית יוֹאָב וְחֲצֵי הַמְּנַחֲתִי הַצְּרַעִי : וּמִשְׁפַּחַת סוֹפְרִים
 יִשְׁבִּי * יַעֲפֹץ תַּרְעֵתִים שְׂמַעְתִּים שׁוֹכְתִים הַמָּה הַקִּינִים הַבָּאִים מִחַמַּת אֲבִי בֵּית-רַכָּב :

וְאֱלֹהִים הָיוּ בְנֵי דָוִד אֲשֶׁר נִוְלַדְלוּ בְּחֲבֵרוֹן הַבְּכֹר וְאֶמְנֵן לְאַחֲנֵי־עַם הַיִּזְרַעְאֵלִית
 שְׁנֵי דְנִיָּאֵל לְאַבְנִיָּל הַבְּרַמְלִית : הַשְּׁלֵשִׁי לְאַבְשָׁלוֹם בְּדָמְעָה בֵּית-תְּלָמִי מֶלֶךְ גִּישׁוּר
 הַרְבִּיעִי אֲרִנְיָה בְּדָחַי : הַחֲמִישִׁי שְׂפַמְיָה לְאַבְיָטֵל הַשְּׁשִׁי יִתְרָעַם לְעִנְיָה אִשְׁתּוֹ : שֵׁשֶׁה
 נִוְלַדְלוּ בְּחֲבֵרוֹן וּמֶלֶךְ-שֵׁם שִׁבְעֵי שָׁנִים וְשֵׁשֶׁה חֲדָשִׁים יִשְׁלָשִׁים וְשָׁלוֹשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם :
 וְאֱלֹהִים נִוְלַדְדוּ לוֹ בִּירוּשָׁלַם שְׂמַעְיָא וְשׁוֹבֵב וְנַתָּן וְשְׁלֹמָה אֲרַבְעָה לְבֵת-שִׁנְעֵי בֵּת-
 עַמְיָאֵל : וַיְבַחֵר וְאֲלִישַׁמֶּע וְאֲלִיפְלַט : וְנָגַהּ וְנַפְגִּי וְיַפְעִי : וְאֲלִישַׁמֶּע וְאֲלִידַע וְאֲלִיפְלַט
 תִּשְׁעָה : כָּל בְּנֵי דָוִד מְלָכֵר בְּנֵי-פִילְגֵשִׁים וְתַמָּר אַחֻזָּתָם : וּבְכָן-שְׁלֹמָה
 רַחֲבֵעַם אֲבִיהָ בְּנֵי אֶסָא בְּנֵי יְהוֹשֻׁפָט בְּנֵי : יוֹרָם בְּנֵי אַחֻזָּה בְּנֵי יוֹאָשׁ בְּנֵי : אֲמַצְיָהוּ
 בְּנֵי עֲוֹרִיהָ בְּנֵי יוֹתָם בְּנֵי : אַחֻזָּן בְּנֵי חֻזְקִיהָ בְּנֵי מְנַשֶּׁה בְּנֵי : אֶמְנֵן בְּנֵי יֹאשִׁיָּהוּ בְּנֵי :
 וּבְנֵי

אשה אבישור אביהול ב' אביסול כס"א חד קמן וחד פמח דין קמן ואידך אביהול כמ אליאב (ד"ס ב א) כמח : הליר אח אלקשה כמסרים
 וארכב קטן מנומריני סמ ס"ד כמוב אלעטע וסנוס זה כמפסג נס כן כדמסוס אחרים מל כן רמיני להעיר עליו : אח ססמו וססמו כמדויקים
 כמזני יד סס"ך נמאריך כמביס : ושבע הוליד מלח וכו' כמדויקים וספיר קאי דליגיה מן י"ח מסרים כמסורת פרסמ כמח : אח חרן ואח
 מוצא וזה גזו כמסרים וארכב עם נילור המלות כדום ויכתיבה ס"ל חסר ואת מוצא : וססמו הוא מהסדמים : ומשפחות קרית יערים כמוב
 כמבול דף רכ"ח ובה כמין כמין ומשפחות קרית יערים וזמאוי כסוה כמין מש"חוח הקסיה : וכמקבא ספירס רמיניו כסוה ככ"ל ולדירי חז"לי
 למיטעס הדין ספיקא מן הדא מסדא דלמניה ומשפחות ד' מרין כהאי סימקא ומרין כמין ד' דלקמן כדמיתח כמסדא רבנח מלכא מנכסין מלכא
 וחד מסר ומספחות אחרתל ומלמחריכי כסוה ס"ח דכאי כמי כמתייכו וכאי הויין כמבולו סיפרי דילין כסוה ושיין סוד לקמן סימן ד' : ישבו
 יעבץ ישיב ק' : שוכחים כדסוס כמולי כמוב סכחים וטעום סוה : הסה הקינים כמפר אחר כ"י יסן ונס כמני כדמסוס יסנים כמוב הקונים
 כמרי ק"ו ונס רד"ק כמח מלמחי כמסר מדוייק כמרי ק"ו וכמסרים אחרים נס פן מלמחי כמריק הקי"ף והמסורת מלין לימ וחד קינים ונס
 סוה (יחזק"ל ב) : נולד לו בחברון נמאריך הנו"ן : השלשי לאבשלום נלמד כמו סכפס דל"ך ובתקבא דמוסוס כמוב אכנסול כלל למ"ד ומתיב
 סוה מהמסדמים סססנו לקמן וקללו : נולדו לו כסורק סס דנס אחריו דל"ך כמריס וסרסוס ומכולו דף ק"ס ודף ק"ס ושיין נס כדף ס"ח :
 מלכר בני כנשיא כמ"ח : עוריה בנו כדסוס יסן כמוב סודוכו וטעום סוה :
 השלשי 6 2 1

וּבְנֵי יִשְׁשֹׁבֵד הַבְּכוֹר יוֹחָנָן הַשֵּׁנִי יְהוֹיָקִים הַשְּׁלִישִׁי צְדָקְיָהוּ הַרְבִּיעִי שְׁלוֹם : וּבְנֵי יְהוֹיָקִים
 יְכִנְיָה בְּנוֹ צְדָקְיָה בְּנוֹ : וּבְנֵי יְכִנְיָה אֶסֶר שְׂאֵלְתִימָל בְּנוֹ : וּמְלָכִירָם וּפְדִיָה וְשִׁנְאָצָר יְקִמְיָה
 הוֹשִׁמְעַ וְנִרְבִּיָה : וּבְנֵי פְדִיָה זְרַבְבָּל וְשִׁמְעִי וּבְזֻרְפָּבֵל מְשֻׁלֵּם וְחַנְנִיָּה וְשִׁלְמִית אַחֻזָּתָם :
 וְחִשְׁבֵּה וְאֵהֵל וּבְרַכְיָה וְחַסְדִּיָּה וְיֹשֵׁב חֶסֶד חֲמֹשׁ : וּבְדָחְחָנְיָה פְּלִטְיָה וְיִשְׁעִיָּה בְּנֵי רְפִיָה בְּנֵי
 אֶרְנָן בְּנֵי עֲבֵרְיָה בְּנֵי שְׁכַנְיָה : וּבְנֵי שְׁכַנְיָה שְׁמַעְיָה וּבְנֵי שְׁמַעְיָה חַפְזִי וְיִגְאֵל וּבְרִיָּה וְנַעֲרִיָּה
 וְשַׁפְטִי שֵׁשֶׁה : וּבְזַנְעֲרִיָּה אֲלִיעִינִי וְחֻזְקִיָּה וְעֻזְרִיקָם שְׁלֹשָׁה : וּבְנֵי אֲלִיעִינִי הַדְּוִידִי הַדְּוִיד
 וְאֲלִישִׁיב וּפְלִיָּה וְעַקִּיב וְיוֹחָנָן וְדָלִיָּה וְעַנְנִי שִׁבְעָה : * בְּנֵי יְהוּדָה פְּרִץ חֲצִרוֹן וּבְרַמִּי וְחֹזֵר
 וְשׁוּבֵל : וְרֵאִיָּה בֶן־שׁוּבֵל הַלֵּיד אֶת־יַחֲזֵחַ וְיַחֲזֵחַ הַלֵּיד אֶת־אֲחֻזַּי וְאֶת־לְהַר אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחְתּוֹת
 הַצִּרְעָתִי : וְאֵלֶּה אֲבֵי עֵיטָס יִזְרַעֵאל וְיִשְׁמָא וְיִרְבֵּשׁ וְשֵׁם אַחֻזָּתָם הַצִּלְלֹפוּנִי :
 וּפְנִיָּאֵל אֲבִי גִדְרָה וְעֹזֵר אֲבִי חִישָׁה אֱלֹהֵי בְנֵי־חֹזֵר בְּכוֹר אֶבְרָתָה אֲבִי בֵּית לַחֵם : וְלֹא־שְׁחֹרָה
 אֲבִי תְקֹעַ הָיוּ שְׁתֵּי נָשִׁים חֵלָאָה וְנַעֲרָה : וְתַלְדוּ לֹו נַעֲרָה אֶת־אֲחֻזָּתָם וְאֶת־חֶמֶר וְאֶת־
 תִּימְנִי וְאֶת־הָאֲחֻשְׁתָּרִי אֱלֹהֵי בְנֵי נַעֲרָה : וּבְנֵי חֵלָאָה צִרְתָּ וְצִרְתָּ וְאֶרְנָן : וְקוֹץ הַזֹּלִיד וְצַחֵר *
 אֶת־עֲנוּב וְאֶת־הַצִּבְבָּה וּמִשְׁפַּחַת אַחֲרָחֵל בְּנֵי־הָרָם : וְיְהִי יַעֲבֹץ נֹכְדִי מֵאֲחָיו וְאִפְסוּ קְרָאָה
 שְׁמוֹ יַעֲבֹץ לֵאמֹר כִּי יִלְדֵתִי בַעֲצָב : וְיִקְרָא יַעֲבֹץ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם־בְּרַךְ תְּבָרַכְנִי
 וְהִרְבִּית אֶת־גְּבוּלֵי יְהוּדָה יָדֶךָ עִמִּי וְעָשִׂית מְרַעָה לְבִלְתִּי עֲצָבִי וְיָבֵא אֱלֹהִים אֶת־אֲשֶׁר שָׁאַל :
 וְכִלְוֵב אַחִישֻׁחָה הַזֹּלִיד אֶת־סַחְרִי הוּא אֲבִי אֶשְׁתּוֹן : וְאֶשְׁתּוֹן הַזֹּלִיד אֶת־בֵּית רֶפָא וְאֶת־
 פֶּסֶחַ וְאֶת־תַּחְנָה אֲבִי עִיר־נַחֲשׁ אֱלֹהֵי אֲנָשֵׁי רֶכֶה : וּבְנֵי קִנְזוֹ עֲתַנְיָאֵל וְשִׁרְיָה וּבְנֵי עֲתַנְיָאֵל
 חֲתַת : וּמַעֲוֹנְתֵי הַזֹּלִיד אֶת־עֶפְרָה וְשִׁרְיָה הַזֹּלִיד אֶת־יֹאָב אֲבִי גֵיאַר חֲרָשִׁים כִּי חֲרָשִׁים הָיוּ :
 וּבְנֵי כֹלֵב בְּדִיפְנָה עִירוֹ אֱלֹהֵי וְנַעַם וּבְנֵי אֱלֹהֵי וְקַנּוֹ : וּבְנֵי יְהֻלָּאֵל זִיָּה וְזִיָּפָה תִירְיָה וְאִשְׂרָאֵל :
 וּבְזַנְעֻרָה יֵתֵר וְעַמְרֵד וְעִפְרָה וְיִלְזוֹן וְתַהֲרַר אֶת־מְרִים וְאֶת־שִׁמְי וְאֶת־יִשְׁבַּח אֲבִי אֶשְׁתַּמְע :
 וְאֶשְׁתּוֹ הַיְהוּדִיָּה יִלְדָה אֶת־יִרְדָּה אֲבִי גִדְרָה וְאֶת־חֶבֶר אֲבִי שׁוֹכֵן וְאֶת־יְקוֹתִיָּאֵל אֲבִי זִנְחָה וְאֶת־
 בְּנֵי בְתִיָּה בְת־פְּרַעְיָה אֲשֶׁר לְקַח מֵרֹד : וּבְנֵי אֶשֶׁת הַזֹּרִיָּה אַחֻזָּת נָחַם אֲבִי
 קַעִילָה הַגְּרַמִּי וְאֶשְׁתַּמְעַ הַפַּעֲכָתִי : וּבְנֵי שִׁמְזוֹן אֲמַנּוֹן וְרַנָּה בְּדָחְחָן וְתוֹלֹזֵן וּבְנֵי יִשְׁעִי זֹחַת וְתוֹלֹז *
 וּבְזַנְחָת : בְּנֵי שֵׁלָה בְּנֵי־הַזֹּרֵה עַר אֲבִי לֶכֶה וְלַעֲדָה אֲבִי מְרֻשָׁה וּמִשְׁפַּחְתּוֹ בֵּית־עֲבֹדָת
 הַבֶּץ לְבֵית אֲשַׁבַּע : וְיִוְיָקִים וְאֲנָשֵׁי כֹזָבָא וְיוֹאֲשׁ וְשִׁרְיָה אֲשֶׁר־בְּעֵלְוֹ לְמוֹאָב וְיֹשְׁבֵי לַחֵם
 וְהַדְּבָרִים עֲתִיקָם : הַמָּה הַיּוֹצֵרִים וְיֹשְׁבֵי נְטָעִים וְגִדְרָה עֶסְדִּימֶלֶךְ בְּמִלְאֲכָתּוֹ יֹשְׁבוֹ שֵׁם :
 בְּנֵי שְׁמַעְיָן נְסֻאֵל וְיִמְזִין יְרִיב וְרַח שְׂאִיל : שְׁלֹם בְּנֵי מִכְשֵׁם בְּנֵי מִשְׁמַע בְּנֵי : וּבְנֵי
 מִשְׁמַע חַמּוּאֵל בְּנֵי זְכוּר בְּנֵי שְׁמַעִי בְּנֵי : וְלִשְׁמַעִי בְּנִים שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר וּבְנֵי שֵׁשׁ וְלֹא־הָיוּ
 אֵין בְּנִים רַבִּים וְכֹל מִשְׁפַּחְתָּם לֹא הָרְבִי עַד־בְּנֵי יְהוּדָה : וְיֹשְׁבוֹ בְּבֵאֵר־שֶׁבַע
 וּמִזְלָרָה וְחֲצַר שׁוּעֵל : וּבְכֹלָהָה וּבַעֲצָם וּבְתוֹלָר : וּבְכַתְנִיאֵל וּבְחַרְמָה וּבְצִלְקָג : וּבְבֵית
 מְרַכְבוֹת וּבְחֲצַר סוּסִים וּבְבֵית בְּרָאִי וּבְשַׁעְרִים אֱלֹהֵי עִרְיָהם עַד־מֶלֶךְ הַזֶּה : וְחֲצֵרֵיהֶם עֵיטָס

ועין

השלשו צדקיהו בדכוס יסן ונס' מונה כ"י חסר יו"ד ומסו' יתרו מוכיח שאין זה מן המלכים הנזכרים סס : אסר שאלתיאל בנו בויקרא רשב
 ס' אסר בנו שלמתיאל בנו וכן הוא בספרדורין פ' אחד דיני מתכות וכו' ס' משפטים דף ק"ו וכן הוכח כשירוד ע' אסר ולא כמלא כן במקראות
 ואולם במדרש חזית ס' שיאכני כחוקם קאי ספיר אסר שלמתיאל בנו : הודוהו סרוויכו ק' : ושם אחוזתם כמדוייקים מלא וס' : הצללפוני בספרים
 מדוייקים סד' בשוא נח : תימני כשוא המ' לא בקמץ כמו סראימי בס"ל : יצחר וספר ק' : בן הרם כס"ל : ובנו אלה וקנו במקמט בדכוסים
 כמוב קנו בלא וס' ומיקון כסיליט הוא זה כי בכל ספרים כ"י מדוייקי' כתוב וקנו בו' אל' וב' רד"ק כך היה שמו וקנו בו' אל' : היהדיה כי' וד' רססוכה
 בלא דגש : אחוזת נחם נתימ' : ותולוזן ותימ' ק' : ומשפחות כמדוייקים עול' וס' וכן מלאתי נחם כ"י ומשפחות ר' ג' סל' וחד חסר וכו' סל'ם
 קריא ספרים וקון כמחא חסר וסין ב' לטון מסרה שפגמי לתפלה בסתין ב' ודל ודל חדל סיי' : ובצלקג במקמט מדוייקים ובתיקלג מלא יו"ד :
 ועין

אשר העמיד דוד על ירושלים בית יהוה מסננח הארון : והיו משרתים לפני משכן אהל-
 מועד בשיר ערבנות שלמה את בית יהוה בירושלים ועמרו כמשפטם על עבודתם :
 ואלה העמרים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בדיאל בן שמואל : בן אלקנה בן-
 צוף בן ירחם בן אליאל בן דתוח : בן צוף בן אלקנה בן דעמשי : בן אלקנה בן יואל
 בן עזריה בן צפניה : בן תחת בן אפיר בן אביסר בן קרח : בן יצטר בן קרת בן דלוי
 בן ישראל : ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעי : בן מיכאל בן-
 בעשיה בן מלכיהו : בן אתני בן דובח בן עדיה : בן איתן בן זופה בן שמעי : בן דתת
 בן גרשם בן דלוי : ובני מררי אחיהם על השמאל איתן בן קישו בן עבדי
 בן מלוד : בן חשביה בן אמציה בן חלקיה : בן אמציה בן דבני בן שמר : בן מחלל
 בן מושי בן מררי בן דלוי : ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים :
 וארון ובניו מקטירים על מנחת העולה ועל מנחת הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים
 ולכפר על ישראל בכל אשר צוה משה עבד האלהים : ואלה בני אהרן
 אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו : בקי בנו עזי בנו ירמיה בנו : סריות בנו אמריה
 בנו אחיטוב בנו : צדוק בנו אחימעץ בנו : ואלה מושבותם למירותם
 בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל : ויתנו להם את חברון בארץ
 יהודה ואת מגרשיה סביבתיה : ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפונה :
 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר
 ואת אשתמעו ואת מגרשיה : ואת חילו ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה : ואת
 עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה : וממטה בנימן את גבע
 ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה בלעריהם שלש-
 עשרה עיר במשפחותיהם :
 ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממצצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר :
 ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה
 מנשה בבשן ערים שלש עשרה : לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן
 וממטה גר וממטה זבלון בגורל ערים שתים עשרה : ויתנו בני ישראל ללויים את הערים
 ואת מגרשיהם : ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין
 את הערים האלה אשר יקראו אתם בשמות : ומשפחות בני קהת ויהי
 ערי גבולם ממטה אפרים : ויתנו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה גר
 אפרים ואת גזר ואת מגרשיה : ואת קמעם ואת מגרשיה ואת בית חרון ואת מגרשיה :
 ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה : וממצצית מטה מנשה את ענר

הקהתי בחקת ספרים ס' ק"ו בחסף קמן ומקמן כחא לכדו : בן צוף ס' ק"א : בן בעשיה כח'א וכדפוס יסין כמובן פמשים ופגוס סו'א : על
 השמאל מל'א חל'ק'א וס'א : בן קישו בחירוק ס' ק' ס' ח'ד : בן עבדו ככל פגוס כדפוס כחלי סחסר ע'ל בן : וארון ס'ל'ו נכס'א כחסף
 ספרים כ"א וכן סו'א נחלומים לנ'א : קדש הקדשים ס' ק' בחסף קמן : הקהתי בחקת ספרים ס' ק' חסף קמן ומקמפס כחוא לכד : ולבנה
 אהרן נחנו את עזי המקלט כחמ' דפוסים כמובן ח' ערי ידודה המקלט והנן ס'יניבין כח'א כוסח'א וסחכנח'א דמסכ'ת' ח'א לל'א חזינ'ת ח'י ככל
 כוסחמ'י דוקני ומימין ח'ד'ו כספרי ח'ד'ו ד'ח'ו מ'ז'ן קריב וליכ'א דוכמ'ת לכולומ'ת כח'א : רכ'הר'א ח'ח'ד'ו כמסור'ת עזי הסקלט ל'קריס דספסיין
 שיימכחון כ'ס'מ'י וד'ין ח'ד'ו כס'מ'י וכו' חסכח'א ככל' ספרות כ"א : ואח חילו כספרי דפוסים כמובן ח'ל'ן כב'ן ח'ל' ספרים מ'ד'וייקים כ"א נ'ין וכן
 פ'שום כח'לי ונ'מס'ר'א לים כומ'י : עלמ'ת כק'מן ע'י'ן כספרים כ"א : ולבני גרשום בחק'ת ספרים גר'ס'ן ככ'ן וס'ס'ור'ת סוכית ס'ה'א כח'א
 727 ספר ל' כ'ס' קר'ן ב' כמ'ן כמ'ן סח'ה'ר' כעור'ת ח'י'תן ק' וכמר'ת ס'מ'א

דברי הימים א ו ז

וְאֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־בְּלַעַם וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה לְמִשְׁפַּחַת לְבִנְיָקָה הַנּוֹתְרִים :
גְּרִשׁוֹם מִמִּשְׁפַּחַת חֲצִי מִטָּה מְנַשֶּׁה אֶת־גִּלְוֹן בְּבֶשֶׁן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־עֲשֵׂתְרוֹת וְאֶת־
מְגֵרֶשֶׁה : וּמִמֵּטָה יִשְׁשָׁכָר אֶת־קָרֶשׁ וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה אֶת־דְּבָרָת וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה :

וְאֶת־רְאֵמוֹת וְאֶת־מְנַרְשִׁיה וְאֶת־עֵנָם וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : וּמִמֵּטָה אֲשֶׁר אֶת־מֶשֶׁל וְאֶת־
מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־עֵבְדוֹן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : וְאֶת־חֵילֵק וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־רַחֲבִי וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה :
וּמִמֵּטָה נִפְתָּלִי אֶת־קָרֶשׁ בְּגִלְלוֹ וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־חַמּוֹן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־

קִרְיָתִים וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : לְבִנְי מֵרָרִי הַנּוֹתְרִים מִמֵּטָה וּבְלֹחַן אֶת־רְמוֹנוֹ וְאֶת־
מְגֵרֶשֶׁה אֶת־חַבּוֹר וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : וּמַעֲכָר לִירְחֵן יִרְחוֹ לְמוֹרַח הִירְחֵן מִמֵּטָה רְאוּבֵן אֶת־
בָּצָר בַּמְדָּבָר וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־הִיזָה וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : וְאֶת־קְרִמּוֹת וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־
מִיפְעַת וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : וּמִמֵּטָה־גַר אֶת־רְאֵמוֹת בְּגִלְעָד וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־

מַחֲנֵים וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : וְאֶת־חֲשַׁבּוֹן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־עֵזֶיז וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : *
וּלְבִנְי יִשְׁשָׁכָר תּוֹלַע וּפּוֹאֵה יִשִּׁיב וְשִׁמְרוֹן אֲרַבְעָה : וּבְנֵי תּוֹלַע עֵזִי וְרַפָּה

וִירִיאֵל וְיַחֲמִי וְיִבְשָׁם וְשִׁמְאֵל רֵאשִׁים לְבֵית־אֲבוֹתָם לְתוֹלַע גְּבוּרֵי חֵיל לְתַלְדוּתָם מִסְפָּרִים
בִּימֵי דָוִד עֶשְׂרִים וְשָׁנַיִם־אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת : וּבְנֵי עֵזִי יִרְחִיה וּבְנֵי יִרְחִיה

מִיכָאֵל וְעֵבְדִיה וְיֹזָאֵל יִשִּׁיה הַמִּשָּׁה רֵאשִׁים כָּלָם : וְעֲלִיהֶם לְתַלְדוּתָם לְבֵית אֲבוֹתָם גְּדוּרִי
צָבָא מְלַחְמָה שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשֶׁה אֶלֶף כִּי־הִרְבּוּ נָשִׁים וּבָנִים : וְאֶחָיִהם לְכָל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׁשָׁכָר
גְּבוּרֵי חֵילִים שְׁמוֹנִים וְשִׁבְעֵה אֶלֶף הִתְיַחֲשָׁם לְכָל :

וּבְנֵי בְלַע אֶצְבוֹן וְעֵזִי וְעִזִּיאֵל וִירִימוֹת וְעִירִי חַמֶּשֶׁה רֵאשִׁי בֵּית אֲבוֹת גְּבוּרֵי חֵילִים
וְהִתְיַחֲשָׁם עֶשְׂרִים וְשָׁנַיִם אֶלֶף וְשִׁלְשִׁים וְאַרְבָּעָה : וּבְנֵי בָּכָר זְמִירָה וְיֹעֵשׁ
וְאַלְעִיזָר וְאַלְוִעִינִי וְעַמְרִי וִירְמוֹת וְאֲבִיה וְעַנְתוֹת וְעֵלְמַת כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי בָּכָר : וְהִתְיַחֲשָׁם

לְתַלְדוּתָם רֵאשִׁי בֵּית אֲבוֹתָם גְּבוּרֵי חֵיל עֶשְׂרִים אֶלֶף וּמֵאוֹת : וּבְנֵי יִדְעֵאל בְּלָהָן וּבְנֵי
בְּלָהָן יֵעִישׁ וּבְנִימֹן וְאַהוּד וְכַנְעָנָה וְיִתְחַן וְחַרְשִׁישׁ וְאַחִישֶׁחַר : כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יִדְעֵאל לְרֵאשִׁי יֵעִישׁ
הָאֲבוֹת גְּבוּרֵי חֵילִים שִׁבְעֵה־עֶשֶׂר אֶלֶף וּמֵאוֹת יֵצָא צָבָא לְמַלְחָמָה : וְשֵׁשׁ וְחָפְסִים בְּנֵי עִיר
חָפְסִים בְּנֵי אַחֵר : בְּנֵי נִפְתָּלִי יַחֲצִיאֵל וְגֹנִי וְיֵצֵר וְשִׁלּוֹם בְּנֵי בְּלָהָה :

בְּנֵי מְנַשֶּׁה אֲשִׁרְיָאֵל אֲשֶׁר יִלְדָה פִּילְגֶשׁוּ הָאֲרַמִּיָּה יִלְדָה אֶת־מְכִיר אֲבִי גִלְעָד : וּמְכִיר לָקַח
אִשָּׁה לַחֲפִים וְלִשְׁפִים וְשֵׁם אַחָתוֹ מַעֲכָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי צִלְפָּחַד וְהַיְהוּנָה לְצִלְפָּחַד בָּנוֹת : וְחִלְדָּה
מַעֲכָה אֶת־מְכִיר בֶּן וְתַקְרָא שְׁמוֹ פֶּרֶשׁ וְשֵׁם אַחָיו שָׂרֵשׁ וּבְנֵי אֵילָם וְרָקָם : וּבְנֵי אֵילָם

בֶּדֶן אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד בְּנֵי־מְנַשֶּׁה : וְאַחָתוֹ הַמְּלַכָּת יִלְדָה אֶת־אִישׁ הַזּוֹר וְאֶת־אֲבִיעִזָּר
וְאֶת־מַחְלָה : וַיְהִיו בְּנֵי שְׁמִירָע אַחִיָּן וְשִׁכְם וְלִקְחִי וְאַנְיָעִים :

וּבְנֵי
וְאֵת יֵעִזָּר כְּשֹׁא לְבַד כִּי־פִי וְחַלָּה וּכְיָ אַחֵר זֶיֶן וְנַחְמוֹרָת יֵעִזָּר בְּ מַלְחָמָה כְּקִרְיָס דָּוִן וְאִלְדָּן גְּבוּרֵי חֵיל בְּעִזְיָר גִּלְעָד (דְּבַרֵי הַיָּמִים א כ"ו) :

וְשִׁיב יִסּוּבֵן : וּבְנֵי בְלַע אֶצְבוֹן וְגו' וִירְמוֹת כְּרוֹב הַמְדוּוּיָקִים הִרִים כְּחִירָק וְחַלָּה י'ד וּמִסְפָּר גְּדוּלָה סְלֻוּ וִירְמוֹת ו' מַלְחָ וְנִרְמָה סְכָרִיד
לְהוֹסִיף זֶה עֲמַסָּה וְאֵם כִּי־יִהְיֶה ז' וְזִכּוֹ מִרְסָן וִירְמוֹת וְעִירִי דִּהְבָּא וִירְמוֹת וְעִירִי דְּבַעֲלִיה (ד' א יב) וּבְנֵי מוֹשִׁי מַחְלֵי וְעִדְרָה וִירְמוֹת (ד' א כ"ד)
וְזִכּוֹ סְכָמוֹב סָס לְחִירָן דְּנַחְמוֹרָת סְלַמְפֶּלֶה כְּמִיב בְּנֵי מוֹשִׁי כְּרַחֲשׁוֹן וְהוּא כְּדֵ' ח' סִימָן כִּי־סָס לְקָמָן לְהִימָן וְגו' סְנוּאֵל וִירְמוֹת (ד' א כ"ה)
וְזִכּוֹ מַלְחָה לְהִימָן וְסָלַח יְדוּמָן לֹא יִדְעָמִי מַה הָיָא לְנַחְמָלִי וִירְמוֹת (ד' א כ"ה) מַחְלָת כַּת וִירְמוֹת (ד' א כ"ה) וִירְמוֹת וְיִזְכָּד (ד' א כ"ה)
וְסִיבִים מַלְחָה הַמְחַרְרוּנִים סָס הַמְכַרְסִים דְּנַחְמוֹרָת מַחְלָה וְיִזְכָּד : וּבְנֵי בָּכָר וְגו' וְעַמְרִי וִירְמוֹת הִרִים כְּזִיּוּרֵי וְכִלָּל יו'ד אַחֲרִיבָּךְ כְּמְדוּוּיָקִים וְכֵן כְּנַסְרִי
יְרְמוֹת ל' כְּקִרְיָס וְכִימֵן וּבְנֵי כָּבֵד וְזִמְרָה דִּהְבָּא וְאַחִיו סָסָן וִירְמוֹת ד' ח' בְּנֵי מוֹשִׁי מַחְלֵי וְעִדְרָה וִירְמוֹת וְזִכּוֹ הַמְחַרְרָת כְּנֵי מוֹשִׁי סְרַחֲשׁוֹן
סְהוּל כְּדֵ' א' כ"ג וְדָסִי כ"ד נִקְרָא אַחֲרָיו כִּי־סָס לְמַעֲלָה לְחַמְסָה עַסְרָה לִירְמוֹת (ד' א כ"ה) כֵּן אַבְחָתִי כְּמַסְרָה כִּי־י וְכֵן כְּרִיד לְהוֹסִיף כְּמַסְרָה גְּדוּלָה
וְאַחִיו סָסָן וְלַחְמוֹן כְּנֵי יְדוּמָן גְּדוּלָה כִּי הוּא כְּדֵ' א' סִימָן כִּי־וְלָא כּוֹכָב מַלְחָה יְרְמוֹת כְּמוֹת פ' : בְּלָהָן יֵעִישׁ יֵעִשׁ ס : וְחֲצִיאֵל כְּרוֹב הַמְדוּוּיָקִים
סִימָן כְּחֻפְסָה סָסָן וְהַכְּדִי גְּמִירָק : וּבְנֵי אֵילָם בֶּדֶן סִימָן מִ'ס כִּי־יִבְנֵם אֶלְלוּכִי דָן חָסִים : אִישׁ הוּרָ' י'ס אִישׁוֹרֵד מַלְחָה חֵלָה :

דברי הימים א ז ח

ובני אפרים שותלח זכר בננו ותחת בננו ואלערה בננו ותחת בננו: ויבד בננו ושותלח בננו ועזר ואלעד והרגום אנשיגת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם: ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו: ויבא אל אשתו ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו: ויבחו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת און שארה: ורפח בננו ורשף ותלח בננו ותחן בננו: לעזר בננו עמיהוד בננו אלישמע בננו: נון בננו יהושע בננו: ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמורח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה ערעיה ובנתיה: ועלירי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל:

בננו אשר ימנה וישוה וישויו ובריעה ושרח אחותם: ובני בריעה חבר ומלכאל הוא רהגה ויפלט פסד ובמהל ועשות אלה בני יפלט: ובני שמר אחי ורוהגה יחבה וארס: ובני הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל: ובני צופח סוה וחרנפר ושועל ובני וימרה: ובני יהוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: ובני יתר יפנה ופספה וארא: ובני עלא ארח ותניאל ורציא: כל אלה בני אשר ראשי בית האבות ברוים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף: * ובנימך הוליד את

בלע בלכו אישבל השני ואחרח השלישי: נוחה הרביעי ורפא החמישי: ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד: ואבישוע ונעמן ואחוז: וגרא ושפימן וחירם: ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות לוישבי גבע ויגלום אל מנחת: ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד אתיעזר ואת איזר: ושחרים הוליד בשרה מואב מן שלחו אתם חושים ואת בערא נשיו: ויולד מן חדש אשתו את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכס: ואתיעזר ואת

שניה ואת מרמה אלה בננו ראשי אבות: ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל: ובני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את אונו ואתלד ובנתיה: וברעה ושמע המה ראשי האבות לוישבי אילון המה הכריחו את יושבי גת: ואחוז ששק וירמות: ובכריה וערד וערר: ומיכאל וישפה ויזחא בני ברעה: ובכריה ומשלים וחוקי וחבר: וישמרי ויזוליא ויובב בני אלפעל: ויקים וזכרי וזכרי: ואליעזר וצלתו ואליאל: וערדיה

ובראיה ושמרת בני שמעי: וישפן ועבר ואליאל: ועבדון וזכרי וחנן: וחנניה ועילם ויענתיה: ויפדיה ופניאל בני ששק: ושמשרי ושחריה ועתליה: ויערשיה ואליה: וזכרי בני ירחם: אלה ראשי אבות לתלרותם ראשים אלה ישבו בירושלם: ובנבעזר

ישבי אבי גבעון ושם אשתו בעכה: ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונרב: ונדרה ואחיו

ויקרא את שמו בריעה חד מן דסנירון ומקרא וקרון וקרא וסי מס' כפ' וישכ ס' ל"ח: היתה בביתו נקמת מדויקוס כ"י בית המסכה דנוסה כמספת אופיות כנ"ל ס"ח כסרהאסונה כקודם בשוא אשמי סמנוכה לאומיות חז"ו ונס' רפואה וא"כ הוא יוצא מהכלל ומיון ס' אחר כל בבחוליה: נון בננו ברוב הספרים כחולם: ואחוזתם ומשבתם בית אל ובנתיה כל ובנתיה סבכסוק חסר וא"כ אחר כ"ו ובכסוק כמספר סיים הרמב"ם חסר וסנים האחרונים מלא וכנר כפגמי ענין זה ביהושע סימן י"ז: עד עיה ובנתיה טובת גדול ככל בהרבה ספרים מהדפוס שבמבזז כזה עד עיה וזכ ברוב כשש סקלול מדפוסים הוא כי ככל כ"י מדויקים ונס בדכוסים יסנים כמוב עיה כו"ל וכן הוא בספרי הסמ"ו ובחלופי סנין מרנבזי למדנחמי יש מחלוקת אם הספרין מלין או חרף מלה ולמערבאי מרין מלין ולמדנחמי חרף מלה אבל כלם סוים כמוב טיה כ"ד: ברנות כרימק: ורוהגה ויזר וא"כ אחר רי"ס והוא חד מן מלין יעירין וא"כ וחסעין קמנין ט"ס: יחבה ומסוק: * ובכריה חילום כ"ד מ' לכה אחר ח"ל וטובת ככל בספרים סיים כ" יולין: ואת אחיהר כח"ל וכן כמסורת חסיב ליה עם וזיגן דחד ק' ח"ל וחד ר"ל: בערא כח"ל: ואת שכניו כס"ן סמלית קמוט עם ממרין ומבז כ"ף לא כנ"ל ול"ף כסוק מיהב כך אכתתי במדויקים: ושכר ברוב הספרים כד"ל לא

כ"י: ורא בנה מלך הוא כמסוק ולכן הכ"ל דנוסה: ופניאל ופניאל: ויערשיה כסגול הרי"ס: * * *
טכאה 7 1 א 7

דברי הימים א ח ט

ואחיו וזכרו: ומקלות הוליד את שמאה ואף להם נגד אחיהם ישבו בירושלם עמ אחיהם: ונגד הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכישע ואת אבנר ובאת אשבעל: ובניהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה: ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחיו: ואחיו הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי ומרי הוליד את מוצא: ומוצא הוליד את בניעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם ו בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנון כל-אלה בני אצל: ובני עשה אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליפלט השלישי: ויריבו בני אולם אנשים גבורי-חיל ררכי קשת ומרבים בנים ובני מאה וחמשים כל-אלה מבני בנימן: * וכל ישראל התיחשו והגם בתוכים על-ספר מלכי

ט

ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: והיושבים הראשנים אשר באחוזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים: ובירושלם ישבו מדבני יהודה ומדבני בנימן ומדבני אפרים ומנשה: עיתי בדעמיהוד בדעמרי בדאמרי בדבנימן בני פרץ בדיהודה: בנימן ומן השילוני עשיה הבכור ובניו: ומדבני-זרח יעואל ואחיהם שש-מאות ותשעים: ומן בני בנימן סווא בדמשלם בדהרורה בדהפאח: ויבניה בדירחם ואלה בזעו בדמכרי ומשלם בדשפטיה בדדעואל בדיבניה: ואחיהם לתולדתם תשע מאות וחמשים וששה כל-אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם: ומן הכהנים ידעיה ויהוירוב ויכין: ועזריה בדיחלקיה בדמשלם בדיצחוק בדמריות בדאחיסוב נגיד בית האלהים:

ועזריה בדירחם בדיפשחור בדימלפיה ומעשי בדיעריאל בדיחורה בדמשלם בדימשלמית בדאמר: ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית-האלהים: ומן הלויים שמעיה בדיחשוב בדיעריקם בדיחשניה מדבני מררי: ובקבקר חרש וגלל ומתניה בדימיכא בדיזכרי בדיאסף: ועבדיה בדישמעיה בדיגלל בדידיותיו וברכיה בדיאסא בדיאלקנה היושב בדיחצרי נטופתי: והשוערים שלום ועקיב וטלמון ואחיומן ואחיהם שלום הראש: ועדהנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי: ושלוש בדיקורא בדיאביס בדיקרח ואחיו לבית-אביו הקרחים על מלאכת העבודה ושמרי הספים לאהל ואבתיהם על-מחנה יהוה שמרי המבוא: ופינחס בדיאלעזר נגיד היה עליהם לפני יהוה ועמו: וזכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד: כלם הגבורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בדיחצריהם התיחשם המה יסר דויד ושמואל

שמאה ואף המה טיין מ"ט בנימן ט: אח בניעא במלכותם בל'ג ומסורת-כה הכי מסרה בניעא מרין בקריה כוליה וכמיכין מל'ג וסי' כוליה אח כנעא וחכור לקמן סוף סימן ט: אולם בכרו ככל ספרים ישנים חסר וז' וכן דיכו מכת החסורת דפרשת וישנ טיין זה מן ב' מל'ג י' האמורים סם: ואליפלט השלשי במקצת ספרים מונים חסר יו' ד ומסורת ימרו מסייעא להו טיין ג' מן המלכים דר'ה הכנורים סם: גבורי חיל הכ"א במהיר: דרכי קשת חזן מל'ט ב' י' מן ב' לא כנכין וז' דרכי מיבומא ומטעין בזון וסמין במסרה דנעא: (בפרשה זו יש ספורי דברים שסם כמו כן בכמה סימן י' וכל ימחלמו מל'ג כמקומות מופיעים וטיין בכירוס דר'ק הכה דכפ' רס"י בפרשה סלמטל'ה) והיושבים מל'ג וא' חסר יו' ד וכן מומרת המסורה ב' חסר וחד מל'ג דמכני' חסר טיין וימיה סימן כ"ד כמ'ג: בנימן בני מן ק' כמיב חזן דוק' מרמי מסו' ד"ה ז' כ' : וכן השילוני עשיה ספרים מחלפים נחליו וחי' יו' ד וז' והנה נמומים יס בכדכ כי המסרה הכמונה כמ'ג המכרה מינה כמונה במקנה ומהיה ל'כא למשמע מינה מירי כרס למסו מלי דמטמכת בספריו דוקני כריכא לאומיר הכין השילוני ב' כמוב כן וסי' וזמן השילוני פטיה ושאר דרכי סלמה (ד"ה ב' ט') כי ימיה נכסה ממש האלהים (ד"ה ב') השלוני כמיב כן אוריה כן זכריה (כמיה י'ל') השלני כמיב חסר דחסר ושאריון השילוני כמיב מל'ג יו' ד וחסר וז' : בני זרח יעואל זוא' סרוקה וזין זה מהכמונים יבואל וקרי' ישיאל: ואחיהם לתולדתם לפי מה שמבני נראש הספר מל'ג מל'ה וז' רמזי להיות מל'ג וז' קדמאה וחסר וז' מל'כא וכן מל'כא כס' מדוויק : נגוד הכרעה ספרים יסנים מל'ג יו' ד: ובדיה בן אסא כדפוס כולני כמוב אסף ושכנס הוא: והשווערים שלום במקצת דפוסים יסנים מל'ג זוא' אחר סי' וכן רמזי לפי המסורת סמכמה נכמה ח' בנימן התלמים וכן מל'כא כס' מונה כ"י: וטלמון י' חסר וז' אחר פ"ה: ועזריה כו' מל'ג נספרי מסרה: קרח ואחיו ה' מל'ג כנטיא ס"ה :

ט

אֲשֶׁמֹאל הֵרָאָה בְּאֻמוֹנָתָם: וְהֵם וּבְנֵיהֶם עַל-הַשְּׁעָרִים לְבֵית-יְהוָה לְבֵית הָאֵהָרָל לְמִשְׁמֹרוֹת: לְאַרְבַּע רֹחוֹת יִהְיוּ הַשְּׁעָרִים מִזְרַח וּמִן הַצָּפוֹנָה וּנְגֹבָה: וְאַחֵיהֶם בְּחֻצְיָהֶם לְנוֹא לְשִׁבְעַת הַיָּמִים מֵעַת אֶלְעֵת עַם-אֱלֹהֵי: כִּי בְּאֻמוֹנָה הָמָּה אֲרַבְּעַת גִּבְרֵי הַשְּׁעָרִים הֵם הַלְוִיִּם וְהוּ עַל-הַלְשָׁכוֹת וְעַל-הָאֲצֻחוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: וּסְכִיבוֹת בֵּית-הָאֱלֹהִים יִלְוּנוּ בִירְעֵלֵיהֶם מִשְׁמֹרֶת וְהֵם עַל-הַמִּפְתָּח וּלְבָקֵר לְבָקֵר: וּמֵהֶם עַל-כָּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְעַל-הַפִּלֹת וְהַיִּזְן וְהַשִּׁמְן וְהַלְבוֹנָה וְיִצְיָאוֹם: וּמֵהֶם מִמְנִים עַל-הַכֹּלִים וְעַל כָּל-כָּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְעַל-הַפִּלֹת וְהַיִּזְן וְהַשִּׁמְן וְהַלְבוֹנָה וְהַבְּשָׂמִים: וּמִן-בְּנֵי הַכֹּהֲנִים רָקְחֵי הַמִּרְקַחַת לְבָשָׂמִים: וּמִתְתִיָּה מִן-הַלְוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְשֵׁלֶם הַקֹּרְחֵי בְּאֻמוֹנָה עַל מַעֲשֵׂה הַחֲכָתִים: וּמִן-בְּנֵי הַקָּהָתִי מִן-אֲחֵיהֶם עַל-פְּטוּרִים לַחֵם הַמַּעֲרַכַת לַחֲכִין שְׁבַת שְׁבַת: וְאֱלֹהֵי הַמִּשְׁרָרִים רֹאשֵׁי אֲבוֹת לְלוֹיִם בְּלִשְׁכַת פְּטוּרִים כִּי-יוֹמָם וְלֵילָה עֲלֵיהֶם בְּמִלְאָכָה: אֱלֹהֵי רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת לְלוֹיִם לְתַלְמוֹתָם רֹאשִׁים אֱלֹהֵי יִשְׁבֵי יְעִיאל בִּירוּשָׁלַם: וּבְגִבְעוֹן יִשְׁבֵי אֲבִי-גִבְעוֹן יְעוֹאֵל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה: וּבְנֵי הַבְּכוֹר עֲבָדוֹן וְצֹר וְקִישׁ וְבַעַל וְנָר וְנָרְבִי: וְגִדְדוֹר וְאֲחִיו וְזַכְרִיָּה וּמְקִלוֹת: וּמְקִלוֹת הַזֹּלִיד אֶת-שִׁמְסָם וְאֶתְהֶם נָגַד אֲחֵיהֶם יִשְׁבֵי בִירוּשָׁלַם עַם-אֲחֵיהֶם: וְנָר הַזֹּלִיד אֶת-קִישׁ וְקִישׁ הַזֹּלִיד אֶת-שִׁמְסָל וְשִׁמְסָל הַזֹּלִיד אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-מִלְכִּי-שׁוּעַ וְאֶת-אֲבִינָדָב וְאֶת-אֲשָׁבַעַל: וּבְדָהוֹנָתָן מְרִיב בַּעַל וּמְרִיב־בַּעַל הַזֹּלִיד אֶת-מִיכָה: וּבְנֵי מִיכָה פִּתְיוֹן-מִלְכָּה וְתַחֲרַע: וְאֲחִיו הַזֹּלִיד אֶת-יַעֲרָה וְיַעֲרָה הַזֹּלִיד אֶת-עֲלָמַת וְאֶת-עֲזֹמֹת וְאֶת-זִמְרִי וּזְמִרֵי הַזֹּלִיד אֶת-מוֹצָא: וּמוֹצָא הַזֹּלִיד אֶת-בְּנֵינְעָא וְרַפְיָה בְּנֵי אֲלַעֲשֵׁר: בְּנֵי אֶצֶל בְּנֵי: וְלֶאֱצֵל שִׁשָּׁה בָנִים וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹתָם עֲזִירְקָסוֹ בְּכֹרֵי וְיִשְׁמַעְאֵל וְשַׁעֲרִיָּה וְעַבְדִּיָּה וְחַנָּן אֱלֹהֵי בְּנֵי אֶצֶל: * וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמוּ בְיִשְׂרָאֵל וַיִּנָּס אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חַלְלִים בְּהַר גִּלְבָּעַ: וַיִּרְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אַחֲרָי שֹׂאוֹל וְאַחֲרָי בְּנָיו וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-אֲבִינָדָב וְאֶת-מִלְכִּי-שׁוּעַ בְּנֵי שֹׂאוֹל:

וַתִּכְבַּר הַמִּלְחָמָה עַל-שֹׂאוֹל וַיִּמְצָאוּהוּ הַמְּרִים בְּקִשְׁת׃ וַיַּחַל מִן-הַיּוֹרִים: וַיֹּאמֶר שֹׂאוֹל אֶל-נְשָׂא כְלָיו שְׁלֹף חֶרֶבְךָ וְדַקְרָנִי כֹה פְדִיבָאֵי הַעַרְקִים הָאֵלֶּה וְהַתְּעַלְלוּ-בִּי וְלֹא אֲכָה נְשָׂא כְלָיו כִּי יֵרָא מֵאֵד וַיִּקַּח שֹׂאוֹל אֶת-הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עֲלֵיהֶ: וַיֵּרָא נְשָׂא-כְלָיו כִּי-סִמַּת שֹׂאוֹל וַיִּפֹּל גַם-הוּא עַל-הַחֶרֶב וַיָּמָת: וַיָּמָת שֹׂאוֹל וְשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְכָל-בֵּיתוֹ יַחְדָּו מָתוּ: וַיֵּרָאוּ כָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בְּעַמְּךָ כִּי נָסוּ וְכִי-מָתוּ שֹׂאוֹל וּבְנָיו וַיַּעֲזְבוּ עֲרֵיהֶם וַיִּנָּסוּ וַיִּכְאוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁבּוּ בָהֶם: וַיְהִי מִמְחַרְת׃ וַיִּכְאוּ פְלִשְׁתִּים לְפָשֵׁט אֶת-הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת-שֹׂאוֹל וְאֶת-בָּנָיו נִפְלִים בְּהַר גִּלְבָּעַ: וַיִּפְשְׁטוּהוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת-רֵאשׁוֹ וְאֶת-כְּלָיו וַיִּשְׁלְחוּ בְּאֶרֶץ-פְּלִשְׁתִּים

ועל האצרות בחקת ספרים חסר וא"ו קדמא ומסורת איו"ל ח מסויטא לכו דהמסר י"א מלא ולי"א דין ננווייכו נרס כרין למידע דבדמיס כ"ח נמסר חוצרות ד' מלחמס בליסכא בקריולא ומו חכבא דמס מסרה חחרמי בליסכא חחרמי' ואיכא כיניכשו סככא על מיס רביס דכא אוצרת ללליסכא קמא מלא דמלא ולליסכא כמרא חסר וח'ו כנייכא וסאיכא סלניני חמסרל דאיכא דכחיכז קא חמסר אוצרות דכ"י דלסון סי'ו ונירמיכ חסר אוצרות דכ"י כמרא מלא דמלא וסכך מרי משראחא דירמייה לל סלניני חמסרל דאיכא חל סל' חוצרות וסיוכא חו"ל דכ"ל ויוכא חמס וני' (מלכיס ככד): הקהתי בחספ דלסון קמן ומו כריככא ללודוויי דמסורת איכז כמיכ ויוכא חמס חל סל' חוצרות וסיוכא חו"ל דכ"ל ויוכא חמס וני' (מלכיס ככד): הקהתי בחספ קמן סקו"ק: שבת שבת הרשון כמחא סני"ח ח"ע"י סל' ידמא סמוך וסו"ח ח' מן' ס' חזין עפ"ה וסימן כמסר כריס ס' ככר סיני וכמסרה כ"י כמסר שבת ס' פמח ויס כמכס סממן שבת קדס ס' ויסלח ולי ככי סו לכו חמסר וכן הונכו כלס כמסר חכנול דך ר"ס: משיריס ספוריס ס' יעואל וכבגעון יסכו וכו' סמחן עד אלה בני אלה סנסוף הפרס סוכר כלו כן כמסרה סל מעלה ס מן' ח' וסיין כפירוס רס"י סס ורד"ק כמל': יעואל יעואל ק': ושם אשתו מעכה כמחא דפויס חריוכיס כמכז וסס אחתו וכו' סמחן סמחוקקיס כי ככל ספריס כ"י ונס דפויס רלסוניס כמכז אשתו וכן כמסרה סלמעלה סימן ח': שסמס ואף חס' כ' ססוקיס סמעיין כמסרה וסימן ססמחא חס' לטיל סימן ח' שפמח חס' וסימן ח"ה ס' ס' וחד ססוק סימן חמח סיסול חמ' כמסכך וחמ' כל כליו וחמ' ס' סימן ח' חסר סו"ח מלא: ויכאו פלשתים חמל וינכו כניל' כמל' נמדויקוס ולכן ספ"א רפוייה:

פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לְבָשָׂר אֶת־עֲצֵבֵיהֶם וְאֶת־הָעַם ; וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קְלֹוֹי בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת־גִּלְגָּלְתָּהּ ; חֲקַעֵי בֵּית דָּגוּן ; וַיִּשְׁמְעוּ כָּל יְבִישׁ גִּלְעָד אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְּלִשְׁתִּים לְשָׂאִיל :

וַיִּקְרְבוּ כָּל־אִישׁ חֵיל וַיִּשְׁאוּ אֶת־גִּזְפַּת שָׂאִיל וְאֶת גִּזְפַּת בְּנָיו וַיְבִיאוּם יְבִישָׁה ; וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עֲצָמוֹתֵיהֶם תַּחַת הָאֵלֶּה בִּיבֶשׁ וַיִּצְוּמוּ שִׁבְעַת יָמִים ; וַיִּמַּח שָׂאִיל בְּמַעְלוֹ אֲשֶׁר־מַעַל בִּירוּהָ ;

עַל־דָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַר וְגַם־לְשָׂאִיל כָּאוֹיב לְרוּשׁ ; וְלֹא־דָרַשׁ בִּיהוָה וַיִּמְתָּהוּ וַיִּסָּב אֶת־הַמְּלוּכָה לְדָוִד בְּדִישׁוֹ ; * וַיִּקְבְּצוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד חֲבָרוּנָה לֵאמֹר :

הִנֵּה עֲצָמָךְ וּבִשְׂרָף אֲנַחְנוּ ; גַּם־תָּמֹל גַּם־שְׁלוֹשִׁים גַּם בְּהוֹת שָׂאִיל מֶלֶךְ אֶתְּהָ הַמּוֹצֵיָהּ ; וְהַפְּכוּיָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵךְ אֶתְּהָ תִרְעָה אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶתְּהָ תִרְוֶה ;

נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל ; וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲבָרוּנָה וַיִּכְרַת לָהֶם דָּוִד בְּרִית בַּחֲבָרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל כְּדָבָר יְהוָה בִּיד־שְׂמוּאֵל ;

וַיִּלֶךְ דָּוִד וּכְלֵי־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם הוּא יְבוּס וְשֵׁם הַיְבוּסִי יִשְׁבֵי הָאֲרָץ ; וַיֹּאמְרוּ יִשְׁבֵי יְבוּס לְדָוִד לֹא תָבֹא הֵנָּה וַיִּלְכֵךְ דָּוִד אֶת־מִצְדַּת צִיּוֹן הוּא עִיר דָּוִד ; וַיֹּאמֶר דָּוִד כִּי־לֹא־כִפַּר יְבוּסִי בְּרֵאשׁוֹנָה יְהוָה לְרֵאשׁ וְלִשְׂרָ וְעַל בְּרֵאשׁוֹנָה וַיָּבֵא בְּדָצְרוּיָה וַיְרִדוּ לְרֵאשׁ ; וַיִּשֶׁב דָּוִד בְּמִצְדָּה עַל־כַּן קְרָאֵלוּ עִיר דָּוִד ;

וַיְבִן הָעִיר מִסְּפִיב מִן־הַמְּלוּכָה וְעַד־הַסְּפִיב וַיֹּאבֵב יְחִיָּה אֶת־שָׂר הָעִיר ; וַיִּלֶךְ דָּוִד הַלֹּזֶךְ וְגִדּוֹל וַיְהוָה צְבָאוֹת עִמּוֹ ; וְאֵלֶּה רֵאשֵׁי הַגְּבֻרִים אֲשֶׁר לְדָוִד הַמְּתַחֲזָקִים עִמּוֹ בְּמַלְכּוּתוֹ עִם־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְּלִיכּוֹ כְּדָבָר יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל ;

וְאֵלֶּה מִסְפַּר הַגְּבֻרִים אֲשֶׁר לְדָוִד יִשְׁבָּעִים בְּדַחְכְּמוֹנֵי רֵאשׁ הַשְּׁלוֹשִׁים הוּא־עוֹרֵר הַשְּׁלוֹשִׁים אֶת־חַנְיָתוֹ עַל־שְׁלֹשׁ־מְאוֹת חֲלָל בַּפַּעַם אַחֵרָה ; וְאַחֲרָיו אֶלְעֹזֵר בֶּן־דָּוִד הַחַחוּזִי הָיָה בְּשְׁלוֹשָׁה הַגְּבֻרִים ;

הַיֵּאֲדָהָה עֵס־דָּוִד בַּפֶּס דְּמִיִּם וְהַפְּלִשְׁתִּים נֹאסְפֵי־שֵׁם לְמַלְחָמָה וְתָהִי חֲלֻקַּת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה שְׁעוּרִים וְהָעַם נָסוּ מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים ; וַיִּתְּצֵבוּ בְּתוֹךְ־הַחֲלֻקָּה וַיַּצִּילוּהָ וַיָּבֹו אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁעַר יְהוָה תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה ; וַיִּרְדּוּ שְׁלוֹשָׁה מִן־הַשְּׁלוֹשִׁים רֵאשׁ עַל־

הַצַּר אֶל־דָּוִד אֶל־מַעְרַת עֵדְלָם וַיִּמְחַנֶּה פְּלִשְׁתִּים חֲנָה בְּעַמֶּק רַפָּאִים ; וְדָוִד אֹו בְּמִצְדָּה וַיִּצִּיב פְּלִשְׁתִּים אֹו בְּבֵית לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנֵי מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר ;

וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ;

וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ;

וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ;

וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ;

וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ;

וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ;

וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ;

וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ;

וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּבְקְעֵי הַשְּׁלֵשָׁה בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ; וַיִּתָּאוּ דָּוִד וַיִּשְׁאָבוּ־מִיַּם מִבּוֹר בְּיַת־לַחֶם ;

י

השלושים

ויהי להם לשון וערדה שלוש לא בא : בניה בניה הודע בן איש חיל רב פעלים מן קצצא
הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את ההארי בתוך הכור ביום השלג : והוא
הכה את ההאיש המצרי איש מדה חמש באמה וכיר המצרי חנית כמנור ארנים וירד אליו
בשכט ויגול את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו : אלה עשה כנייהו בניה הודע וזו
שם בשלושה הגברים : מן השלושים הנו נכבר הוא ואלה השלשה לא בא וישמהו דוד
על משמעתו : וגבורי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם : שמורת
ההרורי חלץ הפלוגי : עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי : סבבי החשרני עילי
האחוזי : סתרי הנשפתי חלר בן רב גנה הנטופתי : איתי בן דריבו מגבעת בני בנימן
בניה הפרעתני : חורי מנחלי געש אביא הערבתי : עומות הבחרוניו אליחפא השעלבני :
בני השם הנעוני וינתן בן ששה ההררי : אחזאס בן שכר ההררי אלפל בן דאור : חפרי
המכרתי אחיה הפלגי : חצרו הפרמלי נעבי בן דאובן :

יואל אחי נתן מבחר בניהגרי : צלק העמוני נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה :
עירא היתרי גרב היתרי : אוריה החתי זכר בן אחלי : ערינא בן שיוא הראובני ראש
לראובני ועליו שלשים : חנן בן מעכה וישפט המחני : עויא העשתרתי שמע ועואל
בני חותם הערערי : ויעאל בן שמרי ויחא אחיו בתיצי : אליאל המחתיים ויריבו
וישניה בני אלנעם ויתמה המואבי : אליאל ועיבד ויעשאל המצביה :

ואלה הבאים אל דוד לציקלג עור עצור מפני שאול בן קיש ויהמה בנבוליס עור
המלחמה : נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן :
וייאל ק הראש אחיעור ויואש בני השמעה הגבעתי ויואל ופלט בני עומות וברכה והוא הענתתי :
וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים : וירמיה ויחויאל ויוחנן ויובד הגדרתי :

ההרופי אלעזר וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החרפי : אלקנה וישיהו ועורא ויעזר וישבעם
הקרחים : ויועאלה ויבדיה בני ירחם מן הגרוד : ומן הגדי נבדלו אל דוד למצד מרבה
גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים
למהר : עזר הראש עבדיה השני אליאב השלישי : משמנה הרביעי ירמיה החמישי :

עתי הששי אליאל השביעי : יוחנן השמוני אלובד התשיעי : ירמיה העשירי מכבני
אלה מכבני גר ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגרוד לאלף :
גרותיו ק אלה הם אשר עבדו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על כל גליתיו ויברוח את

ועד השלושה במדויקים מלא ואלף ולא מלאים כחסרות : בן איש חיל עיין מ"ס בשואל ב' כ"ג : מן קצצאל ונס' שמואל מקצצאל וזהו חד
מן ב' חילוף מדמן וחד מיתרון וסימן ויחנן כחסר במ"ג סוף סדר ואלה שמות : ואל השלשה לא בא במדויקים חסר ואלף : הענתותי נדגש
הכ"ן : סהרו במדויקים כ"י ה"ס"א בשואל לכדו וכן לקמן סימן כ"ג : סהרו הנשפתי במדויקים חסר ואלף וחסני סנסוק מלא וכן בתמו הסמוכתי
ג' מלאים וסימן חלר בן בתנה תכויאל דס פרא דר"ג העשירי חסני 'עשר ט"כ זכס לקמן בסיומן ב' : בענה מתחלפת בעמל באל"ף : בניה הפרעתני
גדוב במדויקים חסר ואלף חסר מ"ו וכן בלר לקמן בס"י כ"ג ומסורת עליה ב' חסר : בני השם הנו' נצירי : בן שגה כרוכ ספרים ויכניס נס"ח :
הראובני ראש לראובני נקוד הרי"ם פורק והאל"ף כחה בא"ם בגיל סימן ה' : ויעואל ויטיל ק' : לצוקלג כרוכ המדויקים מלא ויר' :
ומשמאלים נשא באל"ף : ובחצים כפתח הכ"י"א לא בשואל כמו סהרו נדפוס יסן : השמעה פדגש הסי' כרוכ הספרים : ויוואל ויחויאל ק'
וכן הוא למרנבאי : הענתתי נדגש הכ"ן : וישמעייה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים : כאן הוא סוף סוק ככל ספרים כ"י ונדפוסים
יסניס וראש פסוק מלאחריו וירמיה ויחויאל ונו' : והרופי הרופי' : מן הגרוד ק"ה סימן סכרי דכתיבין מן טפי חריבס מלא סין וכפי' כדו
הגרוד ככתי דלמין וכסורק וזכא וחסחי דכתיבין בגרוד כסורק ורי"ם וס"א בחולס ורי"ם : למצד כוקל המ"ס כללמיל סימן י"א ולקמן ככתי ס'
ובל"מ כלא מחרין חלול דף כ"א : ערכי צנה ורמח : ככל ספרים מדויקים ויכניס כ"י ונס' מהדפוסים כמוב ורמח ונדפוסים מחרוכים כמב' צנה
ובגן ויורדאי כי טעות ככל נסח ולקמן כמו ככתי פ"שמה כתיב בני יהודה נשאוי ככס ורמח והכי מיימי לכו ככל מאיר כתיב : וכצבאים הא"ף נחס
למשך והי"וד נסח וס"א למ"ד הספול וי"וד הריני חסרה וס"ס ככה חלל' דף רל"ם וס"ס חס"ס וי"יין מ"ס במילים סימן ק"ד וסימן ק"ו : כשמנה
במקמ מדויקים מ"ס ולאכנה נחירק ובמקממם כפתח : גריתעו גדוני ק' :

דברי הימים א יב יג

כל העמקים למזרח ולמערב :

ויבאו מדבני בנימן ויהודה עד למצד להוד

ויצא דוד לפנים ויען ויאמר להם אסדשלוש באתם אלי לעורני יהיה לי עליכם לבב

ליחד ואסדרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויזכר :

לבשה את עמשי ראש השלושים לה דוד ועמך בדישי שלום ושלום לה ועורף לעורף השלושים

כי עזרה אלהיה ויקבלם דוד ויתנם בראשי הגורר :

בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר

בראשינו יפול אל אדנינו שאול :

בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ומנשה עדנח ויוזבר

וידועאל ומיכאל ויוזבר ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה והמה עירו עם

דוד על דגורר כדגבורי חיל פלם ויהיו שרים בצבא :

לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלהים :

באו על דוד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהיה :

צנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא :

לצבא שבעת אלפים ומאה :

מדבני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות :

ויהודע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות :

ועזרוק

וגער גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים :

ומדבני בנימן אחי שאול

שלשת אלפים ועדהנה מרביתם שומרים משמרת בית שאול :

אפרים עשרים אלה ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם :

ומחצי

מטה מנשה שמונה עשר אלה אשר נקבו בשמות לבוא להמלך את דוד :

ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיתם מאתים וכל

אחיהם על פיהם :

מזבלון יצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה

חמשים אלה ועורר בלא לב ולב :

ושלשים ושבעה אלה :

ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלה ושש מאות :

ומאשר יצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלה :

ומעבר לירדן מן הראובני

והגלי וחצו ושבת מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלה :

כל אלה אנשי

מלחמה עזרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמלך את דוד על בלי ישראל וגם כל

שרית ישראל לב אחד להמלך את דוד :

ויהיו שם עסדוד ימים שלושה אכלים ושותים פיהיני להם אחיהם :

וגם הקרובים אליהם עד ויששכר וזבלון ונפתלי מביאים להם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל

קמח דבליים וצמקים וייתושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל :

ויעז דוד עם שרי האלפים והמאות לדגורר :

ויאמר דוד לכל וקהל ישראל אם יג

עליכם

למצד הוקל ה'ם כחנרו שלמה ר' יונה כספר הקמה וכסמנה זה להיות נקמן המד' וכן מסור עליו ב' חד קמן וחד פתח וסיומן למצד מדנה

מח עד למצד קמן : השלושים השלישים ק' : עדנה כתיב נקמת מדויקים וכמקמם עדנה כח' ואם הוא כתיב הכין כתיב ואם כח' סכין נקמן :

עד למחנה גדול כמחנה כנו' כתיב נסיהם נמדויקים : ושמונה מאות נקמת מדויקים מלא וא' אחר מ' : וכן משמש

מסורת סוף ידמיה וא' ג' דמס קמר שפנה ג' מלא' ככתיבים בלא וא' כתיב המלם ומסיהם כה וכל ד'ה דכומא מלא מסנהר ד'ה'כ וסמכס

כיון דחזיקן כספרי דיקי לכולהו מלחם גד'ה' : הראובני נקוד היר'ם סודק והא' ל'ף כח' כמ' רבות ממים : באו חברונה בכל מדויקים מלא

וא' וכן כמסורת יהוש' : כמסר חברונה ס' ח' מלחם וא' מסר והמס סחיב לכולהו ולא מסיק כה מילמא היכניהו הססר חמכס כמסואל כ' ר'ס סיון

כ' סל ויאמר חברנה כמסר לית חסר : כל שרית ישראל לית וחסר מ'ף כמו שמרית ולסיון כסי' לנך חסר מ'ף ר'ל חסילו שמרית לא היה שלל

כספירו כי חס' מעט כי כולם באו לחנרון כממחה : מאכל קמח כמסר גדול ומינו סמוך : וצמקים ים וקמחים מלא וא' :

הברכים

עליכם טוב ומזיוחה להיניג נפוצה נשלחה על אחינו הנשארם בכל ארצות ישראל ועמם
 הכהנים והלויים בערי מנרשיהם ויקבצו אלינו: ונסברה את ארון אלהינו אלינו כילא
 דרשנו בימי שאול: ויאמרו כל־הקהל לעשות כן כיושר הדבר בעיני כל־העם:
 ויקהל דויד את כל־ישראל מן־שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את־ארון האלהים
 מקרית יערים: ויעל דויד וכל־ישראל בעלתה אל־קרית יערים אשר ליהודה להעלות
 משם את ארון האלהים: יהיה וישב הכרובים אשר־נקרא שם: וירכיבו את־ארון
 האלהים על־עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה: ודויד וכל־ישראל
 משחקים לפני האלהים בכל־עו ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות:
 ויבאו עד־גֵרֶן בֵּין וישלח עזא את־זו לאחו את־הארון כי שמטו הבקר: ויחראת יהוה
 בעזא ויכהו על אשר־שלח ידו על־הארון ומת שם לפני אלהים: ויחר לדויד כי־פרץ
 יהוה פרץ בעזא ויקרא לפקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה: ויירא דויד את־האלהים
 ביום ההוא לאמר הן אביא אלי את ארון האלהים: ולא־הסיר דויד את־הארון אליו
 אל־עיר דויד ויטהו אל־בית־עבר אדם הגת: ושכב ארון האלהים עם־בית עבר־אדם
 בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את־בית עבר־אדם ואת־כל־אשר־לו: *

יד

ויושלח חירם מלך־צור מלאכים אל־דויד ועצי ארזים וחרשי קור וחרשי עצים לבנות לו
 חורם בית: וידע דויד ביהיכנו יהוה למלך על־ישראל כי־נשאת למעלה מלכותו בעבור עפו
 ישראל: ויקח דויד עוד נשים בירושלם וילד דויד עוד בנים ובנות: ואלה
 שמות הילדים אשר היו־לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: ויבחר ואלישוע ואילפט:
 וננה ונפג ויפיע: ואלישמע ובעלדע ואילפט:
 וישמעו פלשתים כי־
 נמשח דויד למלך על־כל־ישראל ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דויד וישמע דויד ויצא
 לפניהם: ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: וישאל דויד באלהים לאמר האעלה
 יחירי על־פלשתים ונתתם בידו ויאמר לו יהוה עלה ונתתים בידו: ויעלו בבעל־פרצים ויכס
 שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את־אויבי בודי כפרץ מים על־בן קראי שם־הפקום
 ההוא בעל פרצים: ויעזבו־שם את־אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש:

ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים
 לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הכנאים: ויהי כשסעף את־קול
 הצערה בראשי הכנאים או תצא במלחמה כירצא האלהים לפניך להבזות את־מחנה
 פלשתים: ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את־מחנה פלשתים מנגעון ועד־גזרה:
 ויצא שס־דויד בכל־הארצות ויהוה נתן את־פחדו על־כל־הגוים: * ויעשילו בתים
 בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט־לו אהל: או אמר דויד לא לשאת את־ארון
 האלהים כי אסיהלויים כירכסו: בחר יהוה לשאת את־ארון האלהים ולשרתו עד־עולם:
 ויקהל דויד את־כל־ישראל אל־ירושלם להעלות את־ארון יהוה ל־מקומו אשר
 הכין לו: ויאסף דויד את־בני אהרן ואת־הלויים: לבני קהת אהראל השר
 ואחיו

טו

הכרובים כרוכ המלויקים מלא וכו' וכן כהן לבי המסורה דכרמס מרומס ימן לא נחשב זמ נכנין הסורים: אשר נקרא שם צדיק וכן כירם
 רש"י ורמ"ק: ויבאו עד גרן בודן וכו' כמ"כ כהן טיין מה סכתבתי סס: וישלח חירם מורס פ: על פלשתים מלכס
 פ: בשבען ס"ג ננטיח: נתן את פחדו כדכוס יסן מין כו מלכ את ונס כדכוס ויכתיב סכ רפ"ח יש ספרה מוס ונכוס סוס כו ככל
 סמלויקים יס נכס את:

יד

דברי הימים א טו יו

ואחיו מאה ועשרים:

לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים:

לבני אלוצפן

לבני גרשם ויאל השר ואחיו מאה ושלושים:

לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים:

שמעיה השר ואחיו מאתים:

ויקרא דויד

לבני עיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר:

לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאוריאל עשיה ויאל שמעיה ואליאל ועמינדב: ויאמר

להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי

ישראל אל-הינותי לו: כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו לנו כילא דרשנהו

במשפט: ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות את-ארון יהוה אלהי ישראל: וישאו בני-

הלוים את ארון האלהים כאשר צוה משה בדבר יהוה בכתפם כפסות עליהם:

ויאמר דויד לשרי הלוים להעמיד את-אחיכם המשררים בכלי-שיר נבלים וכנרות

ומצלתים משמיעים להרים-בקול לשמחה: ועמידו הלוים את הימן כדויד ויאל

ומד-אחיו אסף בן-ברכיהו ומן-בני מררי אחיהם איתן בן-קישיהו: ועפרם אחיהם המשנים

זכריהו בן-יעיאל ושמירמות ויחאלו ועני אליאב ובניהו ומעשהו ומתרתיהו ואלפלהו

ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השוערים: והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתים נחשת

להשמיע: וזכריהו ויעיאל ושמירמות ויחאלו ועני ואליאב ומעשהו ובניהו בנבלים על-

עלמות: ומתתיהו ואלפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועוניהו בכנרות על-השמינית

לנצח: וכנניהו שרי-הלוים במשא יסר במשא פי מבין הוא: וברכיהו ואלקנה שוערים

לארון: ושבניהו וישפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים

בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויהיה שוערים לארון: ויהי דויד וקני ישראל

ושרי האלפים ההלכים להעלות את-ארון ברית-יהוה מן-בית עבד-אדם בשמחה:

ויהי בעזר האלהים את-הלוים נשאי ארון ברית-יהוה ויבחו שבעה-פרים ושבעה

אילים: ודויד מוכרבלו במעיל בוזי וכל-הלוים הנשאים את-הארון והמשררים וכנניהו

השר המשא המשררים ועל-דויד אפור בר: וכל-ישראל מעלים את-ארון ברית-יהוה

בתרעה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות: ויהי ארון ברית

יהוה בא ער-עיר דויד ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החזן ותרא את-המלך דויד מרסד

ומשחק ותבו לו בלבה: * ויבאו את-ארון האלהים ויצגנו אתו ברתוך

האהל אשר נטה-לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: וכל דויד מהעלות העלה

והשלמים וברך את-העם בשם יהוה: ויחלק לכל-איש ישראל מאיש ועד-אשה לאיש

כפר-לחם ואשפר ואשישה: ויתן לפני ארון יהוה מן-הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות

ולהלל ליהוה אלהי ישראל: אסף הראש ומשנהו וזכריהו ויעיאל

ושמירמות ויחאל ומתרתיהו ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בבלים ובכנרות

ואסף

וללוים לאוריאל כדפוס יסן כמובן והלחם ולאוריאל וגם כלפים יסן מויתבואה יסן הערה מזה ודל כדפוס מרטינל כדפול דכוסל דלח חסריא
דלח נחיוי חלח מינמר נמי מגשרי סינסיסיון לאמרינו כי סיני דליסמכס לכו הכא: למבראשונה כמיס פמוסה ומשפט חייק רדק כפירוס
ומכלול דך מן וסרשים ומי סככו בחייק טפה: ובניהו ומעשהו מן דגס כיו"ד: וזכריהו ויעיאל כן כתיב לא ויעיאל: במשא כפחה כתיב:
ושבניהו בל"ב: וישפט כן כתיב וטסס מי סככ ויהושפט: מחצצרים ימיר כד"י הרמסונה כקראת וסכטי מינס כקראת וכן כמובן כתיב
לויח מן כ"ר ספר נ', דל"י סכיה מן מחצצרים כחצרות כחכמ וכל ככנסט כס"ן ושכר וכבר ככנסט זה סכין כפרסא ויח סיוקל: לפני
ארון האלהים ועבד אדם כקמט דפוסים חסר מלך ועבד וסכוס סוא: להעלות סל"מ ככטיב ס"ס: סן בוח עבד כמקרא יסן כמור סמלות
דכוס ויסייח סכס ס"כ כמובן סן עבד וסכוס סוא וסמלפוסים: בעור סיי"מ ככטל וס"ן כסוא ככטל דך מן ולויח מן ס"ג ס"ט:

ואסף במצלתים משמיעו : ובניו ויחזיק הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית
 האלהים : ביום ההוא אז נתן דויד בראש להודות ליהוה ביד-אסף ואחיו :
 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתו : שירו לו זמרו-לו שירו בכל-גפלאותיו :
 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה : דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד : זכרו
 גפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפט-פיהו : זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו : הוא
 יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו : זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור : אשר ברית
 את-אברהם ושביעתו ליצחק : ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם : לאמר לח
 אתן ארץ-כנען חבל נחלתכם : בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים פה : ויתהלכו כגוי
 אל-גוי וממלכה אל-עם אחר : לאדהינח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים : אל-
 תגעו במשיחי ובנביאי אל-תרעו : שירו ליהוה כל-הארץ בשרו מיום-אל-יום ישועתו :
 ספרו בגוים את-כבודו בכל-העמים גפלאותיו : כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על-
 כל-אלהים : כי כל-אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה : הוד והדר לפניו עז וחרוה
 במקומו : הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו שאנו
 מנחה ובאנו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת-קדשו : חילו מלפניו כל-הארץ את-יתכון תבל
 בל-תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך : ירעם הים ומלואו
 יעלץ השדה וכל-אשר-בו : אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי-בא לשפוט את-הארץ :
 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : ואמרו הושיענו אלהי ישענו ומקצנו ורצונו מן-
 הגוים להודות לשם קדשו להשתבח בתהלתה : ברוך יהוה אלהי ישראל מן-העולם
 ועד-העולם ויאמרו כל-העם אמן והלל ליהוה : ויעוב-שם לפני ארון ברית
 יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר-יום ביום : ועבד אדם ואחיהם ששים
 ושמונה ועבד אדם בן-ידינתו וחסדו לשערים : וארתו צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני
 משכן יהוה בבמה אשר בגבעון : להעלות עלות ליהוה על-זבוח העלה תמיד לבקר
 ולערב ולכל-הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על-ישראל : ועפרהם הימן וידו-חזן ושאר
 הברורים אשר נקבו בשמות להודות ליהוה כי לעולם חסדו : ועפרהם הימן וידו-חזן
 חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידו-חזן לשער : וילכי כל-העם
 איש לביתו ויפכו דויד לברך את-ביתו : ויהי כאשר ישב דויד בביתו
 ויאמר דויד אל-נתן הנביא הנה אנכי וישכ בבית הארזים וארון ברית-יהוה תחת יריעות :
 ויאמר נתן אל-דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך : ויהי פלילת
 ההוא ויהי דבר אלהים אל-נתן לאמר : לח ואמרת אל-דויד עבדי בה אמר יהוה לא אתה
 תבנה-לי הבית לשבת : כי לא ישבתי בבית מן-היום אשר העלית את-ישראל עד היום
 הנה ואחיה מאהל אל-אהל וממשכן : בכל אשר-התהלכתי בכל-ישראל הדבר דברתי
 את-אחד שפתי ישראל אשר צייתו לרעות את-עמי לאמר למה לא-בניתם לי בית ארזים :
 ועתה

ואסף בשצלתים קלה במ'ס וכו'... הדוד לה קראו בשמו זה המוזמר הוא גם פן בספר מלכים סימן ק"ה
 פד ובנביאי אל מרטו זכוה סוף המוזמר כי שירו לה כל הפרץ הוא מוזמר אחר גם כן במלכים סימן ז' וכבר הזכירי בספר מלכים על קצת
 ספר-המלכים שם בין כל אחר ופחד מהם מס מס יתקם השנין : בכל גפלאותיו בכל הספרים חסד וא' וכן זכרו גפלאותיו בכל הספרים גפלאותיו
 שם ובספר ספלה כי לא נכנה בה ואלה סתור עם הספרים כי הם זכרו כגפלאותיו : בין ידו-חזן וחסה לית כמי יד : להעלות נביאי ה"ל מל
 כס'ס וכן הוא בחילופים לנ"א : אשר העליתו את ישראל מקמח דמוסים ישיבים כגון אח בני ישראל ואין כן בכל ספר-המלכים :
 וכל I A נ ח * * *

ועתה כה האמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן-הנה מן-אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכריח את-כלל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהם ושכן תחיו ולא ירגו עוד ולא יוסיפו בני-עודה לבלתו כאשר בראשונה: ולמים אשר צייתו שפטים על-עמי ישראל והכנעתי את-כל אויביך ואגד לך ובית יבנה-לך יהוה: והיה ברמלאי ימך ללכת עם-אבותי והקיסותי את-זרעך אחריך אשר יהיה מפניך והכינורתי את-מלכותו: הוא יבנה-לי בית וכננתי את-בסאו ערעולם: אני אהיה-לו לאב והיה יהוה-לי לבן וחסדי לא-אסיר מעליו כאשר הסירו-תי מאשר היה לפניך: והעמדתיו בפיתי ובמלכותי עד-העולם וכסאו יהיה נכון עד-עולם: ככל הדברים האלה וככל החזון הזה פן דבר נתן אל-דוד: וכא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מיהאני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד-הלם: ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על-בית עבדך למרחוק וראיתני כחור האדם הפעלה יהוה אלהים: מה יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את-עבדך ואתה את-עבדך ידעת: יהוה בעבור עבדך וכל-כף עשית את כל-הגדולה הזאת להריע את-כל-הגדלות: יהוה אין כמות ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונזרות לגרש מפני עמך אשר-פדית ממצרים גוים: ותתן את-עמך ישראל לך לעם עד-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ועתה יהוה הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו ואמן עד-עולם ועשה כאשר דברת: ואמן ויגדל שםך עד-עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית-דוד עבדך נכון לפניך: כי אתה אלה גלית את-אזן עבדך לבנות לו בית על-יפן מצא עבדך להתפלל לפניך: ועתה יהוה אתה-הוא האלהים ותדבר על-עבדך הטובה הזאת: ועתה הואלת לדברך את-בית עבדך להיות לעולם לפניך כד-אתה יהוה ברכת ומברך לעולם: * ויהי אחרי-כן ויך דוד את-פלשתים ויכנעם ויגח את-גת יבנתיה מיד פלשתים: ויך את-מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנחה: ויך דוד את-הדדעור מלך-צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת: וילכד דוד מפניו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את-כל-הרכב ויותר מפניו מאה רכב: ויבא ארם רממשק לעזור להדדעור מלך צובה ויך דוד בארם עשרים-ושנים אלף איש: וישם דוד בארם רממשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדוד בכל אשר הלך: ויגח דוד את שלמי הזבב אשר היו על עבדי הדדעור ויביאם ירושלים: ומטבחת ומכון ערי הדדעור לקח דוד נחשת רבה מאד בה ועשה שלמה את-ים הנחשת ואת-העמודים ואת כלי הנחשת: וישמע תעני מלך חמת פי הבה דוד את-כל-חיל הדדעור מלך-צובה: וישלח את-הדורס-בניו אליהם-לך דוד

יג ולא יוסיפו בני עולה לבלתו מ"ק דרכות רב הונא רמי כתיב לפנמו וכתיב לבלתו כחלה לפנמו ולכסף לבלתו וסירוש רש"י כתיב לפנמו כס' שמואל ב' ז' וכתוב לבלתו כר"ה כחלה כשכנה הכיח ככנה ש"ח שלח לפנמו סוד אויבים לישראל ולכסף כחמסו כנזר פליסס כתיב ומסלמס כתיב פליסס מן הפלוין פ"כ * נראה שחמספירו היה כחוב לבלתו כ"ק וכן פ"ה כשל מחלל יופי עבין כליה ואלף ר"ק הכיח כס' שמואל מדרש הכ"ה ופי כתיב רש"י * אחש וס' הש"ס הכיח כשרס כלה כתיב וכן ככל חמספירוס (זולתי חמס מזבז) כחוב לבלתו כתיב: הביאתני סיין מ"ס שמואל ב' ז': ככל אשר שמענו כתיב מלכותי כתיב: את הדדעור כתיב מלכותי כתיב: וכן כולס שכתבין לשאל

יח

דברי הימים א יח יט

דָּוִד לְשֹׂאֵל-לוֹ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכֹו עַל אֲשֶׁר נָלַחַם בְּהַרדָּעוֹר וַיִּכְהוּ כִּי-אִישׁ מִלַּחְמוֹת תְּעִי הָיָה הַרדָּעוֹר וְכָל כְּלֵי זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת :
 בְּסִי-אַתֶּם הַקָּדִישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִיהוָה עִם-הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר נָשָׂא מִכָּל-הַגּוֹיִם מֵאֲדוֹם וּמִצֹּאֵב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִעַמְלֵק : וְאֲבִישׁוּ בְּצִרְוִיָּה הַכָּהֵן אֶת-אֲדוֹם בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ שְׂמוּנָה עֶשֶׂר אֲלָף : וַיֵּשֶׁם בְּאֲדוֹם נְצִיבִים וַיְהִיו כָּל-אֲדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד וַיֹּשְׁעַ יְהוָה אֶת-דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הִקְדָּ : וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי עֹשֶׂה מִשְׁפַּט וְצִדְקָה לְכָל-עַמּוֹ : וַיֹּאבֵב בְּצִרְוִיָּה עַל-הַצֹּבָא וַיְהִי-שֹׁפֵט בְּרֵאשִׁית לְיָד מִזְכֹּר : וְצִדְקָה בְּרֵאשִׁית לְיָד אֲבִיתָר כַּהֵנָּה וְשׁוֹשָׁא סוֹפֵר : וּבְנֵי-דָוִד הָרִאשֹׁנִים לְיַד הַמֶּלֶךְ :

יט

וַיְהִי אַחֲרֵיכֵן וַיָּמָת נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ בְּנֵי תַחְתִּיו : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֲעֹשֶׂה-חֶסֶד וְעִסְחָנוֹן בְּדָנְחֹשׁ כִּי-עָשָׂה אֲבִיו עִמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים לְנַחְמוֹ עַל-אֲבִיו וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי דָוִד אֶל-אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן אֶל-חַנּוֹן לְנַחְמוֹ : וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי-עַמּוֹן לְחַנּוֹן הַמַּכְבֵּד דָּוִד אֶת-אֲבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי-יִשְׁלַח לְךָ מִנַּחֲמִים דָּלָא בְּעֵבֹר לַחֲקֹר וְלִדְ-פָךְ וְלִרְגֵל הָאָרֶץ בָּאוּ עֲבָדָיו אֵלֶיךָ : וַיִּקַּח חַנּוֹן אֶת-עֲבָדֵי דָוִד וַיִּנְלַחֵם וַיִּכְרַת אֶת-מְדוּיָהֶם בַּחֲצֵי עֵדֵי-הַמַּשְׁפָּעָה וַיִּשְׁלַחֵם : וַיִּלְכְּדוּ וַיַּגִּידוּ לְדָוִד עַל-הַנְּשִׁים וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי-הָיוּ הַנְּשִׁים נִכְלָמִים מֵאֵד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִירוּחוֹ עַד אֲשֶׁר-יִצְמַח זַקְנְכֶם וְשִׁבְתֶּם : וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי הִתְבַּאֲשׂוּ עִם-דָּוִד וַיִּשְׁלַח חַנּוֹן וּבְנֵי עַמּוֹן אֵלָיךְ כְּכַרְכֶּסֶף לְעֹנֵר לְהֵם מִדָּאָרֶם נְהָרִים וּמִדָּאָרֶם מַעֲכָה וּמִצִּיבָה רֶכֶב וּפְרָשִׁים : וַיִּשְׁגְּרוּ לְהֵם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֲלָף רֶכֶב וְאֶת-הַמֶּלֶךְ מַעֲכָה וְאֶת-עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִדְבָא וּבְנֵי עַמּוֹן נֹאסְפוּ מֵעֵרְוָהֶם וַיָּבֹאוּ לְמַלְחָמָה : וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת-יֹאבֵב וְאֶת כָּל-צֹבָא הַגְּבוּרִים : וַיִּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרְכוּ מַלְחָמָה פֶּתַח הָעִיר וְהַפְּלִיכִים אֲשֶׁר-בָּאוּ לְבָרֶם בְּשֵׁרָה : וַיִּרְא יֹאבֵב כִּי-הָיְתָה פְּנֵי-הַמַּלְחָמָה אֵלָיו פָּנִים וְאַחֲזֹר וַיִּבְחַר מִכָּל-בַּחֲזֹר בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹף לְקִרְאָת אָרֶם : וְאֶת יֵתֵר הָעַם נָהִין בְּיַד אֲבִישׁוּ אַחֲזִיו וַיַּעֲרְכוּ לְקִרְאָת בְּנֵי עַמּוֹן : וַיֹּאמֶר אִם-תַּחֲזֹק מִמֶּנִּי אָרֶם וְהָיִיתָ לִי לְתַשׁוּבָה וְאִם-בְּנֵי עַמּוֹן יַחֲזִקוּ מִמֶּנִּי וְהוֹשַׁעְתִּיךָ : חֹזֶק וְנִתְחַזְּקָה בְּעֵדֵי-עַמּוֹן וּבְעַד עַרְוֵי אֱלֹהֵינוּ וַיְהוּדֵה הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה : וַיִּגֵּשׁ יֹאבֵב וְהָעַם אֲשֶׁר-עִמּוֹ לִפְנֵי אָרֶם לְמַלְחָמָה וַיִּנּוֹסוּ מִפְּנָיו : וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי-נָס אָרֶם וַיִּנּוֹסוּ נִסְדָּהֶם מִפְּנֵי אֲבִישׁוּ אַחֲזִיו וַיָּבֹאוּ הָעִירָה וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם : וַיִּרְא אָרֶם כִּי נִגְפָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיִּצְוּאֵם אֶת-אָרֶם אֲשֶׁר מַעֲבַר הַנָּהָר וְשׁוֹפֵךְ שִׁירָצְבָא הַרדָּעוֹר לִפְנֵיהֶם : וַיַּגִּד לְדָוִד וַיֹּאסֶף אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹאוּ אֱלֹהֵם וַיַּעֲרֹף אֱלֹהֵם וַיַּעֲרֹף דָּוִד לְקִרְאָת אָרֶם מַלְחָמָה וַיִּלַּחֲמוּ עִמּוֹ : וַיִּנָּס אָרֶם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאָרֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים רֶכֶב וְאַרְבַּעִים אֲלָף אִישׁ רִגְלִי וְאֶת שׁוֹפֵךְ שִׁירָצְבָא הַמִּית :

לשאלו לו לשלום חד מן מלך עמון וכו' וחסדיו קמחיו על כי כשנזכר : אעשה חסד מאדיו כל"ף : הסכבר מאדיו כה"ל : ולהפך כה"ל
 נחשף בתח : ולרגל הארץ כספר אחד כ"י ישן כמובן ולרגל אח הארץ יבס נדבס יסן מוכיב יסס כמובן נגליון אח וחיון כן כספר כסריס :
 המפסעה נשין שחלילי : בירחו נמקמל מדוייקיס כריס כצירי וכלל יולד אחרים ונקמלס נחירק סס יולד : כל צבא קמיון ונס"ל כ"י כשול
 וחיד הוח חלל כריס : והושקחך כשול לכל העין : ושופך כספר שחולל כתיב שופך סר סבל ופירשו רבומיכו כסופס סינך סהיס ננוס כסונך
 סינך כיה סופך דמיס כמיס לסיון רסי' ולסון סנמ' כפרק מסיח מלחמה כתיב סויר' וכתיב סינך רכ ויסחולל וסמרי' לס רכ סמרי' ורכ סמרי' חד סמר
 סינך סמו ולמה כקרא סמו סופך סבל סרוסל סמו כספך לסניוכ כתיב יוחד סמר סופך סמו ולמה כתיב סמו סינך סססי' כסויר' וסגרת סמוסל כפרק
 כ"ו כמובן סמר סויר' וכמו ח' סמר סופך סויר' כסריס דווס לסויר' סופך סנספך דמו על סמר' וכסגרת מיליס סמויר' נ' למס כקרא סמו סינך
 סהיס קוממו כסונך כיה וסופך סיס סמו סהיס סופך דמיס : הרדעור כסרי' דלמ' וכן סכרו סנסכין' ולכ"י כסו ספרי' כסרי' לליל סיומן יח' :
 וילחמו עמו כתיב נחשף סמח : אח

דברי הימים א יט כ כא

וירא עבדי הדרעור כי ננפו לפני ישראל ושלמו עסדויר ועכרהו ולא אבה

אדם להשיע את בני עמון עוד *

כ והי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את החיל הצבא וישחתו את ארץ ארץ בני עמון ויבא ויצר את רפה והירד יושב בירושלם ויך יואב את רפה ויהרסה וינקח דויר את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאהו משקל כפר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויר ושלל העיר הוציא הרבה מאד ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויר לכל ערי בני עמון וישב דויר וכל העם ירושלם

ויהי אחרי כן ותעמוד מלחמה בגור עם פלשתים או הכה סבכי החשתי את ספי

מילודי הרפאים ויכנעו ותהי עור מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמו יעיר

אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמגור ארנים ותהי עור מלחמה בגר ויהי

איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא ויחרף את ישראל

ויכהו ויחנתו בן שמעא אחי דויר אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דויר וביד עבדיו *

ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויר למנות את ישראל ויאמר דויר

אל יואב ואל שרי העם לנו סמרי את ישראל מבאר שבע ועד ידן והביאו אלי ואדעה את

מספרם ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא ארני המלך כלם

לארני לעברים למה יבקש זאת ארני למה יהיה לאשמה לישראל ודבר המלך חזק על

יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם ויתן יואב את מספר

מפקדי העם אל דויר ויהי כל ישראל ארף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהי ארבע

מאות ושבעים ארף איש שלף חרב ולו ויבנימן לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך

את יואב וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל ויאמר

דויר אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העברנא את עיני עבדך

כי נסבלתי מאד וידבר יהוה אל גד חזה דויר לאמר לך ודברת אל

דויר לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחרי לך אחת מהנה ואעשה לך ויבא

גד אל דויר ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך אס שלוש שנים רעב ואס שלשה חדשים

נספה מפני צריך וחרב אויבך למשנת ואס שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך

יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלתי דבר ויאמר

דויר אל גד צר לי מאד אפלהנא ביד יהוה כירפים רחמו מאד ויבד אדם אל אפל

ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישרל שבעים אלף איש וישלח האלהים מלאך לירושלם

להשחית וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף

ידך ומלאך יהוה עמד עס גרן ארנו הנוכחי וישא דויר את עיניו וירא את

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

מלאך

כ

כא

כ

כא

מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים ויפל דויד
 והקנים מכסים בשקים על פניהם : ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אפרתי למנוחת
 בעם ואני יהוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי נתי ידך
 בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה : ומלאך יהוה אמר לגד לאמר לדויד כיו
 יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגן ארנן היבסי : ועל דויד בדבר גד אשר דבר בשם
 יהוה : וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים :
 ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה :
 ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנהו בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנה לי
 ותעצר המגפה מעל העם : ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש אדני הפלך הטוב בעיני
 ראיה נתתי הבקר לעלות והמזרגים לעצים והחטים למנחה הפל נתתי : ויאמר הפלך
 דויד לארנן לא כירקנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה חנם :
 ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות : ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל
 עולות ושלמים ויקרא אליהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה :

ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל גרנה : בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה
 בגן ארנן היבסי ויזבח שם : ומשבן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העלה בעת
 ההיא בבמה בגבעון : ולא יכל דויד לבנות לפני לדרש אלהים כי נבערת מפני חרב
 מלאך יהוה : ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל :

ויאמר דויד לנכנס את הנגרים אשר בארץ ישראל ויעמד הצבים לחצוב אבני
 גזית לבנות בית האלהים : וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין
 דויד ונחשת לרב אין משקל : ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצירים עצי
 ארזים לרב לדויד : ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והפית לבנות ליהוה
 להגדילו למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויבן דויד לרב לפני מורתו :
 ויקרא לשלמה בנו ויצהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל :

בני ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עסלכבי לבנות בית לשם יהוה אלהי : ויהי עלי דבר
 יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים
 שפכת ארצה לפני : הנהיבן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחותי לו מפל אוביו
 מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על ישראל בימי : הוא יבנה בית לשמי
 והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והבינתי כסא מלכותו על ישראל עד עולם : עתה
 בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך : אך יתולך יהוה
 שכל ובינה ויצוה על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך : או תצליח אסתשמה
 לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה אלהיך את ישראל חזק ואמץ אל-

תירא

כב

והמורגים נספרים כמוכי יד ולפניהם יספים חסר ידל חסר רים : ויאמר דוד לנכנס את הנגרים ונז' סוכ בעיני למשוח כאן מחלת הפרסה :
 למסמרים בחירק המ' : ולמחברות המ' במחירך : למעלה המ' כשוא לנרו : דויד לשלמה בנו בני ק' ולפי סמכיה סיה רמוי להיות
 שמתח מחת בנו ולפי סמכיה הוא בני שמו המכת מחת לשלמה וכן שמו ממיד טיהס המלה מחת סמכיה לפי תחטו' הקרי כמו סנקדו למולס מלכ
 סמכיה טס סנקדו טס ייכוס מחת הקרי סנגליון וסמכיה מלכ סמכיה סמכיה כלי כקודות הראויות לה : והבינתי כסא נרוכ סמרי סמכיה סמכיה סמכיה
 והבינתי מ' כסא חכל ככל סמכיה מדוייקים כ' סלפני מ' כסא חכל את וכן הוא כמארה סמכיה : שכל סמכיה כבידי לפי המסורה דתחתי סמכיה מ'
 וסמכיה מ' כ' ס' ור' ק' הניח כמכלול דף ר' ס' חסרות תחלמן ולמרות קיימת נשח נקודות ולכמלה כמיס קודות : ואמץ נחסף סנוול סל' ק' :
 סמכיה

כב

דברי הימים א כה כו

האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: כל־אלה על־
 ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך
 אסף וירודחן והימן: ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי־שיר ליהוה: כל־המבין מאתים
 שמונים ושמונה: ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עסיתלמיר: ויצא
 הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הואזאחיו ובניו שנים עשר: השלישי ופזר בניו
 ואחיו שנים עשר: הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: החמישי נתניהו בניו ואחיו
 שנים עשר: הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר: השביעי ישראל בניו ואחיו שנים
 עשר: השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: התשיעי מתתיהו בניו ואחיו שנים
 עשר: העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר: עשתי־עשר עוראל בניו ואחיו שנים
 עשר: השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר: לשלשה עשר שובאל בניו
 ואחיו שנים עשר: לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר: לחמשה עשר
 לירמות בניו ואחיו שנים עשר: לששה עשר לחנניה בניו ואחיו שנים עשר: לשבעה
 עשר לישפקשה בניו ואחיו שנים עשר: לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר:
 לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר: לעשרים לאלתה בניו ואחיו שנים עשר:
 לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר: לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים
 עשר: לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר: לארבעה ועשרים לרוכמתי
 עזר בניו ואחיו שנים עשר: *

כו למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן־קרא מן־בני אסף: ולמשלמיהו בנים וכוּרְהִי
 הבכור ודיעאל השני וכוּרְהִי השלישי יחניאל הרביעי: עילם החמישי יהוחנן הששי
 אליהועני השביעי: ולעבד ארם בנים שמעיה הבכור יהוונד השני יואח השלישי ושכר
 הרביעי ונתנאל החמישי: עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו
 אלהים: ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית־אביהם בייגבורי חיל
 המה: בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלובר אחיו בני־חיל אליהו וסמכיהו: כל־אלה
 מבניו עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש־חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם:
 ולמשלמיהו בנים ואחיהם בני־חיל שמונה עשר: ולחסה מן־בני־מררי בנים שמרי הראש
 כי לא־היה בכור וישימהו אביהו לראש: חלקיהו השני מבליהו השלישי וכוּרְהִי הרביעי
 כל־בנים ואחים לחסה שלשה עשר: לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות
 לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה: ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער:
 ויפל הגורל מורחה לשלמיהו וכוּרְהִי בניו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צמונה:
 לעבד אדם ננפה ולבניו בית האספים: לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה
 העולה משמר לעמת משמר: למורח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לננפה ליום
 ארבעה ולאספים שנים שנים: לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: אלה

ליום
 מסכת
 גיד כז
 ירקא
 וים !

מחלקות
 ושמונה כמדויקים מלא וא' כמ' לפיל סתן כ"ר: עשתי עשר עוראל בניו ואחיו שנים עשר במקרא פס בלאור המלות דמוס ויכתיבה ס'
 יש מסוק זה ב' פתמים וטעות הוא מהמלפסטים: לחנני בניו מלכיל כללפיל כסמוך וביין מ'ס כריס כחמים: לעשרים לאליתה לים וכידי כז
 למערכתא כ"ה כסוף מינה ולמדנחאי כ"ל"ף לאלימח וכ"ל כחילופים: ידועאל במקרא גדולה כמוב ידועאל וטעות הוא מהממוקקים: יואח
 השלשי כספר עונב חסר ו"ר וכן דינו כי לא כמנה כפרסת כסא וכרסת ימרו עם' מלמים כסיפרת: פעלתו השמיני כי ברכו ה"למד דגוס:
 מבליהו השלשי במקרא מדויקים חסר ו"ר וכן ראו' פכ"ה לפרסת ימרו וכרסת כסא: במסלה הכ"ה כמאר"ך: לפברד ב' כססוק כ"ה ור"ס
 וכן דרשו רבותינו: נכ' איזכו אקומו וס'ק דמחיל כלפי כר:

כו

מחלקות השערים לבני הקרזי ולבני מררי: והלויים אחיה על-אוצרות בית האלהים
 ולאוצרות הקדשים: בני לערן בני הגרשני ללערן ראשי האבות ללערן הגרשני יחיאל:
 בני יחיאל ותם ויואל אחיו על-אוצרות בית יהוה: לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאל:
 ושבאל בגרשום בגרשום נגיד על-האוצרות: ואחיו לאליעזר רחביהו בני
 שלמית וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו: הוא שלמות ואחיו על כל-אוצרות הקדשים
 אשר הקדיש דוד המלך וראשי האבות לשרי-האלפים והמאות ושרי הצבא: מן-המלחמות
 ומן-השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: וכל הקדיש שמואל הראה ושאל בן-קיש ואבנר
 בן-נר ויואב בן-צרויה כל המקדיש על יד-שלמית ואחיו: ליצהרי פנניהו ובניו למלאכה
 החיצונה על-ישראל לשטרים ולשפטים: לחברוני חשביהו ואחיו בני-חיל
 אלה ושבע-מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכה יהוה ולעבדת
 המלך: לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דוד
 נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד: ואחיו בני-חיל אלפים ושבע מאות ראשי
 האבות ופקודם דוד המלך על-הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל-דבר האלהים ודבר
 המלך: * ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות
 ושטריהם המשרתים את-המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל
 חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלה: על המחלקת הראשונה
 לחדש הראשון ישבעם בן-זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה: מן-בני-פרץ
 הראש לכל-שרי הצבאות לחדש הראשון: ועל מחלקתו החדש השני דודי
 האחוזי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה: שר
 הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן-יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלה: הוא בניהו גבור השלשים ועל-השלשים ומחלקתו עמיובד בני:
 הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב וזבדיה בניו אחרי ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלה: החמישי לחדש החמישי השר שמהות היונה ועל מחלקתו
 עשרים וארבעה אלה: השישי לחדש השישי עירא בן-עקש התקועי ועל
 מחלקתו עשרים וארבעה אלה: השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן
 בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה: השמיני לחדש השמיני
 סבני החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה: התשיעי לחדש
 העשירי אביעזר הענתורני לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה:
 העשירי לחדש העשירי מררי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה:

כו

לעזיאלו נקח חטף כ"ט בן-גבור דבסוף היום כמ"ט כפרסת כמדבר סימן ג': ושאל בן גרשום בן ששה כמ"ט י"ט נוקלין בני יובבאל בן
 גרשום בן מ"ט דבסוף מדינה כיון שראה דוד שממון חביב עליו ניזמר שמו נגיד על המוכרות סכא' וסבולל בן גרשום בן מנשה נגיד על המוכרות
 וכי סבולל שמו ושלל יובבאל שמו אמר ר' יוחנן ששכח ללל בכל לבו ובטחו המוס' דבאב גרסינן ששה שאין לקרואו על שם מנשה סהרי כנר סכ בכל
 לבו ויש ספרים דגרסי בן מנשה לפי שחזר לקולקול כדאמרין בירושלמי פרק במת דבראז ע"כ' ונל"ה מ' כ"ג בני משה גרסום ואליעזר בני
 גרשום סבולל הראש ושניו מ"ט כבוסתים י"ח: ושלמות ושלמית: מערבה ב' נקריה ופימן למכרוכי חסניהו ויירסם למטע חמרנה ד"ה ב' לב
 ואחרי בן כנה מומה ד"ה ב' לב) ומה שמכוב כאן נמסרה קטנה ב' מלשיל טע"ר כי אינם מלשיל רק סנים דהאסוני' ונשיאיש מלרע כמ"ט כפרסי' ושי"ן
 נחטף סמך ככולם נמקת ספרים אבל נ"ט כולס כסוף נלדו: ביעזר גלעד י"ט בן-סוף נלדו ופיין לפיל סוף סימן ו': הראובני כמ"ט כקור כר"ס
 טורק וסא"ף חנה כמ"ט שמים רבנו בלספרם נמקת ס"ס הל"מ דבנעמי: גבור השלשים נמקת דבוסים יסכים כמ"ט בשלשים כנ"ט וכן
 הוא כר"ס סבסבינו ודבר חקרמי י"ט הכוסמאות היסבות ומלמי' נקן סאז דכ"ה: לבנימיני לבן ימיני' וסוף חד מן ט"ז מלין כמיס חד וקרי'
 מרין וסימן נמסר נמסורת נמקום סכ' ובמקת' מדוייקים סלכני הל"מ כמח' וסני' כמידי וכדגס וסל'ן בלי ניקוד: סהרי הנטופתי נ"ט סה"ט
 כסוף

כו

דברי הימים א כו כח

עֲשִׂיתִי עֶשֶׂר לְעִשְׂרֵי הַחֹדֶשׁ בְּנִיַּה הַפְּרֻעָתַי מִדְּבַנְי אֲפָרִים וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעָה אֶלֶף :

וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעָה אֶלֶף :

וְעַל שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל לְרֵאשִׁיבֵי נָגִיד אֲלֵעִזָּר בֶּן־זִכְרִי לְשִׁמְעוֹנִי שֶׁפְטִיהוּ בְּדַמְעָה :

לְאֵרֹן צְדוֹק : לַיהוָה אֱלֹהֵיו מֵאָחִי רוּד לִישָׁשָׁר עַמְרִי בְּדִמְיָאֵל :

לְזַבְיֹן וְשִׁמְעִיהוּ בְּדַעֲבִדְיָהוּ לְנַפְתָּלִי יְרִימוֹת בֶּן־עֲזַרְיָאֵל :

לְחֻצֵי הַמְּנַשֶּׁה גִלְעָדָה :

לְדָן עֲזַרְאֵל בְּזִירְחָם אֱלֹהֵי שְׂרֵי :

וְלֹא־נִשְׂא רוּד מִסְפָּרִים לְמִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלִמְטָה כִּי אָמַר יְהוָה לְהַרְבּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם :

יֹאבֵב בֶּן־צְרוּיָה הַחַל לְמִנּוֹת וְלֹא כָלָה וַיְהִי בֹאֵת קֶצֶף עַל־

יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָלָה הַמְּסַפֵּר בְּמִסְפַּר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ דָּוִד :

וְעַל אֲצֻרוֹת הַמֶּלֶךְ עֹמֹת בְּדַעְדִּיאֵל וְעַל־הָאֲצֻרוֹת בְּשׂוּדָה בְּעָרִים וּבְכַפְרֵיכָם וּבְמַגְדָּלוֹת יוֹהָנָן בְּדַעְדִּיהוּ :

וְעַל עֵשִׂי מְלֹאכֶת הַשֹּׁרָה לְעֵבֶרֶת הָאֲדָמָה עֹזִיר בְּדָלָוֶב :

וְעַל־הַכְּרָמִים שְׁמַעִי הַרְמָתִי וְעַל שִׁפְכָרִים לְאֲצֻרוֹת הַיָּיִן זְבָרִי הַשֶּׁפְטִי :

וְעַל־הַבְּקָר הָרְעִים בְּשָׂרֹן עֲטָרִי :

וְעַל־הַגְּמָלִים אֹבִיד הַיִּשְׁמַעֲלִי :

וְעַל־הַצֹּאן יִיזִי הַהַגְרִי כָד־אֱלֹהֵי שְׂרֵי הַרְכֹּשׁ :

וַיְהוֹנָתָן דוֹד־דָּוִד יֹעֵץ אִישׁ־מִבֵּין וְסוֹפֵר הוּא וַיְחִיאֵל בֶּן־

חֲכַמֹּנִי עֶסֶבְנִי הַמֶּלֶךְ : וְאַחִיתָפֵל יֹעֵץ לְמֶלֶךְ וְחֹשֵׁי הָאָרֶץ רַע הַמֶּלֶךְ : וְאַחֲרָי אַחִיתָפֵל

יְהוֹדָע בֶּן־בְּנִיָהוּ וְאַבְיָתָר וְשֶׁר־צֶבֶא לְמֶלֶךְ יֹאבֵב :

וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת־כָּל־

שְׂרֵי יִשְׂרָאֵל שְׂרֵי הַשִּׁבְטִים וְשְׂרֵי הַמַּחְלָקוֹת הַמְּשֻׁרְתִים אֶת־יְדֵי־הַמֶּלֶךְ וְשְׂרֵי הָאֶלְפִים וְשְׂרֵי

הַמֵּאוֹת וְשְׂרֵי כָל־רְכוּשֵׁי־מִקְנֵה לְמֶלֶךְ וְלִבְנָיו עַס־דְּפָרִיסִים וְהַגְּבוּרִים וְלִכְל־גִּבּוֹר חֵיל אֶל־

יְרוּשָׁלַם : וַיִּקַּם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל־רִגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמַעִנִי אֲתִי וְעַמִּי אֲנִי עִם־דַּבְּכִי לְבָנוֹת בֵּית

מִנְחָה לְאַרְזֹן בְּרִית־יְהוָה וְלַהֲרֹם רִגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וְהַכִּינֹתִי לְבָנוֹת : וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי לֹא־

חֲבַנָה בֵּית לְשִׁמִּי כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת אֲתָרָה וְרַמִּים שִׁכַּת : וַיִּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי

כֹּהֵל בֵּית־אָבִי לַהּוֹת לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בַּיהוָה בָּחַר לְנָגִיד וּבְבֵית יְהוָה בֵּית אָבִי

וּבְבָנֵי אָבִי כִּי רָצָה לְהַמְלִיךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : וּכְכֹל־בְּנֵי כִּי רַבִּים נָחַן לִי יְהוָה וַיִּבְחַר

בְּשִׁלְמָה בְּנִי לְשֵׁבֶת עַל־כִּסֵּא מְלָכוּת יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר לִי שְׁלֹמֹה בְנִי הוּא־יִבְנֶנּוּ

בֵּיתִי וְחֲצוֹתַי כִּי־בָחַרְתִּי בּוֹ לִי לְבֵן וְאֲנִי אֲהִידִלּוֹ לְאֵב : וְהַכִּינֹתִי אֶת־מְלָכוּתוֹ עַד־לְעוֹלָם

אֲמִי־יְחֻזֵּק לְעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטֵי בְּיָוִם הַזֶּה : וְעַתָּה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל קְהַל־יְהוָה וּבְאוֹנֵי

אֱלֹהֵינוּ שְׁמְרֵי וּדְרָשׁוּ כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן תִּירָשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וְהַנְּחַלְתֶּם

לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם עַד־עוֹלָם : וְאַתָּה שְׁלֹמֹה־בְנִי רַע אֶת־אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעִבְדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם

וּבְנַפֶּשׁ חַפְצָה כִּי כָּל־לְבָבוֹת דוֹרֵשׁ יְהוָה וְכָל־צָר מַחְשָׁבוֹת מִבֵּין אֲסִיתֵרְשָׁנִי וּמִצָּא לָךְ וְאִם־

תֵּעוּבוּ

כְּשׁוֹת לִבְךָ וַיִּסֵּם כַּחֲסֵף מִחַס וּכְן לִטִּיל סִימֵן יֵל : בְּנִיַּה הַפְּרֻעָתַי נִמְקַט מִדְּוִיָקִים חֹסֵר וְזִי וּפְיָוִן מִ'ס לְטִיל נְסִי יֵל : לְרֵאשִׁיבֵי כִּיָּוֶל

כְּרִי'ס טוֹק וְכִ'לֵּף סַחֲמָתָם נִמָּה כַּמְכַנֵּן : הַמְּנַשֶּׁה כִּכֹּ'ל נִמְאָרִיךְ : וְעַל אֲצֻרוֹת הַמֶּלֶךְ שְׂרֵי חֲזִי הַסֵּפֶר כַּסּוּקִים : שְׂרֵי טוֹרִיק : אִם

וְחֹזֵק הַמִּי'ם כַּחֲסֵף כִּכֹּ'ל :

וְאֵה

תעבבנו ויניחה לעד: ראה עתה כיהיה בחר בך לבנות בית למקדש חוק ועשה:
 ויתן דוד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת פתיו וגזופיו ועליתיו וחרתיו
 הפנימים ובית הכפרת: ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל
 הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: ולמחלקות הכהנים והלוים
 ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה: לזהב במשקל לזהב לכל
 כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה: ומשקל למנרות
 הזהב ונרותיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרותיה ונרותיה במשקל למנורה
 ונרותיה בעבודת מנורה ומנורה: ואת הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן
 וכסף לשלחנות הכסף: והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל
 לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל
 ולתבנית המרפבה הכרוכים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה: הכל בכתב מיד
 יהוה עלי השפיל כל מלאכות התבנית: ויאמר דוד לשלמה בנו חוק ואמץ
 ועשה אלתיארא ואלתחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל
 מלאכת עבודת בית יהוה: והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים
 ועמך בכל מלאכה לכל נריב בחכמה לכל עבודה והשרים וגלדעם לכל דבריה: *
 ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בך ואלהים נער ורך
 והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: וכל כחי הכינותי לבי ראה
 הורגו לזהב והכסף והנחשת לנחשת הפרזל לפרזל והעצים לעצים אבני שיש
 ומזאבים אבני פיז ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב: ועוד ברצותי בבית אלהי יש
 לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית הקדש: שלשת אלפים
 כפרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים כפר כסף מזקק לטוח קירות הפתים: לזהב לזהב
 ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתגרב למלאות ידו היום ליהוה:
 ויתגדבו שרי האבות ושרי ישראל שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת
 המלך: ויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת אלפים ואדרפנים רבו וכסף
 ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים: והנמצא
 אחו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על ידי חיאל הגרשני:
 וישמחו העם עליהתגדבם כי בלב שלם הרגדכו ליהוה וגם דוד המלך שמח שמחה
 גדולה: ויברך דוד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה
 אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
 כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: ודעשר והפכוד
 מלפניך ואתה מושל בכל ובידך פח וגבורה ובידך לגדל ולחוק לכל: ועתה אלהינו מורים
 אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: וכי מי אני ומי עמי כי נעצר פח להתגדב פואת
 כי מפקד הכל ובידך נתנו לך: כי גרים אנחנו לפניך ותושבים בכל אבותינו בצל ימינו
 על

כט

ואה בתיו מין נתיא נ'או ומ: ונזכיו מין דגס כליו: עבודה בית ה' ולכל כלי עבודה ככרים מדויקים סביב מלחם וכו' וכן אסמ
 מהסבור: לכל כלי הכסף כס' לכל כלי כסף חמץ חמץ אחרים לכל כלי נחום: בעבודה ככ' חוק ואמץ שיון מ'ס נרים סר
 יוסט: לשעלה הש'ן נשוא נדו: סבל הכינותי כמחן חטוף: למלאות מלח מל' q וא' פל פי המכרות וכו' ד' מלחם וכו' הסרים למורי
 הסר וא' וסימן כמסר כפרסת כי מסח ודניאל רים סימן ס': כי נעצר כפי'ן נשוא נדו: נתנו לך נז'ן סביב דנוסס'
 ה'ינוניו 9 2 ב 10

דברי הימים א כט

עליהארץ ואין מקוה: יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינונו לבנותיה בית לשם קדשך מידה היא וליה הכל: וידעתי אלהי כי אתה בחר לבב ומישרים תרצה אני בישר הוא לבני התנודתי כל אלה ועתה עמך הנמצא-פה ראיתי בשמחה להתנדב-לך: יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבתינו שמרה-ואת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והיכן לבכם אלהי: וגשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הפירה אשר-הביטתי: ויאמר דוד לכל-הקהל ברכו-נא את-יהוה אלהיכם ויברכו כל-הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקרו וישתחוו ליהוה ולמלך: ויבחו ליהוה וזבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום והנא פרים אלה אלים אלה פבשים אלה ונסביהם וזבחים לרב לכל-ישראל: ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן-דוד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: וישב שלמה על-כסא יהוה למלך תחת-דוד אביו ויצלח וישמעני אלו כל-ישראל: וכל-השרים והגברים וגם כל-בני המלך דוד נתנו יד תחת שלמה המלך: ויגדל יהוה את-שלמה למעלה לעיני כל-ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא-היה על-כל-מלך לפניו על-ישראל: ודוד בן-ישי מלך על-כל-ישראל: והימים אשר מלך על-ישראל ארבעים שנה בחרבון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו: ודברי דוד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על-דברי שמואל הראה ועל-דברי נתן הנביא ועל-דברי גר החוה: עם כל-מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל-ישראל ועל כל-ממלכות הארצות:

כפר שני

ויתחוק

שלמה בן-דוד על-מלכותו ויהוה אלהי עמו ויגדלו למעלה: ויאמר שלמה לכל-ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל-ישראל ראשי האבות: וילכו שלמה וכל-הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי-שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד-יהוה במדבר: אבל ארון האלהים העלה דוד מקרית יערים בהיכן לו דוד כי נטו-הלו אהל בירושלם: ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן-אורי בן-חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: ועל שלמה שם על-מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלה: בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתה-לך: ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עסד-דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתני על-עם רב כעפר הארץ: עתה חכמה ומרע

הכינונו נקמט מדוייקים חסד וכו': סודן הוא הול' ק': שסדה זאת סאי'ן כקמן לכד וכוה חטוף וסינין ת'ס כמילים סימן כ"ו: עדותיך כלל וכו' כחלה המלס וציון ת'ס ריס אל' כה ני'ת'ת רכמי דמילים: למחרת היום כל' מד' כנציה נס'ס: ודוד בן ישי מלך על כל ישראל והימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה וכו' קראוי הכי כמי' ו'א'ס'ס'ככ' להכי מסוס דחוינ' כהו ט'ט'מ'ט' כטסר'ס ו'א'ר'כ'ב' דפוס ויכיל'ס ס'כ' ט'כ' ני'ט'ר דמלות והקס חסר משלל ישראל עד ישראל:

דברי הימים ב

העלה בשי'ן כחטק כפול: באבין הכי'ת כפמ'ת: לפני ה' ב' סנירין אסר לפני ה' כמ'ס כפמ'ת ויקר' סייף כ':

וַיַּמְרֵךְ תַּן-לִי וַאֲצִיחָה לִפְנֵי הָעֵבְרִיָּה וְאֲבֹאֶה בִּיָּמֵי יִשְׁפֹט אֶת-עַמּוֹת הַגִּזְרִיל; וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים לְשִׁלְמָה יַעַן אֲשֶׁר הָיְתָה זֹאת עִם-לִבְכָּה וְלֹא שָׁאַלְתָּ עֵשָׂר נְכֻסִים וְכִבּוֹד וְאֶת-נַפְשׁ
שְׁנֵאֵיךְ וְגַם-יָמַיִם רַבִּים לֹא שָׁאַלְתָּ וְחִשְׁאַלְתְּךָ חֲכָמָה וּמַדַּע אֲשֶׁר תִּשְׁפּוּט אֶת-עַמִּי אֲשֶׁר
הַמַּלְכָּתִיךָ עָלָיו; הַחֲכָמָה וְהַמַּדַּע נָתַן לְךָ וְעֵשָׂר וְנְכֻסִים וְכִבּוֹד אֶתְדַלְּךָ אֲשֶׁר לֹא אֶהְיֶה
כֵּן לְמַלְכִים אֲשֶׁר לִפְנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה-כֵּן; וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה לְבָמָּה אֲשֶׁר-בְּנִגְבְעוֹן יְרוּשָׁלַם
מִלִּפְנֵי אֱהֵל מוֹעֵד וַיִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל;

וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה רִכַּב וּפְרָשִׁים וַיְהִי-לוֹ אֲלֶף וָאַרְבַּע־מֵאוֹת רֹכָב וּשְׁנַיִם-עֶשְׂרֵת אֲלֶף פְּרָשִׁים וַיַּנְחִים
בְּעָרֵי הָרִכָּב וְעַם-הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם; וַיְהִן הַמֶּלֶךְ אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַהֹוֶב בִּירוּשָׁלַם כְּאֲבָנִים
וְאֶת-הָאֲרָזִים נָתַן בְּשִׁקְמִים אֲשֶׁר-בְּשִׁפְלָה לְרֹב; וּמוּצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה מִמְצָרַיִם
וּמִקְוֵא סַחְרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְוֵא יַקְחוּ בַמְּחִיר; וַיַּעֲלוּ וַיּוֹצִיאוּ מִמְצָרַיִם מִרְבֵּבָה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף
וְסוּס בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה וְכֵן לְכָל-מַלְכֵי הַחֲתִים וּמַלְכֵי אֲרָם בִּיָּדָם וַיּוֹצִיאוּ; וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה
לְבָנוֹת בֵּית לֶשֶׁם יְהוָה וּבֵית לְמַלְכוּתוֹ; * וַיִּסְפַּר שְׁלֹמֹה שְׁבַע־עָשָׂר אֲלֶף אִישׁ סָפֵל
וְשִׁמּוֹנִים אֲלֶף אִישׁ חֲצֵב בְּהַר חֲצֵב וּמְנַצְחִים עֲלֵיהֶם שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת;

וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל-חִירָם מֶלֶךְ-צֹר לֵאמֹר כֹּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִסְדֵי-דָוִד אָבִי וְתִשְׁלַח-לוֹ אֲרָזִים
לְבָנוֹת-לוֹ בֵּית לְשֶׁבֶת בּוֹ; הִנֵּה אֲנִי בּוֹנֵה-בַיִת לַשֵּׁם וְיְהוָה אֱלֹהֵי לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְהַקְטִיר
לִפְנָיו וְקָטַר־סַמִּים וּמַעֲרַכַת תְּמִיד וְעֹלוֹת לִבְקָר וְלַעֲרֹב לְשַׁבְּתוֹת וְלַחֲדָשִׁים וְלַמַּעֲרֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וְאֵת עַל-יִשְׂרָאֵל; וְהַבַּיִת אֲשֶׁר-אֲנִי בּוֹנֵה גָדוֹל כִּי-יִגְדוֹל אֱלֹהֵינוּ מִכָּל-
הָאֱלֹהִים; וְכִי יַעֲצֹר-רַחַם לְבָנוֹת-לוֹ בֵּית כִּי הַשָּׁמַיִם וְשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
לֹא יִכְלָלוּ וְכִי אֲנִי אֲשֶׁר אֶבְנֶה-לוֹ בַּיִת כִּי אֶסְלַח-קִטְוִיר לִפְנָיו; וְעֵתָה שְׁלַח-לִי אִישׁ-
חָכֵם לַעֲשׂוֹת בֹּהֶב וּבְכֶסֶף וּבְנִחָשֶׁת וּבְבַרְזֵל וּבְאֲרָגוֹן וּבְרַמְזֵל וְיָדַע לַפְתַּח פְּתוּחִים
עַם-הַחֲכָמִים אֲשֶׁר עִמִּי בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר הֵכִין דָּוִד אָבִי; וְשְׁלַח-לִי עֲצֵי אֲרָזִים
בְּרוֹשִׁים וְאַלְגֻּנִיִּים מֵהַלְּבָנוֹן כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ יִזְרְעוּם לְכָרוֹת עֲצֵי לְבָנוֹן וְהֵנָּה עֹבְדֶי
עִם-עֲבָדֶיךָ; וְלִהְכִין לִי עֲצִים לְרֹב כִּי הַבַּיִת אֲשֶׁר-אֲנִי בּוֹנֵה גָדוֹל וְהַפְּלֵא; וְהֵנָּה לַחֲטָבִים
לְכָרוֹתֵי הָעֲצִים נָתַתִּי חֲפִיסִים מְכוֹת לְעֹבְדֶיךָ כְּרִים עֲשָׂרִים אֲלֶף וְשַׁעֲרִים כְּרִים עֲשָׂרִים אֲלֶף
וַיִּן בְּתַיִם עֲשָׂרִים אֲלֶף וְשִׁמּוֹן בְּתַיִם עֲשָׂרִים אֲלֶף; וַיֹּאמֶר חִירָם מֶלֶךְ-צֹר

בְּכַתֵּב וַיִּשְׁלַח אֶל-שְׁלֹמֹה בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת-עַמּוֹ וְנָתַן עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ; וַיֹּאמֶר חִירָם בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד הַמֶּלֶךְ בֶּן חָכֵם יָדַע
שְׁכַל

ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא כ' כמיני אלף וכו' אבל בתלמיס א' י' סביבם כס"ח אסו' ור"ק נפי' ומכלול דף רל"ט : ויעלו ויוציאו ככל
ספרי מדויקי' מלא וכו' וכמו סוף ס' אמור ויוציאו י"ב ד' מכוון תלמיס וכו' ולא מסכים בה סמליו וברכס נמנומים יס כנכד כי מכה זו כמסרה גו
בסוף כ' שלח לך ויש עם מסורון הכיכר וגם איכה טוה עם הבירסח דב' אמור דכס אמור אמור למכוון תלמיס וכו' שח לך איש' המקלל אורינו ובמניס
ויוציאו כמניס ס' כמיניאל כמיניס . והיונו דברי הימים וכדברי הימים לכדוים ד' ויוציאו : ואף כספרים יס הרבה חילופים ואין אחד מהם מסכים
לא' מהספרות ואין ידוע על מי ראוי לסמוך ואילס יס כסחא כ"י אצלי כסטה זו וזה מוארה ויוציאו ג' מלא וסימן ויוציאו את המקלל פרסח אמור -
ויוציאו את אנומיכס שמאל א' י"ב . וזוה כפסוק כאשר נל יעקב מצרים הכוזב כמסורה הרסום . ויוציאו את אורינו מתמרים ירמיה כן . וכל
כמוכיס דכמיס ויצאו את מכוכות כיה הכפל תלמיס כ' י' ויצאו כמיס וכסחא ויוציאו כמיס ט"ב . וכמלאח מצרה זו דומה למוזה דפרסח שלח לך
ואין כמיס חק חילוף מופר וחתמיס אומריס דכונס מצרה זו דרספסח אמור חסח היא אלס סחלמוס מתחלפות בנרסמן וחסר לקייס את סמיסן
כסחמאר דכל כמיניס כסכס כסחך נמיסן ד' מלמיס דפרסח אמור וכמלאו שמי מסרות חלו . שוית כליכין ורדך חסד לין כספיכין מיסח דכל ד"ס כמיס
ויוציאו מלא וכו' ומלא יור' ופי' יורכו הדרך היסרה : ושמונים מלא וכו' ככל מדויקייס וכן כמסורת כל ד"ס מלא כד מן א' ויסס חסס סכמיס חלף
סנל ושמונים חלף לקמן כסוף זה סמיסן : לבנות לו ב"ח כמלא סחחא : אני כונה ביח כדגס בני"מ מדין דחיק : ועצר כח היסין' כמטף
סגמ : שלח לו ססין' כנשיא : עם החכמים אשה עמי ביהודה כדכוס יס חסר מלת עמי וקלקול הוא סחמלסיסניס : ושלח לו מיין ס"פ
כמסופים ס' חלל וסכס סנין : לכרחי העצים הלמר כנשיא : לעבדיך כרים עשרים אקף הרמסון והסלימי אלק' והסני וסרנימי אלק' :

שָׁבַל וּבִינָה אֲשֶׁר יִבְנֶה בֵּית לַיהוָה וּבֵית לַמְּלֹכוֹתָיו : וְעֵתָה שְׁלַחְתִּי אִישׁ־חֹכֶם יִזְרַע בֵּינָה
 לַחֹרֵם אָבִי : בְּךָ אִשָּׁה מִדְּבַנְנֹת דָן וְאָבִיו אִישׁ־צָרִי יִזְרַע לַעֲשׂוֹת בְּזֹהֵב וּבַכֶּסֶף בְּנֹחַשׁוֹת
 בְּבָרָז בְּאַבְנִים וּבַעֲצִים בְּאַרְגָּמָן בְּתַבְלֵת וּבַכְּרָמִיל וּלְפַתַח כָּל־פֶּתַח וּלְחֹשֶׁב כָּל־
 מַחֲשַׁבֵּת אֲשֶׁר יִתְחַלְּזוּ עִם־הַכְּמִיד וְחֹכְמֵי אֲדָנִי דָוִד אָבִיךָ : וְעֵתָה הַחֲטִיִּם וְהַשְּׂעִירִים
 הַשֶּׁמֶן וְהַיֵּין אֲשֶׁר־אָמַר אֲדָנִי יִשְׁלַח לַעֲבָדָיו : וְאַנְחֵנו נְבִרַת עֲצִים מִן־הַלְּבָנוֹן כְּכֹל־צְרָפָד
 זָנְבִיאִם לָךְ רַפְסוּת עֲלֵיִם יָפוּ וְאַתָּה תַעֲלֶה אִתָּם יְרוּשָׁלַם : וַיִּסְפֵּר שְׁלֹמֹה
 כָּל־הָאֲנָשִׁים הַגֵּירִים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַסֶּפֶר אֲשֶׁר סָפַר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְצְאוּ מֵאָה
 וְחַמְשִׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁשׁ מֵאוֹת : וַיַּעַשׂ מֵהֶם שִׁבְעִים אֶלֶף וּשְׁמֹנִים אֶלֶף
 חֲצֵב כְּהֵר וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁשׁ מֵאוֹת מְנַצְחִים לְהַעֲבִיד אֶת־הָעַם : * וַיַּחַל שְׁלֹמֹה
 לִבְנוֹת אֶת־בֵּית־יהוָה בִּירוּשָׁלַם כְּהֵר הַמְּזֻרָה אֲשֶׁר נִרְאָה לְדָוִד אָבִיו וְאֲשֶׁר הָכִין בְּמִקוֹם
 דָּוִד בְּגִזְרֵי אֲרָנֵן הַיּוֹבִים : וַיַּחַל לִבְנוֹת בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשְּׁנִי בַשְּׁנִי אַרְבַּע לַמְּלֹכוֹתָיו :
 וְאֵלֶּה הַיּוֹסֵד שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים הָאֵרֶךְ אַסּוּת בַּמֶּדֶה הָרִאשׁוֹנָה אַמּוֹת שָׁשִׁים
 וְרֹחַב אַמּוֹת עֶשְׂרִים : וְהָאוֹלָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֵרֶךְ עַל־פְּנֵי רַחֲבֵי־הַבַּיִת אַמּוֹת עֶשְׂרִים
 וְהַגֹּבַהּ מֵאָה וְעֶשְׂרִים וַיִּצְפְּהוּ מִפְּנִימָה וְהֵב טָהוֹר : וְאֵת הַבַּיִת הַגָּדוֹל חִפְּהָ עֲצֵי כְרוּשִׁים
 וַיַּחֲפְּהוּ וְהֵב טוֹב וַיַּעַל עָלָיו תַּפְרִים וּשְׂרָשֻׁרֹת : וַיִּצַף אֶת־הַבַּיִת אֲבָן יָקָרָה לְתַפְאֵרֶת וְהַהֵב
 זָהָב פְּרִיִּים : וַיַּחַף אֶת־הַבַּיִת הַקְּרוֹת הַסְּפִיס וּקִירוֹתָיו וְדִלְתוֹתָיו זָהָב וּפֶתַח כְּרוּבִים עַל־
 הַקִּירוֹת : וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית־קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים אֲרָכּוֹ עַל־פְּנֵי רַחֲבֵי־הַבַּיִת אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְרֹחַבּוֹ
 אַמּוֹת עֶשְׂרִים וַיַּחֲפְּהוּ וְהֵב טוֹב לְכַכְרִים שֵׁשׁ מֵאוֹת : וּמִשְׁקֵל לְמַסְמְרוֹת לְשִׁקְלִים חֲמִישִׁים
 זָהָב וְהַעֲלִיֹּת חִפְּהָ זָהָב : וַיַּעַשׂ בְּבֵית־קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים כְּרוּבִים שְׁנַיִם מַעֲשֵׂה צַעְצָעִים וַיִּצְפּוּ
 אִתָּם זָהָב : וּכְנָפֵי הַכְּרוּבִים אֲרָכָם אַמּוֹת עֶשְׂרִים כַּנֶּף רֵאשׁוֹן לְאַמּוֹת חֲמֵשׁ מְנַעֵרֶת לְקִיר
 הַבַּיִת וְהַכַּנֶּף הָאַחֲרָת אַמּוֹת חֲמֵשׁ מְנַעֵץ לַכַּנֶּף הַכְּרוּב הָאַחֵר : וּכְנָף הַכְּרוּב הָאַחֵר אַמּוֹת
 חֲמֵשׁ מְנַעֵץ לְקִיר הַבַּיִת וְהַכַּנֶּף הָאַחֲרָת אַמּוֹת חֲמֵשׁ דִּבְקָרָה לַכַּנֶּף הַכְּרוּב הָאַחֵר : כַּנֶּפִי
 הַכְּרוּבִים הָאֵלֶּה פְּרִשִׁים אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְהֵם עֹמְדִים עַל־רַגְלֵיהֶם וַיִּפְּנֶהֶם לַבַּיִת :
 וַיַּעַשׂ אֶת־דְּפֹרֶת תַּבְלֵת וְאַרְגָּמָן וּכְרָמִיל וּבוֹץ וַיַּעַל עָלָיו כְּרוּבִים : וַיַּעַשׂ לַפְּנֵי הַבַּיִת
 עַמּוּדִים שְׁנַיִם אַמּוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ אֵרֶךְ וְהִצַּפֵּת אֲשֶׁר־עַל־רֹאשׁוֹ אַמּוֹת חֲמֵשׁ :

וַיַּעַשׂ שְׂרָשֻׁרֹת בְּדָבָר וַיַּחַף עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים וַיַּעַשׂ רְמוֹנִים מֵאָה וַיַּחַף בְּשְׂרָשֻׁרֹת :
 וַיִּקַּס אֶת־הָעַמּוּדִים עַל־פְּנֵי הַהֵיכָל אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִהַשְּׂמֹאל וַיִּקְרָא שֵׁם־הַיָּמִינִי יָכִין וְשֵׁם
 הַשְּׂמֹאלִי בְּעִז : * וַיַּעַשׂ מִזְבַּח נְחֹשֶׁת עֶשְׂרִים אַמָּה אֲרָכּוֹ וְעֶשְׂרִים אַמָּה
 רֹחַבּוֹ וְעֶשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ : וַיַּעַשׂ אֶת־הֵימִם מִיַּצֵּק עֵשֶׂר בְּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ אֶל־שְׁפָתוֹ עֵגוּל ו
 סָבִיב וְחֲמֵשׁ בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקוֹ שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה יָסַב אֹתוֹ סָבִיב : וְדַמּוֹת בְּקָרִים תַּחַת לוֹ
 סָבִיב סָבִיב סוֹבְבִים אֹתוֹ עֵשֶׂר בְּאַמָּה מִקִּיפִים אֶת־הֵימִם סָבִיב יָשְׁנִים טוֹרִים הַבָּקָר יִצְוָקִים
 בְּמִצְקָתוֹ : עוֹמֵד עַל־שְׁנַיִם עֵשֶׂר בְּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים וְצִפּוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה ו

כָּנִים
 יבנה בית כספר ה' מחסוני ספרד הי"ד במהרי"ד ועיין מה סמני עמיד לכמוס ככלי בני' כ"פ לסמ"ד ל"י הוא כלין דחוק וזמי מרחיק כסורת
 המל' וחכמו אדני ה' ו'ו' כנשיא נס"ס : צרכך כדנכ הכ"ק וכו' כנול והמלה מלכ"ל : (להעביר את העם ח"ה נחמ"כ כזכר להעביר כרי"ם
 חל ככל סמר דפוס' כמזכר כדל"ת וכן ככל מאיר כמזכר כנשיא כשר"ם עבד כדל"ת וכן עיקר ע"כ) : ויחספו זהב כדפוס כנשיא כמזכר זהב שהור
 ואלחרים גם כן כסמקו כזכר והמסורת מוכיח כמזכר טוב סגן אומרת זהב טוב כ' בקריה כנשיא וס"י : ומה כנית כדנול חכס ויטש את בית קדש כקדשים
 לקיזן כסמ"ד : הספוס כדפוס כמזכר וספוס וטעות הוא : ויחספו זהב טוב כד נאס סכזכר כמזכר זהב טהור : וכבר הוכחתי למעלה ס"ל וזכ
 טוב וחס ב' וכס"י : שם היסויני הימני ק' ועיין כסמ"ס :

ג

הימני ד

ב

פָּנִים נִגְבָּה וְשִׁלְשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהִים עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל־אֲחֵרֵיהֶם בֵּיתָה : וְעִבְיוּ טַפְחֵי וְשִׁפְתוֹ כַּמַּעֲשֶׂה שֶׁכֶּת־כּוֹס פָּרַח שׁוֹשְׁנָה מִחוּץ בָּתִּים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים יָכִיל :

וַיַּעַשׂ כִּי־וָרִים עֲשָׂרָה וַיִּתֵּן חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וְחֲמִשָּׁה מִשְּׂמָאל לְרַחֲצָה בָהֶם אֶת־מַעֲשֵׂה הָעֹזָה וַיַּעַשׂ אֶת־מִנְרוֹת הַזָּהָב עֶשֶׂר כַּמִּשְׁפָּטִים :

וַיַּעַשׂ בְּהִיכָל חֲמֵשׁ מִיָּמִין וְחֲמֵשׁ מִשְּׂמָאל : וַיַּעַשׂ שְׁלֹחַנוֹת עֲשָׂרָה וַיַּנַּח בְּהִיכָל חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וְחֲמִשָּׁה מִשְּׂמָאל וַיַּעַשׂ מִזְרְקֵי זָהָב מֵאָה :

וְהָעֹזָה הַגְּדוֹלָה וְדִלְתוֹת לְעֹזָה וְדִלְתוֹתֵיהֶם צָפָה נְחֹשֶׁת : וְאֶת־הִים נָתַן מִכַּהֵן הַיְּמִנִית קִדְמָה מִטּוֹל נִגְבָּה : וַיַּעַשׂ חִוָּרִם אֶת־יְפִירוֹת וְאֶת־הַיְּעִים וְאֶת־הַמִּזְרְקוֹת :

וַיַּעַשׂ חִוָּרִם לְעֲשׂוֹת אֶת־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמִלְךְ שְׁלֹמֹה בְּבֵית־הָאֱלֹהִים : עֹמְדִים שְׁנַיִם וְהַגְּלוֹת וְהַכְּתָרוֹת עַל־רֹאשׁ הָעֹמְדִים שְׁתֵּים וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתֵּים לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גְלוֹת הַכְּתָרוֹת :

אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעֹמְדִים : וְאֶת־הַרְמוֹנִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנַיִם טוּרִים רְמוֹנִים לְשִׂבְכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גְלוֹת הַכְּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעֹמְדִים : וְאֶת־

הַפְּלִיגוֹת עֲשָׂרָה וְאֶת־הַיְּפִירוֹת עָשָׂה עַל־הַמְּכָנוֹת : אֶת־הִים אֶחָד וְאֶת־הַבָּקָר שְׁנַיִם עֲשָׂרָה תַּחְתָּיו : וְאֶת־הַיְּפִירוֹת וְאֶת־הַיְּעִים וְאֶת־הַמְּלוֹנוֹת וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהֶם עָשָׂה חִוָּרִם אָבִיו לְמִלְךְ

שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה נְחֹשֶׁת מִרְיֹק : בְּכֹר הַיֶּרֶדֶן יָצָק הַמֶּלֶךְ בַּעֲבֵי הָאֲדָמָה בֵּין סְכוֹת וּבֵין צָרְדָתָה : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל־הַבָּלִים הָאֵלֶּה לְרֹב מְאֹד כִּי לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת :

וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַבָּלִים אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־הַשְּׁלֹחַנוֹת וְעֲלֵיהֶם לֶחֶם הַפָּנִים : וְאֶת־הַמִּנְרוֹת וְנִרְתִּיהֶם לְבַעֲרֵם כַּמִּשְׁפָּט לְפָנֵי הַדְּבִיר וְהַזָּהָב סָגוֹר :

וְהַפָּרַח וְהַנְּרוֹת וְהַמְּלַקְחִים זָהָב הוּא מְכֻלּוֹת זָהָב : וְהַמִּזְרָחוֹת וְהַמִּזְרְקוֹת וְהַכַּפּוֹת וְהַפְּסַחְתוֹת זָהָב סָגוֹר וַיַּפְּתַח הַבַּיִת דִּלְתוֹתָיו הַפְּנִימִיּוֹת לְקִרְשׁ הַיְּדִישִׁים וְדִלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכָל זָהָב : *

וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קִדְשׁוֹ דְוִיד אָבִיו וְאֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־כָּל־הַבָּלִים נָתַן בְּאֲצֵרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים :

אִז יָקְהוּל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רֹאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דְוִיד הִיא צִיּוֹן : וַיִּקְהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל־

אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי : וַיָּבֵאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִּם אֶת־הָאֲרוֹן : וַיַּעֲלוּ אֶת־הָאֲרוֹן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֵהָל הָעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם : וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל הַנוֹעְדִים עָלוּ לְפָנֵי הָאֲרוֹן מִבְּחָיִים צֹאן וּבָקָר

אֲשֶׁר לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִסְנוּ מְרֹב : וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קִרְשׁ הַקֹּדֶשׁ אֶל־תַּחַת פְּנֵי הַכְּרוּבִים : וַיְהִי הַכְּרוּבִים פְּרֻשִׁים

כַּנְּפִים עַל־מְקוֹם הָאֲרוֹן וַיִּכְסּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאֲרוֹן וְעַל־בְּרָיו מִלְמַעְלָה : וַיֹּאדְמוּ הַכְּרוּבִים וַיִּרְאוּ רֹאשֵׁי הַכְּרוּבִים מִן־הָאֲרוֹן עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַחִיצָה וַיְהִי־שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

אִין בְּאֲרוֹן־רַק שְׁנֵי הַלְחָזִים אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה בְּחָרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִסְבִּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם

וַיִּכַּל חִוָּרִם : עַל רֹאשׁ הָעֹמְדִים כַּסְפִּים מְדוּיָקִים מֵלֹא סִחָרְיוֹ שֶׁנִּעְבְּדוּ כִּי לֹא נִמְנוּ כְּמִסֵּו עַם הַכַּהֲנִים שֶׁנִּסְמְרָ סִימָנִם כִּלְיָ ב' וַיִּמְרָט וַיִּקְסֵל : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל הַבָּלִים הָאֵלֶּה לְרֹב מְאֹד כִּי כָמוֹן אֶת כָּל הַבָּלִים וְגַם נִדְמוֹס יִסְן מוֹכִיזִימָה כְּכֹ אֶת גְּבִילִיוֹן וְלֹא מִלְמָדוֹ כִּן כָּל־סִמְרָ סִפְרִים : לְבַעֲרֵם כַּמִּשְׁפָּט כִּי־נִכְסָח : לְהַעֲלוֹת כָּל־מִדְּ נִשְׂמִיחָ : כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים מֵלֹא וְלֹא וַיְהִיו הַכְּרוּבִים וַיִּכְסּוּ הַכְּרוּבִים

מִמִּצְרַיִם

ד ויכל חורם ק' : על ראש העמודים כספים מדויקים מלא ו' סחריו שנעבדו כי לא נמנו כמסו עם הכהנים סימנם כלי' ב' ו' ומרמט ויקסל : ויעש שלמה כל הבלים האלה לרב מאד כי כמון את כל הבלים וגם נדמוס יסן מוכיזימה ככ' את גביליון ולא מלמדו כן ככל סמר ספרים : לבערם כמשפט כ' ונכסח : להעלות כל מיד נשמיה : כנפי הכרובים מלא ו' וכן ויהיו הכרובים ויכסו הכרובים סנססוס

שָׁכַל וּבִנְיָה אֲשֶׁר יִבְנֶה-בֵּית לַיהוָה וּבֵית לַמִּלְכוּתוֹ: וְעָתָה שְׁלַחְתִּי אִישׁ-חָכָם יוֹדַע בִּינָה לְחֹרֵם אָבִי: בְּדָאִשָּׁה מִדְּבָנוֹת הָן וְאָבִיו אִישׁ-צָרִי יוֹדַע לַעֲשׂוֹת בְּזֶה־בְּכַסֵּף בְּנִחְשָׁת בְּבָרֹל בְּאֲבָנִים וּבַעֲצִים בְּאַרְגָּמָן בְּתַכְלֵת וּבַבְּרִמָּל וּלְפַתַח כָּל-פֶּתָחוֹ וּלְחֹשֶׁב כָּל-מַחֲשַׁבְת אֲשֶׁר יִנְתָּן-לוֹ עַם-חֲכָמָיָה וְחֲכָמֵי אֲדָנָי דָּוִד אָבִיךָ: וְעָתָה הַחֲטִים וְהַשְּׁעִרִים הַשֶּׁמֶן וְהַיִּין אֲשֶׁר-אָמַר אֲדָנָי יִשְׁלַח לְעַבְדָּיו: וְאַנְחֵנו נְבֹרֵת עֲצִים מִן-הַלְּבָנוֹן כְּכַל-צְרָפָה וְנִבְיָאִם לָהּ רַפְסָדוֹת עֲלֵיָם יָפוּ וְאַתָּה תַעֲלֶה אֹתָם יְרוּשָׁלַם: וְיֹסֵפֶר שְׁלֹמֹה כָּל-הָאֲנָשִׁים הַגִּירִים אֲשֶׁר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי הִסְפֵּר אֲשֶׁר סָפַרְם דָּוִד אָבִיו וַיִּמְצְאוּ מֵאָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וַיַּעַשׂ מֵהֶם שִׁבְעִים אֶלֶף סֶבֶל וְשִׁמְנִים אֶלֶף הֵצֵב בְּהַר וּשְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מִנְצַחִים לְהַעֲבִיר אֶת-הָעַם: * וַיַּחַל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת-בֵּית-יְהוָה בִּירוּשָׁלַם בְּהַר הַמְּזוּרָה אֲשֶׁר נִרְאָה לְדָוִד אָבִיו וְאֲשֶׁר הֵכִין בְּמִקְוֵם דָּוִד בְּגֵרֶן אֲרָנָה הַיְבוּסִי: וַיַּחַל לִבְנוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשְּׁנִי בַשְּׁנִית אַרְבַּע לְמִלְכוּתוֹ: וְאֵלֹה הַיָּמֵר שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים הָאֵרֶךְ אַמּוֹת בַּמֶּדֶה הָרִאשׁוֹנָה אַמּוֹת שְׁשִׁים וְרֹחַב אַמּוֹת עֶשְׂרִים: וְהָאוֹלֵם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֵרֶךְ עַל-פְּנֵי רַחֲבֵי-הַבַּיִת אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְהַגְּבֵה מֵאָה וְעֶשְׂרִים וַיִּצְפְּרוּ מִפְּנִימָה זֶה־בְּטָהוֹר: וְאֵת הַבַּיִת הַגָּדוֹל חִפְּהָ עֲצֵי בְרוֹשִׁים וַיַּחֲפְרוּ זֶה־בְּטוֹב וַיַּעַל עֲלָיו תַּמְרִים וְשִׁרְשֵׁרֹת: וַיִּצַּף אֶת-הַבַּיִת אֲבָן יָקָרָה לְתַפְאֵרֶת וַיְהוֹדֵב זֶה־בְּפְרוּסִים: וַיַּחַף אֶת-הַבַּיִת הַקְּרוֹת הַסָּפִים וְקִירוֹתָיו וְדִלְתוֹתָיו זֶה־בְּוִפְתָּח כְּרוּבִים עַל-הַקִּירוֹת: וַיַּעַשׂ אֶת-בֵּית-קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים אֲרָכּוֹ עַל-פְּנֵי רַחֲבֵי-הַבַּיִת אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְרֹחְבוֹ אַמּוֹת עֶשְׂרִים וַיַּחֲפְרוּ זֶה־בְּטוֹב לְכַבְּרִים שֵׁשׁ מֵאוֹת: וּמִשְׁקַל לְמַסְמְרוֹת לְשִׁקְלִים חֲמִשִּׁים זֶה־בְּהַעֲלִיֹּת חִפְּהָ זֶה־בְּ: וַיַּעַשׂ בְּבֵית-קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים כְּרוּבִים שְׁנַיִם מַעֲשֵׂה צַעֲצְעִים וַיִּצְפוּ אֹתָם זֶה־בְּ: וְכִנְפֵי הַכְּרוּבִים אֲרָכָם אַמּוֹת עֶשְׂרִים בְּגָף הָאֶחָד לְאַמּוֹת חֲמֵשׁ מִנְעֵרֶת לְקִיר הַבַּיִת וְהַבְּנָף הָאַחֶרֶת אַמּוֹת חֲמֵשׁ מִנְעֵרֶת לְכַנֵּף הַכְּרוּב הָאַחֵר: וְכִנְפֵי הַכְּרוּב הָאֶחָד אַמּוֹת חֲמֵשׁ מִנְעֵרֶת לְקִיר הַבַּיִת וְהַבְּנָף הָאַחֶרֶת אַמּוֹת חֲמֵשׁ לְכַנֵּף הַכְּרוּב הָאַחֵר: כִּנְפֵי הַכְּרוּבִים הָאֵלֹה פְּרָשִׁים אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְהֵם עֹמְדִים עַל-רִגְלֵיהֶם וּפְנֵיהֶם לְבֵית: וַיַּעַשׂ אֶת-הַפְּרִכֵּת תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְכִרְמִיל וַיִּבּוֹץ וַיַּעַל עֲלָיו כְּרוּבִים: וַיַּעַשׂ לְפָנֵי הַבַּיִת עַמּוּדִים שְׁנַיִם אַמּוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ אֵרֶךְ וְהֵצֵפֹת אֲשֶׁר-עַל-רִאשׁוֹ אַמּוֹת חֲמֵשׁ: וַיַּעַשׂ שִׁרְשֻׁרוֹת בְּדָבָר וַיִּתֵּן עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים וַיַּעַשׂ רְמוֹנִים מֵאָה וַיִּתֵּן בְּשִׁרְשֻׁרוֹת:

ג

ה' המנין ד

וַיִּקַּם אֶת-הָעַמּוּדִים עַל-פְּנֵי הַהֵיכָל אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִהַשְּׂמֹאל וַיִּקְרָא שֵׁם-הַיָּמִינִי יְכִין וְשֵׁם הַשְּׂמֹאלִי בְּעוֹ: * וַיַּעַשׂ מִזְבַּח נְחֹשֶׁת עֶשְׂרִים אַמָּה אֲרָכּוֹ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רֹחְבוֹ וְעֶשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ: וַיַּעַשׂ אֶת-הַיָּם מִיִּצְק עֶשֶׂר בְּאַמָּה מִשְׁפָּחוֹ אֶל-שְׁפָחוֹ עֲנֹל ו סָבִיב וְחֲמֵשׁ בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקוֹ שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה יָסַב אֹתוֹ סָבִיב: וְדַמּוֹת בְּקָרִים תַּחַת לוֹ סָבִיב סָבִיב סָבִיב אֹתוֹ עֶשֶׂר בְּאַמָּה מִקִּיפִים אֶת-הַיָּם סָבִיב שְׁנַיִם טוּרִים הַבָּקָר יִצְוִקִים בְּמִצְקָתוֹ: עוֹמֵד עַל-שְׁנַיִם עֶשֶׂר בְּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים וְצִפּוֹנָה וּשְׁלוֹשָׁה פָּנִים יָמָה וּשְׁלֹשָׁה ו

כנים

ובנה בית נספר א' מחסוני ספרד היר' במאריך ועיין מה סמני עמיד לכמו ככלי בנ' כמ' דסמך ל' הוא כדון דחיק ואמי מרחיק כסודת המל': וחכמי אדני כולו נגמיה נס'': צרבה נדנב הכ' וכו' כנול והמלה מלכיל: (להעביר את העם א' בנק' כזוב להעביר נר'ים אצל ככל טאר דמוס' לכמו כדל' וכן כפל מאיר נמינ כנילו נשרש עבר כדל' וכן עיקר ע'ב'): ויהסהו זהב טוב כדפוס כנולי כחוד זהב שהוד ואחרים נס' כן נסמקו נזה והמסורת מוכיח שכמו טוב טבן אומרת זהב טוב ב' בקריה כוליה נס'': ואת הבית הגדול חסבה ויפס' את בית קדש כקדשים לקחן כסוד': השפ'ים כדפוס כנולי כמו וחסאים וטעות היא: ויחפרו זהב טוב כד' גוס הכזכר כפזב וזה טהור: וזכר הוכחתי לחסלה טל' וזכ טוב וחס' ב' וכסנין: שם הוימני הימני ק' ועיין כסמרו:

פָּנִים נִגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים מוֹרְחָה וְהָיָה עֲלֵיהֶם מְלֻמְעָלָה וְכָל־אֲחֵרֵיהֶם בֵּיתָהּ: וַעֲבָדוּ מִטַּח וּשְׁכַתוֹ כַּמַּעֲשֶׂה שֶׁפִּתְרוֹס פָּרַח שׁוֹשְׁנָה מִחוּיָק בָּתִּים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים יָכִיל:

וַיַּעַשׂ כִּיזָרִים עֲשָׂרָה וַיִּתֵּן חֲמִשָּׁה מִיְמִין וְחֲמִשָּׁה מִשְׂמָאל לְרַחְצָה בָּהֶם אֶת־מַעֲשֵׂה הָעוֹדָה וַיִּדְחוּ בָס וְהָיָה לְרַחְצָה לְכַהֲנִים בּוֹ: וַיַּעַשׂ אֶת־מִנְרוֹת הַזֶּהָב עֶשֶׂר כַּמִּשְׁפָּטִים וַיִּתֵּן בְּהֵיכַל חֲמֵשׁ מִיְמִין וְחֲמֵשׁ מִשְׂמָאל:

וַיַּעַשׂ שְׁלֹחֲנוֹת עֲשָׂרָה וַיִּנַּח בְּהֵיכַל וַיַּעַשׂ חֲצַר הַכַּהֲנִים חֲמִשָּׁה מִיְמִין וְחֲמִשָּׁה מִשְׂמָאל וַיַּעַשׂ מוֹרְקֵי זָהָב מֵאָה: וַיַּעַשׂ חֲצַר הַכַּהֲנִים וְהָעוֹדָה הַגְּדוֹלָה וְדִלְתוֹת לַעוֹדָה וְדִלְתוֹתֵיהֶם צִפָּה נְחֹשֶׁת: וְאֶת־הַיָּם נָתַן מִכְתָּף הַיְמָנִית קִרְמָה מִמּוֹל נִגְבָּה: וַיַּעַשׂ חוֹזֵם אֶת־סִירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמּוֹרְקוֹת

וַיְכַל הַיָּם לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמְּלֶאכֶה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּבֵית־הָאֱלֹהִים: עֲמֹדֵיט שְׁנָיִם וְהַגְּלוֹת וְהַכְּתָרוֹת עַל־רֹאשׁ הָעֲמֹדִים שְׁתֵּים וְהַשֹּׁבְכוֹת שְׁתֵּים לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גִלּוֹת הַכְּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעֲמֹדִים: וְאֶת־הַרְמוֹנִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשְׁתֵּי הַשֹּׁבְכוֹת שְׁנָיִם טוֹרִים רְמוֹנִים לְשֹׁבְכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גִלּוֹת הַכְּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעֲמֹדִים: וְאֶת־

הַמְּכַנּוֹת עֲשָׂרָה וְאֶת־הַכִּיּוֹרוֹת עֲשָׂה עַל־הַמְּכַנּוֹת: אֶת־הַיָּם אֶחָד וְאֶת־הַבְּקָר שְׁנָיִם עֲשָׂרָה תַּחְתּוּי: וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְּלֻגּוֹת וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהֶם עָשָׂה חוֹזֵם אָבִיו לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה נְחֹשֶׁת מוֹרְקֵי: בְּכַר הַיִּרְדֵּן יָקַם הַמֶּלֶךְ בַּעֲבֵי הָאֲדָמָה בֵּין סָפוֹת וּבֵין צִרְתָּהּ: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל־הַבְּלִים הָאֵלֶּה לְרֶב מָאֵד כִּי לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַבְּלִים אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֶת מוֹבַח הַזָּהָב וְאֶת־

הַשְּׁלֹחֲנוֹת וְעֲלֵיהֶם לַחֵם הַפָּנִים: וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת וְנִרְתֵּיהֶם לְבַעֲרֵם כַּפֶּשֶׁט לַפָּנֵי הַדְּבִיר וְהַזָּהָב סָגוֹר:

וְהַפָּרַח וְהַנְּרוֹת וְהַמְּלַקְחִים וְהַזָּהָב הוּא מְכֻלּוֹת זָהָב: וְהַמּוֹמְרוֹת וְהַמּוֹרְקוֹת וְהַנְּפּוֹת וְהַמְּשַׁחְתּוֹת זָהָב סָגוֹר וּפְתַח הַבַּיִת דְּלֹתוֹתָיו הַפְּנִימִיּוֹת לְקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים וְדֹלְתֵי הַבַּיִת לְהֵיכַל זָהָב: * וְתִשְׁלֵם כָּל־הַמְּלֶאכֶה אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קִדְשׁוֹ

דְּוִיד אָבִיו וְאֶת־הַבֶּסֶט וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־כָּל־הַבְּלִים נָתַן בְּאֲצֵרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: אֹז יִקְהִיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רֹאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאֲבוֹרֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דְּוִיד הִיא צִיּוֹן: וַיִּקְהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל־

אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּחֵן הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וַיָּבֵאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִם אֶת־הָאֲרוֹן: וַיַּעֲלוּ אֶת־הָאֲרוֹן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל הָעֲלוּ אֹתָם הַכַּהֲנִים הַלְוִיִם: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַרְתַּת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲרִים עָלוּ לַפָּנֵי הָאֲרוֹן מִנֹּבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרֹב: וַיָּבִיאוּ הַכַּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶל־תַּחַת כַּנְּפֵי הַכְּרוֹבִים: וַיְהִי הַכְּרוֹבִים פָּרֻשִׁים

כַּנְּפֵים עַל־מְקוֹם הָאֲרוֹן וַיִּכְסּוּ הַכְּרוֹבִים עַל־הָאֲרוֹן וְעַל־בְּרִיּוֹ מְלֻמְעָלָה: וַיֹּאדְרִיכּוּ הַכְּרוֹבִים וַיִּרְאוּ רֵאשֵׁי הַכְּרוֹם מִן־הָאֲרוֹן עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַחִיצָה וַיְהִי־שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: אֵין בְּאֲרוֹן רַק שְׁנֵי הַלְחוֹת אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה בַּחֲרָב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִסְכֵּנִי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם

וַיְכַל חוֹזֵם ק: עַל רֹאשׁ הָעֲמֹדִים נִסְפְּרוּ מְדוּיָקִים מֵאֵל ו' מו' מִכְתָּבֵי שְׁנַעֲבִין כִּי לֹא נִמְנוּ כְּתוּב' טַה כְּחֹרֵים שְׁנַמְרֵם סִימָכֵם כְּדָה כ' ב' וְקִרְמָה וַיִּקְהֵל: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל הַבְּלִים הָאֵלֶּה לְרֶב מָאֵד כִּי כְּמוֹן אֶת כָּל הַבְּלִים וְכֵס נְדָמוֹס יִסֵּן מוֹיִנִיטִימָה כִּכְמ' אֶת כְּבִילֵיָו וְלֹא מִכְתָּבֵי יָן כָּל שְׁמַר סְפִירוֹ: לְבַעֲרֵם בַּשֶּׁשֶׁט כִּי' וְכַמְתָּ: לְהַעֲלוֹת הַלְמַד נְעִימָה: כַּנְּפֵי הַכְּרוֹבִים קַלָּה וְזו' וְכֵן וַיְהִי הַכְּרוֹבִים וְכִסּוֹ הַכְּרוֹבִים כַּמְצֹרִים

ד ויכל חוזם חוזם ק: על ראש העמודים נספרים מדויקים מלא ו' מו' מכתבי שנעבין כי לא נמנו כתבו' טה כחורים שנמרם סימכם כד' כ' ב' וקירמה ויקהל: ויעש שלמה כל הבלים האלה לרב מאד כס' כ' כמות את כל הכלים ונס נדמוס יסן מויניטימה ככ' את כביליון ולא מכתבי ין ככל שר ספירו: לבערם בששפט כ' ו' וכמת: להעלות הלמד נעימה: כנפי הכרובים קלה וזו' וכן ויהיו הכרובים וכסו הכרובים כמצורים

רְבִי הַיִּמִּים בּוֹחַ

לַיהוָה כִּי טָב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וְהַמֶּלֶךְ וּבְלִיָּהֶם זְבָחִים וּבַח לִפְנֵי יְהוָה:

וַיּוֹבַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אֶת־זִבְחַת הַבֶּקֶר עֲשׂוּרִים וְשָׁנִים אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וַיַּחְנֹכֵל אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ וּבְלִיָּהֶם: וְהַבְּהֵימָה עַל־מִשְׁמֹרוֹתָם עֹמְדִים וְהַלְוִיִּם בְּכָל־יְשׁוּר יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַיּוֹד הַמֶּלֶךְ לַהֲרוֹת לַיהוָה כִּי־לְעוֹלָם חֲסִדוֹ בְּרִלְלָה הַיּוֹד בְּיָדָם וְהַבְּהֵימָה מְחַצְצֵרִים נְגִדָם וּבְלִיָּהֶם עֹמְדִים: וַיִּקְרַשׁ שְׁלֹמֹה אֶת־תְּהוֹךְ הַחֲצֵרָה אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שֵׁם הָעֹלֹת וְאֵת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה: לֹא יִכּוֹל לְהִכִּיל אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַחֲלָבִים: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־הַחֲנֹךְ בַּעַת הַהִיא שְׁבַע־עַת יָמִים וּבְלִיָּהֶם עָמַד קָהֵל גְּדוֹל מֵאֹד מִלְּבוֹא חֲמַת עַד־נַחַל מִצְרַיִם: וַיַּעֲשׂוּ בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרֶת כִּי הִנֵּחַת הַמִּזְבֵּחַ עָשׂוּ שְׁבַע־עַת יָמִים וְהַחֲנֹךְ שְׁבַע־עַת יָמִים: וּבַיּוֹם עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשֶׁה לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי שָׁלַח אֶת־הָעָם לְאֱהֻלֵּיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְהַיּוֹד וּלְשְׁלֹמֹה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:

יחיד צ

וַיִּכַּל שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת בְּלִיָּהֶם עַל־לֵב שְׁלֹמֹה לַעֲשׂוֹת בְּבֵית־יְהוָה וּבְבָתוֹת הַצְּלִיחַ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בַּלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁמַעְתִּי אֶת־תַּפְלִירוֹךְ

וּבְחַרְתִּי בְּמָקוֹם הַזֶּה לִי לְבַיִת זִבְחַי: הֵן אֶעֱצֵר הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יְהִי מָטָר וְהֵן אֶצְוֶה עַל־חֲגֹב לְאֹכֹל הָאָרֶץ וְאֶסְאֲשֹׁל דָּבָר בְּעַמִּי: וַיִּכְנַעוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵי עֲלֵיהֶם וַיִּתְפַּלְּלוּ וַיִּבְקְשׂוּ פָנָיו וַיִּשְׁבּוּ מִדְּרִיכֵיהֶם הַרְעִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע מִן־הַשָּׁמַיִם וְאֶסְלַח לַחַטָּאתָם וְאֶרְפָּא אֶת־אֲרָצָם: עֵתָה עֵינֵי יְהוָה פְּתוּחוֹת וְאֲנִי קָשְׁבוֹת לְתַפְלַת הַמָּקוֹם הַזֶּה: וְעַתָּה בְחַרְתִּי וְהִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה לְהִיְוֹת שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם כָּל־הַיָּמִים: וְאֵתָה אֶסְתַּדֵּךְ לִפְנֵי פָאֶשׁ הַלֶּךְ הַיּוֹד אֲבִיךָ וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ וְחָקִי וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמֹר: וְהַקִּימוּתִי אֶת־כִּסֵּא מְלֹכֻתְךָ כְּאֲשֶׁר בְּרַתִּי לְדָוִד אֲבִיךָ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל וְאֶסְתַּשׁוּבוּן אֲתָם וְעֹבְדֵתָם חֲקִיתִי וּמִצְוֹתֵי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וְעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְנִתְשַׁתִּים מַעַל אֲדַמְתִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־הִקְדַּשְׁתִּי לְשְׁמִי אֲשַׁלֵּךְ מַעַל פָּנָיו וְאֶתְנַנּוּ לְמַשַּׁל וּלְשִׁנְיָה בְּכָל־הָעַמִּים: וְהַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־יְהִי עֲלֵיוֹן לְכָל־עֹבֵר עָלָיו יֵשֶׁב וְאֶמַר בְּפִי עֲשֵׂה יְהוָה כִּכָּה לְאָרֶץ הַזֹּאת וּלְבַיִת הַזֶּה: וְאֶמְרוּ עַל אֲשֶׁר עֹבֵר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲנֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחְזִיקוּ בְּאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וַיַּעֲבֹדוּם עַל־כֵּן הִבִּיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת: *

וַיְהִי מִקֵּץ עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בָּתוֹ: וְהָעָרִים אֲשֶׁר נָתַן חֹזֵק לְשְׁלֹמֹה בָּנָה שְׁלֹמֹה אוֹתָם וַיּוֹשֶׁב שָׁם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמַת צוּבָה וַיַּחְזֹק עֲלֵיהֶם: וַיִּבֶן אֶת־תְּדֹמָר בַּמִּדְבָּר וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכָּנוֹת אֲשֶׁר בְּנָה בְּחֲמַת: וַיִּבֶן

ח

פּוֹחֲצָרִים יַמִּיר כְּדִי וַעֲיִין לְטוֹל סִימָן ה': וּבַיּוֹם עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וַיְבִי אֶת־כָּרֶךְ קָמָה לְעוֹמֵד קָמָה לְמִלְכִיר שִׁכְסָר מְרֻנָּה וְלֵן בְּרוֹמָס פְּעִיר כְּרִיךְ שִׁכְסָר מְרֻנָּה פִּינָס מְרֻנָּה דְּמִכִּיז בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁלַּח אֶת־הַכֶּסֶם וְלֵן בְּרוֹמָס הַעֲרִיף כְּרִיךְ לִיבְטָר מְרֻנָּה פִּינָס סְכִיבָה וּפִירָס רַש' בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי סָל חָה הֵיבִנו בְּעֶשְׂרִים וּשְׁמֵינִים וּכְמִיכָה וּבַיּוֹם עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה חֲלָח דְּעֶשְׂרִים וּשְׁמֵינִים וּכְעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה חֲלָח דְּעֶשְׂרִים וּשְׁמֵינִים ע"כ: וְכֵן פִּירָס רַש' וְרִדְקָס פִּירָסִים הַכְּפֹכִים כֹּחַן וְהִכִּי נִרְסִינָן עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה בְּנוֹכְמָחָה דְּסַכָּה סוֹף ס' ד' וְכִרְשִׁיט רַבָּה פִּירָס לֵה זָכַן כְּמֻנָּה הַמִּסְכָּוָה כְּמֻנָּה פִּירָס חִין דְּרוֹסִין וְכֵן כְּמוֹב כְּכֹל סְפָרִים סִלְגוּ וְנֵה מֵחַד יֵשׁ לְהַכְּלָה מַל הַר"ף וְרַבִּינוּ יִשְׁכִּיָּה הַרְאִשׁוֹן מְרִיבָה דְּרַבִּי נְחִמְךָ בְּמִ' וּבַיּוֹם עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה לְחֹדֶשׁ וְנֵס מַל הַכִּימוֹקִי יוֹסֵף חֲנִי מְרִיבָה סְפִי כְּפִי גְרַסְמִס עֵינָן עֲלִיו: הֵן אֶעֱצֵר כְּסִם הַמְדוּוֹקִיס הַעֲרִין כְּסוּף לְכַדוֹ: נִקְרָא שְׁמוֹ מְרֻרִין נְכִינָן: וְהִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת נִמְקָמָה לְמִסְכָּה יִשְׁכִּיבָה חִין כְּכֵס מִלְּפִי אֶת־וּכַל מְרֻרָה דְּסְכָרִי פְּלִיגִין עֲלֵיהֶן: וַיִּבֶן אֶת־הַחֲדָר עֵינָן פִּינָס בְּמַלְכִּים ח' סִימָן ס' (אֶמַר הַעֲרִיר רַבְכָּל חִיִּים כְּלֹזִילָה הַמְנִיָּה מַלְכָּה מִלְּפִי סְכָמָה הַרְבַּח מְחַדָּר סָס בְּמַלְכִּים לֵה יִבְנִי אֶת־דְּמֻנָּה כֹּהֵה סְהַרִּיבֹה הַיִּבֹּה דְּמַר רַש' כֹּחַן כְּדֵה וְכִרְשִׁיט רַבְכָּל חִיִּים הַמִּסְכָּה קְרִינָן מְרֻרָה כְּרִי'ס מְחַלְכָּה וְדִלְכָּה כְּכֹחַן וְכֵל הַמְנִיָּה מִלְּפִי וְכֵל כְּחֹשׁ וְכֵל זָכַן כְּנִיחַ דְּמִדְּמָר כ' לֵה וְרִי'ס: חֲנַל לְפִי עֲבִיבֹת דְּמִי כְּרֹחַה לְכֹזִיבִים נְכִידוֹר דְּלִמְדוֹר קְרִינָן

למלך שלמה : וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאזפייר הביאו עצי חורב אלגומים ואבן יקרה : ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהודה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפני בארץ יהודה : והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה : והיה משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ושישים ושש כפרי זהב : לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה : ויעש המלך שלמה מאתיים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת : ושלוש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון : ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור : ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאתיים וידות מזה ומה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות : ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה : וכל בלי כושקה המלך שלמה זהב וכל בלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאמה : כייאניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלוש שנים תבואנה ו אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותבניים : ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה : וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו : והם מביאים איש מנחתו בלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה :

ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם : ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים : ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב : ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות : ושאר דברי שלמה הראשונים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יערי החזה על ירבעם בן נבט : וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים ועוד שנה : וישכב שלמה עם אבתיו ויקברו בעיר היר אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו : * וילך רחבעם שכמה כי שכס באי כל ישראל להמליך אתו : ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם במצרים : וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר : אביך הקשה את עלנו

גם עבדי חירם חורם וזכמה זו רבו החילופים בספרים והנסחא היסרה והכנונה כמו שבמני דכתיב חירם בוי' וק' חורם בוי' וברחמי מחריב דשמיא חסכחא נירורא דהוי חילמח נחם פרסח וישלח דחמרה הכי יעיש חרמן ב' ונגין חן ב' ג' דכתיבין יו"ד כמלכות מיוגא וקרי' וז' וסאין יעוש חורם : יעיש' וזהל' ונחיה ילדה את יעיש : ואלה היו בני מהל' ונבי ירושלם כללן ונו' ג' ד' א' חירם ושלח חירם מלך ב' ד' א' יד' וגם עבדי חירם ופנדי דהט' : ויכל חירם לשבות ד' ב' ה' מניינא דפסוק ויתם חורם את הסירות כך נראה לי להניח כמסרה הנזכרת ומיימי לכ כמי במסרה דנחא אום הקי' חורם' כתיב יו"ד וכו' וס' ס' וישאש חירם ר"ל וישלח חירם כלל' : עצי אלגומים כמון אחד אומר כס' מלכים אלגומים וכמון א' אומר ב' אלגומים ויס' זו דרש בספיקא הנייה רש' י' ז' : למלכת שבא נמארי' חס' : וכבש בזהב כרוב כדד' וייקיס בס' י' ומימי כלסון בני אדם המורגל במסכה עלה בכנס וז' וכן דעת רד"ק כשרשים : פאחווים הא' ל' ק' נחמ' קמן : זהם מביאים איש מנחתו קדמאה דמלכא ודבר מביאים חס' ד' והם מביאים חס' זכחמו וחל פ' סי' בהם ישאו את המסכן ואת כל אשר בו וסם ישרפיו : סוסים ופרדים דכמון יסן כמון וסוסים וסעות הוא : והיה לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים וגם מלכים אדות וגם כדד' פ' כ' רייזן דהכ' כתיב ארבעת אלפים וגם מלכים ארבעת אלפים הא' כתיב חס' מרביים אלף איסטנלמות היו כל אחד ואחד היו בו ארבעת אלפים מריות ו' ס' ארבעת אלפים איסטנלמו היו כל א' ואל' היו בו מרביים אלף אריות וכתיב ב' סוף פ' א' וחדא מהכני סכויי נקט ושיין כפירוש המפרשים מלכים ד' וכלי יקרי : הלא הם בחובים נתקת מריויקיס הלא כתיב חסר וז' גס' ל' נחמ' נחמו' כס' המל' חס' ס' כ' ונדי יעלו ק' ויאפר

עלנו ועתה הקל מעבולת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונענך ויאמר
 אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: וינעץ המלך רחבעם את הזקנים אשר
 היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר אך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר
 וירברו אליו לאמר אסתהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים ויהיו
 לך עבדים כל הימים: ויעוב את דעת הזקנים אשר יעצו וינעץ את היולדים אשר גדלו
 אתו העמדים לפניו: ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר אתה העם הזה אשר דברו
 אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו:

ויברו אתו היולדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך
 הכבד את עלנו ואתה הקל מעלנו כה תאמר אלהם קטני עבה מפתני אבי: ועתה אבי
 העמים עליכם על כבר ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים:
 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו
 אלי ביום השלישי: ויענם המלך קשה ויעוב המלך רחבעם את דעת הזקנים: וידבר
 אלהם בעצת היולדים לאמר אכביר את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני
 בעקרבים: ולא שמע המלך אלהים כיהיתה נסבה מעם האלהים למען
 הקים יהוה את דברו אשר דבר ביר אחיהו השלוני אל ירבעם בנגבט: וכל ישראל כי
 לא שמע המלך להם וישבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בכר
 ישי איש לאהליה ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך כל ישראל לאהלו:

ובני ישראל הישבים בערי יהודה ומלך עליהם רחבעם: וישלח המלך רחבעם את
 הדרם אשר על הפס וירגמוכו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם הרג אומן לעלות
 במרכבה לניס ירושלם: ויפגעו ישראל בבית דוד עד היום הזה:

ויבא רחבעם בירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימין מאד: ושמונים אלף בחור עשרה
 מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: ויהי דברייהוה
 אל שמעיהו איש האלהים לאמר: אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל
 ישראל ביהודה ובנימן לאמר: כה אמר יהוה לאת עליו ולא תלחמו עם אחיכם שובו
 איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת ירבעם:
 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת
 תקוע: ואת בית צור ואת שוכו ואת ערלם: ואת גת ואת מרשה ואת זיף: ואת
 ארורים ואת לכיש ואת עוקה: ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה: ובנימן
 ערי מצורות: ויחזק את המצורות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: ובכל
 עיר ועיר צנות ורמחים ויחזק להרבה מאד ויהיו לו יהודה ובנימן: והכתנים והלויים
 אשר

יא

ויאמר אלהם עוד שלשת ימים וכן סמואל לבן טור טעם ימים זכתי ר' יונה בספר הרקמה סוף סוף כחן הכוונה לומר לבן טור כאשר נאמר
 ביוספס הסניתי: קטני הקו"ף בקמת הס"ט בקמת הטיף מפני דבשוט הנו"ן וכן חזרו נמלכים כמ"ס ס' ולית לכוונתו בקריה: העמים נדוב
 ספרים כ"י מדוייקים הטי"ף כשול לבדו וכן חזרו למלכים: וירברו אלהם בעצת היולדים לאמר אכביר את עלכם ואני אסיף עליו בספרים
 הדפוס כמובן לאמר אבי הכביר את עלכם וכו' וכן חזרו חקמי על הניסחאות היסודות מספרד ושאר ארצות כמובנים על הנוגילים יותר משלש מאות
 שנה ובכולן כמובן אכביר את עלכם ויבא ירבעם ויבן ערים למצור ביהודה: ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: ואת
 ארורים ואת לכיש ואת עוקה: ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה: ובנימן ערי מצורות: ויחזק את המצורות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: ובכל
 עיר ועיר צנות ורמחים ויחזק להרבה מאד ויהיו לו יהודה ובנימן: והכתנים והלויים אשר
 נמחר כנפחא הסניתי או רוצה וכל ישרא' רמו: איש לאהלין ושרא' זה א' מן ית מלין מקון סוכרי וכבר כירמי ענין זה נזכרים כ ומלכי א"י:

יג

בשנת שמונה עשרה לפלך ירבעם ויטלך אביה עליהורה : שלוש שנים מלך בירושלם
 ושם אמו מיכיהו בת-אוריאל מדינבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם : ויאסר אביה
 את-הפלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע-מאות אלה איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה
 בשמונה מאות אלה איש בחור גבור חיל : ויקם אביה מעל להר צמרים
 אשר בהר אפרים ויאמר שמעתי ירבעם וכל-ישראל : הלא לכם לדעת כי יהיה אלהי
 ישראל נתן ממלכה לדוד עלי-ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח : ויקם ירבעם בדינבט
 עבד שלמה בן-דוד וימרד על-אדניו : ויקבצו עליו אנשים רקים בני בלעל ויתאמצו על-
 רחבעם בן-שלמה ורחבעם היה נער ורד-לבב ולא התחזק לפני-הם : ועתה אתם
 אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר
 עשה לכם ירבעם לאלהים : הלא הרחתם את-כהני יהוה את-בני אהרן והלויים ותעשו
 לכם כהנים כעמי הארצות בל-הבא למלא ידו בפר בן-בקר ואילים שבועה והיה כהן
 ללא אלהים :

ואנחנו יהוה אלהינו ולא עובדנו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת :
 ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר בערב בערב וקטרת-סמים ומערכת לחם על-השלחן
 הטהור ומנורת זהב ונרתיה לבער בערב בערב כד-שמרים אנחנו את-משמרת יהוה
 אלהינו ואתם עובתם אתו : והנה עמנו בראש האלהים וכהני וחצצרות התרועה להרצע
 עליכם בני ישראל אל-תלחמו עסיהוה אלהי-אבותיכם כדלא תצליחו : וירבעם הסב
 את-הפארב לכזא מאחריהם והיו לפני יהוה והפארב מאחריהם : ומפני יהודה והנה
 להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והבהנים מחצצרים בחצצרות : ויריעו איש
 יהודה ויהי ביריע איש יהודה והאלהים נגף את-ירבעם וכל-ישראל לפני אביה ויהודה :
 ויגיסו בני-ישראל מפני יהודה ויתגס אלהים בידם : ויבנו בהם אביה ועמו ספרת רבת
 ויפלו חללים מיש-ישראל חמש-מאות אלה איש בחור : ויבנעו בני-ישראל בעת ההיא ויאמצו
 בני יהודה כי נשענו עליהוה אלהי אבותיהם : וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד מפניו
 עפרים את-בית-אל ואת-בנותיה ואת-ישנה ואת-בנותיה ואת-עפרון ובנותיה : ולא-עצר פת
 ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה ומת : ויתחזק אביהו וישאלו נשים
 ארבע עשרה חיל עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות : ויתר רבני אביה וירכיו
 ודבריו כתובים במדרש הנביא ערו : וישכב אביה עס-אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד ויטלך
 אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים : ועש אסא הטוב

יד

והישיר בעיני יהוה אלהיו : ויסר את-מוזבחות הנכר והבמות וישבר את-המצבות ויגדע
 את-האשרים : ויאמר ליהודה לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה
 והמצוה : ויסר סבד-ערי יהודה את-הבמות ואת-החמנים ותשקט הממלכה לפניו :
 ויבן

אחרים מדויקים : ויאסר אביה ים סבד' נחטף סגול וסל המצורף ים לסגור כחמרת כפרת תקן על ויאסר אתו לסיכוס לית רש וכל
 כחפמיח לסגון לכומיה ועיין ע"ס סס : במלאכת מ"ס רכה וסל ב"כ סניעיל מהני"מ רד"ס כסדוף ומכנול דף ב"א ור' זונה כספר סרקה :
 אל תלחמו נ' כשם שארין ומכרם נחלה חלל ומלך כיניסיון וס' ותצלי על ססח יחזקאל ל"ו מל תלחצו עס"ה וירכיו יחזקיהו מל הכהנים
 ד"ה ב' ל"א : אח הפארב וזו והפארב מאחריהם כס"ס הל"ף כסוף לכזו כס"ס כיהוספ ח' ופיליס י' : פחצצרים ימיר כל'ו ועיין לפיל
 סלחן ס' : ואת עפרון ובנותיה עפרין קרי :

ויבן ערי מצודה ביהודה כישקמה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כיהיה היות יהודה
 ואמר ליהודה נבנהו את הערים האלה ונסכ חומה ומגדלים דלתים
 ובריחים עזרו הארץ לפנינו כידרשנו את יהודה אלהינו דרשני וינח לנו מסביב ויבנו
 ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן
 נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל־אלה גבורי חיל: ויצא אליהם ורח הכושי
 בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא ער־מרשה: ויצא אסא לפניו ויערכו
 מלחמה בניא צפתה למרשה: ויקרא אסא אל־יהודה אלהיו ואמר יהוה איך עמך לעזר
 בין רב לאין כח עזרתי יהוה אלהינו כיעלך נשענו ובשמך באנו על־הדמוון הזה יהוה
 אלהינו אתה אל־יעזר עמך אנוש: ויגף יהוה את־הכושים לפני אסא ולפני
 יהודה וינסו הכושים: וירדפס אסא והעם אשר־עמו ער־לגרר ויפל מכושים לאיך־להם
 מחיה כידרשנו לפני־יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד: ויבנו את כל־הערים
 סביבות גרר כיהיה פחד־יהוה עליהם ויבנו את־כל־הערים כיהיה רבה היתה בהם: ונס־
 אהלי מקנה הכז וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלים: * ועזרוהו בך־
 עוד היתה עליו רוח אלהים: ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל־יהודה ובנימן
 יהוה עמכם בהיותכם עמו ואס־דרשהו ויצא לכם ואס־תעזבוהו: ועזבו אתכם
 רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא בהן מורה וללא תורה: וישב בצר־לו עליהודה
 אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם: ובעתים ההם אין שלום ליצא ולבא כי מרוטות
 רבות על כל־ישבי הארצות:

וכתתו גוי־בגוי ועיר בעיר כיהיה הממס בכל־צרה: ואתם חזקו ואל־ירפו ידכם כי
 יש שכר לפעלתכם: וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה ערד הנביא
 התחוק ויעבר השקוצים מכל־ארץ יהודה ובנימן ומד־הערים אשר לכד מחר אפרים ויחדש
 את־מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: ויקבץ את־כל־יהודה ובנימן והגרים עמיהם
 מאפרים ומנשה ומשמעון כיהיה עליו מישראל לרב בראתם כיהיה אלהיו עמו:
 ויקבצו ירושלים בחדש השלשי לשנת חמש־עשרה למלכות אסא: וינבחו
 ליהוה ביום ההוא מן־השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים: ויבאו בב־ית
 לדרוש את־יהוה אלהי אבותיהם בכל־לבבם ובכל־נפשם: וכל אשר לא־ירדש ליהוה
 אלהי־ישראל וימת למן־קטן ועד־גדול למאיש ועד־אשה: וישבעו ליהוה בקול גדול
 ובתרועה

ויבן ערי מצודה ביהודה כ'ק דמגלה אר'כל לוד ואוכז וגי החרטים מוקטות חומה מימות יהושע בן נון הוו בני יהושע כנכסי ובה אלפסל כנכסי
 דכמיב גד'ה א' ח ובני אלפעל עבר ומשעס ושמד הוא בנה את אונו ואת לר ובנחיה וליטמייך אסא כנכסי דכמיב ויחוק אסא את הפרים
 הכזרות אשר ליהודס כל אחר ר' אלפזר בני מוקטות וכו' חלל מוקטות חומה מימות יהושע בן נון וחרוב כימי פלגס כנכסי ואסא אלפעל כנכסי
 וכדר אינסול וכדר אסא שפטיכנו פי' החוקי את דקריין דיקא כמי דכמי פי' ויחוק אסא ולא כמיב ויבן ס'ח כן היא הכיחא כמדריש השמטוי
 רמו מ'ו נמלכיס ורמו חלף על גד'ה ולסון רש'ו ויחוק אסא מינו ככל במקרא אבל מקרא אחר כתב ויבן כרים כיהודס דיקא כמי לא נסיין עכ'ל
 ובכל ספרים שלכו כמוב ויבן ערי מצודה ביהודה וכשירוך ערך שס'ן גרים דיקא כמי דכמי ויבן אסא את הערים הכזרות וכי כל
 הערים אסא כנאן חלל כזיות היו ושפטיכו כן יס לומר אלפעל שפטיכו ס'ח דיקא כמי דכמי ויחוק אסא את הערים הכזרות מכלל
 דערים כזרות הוו מתיקרא ש'ח ע'כ ובכר כזמתי כד'ה א' ה' ובמילים ס'ח פ'ד דרדך כמתיח לקבר או לפאריך כסוקים כדי לחיס הדקשות כפי
 הפסס וכברתם של חכמי הנמירא והמכילים יכינו: דלתים ובריחים כל כריחים שנקרא חסר יו'ד כתיבא חוק מזה שהו חלל: ויקרא אסא
 מל'ה אלהיו ד' סוקים דלית כהון סס כקדוש ד' פתמים וסי' על פי' ה' יחזו ועל פי' ה' יסנו פ' כפלומך ואסא ח' ירמיה כ'ז קול ססון
 וקול שמח ורמיה ל'ג ויקרא אסא: עקב לעזר כס'ה פ'י'ן כסול לנד: עליון נשענו כתי'ן דנוסה: ויבנו חז'ן דנוסה: ויאמר לו שפעוני
 כחילויפי מרנתי ומדכחתי אשר אמתו ססכרים כמוב לתרנתי שפעוני למדכחתי שמטוי מל'ה ובכל ספרים שלכו מל'ה כמדכחתי ואס'פי שחין חנו
 סומכס שלכו מל'ה פתחים רבות ססכרים כמכיס חמריהם: וכחתו סכ'ף כסוק ונדפוס כמוב וכחתו כתי'ק וסגות סו'ה כ'הסו'
 אומרת וכחתו ג' כתי'ק וסי' וכחתו סכנוס דיסטיה וכחתו חרבתיהם כמיטה וכחתו סת הארץ דוכריה:

ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: וישמחו כל־יהודה על־השבועה כי בכל־לבבם נשבעו
 ובכל־רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב: וגם־מעכה אסו אסא המלך
 הסירה מנבירה אשר־עשתה לאשרה מפלצת וכרת אסא את־מפלצתה וידק וישרף בנחל
 קדרון: והבמות לאסרו מישראל רק לבב־אסא היה שלם בל־ימיו: ויבא את־קרשי
 אביו וקרשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים: ומלחמה לא היתה עד שנת־שלשים וחמש
 למלכות אסא: * בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך־
 ישראל על־יהודה ויבן את־הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: ויצא אסא

יך

כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל־בן־הרד מלך ארם היושב ברמשק
 לאמר: ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הגה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך
 את־בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: וישמע בן־הרד אליהמלך אסא וישלח את־שריו
 החילים אשר־לו אל־ערי ישראל ויכו את־עיון ואת־דן ואת אבל מים ואת בל־מסכנות ערי
 נפתלי: והיו כשמע בעשא ויחלל מבנות את־הרמה וישבת את־מלאכתו:
 ואסא המלך לקח את־כל־יהודה וישאו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר בנה בעשא
 ויבן בהם את־גבע ואת־המצפה: ובעת ההוא בא חנני הראה אל־אסא מלך
 יהודה ויאמר אליו בהשענך על־מלך ארם ולא נשענת על־יהוה אלהיך עד־כן נמלט חיל
 מלך־ארם מידך: הלא הכושים והלויים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד
 ובהשענך על־יהוה נתנם בידך: כי יהוה עיניו משטטות בכל־הארץ להתחזק עס־לבכם
 שלם אליו נספלת על־זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: ויכעס אסא אליהראה ויתנהו
 בית המהפכת כיבועף עמו על־זאת וירצץ אסא מזהעם בעת ההיא: והנה דברי אסא
 הראשונים והאחרונים הנם כתובים על־ספר המלכים ליהודת וישראל: ויחלא אסא
 בשנת שלשים ותשע למלכותו ברגליו עד־למעלה חליו וגם־בחליו לאדרש את־יהוה כי
 ברפאים: וישכב אסא עס־אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: ויקברתו
 בקברתיו אשר ברדה־לו בעיר דויד וישכיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים
 במרקחת מעשה וישרפולו שרפה גדולה עד־למאד: * וימלך יהושפט

יך

בנו תחתיו ויתחזק על־ישראל: ויתן חיל בכל־ערי יהודה הבצורות ויתן נציבים בארץ
 יהודה ובערי אפרים אשר לכר אסא אביו: והיה יהודה עס־יהושפט כי הלך בדרך דויד
 אביו הראשנים ולא דרש לבעלים: כי לאלהי אביו דרש ובמצורתו הלך ולא כמעשה
 ישראל: ויכן יהוה את־הממלכה בידו ויתנו כל־יהודה מנהרה ליהושפט ויהי־לו עשר
 וכבוד לרב: ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את־הבמות ואת־האשרים מיהודה:
 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבדחיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו
 ללמד בערי יהודה: ועממם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן
 וארניהו וטוביהו וטוב ארניהו הלויים ועממם אלישמע ויהורם הכהנים: וילמדו ביהודת
 ועממם ספר תורת יהוה ויסבו בכל־ערי יהודה וילמדו בעם: והיו פחד יהוה על כל־
 ממלכות

וידק הי'וד קמולת וסל'ת רמוים: עיון כמולס: כשסוע בעשא סט'ין כסוף כלדו כחבריו: חנני מלפיל כמו סממרי כדים נחמיו וכן לקמן
 סימן ט': בקברתיו כדמס כמולי כמון בקברתיו ומין מנסלים הרנים כסניל הימיד: ברה לו ב' חד מלמיל וחד מלרע וסימן חסר כרה כל
 נור כרה וסמרינו: שפעירו סט'ין ננעיו: ושפריסות וסמרימות: וטוב כמולס ט'ס המסורת:
 I I א י * * *

דברי הימים א יט כ

למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם
כה תעשו ולא תאשמו: והנה אמריו כהן הראש עליכם לכל ודבר יהוה ויבריהו בך
ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דברי המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי
יהוה עם הטוב: *

כ ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים עליהושפט למלחמה: ויבאו
ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין
גדי: וירא ויתן יהושפט את פניו לירושלם ויקרא צום על כל יהודה: ויקבצו יהודה
לבקש מיהוה גם מפלערי יהודה באו לבקש את יהוה: ויעמד יהושפט בקהל יהודה
ויירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה יהוה
אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ויהיה כח וגבורה ואין עמך להתעב:
הלא ואתה אלהינו הורשת את יושבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם
אהבה לעולם: וישבירה ויבנו לה ובה מקדש לשמוך לאמר: אסר
תבוא עלינו רעה הרב שפוט ודבר ורעב נעמרה לפני הבית הזה ולפניך כי שמוך בבית הזה
וינעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: ועתה הנה בני עמון ומואב והרשעיר אשר לא
נתת לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי כרו מעליהם ולא השמידים: והנה
הם נמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: אלהינו הלא תשפט בם כי
אין בננו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מהנעשה כי עליך עינינו:
וכל יהודה עמדים לפני יהוה גסטפס נשיהם ובניהם:

ט ספרים
כ"ד חזק
מ"ו

ויחויאל בן זכריהו בן בנימין בן דעיהאל בן מתניה הלוי מדיבני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך
הקהל: ויאמר הקשבו כל יהודה ויושבי ירושלם והמלך יהושפט כהאמר יהוה לכם אתם
אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: מחר רדו
עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: לא לכם
להלחם בואת התיצבו עמדי וראו את ישיעיהו יהוה עמכם יהוה וירושלם אל תיראו ואל
תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם: ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה ויושבי
ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחוית ליהוה: ויקמו הלויים מן בני הקהלים וסדבני הקרחים
להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: וישבחו בכקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם
עמד יהושפט ויאמר שמעו בני יהודה ויושבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו
בנביאיו והצליחו: ויעץ אל העם ועמד משררים ליהוה ומהללים להדרת
קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: ובעת החלו ברנה ותהללה
נתן יהוה מארבים על בני עמון ומואב והרשעיר הבאים ליהודה ויגנפו: ויעמדו בני עמון
ומואב על יושבי הרשעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרי איש ברעהו
למשחית

1 לא תאשמו כל קצף כשוא נכדו כדפוסים יטבים וכמדוייקים כ': וישבו בה בחקף בין סמי המלחמה והניח רסויה סהטפס: סמלח וישבו היא
פ ייאלה במסורת לחנח ומבא כן ב"א מקומות כדמשיב הכא במסורת ובמקצת מדוייקים זה העצם כו"ד וכן כחון לפי מה שבמב ר' אליהו המלקט
באפר שוב טעם מ"א במנוכת המאילל במנאי סוהיה בין המאילל והאמנה מנוכח אחת פסס במניה מ' פסס בשני מינות ומיין מה סמכתו בדכ"א
סימן ל' על כלכל ביה: מירשתך נא כנוכ סו"ד עם הדגס כמו סמכתו בסוף דכ"א: ויקמו הלויים מן בני הקהלים נ בקרא סימן
וכטנו הקסמים כרשת כהעלמן ויקמו הלויים והאכזבים עשים נאחזכה ל"ה ב' ל"ד פ"כ במסורת וכדון ס"ס כולס הפ"ק כשוא נכדו: האמינו
בנביאיו כן כמיו: החלו ברנה כני"ת רסויה:

למשחית : ויהודה בא על-המצפה למדבר ויפנו אל-ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה : ויבא יהושפט ועמו לבו את-שלם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את-השלל כי רב-הוא : וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כישם ברכו את-יהוה על-כן קראו את-ישם המקום . והוא עמק ברכה עד-היום : וישבו כל-איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל-ירושלם בשמחה כישמחם יהוה מאויביהם : ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל-בית יהוה : והיו פחד אלהים על כל-ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל : ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב : וימלך יהושפט על-יהודה בן-שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עובה בת-שלח : וילך בדרך אביו אסא ולא-סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה : אך הבמות לא-סרו ועור העם לא-הכינו לבבם לאלהי אבותיהם : ויתר דברי יהושפט הראשונים והאחרנים הנם פתויים בדברי יהוה כדחתני אשר העלה על-ספר מלכי ישראל :

כא

ואחר-כן אתחבר יהושפט מלך-יהודה עם אחוה מלך-ישראל הוא הרשע לעשות : ויחברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ועשו אניות בעציון גבר : ויתנבא אליעזר בן-דודו מפרשה על-יהושפט לאמר בהתחברך עם-אחיהו פרץ יהוה את-מעשיך וישברו אניות ולא עזרו ללכת אל-תרשיש : * וישכב יהושפט עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד וימלך יהורם בנו תחתיו : ולוראחים בני יהושפט עזריה ויחיאל וזכריה ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל-אלה בני יהושפט מלך ישראל : ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עסערי מצורות ביהודה ואת-הממלכה נתן ליהורם כיהוא הבכור : ויקם יהורם על-ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את-כל-אחיו בחרב וגם משרי ישראל : בן-שלשים ושתים שנה יהורם במלכו וישמונה שנים מלך בירושלם : וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת-אחאב היתה לו אישה ועש הרע בעיני יהוה : ולא-אבה יהוה להשחית את-בית דוד למען הברית אשר ברית לדוד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל-הימים : בימיו פשע ארום מתחת יד-יהודה וימליכו עליהם מלך : ויעבר יהורם עסעריו וכל-הרכב עמו והיו קם לילד . ויך את-ארום הסובב אליו ואת שרי הרכב : ויפשע ארום מתחת יד-יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את-יהוה אלהי אבתיו : גם-הוא עשה במורה בהרי יהודה ויזן את-ישיבי ירושלם ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כהו אמר יהוה : אלהי דוד אבך אשר לא-הלכת בדרך ירושפט אבך ובדרכי אסא מלך יהודה : ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את-יהודה ואת-ישיבי ירושלם בהזנות בית אחאב וגם

ורכוש פגרים במקפת דפוסים יסטים כמוז ובגדים/ וכל שאר ספרים חלוקים עליהם וכן הביאו הממיר כמיז כשרם פגרי וינס כנבסה ר"ח המדקדק כשרטים סרס פגרי כחב שיש ספרים כמוז ורכוש וכגדים וכו' טעות והרמיה שמסר עליו לית ואם היה ונגדים כרי כמכאים יותר ודוק ומכא' ס"כ : וילך בדרך אביו אסא במקפת דפוסים כמוז אסא אביו ואין כן כשאר ספרים : בהתחברך כס"ס כנליה וכספריי אשכנזים ככ"ף : וסונונה שנים במקפת מדוייקים מלא וכו' וכן למטה כסוף הפרסה ועיין מ"ס נדכרי הימים ח' י"ב : היתה לו אישה ג' סבירין לחסה נקריה וסמין כיצת אחאב כרולי סבלטי (עזרא ב) ונחורו כממיהו : כדרי יהודה במקפת ספרים כ"י ונדמוס יסן מכאמי סערו וטעות הוא כמוס ספרים וכן כמסר של זה ג' מטעין ולא מכאמי ספרים :

כא

דברי הימים ב כא כב

וְגַם אֶת־אֲחִיהָ בֵּית־אָבִיהָ הַטּוֹבִים מִמֶּה רָהַגְתָּ: הֲנִי יְהוָה נֹגֵף מִגַּפָּה גְדוֹלָה בְּעַמֶּךָ וּבְבָנֶיךָ
וּבְנִשְׁיֶךָ וּבְכָל־רִכְוֹשֶׁךָ: וְאַתָּה בַחֲלָיִים רַבִּים בְּמַחֲלָה מַעִיף עַד־יָצְאוּ מֵעִיף מִן־הַחֲלֵי יָמִים
עַל־יָמִים: וְעַר יְהוָה עַל־יְהוּרִם אֶת רִיחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהַעֲרַבִים אֲשֶׁר עָלִיד כְּנָשִׁים: וְעַל־וּ
בִיהוּדָה וּבִקְעוּיָה וּשְׁבִי אֶת כָּל־הַרְכּוֹשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית־הַמֶּלֶךְ וְגַם־בָּנָיו וְנִשְׁוֵי וְלֹא נִשְׁאַר־לוֹ
בֶּן כִּי אִסְדָּהוּאֲחֻזוֹ קִטָּן בָּנָיו: וְאַחֲרָיו כָּל־זֹאת נָגְבוּ יְהוָה בְּמַעֲוֵי לַחֲלֵי לְאִין מִרְפָּא: וַיְהִי
לְיָמִים מִיָּמִים וַיָּבֶעַת צֹאת הַקֶּץ לְיָמִים שְׁנַיִם יָצְאוּ מֵעִיף עִסְחָלוֹ וַיָּמַת בְּתַחֲלָאִים רַעִים
וְלֹא־עָשׂוּ לוֹ יָמֵי שְׂרָפָה בְּשִׂרְפַת אֲבֹתָיו: בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם הָיָה כְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנַיִם
מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיִּלְךְ בְּלֹא חֲמֹדָה וַיִּקְבְּרֵהוּ בְעִיר דָּוִד וְלֹא בַקְבֻרֹת הַמְּלָכִים: * וַיִּמְלֹכוּ
יְוֹשָׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־אֲחֻזָּיהוּ בֶּן־הַקֶּטֶץ תַּחֲתָיו כִּי כָל־הָרָאשִׁנִּים דָּרָג הַגְּדוּד הַבָּא בְּעַרְבִים
לְמַחֲנֶה וַיִּמְלֹךְ אֲחֻזָּיהוּ בְּיְהוּרִם מֶלֶךְ יְהוּדָה:
אֲחֻזָּיהוּ כְּמָלְכוֹ וְשָׁנָה אַחַת מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמֹן עַתְלִיהוּ בְּתַעֲמָרִי: גִּסְדִּיהוּ הַלֵּךְ
בְּדַבְּרֵי בֵּית אַחָב כִּי אָמֹן הָיָה יוֹעֲצָתוֹ לְהַרְשִׁיעַ: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵּית אַחָב כִּי
הָיָה הוֹדֵלוֹ יוֹעֲצִים אַחֲרָיו מוֹת אָבִיו לְמִשְׁחַת לוֹ:

גַּם בְּעֲצַת־הַלֵּךְ וַיִּכַּף אֶת־יְהוּרִם בְּדָאֲחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה עַל־חֻזַל מֶלֶךְ־אַרְם
בְּרַמּוֹת גִּלְעָד וַיָּכּוּ הַרְמִים אֶת־יְהוּרִם: וַיָּשָׁב לְהַתְּרַפָּא בְּיִזְרְעֵאל כִּי רַמְבִּים אֲשֶׁר הִכְרִיחוּ
בְּרַמָּה בְּהַלְחָמוֹ אֶת־חֻזַּהַל מֶלֶךְ אַרְם וְעַוְרָהוּ בְּיְהוּרִם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לְרֹאוֹת אֶת־יְהוּרִם
בְּדָאֲחָב בְּיִזְרְעֵאל כִּי־חָלָה הוּא: וּמֵאֱלֹהִים הָיָה תְּבוּסַת אֲחֻזָּיהוּ לְבֹא אֶל־יְהוּרִם וּבְבֹאוֹ
יָצָא עִסְדִּיהוּרִם אֶל־יְהוּא בֶּן־נִמְשִׁי אֲשֶׁר מִשְׁחָה יְהוָה לְהַכְרִית אֶת־בֵּית אַחָב:

וַיְהִי כְּהַשְׁפֵּט יְהוָה עַסְבִּית אַחָב וַיִּמְצָא אֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה וּבְנֵי אָחִי אֲחֻזָּיהוּ מִשְׂרָתִים
לְאֲחֻזָּיהוּ וַיְהַרְגֵם: וַיִּבְקֶשׂ אֶת־אֲחֻזָּיהוּ וַיִּלְכְּדֵהוּ וְהוּא מֵתַחֲבָא בְּשִׁמְרוֹן וַיִּכְאֲדוּ אֶל־יְהוּא
וַיִּמְתִּיחוּ וַיִּקְבְּרֵהוּ כִּי אָמְרוּ בְּיְהוֹשֻׁפֵט הוּא אֲשֶׁר־דָּרַשׁ אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבּוֹ וַאֲיִן לְבַיִת אֲחֻזָּיהוּ
לְעַצֵּר כָּח לְמַמְלָכָה: וְעַתְלִיהוּ אִם אֲחֻזָּיהוּ רֹאֵתָה כִּי־מַת בְּנָה וְתִקַּם וְתִדְבַר
אֶת־כְּלוּרַע הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה: וְתִקַּח יְהוֹשֻׁבֶעַת בְּתִי־הַמֶּלֶךְ אֶת־יְוָאֵשׁ בְּנֵי־אֲחֻזָּיהוּ
וְתַגְנֹב אֹתוֹ מֵתוֹךְ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמְּיֻכָּתִים וְתַתֵּן אֹתוֹ וְאֶת־מִינְקָתוֹ בְּחֶדֶר הַמַּטְוִרֹת וְתַסְתִּירֵהוּ
יְהוֹשֻׁבֶעַת בְּתִי־הַמֶּלֶךְ יְהוּרִם אִשֶׁת יְהוֹדָע הַכֹּהֵן כִּי הָיָה הָיָה אַחֲרַי אֲחֻזָּיהוּ מִפְּנֵי עַתְלִיהוּ
וְלֹא הִמִּיתָתְהוּ: וַיְהִי אַתֵּם בְּבֵית הָאֱלֹהִים מֵתַחֲבָא שֵׁשׁ שָׁנִים וְעַתְלִיָּה מָלְכַת עַל־הָאָרֶץ:

* וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבַעִית הַתְּחִינֵק יְהוֹדָע וַיִּפְחַ אֶת־שָׂרֵי הַמַּאוֹת לְעוֹרָה בְּ־
יְרֵחַם וַלְיִשְׁמַעֵאל בְּנֵי־יְהוֹחָנָן וְלְעוֹרָהוּ בְּעִיבֹד וְאֶת־מַעֲשֵׂיהוּ בְּדַעְרִיהוּ וְאֶת־אֵלִישַׁפְט בְּדוּכְרִי
עַמּוֹ בְּבִרְיָת: וַיִּסְבּוּ בִיהוּדָה וַיִּקְבְּצוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְרָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל
וַיָּבֹאוּ אֶל־יְרוּשָׁלַם: וַיִּכְתַּר כָּל־הַקְּהָל בְּרִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים עִסְדִּיהַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה
בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ יִמְלֹךְ כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה עַל־בְּנֵי דָוִד: זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ הַשְּׁלִישִׁית מִכֶּם
בְּאֵי הַשָּׁנָה לְכַהֲנִים וּלְלוֹיִם לְשַׁעְרֵי הַסָּפִים: וְהַשְּׁלִישִׁית בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁלִישִׁית בְּשַׁעַר
הַיְסוּד וְכָל־הָעָם בַּחֲצוֹת בֵּית יְהוָה: וְאֵלִיָּבָא בִּירַת־יְהוָה כִּי אִסְדָּהֲבָנִים וְהַמְּשִׁרְתִים
לְלוֹיִם

לְהַתְּרַפָּא בְּיִזְרְעֵאל כִּי לָקַח חֶסֶד עִין: בְּהַלְחָמוֹ כְּרוֹב הַסְּפָרִים הַמִּיתָה נְשׂוּא וְתַמָּה: כְּהַשְׁפֵּט בְּמַדְוִיָּקִים כִּכֹּף: מִינְקָתוֹ מֵאֵלֵי־יְהוָה חֶסֶד מִסִּים
וְלֹא חֶסֶד כִּי־וּ: הַשְּׁבַעִית בְּמַדְוִיָּקִים חֶסֶד יוֹדֵד קְדָמָה וְנִסְחַר מֵאֵלֵי כִי כָּמִיד כִּן וְלֹא מִתַּמָּה סְמֻכּוֹ כִן רַק וַיְהִי בַשְּׁבַעִית (מַלְבִּים ח הֵי) וְנִסְחַר כִּי
כִּסְפָּר כִי חֶסֶד יוֹדֵד קְדָמָה: הַשְּׁלִישִׁית מִכֶּם לְפִי הַמְּסוּרֹת דְּכָרַמַת סֵלַח לָךְ חֶסֶד יוֹדֵד קְדָמָה וְכִן הַסָּפִים סְכָבְסוֹסִים מִכֹּכֵךְ יִטָּן לֹא נִחְמוּ סֵם עַם סְמִלְמָלִי
וְכִן בְּמַקְלָת מַדְוִיָּקִים מִתַּמָּה סְפָמַס חֶסֶד יוֹדֵד קְדָמָה:

כב
כב

ללוים המה יבאו פיקדוש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו: ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוה ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוה את המחלקות: ויתן יהוה הכהן לשירי המאות את התנחיתים ואת המנגות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים: ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הגזר ואת העדות ומליכו איתו ומשחורו יהוה ויבנו ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה: ותרא והגה המלך עומד על עמודו בפנאו והשרים והחצרות על המלך וכל העם הארץ שמח ותקע פתצרות והמשוררים בכלי השיר ומוריעים להלל ותקיע עתליהו את בנגינה ותאמר קשר קשר: ויוצא יהוה הכהן את שרי המאות ופקודי החיל ויאמר אלהים הוציאה צמנית השדרות והבא אחריה יומת פחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה: וישמו לה יום ותבוא אל מבוא שער הפסים בית המלך ומיתוה שם:

ויכרת יהוה ברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: ויבאו כל העם בית העל והתצוהו ואת מובחתי ואת צלמיו שברו ויאר מתן כהן הפעל הרגו לפני המובחות: וישם יהוה פקדות בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד עליבית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי חיר: ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבוא טמא לכל דבר: ויקח את שרי המאות ואת הארורים ואת המושלים בעם ואת כל העם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך ויושיבו את המלך על כסא המלכה: וישמחו כל עס הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו פחרב: * בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוה הכהן:

כד

וישאלו יהוה נשים שתיים ויולד בנים ובנות: ויהי אחרי כן היה עס לב יואש לחפש את בית יהוה: ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מפלג ישראל כסף לחזקו את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמחרו לדבר ולא מחרו הלוים: ויקרא המלך ליהוה הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלוים להביא מהוה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: כי עתליהו הפרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם פלוקשי בית יהוה עשו לפעלים: ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חיצה: ויתנניקול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: וישמחו כל השרים וכל העם ויבאו וישליכו לארון עד לכנה: ויהי בעת יביא את הארון אל פקדנת המלך ביד הלוים

ויעמד אה כל העם כדמוס יסן חסר מלת אה וסנוס הוא: להעלות הלמד נטייל: עלות ה' בלא למ' במחלס חס: השוערים מלא ואל וכן הוא נוסחם כמתי ח' ולא יבוא במדויקים מלא ואל' וכן ראו ע' סמורת דמרת כהעלמך: הכהנים והלוים נקרא דמוס וסניס כמות הלוים מלא ואל' וסנוס ככל חס: הפרשעת הא' סמיר: עד לכלה כתיבי סכ' ס: בעת כתיב כסוף:

כד

דברי הימים ב כו כו

יהוה הצליחו האלהים: ויצא וילחם בפלשתים ויפּרץ את-חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: ויעזרהו האלהים על-

פלשתים ועל הערבים היושבים בגור-בעל והמעונים: ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך הערבים שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על-שער הפנה ועל-שער הגיא ועל-המקצוע ויחוקם: ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה-הרב היה לו ובשפלה ובמישור אפרים וברמים בהרים ובכרמל כדאמרו ארמה היה: ויהי לעזיהו חיל עשי מלחמה ויצא צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעזר הסופר ומעשיהו יעאל ל-השומר על יד-חנניהו משרי המלך:

כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: ועליוס חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכת חיל לעזר למלך על-דאויב: ויכן להם עזיהו לבגד-הצבא מגנים ורמחים וכבעים ושדירות וקשתות ולאבני קלעים: ויעשו בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על-המגדלים ועל-הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כיהפליא להעזר עד ברחוק: וכחוקתו גבה לבו עד-לגשיות וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל-היכל יהוה להקטיר על-מזבח הקטרת: ויבא אחריו עזיהו הכהן ועמו כהנים וליהוה שמונים בני-חיל: ויעמרו על-עזיהו המלך ויאמרו לו לא-לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני-אהרן המקדשים להקטיר צבא מן-המקדש כי מעלת ודאלף לכבוד מיהוה אלהים:

עס-הכהנים והצרת ורחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: ויפן אליו עזיהו כהן הראש וכל-הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם-הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: ויהי עזיהו המלך מצרע עד-יום מותו וישב בית החפשו^{החפשיה ק} מצרע כי נגור מבית יהוה ויתם בנו על-בית המלך שופט את-עם הארץ:

ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן-אמוץ הנביא: וישב עזיהו עם-אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בשדה הקבירה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

כו שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת-צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה עזיהו אביו רק לא-בא אל-היכל יהוה ועזר העם משחיתים: הוא בנה את-שער בירת יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב: וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים: והוא נדחם עם-מלך בני-עמון ויחזק עליהם ויתגדלו בני-עמון בשנה ההיא מאה כפר-כסף ועשרת אלפים ברים חטים ושעורים עשרת אלפים וזאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלישית: ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: ויתר דברי יותם

ויעזרו כשני טוהין: ועל הערבים המדונים ק: ויעאל יעאל ק: עושי מלחמה כספריס מדוויקיס כ"י וגם נדפוס כפולי כמוב עשה נס"א וכן כהן כפי המסור דפ יחזקאל כי לא נמנה סס זה עם המדונים עשו נ"ד: חשבנות כה"ל כחירק והס"ן דנוסה כמ"ס נקבלת ס"ו: ובחוקתו נכ"ף וכן נמסר ובחוקתו נ"ו וסי' ובחוקתו נבשירו יטור הכל נטאל י"ח. ובחוקתו עזרת מרת ד"ה ב"י כ"י ובחוקתו נבנה לבו: המספרים סס"א נמסרין מדוויקיס: ובועפיה ס"ן נסוא לכר וס"א דנוסה: ורחה במצחו כה"ל רפה: וישב בית החפשיה ונס' מלכים בבית וסס מסרתי הסמן: החפשות החפשיה ק: שופט כמ"ל הכיח המניה מסרות מתחלפות מן' סוכט מלא נקרימה והכסמל הכיחוס והכרורה כמ"ס נאחרונה דלויכא ננוויהו כי מלכים שפט מילים ע"ה הכוא חסר ו'לם ככל הספרים ויבא כדוכמיה מלכים שפט נדחף מילים ז' וכן הוא מלא ככל הספרים וכבר פייטינן להך מסרא נכסחי פטיקי ודוקני והכי אשכחא לה בעפום ב' ומאי דכתיב החס סוכט ואיס מלחמס ר"ל נגור ואיס מלחמה מוכס יעניה ב': וחזק הח"מ כמטף סגול וכן נמנה כמסרת סמול"א י' עם הדומים אליו:

כח

יֹתֵם וְכָל־מַלְחַמְתּוֹ וְדַרְכּוֹ הֵנֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיהוָה׃ בְּדַעְשָׁרִים וְחֹמֶשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכוֹ וּשְׁשֵׁעָשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם׃ וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֶךְ אַחֵז בְּנֹו תַחְתּוֹ׃ * בְּדַעְשָׁרִים שָׁנָה אַחֵז בְּמַלְכוֹ וּשְׁשֵׁ עָשָׂר שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְלֹא־עָשָׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו׃ וַיִּלֶךְ בְּדַרְכּוֹ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם מַסְכּוֹת עָשָׂה לַבְּעָלִים׃

וְהוּא הִקְטִיר בְּגִיא כְּדָהֶנֶם וַיִּבְעַר אֶת־בְּנָיו בְּאֵשׁ כְּתַעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיּוֹבַח וַיִּקְטֹר בַּמִּזְבֵּחַ וְעַל־הַגְּבֻעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רֵעֵנָו׃ וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵיו בְּיַד מֶלֶךְ־אֲרָם וַיִּכּוּ־בּוֹ וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ שְׂבִיָּה גְדוֹלָה וַיָּבִיאוּ דְרָמְשֶׁק וְגַם בִּיר־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִתְּן וַיֵּךְ בּוֹ מַכָּה גְדוֹלָה׃ וַיִּהְרַג פָּקֵחַ בְּדָרְמַלְיוֹ בִּיהוָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בָּיוֹם אֶחָד הֶכַל בְּנִיחֹל בְּעֵזְבֶם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם׃ וַיִּהְרַג זְכַרְיָה וַגְּבוּר אֶפְרַיִם אֶת־מַעֲשֵׂיהוּ בְּדִהְמֶלֶךְ וְאֶת־עֲזַרְיָקָם נְגִיד הַבַּיִת וְאֶת־אֶלְקָנָה מִשְׁנֵרֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵיהֶם מֵאֶלֶף נָשִׁים וּבָנִים וּבָנוֹת וְגַם־שָׁלַל רַב בְּזוּז מֵהֶם וַיָּבִיאוּ אֶת־הַשָּׁלַל לְשֹׁמְרוֹן׃

וְשֵׁם הָיָה נְבִיא לַיהוָה עֹדֵד שֵׁמוֹ וַיֵּצֵא לִפְנֵי הַצָּבָא הַבָּא לְשֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲנֵה בַתְּמַת יְהוָה אֱלֹהֵי־אֲבוֹתֵיכֶם עַל־יְהוָה נָתַנְם בְּיָדְכֶם וְתִהְיֶינְכֶם בְּזֹעֵף עַד לְשָׁמַיִם הַגֵּעַ׃ וְעַתָּה בְּנֵי־יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם אַתֶּם אֹמְרִים לִכְבֹּשׁ לַעֲבָדִים וּלְשַׁפְּחוֹת לָכֶם הֲלֹא רַק־אַתֶּם עִמָּכֶם אֲשֶׁמֹות לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְעַתָּה שָׁמְעִינִי וְהַשְׁבִּיבִי הַשְׁבִּיבָה אֲשֶׁר שְׂבִיתֶם מֵאֲחֵיכֶם כִּי חָרוֹן אֶפְיָהוּ עֲלֵיכֶם׃ וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁים מֵרָאשֵׁי בְנֵי־אֶפְרַיִם עֲזַרְיָהוּ בְּדִיהוֹחֲנָן בְּרִכְיָהוּ בֶן־מְשֻׁלֵּמֹת וַיְחֻזְקוּהוּ בְּזִשְׁלֹם וְעַמְשָׂא בֶן־חַדְלָי עַל־הַצָּבָא׃ וַיֹּאמְרוּ לָהֶם לֹא־תָבִיאוּ אֶת־הַשְׂבִּיבָה הֲנֵה כִּי לֹא־שָׁמַת יְהוָה עֲלֵינוּ אַתֶּם אֹמְרִים לְהִסִּיף עַל־חַטֹּאתֵינוּ וְעַל־אֲשַׁמְתָּנוּ כִּי־רַבָּה אֲשַׁמָּה לָנוּ וְחָרוֹן אַף עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲזֹב הַחֲלוּץ אֶת־הַשְׂבִּיבָה וְאֶת־הַבֹּזֶה לִפְנֵי הַשָּׂרִים וְכָל־הַקָּהָל׃ וַיִּקְמוּ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־נִקְּבוּ בַשְּׁמוֹת וַיְחֻזְקוּ בַשְּׂבִיבָה וְכָל־מַעֲרַפְיֵיהֶם הִלְבִּישׁוּ מִן־הַשָּׁלַל וַיִּלְבָּשׂוּם וַיַּנְעִלוּם וַיַּאֲכִלוּם וַיִּשְׁקִימוּם וַיִּנְהָלוּם בַּחֲמָרִים לְכָל־כּוֹשֵׁל וַיָּבִיאוּם יְרֵחוֹ עִיר־הַתְּמָרִים אֶצֶל אֲחֵיהֶם וַיִּשְׁבּוּ שֹׁמְרוֹן׃

בַּעַת הַהִיא שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֵז עַל־מַלְכֵי אַשּׁוּר לַעֲזֹד לוֹ׃ וְעוֹד אַרְזֻמִּים בָּאוּ וַיִּכּוּ בִיהוָה וַיִּשְׁבּוּ־שָׁבִי׃ וּפְלִשְׁתִּים פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וְהִנְגִּבּוּ לַיהוָה וַיִּלְכְּדוּ אֶת־בַּיִת־שֵׁשׁ וְאֶת־אֵילֹן וְאֶת־הַגְּדֹרוֹת וְאֶת־שׂוֹכֵי וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־תַּמְנָה וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־גְּמֹזוֹ וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וַיִּשְׁבּוּ שָׁם׃ כִּי־הִכְנִיעַ יְהוָה אֶת־יְהוּדָה בְּעֶבְרֵי אַחֵז מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כִּי הִפְרִיעַ בִּיהוָה וַיַּעֲזֹב מַעַל בִּיהוָה׃

וַיָּבֵא עָלָיו תִּלְגַּת פְּלִנְאָסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּצַּר לוֹ וְלֹא־יָחֻזְקוּ׃ כִּי־חָלַק אַחֵז אֶת־בַּיִת יְהוָה וְאֶת־בַּיִת הַמֶּדֶף וְהַשָּׂרִים וַיִּתֵּן לַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא לַעֲזָרָה לוֹ׃ וַיַּבְעֵר הַצַּר לוֹ וַיּוֹסֵף לַמַּעֲזֹל בִּיהוָה הוּא הַמֶּלֶךְ אַחֵז׃ וַיּוֹבַח לֵאלֹהֵי דְרָמְשֶׁק הַמְּכִים בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי מַלְכֵי־אֲרָם הֵם מַעֲזִירִים אַתֶּם לָהֶם אֲזַבַּח וַיַּעֲזֹרֵנִי וְהֵם הִיָּדְלוּ לְהַכְשִׁיחוֹ וְלִכְלֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאסֵף אַחֵז אֶת־כָּל־בֵּית־הָאֱלֹהִים וַיִּקְצֹץ אֶת־כָּל־בֵּית־הָאֱלֹהִים וַיִּסְגֹר אֶת־דִּלְתוֹת בַּיִת־יְהוָה וַיַּעַשׂ לוֹ מִזְבְּחוֹת בְּכָל

כח וקחה בני הכי"ת רכס : ואת חסנה ובנותיה כדפוסים אחרונים כמוכ ואת חסנה ואת בנותיה אבל ככל ספרי כ"י מדוייקים ודפוסים יסכים כמוכ ואת חסנה ובנותיה : ויעזרני כסני סולין : הביאור 12 2 3 יב

המקטורת הטירו ושליכו לנחל קרוון: וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה: ויעמדו על עמדם במשפטים בתורת משה איש האלהים והכהנים זרקו את ההלם מיד הלויים: כירבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר ובלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא כתיב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: בללכנו הכין לדרוש האלהים ו יהוה אלהי אבותינו ולא בטרת הקדש:

וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם: ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכלי עז ליהוה: וירבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשפילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המזעזע שבעת הימים מונחים וזבחי שלמים ומתורים ליהוה אלהי אבותיהם: ויניעו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם:

ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו השמים: * וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערני יהודה

וישברו המצבות ויגרעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מפלי יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לבבלה וישבו כל בני ישראל איש לאחוזו לעריהם: ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש בפי עבדתו לכהנים וללויים לעדה ולשלמים לשרת ולהרות ולהלל בשערי יהוה: ומנת המלך מיד

רכושו לעלות לעלות הפקר והערב והעלות לשבתות וחדשים ולמעדים בכתיב בתורת יהוה: ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: וקפץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: ובני ישראל ויהודה היושבים בערני יהודה נסוהם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: בחדש

השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: ויבאו יחזקיהו והשרים

ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: ויודש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבע והותר עד לרוב כי יהוה בך את עמנו והנותר אתי הרמון הזה: ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: ויביאו את

התרומה המקטורת הכל סוכה נמאריך: הכין לדרוש נמארת מלויים מלוא וכו' וכן כרמה מהמסרי כי לא נמנה נל' א' כ"א עס' ו' חסריה סמנו סס: ולא בטרת ככ"ג וכל' נחטף קמן: הנמצאים בירושלם כשני סומין וכן הנמצאים לערי: וסנת המלך בקמן בנין וכו' סמוך כ"ט כחמור ס"ג: ומעשר הכל וכן מעשר נקר וכלן ומעשר קדשים שנסמרו כולם העין בשות נכדו: ומה שיש לרקוק על זה נמארת נכתבים סיון קטורת סמוך וכו' סמוך ימנך סמו: המקדשים נמארת סמריה כ"א כמאריך: ליסוד הדגש ללא מודך כי ה' יוד כתיבה חלל נח למחר המלה רל' ק כס' וטוין סוד מ' ס' נמארת דף קכ"ג ודף ט"ו: ויאמר אליו עזריהו ככל סמריה כ"א ודמוסי יסטים נלוא וכן רינו מכת מסורת מלביס כ"ט: והקדשים

לא

לא

ותיר ואו התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיו משנה :
 ויחיאל ועוזיהו ונחח ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחח ובניהו פקודים מיר
 כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו הפלך ועוזיהו נגיד בית האלהים : וקורא בן ימנה
 הלוי השוער למזרחה על נרבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים : ועליו
 ערו ומנימו ושנע ושמעיה אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות
 פגדול פקטון : מלכר התיחשם לזכרים מבן שלש שנים ולמעלה לכלהבא לבית יהוה
 לדבריו ביומו לעבודתם במשמרותם במחלקותיהם : ואת התיחש הכהנים לבית
 אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם : ולהתיחש
 בכל טפס נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כירבאמונתם יתקדשו קדש : ולכני ארון
 הכהנים בשרי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמורת לתת מנות לכל
 זכר בכהנים ולכל התיחש בלויים : ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר
 והאמת לפני יהוה אלהיו : ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה
 ובמצוה לרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח : * אחרי הדברים והאמת
 האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא כיהודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו :

לב

וינעץ עם שריו וגבריו לסתוב את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעורהו : ויקבצו עם
 רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכנו אשור
 ומצאו מים רבים : ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצרה
 החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דוד ויעש שלח לרב ומננים : ויתן שרי מלחמות
 עליהם ויקבצם אליו אל דרוחב שער העיר וידבר על לבבם לאמר : חזקו ואמצו אל
 תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב בעמו : עמו
 זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו
 מלך יהודה : אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על
 לבוש וכל משלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר :
 כה אמר סנחריב מלך אשור עלימה אתם בטחיתם וישבים במצור בירושלם : הלא יחזקיהו
 מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור :
 הלא היא יחזקיהו הסיר את בכתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני
 מובח אחד תשתחו ועליו תקטירו : הלא תרעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות
 היכול יכלו אלהי גויי הארצות להציל את ארצם מידי : מי בכל אלהי הגוים האלה אשר
 החרימו אבותי אשר יכול להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי :
 ועתה אלישיא אתכם חזקיהו ואל יפית אתכם בזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה
 כל גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי : ועוד

דברו
 והקדשים ראיתי בספרי גורסאות מסוכות במלכו וזו במקצתם הק' וק בחטף קמן וקמס בחטף קמן ויש מהם כסוף לכד ויש מהם כסוף לכד : נגיד כונניהו ימיר ואו' : מיר
 כונניהו ימיר ואו' : לחת הרובת ה' וקדשי הקדשים כמקצת מדויקים בחטף קמן הק' ו' : לבית אבותיהם כרוכ סמדייקים פלא ואו' וכן כנון
 לפי כסוף : ויעוררהו במקצת ספרים ויש זורבה מלא ואו' : בחוץ כל ככל הספרים בחוץ לא בכל : החומה אחרת כלמים ויכניאם ר"מ כמוב
 האחרת וסכוס סוח : ולהלחם מלחמתו במקצת דכוסים יש סכ סוף פסוק ומין כן כסוס ספר מדויק : מי בכל אלהו כני"מ כנפיה :
 אל וישא מלא יו' ד וטוין מ"ס נמלכים כ' י"ח : אהכפ כואת ככ"ף : לא ויצילו אתכם מידי כס"א יסן כ"י כמוב ויצול וראיתי ג"כ מי כנסמס
 כ"ז

לב

הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: וישם את־פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים
 אשר אמר אלהים אל־דוד ואל־שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי
 ישראל אשים את־שמי לעילום: ולא אוסיף להסיר את־רגל ישראל מעל הארמה אשר
 העמדתי לאבותיכם רקו אסי־שמרו לעשות את כל־התורה ואת־החקים
 והמשפטים ביר־משה: ויתע מנשה את־יהוה וישבי ירושלם לעשות רע מן־הגוים
 אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל:

ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם את־שרי הצבא אשר למדך אשרו וילכדו את־מנשה
 בלחיים ויאסרוהו בנחשתים ויוליכוהו בכל־ה: וכרצו לו חלה את־פני יהוה אלהיו ויבנע
 מאר מפני אלהי אבתיו: וירפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישבתו ירושלם
 למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ואחרי־כן בנה חומה חיצונה לעיר־דוד
 מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הרגים וסבב לעמל ויגביהה מאר וישם שרי־חיל בכל־
 הערים הבצרות ביהודה:

ויבנו וכל־המוזבחות אשר בנה בהר בהר בית־יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: ויכן את־מוזב
 יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותורה ויאמר ליהודה לעבור את־יהוה אלהי ישראל: אבל
 עוד העם זבחים במוזות רק ליהוה אלהיהם: ויתר דברי מנשה ויתפללו אל־אלהיו
 ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הגם על־דברי מלכי ישראל: ותפלתו
 והעתר־לו וכל־חפזותו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במוזת והעמיד האשרים והפסלים
 לפני הכנעו הגם פתובים על־דברי חווי: וישכב מנשה עם־אבתיו ויקברהו ביתו וימלך
 אמון בנו תחתיו: בן־עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך
 בירושלם

הידועני (שמואל א כח) ופעם אוב וירעוני דר' ב נמראה מלא וכל ידענים היוענים חסר: הרבה לעשות הע'ין נחמק פתח: סבל שבטי ישראל
 בחולם לא נקמק דכוסים ישנים סהו נחמק: העברתי לאבותיכם נמדוייקים מלא ווא' וכן נמסו כל כפונס מלא דר מן ב' חס' וסי' וכנה עמא
 דראש (דר' ב ג) ויחר מליהם שטוכי הלוים (דר' ב כ'ט) וכן כריוך לבניה נמס' ב' חס' ע': בלחיים נקמק פתח ב' חס' ועשו כך זה לאומס
 שניחומל ס' י'ט סהס בפח מל זה הוא בחולם וחסר ווא' נמדוייק': וכן נמסר עליו לית וחסר: בנחשתיס הנ'ל נמארין וכל'ן קלה כמ'ס
 שזכוכים ס' י'ו: ויעחד לו סכודרין פ' חק א'ר יוחנן מסוס רסכ' ימ'ד וישמע אליו ויחרר לו וישמר לו מיניע ליה מלמד שססה לו ה'כה כמין
 מחמרת סריוכי כדי לקבלו בשמונה וסמיניו שפני מדת העין וסי' רש' וישמר לו ונמחזן קמוב ויחרר לו כך שמעתי ע'כ וכל' מחמתי סכיוס רס'י
 ישמ אליו ויחרר לו ומנחזן כמין וישמר לו ע"כ: ולשון זה החתונן הוא במדרס דבריס רבה פ' ומחמזן ונמדוס ססיקמח אונג בשמעוניי דמלכיס
 רמז רמז' וכל אלו כנייסחיות אינן אלה מן הממייקות דלא אישמכ כרין כסיפרי ידיון מרדכ אישמכ משמע נמסרה כמכ דנמסר וישמר ה' וסמין
 כרס סדרמ דמולדות יחזן ר'ין חד מינייכו אבל כירוסלמי כהאי כירקא גריס וישמר לו כספרי דילן וסמיינן שלה א'ר מלעזר כ'ר' סמין כערביא
 צווחן למחמתי עמרמ רב' במדרס רות וישמר לו כ'ר' וסמין כ'ר' ויסמך כ'ר' ויסמך כ'ר' ויסמך כ'ר' ויסמך כ'ר' ויסמך כ'ר' ויסמך כ'ר'
 גברה ומדבר רנה פרשת כסח רס' פ' א'ר כרמי דוכמי וסרקי ר' אליעזר פ' מ'ג וזכות דר' כ'ן פ' ל'ס וכן כמכ בשל הסוריס כפרסמ ככיס דכמי
 וישמר לו ודרסינן ויחרר לו מלמד סחמר וכו' וככ בשל ממכות כהוכה בשרפת ומחמזן כדכרמי הימים לא כמיב ויחרר מלל וישמר כחילוף ח'מ'
 בע'ין כמסכט אומיית אר'ט עד כאן: וסער ל דבריו מלמתי בספר הושר פרס מולדות יחזן חלל פסוק וישמר לו ה' אל מיקרי וישמר לו א'ל
 ויחרר לו שחמרה חר ליה קנה וקניל ליה וימא כמי כנרמשי רנה פרסה ס'ג וישמר לו ה' ר' לוי חמר משל לכן מלכיס סקיס חומר של חנו
 לישול ליתרמ של זכב וזיס זה חומר מנכסין וזה חומר מנחזן ס'כן כערביא קורין למחמתי עמרמ וכמכ בשל יסה מואר סזה מנין מה סמרו נפ'
 חלק נבי מנסה ממי דכמי ויחרר לו וישמר מיבטי ליה וכו' ע'כ ודונמט כ'ר' פרשת וישלח דרשו ססין קדמי סכין כרביעהו כמו כרביעהו כחילוף
 ע'ין כרמי וכרמשי רנה פ' ע'ט דרשו מנח כחילוף ח'מ' קנר מנח כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ'
 אלמחזן אמי טעין שוליימין וסולמחזן כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ'
 וכן כ' מן ארס וכמי כד'ל ססה על המין מרמיס (יחומל לב) כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ'
 יחזק כעניות ממעשים עוכיס ונכסין מיס יהודי אל מקרי יהודי מלל יחדי לסי סייחד שמו של הק'כ' ונפ'ק דמנעל חמר רב כמך זה דנייל וזמה
 קרמ שמו כמך סחמכוכו מנדולמו וסמולל חמר סבל דברי מלכות נחמזין של סין ודונמט זה כמסר רמי וניסור סוב אסכוכי חכלי מול אל מקרי
 אכפוני מלל סכוכי סדרות טכום ונכמי עלי כטוף ודונמט אחרת כנרכו ה' ח'ין וסמדין חמר ה' מלעזר חכמ כסיחית דכריס כלמי כחילוף ח'מ' קנר כחילוף ח'מ' קנר
 על ה' וכו' ומרמינן כמי פסס כמר הכי וחמר ר' מלעזר משה ססין דכריס כלמי מעלה סחמר וימפלל משה אל מיקרי אל ה' מלל על ה' ס'כן דבי ר'
 מלעזר כן ישקב קורין לחלפ'ין סייכ'ין ולעיר'ין חלפ'ין ע'כ: ושיין שפרי מורה דל'ל כל זה כמבינן ללמוד וללמד סכרי חמייס כדקדו ומסמס
 סהרס ונכסי ח'על חמסס אל ירושלם ונרמשיית על ובהנו טוב חמד: ויערבה נשוט לכד עמ'ין כמ'ס כד'ס א' ס'כ'ל א' ס'כ'ל א' ס'כ'ל א' ס'כ'ל א' ס'כ'ל א' ס'כ'ל א' ס'כ'ל א' ס'כ'ל א'
 ויכן ויכן ק' וכו' חד מן מלין דמ'כ' קרי' ל'י'ת: הסדרכיס ס'ס'ל כמ'ר' לכ'ה: והעחד לו ס'ע'ין כמ'ר'י: וסעלו ס'ע'ין כש'ו לכד כמ'ר'י: * * *

דברי הימים ב לה לו

מאות : ותכון העבודה ועמרו דבהנים על עמדם והלויים על מחלקותם כמצות המלך :
וישחטו הפסח ויזרקו דבהנים מים והלויים מפשיטים : ויסרו העלה לתתם
למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה זמן לבקר : ויבשלו
הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובהודים ובעלחות וריצו לכל בני העם :
ואחר הכינו להם ולכהנים כי דבהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילת והלויים
הכינו להם ולכהנים בני אהרן :

והמשרים בני אסף על מעמדם כמצות דוד ואסף והימן ודתן חוורת דמלך והשערים
לשעד השער אין להם לסור מעל עברתם כי אחיהם הלויים הכינו להם : ותכון כל--
עבדת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלת על מנבח יהוה כמצות המלך ואשיהו :
ועשו בני ישראל הנמצאים אתה הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים : ולא
נעשה פסח כמרה בישאל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו פסח אשר--
עשה ואשיהו והכהנים והלויים וכל יהודה וישאל הנמצא וישבני ירושלים :

בשמונה עשרה שנה למלכות ואשיהו נעשה הפסח הזה : אחרי כל זאת אשר
הכין ואשיהו את הבית עלה נבו מלך מצרים להחם בכרבמיש על פרת ויצא לקראתו
ואשיהו : וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליו אתה היום כי
אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהני חדל לק מאלהים אשר עמי ואלי וישחיתך : ולא
הסב ואשיהו פניו ממנו כי להחם סבו התחפש ולא שמע אל דברי נבו מפי אלהים ויבא
להחם בבקעת מנרה : וירו הירים למלך ואשיהו ויאמר המלך לעבדו

העבירני כי החליתי מאד : ויעבירהו עבדו סדהמרנבה וירכיבהו על רכב המענה אשר
לו ויוליכוהו ירושלים וימת ויקבר בקברות אבתו וכל יהודה וירושלים סתאבלים על--
ואשיהו : ויקונן ירמיהו על ואשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם
על ואשיהו ערדהים ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות : ויתר
דברי ואשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה : ודבריו הראשנים ודאחרונים הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל ויהודה :

ואשיהו ומליכהו תחת אביו בירושלים : בך שלש ועשרים שנה וזאחו במלכו ושלשה
דרשים מלך בירושלים : ויסירהו מלך מצרים בירושלים ויענש את הארץ מאה כפר בסף
וכפר זחב : וימלך מלך מצרים את אלוקים אחיו על יהודה וירושלים ויסב את שמו
יהויקים ואת יזאחו אחיו לקח נבו ויביארו מצרימה : בך עשרים וחמש שנה
יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו : עליו עלה
נבוכדנאצר

לו

זמן לבקר כמ"א יסן טכמ"א לבקר ונס דמסוס יסן מוינכ"א יסן המרה מחילוף זה ואין להחזין להס ד הנמצאים דסני טוין : זאלהים אשר
לבהני חדל לק מאלהים אשר עמי כמב דר"א סים מחלוקת נדרי דל"א כי סביב קדס וכן בר"מ מה סממ וכל שמע חל דברי נבו מפי אלהים
ע"כ זלע ידעמי אנה טכ"א זכ המחלוקת דנהדיא מחריבן כס"ב דמסנחז ואלהים אמר לבהני חדל לק מאלהים אשר עמי זאל יסחידך מחי מלהים
אמר דב יהודה אמר דב זען אמר החילוק וקא בטח בע"ז זכילנא ליה זכו זפי"ד דס"י זמן מלהים דקא"ל טרשה דקמך חדל לק מחלבי אשר עמי ע"כ
הנה כי דס"י כסמר טלח כפרס זמן מלהים וזען לכל סני הסעות המורדים דססוק זלכידך פי' דלח קמי ח"ל על חדל לק מחלבים חבל ומלהים אמר
לבהני הוה קדס ודחיה לדבריו טכמ"א במדרס איכה דמטי סילבי חל"ב פי' טח קדמיה חבל ססוק דדוק הוה ס"כ פי' סיהו מרתי ומלהים אמר לבהני
פסי בק"כ חני חלה חדל לק מחלבים אשר עמי זען ע"כ זלע שמע חל דברי נבו מלהים זעמייהו סממ ל"א חייכו כד מקובלני פיסטיה דכי
וסכס"י סכדיס נחמ"ס זלע שמע לו זנו"י טוב טכמ"א כחכב, סופרים פ"ד ומלהים אמר לבהני קדס חדל לק מחלבים אשר עמי קודם כדנריד
יזסי גר יסודס ע"כ זלע כדידכח נכוכה אמיא כ"ח מופרים דר"ק : ויסליבהו חחת חמ"ז רסויה : בן שלוש ועשרים במקמת ספרים טלח
זל"ו זמן כמסורת כל במומל"א :

שבת

רבנן לרצונו לטעמך יומא טבא לאוריית' רחביכא ליה רעמיה שרי גהוראי למעור סעודה איהושין לארושתו' כמה דאל תקרי מורשה אלא טאורשה תורה ה' טהורה • ועל רא אחרי גטר מלאכת הדפוס של זאת ההורה • תורה כמות שהיא ויבינו במקרא • ותוספת מרובה עטרה לראשה אין די לאשרה • סגן רלא יכולנא לטעברה כפשוטה לערוך לפני שולחן לכל דכפין ייתי ויכול זיטנה בחברה • ויברך ברוך שככה לו בעולמו עטרה אורה • לזכרון טיב הרב הטחבר בחכמה טפוארה • כי כלתה פרוטה מן הכיס עבור ההוצאה המרובה הכברה והיקרה • אטינא זה חליפהך וזה כפרתך עבידינא יומא טבא לרבנן טטה שירי משנת התלושת והקצרה • ומני ופנייהו יתקלם עילאה מני החומר ומהם הצורה :

סעודה לגמרה של תורה

ב

א

כל עמח זה הנפש תשיבע עין
 לראות תורה תחפוז ותהי תושקת
 שרשה ומקורה כי עטה נדבקת
 פתבג מנרנות בה לחם ויין

אם פתבג מנרנות לחם ויין
 כלם לנוף הם לסעודה מספקת
 גם לבעלים מזבה היא ומפנקת
 לצמא קרעב די יש מאין

ד

ג

כן ארבעה להות אחד חבתי
 ללמוד ולהורות במ תוכה נתבאי
 אחד הוא הפרדס חוכו נשמרו

הם ארבעה מינים מקרא נקראו
 חזרה מראש ובחובים כוף גמרו
 ראשונים ושניים בנבאים באו

דברי הצעיר המרפויס
 רפאל חיים מאיטליה הרומא

אמר הבר שגבר ונדרה ועינו בוכה וכף על כף בכה ולהתחלת צור מקולה ומחכה הצעיר **רפאל** היים בלא א דנאון המופלא כמה דר אביעד שר שלום באזולה יצוקל אחרו הוסר כבודו והודי גלה כבוד מישראל בטל מעם פרוי ועדיו נחוקי וחוקי וצוף חכי והלצת ומליצת לשוני דשני והגיגי (אשר לא היה למחוי ולא גברא לצנה וסחרה אלא לקושל ולצפוף העופות נמשל) עלו ורבו לאלפים ולרבוותא צבאות תלאות הזמן מזומן ונממן מלאות חצי לקמצים מחאמנים ולוחצים אצים ורצים על רצוצים ושורצים כשרצים משובצים קוצים וחוחים וצנים פחים המה פגעוני ומנועוני לשקוד עוד על דלתי ההגהה נבוהה ונפלאה להמלט משגיאה ולאי יכולתי להשתדל בכל כחי וטרחי כאשר היה בראשונה ועכ"ז השלכתי ושלחתי על ד' יהבי וגיבי ובנהמת לבי כארו וכלביא אשאנ ואראג הא הרועה אותי מעודי עד היום הזה הוא ישלח חסרו ואמיתו יופיע וישפיע ויצאיר עיני ורעיני ויהיה לי למגן ויזכני לתשלום הגהת המקרא הזאת ואף גם זאת יעמוד לימיני להשליים חלוק גרסאות כאשר התחלתי אמנם בראותי נחמלאת שאלתי ותאותי אמרתי אודה לפודה נפשות עבריו ויודירו דורשות חסריו ורחמי עולות תמידים וסוספי עורפים ועורפים אנלי טל וכשיפוי נופת צופי אך זאת הואלתי להודיע לכל קורא ומורה לכל ירה יורה חצי השבאה והקנאה כי במגלת אסתר בסיון ב' פ' ה' נשמטה מלת את מן הדפוס וצ' ל כי אם את אשר יאמר ואחר זה אשא דעי לרהוק ולקרוב וואל בגות מכון נוח רמים וגם יסיר ציר גוהמים על יד ציר נאמן משיח תמים ולא נחסיר לשיר שיר ניהומים לעושה שלום בטרומים:

דניאל

פ' ב' העיר בזה המחנה כי כך העיר נב' ספרים ס' פ' נ כט די כמסא ולא כמלשא יען כמלל כל הכ"ף הללו על כלם

א סבא חסר וא' שהרי סניס הס ומנרו נ'כ הוא חסר

ב חרצנה רי"ם נחולס ונקו הנקרא סוף סמוק מחמיו והסל"ג נשוא וכן כריד להיוג יען כי הוא קרוי וכמיו למכין האומיות אבל לא למכין הטעמים והנקודות ודוק

בט פצעים נגלגל לא נפוסר הסוך כי לא ימכן סמוך לחונה

לא יש בכישוף הני"ם רפה דלין מנטל מוק יהוא בה עיו נט"ד ססוא מלא שהרי במילים סיון פ"ד נמסר ב' מלאים ולא מלאנו חנרו בשום מקום אבל כראומנו שזה מלא בקבת ספרים קום משכנה כי זה הוא והע"ן נמארין מן בלגו אבל לא כמירכא יען הוא נמקף

תהלים

פ' ג' כוב הכ"ף רפה כ"כ נחיונור

ז יא ישנו כמסוקמא המילים חין כאן מסק

טו ד יסר חסר י"ד מנה מסור כאן ופ' נחוקי

יה נ ולשמן כמירכא לא כמפחא כך ראימי

כ כזרת המזואר כתיב סורה מכמכ המחנה

כז נרננה חין נב"ן ראשונה נטיא יען דרכו

ס על שרנ אהכר להעיר כל א' נקומה

נו נ עלו הכ"לעד נקדמא לא כאלול מו כמף יעין כי כן דרך הטעמים לבח דוק ומסכת

לו טו וקשוחתם הס"ן דגוש והמ"ן רסום כ"ס נחיונור

סב יב תהמי ס"ה' כחטף פגול סס

קא נ לי נקדמא כמ"ל בסיון כ"ן פ' ג'

סו טו שוב נא הככון לפי סדר הטעמים שהסופר הסוך שלמלה הנקרא יורד במינה שוב כי לא ימכן כמלשא זמיר סבי הטעמי' הללו ס"ה ס"ה הסוך ומירכ' ולא יבאו לא נמתי אטס

פב ד דל הד"ל פמה ומסור עליו כל דסמיה

פג ד לחיון פמה ופן כשופטים ו' נמסר כן כל דסמיה לנביון פמחין אחרי כמני כל זה מלאמו כחבור סכן הוא

קו כ אבל כטעם א' ככ"ף לכד שהרי הר' המחנה דרכו להטיר על פ' הכי מלין דליכון כפרי טעמי היונו נב' מאריכין ופ' זה לא כמב מחומה

קסא ח ארני כטעם א' כלכל מו בימיות בא"ף מו נגלגל ככ"ן ולא כשמיהן שהרי חין נורד לשמו מלרע כי כלל מסור כירכו טאין הימיות עושה מלטייל וטיון ככללי המחנה

איוב

פ' ג' יט ואמלשא נקדמו' וכדנ"ל לא נבציר כחניריו ומסר עליו ד' וכולס נכמנו כן והוא פשוט

ד ה הוא מלא מנה מסורת דסיפרא סימן ב' וט"ם

ז יד וסחזיונות כמף ימין ומיוסב לכד ולא נס כמליילא כי לא ימככו יחד

ז ג עינך חסר י"ד נמר כו"ן ומסור פליו ו' ספרים וכן נמנה טס החסרים כפ' ראה

יר היחיה לא ימכן נו מליילא ואת זה למדמי נחשך פקריאס והנהה כסלר הטעמים

כז כג וישען נחונה והוא פשוט מסדר הטעמים

כה ד יזבה המיוסב ככ"ף לא כ"זד ואין לפסקם שהו מלרס

כח ד נחל נקדמ' לא כמף ימין כי בחצי הראשון טל פסוק לא ינה כמף ימין וטוד שאחריו פסק ואת כל אלה למדמי נחשך הסנה והקריאה

ל יח כחנתי נס המ"ן שניית דנוסה ואין ספק נזה וטוד מסור עליו ב' ומנרו כן כמב

לא ז אשרי משלש כסחחוח אשר כמלאו נהיב' הואט נודלי הראשונה אשר נקדה הס"ן נח"ס והס"ן דנוסה מוטעית כי חין דגס אחר החטף

לב יד לא נגלגל לא נפוסר הסוך יען כי אחריו ס"פ לא נלמד

עזרא

פ' ג' סגרה ס"ה' רפה והוא פשוט וטוד מלה

ד יג סלאחרו הני"ם רפוייה לכ"ע ואם יהיה נו מפיך הרי מנטל חק יהו א'

נחמיה

פ' ג' הניא כאלול לא נקדמא יען הוא נהיב' ואצאה

ה יו ובל נערי הכ"ף נקדמא כמסמכו נ"ן סמוך לאתחא מו זק אחר כמ"ס טעמי רכות

יב כז לעשה נקדמא לא כפסס כדרכה קודס הסוכר הסיך מו דרגא

יג טז גתוח כמסך למחריו וגם הוא נמנה כמסוקמא דמאננים

דברי הימים א

כ"ב ב יו ואביגיל י"ד שניית כחיק והוא פשוט

כ"ג ז נא יזרה כפסס שהו סמוך ל"ן

כ"ד א שלף נב' טעמים

משלי

פ' ג' כח ישחרנני המיוסב כרי"ס לא ככו"ן שניית

א טג מסור עליו ב' ככר לכה והוא ס' כנוסע ה' וגם הוא מלטייל

ח לר אשרי הלכה כדברי שניסס שהרי כמנ המחנה כמני מאריכין א' בא"ף וא' כש"ן

כ"ב א' אבל חין כרי"ס טוס טעם אחר

שס שטע עלו השופר על הס"ן ולא פל הל"מד ועמ"ס במילים סימן ס' ס' ט"ו

ז א בה הני"ם דנוסה שהו דחיק ככל כלליו

יט ז כל אחי נלח מקף והכ"ף נמארין חיונר

כ"ג ז למסעקחיו חין נטיא נל"מד יען לא

ל	במני כוק גדול לא כנ' גרופין והוא סמוך	א	יב	יהיה בן הכ"ף דגושה כי הוא לחיק ככל	ס' פ'	כד יא	בעת מין אחריו ספק נכסיקא לכמונים	
כד	זיחלקם הו'ר כנירו והוא כס'וגם ר'ק	ב	א	שלמה נאזל ואם יהיה נזק כמינ'טלכניו	ס' פ'	כזה נשום דפוס כי אם נכסיקא	מכל סס נכזה ליוס כיוס סכסיק ולא נכזה	
כז	לא כהכ נשורכו כלום	ט	בא	וקופים נחולס ומסור פליו כ' וא'כ דומים	ס' פ'	כה בני נכסט כי הוא סמוך לזק	לא יב	והקדשים הקו'ף נחטף קמץ ועיין מ"ס
כח	נכסן למחריו והוא נכזה נכסיקא	י	א	נקריאה ופור נמלכים נמכר על חנירו כ'	ס' פ'	לר כב	הנביאה נאזל וטע'טל נס' כ' פ' א'	
	דכאזכיס			א' חסר וא' מלא				

יח ג בסוף נשני כסטיץ כספסטס נמלה מלטיל

דברי הימים ב

ודמען לא יחסר כל בו מן השלמות מכל צדדיו בכלל ופרט וכלל. רצה הר"ר המחבר וצו"ק לעשות
 אונים לספרו מכללי בגי' כפ"ת. כללי הקמץ חטוף. מאמר המאריך. ואופני קריאת השוא בניעוי
 בראש המלה. כאשר עין הקורא תחזינה מישרים אשר הנה מחוברות. כאן בסוף הספר
 להבין ולהורות:

ותשלם כל הטלאכה אשר עשה המלך שלמה בית ה' טלאכה שיש בה חכמה עשר ירות. עשרים וארבע נחבור
 המקרא יחד מחוברות אנורות. און חקר ותקן ורבר בו נכברות על ארני פז מיוסדות. בקריאה נכונה וישרה
 כשעמים ונקורות: הכל כאשר לכל כגרי קדש המדח החמורות. כנגלה בנסתר פלאות תמים דעים סגירות.
 ועל ארבע היא חבור המקרא צריך אני להורות. לה' כי טוב כי לעולם חסדו וחסדיו עולות עלי ויוררו. שהחייני וקייכנג
 והגיעני לומן הזה לשלם לו תודות. על גמרה של מלאכת דפוס הספר הזה בהוצאות ככרות. זכיתי להשלים כחג הקציר
 ביכורי מעשי אשר זרעתי משרה חיבה ומגדל טעות מרות מרות: בשנת דר"ש גא כיום את דברי ה' ולא יהיו נפקרות.
 להתחיר עטרה לישנה על כל קוץ וקוץ אוהרות מצומרות. ואל אלהים הוא יודע כמה יגיעות יגעתי יגיעת בשרים. כמה
 הוצאות הוצאתי לתעלוטה יצא אור להאיר לארץ ולדרים. לקרבה אל הטלאכה מלאכת שמים בלי עוררי: ועשיתי בנוק
 וצער בלי רפוי או רפיון לשבת כבשת פנים לעכב ולעסוד לחציים באלה הדברים. ולא התמהמתי על המשא מרובה מכל
 העברים: יתירה על השבח המגיע לכתפים חלושי כהף ורוי בשרים. לסבול עול הדפוס לה שתי פיות הב הב אוברי. עד
 כי חנני ה' לחכנס בשלום ולצאת בשלום כצאת הגבורים. כן אלהים יחנני ויכנני כהן קונה אלה דברי הברית נכוחים
 וישרים: ויטלא חסרוני חסרון כים חוטרים חוטרים: אכ"ר

הצעיר המופים רפאל חיים מאיטליה הרופא

כללי בגד כפ"ת

כללי בגד כפ"ת רסמ"ך ליהו"א :

הכלל כל בגד כפ"ת רסמ"ך ליהו"א רפ"ו • ורסמ"ך כפני שמי גח"ת הוא • בר מספיק • מפסיק • רחוק • ואתי טרחיק :

אין להס' דין דחיק וכן כמס' כל זעיר רסמ"ך לעולם דנוס בר מ'רבע חלבים או או או או אי :

מפיק אין דינו כי אם על אומיות ה"י כסתויאם בסוף תיבה ולכן אין לאל"ף דין מפיק משל ה"א בצדקה תשים וז' ידיו תביאנה יו"ד שפתי תפתח :

והבן כי מה שאמרנו שהמלה סמוכה ה"א תהיה נקודה בקמץ אין זה לא כשהמל' זעירא בסוף אבל אם המלה זעירא מוקדמת לא תמנא כי אם בפתח או סגול ומה שאמרנו כמס' כל זעיר רסמ"ך לעולם דנוס בר מ'רבע חלבים או או או או אי ר"ל בין שהזעיר בראש או בסוף ושמו זה הכלל כי דברי קנת מדקדקים נכובים בו סכר' מדבריהם שמוכל להמנא מלה זעירא ראשון' בקמץ וזה אינו ולא מלמתי מי שפירש ענין זה יפה רק בעל מקנה אכרהס :

ובכלל זה יש לכלול ה"א הנקודה פתח אשר קריאתה כעין מפיק ה"א כמו ולא נה' פהם (יחוקאל ז') תגביה פ'שר (דירמיה מט' ודעובדיה) אבל אם ה"א קמוצה אין לה דין מפיק כמו אבניה ברזל מלכה זשירה בגנים לפי שיש שם נח נסתר ושליטה יונאים מן הכלל קו תוהו פליו בה ה' בם :

אתי טרחיק הוא ג"כ לאומיות ט"ס שק"ץ נוול"ים והוא כשתבא ה"א בסוף מלה מלעיל אחר סגול גם אם תהיה שרשית כמו כ' שנה' דבס"ף או אחר קמץ וכלכל שלל תהיה שרשית כמו ו' אעידה ב"ם תגנה ד' ו' בכתב-פסח והמלה הסמוכה לה תהיה מלה זעירא או מלעיל באל"ף הראשונה שלה או באות שני' אם הראשונה בשוא כמו ארצה בגען שהשוא אינו נחשב לתנועה מדגש אות בג"ד בפ"ת או ט"ס שק"ץ נוול"ים :

ורע כי שם ההוי"ה יש לו דין מפיק לפי שנקרא באל"ף לל"ת ושמור זה הכלל כי חדש הוא ולא רומיו בספרי המדקדקים גם לא שמעתיהו מטום ארס בעולם אך תהא ראו' גדולה משמיעה כי כן הוא בכל המקרא כמו שכתבתי בתולים מוזכר ב' :

ורע כי אחר סגול לעול' ה"א נכתבת כי אין ה"א בכח אחר סגול אבל אחר קמץ שמוכל להיות בכח יש חילוק דיעו' כי לפי דעת המכלול אם ה"א נכתבת על הרוב רעה אחריה • כמו מצאה בית מלאה גת (יואל ה') ויש מהן דגש כמו נשבה בו אבל בעל לשון למודים קורא לאותם שהם בה"א נכתבת ורעה אחריהם יונאים מן הכלל • וכן בהגת לוית מן קורא להם רפויים שלא כמנהג • ונס האפודי בפ"ל לא מספרו כתב כלסון הזה יבצר נמכלכל ר' דוד קמחי בכללי' ה"א וכת' בספרו על זה מה שיורה שבעלם ממנו האמת מזה וכבר הטיבו המדקד' המעולה ר' שמואל בן בנשת וכו' ומה שאמר כי מעטים נמנאו דגש אף אחרי הקמץ הוא שקד כי הם למאות בכתיב ובקשת זמנאת' עכ"ל • ובעל מנן דוד כי כן קרא שמו להיותו מנן לר' דוד קמחי וללמד עליו זכות מטעמו' האפוד וזולתו כת' על טעמ' זו וזל זהו לפי שסרו אבל בספרים המדוייקים שבזמן רד"ק וכן בספרים המדוייקים שבינינו לא נמנאו כי אם אותם שהזכיר רד"ק ע"כ :

מפסיק פ"י אם יבא טעם ששמו פסיק בין מלה סמוכה אה"ו למלה שראש' בג"ד כפ"ת כמו עשו א בלה וכן לגרמיה שדומה לתמונת הפסיק וה"א אם יבא במלה סמוכה אה"ו אחר מן הטעמים המפסיקים מדגש אות בג"ד כפ"ת : ואלו הן הטעמים המפסיקים :

ואני אודיעך כמאמר המאריך • כי יש מחלוקת בין המדקדקים אם המאריך עושה המלה מלעיל אם לאו והמדקדקים שהביאו דבין אתי מרחיק ובשנה' דבס"ף תעשה פלא יבנה' בית (ד"ה כ ב) ודומיהן סוכרים שהמאריך עושה מלעיל ולכן הביאום בדומי' כל אתי מרחיק • ומי שסובר שהמאריך אינו עושה מלעיל נרדף ליתר מדגש ובשנה' דבס"ף

זרקא שרי טפחא תביר אולא זקף קסון זקף גדול פזר גדול קרני פרה שלשלת יתיב תלשא (והיא הבאה בראש תיבה) שני גרטיין קביע פטט אמתח סוף פסוק והס' זו ועם פסיק והלגרתיה ט : ויש מהן יונאים מן הכלל ע"פ המס' ויכתבו במקומן בס"ד : רחיק פ"י אם תבא התיבה סמוכה ה"א : (כי אין לאו' דין דחיק) סמוכה במקף למלה שראשה בג"ד כפ"ת או ס"ס שק"ץ נוול"ים והמלה הראשונה או אחרונה מלה זעירא וכלכל שתבא המלה סמוכה ה"א קמץ או פתח או סגול' מדגש אות בג"ד כפ"ת או ט"ס שק"ץ נוול"ים כמו וזה בג"ד מורה פרצת תבסה' דבה אלקה' נא אולי ואלו הן הטעמים המפסיקים :

כשתבא במקף למלה מלעיל וסוף התיבה מוקדמת בסגול יתדגש אעפי' שאין טום אחת משמי המלו' זעירא וכן כתבו בפ"י קנת מדקדקים כמו יחוק' דעת (תלים) מבשה' פשע (משלי זו) יקנה' דעת (סס י"ח) מערה' (ט) רינא' (איובח') יבצה' פיהו (סס לה) וכל הדומים :

להם וכמו שכתוב בסמ"ך באתי מרחיק בע"ה וכן יבסה' בג"ד (יחוקאל זח) דגש כי הוא בסגול כפה' בג"ד רע כי הוא בקמץ ושאר המנושות

כללי בגד כפ"ת

וקמץ חטוף

אופנים וסי' גטש'ך ר"ל בחי העי'ן פוקה' שוא גר. חוק
כפולים :
בחי העי'ן ר"ל טכא כנזרת בחי העי'ן במקו' טורק כמו ויקם
אברהם :
טקה ר"ל כל קמץ טיבא בסוף תיב' קוד' כח נרא' כמקף כמו עמי
זכרנא כד-ישרא ועיין מ"ט בפ' בראשית על כי
עית-ל' וס' חסעי על יס'הכרלח
ופ' ראה על פ'להכבור :

שוא גח ר"ל כל שוא טיבא אחר קמץ כמו עי'צמא ירבה
וכן ועלה בא'שו (יואל ב) יעלה
בא'שם (יסעי' ל' ד) טהא'ף בהם נחה :

ואם יהיה מאריך אצל הקמץ הוא רחב והשוא נע . כמו
שכרני אל ולכן נפל ספק במלת ברתו יערה
(ירמי') (מו) לא טיש בו מאריך והוא
פעל עבר ואז שהוא כלי מאריך והוא נזון ומה שכרי' לדקק על
זה כמתכוין בס' תילים מומור פ"ו בס' ד ע"ט :

חוק ר"ל כטיבא אית דנוטה וטעמה בה אחר קמץ כמו ק'לו
תפלות אצל אם יבא הטעם תחת הקמץ הוא קמץ
רחב כמו ק'מה שפ'ה :

כפולים כמו ויקם בשר הילך (מלכים ב ד) שטרשו חמם
ובהבו מדקדקי' רבים שהטמות שהם על משקל פ'על כמו
קדש חרשי יהפך החולם לקמץ חטוף

ככנוי היחיד וכדכנוי וכסמיכות הרבים
וככנוייהם ככנוי היחיד קדש'ו קדש'ים כסמיכות
הרבי' קדש'י הטנה ככנוייה' קדש'יכם
ויאל מעטים מן הכלל כמו שכבתני
בסוף פ'מנחה :

ולפי זה הדעת יקשה למה לא מנו מלת קדש'ים ככללי
הקמץ חטוף :

אבל מדברי החכם ר' יונה בס' הרקמה משמע שקראת מלת
קדש'ים בקמץ רחב שככת בזכרון כלל מתלות זרות
ולאחות מוזמן ההקפה לטון הוה'ש'רשיו משפטו
ש'רשיו כחטף קמץ תחת הטון האחד ערש
כמו חרש וכאשר נאמר לה'רשיו יבכר
כן היה ראוי טייה שרשו על הדמיון
הזה גם כן וכן קדש'ים היה ראוי להיות הקו'ף כחטף
קמץ כמו בקדש'ים לא יאכל ואיש את קדש'יו
ע"כ ולדעת זה נוחא שלא נמנה
בכללי הקמץ חטוף :

שוב מלמתי בויני'נייה בראש מקרא ספרדית כז' בכללי
הקמץ חטוף בלכזו הזה הראשון קמץ הנק' חטוף שהוא
עם שוא וקמץ ואחריו אות רפויה בקמץ כמו חדשים . קדשים .
גרנות . והאריך כביארו ומנה זה באחד מחמשה אופני הקמץ
חטוף כי הוא סובב שהחטף קמץ שבמלות או היא תנועה קטנה
אצפי טנקודה הקמץ ושוא מתט כיון כתב במנין תנועות
קטנות טיש תנועה קטנה וכמה קמץ חטף טיהא כננז החולם
ונקודה קמץ ושוא כמו חדשים קדשים גרנות :
שואל

תעשה'פלא ודומיהו הוא מדין לחיק כמו שחמרו בעלה
ועירא כמו נכה'בו תכפה'בה כי מלה
זעירא ומלה מלעיל טוים הן
לדעתם
כדיו זה כמו שהן ככללים אחרים . וכן מלמתי סברא וו
בספר דקדוק יטן כז' טהיבא כדומי' של לחיק הוא יבנה'ב'ית
ואחר סתים ב'ית היא כתיבה קטנה וסברא וו
מלמתי ג"כ באשורי וזל וקמץ המדקדקי' כתבו כי ענין
הדחיק הוא כשמהיה האות מהיהו'ה ה'א לכד ולפניה סוגל
והמלה אשר כנ"ד כפ"ת יהיה הטעם במלך הראשון . כמו
תעשה'פכה נכה'בו הוסי'ה'לי לבי יחיה'רעת

וכ"כ בעל מקנה אברהם כנס מדקדקים . ומה טאמר אח"כ
מדבריהם לא יטרו בעיניו כי דגש י'היה'רעת הוא א'מדרכי
האמי מדחיק טכתב הקמחי כמו
ב'קמץ נ"ל דאין זה מוכרח מדכרי דל"ק טגס הוא
יודה ט'יחיה'רעת וחבריו יש להם דין לחיק שהמלה
שסופה ה'א אינה מלעיל כמו משנה'ב'קמץ
שדעתו היא מלעיל כמו שכבתני למעלה וכת'
האשורי טגס החכם ר' מאיר בר' דוד טהא"ף אין לה דין אחי
מדחיק כי וכתב כי רוח'לא יוסיף יבא בר' למען ירוץ קורא בו
הנני מביא לך . גירא נא . כלס ברעה :

ובשת היו טתי אותיות כנ"ד כפ"ת זו אצל זו הראשונה
דנוטה אצפי טסמוכה לאותיות אהו' כלל טוב
א' מארבעה מנטי' הנ"ל והוא טיהיו טניה' ממונא א'והראשון'
נקודה בשוא כמו עב קטנה פ'ב'ת איש פ'הכב'רי פ'פ'רעה
והמטטים טינאו מכלל זה

יפאכרו במקומן בע"ה :
ואם מלה ראשונה זעירא אז אות כנ"ד כפ"ת רפויה כמו לא
תתעב אדמי והדומי'לו כמי שכבתני עליו בס' ד כפ'
כי טנא כגס החכם אכן עורא יבש' וארא אצל אתה
ה'ר'ב'ר הארמתי בזה הענין ועיין טס :

והבכולול יש לו דרכים אחרים כשתי אותיות הללו וכבר
הטיגו ר' שמואל הנ"ל כמו שזכר האשורי . ואני
בחרתי דרך רוב המדקדקים :

ובתבו ג"כ טכב'אמרו כנ"ד כפ"ת דסמוך לזהו רפי היינו
כטיבאו אותיות אהו' אחר אחד מהנקודות אצל א'ף
לאחר שוא כמו ח'טא וירא ודומיהם תדגש אות כנ"ד כפ"ת
הנאה אחריה :

והטסורת מנה בכלל הזרים טתי מלות כחגי הטיבה דומה
לראשונה והראשונה דנוטה והפנייה רפה . והם
ושמתי כדכד . נלאיתי כלכל :

ובשלשת הספרים טהם אה"מ טבהם פסוקים קדשים מאד
חזונים הם בטעמיהם וכבר ביארתי על
משלומם פתיחת ספר כתובים מהלה לאלהי הנכחות יו"ט
הכרוכים :

כללי הקמץ חטוף

הקמץ חטוף צורהו כצורה קמץ גדול . ויבא בחבשה

ואתחיל ואומר כי בס' דקדוק ישן כז' מלאני כתוב בס' מחברי' רבים זה הלשון המאריך אינו בכלל הטעמים לא מהמפסיקים ולא משאינו מפסיקים לכד הוא נעשה להאריך ולהמשיך הטעם מעט ולהעמיד התנועה היא מעט מועד עוד כתב במקום אחר המתנ הוא להאריך התנועה ולהנעים ולהטעין המלה ולא יחליט הקורא הקול ולהחד אל האות הממלק וכן משמע מדבריו במקומות אחרים שהמתנ אינו עושה מלעיל וכן נראה בפשיטות מדברי בעל טוב טעם שכתב בריש פ' ו' שהמאריך הוא תמונה אחת שהיא דומה לתמונת טעם אבל אינה טעם וגם בסוף הספ' הביא דומים רבים שהם במאריך סמוכי למלה זעירא או מלעיל ובתנ כבודוד שהתיבה הראשונה מלרע והשנית מלעיל וכן נרא' בדבור מדברי בעל מקנה הכרהם בחיבור שלו במשפטי הנעיו' והגם שחלק אותן לחילוקים רבים לקצת מהן קורא קלות ולקצתן כבדות וגם בכבדות מדרגות מדרגות יש האחת גדולה ומשוכה מחבירתה ומי ומאז שהיה בקי בקריאה כל כך שידע להבחין ביניהם בכל החילוקים שכתב מ' למדנו מדבריו שאין כח הנעיו' בכח שאר הטעמים לעשות מלעיל אך צריך להעמיד הקריאה מעט על אות המועמדת בפניו :

אבל מדברי ר"ק בספר מכלול שער אומיות אהו' ונתשכו לחרוי מדקדקים אחרים נראה בפ' שהמאריך עושה מלעיל שהיו ברין אחי מרחיק ומשגרה בפת תעשה פלא אשר יבנה ביתו וכתב

עוד על מלת קערוותיו שהעין קריאת' מלעיל כמו סמך סירותיו ע"כ וכ"כ בטקל פועל על שאל' שאל-האיש שהוא מלעיל טלח כמנהג וכן על נבירה הרריך דפ' וילך וכישיעיה כ"ד על הוי"ו הוי"ו וילך וכפסולת' וזכובל פחת- הוי"ו הוי"ו יהודה סוף חנו וכריש טופטים על ויאמר ארני' בוק וכשרטים שרש קרב על קרבת' אהים יחפזון כמו שכתבתי כושיע"כ :

וכבר כתבתי בכללי כנ"ד כפ"ט דסמך ליהוא שלדעת הסוכרים שהמאריך אינו עושה מלעיל יאמרו שדגש מושגה בפת תעשה פלא ודומיהו הוא מדין דחיק כמו מכסה פישע תכסה דברה ושם הארכתי וכאן קרתי ואף עפ"י שאינו כדאי להכריע יותר

נכון אלזי דעת הראשון שכתבתי שאין כח המאריך רק להעמיד מעט התנועה וזאת היא הסברא המקוצה בלבי מכמה שנים ובהקיתי מויתות לבי א הדבר הזה מלאני ראי' גדול' מכרעת בן ואין להשיב עלי' והוא זו כי הנה לא מלאנו בכל המקר' שום תיב' שהיא כה שום טע' מהמפסיקי' או משאינו מפסיקים שתי' סמוכי' במקף א מלה בלאחריה לכד זה מלאנו בתיבו' שהיה בהן טעם המאריך בלבד כפעמי' רבו' תהיינו סמוכי' במקף למנו' שלאחריהו וטעמו של דבר הוא זה עליהו מסוגלות הטעמים להפריד התיבות לא יתכן מקף אחריהו שהטעם מפריד והמקף מחבר והרי זה חמר גמל זה מושך אלזו שכאן וזה מושך אלזו מכאן . יאמרו כמאריך שאין כחו יפה להפסיק ולהפריד כשאר הטעמי'

יתכן להיות מקף אחריו ומה טוב ומה נעים שכתם יחד איש בלחיו ידובקו יתלכדו ולא יתפרדו ודבר זה עיקר גדול בדקדוק ובקריאה וראוי לסמוך עליו ולטוס אותו לנגד עיניו ולא ילוז: ואם תאמר והלא מלאנו מלו' רבות בעבורי' וככנו' שקריאתן מלרע וכשתבאנה בסמוך למלה זעירא או מלעיל תהיינה גם הם על הרוב מלעיל כמו קרא לילה ושאל לו בנה עיר וישראל עשה חיל

וכן בפעולים תמונת כל ועציבת רוח אהבת רע ומה הפרט בין לו ובין אותם שזכרנו בתמלה:

התשובה כי אלו שזכרנו כאן כמו קרא לילה וחניריו אינן מקף בין שתי המלות ויש טעם משאר הטעמי' במלה ראשון' ולפיכך היא מלעיל לנמרי אבל כשיהי' מקף ביניהן ומאריך במלה ראשונה כאותם שזכרתי בתמלה אעפ"י שסמוכה למלה זעירא או מלעיל לא נעמיד המלה היא העמד' גמורה רק העמדה מועטת כמו שאמרנו שהמקף מחבר שתי המלות יחד כאילו הן מלה אחת ארוכה שיש בה מאריך בתחלתה ועיקר הטעם בסופה כמו שפטים ושטרים ברכתני

יהרנני מושבתיכם במועריכם ונדרתיכם לעלתיכם בשבתתיכם מתנותיכם ודי לנו בהעמדה מועטת שניעשה

למלה ראשונה כשכל המאריך המשל התהלך נח יראה לו הנה יד העדים תהיה בו לאכל-לחם מורקי בפת יורה דסוף חנו לא

כאמר פחת- סמלת התהלך יראה תהיה לאכל שאל מורקי פחת

כל אחד מהן מחוברת לתיבה הסמוכה לה ושמיהו אינן חשובות אלא כתיבה אחת גדולה שציקר הטעם בסופה ומאריך בתחלתה להעמדה מועטת בעלמא וכן וינא מעם-פרעה בחרי אף לעם הזה (ירמיה ד) העם הזה פ' הנה חרש שמות הנהר באתי פ' בלק הנה חרש שמיאל א"כ ונטל גויס-רבים מערי הגויס-האלה דפרט ערי המלכים-האה יהושע זא כל שהמאריך בנזמל ובלמ' לבי' וכן במלכי' א' זה לרוד-עבדי למי שאומר שהלית במאריך תורת- משה (מלכים ב' ד) והנה-ארץ (ישעיה יא) במקום-הזה ירמ' ל' מוסב-הבית יחוקל מ' בנה-כבר

ע"י המלכים-האה יהושע זא וכן במלכי' א' זה לרוד-עבדי למי שאומר שהלית במאריך תורת- משה (מלכים ב' ד) והנה-ארץ (ישעיה יא) במקום-הזה ירמ' ל' מוסב-הבית יחוקל מ' בנה-כבר

ע"י החל-הזה לעובדיה יחוקל מ' בנה-כבר

מפל-בשר דנח זכריה תרוש-רשעו קרשך ירעשו- יפרח-פימיו

לפניו בצרים ירד עמי ישעיה נב וחמש-אמות
 סוף ויקהל ח' ושמנת-אלפים דכמדבר
 חמש-אמות יחוקל ח' ושמנת-אלפים דכמדבר
 דפ' וילך
 כל חלה אס יקראום הקורא מלעיל לנמרי
 לטועה יחשב ואין גנאי הקריא גדול מזה לא ודאי עיקר קריאת'
 כמו שאמרנו ומאלו תקיש לכל הדומים :
 וקשה קצת על זה הדעת שהנה מלאכו מלות רבות שבעל
 המסו' קורא אותן כשם מלעיל ואין בהם רק המאריך
 כמו בור ברה ויחפרוהו מלרע אשר בנה'ל ב'עיר ר'ויד
 (ד'ה ב'ו') מלעיל וכן תיקרר
 נא נפש' (מלכ' ב' א) כח' מלעיל וחד מלרע ובענין
 ויל' דלנבי אחריני שהם מלרע חמש קרי לכו מלעיל :
 עוד אני מוסיף לומר שגם לדעת רד"ק שהבאתי למעלה
 שהמאריך עושה מלעיל כריכח אבו לומר כי במלות שיש
 בהם טעם אחר לבד המאריך אין לומר שנסמור על המאריך
 בלבד לעשות המלה מלעיל ולא נקסיד כלום לטעם אחר
 שבסוף המלה ויהיה הטפל חמור מן העיקר ודלוי לא עלה על
 דעת רד"ק ראש' המדקדקים לומר שברא זו רחוקה מהדעת רק
 דעתו הוא שכריך להעמיד המלה כמות שיש תחניה מאריך
 העמדה ניכרת ונרגשע והוא קורא לזה מלעיל בכל מקום בין
 אם יש באות' מלה טעם אחר כסופה כמו סירותיו קעירותיו
 ודומיהם וכן נור ילדה טס' עברה
 טס' שנים שכתב הם מכלול פתוחי פקרו
 שהם מלעיל לעולם ובין אין בה טעם אחר רק שהיא
 סמוכה במקף לשלאחריה כמו רזילי ארני'בוק ודומיהם
 אך אין ספק כי במלות שיש בהם טעם
 אחר בסופן הוא העיקר והמאריך טפל אלנו :

תירוץ חקירה ב

ועל החקירה השנית אס המאריך עם תנועה קטנה מניע
 השוא הכא אחרי'ו לומר טעם הפתח והסגול ירא' שהשוא
 נח' לעולם . עם הפתח כמו ויהי ויחי וירברו ויברכהו יי
 וישלחו את כתנת העסים
 וינגילו את מנרים ויפסחו על המזבח ויחל'ו
 להם (מלכו' א יח) שכל ספרים כו'
 במאריך וכן ויפ' פרגי ואחו בערפי ויפצ' צני שנס'ם
 הואין במארי' והאזים הראשוני'
 רפי' וכן ושמי פד'ר ונלמתי בל'ל במקנת ספרים
 במאריך וכן תרשא הארץ ערבית
 מואב עלון וממת וחייתו ארץ
 לב' א' עבדו בל'נה (עפוס') חרבות גרים
 ה' סלעי המבסה לקרב המב'קשים
 המ'תעבים המ'למר ידי המ'לקים המ'רצח לקרב המ'קשים
 המ'סכן המ'בשורות כלס כשוא המ'קשקה
 המ'רבר המ'בשורות כלס כשוא מדברי רד"ק במכלול
 נח וכן משמע

דף כ' שאחר שהכיא קנת מאותם שהם דנוסים כמו המ'נאפת
 והמ'עננה המ'שגע הזה כתב ופעמי' כ'סתחילת
 המ'יבה שוא תהיה רפה כמו המ'כסה
 את הקרב המ'תעבים וכל שאר הדומים שכתבתי
 למעלה ובתב עליהם כלס רפוי' המ'ס סמוכי
 הה'א בנעיו וכן הצ'פרדעים כלס רפוי' הגד' עלתי ומעל
 הצ'פרדע' שהוא דנוס'וכן כל הלוי'ם שכתב'
 רפוי' הלמ'ר וכן הי'ש'עה הי'שועה הי'קים
 הי'לרים הגה שדמה הלוי'ם שהם רפוי' והשוא'
 ודומיהם שהם רפוי' והשוא'
 נח בלי ספק שאין בהם מאריך לזאתם שזכר בתחיל' שהם סמוכי'
 בנעיו ועל כלס אחר שהם רפוי' ותדבריו למדנו שקריאה אחת
 לכולם בשוא נח :
 עוד כתב בדף כ"א ופעמים יפול הדגש להקל בהיות תחילת
 המ'יבה שוא או יפילו הדגש פעמים וזאת השמוש פעמדת
 בנעיו שרתי ל'ב' למסלה למאחרים על היין ופעמי'
 יפול גם ומחית כשר חי בש'את ומאת המ'עט תמ'עט' ודומיהם
 וכן בדף ס"א אחר מהותם שהם דנוסים בלא נעיו כתב ובנעיו ודגש המ'מחנים
 אס במכברים ויש רפיס ובנעיו הברכה אחת
 המ'ערת סריגים וכלא נעיו המ'סוד לזה משמע
 המ'עט מתד תנחומות אל ורבי' כיונל
 בהן ע"כ וגם מדברי בעל מקנה אברים בקריאת השוא
 הכא אחר נעיו נראה שהיא נח לעולם ובקנת ספרים ינקדו אות
 השוא בחסוף פתח כמו המ'מחטא דפ' לו המ'מחטא במסלה
 נעלה במסלה וטעות מהסופרים שחשבו לדונם כמשפט הנעיו
 היה כשוא בראש תיבה כמ'ס (בקהלת ב) אלל מלת קיתרון וטעות
 הוא בידם וה' והוא הטעל למלת המ'רברים
 המ'קברים ודומיהם וזה שלל כדברי ר' אליהו
 המדקדק שכתב (בסיר יב) מפרקי סירה שכשיבא
 נעיו תחת ה'א פתחה שלפני ט'ס שואית וכלשון רבים ושגם
 פ'ן הפעל בשוא כמו המ'רברים המ'קברים שקריאת
 המ'ס בחסוף פתח ולא דבריו וראיה לדבר שהמאריך אינו מניע השוא הכא אחרי'ו ממה
 שמלאכו מלות רבות שיש בהן דגש אחר השוא ואילו השוא נע לא
 יתכן דגש אחריהן :
 הטל חסרי ה' אזכיר. כרוב התדוויקים החזת במאריך
 והדל'ת דגושה וכן מל'בת טכא למל'בת
 טכא שהמ'ס במאריך בספרי' כו' והכ'ף דגושה
 עוד ראיה גדולה ממלת יח'ש'שי' עולות שהז'ד במאריך והחזת
 בשוא נח ואילו היה נע כיון שהחזת נרובית היה צריך
 להיות' שוא ופתח ועוד יק'ש'כי הפ'א דנוס' ואין דגש אחר שוא נע
 כמ'ס למעלה בדומים אחרים ועוד כי לא יפכן להיות שני שואין
 נעים זה אחר זה כמו שבכתוב לקמן :
 עם הסגול אין לספק בו שהוא ג'כ נח כאותם שהבאתי למעלה
 וכן אכרות' ל'ך ברית (יהושע ט) :
 עם

מאמר

המאריך

עם חירק כלל יוד הוא גם כן נח כמו יהיה יחיה להיות
 מה ייות שלא כדברי בעל ערוגת
 הכס שכתב בפ' מספרו שהוא נע וכן מלמתי בס' כז
 שכלשון הויה וחיות יט מתנ כמו ויחי יהיה יחיה
 להיות להיות וכתב עוד שמתקומ'
 רבים בל המתנ ובכללם הביא מלת וידברו
 ואין ספק שהטוא נח' ככולם וכן שכתב זרע מקרא
 קדש למחיה מחית הסכנה בורועה לכהמתה
 לרצונכם תפארתה תפלתה נתחבמה לו התיצבו
 ותאמרו התהלך נח ורבים מכניו התפעל וכן תשחק
 לסוס (איוב לט) כמרירי
 יוס הרחיק ממנו את פשעיו ירעם
 כמרגלים ימצאה והרנע
 בסכך עז יקטל-עני (איוב כד)
 יתמד-דברי (משלי ד) בצלצלי שמע
 זכר- אכר (איוב יח)
 תמנע-לכם (איוב כב) פשעיו וחטאתי (טס)
 יג) ולאמר בשפמות לרצונכם שהוא במאריך בכל
 ג שמוא ב ח) להקינא לי (מלכי)
 א יי) תמנה-לה (טס א ב) השחיתו
 התעיבו עליה ולשכני
 חמד ופחד למידעי יפרח- בימיו דניק
 לפניו עשנו לפניו כי נח
 ולמלפני הנהק פרא
 (איוב ו)
 ונהראיות שהחתי למעלה כפתח מנחתי כיוצא בהם בחירק
 כמו מנרד-שכם (טופטי ט) תשכן-עליו
 ונרעת נעמן תרפק-בה
 משפטי ה' אחת יפרה-נפשי משכן
 ישמה (מומור עד) לפני
 מזבח (מלכי א ח) שהח' במאריך בס' נשבע
 לי פ' חיי טרה בן הוא בס' כז נשבע
 דרכנו דני תבוא יקבץ און
 (תליס מח) מספר חדשיו (איוב יד)
 ישתה-לעג (איוב לד) עבד אדמתו
 ישבע-לחם ומרדף ריקים ישבע-ריש
 (משלי כח) שניהם במאריך
 במדויקים אשרי תבחר ותקרב למען תמחץ רגלך ורבי'
 כלשון השתחוויה ומכניו התפעל כמו
 וישתחוו וקדר שלחו ודתבוננו (ירמיה ב) התבברי
 כארצה לסוף נחום בן הס
 במדויקים אשר התגדחי פ' נשא ומתפללים א א (ישעיה
 מה) התפתחו מוכרי (ישעיה כד)
 פור התפירה (ישעיה כד)
 כל אלו ודומיהן במאריך והטוא
 נחם היה נע לא יתכן דגש אחריהם וכן כפס דל'ק על מלת

מ'שתיים עשר' דסוף וינה שהח' במאריך והשון איננה דגוש'
 ונחה בעבור דגש התו' :
 עור רחיה תמלת ומכנסי' כד שהטוא נח בהכרח כי חי
 אפטר לפני שואין נחין זה אחר זה זה זה
 נאנע השכיחות כי חיך יסחך נופל על נופל והלא יחדיו יפלו כל
 יקומו וממין זה מורקרי-כסף סוף פ' נשא ירעשו הרים
 (מומור פו) ישמחו וירננו
 והדומי להם אחרו מעתה ה' לכל מאריך שיבא בכל
 תביעה קטנה שאם יהיה אחריה שוא אינו נע לא נח וכ' החכם
 לונאנו :

ועתה אבא לדבר מהמלות הראויות בתנועה גדולה ונקודות
 בתנועה קטנה עם המאריך כאותם שכתבתי בחקירה
 כ' ויראה לי שהטוא נע ככולם להיותם במקום תנועה גדולה וכ' ב
 אלי ר' שלמה עכו ש'ן סק' ספרדים בוניני' שהיה בקי מאד
 בחכמת הדקדוק שכלל זה יהיה בדינו בכל המלות
 שהם חסרי אות השגש כמו יגרה רע ללאות מכלת ירשו
 ערי הנגב או הבנין או המסך כח
 ישמך והותרה גבתי גבלה שהתנועה קטנה עם
 המאריך נדונת בתנועה
 גדולה ע' כ' וכן נראה מדברי ר' אליהו הלוי בספר טוב טעם פ' ז'
 שהטוא ישמך להים א בכל גבלה אבל ואמשה שהוא
 קל לדע' המדקדקים שטרטו משש
 הטוא נח בדינו כח' למעלה כשאר התנועות ולדעת האומר
 שטרטו מוש כח' בספר הרבפה אות יוד על מלת ימישין יהיה
 לפי כלל זה נע וכ' בעל ערוגת הכסם בפ' כ' ו
 שיטרת המאריך להשיב החירק קטון לגדול ולגלות פ' א הפעל
 כמו ויצקו על העולה יירא' הפלסטים כי אמרו-עוד קרוב
 אני לומר שהתנועה קטנה שהיא במקו'
 תנועה גדולה אף אם אין בה מאריך הטוא שאחריה נע כמו פן
 אספה עמו (שמוא א טו) לאותם הספרי' שאין מאריך בסמך
 לכן הכני אספה על אבותיך דיאסיה במלכי' ובד' ה
 וכן מלת גבלה כשיהיה בלא מאריך ומלת
 גמלכם ב' פעמים (ביואל ד) גמלה יטוב בראשך
 דעובדיה אף אם אין שם מאריך הטוא
 נע שהמאריך לא יטרת אלא לגלות שהת' הוא במקום תנועה
 גדולה :

תירוץ חקירה ג

על החקירה השלישית נרדף לדעת שרד' ק כתב בספ' מכלול
 דף קפז טעם אות נרובית תאריך התנועה הקטנ' וישתתף
 פתח עם הטוא כמו ומלכהב שחדו בגי' (איוב ו)
 ופעמים גם בלא אות נרובית מאריך
 התנועה הקטנה וישתתף פתח עם הטוא כמו רטפיש בעשרו
 מנזער (איוב לב) או בבוא מאריך עם החירק
 כמו וכקף סבבי היער (ישעיה י) ואעפי שאין
 נקוד פתח עם הטוא אתה קורא הטוא כמו טוא
 ופתח וכן בשקתות המים (בראשית ל) והיה בקרב-איש
 (שמוא ב טו) בקס-טוא (יחזקאל כא) וכן אם

תהיה וא' מחלת המלה כמו **וְשִׁבְתָּ שְׂבִיבָה** (שופטים ה) **וְסָגוּר דְּלִתָּהּ** (קהלת ט) **וְשִׁתָּה** בלב טוב יינך אבל אם המלה

בכרואיטמה וא' נקשרת עם המלה שבגדה אעפ"י שהיא' במאריך **השוא נח** ולא יקרא כמו שוא ופתח כמו **וְשִׁלְדִּי עֲצֵי אֲרָזִים** (ד"ה כב) ע"כ וכדף ס"ג כת' ויעמיד

הוא' במאריך ובקדו הוא' בשוא ופתח לפתח המלה **וּתְבַקְשֵׁי וְלֹא תִבְצָא עוֹד** (יחזקאל כו) וכן אמרו **וְשִׁבְתָּ שְׂבִיבָה** **וְשִׁבְתָּ** הוא' מועמדת

בנע"ו והסגן בשוא ופתח גם כן' כז' יסן מדקדוק אחר

שהביא דומים רבים אחר חירק ושורק עם מאריך ואחריהם חטף פתח כתב בלשון הזה וברוב ספרים לאין חטף פתח וסומכ' על המתג שלפניו כי אריכות המתג מביא את החטף שלאחריו כסמוך

לקריאת חטף פתח ודי בכך עוד כתב אה"כ **וְיִבְהַקְבֵץ** נעדרות רבות הוא' מתנוג בכל דוקנים וקריאת

בחטף פתח אעפ"י שאינה נקודה בחטף פתח ממש ע"כ ואולם כפי הכלל שנתן ר' אליהו המדקדק דוקא וא' בשורק ותנועה

אחריה עמה שיקראו המסוררים יחד כמו **וְשִׁתָּה וְסָגוּר** ולא באופן אחר קריאת המלה הזאת לא תשתנה

המאריך ודומה לה **וְיִבְשֶׁבֶבֶךָ** ובקומד דפ' ואתחנן **וְיִלְהַבְרִיל דַּעֲשֵׂת בְּרַחֲמֶיךָ** **וְיִלְטֹעֲדִים וְיִבְקַצְרֶכֶם** **וְיִבְשִׁיעוּ**

וְיִבְעִיפֶךָ שהמאריך בתיבות לקריאת חטף פתח וגם בעל מקנה אפרם מנה מלת **וְיִבְהַקְבֵץ** כחברת מלות רבו' שהם **וְיִשְׁמַעְעֵל וְיִבְמַוְעֲרִיכֶם** **וְיִתְכַסְנוּ וְיִבְשִׁלִּיתָהּ**

וְיִבְהַלְעֵינָם וְיִמְרִיא וְיִצְאֵן **וְיִבְתַּחַנְנוּ** ויסחר כוס סבל

אלה לא יטנו הקריאה כשביל המאריך וכלל זה נראה מספיק למאריך שיבא בוא' שורק בראש תיבה :

אמנם כשיבא על אות נקודה בחירק גריך להתייבב מאל דבר כי במכלול דף ז"ט כתיב **וְשִׁבְתָּ** וקחו לכם גאן

המ' מועמדת בנע"ו וכן נדרר' ושלמו **וְיִצְקוּ** על העולה (מלכ"ו א יח) חזרו לדעת האומר שהוא

ניווי טאם הוא עמיד יהיה בנדר העלות הנקודות בת"ק ודראויות בת"ג כמ"ט למעלה וכן כתב בדף קכ"ט **וְיִצְקוּ** על העולה הזוד

הנוספת מועמדת בנע"ו להורות על זוד השרט הנעלמת מהמתכת כמו שכתב ר' יהודה או יהיה נווי ובה מועמד כמו

וְיִשְׁכְּבוּ וכ"ר' יונה ע"כ וכ"כ במלכים א' י"ח על מלת **וְיִצְקוּ** עוד כתב בדף ז"ט ובה מועמד בנע"ו **וְיִקְחֵינָהּ**

לי (מלכים א' יז) וכתב עוד בדף ה"ל על **וְיִתְבַּקְּשֵׁי בְּרִי** שבה בקמץ חטוף אעפ"י שאינו על מלה זעירא

או מלעיל לפי שהזוד מועמדת בנע"ו וכלל אלה לא מלאמי שיאמר דל"ק עליהם רק מועמדת בנע"ו ולא כתב

בכירוד שהם בשוא נע או בשוא ופתח כמ"ט על **וְיִבְקַרְבֵּי אִישׁ כְּקַסְסֵי שׂוּא** ודומיהם :

יבא מאריך עם החירק כלי זוד יהיה השוא נע **וְשִׁבְתָּ** וקחו וגם בעל פרונת הכעס נגדר אחריו בפ"ג מספרו

והעתיק ממש לשון הלויית חן ולא נראה כן מדברי ר' אליהו הלוי בפ"ג חס' טוב טעם במתני הבכדים טעירב **וְשִׁבְתָּ** וקחו נדרר' ושלמו עם קר"א' נוס טהקוף במאריך לדעתו

ועם חכדי' ערבות מואב **וְשִׁבְתָּ** זרע וכן **וְיִדְרֵי וְיִדְרֵי** שהוא' במתג

כשהם כפססאל או במקף כמו **וְיִדְרֵי אֲזוּר** וכן כל **וְיִקְרָא קָדָשׁ** כפססאל שהם כולם בשוא

ספק :

וגבי יתן לנו כלל קיים וישר לדעת ולהבחין מתי יהיה זה טנסמוך על המאריך עם החירק לקרות השוא כמו שוא

ופתח ומה נדבר ומה ננטדק על מלות רבות שיש בהם המאריך והשוא נח בלי ספק כמו **וְשִׁבְתָּ** אלפי גאן דרש לוי' **וְיִבְהַקְבֵץ** וכן **וְיִבְקַרְבֵּי אִישׁ** (ישעיה יח) לקריאת כ"כ וכל אותם

למעלה ובהנה רבות על פני המקרא אשר אם יקראם הקורא בשוא נע כזר יחשב לשומעיהם ויהפך כל תפארת הקריאה לנחלי ח' וכו' ואלו הנמור לא עלה על לב שום אדם בעולם לקוראם כן

מלבד אותם שהוכח' זי בראיות טובות שהשוא נח בהם בברוח : ולבי אומר לי שכלבול זה נתפסעט בעולם אחר שכלו ישראל

מארגס מפני חטאם ונתערכו בלשונ' העמים והפסידו בקיאות לשונם ונסתכסו בין נע"ו האמתיות הבאה בראש תיבה

באות שואית ובין כל נע"ו הבאה בתנועות קטנות קודם השוא ולא הבחינו בין זו לזו ועל כן יגא להם משפט מעוקל ונפל

המחלוקת בין הסופרים והמדקדק' או היא הסברה התקועה בלבי מכתה שנים :

ועל כן אני אומר שכיון שהמדקדקים בעצמם אינם מסכימ' כלם לדעת אחד ואנחנו לא נדע לחלק חילוק נכון

ומתוקן איזה ראוי להיות נח ואיזה ראוי להיות נע טוב היה לנו לומר שכל שוא אחר חירק יהיה נח כמשפט התנועה קטנה

מלהמניח דרכים לשנות הקריאה חוץ מלותם הבתומים בספרים מדוייקי' בחטף פתח ממש וקבלה ביד הנקדני לקוראם כן שראוי

להחזיק במנהגם והנח להם לישראל וכן נראה עמה שכתב הר"ד אליהו המדקדק בס' טוב טעם פ"ז שהאריך לדבר בדני' המתג

והביא דומי' רבים לרוב מאד אשר אם יסים הקורא נע"ו ולבו עליהם יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יכין שהמתג לא יניע

השוא בשום אחת מהתנועות קטנות וגם אינו עושה המלה מלעיל גם נראה ממש שאין כח במתג ר"ל כשיבא על אות נקודה בחירק

או בשורק להקרות השוא הבא אחריו כמו שוא ופתח אם לא תהי' נקודה בחטף ממש :

ובכאן נשלם מה שרציתי לבאר בחקירה
השלישית

מאמר

המאריך

ועתה אבא לבאר אופני קריאת השוא בנעיא בראש
הסלה ב בעורת נורא עליה וקריאתו בשלשה אופנים
וסי' פק' ר' ל פתח קריאת אות הגרון חירק :

אופני קריאת השוא בראש תיבה בנעיא

פתח ר' ל אס יבא שוא לפני כל אותיות חוץ מאח'ע וזר
קריאתו נוטה לפתח ועם הנעיא קריאתו בקרי' הסתח
חמש כמו שלמים הם חמט :

קריאת אות הגרון ר' ל אס יבא לפני אותיות הגרון קריאתו
נוטה קצת לקריאת אות הגרון כמו יהי'אור נוטה
קצת לחירק ועם הנעיא קריאתו בקריאת אות הגרון
חמש צא' לר בחירק יהי שמו לעולם בחולם דעו אפ'ו
בשורק כאילו השוא תנועת אות

הגרון חמט :

חירק ר' ל אס יבא לפני זר נוטה קצת לחירק דברי ירמיה'
ועם הנעיא קריאתו בקריאת החירק חמט

ב'ד חסה ואהרן בן כפב הלוי חן כפ' מהשער השני וכן כפב
כספרו ר' משה קמחי בשער הנקוד ורד' אחיו ותלמידו
גם' מכלול שער השוא ונמסכו אחריהם הרבה מהמדקקים :

גם' כעל לשון למודים הסכים עמהם ככל אופני קריאת השוא
חוץ באופן קריאתו כשיבא לפני זר בלא נעיא שהאחרים
כתבו נוטה לחירק והוא כתב תטה תנועתו לתנועת הזר ואח'כ
כפב והוא שתייה הזר מונעת באל' משבע תנועות זולת החירק
כמו ויעקב נמז לעשו ויוסף היה במצרים וירע' כי ירד
זאת אכל כשהזר מונעת בחירק תהיה

או תנועת השוא תנועתו פשוטה כמו ויש'אל אהב את יוסף
וייר'אוי גיים והסב' בהבדל הזה הוא כובד הקריאה
אם היתה מונעת בתנועה נוטה לחירק על חירק אחר
ומי שלא הבדיל ההבדל הזה טעה עכ'ל וחילוק זה שכת' באחרונה
תוסכס מרוב המדקקים וכתבו ג'כ רד'ק בתחלת ספ' עט סופר
ור' איי' בפרקי סירה והלוי חן כפ' הג'ל :

זטה שכתוב בלשון למודים שאם יבא לפני זר בלא נעיא
תטה תנועתו לתנועת הזר לפי דעתי טעות הוא
מהסופר או מהדפוס ור' ל לתנוע' החירק כדעת שאר המדקקי'
וסופו מוכיח על תחלתו שכתב אח'כ ואחמס אס תהיה עם השוא
נעיא תהיה אז תנועתה תנועת החירק כבירור ב'ר משה וירע'
כי אלהים ואולם מנאתי דעת אחרת לר' יהודה

המדקק וכן כתוב בספר ישן כן :

אמר ר' יהודה המכונה חיוב שכל שוא שבראש תיבה וזאת שני
של תיבה אחת מאותיות אח'ע' תנעה השוא שבראש
תיבה כהכרת אות אח'ע' שאחריו בין רטומה הנעיא בין שלינה
רטומה :

ובשאר אותיות שלינה אח'ע' קבאה אחרי השוא שבראש
התיבה מהרא השוא לעולם בחטף פתח לבד הזר
בנאה אחרי השוא לעולם כהכרת א'י כמו ב'ד משה ואהרן
ביום דבר ה' ויש אטר ויצחק :

ובהתחבר שני טויזין בלמע' התיבה השוא השני בשוא שבראש
התיבה לכל חקתיו ולכל משפטיו כמו ויס'לאה
הלמד תנעה או כמו או שאחריו ונש'מעה
המ'ס כחטף פתח תקר'אוי הר'ע

בחירק וכן כלם :

ובשאר אותיות טויזנס מאותיות אח'ע' לעולם שוא השני
כחטף פתח ככל הכרות שתהיה אות הסמוכה לו כח
יש'מרו המ'ס כחטף פתח וכן תש'מרי וכן כולם :

ולפני הזר לעולם בחירק השוא השני הבא לפניו כמו
ירמיה' וירב'יון ודומיהם ע"כ וכ'כ הראב"ע בריש
ס' נחות געס החכם הג'ל בי אנשי טכריה
היו קוראים בן וכתב אח'כ שכן מנהג מקרא המדקקים כאשר
אר' יהודה בלתינות הגרון ובזר רק בתנועת השוא שהיא אחר
שוא לא תאבד לו ולא תשמע אליו :

עוד כת' ר' יהודה דע כי הנעי' הגרסמת עם השוא יש נקדנין
שמשימין אותה לפניו בנזן ור'יה' ולא יתכן כדי שלא
תתערב עם טעם של ספרי' תא'ס [שדומה לה והוא לפני
השוא לעולם וכראש תיבה ע"כ :

ובזה חלוקים נולדו רבים כ'כ לבנת הספיר וטוב טעם ולוי'ת
חן שכתבו שהנעיא קו ארוך שיבא לימין השוא שבראש
תיבה :

עוד כתב ר' יהודה בטם מחבר א'ו ואני מנאתי שהוא מחיבור
ר' יהודה בן בלעם (הספרדי) הקורא הנעיא היא הנפשת
המלה ותחבב הקריאה בטעם ובנועם בלב קוראה ותנדיבה על
תוספת הקריא' וכבר ראיתי שחוטפי' אות' בתקנת מקומו' ומקיימתי'
אותה בתקנת מקומות וכלל הדבר אין אס' ואשרט לנעיא לפי
שלינה מנוייה עם הז' טעמים ולא עם המשרטים והיא טוכנת
עם המקף כנון ו'אס' יותר מפר המלואים ו'את'רסן כדי
להכרות ההכר' ולהטעים

ולהנעים ולהזליך הקול בנועם עד הטכס הבא אחריו שהוא
הנכול ולא ירוץ הקורא ולא יחליט קולו במרוצתו עד הטכס
הנקרא מלך ולא יוכל למשוך המלך בדרך המלכים הנמשכי' בקול
רס ובטעם ויש מתנים גם' הם לא נמנו עם המלכים ולא עם
המשרטים גם' הם נקראו נעיות ובאות להנעים ולהטעים המלה
ולא יחליט הקול בחסוך לרוץ למחר אל האות המחלק כמו
והארס ותושבים ועיניכם וכן כס'ם הזקנים מתנו כל
פ'א הפעל מזרז כתיספת אלתן

כנון ארע'ה ירע'ו ישובו תצאוי נלכה' ודומיהם :

כלל היונא מדבריו שאין הפרט בקריאת השוא עם נעיא או
זולתה ננד דעת שאר המדקקים שזכרנו ולדבריו ג'כ
אין הפרט בנעיא אס' היא בראש תיבה עם השוא או באלמע'
תיבה או בראשה עם אחד מהתנועות כי בכל מקום שהיא באה
להנעים ולהטעים המלה וכן מס' הוכרזו שחיבר ר' יוסף קמחי
אביו של רד'ק שמתנו יבא שער המתנ' משמע שהמתנ' יש לו עכב
ואיחור בקריאתו בתנועות גדולות כשאין טעם התיבה סמוך
להם כמו ושב'רת וברכת' שומרים' שוב'ך שירתי'
שברו

שְׁמוֹרָה יִשְׁבּוּ שִׁירָה יִמְיִנְךָ וְזָכַר בְּתוֹנוֹת קִטְנוֹת כִּשְׁתַּחֲוֹת אַחֲרֵיהֶן אֶחָת מֵאוֹתוֹת אֲהַיֵּעַ נְקוּדַת בַּח' מִן הַחֲטָיִין כַּמּוֹ יַעֲשֶׂה יֵאֱסוֹף מִהַרְוֵי שְׁאֵלוֹ אִךְ אֵם אֶת אֲהַיֵּעַ נְקוּדַת

בְּשׂוֹף לְבָדוֹ אֵין הַמִּתְנֵה מֵאֲרִיךְ כַּמּוֹ לֹא תַחֲמַד טַרֵם יִחְמֹץ עַכְּ וְכֵן בַּח' דְּקִדּוּקָא יֵשֶׁן מִנְחָתִי כַּמּוֹ שְׁהַאוֹתִיּוֹת הַנְּקוּדוֹת בְּשׂוֹף בְּלֹא נִעִיף נְקִרְאוֹת בְּחֲטִיפוֹת וּבְנִעִיף מֵאֲרַכְנָה וְכַכְּ לְוִיֵּת חֵן שֶׁהִנְעִיף נִגְזַר מִן יַעֲשֶׂה שׂוֹר לְטוֹן נְעָקָה לְפִי טַרְרִיךְ לְמַשׂוֹךְ הַקּוֹל בְּעִקּוֹס שִׁימָנָה עַם וְכֵן כְּתוּב בְּמַכְלֹל שֶׁהִנְעִיף מֵאֲרִיךְ קְרִיאָתָהּ וְכֵן כְּתַב הַבְּלִמְשִׁי שֶׁמִּעֲמִידִים מַעֲט בְּתוֹנוֹתֶיךָ אֲבֵלֵם גּוֹעִה וְלִבְּךָ קְרִיאָה הַמְדַקְדָּקִים נִעִיף וְכַכְּ ר' אֵיחֵו הַלְוִי כְּטוּב טַעַם פֶּה כִּי נִעִיף הוּא עַם שְׂוִיחַד לְמַתְנִים הַבְּאִים עַם הַשְׂאוֹי' וְהוּא לְטוֹן נְעָקָה מִן אֵם יַגְעֶה שׂוֹר כִּי בְּכָל מִקּוֹס שִׁימָנָה זֶה טַרְרִיךְ הַקּוֹרֵא לְמַשׂוֹךְ בְּקוֹל אֲרִיךְ נֵם הַחֲכַם לִנְזַאֲנוֹ כְּתַב כִּי חֲכָמִי הַמְקַרֵּא כְּשִׂרְאוֹים שֶׁכַּעַד הַטַּעֲמִים מְכַרִּיחַ לְעַמּוּד בְּאוֹת נְקוּדַת בְּשׂוֹף וְהֵן יוֹדְעִים שֶׁשְׂוֹף נּוֹפֵל וְאֵינוֹ עוֹמֵד פְּיֻטִּים אֲבֵלֵם כּוֹתֵל לְהַעֲמִידוֹ שֶׁלֹּא יִפּוֹל וְזֶה הַנֶּקֶד נִעִיף ר' ל' מַעֲמִי' וְלִכֵּן מַרְבֵּלָה בְּסוּמִיָּה דְרַדְּק' בְּחִיכּוּרֵיוֹ אֶת פְּלוּכִית מוֹעַמַדַת בְּנִעִיף :

וְרַבֵּר זֶה קִטָּה מֵאֵד פְּעִינִי כִּי מִנְחָתִי בְּסַפְרֵי הַמְדַקְדָּקִי' שֶׁכַּעַל הַלְטוֹן הַמְנִיחַ שְׂמֵי נְקוּדוֹ עוֹמְדוֹ' זֶו עַל גַּב זֶו לְהַשְׁתַּמֵּחַ בְּהֵן בְּהַתְחַלּוֹת הַתְּנוּעוֹת וּבְכּוֹסֵן וְהַכְּלִיעַ הַאוֹתוֹת הַכְּרִיבּוֹת לְכַךְ וְקִרְא אֶתֵן שׂוֹף וְהוּא אֵינוֹ תְּנוּעָה דַק חֲזִי תְּנוּעָה וְאוֹתוֹת עַל זֶה כִּי הוּא לֹא יִמָּנֵחַ יִחִידִי בְּתִיבָה א' מֵהַתִּיבּוֹת בְּלִמִּי נִסְמַךְ אֵל אֲלֵמוֹת הַתְּנוּעוֹת וְלִזְמַת הַסֵּפֶר נִקְרָא אֲנֵל הַמְשׂוֹרְרִים עַבְדֵּךְ כִּי הוּא נִכְנַע בְּקִיאָתוֹ לְקִרְאוֹ' הַאוֹת הַסְמוּךְ לוֹ כְּעַבְדֵּי הַמַּשְׁרַת לְרַבּוֹ וְלַעֲלוֹם קְרִיאָתוֹ בְּהַרְוֹת וְלַהֲסַמְכּוֹ לְאוֹת שְׁלֵאֲחֲרָיו כַּמּוֹ יִרְאֵה אֵן לְאוֹת שֶׁלְּפָנָיו כַּמּוֹ יִצְחָק וְסִימָן לְשֵׁמֵי קְרִיאָתוֹת הַאֵלֶּה

יִשְׁבֵּא וְיִשְׁבֵּא הַרְאֵשׁוֹן נַע וְהַשְּׂנִי נַח וְעוֹד קְרִאוּהוֹ חֲטָף לְפִי שְׂוֹף תְּנוּעָה בְּלִמִּי שְׁלֵמָה לֹא שֶׁתַּעֲבֵב קְרִיאָתוֹ בְּמַבְטָא אֵךְ יִחְסוֹף אוֹתָהּ כְּאֵלוֹ נִגְזַלָה מִמֶּנּוּ וְיַעֲסַפְכֶּה בְּאוֹת הַנְּקוּדָה הַבְּאֵה אַחֲרֵיהּ וּרְבּוּתוֹ הַקְּדֵמוֹנִי' הִיוּ קוֹרְאִי' אוֹתוֹ מַהִיר דַּק כְּדִיאָתָהּ בְּזוּהַר בְּסִיר הַסִּירִים שֶׁמְשׂוֹשׁ הַעִיּוּחַ הוּא הַחֲטִיפוֹת וְהַמַּהִירוֹת וְהוּא הַנְּקוּדַת הַיּוֹמֵר קִטּוֹן בְּמַעֲלָה מְכַל הַעֲשֶׂה נְקוּדוֹת וְאֵל שֶׁנְּקִרְאָה בְּטַם שׂוֹף הַלוֹדוֹת עַל שְׂוֹף שְׂוִיחַ בְּחַדְנָה כְּנֹ' וְכֵאֵלֵוֹ עֵינָיו הַכֵּל רִיק וְחַם נְקִרְאָה שׂוֹף בְּאוֹת הוּא מִלְטוֹן שְׂכִי כְּלוֹמֵר עַבְדֵּךְ לְהַרְוֵי שְׂוֹף עַבְדֵּךְ לְעַבְדֵּךְ' וְכַכְּ לְאֲרֻכְיָהֶם וְכַכְּ מִקּוֹס הוּא נִמְנָח לְשֶׁרֶת וְהַחֲכַם לִנְזַאֲנוֹ עֲנָמוֹ כְּתַב שְׂכּוֹרַת הַשׂוֹף כְּשִׁנִּי בְּרוּרִים עֲגוּלִים זֶה עַל זֶה שְׂמִיד נּוֹפֵל' לְכַאֵן אֵו לְכַאֵן וְאֵינִם יוֹכֵלִים לְעַמּוּד וְסִימָנְךָ וְתוֹפֵל שׂוֹף נֵם ר' ש' אֲלֵמוֹלִי כְּתַב שֶׁא' מְהַדְּבִירִים הַמִּיּוֹחֲדִים עֵשֶׁת לְשׂוֹף מִשְׁאֵר הַנְּקוּדוֹת הוּא שֶׁכַּכְּ אֶחָד מֵהַשְּׂמֵר נְקוּדוֹת אֲשֶׁר שִׁימָנָה עַמּוֹ טַעַם הַהֲטַעֲמִי' מִפְּסִיקִים אֵו בְּלִמִּי מִפְּסִיקִים מַה שֶׁלֹּא יִמָּנֵחַ כֵּן עַם הַשׂוֹף כֻּלּוֹ וְהַטַּעַם בּוֹהַ מְבוֹאֵר שֶׁהַטַּעַם נּוֹמֵן מַעֲלָה לְאוֹת וְלַנְּקוּדָה שְׂעָמוֹ לְהַעֲלוֹתוֹ לְמַעֲלָה רֵאשִׁתָּה שֶׁהָאֵין רֵאוּי לְהַמְסִיכוֹ בְּהִיוֹתוֹ עַם הַשׂוֹף הַעוֹמֵת וְהַסֵּפֶל וְהַעֲנִין בּוֹהַ שֶׁהַשׂוֹף דְּרַבּוֹ לְהַרְדִּין וְלַמַּשְׂרַת תְּנוּעַת הַאוֹת אֲשֶׁר הִיא בּוֹ וְהַסֵּעַם עוֹשֶׂה לְהַפְּךָ שְׂוֹף מֵאֲרִיכוֹ עַכְּ :

וְאַחֲרוֹן אַחֲרוֹן חֲכִיב הַקֵּב רַבִּינוֹ יוֹסֵף ז' גִּיקְטִילִיָּה שְׁאֲרִיךְ

הַרְבֵּה בְּסוֹף ס' גִּנַּת אֲנָנוּ לְבִאֵר כִּי נִיקוּד הַשׂוֹף מוֹרָה בְּנֵן הַעוֹלָם הַסֵּפֶל וְאֵלֶּה מִקְנַת דְּבָרָיו מֵהַגְּרִיבִים לְעִנִּינֵינוּ :

רַע לֶךְ אֲחִי כִּי נְקוּדַת הַשׂוֹף בְּכַנְדֵּד הַעוֹלָם הַסֵּפֶל הַשׂוֹף הַנְּקִרְאָה עוֹלָם הַהֲרַבְּנָה וְאֵין לוֹ גַּד קִיּוֹם אֵם לֹא יִנְעוּהוֹ בִּאֵר הַעוֹלָמוֹת שֶׁהֵן לְמַעֲלָה מִפְּנֵי זֶו הוּא עוֹדוֹת בְּרוּרָה בְּהִיוֹת נְקוּדַת הַשׂוֹף מִתְנוּעַת מַכַּח מֵאֵר הַנְּקוּדוֹ' שְׂאֵין לֵה כַח לְהַשְׂנוּעַ מִנְּמַתָּה כְּשִׁאֵר הַנְּקוּדוֹ' וְהַתְּכוּנָן בְּהִיוֹת מְרוֹבַת הַשׂוֹף קֵלָה שֶׁכַּכְּ הַמְרוֹנָ' בְּהִיוֹתָהּ מִתְנוּעַת מַכַּח הַמְנִיטִים שֶׁמְכַרְיָחִים אוֹתָהּ לְהַשְׂנוּעַ בְּמַהֲרָה וּלְפִיכַךְ שִׁמָּנָה תְּנוּעָתוֹת פְּתִידוֹת בְּהִיוֹת הַרְבּוּתוֹתֵינוּ עוֹמְדִים בְּמַהִירוֹת וְעוֹבְרִין לְפִי שְׂעָה הֵלֵךְ תְּרַאֵה שְׂכַח מוֹרְכָב וְהוּא נִכְהַ רְגִלִים וְעַל כֵּל פְּנִים אֵם לֹא יִדְוָהוֹ בְּמַהֲרָה בְּמַעַט שִׁימָבְטֵלוֹ בְּתוֹפֵוֹ וְהַרְבּוּתוֹתֵינוּ וְיִתְפַּרְדּוּ אֵיִם טַעַל אֲחִיו וְאֵין לְשׂוֹף גַּד סַמָּךְ בְּפָנָי עֲנָמוֹ וְזֶהוּ דֶרֶךְ פְּכוּתָה זֶה הַעוֹלָם הַסֵּפֶל הַנְּקִרְאָה עוֹלָם הַהֲרַבְּנָה :

וְכֵה סִיֵּם לֶךְ הַתְּכוּנָן וְלַהֲתַעוֹרֵר עֲלָיו וְלִדְעַת כִּי שׂוֹף עַבְדֵּךְ דָּן הוּא לְפָנָי הַמְלָכִים הַמְּוַסְלִים עֲלָיו כִּי בְּהִיוֹת הַעַבְדֵּךְ נִסְמַךְ עַל שְׁלָחַן הַמֶּלֶךְ יֵשׁ לוֹ בַּח לְרוֹץ לְפָנָי אֲמַנֵם בְּהִיוֹת הַעַבְדֵּךְ בְּפָנָי עֲנָמוֹ וְאֵין לוֹ לְמַה יִּסְמָךְ הוּא מַת וּמוֹטֵל בְּרַעַב וּמִתְבַּטֵּל מְרוֹבַתוֹ בְּמוֹתוֹ וְכֵן הוּא דֶרֶךְ הַשׂוֹף בְּהִיוֹת הַשׂוֹף נִסְמַךְ לְכּוֹל' יֵשׁ לוֹ בַּח לְרוֹץ וְאֵין לוֹ קִיּוֹם בְּפָנָי עֲנָמוֹ וּמִתְבַּטֵּל הוּא וְזֶה דֶרֶךְ עוֹלָם הַסֵּפֶל כִּי בְּהִיוֹתוֹ נִסְמַךְ בְּעוֹלָמוֹת הַעֲלִינִים וְנִסְמַךְ אַחֲרֵיהֶם יֵשׁ בּוֹ כַח לְעַשׂוֹת מִלֵּ אֲמַנֵם אֵין לוֹ קִיּוֹם בְּפָנָי עֲנָמוֹ לֹא מַעַט וְאֵלֶּה הַרְבֵּה עַכְּ :

בְּאוֹמֵן כִּי פְּלִיאָה דַעַת מַתְנֵי אֵיךְ יִתְכַן שִׁיבִיהַ כַּח בִּיד הַנִּעִיף לְמַת הַעַמְדָה לְשׂוֹף הַבֵּא בְּרֵאשִׁתָּה תִּיבָה כִּי מַה שֶׁכְּתוּב הַמְדַקְדָּקִים שֶׁמֵּאֲרִיךְ עוֹשֶׂה לְפַעֲמִים תְּנוּעָה הִיא מַעַט מוֹעַד זֶהוּ בְּתוּנוֹת גְּדוּלוֹת אֵו קִטְנוֹת כֵּל א' וְא' כְּדִינוֹ אֲבֵל בְּנִעִיף הַכֹּהֵן עַם הַשׂוֹף בְּרֵאשִׁתָּה תִּיבָה דִי וְהוֹתֵר שֶׁתְּסַפְּנָה קְרִיאָתוֹ' הַשׂוֹף עַל אוֹפְנִים רַבִּים אֲבֵל שִׁיבִיהַ כְּהַיֵּה גַם לְהַעֲמִיד וְלַהֲאֲרִיךְ הַקְּרִיאָתוֹ' מַהִיכָל תִּיתִי כִּי אֲפִי' הַחֲטָפִי' הַבְּאִים עַל אֲמִיתָה אֲהַיֵּעַ לְהַרְחִיבָה קְרִיאָתָהּ בְּחֲטִיפָה וְאֵין לָהֶם הַעַמְדָה וְאֵיךְ נִאֲמַר שֶׁהַשׂוֹף לְבָדוֹ יֵהִי' כַּמּוֹ יֵשֶׁה מְכוּל' שֶׁכַּכְּלֵי מַעַטְנַת הַקְּבֵה הַרְוֵן מְהִנְעִיף שְׂאֵינוֹ מְכַלְלֵי הַטַּעֲמִים כַּמּוֹ שׂוֹכְרֵנוּ וְכַסְלָמָה לְדַעַת הַחִיּוֹן וְסִיעָתוֹ שְׂאֵין הַפְּרָשָׁה בְּקְרִיאַת הַשׂוֹף עַם נִעִיף אֵו זוֹלָתָהּ יֵשׁ לְחַמֵּר בְּבִיּוֹן שְׂאֵינֶה מַשְׂמַטֵּשׁ לְשִׁנּוֹת הַקְּרִיאָה פֵּלֵא הוּא בְּעִינֵי אֵיךְ אֲשֶׁר לְעַשׂוֹת שְׂמֵי שְׂלוּחֵינוּ לְשִׁנּוֹת וְלַהֲעַמִּיד :

וְאֵי לֹא חֲכָמִים רֵאשִׁי בֵּין הַדִּים הַגְּבוּהִים לְחִלּוֹק עַל דְּבִי יֵהֵם כִּי יִדְעִיתִי שְׂדַעַת הַקִּטּוֹן שֶׁבְּקִדְמוֹנִי' רַחֲבָה מִדְּעַתִּי זְעִירִיךְ לֹא הִנְעַתִי אֲפִילוֹ לְרוּעָה נֶאֱחַן :

רַק אֲוֹמֵר שֶׁמִּשְׂכַּח אֲנִי מִנְּהַנֵּן עַל אוֹתָם הַמְקוּמוֹת שֶׁהוֹבִיר ר' יוֹהֵדָה שְׂחוּטִפִי' אוֹתָהּ וְרֵאוּי לְהַשְׂכַּח מִהַטַּעֲמִים רַבִּים שֶׁכְּתַבְתִּי וְאוֹמֵר לָהֶם יִישֵׁר :

וְאוֹלָם רֵאוּתִי מַה שֶׁכְּתַב הַחֲכַם ר' מַנְחֵם לִנְזַאֲנוֹ בְּפֶרֶךְ א' אֲשֶׁר קִרְאָה שְׂמֵו הַלִּיבֵו' שְׂכַח בְּסוֹף סַפְרֵי עוֹבְדֵת שֶׁקִּדְשׁ שְׂחִיבֵר שֶׁאֲחֹז דֶרֶךְ אַחֵר יִשֵׁר בְּעִינָיו שִׁוְסָרוּ בְּנִקְלָה כֵּל הַסְּפִיקוֹת כִּי לְפִי סִכְרָתוֹ אֵין כַּח בְּמֵאֲרִיךְ אֵו בְּנִעִיף לְטַנּוֹ' וְלַהֲפָרֵךְ מִנְּקוּדָה לְנְקוּדָה אַחֲרַת גַּם לֹא לְהַנִּיעַ הַשׂוֹף הַבֵּא אַחֲרָיו וְלֹא לְעַשׂוֹת מַתִּיבָה מִלְּעִיל דַּק לְהַעֲמִיד מַעַט וְלִפִּי דְבָרָיו אֵין חִילּוֹק בֵּין נִעִיף בְּמַחְנֵה הַמֶּלֶךְ

או בראש בין שתי אחר הטוב אור נרנית או יוד או שר
 אוריות לעולם הנעילא לח תסתבה הטוב מקריאתו הראשונה ונס
 אינה מהסת קריא' הקמץ הטוף לקמץ רחב כמו ואמר דהר' גר
 ביום עמדה תחת רדפי טוב שטרני א
 גמורה נפטי כי חסיד אני ודומיהם
 כי לפי דעתו הם חטופי' אצפי טהם בנעילא ולא תסתם
 הנעילא רק להעמדה מועסת והביא ראיה לדבריו מהמס' שהבאתי
 בתלים פ' של גמורה נפטי עוד אמר שהוא קורא בל
 ענמתי תאמרנה בל אחי רש בקמץ טוף
 והנעילא תסתם להסריד כי בלעדי' היו דבוקים לתיבה
 גלאהיהם ואין דעתי נוחה הימנו כי רוב דבריו אלה הם נגד
 דבריו מדקדקי' רבים חשובים אשר קדמוהו והוא כתב שרד' ק' לא
 הצמיח בזה כל הנורח וכפאמרתי לפניו ברוך הוידע אם הצמיח
 הוא יותר מרד' ק' אשר לי טכחת מה שכתבתי טס כי ראש
 במדקדקים הד' יודה בן גאנח מטייע לי שהוא קורא קו' ק' בסד
 דהר' ב' (אחזק' ה) בחטיפות והר'ט בשוא נח חרתי לו פטובה
 דהר' ב' ואמרתי שגדיין אין סיוע זה מספיק דטמאכספרו של
 ר' יונה לא היה מאריך בקו' ק' כמו שכתבתי במקנת ספרים :
 ואחר על אלה הדברים אומר אני שלא מנאתי בזמן הזה מי
 שיאמר שהוא נע בכל אופניו וסדריו בנעילא ובלא נעילא
 אך רוב העולם קורין כל שוא נס כמו סגול ואנשי טוליסאלא
 קורין כל שוא כפתח וק' מהמדקדקי' קורי' הטוב עם נע' שאחריו
 אחי'ט בתנועת אחי'ט ושאחריו יוד בחירק ונס זה על המשם
 וכל שאר נעיות הבאות על שאר האותיות שאינן לא יוד ולא
 אחי'ט קורין אומן כפתח כמפט ונס אמלה אין קורין אומן רק
 קנת מאומן שהודגלו על לסונס בנידסא דיקומא אך אינס אפי'
 חלק א' ממאה הנמנאים בכל המקרא ועל בן אני אומר שהמדקדק
 לקרות את כולן כמו שכתבו רוב המדקדקים או קנת מהם תבא
 עליו ברכת טוב אך מי שאינו בקי בכולן כמפטן ורוב להשתכס
 במקנתן טוב ממנו מי שאינו מדקד' בהן כלל ועיק' וקורא כל שוא
 בתנועתו הפשוטה כמו סגול או כרי בין בנעילא ובין בלא נעילא :
 גם לא אחסך פי מלהעיר על דבר א' שלא מנאתי טוס מחבר
 או מדקדק שיפיר עליו והוא שכתבתי בספרים ספרדים
 ישנים טהם בחוקת מדוייקים מין א' מנעיות הנמנאות בשלש
 ספרים תהלים משלי איוב פעם באמצע החספים ופעם בתחלתן
 היינו בחטף פתח ובחטף סגול כמו דלא אחת חשוב תחיינו
 (תלים פה) עשה אתי (סי'קט) אלהים באו נוס
 (סי' עט) אלהים סיד חדש (סי'קמד)
 המקרה במים עליותיו וס'א עליותיו
 דלא יתנו (משלי יד) וס'א דלא
 ארי נהס (טס כח) אני ראיתי (איוב ה)
 רבי אמרתי (טס סי' ז) ובאלה רבות וכן (בדניא

יא) וגם אלהיהם ונס' אמור אשר יוצק וכסוף
 פ' כי מצוא אלה דברי הכרית
 אשר (ובמלכים ב') דהבב' קר' אין אלהים בישראל והס' ל'
 עפ' ה' ג' טס במלכים וא' נפ' בשלח וכן
 אשר יקרא' (ירמיה כג) :

גם מנאתי הנעי' ב'וד של טס המיוחד פעמי' רבות בנח' יהודה
 אשר אלי בני אתה יהודה בכתבה יסד ארץ ורבים'
 כיונא בהן ואין ספק כי לא דבר רק הוא ודברים אלו
 ננויים ונפונים אצל חכמי הקבלה כמ' ט המקובל האיה כמוהר' ר'
 משה קורדוויורו כמ' הפרדס בשער הטעמים ושער הנקודות ונס'
 הוא העלים הסוד חשוב כבוד אהים הסתר דבר :

ופה נשלס' מה שעלה בקוצר דעתי לכאר בזה המאמר תהלה
 לאל גומר עלי ויה יספיק לעת עתה ואס באולי מדת
 היםרה נסייתי מי שכל דבריו ישרים ישר אורחותי ואס אמרתי
 איס אשר יתן לו האהים במלאכת הדקדוק דבר הכמה ומחמתו
 יחכמי ועל' אסתת הדבריו יעמידני אטבח בלזטה אור פטמלה כי
 מתנו דעת ומומח והיה אס אמנא מן בענינו לבלת לימנפוניו
 אהיה לו פבד עולם ואומר ברוך ממייך לשלס ואימא במדרש
 שומר טוב שלעתיד לבא כיטבא הקב'ה לרפאת העולם אינו
 מרפא תחלה אלא העורים טנא' א' טוקח עורים ומי הן העורים
 הדורות האלו שהולכות בתורה כעורים טנא' נטטה כעורים קיר
 כלס קורין ואין יודעים מה אן קורין טונין ואין יודעים מה הן
 טונין אבל לעתיד לבא אז טסקחנה עיני עורים על בן אטא אלת'
 הטוקח עורים לפקוח עיני ועיני כל ישראל באור תורתו שלס
 נכסל בדברינו ולא כחט' בלסוננו ואורו ואמתו המה ינחמונו ולהר
 קדשו ומשכנותיו יביאנו להשכיב נכסנו בכחמות ולטון עלנים
 תחרר לדבר נחות וכבחין סודות הטעמים על הדי בשמי'
 ויוכנו לתה שיעד לנו נ'ט נכיוו העם האולכים
 בחסך ראו אור גדול יושבי בדרך נלמות
 אור ננה עליהם ואו יסתלקו הספקות
 ויוסרו השבוטים ותפטט היליעה
 באלהים ובתורתו כהתפטט
 המים בחלקי הים כמו
 שאמר כי מלאה הארץ
 דעה את ה'
 פנים לים
 מכסים :

הַיָּדָה כְּעַצְמָם שָׁמַיִם לְטוֹר
 מְכֻזְבֵי אֵל יֵאוֹרוּ יֵאוֹרוּ
 תָּאוֹר כְּשֶׁדְבִיטוּ בֵּיתָה לָהּ מֵהַר
 בַּת אֵם וְאִשָּׁה לְקַסְרִים הַשִּׁירוּ
 תָּאוֹר בְּבִנְיָה מְזֻחֶרֶת זֹהַר
 תְּבַר פְּנֵי שֶׁמֶשׁ עִמָּךְ יִזְהִיר
 אֶתְּהָ הַסְּבֹת רַב מִיב מֵאִמֶּשׁ
 אֶתְּהָ הַכִּינֹת מֵאוֹר וְשֶׁמֶשׁ:

שיר

שֶׁמֶשׁ צִדְקָה מֵרֶפֶא בְּכַנְפֶיהָ
 יוֹסֵף עַד עַל כֵּס קִיסָר לֹא בָאָה
 הַפִּיץ שֶׁבִּיבְךָ אֵיזֵי עֵרְתָהּ
 אֶתְּרַע מִכֵּת תְּבַל עַל מִקְרָאֵיהָ:

נֶשֶׁר יַעֲוֹפֵף יַעַל הַרְמָתָה
 עַד זִזְיָה חֲמוּהָ דִּבְטָ פִּינִיהָ
 הַזִּזְיָה זִזְקָה דִּבְצִי וְיִתְמַחֲמָהּ
 גִּזְרוּ עֲטֹרֹת פִּזֵּי נֶאֱשַׁר שִׁתָּהּ:

הֵיוּ עִמָּךְ הַיּוֹם אֲזוּרֵךְ יִבְקֶשׁ
 וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ יִחְסֶה יִחְלָה
 מִשֶּׁפֶט לְאוֹר עַמִּים חֲסֵד תְּרַנֵּיעַ:

יִזְסֵף קִסָּר רַמֵּת נֶשֶׁרוֹ גְּדֻלָּה
 מֶלֶךְ כְּאוֹר שֶׁמֶשׁ גִּזְרוּ יוֹפִיעַ
 יֵאוֹר הַדָּר פִּנּוּ אֶתְּנֵי סִלָּה:

Languisce il canto, ed il mio duol s'accresce.

(DONNA REALE Tu medesima il vedi)

Dalle fauci la voce più non esce;

E tu mia lingua alfin inerte cedi,

Che la mente ai pensier più non riesce.

Il tuo splendor fin or guidommi, il credi.

Se ben diss'io, è la tua gloria intesa,

Se poco, fia la tua umiltà difesa.

X

Muse, figlie d'Apollo, or voi venite,

(Trovan grazie da' Regi i carmi vostri)

Della DONNA immortale a noi ridite

I pregi, che bearo i tempi nostri.

Le Soavi Sue Leggi al Mondo dite:

La clemenza di Lei per voi si mostri.

Ah! sol può dir l'opre di lei più belle,

Chi può del Cielo noverar le stelle.

אָהָה אֵינִים יוֹם דַּע יוֹם רַעִים
 כִּי יַעֲבֹד בַּסֶּדֶק עֲבִים יִסְזָכוּ
 יוֹם קוֹל גָּהִי נִהְיָה צָרָה הַטַּעַם
 קוֹל מֵר חֲמַר מֵר לֵב נִפְשׁ יִשְׁפּוּכוּ
 לִבִּי בְּקִרְבִּי חֵיל וְכֹהוֹלִים פַּעַם
 לֹא אִדְעָה מַה וְשַׁעֲפִי נִבּוֹכוּ
 שׁוֹאָה וּמִשְׁתָּאָה רֵאשִׁי אֲנִיעֵת
 טוֹבָה עֲצַת חוֹשִׁי לְשֹׂאֵל הַנִּיעָה

ב

כִּצְאֵתִי וְנִתְיַבֹּרֶת הַשְּׁמוֹ
 פְּלֵה יַלִּיל עִיר בְּרַחֲבוֹתֶיהָ
 זֶה נֶאֱנָק זֶה שִׁפְתוֹתַי נֶאֱלָמוּ
 זֶה נֶאֱנַח זֶה אֶנְקֶרֶז הַגְּבִיָּה
 מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּדָבָרִים הַזֶּה
 לִי חֵץ יִפְלַח לֵב נִפְשׁ יִרְאֶה
 זֹאת כְּאֲנִי בֵּינָם סוֹעָה מִסְעֵר
 זֶה כְּאֲשֶׁר יִשְׁאֵג אֲרִיָּה בַּיעֵר